Utrecht University Library
Partner in Science
Universiteit Utrecht

Co[n]clusiones siue decisiones antique d[o]no[rum] audito[rum] de rota.

https://hdl.handle.net/1874/461280

Dit boek is gescand in het kader van het Incunabelen project.

Een incunabel of wiegendruk is een boek of geschrift dat gedrukt is vóór 1 januari 1501. Gezien de bijzondere aard van deze vroege gedrukte werken is besloten deze uitgebreid te beschrijven en te digitaliseren.

Meer informatie over de collectie is beschikbaar op:
https://repertorium.library.uu.nl/collectie/incunabelen/

Bij deze boeken wordt ook de volledige buitenkant gescand en een scan gemaakt van het geopende boek. De hierna volgende scans zijn (in volgorde waarop ze getoond worden):

- het midden van het geopende boek*
- de rug van het boek
- de kopsnede
- de frontsnede
- de staartsnede
- het achterplat

*Een deel van de banden in deze collectie bevatten meerdere titels, het is dus mogelijk dat de pagina's in deze overzichtsscan horen bij een andere titel.

This book has been digitized as part of the Incunabula project.

An incunable or incunabulum is a book, pamphlet, or broadside that was printed before January 1st 1501. Due to their special nature a project has been started to better describe and then digitize these early printed works in our collection.

More information on this collection is available here:
https://repertorium.library.uu.nl/collectie/incunabelen/

The digitized version of these books includes scans of the outside of the book and a scan of the open book. The scans after this notice are (in the order in which they are shown):

- the open book (opened approximately in the middle)*
- the spine
- the head edge
- the fore edge
- the bottom edge
- the back board

*Some of the bindings in this collection contain multiple titles, therefore it is possible that this scan shows pages which belong to a different title.

presentata·huiusmodi variatio nō nocet dūmodo in utraq; ordine nomina psonarum litigantiū cause et iudicis a quo fuit appellatū·ex quibꝫ possit liquido cōstare de mente volentis dictā appellationem prosequi.h.d.

Si appellatus. ·cccxviij·

¶ Si post appellacōnem et terminū assignatū appellanti appellatus omissionez imputet vigore cuius procedatur inā validus ē processus·dūmodo appellans doceat de diligentia sua·h·d·

Attemptata ·cccxij·

¶ Attemptata post appellationē extraiudicialē p iudicē vel p partem nō sūt revocanda p modū attēptati. anteqū intimetur eisdem.h.d.

Si reus. ·cccxiij·

¶ Gra impetrata p appellātē post insinuationē appellacōis facte aduersario cuius gra erat inualida de qua mē non ē nō fecit vali; nec pt aper taciturnitatē eius de surrepcōne impugnari·h·d·

Si possessor. ·cccxix·

¶ Presumitur appellacō infra decē dies a die noticie appellātis interposita·h·d. Vel sic. Appellatio facta post.x.dies a tēpore gravamis cām beneficialē nō debuit.ꝫ facta infra.x.dies a die scie sic·h·d

Si appellatus. ·cccxxiiij·

¶ Causa semel in curia devoluta ibi semper remanet tractanda·et si ecōtra appellatur ab executione p cessiū·licet ipi appellacōm non velint prosequi confirmacōe superiorū iurium·michilominus illaz prosequi pt·hoc dicit·

Si a iudice. ·cccxxxix·

¶ Camerarius vel eius auditor non pt se intromittere de causis extra.ro.cur.ad papā p appellationē devolutis·h·d·

Auditor. ·cccxl·

¶ Si omissa est auditori vel executori taxatio fructuū vigore talis omissionis potest illos taxare nedū usqꝫ ad tēpus ultime sentēcie ꝫ etiā usqꝫ ad tempus taxationis ipsor·hoc dicit·

Si omittatur. ·cccxlvi·

¶ Si appellatus facit omitti causaz causas quā seu quas mouet seu mouere intendit ptra appellantē sup certo bñficio cum ptāte citādi in curia et extra et ad procedere contra appellacōne pt p audientiā procedere contra ipsum·h·d·

Licet in causa. ·cccxlvij·

¶ Attemptata post et extra appellacōnē a grauamine nō revocantur·nisi pius cōstiterit de grauamine·vel q appellās se;ill ud obtulerat probaturū·h·d·

Si appelletur. ·cccxlix·

¶ Si in partibus ab executione triū sententiarū vel unius que tranſiuit in rē iudicatā causis rōnalibꝫ appelletur·iudex tñ in curia inhibere non pt·nisi postꝫ sibi de illo ꝫ veritate constiterit·h·d·

Licet officialis. ·ccclij·

¶ A delegato officialis episcopi ad certam causam ad ipsū officialem·vel ad episcopum appellatur·h·d. Vel sic. A speciali delegato episcopi vel eius vicarij generalis ad ipsū episcopū vel eius vicarium potest et debet appellari.hinc est q a vicario generali sup collatione beneficij vel alio articulo specialiter sibi ab episcopo omisso.pt ad eundem episcopū appellari.cum nō ꝫ in generali cōmissione episcopi et vicarij unū et idem esse constitutum censeatur·h·d·

Si appelletur. ·cccliij·

¶ Tenet appellatio a diffinitiua cui relatum est.et terminus prefixus.quamuis apostoli petiti fuerint non tamen instanter·hoc dicit. Vel sic. Valet appellacō eius qui appellauit.et cui iudex apostolos dedit.licet non instanter petierit·hoc dicit·

Si auditor. ·ccclvij·

¶ Is pro quo lata est sententia sine cōdemnacōe expensarū pt appellare ab illa omissione cōdemnacōis expensarū et denuo illa petere.h.d.Vel sic.
Dicitur ab omissione dēnacōis expensarū etiā p eum non petitarū poterit appellare et denuo illas petere.h.d.

Si appelletur. ·ccclix·

Si iudex a cuius diffinitiua appellatur appellacōi deferat et post triduū terminū ad prosequendū p figat valet talis p fixio termini·h·d·Vel sic.Iudex a quo post relationem appellacōis pt appellanti terminum ad prosequendū appellacōz statuere in relatione appellationis vel apostolorum assignacōne et non requiritur partis appellate vocatio cum sit actus extraiudicialis·h·d·

Fuit dubitatum. ·ccclx·

¶ Pendente termino ad dandū apostolos sup appellacōe a diffinitiua iudex impetrari non pt quomā apostoli sunt pars appellationis.h.d.Vel sic.Ante dationē apostolorum a diffinitiua potest commissio impetrari.secus a grauamine secundum gregorianā constitutionem.h.d.

Fuit dubitatū. ·ccclxiiij·

Appellacō interposita ad papam tres operatur effectus.primū.quia causam appellationis et negocium principale devolvit ad curiam.Secundum.quia pars appellata citatur ad curiam.Tercium.quia appellatus potest prosequi nullitatē sententie late.ficq; multum expedit appellato facere pronunciari appellationem nō forte desertam.hoc dicit.Vel sic.
A sententia nulla appellatur et in vim talis appellationis potest appellatus prosequi nullitatem ipius.

Ex hoc. ·ccclxvi·

¶ Si iudex non defert appellationi re integra de voluntate partium reassumit iurisdictionem.secus si deferat aut appellatio sit superiori presentata;cum tunc ad eum sit principale negocium devolutum nisi per superiorem causa ad primū vel delegatum iudicem remittatur.partes tamē ad iudicem ordinarium possunt redire.hoc dicit.Vel sic.
Appellationi cui per auditorem est relatū partes renunciare non possunt·h·d·

Cum iura. ·clxvij·

Presumptus contumax̄ qui non fuit personaliter citatus vel apprehensus a die sententie infra decem dies auditur appellans infra quos petens restitutionem non auditur ex iusto tñ impedimēto ad appellādum quis restituitur.aut ex iusta causa per supplicationem admittitur.hoc dicit.
Vel sic.Presumptus siue fictus contumax a die scientie infra decem dies a die note sententie poterit appellare.hoc dicit.
Vel sic.Citatus per edictum infra decem dies a die note sententie poterit appellare.hoc dicit.Vel sic.
Manifestus contumax.quia personaliter apprehensus aut quia scivit et ire noluit.aut quia per friuolam appellationez a iudice recessit a die scientie infra decem dies non auditur appellās quamuis de stilo palacij audiatur si infra decem dies a die late sententie non autem scientie appellauit.hoc dicit·

Si a diffinitiua. ·ccclxviij·

¶ Iudex appellationis potest addere et minuere sententie continenti plures articulos in fauorem appellantis tunc melius probantis.h.d.Vel sic.
Iudex ad quem ad instantiam appellati supplere potest sententiam iudicis a quo hoc dicit·

Si appelletur. ·ccclxix·

In presentia iudicis si publice haberi potest debet appellari vel alius in eius absentia legitima protestacōne super hoc facta et tenet huiusmodi appellatio·hoc dicit primo·

HORBORCH
Decisiones
DE ROTA.

L. fol.
143

RARIORA

Cm

177.
n.
Cm

Cm

Jus positivum et Interpretes

Folio nº. 143.

197. **Decisiones** antiquae et novae rotae romanae. [Collectore Guil. Horborch.] Mainz, Pt. Schöffer 4 Jan. 1477. 2º.
L. 2º. 143

Typen 3 (91 m.M.), 5, 6. — Drukkersmerk a. — H* 6047. — BMC I p. 33. — MMW II 623. — Peddie II p. 212. — Pr. 112.

Op het schutbl.: „liber magistri christofori de aemstel ex traiecto inferiori oriundi". Daaronder „hunc librum legavit nobis carthusiensibus prope traiectum inferius magister christoforus de aemstel apud nos sepultus". Zie over hem de aanteek. bij nr. 19. — In den catalogus van 1608.

N 152. B.

Cõclusiones siue decisiones antique dñor auditor de rota.

De restitucõne spoliator. Rubrica.

PRimo q monacho habẽti administracõnẽ seu ꝓratum ad nutũ abbatis amouibilẽ nõ ꝓpetit restitutio nec aliqd remediũ m cã restõms possessiõis ꝺcta suũ abbatem. et hic tene qd no. Inno cẽ. m. c. olim. supꝝbo. restitutus. i ul. opi. de accu. misi spoliet eũ pendẽte inquisicõne ꝺcta ipm abbatẽ. quã ipe mõchus ꝓsequebatur. ita Inno. hic in pñ. in ul. opi. de accu. nec huamus opinionẽ eiusdẽ positã in. c. insmuãte. qm cli. welwo. circa qd vide qd nõ. archid. in. c. pñti. de offi. ordi. li. vi. et istud ego intelligebã esse verũ. qñ prior uel monachus hñs talẽ administracõz ad nutũ remouibilẽ. remouetur ab abbate. secus si expoliaretur ab extraneo. qꝛ tũc ꝺpetẽt sibi restõ. qꝛ cũ iste videatur ꝑcario possidere in dubio respcũ extranei videtur hre possessionẽ. qꝛ ꝑcario in dubio trãsferẽ possessio. ff. ꝺ ꝑca. l. et hz. C. eũ qui. et ibi nõ. et istud ẽ ad instar huius cui ꝺpetit restõ possessioms. C. si p vim. uel alio mõ. l. fi. q legi. pso. habent. l. i. cũ ibi nõ. Cõtra tñ abbatẽ a quo talis monach? cãm tm hz. nõ hz restitucõnez. ar. l. si qs ꝺducẽtõms. C. loca. fi bene ꝺcta extraneus. ut. l. q ꝑcario. ff. ꝺ ꝑca. Vide j. cccclix. decisione. et. cccexxxviij. et religiosi i causis in quibz pñt agẽ pñt ꝓcuratores ꝺstituere. vide j. dec. xviij.

De smia executõne rei iudicate. Rubrica.

Nota q opponẽs se executõni smie. siue in cãis bñficialibz siue alijs si sua interest audiẽ. ut no. in. c. vemẽs. de testi. p Inno. sup. v. opponẽ. et supꝝbo. in cõtinenti. de quo dic ut ibi. Et vide j. dec. liij. et. cccxciij.

Et lite pendente. iij.

Nõ q successor bñficij ex eisdẽ actis. et cã i eodẽ statu manẽte. quemtur hẽ ꝓncipalis. qd dic ut i. c. si hñ ꝺcta quos. ut lit. pen. li. vi. et in. c. i. ꝺ alie. mutã. inꝺ. cã fact. nec obstat. c. significautt. ꝺ Rp. cũ ibi no. ꝛ. c. qꝛ v. de iudi. in filio q supest mortuo pre. distingue an lis fuit ꝺcest. cũ pre. et tunc nõ ꝺr nouus libellus. al' sic. ff. de iuꝺ. l. tã ex ꝺtractibz. iuncta. l. ãplius. ff. re. ra. hre

De appellacõibz. iiij.

Nõ q cã app. in curia cõsetur devoluta qntũ ad appellatũ tñ illos quoꝝ intẽst. qñ mutata ẽ i loco pblico. uel eccia cathedrali. Si aũt intimata sit solũ pti qtũ ad ptẽ solũ ẽ devoluta. cui est intimata. de q dic ut i. c. cãm. de clẽ. in cle. supꝝbo. devoluta. ꝓ Io. an. ar. l. fi re. C. i. ff. ꝺ rei vẽ. qꝛ q libz ꝑsumitur ignoras. inf. l. verius. ff. de ꝓba. l. vemũt. ff. de pe. hẽ. et. l. denuciasse. ff. de adul. vide j. dec. vi. viij. cc. et. cvi. et. ccxxij. Et qñ cã ꝓfana dicatur devoluta ad curiã. vide j. ccxliij. et. ccclxiij. et. ccclxxvij. et. ccclxxxvij. et. cccxci. et. dxxxvij. et. dcxxxv. et. dcclviij.

Nõ q ubi appellacõ v. ẽ deserta auditor impetratus in cã app. solũ hz sen nõ esse iudiceꝫ pnũciare. qꝛ? desertionẽ si ꝓsequatur cãm ap. nõ ideo minus ꝑma smia trãsit i rem iudicatã. in. c. si appellacõnẽ. de app. in cle. et vide nõre glo. in. l. eos. in pñ. C. de. app. Et hz stil? ꝓpalis. q ps appellans citatur tãtũ ad videndũ de diligẽtia in ꝓsequendo. de quo si nõ videat. expeditũ ẽ q solũ lapsum tpis excludit. ut no. in. c. plerũq; ꝺ Rp. incta. l. fi. C. de tpo. ap.

De re iudicata et appel. vi.

Nõ q ubi ꝓ appllato fuit late due smie curia. et moriatur ille ꝺcta quẽ fuit data. si exeqnẽ smie ꝺcta successorẽ intrusũ p ordinariũ. et appelletur posito q appellacõ non sit devoluta ꝓpter eius defectum. tũ racõne primarũ sentẽtiarũ auditor habz cognoscere de appellacõe. cũ de nouo cã

non videatur introduci. sed quod prius factū est ad execucōz deducitur et qō pus factū est declaratur. ideo aliud fuatur q̄ si de nouo causa introduceretur. ad qō satis nō. in. l. heredes pala. C. i. ff. de testa. Istō é seq̄la. l. q̄cūq; ff. de insti. als lites essent immortales. p q̄. c. audito. de hyp. i cle. et .c. sepe. de resti spo. vide dec. iiij. et j. dec. cij.

De resti. spoliatoz. .viij.

Nota q; ubi agitur possessorio iudicō in cā bñficiali. et opponitur de no⁹rio non re agēs impeditur restō. de quo. c. ad decimas. de resti. spo. li. vj. ut no. Inno. in. c. cō stitutus. de fi. p̄sbi. et spe. in ti. de pcu. et pos. C. quia supdictū est. secus videretur in re pphana. ar. nō. in. l. fi. ff. de vi. et vi. ar. et. l. possessione. in fi. ff. de iudi. et nō. p dy. in regula. qui ad agendū. de re. iur. li. vj. cū si. p quo. c. latoz. et. c. cōsanguinei. de reu. di. et qō no. in. c. q; sicut. de elec. In bñficō reſuato etiā spoliatus nō restituitur qz reseruacō tollit ne talis possit dici possessiōz habē. et ita no. p Inno. in. c. ut nrm. de ap. et ita fuatur. et de elec. si co tpe. li. vj. vide infra dec. li vj. et. cccclxxv. et. cccclxxj.

De citationibus. .viij.

Nota q; ubi causa ē deuoluta p ap. in curia tres vel ꝗtuoz citacōes q̄ fiūt p audiētiā nō fiūt de sba cause. sed solū de bene esse ut no. archi. c. i. sup̄ verbo. de iure. de elec. li. vj. qz deuolucō habz vim citacōis in cle. causam. de elec. et. c. sepe. de ap. et de renū. .c. venens. vide ō. dec. iij.

De pbacōibus. .ix.

Nota q; post q̄z est cōclusum in causa. nō recipitur pbacō etiaz p instrumēta. maxie in causa pphana. ut in. c. cū dilectus. de fi de instru. cū ibi notatis. p Inno. in. c. pastoralis. sup̄ verbo. cōclusū. de cā pos. in cā vero bneficiali ꝑm alios admittetur pbacō p instrumēta. ut vidz dicē hosti. in. c. ad pticōnē. de accu. c. latoz. et. c. consanguinei. de reiudi. et qz renūciacō nō ē necessaria. ut in cle. si pe. de v. sig. et eē post cōclusiōz possunt recipi testes i ctō cāū. vide j. dec. cccclxix.

De prescriptionibus. .x.

Nota q; eccia prochialis z hospitalarij ex consuetudine possunt p̄scribere una alteri⁹ prochie. et possunt offerre eccīastica sacramēta. de q̄ dic ut in cle. qz contingit. de reli. do. in fi. cū ibi nō. et. c. religiosi. de pbē. ut no. p Jo. mo. in. c. cū p̄sone. eo. ti. li. vj. de q̄ vide oldra. in allegatis suis. q̄ ite tenz.

De resti. spoliatoz⁹. .xj.

Nota q; sicut in spoliatione rerū cozporalium dolus requiritur. ita in spoliacōne rerum incozpalū. et ad hoc sequitur q; ille qui tenetur ad certā pensionē. et ꝓpter alias causas nō soluit in p̄teritū. ſz ē pat? soluere in futurū talis nō vidz spoliare. ut no. Inno. in. c. querela. sup̄ verbo. subtracōe. de elec. silr in tali casu. q̄ dicat se spoliatū p̄sionē p̄terita. oportet q; doceat de iure suo anteq̄ p̄sio p̄terita ei adiudicetur. qz in isto casu tale possessoriū a petitorio separi nō pt. qz nō restituitur possessoriū qñ restituatur petitoriū. cū possessio in talibz incozpalibz haberi nō possit sine iure. ff. de iterere. actu q; pua. l. iij. C. hoc aūt. et quēad mo. fui. am. l. fi. cū ibi nō. et in. c. ex transmissa. de resti. spo. de q̄ nō. p Inno. ē. de huis nō oz. c. de huoz⁹. cū ista sint dūcta. in isto casu cognoscēdo de vno necesse ē q; de alio cognoscat. ut dz in fili ex. de do. inter vi. et vxo. c. de prudentia. cū ibi notat. p Inno. ē. iuncta. l. quotiens. C. de iudi.

De appellacōibus. .xij.

Nota q; ubi appellatur extra iudicium intimatio habz fieri ipi pti p ꝓcuratoz⁹em sicut app. sic vidz notare. Jo. an. in. c. causam. de elec. circa pn̄. in cle. licet extra videatur. qz posito q; appellacō deat fieri p ꝓcuratorē. tn intimacō sufficit q; fiat p quē cūq; qz p intimacōz nil de nouo acq̄ritur. ſz qđ acq̄sitū est ampliatur. et ad effectum ꝓducitur. ideo non mirū si p quācūq; ꝑsonam tale exercitium intimationis adimpleri possit. ut dicitur in fi. li. ff. de vsur. l.

si q̃s soluc̃oi. i fi. et. l. lz. de aſti. pe. iũcta. l. pbibere. qõ vi ã clã. p hoc. l. itẽ vemũt. C. petit. de petit. hie. pmã tñ opi. audiui eãq; vera determiari in rota.

De pcuratoribz. xiij.

Nõ q; gesta p nõ pcuratorẽ pñt ratificari. maxime si dñs scit nõ pcuratorẽ cãz ventilare. iux. no. p Inno. in. c. ex pte. de Rep. et istud ẽ veruz q; pcessus habitus añ sniam pt ratificari. ꝯ tñ sniam lata. dñs pcessum nullũ. in pudiciũ sui ratificare pt. nõ tñ in pudiciũ ptis. sic intelligit. l. lz. cũ ibi no. ff. de iurisdic. ad ꝯ qõ no. in. l. tutor. C. in quibz cã. resi. in inte. nõ ẽ necessarie. Et ẽ racõ q̃re post sniam nõ pt ꝯ añ sic pt ratificari indistincte. q̃a añ sniam ẽ incertũ an pcessus sit in fauorẽ ratificãtis. vel nõ. an ratificacõ sit in pudiciuz ptis aut nõ. et ita in dubio añ sniam valet ratificacõ. post aũt nõ. in pudiciuz ptis. ut in uribz sup̃ all'. ad qõ fa. qõ no. spe. in ti. de pcur. vide in. c. auditis. de pcu. cũ ibi nõtis. et Io. an. de off. dele. prudentiam. glo. ñ. Et vi de ñ. dec. cxlix. et. celxxxix. et vide. cxlviij. et. dlxxxvi.

De arbitris. xiiij.

Nota q; si arbitriũ vel ꝺ promissuz est emologatũ. et iudex impetrauit in forma tur q; ps venit ꝺ tra ꝺ promissum. cũ clausula. q; iudex possit ꝺgnoscẽ de ꝺpromisso. cũ emergẽtibz et incidẽtibz. q; si videatur iudici q; ps fuerit in mora diẽs nõ solũ pt ꝺdẽnare ptẽ q; teneat cõpromissum. immo pt eã ꝺdẽnare ad penã pmissam in ꝺpromisso. p suppositio q; actũ essz in cõpmisso. q; rato manẽte pacto possit agi ad penã. ut dr in fili. C. loca. l. ꝺducẽtis. vñ vi. l. nõ ab re. et qõ no. ff. de offi. test. l. qui in officõ. ad exhibẽ. l. i. pmo aũt dz ꝺgnoscẽ an ps fuerit in mora diẽs. et eã in morãtem pnũciare et p ꝺsequẽs in penam incidisse. ut. l. quotiens. C. de iudi. cũ ibi no. l. i. de or. cog. ad qõ fa. qõ no. archi. in. c. si canonica. sup̃. iudicata. de offi. ordi. vi. forte ꝯ nõ ẽ verũ q̃a exquo snia dz ee ꝺ formis libello. et ꝯ nõ ẽ petitũ in libello nõ vidr q; possit. ut i. c. qualiter. de accu. et. l. i. ꝯ ps hic. pe. et forte talia non venũt ex officõ iudicis et q̃a odiosa ito re strigẽda.

De citacõibz. xv.

Nõ q; ubi aliq̃s citatur ad locũ nõ tutum. pt appellaré et si nõ petat locũ securũ. c. ex pte. cũ ibi no. p Inno. de app. tutius tñ faciet ps si mittat excusatorez ad allegandu de loco nõ tuto. et si nõ admittat eius exceptiõ. seu excusacõ. tũc a repulsione excusacõis. seu exceptiõis de loco nõ tuto poterit appellari. ut dr in fili. q; ubi iudex recusat. recusacõ dz ꝓponi corã iudice pmo. et recusacõ ꝺponita. si iudex de fcõ pcedat. appellari pt. ut no. Inno. in. c. cã. super̃. ẽ g; melior. de offi. del. dz aũt ps peté assignari sibi locũ tutũ. et si denegetur appellaé dz. de quo dic ut p archi. in. c. venerabilibz. sup̃. nõ ꝓbaut. de sen. ex. li. vi. et istõ tenet curia. Et ꝯ ubi recusanti. et oibz essz locus suspectus. q̃a meo morantur inimici regni. sicut. c. acceptẽs ut lite nõ dcest. et. c. pastoral. de re iud. et. c. cũ locũ. de spõ. et ibi glo. sup̃. notorio

De sentẽt. et re iudi. xvi.

Nota q; nõ viciatur snia testibz nõ publicatis. ñ a nõ publicacõe fuerit appellatũ. vel a pte fuerit petita pblicacõ. ut no. Inno. in. c. cũ. I. et. A. sup̃ ii. publicat. de re. iudi.

De actõibz. xvij.

Nõ q; platus nõ pt agẽ p dãno dato sbdito suo ñ dicẽt sua mtẽsse. alꝫ p mtẽsse suo agẽ possz. ut no. Inno. in. c. dilecti. sup̃ x. cuitatis. de ap. cũ no. i. c. ꝺducit. de sen. ex. et ibi ꝑ vnã opi. q; iudex in actõne iniuriarũ nõ dz hre racõem dãni. q̃a illõ uenit p actõem legis aquil.

De pcur. et regularibz. xviij.

Nota q; monachus et alij regulares in causis in quibz possunt agere et ꝺuenire

suo nomine facere procuratores possunt. ut no. Inno. in. c. cū. I. et. A. de re iudi. et ibi nota. q tales psone q est utilitas eccie possunt interuenire etiā p laico nec audiē ps si allegaret q nō est utilitas eccie. qa nō interest puati querere nec scire necessitatē monasterij. sz solū interest abbatis et cōuentus. vide in cle. religiosus. de p cur.

De vniombus. .xix.

Nō q reseruacō pape nō impedit unionem faciēdaz p ordinariū. et est ratio. qa unio decernit pprietatē bñficij. et collatio pape que fit ppter reseruacōnem decernit fructus beneficij. et ideo unio tenet. licz effectus unioms pape reseruacōne suspēdatur. p illo tempore p quo differtur beneficiū. non ut pprietas bñficij. ut dicitur in fili. in. c. i. de cā pos. in cle. p Io. an. in. c. dispendiosaz. de iudi. et ex hoc dicitur q reseruatio subsequēs unionē ab ordinario factā impedit effectū unioms. posito q in collatione facta p papā de tali bñficio reseruato de unione q̄ precedit non fiat mentio. qa unio ppetua nō tollitur. sz eius effectus differtur. ut. c. scīāt. de cle. li. vj. ar. l. cū ita. ff. de adi. et demō. et posito q unio sit facta ppter cām necessariam. ista causa seu eius effectus differtur facto principis supuemēte. ut. l. fi. ff. ad municipa. Itez differtur talis necessitas ad tpus et nō ppetuo. quod nō vidē absurdum. licz dtra hoc videatur facere nō. archi. in. c. nemo. de elec. li. vj. qa de omē da debz fieri mentio. alis nō tenet impetracō. sz istud non ob. qa reseruacō fit motu pprio pape. et sic nō debz allegari subreptio. ut. c. si motu. de pben. li. vj. Et de materia unioms vide j. dec. clx. et. clx vj. et. clxvij. et. xx vij. et. cclij. et. ccclxx. et. cccl xxv. et. cccexlij. et. cccexlij. Et q legatus de latere pt unire ecclesiā prochialē digtati. c. j. dec. cccclix. et. cccccexi.

De dispensacōibz. .xx.

Nō q epus pt trāsferre monachū ad bñficiū seculare. ita q bñficiū tale unat monasterio monachoz et regatur p monachū. ut. no. archi. in. c. cū de beneficiō. de pben. li. vj. Sz nū quid in isto casu. si episcopus tale bñficiū seculare unē do monasterio monachoz. statuēdo q bñficiū pfatū p monachos regatur. alis tñ nō dispensat exp̄sse sup translacōe monachoz seruentiū in dcō bñficiō sc̄ulari. an talis unio valeat. cū de dispensacōe in unione exp̄ssa nō fiat mencō. et videt q nō valeat p. c. nō pt. de pben. li. vj. in fi. cū ibi nō. per doc. in. c. licet. de elec. sup. v. carere. et p Inno. de pben. ītras. In dtrarium videt. qa ubi episcopus facit actum vel supior cū cause cognicōne. videt sup tali actu dispensare. posito q exp̄sse non dispenset. ut videt. nō. inno. in. c. vemēs. de fil. p̄s. nā ex quo eps fecit psonā inabilē ad actū ad quē admittit psonā. videt ad talē actū abilitare. ar. l. idē ulpianus. de execu. tu. de re iud. l. q. dā dfulebāt. de to. pos. l. seruus. si mes. Falmō dixe. l. i. C. fi. Ad qd nō. in. c. pastoralē. sup. v. ex certa scia. de off. dele. et ista fuit dnūs opio in rota. Nec ob. c. non pt. qa ibi erat actus qui fiebat sine cause cognicōne. Itē posito q ibi aliud bñficiū exp̄meretur. nō tñ apparet q exp̄meretur bñficiū esse curatū. et ideo ibi clausula nō obstāte non pt opari dispensacō em.

De snia et re iud. .xxi.

Nō q ubi tres snie fūt late sup uno negocio. sz tm ultima snia est lata sup desertione ap. et solū appellatio est. x nūciata deserta. q in hoc casu snie fūt diformes. qa due affirmatorie alia est sup desercōe. In isto casu nō hz locū. c. i. de sen. et re iud. in cle. qn uidex cui dmissa ē cā nullitatis possit mihi dere q nō fiat execucō. nā illud. c. hz locū qn tres snie fūt late umformes et in omibz ēdgmtū de mstātia ptis. qd non est in pnti casu qn ultima snia solū ē lata sup desercōe. sz dtra hoc videt. l. furti. in pn. ff. de hīs q̄ no. infa. ubi qn pnūciatur super desertione a tpe ppme snie hz effectum. ubi aūt affirmatur snia. a tpe affirmacōis hz vires et non a tpe late snie a qua fuit appellatū. ut ibi. p ppma pte faciunt nō. p io. an. in. c. fi. de ap. in cle. et vide j. dec. clx v. et. cccc. xvij. et. ccccxli. et. cccccxvij.

et·cccexli·et·cccexxiiij·

De plendis et nominacõne· xxij·

Nota q ubi ordinarius uel alius superior habz ptatez noiandi aliquẽ in pma sui creacõne q recipiatur in canonicũ in certa eccia sui epatus·et talis pmo noiatus acceptat gram quãtũ ẽ in se·si tñ dictus noiatus renunciet gratie sibi facte p noiantẽ·ille qui nominant nõ pt alium noiare·ar·l·apud aufidiũ·ff·de op·le·et qõ no·p archiõ·in·c·cũ in multis·sup·vo exprimat·in pn·et i·c·gra·i fi·de Rep·li·vi· maxie qñ noiatus ẽ clicus et psona eccie astricta in q talis varia cõ nõ approbatur· ut·c·pastoralis·de inẽ prõ·et qõ no·Innoc·in·c·cũ bertoldus·sup·v·epm·de rei· mõ·licz videatur otra·l·vnũ ex familia· in pn·cũ ibi notatis·de le·ij·sup·v·mutetur·et·c·si electõ·de el'c·li·vi·ij ibi electõ immediate nõ hz effectũ·nisi secuta confirmacõe·collacõz tñ hz·osentiẽ·nominato q aũt epus possit noiare otra numerum statutũ ex consuetudine·dic q talis consuetudo cũ sit onerosa nõ vali·ut in·c·i·de cõsue·cũ ibi no·p Jo·an·et qõ no·in·c·dilectus·in·v·constitutũ·eo·ti·vide·dei·xxxv·

De cã pos·et õ restitẽ·spoliato q· xxiij·

Nota q ubi aliqs dic se in possessione alicuius pẽsionis et pbat q pensio fuit retroactis tpibz soluta·si nõ apparet de mãdato illius cui õz pẽsionẽ debere·cũ fuerit soluta·psumitur q soluens habuit mãdatũ·qz nõ ẽ verisile·q soluẽs voluerit iactare pecunias suas·ut·l·cũ de indebito·ff·de pba·qz in tali casu psumitur q gerẽs talẽ actũ gerat de mãdato dñi· p Inno·in·c·nõ nulli·sup·vo·mãdato·de Rep·et no·p archiõ·i·c·statutũ·sup·v·capsim·de Rep·li·vi·maxie qñ sciẽte illo cui dicebatur debitor·soluta ẽ pensio·qz tũc vidz solucõem ratificare·et mãdatũ dare·ar·no·in·c·ex pte·de Rep·p Inno·et sic sequitur q petẽs talem pensionẽ si petat restitui restituitur·qz p talẽ solucõnem psumitur fuisse in possessiõe nisi aliud probetur licz videatur otra·qz factũ tercij nõ dz nocere alteri ut dz in simili·q factũ abbatis nõ noceat conuentui quãtũ ad trãsferẽdũ in aliũ possessionẽ vel pprietatez·exẽ de rel'·do·cũ dilcũs·cũ ibi no·i glo·p Inno·

De of·or·et sma excõicacõnis·

Nota q pcessus habitus xxiiij· cũ excõicato valet·et hoc verũ·si sit habitus coram ordinario secus si coram delegato de quo dic p Jo·an·et archiõ·i·c·i·de Rep·li·vi·et·c·pia·de excep·quia iurisdictio ordinaria ẽ fauorabilis alia strictat exordinaria·ut in·c·pnl·de offi·dele·si palatium tenet q pcessus habitus coram iudice tenet in isto casu sicut teneret coram ordinario·Et intellige de pblico excõicato alias secus·ut in·c·ad pbãdũ·de·iudi·

De decimis· xxv·

Nota q ubi petũtur decime ab aliquo et dicitur talem debitorẽ cessasse a solucione tẽpis pteriti·nisi ostendat q decime fuerint pete·debitor nõ tenetur nisi a tẽpore petcõis·quia ad decimas pdiales quis nõ tenetur nisi petatur·ut no·archidyac·in·c·i·de dec·li·vi·& debitor nõ condemnabitur nisi a tẽpore petcõis·licz videatur facẽ cõtra·qua decime quasi debẽtur iure naturali diuino·et quis nõ pt ptẽdere ignorãtiã qũ tales decime debẽantur· et sic sine petcõne debẽt offerri qz debitor debz portare debitũ ad domuz creditoris sine petcõe·e·ut no·Inno·in·c·significante·de pig·ad idem·l·iulianus·C·offerri· de ac·emp·et ven·facẽ qõ legitur et no·in ·c·questi·et·c·reuertimini·xvi·q·i·Et vide modernos in·c·dispendiosam·de iudi· in cle·extra·que actões competũt·no·b· in·c·cum in tua·e·ti·

De appellacõibz· xxv·

Nota q iudex ad quem appellatur· potest facere gratiam parti in expectando eam·dum tamen duret iurisdictio·ut no·in·c·quãtus·sup·vo operentẽ·de el'c·li·vi·ad quod facit·c·soluit·de offi·dele· Cui autem incũbat pbatio quãdo quis

dicitur ill egitime natus vel dicitur malꝰ
administrator · dic ut no · in · c · si forte · sup
v · defectū · de elec · li · vj ·

De cess · pb · et collone bñficoꝝ · ·xxvij·

Nota qꝫ ubi bñficiū est imedā · tale
bñficiū nō dicitur vacare · ad hꝫ qꝫ currat
tps illis ad quos spectat collacō · ut no ·
in · c · nemo · de elc · li · vj · Idē est de bñficio
qđ dicitur de mensa · seu unituꝫ mense · ut
no · p Jo · an · in · c · qꝫ regulares · sup ver · de
mensa · de supp · neg · pla · et · c · frequens ·
sup v · ad mensaz · de excess · p · et i cle · um ·
ca · de cess · p · de q materia vide ple · ibi p ar
chi · et Jo · an · in glo · et melius p inno · j · c ·
stituꝰ · de accu · et host · j · c · duo · ij · de elc ·

De appellacoibz · ·xxviij·

Nota qꝫ · c · statuimus · de elec · li · vj · hz
locū hue appelletur a pusione facta si ·
ue fienda · et idē est in · c · ut circa · no · p ar
ch · in v · facta · tñ m hoc est differentia · qꝫ
· c · statuimus ꝓcedit hue fiat in iudicio ·
hue ex · ut no · in all · c · sup v · impugnat ·
stitui cō tñ · ut circa · nō habz locū misi i ex
traiudicialibz · ut · c · cōstō · de elec · li · vj · qꝫ
tūc debz huari solēnitas illius · c · alꝰ si iu ·
dicō monitus ab executore nō hz seruaē
illam solēnitatē · et vide dei · xli ·

De pb · et dispensacoibz · ·xxix·

Nota qꝫ episcopus pt dispensaē · ut qꝫ
teneat duos pso natus seu duas dignꝫ ·
tates in eadē eccia · et hoc ꝓpter necessita
tem seu utilitatē ecclesie · alꝰ nō possꝫ · ut
no · p archi · in · c · i · de sue · li · vj · Verū autē
possit dispensare qꝫ minor · xxv · annis te ·
neat bñficiū curatū · dic ut no · in · c · licet · su
per v bo · carere · de elec · p archiđ · hoc veruz
est ꝟm Jnno · et alios · huic opiom nō sta
tur etiā ꝓpter ꝓgratiuā meritoꝝ · vel ex
quacūqꝫ alia causa ꝟm Jo · an · in dcō · c · li
cet · cum solus papa in hoc dispensare pt
per · c · de multa · de preben · ꝟm Johan · an ·
et archidp ·

De pbendis · ·xxx·

Nō qꝫ ubi aliqꝫ ē receptus in canoicū
extūc hz actōz ad pbēdā postea vacātez
si alter non ꝓcedat · hꝫ tñ non hz ius in p ·
benda misi sibi assignetur · de quo dic ut
in · c · ubi qui · de ꝛp · li · vj · p archi ·

De snia excōicacois · ·xxxj·

Nō qꝫ ubi aliqꝫ ē excōicatus · et quem
tur sup eo sup quo est excōicatus · nō te ·
netur rndere ātēqꝫ absoluatur · dūmodo
ostendat qꝫ iniuste fuerit excōicatus · ut
no · in · c · cum inter · in i · glo · de excep ·

De ꝓcuratoribz · ·xxxij·

Nō qꝫ ubi ꝓcurator ē datus ad cās de
uolutas in curia · et gnaliter ad omnes
pt ꝓstari qꝫ nō intēdit recipere ꝓcura ·
toriū · misi ad certas cās seu articulos · posi
to qꝫ uniuſaliter sit datus · ut no · Jo · an ·
in · c · i · sup v · ꝓstatur · de ꝓcur · in cle · li ·
cet aliqui auditoꝝ velint dicē · qꝫ qñ ꝓcu
rator est datus uniuſaliter · non auditur
ꝓcurator si velit se restringere ad hoc qꝫ
sit ꝓcurator ad impetrandū et ꝛtradicen ·
dū · ad hoc qꝫ talūnꝫs ꝓcuratoꝝ obuieē
quia in totū debet accipere vel reprobare ·
iuxta illa que habentur in · l · etiā · C · de re
pu · ut cause citius expediātur · p hoc fa ·
cit quod no · archi · in · c · ij · in glo · magna ·
in fi · de ꝓcu · li · vj ·

De vacacō e bñficioꝝ · ·xxxiij·

Nota qꝫ ibi bñficiū viđ vacare ubi fa ·
cta est resignacō · vel ubi erat q̄ tenebat
bñficiū de quo p archi · in · c · si electio · sup
v · ex eo · de elec · et · c · omissa · sup v · paci ·
fica · c · ti · et in · c · licet · in magna glo · de pbē ·
ūcto · c · i · ut lite pen · in clemen · ubi de hoc
Et vide J · dei · lxxxvj ·

De exspectatis ꝛacceptacoibz · ·xxxiiij·

Nota qꝫ ubi impetrās non acceptauit
infra mensem beneficiū qđ vacabat · elap ·
so mense vacans adhuc beneficium pt
acceptare · secus si bñficiū essꝫ alteri colla ·
tum · de quo dic · ut p archi · in · c · duduz · de

p̄ben·licz ꝺ trariū no·Jo·an·in·c·i·sup v̄·
mfra mensem·de ꝺcess·p̄ben·in cle·Et ista
ultima opinio approbatur p̄ma q̄stione
reprobata supiore·Sz p̄mū tenet pau·in
alle·cle·cum ei quē·et in cle·si uxta·Sz ex
ecutor non poterit p̄uidere sibi nisi mfra
mensem acceptet ꝓpter formā lie ꝓ·

De facultatibz et noiacōibz· ·xxxv·

Nota q̄ ubi epūs habz ex p̄uilegio·
seu ex consuetudine q̄ possit i creatione
sua noua nominare unū canonicū in q̄li
bet eccia collegiata·exquo semel unum
noiauit·et nomiatus gratiā acceptauit·
posito q̄ noiatus possessionē nō fuerit ac
ceptus pacificā·epūs non p̄t aliū noia
re·ar·l·apud audituū·de op·lega·et qō
no·arch̄·in·c·cū i multis·sup v̄·ex p̄mat·
in p̄n̄·et·c·gr̄a·in fi·de sēp·li·vj·licz faciat
ꝺ tra·c·si electō·de elec·li·vj·et qō no·ar
chi·in·c·si cōpromissarius·sup v̄·officio
sui·Sz non ob·c·si electio·q̄ ibi ex sola
electōne īmediate in dignitatibz electi
uis nō attribuitur ius·secus est in simpli
cibus bñficijs·ut in·c·h tibi absenti·de p̄
ben·cum ibi no·p doct·li·vj·p p̄ma par
te facit̄ notata p Jnno·in·c·cum bertol
dus·sup v̄er·ipsū·de re iudi·

De cā possessionis et ꝓpietatis· ·xxxvj·

Nota q̄ ubi aliq̄s est in possessione a
licuius bñficij·licz moueatur sibi lis sup
bñficio·vidz tn̄ possessionē pacificā habe
re·q̄ ad hoc q̄ aliquis videatur pacificā
possessionē habere sufficit q̄ de facto pos
sideat·licz sup iure moueatur sibi ꝺ troūs
sia·ut no·Jnno·in·c·constitutis·de ap·et
arch̄·in·c·licz canon·sup v̄·pacifica·de e
lec·li·vj·ad quod facit·l·sc̄edū·Ç·si fun
dus·ff·qui satisda·co·q̄ lz videatur con
tra·l·lucius·Ç·tres·ad treb·Sz ꝓ prima
parte facit q̄ interruptio ciuilis nō mu
tat possessionē·ut·l·inter·de diū·et tēp·p·
ꝺ tra facit̄ no·in·c·ꝺmissa·sup v̄·pacifi
cam·de elec·li·vj·p p̄ma parte bene fac
qō ibi no·p ipsū archi·i glo·p te vel aliū·

De p̄b·et ꝺcess·p̄b·et de accep· ·xxxvij·

Nō q̄ ubi sūt duo exspectātes aūcte
aplica sub ista clausula ad p̄bēdaz quam
duxerit acceptādā si p̄mus in data omit
tat acceptare p̄mā vacaturā p̄bēdā·non
sibi p̄iudicat quin possit acceptare sēdaz·
nec i isto casu hz locū·c·si clericus·de p̄b·
li·vj·ut ibi viđ no·arch̄·sup v̄·q̄ uidex·
et viđ no·Jnno·in·c·mādatū·circa pri·
de sēp·et idē si habeat gr̄az q̄ possit acce
ptare p̄bēdaz eccie cū pstmonijs unus
cedētis vel decedētis·q̄ tunc p̄t simul vel
successiue acceptare p̄bendā vel p̄stmo
nia et sepatim·et vide J·dci·cccex vj·

De iure p̄fonatus· ·xxxviij·

Nō q̄ p̄fono currit tpus qō sibi datur
ad p̄ntandū a tpe quo est vacatio bñfic̄j
non tn̄ a tpe scientie p̄fon·ut·c·cū ei quē·
de ꝺcess·p̄b·in cle·q̄ imputatur p̄fono si
nō dimisit p curatores qñ se absentauit·
maxime qñ lōgā absentiā hz facē·ex·de
eo qui mit·in pos·cā rei·h·c·si·cū ibi no·ff·
de leg̃·l·eūdē·cū ibi no·uncta·l·p̄ma·de di
uer·et tp·p̄s·et ista fuit ꝺnūs opio·licz di
nus dixerit ꝺ trariū p·c·q̄ diuersitatez·
de ꝺcess·p̄b·qō no·p Jo·an·in all̃·c·cum ei
quē·in fi·et qō no·in·c·licz·de supp·neg̃·p·
ad qō·l·itē vxmūt·Ç·petitā·ff·de peti·hē·
p p̄ma p te facē qō no·arch̄·in·c·licz sup
v̄·p̄uatus·de elec·circa qō vide arch̄·in·c·
statutuz·sup v̄· vacauerit·de p̄ben·li·vj·
Et vide J·dci·ccccclxvj·

De acceptacōe et ꝓuisione· ·xxxix·

Nō q̄ ubi ꝓpa p̄uidet alicui falsa cā al
legata de bñficio ad quod aliq̄s erat spe
ctās aūcte aplica·q̄ si nō vz ꝓuisio pape
exspectās p̄t tale bñficiū acceptare·et si
bi facē p̄uidere·q̄ de retū latum ex fal
sa cā non afficit bñficium·ar·l·inj·Ç·pu
beri·ff·ad carbo·uncta·l·sicut·de opi·lib·
Maxime q̄ talis impetrās vemebat au
ctoritate aplica·et sic nō ob·no·Jnno·in
·c·inter dilectos·de excessibz prela·non
obstāte·c·ut nostrū·de appell·et·c·pasto
ralis·Ç·p̄terea·de off·dele·licz aliqui ve
lint dicere ꝺ tra·q̄ licz quantū ad impe
trantē gr̄a sit nulla·tn̄ non q̄tū ad papā

qui manū appoluit·et videtur reuocasse oēm gram̄ pus quātū ad istud bñficium·posito q̄ gra sedo facta fuerit subreptícia·ar·l·si tñ sserā·ff adi·le·et·l·plane in pn̄ci·de le·j·pmū credo verius p·c·ex pte·de off·et po·iudi·dele·et ex de pben·c· cū de bñficio·li·vi·hec opinio vera est·ut dñs urban⁹ declarauit·et ita fuit obſuaz tū ad vitā suā·qđ ab alio oferri nō p̄t·

¶ De pbacōibz· xl·

¶ Nota ubi reus est in possessione·et dr nō legitime mstitutus·q̄ actori incūbit pbatio·q̄ reus nō sit legitīe mstitutus· ut no·Inno·c·ex mſmuacōne·de pcur̄·et vide no·in·c·ut nr̄m·ut eccl̄·bñ·ubi aūt ordinarius agēt otra possidentez forsan esset aliud·de quo dic ut no·archiđ·in·c· ordinarij·de off·or·lz otra pmū dictū faci at qđ no·Inno·in·c·¶·ppetuus·de fide mstru·vide Jo·an·in·c·i·de reg·iur̄·et archiđ·de elec·c·ducum·

¶ De articulis obiectiuis· xli·

¶ Nota·q·c·ut circa·ff el'c·nō hz locū qn obiectus q̄ ponūtur sūt pbati·vel hñtur p̄ pbatis·ut·c·sstōem·in fi·ff el'c·in cle· et ideo qn̄ petūtur admitti articli ps otra quā p̄ducūtur dz p̄testari saluo iur̄ nō admittēdoz non recipiēdoz·ut no·in dcō·c·sstōem·Jo·an·in fi·¶ōsueuit dici i palacio·ia sumus in pbatis·et cōstat de nō iur̄ aduersarij·et sic mtelligit qđ no· Inno·in·c·sstitutus·de fi·p̄sbi·et dic q̄ dcm·c·ut circa·hz locuz qn appellat ad ꝑꝑaz·ꝛ nō qn̄ appellatur ad mferiorē·no· archiđ·in·e·c·ut circa sup·vb·appellare· et qđ no·idē in·c·statuimus·e·ti·li·vi·et qđ no·Jo·an·in·c·nō p̄t·de pcur̄·in clem· Et vide·s·dei·xxviij·

¶ De testibz· xlij·

¶ Nota q̄ ubi testes sūt p̄ducti in cā·licz fit pnūciatū i cā si sma sit nulla·posito q̄ testes smt pblicati iterato pñt p̄duci·q̄ qđ nullū ē nō pstat impedimētū·in regla nō p̄iat·cū fi·iura aūt q̄ dñt q̄ exquo ps scuit testificata·iterato testes p̄ducē nō p̄t·hz locuz·qn̄ debito mō testes p̄ducti sūt hꝫ no·Jo·an·in·c·testibz·de testi·i cle· in glo·als audiui tñ q̄ rota otra·tenuit· nec ob·iura·s·all'·qibi nō dicit testificata·et q̄ sufficit q̄litercūq̄·ar·l·si q̄s in grauī·¶·impetratis·¶·ad fill'·de fal·l·si q̄s·et·l·i·ubi vide bal·de ta·exhi·maxie si ad requisicōez p̄tis sit facta pblicatio·et ꝫ tenz·¶ē·ibi·vide j·dei·exl viij·et·exl·

¶ De rēnūciacōe ꝛ offic·vicarij· xliij·

¶ Nō q̄ vicarius epi hñs p̄tātē recipiēdi relignacōem bñficoz cā pmutacōis· bñficia cā pmutacōis relignata nō p̄t oferre cui collacōe bñficoz requiratur spe ciale mādatū·ut de off·vica·c·fi·li·vi·licz videtur otra q̄a p̄ntatos per prōnos p̄t mstituē sme spēali mādato·ut ibidez no· archiđ·ad qđ no·in·c·vno·de mstit·e·li·et cū bñficia pmutata nō possint oferri alij i pmutare volentibz·c·vno·de rerū pmu·m cle·videtur idez in bñficijs pmutatis sic in bñficijs p̄ntatis p prōnos·lz p̄ma opi nio ꝺmiter teneatur in rota·

¶ De appell' xliiij·

¶ Nō q̄ p auditorē nō fit mhibicō regl'ariter cā·misi litē de'·vel post datū terminū ad impugnādū ꝛ iustificādū appellacōz q̄ tūc vidz pendē lis·ut·c·ex pte·de verb sig·iuicta·l·lite pendeñ·¶·de litigio·posito q̄ lis nō fuerit de'·de quo dic ut no·i·c· fi·ut lite pen·in cle·Jo·tñ mo·dicit q̄ exquo iudex appellacōz recipit p̄t mhibere· de app·rōna·sup·vb·mhibere·li·vi·Et vide j·dei·lviij·et ccexci·et·dclxxxiij·et·dcxv·et·dclix·et·dclxviij·et·dclxxxiij·

¶ De filijs p̄sbiterorū· xlv·

¶ Nō q̄ ꝫm aliquos ꝛ maxie ꝫm cācellaria·q̄ ubi ē dispēsatū cū illegitimo q̄ possit tenere bñficia·psonatus ꝛ dignitates cū cura vel sme cura·etiā si ad ea q̄s p electionē assumatur·si de eccia cathedrali nō fit mētio in tali dispensacōe non vemit eccia cathedralis·c·quātis·i·de p̄bē·li·vi·et·c· cui·e·ti·q̄ talis dispensatio ē odiosa·et ibo in termis suis tenēda·et sic nō vemet qđ ē maius·s·eccie cathedralis·ar·l·eos· ¶·de aq̄duc·licz secōm alios videat otra·

qz talis cū quo est dispensatū in maioribz
bñficijs ecc̄ videz dispensatū in minoribz ut i
.c. cū in illis .de p̄b. li. vj. ad qō fac qō nōt
archid. in c. i. de fili. p̄s. ubi dic qz epus po-
test dispēsare cū tali in p̄bēda cathedrali. lz
nō in dignitate seu psonatu. Ad qō nō.
in. c. vemēs. circa pn̄. p Inno. de fil. p̄s. exq̄
dispensatū est sup dignitatibz q̄ sūt regula-
liter in eccl̄ia cathedrali tē. ff. de reg. iur.
l. q̄dā. ūcta. l. ad rem. et. l. legatū. qz bñfi
ciū pncipis est latissime interptandū. vi-
de omino J. dec. cccc viij.

De or. cog̃. et de rest. spol. .xlvj.

Nō qz ubi aliq̄s die se spoliatū p parte
seu iudicē et opponitur spoliato qz sn̄ia p
eo lata fuit nulla. videz qz pmo agnoscat
de restōnis iudicio q̄z de eā nullitatis. qz nul
la exceptio videz obstare bñficio restōnis.
.c. fi. de or. cog̃. c. in lris. de rest. spo. et ꝯ vi
detur verū. maxie si ps fuerit spoliata post
ap. qz tūc videz restituēda. secus si seruato
ordie iudiciario. ut. c. q̄rēte. de rest. spo. i
bi no. p inno. m. i. glo. et. in. q. i. m sūma. in
pn̄. ubi aūt essz notoriū qz spoliatus nō ha
bet ius tūc nō restituit. maxie in cauſ bñ-
ficialibz. ut. c. statutū. s. p Inno. de fil. p̄s.
et spe. no. qz rei iudicate exceptiō a q̄ nō fu
it appellatū impedit restōnē m ti. de pos. et
pet. Ç. qm. v. xxiij. idē no. ij. q. i. i sūma. qz
p̄sumi debz p sn̄ia a q̄ nō fuit appellatū. ut
no. mno. in. c. qm cōtra falsaz. de quo vi de
no. p dy. de reg. iur. qui ad agēdū. li. vj.

De opulsoriis. .xlvij.

Nō ubi opulsoria ad p̄ducendū instra
ceditur p auditorē pt p̄cedi parte adūsa
nō citata. qz ecc̄ pte muta opulsoria cō
cedi pt. g̃ nō vocata. ar. l. si eū. in fi. ff. de fi-
deicō. lib. ideo posito qz i opulsoria nō ponā
tur. pte citata vz opulsoria maxie si ps e-
rat pn̄s in curia qn̄ opulsoria ostra eū fuit
cessa. materia p̄bacōis nō dz āgustari. ꝯ
āpliai. ut. l. qm. de hē. uxe oino J. dec. ccc-
xc.

De remissionibus. .xlviij.

Nō qz ubi actor tedit articulos z fi
it sibi decreta remissio ad ptes si reus da
interrogatoria p expēsis cursoz. reus nil
hz soluere. et ꝯ si actor p remissionē suoz
articuloz tm erat expēsurus q̄tū ē. posito
qz interrogatoria rei portētur. alias aūt re-
cōicaret in expensis. ar. l. ex pte. ff. fam. hr̄c.
et. in. c. p̄ntiū. de testibz.

De ꝯptis. .xlix.

Nō qz ubi q̄s p bñficio hōdo obtinet du
as gr̃as a ꝑpa et usus est sedā z nō p̄ma. si
succūbat in sedā gr̃a p̄t uti p̄ma. qz iste g̃-
tie nō sūt ostrarie. lz smt diuise. tēdētes ad
eūdē effectū. ideo una acceptata nō exclu
ditur ab alia. ff. de lib. le. l. aurelius. Ç. fi.
de instit. l. habebat. et. C. de in off. te. l. eū q̄.
ff. de noxa. l. i delictis. Ç. ꝯ si ostra ecta. lz ref
ex multis causis p̄t deseri. tñ ac q̄sitio dñi
nō recipit multiplicacōz titulorum. l. ij. et. c.
inter dilcōs. de fide instr. ūcta. l. nemo plu
ribz. ff. de reg. iur. fa. qō no. c. in. i glo. ma-
gna. añ fi. de re iudi. li. vj. et. c. si a iudice.
glo. magn̄. de ap. e. li. Jo. an. intelligit ꝯ ve
rum m. c. in nra. in pn̄. si eo tē ostextu et sub
eadē data smt impetrate. secus si sub diu-
sis datis z tpibz. et vide J. dec. clxxx.

De app. et dēcōe appellacōis. .l.

Nō qz auditor datus in cā appellacōnis
p̄t de desercōe agnoscē. et p̄t decernē ap-
pellacōem esse desertā. ad quod facit. l. ij.
Ç. fi. cū ibi no. C. de tp. app.

De actore et de cessione actōis. .li.

Nō qz ille cui est facta cessio actōnis. si
agit actōne sibi cessa qz nō hz cauere debi
tore ostra quē agit p̄stare indēnē a dūsus
cedētē actōr. et ē rō. qz cessionarius ex p̄-
sona sua ex q̄ est facta cessio hz actōz uti
lē iure suo. ut. ff. fam. hr̄c. l. plane. et ē fac
tus p curator in rē suā iure suo. ut. in. l. ij.
. C. de noua. ūcta no. i. l. ex due cōe. de pac.
ideo nō mirū si nō opellatur cauere. maxie
si est patus instrm originale tradere debi
tori. et ista fuit dnūs opio. lz videatur ostra. qz
aliter p̄statur cauēdo illi qui de facto dubi
tat i futurū sibi ostrouīā moueri posito qz de
iure nō possit sibi ostrouersia fieri ut. l. cum
idem. cum ibi no. ff. de pet. hr̄edi. Nec est
mirum. quia vides qz ostumaci prestatur

cautio p dñm ut .l. si donar. in pñ. ff. de dona. int vi. et ux. ido nō mirū si cessionarius debitori dubitāti de facto sibi cōtroūsiam moueri hēat cautiōez pstare et instrumētū nō nocz sibi. pdest alns. vel si pñs sit. cedēs potest citari si velit dicē vel allegaē cāz rōnabilē cur cessioario nō debeat fieri solucō. ut .l. si eo tpe.

De expectātibz z acceptātibz .liij.

Nota q ubi sūt duo expectātes sb diuīs datis cū ptāte acceptādi eē bñficia rebuata. si scds i data j. mēsez debitū pmo in data acceptauit bñficiū nō valz sua acceptacō nec pmissio dū tñ pmus m gra postmodū j. mēsez acceptaueit licz habueit eā p dēlicta i tm q si pp ferat bñficiū vacās tāq rebuatū collacō pape pfertur et pualz acceptacōe scdi impetrātis et pt esse rō q scds impetrās q dum p cedebat eū pmus ipetrās nō potuit sibi facē pmdei nec acceptacō sua fuit efficax. g positio q pmus omiseit graz actus q fuit qualidus expost fco nō dualesceit. ar. l. si huus. ff. q ta q. l. i. C. illud. ff. qx le. ad qs faeit. nota. p io. mo. in. c. statutū. de pben. li. vi. ad qs fa. c. pnl. cū ibi nōtis. et p io. an. e. ti. ff. dēl. i. l. plane. m pñ. lz aliq teneāt ctrariū. ad qs. l. si cū opcō. de oplega. et. l. si hēres. de māu. vi. p qs. l. ego solus tenui istā pcē lz deceretū p pmo apositū videaē mlti obstaē. ut. c. pnl. all. Et vid omino j. dei. ccxevi. et. cccexxij. et. cccl. et vide onio collā. m. c. eccia. q. qd si tu pmus m data. z ē. de sortileg ns.

De indicijs z citacōibz. .liij.

Nota q ubi sūt citati ad cām oēs qx int est et vnus allegās sua int esse vēit ad cāz añq admittaē dz pbaē sūmarie vel alias q sua int est. ar. m fili. l. iij. C. sciēdū. ff. ad exhiben. et expedit q aliqlit pbeē q interfit. ut. c. vemēs. de testi. al. esset. in ptāte cuilibz impediē cōmissioez et sic cōmitteret fraus dcta. l. i fundo. de rei vēdi. ideo expedit q ab intio cāe pbeē, interesse. ut. c. vemēs. ij. de testi. p q. l. sepe. de re. iudic. et exuagās. e. ti. c. qmus. vide. s. dei. ij.

De testi. spol. et de appell. .liiij.

Nota q ubi dicit se aliquis spoliatum et appellat post magnum tēpus a tēpore spoliacōis ee post. x. āños q valz appellatio et bñ si guame nō hz vi diffimtie sne. vel interlocutorie ut nō. spe. t. de ap. C. restat. Nō. ij. q d dicens. ēca qs vid archid. i. c. dcertacōi. sup Nouo. appellādi. d. ap. li vj. et ē rō q sp spoliatus vidz guari. g qncū qz z ubicūq pt appellaē. lz videē dcta q fur ex pmadtractōne teneē. ut. l. ei q. de fur. igit videē q tpe spoliacōis q vidz guari z nō alio tpe debuit appellaē. imnotn vidz nōre. i. c. qrelā. d elec. sup Nouo. de nouo. im pñ. q spoliatus negligēs p ānū pteē possessiōz nō vidz pdē dcāz possessiōz arbitō tn indicis relinqē. i q tpe spoliat vidēaē possessionem pdē si pteē negligat ut dz. i. c. mādatū. d rep. p Inno. im glo. j.

De pbendis z facultatibz. .lv.

Nota q ubi aliqs ex rescpto pape vel ex pilegio pt noiare ad vacantē seu ad vacātes pbēdas. noiatus p talē pilegiatū non pferē ipetrāti aplico imo aplico tali noiato pferē hm aliqs. vide. de pbē. si cui. li. vj. ar. de pben. dudum. pter hoc videtur ptātem a se abdicasse.

De resti. spoliatoz. .lvj.

Nota q ubi aliqs tenet bñficiū rebuatū q si tis expellaē de bñficio sibi nō daē interdictū qz hic ēseruacō; afficit bñficiū ita possessionez. ut. c. ut nrm. de ap. et ibi inno. ad qs. l. si mior. ff. de huis expor. bñ tñ dareē sibi officiū iudicis si eet expulsus lite pendēte i q q dē officō nō requritur possessio lz sufficē q qs tpe expulsiōis teneat. ut nō. imno. m. c. dilecti. de maio. et obe. ad qs faē. nō. i. l. et idē. cū. l. se. ff. de cō di. fur. et. l. et nō tm. ff. de pe. hēd. lz videē hm aliqs q posito q rebuacō afficiat possessiōz ciuilē nō tn naturalē. ut. l. i. C. dicitur. dei. et ni. ar. ut dz i fili. q ex dctractu ex q nō pt trāsferri dñiū trāsferē possessio naturalis. ut i donacōe mē viri et uxo rē. ff. d acq. pos. l. i. C. si vir. ita cordaē. cū. l. si qs cū. et. l. iij. C. si qs cā. ad qs. l. ij. C. a furioso. d usue. Tē posito q rebuacō afficiat possessiōez qtū ad papā nō tn qtū ad exneū litigātē. ut dz i fili. i. l. q p carto. ff. d pca. Et vide j. clxxxiij. et. cclxxv. et. cclxxxiij. et. s. vij. dei. et vide alū casū j. dei. ccclxxj.

De notoriis. lvij.

Nota q̄ ſi iudici nō ſit factū notoriū et iudex ferat ſniam añ q̄j petur q̄ ſit factū notoriū ſi tñ in rei veritate factū dicitur notoriū. licz iudici nō ſit notoriū tñ valet ſen tētia lata p iudicē. ut no. Inno. in. c. tua. de coha. cleri. et mulie. ẽctis. nō. in. c. cū in iurē. de of. dele. et. c. cū ex officio. de p̄ſcip. ad q̄ſ. l. furioſus. ff. de iudic.

Et lite pendēte. et de ap. lviij.

Nota q̄ ubi audito inhibz in cā ſoluz inhibz in illis q̄ venīūt ad cāz. ſeu illis q̄ li ti poſſunt p iudicare. ut ꝺ in ſili q̄ pēdente ap. oīa dēbēt eſſe in eodē ſtatu. ℔ verū q̄ ſtum ad litigātes. nō quātū ad exēneoſ. ut no. i. l. creditor. C. mādato. ē. i pn. ff. man da. de ap. romana. C. i alīū. li. vj. q̄liter in telligit q̄ pēdente appellacōe nō ē innouā dū. dic p Inno. i. c. dilectis. de excep. et i. c. dudū. ſup ẏ. diſpſatū. ẏ. nec ob. de elec.

De teſti. affuturis. lix.

Nota q̄ ubi ē appellatū ſup ḡuamie au ditor ad quē ē appellatū teſtes affuturos nō ꝺgmto de ḡuamie p̄t recipe ꝓter pcu lū qō p̄t eſſe i abſentia teſtiū. ut ꝺ i ſili i. l. in lege. ff. ad. l. acq̄. et q̄ ē dubiū an iuriſ dicto ſit p̄m iudicis ido m dubio recipit teſtes iudex appellacōis. ar. l. ordiatā. ff. de libe. cā. vide ē. dec. ex. et. exc viij.

De ſnia excōis. lx.

Nota q̄ ubi ps dicit ſe excōicatā. et pe tit ſe abſolui. r nō aſſignat cāz quare ē ex cōicata. q̄ iudex habz talē p̄tē abſoluere ad cautelā. poſito q̄ cā excōis nō alleget ut ꝺ in ſili. q̄ ubi q̄s appellat ab aſſigna tione loci non tuti. ſufficit q̄ dicat appello q̄ locus nō ē tutus. ita ē ubi q̄s appellat a ḡuamie q̄ nō ē neceſſe q̄ cā exp̄matur. ut no. in no. in. c. ſignificātibz. de noū. op. nū. Sz cōtra fac. c. dilectus. de ſſp. et Jo. an. vidz dicē ꝺtrariū. ſez q̄ ubi appellatur a ḡ uamie dēbz cā exp̄mi. ī. c. appellāti. de ap. in cle. et q̄ ps nō hēat aſſignare cām quare ē excōicatus. fac. l. ſi. C. de āna. excep. cum ſi. ad qō nō. p archi. de ap. c. cor di. ſup ẏ. bo. cāz. li. vj. q̄ q̄ cā exp̄matur habz locū q̄n appellat ad papā ſm vnā opionē. ut. c. cor di. alle. Et vide ē. dec. lxx vij. et. exvj. et. cccxxix. et circa ſolucōz expēſarū vel tau cōnem preſtandam vide dec. cccclvij. et an iudex datus in ſeda inſtantia abſoluat excōicatū p p̄mū iudicē datū i p̄ma inſtā tia. vide ē. dec. dcij. et. dclvj. et. dclxxxij. et. dcccxxix. et. dcccxxx.

De mutuis peticōibz ex recōuēcōe.

Nō q̄ i cā ap. nō habz locū recō lxj. uencō. ut no. inno. in. c. i. de mutu. pe. et vi dē tex. i. l. ad ogmeōz. ff. ex q̄. cā m poſ.

De p̄cura. lxij.

Nota q̄ ubi p̄curator habz ptātez agēdi defendēdi iurādi de calūnia et cū ptāte ſub ſtituendi. q̄ talis p̄curator p̄t trāſigere et cōponere ſm q̄ p̄curator ꝺſtitutus cū libe ra ptāte. ut. l. mādato. ff. de p̄cur. cū ibi no tat. et no. in. l. q̄. de pac. tex. in. c. q̄ ad agē dum. de p̄cur. li. vj. in fi. et. c. ex multiplī ci. de dec. Et vide ſup. dec. ij.

De p̄cura. lxiij.

Nota q̄ ubi p̄curator eſt datus ad au diendū ſniam dū taxat. talis p̄curator nō p̄t appellare nec alīū actū exercē. ar. no. p Inno. in. c. peticō. de p̄cur. et. c. olim. de of. dele. et p Jo. an. in. c. nō minſte. c. ti. in. vj. potuit is. in nouella.

De articulis. lxiij.

Nota q̄ in articulis obiectiuis nō dat̄ terminus ad declarandū. ar. c. cōſtitucōz. de elec. in cle. et no. in. c. in gnali. de re. in. p Jo. mo. et ex ℔ volūt dicē aliq̄ q̄ in cau ſa appellacōis articuli obiectiui non vem unt declarandi q̄ imputetur pti q̄ ab mi tio nō p̄ſidit. licz videatur ꝺtra. q̄ ille q̄ declarat nil facit noui. ſ. qō factū ē diluci dat. ut. l. heredes palā. ff. de teſta. cum ibi no. ad qō fac. l. q̄ in diē. ff. de op̄ēſa. uncta. l. i. C. p̄terea. de ꝺtrario tute. indi. ff. et per iſta volunt dicere aliqui q̄ articuli qui nō ſunt dati in cauſa p̄ncipali in cauſa ap. da ri p̄t. et. c. cōſtitutionē. de elec. in cle. ha bet locum in appellatione male formata. et q̄ in cauſa appellacōis p̄mo ſunt dandi articuli obiectiui q̄ nō ſūt dati in cauſa p̄n cipali. facit. c. cum a repulſione. de ap. in clem. cum ibi no. p Jo. an. ſup ẏ. bo. in ep̄to. vide. c. i. de excep. extra. quia non p̄batū dic q̄ obiectiui articuli qui alias eſſent repellendi admittuntur q̄n gratia ſi neu ter eſt obtenta. ut ē. dec. dcccxxviij. vide oīno. dec. dcvij. et etiā vide ē. lram o. ſu per ẏ. bo. obiectus. et literam. a. ſuper verbo

appellacõ·ubi multa de hac materia reperies in diuisis·q. Et vide omnino ff. de·cclxij· et·cclxiij· et·clxxviij· et·cccxxvi·et·cccxxx·et·ccclxxxviij·et vide ois no ff.dlvi·et·dcxlviij·et·cccexix· et·cccexx·et·cccexxi·et·cccexxviij·r·cccexxxiij· et vide dci·xli·et·lxxvi·r·cccdlxxxv·et dcxlix·et se·

De restitucõe spoliatorũ· lxv·

Nota q ubi ãs petit restitucõez bñficij·quo dic se exspoliatũ· oportz q ꝓbet possessionẽ se habuisse ab illo q aũctez habebat instituẽdi·ut no· Inno·in·c·in lris·i glo·circa fi·de resti.spo·et archiđ·i·c.i.de eo q mnt·in poss· cã rei suã·li.vi. Et pomt ꝯ Io.an.i addi spe· in ꝛica·de resti.spo·r Io.de lig̃·m·c·ex pte·de resti. spo·et ꝯ tenet curia romana·

De taxa bñficõrũ lxvi·

Nõ q ubi bñficiũ ẽ semel taxatũ p illos q ptãtẽ taxãdi habẽt ex tali taxatione bñficiũ vidz taxatũ msi aliqs actus interuemat ctrarius taxacõi et posito q p multos ãnos steterit q decima p illo bñficõ soluta nõ fuerit ñ p illa vice p q fuit taxatuz·nõ ideo mius vires hz taxatio semel fcã qsi postea non indiguit decimis· non ꝓpter ꝯ vidz remisisse qũ taxacõ pus fcã valeat·ar.l.i filijs·C·de decur· Et vide ff.dci.lxxiiij·post mediũ et·ccexxxiij·et·clxxxix·

De renũciacõe r rerũ pmutacõe·

Nõ q resignãs bñficiũ cã lxvij· pmutacõis vidz pdẽ oimodã possessioz si post fcam resignacõem pmutacõ seq̃tur q exquo p resignacõnẽ pdidit ius bñficij·multo fortius vidz pdẽ possessiõez cũ facilioꝛi mõ pdat possessio q̃ dñium· ut.l.si q̃s vi.C.differẽtiã·ff.de acq̃·pos.et q qñ pmutacõe secuta tpe resignacõis bñficij vidz totũ ius pdidisse·ut dz i sili ·ff.de mañ·vin·l.iij·ũcta.l.si cũ optio·đ op.le·ꝯ vidz dicẽ Inno·i·c· inter cetera de pbẽ·i pñ.ubi dic q possessio nõ trãsit ꝯ mõ fcã ñ modus seq̃tur·g si modus seq̃tur r seq̃tur pmutacõ·vidz trãsisse a tpe resignacõis possessio· Idẽ iste resignãs nõ pt dici post resignacõez possidere ciuil cũ nõ sit dñs bñficij·nec tã q̃ in suo possidere qđ ẽ ciuil possidere· nec pt dici possidere naturaliter q nõ est tanq̃ usufrcuarius vel tanq̃ hñs ius i re· qđ é possidere naturaliꝛ·l.i.C.de ici.ff.de vi.et vi.ar· et q resignauit iuri suo vidz nálem pdẽ possessionẽ q erat ꝺuicta cũ ciuili·ex quo ciuilẽ pdidit q in dubio vidz totum ius deduxisse·ut.l.an eadez·C.i.ff.de exceep·rei udi·q re vidz ex hñs q talr resignãs cã pmutacõms vidz pdẽ oimodaz possessionẽ·ut si expellat nõ detur sibi interdcm restõms· et ꝯ si pmutacõ seq̃tur q si nõ sequẽtur pmutacõ videtur resolui possessio ipso iur in ipm resignãtẽ cã pmutacõis·ut dz i sili·i·l.i. et·ij· cũ ibi no· de in diẽ adiec·ad qđ facẽ·no·p arđia·i·c· si bñficia·sup ꝟbo·reũtũtur·de pbẽ·li·vi· Et vide ff.dci·ci·r·ccexciij·r·ccexcix·

De renũciacõe r resti.spoliatorũ·

Nõ q lz post spoliacõz nõ valeat renũciacõ sup bñficõ ut i·c·sollicite de rest.spo·bñ vz si renũciẽ petacõm restitucõis p pactũ· ut no·i·c·sup ꝯ.sup ꝟbo renũciatũ·đ renũ·p Inno·ad qđ fa.l.si q̃s rõnes·de li.le·ũcta·l.vnus·C.illđ·et·C. pacta·ff.de pac·vide ff.dci.ccccxxviij·r ·ccexvi·

lxvij·

De cã possessiõis r ꝓpetatis·

Nõ q in cã ap·pt suspẽdi petitoꝛiũ·lz i cã pncipali nõ possit post ꝺcluſionẽ·ut i·c·i·de cã poss·i cle·q alia cã vidz cã ap·a pncipali·ut·l·cũ apđ·ff·mđ· sol· qđ intelligẽ q i cã pncipali usq ad ꝺcluſionẽ pt suspẽdi petitoꝛiũ·ut no·i·c·pastoralis·sup ꝟbo perẽte·p Inno·de cã poss·msi fit ꝓbatũ reũ ius hẽre m ꝓprietatẽ q tũc si ostaret de ure rei nõ pt suspẽdi p acto rẽ petitoꝛiũ·ut ibi patz·

lxix·

De re iudicata· lxx·

Nõ q ubi ostat de nõ ure actoris·reo nõ é amouẽdus de possessione bñficij qđ tenet·posito q reus ius non hẽat·ut no· ꝺpost·m·c·mãdatũ·de ꝛep·et Inno·m·c· ex insmuacõe·de pcur·ad qđ facẽ·l·fi·C·đ rei vendi·et qđ no· Inno c·m·c·m lris·de resti.spo·i glo·sup ꝟ.fatemur.melius in ·c·cũ bertoldus·glo·mrũ·post pusq vel potes·de re iudi·tñ vidz tex·in·c·olim·de ꝛep·i fi·ad qđ·l·i·ff·uti pos·mo ꝯ aliqs talis possessoꝛ posz dare obiectus ctra ius nõ hñtẽ q in tẽrest sua esse in possessione donec ostet de iure actoris·maxie si ab initio hẽret possessionẽ colorataz·ar·no·per

archi·in·c·licz·de|preben·li·vj·ad quod fa
cit·l·loci corpus·ff·si fui vēdi·l·paulus·C·
si·q̄bz mo·pig·vel ypo·sol·et ē textus ex̄
de testi·significauit·vide omino·j·dcci·ccc·
cxix·et·ccccxx·et se.

De restōe spoliatoz. ·lxxi·

Nota q̄ ubi q̄s tenz hospitale vel lepro
sariā·si p superiorē amoueatur ꝓpter aliq̄d
crimē q̄d imponitur·tali datur restō ad ta
le hospitale donec dtra eū fuerit ꝓbatū·et
hoc intelligo verum si fuerit amotus ꝓpter
crimē q̄d nō tāgebat admistracōe ez·si aut̄
crimē tāgit admistracōz·q̄ postulatur su
spectus ꝓpter malā admīstracōz·tūc nō
restituet̄·sic m·c·q̄ tāgit de reli·do·in cle·
Sic dz i filii q̄ tutoz suspectō nō p̄t solui si
de admistracōe accusee·secus si d̄ alio cri
mie·sic dcoz·l·ff·iudi·sol·l·q̄ si forte·C·i·
cum·l·q̄mus·alias incipit calipodius·e·ti·
Tē interest istius q̄ famā suā purgz·et q̄
interi nō spoliet̄·ut dz m filii q̄ ēc admistra
tozi est licitū defendere famā suā·ut·l·que
omnia·ff·de ꝓcu.

De foro competenti·et de iure reuocā
di domum. ·lxxij·

Nota q̄ ubi aliq̄s petit ius reuocādi do
mū q̄ legatus vel alias q̄ si nō impediat̄
in legacōe ꝓpter illō q̄d ab eo petitur q̄ te
netur rñdē·ut si petatur q̄ rñdeatur in tro
gacōibz vel alteri cāe de q̄ p̄t se facilit̄ expe
dire·ar·l·si legatus·ff·ad trebel·vide j·de
eis·clxxxvj.

De re iudi. ·lxxiij·

Nota q̄ ubi fit execucō sup re sup q̄ est
recogmitū z iudicatū·i execucōe nō ē faci
enda sūmaria cognicō·secus si sup aliis re
bus·ut no·Inno·i·c·cū sup·i fi·de re iudi·
in glo·pnl·et vide p eū nō·in·c·ex rōne·de
ap·et no·p Cy·in·l·i·C·de inō·et fac·i gno.
an in execucōe ps sit vocanda.

De ꝛep·grōs·et taxacōe fructuuz.

Nota q̄ ubi alicui fit grā q̄ ·lxxiiij·
possit acceptare bñficiū cuius fructus ta
xacōz·xx·librarū ut asserit̄ nō excedūt·q̄
si bñficiū vacat maioris valoris seu sūme
poterit acceptare q̄ ista ꝛbba ut asseritur
nō imponūt taxacōz nec videtur ꝓlata per
impetrātē z sūt gnaliaz impsonalia ideo
nō astrigūt ptē q̄ ultra talē valorē possz
acceptare·ar·aut̄·si q̄n·C·de cōsti·pecu·et
ideo cācellaria dsueuit scribere·cuius fru
ctus taxacōz z c·ut asseris z hic impetrans
ultra sūmā nō possz acceptare secus si dice
retur ut asseritur·ut dictū ē et ideo fit dra
an in bullis ponatur ut asseris·ut sic rese
ratur p̄t·an ponatur ut asserit̄ licz aliqui
dicāt dtra q̄ ꝛbba ꝓpe maxie q̄n ꝓferūtur
sup fcō ꝓpe hñt vi dispositiois·ut·c·i·de ꝓ
ba·in cle·et ex hoc multi tenēt q̄ si fit alicui
grā usq̄ ad certā sūmā·si dtigat bñficium
nō taxatū esse magn valoris z vacare·q̄
ex̄q̄ taxatū nō ē impetrās tale bñficiū p̄t
acceptare cū taxatū nō sit·et i dubio fit de
migmoz mterptacō·et p ff·l·a filio·C·fi·de
alie·de le·i·fi cui ꝓuo·et de tri·et vi·le·l·fi·
in p̄n·Si dtra vidz·q̄ ex̄q̄ taxata ē grā nō
venit n̄ spēs taxata·ff·de le·i·l·et si certos·
maxie q̄ taxacō ponitur cā diminucōis
et nō augmēti·et ideo vidz q̄ sit tenēda in
suis termis·ad q̄d fac̄·l·cū certus·de tri·
mo·et oleo·le·cū ibi no·dele·i·si duus·C·
q̄ q̄n q̄·c·trāsmisse dēbo·sig̃·et·c·q̄mus·de
ꝛep·q̄ tāq̄ ābicō se sūt restrigēde·nō·de
le·i·l·si ꝓuo·C·q̄ q̄nq̄ Alij dui dūt fructus
bñficij nō taxati ut si medietas tm alicui
dat hic faceret bñficiū taxatū vel mat bñfi
ciū nō taxatū·alle·c·suscepti regimis·ex̄
de ho·p Jo·an·in spe·ti·de decē·plen.

De articulis et rñsiōibz. ·lxxv.

Nota q̄ ubi ābe ptes sūt in curia·et vna
ps ē recessura·p̄t ꝓcelli p aliā ptē q̄ nō ē re
cessura q̄ rñdeat interrogatis·et si ps q̄ ē
recessura dtra aliā q̄ nō vult recedere velit
dare interrogatoria·nō auditur·ex̄q̄ dic̄
se velle recedē q̄ sufficit q̄ rñdeat articulis
dū venerit terminus·nec ipse debz pitas in
ptes obꝑuari quia terminus debz solū esse
voletis recedere·et hic nō ob·l·in sacris·de
ꝓx·sa·scri·li·xij·cū·l·pnl·C·de sen·et int̄·
om·iudi·et·l·petēde·C·de tēp·resti·in mte·
ideo auditor male faceret si ptē licētiaret·et
idē ē in lris gre quia ex̄q̄ tā ē comissa au
ditori et petitur lre arrestari i curia q̄ ti
met q̄ a dūsarius vtute executorie ponet
se i possessionē·tales lre nō sūt relaxāde·q̄
melius ē an casū ꝓuidē q̄ post remedū q̄
rere·ut·l·fi·C·i q̄bz·ca·resti·i mte·nō ē ne·
et i casu q̄ relaxarētur tales debēt inhiberi
pti sub pena q̄ vtute lrarū nil attēptaē lz
aliq̄ voluerit dicē q̄ tles lre sūt relaxāde
q̄ an litē cōt·seu an̄q̄ auditor inhibeat
executor datus i gravidz hre iurisdictōz

Item q̃ aũ lit̃ dr̃. auditor nõ vid̃r hr̃e iurisdictõz p. c. relatũ. de off. del. ij. hoc nõ obp. c. fi. ut lite pẽ. in cle. cũ ibi no. p Jo. an. Item p̃ dicta pñt esse vera q̃ in meritis nẽ gocijs executor aũ inhibicõez hr iurisdictõez. secus vid̃r re mtegra. q̃ re mtegra nõ fit p̃iudiciũ pti si aũ inhibicõz auditor lras retineat et impediat executorẽ q̃ nõ ꝓcedat ad execucõz grauis. q̃ melius est p̃uidere. ut. s. dictũ est. vide de. ei. ccccexxij. et de arresto partis ut rñdeat interrogatorijs. vide. ccccexij.

De articulis. lxxvj.

Nõ q̃ articuli ꝺcluſiui siue ꝺcludẽtes dicũtur ideo q̃ nõ ꝺatur petitõ ij ꝺãs articlos in fine ipsoz petit q̃ vult rñdere articulis. lz lis nõ fuerit ꝺcłata. et i imeõ litis sup petitõe dãt tales articlos cũ p rñsionẽ q̃ fit p ptẽ talibz articulis lit̃ dr̃. ez ẽe facta. c. umco. de lit̃. dr̃. q̃ tales articli sũt loco libelli. ut in. c. i. de libell. obla.

De sñia excõicacõis. lxxvij.

Nõ q̃ excõicatus simpliciter absolutur p̃stita cautõe. de stãdo iuri. ut. c. cũ cõtingat. de off. del. ita habet locũ dictũ. c. in mterdicto. s. q̃ relaxatur interdictuz ut. c. qua frõte. de ap. et no. Inno. in. c. ad hec. e. ti. lz aliq̃ dicãt ꝺtra. p. c. pñti. de sen. ex. li. vj. cũ ibi no. p archi. si dic q̃ ibi loq̃tur i absolucõe ad cautelã in q̃ aliud seruatur q̃ in absolucõe simplici. iuxta no. in. c. solz. de sen. ex. li. vj. uicto. c. cũ ꝺtingat. alr. vel dic q̃ ubi int̃dictũ petitur ab initio relaxari p illũ p cuius culpã est latũ tũc posz hr̃e locuz. c. cũ ꝺtingat. q̃ taliter p̃t cauere de stãdo iuri. nec i isto casu haberet locuz. c. pñti. q̃ cessat rõ reddita ibi p de. ubi aũt peteretur relaxari p alũ q̃ p illũ ꝓpter quẽ est latũ tũc vid̃r q̃ non habeat locuz. c. cũ ꝺtingat. q̃ iniuste peteretur cautio de stãdo iuri. et de satisfaciẽdo ab illo. q̃ nõ fuit in culpa. nec est obligatus. et ideo nõ mirũ si in isto casu non fiat relaxatio sic̃ fit absolucõ. q̃ non est tm̃ p̃udiciũ in interdicto sic̃ in sñia excõis ut no. p Jo. mo. i alr. c. pñti. ad qõ fa. c. nõ est. de spõ. Item interdictũ nõ p̃t suspẽdi posito q̃ nõ relaxetur sñia et nõ p̃t suspẽdi misi in casu relaxetur. ideo nõ tm̃ p̃udiciũ ut no. Jo. an. in alr. c. pñti. Et vide. J. dec. ccccexxv. et. lx.

De cẽtibz et visitacõibz. lxxviij.

Nõ q̃ ubi due ecc̃ie regebãtur p unũ rectorẽ et eẽdem nõ recipiebat in vna visitacõez ꝓ ambabz. q̃ una erat ruralis alia prochialis. si exposit facto in q̃libz eccłarũ istarũ ponatur rector et primo mũ earũ diuidatur p eẽm exquo fũt dimisse. et q̃libz habz rectorẽ. eẽdem in q̃libz p̃dictarũ habz unã visitacõez. quia exquo in rurali eccła est rector posito q̃ nõ sit populus de iure ꝺmuni debz visitacõez. ut no. p inno. in. c. aũdite. de cen. et. c. fi. et. c. in later. rañ. de p̃b. et licz p̃fate eccłie sint ꝓpinque et eẽdem visitãdo una; modicuz laboraret visitãdo aliã. nõ ꝓpter hoc sequitur q̃ q̃libz debeat visitacõez si separatis diebz visitentur. ut in. c. venerabili. de cẽsi. secus si vna die. ut. c. felicis. de cẽsi. li. vj. nec obstat q̃ antea recipiebatur tm̃ una visitatio. q̃ exquo eccłie sic fũt dimisse videntur nouiter mstitute et alia res q̃ antea esset ar. l. si qui duas. cõia p̃di. et. l. si eadem. C. de asser. toll. et quia nõ erat misi unus rector ideo non videbatur misi unũ patrimoniũ et una res. ar. l. iurisperitos. C. i. ff. de excu. tu. et. l. quãta. in fi. e. ti. ibi dicit. unus ꝺmm nõ separatur. posito q̃ onera debẽt esse ꝺmuna inter istos. lz patrimoniũ essz diuersũ nõ tñ istud impedit quin quelibz ecclesiarũ deberet visitacõez. ar. l. in diuisa. C. de decur. iñcta. l. iij. de oneribz et muneribz nõ ꝺtinuãdis inter patrẽ et filiũ. li. x. nec ob. C. illud. in aur. ut in di. fine quo quo fuit. iñcta. l. i. C. de metro. qui in ur. C. illud. quia ibi due ꝓuincie regebantur p unũ p̃sbiterũ seu rectorem. ideo mchil immutatur de pensione. secus si regerentur p diuersos rectores ut est dictũ. et idem est in. l. i. de metro. quia ibi non imponebatur nouus rector secus in ꝓposito. quia p̃sona addita rei nouã formam videtur introducere. ad hoc facit no. p Inno. in. c. quia monasteria. de reli. do. iñc. c. dilectus. de capp. mo.

De ℟p·et cõmissiõibꝫ. ·lxxix·

Nota ꝙ ubi quis impetrat causam omittí in curia asserens ꝙ nõ sperat iusticiã habere in ptibꝰ ꝙ si iurat hoc corã auditore ps adúsa allegãs cõmissionẽ subrepticiã non auditur si velit ꝓbare contrariũ quia iuramento dicentis ꝓ vero presentiã seu timorem creditur·ut in·c·statutũ·de ℟pt· ad quod·c·ut circa·de elec·li·vj·ar·l·i·circa fi·de asser·vol·iuncta·l·cui relictũ·C·de iudi·vnde qñ opponitur exceptio de tra cõmissionem que excepcõ respicit negociũ pncipale nisi sit excepcõ rei iudicate transacte seu finite non admittitur de tra cõmissionem posito ꝙ dicat ꝙ si fuisset expressum receptum non habuisset·ut·c·i·de litis cont·li·vj·de quo die ut ibi·p doc·in eis no·in·c·sup literis·sup ꝟbo·qualitate·p Inno· de ℟p·facit qđ no·in·c·statutũ·C·assessorem·de ℟p·li·vj·in glo·sup ꝟbo·relinquatur·vbi dicit·ꝙ ex quo alicui aliquid relinquitur sue conscientie nõ auditur aliꝰ contrariũ ꝓbare volens·vide infra de·ccc·xlix·et·ccxij·

De ꝓcura. ·lxxx·

Nota ꝙ ꝓcurator datus ad impetrandũ de tra dicẽdũ vel ad impediendũ si lite sue arrestẽtur p auditorẽ palacii·talis ꝓcurator ꝓ impedire ꝙ cã nõ devoluatur·et ꝓt admittitur quoq; ad devolucõz cause ꝙ sua interest ut cã nõ devoluatur si ꝙ lras possit impetrare et ad ptes mittẽ·alias nõ admitteret·ut no·p archi·in·c·statutũ·de ℟p·super ꝟbo·capellanie·in glo·

De appellatione. ·lxxxi·

Nota ꝙ ubi est appellatum eo ꝙ exceptiones legitime nõ admittebantur·si ps ꝓponens tales exceptiones non obtulit se ꝓbaturum·iudex appellationis anteq; ꝓnunciet bene appellatum·habet cognoscere de veritate exceptionis·et ꝓbacões admittere super eisdem·secus si pars admitto coram iudice a quo obtulisset exceptiones se ꝓbaturum·sic vidꝰ notare Jo·mo·i·c·nõ solũ·de ap·li·vj·iuncta·c·interpa

sita·cum ibi no·per ber·et per Inno·et ibidẽ no·Inno·c·ꝙ iudex ap·insimul debet cognoscere de negocio pncipali·si sup pncipali est lata sententia post appellationem et de causa appellationis·nec essz audiendus aduersarius si peteret ꝙ pmo cognosceret sup appellacõe eqz sup pncipali sup quo sniа lata fuit post appellacõez·de quo dicut·c·cordi·p doc·sup ꝟbo·de ptiũ·pter abbreuiacõz litis cognoscatur de vtroq; appellacõe seliez q facta dicatur a gꝫamme et post diffinitiuã·sicut ponitur in·c·super eo·de appellatione·vide in·c·i·de ap·li·vj· et infra de·ccc·xcj·

De ꝓcuratore. ·lxxxij·

Nota ꝙ ubi est datus aliquis excusator ad ꝓponendum causas absentie·tales excusationes debet ꝓponere coram iudice et se offerre ꝓbaturum causas ꝓpositas·ut no·Inno·in·c·querelam·sup ꝟbo·destinatur·de ꝓcur·nec sufficeret tali excusatori venire ad diem assignatam·nisi causas ꝓponeret·quia ꝓsito ꝙ ps aduersa essz absens vel nõ faceret qđ requirit terminus·pars q est ꝓsens debz facere qđ terminus requirit·ut videtur notare glo·in·l·ij·super ꝟbo·causa·si quis in ius vo·nõ ie·et qđ no·p Innoc·in·c·calumniam·de pẽnis·videtur ꝙ tales excusationes debeant verbo exꝑmi magis qz in scriptis·ut·l·excusat· de excu·tu·talis autem excusator debet habere speciale mandatum ad iurandum de calumnia animam domini sui ꝙ dñs iusto impedimento tenetur·ut notat Inno· in·c·qua pter·super verbo·penitus·v·Jo· dicamus·de elec·

De resti·spoliatoꝝ. ·lxxxiij·

Nota ꝙ ubi monachus spoliauit dolo et fraude et cum inuasione beneficiũ quod petit·non auditur super peticõne donec ille qui possedit beneficium sit plene restitutus per monachum spoliantem. licet spoliator velit cedere bonis quia tali spoliatori dolo non debet dari iuris remedium quia in legẽ cõmittit·ut·l·auxiliũ·C·m delictis· ·ff·de mino·ut dicitur in fli·in·l·verum·in

pñ. ff. p soc. Item isti agẽti petitorio facili ori modo excipitur ꝺtra eũ q̃ nõ habeat bñficiuz cessionis bonoꝝ nec restituat qꝺ amisit. nec auditur volẽs bñficõ cessionis uti qñ ex dolo suo pumatur q̃ sup petitorio non audiatur nõ facta restõne. et ubi essꝫ ꝺare casũ q̃ monachus vel alius subiectus vꝺeret et admitti ad cessionẽ bonoꝝ talis cessio vꝺeret fieri cũ aũcte superioris sicut abbatis vel alterius cum bona talis sbiecti supioriꝫ vel monasterio acquirãtur. in aut. ingressi. C. de sacrosa. ec. et hoc ñ essꝫ talis psona q̃ possꝫ hꝛe bona ꝓpria. in quibꝫ sme supiores possꝫ agere et ꝺuemri. quia tũc nõ requritur aũctas superioris. ar. no. imo. in. c. edoceri. eẋ. de sꝛp. nec ob. ꝺtra ista. c. i. de ꝺci. q̃ ibi agebatur ꝺtra monachũ. hic vero repellitur. nec ob. qꝺ no. imo. in. c. cũ olim. de ꝓmiss. in glo. magna. v. de male. q̃a in pñti casu habꝫ videre an bene soluat si repellatur ab agendo. ideo taliter vꝺbꝫ pumi. cum alias nõ possꝫ satisfacere. ar. no. p archi. in. c. i. de elec. et. c. quia sepe. in fi. ꝛ p imo. in. c. dilectus. de sꝛmo. lꝫ spe. videatur no. ꝺtra in ti. de peti. et poss. et qꝺ no. p imo. in. c. odardus. de sol. et ista fuit ꝺũs opio et qui in fraudẽ alienauit bona sua volẽs cedere bonis suis nõ audiẽ. ff. qui in fra. cre. l. fi. cum ibi no. q̃ iura non decipientibus ꝫ decepti subuenĩt. eẋ. de reg. iuꝛ. c. iñ.

De ꝓbac. et except. .lxxxiiij.

Nõ q̃ ubi ꝺtra aliquẽ excipitur q̃ nõ ẽ ꝓmotus. si ille ꝺtra quẽ excipitur multo tpe ꝺeseruierit in bñficio tanq̃ ꝓmotus pſumitur q̃ fuit ꝓmotus. insi. p excipientẽ ꝺtrariũ ꝓbetur. ut no. imo. in. c. super hiis. in fi. magne glo. de accusa. q̃ pſũptio facit aliqñ p illo qui dicit se ꝓmotũ seu ordinatũ. ar. no. in. c. tua. de cleri. peg. sup v. inferioribꝫ. p imo. alꝫ autẽ qui dicẽ se ꝓmotũ hꝫ hoc ꝓbare. q̃ est qualitas extrinseca aduenies homi q̃ q̃litas nõ pſumitur nisi ꝓbetur. ut no. Io. mo. in. c. si forte. sup v. scietis. ẽ. elec. li. vj. et de hoc dic ut in. c. imotuit. p Inno. eẋ de eo qui fur. ordi. re. et. c. illud. de pſũ. ad qꝺ no. p archi. in. c. ordinariꝫ. de offi. ꝛꝺ. li. vj. Et videj. ꝺci. ccccxlix.

De actore et cã possessiõis. .lxxxv.

Nõ q̃ ubi colonus vel inquilinus ꝺuemitur ꝓ re immobili quã possidet noie alterius tenetur noiare dñm. si aũt nõ nominaret nõ pmittitur dño i cãu i q̃ dñs nõ certificaretur. ut no. Inno. in. c. q̃m frequẽter. sup v. nominare. eẋ. ut lite nõ ꝺ. itẽ talis nõminatiõ habꝫ locũ qñ agitur actõne reali. nõ tñ actõne psonali. ut ibidẽ glo. ad qꝺ no. p tuo. in. l. iñ. C. ubi in rem actõ. ũcta. l. sepe. de re iudi. eẋ. c. tiqꝫis. et. ff. ad exhibẽdũ. l. de eo. in fi. ff. de publi. l. impatoꝛ. et. l. si aliena. ff. de negg. ũcta. l. officiũ. de reiven. et. l. qui se liti obtulit.

De vacatõe bñficiorũ. .lxxxvj.

Nota q̃ ubi quis ꝓuatur bñficio in loco ubi fit priuatio viꝺꝫ vacare bñficiũ. et nõ in loco ubi est situs beneficiuz. ut dicitur in simili in. c. cupientes. sup v. priuatus. p archiꝺ. de elec. li. vj. ad quod no. p eũdẽ in. c. liczj. de ꝓben. sup verbo. apostolica. ver. et si aliquis in curia litigat. licet aliud sit in electo confirmato in curia. p cuius confirmacõem vacant ꝓma beneficia. ut notat idẽ archiꝺ. in. c. cõmissa. super verbo. pacificam. de elec. li. vj. Et vide ꝺci. s. xxxiij. ita post terminum prefixũz ad consecrandũ. ut. c. cum in cunctis. de elec. de quo de foro cõpe. c. postulasti. in antiquis. credo q̃ ubiq̃ vacat. sed non q̃ currat tempus acceptare volenti. misi ex quo vacatio nota essꝫ in loco. ut. c. cum ei quem. de concess. ꝓbẽ. in clem. alias scietis essꝫ causa vacationis quod nõ est.

De fide instru. et ꝓbac. .lxxxvij.

Nota q̃ instrumentũ locacõis facti p aliquem non ꝓbat possessionem. quãtum ad extraneum. ut. c. inter dilectos. de fide instrumentoꝝ. in fine. c. quantũ autem ad contrahentes videtur ꝓbare possessionem. ut. l. predicta. de acquir. possess.

De acceptacõne ℟ica. lxxxviij.

Nota q̃ acceptans beneficiũ si post acceptacõnẽ dicat q̃ nõ cadebat in g̃ia sua non credatur sibi quia exquo acceptauit p̃sumitur q̃ cadit in g̃ia ita q̃ acceptanti mcũbit ꝓbacõ. et circa istud ultimũ. vide infra decisi. ccxlv.

De sen. et re iũd. et ꝺcess. p̃bẽ. lxxxix.

Nõ q̃ ubi executor declarat illũ q̃ acceptauit bñficiũ ius nõ hr̃e in bñficio. talis declaracõ nõ nocet tercio nisi fuerit vocatus. l℥ alias faciat p̃sumptionem. q̃ qõ facit executor nõ vocata ptẽ pti nõ vocate nocet. immo post. x. dies p̃t venire cõtra. secus si ps essẽt vocata ar. illoꝝ q̃ nõ. m. c. appositi. de ꝺcess. p̃bẽ. et. c. dudũ. de p̃sumptionibus no. p Jo. an. in. c. cũ in multis. in nouel. de ℟escrip. li. vi. p̃sumptionez aũt facẽt ista declaratio. q̃ sinia inter alios lata inducit p̃sumptionẽ. ut no. in. l. q̃a nõ ꝺz. ff. de iureiuran. q̃ aũt fit p executorẽ examinacõ an q̃s sit ꝺoneus p purificonẽ g̃re impetrantis nõ est necẽ aliquẽ vocari p executorẽ. ut no. Inno. in. c. licet. de trãsla. et in alle. c. apposuit. et vide. c. i. de offi. iudi. dele. in cle. q̃ talis executor p̃t alteri ꝺmittere.

De appel. et attẽptatis. xc.

Nõ q̃ ubi post ap. vel litis pendẽtiã aliquid ꝺz esse attẽptatũ. sufficit q̃ ille q̃ petit attẽptatũ reuocari ꝓbet attẽptacõz. l℥ nõ ꝓbet possessionẽ q̃ẽ attẽptata. ut no. Inno. in. c. dilecti. de ma. et obe. et ℏ verũ si ille ꝺtra quẽ petũtur attẽptata reuocari. de iure ꝺũi et ex cã veri simili p̃sumatur possidere q̃a tũc nõ reuocarẽtur attẽptata si ille ꝺtra quẽ attẽptatuz ẽ. ꝓbaret se vere possidere tpe attẽptacõis. ut no. Inno. in. c. bone. de ap. circa qõ adde no. in. c. dudum. sup℣. dispẽsatũ. ℣ et c. et. c. dilecti. in fi. ℣ excep. et ẽ racõ istius dicti q̃a ubi q̃s de iure ꝺmum p̃sumitur possidere. nõ vidꝛ pendẽte ap. attẽptare. sed uti possessione quã p̃us hẽbat. et sic nõ vidꝛ attemptatũ n̄ ꝓbetur alũ possidere. ar. no. in. c. cupientes. sup℣. ad totũ. p Jo. mo. ℣ dec. li. vi. uncta. l. utiq; in fi. de rei ven. et exp̃ de restitu. spo. c. decimas. Et vide J. deci. cxv. et. ccxx.

et. cccxlviij. et. ccccliij. cccvij. et. ccccxxxiij. et. ccccclxxiij. et. ccccclxxxij. et. ccccc v. et. ccccexvij. et. ccxv. Aduerte q̃ qñ agitur sup attẽptatis nõ fit remissio ad ptes ℥ ꝺz recipi ꝓbatio in curia. ut J. deci. ccxx. et. ccccxlviij. et. ccclvij. et. cccc. et. ccccxxvi. et q̃ agenti sup attẽptatis nõ currũt fatalia. vide J. deci. ccccxlviij. ⁊ oino deci. declxxxvi. et multa circa materiã attẽptatoꝝ. vide J. liam. A. sup vrbv appellacõ.

De re iũdi. et de appel. xcj.

Nõ q̃ ubi iudex a quo ẽ appellatũ cõdẽnauit in expensis immediate post appellacõem taxare p̃t de rigore iuris q̃ nil de nouo vidꝛ facẽ. ℥ qõ sententiarũ erat declarare. ar. no. l. heredes palã. ff. de testa. tutius ẽ tñ q̃ nõ taxẽtur expense donec videatur an bñ vel male fuerit appellatũ. q̃a iudex ap. in expensis factis in p̃ma instãtia a q̃ ẽ appellatũ p̃t ꝺdenare sic in expẽsis factis in cã appellacõis. ut no. in. c. sepe. de ap. et qualr ꝺdenacõ expẽsarũ et p quẽ modũ fiat. dic ut no. p doc. i. c. cor di. de ap. li. vi. et p Jnno. in. c. finẽ. de dolo. vi de J. deci. exc viij.

De sententia re iũdi. xcij.

Nõ q̃ inia interlocutoria non ẽ necẽ q̃ feratur in scptis. ut no. glo. ff. ℣ ap. l. ij. et de arbi. l. dre p̃ferre. in pñ. et no. archi. in. c. fi. de sen. et re iudi. li. vi. et ℏ intelligo verũ si talis sit interlocutoria in q̃ vertatur magna cãe ogmtio. q̃a tũc essẽt ferẽda in scptis. sic diffinitiua. ar. l. minori. C. de p̃dñis mino. uncta. l. i. C. de sen. ex. picu. reci. sic nõ. m. l. ij. e. ti. p cp. Jnno. in. c. auditis. de p̃cuꝛ. dicit q̃ ferri p̃t sine citacõne et partibꝰ absentibꝰ.

De fide instrõꝝ et ꝓbat. xciij.

Nõ q̃ in actis iudicialibꝰ nõ est necẽ q̃ p cumtorũ inseratur in actis. nec totus tenor instrumẽtoꝝ et si inseratur talia ꝓbãt. nã talis narracõ hꝫ vim ꝓbacõis. ut no. Inno. in. c. q̃m. de ꝓba. in exn iudicialibꝰ nõ vidꝛ q̃ talis narracõ hꝫret vim ꝓbacõis q̃a si vnũ instrumẽtũ facit mentionẽ de alio. q̃a dic inia inlatã. sicut in tali

ínstrūmto publico vidimus ꝺtíneri p tale ínstrm. nō ꝓbatur q talis sentēcia sit lata. ut no. Inno. ín. c. fi. glo. fi. ꝺe fide ínstrōz. vide J. ꝺei. cclxxij.

De acceptacōibz. xciiij.

Nō q ubi aliq̄s acceptauit bñficiuz et nō apparet q acceptauerit J. mense. ꝓsumitur in dubio q acceptacō fuerit fcā J. tpus legitimū. et J. menseꝫ. q̄a ꝓsūptio ē q qlibz voluerit sibi acquirē. ar. l. si ꝺe functus. C. ar. tu. iūcta. l. cū ꝺe ín ꝺebito. ff. ꝺe ꝓba. q̄a exquo acceptacō ē facta. ꝓsumitur q J. tpus ꝺebitū sit facta. ut ꝺr in smili q sufficit ꝓbare ꝺfirmacōez electionis legitīe factā. etiā si nichil ꝺe legitimitate electōis ꝺstaret q̄a nō ꝓsumitur q ꝺfirmacō fiat nī p̄cedat legitīa electio. ut no. Inno. ín. c. q̄a cūctis. ꝺe ꝺcess. ꝓbē. sup vbo altera. et ibi vi ꝺr glo. ꝺe ℞. cū dicit. et tpus ꝺpetēs. et sic m ꝓposito ꝓsumitur q acceptacō sit facta J. tps legitimū. exquo ꝺstat ꝺe acceptacōne. et istud tenet rota. licz ꝺtra videatur q ubi tpus ē ꝺe sbstātia alicuius actus oportz ꝓbaē tēpus et ꝺcoꝛdare ꝺe tpe. no. Inno. ín. c. q̄liter. sup vbo. famā. ꝺe accu. etiā q nō ꝓsumitur solēmtas nī ꝓbetur. ut. l. quecūq. ín fi. ff. ꝺe publi. m rē ac. mō licz ín acceptatione requiratur tēpus. tñ acceptacō q̄nz ꝓt esse sme illo tpe limitato ut si vacatio nō fuerit nota. et sic nō vidr mensis sp ꝺe essentia acceptacōis. ut sic nō ꝓsumatur in esse nī ꝓbetur. ar. iuē. alle. et ad ℞ facit. qđ no. ꝺpost. m. c. cū ꝺilectus. ꝺe elec. ubi dicit q oportz q appellans ꝓbet se appellasse J. x. ꝺies. alias non ꝓsumētur appellasse. ut ibi p eū. vide. ꝺxxv.

De ferijs. xcv.

Nō q tpe feriato si aliq̄s velit fusp̄dē petitoꝛiū p̄us intentatū cū possessoꝛio nō auditur q̄ interest ptis q tpe feriarū nō ꝓcedatur qđ fieret si possessoꝛiū soluz intentaretur.

De ꝓbac. et ꝺe rēuocacōnē reseruationum. xcvi.

Nō q reseruationū reuocacō. seu reseruacō vel alia ꝺstitucō ꝓt ꝓbari p testes q assistebāt ꝓpe tpe ꝺstitucōis. quia cū smt certi casus q̄ ꝓbātur solū per scripturā m alijs casibz ꝓmittitur q admittatur ꝓbatio p testes maxie si p testes haberi ꝓt veritas. lz videat cōtra. q̄a in ꝺstōne p̄nt eē verba p̄cipis limitata. ꝺe q̄bz nō ē verismile q habeāt testes recentē memoriā nec recoꝛdātur ꝺe rebus sicut plata fuerūt talia vba. et ideo facta seu gesta p̄cipis regulariter p scripturā ꝓbanē. C. ꝺe man. p̄. l. i. cū si. et q̄a p̄ceps negociis occupatus nec ꝓt facta sua sic vbo exprmere sicut p scripturā ꝓbātur q̄re vidr q talia p bullā ꝺebēt ꝓbari. p p̄ma aūt pte facit q verbo cardialis creditur. ut. c. cū olim. ꝺe p̄bile. cū ibi no. p Inno. et qđ no. p Jo. an. in prohemio li. vi. super verbo. bulla. vide J. ꝺei. cxxxi.

De ꝺcessione p̄bende. xcvij.

Nota q. c. suscepti. ꝺe ℞p. li. vi. nō hz locū in acceptacōe bñficij creditiv acare p mortē q vacat alias nec ꝓpter ℞ anullabitur acceptacō. q̄ licz anulletur gr̄a p dictum. c. nō tamē est sic in acceptacōne quia est quedam qualitas seu subexecutio gratie. et sb̄ seqns gratiā ut dicitur in smili. q posito q sb̄stātia legati nō possit pomi in alterius arbitrio. ut ꝺ leg. j. capta toꝛie. et ꝺ hē. insti. l. captatoꝛias. tñ qualitas seu electio bene ꝓt. ut. l. vnū ex familia. C. rogo. ff. ꝺ leg. ij. et. l. cū quidaz. e. ti. nam acceptacō tendit ad execucōz gratie. ideo nō mirum si erretur in modo vacacōnis q nō impediatur acceptatio. cum in coꝛpe beneficij nō erretur. ut. l. cū in coꝛpus. ꝺe acqui. re. ꝺo. iūcta. l. ij. C. si a furioso. ꝺe vsucap. p emp. et vide J. ꝺei. si. eccl vi. et. cccexiij. et. dlxxxij.

De restitucōe in integrū. xcviij.

Nota q ubi p̄cipaliter petitur in integrum restitucō ē ꝺcedēda sme aliqua sūmaria cognicōne p̄cedente. ad hoc q q̄s admittatur ad restitucōnis petitō em secus si incidēter peteretur in integrū restitutio. ut no. Inno. ín. c. causa. ꝺe in integ. resti. et. c. tum ex literis. e. ti.

De offi. delegati z executoribz. xcix.

Nota q̄ executor datus in lr̄is g̃re nō potest mādare sb̄ executori nisi sit p̄sona abilis. de quo cauetur in. c. statutū. de ẽp̄li. vi. q̄ talis subexecutor h̃eat potestatem cognoscēdi seu assumēdi officiū iudicis. nudū aūt ministerium simplici p̄sbitero seu curato bñ potest demādare. ut notat archidi. in. c. alleg. sup̄. cause. et ad h̄ fac. l. q̄ nudū ministeriū possit transferri in aliū. lz nō iurisdictio. nisi alias essz p̄sona abilis. ff. de sta. li. l. statu liberi. C. h. Et vide ℣. dei. ecclesiā. et se.

De offi. archip̄sbiteri z ꝺcessione p̄bende. c.

Nota q̄ archip̄sbiteratus non venit in g̃ra pauperū nisi dicatur in g̃ra etiā si archip̄sbiteratus existat q̄a archip̄sbiteratus vidz h̃re p̄emmētiā p̄ ceteris alijs bñficijs simplicibz ut licī g̃ra nō veniat nisi exp̄matur ut ꝺz de bñficio cum dignitate qđ id nō venit ꝓpter eius p̄emmētiā nisi fieret mentio exp̄ssa. ut. c. i. de p̄bē. in cle. et ista fuit ꝺmuns opi. q̄ archip̄sbiteratus est dignitas. q̄ si nō essz dignitas veniret in g̃ra. ut no. guil. de mō. laud. in alleg. c. i. de p̄ben. licz videatur ꝺtra. quia in g̃ra ꝺmum realiter solū excipitur eccia cathedralis. de quibuscūq; alijs vidz intellectuz esse. ℣ tē q̄a exquo paup clericus h̃z bñficiū cū cura vidz posse habere archip̄sbiteratū cū beneficiū cum cura habeat magnā p̄emmētiam. ideo oportet q̄ exp̄sse de eo fiat mentio sicut de beneficio cū dignitate. c. cū illis. de p̄ben. li. vi. Et habz stilus cancellarie q̄ ꝺz fieri mentio an sit dignitas. vide guil. in dicto. c. i. et collec. in. c. de multa. de preben.

De restitucōne spoliatoꝝ. cj.

Nota q̄ ubi aliquis p. c. si beneficia. de p̄bē. li. vi. redit ad bñficiū p̄mū in q̄ aliaſ erat institutus ꝺtra istū redeūtem ad bñficiū suū. nō ꝺatur possessorium iudiciū nec interdictū. et ē racō. q̄ iste q̄ redit ad suū bñficium nō videtur p̄didisse possessionē nec amisisse. q̄a dum redit michil de nouo videtur acquirere sed acquisitū ꝺseruare. ar. l. filio. de minus. rup. testa. ff. de pecu. l. peculiū. C. si habere. et. l. voluntate. ff. q̄ mo. pig. vel ypo. sol. ad quod fac. qđ no. archidi. in alleg. c. si bñficia. ubi dicit q̄ ꝓpria auctoritate potest redire ad suum beneficium. sed hoc intellige verū h̃m me. si possessio nō erat occupata. nec erat q̄. contradiceret tempore regressus. quia si essz occupata. videretur q̄ iste nō possz redire. q̄a licet nō sit p̄uatus ipo bñficio per sententiaz h̃is seu iuris tñ ubi aliq̄s est institutus in beneficō et occupauit beneficiū tali habēti iūs nō est p̄missum occupare ꝓpria auctoritate. ut no. in simili. Inno. in. c. trāsmissaz. de elec. ut ꝺz. si filij q̄ h̃eres ꝓpria auctoritate p̄t res hereditarias occupare nisi fuerint p aliū occupate. in aut. de h̃ere. et fal. C. in ommbz. q̄ ita ꝺcit. cū. l. qui habebat. ff. de manu. testa. de p̄ben. in literis. cū multis similibz.

De sentēt̃iaꝝ re iudicata. cij.

Nota q̄ ubi tres sentēt̃ie sūt late super possessorio. et sunt mandate execuc̃ōm. si postea agatur in petitorio petitoriū videt̃ devolutū in curia eo ipso q̄ sup̄ possessorio in curia sūt late ne ꝺuidātur cāe ꝺtinēna. l. nulli. C. de iud. et. c. i. de sequestra. poss. maxime cora iudice cōpetēti q̄ iudex esset p̄t in utraq; cā petitur ventilacō in petitorio. de cā. pos. et ꝓ. c. pastoralis. ff. de ac. q̄. poss. naturali. C. michil. nā alias posito q̄ possessoriū essz ventilatū cora iudice petitorij nō ventilaretur cora eo si nō essz cōpetēs iudex. ut ꝺz in simili. in. c. at si clerici. de iud. ubi laycus ꝺuētus a clerico cora iudice seculari nō p̄t laicus clericū reconuenire cora eodē iudice secl̃ari. ad qđ fac qđ no. archi. in. c. i. de cleri. ꝺuig. li. vi. in verbo. ꝺdemnari. in fi. Vide sup̄ dei. vi.

De sponsalibz. ciij.

Nō q̄ ubi clericus h̃ns bñficiū cōtraxit mrīmoniū cū impubē habēte xi. ānos p verba de p̄nti et nō fuit carnalis copla secuta. talis clicus p̄dit suū bñficiū. lz mrīmoniū nō fuerit copaliter ꝺsūmatuz. q̄a ex q̄ nō stat p clicū q̄n ꝺsūmaꝛ̄ vidz h̃re aim p̄dēdi bñficium. ut. c. nuper. de biga.

ũcta·l·quid ergo·¶·cum autẽ·ff·de hẽs qui no·infa·ḟa ꝺsensus facit mr̃m omũ· et nõ coitus·l; faciat ꝺtra·l·si q̃s·ff·ꝺ op· lib·et·c·veruz·de uer·cõm·cũ no·in·c·ex publico·e·ti·ũcto·e·ꝺbitum·de big a·l·si uxor·¶·si mior·ff·de adul·ḧ ꝑma opi·pro magis vera fuit ꝺtermĩata·p·c·fra ter mi· tatis·de eo q̃ eo·ꝺsang·uxo·et·c·i·de ſpõ· li·vi·licz Jo·an·in nouella videatur no· tare ꝺtrarũ·in·c·iohãnes·de cleř·ꝺuig· faĉ no·i·c·vno·in glo·hinc ergo·de cleř· ꝺiu·li·vi·et qõ no·in·c·gratie·in glo·pnl· de ſ̈pt̃·in cle·

¶ De ꝓcura·de iure iurãdo·et de re· pmutat·. cxiij.

¶ Nõ q̃ ubi aliq̃s facit ꝓcuratoř ad pmutãdũ renũciãdũ bñficiũ cũ cã pmutacõ nis·et iurat nõ reuocare rõne iurãti non ꝑt venire ꝺtra in tãtũ q̃ si reuocaret non valeret reuocacõ q̃a i ſpũalibz m q̃bz nõ cadit interesse·non ꝑt agi ad interesse q̃a q̃cquid fit ꝺtra iuramẽtũ ꝑstituz nõ valet· ut no·Jnno·in·c·dilecto·de ꝑbẽ·et archi· in·c·pe·de ſ̈p·li·vi·et in·c·si a sede·de ꝑb· ar·l·cũ q̃s ꝺcedẽs·¶·codicillis·ff·de legꝫ· iñ·et·l·cũ pater·¶·filiꝰ·ff·ꝺle·iñ·In cãis aũt ꝓphams in q̃bz ꝑt agi ad interesse aliq̃s ꝑt venire ꝺtra ꝺuencõnẽ·et valet a· lienacõ·ut·l·ea lege·¶·ꝺ odi·ob cãm·ũ· ũcta·l·nemo·ff·de pact·vi·Jo·an·i·c·i· in cle·ũcto·c·querelã·de iurẽ·ḿ·q̃ non viꝺz eccias dignꝰ regẽr·cõ·iuxta no·pJnno·in ·c·p mquisicõnez·de elec·secus essz i illis i q̃bz nõ ꝑt ꝓprie cadere extimacõ·¶·si mã· ita alie·fu·l·i· nec ob·c·si inter·ꝺ spon·q̃ ibi erat talis actus qui tono modo non erat retractabilis·ideo nõ obstãte iura· mẽto tenet actus nec obstat quoꝺ no· ꝺc·maxie ep·in·l·i·¶·de sa·sanc·ec·et ar· chiꝺ·in·c·ut aiarũ·de ẽsti·li·vi·et Jo·an· in·c·q̃ semel·in nouella·de regꝫ·iuŕ·li·vi· sez q̃ testm̃ iuratũ ꝑt revocari q̃a ibi ante mortẽ testatoris·nõ q̃ritur ius terco· qꝺ secus erat in ꝓpositu·ubi altera ꝑte mũta a tali pmutacõne nõ potuit reſiliri ad ḧ·in·c·cũ marthe·de cele·ms·in fi·ff·de ad· minist·tu·l·iñ·et·l·si q̃s·in ꝑnci·de legꝫ·iñ· nec ob·si ꝺicatur q̃ in ꝺtractibz innoiatis ꝑt q̃s pẽitere re in tegra·q̃ illud hz locũ q̃n ꝑt agi ad interesse rm rebz ꝓphams·

ut·l·si pecũiã·ff·de ꝺdi·ob cãm·i tali aũt cã ſpũali nõ cadit interesse·et hic ad in· esse pecuniarũ agi non ꝑt· q̃ ꝓ re ſpũali nõ agitur ad tale interesse·ut no·Jnnoc· in·c·querelã·de elec·i glo·magna cũ ꝺicit ius aũt nec ob·si ꝺicatur q̃ bñficia libere ꝺbẽt pmutari·et si interuenerit iuramentũ viꝺz nõ libera pmutacõ et q̃h species ſmo me q̃a istud hz locũ q̃ ab initio pmutacõ ꝺz esse libera rone ꝺicõe·ḧ ex post facto, exquo ptes libere ꝺsenserũt pmutacõm faciẽde·ut fiat pmutacõ ꝑt iuramento ptes se ligare·ut·c·cũ inter·cũ ibi no·p Jnno·de renũ·q̃a nõ ẽ reprobatũ·et ꝑ ſmittit q̃ cũ abinicõ libere ptes ꝺsenserũt q̃ pmutacõ sit recta rtona nec viꝺz ſpem ſmonere ꝺtinere·in ista qõne multi de ro· ta sũt varij· Et laicus ꝑt esse ꝓcuratoř ad pmutandũ rone renũciandũ tacep· tandũ·ut no·colle ct·in·c·ꝺcermimus·de iudi·quia nõ reperitur ꝓhibitum·vide pau·in cle·i·de renũ·sup ẏbo·ꝓcuratoř· et circa hanc cõclusionem ultimam vide ẽ·decisi·ccccxviij·

¶ De collacõne ꝑbẽdarũ· cxv·

¶ Nota q̃ ubi ꝑsentacõ seu collatio com· muniter ptinet ad abbatẽ rone conuentum tunc abbas qui est caput collegij facit ꝑsen· tare·ut no·Jnno·i·c·ea noscitur·de hẽs que fi·a pla·et ex hoc sequitur q̃ ubi ab· bas ꝓbat se ꝑsentasse·non ꝓpter ḧ ꝓbat q̃ collatio in solidũ ptineat ad eũ·tutius tamẽ est q̃ quãdo abbas ꝑsentat q̃ cõti· neatur in litera presentacõis q̃ ꝑ intret de consensu rone voluntate capituli·quia in dubio de iure cõmuni ad ꝑlatum rad ca· pitulũ ptinet collacõ ꝑbẽdarum seu bene ficioꝝ·de quo ꝺic in·c·a collacõne·per ar· chiꝺi·de ap·li·vi·

¶ De appellacõibz· cxvi·

¶ Nota q̃ appellans re integra ꝑ positu q̃ nõ sint seruata tempora potest causam de· uoluere absente appellato·ut no·Jnno· in·c·statuimus·super verbo·infra inge· sem·de electi·et Archiꝺiac·c·c·super ver· bo·spectata·licet compositc·q̃ cõmuniter

audiẽtia contra. et maxime si appareat de scientia appellãtis. ꝓsumitur aũt ignorãs nõ scientia ꝓbet. C. q̃ mihi. posl. sup huius. li. xvij. Et vide oino. j. dec. cccl xx vij. et s̃ dec. iij.

De restitucõe spoliatoꝝ. cvij.

Nõ q̃ ubi aliq̃s dic̃ se spoliatũ appellauit ꝺ tra spoliatorẽ licz spoliator nõ veniat ad cãm. reintegrãdus ẽ spoliatus q̃a spoliator viꝺr citatus a iure et lz nõ appareat reuera spoliasse. tutius est q̃ remitti gretur q̃ dicit se spoliatũ sub ꝺ dicõne. si et inquãtũ ẽ spoliatus ꝺ tra illũ a quo dicit se spoliatũ. lz aliter nõ appareat. ut. c. g. ꝓpetuus. cũ ibi no. ꝑ Inno. de fi. instrumẽcta. l. conductor. C. de pact.

De rerũ pmutacõne. cviij.

Nõ q̃ ubi aliq̃s pmutauit bñficiũ habẽs ordines ãnexos et ex institucõe fundatoris q̃ voluit q̃ quicũq; tenẽs tale bñficiũ pmouẽtur j. annũ vel ꝑuaretur tlis ex cã pmutacõis tenẽs tale bñficiũ. si nõ faciat se pmoueri. viꝺr q̃ pdat illud. et habeat locũ. c. lz. de elec. li. vi. q̃ q̃ cũ alio ꝺtraxit ꝺ dicõnẽ ꝺtrahẽtis et rei sup q̃ cõtrahitur scire ꝺr. ut in reg. inẽ. q̃ cũ alio. et q̃a pmutacõ fit cũ cã. et ꝓpter ꝺplacẽtiam ꝛ ꝺ decẽtiã. ut. c. quesitũ. de re. pmu. de quibꝫ ẽ veri smile q̃ volẽs pmutare ꝓuiderit. et de ꝺ dicõne bñficij indagauerit ut sic ignorãs non ꝑsumatur. ar. l. iij. ff. si diuis. mũcta. l. ab arbitris. q̃ satisda. co. Itẽ errorẽ q̃litatis nõ ꝺz iuuare tenẽtem tale beneficiũ. exquo nõ errauit corpe. ut. l. si q̃s uxori. cũ ibi no. ff. de fur. cũ no. i. c. quẽ admodũ. de inẽmẽ. et in. c. ex pte. de restit. spo. et q̃a in actu quẽ debuit ꝓuidere. nõ ꝑsumitur ignorãtia. ar. l. cetera. C. fi. de le. j. In ꝺtrariũ viꝺr q̃ c. licz. ẽ penale ꝛ non ꝺz extendi ultra casũ suũ. ad. c. statutum. de elec. li. vi. Itẽ bñficiũ de sui natura non erat curatũ nisi in quãtũ voluit cõstitutio institucẽtis. et sic in dubio ꝺz ꝑsumi ignorãtia. ut. l. sup seruis. C. q̃ mili. non poss. li. xij. Et vide j. dec. clxxxiij. et dec. ꝺxx.

De appellacõibꝫ. cix.

Nõ q̃ ubi est appellatũ a sñia. q̃ ipso iure nõ valet. posito q̃ ps nõ ꝺixerit sñiam nullã. inde ex appellacõis poterit ꝺgnoscere de nullitate. et si sibi videtur nulla. pnũciabit appellacõnẽ inmustã. ar. l. fi. de peti. here. et. l. quedã. ff. fam. herc. et. l. ij. C. de tẽpo. ap. cũ ibi no. et inserat causam q̃re nichil valz sentẽtia. istũ modũ pnũciando. dat. glo. in. l. i. q̃n ꝓuo. nõ ẽ necesse. ꝛ videtur nõ. archidi. in. c. cordi. super vbo. de partũ. in fi. de ap. li. vi. ad q̃ no. in. c. cũ stingat. circa fi. magne glo. v. ut patet. de offi. dele. ꝑ Inno. et ibi glo. q̃ m cã appnõ est necesse dare libel. et hoc verũ q̃n appellatur ab interlocutoria. nõ tñ q̃n a diffinitiua. ut idẽ no. in. c. ij. de iuẽ. calũ. li. vi.

De testibꝫ affuturis. cx.

Nõ q̃ cã pendente in curia. ordinarius iudex testes de quoꝝ morte speratur. vel alio impedimẽto timetur ꝑt ad cautelaz recipe ꝓpter piculum ꝛ necessitatem q̃ necessitas inducit q̃ aliq̃n a iure ꝺmum detinetur et extraordinarie ꝓcedatur. ar. l. i. ff. de dam. infect. et. l. diuus. ff. de tu. et cu. da. ab hijs. ad ℔. l. in lege acquil. ff. ad. l. acquil. et hoc verũ q̃ valet receptio facta ꝑ istũ modũ si post receptõez nõ ꝑt haberi copia testiũ ut q̃ sunt mortui vel alias impediti si autez supuenerit copia ipsoꝝ ꝺco q̃ receptõ facta ab illo q̃ non ꝺz potestatẽ recipiẽdi nõ valet msi p auditorẽ datum in curia fuerit remissio ad ptes facta. ar. l. fi. C. de testi. Et vide sup dec. i. lix. cccl xxx vi.

De expectatiuis. cxi.

Nota q̃ ubi si aliq̃s ẽ expectãs ad collacõnẽ decani ꝛ capituli cõiter vel diuisim in tali gria nõ venit bñficia ptinẽtia ad collacõem singulaꝝ ꝑsonarũ. q̃a satis potest opari gria in ptinẽtibꝫ bñficijs ad capl'm seu decanũ. secus aũt esset si solũ esset gria ad ad collacõnẽ capli ꝺ uiter vel diuisim q̃a tũc haberet locuz. c. mãdatum. de ꝓbẽ. li. vi. cũ ibi no. per Jo. an.

De expectatiuis. cxij.

Nõ q̃ ubi aliq̃s ẽ expectãs ad collationem decani et capituli eccie cathedralis

talis expectãs potest acceptare bñficiuz vacãs in eccia cathedrali nec isto casu hz locum c quãuis de pbẽ li vi ad qđ no in c gratia in pñ ubi dicitur otra p archi de sẽp et c si motu sup vbo beneficium de pben li vi

De expectatiuis r ousuetu. cxiiij.

Nota q nõ valet ousuetudo in piudiciũ impetrãtiũ apostolicoz q ẽ in eccia in qua est certus numerus canonicoz vel pbẽdarũ q habens dignitatem sine pbẽda non possit acceptare pmã pbendã vacaturam ꝙa si talis ousuetudo valeret tũc p talem ligarẽtur manus ꝑpe qđ nõ est dicẽdum ꝑ quo vide no p Paul c inferior xxi di nec ob c cũ in eccia de pben li vi ꝙa ibi erat certa pbẽda q debebatur epo futuro. ꝑ quo vide c ul de ousue li vi cũ ibi no

De restitucõne spoliatoz. cxiiij.

Nota q ubi regularis canonicus hz ex collacõne ordinarij bñficiũ seclare si spoliatur a tali bñficio tali canonico datur restitucõ ꝙa p tales psonas talia bñficia pnt pscribi ergo possidere ab initio ut c cũ ꝺ bñficõ ꝺ pbẽ li vi iũcto c cũ nris de ocess pbẽ ubi inabilis lucratur fructus & possidet et ibi vide tex et in c post electionẽ e ti q si inabili oferatur bñficium cõferenti nõ currit tẽpus ut sic devoluatur bñficiũ ꝓpter negligẽtiaz ꝙa nõ devoluitur sup quo vide c quãq de elc li vi

De litis otestacõne cxv.

Nota q cã nullitatis impedit lit cont et añ litez otestatam oppom potest ut no archidi in c ut circa in fi de elec li vi et Jo monach

De sentẽtia excõicacõnis. cxvi.

Nõ q ubi episcopus excõmunicat aliq̃ et ẽ in possessione excõicãdi ut ꝙa excõmunicat subditũ nisi pbetur exempcõ excõmũicatus pendẽte lite nõ debz absolui ad cautelam ut no Jnno in c solet de sen ex li vi sup vbo p manifesta seclus esset si sup possessione in q epus dicebat se esse verteretur dubiũ ꝙa posito q de iure posset excõicare nisi pbaret se esse in possessione pstaretur absolucõ ad cautelam ut viđ no Jnno in c venerabili in fi de cõ et in c apostolice de excep Vide s de etsi lx et circa solucõez expensarũ vel cautionẽ pstandã vide j dec cccl vij.

De expectatiuis. cxvij.

Nota ꝼm aliq̃s ubi ẽ facta grãi forma omuni cũ mensis appoicõe si añq̃ purificetur gra vacet bñficiũ pt oferri p ordinarium et est racõ qr nõ purificata odicõne qntũ ad impetrãtẽ nõ viđ vacare bñficiũ ꝟ si esset purificata vacat i fauorẽ impetrãtis alij otra qua exquo mensis ẽ appositus j mensem ordinarius nõ potest oferre ut sic purificata gra r odicõe videat retro trahi purificacõ ut l potior C q po in pig ha facit c cum ei qđ S secus de ocess pbẽ in cle Et vide j dec ccxl et cccexliij et cccel

cxviij.

Nõ q ubi snia nulla p sesam sentẽtiaz est ofirmata ãmodo ꝑma sentẽtia ofirmata nõ potest allegari nulla no Jnno ẽ m c i de ofir uti vel iuti

De impetracõnibz. cxix.

Nota q ubi aliq̃s est impetrãs ad collacõem decani r capituli coiter vel diuisim si ex statuto ecclesie ebdomodarij in sua septimana beneficiũ qđ vacabit habebãt oferre istud bñficiũ videtur cõtineri sub gratia apostolica ꝙa isti ebdomodarij videtur oferre iure capituli Item ꝙa isti ebdomodarij cũ mutẽtur de septiana i septimanã videtur incerti r collacõ eoz ẽ incerta qr nõ magis ptinz ad vnũ q̃ ad aliũ nec in qntũ cadit bñficiũ in septimana et sic nõ viđ q ꝓpe ptineat ad ebdomodariũ ar l scio S i et fi ff de ãnu le iuncta l qñtũ S siqs eo de ff de fun instru et ꝙa ad tps illi ebdomodarij hñt oferre ꝓprie bñficiũ nõ viđ ptinere ad eos ꝟ magis ad capitulũ ar l ex facto ff de here insti iũcta l quesitũ in pñ de leg iij et sic intelligo c mãdatũ de pbẽ li vi

De procuratoribz.

Nota q procurator qui assumpsit onus ꝓcuracõnis quãtum ad

certū negocīū si faciat actū ꝛtrarium sue protestacōi vidꝛ ꝓtestacōni renūciare· ar·no·p Inno·in·c·cū·M· de ꝛsti·et·c· cumana·de elec·p glo·in cle·i·de procura·

De volorꝛ ꝛtumacia· cxxi·

Nota ꝙ ubi ps ē iniuste licēciata p iudicē talis ps ꝑm aliquos ad instātiā alterius ptis ꝑt excōicari·ar·l·ij·C·nō solū· ff·ad tercul·qꝛ culpa iudicis pti pñti nō dꝛ ꝑiudicare·ut m alle·C·nō solū·et·l·si p imprudētiā·ff·de cuict·In ꝛtrariū vidꝛ ꝙ qñ ps de licētia iudicis recedit nō vidꝛ ee in culpa·ar·l·ij·C·si·ff·si q̄s·cau·et·l·non vidꝛ·C·q̄ iussu·de re iudi·et q̄a excōicari nō dꝛ nisi ꝛtumax·ar·no·p Innoc·in·c· mulieres·de sen·excō·

De executoribꝫ· cxxij·

Nota ꝙ ubi aliq̄s canonicus ē datus executor·si aī executiōem dēsmat esse canonicus, nō ꝓpter ꝫ impeditur qū remaneat executor· q̄a tp̄us date inspicitur· ut·l·si ita·de auro ꝛ ar·le·et de hoc dic· ut no·p archi·in·c·statutū·sup·v·omittat· de ꝛp·li·vi·pro ꝫ fac·l·ex facto·C·si·v· quōmmo·ff·de vul·et pu·

De pactis de inīuriā·et acceptat·

Nota ꝙ ubi ꝑmus impetrās cxxiij·
promittit p pactū vel p iuramtū nō acceptare bñficiū qꝫ vacabit i ꝑiudiciuꝫ sedi impetrātis·qꝫ valet talis renūcio·ar·no·in ·c·cū inter·de renū·quia ius futurū ꝑt remitti·maxie p pactū·ut·l·i·C·de pact·inter·a·l·cū quodda·ff·de iure fis·et no·in·c· nulla·de cōcess·p̄ben·et in·c·ex multiplici· de rei·in glo·et vide ibi·Et vide·s·de si· ·ciij·post medium·

De electōne· cxxiiij·

Nota qꝫ vocatur bñficiū electiuuꝫ dic ꝙ vocatur bñficiū electiuū illꝫ in quo requritur ꝛfirmatio supioris·posito ꝙ sit de miorꝫ bñficijs·ar·no·p Jo·an·i·c·i·de ꝓbē·i cle·nā alias nō vidꝛ bñficiū electiuū immo magis collatiuū ex q̄ immediate post electōez sine ꝛfirmacōe ius q̄ritur· qꝛ talis electꝰ hꝫtur pro collacōe exquo nō indiget ꝛfirmacōe supioris·Audiui tñ ꝙ Inno·ꝓpa· vij·decl·auit semel in camera ꝙ volebat id bñficiū ee electiuū ꝛ dici electiuū i cuius electō e ꝫuabatur forma·c· q̄a ꝓt·de el·c·vel p cuius vacacōnē eccia redditur viduata ꝓlato·illud aūt bñficiū ad cuius electōz simplicez seu noiacōnē q̄s assumitur sine solēmitate seu ꝛfirmacōne supioris nō dꝛ dici ꝓpe bñficiū electiuū·ꝫ potius collatiuū·cū in talibꝫ p electōnem seu nomiacōnem ius queratur·

De ꝛsercōne appellacōis· cxxv·

Nota ꝙ sniа lata sup cā ꝛstionis vidꝛ interlocutoriaꝝ nō diffinitiа qꝛ sniа lata sup exceptiōe ꝑptoriа vidꝛ interlocutoria·ut no·Jo·an·i·cle·fi·ō ap·mō excepcō ꝛstionis vidꝛ ꝑptoriа·ō ꝫ dic ut no Jo· mo·i·c·cupientes·sup·v·puato s·de elec·li· vi·C·ꝫ posito·et p archi·sup·v·plenā fidē· de hoc latius·xx·di·in sūma·p ipm·

De sentētia excōicacōnis· cxxvi·

Nō ꝙ excōicatus ꝑt bñficiū acceptare qꝛ lꝫ excōicato non possit prouideri·nec ius sibi acquiri i bñficio·tñ illa q̄ fuit ꝓpara toriа iuris vidꝛ ꝙ excōicatus possit facē cū sit solū prohibitus ad tp̄us·ar·l·si q̄s officiū·ff·de ritu nup·et q̄a i acceptacōne nō ē ñ q̄dā declaratio voluntatis·de q̄ nō est mirū si excōicatꝰ ad talē sit abilis qꝛ etiā deportatus retiñ et illa q̄ fuit iuris gētiū·l· q̄dā·ff·ō pēn·et q̄a acceptacō vidꝛ actus nō spūal ꝫ extiudicialis·ut i·c·solꝛ·ō sen· ex·li·vi·et ꝓpter ista voluerī aliq̄ dicē ꝙ excōicatus possit optare p̄bendā·si al' iuē ꝛsuetudinis optat sibi optio qꝛ optio nō vidꝛ noua collacō·ut i·c·fi·cū ibi no·per archi·de cōsue·li·vi·q̄a p̄bēda q̄ optatur loco ꝑme hꝫtur·ar·l·si donate·ff·ō dōn·inte vi·et vx·Itē equaptur deportatus excōicato·ut no·i·l·eos q̄·ff·de testa·inſti·de capi·di·C·mior·ꝫ deportatus ꝑt eligē ꝛ optare·ut·l·ex testō·C·si quis rogatus·ff·ad trebel·g ꝛ excōicatus lꝫ ꝛtra videat' q̄a si filiuſ·optauē nō ꝑt·ut·l·iulianus·dl'ſ·et qꝛ excōicatus ꝑuatur fructibꝫ p̄bēde nec ipos etiā facē suos·ut·c·pastoralis·de ap· multo mius vidꝛ ꝙ p̄bēdā possit optare· q̄a vidꝛ res spūalis vel q̄a spūali ē ānexa no·archi·i·c·gīa·i pñ·de ꝛp·li·vi·Et vide ·j·dei·cccixij·ubi tractat' an excōicato possit ꝛferri bñficiū·et vide dei·cccxxix· ·cxxvij·et·cccxxx·et·dccxxxij·

De datis· cxxvii·

Nō ꝙ ꝑmus i data in forma cōi ꝑfertur sedi forma spēali de q̄ dic ut no·p Jo·an·

in.c.vno.de access.plē.in cle.

De sentēcia excōis et de pūsionibz.

Nō q̄ executor excōicatus. cxxviij.
p̄t pūdere de bñficō maxime sille cui fu
erit facta pūsio ignorat eū excōicatum
q̄ nō inspicitur psona q̄ pūdet. sed cui ac
quiritur pūsio. ar.l.si legatū.ff.q̄bz mo
usufr.amit.ad trebel.l.cogi.C.hn̄ q̄ solū.
de legā.l.fi.h q̄s aliqué testa. p̄ hi.l.i.C.
ff si legatū. lz faciat otra.c.post cessionē.ō
p̄ba.ff nō obstat.q̄a ibi ē alia rō cōis hic
p̄ter pticipacōem.vide.clxi.

De rerū pmutacōne. cxxix.

Nō q̄ nō viciatur pmutacō nec p̄sumi
tur fraudulosa posito q̄ vnū bñficium sit
minoris valoris q̄ aliud. q̄a minoritas bñfi
cij nō inducit fraudez. nisi aliud appareat
ar.l.dolus.C.de rescin.vendi.et no. Jo.
mo.in.c.vno.de re.permu.li.vi.et ibi Jo.
an.in nouella.et vide sup collect.in.c.qsti
tū.de re.pmu.et vide.j.dec.cccxi.

De restitu.spoli. cxxx.

Nota q̄ ubi agitur de rem integrando. si
agatur otra violētū et dolosū. vel otra illū
ad quē res puenit ex otractu reprobato
tūc venit frcūs q̄ percipi potuerūt. ar.l. ff
et ptius.ff.q̄ me.cā.et.l.ait p̄tor.ff.de hns
q̄ in frau.cre.cū alle.in alle.ff. et partis.in
clo.c.grauis.de resti.spo.ubi aūt agēt
de rem integrādo otra aliū possessorē ad quē
puenit res titulo colorato vel alia colora
ta cā nō venit fructus q̄ percipi poterāt.l.
si eius fundi.cū ibi no.ff.de rei vn.

De p̄bacōibz. cxxxi.

Nō q̄ in.c.si motu p̄prio.de p̄ben.li.vi.
nō admittitur p̄batio p testes si aliquis
velit probare gram motu p̄prio factā. ut
ibi no.in fi.glo.et idē in.c.per lras.c.ti.in
cle.et ibi Jo.an. Et vide.s.dec.xcvi. et q̄
motus p̄prius tollat q̄litates extrinsecas
et nō intrinsecas nec inducit dispensatio
nē vide dec.cccxlv.

De p̄curatore. cxxxij.

Nota q̄ nō valet p̄curatoris ostitutio
a capl'o nī psone de capl'o fuerint notate
et specificate in p̄curatorio. ut.c.fi.de p̄cu.cū
ibi nōtis p ber.nī sigillū capituli esse appo
situ. quia tūc valet. et hoc tenet rota.

De ꝛptis gratiosis. cxxxiij.

Nō q̄ illi cui mādatur p̄uideri de bñfi
cio poterit p̄uideri de p̄bēda in eccīa colle
giata posito q̄ ad eā q̄s eligatur dū tñ
illō tale bñficiū nō sit dignitas psonat9
vel officiū de q̄ dicit ut in.c.fi.de plē. Jn
no.et.c.cui de nō.e.ti.p archiē.li.vi.et.c.
dudū.e.ti.et.c. gīa. de ꝛp.e.li.in pn̄.et.c.
si eo tpe. p archi. in cle. i. de p̄bendis.

De p̄bēdis ꝛ executoribz gratiarū.

Nō q̄ ubi sūt tres execu cxxxiij.
tores dati ad purificādū gīaz. gīa p̄t pu
rificari in curia romana. q̄ talis purifica
tio p̄t fieri etiā absente pre. ut vidē notā
re Jnno.in.c.lz. de trāsla. immo si duo ex
tribz iudicibz datis ignorēt de purifi
cacōne añq̄ cōstaret de rebus impeditis
dū tñ reuera impediti essent valeret si post
p̄baretur reuera ipm fuisse impeditū. ar
no.p Jnno.in.c.tua. de cohā. de. et mul. lz
faciat otra. qđ no. archi. in.c.cū plures. de
offi. dele. li. vi. sup v̄bo impediri. ff in glo.
sup v̄bo maliciose. tenet p̄mā p̄tez. et pro
p̄ma p̄te facit. l. si in arbitris. C. si aūt de
arbitrio. C. de arbi.

De consuetudie. et de rebz eccīe nō alie
enādis. cxxxv.

Nō q̄ ubi ē consuetudo in aliq̄ p̄uincia q̄
res eccīastice sub certa forma q̄ in int̄ ex
p̄mitur vendāt. valet consuetudo. ut vidē
notare Jnno.in.c.nulli. de re.eccī.nō alie.
cū no.in.l.diuturna.ff.de le.et se.cō. q̄ il
la solēmitas de q̄ cauetur. in aut. ℔ mus. in
alienacōne rerū eccīasticarū hodie nō vi
detur necessaria. ut no. Jnno.in.c.dudum. de
rebz ec.nō alie.li.vi.et ibi vidē glo. q̄ non
req̄ratur scriptura immo q̄ otractus possit
p̄bari p testes. et ex ℔ audiui determinari
q̄ si otractus rei eccīastice sit indebite fa
ctus et ex cā insufficiēti. q̄ ex tali otractu
trāsfertur possessio ad ℔. q̄ ad probādum
talem possessionē fit remissio ad ptes. ut
probetur p testes. q̄a ex cōtractu inutili
trāsfertur possessio. ut.l.ñ. C. si a furioso. ō
usuris. pro emp. et posito q̄ esset vera illa
opinio q̄ cōtractus rei eccīastice deberet
probari p scripturam. ar.no. de eo qui fur
or.re.c.m notuit. tñ illō nō req̄runt trāsla
cōes possessiōis. ar.l. meminerint. C. vñ
vi. lz archi. i. c. ℔ mus. sup v̄bo tribuāt. vi
detur no. q̄ sicut nō valet cōtractus ita
non valeat trāslatio possessionis.

De appellacõne. cxxxvi.

Nõ q̃ appellãs a iudice absente eo tẽpore quo appellat etiã absente iudice est exẽptus a iurisdictõe iudicis. ut no. Inno. i. c. dilectis. ℞ ap. sup℞bo. in notu erat. de quo dic p archi. in. c. appellatio. de appli. vi. glo. ñ. quod dic ut ibi.

De trãslacõne epi vel electi. cxxxvii.

Nõ q̃ assumptus in epũm seu trãslat⁹ fructus sibi debitos rõne bñficõz q̃ tenebat añ trãslacõem pt petere maxie frcũs recollectos tpe trãslacõnis de quo dic ut in. c. pñti. ℞ offi. or. p Jo. an. et in. c. ñ. de rec. nõ alie. p Jo. mo. et in. c. relatũ. ℞ testa. p Inno. et p hoc fac. l. iñ. C. fi. ff. de vi. et vi ar. secus ẽ in monacho. ut i aut. de sanẽpi. C. fi monachus. Idẽ dixerũt q̃dam in mortuo qõ dictũ est in trãslato sc; q̃ de redibz fructus pcepti applicãtur nõ successori seu ecclie.

De iuriur. et de fidei violatore. cxxxviii.

Nota posito q̃ vemẽs cõtra iuramẽtuz deterãs puniatur ⁊ possit priuari bñficio. ut. c. querelã. de iureiurã. et. c. puemt. de fide iussi. nõ tñ sic est si vemat cõtra fidẽ p missam cũ pene sint restringẽde et q̃ mauis reputatur pstare coẽpaliter iuramẽtum supra librũ q̃z fidẽ pmittere. C. si mior se maio. dixit. l. iñ. et hoc tenuit rota. lz archi di. dicat ita in. c. i. de sepul. li. vi. sup℞bo. pstita. vide qõ no. in. c. clericus. de iureiurã. et an piurus sit infamis hẽs nõ. in. l. lucius. ff. de hiis qui no. infa.

De snia excõicacõnis. cxxxix.

Nõ q̃ licz excõicacõ dz fieri monitõne pcedẽte si tñ feratur nõ pcedẽte monitione tenet. ut no. Inno. in. c. illud. de cleri. excõ. mi. qõ verũ si ferat⁹ p ordinariuz. secus si per delegatum. decr. dlix.

De testibz. cxl.

Nota qualiter publicatis attestacõibz pñt p viam restitucõis pduci testes. no. p Inno. in. c. auditis. in. fi. de in integ. re. vide. s. decr. xlv.

De iureiurãdo. cxli.

Nõ q̃st sunt exceptiones q̃ in iuramẽto intelligũtur q̃ noiantur in. c. quẽadmodũ. de iureiurã. in pñ. in tãtũ q̃ nõ obstante iuramẽto pt excipi ita iuramẽtũ. cxlii.

Nõ q̃ ubi ẽ notoriũ q̃ ille q̃ acceptauit bñficiũ ⁊ fecit sibi pmideri nõ hz ius i bñficio qõ acceptauit nõ ẽ necesse expectare sententiã sup declaracõe nõ sui iuris imo pt beneficiũ aliud acceptare i quo hz ius ut no. archi. in. c. ne captande. de ccess. pben. in glo. fi. li. vi.

De accusacõnibus. cxliii.

Nota q̃ accusato de crimine vel sup toms pendẽte lite adminstrãtur alimẽta. ut ẽ tex. C. de ordi. cog. l. fi.

De lit. cõtest. ⁊ appellacõnibz. cxliiii.

Nõ q̃ absente pte in cã ap. non fit lit. cõtest. de q̃ dic p Inno. i. c. p tuas. de ap.

De libelli oblacõe ⁊ nullitate. cxlv.

Nota q̃ intẽtãs cãm nullitatis dz cãm exprimere in libello. ut no. Inno. in. c. cum bertoldus. de re iud. ff. de ap. l. si exprim. et qõ i eo dẽ libello valeat cã nullitatis et iniquitatis attẽptari. no. i. c. dilecto. de ap.

De sententia excõicacõis. cxlvi.

Nõ q̃ cita illũ q̃ petit se absolui nõ probatur excõicacõ ppter h q̃ petit se absolui nisi legitimis documẽtis p batur excõicacõ. ut no. Inno ẽ in. c. dilectus. de excõicacõ. in glo. pnl. ℞. hz dicens. et archid. in. c. pia. sup℞bo. p bauit in fi. de excep. li. vi. ut tenet glo. ber. in. c. venerabilẽ. de elec. Et vide ñ. decr. cccxxx.

De pbat. et fide instru. cxlvii.

Nota q̃ post terminũ pẽptoriũ datum ad pducẽduz omia pñt pduci instra. ut no. Jo. an. in. c. sepe. sup℞bo. nõ ob. de verb. sig. in. cle. q̃ talia sp valẽt pduci donec renũciatũ sit in cã. ut. c. cũ dilcus. de fide instru. ñ exisse essz dictuz q̃ post terminum nec p instrumta nec al. q̃ tũc post lapsuz terminũ pemptoriũ essz exclusus. ut. c. coram. de in integ. resti.

De testibz ⁊ attestacõibz. cxlviii.

Nota q̃ attestacões q̃ nõ valẽt p assensũ ptiũ pñt ratificari. ut no. Inno ẽ. in. c. cũ cãm. ℞ testi. et ibi etiã vide tex. secus i solẽmitate seu sbalibz iudicii. ut ibi no. vide sup decr. xlv. et sup. xiii. cxlix.

De pcura.

Nota q̃ ubi ẽ actũ in cã gesta p falsũ

procuratorem nō pñt ratificari nisi in pīmo dicīū ratificātis · ut no. Inno. in. c. ex pte de sēp. liez glo. videatur notare ꝺtrariū in. l. si mater. C. h iure. ff. de ex. rei. iudi. in ulti. glo. vide. ꝺci. xiij.

De ꝺsuetudine r offi. vicarij. cl.

Nō q nō admittitur ꝺsuetudo quā allegat inferior ep̄o q possit eccie curate instituere vicariū ad tēpus. ut. c. i. de capel. mo. li. vi. et dic plene p Inno. in. c. i. et. c. in laterā neñ. de p̄ben. ex p̄uilegio aūt admitteretur talis cōsuetudo r articulus de tali materia admittitur. ut no. archidi. in. c. i. alle. de capel. mo.

De restituē. in integ. et litis ꝺtest. clj.

Nō q ubi in integrū restitutio petitur adūsus lapsus fatalium q talis in integrū restitutio petitur in eidē tēr. et sic nō ē necēria ea litē ꝺt. ut. c. suscitata. cū ibi no. p Inno. de i integrū rest. Et vide j. de cās. eccle. x. v. Item q modicare. Et vide j. ꝺci. ꝺcij.

De iudicijs r actōibz. cljj.

Nō q ubi aliq̄bz ꝺpetūt diūse actōes si vnus p̄mittat alū agere sibi nō p̄iudicatur nisi fuerit citatus. ut. l. si pariter. ff. de lib. cā. et no. Inno. i. c. q̄ tūs. sup v. actio. de re iudi.

De cā possessiōis r ꝓpietatis. cljj.

Nō pone q aliq̄s ē inductus in possessionē p anulum vectis eccie clause cuius claues erāt pēnes eū ad quē ptinebat custodia eccie tūc vacātis. utrū p h possessio ip̄ius eccie apprehendatur. ita q p talem apprehensionē solius anuli acq̄ratur possessio bñficij. ut sic si postea non admittatur vel si alius in possessionē inducatur sit restituēdus ut spoliatus. et dic q sic. si anulus ē sic traditus p illū q̄ dicebatur hre ptātē ꝺferēdi q anulus ē instrm edificij. ar. l. fundi. i p̄. ff. de act. emp. q̄a q̄ tāgit superficiē totū tāgē videt. ut. l. vulgaris. ff. de furt. iuncta. l. q si. C. materia. de picu. et ꝺmo. rei vin. de testa. l. ad testiū. C. si. Item q̄a corpaliter res videt deprehensa exquo ē i p̄ntia rei. ut. l. nūq̄s nuda. C. i. cū ibi no. de acq̄. re. do. et circa h adde no. p Inno. i. c. in lris. sup v. do. p̄ do. de resti. spo. et p ꝺpost. in. c. trāsmissa. de elec. et p ꝺp. in regla. i. de re. iur. li. vi. vide j. ꝺci. cccij.

De lite contest. et solut. cljjj.

Nota q excepcō solucōis ms. nō impedit litē. ꝺt. ut videt no. p Inno. c. m. c. i. de lit. ꝺt. sup v. do. ꝺtinge ētis. li. vi. l; lex videat dicē q p solucōnez lis videt finita. ut. l. cū querebatur. v. p̄inde. ff. iudi. sol.

De lit. conte. et restitu. spo. clv.

Nō q ubi agitur possessorio iudicio i cā bñficiali nō req̄ritur litē. ꝺt. de quo dic ut i. c. i. de libel. ob. p Inno. ubi no. certi casus.

De appel. et articulis. clvi.

Nō q posito q appellacō sit obrepticia et male formata. admittūtur articuli de iure ptis q̄ mala appellacō non excludit ius ptis. ut. c. ꝺstitutū cōne. in p̄. de elec. in cle. Et appellacō in mala forma. de q̄ i. c. ut circa. de elec. li. vi. tm excludit materiā odiosam r obiectus. cū q̄ si q̄s p̄sumatur bon. c. fi. de p̄sūp. et obiectus q̄ dātur in ꝺtrariū sūt odiosi. et ideo restringēdi. et materia p bacōnū ē fauorabilis r ampliāda ut. l. qm. C. de hered. e. qm. ut lite nō cōt. et p ꝺns materia data ꝺtra istā fauorabilez ē odiosa. de p̄ba. liez. ō excess. p̄la. p̄ntiuz. li. vi. et vide. s. ꝺci. lxiij.

De ꝺmissionibz r offi. vicarij.

Nō q ubi ep̄us ꝺmittit officialē cās p̄ntes r futuras. si ep̄o cōmittat cā p p̄am. nō ꝓpter h officialis de ista cā cognoscē poterit cū tpe ꝺmissionis sibi fcē ep̄us nō h̄ret iurisdictionē et sic nō posset ꝺmittere officiali. ar. c. i. de offi. vica. li. vi. l; videtur ꝺtra. p no. et alle. i. c. ad audiētiā. de eccle. edi. et q̄ no. Jo. an. m. c. si ꝺfirmacōez. de e. c. li. vi. l; Jo. mo. ibi ꝺtra.

De iure p̄ronatus. clviij.

Nō q ubi abbas dicit se p̄ronū alicuius eccie si mōstra eccīam edificētur capellanie videtur ptinere ad abbatē imē p̄ronatus in dubio q̄a exq̄ abbas est p̄ronus eccie. cōsequēter videt esse p̄ronus iparū capellarū ut ꝺtentū sequatur naturā ꝺtinētis. ar. l. ad testiū. C. si. ff. ō testa. cū. l. adeo. C. cū in suo lo. co. ff. de acq̄. re. do. et. l. q si nesq̄. C. materia. de pericu. et como. rei vin ad q̄ no. p Inno. m. c. cū venerabilis. circa si. sup v. auctoritate. in glo. si. de excep. ad q̄ c. ad audientiam. de eccle. edi. et c. postulasti. de iure p̄ro. cū ibi no. p Inno. m glo. pnl. et q̄ no. Jo. mo. de instit. c. ij. li.

vi. et p archiđ. de capel. mo. c. ꝑsbiter. in. ñ. glo. circa fi. dñs uſo can. all'. c. iij. circa pñ. de capel. mo. p ꝟ ex de dei. qm. et i iſta opi mone fuit maior ps dñor. lz faciat ꝺtra. qđ no. in. c. ad hec. de fil. ꝑsbi. per ter. in fi. ſcđe glo.

¶ De iudicijs et de actore clix.

¶ Nō qualiter exneus ꝑt agere noie eccie qz nō ꝑt regl'iter miſi ꝑlato negligēte. ut no. p Inno. i. c. cū olim. de teſti. et p hoc fuit determiatū qz ubi ſūt aliqui officiales in aliq eccia p uire eccie nō pñt agere miſi rectore negligēte. circa qđ vide no. p Inno. de iudi. cū deputati. clx.

¶ De rerū pmutacōe et vmomibz.

¶ Nō qz bñficiū vmitū nō ꝑt pmutari per illū q̄ tenet bñficiū añ q̄z vmo ſortiatur effectū. ut no. Jo. an. in ſpe. ti. de ꝑbē. in pri. ubi etiā ipe dicit qz effectus vmonis nō tollitur p ꝓuſionē ipe ſubſequētē vmonē ñ de vmone fiat mētio qz alias ſequētur qz vmo poſſit eſſe mutilis p freqntes et plures pmutacōes ſeu ꝓuſiones qđ eſſz abſurdū. cū vmio legitīe facta reſpiciat tām neceriā quā nō ē verisile qz ꝑa voluerit tollere miſi expreſſe agatur. ideo dicit qz uſus fructus de facili cōſolidatur cū ꝓprietate ad hoc qz ꝓprietas nō ſit mutilis. ar. l. ſi uſus frcūs. ff. de uſufruct. quā alle. Jo. an. et de materia vmonis. vide. s. dei. xix. et j. clxvi. et clxviij. et celij. et ccclxx. et. ccclxxv. et. ccccxlij. et. ccccxliij. et. ccv. et delvij.

¶ De iure ꝓnatus. et de ſnia excōis.

¶ Nō qz ꝓnus excōicatus clxi.

nō ꝑt pñtare maxie ſi ſit clericus. qz exꝑſentacōe facta p clericū ius vidr acquiri licz nō plenū ſz nō p laicū. ſic no. in. c. dilectus. de offi. le. et p archi. in. c. i. de inſti. li. vi. lz videtur ꝺtra. qz p pñtacōem pñtato nil acq̄ritur immo magis aliqđ ab eo decreſcat. q̄re vidr qz poſſit pñtare. ar. no. p archi. in. c. pia. de excep. li. vi. ſup ver. excludūtur. ad qđ. l. ex facto. ¶. ſi q̄s rogatus. ff. ad trebel. et vide. s. dei. cxxviij. et. cxxvi. et j. dxxvij.

¶ De officio legati. clxij.

¶ Nō qz ubi ē data ptās legato qz poſſit ꝺferre bñficia apud ſedez ap. vacātia nō ꝓpter ꝟ ꝺcedit qz quecūq; bñficia reſeruata poſſit ꝺferre. qz ꝑt eſſe bñficiū reſeruatū qđ ꝓprie nō erit vacās apud ſe. ap. ar. no. in. c. cū in tua. de ꝺſue. li. vi. ſup ver. bo. nō exiſtat. p archi. et. c. pñti. et. c. ſtatutū. de ꝑbē. li. vi.

¶ De appellacōibz. clxiij.

¶ Nō qz ubi ab aliquo articulo appellat a delegato in oībz alijs vidr exceptus appellans a iuriſdictōne delegati. ſecus ē in ordinario. ut no. ibi. in. c. paſtoralis. ſup ver. bo. ad tpus. de ap. et ſic ēdūa inter delegatū et ordiariū. ar. no. p Inno. in. c. cum olim. in glo. ſi. de offi. deleg.

¶ De impetracōibz et ꝑbēdis. clxiiij.

¶ Nō qz ubi nō ſtetit p impetrātē q̄ minus gra ſua puriſicetur ſz ſtetit p executorem vel eſpum nō imputatur impetrāti. ut. l. iuſte ciuili. ff. de cōdi. et de. ūcta. l. iij. ff. ſi quis cautū. intm qz ſi impetrās fuerit impedit? qz infra menſem non poſſit acceptare nec gram purificare ſibi non imputatur. nec ob. ſi dicatur ſp hz recurſū ꝺtra impeditores. ut. c. paſtoralis. de iur. pa. qz hic nō ꝑt cadē in bñficialibz extimacō. ut. c. gre lam. de elc. p Inno. nec ob. c. paſtoral. qa ibi erat im ptāte collatoris recipe pñtatū magis q̄ ſit i iſto caſu i ptāte executoris. et iſtud tenet rota. lz cācellaria videatur notare ꝺtra. vide dei. ccxxv. et. cccxcv.

¶ De ſnia re iudicata. clxv.

¶ Nota qz ubi ſūt late tres ſnie et mādāatur execucōni. in x. c. ut calūnijs. ō re iuō. in cle. tercius allegans intereſſe qz ſnie nō mādētur execōni nō poteſt execucōez impedire miſi añ ſnias ſe oppoſuiſſz et intereſſe ſuū declaraſſz. de quo dic. ut no. p guil. de mō. lauđ. et gen. in alle. c. ut calūnijs. et p Inno. in. c. vemēs. de teſti. vide ſupra dei. xxi.

¶ De rebz eccie nō alienādis. et de vmione bñficioꝝ. clxvi.

¶ Nota qz ubi fuit vmio bñficij qz in tali vmōe nō ē neceriū qz p̄cedat tractat? ſic in alia alienacōe. maxie qn bñficium vmitē alteri bñficio exiſtēti infra eā de dio ceſiz j. quā bñficiū ē vmitū. q̄a in hūtibz re. de le. ij. l. cū pr. ¶. libtus. lz videatur facē cōtra. c. tua. de hijs q̄ fi. a pla. ſme ꝺſenſu. ꝓmū tñ tenet rota. p. c. ſi vna. de re. ec. nō alie. in cle. in q̄ nō cauetur de tractatu. ſz de ꝺſenſu. vide. clxviij.

De regularibz r mulieribz canonissis monasteriū m trātibz. clxvij.

Nota q mulieres noiate canonice m trātes mōsteria i qbz nō ē religio approbata nec ipe mulieres pfitentur tles nō hñt immumtatē q psoms eccīasticis cōceditur ut verberās eas vel murtās sniā can. nō ligātur. cū tales mulieres religiose nō smt habitu nec pfessione r sic nō gaudēt immumitate. ut no. Jo. an. in. c. dilecta. de maio. et obe. lz aliqui velint dicere q q̄z diu fūt i eccīa vel dumo seruicō vel habeāt habitū religiosum q illa vice gaudere debēt. ar. l. stigmata. C. de fabricē. & aque duc. l. oēs. unct. l. sp. C. negociare. ff. & ure immu. nā licz tales mulieres possint trahere mr̄m omū m futurū. tn q̄a de pūti religioso vmū videtur uti ut alie psone eccīastice. ut clerici simplices aliquo voto nō ligati pulegio immumitatis gaudere debent ita tenet rota.

De vmone beneficior. clxviij.

Nota q falsitas cāe nō reddit vmonē factā nullā ipo iure ad hoc q impetrās tale bñficiū vmtū nō possit acceptare nec vmo fuerit ānullata et q falsitas cāe nō reddat vmonē nullaz pbatur. q̄ dnatio vid̄ et ē tractus stricti iuris. l. eū q̄. ff. de dona. et tn dolus dās cām cōtractui. in tractibz stricti iuris nō reddit cōtractū nullū ipo iure. ut. l. si q̄s cū aliter. ff. de ob. iūcta. l. dolo. C. & muti. sti. Jtē falsa cā nō impedit dñm trāslacōnē ut ē videre in debito soluto ex falsa cā. ubi datur actio ad repetēdū que nō daet̄ur si dñiū nō essz trāslatū. ut. l. fi. ff. usufruc. quēadmodū. ca. ad q̄ no. in. l. cū hoc. §. arbitrio. ff. de trāsac. et q̄ no. Jnno. et hosti. in. c. que in eccīarum. sup vo. legitimo. et sup vo. cōsensu. de osti. et. l. cū in corpus. ff. de acquire. do. ad q̄ facit. l. fi. C. de hoc q̄a nō dño mau. ubi suggerēs falsū pncipi. ut seruū mau. mitteretur. q̄ nō debebat mau. mitti valet mau. missio licz suggerēs pumat. nec ob. l. magis puto. §. fi. ff. de rebz eoz. quia aliud tuatur i alienacōne rei immobilis q̄z m alienacōne rei eccīe et inter ista ē dīa. ut no. Jnno. i. c. dudū. & re. ec. nō alie. et i. c. i. de i mte. resti. Jtē nō ob. si dicatur i lris q falsa cā ānullat grāz ipo iur. uti. c. fi. & fil. p sb. li. vi. cū ibi no. q̄a i vmōe fit grā de bñficō. ut de ꝓpetate bñficij. et de ꝓpetate agit. et sic vid̄ cā pphana. ut de bñficō. c. aūt fi. loq̄tur q̄n fit grā de bñficō ad q̄d faciūt no. p Jo. an. in. c. dispēdiosam sup vo. bñficijs. de iudi. i cle. et p eūdez. de cā poss. c. i. e. li. Jtē illud loq̄tur i materia ābiciosa. vmo aūt nō ē ambiciosa cū fiat ꝓpter necitatē. Jtē nō ob. q decretū datū ꝓpter falsam cām nō valet ipo iure. ut ar. l. i. §. hec vba. ff. ne vis fiat ei. ff. & carbo. edic. l. ij. §. impuberi. de ven. in pos. mit. l. i. i pn̄. q̄a loq̄tur ubi decretū imponebat ex falsa cā et i pudicīū alicuius cui de pūti fiebat pudicīū r q̄a certabāt de dāno vitāndo q̄d nō ē in ꝓposito ubi si fiat vmo bñficij non vacātis ex falsa cā nō pt allegari pudicīū lz postea impetrās possit petē q ānulletur vmo. lz vmo teneat ut ē dictū. dictā opi. tenet glo. xij. q. ij. sme excepcōe. lz archidi. extra. tn rota cōiter tenet q valeat vmo lz postea possit anullari pbata falsa cā. Et vide. s. dei. clx. et. cccclix. et. dxi.

De vmone. clxix.

Nō q ubi bñficio seu mēse plati vmitur bñficiū nō ē necīū q fiat mētio i vmone. de bonis scz q vmone exprimatur bona vel alia bñficia seu aliqs pronus seu q̄ possidet bñficiū cui fit vmo dū tn cāe smt vere ꝓpter q̄s fit vmo. q̄ si essent false lz vmo teneret. ut ē dēm ipo iur tn anullari possz falsa cā pbata. ut. l. si pretor. §. marcellus. ff. de iudi. vide pce. dei.

De dilacōibz r pbacōibz. clxx.

Nō q ubi m cā pphana datur termius actori pmo termius ad ponēdū r articulādū reus nō ꝓpellit termmū datū actori recipe. sz pt petē alū termīm ad pbandū exceptōes r defensiones suas r istud pbatur q̄a actore pbāte intencōz suā reo incūbit pbacō ad pbādū exceptōez suā. g̃ añ vid̄ q nō ꝓpellat ad pbādū exceptōz suā tonec actor pbauerit. ut pbatur i. l. si quis tē. C. de excep. iūcta. c. de testibz. cū ibi no. p ter. de testi. In cāis aut bñficialibz insnnuli eoz tpe utriq; pti datur terminus ad ponēdū r articulādū q̄ in talibz cāis bñficialibz magis pceditur summarie q̄z i pphanis. ut. c. dispēdiosaz. de iud. i cle.

De p curatoribz. clxxi.

Nota q ubi aliquis facit procūtōes ā

fecit procuratores ad acceptandū bñficiū. si scōo faciat alios procuratores vicē pmos reuocāe. posito q̄ pmi nō sint certificati. ff. de ma. vim. l. si pr. in pn. tex. in. l. si quis michi. C. si. cū ibi no. p glo. ff. de acq̄. hre. q̄a ex qua agitur solum de pudicio cōstituētis non inspicitur an procuratores qui revocātur sint certificati vel nō. alias aūt inspiceretur. ut. l. si mādassem. ff. mā da. sic intelligātur. no. p Jo. an. in. c. cum illuho. de renunc. in cle. et qō no. cp. in. l. mādatū. C. māda. vide dci. clxxv.

¶ De vacatiōibz z promissionibz bñficiorum. clxxiij.

¶ Nota q̄ ubi executor prouidet de bñficio reuera vacāte valet promissio z acceptatiō dicti beneficij. posito q̄ acceptans z executor prouidens ignorēt beneficiū vacare. ut no. Jo. mo. in. c. si tibi absenti. de pben. li. vi. q̄a acceptatio seu promissio facta de incerto bñficio vacāte de pnti. valet posito q̄ ignoret beneficium esse vacās et ignoretur p cuius mortē vacat secus esset si bñficium nō vacaret. q̄a tūc incerta acceptatio nō teneret. iuxta notata p dcm. in. c. ne captande. de cō cess. pre. li. vi. nec ob. contraria p̄dicta. et. l. qui hereditatē. ff. de acqm. hrē. nec. l. nec nos. C. de capti. q̄a loquitur in causa pphana et in successiōe. que successio ius habz a p̄decessore secus est in pposito et in successione bñficij in q̄ non requiritur illa solēnitas q̄ requiritur in successione pphana q̄a hereditas pphana adiri nō pt in diē vel sub dicōne. ut. l. actus. ff. de reg. iur. secus ē in promissione beneficij. ut no. idez Jo. mo. in alleg. c. si tibi absenti. li. vi.

¶ De procuratoribz. clxxiiij.

¶ Nota q̄ duobz procuratoribz datis ad acceptandū beneficiuz si vnus acceptet beneficium minus. et alter maius eadem die debet i dubio valere acceptatiō. de maiori z pinguiori quia i dubio p̄sumitur q̄ dñs maius bñficium voluerit sibi quere re et q̄ procuratori voluerit facere ditionem dñi meliorem q̄a in maiori summa minor tinetur. ut in. l. i. ff. de verbo. ob. et. l. si quis michi. C. pater. v. q̄ si. ff. de acq̄. hrē.

¶ De procuratoribz. clxxiiij.

¶ Nota q̄ ubi aliquis facit duos procuratores in solidum dicendo cuilibz vo potestatem in solidum quilibz in solidū videtur constitutus procurator posito q̄ nō fuerit dictum et cuilibz in solidum vo potestatem quia dicta potestas in solidum duobus videtur data. ar. l. creditor. C. duobz. ff. manda. ad qō facit. c. si duo. de procura. li. vi. ubi nō dicitur cuilibz in solidū. sed simpliciter datur potestas cuilibet in solidum.

¶ De procuratoribz. clxxv.

¶ Nota q̄ ubi diuersis temporibz q̄s facit diuersos procuratores, faciēdo ultimos videtur reuocare p̄mos. idem ē si eosdē scōo constituit procuratores quia per secūdam constitutiōem videtur recedere a p̄ma. ut no. glo. in. l. si quis cum procuratorio. sup ver. duos. ff. de p̄cura. et vide de hoc. de procura. nō muste. Et vide supra dci. clxxi.

¶ De officio legati. clxxvi.

¶ Nota q̄ legatus exigens procurationes nō tenetur ostendere originalem potestatē. ut no. Jo. an. de offi. le. c. i. et host. in. c. procurationes. de censi.

¶ De cessione bonorū. clxxvij.

¶ Nota q̄ sm aliquos cessionarius bonorum quis potest renūciare p iuramentū. ut. c. ex lecto. de iureiurā. q̄a tacite pter diuturnā suā nō soluētis in tēpore dilatā cōis sibi date pt renūciare beneficiō cessionis. ut. l. si. cū ibi notatis. C. qui bo. ce. poss. et potest cōsuetudo pactum valere. ut no. i auc. de defen. ci. C. p̄cepta. ij. consuetudine p̄t induci q̄ liber homo ponatur in custodia. ut. l. ij. C. de patri. q̄ fili. distrax. Alij contra. q̄a tale iuramentū cōtinet inhumanitatem ideo licet ipso iure teneat. tñ videē absoluendus ut non intrudatur in carcerē. nec p̄sistat in excōicatiōne ligatus. ut. c. cū q̄dam. de iureiurā. vide J. dci. ccxi. et. ccccclxx.

Nõ q ubi opponitur crimẽ illi cui ẽ facta pmõio de bñficõ p modũ excepcõis nõ hz locuz oppositio mi essz hereis. de q no. in. c. inter dilcõs. in pn. de excess. pla. et in. c. cũ nostris. super verbo possidebat. de ꝺcess. pbẽ. et qa p oppositoz crimis qs nõ repellit a bñficio ñ crimẽ opponatur p modũ accusacõis. ut i. c. sup hñs. ꝺ accu. et. c. cũ dilcũs. de or. ꝺg. et sic ꝺcluditur q articuli obiectiui q̃ dãtur sup crimie homicidij vel alterius crimis nõ sũt de bona materia. qa talis oppositõ nõ repellit promotũ a bñficio. ut in uribz alle. Et vide ꝺci. lxiij. et an positõi obiectiue qs tenea rñdere. vide j. ꝺci. clxxxi. et j. cccxxvi.

De xp. grosis et impetracõibz. clxxix.

Nõ q de gra aduersarij q nulla ẽ nõ teneor gra mea facẽ mẽcionẽ qa nõ pstat impedimentũ tẽ. no. ber. in. c. ex tenore. i fi. i. glo. de xpt. et. c. auditis. de e. ec. et. c. ad dissoluendũ. de despõ. impu. p hõz q ubi ponitur in lris amoto exim de quolibz detẽtore p illaz clausulã nõ teneor facere mencõnẽ de possessione aduersarij. sic intelligũtur no. m. c. cũ nris. de ꝺcess. pbẽ. et. c. licz. p archidi. de pben. li. vi. Idẽ dicitur q p clausulas q ponũtur in bullis de gra facta alijs spectãtibz nõ teneor facẽ mẽtionẽ. ut videtur nõre Io. an. in. c. si post. q̃. de pben. li. vi. licz archidi. videatur ibi contrariũ notare. et vide sup hz regulas cancellarie. et vide j. ꝺci. cc vi.

De xptis grosis et de impetracõibz.

Nõ q ubi aliqms impetrat clxxx. duas lras sub eadem data diuersas gras ꝺtinẽtes. si utatur vna gra nõ vidz alteri renũciare. ar. l. aurelius. C. si. ff. de libe. le. licz aliqui voluerint dicẽ ꝺtra. p. c. sane. de offi. dele. qz exquo sũt lre diuũsas formas habẽtes eis dẽ non dz uti misi ꝺsulto ppa. hz istud pt habere locũ q eo dẽ tẽpe nõ dz uti h tñ nõ potest uti vna lra nec ad effectũ deducere nõ vidz quũ alia litera possit uti. ar. no. in. c. in nostra. de xpt. et ibi p doct. vide ꝺci. si. xlix.

Nõ qualiter posicõm obiectiue qs tenetur rndere. ut no. p Inno. in. c. ij. de cõfess. et vide sup ꝺci. clxx viij.

De appellacõibz. clxxxij.

Nõ q iudex q̃ nõ detulit appellacõm nõ pt pfigere terminũ ad psequẽdũ appellacõnẽ. ut no. Inno. in. c. si. de accu. de quo plene in. c. vemẽs. de renũ. p ber.

De collacõne bñficoz. clxxxiij.

Nota ubi aliqs ẽ in bñficõ reſuato seu dignitate q̃diu toleratur si confert bñficia nõ valet collacõ bñficioz facta p istum existẽtem in tali dignitate reseruata cũ reseruacõms decretũ. afficiat totũ bñficiũ et p cõsequns illud qõ sequtur ex eo. ut. c. ut nostrũ. de ap. secus si alias essz intrusus pterq̃z in bñficio reſuato. ar. no. p Inno. i. c. michil. de elec. et. c. in literis. ꝺ resti. spo. vide supra. ꝺci. lvj.

De vacacõe bñficõz tiz oz assecut. clxxxiiij.

Nõ q habẽs bñficiũ curatũ si ꝺsequtur aliud bñficiũ simplex nõ curatũ qõ requirat residentiã psonalẽ. ipso iure non pdit pmũ. qz. c. de multa. ẽ penale. et dz solũ in terminis suis teneri. ut. ff. de in integ. re. et interro. ac. l. si. qa alz puari possit beneficio qõ possidet ñ resideat p sniam. nõ tñ ipso iure puatur. ut no. Inno. in. c. si. ꝺ cle. nõ resi. sup vbo. hoc tñ. lim fi. illius. c. videat distinguere. et adde qõ no. archiꝺ. in. c. gra. de xp. li. vi. et collec. in. c. eam te. de eta. et quali. vide. s. ꝺci. c viij.

De cã possessionis et ptis. clxxxv.

Nota q ubi qs suspẽdit petitoriũ coraz uno iudice seu auditore si agat p tercũ coram alio iudice seu auditore sup eodẽ petitorio q suspẽdes tle petitoriũ coram primo auditore pt vemẽ p suo interesse et intẽtaẽ petitoriũ coram secõo auditore. qa sũt diuersi iudices, et videntur diuersa iudicia. ar. l. cum apud. ff. iudi. sol.

De foro ꝑtentiū. et de iure reuocādi domū. clxxxvi.

Nō ꝙ illi q̄ venūt ad curiā romanā cā necēria legacōis vel peregrinacōis habēt ius reuocādi domū. ut no. p Inno. c. lz. de fo. cōpe. et spe. in ti. de reo. v. Item legati. si aūt alia cā volūtaria venūt nō habēret ius reuocādi domū. ut ibi no. et idē seruat curia. ut dic spe. si aūt de facili possz expediri legatus nō hāret ius reuocandi domum. ut. l. si legatus. ff. ad trebel. vide dec. lxxij.

De vacacōe bñficōz ex nō ꝓmocōe. clxxxvij.

Nō ꝙ tenēs eccīam curatā petēs licētiā ab ordinario ꝙ nō ꝓmoueatur cā studiorū. tēpus mīa qō ad sacerdociū nō poterat ꝓmoueri. qz erat ꝓpe finē ām valet licēcia. qz lz nō possit ꝓmoueri ius tñ hz in bñficio donec ānus fuisz elapsus et sic hz locū opi. archi. i. c. licez. sup v̄bo. Facere. de elec. li. vi. Et ista fuit cōis opio i rota. et ꝓ hoc siliter ē dīus opinio ꝙ iuxta tale tpus valuisz ꝓmutacō. qz j. annū hz ius in bñficō nec ē ꝑpetuus mīs ānus fuisz elapsus. ut notāt doct. in. c. dilecti. de. ti. Idez tenet Jo. an. in spe. ti. de re. ꝓmu. ꝺtrarium fuit nup iudicatū in rota i duabz causis. vide. ccl. v.

De ꝓcura. et ꝓbat. clxxxviij.

Nō ꝙ ꝓcuratoꝝ signatū sigillo autētico iudicis sme subscꝛpcōe testiū fac fidē qa in illis i qbz nō mfertur ꝓpetuū ꝓindiciū tales lr̄e ꝓbātur sigillo solo autētico sigillate. secus si esset ꝓpetuū ꝓindiciuz sic no. in. c. post cessionē. de ꝓba. et p archid. in. c. ut circa. de elec. li. vi. et ibi cuā p cardi. vide pau. in cle. in plerisq. de elec. et Inno. in. c. i. de fide instru. et de lr̄is executoꝝ qñ faciāt fidē. vide j. dec. clxxiij.

De taxa bñficioz. clxxxix.

Nō ꝑm aliq̄s ꝙ ubi nō est bñficiū taxa tū vemt in forma paupū. posito ꝙ sit magn valoris. de q̄ dic ꝙ Jo. an. in spe. de cōcess. ꝓbē. in. ¶. Item tractatur alia qō facti circa pn̄. ¶. et vide. s. dec. lxvi.

De collacōe bñficōz ꝛ ꝓbēdarū. cxc.

Nō ꝙ ubi ex statuto eccie sūt duo abbatissa ꝛ decan⁹. qz vn⁹ hz ꝺferre duas ꝓbēdas ꝓmo vacaturas. scōs hz cō ferre terciā ꝙ in casu in quo primus esz impeditus p aplicū nō noceret sibi quin possz ꝺferre alias ꝓbēdas vacātes si cōtingat ꝙ ꝑmus fuerit impeditus in collacōne suarum duarū. et sic tercia iure statuti ptineat ad eū. si cōtingat. postea ꝙ aliqs sit impetrās ad collacōnē abbatisse. q̄ hz ꝺferre duas talis impetrās terciā ꝓ bēdā q̄ ptinet ad abbatissaz ꝓpter impedim ētū potuerit acceptare qz eius collatio ptinet ad abbatissaz ꝓ nūc. g ē verū dicē. ꝙ ille q̄ hz ad collacōez abbatisse ē posterior illo q̄ hz ad collacōez decam qz lz regulariter ꝑma ꝓbēda ptineat ad decanuz tñ ubi abbatissa fuit impedita ptinet nūc ad abbatissam ꝛ nō ad decanū. ar. c. si de bñficio. in pn̄. de ꝓben. m cle. et qz impeditus impedimēto facti remanet illesus. c. significauerūt. de pig. et. c. imputari. de re. iur. li. vi. et de ꝺcess. ꝓben. q̄a diuersitatē.

De reseruacōibz. cxci.

Nō ꝙ ubi ꝑpa reseruat certa bñficia q̄ tenet titius posito ꝙ nō teneat qz ē mortuus valet reseruacō q̄a falsa demōstracō nō vitiat legatū. et hoc verū ꝑm aliquos ubi noiatim ꝛ specialr̄ rebuat secus si gnaliter nō noiando bñficiū seu bñficia quia tūc nō teneret rebuacō nec teneret bñficia ille in cuius ꝑsona facta fuisz rebuatio. ar. ad ff. l. fi. de le. j. uīcta. l. ē dīa. ff. m qbz causis. pig. ta. ꝺtra.

De acceptacōibz. cxcij.

Nō ꝙ impetrās post mensem a tēpe vacacōis nō pt bñficiū acceptare. lz vacet et sit res integra. et sic hz locū qō no. Jo. an. i. c. cū ei quē. de ꝺcess. p. in cle. et nō hz locū qō no. archi. in. c. dudū. de ꝓbē. li. vi.

De causa possessionis ꝛ suspensionis petitorij. cxciij.

Nō ꝙ si ꝑmo fuit intentatū petitoriū et possessoriū ꝛ postea suspensū sit petitoriū. et iste spoliatus obtineat ꝛ fructus sūt restituti. si postea spoliator obtineat sup petitorio fructus restituti. et quos ꝓcepit a tpe motе litis sup petitorio tenetur restituere. ut no. ber. in. c. significauerūt. de testi. si aūt petitoriū non fuisz ꝑpetuo intentatū. siz intētaretur post restitucō em facta spoliato tūc spoliatus fructus sibi restitutos. añ q̄z intētaretur petitoriū nō hz restituere

sic no. in. c. cū sup. in glo. ñ. de cā pos. et ꝓp. glo. Jo. an. in nouella i. c. cū in multis. i fi. de ꝛ̄p. li. vi.

¶ De impetracōibz ꝛ ꝓuisionibz.

cxciiij.

¶ Nō ꝙ ubi sūt duo impetrātes sb forma cui sub eadē data. siv mē ꝓuisū alteri ꝑt ꝓuideri ꝓter clausulas q̄ ponūtur i lris bullatis sc̄z nō ob. ꝙ ꝓ aliis sc̄ꝑ sermus. et sic nō ob. c. si duobz. de ꝛ̄pt. li. vi.

¶ De testibz ꝛ verbis dubiis. cxcv.

¶ Nō ꝙ vbū dubiū testis interꝑtatur in dubio ꝺtra ꝓducentē. ut no. i. c. in pūtia. de ꝓba. et ibi no. Jnno. in fi. idē no. ber. in. c. ex literis. et in dicto. c. in ꝑsentia.

¶ De ꝓcuratoribz. cxcvi.

¶ Nō ꝙ ubi duo ꝓcuratores dati sūt ad aliquē actū si vnus faciat aliq̄d sine alio vel vnus ꝺicitur alter negat. qualr̄ valeat qđ actuz est ꝑ tales ꝓcuratores. no. Jnno. in. c. in nra. de ꝓcur. in glo. i. et ꝓ Jo. an. in. c. si duo. de ꝓcura. li. vi. in glo.

¶ De collacōibz ꝛ ꝓbacōibz. cxcvij.

¶ Nō ꝙ ubi ꝓꝑa ꝺfert ꝑbēdā vacantē tā ex reseruatā ꝑ mortē capellam honoris talia vba ꝓꝑe nō inducūt ꝓbacōez ꝙ sit capellanus ille ꝑ cuius mortē vacat. nec alias ꝑtetur. ar. c. si sumus. de sen. ex. in cle. et de ꝓui. c. si ꝓꝑa. li. vi. ꝛ faciat ꝺtra. c. i. ꝺ ꝓba. i cle. Sz ibi ꝓꝑa narrabat sup fcō suo. sec? ubi nō narrat sup fcō ꝓprio si de alieno. idē si ꝓꝑa narret factū sui ꝓdecessoris et gr̄a sup narratis nō fundatur qz tū ex vba narratiua nō ꝓbāt. glo. tn tenet m ꝺtrariū.

¶ De appellacōibz ꝛ testibz. cxcviij.

¶ Nō ꝙ ꝑ iudicē a q̄ est appellatū añ data tionē aplox nō ꝑnt recipi testes futuri. ut i. c. sup eo. et. c. ab eo. de ap. li. vi. cū talis iudex nō videatur hre iurisdictōez si aliq̄ voluerūt dicē ꝙ si nō detulit valeat receptō. qz vidz hre iurisdictōnē ex q̄ nō detulit. et ꝓter piculū ꝛ ꝛ isti testes affuturi faciāt fidē. non tn talē ꝙ ꝑ eos valeat ferri sna. ut no. ꝓbr. i. c. qm. sup verbo. timetur. ut lic. nō ꝺt. ff. ad. l. aquā. si dolo. ¶. de vsuf. pu. l. ij. et ē de more rōne curie ꝙ tales affuturi ꝑstāt duplex iuramētū ꝛ di ebz etiā dnicis recipūtur. ut no. Jo. an. in. c. qm frequēter. alle. tn ps altera citat ad vidēdū eos recipi ꝛ totiēs quotiēs citāt totiēs ps citat ad dādū interrogatoria. vide sup̄ xci. xcj. et. lix.

¶ De restitutōe in integrū. cxcix.

¶ Nō ꝙ minori pnt in simul ꝺpetē duo remedia sc̄z benficiū restōis ꝛ appellacōis. ut no. in. l. ꝑses. ff. de mio. sc̄z ut restituat ad vsus lapsū tpis qz nō appellauit q̄ post restitutus appellat. si ꝺtra. p. l. in cāe. ñ. ff. de min. qz q̄tiēs hz remediū ordinariū cessat extraordinariū. Jo. ꝙ ꝑt restitui ad vsus lapsū tēpis q̄a nō appellauit q̄ restitutio ad appellādū ꝓsequitur appellacōz ꝛ sufficit se ꝓbare minorē ꝛ lesū. ff. de iurā. l. nam post. ¶. si minor.

¶ De appellacōibz. cc.

¶ Nō ꝙ ubi in cā ꝓbana ē ꝑfixus termi nus p iudicē a q̄ ē appellatū ad ꝓsequēdū appellacōnē añ terminū nō ꝑnt fieri citacōes p audiētiā nec aliq̄s actus exerceri. l. ꝛ post. videatur dicē ꝺtra. in. c. statuimus. de elec. li. vi. ps aūt appellata nō ꝑt ꝓsequi appellacōez in ꝺfect de appell'oe et videat appellō qz nō ois appellacō de uolut cām ñ furgat in titulū vel sit cā de q̄ fit mētio. in. c. sepe. et. c. meolao. de ap.

¶ De accusacōibz ꝛ inq̄sicōibz. ccj.

¶ Nō ꝙ ordinarius ꝑt inq̄rere ꝺtra certaz ꝑsonā nō ꝓcedēte infamia. et lite nō ꝺtū tn sit suspicio ꝺtra illū ꝺtra quē inq̄rit ut no. i spe. ti. ꝺ inq̄. ¶. ij. ꝓter suspicōz aūt. et Jnno. i. c. cū oporteat. in. fi. magne glo. de accu. cū dicē ꝓter suspicōnē aūt. l. in pñ. videatur dicē ꝺtra. ꝺ. ¶ tē si aliq̄s petit. et dic ut p archi. in. c. nō ē. de ꝺsue. li. vi. et de isto ministro inq̄sicōis an possit esse testis. vel possit appellare. dic ut p Jno. in. c. licz heli. de sim. et. c. cū clamor. de testi. et. c. olim. de accusa.

¶ De impetracōibz. ccij.

¶ Nota ꝙ q̄s nō tenetur facē mētionē de q̄litate bnficij vacātis. ꝺbi gr̄a. ubi aliq̄s impetrat decanatū vel archidiaconatū vel archipbiteratū vacātē. nō ē necē ꝙ faciat mentionē an sit cū cura vel sine cura maxime qñ ē tale bnficiū qđ de se hz curā. licz videatur ꝺtra. in. c. cū illis. ꝺ ꝑbē. li. vi. si

dic q ibi loquitur cū papa mādat ꝓuideri de bñficio vacaturo in q̄ casu nō fac tā tam grām ſm q facit qñ fac ſeu ꝓuidet de vacāti bñficio qđ hz locū cū grā ē facta motu ꝓprio ꝓncipis nā tūc de q̄litate intrinſeca bñficij nullam mentionē facē de bet ſecus aūt ſi grā nō ſit facta motu ꝓprio ut no Jo an i c ci cui de ꝓbē li vi in no et clarius in cle ſi dignitatē de ꝓbē et hz locū ſiue impetret vacās ſiue vacaturus ſiue reſeruatū ſiue nō reſeruatū et rō eſt quia exquo ꝓceps nō ꝓſumitur ſcire q̄litatē q̄ extat in facto ꝓſumitur q ſi fuiſſ exꝓſſa q̄litas ſcz q erat curatū vel electiuū vel dignitas et maior poſt pontificalē q ꝑa impetrāti de tali bñficio mīme ꝓuidiſſet ſ dic q ibi loq̄tur cū ꝑa mādat ꝓuideri in q̄ caſu non facit tantā grām ſm q facē cū ꝓuidet de vacāti bñficio et vide q̄ dcci cclvij et cccxxxvi et ccccxiij et dxlvij et dlxij et dlxxxij et dcx et vide Guil de mō lauđ in c ſi de offi ordi ſuper verbo ſpoſi in cle

¶ q metus cāt renūciacōe cciij

¶ Nō q reſignacō facta p metū nō tenz ipo iur et ꝓpterea nō pdit bñficiū ut no in c ſup ſ de renū lz poſſit agi q reuocet reſignacō

¶ De etate et qualitate ꝛ de ꝓbēdis

¶ Nō q minor xiij anis nō cciiij pt obtinere ꝓbendā cathedralē et iſtud tenet rota circa qđ vide p doc i c ex eo de elē li vi et Cy i l fi C de teſta mi et vide exi de ꝓbē c ſup inordinata per doct vide regulā cācellarie q̄ videt dicē ctrarium

¶ De vmonete ꝛ ꝓſcꝓcōbz cc v

¶ Nō q ubi q̄s dicit bñficiū vmtū tanto tēpe de quo nō exiſtit memoria ſufficit q alleget ꝓſcꝓcōnē de q̄ nō extat memoria q̄a tribz modis vmitur bñficium ꝓmo per modū traditū in c ſi vna de rebz ecc nō ali ſecđo ꝓ ꝓceſſionem papalem Tercio ꝓ ꝓſcripcōem ut no Jo an in c freq̄ns ſup verbo ad menſam de exceſſ ꝓla i cle q̄a tale tēpus de quo nō extat memoria ſuffic ſme titulo alio ut no i c ſi diligēti de ꝓſcꝓ ꝓ Inno vide dci ccclxxv et clx

¶ De impetracōbz cc vi

¶ Nō ſm aliquos q illud qđ no in c cū nris de ꝓceſſ ꝓbē nō hz locum hodie ſcz q q̄s teneatur facere mentionem de tenōe bñficij ꝓpter clauſulas q̄ hodie ponuntur in bullis amoto exmde quolibz illicito detentore et ita vidz no Jo an in alleg c cū noſtris et vide s dci clxxix Et vide regulā cancellarie volentē q ſi ꝓ duos mēſes fuerit detentum q de detentione tenetur facere mentionem

¶ De iudicijs ꝛ curatore cc vij

¶ Nō q ubi clericus agit cotā iudice ſeculari ctra laicum et agitur q detur curator tali clerico talis curator debet dari p iudicē laicū q̄a in iſto caſu iudex laicus hz poteſtatem ctra clericū ut in c verum et c cū ſit generale de fo compe ad qđ l viros de palatijs ſacra lar C li xij Jtē curator datur rebz nō pſone et p hoc videtur tex in l ſancimus C ſed ſi q̄s C de adm tu Sed Jo an videtur dicē cōtra in c ſi ſup verbo huius de iudi li vi

¶ De litis dteſt et appel cc viij

¶ Nō q ſuat audiētia q ubi ē lis dteſt in cauſa ꝓncipali nō ē neceſſe q cō teſtet in cā ap alias ſic ut l fi C de temp ap et c ꝓ tuas de app

¶ De cōmiſſiombz cc ix

¶ Nō q ubi cauſa cōmittitur monacho habēti adminiſtracōnem vel officiū in eccia cathedrali ſm qđ ē officium ſacriſtie valet cōmiſſio maxime in lris grē poſito q de monachatu nō fiat mentio q̄a exquo lre trāſeūt p audētiam nō eſt faciēda mētio de monachatu q̄a vicecācellarius videt ex hoc approbare dmiſſionē et ſic intelligūtur no in c ſtatutū ſup verbo canonicus de ꝛep li vi Jūcta l quidā dſuleb āt ff de re iudi et l idem vlpianus ff de exercitu tu et iſtud cōmuniter tenet rota vide de dci dlxv et cclxxxiij

¶ De impetracōbz ſeu ꝛeptis grōſis

¶ Nota q paup clericus cc x

impetrans in forma cōmuni habēs pensionē a laico posito q̄ pensio sit sibi assignata ut titulus bñficij de tali pensione non tenetur facere mencōnē posito q̄ auctoritate ep̄i sit instituta q̄ exquo nō est bñficium ꝫ est talis pensio q̄ moritur cū persona de tali pensione paup clericus i forma cmuni nō tenetur facē mencōnē aliaſ si eſſ ꝑpetua pensio cstituta iure bñficij q̄ transfertur de psona in psonam tūc impediret r̄ anullaret gr̄az paupis posito q̄ nō esset bñficium r posito q̄ nō cōstitueretur ab eccia. sic no. in. c. si pauper. de p̄ben. li. vi. et. c. postulasti. de ꝫp. p Inno. et host.

De arbitris. De iureiurādo renūciatione et cessione bonoꝝ. ccxi.

Nō q̄ q̄s mediāte iuramēto p̄ renūciatione ne recurrat ad arbitrium bom viri. ut no. host. in. c. humilis. de ma. et obe. et in suma. in ti. de arbi. ℞. alias si iuramētū interuenit. et spe. e. ti. ad qđ facit no. p dy. in. c. sciēti. de re. iur̄. li. vi. ℏ verū n̄ allegaretur, dolus arbitri seu arbitratoꝝ. uti. l. si libertus ita iurauerit. ff. de op. li. iuncta. l. si vn⁹. Illud. ff. de pact. et ex ℏ ꝺr q̄ ubi induceretur pcēm ex iuramēto vel iuramētum eſſ ꝺtra bonos mores. q̄s nō tenetur illō seruare q̄n possit recurrē ad arbitrium bom viri. e. quītauallis. de iureiurā. Item si eſſ ꝺpromissum in arbitrū tanq̄ in iudicē. et sic arbiter duplici potestate possit fungi a ꝺicto tali arbitrio nō eſſ tūc reclamādū et ex ℏ seq̄tur q̄ cessio in bonoꝝ p iuramtū q̄s nō p̄t renūciare si ex tali renūciacōe q̄s includitur in carcerē q̄ libras homis impedit ex tali renūciacōne. et res publica ledētur q̄ careret libero suo homie. Item creditor ex intrusione carceris aliq̄d ꝺmodi nō sequētur ideo nō vidꝺ q̄ valeat renūciacō maxie in clericō q̄ nō p̄t renūciare p̄uilegio clericali. c. si diligēti. de fo. cpe. et q̄ pauptas supuenies excusat a iuramēto licito. ad qđ. l. fi. cū suo intellectu. ff. q̄ satisda. co. ad qđ. l. adigere. ff. de iure pa. neco b. c. ex rescpto. de iur̄ iur̄. q̄a ibi fuit casus specialis ꝓpter utilitatē monasterij. Item, aliud est esse in obsidiatu et aliud intrudi i carcerē q̄m in obsidiatu nō impedit sic libtas hois. nec. l. si libtus. s. alle. q̄ ibi ponebatur arbitriū in volūtate tertij. Et vide. s. tec. clxxvij. et utrū cū iuramēto possit renūciari bonoꝝ cessiōi. vide j. tec. dlxvij.

De filijs p̄sbroꝝ r ꝺispensacōibꝫ. ccxij.

Nō q̄ ubi ē ꝺispensatū cū aliq̄ se dicēte gemtū ex p̄sbro r soluta. de rigore iuris si illa soluta ē filia spūalis q̄ prochiana p̄sbri. si in ꝺispensacōne nō fit mētio q̄ de filia spūali eſſ gemitus nō valet ꝺispēsatio. q̄a ē q̄litas q̄ ḡuat delictuz et ꝺmittēs incestuz cū filia spūali magis peccat q̄ si cū alia q̄a ꝺponēdus ē. ar. l. si q̄s alūnā. C. de nup. et sūt iura m tectis. tū i isto casu recurrēdū ē ad stiluz penitētiarie. q̄ si penitētiaria ꝺcedat in eadē forma līas q̄n fit mētio de gemito ex p̄sbro r prochiana sua tūc attēdētur stilus r modus scribēdi. m tātū q̄ si idem modus esset scribendi nō eſſ necē q̄ fieret mentio de filia spirituali in ꝺispensacōe. ut vidꝺ dicē host. in. c. si. de fil. p̄sb. et sup ℏ mterrogaui dñm cardinalē de florētia penitētiariū maiorē q̄ etiā erat i ista opi. q̄ nō eſſ necēsio fienda mētio de tali q̄litate. ñ fit q̄litas mducēs nouū gradū affinitatis. et inducēs filiationē irreuocabilē. videꝫ si leuauit de sacro fonte q̄ ē ꝑpetua r irreuocabilis. nō sic in nr̄o casu q̄ rector p̄t mutari. vide. s. tec. lxxix.

De impetracōibꝫ r p̄bēdis. ccxiij.

Nō q̄ ubi ē aliq̄s expectās ad collationē ep̄i simplr. In isto casu p̄t prouideri impetrāti etiā de bñficio qđ vacabat in ecclesia cathedrali r ꝓbēda cathedrali. nec in isto casu ℏꝫ locū. c. q̄uis. de p̄ben. li. vi. q̄. c. q̄uis. ē penale et idō ē restrictē dū. et ꝺz teneri i terminis suis. scz qñ ꝺba posita i. c. q̄uis inserūtur i gr̄a impetrātis ℏ no. Io. an. in nouella. in. c. quāuis.

De appellacōibꝫ r omissiombꝫ.

Nō ꝓm aliq̄s ubi appellatur a ḡuamie añ daco ꝫ apl̄oꝝ si fiat ꝺmissio valet. ℏ tū iudex appellōis nō ℏꝫ p̄cēdē si opponatur p partē, donec sint dati apli. quia remanet p̄mus iudex. ccxiiij.

De sñia r re iudicata. ccxv.

¶ Nota q̄ ſnia lata ſup attēptatis videtur interlocutoria magis q̄ diffinitiua. nec hz vim diffinitie. q̄a exquo post iudicium inceptū incepit ꝓpetere vidē de ꝓcessu cause. ut no. archi. in. c. nō solū. in glo. ñ. de ap. li. vi. modo illa ſnia dr interlocutoria q̄ fertur sup hijs q̄ incidūt vel emergunt pendente lite ut no. Io. an. in. c. ad cōpescendas. de sequest. poss. in clem. sup v̄bo. diffinitiua. Item nō vidē diffinitiua q̄a nō diffinit negociū q̄a posito q̄ ſnia sit lata sup causa attemptatoꝝ p̄t agi interdicto vel alijs remedijs ad possessionē ar. no. per Inno. in. c. inter dilectos. de dona. ad qđ no. p Io. mo. in. c. cupientes. sup v̄bo. in totū. in fi. de elec. li. vi. et ex hoc dr. q̄ si appellet̄ a tali ſnia. est appellādū. m ſcēptis sic ab interlocutoria. no. in. c. cordi. de app. li. vi. Item dr q̄ ubi sup attēptatis cor̄ā iudice a quo ē appellatū. et ē datus libellus. et lis dr est. nō ē necē q̄ talis ordo iudiciarius seruetur cor̄ā iudice ap. q̄a ē alia īstātia. ut. l. cū q̄rebatur. ff. iudi. sol. nec ꝓtibz vidē ꝓiudicatū si ꝓmo elegerit ordinariā viā. de quo dic ut no. archi. et Io. an. in. c. nō solū. dd ap. li. vi. et. c. cupientes. sup v̄bo. plenā fidē. nā etiā illa interlocutoria vocatur q̄ fere decidit negociū. dum tñ incidat in cā p̄ncipali. ut no. glo. in. l. intra utile. ff. de mio. in fi. i. glo. licz aliquū voluerint dicere q̄ exquo sup attēptatis seruatur ordo iudiciarius. si ſnia feratur ſuato iuris ordie vidē diffinitiua. archidi. no. in. c. ostitutus. sup v̄bo. effectū. v. et licz. de ap. ꝓ Inno. licz ibi loq̄tur in casu q̄ differebat totū negociū. q̄a posito q̄ seruetur ordo iudiciarius. nō seq̄tur q̄ sit interlocutoria. ſ difficiliori mō reuocatur. ut no. p Io. an. in. c. cū venissēt. circa fi. de instit. sentētia aūt lata sup possessorio vidē diffinitiua. ut ē tex. i clem. ad ꝓcēdas. de seq̄st. Et circa materiā attemptatoꝝ. vide dec. xc. et. cccl. vñ.

¶ De renūciacōne et de restitucōne spoliatorum. ccxvi.

¶ Nō q̄ existēti in possessione bñficij renūciāti spōtanee. bñficio si postea dicat se spoliatū p̄t obici spontanea renūciacō secus essz si post spoliacoz obicet̄ spōtanea renūciacō. sic no. Inno. in. c. cū sup ℔. de renūcē. in glo. ñ. hic intelligitē. c. sollicite. et .c. acceptā. de restit. spo.

¶ De fide instrumentoꝝ. ccxvii.

¶ Nō q̄ ubi instrm̄ē falsū in aliq̄ pte ꝓpt̄ vicium notarij in totū vidē esse falsū. ut no. Inno. in. c. fraternitatis. de hered. et i. c. cū in iur. in fi. de offi. de. i fi. v̄. Item si ex falso. et p Cy. in. l. si ex falsis. C. de trāsac. Idem Archi. in. c. fi. i. ñ. glo. de verbo. sig.

¶ De collacōne bñficoꝝ. ccxviii.

¶ Nō q̄ cui datur ptās cōferēdi bñficia vacātia eidē non vidē dari ptās q̄ possit renūciacōnez recipe a volentibz resignare q̄a in resignacōmbz p̄nt euenire multa m q̄bz ꝓpter factā resignacōnē possz dāmificari ille ad quē ptinz collacō ad qđ fac. c. dudū. de p̄bē. li. vi. m p̄n. vide dec. dxxxi.

¶ De consuetudine optādi. ccxix.

¶ Nō q̄. c. cū in tua. de cōsue. li. vi. loq̄tur q̄ optio nō hz locuz in bñficijs resuatis eodē mō nō hz locū optio ad aplicos impetrātes q̄a talis cōsuetudo optionis non debz p̄iudicare impetrātibz sed solū habz locū non extantibz impetrātibz et ista fuit cōmunis opinio rote. Et credo q̄ hoc est ꝓpter clausulas derogatorias positas in literis ut dr. cccclxvi. dec.

¶ De attemptatis et remissionibz. ccxx.

¶ Nota q̄ seruat audientia q̄ q̄n ꝓcedit sup attemptatis nō fit remissio ad ptes ſ datur terminus ad ꝓbandum in curia. vide. s. xc.

¶ De re iudicata. ccxxi.

¶ Nota q̄ in sentētia lata sup possessorio auditor p̄t pti cōdēnate imponere ꝓpetuum silentiū. ut ē tex. m. c. licz. de ꝓbac. in fi. glo. Item nota q̄ petenti restitucōnē possessionis opponi potest exceptio excōicationis. ut no. in. c. pastoralis. m. fi. de appellac. mrū q̄a ſnie executōm opponi p̄t. ut in. c. pia. de excep. li. vi. et p hoc audini q̄ etiā post q̄ ē cōclusū in cā p̄t opponi p modū obiectōis seu in vim exceptoꝝ. dum tamē opponatur i bona forma tradita in alle. c. pia.

De appel. ccxxxij.

Nota q̄ ubi appellatur a tribz ūdicibz delegatis ſi vnus ſolus illoz iudicū defert appellacōm et de apl'os. cā vidz deuoluta ac ſi omnes detuliſſent maxime q̄n erāt dati iudices cū illa clauſula q̄ ſi non oēs cē. q̄a tūc penes quemlibz videt eſſe iuriſdictō quātū ad iſtum caſū. ar. l. ſi cōcilio. C. ſi. ff. de cura. furi. maxime ſi parte appellata volente ſeu p̄ſente fuerit delatū appellacōm q̄a conſensus appellate ptis. cū conſenſu vnius iudicis videt deuoluere cauſam appellacōnis et iſta fuit omnīs opinio. ubi aūt ps appellata nō conſenſiſſet tūc videretur dicēdū q̄ delatio facta p vnū iudicez vel dacō apl'oz nō valeat q̄a exq̄ nō fuit inſolidū dati. vnus nō haberet iuriſdictōem ſme alio. g̃ nō poteſt a ſe abdicare iuriſdictōnem p hoc. c. i. de ap. in clē. ubi ē appellatum a maiori pte et cōtra maiori licet nō ab oīmibz ergo nō a minori pte. et p hoc glo. Inno. in. c. cū ſup. i glo. in. v. eſt ergo melius. de offi. deleg. vide deci. iiij.

De conſuetudine. ccxxxiij.

Nō q̄ nō admittitur conſuetudo q̄ aliq̄s dicit laicū uel conſuetudinis poſſe cognoſcē de iure pa. q̄a ius p̄onatus rei ſpuali eſt annexū. ut. c. quāto. de iud. q̄a nec conſuetudine ſeu ſtatuto mduci p̄t q̄ q̄s ſup rebz nō ſue iuriſdictōnis poſſit iudicare. ut. c. poſtulaſti. de fo. cōpe. ibi p Inno. et no. p eūdem. in. c. queſiuit. de hīs q̄ fi. a ma. p. ca. Ad q̄ nō. no. p archidi. in. c. romana. in p̄n. ſup. v. clericoz. de fo. cōpe. li. vi. q̄a illa cōſuetudo eſſz contra libertatē eccīe. et ideo nō ſequenda nec tenēda. ut i aut. de ſan. epiſ. et. l. iubemus. C. de ſacro ſan. eccle. in. c. cām. de p̄ſcip. et. l. nauis. ff. de rei vendi.

De conceſſionibz et facultatibz. ccxxxiiij.

Nō q̄ in caſu in quo p̄pa fecit gratiam regi et regime q̄ certos noiaret in certis eccleſijs et poſtea declarauit q̄ non volebat niſi per vnicam collacōnem quamlibz eccleſiā onerare ſi diuiſi noientur ad eccīaz ille erit potioz q̄ p̄mo erit receptus p capitulū q̄ in dubio dz attēdi qui p̄mo hz poſſeſſionē ſeu p̄mo eſt receptus ſeu admiſſus. ar. l. ſi pluribz. de legā. j. et. c. duobus. de ſp. li. vi. ūcto. c. ſup eo. de ap. m antiq̄s. et. c. ſi a ſede. de p̄ben. fac inſti. de interdict. C. comodū.

De conceſſione p̄bende et purificacōe gratiarum. ccxxxv.

Nō q̄ ubi aliquis ē impeditus p ordinariū ad purificandū grām ſuā ſi poſtea purificet poſt menſez habetur gra p purificata infra mēſez. q̄a retro trahitur purificacō ex q̄ nō ſtetit p impetrātē q̄ q̄s p me nō ſtat. cē. licez aliq̄ uoluerint dicē q̄ exquo gra nō fuit purificata et ſtetit p ordinariū impetrās dz hāre recurſum cōtra ordinariū p quē ſtetit. ut in. c. paſtoralis. de iure pa. q̄ factū iudicis. non dz nocere ſcdo impetrāti. nō ob. c. paſtoralis. q̄ ibi nō hz tm̄ ius p̄ſentans q̄ntū impetrās hz q̄a p gram impetrantis manus ordinarij ſut ligate. Nec ordinarius purificata gra hz aliq̄d ius in bñficij collacōe licez i p̄ſentacōe p̄ſom ordinario rebuetur collacō iſta nō mirū ſi in caſu. c. paſtoralis. teneat collacō ordinarij. licz p̄ntatus habeat recurſū contra ordinariū ſecus in appoſito q̄a exquo ſtat p ordinariū dz hāri gra p purificata. vide ſup̄ de ci. clxiij.

De iudi. et foro competenti. ccxxxvi.

Nō q̄ ubi agitur de crīmine ciuili et ſmia ferē ciuilis dz talis cā ciuilis nō crīmialis ut p̄batur i. c. p tuas. de ſimo. et no. glo. in. c. ex parte. a. de teſti. et hic iudex delegatus in cauſis crīmialibz nō hz cognoſcē de tali cā. ut. l. q̄ ad ſtatū. ff. de pēn. ūcta. l. imperatoz. ff. de poſtul. l. faciat contra. l. iudex fuſtiū. ff. de hīs q̄ no. infa. et. c. i. de clerico pugna. vide j. dec. cccclxxxv.

De interdicto vnde vi. ccxxxvij.

Nō q̄ platus p̄t agē interdicō vñ vi p rebz ablatis eccīe antecēſſit eſſz platus q̄a licz ſepe violētie nō poſſederit tm̄ poſſidebat eccīa ideo platus hz interdictū vñ vi. no. Inno. in. c. cū ſup. de cā poſſ. vi. Inno. in. c. cū reputati. de iudi. et. c. cū dilectus. de reli. do. vide dec. cccxxxv. et. cccccxij.

De officio vicarij. ccxxxviij.

¶ Nota q ubi in ꝓratu ſecular curato ē vicarius ꝑpetuus ſeu tpalis ī dcō ꝓratu obtinēs vicariā ꝑ illius ꝓratus videt hre curā illius ꝓratus r nō vicarij et ita audiui r fuit cōis opi et vidz, tex. in. c. ne in agro. ¶ ceterū. de ſta. mo. in clem. vide henricū in. c. expoſuiſti. de ꝑben.

¶ De ꝯfeſſis r poſt cōmbz ccxxix.

¶ Nō q ubi ps ꝑncipalis rndit ſemel in cā itērato ſi iudici videatur ꝑt cōpelli q rndeat q ꝓſſibile ē q hodie credit vnū eras aliud. ar. l. repeti. ff. de qōmbz. et q̄ bona. ¶. ſi q̄s ſtipulatus. ff. ō dā. infec. ū cta. l. ubicūq. ff. de interro. ac. lz videatur ctra. ꝑ varietatē r dubū piurij qō poſſ̄ induci p talē multiplicez rnſionē. ux. c. cū impoſitōibz. de iurēuna. li. vi. no. p Io. anli. lz archidi. contra.

¶ De ꝓbacōmbz. ccxxx.

¶ Nō opimonē vidi approbari Io. an. et hoſti. in. c. ex pte. de ꝯceſſ. ꝓbē. q lz in eccia cathedrali vel collegiata fuiſſent ſoluz. x canonici p magnū tēpus nō ꝑ h probatur certus numerus canonicoz n alias probaretur aūctate ſupioris ꝯfirmatus vel iuramēto ſeu ꝯſuetudie. et facit. c. dilecto. in fi. de ꝓbē.

¶ De probacōmbz. ccxxxi.

¶ Nota hoſti. in. c. paſtoralis. in fi. de excep. q ſtatur iuramēto epi dicētis ſe ignoraſſe vacatōz bñficij qō dz reuolutū p negligētiā epi nō prouidētis.

¶ De iur ꝓnatus r de pēnis. ccxxxij.

¶ Nota exuagās execrabilis r eius pena poſita in fi. nō hz locū in layco prono q̄n p culpā nō prouidetur ſecus ſi p negligētiā nō cōfertur et q negligētia reuolut ius laicale ꝓnatus ad ſupiorez. ut. c. ij. de ſuppl. ne. p la. ¶ ſen. tn tenet i alle. c. execrabilis q pena illius rē. ligat ꝓnos laycos pro illa vice dūtaxat q̄ vacat. vi de henricū in. c. audit. de elec.

¶ De ſꝛpt. grōſis r bñficōz taxis.

¶ Nō q ubi ē fcā gra alicui de bñficō taxato ad certā ſūmā turon. puoz ccxxxiij. ſi ſit i tali loco i quo nō currāt turon. nec hēan ex tūatur bñficiū ſm valorē intrinſecū turonenſiū r nō ſ valorē pecūie currētis in loco bñficij q̄a valoz intrinſecus inſpiciturr nō extrinſecus. ut no. in. l. cū q̄d. ff. ſi cer. pe. et circa h vide p doc. in cle. ſi bñficio ꝙ. de rei. q̄a regl'iter nō inſpicitur valoz extrinſecus n cōtra intruſū ſeu culpabilē. ut. l. ſi ſterilis. ¶. ſi p vendi tōrē. ff. de ac. ēp. et ibo, p pecuma nō dat ꝯ dicō triticaria. q̄ datur p rebz q̄rū extūacō extrinſeca creſcat r decreſcat. ff. de ꝯdi. triti. l. i. vi de. s. dei. lxvi. et ij. cclxxvij. et. ccxcviij.

¶ De acceptacōmbz. ccxxxiiij.

¶ Nō q ubi q̄s acceptat bñficiuz vigore gre ſue ſi ſnia p executorē ferat ctra eū q pnūciatur dictū acceptātē uis nō h re lz nō appellet a ſnia executoris cōtra eū lata ꝑt acceptare ſcēm bñficiū vacās q̄a ſufficit q ſnia ſit lata ctra eū ſme culpa et ſnia eū excuſat lz nō appellet. ar. l. ꝑter. ¶. ſi. ff. ad ſill. iuncta. l. ij. ¶. ſm aut. ff. de hē. vel ac. vendi.

¶ De ꝑuilegijs. ccxxxv.

¶ Nō q in ꝑuilegijs ꝯceſſis a ꝑpa maxie in ꝑuilegijs exempcōmis dz eſſe ſb ſcēp cō cardmalū aliquoꝝ. ut nō. in. c. a nobis. de teſti. in fi. q in inſtro ꝑncipis ex pte ꝑncipis dz interuenire aūctas q̄ntū ad ſubſcēpcō ez. ar. l. probatorias. ¶. de diū. off. li. xij. q cū talia ꝑuilegia ſumāt vim ex ſola volūtate ꝑncipis multū dz eſtare de volūtate et p iſta pte fuit dcm q ꝑuilm cuiuſdā ꝑpe paſcalis in q̄ ꝑuilo nō erat ānus q tale ꝑuilm nō hēbat robur firmitatē. ad qō faciūt no. p Io. an. in. c. pnti. de off. lega. li. vi.

¶ De rēnūciacōne r ſymonia.

ccxxxvi.

¶ Nō q reſignacō fcā ſmōiace nō tenet etiā in ꝑiudiciū reſignant. ut no. Inno. m. c. cū vmúſoꝝ. de re. pmu. et no. archid. m. c. dudū. m pn. de ꝓbē. li. vi. et no. ber. in. c. ſup h. de renū. ſup verbo. pecunie.

¶ De pēnis. ccxxxvij.

¶ Nota q monachus ꝑpter delictum vel alias ꝑt a monachatu deponi r opatur de poſitio q nō recipiet ꝓbēdā a monaſterio nec hēbit vocē in capło. ut no. i. c. dilcūs. de ſmo. et archid. in. c. q̄a ſepe. ſup x. bñficijs. de elec. li. vi. ad qō fac. c. puenit de ſi deiuſ. p h fac q monachus recipiēs mutuū ſi nō ꝑt ſoluēnō admittit ad celliōez

bonor immo ꝑt ꝑuari ꝓbēda et illud qđ ꝑt hñi dabitur sibi ad ptē ꝛ exꝫ uentū de q̄ possit viuere ad necitatē solū ꝛ alī nō.

De ꝓbat. et snīa excōis. ccxxxviij.

Nō glo. qualr sufficit ꝓbare quē fuisse excōicatū añ electōnē posito q̄ nō ꝓbetur tpe electōis excōicatus. ut no. Inno. i. c. ꝓposuit. de cle. ex. mīnstrā. et Cp. in. l. fi. ue possidetis. C. de ꝓba. vide dei. ccclxiij.

De empt. et vendi. et de iur pro.

Nō q̄ ubi venditur territo. ccxxxix. riū exꝑmēdo cū iure ꝓnatus vel nō dicēdo vendo tibi territoriū nō exꝑmendo cū iur ꝓnatus. dubitatur an in isto casu vemat ius ꝓnatus. dic ut in. c. i. de iur pro. li. vi. per Jo. an.

De colla cōmbr ꝛ acceptacōmbr.

Nō q̄ ubi aliq̄s ordiarius cō. ccxl. fert bñficiū ℔. mēsez datū impetrāti ad acceptandū nō valet collatio facta añ purificacōnē gre. si tñ purificacō ℔. mensem fiat. posito q̄ subsequatur collacōnē ordiarij. si vero post mensez fiat collatio ordiarij ipa valet. et ht ꝑ. C. secus. i. c. cū ei quē. & dec. ꝓbē. in cle. circa qđ adde no. par hidi. in. c. dudū. sup vbo. ignoranter. de ꝓben. li. vi. vide. g. dei. ex vij.

De impetracōmbr ꝛ acceptacōmbr.

Nō q̄ ubi q̄s est impetrās ad ccxli. collacōnem ꝓpositi capli dūiter vel diuisim si ꝓpositus hr vmcū bñficiū ꝺferre per se. hr cū capl'o hr plura ꝺferre impetrās ꝓt acceptare illud vmcū bñficium qđ est ad collacōnē ꝓpositi. ubi aūt solus ꝑ se ꝓpositus hret vmcū bñficiuz et nichil hret cū capl'o tūc nō vemret vmcū bñficiū. sic no. in. c. cū ei quē. de dec. ꝓben. ꝑ Jo. an. Itez ex hr inducētur affectus circa mortē ꝓximi exquo vmcū ꝛ certū bñficiū vemret sb gra. ꝺtra. c. nulla. de ꝺcess. ꝓbē. melius. i. c. i. de ꝓbē. in cle. et vide collect. in. c. eccia. de sortile. et ē rō inter ista. qz in ꝓmo casu nō est ꝓsūptio q̄ impetrās mslidiaretur vite tenētis vmcū bñficiū ptinēs in soliduz ad collacōnem ꝓpositi cū sint alia bñficia ad collacōnē ꝓpositi cū capl'o ptinētia quia cō nō hz locū in scdo casu ꝓpter quā rōnē fuerūt moti doctores q̄ impetrās non possit acceptare bñficiū vmcuz ptinēs ad collacōnē alicuius.

De ꝓcur. et rerū pmutacōe. ccxlij.

Nota q̄ ubi q̄is fecit ꝓcuratorē ad pmutandū bñficiū certū si tpe ꝺstitucōis ꝓcuratoris cōstituens nō erat dñs bñficij licz tempe quo ꝓcurator pmutauit essz dñs nō valet pmutacō fcā ꝑ ꝓcuratorē.

De appellacōmbr. ccxliij.

Nō q̄ in cā ꝓphana ubi appellat a diffinitiua si termius ē ꝑfixus a iudice cāvi detur esse deuoluta ad curiā licz nō sit recepta appellatio ab initio a iudice vel a pte secus si ab interlocutoria. ut no. in. c. vemēs. de renū. tñ si ps appellata q̄n ē appellatū ab interlocutoria facit ꝓcuratorē post appellacōnē simpliciter ꝛ nō ad cās deuolutas tūc si nō sit recepta appellatio ab initio a iudice vel a pte. tñ ex post fcō ꝑ ꝺstitucōnē ꝓcuratoris vidr recipi a pte appellata q̄ fecit ꝓcuratorē si ꝓcuratores ꝓtestētur in curia nō acceptare ꝓcuratoriū nisi ad cās deuolutas. qz ꝓtestacō ꝓcuratoris vidr ꝺtraria fcō dñi. et vide ℔. cccl. x vij. et. s. iiij. et ℔. ccccexxx vij.

De ꝓtiohombr ꝺmēdis. ccxliiij.

Nō q̄ ubi bñficiū ē reseruatū si trada ē in ꝺmenda nō extinguitur reseruacō nisi esset ꝺmēda ꝓpetua qz tradēs bñficiuz in ꝺmendā vidr bñficiū tenere. ar. l. rei depositę. ff. ꝺmo. nec videtur bñficiū penes illū esse cui ē cōmendatū cū habeat ad tpus. ut. l. ex facto. ff. de hered. instit. et. c. nemo. de elec. li. vi. cū ibi no. ꝑ doc. Jo. an. et archi. ubi aūt ē ꝓpetua cōmēda nō vidr vacare bñficium. ar. no. in alle. c. nemo. et qđ no. archi. in. c. si ꝓpter. de ꝛep. li. vi.

De positiombr ꝛ de ꝺfessis. ccxlv.

Nō q̄ ubi positio ptis ꝑ ꝺtumaciā habetur ꝑ ꝺfessata ex tali positione solū non ꝑt adiudicari bñficiū pti. qa ꝺfessio etiam ptis nō essz sufficiens q̄ ex tali cōfessione adiudicaretur beneficiuz n alias appareret. ut no. in. c. si post. de cōfess. li. vi. super verbo ꝑ ꝺfesso. cū ibi no. hz tñ confessio est sufficiēs ad imponendū silentiū parti ꝺfitenti vel ꝓpter ꝺtumaciā partis habite ꝑ ꝺfesso. ut de ꝛep. olim. vide. excij.

De foro ꝺpetenti. ccxlvi.

Nota si duo sūt barones hñtes vnum territoriū p indiuiso m q̄ hñt merū impe riū r mixtū. et vnus delinquat an suus cō baro possit ipm pumre vel q̄s ipm pum at. et vidē q̄ alius maior ipo ipsum pum re debeat q̄ pari parē nō hz impiū ſz isti duo sūt pares i iurisdictōe. g r c̄. ar. l. i. ff. ad trebel. et. l. a quo. C. de pestituum. et. ff. de arb. l. nā magistratus. c. mnotuit. de el'c. ad hoc. ff. de mañ. vin. l. i. C. apud. Alij dis cūt p istū. C. otra. q̄ ibi ſm vnū intellectū dr q̄ mg̃ratus pt suū socium dare tutorem nec ob. alle. iura. q̄ ille q̄ delinq̄t p delictū amisit merū impiū. et sic fcūs ut alius p uatus et sic suus obaro poterit ipm pumi re nō ut parē ſz ut puatū. ar. C. ubi sena. vel clarissi. sic. ḡa quilibz pt pumire. ar. l. si ut certo. C. si duobz. ff. como.

De excepc̄. ccxlvij.

Nō q̄ plat̄us pt omittē excepcōem p emptoriā cōpetentē monasterio lz monas steriū post si essz lesū poterit restituí. ut no. Inno. i. c. veniēs. de pscp. et ibi no. q̄ ubi plat̄us agit noie suo r conuētus ꝑsumitur agere de consensu cōuētus. ut ē tex. in. c. ea noscit'. de hijs q̄ fi. a pla.

De pcura. et sñia exco'is ccxlvij.

Nō q̄ ubi ad requestā alicuius pcura toris aliq̄s excō'icatur valet excō'icatio. lz tpe excō'icacōis nō appareret q̄ essi pcurator eius liceret reuera essz si postea appa ruit eū fuisse pcuratorē ad qđ fac̄ no. per Inno. in. c. tua. in fi. de coha. cle. et mul. c. cū plures. de offi. del'e. li. vi. p archiđ. C. de arbi. l. ne in arbitris. et no. glo. in. c. vene rabilibz. sup v̄bo. p bare velit. de sen. ex. li. vi. p Jo. mo. q̄ faciūt p intellectu. cle. ap pellanti. de ap. in cle.

De donacōibz r testamētis. ccxlix.

Nō q̄ pr̄ pt dare licētiaz filio in ptāte ordinato dispōnēdi de aliq̄bz bonis distri buendis in pios usus et valebit talis di spositio. ar. c. licet. in fi. de sepul. li. vi. cū ibi no. p archidi. et habebit effectuz ista dis positio donacōnis cā mortis. lz de iure ciuili videtur otra. p. l. tā is. cū ibi no. ff. de dōn. cā mor. et. l. filiusfa. C. si. c. ti. et maxie si pr̄ cedat filie dotē hñti. q̄a cū sit ꝓpriū pris monij mlieris videtur magis sibi cedi dispositio q̄ si nil hꝛet. Jtē rigor iuris non seruatur q̄n fit dispositio circa pias cās ſm q̄ seruaretur si fieret circa res ꝓphanas. ut. c. cū esset. et. c. relatū. de testa.

De ꝓpt'. grossis r impetratoribz. ccl.

Nō q̄ ubi ꝑa hñti dignitatē vel aliq̄d bñficiū facē gr̄am de bñficio obtinēdo i fu turū. et i casu m q̄ obtinebit vult q̄ prima bñficia dimittat p assecucōnē bñficij bñfi cia q̄ obtinebat videtur vacare i curia. ut fuat rōna curie. et hoc etiā vult regla cācel larie. lz no. in. c. omissa. de elec. li. vi. p ar chiđ. videātur otra facē. Et dic q̄ interi talia bñficia nō potēit pmutaē. ut. dlxxxi.

De electōne. cli.

Nō glo. b. q̄ sup numerū statutū posi to q̄ nō supp etāt facultates pt q̄s eligi in canōicū p̄bēde de consensu ipox canōico rū ut no. in. c. aūctate. de instr. vide. c. di lecto. de p̄bē. in fi. qđ vidē facē otra.

De regularibz. clij.

Nō glo. Inno. q̄ canōicus regl'aris nō pt hꝛe p̄bēdā distincta cū nō hēat ꝓpriū. ut no. in. c. dilcūs. in fi. de p̄bē. et p illā glo. audiui q̄ regl'aris ex monasterio ꝑtuo ꝓmulgij accessi familiaribz cardinalium nō pt petē p̄bēdā suā q̄ sua ꝓpria nō est lz ali qui otra. q̄ exeūdo de monasterio pt p̄bē dā vendere. g r c̄.

De vnione. cliij.

Nō q̄ bñficiū ad qđ g̃naliter q̄s ē exs pectās pt vmiri p ordinariū. ee post p cessū factū p executorē. ut. c. cū accessissent. de cōsti. et no. Jo. an. i spe. in regicā. de p̄bē. et no. idē in. c. litras. de ꝛep. sup v̄bo. statui mus. v̄. nec videt pōderā dū. et i. c. fi. de p̄bē. in clem. et vide pe. de bracho. super dictōne data vel lra q̄a vmo fuit ex necitate ideo vidē q̄ valeat ar. l. pcto. de le. ij. Jtē g̃na liter est expectās ad omia bñficia igitur istud bñficiū simgl'are nō videt deberi. ar. l. si id si. C. si. de odi. otra vidē. l. si cū optio. ff. de op. lega. si ibi videbatur a tpe mortis ius cōpetē legatis. et erat in ptāte sua ius eligēdi quē vellet. qđ nō hic cū vacet bñficiū qđ vnitur. vide dei. clx.

De excepcōnibz. cliiij.

Nota q̄ ubi q̄s opponit r dic aliquē ee miorē dr computare ānos etatis al' nō suffi ceret dicē esse miorē nec tale obiectū debz admitti. ut. l. cū de etate. ff. de ꝓba. et. c. in

p̃sentia. de pba. licet de equitate teneatur contrarium.

¶ De iure pātro. cclv.

¶ Nota q̃ licz aliqui dicūt q̃ ius p̃onatus nō acquiratur simpliciter fundacōe dotatione vel edificacōe ei fundator exp̃sse retinuerit sibi ius p̃onatus. c. significauit. de testi. et tria iura q̃ acq̃rit p̃onus. habes in. c. nobis. de iur̃ p̃o. et in p̃n. dicti. c. nobis. dz q̃ eo ipo q̃ quis manifestauit seu ꝓtestatus fuit se non esse intendere suā dicēdo q̃ tlis nō habz ius in cā p̃t ut suspectus recusari. no. Inno. in. c. irrefragabili. de offi. or.

¶ De impetrationibz et collacōibz.

¶ Nō q̃ ubi ꝓba dfert alicui cclvij.
p̃bendā sacerdotalē vel electiuā impetrās talē p̃bēdā tenetur mētionē facē de qualitate p̃bēde illius. alias gra viōr subrepticia. ut no. Jo. an. in nouella. in. c. ei cui. de p̃bē. li. vi. et glo. in. c. cū in illis. de p̃bē. li. vi. ad q̃ no. p eūdē. in. c. p lras. sup v̄bo. prouideri. de p̃bē. in cle. li dūmodo ita teneatur maxime si tlia exp̃mātur p q̃ ꝓba possit scire qualitatē bñficij. q̃litas enī q̃ est in bñficio et nascitur cū bñficio ut q̃a ē bñficiū electiuū vel curatū tles qualitates debēt exp̃mi. ut. c. cū illis. de p̃bē. li. vi. et. c. cū olim. de re iudi. pro quo facit tex. l. in vendicōibz. C. Itē queritur. ff. de cōtra. ex. emp. ubi error qualitatis nocet simpliciter q̃n qualitas ab initio inest rei. et q̃ fit necē facē mencōnē videtur doctores no. in cle. si dignitatē. de p̃bē. et de hoc no. Jo. mo. in alle. c. si cui. de p̃bē. li. vi. circa p̃n. sup v̄bo. mādatū. ubi tenet q̃ etiaz cū ꝓba ꝓuideat ē opus facere mencōnē de talibz qualitatibz. et vide j. dcci. dlxxxij. et vide j. lram. b. sup verbo. beneficium. q. lxxxviij.

¶ De reseruationibz. cclviij.

¶ Nō de bñficio rebuato nō valet collacō nisi p impetrantē fiat mentio de rebuacōe. quia dstat bñficiū reseruatū. ar. no. p archidia. in. c. fi. de sue. li. vi. licz posset dici q̃ deberet fieri interp̃tatio i p̃iudiciū dcedēs regula. dcta eū. de reg. iur̃. li. vi. et nē ꝓba notetur de auaricia seu cupiditate si aliud tenere videatur. C. de bo. vac. si q̃n. iūctis. no. p Inno. ē. de dona. c. pastoralis. Itē in bñficio rebuato solus ꝓba hz collationē i alio nō solus. ut. c. si a sede. de p̃bē. li. vi. nec ē verisile q̃ ꝓba collacōnē ordinario ꝓhibere velit impedire. hz viōr dcta q̃ ꝓba dcedēdo aliq̃d totū ius viōr dcedē. ut. c. pastoralis. cū ibi no. p Inno. ō dona. et. c. cū dilectus. nec. ob. q̃ dz de ordinario q̃ licz ordinarius hēat collacōnem tūc dicet dstet papa dfert et dferre p̃t papa et sic nō viōr facē iniuriā ordinario cū iure suo utatur. ar. l. iniuriarū. C. i. de iniur. iūcta. l. cū quidam. ff. de in integ. resti.

¶ De acceptacōibz. cclix.

¶ Nō q̃ expectās ad collacōnē capti p̃t acceptare bñficia q̃ p ebdomedariū eccie dferūtur ex statuto vel dsuetudine vel de lūtate capli. et est rō q̃a isti ebdomedarij mutātur de septimana in septimanā ita q̃ nil videtur hre in collacōe ḡ capli. ar. l. q̃stū. C. si q̃s. de fundo instruct. et sic hz locū. c. mādatū. de p̃bē. li. vi. quia ubi legatur ebdomedario eccie ipi eccie viōr legasse. ff. de annu. le. l. annua.

¶ De off. ordinarij. cclx.

¶ Nō glo. ē q̃ ubi plenarie q̃ntū ad spiritualia et palia ptinet ad platū vel ad p̃latissam eccia platus p̃t ibi ponere vicarium tpalem. ut no. Jo. an. in. c. frequēs. de excess. pla. in cle.

¶ De appel. cclxi.

¶ Nō glo. est Inno. q̃ index appel. infr̃ mās sniam in vno articulo. m alijs viōr cōfirmare. no. Inno. in. c. dilecti. de ap.

¶ De exceptōibz et obiect. cclxij.

¶ Nō q̃ ubi obiectus in p̃ma instātia fuit male specificati et ruūt ex mala appellacōne in secūda instātia nō p̃nt reformari. secus si nō ruāt ex mala ap. ut no. dpost. in. c. q̃ sicut. de elec. et ita intellige. c. ut circa. de elec. li. vi. vide cle. dstō ez. de elc. et de ap. cū a repulsione. vide dci. lxiij. et j. cclxx.

¶ De articlis obiectōibz cclxiij.

¶ Nō q̃ in articlis obiectis nō hz locū declaracō. ut no. in. c. in gnali. de re. iur̃. li. vi. p Jo. mo. C. fi. sup materia ꝓtestacōis. vide sup dci. lxiij. et j. cccxxvi.

De cā possessionis ꝛ ꝓprietatis · de p̄ sūpcōmbz ꝛ pbacōibz · cclxiiij.

Nota q talis ē opinio rote q ubi clericus fuit in possessione p aliq̄ tpa ꝛ vixit ut clericus sufficit probaē possessionē clericatus lz alias p lr̄as vel testes nō probet titulus ita nō p Inno. in. c. sup hijs circa fi. magne glo. de accu. et. c. inno tuit. de eo q̄ furti. or di. re. et Jo. mo. in. c. si index. et no. in. c. lz. de sen. ex. li. vi. licz ibi Jo. an. vi tratur nō retrariū. q opinio vidz ō rigore iuris verior q lez possessio clicatus sme alia probacōe titulī mducat p sūpcōem. ut no. glo. alle. tn̄ in bn̄ficialibz p sūptio nō ē sufficiēs ad indicādū bn̄ficiū. nisi verus titulus probaetur. ut. c. i. de re iudi. li. vi. et ℔ no. Inno. in. c. illud. de p̄sūp. ad qō no. p archi. i. c. ordiarij. ō off. or. li. vi. lz ista p̄sūptio sufficēt quātū ad tuēdū eū in possessione q sp ē p̄sūptio pro possessore. ñ ꝺtra probetur. ut no. in. c. ex insmuacōe. de ꝓcura. p Inno. ad qō faciūt no. p archiē. in. c. ij. de ꝺfes. li. vi. p̄ma aūt opinio sm eq̄tatē semp ꝺsueuit seruari maxie si diu q̄s fuerit i possessiōe clericatus. ar. l. iij. ff. ad macedo. uncta. l. barbarius. ff. de off. p̄si.

De religiosis expectātibz. cclxv.

Nō q ubi religiosus hz gr̄am ꝛ expectacōnē ad collacōez sui abbatis. talis religiosus p̄t acceptaē hospitale seu elmosmā q̄ ptinēt ad collacōnē abbatis si talia religiosis smt cōsueta assignari maxie si ꝑpetuo assignari cōsueuerūt. q̄a. c. p lr̄as. de p̄bē. in cle. nō hz locū in religiosis. ut. c. q̄a ꝺtingit. ℭ religiosoz aūt. de reli. vi. et p̄t esse racō q̄re nō hz locū q̄a in religiosis bn̄ficia videtur esse ciusdē ꝺdicōnis q̄ntū ad ℔ q̄ sūt p supioreē amouibilia ad nutū regulariter. ut. c. p̄nti. de offi. or. cū ibi no. p archi. li. vi. qō nō ē m clericis secl̄aribz. ut. c. vno. de cap. mo. li. vi. ideo nō miruz cū hospitale ꝛ elemosme smt ad nutuz amouibilia regl̄ariter si nō vemāt noie bn̄ficij quātū ad clericū imꝑtrāt̄. posito q titulū bn̄ficij ꝺferātur. ut no. Jo. an. in. c. p lr̄as. alle. sup vo. ꝓuidere. secus est in religiosis i quoz̄ psonis collacō bn̄ficij officij seu hospitalis vel admīstracō ciusdem ꝺdicōnis videtur esse.

De gratijs ꝛ de iure p̄onatus.

Nota q ꝓpa ꝺferēdo bn̄ficiū ut reseruatū nō vidz ꝺferre ius p̄onatus laici. ut. c. lz. cū ibi no. de p̄bē. li. vi. tn̄ istud ē verū cū ius p̄onatus in solidū ptinet ad laicū quia si nō ptineret in solidum ad laicuz ℔ q ptet q pte ad clericū. tūc ps clerici trahēt ad se ptē laici et valeret in totō collacō ꝓpe nec tunc hēret locū no. in alle. c. licz. q̄a ex quo ptinet q pte ad clericū p ꝺns ad ꝓpam. q̄a maius dignū trahit ad se mīus dignū. pro ista pte facē. c. p tuas. de arbi. cū no. in. c. ꝺtingit. e. ti. ubi p̄t ꝺpromitti de spūali i laicū cū clico añexe tn̄ supiozis cū smplr̄ nō possit ꝺpromitti in laicū. et sic valz ꝺpromissū ꝓpter psonā clici adūnctā ubi al nō valeret g̃ ideē fit in ꝓposito.

De appellat. cclxvij.

Nō glo. ē Inno. c. in. c. p tuas. de ap. q pñte pte i curia in cā appellacōis nō ē ꝓcedendū lit. nō ꝺt. ℔ bn̄ absente pte.

De regularibz. cclxviij.

Nō glo ē Inno. q professio p̄t fieri per mōchū in mambz sui abbatis vel alterius ab abbate potestatē habētis. ut no. in. c. porrectū. de regl̄a. i magna glo. v. rñdēt quidā. et archiē. e. ti. li. vi. c. bn̄ficiuz. sup vbo. ꝺstet. ad qō. c. si religiosus ō elec. li. vi. et ibi p Jo. an. licz allegetur cōstitutiō bn̄dicti dicētis q nō valet professio nisi i cōmunī sit facta i monasterio. et p̄nte cōuentu sub certis solēmitatibz ad qō faciunt no. p ter. in alle. c. porrectū. ubi ꝺstat de constitutione illa.

De priuilegijs. cclxix.

Nota q si ex priuilegio seu statuto fabrice ecclie debētur fructus bn̄ficiorz vacantiū in dioceſi. licz bn̄ficiū ꝺferatur ꝑpam tangēs vacās in curia fabrice debētur fructus sm opi. aliquoz. nā posito q collatio bn̄ficij vacātis in curia solū ptineat ad ꝓpam tn̄ fructus vacāt in loco ubi bn̄ficiū est positū. et p̄uilegiū fabrice cōtinet talē possessionē fructuū. pro hoc facē. c. si ꝑpter. de ℟ept. li. vi. nec mirū si in duobus locis videatur vacare bn̄ficiū sez in curia quātū ad collacōnē. ꝛ in ptibz q̄ntū ad percepcōnē fructuū ut ꝺt in smili q in duobus locis vidz inferri violētia q̄ infertur ꝓmo i loco ubi ē psona. et cui fit violētia.

ut in loco ubi ē possessio rei ꝓpter quā pso-
ne alibi ē illata violētia. ut. l. ꝑma. C. ubi
ō possessor agi optz. Itē istud ꝑuilegiū ē fa-
uorabile et ideo est extendēdū ad bñfi-
ciū qō vacat in curia ꝓpter collacōnē pa-
pe. ar. c. tua. de ẏbo. sig. liez aliq̄ ꝺtrariū di
cāt q̄ collatio afficit pceptōnē fructuuz.
ut. c. fi. de ꝺcue. li. vi. et ꝙa frcūs tanq̄ ac-
cessoriū debēt seq̄ naturā ꝑncipalis bñficij
vacātis in curia q̄n renūciacōe seu ꝓuisi-
one tenet bñficiū. ut. no. in. c. cōmissa. de
elec. li. vi. et. c. liez. de ꝑbē. e. li. cū si. Itē ꝑ-
uilegiū ē tenēdū in ẏbis suis. et ẏba ꝑui-
legij sūt tenēda. ut. ff. de excu. l. i. et. c. pos-
tro. ō ꝑuileg. mō ẏba ꝑuilegij seu statuti.
hñt q̄ fructus bñficiorz vacātiū in dioceſi
applicētur fabrice. g̃ non intelligitur de
vacātibz in curia quoz collacō ptinet ad
papā vñ ius qō ptinet ad bñficium vidz
ad se reuocasse exquo ad eū ptinet colla-
tio. ar. no. in. c. inter cetera. ō ꝑbē. ꝓ Inno.
q̄a exquo ꝓpa appomit manū in bñficio to
tū ius vidz ad se euocare etiā possessionē
bñficij. ut. c. ut nrm. de ap. ar. c. pastoral.
. C. ꝓter rea. de offi. oz. ad qō. c. cū in distri-
buēdis. de tē. p. oz. et. c. i. de cōfir. uti. vel in-
uti. et ꝓ archidi. in. c. ꝑnti. de offi. oz. li. vi.
sup ẏbo. vacātibz. in fi. g̃ vidz q̄ bñficiū cu
ius collacō ptinet ad ꝓpam q̄ntū ad oēm
ius collacōis ꝛ possessionis ꝛ quo ad pce-
ptionem fructuum videatur vacare in
curia. ꝓ hoc facit q̄ no. archi. in. c. si ꝓpter.
de ſꝛp. li. vi. ubi dicē q̄ bñficia exēpta non
ꝺtinētur sub. c. si ꝓpter. g̃ nec bñficia vacā
tia in curia. et vide collec. in. c. extirpāde.
de ꝑbē. et henri. in. c. tua. de ẏbo. sig.

De appel. celxx.

Nō q̄ ubi in appellacōe obiectiua aliq̄
sufficiēter sūt exꝑssa ꝛ aliq̄ nō. nō valet
insufficiēter exꝑssis q̄n appellacō ē male
formata al' valeret. ut no. archi. in. c. ut
circa. sup ẏbo. interdictā. de elec. li. vi. vi-
de dicta. sup. celxij. celxxi.

De ſꝛptis gratiosis.

Nō glo. in. c. mādatū. de ꝑbē. li. vi. sup
ẏbo. debēs q̄ ubi scribitur alicui q̄ ꝓuide
at de bñficio ad suā collacōnē ptinēn. tlis
nō ꝑt ꝓuidere de bñficō ſpectāte ad colla
tionē suā ꝛ alterius. et vidz ꝓbare. c. cū i
illis. in fi. de ꝑbē. li. vi.

De verbis assertiuis notarij.

Nō qualiter nō creditur celxxij.
ẏbis narratiuis notarij positis in instru-
mēto ut si dicat notarius talis oriūdus de
tali ꝓuincia ꝓmisit. C. nō ꝓpter h̄ ꝓbatur
q̄ ꝓmittēs sit de tali ꝓuincia q̄ nō ad hoc
agebatur ꝑncipaliter. ut ꝓbat ꝑ Inno. c. in
. c. cū in iure. circa fi. de off. dele. ꝑsupcōnez
tñ facit maxime inter ꝑntes. ut no. in. l. cū
aliquis. C. ō iure deli. ꝓ Cy. et. l. optimā. de
ꝺtrahē. sti. et creditur notario. l; sit in lō-
gīquo. et de eo noticia nō habeat. vide
in ſpe. ō instru. edi. C. restat. ẏ. h̄ q̄d. pau. i
cle. i. de ꝓcura. in cle. vide. sup. xciij.

De impetracōibz ꝛ collacōibz bñficiorz.

Nō q̄ ubi ꝑpa ꝺfert bñficiū celxxiij.
titij ut reseruatū vel alias quouis modo
vacet intelligitur qualitercunq; vacet in
titij ꝑsona. quia oīs modus vacādi ve-
nit ꝺcernēs ꝑsonā titij si tñ alias vacaret
bñficiū. nō in ꝑsonā titij h̄z in ꝑsonā alteri-
us nō veniret modus vacacōnis quia de
alia ꝑsona nō vidz intellexisse ꝑpa. ar. c.
romana. C. in alīs. de app. li. vi. et. c. suscep-
tū. de ſꝛp. e. li. ꝺtra vidz. l. cū i corpus. ff.
de acquirē. re. do. et. l. falsa demōstratiō. de
ꝺdi. et demō. vide ꝛ. de. cccexiij.

De ꝓuisōibz ꝛ reꝛuacōibz. celxxiiij.

Nō q̄ ubi ꝑpa reꝛuat bñficia q̄ obtinet
titius. et titius de facto obtinet vnū bñfi-
ciū de q̄ ipo iure ē ꝓuatus q̄ in eō patibi-
le reꝛuacō ad illud bñficiū qō obtinet de
facto vidz extēdi ꝙa bñficorz collatio ad
ꝑpam ptinet ideo nō mirū si ꝓ reꝛuacōem
tale bñficiū ad papā sit devolutū cū istud
verbū bñficia q̄ obtinet titius sit ẏbū ge-
nerale. et vidz intelligi siue de iure siue de
facto dū tñ sit in possessione. ar. l. si stipla
tio ista. C. si q̄s forte. ff. de verbo. ob. nec in
isto casu ē necesse q̄ titius obtineat dum
tñ detētionē seu possessionē habeat seu ei
incūbat. ut no. in fili. de sen. ex. si snia. li.
vi. ꝓ archi. ubi dicit q̄ q̄n mādatur terra
alicuius dñi interdicō supponi exēditur
mādatū ad terrā quā de facto tenet dñs
et nō de iure. ad qō facit. c. i. de postul. ẏ.
nec valet. et istud tenet ꝛūiter audiētia
l; ꝺtra videatur. c. si gratiose. in fi. de ſꝛp
li. vi. et q̄ reseruatiō vidz ambicōsa. q̄n ē
facta ad instantiaz partis secus si motu

ꝑrio. ſm collec. et fre. de ſe. ut no. p Jo. an. in. c. p̄ſenti. ſup verbo. fimtur. de offi. le. li. vi. ad qđ. l. is. i pn̄. ff. de reli. et ſūp. fuñ.

¶ De reſtitut. ſpol. r reſuacoibz.

¶ Nō q ubi ſpoliato oppone celxxv.
bñficiū quo dic̄ ſe ſpoliatū fuiſſe reſuatuz et ſpoliatus petit ſe admitti ad p̄bādum ſpoliacōnē añ reſtitucōnē nō auditur ſpoliator qz excepcō reſeruacōis p̄bāde nō excludit reſtitucōnē ſic intelligitur. c. ut nr̄m. cū ibi no. de ap. et. c. ꝟſtitutus. de fil. p̄sbi. et ſi dicatur q reſuacō ē excluſoria poſſeſſorij q̄ verū eſt cū eſt p̄bata vel qñ q̄s in cōtinēti paratus ē p̄bare al' extra ſpoliacōnē nō admittitur exceptō. ar. l. ſi debiti. ff. de iudi. c. in lr̄is. de reſti. ſpo. fac bñ qđ ibi no. Jnno. in fi. v. ꝟ ſi cōſtaret. et v. ſe. et qđ no Jo. mo. in. c. ij. de reſti. ſpo. li. vi. vide. s. dei. lvi. et dei. vij.

¶ De etate r qualitate. celxxvi.

¶ Nō q ubi ē ſimplex officiū in eccīa cathedrali q nō vocat dignitas ſeu p̄sonatus minor. xxv. maior aūt. xiij. annis tale officiū p̄t obtinere qz cū in talibz etas nō ſit limitata nō curamus de etate. no. Jnno. in. c. p̄terea. de eta. et q̄li. licz ſm aliq̄s ubi tale officiū hꝫret adminiſtracōz maior. xx. āis nō poſſz tenere tale officiuz. p. c. i. de eta. et q̄. li. vi. cū ibi no. p archi. ad qđ facit. no. Jnno. in. c. de multa. in fi. de p̄ben.

¶ De impetracombz gratiarū r ip̄arū valore. celxxvij.

¶ Nō q ubi p̄pa ꝺfert bñficiū cuius frūs et p̄uētus. C. florenoz valorē annuū ſm ꝺmūem eſtimacōez nō excedūt ſi bñficiū valet ultra. C. florenē. ſm valorē ꝺmūem gr̄a eſt ſubrepticia q̄a in iſto caſu nō inſpicit taxa bñficij ſi valor ꝺmūis ubi aūt papa ꝺfert bñficiū cuius fructus rē. ſm taxatiōnē dei me tūc inſpicet taxa bñficij et illa veniret in gr̄a poſito q bñficium plus valeret ſm valorem ꝺmūem circa qđ vide. c. ſi ben. officioz. de dei. in cle. vide. s. dei. ccxxxiij. et lxvi.

¶ De ſupplenda negligētia p̄latoz. celxxviij.

¶ Nō q ꝓpter negligētiā abbatis vel alterius inferioris prelati ab ipo nō trāſfertur collacō ad ꝺuentuz vel aliū inferiorez ſed trāſfertur ad ep̄m. nec hꝫ locū. c. nulla. de ꝺceſ. p̄bē. qđ loquitur in ep̄o negligēte. licz faciat cōtra qđ no. Jnno. in. c. cū dilcūs. in p̄ncia. de ꝺſue. ubi no. q vacāte monaſterio noīe abbatis agit cōuētus ſecus in ep̄o ſm vnā opi. g nō dꝫ extēdi ad aliū caſū. ar. no. in. c. cū in cūctis. in fi. de elec. p Jnno c. et p iſta p̄te vidꝫ tex. in. c. q̄a regulares. de ſuppl. neg. p̄la. i. cle. et ibi no. p doct. ad ſuperiorē aūt trāſit vel inſtituentē vel ꝺfirmātē. ut no. in. c. q regulares. alle. p Jo. an. ſup verbo. diſpoſicōem. et circa iſtū modū duo luēdi vide. c. cū in cūctis. p Jnno. in fi. de elec. et. c. cū nr̄is. in p̄n̄. de ꝺceſſ. p̄ben.

¶ De taxacōne expenſarū. celxxix.

¶ Nō q auditor in curia reputatus p̄t taxare expenſas factas in p̄tibz dū tñ ſint facte poſt litē inceptā coram auditore ſecꝰ ſi añ litē inceptā. et iſtud approbat audientia.

¶ De filijs p̄sbiteroz r diſpenſacōibz.

¶ Nō q ubi ē diſpenſatū cū celxxx.
illegitimo q poſſit tenere duo bñficia ſi poſtea talis illegitimus impetret bñficium nō facies mencōnē de diſpenſacōne valet impetracō qz diſpenſatio q̄ntū ad tenēdū bñficia ita ꝺpatur in ꝑſ in quo ē facta. ac ſi legitimatus fuiſſz ab initio. ar. l. impiales. C. ſil'es vero. C. de nup. ubi aūt ille cū quo ē diſpenſatū indigeret alia diſpenſatione tūc impetrādo ſcēam diſpenſacōez opteret mēcionē fieri ꝺ p̄ma. ut. c. ij. de fil. p̄sbi. li. vi. et ibi p Jo. an. in nouella.

¶ De impetracombz ab excōmūcato ignorāter. celxxxi.

¶ Nō glo. q ignorās ſe eſſe excōicatum poſſit impetrare bñficiuz ſeu līas aplicas. ut no. in. c. aplice. de cleri. ex. mi. et ibi no. glo. de hijs q̄ facit ignorās ſe excōicatū.

¶ De excepcōmbz. celxxxij.

¶ Nō qualiter ille cui ē p̄muſū hꝫ actōnē ꝺtra collatorē r collatoz qualr hꝫ ꝺtra p̄muſū. q̄a ubi ē q̄ inter p̄muſū r terciuz collatoz ſeu p̄muſoz p̄t aſſiſtere in cā nō tñ p̄t agē ſecus ē de electo. ut no. in. c. dilcūs. de ꝺceſ. p̄bē. maxie q̄n ē appellatio obiectiua q̄a tūc allegās intereſſe ꝺū nō auditur in ea de cā ſecꝰ ſi allegaret intereſſe ſuū. ut. c. ꝟſtōez. ¶. ſane. de el'c. i cle. et dic ut ibi no.

De collacõe bñficõz z de reſuacõe.

Nõ q ubi ꝑſa ꝓuidet de bñficio reſuato ſi ꝓuiſus anteq̃ hẽat poſſeſſionẽ corpalẽ moziatur in ptibz. ordiarius ꝑt de bñficio reſuato ꝓuidere q̃a reſeruatio ſortita ẽ ſemel ſuũ effectũ p ꝓuiſionẽ. lz corpalis poſſeſſio nõ fuiſſ apphenſa q̃a in iuribz incorpalibz ius q̃ritur non apphenſa poſſeſſiõe corpali. ut. c. fi. cũ ibi notatis. de acceſſ. ꝓbẽ. li. vi. et qđ no. p Inno. i. c. inter cetera. in magna glo. ẋ. imo plus viđz. de ꝓbẽ. et Io. an. in nouel. in. c. quo dã. de ꝓbẽ. li. vi. exquo eni ſemel habuit effectũ reſeruatio nõ recõualeſcat ſine noua volũtate papę. ut. l. q̃ res. C. arenam. ff. de ſolu. mũcta. l. pnl. in fi. de ſuſpi. li. xñ. nec ob. no. in. c. de multa. de ꝓbẽ. qz loquũtur in penalibz. p ꝑma pte facit. c. fi electio. de elec. li. vi. vide q̃. dec. cccxx.

De officio vicarñ. et ſtatu mõchoꝝ.

Nõ q monachus ſm ſimplex ꝑt eſſe officialis z locũ tenẽs officialis dũ tñ dꝛtur ab epõ. et eſt racõ qz epus monachũ ſimplicẽ ꝑt auocare a claustro ꝓpter negocia maxime abbatẽ ſcẽtę. et ſic valeret ſnia lata a tali monachõ maxime ſi ab imico nõ eſſ oppoſitũ. ar. no. p Inno. in. c. ſcſcatis. de ſꝛpt. et no idẽ Io. an. in. c. fi. de cleꝛ. oiu. dꝛlegatus autẽ a papa nõ poſſ dari ñ papa facẽt meñcõnẽ de monacho. no. in. c. ſtatutũ. in vo. canonicis. de ſꝛp. li. vi. et qđ no. in. l. pedius. ff. de arbi. ad qđ. c. religioſus. de ꝓcur. i cle. qz ꝓpa facilioꝛi mõ ꝑt dꝛcipi q̃ ordinarius ſpec. tñ tenet. ti. de off. dꝛle. C. ſupeſt videre. ẋ. nũquid. q monacho ſimplici nõ ꝑt dꝛlegari ſme licẽtia papę. de quo dic ut ibi tñ maioꝛ ps dꝛtermiauit ꝑmã ptẽ qz ꝑt ñ oppoꝛnatur ab imitio. in. c. pñtũ. xvi. q. i. vide in cle. ñ. de ſꝛp. et vide. s. dec. ccix.

De offi. archidiaconi. cclxxxv.

Nõ q archidiaconus otra capellanos quos dicit ſuos ſubditos cã viſitacõms ꝑt agere etiã irrequiſito epoꝛ caplm illõ idem. q̃a agit archidiaconus rõne admiſtracõms in re duiſaꝛ tꝛms tpalibz et ſic nõ req̃rit licẽtiã epi. ut. c. cũ olim. cum ibi no. de teſti. ad qđ. l. cauitates. ff. qđ cuiuſq; vniu. nec obſtat ſi dicatur q negocium ſit arduuz ita ut req̃ratur licẽtia epi. ut in. c. edocẽti. de ſꝛpt. ſm vnã opi. quia hoc verũ cũ agitur de tꝛms capli ſeu epatus libꝛ alienacõne tpaliũ q̃a illo tũc requireretur licẽtia ſupioꝛis. ut. c. i. de ꝓcura.

De regularibz. cclxxxvi.

Nõ q ingrediens religionis ordinẽ ſi infra ꝓbacõis annũ exeat ſi iterato poſt ãnuz vel aliud interuallũ redeat ad religionẽ eandẽ. et ad idem monaſteriũ nõ habebit poſt ſcõm ingreſſuz integrũ ãnũ ſi id qđ reſtabat de ꝑmo. tpe ſ viđz notare archi. in. c. nõ ſolũ. ſup ẋbo. inſtitutus. de regla. li. vi. q̃ tpa diũgũtur. ar. l. nec nõ. C. ſepius. ff. ex quibz cau. maio. et. l. fi. ff. de abige. lz videatur facẽ cõtra. q poſito q ꝑ ptes anni interpolatim fuerit in religione iſte ptes nõ videnꝫ facẽ ãnũ cõtinuũ. ar. l. ſancimus. C. ſi q̃s aũt. C. de dñ. ñcta. l. ſi idẽ cũ eo dẽ. ff. de iuriſdic. o. iud. et. l. ſi libertus. in fi. ff. de iur ꝓpo. et ꝓ iſta ptę facẽ. l. i. C. q̃ties. ẋ. ſũt aũt. ff. de publi.

De ꝓcura. et ſnia excõ. cclxxxvii.

Nota glo. q cõiter approbatur q ꝓcurator excõicatus nõ ꝑt impetrare ſꝛptuz. nec lias ex quibus poſſit agi. ut no. in. c. conſulti. de ꝓcura.

De officio vicarñ. cclxxxviii.

Nõ q epus ꝑt cõmittere officiali ſuo ſeu vicario gnali poteſtatẽ cõferẽdi bñficia vacatura et recipiẽdi reſignacões. ut. c. fi. de offi. vica. li. vi. nõ tñ ꝑt cõmittere ſingulari pſone. et de ſingulari bñficio. ut. c. deliberacõne. C. ꝓhibemus. de off. le. et ita ibi no. p Io. an. et ita fuit obtentuz. et hoc viđz ꝓbare. c. inſtitutus. de acceſſ. ꝓbẽ. et ita fuit obtẽtum in rota. vide dec. cccxxvñ.

De ꝓcuratoribz. et rerũ pmutacõe. cclxxxix.

Nõ q nõ ꝓcuratoꝛ noie dñi ꝑt pmutare dũ tñ dñs ratificet poſtea. ut no. archi. in. c. cũ in tua. de conſue. li. vi. in glo. ad hoc facit. l. licet. ff. de iudi. cũ ibi no. et qđ no. i. c. cũ cãm. ſup ẋbo. tpe. de reſti. p Inno. acceptacõ aũt bñficij ꝑt fieri p ꝓcuratoꝛẽ. ut. c. ne captãde. glo. fi. p archi. ð accſſ. ꝑ. ſecus viđz in adicõe hꝛeditatis. ut. l. placet. ff. ð acq̃. hꝛe. nã aliter q̃ritur hꝛeditas in

ꝓbeamꝰ q̄ queratur bñficiū ſpūale · ut no · m fili p Jo · mo · i · c · ſi tibi abſenti · de pb̄ · li · vi · ibi cū dic̄ · Jtē dices · vide · s · dec̄i · xiij ·

De renūciatione. ccxc ·

Nō q̄ lz hns bñficiū nō poſſit tale bñficiū reſignare ſmplr̄ n̄ in mambz ſupioris habētis ptātem inſtituēdi r deſtituēdi tn̄ ſecus ē in impetrāte expectāte hñte ſolū ius ad rē · q̄ tlis cora notario gre ſue ꝑt renūciare · ut no · Jnno · in · c · qđ in dubijs · de renū · et archid̄ · in · c · delibera cōe · de offic · li · vi · glo · pnl · et eſt rō q̄ ibi nō ē aliud intereſſe ſupioris · cui ius nō ſit quesitū in reſ ad rē · ubi aūt tenet reſignacō in bñficio quesito · ſi ſupior infra ſex menſes nō ꝛferat vel reſignāte ad bñficiū redire non ꝛpellat tenet̄ volutur ptās ꝛferēdi ad ſupiorē · ut no · in · c · admonet · de renū · p Jnno · et circa renūciacōez iuris ad rē · vide · j · dec̄i · ccexxviij ·

De collacōibz r ꝓuſiombz. ccxci ·

Nō q̄ ꝑpa faciēdo gram alicui q̄ poſſit acceptare bñficiū dū vacabit ac ſi nulla reſuatio facta foret q̄ p iſta ẏba tollitur quecūq; reſuacō iuris r hois · in tm̄ q̄ ubi bñficiū ſit reſuatū p ꝑpam ſiue ſit reſuatio ex diſpoſitiōe canonis · ut p dec̄ · execrabil · talis reſeruatio virt ſblata · q̄a dicēdo ac ſi nulla reſuacō facta foret · intelligitur de oī reſeruacōe facta · ut · l · hoc genus · ff · de ꝛdi · et de · et no · ber · in · c · i · qđ metus cā · q̄a ẏbuz nullo mō oīe ius includit · ut · l · nullo · ff · de fal · et exquo reſeruatio hois ē ſublata multo fortius legis · quia minus agitur cū lege q̄z rē · ut · l · celſus · ff · d arbi · et q̄a ꝑpa tollēdo reſeruacōnē virt ꝛferre et dare oīe ius qđ hz in bñficō reſeruato ut · c · pnl · cū ibi no · p Jnno · de dona · et · l · ſi q̄n · C · de ꝛdis vacan · li · iij ·

De collacōibz r acceptacōibz.

Nō q̄ ubi ꝑpa ꝛfert cano · ccxcij ·
micatū nō hñtē diſtincta ꝑbēdā ſz ſolū canonicalē porcōnē ſi ꝛferat canonicatū p dictū ſup expectacōe canonicalis portionis ſpectās ꝑt portionē dū vacabit ſine ꝑfimtione alicuius tpis et poſt m̄ enſem a tpe vacacōnis acceptare q̄a cū portio non ſit certa nec diſtincta certū t pus nō ſtatuitur nec in bulla ponitur clauſula quā duxerit infra v mus mēſis ſpaciū acceptādū immo indiſtincte acceptare ꝑt · q̄a ꝑprie talis porcō nō eſt ꝑbēda certa · ut no · in · c · dilectus · in fi · de ꝑben · per Jnno · ubi autē poneretur illa clauſula · quam duxerit rē · hñret locū · c · cū ei quē · de ꝛcel · ꝑbē · in cle ·

De rerū pmutacōne. ccxciij ·

Nota q̄ ubi beneficia fuit reſignata in curia cā pmutacōnis n̄ ſequitur pmutatio non videtur vacare in curia · q̄a reſignatio eſt facta ſub modo qui niſi ſequatur nō videtur reſignacō · ut no · p Jnno · in · c · inter cetera · de ꝑbē · in pnci · et qđ ibi no · in glo · ij · ad qđ · l · licet · in pnci · ff · de iure d · et q̄a eſt in · l · tacita ꝛditio q̄a nō cōferūtur niſi pmutare volentibz · ut · c · vno · de re · pmuta · li · vi · et ſic ſi nō ſequatur conditio tacita q̄ a lege intelligitur nō virt beneficium vacare · ut no · in · l · ſi q̄s accepto · ff · de ꝛdi · ob cām · i tantū q̄ virt notare Jo · an · in nouella · in alle · c · vno · q̄ in caſu in quo nō ſequet̄ pmutatio bñficij ex curiam virt vacare ſi moriat̄ pmutātes ex curiā q̄a p modū reuolucōis bñficia videtur ad pmutare volentes reuerti · ut vt in ſmili · de in die adiectōne · ff · de in die adiect · l · ij · cū ibi · no · ubi aūt bñficia ſunt reſignata in curia cā pmutacōnis · et vnus volēs pmutare moritur nō facta pmutacōne ſupuiuēti cōfertur bñficiū mortui et in pſona ſupuiuētis pficitur pmutatio et bulla p cācellariā expedi etur · ut audiui qđ tenet rota r cācellaria · ar · l · iuxta ciuili · ff · de ꝛdi · et de · l ꝛ tra iſtā opi · ſit lex legatū · C · de ꝛdi · inſer · ij dic q̄ lex · legatū · loq̄tur in ꝛdicōne exꝑſſa · ſecus aūt eſt in mō ſub q̄ virt fieri reſignatio cā pmutationis · ut in alle · c · inter cetera · p Jnnoc · et qđ aliud ſit ibi in mō q̄z in ꝛdicōe · no · in · l · in teſtō · ff · de ꝛdi · et de · et eſt tex · in · l · ſi pecunia · de le · j · Jtē aliud ē in legato in q̄ lo q̄tur · l · legatū · alle · et aliud in iſto caſu in quo ille q̄ reſignauit certat de dāno vitā de q̄ indēnis dz ſeruari et ei magis dz ſbuenire ſi p eū nō ſtat quo minus pmutatio ſuū ſortiatur effectū · vide · s · dec̄i · lx vij · et infra · ccexcix ·

De ꝓuilegijs. ccxciiij ·

Nō qualr̄ vemēs ꝛtra ꝓuilegiū ſibi datū ſibi nō ꝑiudicat ſi in ꝓmlegio ꝑpe fuit decretum appoſitū decernēs irritū t mane

quecūq; ꝺtrà ꝑmulegiuꝫ fuiſſ attempta tum ſecus eſſ ſi ꝑmulegiū ſmpliciter eſſet ꝺceſſum·no·archi·in·c·cū de bñficō·de ꝓbē. li·vi·et Inno·de ꝑmule·accedentibꝫ·

De appellacōe ꝛ de ɒfftione appellationis· ccxcv·

Nō ꝙ ubi aliq̄s ꝓſequit̄ appellacōꝫ uſq; ad ſniam excluſiue ſi poſtea omittat petere ſniam vel petat ꝫ nō proſequit̄ ſententiā ferri·ꝫ ſtat ꝑ magnū tpus poſt cōcluſionē appellacō cenſetur ɒſerta q̄a iura volūt ꝙ infra certū tpus q̄s appellationeꝫ ſuā proſequatur ꝛ finiat̄·ut·l·fi·C· illud·iūcto·l·i·C·de tēp·ap·et q̄a cauſa nō vidꝫ ꝓprie finita ñ lata ſnia q̄a ſnia lata equiꝑatur rei iudicate·ff·ad tercul·l·i·C· illud·iūcto·c·i·de liť·ꝛť·li·vi·§ appellationē appellatoꝛ nō vidꝫ proſecutus ñ ſententiā reportauerit q̄a tūc negociuꝫ finitū videtur·ut·l·fi·C·de tēpo·in integrū reſtiūcto·c·vnico·e·ti·in cle·q̄a tūc nil vidꝫ actū q̄n reſtat aliq̄d agēdum·ut·l·ij·ff·de orig·iuť·licꝫ videatur ꝺtra·q̄a q̄n ꝺcluſū eſt in negocio vidꝫ ꝑs appellās feciſſe q̄d in ea eſt q̄a ferre ſniam iſtud ꝺcernit factū iudicis cū reſtat ad faciēdū·ut·l·ij·ff· de orig·iuť·ut no·archi·in fili·de excep·pia· ſupꝛvo·ꝓbauerit·ꝛ·pone·§·q̄a proſequēdo negociū uſq; ad diffinitiuā ſniam omia vidꝫ pagē·ut no·in fili·C·de adultē·l·quāmis·ad q̄d no·ꝑ glo·i·l·fi rem·C·fi·ff·de euic·et ad ꝫ facē q̄d no·hoſt·in·c·ex racōne·de app·ubi diē ꝙ in curia romana nō hꝫ locū ɒſertio·nec cā ꝑt dici ɒſerta· q̄d ꝑt hr̄e locū q̄n coꝛā ꝑpa agitur de cuiuſ ꝑſona nō ꝑt hr̄i copia ſecus de aliꝭ iudicibꝫ·ut·c·diſpendioſam·de iud·in cle·bñficiales cauſe ɒbēt eſſe breuiores q̄ ꝓpter hane·ut·c·diſpendioſam·de iudi·nō mirū ꝙ ſi appellās fuit diligēs ad ꝓſequēdū ſententiā et poſt ꝺcluſionē ſtetit donec tlia tpa fuerint elapſa·ſi cā ſeu appellacō fuerit ɒſerta ꝛ licꝫ ſnia ꝺciſtat in ptāte iudicis tñ bñ ꝺciſtit in facto ꝑtis ꝙ petat ſniam ferri·ut dicimus in ɒpenſacōe q̄ licꝫ ipo iure ɒpetat tñ ab hoie peti dꝫ·ut·l·ſi ɔſtat·C·de ɒpenſa·vide circa p̄dcām ɒſertionem·s· deci·v·

De impetracōibꝫ· ccxcvi·

Nota ꝙ ubi ſcōus impetrās i data infra menſeꝫ fecit ſibi ꝓuideri de bñficio q̄d ꝑmus acceptauerat nō valet acceptatio ſcōi ꝓpter ɒceretū appoſitū i gīa ꝑmi impetrātis q̄d afficiat gīam ſcōi q̄ diu ꝑmus ꝓcedit·i tm̄ ꝙ ſi ſcōus habeat ɒfirmacōnē ſue ꝓviſionis a ꝑpa quā impetrauit a ꝑpa dicens ꝙ cū canonice fuerit ſibi ꝓuiſū de bñficō ſupplicat ꝙ nō obſtāte reſuacōne ſua ꝓviſio ɒfirmetur gīa cenſetur ſurreptīcia·q̄a non eſt canonice ꝓuiſum q̄ diu ꝑmus ꝓcedit ut ē dictū·qꝫ prouiſio non valet licꝫ valeat acceptacō·et ē racō q̄a in acceptacōe certū tpus ſtatuitur impetrātibꝫ q̄d nō eſt in prouiſione et tūc poſſ eſſe dānū magnū·ſi ſcōus i data nō poſſ acceptare infra tēpus ꝑmo in data debitū· Tcē vidꝫ prouiſio facta ſcōo ſubrepticia·q̄a ſi dixiſſ ꝙ alius expectās maior eo acceptauerat·et ſic gīa ſua fuerat ſortita effectū forte ꝑpa non condeſcendiſſ ad ɔcedendū ſibi gīam·

De ɒmiſſionibꝫ ꝛ ꝓuiſionibꝫ·

Nō ꝙ ubi ɒmittit auditoꝛi ꝙ etiā de ſpeciali gīa ꝓuideat de bñficio lꝫ auditoꝛ cui ē facta ɒmiſſio moriatur vel alias ɒſmat eſſe iudex·ſcōus auditoꝛ q̄ ſuccedit ꝑt ſme ſpēali ɒmiſſiōe de bñficio prouidere·ſicut ꝑmus faciebat ar·l·ſi iudex·ff·de iudi·et q̄a ut auditoꝛi fuit ꝑmo cā ɒmiſſa nō ut ꝓuate ꝑſone·

De ꝓba·et taxa bñficoꝝ· ccxcvii·

Nō ꝙ ubi impetrāti ē facta gīa cū certa taxa nō incūbit impetrāti ꝓbare bñficium de quo agitur cadere ſub gīa taxa q̄ ſemp ꝓſumitur·ita ñ probetur ꝺtrariū· vide deci·ccxxxiij·

De reſtitucōe ſpol· ccxcix·

Nota ꝙ ubi agitur inter epm ꝛ ꝑlatuꝫ ſeu abbatem ſup iuribꝫ epatus ꝛ abbas ſe dicat turbari in poſſeſſione p epm ꝛ epus dicat ſe ſpoliatuꝫ ceteris paribꝫ ꝓſumitur ꝓ epo ꝛ ſnia ē effectui mādāda ſup interdicto vnde vi·ꝓuſq; ſuper interdicto uti poſſidetis·ut no· Inno·et hoſt·in·c·vemens·de ꝑſcp·et idem eſſ in interdicto uti poſſidetis·ut no·glo·in·l·i·C·uti poſſi·et p ber·i·c·auditis·ſupꝛvo·excep·de ꝑſcp· circa q̄ adde no·in·c·abbate·p Inno·c·

ubi similiter ponit differẽtiam qñ agitur p iuribz interdicto uti poss. vel ꝺ possessoria. de ẏbo. sig.

¶ De elec. ccc.

¶ Nota glo. qualiter mortuo electo liti gãte sup electõe fertur sñia etiã post mortẽ sup ꝗre electõis. ut no. Inno. c. ex parte. de arbi.

¶ De facultatibz ꝛ gratijs ꝺcessis epi scopo. cccj.

¶ Nõ ꝙ ubi epõ est facta gña ꝙ bñficia sue dioceſ vacãtia m curia romana possit ꝺferre bñficia ꝛuoluta quoꝝ collatio ptinet ad ꝓpam hm aliqs includit. ut. c. porro. de ꝓbẽ. li. vi. c. si de bñficio. e. ti. in cle. et qa lz collatio ptineat ad ꝓpam tñ bñficiũ videtur vacare in ptibz ubi ꝓpus vacant licz aliq ꝺtra qa beneficiũ videtur vacare ꝛ in partibz ꝛi curia. ar. l. i. ¶. ubi de poss. agi optz. Item gña facta epõ in ꝑiudiciũ cõcedẽtis non est ambiciosa. sed est extendẽda. ut. c. tua. de ẏbo. sig. et. c. duduz. cũ ibi no. p Io. an. de ꝓbẽ. li. vi. sup ẏbo. bñficia.

¶ De acquirẽda possessione. cccij.

¶ Nõ ꝙ p traditiõnez anuli portẽ bñficij de quo agitur nõ acquiritur possessio si alius q̃ dicebat ad se collatiõnẽ beneficij ptinere claues portẽ bñficij habebat secus aũt esſ ubi ille qui tradidit possessionem anuli oĩmodã habebat collatiõnẽ ꝛ sup iuris collatiõne nõ turbaretur qa tũc per anulum ꝛ pñtiam collatoris vidr acquisita possessio bñficij. ut. c. tibi q̃. de ẋpt. li. vi. per tot. sic. in. l. i. ¶. si insserim. et. ¶. se. ff. de acqu. possess. ad ẋ no. Inno. in. c. in lris. de resti. spo. et vide. c. cũ olim. de sen. et re iudi. de ẋ in. c. trãsmissam. de elec. per Io. an. et p dy. de reg. iur. c. i. Item no. glo. Inno. ꝙ si corpus humanũ sit remotũ de loco sepulture posito ꝙ p tali amotione possit agi restitutorio iudicio tñ non restituitur tonec plene ꝺstet corpus fuisse restituẽdũ. et de iur restituí. ut no. Inno. in. c. cũ liberuz. de sepul. licz hosti. dicat ꝙ de rigore iuris esſ restituẽdũ. qa ex hoc pt agi possessorio iudicio ꝛ debz fieri restitutio licz equitas sit p ꝓma opi. ut ipe no. i. c. alle. istud fuit i rota ꝛermiatũ. lz. l. diui. ff. de reli. et sup. fi. cũ. l. se. videatur facẽ ꝺtra. ergo si iniuste sit ablatũ p violẽtiaz sit restituendum.

¶ De iureiurãdo. ccciij.

¶ Nõ ꝙ ubi aliqus dicit se impeditũ ere ditur suo iuramẽto si tñ verisilis ꝓsumptio sit p iurante dicẽte se impeditum. ut no. archiꝺ. in. c. i. de tolo ꝛ otu. li. vi. ad qõ no. p Inno. in. c. qa ꝓter. i fine magne glo. ẏbo. Item dicimus. de el. c. ar. l. scire oportz. ¶. sufficit. ff. de excu. tu. ad qõ fa. c. ut circa. ꝺ elec. et. c. si vero. cũ ibi no. de sen. ex.

¶ De resti. et appellatiõibz. ccciiij.

¶ Nõ glo. qualr post sñiam si ps p quã ẽ appellatũ infra. x. dies a tpe sententie producat testes nõ vidr appellatiõi renũciare. ut no. Inno. i. c. sollicitudinẽ. sup verbo. renũciare. de ap. circa qõ vide no. per Io. an. i. c. si a iudice. de ap. li. vi. et qõ no. n. c. pastoralis. in magna glo. ẏbo. nõne si post. de offi. dele.

¶ De dilat. et ꝓbat. et iudicijs.

¶ Nota qualiter diceti aliquẽ ccc v. debitorẽ statuitur tpus a iudice infra qõ ꝓbet debitum vel infamiã quã allegat. ut no. Inno. i. c. ꝺ querẽte. in fiõa glo. de ofor. et in. c. latoz. q̃ fi. fuit le. iũcta. l. diffamari. ¶. de ingenuis. et ma. in libello aũt non posset peti ꝙ in futurum alicui inhibeatur ꝙ nõ agat alias nõ petat qa actõ negatoria nõ ꝺpetit in talibz psonalibz actõibus. sed in realibz. ut. l. egi. et. l. harũ. ff. si seruꝰ. vendi.

¶ De accusatiõibz ꝛ inquisitiõibz.

¶ Nõ qualiter simplex mõ: ccc vi. sicut seu ꝓmotor criminis non auditur si velit appellare vel appellatiõnẽ ꝓsequi. ut no. p Inno. in. c. cũ clamor. ꝺ resti. licz Inno. in. c. olim. de accu. in glo. fi. videatur ꝺtradicere.

¶ De ꝺmissionibz ꝛ attẽptat. ccc vij.

¶ Nõ ꝙ audientia tenet ꝙ ubi impetrata est commissio p pñtiã ptiũ sufficit ꝙ ptes sint pñtes tpe quo ꝓceditur coram iudice et tenet simpliciter ꝙ ubi est conclusum

in causa et petitur p pte q reuocetur attẽptata post appellacõnẽ nõ debent attẽptata reuocari. et pt esse ratiõ qa exquo conclusũ est in causa negociũ videtur esse finitũ ideo pmo ẽ pnũciãduz licz aliqbz videatur otra qa reuocatio attẽptatoꝝ non dependet ex euẽtu appellacõis quia posito q pnũcietur male fuisse appellatũ nõ ꝓpter hꝰ reuocaretur ꝓnunciatio hꝰ effz facta sup attẽptatis qa attempta fiunt in otẽptũ iurisdictõis ideo nõ decernũt causam pncipalẽ nec appellacõnẽ. ut no. Jo. an. in. c. nõ solũ. in glo. fi. de ap. li. vi. q exquo p iudicem appellacõis est inhibitũ debz teneri inhibitio siue iusta siue iniusta. ut. l. i. C. i. de nou. op. nũ. et. e. ligmificantibz. de app.

¶ De electõne rbñficioꝝ collacõne.

¶ Nõ sm opi. Jo. an. posita in cccviij. c. dudũ. ij. ẽ elec. q posito q dẽ. si hij cõtra quos. ut lit. pẽ. li. vi. et. c. i. e. ti. in clem. habeat locũ. qñ inter duas electõnes vel pntacões litigatur de bñficio nõ tñ hz locũ qñ litigatur inter eligẽtes seu pntantes. et possessoꝛ moꝛitur lite pendẽte. secꝰ h petitoꝛ. ut no. Jo. an. in nouella. in alle. c. si hij otra qs. g nõ dz extendi ad aliuz casũ scz qñ litigatur inter eligẽtes. seu psentãtes. et qa pt esse piudiciũ si pntans seu eligens possz pntato moꝛtuo aliũ sbrogare. ar. c. si electõ. de elec. li. vi. lz aliq cõtra. qua vidz remanere eadẽ ratio. vide dec. ccccxxix.

¶ De pbẽdis racceptacõibz. ccclx.

¶ Nõ q sma fuit lata in audiẽtia q ubi est aliqs expectãs ad collacõnẽ decam et capli ad illa q habẽt dferre in aliqua ecclesiarũ cimtatis vel diocesis posito q vigore istius gre nõ possit acceptaẽ bñficium in eccia cathedrali. scz bñficiuz maius. vel pbendã cathedralẽ tñ bñficiũ minus vicariã vel aliud bñficiũ modicũ. qõ nõ ẽ de pncipalioribz i eccia pt talis impetrãs acceptare. qa. c. quãuis. de pbẽ. li. vi. ẽ penale. et ideo restringẽdũ nã hꝰ est ibi ꝓpter progatiuam rhonorem eccie cathedralis. q nõ debeat beneficium maius sub generalibus verbis sed in modicis beneficijs eccie cathedralis nõ est illa prerogatiua maxime cũ non intersint capitularibz negocijs. ergo videtur cessare ratiõ dicti. c. quãuis archidia. in alleg. c. quãuis. sup verbo. eccĩam. videtur notare contrariũ. et idem Jo. an. licet sentẽtia fuerit in contrariũ lata et hꝰ in fauorem pauperis impetrãtis. sed in gra speciali. et nõ pauperis forte possz hre locũ opinio archidi. et Jo. an. et ex hoc potest dici q si ad aliquam eccĩam cathedralem deuenit de seruiẽdo diuinis aliqui alij canonici alicuius eccie collegiate. licet in eccia cathedrali tales canonici recipiãt distribucões rinstallẽtur tamẽ nõ videãtur esse canonici eccie cũ alibi habeant focum rlarem rstallum similiter rpncipaliter debet attendi locꝰ in quo oꝛigmaliter sunt canonici rseruiunt rhabent habitacõem et in qua eccla hã nomẽ recipiũt quia a nomie res denominatur. in. C. est ralud. mstitui. de donaubi dicitur q nomẽ debet esse consonum rei. ad qõ. C. õ imeol. l. ij. et fi. li. x. qua ubi aliquis seruit in duobz locis de loco ex q trahit moram. et in quo magis moꝛatur nomẽ assumit. ut. l. seruis urbanis. in pn. de leg. iij. Item oĩe artificium ad se trahit officiũ. ut dicta. l. seruis. C. fi. de leg. iij. ergo posito q officiẽtur in eccia cathedrali hꝰ alibi similiter officiantur rultra officium faciũt similiter aliud officium rartificium quod faciũt alibi trahit ad se officium eccie cathedralis. ut sic nõ sint de eccia. ad quod facit. l. eius qui. C. h. ff. ad municipales.

¶ De pscripcõibz. cccx.

¶ Nota ex minus iusto titulo nõ tamen reprobo ut rei furtiue vel vi rapte acquiritur mediante pscriptione. omimũ. quia minus iustus titulus dat causaz pscribẽdi extra de iure patro. c. cura. et. c. pastoralis. cum ibi notatis. et. c. si diligenti. de pscrip. ff. de usucapi. pro emp. l. ij. C. h a furioso.

De posicõibz ꝛ ɔfessis. ccexi.

Nõ Jo·mo·et archi·in·c.i·de ɔfes·li·vi·q̃ reus positionẽ ɔfitẽdo actoris ꝑt se iuuare ɔtra actorẽ eadẽ posicõe secus si nega ſſ positionẽ et liꝫ ɔtrariũ audiet̃m determiari de interrogacõe actoris q̃ actor interrogãdo nil vidꝫ cõfiteri ꝓ ꝓma tñ opinione est spe·ti·de positi·C·viij·loco·in pñ·et·C·x·ẋ·q̃d si actor·qõ interrogando actor nil vidꝫ cõfiteri·no glo·xxij·q·ij·c·queritur.

De ꝓbacõibz ꝛ ꝓsupcõibz. ccexij.

Nõ q̃ clericus existẽs in possessione clericatus nõ hꝫ ꝓbare titulũ clericatus dũ tñ sit possessor bñficij secus si nõ essꝫ possessor·ut no·Jo·mo·et archiẽ·in·c·si in de·x·de sen·ex·li·vi·nõ clico tñ si sit i habitu et tonsura ꝑt ɔferri bñficiũ ꝛ valet collatio posito q̃ ut clericus impetret bñficiuꝫ q̃a habitus ꝛ gestacõ habitus sufficiũt ad hoc ut q̃s clicus reputetur ut sic nõ clico ut clico bñficiuꝫ ɔferri possit· ut no·ɔpost·in·c·cũ adeo·de ſꝛp·et ter in·c·ij·de instipemitus aũt illꝛato nõ ꝑt bñficium ɔferri q̃a cũ tali non ꝑt epus dispensare·ut no·Jnno·in·c·dilcũs·de tẽp·or·et archi·in·c·nullus·e·ti·et hꝫ verũ in bñficõ cũ cura vel in bñficõ sine cura in quo requiritur in dustria ꝛ sufficiũ adhibẽduꝫ ut in canonicatu cathedrali secus aũt ꝑt esse in aliquo simplici bñficõ·de q̃ dic ut no·ꝑ host·i alle·c·ij·de instit·ad qõ no·in·c·cũ in cũctis·in fi·de elec·ꝑ Jnno·vide tex·ccelxiij.

De appel. ccexiij.

Nõ q̃ ubi procurator in cã bñficiali nõ appellat a sñia lata ɔtra dñm dñs post lapsum·x·dierũ nõ auditur etiã ꝓ uia restitucõis q̃a imputatur dño qui talez sibi elegit·ut·c·i·de ɔcess·ꝑb·et q̃ negligẽtia procuratoris nocet dño ecclie·ut no·in·c·i·ut liꝫ nõ ɔtest·et q̃ una loquũtur indistincte dicẽtia q̃ dñs indefensus ꝑ procuratorẽ nõ auditur post lapsũ·x·dierũ appellans·de quo dic ut no·in·l·dimus·ff·de in integ·restit·et qõ no·Jnno·in·c·querelã·de ꝓcura·in ccc ob·si dicatur q̃ procurator nõ est solvẽdo in causa beneficiali et sic dñs debz audiri appellãs·ut·l·i·C·ii·ff·q̃ appellit·cũ ibi no·q̃ ille tex·intelligitur q̃n dicẽ difficile auditur dñs·scz q̃n ꝑ curatorẽ fuit vere ɔtumax·qui appellare non poterat·si vero est solvẽdo dñs auditur tñ infra·x·dies a tpe sñie post autẽ nõ auditur· ut no·host·in alle·c·i·ut liꝫ nõ ɔtest sup ẋbo·purgaueꝛit in pñ·glo·ẋ·nõ obstat·et sic in alle·C·ii·dñs auditur infra·x·dies ubi ꝓcurator nõ audiretur.

De appel·et ꝓcura·et sñia execõis. ccexiiij.

Nõ q̃ litis ɔtestacõ vel habita pro cõtest·sm q̃ est i causa appellacõis ubi procediꝫ absente ꝑte sme liꝫ ɔtest·ut·l·ii·C·illud·C·de temp·ap·et q̃ no·in·c·pertuas·de ap·ꝑ Jnno·in talibz casibz ꝑ audientiã absens citari ꝑt·sed tñ excõicari nõ potest sed excõicabitur procurator·si cõpareat procurator vel si nõ cõpareat procedetur cõtra absentẽ in negocio pncipali maxime cũ ẽ talis causa in qua ꝑt ferri sñia ꝑte absente quia nõ interest ptis habere copiã ptis absentis cũ in eius absentia procedi possꝫ et ideo sufficit q̃ procedatur et in hoc ps absens pñatur nõ tñ in expensis pumatur ꝓpter ɔtumaciã vel nõ excõicabitur·ut no·in spe·in ti·de excõ·C·i·ẋ·quid si talis cã sit·et·Cy·in·l·sanccimus·ẋ·quarto queritur·C·de iudic·et si dicatur q̃ interest ptis pñtis hꝫre pñtiaꝫ ptis absentis que melius scit merita cause eꝫ alius·q̃ istud possꝫ habere locuꝫ in terminis ad ponendũ ꝛ ad articulãduꝫ hꝫ nõ in termins ad libellãdũ·et ex hoc fuit dictũ q̃ procurator q̃ ɔparuit post excõmunicacõnẽ latã in ptẽ suã absentẽ ꝛ appellat si in datione apl'oꝝ procuratoriũm exhibuit si negatur procurator coram iudice ap·potest procuratoriũ verificare q̃a nõ potuit coram iudice a quo fuit appellatum q̃a procurator producẽdo procuratoriuꝫ videretur recessisse ab appellacõne·ut·c·gratũ·et·c·relatum·de off·dele·nec·ob·c·appellãti·de ap·in cle·q̃a loq̃tur de iustificacõe cãe pncipalis·et sic ꝑ dñs in casu supius dicto nõ potuit excõmunicari quia regulariter ante eꝫ quis excõmunicetur

debut personaliter appꝫhendi·ut no·in·c· si aduersarius·de eo q̄ mit·in pos·cā rei ser· et ex negligētia p curatoꝛis dñs puniatur·de quo die·ut·c·i·ut lite nō detes·et q̄s liter intelligatur q̄ dñs p̄t post·x·dies appellare a tpe sñie dic ut ibi p host·

¶ De citacōibꝫ ꝛ de sñia excōicacōis.

¶ Nō q̄ ubi mādatur citari cccxv· ꝛcanus ꝛ cap̄lm alicuius eccie sb̄ pena excōmūicacōis si fuit certi cānonici facientes capitulū ꝛ illi appꝫhendātur tales ut singulares psone nō p̄nt excōicari licz citati fuerint tanq̄ cap̄lm facien·q̄ aliud est gerere vicē capli·et aliud vicē singlaꝛiuꝫ psonarū q̄a q̄libꝫ psona ut singlaris psona nō pumetur·sic no·p Jnnō·in·c·eā te· de ſxpt·utrū tn̄ p curatoꝛ capli possꝫ appellare p qualibꝫ singlari psona capli·vidz q̄ nō·ut·l·ñ·ff·q̄ cuiusq̄ vniuer·lꝫ Jnno· videatur nōre dtra·in·c·rōna·de sen·ex·

¶ De facultatibꝫ ꝛ collacōibꝫ beneficiorum. cccxvi·

¶ Nō glo·Jo·an·in nouella·c·p̄nti·de ef· tele·li·vi·q̄ ubi ep̄us dmittit titio ut p̄mueat petro de vacanti bñficio si dēus petrus ydoneus repiatur si añq̄ dēus titius p̄mūdeat petro dictus ep̄us dferat dictū bñficiū nō valet collatio nec ep̄us p̄t variare ad q̄ fac̄ no·p Jnno·in·c·in cauſis·sup ꝛbo·cū res·de el'c·l·sancimus·¶·de bona quia nō vidz simplex mādatū·immo vidz talis qualis bona cō seu cessio facta in titium ut dferre possit bñficiū in casu in quo dictus petrus ydoneus repiatur·

¶ De appel·et sñia excōicacōis·

¶ Nō q̄ ubi aliq̄s dz esse cccxvii· excōicatus si allegatur q̄ excōicacōz p̄cessisse appellatio ille qui appellacōnē allegat p̄cessisse dbz hoc pbare·ut no·per Jo·an·in·c·venerabilibꝫ·de sen·ex·li·vi· in glo·pnl·licz idē Jo·an·in nouella·no· dtra·in·c·solet·e·ti·li·vi·ñ p̄ma glo·vidz verior·q̄a in dubio p̄sumitur p sñia·et sp imūbit pbacō excōicato·ut no·i·c·bone· de elec·sup ꝛbo·p̄sumitur·p Jnno·et vide sup hoc qōnē disputatam·p Jo·an·in regula·semel·

¶ De officō dlegati·et de cseruatoribꝫ cccxviii·

¶ Nota ubi cōseruatoꝛ est datus ad certum tēpus finito tpe finitur negociū cōseruatoꝛ etiā in negociis cēptis·ut no· Jo·an·in nouella·in·c·fi·de offi·dele·li·vi· ad q̄ facit·c·fi·de p̄cu·in cle·

¶ De impetrationibꝫ· cccxix·

¶ Nota q̄ ubi beneficiū petitur tanq̄ p̄n̄cipale·et illud bñficium habeat aliud bñficium annexū ꝛ accessoꝛium·de bñficio annexo in supplicacōne nō est facienda mentio·ñ sufficit q̄ de p̄n̄cipali bñficiō fiat mētio·ut no·Jo·an·in·c·sup eo·de p̄bē·li·vi· in nouella·q̄ exquo p̄n̄cipale noiatur accessoriū vidz noiari·ar·l·fi ut certo·¶·usq̄ adeo·ff·como·et·l·sed addes·¶·si q̄s ad mulierē·ff·loca·cū fi·licz faciat dtra·l· fi·ff·de fun·instruct·

¶ De ſxptis grōsis· cccxx·

¶ Nota q̄ ubi ē alicui gr̄a facta q̄ possit acceptare beneficium dignitatem·vel officium vigoꝛe talis gratie officium q̄ laicus consueuit tenere nō vemt in gratia q̄ regulariter de officiis q̄ p laicos sueuerūt teneri est faciēda exp̄ssa mentio. ad ñ q̄ cadāt sb̄ gr̄a clico facta·ar·c·per lr̄as·de p̄bē·in cle·hoc no·Jo·an·in nouella·in·c·q̄a sepe·de p̄bē·li·vi·nā i dubio p̄sumitur q̄ clerico sit facta gr̄a·ad hoc q̄ in beneficio ꝛ noie beneficii dferatur·attēto statu clericatus·ar·l·ñ ꝛ si quis·¶·mācipio ꝛ·ff·de usufruct·

¶ De iure patronatus· cccxxi·

¶ Nota glo·Jo·an·in nouel·in·c· ex eo· de elec·li·vi·q̄ p̄ntatus a pupillo maiore infante p̄fertur p̄ntato a tutoꝛe ei⁹dem pupilli·si tutoꝛ aliū p̄sentauerit·quia pupillus habz maius ius q̄ tutoꝛ licz videat dtra·q̄ tutoꝛ hz admīstracōz·ñ dic ut ibi· cccxxii·

¶ Nota glo·pau·de lazariis q̄ q̄n nō opponitur crimē vel defectus dtra electū vel p̄sū·ñ opponitur aliud q̄ crimē vel defectus nō oportet q̄ seruetur·c·ut circa·

de elec·li·vi·puta quia dicit electū renū-
ciasse·ut ipe no·in·c·instituco em· de elec·
in cle·in v· opponuntur·

De rcptis grosis et impetracōibz·

Nō pau·no·in·c·vno· cccxxiij·
de cess·plē·in cle·sup vo·acceptādū·q
ubi ē facta gra alicui gnaliter q sibi pos-
sit puideri i ciuitate vel dioc̄esi gnaliter
si postea mandetur puideri scō in certa
ecc̄ia ciusdē dioc̄·p ferētur p mus impetrās
scō impetrāti· cui mādabatur prouideri i
certa ecc̄ia·et ibidē no·sup vo·acceptan-
dū· q nec procurator gnalis nec diuēcta
psona pōt acceptare nisi sup hoc habeāt
mādatū rr hōs mādatū ad acceptādum
bñficiū pt dignitatē acceptare·ut ibidez
no·i glo·fi· et ubi sūt duo expectātes vel
plures sub eadē data et forma oēs non
hōnt vnū mensez ad acceptādū·secus si
essent duo sb diuersis datis· qa quilibet
hret mensem lz audiēcia cōtra· teneat q
oēs nō hōnt vnū mensem·et rr seruatur
in curia·

De electōne et sequestracōne·

Nō glo· Inno·et hosti·q cccxxiiij·
ille penes quē fit sequestrū durante seque-
stro pt eligere et pntare rr nō ille p quo ē
factū sequestrū nō·ut no·in·c·examinata·
de iud·m·i·glo·et pau·in·c·vno·b seqstra·
in cle·

De consuetudine· cccxxv·

Nō q nō valet consuetudo nec admitti-
tur in qua dr q antecessi aliqs recipiatur i
cano meū plēdatū m aliq ecc̄ia cathedrali
sicut in ecc̄ia herbipolen· q talis habeat
renūciare bñficijs seu plēdis q obtinet i
aliqua ecc̄iaruz dicte ciuitatis vel dioc̄es·
pter cōfirmacōem officioz·p mo qa vidē
inhonestuz q antecessi aliqs recipiatur ad
plendā bñficio qd hz puaretur·et nō est
inhonestū q aliquis duo bñficia teneat et
in vno residētiā faciat·ar·no·i·c·fi·de elc·
et·c·eū qui·de plē·li·vi·et qa faciēdo resi-
dentiā in vno·de bñficijs·in alijs vidr facē
qa posito q nō officiaretur eodē tpe reis-
dem horis in qualibz ip̄arū ecc̄iarū tm cōsi-
lū existēdo in vna pt in alia pstare· Item
residēdo in ecc̄ia cathedrali· nō mirū si in
alijs ecc̄ijs accessorijs et quasi sbiectis
dicte ecc̄ie videatur residētiā facē· ar·c·
extirp an de·de glten·

De exceptōibz· cccxxvi·

Nō q nō admittitur obiectus qui dat
ctra aliquē eo ipo q dr ipe ē ineligibilis
ad quod cūq bñficiū ecc̄iasticū obtinēdū
ex eo et p eo q tenuit ecc̄iam curatam·et
j·tēpus iuris nō fecit se pmoueri recipi
endo fructus et puētus post tempus la-
psum de pmouendis· et sic allegatur q
sit transgressor canonum et p cōsequens ine-
ligibilis·ut·c·dudū·ij·de elec·talis obie-
ctus nō valz·q·c· dudū· loquitur in illo
q tenebat duo bñficia incōpatibilia· Item
·c·omissa·de elec·li·vi· soluz pumt talem
trāsgressorē in bñficio qd obtinuit· et ra-
tione cuius non se fecit pmoueri· g pena
nō extendetur ad alia bñficia·et illud te-
net audiēcia·licz ut audiui ctrariū tene-
at cācellaria· q exquo pbaretur q talis
nō pmotus fructus receptis nō hret ex-
ecutorem·nisi impetrādo sibi bñficiū secuz
dispensaretur sup fructibz p̄ceptis inde-
bite·ut no·host·in·c·postulasti·de rcp·in
fi·vide·s·dei·celxiij·et·lxiij·

De officiō vicarij et facultatibz·

Nō q lz ordinarius vel cccxxvij·
habēs potestatē cōferēdi bñficia possit cō-
mittere vicario suo gnaliter cedere ptātez
cōferēdi bñficia certe tre et simplici psone
nō pt de bñficijs vacaturis talē ptātē cō
cedere·ut no·in·c·de liberatione·de offi·le·
p Io·an·in fi·ubi aūt bñficiū esset vacans
hōs ptātē cōferēdi tale bñficiū i aliū talē
ptātez trāsferre pt·q ubi bñficium vacat
cessat racō quare de vacaturo nō pt cōfe-
di talis potestas·vide·s·dei·celxxxvij·

De iure patronatus· cccxxviij·

Nō q ubi est aqs psentatus a prono lz
pntatio sit recepta a superiore valz renūci-
acō facta solū p psentatū cōtra solo pro-
no maxime q̄ndo superiori nō pt aliqs piu
dicium afferri p renūciacōez·ar·no·p Io·
an·in·c·si electō·de elec·li·vi·nā p pntati-
onē ius ad rē queritur nō in re·mo de ubi
nō ē quesitū ius in bñficio·ut ē videre in
pntacōe sola·ut in·c·dilcūs· de offi·le·cū

ibi no. p Inno. tali iuri quesito ad rē. et nō in re. pt qs renūciare posito q nō renūciet in manibz collatoz. secus si ius in rē essz quesitū. ar. no. p archiē. in. c. deliberacōe. de offi. legz. li. vi. et qđ no. Inno. in. c. q in dubijs. de renū. sic intellige. Q. iterū. i aut. de defen. ciu. et. l. legatus. ff. de offi. pfi. vide. s. dec. cexc.

De smia excōicacōis ⁊ absolucōis.

Nō q ubi aliqs incidit in sentēciam excōicacōis rōne bñficij. et dicitur p pte aduersaz cōuentū ⁊ reū in smiam excōicacōis rōne processuū factoz ab executoribz in eidisse talis cōuētus si petat se absolui a sentētijs processuū latoz si qs incurrit absoluendus est p auditorē. posito q nō petat ad cautelā se absolui sm illa q no. p Inno. in. c. p tuas. de sen. ex. sup vbo. sic euit. vbo. tñ si vellet. licz ber. et hosti. i. c. cū inter. de excep. videatur notare q talis nō ē absoluendus de nec smiam excōicacōis latā inistā pbauerit por aūt q se petit absolui ut dictū ē licz possit in ppria pson absolui. nō tñ pt petere p monachis absolutionem vel subditis suis absentibz ñ ad ſ habeat mandatū. iuxta no. in. c. cū deberes. de sen. ex. p Inno. et qa absolucō non dz dari ñ cōtrito ⁊ petēti. vide. s. dec. lx. et. cxcvi.

De exceptōibz ⁊ obiectōibz. cccxxx.

Nota q ubi aliqs obiectus dat cōtra pte dicēs pte aduersam esse excōicatā ex eo ⁊ p eo qa ps excōicata petit se absolui ab auditore camere vel ab alio ⁊ aliter nō probat eū excōicatū msi p illū modū talis obiectus nō admittitur ñ aliter petetur nā p petitōnē absolucōis nō probatur excōicatio. ut no. Inno. in. c. cū dilectus. vbo. sed dices. circa fi. de ordi. cog. et archiē. in. c. pia. de excep. li. vi. sup vbo. pbauerit qa illa q dātur p modū obiectus debēt specifice pbari ⁊ esse luce clariora. in. l. sciāt. C. de pba. mūcto. c. ut circa. de elec. li. vi.

De obligacōibz ⁊ solucōibz.

Nō q clicus obligās se simpliciter nō obligat fructus bñficij suoz ad hoc q rōne obligacōis fructus debeāt creditoribz applicari msi in utilitatem eccie debitū essz ꝺuersū. ut no. archiē. in. c. statutū. sup vbo. ꝑrio. de ſp. li. vi. et Inno. et hosti. in. c. puenit. de fideius. licz aliq auditores camere teneāt ꝺtra. qa p debito fructus bñficij debitoris sequestrāt. no. p hosti. in. c. p terea. i fi. de cēsi. vel dic q aut ē clericus hns administracōz et tūc fructus bñficij pt obligare cū sit usufructuarius. ar. no. per host. in. c. fi. de de peculi. cleri. aut ē smplex clicus et tūc post mortē suā frcūs creditoribz pnt applicari qa ille sp equipatur usufructuario ar. no. in. c. pnti. de offi. ordi. li. vi. et ista pnt habere locū in clicis secularibz. qa in religiosis forte essz aliud. p. c. monasteriorū. de rebz ec. nō alie. in cle. et in talibz religiosis pnt glo. Inno. et host. s. alle. intelligi. et etiā glo. archidi.

De iure pronatus ⁊ collacōibz bñficiorum. cccxxxij.

Nō q clicus cui ē collatū bñficiū etiam reseruatū posito q illud bñficium pteneat ad collacōem seu pntacōem begumaruz. tale bñficiū pt licite retinere posito q in collacōe nō fiat mētio q ad beguinas seculares ius pronatus pteneat q posito q tales beguine smt seculares religiose tñ viuūt ⁊ habitū portāt religiosum ideo nō videtur mere laice. qa lz smt laice tñ ꝓpter religionē quā habēt videtur facere collegiū. ar. no. i. c. cū ab eccīarū. de offic. iūcta. l. i. ff. de colle. illi. ut dicimus i fimli q fratres mīores ⁊ cisterciēn. sūt laici ut no. Inno. in. c. i. de cele. miss. et. c. ex eo. de elec. p archi. li. vi. nec ob. qđ no. doc. in. c. ij. de plē. li. vi. qa loquūtur in mere laico nō habēte religionē nec faciēte vitā cōem vel collegiū. Itē iste beguine ut misera biles psone coram iudice eccīastico sūt cōuemēde ut vidue psone ⁊ alie. ut. c. ex tenore. de foro cpe. et ideo mere nō videtur pson laice seu secl'are maxie cū portēt habitū ⁊ talibz iniuriando quis incideret in smiam canonis. sic intelligitur no. p Joan. m. c. cū dilecta. de ma. et obe.

De testibz ⁊ smia. cccxxxiij.

Nō q ubi testes affuturi sūt recepti pte vocata iudiciario ordine seruato p tes

tes ꝓt ferri ſnia diffmitiua q̃ etiã attẽ
ſtacõibꝫ non publicatis ꝓt ferri ut .c. cũ
J. et a. de re iud. cũ ibi no. per Jnno. ſecus
aũt ſi eſſent recepti. lit. nõ ꝺ teſ. et iudicia
rio ordine nõ ſeruato. ut no. ber. in .c. q̃m
freq̃ter. in pñ. ſup. vbo. timet. ut lite nõ
ꝺteſt.

¶ De viſitacõibꝫ ⁊ exẽpcõibꝫ.

¶ Nõ q̃ epus exim̃edo ccexxxiiij.
eccĩam viꝺ⁊ retinuiſſe viſitacõẽ ſeu ꝓcu
racõnẽ. ut in .c. paſtoralis. de dona. cũ ibi
no. ꝓ Jnno. et hoſtĩ. et .c. cũ venerabilis. ꝓ
Jnnoc.

¶ De excepcõne. ccexxxv.

¶ Nõ ꝺ poſt. q̃ ꝺtra plat̃ agentẽ ꝓ eccĩa
ſua nõ admittit exceptio. ſi obiciatur ſim
pliciter q̃ nõ eſt plat̃us. nec in poſſeſſione
plature. ſeu eccie. nã talis exceptio nõ ad
mittitur. ut no. in .c. michil. ꝺ elec. in fi. ad
qõs fac no. ꝓ Jnno. in .c. trãſmiſſam. de el'c.
in fi. vide. dei. ccexxvij. ccexxxvi.

¶ De impetracõibꝫ ⁊ valore bñficiorũ.

¶ Nõ ſm opĩ. aliq̃rũ q̃ licet q̃s q̃n impe
trat bñficiũ nõ teneatur facẽ mẽtionẽ de
valore bñficij qõ tenet. ut no. Jnno. in .c.
ducũ. ij. de el'c. melius. i .c. ꝓmo de pb. tñ ſi
exꝓmat valorẽ ⁊ falſũ exꝓmat gra cẽſet
ſurrepticia ⁊ exꝓſſa nocẽt in tli caſu. vide
ſupra dei. ccij. ccexxxviij.

¶ De hijs q̃ fiũt a plato. et de mr̃ pro.

¶ Nõ q̃ ubi aliq̃s ẽ pñtatus ab abbate
et inſtitutus ab epo pſumit̃ q̃ fuerit pſen
tatus de conſenſu capli. de quo dic ut i .c. ea
noſcatur. de hijs q̃ fi. a pla. et ibi ꝓ innoc.
ad qõs fac. l. fi. ff. de tu. et cura.

¶ De ſnia excõicacõis. ccexxxviij.

¶ Nõ q̃ ex ꝓceſſu habito ꝺtra defunctũ
nõ excõicetur hereſ ſeu ſucceſſor ſme noua
monicõne. ut. l. ſi ſeruus. ff. de hijs q̃ no.
infa. q̃ ſnia excõicacõis fertur ꝓpter cõ
tumaciã q̃ nõ ꝓt allegari ꝺtra heredẽ q̃ q̃
in ius ſuccedit alterius inſtaz ⁊ cẽ. ut. l. q̃ in
alterius. ff. de re iud. et lex heres teneatur
ex cõtractu defuncti. et pena ꝺmittitur in
pſona heredis. ut. l. ad diẽ. ff. de v. ob. et
. l. fi. ꝺ nau. fe. tñ actus mere ꝺcernẽs pſo
nã nõ ita trãſit de pſona defuncti ad here
dem ſicut alij actus. ut ꝺr i pacto pſonas
li. ff. de pact. l. iure gen. ¶. pactoꝝ. vnde
ante quã aliquis excõicetur oportz q̃ pſo
naliter moneatur nec ſufficeret ei ta cõ ad do
mũ. ut no. i .c. fi. de eo q̃ mit. in poſſ. ꝓ Jnno.

¶ De renũciacõe ⁊ rerũ pmutacõne.

¶ Nõ q̃ bñficiũ reſignatũ ccexxxix.
cã pmutacõnis non viꝺ⁊ vacare ſm late
ranen. ꝺ ciliũ. ad ꝟ q̃ bñficiũ poſſit ad ſu
periorẽ devolui. ſi pmutatio nõ habuit ef
fectũ. ut q̃ vnus pmutãtiũ nõ habuit inſ
in bñficio qõ pmutabat q̃ pmutatio fieri
viꝺ. ſub modo vel ꝺiccõe q̃ pmutacõ nõ
valet. ſi modus nõ ſequatur ut bñficium
videatur vacare. ar. no. ꝓ Jnno. in .c. inẽ
cetera. de pbẽ. vide. s. dei. ccxciij.

¶ De rerũ pmutacõne. ccexl.

¶ Nõ q̃ ex quo de facto nõ vacat bñficiũ
qõ eſt collatũ alteri pmutãtiũ nõ viꝺ⁊ va
care ſm lateran. ꝺ ciliũ. ut no. i .c. cũ nris.
in pñ. de ꝺceſſ. pben. ꝓ Jnno. ad qõs .c. poſt
electõnẽ. e. ti. q̃a poſito q̃ ſit dare caſũ i q̃
ꝓpter pcem ſeu defectũ devoluat electio
ad aliũ. ut .c. quãq̃. de elec. li. vi. et .c. cũ i
cũctis. e. ti. illud ꝟ locũ in electõe m q̃ nõ
tribuitur immediate ius. ſecus in collati
one ſmplicis bñficij q̃a facta immedia
te ſortitur effectũ plenũ de facto i tm̃ q̃
tenẽs bñficiũ ex tali collacõne licet ius nõ
habeat. tñ donec ꝑuetur iuſte poſſidet. ut
alle. .c. cũ nris. et ſic nõ currit tpus colla
tori in̄ a tpe vere ſcietie vel vere vacacõis.
ut no. ꝓ poſt. in .c. ex pte. de ꝺceſſ. pb. iuẽct.
no. in .c. i. de ꝺceſſ. pbẽ. in clem.

¶ De ꝓcuratore. ccexli.

¶ Nõ ſm aliq̃s q̃ dñs vemẽdo ad iudi
ciũ faciẽdo actũ neceriũ q̃ erat faciẽdus ꝓ
dñm ſufficiẽtius q̃ ꝑ ꝓcuratorẽ non viꝺ⁊
revocare ꝓcuratorẽ ꝑ eius pñtiã ſecus ſi
faceret actũ voluntariũ. ar. l. fidei cõmiſſa.
¶. ſi rẽ. dele. ij. ſic intelligitur. c. pnl'. de ꝓ
cura. li. vi. alij dicũt qõ locũ habẽt q̃ dicta
ſũt q̃n dñs pñte ꝓcuratore cãm ꝓſeqũtur.
q̃ tunc viꝺ⁊ revocare. ſecus ſi ꝓcuratore
abſente.

¶ De officio vicarij. ccexlij.

¶ Nõ q̃ cũ vicarius ꝑpetuus videatur
fundare intẽtionẽ ſuã de mr̃ eoi petẽdo de
cimas. q̃ pecũie ſũt ſibi aſſignate ꝓ ſuſtẽ
tacõne vite videtur fundata intentio ut
ſit vicarius et poſſit decimas et iura par
rochialia petere alias non. ſic intelligi
tur .c. ¶. perpetuus de fide inſtru. cum

ibi no. per ter. et p tot. in c. i. de offi. vica. in cle.

¶ De psumptiombz. cccxliij.

¶ Nota q nō psumitur qs legitimus ad hoc q adiudicetur bñficiū sibi ñ alias p tur ut no. Inno. in c. si forte. de elec. li. vi. et no. Inno. i. c. illud. de psup. in fi. p quo vide tex. xxx. q. i. aliter. licz de iur ciuilibus tur tra. per no. in l. in libertis. ff. de ritu nup. ad hoc tñ ut qs tueatur in possessione bñficij psumitur legitimus. ñ ctrariū p tur ut dī in sili per Io. mo. in c. si iudex. de sen. ex. li. vi. licz ¶ illud i aut. q bz mo. na. eff. le. fac in ctrariū. et circa hoc vide osti. in c. si. de cler. nō bap. vide tot. cccxlix.

¶ De p̄scrip. et off. archid. cccxliij.

¶ Nō q archidiacono iur p̄scripcōms pt opari institucō t destitucō bñficij etiā curati. de q dic ut in c. cū sanctis. de offi. archi. et istud pt esse p̄scriptibile.

¶ De dilacōibz. et de testibz. cccxlv.

¶ Nō q ubi ē datus certus termin⁹ ad p̄bandū si testes aī termin⁹ fuit inuocati et recepti post termin⁹ possunt examinari. nec ob. c. pia. cū ibi no. de except. li. vi. q̄a ibi ē speciale p̄ter odiū exāicacōis ideo infra termin⁹ iuris hoc p̄bare aliter nō admitteretur in illo casu. c. pia. secus est in aliis casibz q̄a ex quo testes fuit recepti t iurati aī termin⁹ post termin⁹ nō vidz aliq̄d de nouo fieri. si q̄s ē inceptū ctinuari. ar. l. si manente. ff. de p̄ca. vide tot. dlxxxvij.

¶ De p̄curat. cccxlvi.

¶ Nō si in p̄curatorio non dr q dñs tedit pt̄ate substituēdi. si postea in releuacōne cauetur q dñs releuat eū t eius substitutū vel substituēdū ab oī onere satisdādi q̄ritur an ex illis verbis videatur sibi tedisse pt̄atem substituēdi. ut sic etiā aī lit. dt. videatur sibi tedisse pt̄atez substituēdi. ut sic etiam ante lit. dtest. possit substituere videtur q sic. quasi videatur eo ipso fecisse prius. faciendo posterius. ar. l. ad rē mobilē. et. l. ad legatū. ff. de p̄cu. l. illō. ¶. de acquir. hered. fuit dictū p oēs ctra. q̄a illa verba nō fuit dispositiua. et q̄a verba p̄lata q̄ supponūt aliud nil dispōnunt sup eo q̄ supponūt. ar. l. ex facto. ff. de hered. instit. et vide. c. i. de p̄ben. in cle. in fi.

¶ De re iudicata. cccxlvij.

¶ Nō q licz sniā diffinitiua optenta sit p falsam cām. seu falsas allegacōes tñ nō tenet in rē iudicatā. imo ē nulla ipo iure. ff. de fidei cōmiss. lib. l. cū vero. ¶. subuētū. v. p inde. et. ff. de re. eo. q̄ sub tu. l. magis puto. ¶. si es alienū. cū si. vide tot. ccccxlij.

¶ De restitut. spol. cccxlviij.

¶ Nō q si ostat de nō iure petētis restitucōnē spoliacōis bñficij p modū attēptati m p̄iudiciū litis repellitur talis q̄a glo. Inno. cōmuniter posita in c. significasti. de dolo. loquēs in petente restitōnē hoc rōem habuem cē ad casū istū videlicet ne iudex petentē autorizet in delicto. In hoc enī nō p̄sumitur legitimatē agēs ex bñficio licite pēdente. sic in aliis duobz. p̄mus q̄a hoc casu agitur sūmarie. no. glo. ut lite pen. c. ij. i cle. i. glo. et sufficit eo casu sola tētio secus in petitorio. vide tot. xc.

¶ De p̄bacōibz. cccxlix.

¶ Nō q si impetras exp̄ssit se mgr̄m. vel p̄sbr̄m vel aliā p̄rogatiuā hre oportet q p̄bet ista si negetur. si non oportz q p̄bet plene si sufficit sūmarie p famam habitu seu reputacōe. de si p Io. an. i. c. excepcōms. de lit. dt. li. vi. et regula in fam. ibz. li. vi. vide. s. tot. lxxix. et. lxxxiij. Et quō pt̄es bñficiū aīq̄ sibi adiudicetur dz se p̄bare legitim⁹. vide. s. tot. cccxlij. t p̄x. se.

¶ De surrepcōibz. cccl.

¶ Nō q illa falsitas exp̄ssa q̄ nō inducit ad cuius decisionē nō viciat gr̄az. no. Inno. in c. i nr̄a. in fi. de rē p. et Inno. in c. cū nr̄is. de decis. p̄b. in glo. lre tñ. Et qualr lre impetrate p surrepcōz valeāt vide Io. mo. in c. ij. de fi. p̄. li. vi. et tot. dlxxxij.

¶ De p̄curatore. cccli.

¶ Nota q licz p̄curator ad agendū a domino cōstitutus possit oīa q̄ sūt necessitatis quo ad expediendū ea q̄ sūt iurisdictōms decisse nō tñ pt facere grossa t volūtaria ideo nō pt se offerre ad volūtarie cōfitendū nec etiā facē gr̄am q̄ ad videndū testes iurare ipse vel dñs eius nō debeat vocari. sic t de vicario. de offi. vica. c. fi. li. vi. cū ibi no. p Io. mo. in fi. glo. sue. iuncto. c. i. de institu. c. li. et. c. illa. ne se. vacan. vide cy. m. l. i. ¶. de iura calump.

De sentēcia excōicacōis. ccclxiij.

Nota q̄ si plat⁹ dra quē lre ad bñficiū sūt impetrate imūatis ꝓcessibz execut⁹ dixit se nolle parere z post ex causis probabilibus dicat se parere nolle appellādo et ideo excōicetur nō videtur excōicatus p manifesta offensa.

De verbo rē. ccclxiij.

Nota q̄ verbū rē. positū i pthocollo se nō extēdit ad tales clausulas substātiales p no. p Inno. in. c. fraternitatis. de hꝛ.

De off. et potest. iudi. dele. ccclxiiij.

Nō q̄ cap̄lm sede vacāte nō succedit in iurisdictōne delegata epō. p no. p Io. an. in. c. ad abolendā. de hereti. multi. glo. in nouella q̄ hoc tenūt in delegato a mē qō fortius ē. licz Io. mo. dra i. c. vno. de mat et obe. li. vi.

De rerū pmutacōne. ccclxv.

Nō q̄ nō ꝓmotus ul'tia die ām. de quo in. c. licz cano. et. c. omissa. de elec. li. vi. nō ꝑt pmutare in q̄ obli. et ego dra p glo. i. de re. pmu. in. cle. ℔ nō fui exauditus. vide supra dei. clxxxvij. in fi.

De executoribz gr̄arū. ccclxvi.

Nota cū reseruacō z collacō executoris aplici simul dcurrūt ꝓfertur collacō reseruacōi. p no. in cle. lras. de ꝛ̄p. Item cū q̄s ꝓcedit simpl'r ad id i quo ꝑt duci aūcte vna bene. alia male sufficit quocūq; mō p no. Inno. in. c. cū ex officij. de ꝓscp. Item q̄ in acceptacōibz z ꝓmissionibz executorū locū nō hz. c. susceptū. de ꝛ̄p. li. vi. Item q̄ index ex causis aīmū suū mouētibz. ut dic̄ mandans ex officio citari psonaliter reū p procuratorē rñdentē mterrogacōibz a iudice factis nō grauat p ℔. Item q̄ licz executor mādet sb̄ executori q̄ cōferat impetrātī ꝓmū bñficium qō duxerit acceptandū poterit dferre aīi acceptē.

De attemptat'. et appellacōibz.

Nō q̄ attemptata post ccclxvij.
mhibicōnē ubi dstat de nullitate appellationis nō sūt reuocāda ꝓpter verbū canonice positū. in. c. non solū. de appel. li. vi. ℔ ubi dstat de iniusticia seruādus est ordo. Item q̄ pendētia litis gr̄e subrepticie ꝓmeiter ꝓmū z secūm impetrātes non reddit gr̄am subrepticiam sēbi sup bñficio cadēte utriusq; ptis hinō facta mencōne de litis pendētia. q̄ nō interest rē. p no. p Inno. in. c. fi. ut lite pen. in addi. nec hz locū. c. i. et. ij. ut lite pen. li. vi.

De dsuetudine. de smia excōicacōis et de procuratore. ccclxviij.

Nō q̄ potest cōsuetudo inducē q̄ ꝓcedatur ad excōicacōnē sme scp̄tis allegatis in dtrariū q̄ talia q̄ dcedūtur solū ex ꝓuilegio nō inducūt dsuetudinē ut q̄ ꝓcedatur sūmarie. ut no. archi. viij. di. dsuetudo. et de hereti. c. fi. li. vi. Item q̄ procurator nō ꝑt facē approbacōnē appellationū. de qua in. c. cordi. de appel. li. vi. sme speciali mādato. alij cōtra. si ē procurator ad appellādū pro ꝓmo fac. q̄a nō prorogat. c. olim. nec facit misi meclusa sb̄ māda to graue ē litigare in curia. ideo req̄rit speciale mandatū. de elec. causam.

De regl'aribz z restitut'. spo. ccclxix.

Nota q̄ monachus nullo casu ꝑt restitutionē petere si spolietur p abbatē suo ꝓratu. misi fuisset spoliatus pēdēte inq̄sicōe vl accusacōe quā procurat dra abbatē ut no. Inno. in. c. olim. ℔ accu. vide dei. i.

De execu. et dmis. de procu. et arbi.

Nō q̄ mādatū directū ep̄o ccclxx.
exeq̄tur el cui dfirmatus p. c. eā te. de rescp. cū ibi no. Item q̄ licz pluia narrētur i dmissione ad restitutionē dra smiam obtinēdā. h vnū verū sit sufficit licz alia falsa sic de ꝛ̄p. ex parte. et. c. cū olim. et. c. inter ceteras. Item q̄ procurator ad agēdū z defendēdū q̄ pro se obtinuit smiam q̄ transiuit in rē iudicatā cogitur ad defendēdū sententiā in cā restitucōis obtēte a p̄icipe pro miore dra smiam. Item q̄. c. suscitata. ℔ in mte rest. nō hz locū i smia arbitri q̄ ista nō hz executorē p Inno. de iur'iur'. quīta uallis. Item q̄ modica ꝓsūpcō sufficit pro restituēdo ad appellādū ut cū smia lata sup deserti one trāsiuit in rē iudicatā.

De ꝓsūpcōibz z rerū pmutatione.

Nō ꝓsumitur pmutacōez fa- ccclxxi.
ctā fuisse in fraudē impetrātū ex istis q̄ sequūtur. ꝓmo ex magna bñficioꝝ inequalitate. secō ex dūctōne psonarū ut q̄a inf̄ fratres aut ex semoꝝ aliq̄li mfirmitate z morte secuta. j. octo dies seq̄ntes dummodo p dicta oia smul dcurrāt z tali ꝓsūpcōi stat̄. licz nō sit vera probatio vide supra dei. cxxix. et q̄ sola inequalitas

in valore bñficoꝝ sit p̄ sup̄ co fraudis cō
misse in pmutacōne in fraudē expectāti
um. no. ar. l. volus. C. de rescin. vendi. et vi
de Jo. an. in nouella. de re. pmu. c. i. in. fi. li.
vi. et collect. in. c. quehitū. de re. pmu.

De appellacōne. cccl xij.

Nō q̄ si index successiue pluribꝫ vicibꝫ
idē seu oino sil'e grauamē attulēit t p̄ma
vice fuit ab illo appellatuꝫ in scp̄tis. et m
debita forma si post alia vice ab illo ḡua
mine p̄us appellans de nouo vbo appellet
ꝑm formā cedule p̄me appellacōnis quā
quo ad istū effectū reproducit t petit in se
ri in actis. ac vult habere p̄ insita. nō omis
nus dz appellacō sme scp̄tis fcā cēseri. qz
vbo appellauit ꝑm formā cedule. diūsa tñ
fuerūt ꝺ hlia. ego enī cū q̄busdā de nui ap
pellacōnē videri esse factā in scp̄tis. q̄a si
illā cedulā de nēs dixiss̄ se vbo appellaē si
illa sufficēt. g t̄ casu cū idē sit porrigē et
porrectā de nouo p̄ducē illa enī cedula q̄
tūc repsentat appellacōnē a p̄mo ḡuami
ne etiā repsentat appellacōnē a scōdo no
mia ligficāt ad placitū. et ꝺ hiderādus est
effectus t mēs plus q̄ vba. nec ob. q̄ vna vo
ce appellauit qz dz intellīgi. i. vna vo
ce dixit se appellaē ꝑm illā cedulā. si ꝑ nō
ob. maior ps noluit exaudire.

De clerico excōicato. cccl xiij.

Nota q̄ excōicatus ipo iure nō p̄t cō
ferri bñficiū et vidz de. ex. mi. l. posset dici q̄. c. illud loq̄tur i
excōicato ab hoie. secus si a iur̄. ar. no. in
. c. si celebrat. e. ti. l. p̄ma opi. tenetur. q̄
. c. i. ō ꝑ. li. vi. loq̄tur in dist incte q̄n ex
cōicatio fertur in certā p̄sonam. et q̄a sn̄ia
iuris impomtur ꝓpter crimē plus ligat.
ar. no. in. c. puemt de excess. p̄la. l. quātuꝫ
ad suspensionē sit dīa. q̄a si suspēsus a ca
none celebrat nō ē irregl'aris sic si ab ho
mine. ut no. in. c. sicut. i fi. de cōha. cleř. et
mul. p Jnno. vide dec. ccxxx viij.

De appella. cccl xiiij.

Nota utrū appellās ad dñm clementē
sextū eo mortuo possit introducē appella
tionē ad dñm Jnno. successorē suū t an tlis
appellatio deuoluat cām sic ad curiā q̄ tē
pore successoris p̄dicti debebat. ibi cā tra
ctari. et vidz q̄ nō. p. c. si grose. de ꝓb. li.
vi. in oppositū vidz q̄a exq̄ cā semel ē i cu
ria seu in manu ꝑe nō debebit exire. Jtē po
tius vidz appellasse ad sanctā sedē apli
cam q̄ ad certū ꝑam ꝓpter p̄sonā et hāc
ptē credo verior. ē. nec ob. c. si grose. quia
hz locū in factis q̄ p ꝑaz nō fuerūt semel
affecta nec in eius manu fuerūt.

De iure p̄ronatus. cccl xv.

Nō nunquid p̄ronus possit p̄ntare ad
bñficiū vacās de iur̄ ꝑ nō de fcō. sicut t col
lator possit illud ꝺferre. p. c. i. epus. de p̄b.
li. vi. facit q̄ sic q̄ si de tali bñficio p̄t fie
ri qđ ē plus sc̄z collatio et utiq; qđ est mi
nus. In oppositū vidz facē qđ no. p Jnno.
in. c. qualiter. de accu. in vbo. ad mucē. ar
ca fi. v. credimus. ibi clericꝰ ꝑ ibi nō erat
p̄uatus p sniam. vide dec. statim se.

De ꝓbac. et cā possessioms.
cccl xvi.

Nō q̄ sufficit impetrāti bñficiū vacatu
rū p assecucōem pacificā alterius ꝓbare
q̄ ille p cuius assecucōem impetrat possess
ionē alterius bñficij sit assecutus. licz de
factor violēter. q̄a violēta possessio facit
vacare p̄ora bñficia. de p̄b en. eū qui. li. vi.
ibi archidi. nō. et Jnno. in. c. statutus. de
ap. sup verbo. appellauit. idē tenet Guil in
. c. licz. de p̄ben. li. vi. Sz rōnādus utriusq;
iuris doctor dicē ꝺ tantū fuisse determiatū
parisius. p. c. si bñficia. de p̄bē. li. vi de ꝑ p
Gui. xcij. di. c. si q̄ epi. et vide qđ no. pau.
de ꝑp. gratie. et de elec. in pleriq; in cle.
nō dz enī esse mua sor melioris ꝺ dicōis q̄
tē. ut in dicto. c. eum qui.

De remissoriis lr̄is. cccl xvij.

Nō q̄ posito q̄ testes dicātur valitudi
nariꝰ an tñ litē dē. nō fit remissio ad ptes
posito q̄ necessitatis cā petatur et ē rnco. q̄a
exquo decernitur remissio expirat ptās
auditorū palacij. ideo an litē ꝺ testata non
dz q̄s agere ꝑ agere velle. ut. l. amplius.
. ff. rē ra. ha. in hoc casu etiā melius esset q̄
expiraret ptās q̄ si ꝓpter ꝓbacōms defe
ctū cā pdētur. ut exī de testibꝫ. c. dilecto.
vide. in. c. q̄m. ō ꝓba. et. C. de hr̄. quomā.
et in. c. q̄m frequēter. ut li te nō cōtestata.

De possessorio ꝛ petitorio.

Nō ꝙ ubi in vero pos= cccl xviij.
sessorio actum est petitorio. et sunt tres
sentētie late. suspenso ꝑ̄us petitorio super
possessorio seu spoliacōne nō est amplius
fnia ferēda. et hoc ꝑ̄t esse verū qñ ab eodē
agebatur petitorio ꝛ possessorio restituēde
possessioms ꝛ talis obtinuit ꝛ ē restitut⁹
in possessionē. tūc frustra agētur de ꝓprie=
tate qa nō essꝫ ñ fatigari laboribꝫ ꝛ expēsis
.l. i. ff. de inoff. testa. sic no. Inno. c. in. c. cū
dilcūs. ex. de cā poss. et ꝓprie. secus tñ si a
diuersis de quo die ut in. c. q̄ ad agēdū. ꝑ
dy. de reg. iuř. li. vi. et ꝑ chy. in. l. incerti.
C. de interdic.

De iureiurādo. cccl xix.

Nō ꝙ delato iuramēto ꝑ reū actori im=
mediate libello dato. si actor iuret sibi de=
beri. et iudex ꝛdēnet reū vigore iuramēti
positi ꝙ ꝑceptū iudicis nō feratur in scri
ptis dū tñ alias ꝛstaret. valet ꝑceptum.
ꝑcedēte ꝛfessione rei potes videre. l. ad=
monēdi. ff. de iuřiuř. C. de re. cre. l. si quis.
de ꝛfess. c. ex ptē. et ꝑt esse rō qa iudex nō
facit ñ ꝙ exequitur post ꝛfessionem. ideo
nō mireris si nō requiratur in tali ꝑcepto
tanta solēmtas sic in sentētia. sicut dr in
smili. q̄ licz sentētia nō possit ferri in ab=
sentē nō cōtumacē. tñ ꝑceptū seu decretū
ferri ꝑt. ut. l. cū qsi. in ꝓ̄. ff. de fidei cōmis.
liber. pro quo qm ꝛsitentē nulle sūt ptes
iudicis in ognoscendo ꝫ solū in ꝓnūcia=
do alias ꝑcipiēdo. ff. ad. l. acqui. ꝓ̄in de.
et cū no. ꝑ Inno. in. c. i. de ꝛfess. vide q̄. decī.
cccc xli.

De vmonibꝫ ꝛ articulis. cccl xx.

Nō ꝙ ubi bñficiū est vnitū ꝛ alteri an=
nexū ꝑdit nomē bñficij. nec dbz dici bñ=
ficiū sicut añ vmonē dicebatur ar. C. illud.
in aut. ut iudi. sme quo q̄ fuff. iuncta. l. si
eadē. ff. de acti. et ꝓficit illō scire. qa in
casu in quo dicitur bñficiū vnitū. et arti=
culatur ꝛ datur ꝛ noiatur ꝙ de ꝑnti bñfi=
cium vnitū ē bñficiū sic ante erat. articu=
lus ruit. qa ps separata a toto nō ē ꝑs toto
sed est totū ꝑ se. ut no. dec. in. c. cui de non
sacerdotali. de ꝑbē. li. vi. et sic sepacō fac
duo. et vmo vnū. ar. l. eum qui edes. ff. de
usucapi. ne se. va. c. i. vide decī. clx.

De restituē. spol. cccl xxi.

Nota ꝙ ubi aliq̄s tenuit duo bñficia
incōpatibilia ultra tēpus statutū in de.
execrabilis. siv no illoꝝ bñficioꝝ sit spoli=
atus. vel dicat se spoliatū ꝙ nō dz restitui
qa cū appareat ꝙ talia bñficia nō ꝑt tene
re de iure nō est restitutio faciēda. ar. c. eā
te. de ꝛp. et no. ꝑ Inno. in. c. ꝛstitutus. de
fil. ꝑsbi. ꝓ q̄. l. si manus. in fi. ff. de rei ven.
melius in. c. ad decimas. de resti. spo. li. vi.
nec articulus ē admittēdus sup restitu=
tione. et licz quis ꝑ dispensacōnem ꝑt talia
beneficia retinere incōpatibilia. tñ istud ē
ex accidenti et de gra speciali qđ in dubio
attēdi nō dbz. ar. l. sepo. C. si. ff. de ānu. le.
et. l. sed si per ptorē. C. seuer. ff. ex q̄bz caus
sis ma. et qđ facit. l. quia attestatur. et. l.
q̄ habet. ff. de tuto. quia dabitur cura tor
ut mīori nō ut ꝓdīgo. de verb. ob. ex ptē.
et. l. iij. ff. de ꝛdi. et de. legād. enī vmū vi
detur legare vmū qđ ex vite naturali na=
scatur nō tñ vmū qđ alīd de tollitur vel ex
tritico vel ex alia materia. ff. đ vino ꝛ oleo
le. l. si cui vmū. licz cōtra ꝫ videatur facē. c.
referētē. de ꝑben. et qđ no. spe. in ti. de peti.
et poss.

De lra remissioms. cccl xxij.

Nota ꝙ postq̄ lra remissioms est bulla
talicz articli nō includātur ꝛ ad ptes trās
mittātur auditor nō ꝑt sme noua ꝛmissio
ne ulterius in causa ꝓcedere etiā si pars
renūciare velit remissiom q̄a ex quo ꝑpa
manū apposuit inferior se āmodo de nego
cio intromittere nō ꝑt p. c. ut nīm. de app.
et de elec. li eo tpe. li. vi.

De articulis. cccl xxiij.

Nota articulus nō ꝛcludēs tanq̄ ꝛmp=
tinēs dz repelli quia apparet de calū ma
dātis nisi daret dispositiue. ar. c. dudū. de
elec. et. c. inno tuit. et. c. per tuas. de cōces.
ꝑben. et. c. dudū. de decī.

De ꝛfessis. cccl xxiiij.

Nota ꝙ ubi ꝓcurator ꝛfitetur articlos

ptis aduerse dño facere talis cõfessio nisi dñs reuocet confessionẽ. et plet procuratorẽ sic ignorãdo erasse circa fem. ut. l. de etate. m fi. ff. de interro. act. vel purget ꝺ tumaciã procuratoris nocet dño. maxime si procurator ad requisitionem iudicis articulos est confessus. ff. de tribu. l. procurator. et qñ no. ex̃ ut lit. nõ ꝺr. c. i. sup verbo. ꝺtumaciã. et in. c. sborta. de re iud. alias nõ noceret. ff. de confess. l. certũ. Q. ñ an. cũ si.

De vmonibz. ccclxxv.

Nota q ubi allegatur bñficiũ vmtũ a tanto tpe de quo nõ existat memoria sufficit simplr allegare vmonẽ posito q non allegetur cãvmonis q̃a in illis q̃ tãto tẽpore acquirũtur de quo nõ existit memoria. sufficit allegare tẽpus sine titulo. ut no. Inno. in. c. dudũ. de rei. et in. c. si diligenti. de p̃scp. ũcta. l. ñ iure. Q. aq̃ductꝰ. ff. de aqua cotidiet esti. et. c. i. ꝺ p̃scp. li. vi. vide rei. clx.

De appella. ccclxxvi.

Nota q ubi appellatur ex̃ iudicio valz appellacõ grãalis et a futuro grauamine. licz psone ꝓpter quas appellatur nõ nominẽtur secus si in iudicio q̃a ibi non appellatur ñ a grauamine illato. ex̃. de ap. bone. et no. Inno. e. ti. c. cõsuluit. et no. Jomo. in. c. cupientes. de elec. li. vi. ubi ẽ plena glo. de materia attẽptatorꝝ. et appellatio extraiudicialis nõ hz effectũ ñ a tpe illati grauaminis. tũc incipit currẽ tps. ut in. c. sicut. de ap. in cle. est enim potius ꝓuocatio q̃ appellatio.

De appella. ccclxxvii.

Nota q ubi appellatur ad p̃am et ps appellãs nõ venit ad curiã. ñ facit procuratorem ad impetrãdũ. et tradi cedũ. q̃ sufficit si cã nõ fit deuoluta nec tũc tenetur venire cũ mũmẽtis si ps appellata sit pñs. et velit cãm esse deuolutã. in curia remanere. auditur ps appellata. ut vidz no. Inno. c. in. c. statuimus. de elec. li. vi. sup verbo. ꝓpter hoc. in fi. in v. appellatus autẽ. et satis in glo. pnl. eiusdẽ. c. q̃a posito q̃ nõ fuerint huiata tẽpa illius. c. statuimus. et nõ fuerit seruatũ. c. cãm. de elec. in cle. illud nõ debz p̃iudicare appellato. maxime si appellacõ fuit recepta. iudice. ut. c. meo lato. de ap. et non fuit intimata appellatio alias haberet huiare tẽpora. ut in simili ꝺr q̃ appellãs nõ p̃t renũciare ap. in p̃iudiciũ appellati. ut no. ab. in. c. eũ qui. de dolo. et stu. ſ tñ cõtra istã opinionẽ q̃ re integra multo appellante nõ possit ad curiã cãm deuoluẽ. ut in. c. interposita. de ap. ad qđ facit qđ no. in. c. cor di. de ap. li. vi. sup verbo. petierit. p Jomo. ubi dicit q̃ sufficit appellãti q̃ appellatio ab initio interponatur in fauorẽ appellãtis. ꝑ nec mirũ si tũc possit renũciare. maxime qñ res ẽ integra. vel dicitur ſm aliquos q̃ appellatus q̃ncunq̃ p̃t venire qñ appellatio nõ hz vim citacõis q̃. nõ est legitime intimata q̃. si esset legitime intimata haberet vim citacõis. et deberet venire infra tpus dum tñ ps appellata veniat infra tẽpus qñ ẽ sibi intimata appellatio alias nõ teneret. ar. no. p Jo. mo. in. c. cupientes. de elec. li. vi. sup verbo. deuoluit. ubi ẽ bona glo. qualr cã deuoluta censeatur. Itez ista p̃t habere locũ qñ appellatur in iudicio vel in cã bñficiali q̃ de sui natura dz tractarim curia. siue qñ appellãs aliquid impugnat in titulũ ptis appellate q̃. si nõ impugnaret in titulũ forte esset aliud in cã beneficiali. vel p̃t sic dici q̃ potius ẽ i ptãte ptis appellãtis an causa deuoluatur i curia q̃ in ptãte ptis appellate. q̃. ipe habz intimacionẽ facẽ. ut in alle. cle. cãm. et sic si appellauit a diffinitiua ad p̃am. potius expedit iudicẽ impetrare ad ptes in causa ap. q̃. in curia cã deuoluatur. q̃. cũ maioribz expensis fit in curia. et remissio ẽ suptuosa. q̃. in cã appellacõis non opposita opponã. ut. c. Fratermitatis. de testi. ſ si ab interlocutoria appelletur. expedit ut expediatur in curia in ex̃. c. sepe. ꝺ ap. et euitetur circuitus. ut. c. audito. de ſp. in cle. vide rei. c vi.

De ꝺmissionibz. ccclxxviii.

Nõ q̃ si petatur cã cõmitti cũ ptãte procedẽdi sũmarie simpliciter et de plano sola facti veritate inspecta terminis nõ seruatis et abbreuiatis si signetur audiat tẽ. et nichil fit in ꝺmissione cancellatũ oĩa petita censentur esse ꝺmissa. de ſp. olim. vide rei. ccccli.

De omissionibz. ccclxxix.

Nota q̄ si in omissione impetrata petit̄ q̄ procedatur in causa simplir et de plano sola facti veritate inspecta rc̄. lez p̄ dicta verba nō fuerint cācellata. nec aliqđ eoz si signatura tm̄ habeat audiat talis rius ticiā faciat auditor huius omissionis vigore nō p̄t procedere sūmarie rc̄. put petebatur. et q̄a ħ nō vidr omissum immo neglectū. q̄a si ꝑa voluiſſ hoc exp̄ſſiſſ. c. ad audiētiā. de rescr. p̄terea ad sūmariū procēſſum p quē tollūtur aliq̄ acta substātialia iudicij. oportet q̄ illud exp̄sse cōmittatur talibz dūtaxat in iur̄ exceptis in quibz ius dat potestatem rordinē hic procedēdi. ut in .c. dispendiosam. de iudi. in cle. q̄a eni requritur exp̄ssa speālis omissio rmādatū ꝑe ad hic sūmarie rc̄. procedēdū. ut ē tex. in cle. sepe. de verbo. sig. ergo rc̄. verūtn̄ si signatura habeat. audiat talis et sūmarie procedat rc̄. auditor illius signacōis vigore bn̄ procedē possit sm tenorez cle. sepe. q̄a tunc sub illo verbo rc̄. bn̄ venit omia alia in cōmissione non cācellata videlz de plano sine strepitu rfigura iudicij. q̄ tn̄ sūt diuersa. et vnū sine alio sepe ponitur et omittitur. p ut no. Jo. an. in dicta cle. sepe.

De ſrptis gratiosis. ccclxxx.

Nō q̄ ubi collatio hz fieri de cōsilio capituli rep̄i talis collatio dūiter non vidr ptinere ad ep̄m rcapl̄m in tm̄ q̄ si aliq̄s ē expectās ad bñficia dūiter ptinētia capitlo rep̄o. si bñficiū sit deferēdū de consilio solum illud bñficiū nō venit in gra. ar. cx̄ ne se. va. c. i. li. vi. iūcta. l. quidā. et. l. titium. ff. de admi. tu. ubi sequi consilium nō est necitatis sz magis volūtatis q̄ ꝑarat consiliū. nec vidr facē. c. ex pte. de osti. sufficit eni petere consiliū rnō sequi. d arbi. cū tpe.

De appell. et remissione. ccclxxxi.

Nō q̄ crimiosus cōdēnatus ad iudicē a quo appellauit remittitur. ff. an p alicā ap. re. poss. l. i. Cul. et. l. eos. C. pnl. C. de appel. lz. l. eos. videatur facē. extra. iūcta. l. mime. e. ti. quia etiā male possz iudex cām determiare in absentia accūsati. q̄a etiā in tali causa nō admittitur p̄curator. ut i. l. pnl. C. ad crim̄. ff. de pub. iudi. et i causa tali debz lis contestari.

De citacōnibz ccclxxxii.

Nota q̄ ubi cā ē omissa in p̄ntia ptii si anteqū ps citetur recesserit rsalutauerit. non ꝓpter hoc sequitur q̄ causa in curia debeat remanere. q̄a tēpus facte omissionis inspici nō dz. sz apprehensio psone. ut. c. licz. de foro cpe. et. l. roma. ff. ad municip. ar. c. eā te. de ſrp. cū ibi no. iūcta. l. maxime. C. testamēta. ff. de le. ii. et. l. si ita. ff. de auro rargē. leg.

De omissionibz. ccclxxxiii.

Nota q̄ licz causa omittatur in eodez statu in quo erat coram p̄mo auditore. q̄ valet omissio. lz status simpliciter nō exp̄matur. et ē ratio q̄a p acta p̄m iudicis poterit apparere in quo statu omissa ē et ideo p̄mde est ac si status cause essz exp̄ssus. ut. l. n oiatim. de odi. et de. sic nō ob. c. inter monasteriū. ex̄ de re iud. et materiā istā qualiter valeāt lre p surrepcōnē impetrate. dic ut no. per Jo. mo. in. c. fi. de fil. p̄sbi.

De appellat. ccclxxxiiii.

Nota utrū iudex qui appellacōm detulit rterminū p̄fixit ad p̄sequendū. postea possit ex interuallo forsitan circa finem illius termini illū terminū progare. videtur q̄ nō. exquo officō functus ē semel et p̄sertim si pti appellate interest terminū nō progare. tn̄ fuit determinatū cōtra quia immo verū tn̄ casus in quo ꝓponebatur questō erat talis. ubi nō erat ps appellata q̄a iudex ꝓcesserat ex officō suo.

De surrogacōne ccclxxxv.

Nota q̄ surrogatus in lite riure q̄ q̄modolibz ꝓtrebat defuncto. si i alia pte gratie fit meneō de possessione defuncti ad possessionē etiā censetur subrogatus. lez exp̄sse illud in gra nō exp̄matur. nā licet possessio acquirēda fit facti ipa tn̄ acquisita rapprehensa est iuris. ut le. et no. in. c. cū

nostris·de ꝺcess·ꝑtē·facit in ſmili·qꝫ no·
Io·mo·in·c·i.de lit·cō·li·vi.de ꝺsuetudine
elicita ꝛ elicienda.

¶ De Appell. ccclxxxvi.

¶ Nō utrū poſtq̄ ordinarius retulit ap·ſi
ps appellās petit coram eo recipi teſtes affu
turos vel valitudinarios ad ꝑpetuā rei
memoriā ꝓ uſtificatiōne appellatiōis ſup
hiis ſup quibꝫ appellauerat vidz renūcia
aſſe ap·fuit dictū qꝺ nō qz iudex poſſꝫ eos
recipe ꝓpter piculū· alleg abatur de ap·cū
teneamur·et qꝫ no·ꝑ glo·ꝺ ap·c·ſi a iudi
ce·li·vi·et qꝫ no· per Inno·in·c·paſtora
lis·de offi·dele·circa pn̄·in·iij·colū·et ꝑſer
tim ſi iudex nō exaudiuit ꝑtē nec voluit
teſtes recipe·non ꝓiudicat ꝑti quo ad re
nūciatiōnē·fac·c·cū venſſent·de eo q̄ mit·
in poſſ·cū ibi no·ſup ꝙbo·coram eo·

¶ De impetratiōibz poſt appel.

¶ Nota utrū ſi fuerit de· ccclxxxvii.
latū appellatiōm in ꝓtibz ꝛ terminus ꝓfixꝰ
ad ꝓſequēdū et forſan appellatio appro
batur a ꝑte appellata· et ſic cā debeat tra
ctari in curia·iuxta·c·abbate·de ſen·et re
iuꝺ·et·c·cotidie ap·li·vi·ps tñ appellās
vel alia tacito de dilatiōne ꝛ termini ꝓfixi
one impetret iudicē ad ꝑtes·an valeat
impetratio iſpo iure ut ſic ꝓceſſus per tales
iudices hitus ſup appellatiōne valeat·ſi
nō excipiatur qꝫ lre ſūt ſbrepticie·et ſi ex
cipiatur de ſubrepcōe carere debeat viribz
iuris·c·oblate·de ap·et ꝓfitum ſi ꝑuctus fue
erit terminus in impetrando iuris·c·ſepe·in
fi·de ap·tñ exquo ps aduſa nō excipit ꝓ
ceſſus valere debz·ar·no·de ſꝛp·ad audi
entiā·et Inno·e·ti·dilcūs·ubi determiat qꝫ
ꝓceſſus habitus p lras ſubrepticias ſi tñ
nō excipiatur de ſurrepcōe tenet·et ſic q̄
ꝺā intelligūt illa una·c·abbate·et·c·ſcpe·
in fi·tñ cōtra fuit dictū quia exquo ſemel
fuit ad curiā deuoluta·ut ſit ibi tractāda
nō ꝑt extrahi ꝑ de certa ſcientia ꝑpe faciat
mere·ꝑuida·ꝺ elc·li·vi·vide dci·iiij.

¶ De articulis obiectis ꝛ ꝓbat.
ccclxxxviij.

¶ Nota aliquis dat articlos obiectiuos
poſt terminū ad ponendū articulādū et
in termino ad ꝓducēdum oīa· ꝓducit
inſtrumēta ꝑ que ꝓbātur illi obiectus·
ſz ps aduerſa negat illa ꝓducta eſſe aus
tentica·ſcz notariū ſignaꝛ ſigilla queri
nūquid dans illos articlos obiectiuos
ſit admittēdus ad ꝓbandū illos ꝑ teſtes
et ſi nō ſit admittendus ad ꝓbāduz illos
ꝑ teſtes ex eo qꝫ nō dedit in termio nun
q̄d ſit admittendus ad ꝓbādū ſaltē no
tariū· et ſigilla ꝓductoꝝ· quidā dicebāt
qꝫ nō·quia nulla ꝓbatio debz recipi ſuper
materia articloꝝ repellēdoꝝ·ad hoc facit
qꝫ no·glo·de elec·c·inſtitutiōnē·ſup verbo·
legitime·in de·alij vero tenebāt cōtra·q̄a
licz ſit excluſus ab articulādo·et ſic a ꝓ
bādo ꝑ teſtes in illa inſtātia exquo nō de
dit in termio articlos·nō tñ fuit excluſus
a ꝓducēdo·et ſi abſqz oīi articulatiōe ꝓ
duxiſſꝫ mumimēta ꝑ q̄ apparet actorē re
pellendū hoc ſibi ſufficēt· ergo exquo ꝓ
duxit in termino ad producēdnz oīa ſi
ꝓducta negētur debebit admitti ad ꝓbā
dū producta·qz ante veriſimiliꝫ poterat
ignorare an ps aduerſa illa negaret·et
exquo admittitur ad producēdū etiā dz
admitti ad producta ſi negētur probāꝫ·
alias fruſtra ꝓduxiſſꝫ·nec ob·qꝫ ꝑ lapſum
termini excluſus erat a ponēdo ꝛ articlan
do·ꝑ ec videbatur excluſus a producēdo
mumimēta ꝑ q̄ poſitiōnes ꝛ articli deberent
probari·qz dico qꝫ nō ſequitur q̄a termi
nus ad ponēdū ſtatuitur ſeu poſitiōes et
articuli fiūt ut dicta in eis probētur per
confeſſionē vel ꝑ teſtes·et ab illo mō ꝓbādi
bene eſt excluſus nō aūt fiūt ad finē ꝓpo
nēdi qm̄ ſi poſtea ps velit ꝓponere ꝛ alio
mō puta ꝑ inſtrā velit ꝓbare ſit audiēda
producēdo etiā ſi nō articulaſſꝫ ꝓponere
cenſetur·et producē in termio ſibi decer
nitur·ꝑ oīa q̄ ptinebāt ad productiōnē·ſ.
probatio not·et ſigilloꝝ ſi ſibi negētur·
nec ob·dicta cle·inſtitutiōnē· q̄a loquitur
de probatiōne facta ꝑ teſtes a q̄ erat ex
cluſus· Item loq̄tur de probatiōne faciēda
de materia obiectiua a q̄ ꝑ inſtitutiōnē·ut
circa·erat excluſus q̄a ꝓpetuo irreparabi
liter excludit·et eius excluſio habet vim rei
iudicate· vide dci·ſup·lxiiij·et ij·ccccxxi.

¶ De citatiōnibz in cā criminali.

¶ Nō qꝫ regulariter ꝑ ccclxxxix.
auditorem datum in cauſa criminali in
curia romana nō diſcernitur citatiō perſo
nalis·niſi citatio ꝑſonalis fuerit omiſſa

et est ratio quia de facili potest sup hoc adiri ppa. facit ad istā. q. que no. archidi. in c. statuimus. sup verbo. mādatum. de offic. dele. li. vi. alius aūt delegatus ex curiam sm naturā cause pt citare psonaliter. ut c. i. de iud. li. vi. et hoc si sit talis cā in q nō admittatur p curatoz. ut ē cā de poh cōmis. ut in. c. p tuas. ex de sno. qō no. p Inno. in. c. qualiter. ñ. de accusac. nā ubi agitur ut quis ab administracōne amoueatur. nō vidz agi criminaliter ꝫ ciuiliter. criminaliter aūt agitur qñ agitur ad depositionē. ut alle. c. p tuas. in fi.

De fide instrumtoz. cccxcō

Nō instrumta extracta in ptibz in vim opulsorie etiā pte nō vocata decrete nullā faciūt fidē ñ ps specialiter in ptibz ad hoc fuerit vocata. vel sibi p opulsores msmuatum. hec vera si fuerint extracta. siue exē plata p alīū notariū qz p illū q illa alias recepat ꝛ fecerat. secus si p illū eūdē notariū fuerāt extracta siue tradita. tūc enim bñ faciūt fidē pte ad hoc non vocata et ꝫ tenuerūt oēs dectores me solo excepto. allegabāt ad hoc una. de fide instru. c. pnl. et si. cū ibi no. p Inno. et hosti. ego tñ dicebā pte vocandā in curia advidenduz ipam decerm ꝛ opulsorē forte merū executorē. ut nullā potestatez haberet citandi iuxta no. p doct. de offi. dele. pastoralis. de re iudi. de cetero. p Inno. et m cle. vna. de offi. dele. nec audituz hz ptātem dādi sibi iuridictōnē. sed merā opulsionē seu verī nudā requisitōez. put ex forma opulsorie apparet. Si igitur utiqz requiritur ptis vocatio et alie solēnitates recurratur ad ordinarios quia meo iudicio cōpulsores nō tenētur ad hoc nec pñt partē vocare. vide ꝫ in spe. ti. de instru. edi. C. postqz. v. sed nūquid. p Jo. an. in. c. duduz. de iuerdiu. p doct. in. l. cirografus. ff. de adm. tu. vide dci. sup. xlvij.

De foro competenti. cccxci.

Nota qp auditoz in aud. datus in negocio pncipali in causa ap. interposite i partibz siue añ sniam siue post fuerit appellatum potest inhibere iudici a quo. dūmodo sibi stet de app. et causa p eā fit deuoluta vel si cū articulo appellacōnis negociū eē pncipale sit omissum. cū potestate citādi ad ptes. ratio qz ius inhibet etiā auditores sacri palacij omisso articulo grauaminis a quo in ptibz extitit appellatuz. pceditur in negocio pncipali dūmodo sit id sibi omissum ꝛ ad curiā deuolutū. et si aliqs dies de ipo graumie cognoscerēt et bñ processum ꝛ male appellatum pronūciarēt michilominus maneret in curia nec remitteretur ad ptes. et hoc habz stilus. licz de iure essz otrariū faciēdū. ut de app. c. cū in eccia. et. c. ut debitus. cū ibi no. idē seruatur in causa q de speciali mādato omittitur i curia. et decreta ē citacō licz nō exēcuta idez seruatur in oībz appellacōnibz interpositis ab auditore camere et alijs iudicibz in curia citata tñ pte ad diem dū otra omissionē. vide dci. lxxxi.

De executoribz gīarū in forma pauperū cccxcij.

Nota qp si in forma cōmuni pauperum dentur tres executores cum clausula qp si oēs ꝛ cē iuxta formā decre. prudētiam. de offi. dele. si duo ex eis decō se excusante legitīe gīam huius purificauerūt. et alia exeqnda ꝛ faciēda cōmserint ut ē moris abbatibz ppositis archidiaconis clericis et notarijs publicis. et cuilibet ipsoz si vnus simplex clericus ex dictis subdelegatis procedēdo ad ulteriora prudeat impetrāti. de bñficio p eū debite acceptato ac mstituat et in corpalem possessionē inducat. dubitatur an valuerit huius pmissio institutio ꝛ inductō cā dubitandi fuit duplex. qz videtur qp huius subdelegatio nō valeret quia simplici clerico nō in dignitate ostituto facta fuerat contra. c. statutū. de ꝫp. li. vi. scdo qz facta ē pmissio per vmcū ꝛ nō per duos. et sic otra formam mādati que diligēter ē obsuāda alz nō valet qō agitur de ꝫp. cū dilectus. ff. māda. l. diligēter. de pbē. cui de. li. vi. hijs nō obstañ. fuit declusū ꝛ determiatū cōtra p oēs dnos. et rnsum ad. c. statutū illō nō habere locū in executoribz meris gīarū ꝛ sententiarū. put ibi no. Jo. mo. et archidi. et licz de stilo curie sit qp non detur executores in gratijs vel sentētijs ñ smt in dignitate ostituti tñ ille stilus non est obsuādus nec receptus in subdelegatis

quibz ꝺmittitur vnū nudū ministeriū puta promissio i corp̄alē possessionē inducētō q̄ sme quacūq; cā̄e cogī mcōne fieri p̄nt et ideo simplicibz clericis ꝺmittūtur quēad modū ꝺ examiacōe testiū ꝺ. in. c. cū tertoldus. ꝺ re iuꝺ. et p pau. in cle. iudices. ꝺ offi. ꝺle. hāc conclusionē tenerē vidi guil. ꝺ mō. lau. et gen. in exuagāti sedes aplica. Jo. xxij. faciūt no. p Jo. an. i. c. sup qōnū. in p̄n. sup glo. si ergo. ꝺ offi. ꝺle. i nouella. p spe. e. ti. Q. ℔ nunqmd. Scda rō etiā in ꝺtrariū nō obstat. q̄ hec forma māꝺati l; habeat q̄ vnus sme altero procedere nō possit. ut in. c. prudentiā. et. c. cāmque. ꝺ offi. ꝺle. tñ q̄a ꝺatur eis potestas ꝑ delegādi a lege. ut. c. pastoralis. et. c. sane. e. ti. etiā q̄n̄ scribitur in forma pauperū. ut in dicta cle. iudices. si duo vel tres ꝺmittāt vices suas vni ille fungitur vice duox siue oim ꝺ quo sunt tex. clari. in. c. quāmus. ꝺ offi. ꝺle. et. c. pnl. ꝺ el̄c. li. vi. et ideo quicq̄d ille vnus facit oēs facē censentur. vide ꝺci. se. et sup. xcix. et infra. ccccclxv.

¶ De executoribz gr̄arū cū clausula vocatis quox interest. ccexciij.

¶ Nō ex hoc ꝓpter p̄mū dictū insurrexit aliud dubiū utrū p̄ dcā ꝺstitutio. c. statutum. ꝺ ℟ p̄. li. vi. locū habeat in executoribz gr̄arū datis cū clausula vocatis vocāꝺis rē. et finaliter fuit ꝺcm q̄ sic. quo ad psonas. loca. dietas. ciuitates. et dioc̄. in tm̄ q̄ si p̄ dicti executores p̄cedāt ex̄ locum eis ꝺputatum vel ptes trahāt ultra vnā dietā. michil valet qđ agitur n̄ ꝺ expsso ꝺsensu partiū hec faciāt. ut ubi in. ¶. in nullo q̄. et hoc ꝓpter ꝺcetū ibidē in fi. appositū. et ē mcō q̄a p̄ dicti executores nō sūt meri. ℔ sūt iudices ꝺci. et cū cāuse ꝺg mcōne. ac ptibz vocatis rō die iudiciario seruato ꝺbēt p̄cedē. ut in. c. exhibita. ꝺ iudi. et ideo q̄ ꝺbēt extrahēr citare illud nō p̄nt ex̄ locū eis ꝺputatū facē misi ꝑm formā dicti. ¶. i nullo. et ℔ tenet exp̄sse. ¶. ꝺ mō. lau. i cle. i. ꝺ ℟ p. sup vo. auctoritate līarū. vide ꝺci. p̄ce. et sup. xcix. et infra. ccccclxv.

¶ De sma re iudi. et ꝺ sequestracōe.

¶ Nota q̄ si feratur sma ccexciiij. diffmitia in cā bñficiali ꝑ actorē contra reū possessorē. et ab illa sma appelletur ꝑ tercium q̄ dic̄ sua interesse. dubiū fuit utrū hic tercius appellās possit ꝺtradicē rē impedire sequestracōz bñficij et fructuū. inx̄ cle. vnā. ꝺ seq̄stra. pos. et fruct. et videbat q̄ sic. q̄a per hāc appellacōnē impediret realis et actualis executio sme q̄ est maior q̄ sequestratio. ut i. c. cū sup. ꝺ re iuꝺ. cū ibi no. g̃ multo fortius sequestrationē fructuū. q̄ est minus. ꝺ ꝺci. ex pte. ꝺ reg. iuꝺ. cui licet. li. vi. ꝓ hac opi. facit quod i no. pauli. in glo. pnl. dicte cle. q̄ queritur si duo litigant ꝺ bñficio qđ in totū spectat ad tercium. nūq̄d p talē litez impeditur in iure suo. tenet q̄ nō. q̄a hoc absurdū esset dicē. facē. c. cū eccia vulterana. ꝺ el̄c. quia nemini facit iniuriā q̄ utitur iurē suo. tres inter alios actā rē. ꝺ re iuꝺ. q̄uis. facit etiā ꝓ hoc dicto quedā no. Jo. an. in eaꝺ cle. sup vo. alias. v. ꝺtra possessorē ubi dicit q̄ si feratur sententia ꝺtra possessorem nō tñ ꝑ petitorē nō est locus sequestracōi cū quo ꝺcor. gentel. et pau. at hic l; sententia adhuc nō sit lata ꝓ isto nouo petitore. licet sit lata ꝺtra possessorē. ad instātiam illius q̄ forte nullum ius hz in bñficio. g̃ vidi. q̄ ad eius instantiā nō sit faciēd i hmōi sequestratio. ꝺ accu. sup his. Premissis nō obstātibz fuit ꝺcisū ꝺtra p̄oēs dños. nā ꝓ hmōi sequestracōnē nullū sibi fit p̄iudiciuz nec damnū. immo est sibi plus utilis q̄ dānosa. videlet q̄ frcūs p vnā psonā colligātur ydoneā rē rebuētur sibi si finalē in cā obtineat victoriā. nec ꝑ hoc impeditur in iure suo in aliquo. g̃ cessat dictū pau. qđ forte p̄cedēt si iste tercius fuisset possessor bñficij q̄a si inter duos vel plures petitores fertur sma pro vno ꝺtra vnū alium vel reliquos. nō fit seq̄stratio. nec hz locū cle. illa. qđ ꝓbat ibi tex. q̄n dicit duo vna sma ꝑ petitore ꝺtra possessorē nō possit dēte tñ pacifice tremo fertur sma qđ nō ē hic. p̄terea dictū Jo. an. nō ob. q̄ loq̄tur q̄n sma ferē ꝑ petitore q̄ agebat ad p̄uacoz. tūc enī nō ē locus seq̄stracōi q̄ nō hz locū n̄ q̄n agitur sup titulo bñficiali. et ideo si inter petitorē. et possessorē bñficij esset alia qō realis vel psonalis. non esset locus ꝺstitutōi cōmi. ꝑm Jo. an. sup vo. diffmitiuā. et pau. ibi dē. cū igit istius tercij non interest impedire hmōi ꝺ

sequestracõnem. et sit sibi potius utile q̃ damnosum. nõ ẽ audiẽdus. ñ. q. vi. non solẽt. et in dicto. c. sup his. nõ ob. c. cum sup. cũ ibi no. p Inno. et hosti. q̃a ibi posset fieri appellanti tercio magnũ p̃iudicium si fieret executio late sñie. p victore. et ipe in possessionẽ inducẽtur et sic sibi nouus possessor ꝛ durior aduersarius constituer retur. at hic in casu nostro illi habẽt vnã sñiam. p se non dabit̃ possessio nec aliq̃d de fructibꝫ p̃cipiet mi finalem victoriã in causa obtineret. ergo mans p̃iudiciũ fieret tercio p illam execucõnẽ q̃ p illam sequestracõem que fit p iudicem ꝛ nõ per partem. imo parte multa ergo nõ debꝫ esse ptibꝫ damnosa. ẽm Guil. et genze. ibi quũ remittit ad no. de iudi. examinata. et plemus de hac materia sequestracõis. de reg̃. iur̃. lo cupletari. li. vi. per Jo. mo. vis ẽ. dei. clx.

¶ De acceptãeõmibꝫ añ purificãcõem gratiarũ. cccxcv.

¶ Nota si impetrãs in forma pauperũ facẽ diligẽtiam quã potuit ut gratia purifi cetur. licꝫ purificacõ nõ fiat dũmodo p eũ nõ staret sed per executorem. quo minus ꝛẽ. potest acceptare infra mensem. et si postea constiterit de sua abilitate valebit acceptacõ et nulla ẽ collatio alteri facta ẽ. mensem post dictam acceptacõnem. et ante purificacõnem per ord̃. p regulam qõd p me nõ stat ꝛẽ. et no. per pau. et gen. et alios. in cle. cũ ei quẽ. de access. ptẽ. Pre terea hoc impedimentum est irreparable per superiorem. cui mil mandatur nec fieri possit per ipm hmõi purificatio. ergo cessat recursus de quo in. c. pastoralis. de iur̃ patro. nec potest dici agi posse ad interes se. quia in beneficialibꝫ nõ cadit extimacõ seu interesse. ut no. Inno. in. c. querelam. de elec. vide. clxiiij.

¶ De citacõibꝫ. cccxcvi.

¶ Nota valet citatio ad domũ ad diffmi tuã sententiaz audiendã. si semel in cau sa ꝛ maxime ab initio fuerit personaliter apphensus. vel semel psonaliter compa rũit et iudicio sisti. p̃misit. no. Inno. in. c. si. de eo qui mit. in poss. et allegat pro casu. c. causam. de dolo. et dtu. sed loquitur in absente actore cuius cõtumacia maior ẽ q̃ rei. ut ibi no. glo. utrũ aũt valeat huiusmodi citacõ ad domũ ad testes recipi endos. Jo. an. in cle. ñ. de iudi. sup̃ dto. p sonaliter. remittit ad mercuri. in regula p̃sumitur ignorãtia.

¶ De p̃bacõibꝫ. cccxcvij.

¶ Nota creditur lr̃is epi sub sigillo suo sigillatis sme tabellionez testibꝫ sup resi gnacõne facta in manibꝫ suis ꝛ admissa. et collacõne p eũ facta si hec oĩa vno tẽ pore coram co ꝛ p eũ facta existũt. ut no. p Inno. in. c. qm dtra. de p̃ba. et q̃a ista spe ctãt ad suũ officiũ in quibꝫ creditur lr̃is suis. ut no. p Inno. ẽ. in. c. ñ. de fide instru. et etiam creditur literis executoris. ut J. dei. ccccexxiiij.

¶ De renũciacõne. cccxcviij.

¶ Nota resignatio bñficij̃ reuocati etiã ex causa permutacõis. vera vacacõnẽ induc it quia reuocacõ ipe. licꝫ collacõnez impe diat seu quãuis aliã dispõicõnẽ bñficij̃. ut in. c. ut nr̃m. de ap. et. c. si eo tpe. de elec. li. vi. tñ nõ impedit resignacõnẽ quũ vale at. licꝫ clerici resignãtes debeãt recurrere ad ipam p permutacõne pficẽda.

¶ De rerũ permutacõne. cccxcix.

¶ Nota q̃ beneficia ex causa permutacõis resignata vacãt in veritate ita q̃ post va cationẽ hmõi debet sequi vera collatio et institutio. ut le. et no. in. c. i. de re. permu. li. vi. licꝫ ibi Jo. mo. videatur dixisse dtrariũ. cuius opinio reprobatur. p quo etiã facẽ clem. vna. e. ti. vide ẽ. dei. cccc ñ. et dei. ccccclxxiiij.

¶ Vt lite pendẽte. cccc.

¶ Nõ si lite pendẽte in palacio aplico sup bñficio eccliastico reus ꝛ possessor trãsferat bñficiũ i aliũ permutãdo. vel alio mõ mo riatur. hmõi permutatio solui p modũ at tẽptati etiã dtra illũ qui sup̃stitit eo tñ modo ut no. p Inno. ô dsti. cũ M. de ap. cũ tene amur. p host. vide sup dei. xe.

De rerū pmutacōe. cccci.

¶ Nota q pmutāti nō ꝓdūt interdictuz vñ vi. nec ꝺdītio ex canone reintegrāda obbstāte sibi renūciatione volūtaria per quā amisit possessionē iuxt no. p Inno. i. c. sup h. de renū. et. c. accepta. de resti. spo.

De rerū pmutacōne. ccccj.

¶ Nota q si ꝙs pmutuat aut vnū bñficiuz ꝓ pluribz qō ꝑt iuxta nōta p Inno. in. c. venerabilis. de excep. et de re. pmu. c. vno. li. vi. h vnū euincatur tanq̄ rehuatū ꝛ aliꝰ ud dimittere voluerit. ꝑt petere ꝛ hñe regressum ad suū ꝑmū bñficiū. auctoritate tñ supioris. et est opus noua collacōne. ar. i rōne. i. c. si bñficia. de ꝓbē. li. vi. et in. c. inter cetera. e. ti. et. c. vnū ſo ꝓ. ō re. pmu.

De literis grōsis. ccccij.

¶ Nota si vnus ex duobz hñtibz grās equales. et ciusdē date ꝑmo pñtat lras executoi q̄ alter. et facit fieri ꝓcessus ꝑtur alteri in ꝓbenda vel bñficio postea vacāt. ꝓpter hmōi diligētiaz. q̄ omis executoꝛ datus ad promdēdū ē collatoꝛ. iuxt ea que no. in. c. p illoꝛ. de ꝓbē. et de Rẽpt. tibi qui. de ꝓbē. si cui. li. vi. per archiō. ita q̄ locū hz in illis. c. duobz. de Rẽp. li. vi.

De rerū pmutacōne. ccccij.

¶ Nō agēti ꝛ petenti bñficiū ex cā pmutationis sufficit probare cōpmutantē sic habitū. et reputatū pro tali tē. et in possessione pacifica illius bñficij pmutati fuisse etiā si titulus istius ꝙpmutātis impugnetur cui impugnāti incumbit ꝓbatio. non ob. clausula. in fine lrārū pmutacōis apposita. q̄ de iure ꝺmum censetur subintellecta. ut le. et no. de excep. cū venerabilis. de rerū pmuta. c. liez. li. vi. et ideo ex supaūbdāti. et ad maiorē cautelā ꝛ expssionē pomitur. et sicut impetrās bñficiuz vacans p obitum nō tenetur ꝓbare plene de titulo sui ꝑ decessoris decedētis. ita nec impetrans p reſignacōnē. ar. no. per Inno. et hosti. de ꝑsump illud. de eo qui fur. oīō. re. c. in notiuit.

De pēis. ccccv.

¶ Nota q si ꝺstet de occupacōne iniusta bñficij ꝑt ꝺdēnari occupās in fructibz ꝛ tempore occupacōnis bñficij ꝓceptis ac si de violēcia ꝺstaret. li nō sit ꝓbatū tēpus occupacōnis. aut quātitas seu valoꝛ fructuū. ratio q̄ de mala fide sua ꝺstat ꝛ malefidei possessoꝛ sicut violētus ꝺdemnandus est i fructibz. C. vñ vi. l. ꝙquerebat. de resti. spo. grauis. Nō obstat q̄ hmōi est incerta. q̄ m accessoriꝰ ꝑt ferri talis sententia. ut no. Inno. c. in. c. tanta. de excess. ꝓla. et de resti. spo. cū ad sedem.

De appell. ccccvi.

¶ Nota q si iudex ꝓcedat pendēte termino ad dandū ꝛ recipiendū apl̄os a iure vel ab hoie ꝑfixos. valebit ꝓcessus hm omes me excepto solo allegabatur pro dicta opīō e. c. ut sup. et. c. ab eo. de appl. vi. ꝓpter verbū ibidē appositū. ex tunc qō notat extremitatē tēporis. de ap. ꝑte rea. et hoc viō tenere Jo. an. in dcō. c. ut sup. in no. sup glo. ante pnl. reprobando glo. osti. in. c. coꝛdi. e. ti. quā allegauī ꝓ me. allegatur etiā. c. significauit. et. c. sepe. et. c. oblate. et. c. psonas. de ap. et. c. nō solum. e. ti. li. vi. nā dilacōne pendēte data ab hmōi vel a iure ꝺquiesc̄at officiū iudicis ꝛ nichil in ꝓiudiciū ꝓtis ē attemptādum. ut in ꝑdictis iuribz faciūt etiā alia multa iura de cō cess. ꝓbē. c. nulla. et. c. quia diūsitatē. de loca. potuit. et de ꝺmo. c. vno. et de elec. cōmissa. et de ꝓben. statutum. li. vi. de con cess. ꝓben. cū ei quem. C. secus. in clem. cum multis smilibus. hāc opi. tenuit dñs pater meus Jo. de lignā. in. c. dilcūs. de ap. ubi tñ vacillādo ꝓmo sic distinguit. aut iudex a quo appellatuz ē. et ꝙ quē aliq̄d attemptatū ē pendente termīo ad dandū apl̄os postea appellacōm retulit hmōi. aut nō. ꝓmo casu dixit. non valere ꝓcessum habitū pendēte termio apl̄oꝛ. In ſcdo casu valere dixit ꝛ tenē. finaliter tñ tenuit in utroq̄ casu nō valē ꝓcessuz. dicit tñ Jo. calō. in quadā sua. q. tenuisse opi. ꝑris sui Jo. an. ad optim. iuē pau. in quadā sua qōne per eū disputata videꝝ. ccccxl.

De ꝺdēnacōe expensarū et de distributiombz cotidianis.

¶ Nota non sufficit ccccvij.

quo ad condēnacōnē fructuū faciēdam

ꝓbare q̄ tempe ſpoliacōis fregerit hoſtia vel filia fecerit ubi facta fuerit violēcia ꝓſone ſpoliate. vel famlie ſue exīti tomo. q̄ poterat eſſe q̄ tomus erat vacua et ſic cenſetur nulli facta violencia iuxta nōta in.c.cū ad ſedē. ſupꝫbo. interdictū vñ vi. de reſti. ſpo. in ſpe. ti. de preſcri. et poſ. ¶. i. circa fi. ꝫ. itē nō. Item q̄n impetratur certū bñficiū certi valoris fructuū ſm cuiuſcūq; extimacōis diſtribucōes q̄tidiane i hmōi valore fructuū nō ſūt cōputāde. rō q̄a ille dātur rōne cuiuſdā miniſterij ꝓſonalis puta intereſſentibꝫ diuinis nō de corpore bñficij. et ideo ſb illa clauſula nō cōpꝛhendūtur. put le. et no. de pben. licꝫ. et de cli. nō re. c. vno. li. vi. et ibi ꝓ Io. an. et Inno. et melius p eūdē i addi. ſpe. ti. de ꝛceſſ. ꝓbē. ꝓ hoc facit opus me. c. fi. de ꝛceſſ. ꝓbē. ¶. in illis vero. li. vi. ubi diſtribucōes cotidiane ſūt aliud cū illud q̄d datur racōne ꝓbende.

De diſpenſacōmbꝫ. ccccviij.

¶ Nota voluerūt dñi q̄ opi. Io. mo. poſita m. c. i. de fil. ꝓſbi. li. vi. de cetero fiat videlꝫ q̄ diſpenſacō iuxta formā illius. c. facta cū illegitimo nō extēdatur ad ꝓbēdā eccie cathedralis ꝓpter p̄eminēciā ma ioritatē quā hānt canonici eccie cathedralis ſup clericos alios ciuitatis ꝛ dioceſis. q̄ ipi ſūt ps corpis eccie ꝛ epi. de teſta. requiſti. epus enī ē caput ꝛ ipi ſūt mēbra. de hīs q̄ fi. a pla. no. et. c. quanto. Io. mo. alle. c. q̄mus. de ꝓbē. li. vi. et. c. extirpāda. de. e. ti. ¶. q̄ vero. q̄. ¶. mchil facit ſm Io. an. q̄ tenet cū archid. ꝛ tra Io. mo. quoꝝ opi. tenet dñs oldra. in q̄ombꝫ ſuis p multas racōnes. dicit tñ dñs robertus dñm Io. an. in addi. ſpe. ti. de fil. ꝓſbi. in diſpſatiōe papali ſup defectu natalium diſtinxiſſe. a illa ē cruda ꝛ nuda. puta ꝓpa diſpenſat cū illegitimo poſſit obtinere vnū bñficiū ſm plex tūc nō vemt curatum nec cathedrale. ſi vero diſpenſat ut poſſit obtinere bñficia q̄cūq; tūc q̄a hmōi diſpenſatio ē exuberās. vemūt omia. ꝛ tra tñ p̄mū membrū diſtinctōis vidz. tex. in. c. tua nobis. de ꝛb. ſig. vide Io. an. i nouella. i. c. gña. de ſꝛpli. vi. i pn̄. q̄n ꝫbū bñficiū. meludit vel nō meludit ꝓbēdā. q̄ remittit ad no. de ꝓbē. c. ul. poſt pn̄. p eū. vide ſup dei. xlv.

De reſti. ſpol. et de ꝓbat. ccccix.

¶ Nō libellās interdicto vñ vi. et petens bona mobilia ſibi p violentiā ablata reſtituī nō tenetur illa ſtatī an lic. de ſpecificāe dūmodo violētiā deduxerit q̄ ꝓbata p teſtes ſufficit res ablatas ꝓbare p iuramētū qđ metus cā. c. ulti. ar. no. de p̄dictis. in. c. cū dilcūs. de or. eccg. et de reſti. ſpo. gratis. et. c. cū ad ſedē. et ibi p Inno.

De reſuacōmbꝫ ꝛ de bñficijs affect. ccccx.

¶ Nō q̄ bñficia collectoꝝ et ſubcollectoꝝ ſemel reſeruata licꝫ dſmāt eſſe ſb collectores ꝛ ceſſij eoꝝ officiū ſp remanēt reſuata nec alius p̄t diſponere de eis p̄ter ꝓpam. q̄a p decretū ꝓpe ſemel fuerūt affecta q̄ affectō nūq̄ tollitur n̄ p collacōem ꝓpe poſtea ſb ſecutā. et q̄a ſemel ablata erat ptās ordmario dferēdi p hmōi reſeruacōnē n̄ reſtituatur ſibi ptās hmōi et tollatur impedimētū nūq̄ poterit ſe intromittē de illo bñficio. ꝓ hoc iura adūa. de ap. ut noſtrū. de offi. ordi. paſtoralis. de preben. ſtatutū. de elec. ſi eo tempe. li. vi. ꝓ hoc faciūt declaracōnes dñi urbani. v. et greg. xi. que habēt q̄ ſi mādat ꝓpa p̄uideri de aliquo bñficio vacāti. certo mō vel vacaturo. ſi ex alia cā hmōi p̄uiſio poſſit ſortiri effectū michilominus tñ remanet reſeruatum. Sz vidi dubitari utrū hmōi reſuatio debeat cenſeri generalis vel ſpecialis et fuit determiatū in rota ꝛ etiā per dñm vicecācellariū qđ erat ſpecialis. vide dei. ccccxij. et. ccccclij.

De acceptacōmbꝫ. ccccxi.

¶ Nota habēs gratiā de bñficio ſi qđ vacat. vel cū vacauerit in certa eccia qđ duxerit acceptādum p̄t acceptare bñficium ad cuiuſcūq; collacōnem ptinēs ſiue per inſtitucōem vel p electōem ſpectet in ipa eccia nō obſtante q̄ nō habeat ad collationē epi ꝓpoſiti decani ꝛc. q̄a p̄t papa adiecere formā in gratijs ꝛ p̄uilegijs ſuis q̄s vult. et q̄n nō exp̄mit aliquē modum vemt omis modus. put legitur ꝛ no. de ꝓbē. cū in illis. li. vi. et in cle. vna. e. ti. et ibi glo.

De bñficijs collectoꝝ. ccccxij.

¶ Nota lz ꝑm ordinacõem dñi greg. xi. vnicus subcollector in qualibz diocesi sit reputãdus cuius bñficia sint refuata. tñ si vnus remoueatur et alter loco eius sb rogef oim hic successiue reputato⁹ fut reseruata bñficia ꝓut sup in q̃dã declusione ẽ dcm. q̃ incipit. Ite q bñficia collector. ꝛ c̃. et declusũ videlz q licz cesset eor officium nõ tñ cessat refuatio. et ẽ verũ dicẽ q q̃libz ꝑ suo tpe erat solus ꝛ vnicus sb collector. et sic ipius bñficia cadũt sb refuatione. et fuerit affecta semel. q̃ affectõ nũq̃ extinguit nẽ p reuocationẽ ꝓpalẽ sb secutã saluo tñ casu. c. statutũ. de ꝓbẽ. li. vi. vide ccccliij.

¶ De acceptacõibz ꝛ impetracõibz. ccccxiij.

¶ Nõ impetrãs lz acceptet bñficiũ vacãs p obitũ. c. idẽ tñ vacant p obitũ. b. nõlominus tñ valet acceptatio l: nõ valeat reuocatio ꝑm aliquos. rõ q̃ potius dicemus hic declarandũ vacacõz q̃ vacacõis modũ. p tũ si acceptauit bñficiũ in loco certo. puta ecclesiã talis ville vel ꝓbẽdã talez vel sic vocatã. tũc enim satis p has q̃litates ꝛ circũstãtias tales dstat de corpe bñficij acceptati licz erratũ sit in psona. dstat enim q bñficiũ sic vacãs i tali loco siue eccia voluit acceptare. et ibi ptũc nullũ aliud vacauit g. ar. l. certũ. ff. si cer. pe. et de testi. c. licet ex quadã. faciũt no. p Jo. mo. in. c. si tibi absenti. de ꝓbẽ. li. vi. et ibi plene p eũ. nec ob. c. suscepturz. de Rẽp. li. vi. q̃ nõ hz locũ in acceptacõne q̃ ẽ q̃dã declaracõ voluntatis et tẽdit ad execucõnẽ gr̃e. et ideo non mirum si erretur in mõ vacacõnis. q non impediatur acceptacõ. dũmõ seq̃tur vera ꝛ effectualis prouisio. q̃ dat ius i re. de decess. ꝓbẽ. c. fi. li. vi. vide dci. cclxxiij.

¶ De expectatiuis in forma pauperũ.

¶ Nõ si hns gr̃am i forma pauperũ ꝑm impetret aliqs vacãs bñficiũ offerẽs se dimissurũ p dcãz gr̃az i forma pauperũ pus q̃ pacifice possessionẽ dicti bñficij vacãtis fuerit assecutus et anteq̃ possessionem hmõi beneficij pacifica habeat impetrat aliã gr̃am iteruz de alio bñficio vacãn. faciẽdo mencõnẽ de seda gr̃a ꝛ nõ de ꝑma. scz quã habuit in forma pauperũ. fuit declusũ p omes hãc vltimã gr̃az fuisse et esse subrepticiã. ꝓ eo q̃ nõ fecit mencõz de sua ꝑma gr̃a q̃ adhuc mãsit in suo robore. nec erat extincta añ hmõi assecucõz bñficij scdi p eũ impetrati. et possibile foret ipm nõ assequi. et sic semp ꝑmã gr̃am obtinebat. et vigore gr̃e illius aliqd bñficium cadẽs in gra sua poterit acceptare. et q de illa nõ fecit mencõnẽ hec ultima gr̃a fuit surrepticia. ut ex de Rẽp. in nra. et. c. si ꝓponẽte. et. c. ad audiẽtiã. et de ꝓbẽ. si motu ꝓprio. li. vi. vide dci. cclj.

¶ De intrusionibz. ccccxv.

¶ Nota q intrusus ẽ ille qui absq̃ titulo eius q̃ dare pt tenet bñficiũ. et nõ ille qui ab illo hz titulũ qui dare pt. licz de ipius ꝓmotione vel tenẽtis titulũ validitate disputetur. alias dubitetur. hz vult Jnno. in. c. mchil est. in magna glo. circa medium. de elec. et ibidẽ dpost. in glo. pone. et sic intrusio opponitur canonico ingressui.

¶ De acceptacõibz ꝛ ꝓbẽdis.

¶ Nõ ꝑpa fecit gr̃am titio de canonicatu talis eccie ꝓbẽdã vero ipius eccie ac pstimonia h q̃ vacãt ad pns vel dũ vacabũt. p mortez vnius canonici cedẽn. vel decedẽn. vel cũ ea vacare dixerit. sibi dtulit. vel dispositõni sue reseruauit. q̃ q̃. vnus mẽsis spaciũ duxerit acceptãdũ. mortẽ vnus canonicus obtinẽs vnã ꝓbẽdã et q̃dã pstimõiã iste expectãs acceptauit ꝓbẽdã ꝛ dimittit pstimõiã illius q̃ decessit postea moritur vnus alius canonicus ꝛ ille impetrãs vult obtinẽ pstimõiã illius scdi decedẽtis. alius aũt expectãs seqñs in data qui acceptauit ꝓbẽdã ac pstimonia alterius scdo decedẽtis dicit q ꝑmus amodo nõ pt obtinere pstimonia ꝑsertim ista. q̃ imputet sibi q̃re nõ recepit pstimonia ꝑmo decedẽtis. sicut eius ꝓbẽdã acceptauit. et qõ nõ pt dimittere gr̃am suã. nec valet acceptare ꝓbẽdã vnius canonici ꝛ pstimonia alterius. imo optet q vnius eiusdemq canonici pstimõiã ꝛ ꝓbẽdã recipiat ꝓpter ẽba illa vnius canonici. ꝓ q̃ etiã scz q nõ posz dimidẽ gr̃am. facit. ff. de dci. et de si cui. del. ij. nemmẽ. ꝑ ꝑmo facit. q illa ẽba dicta dimidũtur in duas distinctas. ar. l. filie. C. fi. ff. de dci. et dmõ. ꝑtum. q̃a posz dicẽ q morietur vnus canonicus ꝓbendatus nõ hns pstimonia cuius ꝓbẽ-

dam eo acceptante essꝫ incouenies si nō
possꝫ pstimonia alterius postea decedēn.
acceptare. g nō vidr ꝑpam intellexisse il-
la verba in sensu oppositō vel vnito. ꝫ potiꝰ
in sensu diuiso. Itē illa verba eccie. referū
tur ad pbēdā et illa vnus canōici referū-
tur ad pstimonia. si enim in gra michil fuisꝫ
dictū de pstimoniis non fuissent apposita
illa verba. vnus canonici tē. ꝫ simplr fu-
isset dictū pbēdaz vero si q̄ vacat tē. g cū
plures sint gre. sez vna de pb. ipius eccie
et alia de pstimoniis vnus canōici cedē.
vel decedēn. ar. l. scire debemus. ff. de v̄. ob.
ergo illa verba q̄ statim sequūtur q̄ ducēt
acceptāda. cū sint pluralis numeri diuidē
tur in suas singlaritates ad q̄s referūtur
per illam dictōnē relatiuā. q. ut sit sensus
sibi factā gram fuisse. de pbē. ipius eccie.
quā ducēt acceptandā et sibi etiā factaz
aliā distinctā gram de pstimoniis vnius
canōici cedētis vel decedētis. q̄ ducēt ac-
ceptandā. ar. dic. l. filie. C. fi. et hoc credo
verum.

De sentētia excōis. et de re iudi. et
excepcōibz. ccccxvij.

Nota cā fuit ꝓpūciata deuoluta p tres
interlocutorias nūc impugnās deuoluti
onē. ꝓtendens nullitatē ꝓpūciatoꝝ et ꝓ
cessus ex tūc habitu dic ꝑtē q̄ impetrauit
dimissionē fuisse tēpore impetracōis excō
mūcatā. queritur an sit audiēdus. et vi-
detur q̄ nō donec dicte interlocutorie ob-
tinuissent effectū suū. p. c. ut calumnijs. de
sen. et re iudi. i clem. fuit dictū q̄ audiētur.
q̄ ꝑiudicialis erat exceptio. Itē q̄ post
finitū ꝓcessuz et post finitā cām essꝫ audi-
endus. g tnūc aīq̄ ulterius ꝓcedētur.
erat melius eū audire. et minus malū essꝫ
q̄ post finē cāe. ut lites breuiarentur. nec
tres interlocutorie feruntur valere. quia
nulle erāt. ar. l. si exꝑssim. ff. de ap. nec ob
stat. c. ut calūnijs. q̄a loq̄tur i diffinitiua
ꝫ caue. q̄ etiā hꝫ locū in interlocutorijs.
ut ibi no. sup v̄bo. sinias. et ibi ē diuersa rō
q̄ hic. ut pz ex illo tex. vide dei. ccccxli.

De rerū pmuta. et de ꝓcu. ccccxviij.

Nō utrū pmutācō fcā p ꝓcuratorē la-
icum teneat. quidā diceb̄at q̄ sic. p. c. nō
indiscrete. de ꝓcura. li. vi. et p ꝫ induce-
batur q̄ ꝑaū. te. net in cle. cū ei quē. de cō-
cess. pbē. q̄ acceptacō facta p ꝓcuratorez
laicū tenet. et p hoc q̄ ml expediendū cū
tali ꝓcuratore laico i negocō pmutacō is
decernit fundamētū spāle inriū in psona
ipius. ꝫ solius dñi. et magis ē nudus mi-
nister vel nūcius. p hoc facē. ff. ad trebell.
quita. C. i. q̄ in hac rōne decernat cū. l. si-
milr. C. ex asse. de iure de. quidā alij dice-
bāt ita p. c. decernimus. de iudi.

De excepcōibz obiectis.

Nō an reus et possessor in ccccxix.
cā bñficiali si nō decet de iure. vel etiā si cō
stet de nō iure suo. possit dare obiectus cō
tra actorē. de cuius iure cōstat n̄ vincatur
p obiectus istos. quidā dixerūt q̄ non
ar. no. p Inno. de re iudi. cū bertoldus. in
fi. et q̄ nō solēt audiri quox nō interest
pro quo etiā facit. qđ no Inno. de accu. su-
per hijs. sup v̄bo. excludatur. et vidr glo.
ordiaria. immo tex. ibi in tertiū intellectuz
glo. de ꝓcess. pben. c. post electōnē. in fi. cū
no. in glo. fi. aliqui tñ et credo melius. te-
nebāt ita. q̄ immo possit dare obiectus
q̄a sufficit reo q̄ vincat p nō ius actoris.
etiā si stet de nō iure suo puta p ꝓfessio-
nē vel alias. ar. no. p dispost. de rescp. mā da
tū. iuncta. l. fi. C. de rei ven. Itē melius est q̄
iste iniuste remanet i sua possessione q̄m
iniusta vel viciosa q̄m si alter viciose migre
detur nec ꝓpter ꝫ ille iniustus possessor
remanebit q̄ ordiarius illū ex officō po-
terit remouere p. c. ordinarij. de off. ordi.
li. vi. vide Io. mo. in. c. ut circa de elec. li.
vi. sup v̄bo. interdictā. vide dei. lxiij.

De excepc. ccccxx.

Nō an ille reus et possessor q̄ in ꝑma in-
stantia nō dedit obiectus in termio pem-
ptorio ad ponendū et articulandum. pote-
rit in scōa instantia dare obiectus. quidā
dixerūt q̄ nō. q̄a obstante termio pem-
ptorio exclusus ē et ius illius exclusionis
trāsit ad scōam instantiā. Alij dixerūt cō
tra. et credo q̄ melius. q̄a in cā appellatio-
nis nō opposita opponāt tē. ut. l. p hāc.
C. de tēp. ap. itē q̄a i ꝑma instātia. li nō fu
erint obiectus dati. et ptūc fuerit obstan.
lapsu termini exclusus tñ appellō ēducit

omes termmos ꝛ vim eor. ar. no. per Jo. mo. de ap. c. liez. li. vi. et nō ob. C. de p cu. l. ita temū. q̄ illa in dialtoriis nō m per ēptoriis q̄re nō ob. vide dei. cccexxxiij.

¶ De excepcōibz obiectis.

¶ Nō q̄d si im p̄ma instātia cccexxi. in termio ad ponendū nō tedit obiectus ꝛ postea in termio ad declarādū q̄ nō potuit. q̄a in materia obiectua nō ɔsueuit assignari termius ad declarādū. et ita fuerūt repulsi obiectus ex eo q̄ non fuerūt dati in termio. nunq̄d si dentur in scōa instantia m termio admitti debēt. quidaz dixerūt q̄ nō. q̄a fuerūt excluſi i p̄ma instātia. ꝛ alij ꝛ melius ut credo dixerūt cōtra. q̄a repulsio nō fuit reprobacō eor. cū cāe ɔg mcōne. g. rē. ar. ff. de ɔpensa. qō in die. ¶. si racōne. et. ff. de ɔtra. tut. l. i. ¶. p̄terea. p hac etā tex. de ap. liez. li. vi. et. e. ti. c. cū a repulsione. in cle. vide. dei. cccelxxxviij. et. lxiij.

¶ De acceptacōibz. cccexxij.

¶ Nota p̄mus ꝛ scōs in data acceptauerūt j. mensem vnā eccīam. post mensem vero aliū vel duos menses. scōs fecit sibi prouideri. ꝛ p̄mus nō. immo antecꝫ p̄mꝰ sibi facēt p̄uideri supuenit reuocacō ꝓpe. queritur an scōus habeat ius. et videtur q̄ sic. q̄a acceptatio p̄mi redditur inutilis ꝛ ineffectualis ꝓpter reuocatoriā. g. nō vidz q̄ pstare possit impedimentum scōo q̄a nō pstat impedimētū qō de iure nō sortitur effectū ɔtrariū fuit determiatū. p. c. quodā. de p̄ben. li. vi. acceptacō eni p̄mi cū a p̄ncipio tenuiſſ fecit ut decretū positū in lr̄is suis omia facta p scōo irritaēt. et p̄ista pte sez q̄ acceptatio exquo semel fuit valida liez postea efficiatur inutilis pstet impedimentū faciūt iura alleg. qōne quā posuit Jo. an. de re. iur. nō pstat. in mercuriali. pro ista pte optime pt induci. ff. de libe. et postu. l. si post. in p̄n. et per eundē modū. l. si post hēre dz. in p̄nci. et vide hic qōnē que incipit cū ad collacōnē cuiusdā epi. sed q̄d erit si p̄us i data nūq̄ acceptauit an p̄uisio scōo facta infra mensem p̄mi erit nulla. et idē q̄ri pt de collacōne ordiarij facta infra mensem p̄mi. si p̄us nō acceptat. et liez pau. teneat q̄ sit nulla. ut no. in cle. cū ci quē. de ɔcess. pben. dic q̄ immo valet p rōnes Jo. mo. de p̄ben. statutū. li. vi. et q̄a gra p̄mi ē ɔdicionalis sez si acceptauerit infra mensez et ɔditio deficiat. g. nō impedit ordinariū. vel scōm in data. Jtē oīe decretū dz tacitam ɔdicōnē sez si his in quibus fauorē ē interpositū eo uti voluerit. ff. de le. j. l. seruum filij. in p̄nci. et no. Jo. mo. in d. cō. c. statutū. de p̄ben. et ꝫ est verū n̄ tunc cū scōus sibi fecit p̄uideri p̄mo possꝫ notabiliter negligētia imputari. q̄a tūc cū ꝓpterea p̄mus sit excluſus. ut in. c. tibi qui. in fi. de ſpr. et in. c. si clericus. de p̄ben. li. vi. scōus possꝫ sibi facē p̄uideri. ꝫ qñ dz nōbilis negligētia p̄mo imputari hoc est in arbitrio iudicis attentis circūstātijs attendēdis. cū nō sit tempus a iure statutū. dz tn ɔsimiliter q̄ executor scōi vel ordinarij p̄t monere p̄mū. ut faciat sibi p̄uideri et ad ꝫ sibi p̄figere tēpus ɔpetēs qō ꝫ faciat. alioquī ipi etā poterūt p̄uidere. ut ar. in smili. exē de restitu. spo. frequēs. ¶. solet. ff. de here. instit. si quis instituatur. in p̄n. cū ɔcor.

¶ De restituē. spol. cccexxiij.

¶ Nota Sed pone recento themate p̄dcō scōs q̄ fuerat i possessionē inductus post p̄mōnē sibi factā fuit spoliatus p p̄mū ꝫ agit ɔtra eū petitorio ꝛ possessorio simul q̄ritur an q̄a ɔstat de nō iure suo. sicut etā de nō iure p̄mi. an scōs sit restituēdus. videtur q̄ nō. exquo ɔstat de nō iure suo. arno. m. c. ɔstitutus. de fil. p̄sbi. et ibi p Joan. cū sit par cā. exquo neuter hz ius. videtur q̄ sit potior ɔditio possidēs. Jtē q̄a cū simul petitorio ꝛ possessorio actū ē. liez in p̄nūciacōne in possessorio sit p̄nūciacō p̄mittēda. in execucōe tn dz ꝓprietas p̄ualere liez g ferat̄ sentētia sup possessione. cū ꝓprietas nō sit sua. immo nullius g p̄ualet in execucōe ut impediat p̄nūciacōz sup possessione mādari execucōm. ar. c. cū dilectus. de cā poss. et ꝓprie. in oppositum vidz q̄ liez in petitorio debeat absoluere p̄mū ab impeticōe scōi. tn in possessorio simul intentato debeat eū cōdēnare ꝛ scēm restituere. exquo ɔstat de spoliacōne q̄a utilis possessorij petitio ꝓpter inutilem petitionē i petitorio addita nō dz viciari. ar. regle. utile. de re. iur. li. vi. p̄sertim in odiū

spoliatis·et quia si secūdus nō fuisset spoliatus·et p̄mus ageret cōtra ipm fuisset absolutus·et quia melior est possessionē esse penes eū q̄ p̄mo possedit·q̄ sententie vicio suo ceciderit a possessione sua·p quo·dr̄ resti·spo·in lr̄is·et·c·sepe·cū ibi no·p Inno·michil fuit determinatum sed motū tantum·

¶ De sn̄ia re iudi·et execut·
cccexxiiij·

¶ Nō q̄dā obtinuit duas sn̄ias conformes p se·et terciā contra se·sup nullitate p̄marū duarū p quā p̄me due fuerant nulle dicebate·et quartā pro se confirmatoriā p̄marū duarū·r confirmatoriā tercie late sup nullitate et sic habz tres sn̄ias p se concordes·et vnam contra se sup nullitate·ps vero rea contra quā fuit lata tres sn̄ie appellat a sn̄ia confirmatoria p̄marū duarū·p̄tendēs·r p duc̄ens earū nullitatez·pro quar sup qua nullitate obtinuerat pro se sn̄iam tertiā·actor vero petit an teq̄ reus audiatur super illa nullitate mādari tres sn̄ias concordes exēcucōi·iuxta·c·ut calūn̄ijs·de sent· et re iudi·in cle·reus dicit q̄·c·ut calumnijs·nō habz locū in hoc casu q̄ ipe de nouo post tres sententias cōcordes·nō ppositum fuit nullitatem·immo ante post duas sn̄ias ppositum fuerat de nullitate·et sup ea p se vna sententiā iam reportaut·q̄s eor bene dicat nō fuit determinatū sed motū in cōsilio· vide·cccexvij·

¶ De dilatione appellacōis·
cccexxv·

¶ Nota postq̄ fuit concessū in causa sn̄ia p̄mū fatale vel sm·appellās anteq̄ petat ferri sententiā·patitur labi fatalia queritur an appellacō sit deserta et videt q̄ non· quia iam quod in se ē quātū ad p̄secutionē appellacōis fecit·exquo perduxit cām usq; ad cōclusionē inclusiue·ergo videt q̄ nō sit deserta·Alij dicūt contra·p·l·ff·C·illō· ·C·de temp·ap·et·c· sicut appellacō emēde ap·in cle·cū dicit·et finire·q̄ finis imponitur p sn̄iam·ff·de re iudi·l·i·§ p sn̄ia ut causa finita censeatur debet petere sez q̄ feratur·et vide infra·

¶ Vt lite pendēte·et de citacōibz·

¶ Nota utrū postq̄ actor cccexxvi·
impetrauit rescriptū aut omissionē et fecit̄ citari ei cui cā omittitur r impetrauit citacōnez decern contra eū quē vult quemre si anteq̄ fecerit exequi citacōnē seu añq̄ citatio aliqua perueniat ad noticiā ptis cōtra quā impetrauerat actor innouauerit aliquid·puta illū reum citandū contra quē impetrauit Reptū vel citacōnē spoliauerit illud innouatū sit reuocandū ante oīa tanq̄ lite pen·innouatū·et videt q̄ nō·q̄a ad huc nō censetur lis pendere·donec citatio puenerit in noticiā ptis·ut in cle·cū lite·ut lite pen·Sz maior ps contra immo lis censetur pendere in p̄iudiciū actoris impetrātis·secus in p̄iudiciū rei ignorantis· vide dei·xc·cccclvij·

¶ De pmutacōibz· cccexxvij·

¶ Nota q̄ nō viciatur pmutatio nec p̄sumitur fraudulēta posito q̄ vnū bñficiū sit minoris valoris q̄ aliud quia maioritas nō inducit fraudē nisi aliud appareat·ar·l·dolus·C·de rescin·ven·et no·p Jo·an·et Jo·mo·i·c·i·de rē·pmu·li·vi·nō q̄re maioritas p̄sūnō habz locū in pmutacōne rerū spūalīū ē·q̄ ibi p̄fectus aiarū attēditur extra de quer·dū·c·duduū·ubi ingressus religionis valet licz dolose sit inductus·

¶ De renūciacōne· cccexxviij·

¶ Nota quid si spoliatus bñficio suo post spoliacōnē petitionem restitucōis cū iuramēto renūciet dic q̄ sibi nocet in tantum q̄ postea petens se restitui non auditur·arno·p Inno·in·c·sup hoc·de renū·nec obstat·c· sollicite·de resti·spo·q̄ ibi solū fuit renūciatio possessionis secus hic ubi cū iuramēto renūciauit etiā petitionem restitucōis·vide sup dei·lxviij·et·ccxvi·

¶ De restitucōe spol· cccexxix·

¶ Nota nūquid si mortuo reo cōtra quē de beneficio litigabā robtinuerā sn̄iam in possessorio·lite adhuc pendēte·tu fueris surrogatus p ordinariū·extra·c·si hij extra q̄s· ut lit̄·pē·li·vi·et possessionē aūcte sbrogātis assecut?·ego postea mādato executoris emanato sup r p sn̄ia quā i possessorio

obtinuerã ꝺtra ꝺfunctuz fũ in possessione
restituẽdus te non ꝺuicto nec audito. et
utrũ tu possis tanq̃ spoliatus petere resti
tui. quidã dixerũt q̃ sic. qz nõ ꝺbuisti hi
ne cãe ꝺg mic̃one remoueri ꝺ possessione
tua. ut. c. hz. ñ. ꝺ pbẽ. li. vi. Tẽ q̃ licz illud
. c. hñ ꝺtra quos. irritet collac̃oez vel p
uisionẽ. sic lite pendẽte facta. nõ tñ possess
sionẽ adeptã. ut hz collatio sit inutilis seu
subrogac̃o ꝺ te facta. tñ ex ea ñlomius
potuit transferri possessio vem. ar. l. i. C. si
vir. ff. ꝺ acqui. pos. et p hac viõz Inno. ꝺ
iudi. q̃a v. in fi. ꝺtrariũ tenuit maior ps.
qz exquo auctoritate executoꝝ fui intro
ductus. non censeor spoliasse. ar. qz iuste
possidet ꝛc̃. nec fuit ille subrogatus ꝺ cã
dus. qz nulluz ius hz nec aliq̃s iustã cãm
ꝺtradicẽdi. ar. ff. solu. ma. l. ñ. C. ꝺ lũta
tẽ. nec cogitare ꝺbebã illũ possidere nec
ꝺcãdũ fore quẽ subrogari nõ ꝺbere scz
ebã. ut ꝺc̃o. c. si hñ ꝺtra quos. nec p ons
eũ possidere credẽ ꝺbebã. nec ego nec ex
ecutoꝛ. et si nũc facta executione ipe pten
dens se spoliatũ petat se restitui. ego po
tero excipe ꝺ attempta ta subrogac̃one
et occupac̃one facta lit. pn. q̃a cui dam
actoꝛ. multo fortius exceptionẽ. ut. l. cui
damus. ꝺ re. iud. cũ g̃ possem agẽ ꝓter
attẽptata p eũ ꝛ subrogationẽ lit. pen. fcãz
reuocari. g̃ multo fortius potero excipe.
pstim qz illud ꝺcretũ qõ est in illo. c. vi
ꝺtur ꝺbere afficere nedũ collationẽ seu ti
tulũ immoꝛ possessionẽ. qz multuz inter
est actoris ne nouus possessoꝛ subrogeẽ
q̃a si possessio remanet vacãs ꝛ eũ ꝺtigat
in cã obtinere. facilius fiat executio. ar.
no. p Inno. in. c. vem ẽs. ꝺ testi. glo. et ille
tex. nedũ ꝺ uult p uidere ꝺtra collationez
seu pntationẽ. immo etiã ꝺtra possessioms
occupationẽ. q etiã multũ ꝺcernit pindi
ciũ ꝛ progationez litis pserim q̃a ꝓter
possessionẽ subrogati magis possẽ imedi
ri effectus iusticie actoris q̃ ꝓter solaz
collac̃onez vel pntac̃onẽ. g̃ magis ꝺz re
putari irrita ꝛ inanis possessioms assecu
tio subrogati q̃ collatio. ut sic careat iuris
effectibz ꝛ adminiculis nec sit sufficiẽs ta
lis possessio ad pariẽduz ꝺ iure remedia
possessioms. sicut etiã ꝺz ꝺ reuocac̃one. q̃a
ꝓter ꝺcretũ qõ hz annexũ afficit etiam
possessionẽ adeo q̃ si q̃s ꝺ facto pssideꝛ
ret bñficiũ reuocatũ sine aũcte aplica. non
ꝺaretur sibi restõ. ut ꝺuat palatiũ. ar. no.
p Inno. in. c. ut nũm. ꝺ ap. et ꝺcretũ iuris
nõ ꝺz eẽ minoris efficacie q̃ hoc. ar. ff. ꝺ
iurẽ pa. si libtus. nec ob. ꝺcus. C. si vir. l. i.
. ff. ꝺ acq̃. pos. qz ibi ꝺ natario acq̃ritur
possessio rei ꝺnate ꝺtra phibic̃onẽ iuris.
q̃a ꝺnatoꝛ ꝺsmẽdo hẽre ammũ possidẽdi
etiã p ꝺcret. et ideo sua nõ interest si ꝺna
tario acq̃ratur. pserim cũ sit in culpa ꝺ
nãdo alteri. hz ꝓter talẽ trãslac̃oez possess
sioms nulli alteri pindiciũ gñatur nec il
la phibic̃o iuris ꝺcernebat ꝺmodũ tercij
hic vero essẽt pindiciũ actoris et proga
retur negociũ eccliasticũ i pindiciũ eccia
rũ. ꝓter diuturnã vacac̃onẽ in fauorem
quarũ talis iuris phibitio cũ ꝺcreto ir
ritante facta fuit. nec obstãt no. p Inno.
in ꝺc̃o. c. qz. v. in fi. qz qõ ibi no. intelligo
verũ ubi poterat aliq̃s iustus ee possessoꝛ
sbrogatus in locũ mortui. q̃ poterat ꝺfen
ꝺere forte ex aliq̃ cã possessionẽ. et ideo sal
tem talis p edictũ generale in executõe
erat ꝺcãdus. ut in iuribz hic alle. hic aũt
aliq̃s nõ poterat ꝺbite subrogatus eẽ. pẽ
ꝺente lite ꝓter iuris phibic̃onẽ ꝛ ꝺcretũ.
ideo nõ ẽ necẽe in executõe pmittẽ aliq̃s ex
dictũ gñale nec aliquez ꝺcare. Fateoꝛ tñ
q̃ si in executõne aliq̃s se opponat q̃ essẽ
audiẽdus. ar. no. p Innoc̃. ꝺ ap. ex rõne
circa pñ. vel si facta executõe petat eã re
uocari q̃ erit audiẽdus. hz dtra eũ ut pdi
xi poterit ꝺ inno uac̃oe replicari ꝛ ꝺ phi
bitione iuris ꝛ ꝺcreto. c. si hñ dtra quos.
et vide sup ꝺci. cccvi.

¶ De pbac̃oibz ꝛ ꝺ ofessis. cccxxx.

¶ Nõ ego mihi aliq̃s lras amico tuo cõti
nentes q̃ ego ꝺbebã tibi. c. ex cã mutui vel
vendic̃onis. vel alis ꝛ me excusabã. q̃a non
solueba tibi ꝛ amicus ille etiã tuus michi
scripserat q̃ ego tibi soluerẽ. tu postea agis
dtra me ad illa. C. et nõ potes al' pba
re ꝺbitũ. mihi pillas lras q̃s miserã amico
tuo. q̃ritur nũq̃d faciãt pbac̃oez sufficiẽtẽ
dtra me. et q̃dã dicũt q̃ sic. q̃a talibz oplis
statur dtra scribẽtẽ. ar. ff. ꝺ positi. l. pblica.
. C. si. ꝺ osti. pe. l. titius. et. l. q̃dã. ff. ꝺ ad
mi. tu. l. luciꝰ. C. tutoꝛ. q̃a hz dirigẽtur al
teri q̃ tibi. tñ tua intererat. g̃ pinde q̃a

tibi ꝺmodū talis ꝺfessioms ad ꝓbacōnē faciēdam·ac si tibi essent directe· exquo tua interest·ar·ff· ꝺle·iij·fideicōmissa·C· interdū·cū ꝺcor·ibi alle·ꝙa mlt᷑ refer re ad quē verba ꝙs dirigat ꝯ cuius cā·ff· ꝺle·iij·l·cū pr·C·donacōis·sic etiā in smlī nō inspicitur cui detur ꝯ cuius cōtēplatione·ar·ff·solu·ma·si vero negocium·C· itē quicq̄d·et·ff·de vulga·et pupil·sb·ꝯ si plures·C·ad substitutos·cū ꝺcor·ibi alle· ꝓ hac pte vidē tex·ꝙa si epla per aliquē subripiatur·ei demū q̄ritur actō furti cuj interest·nō ei cui dirigitur vel portātī aľ eius interest·rōne custo die·ff·de fur·l·eū q̄·C·si epla· Itē talis lra ad mīus ꝺpatur ꝺfessionē extra iudicialē factā in absentia ptis·cui ꝓ desse dz ꝺfessio exquo ē cū cā·g· sufficiēter ꝓbat·ꝙa ꝺfessio emissa i absentia ptis etiā extra iudiciū·dū tn cū cā ē sufficiēs ad ꝓbādū ꝯm opi·p tice·ut no·per ep·C·ō nō nume·pe·l·gn̄aliter·v·q̄rto ꝙritur· Itē de iur᷑ canonico si ꝓmitto tibi ꝙ dabo titio teneor·ut no·glo·i·q·vij·c·q̄ tiens·g̃ sicut alterius facto alteri queritᷣ obligacō·sic hic ex facto amici tui recipietis epl̄am tibi queritur ꝺmodū ꝺfessioms· Alij vero dicūt extrariū·ꝙa ꝺfessio exiudicialis emissa in absentia ptis·nō sufficienter ꝓbat·ut no·ff·de ꝓba·eū de indebito·C·si·p̄sertim ꝙa nō intēdebā ad ꝺfitendū p̄cipaliter·sed ad mē excusandū ad idē exī de ꝺfess·c·fi· Itē ꝓ hac pte vidē tex·in·l·mstra·C·de ꝓba·nec ob·l·pblica· ·C·fi·nec·l·titius·nec·l·quidē·s·i extrariū alle·ꝙa ibi lra dirigebātur pti cui ꝓ derat et animo obligādi·et ideo lex enūciatiue verba ꝓferātur·ꝓsūt sibi et inducitur obligatio ꝛ ꝓbatio·nō ob·l·lucius·C·tutor· ·ff·de admi·tu·ꝙa ibi de libro rōnū q̄ erat autēticus puta factus ꝓ argētariū·et ibi vidē glo·innuē cū alle·l·argētar·et alle·l·iij·C·de ed·en·nec ob·C·interdū·in·l·fi· dicō missa·de·iij·ꝙa ibi in ultima volūtate ꝛ eo dē mō rndetur ad·C·donacōis·nec ob·qō dz inspicīdū ad cuius ꝺtēplacōnē fiat ꝙ nūq̄ alteri ꝓ alteruꝫ queritur aliꝙd ń fit tlis psona sbiecta ꝓ quā q̄ri possit·ut ꝯuus vel filius·sic intellīgit᷑·C· Itē quicq̄d·et·C·ad substitutos·nec ob·l·eū q̄·C·si epla·q̄lle nō ꝓbat ꝙ ꝓpter epl̄az alteri missam ꝓbaet᷑ alicuius intētio cō tra mittētez·nec ꝙ ꝓpter ꝯ aliqua obligatio queret᷑ sibi·l᷒ alias eius possit interesse ꝓ cuius utilitate mittebatur·nec ꝓpt᷑ opi·p tice·no·p ep·dicta·q̄rto queritᷣ·j·l· gn̄alr·ꝙ glo·omes sūt in ꝺtraria opmione·ꝯ tu tene quā volueris·

¶ De ꝓbat᷑· cccexxxi·

¶ Nō an credatur lr̄is clausis hic patētibus·no·hosti·de p̄uil·c·patētibz·

¶ De officō vicarij·et de iniurijs·

¶ Nō utrū epūs teneatur cccexxxij· ad restitucōem dānoꝝ datoꝝ inuste vel iniuriose·p officialē suū vel vicariū·et videtur ꝙ hic·p ea ꝙ habet᷑ de resti·spo·c·i· ibi recolligitur p Jo·an·in nouel·sup verbo·hoibz·et etiā quia imputatur ei q̄ opa maloꝝ hoim utilit᷑·ff·ꝺ act·et ob·ex maleficio·fi·inst·de obli·q̄ ex q̄ maleficio·C·fi·sibi enī dz imputari q̄ tles elegit·ff·de mio·l· cū mādato·pro ꝯ vidē tex·in aut᷑·ut iudicime quo q̄ suffra·C·eos·in fi·et vide qō ibi scp̄hi· Itē vide ad ꝯ no·p glo·et plenius p hosti·ex᷑ ut lit᷑ nō de·c·i·pro hac pte fa· ·ff·de offi·p cōsu·l·iij·C·proficisce·in aut᷑ de iud·C·nullo·cū·C·se·et ibi no·C·ꝺ cust· reo·ad ꝺmētarien·C·ꝙ metus cā si p impssionē·in fi·p ꝯ fac ꝙ volus ꝓ curatoris gn̄alis nocet dño·ff·de excep·do·apō eccl̄is·C·q̄stū·in fi·ff·de tributo·l·ꝓ curatoris· in pn̄·p hoc fac de edil᷑ edic·l·i·C·ij·p̄stiti potuit eū prohibere ꝛ nō prohibuit·ꝙa nō caret scrupło sō cietatis occulte q̄ manifesto facinori nō studet obuiaē·lxxxiij· di·error·ex᷑ de sen·ex·quāte·cū ibi no·vel postq̄ scauit nō cōrexit·ꝙ tūc videt ꝺceuss tacite vel exp̄sse·ar·C·de fal·mo·l·i·C·do mus·C·de hīs q̄ latro·l·ij·C·idē·C·de incest·nup·l·cū aut᷑·alle·C·si vero dns·ꝓ ꝯ etiā fac·ff·de hys q̄ dat᷑ecrūt vel effudert· ·l·si vero·C·pohtū·fac qō no·Jo·an·i nouel·ex᷑ de sen·ex·ex eo·C·cū ꝙs·sup v᷒ boratū·li·vi·et ibi Jo·mo·

¶ Vt lite pendēte· cccexxxiij·

¶ Nō nunquid reo ꝛ possidēte lite pēdēte mortuo si de facto in bñficio i quo lis pēdebat subrogetur alius ꝓ ordinariū ꝺ tra·c·si ꝯ contra quos·extra·ut lit᷑ pen·li·

vi·possit iste subrogatus possidēs q̄ nullum ius hz in dicto bñficio p dictū·c·dare obiectus ꝺtra actorē q̄ petebat bñficiū. et vidz q̄ sic·q̄ reus ibi nullū ius habz in bñficio·et si p ꝓfessionē suā vel al' ħ cōstet vincere ꝺbz p nō ius actoris saltez ut ab eius impetitiōne absoluatur·ut no·ꝺpos. de ſp·c·mādatū·p quo·C·de rei ven.l.fi. de edē·qui accusare·p hoc etiā bñ pt induci·ff·q·nbz mo·pig·vel p po.sol.l.paulus. Q.fi.ibi·si qualiscūq; possessor·p hoc etiā facit q̄ verus ꝺbitor excludē potest creditorē ꝺducēdo alienū ꝺbitum ut excludat ius actoris·et tm ipe quātuz ad se cū reuera ꝺbitor esſ fuisset condemnatus·ħ ꝓpter nō ius actoris vincit ꝛ absoluetur ab eius impetitiōne hic ꝺducta·ff·ad trebell·l·i. Q·quāq;·ff.de carbo.edic.l.iiij. Q·cū extaret·de bo.lib·l·q̄ diu·C·de noua·l·iiij. et no·p Cp.C.ō huius fugi·cū seruū·in noua addicōe credo ꝺtra in hoc casu quia si talis reus ꝛ possessor nouiter subrogatus lite pendente admittētur ad causaz et ad impugnandū ius actoris·frustra essz facta dicta ꝺcere·si hij ꝺtra quos·nā semp tales nouos possessores q̄ malicose sbrogātur interdū litigia in ecclarū dispēdiū p̄rogarētur cōtra raciōnē dicti·c·nec iudex sustinere ꝺbet·immo ex officō suo talē nouū sbrogatū a litigio repellere ex quo in p̄iudiciū litis pendētie fuerat subrogatus·immo ꝛ ante oīa cū ab initio ꝺbeat reuocare attēptata lite pen. ut per totū·ti·ut lite pen. Itē q̄ talis subrogat⁹ nō habz fundamentuz alicuius coloꝛate possessionis vel ꝺtentacōis·immo eius possessio seu ꝺtentacō eo ē affecta·et adeo nulla q̄ carere ꝺbz iuris admiculis ꝓpter ꝺcretum appositū in dicto·c·si hij cōtra quos·sicut alibi dicitur de possessore bñficij reseruati q̄ nō hz aliquā possessionē vel ꝺtentacōnē nec iuris admiculū coadquabile ut no·p Innoc·de ap·ut nr̄m·ar. de p̄ben·inter cetera·cū cōcor·nec ob·opi. ꝺpost·nec ura sup alle·q̄ oīa vera sunt in reo q̄ habuit possessionē seu ꝺtentacōnē anteq̄ lis ꝺtra eū vel aliquē alīū inchoaretur·et sic cū nō haberet eā in p̄iudiciuz litis pendētie·poterat admitti ad lite·et p ꝺsequns ad impugnādū actorē·ut sic per nō ius illius ipe absoluatur ab impetitiōne·et de tali etiā si ꝺstaret de non iure suo crederē q̄ possz dare obiectus·secus aūt in casu nr̄o·q̄ iste ut sup subrogatus lite pen·est repellendus a lite·immo ꝛ removendus a possessione seu ꝺtentacōne revocando oīa p eū lite pen·attēptata·et ita fuerūt q̄ oēs in opi·ħ an tlia attemptata lite pen·possint reuocari p iudicē ex suo officō nobili·etiā pte non vocata·vidz q̄ sic·q̄ talia attemptata nedū ꝺcernūt p̄iudiciū vel iniuriā ptis·immo ꝛ irreuerētiā ꝛ iniuriā iudicis·g ꝛ tē·ar·ff·de postu. l.quos ꝓhibet·ff·de pac.l.iuris gen.Q.si paciscar·p hoc q̄ talis reuocatiō attemptatoꝝ ħ casu tāgit abbreuiacōez litis·ꝛ sūt notoria iudici·ut iudici attemptata. exquo talis subrogatus attemptat possi ꝺcere vel p̄tēdit se possidere ꝛ petit se admitti ad lit·ar·C·de tēp·ap·l·ñ·Q.fi.C·de ap. l.eos.Q.fi.ff.de suspe.tu.l.iij.Q p̄terea.ff. si cer.pe.quidā extimauerūt. Itē q̄ talia attemptata tāgūt piculū aie attemptantis utilitatēq; eccliarū publicam ne ꝓpter diuturna litigia eccie diu vacent ꝛ iudicis illusionē ergo in ħ casu iudex p̄t supplere de facto·ar·no·per glo·de elec·cupientes. Q. ceterū sup ꝟbo.ꝺtumacia.li.vi.et p archi. de excep·c·pia·in ul·glo·li.vi.sup ħ nil fuit ꝺtermiatū·vide·ꝺci.cccexxx·et·cccviij.

¶ De nullitate sentētie. cccexxxiiij.

¶ Nō utrū p̄mo sit ꝺgnoscendū de ꝺsertione appellacōis·q̄ de nullitate sñie credo sic dicēdū q̄ aut iudex q̄ cognoscat de ap·nō poterat ꝺgnoscere de nullitate ñ in virtute appellacōis·ut q̄ ē iudex ꝺlegatus sup cā appellacōis illius vel erat metropolitanus·ut de foro cōpe·rōna.li.vi. et tūc credo q̄ sit p̄ius ꝺgnoscendū de ꝺsertione·q̄ de nullitate q̄ si appellacō ē ꝺsertā tūc nō ꝺuolumur ad talē iudicē cognitio sup nullitate·si vero nō est ꝺserta tūc sic·q̄ appellacō nedū ꝺuolut instātiā cāe·immo ꝛ nullitatē sñie·ut no·per Inno·de ap·dilecō·et p archi·de ap·cordi.li. vi.sup ꝟbo·de ptiū·in fi.v.hic q̄ro·et ideo cū ꝺsertio sit p̄iudicialis in ħ casu ꝺgnoscis de nullitate·p̄ius de ea ē inq̄rendū·ar·C·de adul·qm·C·de ord̄·iudi·l·i·ff·Fam·herc·l·i. Q.i·cū ꝺcor·Si aūt poterat cognoscere de

nullitate · etiã sme ap · ut puta q̃a exp̃ esse erat causa nullitatis sibi omissa · et etiã cã appellacõis · vel q̃ talis ordinarius erat superior q̃ adiri poterat nõ solũ p viã ordiariã appellacõis immo etiã p viã simplicis querele · ar · no · p ex · C · de accu · l · si absenti · m · iij · opinione · et credo q̃ si cã nullitatis hz promptã indagimẽ q̃ ẽ notoria vel appareat ex actis tũc credo q̃ pmo debeat cognosci de nullitate z pronũciare · ar · pro hõ q̃ incepiẽda est cognitio ab illis de quibz facilior ẽ probatio · ex de elc · si forte · et no · Inno · in · c · audits · sup verbo · asserit · de pscp · Itẽ q̃ illa ẽ pudicialis desertio si cognosci debeat an sit nulla · p cõseqũs appellacõ non fuit necessaria · ar · ff · de ap · l · si exp̃ssim · immo nec tenuit ad finẽ cognitionis iusticie vel iniusticie pme sñie · et sic p cõns nec appellacõ pt dici deserta vel non desta · nec aliquẽ effectũ hre ocernẽte cãe iusticiã vel iniusticiã · Si aũt cognitio sup desertione hz altiorez indagimẽ tũc posz sil cognosci sup utraq̃ z pronũciari sup eo q̃ pmo poterat determinari · sed dato q̃ pmo essz pronũciatũ sup desertione appellacõis postea apparebit · cũ pronũciabitur super nullitate · an illa desertio potuerit sortiri effectũ vel nõ · videas Innoc · in · c · sollicitudinẽ · de ap · circa fi · an simul q̃s possit prosequi istas duas vias · vide · v ·

De sñia excõicacõis. cccexxxv.

Nota utrũ · c · cũ ostingat · de offi · dele · C · pnl · et fi · habeat locum m sentẽtia interdicti videlz an ille q̃ iniuste in se latã sniam interdicti cõqueritur debeat absolui etiã si ps aduersa ostradicat · lite sup hõ pẽ · dũ tñ velit cauere de parẽdo mãdatis ecclesie · sicut si absoluẽtur a sñia excõicacõnis · q̃dam dixerũt q̃ nõ · donec docuerit de iniusticia sñie · q̃ nõ est eadẽ ra cõ periculi · vel cõmũonis vitãde · sicut in excõicato pro quo de sen · ex · pñti · cum ibi notatis · li · vi · Sed p ibi no · viri distingui posse de interdicto lato in psonã · vel in loca ut ibi distinguitur quo ad bñficiũ absolucõis ad cautelã · Itẽ q̃a psumẽdũ ẽ p sñia iudicis cẽ · tñ de fcõ obtinuit ostrariũ · et i ista opinione fuit maior ps dñor · q̃ satis ẽ magnũ z sufficiens periculũ in interdicto · ut equitas dicti · c · cũ ostingat · locuz habeat nec p hoc aliquid de iusticia expire pt pti adũse · immo est eius utilitas · exquo iste cauere vult de parẽdo iuri · p hoc de ap · q̃ fronte · ubi aliq̃ reputãt exp̃ssum · sed non est · q̃ licz querat · de sen · excõis z interdicto solũ rñdet de excõicacõne et nõ de interdicto · et ita magis posz induci in ostrariũ · nã dicẽtur q̃ qi ex sufficienti paritate rationis qõ rñdet de excõicacõne videatur de interdicto etiã rñdisse · et vide Io · an · in · c · solet · v · ad quartã · de sen · excõ · li · vi · vide sup̃ dci · lxxvij ·

De sñia re iudi. cccexxxvi.

Nota acto in pribz sup eccia petitorio z possessorio tãdem in curia suspenso petitorio lata sentẽtia m solo possessorio appellatur ab ea · defertur appellationi z in virtute appellois cã appelloris illius omissa fuit in curia auditori · et ptes procedũt coram eo in petitorio z possessorio simul · et fertur sñia in utroq̃ · queritur an valeat in petitorio et quidã dicũt q̃ nõ · q̃a soluz possessorium vidz omissum sibi · exquo appellatio erat emissa a diffinitiua lata in solo possessorio · Alij ostra · q̃a p illã ap · totũ fuit devolutũ ad curiã · et petitorium z possessorium p̃sertim exquo originaliter fuerat sup toto processum · ne cãe cõtinentia dividatur · et sic cã illius appellois omissa · totũ nego ciũ eo mõ quo erat apud pmũ iudicẽ i pribz omissa vidz · hz coram eo potuissent ptes procedere in petitorio · g z coram isto auditore · p pma pte erãt plures · quia sub possessorio nõ venit petitoriũ · c · i · de sequestra · cum ibi no · nec possessoriũ trahit ad se petitoriuz · liz secus ecõtra · ut ibi ar · C · si a nõ ope · insi de pprietate · iuncta · l · naturaliter · C · mchil · ff · de acquir · poss ·

De officio vicarij. cccexxxvij.

Nõ utrũ vicarius cui epus dedit ptãte cõferẽdi bñficia · possit offerre dignitates · dato q̃ de eis nõ sit specialis data potestas fuit dictũ q̃ hic · quia hõ casu nomẽ bñficij large sumi debz · cũ nõ sit materia ambitiosa · ar · de verbo · hg · tua · et de pbẽ · dudum · li · vi · cum ibi no · per Io · an · circa pñci · super verbo · beneficia ·

De religiosis ⁊ actōibz.

cccexxxviij.

Nota utrū religiosus tēp̄ datus cappa vel breuiario vel alijs rebz suis possit noie suo agere otra tēp̄ dantē ad recupandas res vel extimacōnē fuit dictū q̄ sic. ar. l. i. C. si p vim vel alio modo. et. ff. de iudi. l. si longius. no. spe. ti. de acto. v. ℔ q̄d si spoliatur cappa. ix. colū.

De citacōne ⁊ offi. iudi. delegati.

Nō utrū decreta citatiōne ad ptes otra. A. detinentē eccliaz mortuo ipo. A. anteq̄ citacō fuisset i ptibz executa. et sibi subrogato. b. utrū m virtute illius citacōnis otra illū subrogatū posset agi vel p̄cedi postea in curia per audictiā fuit dictuz p aliquos q̄ sic. per. c. q̄. v. de iudi. Alij vero otra p ibi no. p Inno. et ad hoc vide no. per Jo. an. de offi. dele. c. li. vn dicq̄. et plenius de offi. le. c. fi. i fi. sup v̄bo citatio. ubi no. q̄ licz p mādatum de citādo p̄etuetur iurisdictō quo ad iudicem ut postea p mortē delegātis nō reuocetur nō tn quo ad p̄tem nisi p execucōnem citacōis ⁊ app̄hensionē. ar. l. si quis postea. ff. de iudi. et ad p̄missam q̄onem allegabatur p dñm petragoricis. l. cū postulasset. ff. de dāp. infect. et per ibi no. p̄t dici q̄ si actor in vna causa impetrauit vnū audito rē vel iudicē delegatū q̄ mādauit partē citari ⁊ reus postea impetrauit alū. q̄ p̄sentata sibi omissione mādauit citari actorē et eius citacō fuit p̄us executa q̄ citatio decretā p illū p̄mū auditorem quē impetrauerat actor q̄ causa deat tractari per scōm q̄ p̄mo p̄etuauit suā iurisdictōnem ex quo p̄mo de mādato suo ps fuit citata licz ei p̄mo impetratus p decretū solū vel mādatum de citando p̄etuasset suā iurisdictōnem quo ad se respectu delegantis. ut eius morte nō potest censeri reuocatū mādatum. nō tn quo ad p̄tē. ut cā coram se cogat litigare tanq̄ p̄uentā antequā alius iudex impetraretur vel ille sua iurisdictōne uti cepit q̄ nō potest dici ps p̄uēta q̄ citata nō fuit licz mādata fuerit citari. ar. l. si quis postea. ff. de iudi. et de foro ape. c. pnl. et ideo alter iudex qui in citādo p̄uenit p̄tē videbitur potior in iurisdictiōnis p̄ferēa. cō. no. ar. no. de ap. ut debitus. sup v̄bo. assignare. vide J. dei. cccexliij.

De consuetudine ⁊ fide instrumentoz.

cccexl.

Nota utrū valeat cōsuetudo q̄ i instrō nō apponatur locus nec dies. q̄dā q̄ sic. q̄ sup hoc valet pactū vel cōsensus p̄tium. no. ff. de pig. cū tabernā. C. i. Alij ⁊ maior ps otra. q̄ possit apiri via multis malicijs. et q̄a dies et locus sūt de essentia instrī. ut. c. abbate. sane. de re iud. li. vi. et in aut. de tabell. et in aut. ut p̄ona. no. impa. et cōtra substātiā actus nō valet cōsuetudo. ut no. Jo. an. de cōsue. c. ij. li. vi. et q̄ aufert defensionē p̄ti. ar. l. optimā. C. de otrahen. sti. et ideo valere nō dz. q̄ defensionis facultas opetit de iure naturali. ut in clem. pastoralis. C. ceterū. de re iud. et cōtra ius naturale nō valet cōsuetudo. no. Innoc. de cōsue. sup rubrica.

De sniā ⁊ re iudicata.

cccexli.

Nō utrū latis tribz sentētijs otra capm. epus venies ad cām etiā in secōa vel in tercia instātia ⁊ p̄tendēs illas nullas. q̄ ipe vocatus nō fuit ad causam posset impedire earū execucōnem. vel an obstet sibi. c. ut calūnijs. de re iudi. in cle. nā aliqui ibi intelligūt q̄ licz ille otra quē late sūt nō posset extunc impedire p̄textu nullitatis tn tercius bn impedit. sup quo vide pau. et gen. ibi.

De vnionibz.

cccexlij.

Nota utrū vnio de quodā bnficio facta p papā mense episcopali cuiusdaz eccle seu epi. cui p̄ d̄ecessores suos etiā ante fuerāt facte nō nulle alie vniones de quibusdā alijs bnficijs sit nulla. q̄ epus nō fecit mencōnē de alijs bnficijs sibi vnitis. seu mense sue tenēt q̄ nō vide. cccccxi.

De sniā ⁊ re iudi. et de decreto.

cccexliij.

Nota q̄ licz sentētia diffinitiua obtenta p falsam causam. seu p falsas allegationes trāseat in rē iudicatā si nō appellet. tn p̄ceptū interlocutoriū seu etiā decretū p falsam causam seu etiā falsas allegationes obtentū nō trāsit i rē iudicatā. immo est nullū ipo iure. ff. ō fidei cōmi. libe. l. cū vero. C. subuentum. v̄ prōm de. ff. de rebz

cor q̄ sub tu. l. magis ꝑuto. ℭ. h es alie-
nū. cū suis ꝺcor. vide ꝺci. ccccxcvij.

ℭ De ꝺmissionibz ꝛ appel. ccccxliij.

ℭ Nota q. c. oblate ꝺ appel. ꝺ non ꝓue-
niendo ꝓt̄ appellatez in impetracōne re-
scꝑti apostolici ꝑ ꝓtem appellatā nō habz
locū in curia ubi statū datis aplis si pars
appellata impetrat ꝺmissionē sup appella-
tione vigore eius appellās tenetur ꝓce-
ꝺere ꝛ ipe ꝓueniat appellatum in faciēdo
ꝺmittere causaz appellacōis et h̄ siue ter
minus fuerit ꝓfixus p auditorez siue nō.
et raōez huius ꝺclusionis ꝓmit Jo. mo.
sup ſ̄ica. ꝺ ſ̄p. ibi. q̄d est g ꝛ̄. que ē ista
q in curia iudex ꝺatur ex officio h̄ qñ cō-
mittitur ex̄ curia impetrās hz quē vult. ñ
ꝺtra ꝺcatur in audictia. Alia raōe ꝓt af-
ſignari ut citius finis līt̄z imponatur. ꝛ
circuitus euitetur. ut. c. fi. ō dolo. et ꝺtu. et
in cle. auditor. ꝺ ſ̄pt̄. vide ꝺci. ccccc vij.
et. ccccccxvi.

Sequūtur noue seu nouissime cō-
clusiones rote ꝑ omes audito-
res sacri palacij appꝛobate et q̄-
bus ipi utūtur in causis q̄ fuerūt cōpila-
te ꝑ venerabilē virum dñm guilhelmuz ꝺ
lo:borg dicti palatij auditorem tempore
dñi. G. ꝑpe. xi.

ℭ De surrepcōne ꝛ clausula motu ꝓꝓo. ccccxlv

Nota licz ꝓprius motus ꝑpe excludat ꝛ
tollat q̄litates extrinsecas nō tn̄ intrinse-
cas. puta curā vel p̄cipalitatez ꝺ quibz
si non fit mētio in gr̄a etiā motu ꝓꝓrio ꝑpe
facta ipo iur̄ nulla ē. ut no. Jo. an. in. c. h
motu ꝓꝓrio. ꝺ ꝓben. li. vi. in nouel. et ꝺ h̄
etiā ē facta ꝺstitutio in cācell. ꝑ dūm. G.
xi. Jtē dicebāt dñi q̄ nō tollit ius tertij
puta si bñficium spectat ad ius ꝓnat⁹
alicuius laici. ꝺ q̄ ꝑpa si scisset nullaten⁹
ꝓcuissz. iux̄ no. in. c. ij. ꝺ ꝓbē. p omes. et
in cle. licas. e. ti. p Jo. an. et pau. ubi etiā di
cūt sup. ꝛ lo. ꝺ directas. q̄ licz ꝓprius motus
vicium subrepcōnis tollat. tn̄ gr̄am nō am
pliat. nec ꝺspensacōnem irregl̄aritatis.
aut illegitimitatis vel alterius ꝺfectus.
aūt retentionis pluriū bñficiorum incōpati-
bilium inducit. ut no. ꝑdicti ꝺcis. in clem. si
romanus. ꝺ ꝓbē. vide sup̄ ꝺci. cxxxi.

ℭ De admissione articulorum ꝛ interlo-cutoria. ccccxlvi.

ℭ Nota si auditor admittat articulos in
aliq̄ causa. et recipiat statim testes sup il
lis et postea ab hmōi admissione articu-
lorum appelletur. et ps q̄ appellauit ꝑ audi-
torē in statū pristinū reponatur et postea
iterū idē articli admittātur. et tūc nō ap-
pelletur. fuit dubitatū utrū receptō testiū
post admissionem postea ꝛ añ receptōem
facta ualuerit. et videbatur q nō. nā ex-
quo auditor ꝓtem appellātem reposuit in
statū pristinū in quo fuit añ hmōi admissi-
onē videbatur se illā grauasse ꝺfessum. et
ideo reuocādo grauamē videlicz admis-
sionē q̄ fuit p̄cipalis. videbatur etiā oia
accessoria reuocasse et sic testiū receptōez
nil ualuisse als nō reuocasset grauamē cū
effectu. ꝺ ap. cū cessante. et. c. a iudice. li.
vi. dicebatur ꝛ concludebatur per omes
dños ꝺctarū. nā licz auditor ꝓtē appellā-
tem reposuerit. hoc facit animo melius ꝺli-
berādi ꝛ non repellēdi h̄ potius admittēdi
articulos. quē aim postea certū admittēdo
eos dē ꝺclauit. nec etiā hm omnes dños
essz magnū ꝑcatū si suatis omibz termi-
nis ꝛcipentur testes sup articulis al' admis
sibilibz. immo hm aliq̄s eo ipo q iudex
recipit articulos admittit saltez tacite. et
ideo iudices in ꝓtibz seruatis seruādis
nūq̄z sup admissione ul' repulsione inter-
loquūtur. h̄ testes ꝛ instrā recipiūt ad ꝓ-
bādū eos dē. et si actor ꝓbet intencōnem
suā ꝓcedunt ad diffinituā sentētiā. nec
hmōi admissio ē ꝺ substātia ordis iudicia-
rij. nec viciat receptōnē testiū dūmō al'
sint ptinētes. ꝑ h̄ fac. c. fi. ꝺ elc. in cle. ꝑ-
terea licz ab admissione ꝑma articlorum fue-
rit appl'atū tn̄ nō a receptōe testiū. nec a
sc̄da admissione q̄ ꝺcl'at ꝑmā bonā fuisse
et canonicā. ergo tē.

ℭ De appel. ccccxlvij.

Nō q maior ps dñorum tenuerūt q licz ap
pellacō ex̄ iudicialis in cā bñficiali i ꝓtibz
interposita et legitīe mtimata sit ꝺserta.
q ps appellās eā infra ānū vel bienniū

nō fuit ꝓsecuta · nichilominus tñ post lapsum fatalīū ps appellata potest cām huiusmodi appellacōnis facere omitti · et ꝓcedere in negocio pncipali p audiētiā cōtradictoriarū · Motiua dñoꝝ fuerūt · qa nō obstāte dsertione hmōi appellacōnis negociuꝫ pncipale semel ad curiā fuit devolutū · per · c · statuimus · de elec · li · vi · nec est necessaria hm eos noua citacō ad partes · qa hꝫ · c · statuimus citat omes quoꝝ interest tē · dñs robertus et ego dtra · nam licz negociū pncipale sit devolutū ad curiam · hoc ē vigore appellacōnis legitime intimate · quā cessante cessat ipa devolutio · pterea tempora · c · statuimus · fuit eōia tam appellāti qꝫ appellato · si igitur ambe ptes fuerūt negligētes nō huādo tpa vel deserēdo appellacōnez nūc ipam vel quicquid occasione ipius faciēdū foret ꝓ seq nō poterūt · ar · cle · si appellacōnē · de appel · sed supposito q cessante seu deserta appellacōne possꝫ ꝓcedi in negocō pncipali hm me requritur noua citatio ad ptes · ad hoc induxi · c · sepe · de ap · et no · in · c · miscolao · et · c · vemēs · de renū · vide ℣ · ccccliij ·

De lapsu fatalīū et de appel.

Nō q fatalia ad ꝓsequēdū et fiendū nō currūt appellāti · qui ꝓsequitur et agit sup attemptatis · immo illud tempus et tēpus execucōnis fiende post sias sup attemptatis latas ē de fatalibz subducendū · nā licz appellās appellacōnē suā et negociū pncipale et cām attemptatoꝝ possꝫ simul ꝓsequi tñ ad hꝫ nō artatur mihi velit immo indultū ē sibi a lege q sup attemptatis añ omia audiat · de ap · nō solū · li · vi · qđ nō ē ei auferēdum · c · indultū · de reg · iur · li · vi · et qa culpa adversarij attemptātis et causam huic edicto dātis vidz legitime impeditus · ita ut interim fatalia sibi currere nō debēat · fac in ar · c · quā diu · de ap · in cle · et no · in · c · excre · de ap · p Inno · et hosti · vide dci · xc ·

De articulis in causa ꝓphana.

Nota q omes dñi excepto uno voluerūt habere ꝓ stilo decretorum q in causa ꝓphana more spūalis · articuli qui sunt de iure dantis vel alias ptinēn · in materia et in forma dati etiā post terminuꝫ et ante conclusionē possint et debēat admitti de equitate · licz forte de rigore iuris esset dtrarium ꝓpter · c · pastoralis · de except · et no · p · dpost · in · c · sicut · de el · c · et p pau · in · c · constitucōnē · e · ti · in verbo · sup hijs · in cle · de articulis vero i causa iniuriarū criminaliter intētata post terminuꝫ datis consilia erāt diversa · vide dci · cccclxxxv ·

De gratijs expectatiuis. cccci ·

Nota q · ℣ · secus · in · c · cū ei quē · de dcess · pben · in cle · habet locū · nedū forma grē spēalis · sed etiā paupērū post purificacōꝝ · ita q ante ipam nō sint ligate manus ordinarij · et in hꝫ cōvenīūt oēs dñi in rota · mer dño roberto dū taxat exceptis q alle gauim⁹ · xij · doctores solēnes · ac ibi scribētes et tenētes dtrarū · pdcī vero alij dñi allegabāt q se oldra dū in qōmbz suis · et Jo · an · in addi · spe · ti · de cess · p · et multos alios antiqs doctores q tulerūt sias dtra pauperes apostolicos et ꝓ ordinarijs ꝓut recitat etiā coll · in · c · ꝓposuit · de dcess · pbē · qui declinat in opinionē dñi roberti et meā · quā etiā tenet ibi dñs pater meus subtilissimus dñs Jo · de ligna · dicēs opinionē dtrariā tm ab intellectu illius decre · remota quātū celū a terra · Idē Jo · cal · in dicta cle · dicēs et deducens q alias nil oparetur appositō mētis · q tñ ut dicit ibi textbz aliquid operari seu aliquā utilitatem afferre impetrāti · hāc opinionē tenuerūt antiqui · et pau · et gen · et ste · q etiā fuit auditor sacri palacij · et guil · de mō · lau · qui posuit expresse formā stili scribēdi tempe dñi cle · v · ante edictōnē constitucōnis illi⁹ in qua dicebatur post illa ꝛbba · q duxerit acceptandū · ita q interim manus ordinarij et cuiuslibz alterius sint ligate · q hodie dixit ipe nō oportz ꝓpt · ℣ · secus · Idē de net matheus angli · ber · mey · Jacobz himberti · lapus · frede · de semis · in hāc opinionē declinat dñs cardinalis viuarien · nō modice auctoritatis vir i cuius pectore omia iura sūt recondita · hm hāc opinionē fuit lata sentencia in palacō per dñm Jo · de vayrolli · p paupere apostolico revocata p dñm egidium de bellemere · qui multuz copiose et plixe scripsit sup dicto · ℣ · secus · et ego taliter qualiter lz mimus

sufficienter scripserim contrarium tuit pō tui nō satisfaciēdo ꝫ cuadēdo respōdi omnibz rōmbz p eū tactis. vide sup̄ dec. cxvij et j. dxxxvj. et. dcclxxxj. et. dxxviij. et ibi dc hoc.

De clausula sola fcī veritate inspecta.

Nota dñi ordinauerunt .cccclj. qn̄ ordinatur auditori q sola facti veritate inspecta procedat q vigore istorū volunt pt abbreuiare termios de stilo palacij introductos. nā si nō obstaret stilus ꝫ posset fieri in causa bñficialiū matrimonialiū cē. in xta formā cle. sepe. de v. sig. igitur ut dicta yba aliqd operētur et cito veritas sancti eruatur voluerūt ut termini abbreuiarentur ut antea poterāt q res de facili cē. xxxv. di. ab exordio. ff. de pac. iuuenis. vide dec. cccclxxviij. et. cccclxxxviij. et. cccccliij.

De appel. .cccclij.

Nota si index in ptibus appellāti a diffinitiua certū terminū ad psequēdū appellacōz puta mensis vel alū terminū ad ipsum de hmōi psecucōe certificandū pfixit sufficit appellāti iter arripere infra pdictū terminū ad psequēdū appellacōz hmōi. licet sup illa nō interpretet receptū infra eundē terminū q iter arripiendo fecit diligentiā in psequēdo. debuit enī parare sarcinolas suas adviā. et cāz ita q si infra pdictū terminū effectualiter nō psequatur nō est sibi imputandū. ar. eorū q le. et no. in. c. statuimus. et. c. cupientes. de elec. li. vj. Et licet index nō certificauerit infra illū terminū de hmōi psecucōe ipe index possit postea procedere ad execucōz sue sententie inter. c. psonas. et. c. cū sit romana. et. c. reprehensibilis. de ap. tñ propter hoc non censetur appellacō deserta. dū tñ eā ulterius psequatur et si obtinuerit infirmari sniam cassabitur eius execucō. de elec. q̄liter. et de ureuman. venerēs. et de re iudi. pastoralis. in cle. vide dec. dxxxviij.

De ap. et snia et re iudi. .cccclij.

Nota licet appellatio interposita a diffinitiua sit deserta audit tñ in hmōi ap. cā pt appellationem pronunciare desertam vel confirmare primam sententiam si voluerit. pōtum si in omissione sibi facta negocium principale p expssum committitur. nā exquo trāsiuit in rē iudicatā et tpa appellacōis sūt lapsa. p ius est confirmata. de ap. psonas. et. c. cū sit. et. c. reprehensibilis. g̃ index nō male faciet confirmādo illā q̄ est p legē confirmata. ꝫ ec videt tenere Inno. in. c. i. de confir. uti. vel muti. vide dec. cccexl viij.

De expēs et taxa earū. .cccclliij.

Nota si fiat condemnacō expēsarū in causa attēptatorū pt fieri taxacō earūdē ad sniē placōz in principali et p snia sup attēptatis lata tātū taxabitur. quantū p sententia sup principali facta qvim diffinitiue habz. ut in constitucōe Jo. xxij. et p registro. q̄tū extimet p aduocato p curatore ad arbitriū iudicis remittitur prout plus vel minus eos laborare inuenerit. vide dec. xc. et. cccclxxiij.

De ap. et re iudi. .cccclv.

Nota si a pnūciacōe iudicis q̄ pnūciat ut appellacōz interpositā fuisse et esse deserta tam p eo q nō probauit appellās diligēti am suā in psequendo appellacōz appellet index a q̄ pt reponere si vult ad decēdum de hmōi diligētia. vel si datus sit index in cā appellacōis et cotā eo de pdcā diligētia doceatur dz et pt remittē cāz iudici a q̄ ut ipe in cā appellacōis quā pnūciat deserta per errorē q̄ revera deserta non erat ulterius procedat q licet pdcā pnūciacō vim habeat diffinitiue q̄ ad ꝫ. q. cle. appellāti. non habeat locū et q̄ ad terminorū assignationem ut a diffinitiua. tñ revera in terlocutoria ē. ut in. c. sua. et. c. dilecto. de ap. et de elec. cū dilcūs. et nō Jo. mo. in. c. cupientes. Q. q. sup. xx. dies. sup̄ v. puatus. de elec. v. ꝫ posito. et archi. ibidē sup̄ v. plenā. li. vj. que nō trāsit in rē iudicatā q̄ ad iudicē. de app. cū cessante. et. c. si a iudice. et. li. vj. licet aliqui dñi voluerint dicere q p dictā pronunciationē desinit esse index p. c. significantibus. de of. dele. quod forsan posset procedere si non appellatur ab hmōi pnūciacōne. sed si appellatur cum

appellans iudicem sic pnunciantem dicat fuisse et esse iudicē adhuc ipe possz suam pnūciacōz reuocare nec istō p omnia est verū q̄ h iudex pnūciet se nō esse iudicem q̄ re vera ē iudex q̄ p hmōi pnūciatiōnē desmt esse iudex ar. eox q̄le et no. in .c. dilcūs. de pbē. ar. ec eox q̄ dicūtur tuātur de stilo palacij. qñ iudex pnūciat sup reuolucōe cāe q̄ h nō obstāte h nō ē reuoluta. nō ē iudex cū nō sit reuoluta lz milles pnūciet eā reuolutā nō erit ppter h iudex.

De sñia excōis. ·ccccl vj·

Nota si petatur absolucō simplr ab excōicacōe q̄ oz muste lata si nō opponatur et pbetur manifesta offensa. absoluetur cū iuramto de parendo iur. et de satisfactōne de expēs in casū et euētū quibz apparuerit iuste excōicatus. de of. del. cū tingat. de ap. q̄ frō te. secus aūt si fuerit excōicatus pter tūacia puta q̄ nō rndit libello cē. si postea veniat purgaturus suā tūaciaz et petat se absolui et ps adūsa petat q̄ añ oīa satisfaciat de expēs factis occasione hmōi tūacie quia nō est absoluēdus nisi satisfaciat de expēs. vel de satisfaciēdo sufficiente cauconē fideiussoriā vel pignoraticiā pstet. de iudi. c. i. de sen. ex. venerabili. et ibi materia de utroq; li. vj. vide de. ·ex vj. et ·dxxiij.

De citacōibz. ·ccccl vij·

Nō de ut lite pen. fortiori rōne pcedit in actore post citacōz directā. lz nō executā a citāte q̄ in reo. q̄ ipe certus ē de cōmissiōe impetrata et de citacōe directa. et ideo amplius certiorari nō debz de sēp. c. ab excōicato. de re. iur. cū qui. li. vj. et maior est tūacia actoris q̄ rei. de dolo et tu. causam q̄. et. c. actor. e. ti. li. vj. p quo facit iura alle. per Jo. an. in. i. glo. et per guil. de monte laudu. in dcā cle. vide. ·cccc xxvj.

De testibz. ·ccccl viij·

Nota q̄ in possessorio sufficit testimoniū de auditu a pte q̄ tenet et possidet rem spoliatā de q̄ agitur. ar. no. in. c. licet. ij. de testi. facit. c. cum sit. de cōcess. prebē.

De officō ptāte legati. ·ccccl ix·

Nota hm maiorē ptē dnox legatus de latere potest unire prochialē eccliam epi scopali vel alij dignitati ex cā racōnabili q̄ h ēpus. ut in. c. sicut unire. de excess. pla. et q̄ ipe maior est ordinario in pūncia sibi decreta. de off. ordi. c. i. et. ij. li. vj. ergo ipe ēpt facere hoc pterea. unire iurisdictōis est. et prescriptibile p inferiorem epo. ut no. Jo. an. in cle. nei agro. de stamo. Q. ad hoc. ergo p legatum hoc potest fieri qui iurisdictōz ordinariā habz in pūncia sibi decreta ut pfertur et statuta ppetua facere ēpt. de offi. dele. c. nemini. et cōfirmare electos etiā exēptos. de elec. si abbatē. li. vj. nec iste ē de casibz rebuatis nōtis in. c. q̄ translacōnez. de of. le. ergo hoc facere ēpt. ita no. Jo. an. in addi. spe. ti. de lega. Q. nūc oīdenduz lz ibi spe. in. v. xj. videatur sentire et trarū. hoc etiā vidētur et dicitur tenuisse fredericus de sems. in dñis suis. nō ob. c. fi. de sfir. uti. ubi vidit Inno. et hosti. et abb. tenere q̄ legatus nō ēpt vigore legacōis unā eccliam subice alteri. vel ī ppetuū deferre alicui mō asseio quia loq̄tur in exēptis. et de tali donacōne p quā pūdicaretur mimū ordinario et taliter a sua iurisdictōe vel obediētia eximeretur et sb trahereturq̄ nō dirigit ivmone. lz forte p eā auferatur collacō nō tñ subiectō nec obediētia seu correctō q̄ cōtingebat in casu. c. supdicti.

De ptāte le. et de bñficijs gñalr rebuatis.

Nō legatus siue nūcius ·ccccl x·
hns ptāte app. bñficia q̄liter cūq; vacātia et imdebite occupata deferendi nō ēpt bñficia generaliter reseruata conferre postitucōnē. execrabilis. vel alio mō. q̄ in hoc gñali mādato nō veniūt cē. c. fi. de of. dele. li. vj. facit. c. quis. ij. de pbē. e. li. et. c. dudū. e. ti. q̄ in illis ptātibz nō veniūt gñaliter rebuata. p h etiā alle. cle. si de bñficō. de pben. cū ibi no. nam licz executor impetrāti possit promouere de beneficio ad papam de uoluto nō tñ de reseruato. pro quo etiam

faciunt no. per archi. in. c. cū in tua. de' consue. li. vj. p quo etiā alle. dñm frederi. de semis. in tractatu suo de pmutacōne q legatus hñs ptatem renūciandi ex cā permutacōis recipiendi. et psonas trāsferēdi tñ nō pt se intromittere de bñficijs reseruatis gñaliter vel spēāliter. ut in. c. dudū. de pben. supius alle. dicebat etiā q decretum. et phibicō. c. ij. de pben. li. vj. locū habet in oībz reseruacōnibz gñalibz et qō ibi dicitur de bñficō in curia vacante. ponitur gratia exēpli. et nō alias. ppterea qñ ppa vult q nūcij vel legati sui possunt etiaz de bñficijs reseruatis prouidere id in cō cessione solet expīmere g̃ misi illud expīm. de negare viōr. de rec. ad audiētiā. dñs robertus dcta ppter vbū gñale qualitercūq; et quia ꝓuilegiū pncipis in sui pīudicium est latissime interptandū. de vbo. sig. olim. de dona. cū dilectus. de re. iud. decz. cū siqui tñ post relacōes suas in eadē cā mutauit ppositū et in dcā dclusiōe dhsistit.

De sñia et re iudi. .ccccl xj.

Nota actore nō ꝓbante ꝓpriatis terminis reus ab impticōe actoris licz nullam peticōz dederit pt et debz absolui p regulā actore nō ꝓbante reū. et q trahendo reū in causa satis impetiuit et molestauit z impedimentū. et ideo pt debz actori etiā sup hmōi molestacōnibz ppetuū silētium impon. de ꝓba. licz

De cōcess. pben. .ccccl xij.

Nota q hñs ptātem cōferendi aūcte aplica bñficia sedi aplice reseruata pt ne dū spēāliter. ꝛ gñaliter reseruata dferre vacātibz in curia p obitū dū tarat exceptē. q illa nō venit sb gñali dcōne. de pbē. c. ij. li. vj. Racō. q ꝓuilegiū pncipis latissime ē interptandū dcta ipm. de vbo. sig. olim. de dona. cū dilectus. et ubi papa nō distinguit nec nos distinguere debemus. ij. q. v. consuluisti. de trāsla. c. i. de maio. et obe. solite. de coniu. lepro. qm. cum si. dñs egidius. petrus gastonis contra.

De exceptatiuis. .ccccl xiij.

Nō q gr̃e in forma pauperū. et spēāli in qua licet exprimatur maior suma. et clausula non obstante si pro alio ꝛc. dūmodo ad eandem collationē reputātur pares et ideo si fuerūt in data cōcurrentes. qui alū ꝓuenit in pntando lras erit potior postea in bñficio vacante. inx̃ ꝑm Rx. c. duobus. de Rxp. li. vj. nō ob. c. ex pte. ad quod rñdē ꝓt rñdet Jo. an. et pau. et gen. in cle. cuj ei quē. de acces. pben. et sic dicitur te nuisse oldra. in qstōibz suis dicēs se vidisse multas sñias latas ꝓ paupere in palacio aplico Jn' hāc sñiaz deliat dñs viuarien. et dñs egidi. velomen. ppter nō. Jo. an. in. c. si motu ꝓpo. et q spēālis gr̃a stati afficit pbendā. ut in. c. ei cui. de pben. li. vj. gñalis vero nō ante purificacōnez de conces. preben. cum ei quem. in cle.

De attemptat. .ccccl xiij.

Nō q attēptata appellacōne pendēte a diffinitiua post ipius debitōz nō venit p modū attemptati reuocāda. quia ppter delictōz fingitur nō appellatū. p. l. furti. in pn. ff. de hīs qui notan. infa. ꝓ hoc facit optime. c. liez. de sen. ex. li. vj. a contrario sensu. ibi no. vide dei. ꝛc.

De in integrū restit. .ccccl xv.

Nō q adūlus tres sñias diffinitiuas cōfirmes nō est danda restō in integrū. misi pius cōstet auditori de iniusticia sententiarū vel alterius earū iuxta' no. p Jnno. in. c. tum ex literis. de restit. in integrum.

De expectatiuis et acceptacōibz. .ccccl xvj.

Nō q statuta ecclesiarū actu sacerdotiū requirentia p clausulas gñales derogatorias in lr̃is ꝓpalibz positas sb̃lata vel saltē dilatata cēsentur ita q impetrātes aplici pnt hmōi bñficia acceptare licz nō sint in sacerdocio dstituti dū tñ sint in eta te tali q i ꝓximis qtuor tpibz possint ad sacerdotiū ꝓmoueri. inx̃ no. p Jo. an. in. c. ij. p clericis paupibz. de pben. li. vj. et p Jo. an. in. c. ei cui. e. ti. licet archidi. ibidez et in. c. cū aliquibz. de Rxptis. videatur tenere dtrarium. et hoc satis innuit vba in

dictis nō obstañ·posita si bñ mspiciatur. clausule tñ pdcē nō tollūt nec erogant ordiacōm fundatoris in suo testamto fcē q hmōi bñficiū nō deferatur ñ actu sacerdoti qr sic ppa nō vult pjudicare in pñtacōe ita nec in tollēdo ordiacōez vel ultimā volūtatē earūdē·et p hoc vide glo·in cle. ut hñ qui·de eta·et quali·

De cā pos·et pprie·et de probat·

Nota possessor bñficij ·cccclx vij· ec nō plene ꝓbato titulo bñficiali·nec pē hoīs pt agē noie sui bñficij actōe ex de cre·qrelā·de elec·p pēhōe iā dim solutā p decessoribz suis z postmodū ei sbtracta·lz ipe nō fuerit in possessione percipiēdi eandē iuxē no·p Inno·in·c·m lris·de restī·spo·et in·c·cū sup·de cā pos·et pprie·

De reuocacōe dclusiōis i cā· ·cccclxviij·

Nota si post dclusiōz in cā bñficiali fcāz ad mstātiā actoris admittāt articuli rel tacite dclusio vidz reuocata·ex q sequitur q nō ē necessaria dclusio i cā bñficiali·secus i cā ꝓphana·iuxē ea q no·in cle·de ꝛbo. ig·sepe·vide sup dec·ix·

De testi· ·cccclxix

Nota post cōclusionē pñt recipi testes impetrātis pbm p informacōe iudicis p rōez pdcāz cū cōclusio nō sit necessaria in cā bñficiali·pser tim si semel fuerit fcā in q sicō p executorē devitat dilacōez etc·quia quilibz psumitur idoneus z cē·de psup·dudum·et·c·illud·vide·s·dec·ix·

De appella· ·cccclxx·

Nota si appelletur añ sniaz a gravamine vel nouel pluribz in appellacōe expssatis. lz seqtur clausula gnalis·et ab oīmibz aliis gravaminibz q exvrō p cessu colligi potest tñ appellās nō potuit alia gravamia si q repiantur i ꝓcessu p seq·ñ noiatim expssa·nec auditor sup aliis debz ꝓcedē vel pnunciare·ñ sup noiatim expssis·et hz vult ·c·ordi·ūcta cle·appellāti·de ap·pt etiā rō assignari·quia forsitan a tpe aliorum gravaminum non expressatorum non fluxerat decendū et sic vigore appellacōnis hmōi post decēdiū intposite nō vemūt revocāda illa·recurrat g appellās ad alia iuris remedia·put dri·c·dcertacōi·de ap·li. vj·

De ap·et lit· dtest· ·cccclxxj·

Nota qi cā appellacōis vna ptē pñte et alia absente nō ē necessaria lit· dtest·secus si ābe ptes sūt pñtes·et sic intelligē ·c·p tuas·de ap·C·de tēpo·ap·l·fi·C·illō·et no·in·c·raynucius·de testa·p ter·et aliōs. et pbā p Jo·an·et vide sup h archi·de iur. calū·c·ñ·li·vj·q remittit ad spe·q dicit q dñs cle·iij·mandauit audientiā ꝓuare·

De in integrū resti· ·cccclxxij·

Nō si petatur restō in integrū ꝓpter lapsū fatalium·nō ē necessaria lit· dt· qr non principaliter ꝛ mediāter petitur·de of·ordi·c·ñ·hoc no·Inno·in·c·suscitata·de resti·in integ·vide infra·ccccxc vj·

De lit· dtestacōe· ·cccclxxiij·

Nota q si ps rea rndendo libello actoris neget narrata ꝓut narrātur et dicat petita fieri nō debere·lz nō addat nec dicat aīo lit· dtestādi·nlominus cēsetur lis dt· p·l·rē nō nouā·C·de iudi·et·c·vno·de litis dtest·et·c·dudū·de elec·et hanc questionem recitat spe·et eam sic decidit·ti·de lit· contest·C·i·x·h·ꝓponatur·

De officō iudicis· ·cccclxxiij·

Nota si attemptata lite pendente reuocari ante oīa incidenter index revocādo ea lz nō dēnet in expēs postea poterit condemnare cum dicta pronunciacō siue sententia censeatur interlocutoria·non diffinitiua·et sic nō sit functus officō suo de offi·dele·in literis·et quia sup huiusmodi revocacōe attēptato ꝓceditur ex officō et summarie nō seruato iuris ordine et ante finem negocij principalis et ideo non dicitur a diffinitiua lz interlocutoria·ar·nc. p Inno·de ꝛpt·ex parte·de maio·et obe·

·c·dilecti·de ap·non solum·p Jo·an·fac⁹ unt no·in cle·vna·de seqstra·vide· ē·de·ci ·xc·et·ccccliij.

De cā possessiōis. ·ccccl xxv·

Nota si agēti in possessorio obiciatur et pducatur papalis reſuacō siue añ siue post suspēsiōz petitorij denegatur restō qa deceretū pape nedū afficit titulū· ſ etiā possessoriū·ar·eox q le·et no·de ap·ut nr̄m· de elec·si eo tpe·li·vi·facit optime·c·susci tata·de resti·spo·et no·in·c·cōstitutus·de filijs pſbi·vide sup·vij·di.

De consuetudine. ·ccccl xxvi·

Nota consuetudo valz qua cauetur q uxor marito in oībz mobilibz, debitis z credi tis etiā liberis exītibz succedat maxie si maritus habz bona mobilia nā consuetudo licz ius naturale illō successione liberoruz nō possit tollere m totum·tñ in ptē pt·ut no·dp·in re·uxē·in dultū·li·vj·p ſ fac·c· rapnucius·de test·a·put no·ibi·ala·super ꝟbo·consuetudine·faciūt etiā no·p Jo·an· post eū·in·c·a nobis·de decī·de consue·super Rzica·in fi·p Jnno·

De cōmissiōibz z pcuē. ·ccccl xxvij·

Nō si post cōmissiōz factā de spāli man dato pape ps otra quā cōmissio fuit obtēn ta cōstituat pcuratorē ad cās dūtaxat de uolutas sufficit ita q cū illo pcuratore pt pcedi in cā q pp̄a uolut cōmittēdo de spāli mādato cāz i curia sua agitari·ar·eoz q le·et no·in·c·cupientes·de elec·li·vj·sec⁹ aūt si cōstitueret pcuratores añ cōmissiōez cū p dcā limitacōē nō adderetur ad cās ec deuoluēdas qua si tūc post hmōi cōstōez committat cā de spāli mādato·bñ cū tali pcuratore pcederetur in causa.

De obſuacōibz termioruī i cā ap.

Nō āno dñi·M·ccclxx· ·ccccl xxviij· vj·die·iij·mēſ aprilis·fuit ordiatū cōcor diter q si a snīa diffinitiua auditoris camē vel alterius cuiuscūq; iudicis ordiarij in curia vel ex cōtigerit appellari·cām hmōi ap·alicui de auditoribz sacri palacij com mitti q termini soliti ſuari ſuarent·ut in pma instātia solz i palacio ſuari·nā lz re uera sit seda instātia tñ q cora auditore camē vel ordinario in ptibz termini ſuari cōsueti nō solēt ſuari·i dcirco dñi voluerūt q nūc p omnia ſuarent·et ſ verū nō ostaret terminos ſuatos fuisse in dcā pma instā tia et pcessum iuxē morē curie·quia tūc in cā appellacōis pceditur et ſuātur termi ni in seda instātia seruari consueti.

De pcuē. ·ccccl xxix·

Nota si dñs pncipalis in seda instātia constituat alū pcuratorē q̄ in pma. nō ad iecta clausula citra reuocacōz cē pmū licz ipe fuerit i pma instātia litē contestatus cē sent reuocasse ita q snīa lata cū pmo in se cūda instātia est nulla si reuocacō ad eū vel auditorē vel ptē puenerit. de pcu. ex insinuacōe. et. c. in nr̄a. et. c. mādatū. et de ſ p. ex pte decam. rō. quia diūsa est cā pn cipalis. et cā appellacōis. ut no. in. c. non minuste. de procuē.

De pmis z ordinacōe. ·ccccl xxx·

Nota si cōstet de occupacōe minuſta bñ ficij. pt ordinari impetrās in fructibz a tpe occupacōis pceptis ac si de violēta cō staret licz non sit pbatū tempus occupa cōis aut quātitas seu valor fructuū. racō q de sua mala fide ostat et possessor male fidei sicut violētus ordinandus est in fru ctibz. C. vn de vi. l. cōquerebatur. de resti. spo. grauis. nec obstat q snīa est in certa. quia in accessoriis pt ferri snīa talis. ut no. Jnno. in. c. tanta. de excess. prela. et de resti. spo. cum ad sedem.

De pbat. ·ccccl xxxj·

Nota si impetretur bñficiū vacās p cō tractū matrimonij. nō sufficit pbare tra ctatū de otrahendo. vel q contracta sint sponsalia. ſ debz pbari matrimoniū p ꝟba de pnti in tractū. licz nō fuerit cōsūmatum. ar·eoruum que no·in·c·i. de cleri·coniuga. et ibi Jo·andree.

De ɔdēnacōe expēsarū. ·cccclxxxiij·

Nota attēptatis aliq̄d ī pīdiciū lit' pē·nō solū m fructibz pcept·ſ̄ etiā q̄ pcipi potuer̄t ꝛ ɔdēnari·si ſ̄ petatur q̄ dolose et temerarius male fidei possessor esse cēsetur·quī h̄ mōi fructibz de iure remittō dēnandus·de restī·spo·grauis·cū ibi no·p Inno·vide·ſ̄·dec·xc·

De clausula alio q̄uis mō· ·cccclxxxiij·

Nota q̄ clausula·alio quouis mō respicit omēz modū vacādi p eandē psonā·secus si p diuīsas·ut no·lapus·ī·c·suscepturn·de ſ̄ptis·li·vj·

De lapsu·xxx·dierū ad apl̄os dandos· ·cccclxxxiiij·

Nō q̄·xxx·dies ad dandū apl̄os curr̄ūt a tpe appellacōis emisse et nō a tpe ſnie placōis·ꝓter rōnes hosti·q̄s ponit ī·c·i·de ap·li·vj·et post eū genze·ī cle·q̄uis·de ap·et alle·tex·p ista opi·ī·c·ab eo·de ap·li·vj·lz ibi ꝛ alibi ī dcā cle·Jo·ant· tenuerit ɔtrariū·et pau·cū eo ī eadē cle· p·l·iudicibz·C·de ap·quā mtelligit gēze· ibi p ſ̄baditū·vñ dr q̄ pdicti dies tūc a tpe ſnie mtelligūtur appellacōe suſpēh·et ī hac pte tēdit Jo de lignā·ī·c·dilcūſ· de app·sed videtur contra·C·de ap·l·n·ibi post q̄ appellacō potrecta est·

De articulis· ·cccclxxxv·

Nota q̄ cā crīmīali ciuiliter intentata articuli post termīnū dati nō ſūt admittē di·q̄ omes termīni p̄ſerū ī cā ꝓphana ſūt pēptorīj·ut no·Jo·ī·c·sepe dx̄·ſ̄g·ī cle·et ɔpost·ī·c·q̄ ſ̄c·de elec·fac·c·coīā· cū ibi no·p Inno·de resti·ī mte·et·l·auxiliū·ff·de mīno·fac ī rōne·c·pastoralis·de excep·et·c·ɔ certacōi·de ap·li·vj·et de resti·ī mte·c·vi·ī cle·et no·p Jo·de lig̃·ī·c· dilcūs·de fide īstru·et no·p pau·ī cleī· ɔstitucōz·de elec·supx̄·sup hīs··post hec ɔsilia quasi p me dū ego nō secutus dcāz opi·pnunciauī ɔtra eā·vide dci·cccclxlix· vide·ccxxvj·et·lxiiij·

De rñsiōe īterrogatoriorū. ·cccclxxxvj·

Nota q̄ reus recessurus a curia non tenetur rñdere īterrogatorīs datis p actorem tangētibz negociū pīncipale nec econtra si fuerit dati dispositiue et p modum posicōnū et articulox̄ ſ̄ verū si reus hoc petat·alio q̄n si vult spōte rñdē mos ei gerēdus ē·et pīdicat ei sua ɔfessio·p q̄ faciunt no·ī·c·causam·de ura·calum·

De ꝓbacōibz· ·cccclxxxvij·

Nota q̄ impetrāti ſm formā·c·cū de bñficō·de pben·li·vj·sufficit ꝓbare bñficium ultimo fuisse rectū p clericos seculares· ·x·ānos·mīn ex adūso ꝓbetur ipm p·xl· annos p regulares antea fuisse gubernatū·tūc enī ꝓpter mutacōz status bñficij requritur·xl·ānox̄ p̄ſcp̄cō·ut no·p Jo·anī·c·fi·de ɔsue·li·vj·ꝓterea ꝑma p̄ſcp̄cō dcēnalis nō tollitur n̄ p ɔtrariā p̄ſcp̄cōz ·xl·ut no·de excess·p̄la·c·accedētibz·nō ob· ꝑma p̄ſcp̄cō pōbum·legitime·positum ī tex·qua ī ɔsuetud me que ſm ius ɔmūe dicitur de re p̄scribenda ut est ista sufficiunt·x·annī·et illa cēsetur legitima prescp̄cō·ut in dicto·c·fi·de consue·et ibi·no· vide dci·cxiiij·

De clausula q̄ nullis terminis ſuatis ꝛc̄· ·cccclxxxviij·

Nota q̄n cā cōmittitur q̄ nullis terminis ſuatis ſ̄ sola facti veritate īspecta p cedatur possunt termīni ad arbitriū auditoris abbreuiari·ſ̄ nō totaliter obmitti itaq̄ nullo termīo ad libellādū assignato p̄t terminus·viij·vel·x·dierū ad dandū articlos ꝛ ad cludēdū assignari·ut dcā ɔba aliq̄d opeñ·xix·di·ī memoriā·de ꝓmile·ī hīs·et·c·si ꝓpa·li·vj·vid·ſ̄·dci·cccli·

De exhibicōe īstrumētorum· ·cccclxxxix·

Nota si ī libello fit mencō de aliq̄ ꝓuilegio·īstrumēto·vel scptura·sup q̄bz fundatur īcēcō libellātis illa scptura si petat a reo añ q̄ appellatur rñdere ē exhibēda·ſ̄ verū si habeat vel haberi possit īmꝓmptu et de hoc dēferendum est et recipiendum

ante omnia iuramentum et si iurauerit se nō habē p̄ mambz nec in breui fit habitu-rus p̄cedetur ulterius in cā. iux̄. no. p̄ Jn-no. de p̄ba. c. i. et in spe. de instr. edi. ℭ. nūc dicamus ꝙ. q̄ si quis.

Nō metus cā. et de sen. ex. ·ccccxc·

Nota si quis cōtestetur litē sup libello-cui obstāt exceptiones vel alias ꝓpter sui in eptitudiez nō esse rñdendū metu excōmis sibi cōminate si de hoc p̄testetur metus eum excusat et iudex ḡuat. q̄ licz metus excō mūicationis iuste nō excuset. ut no. ber. in. c. cū dilcūs. q̄ metus cā. tñ iusta ex-cōicatiōis est iustus metus. ut ibi no. hosti. et Jo. an. et hic loq̄tur glo. ñ. ber. in. c. olim. iñ. de resti. spo.

De actōe iniuriarū. ·ccccxcj·

Nota q̄ in actōe iniuriarū licz agatur ciuiliter tñ req̄ritur specificatiō talis in li-bello z articulis q̄ ps possit certificari z te stes deponere. hoc nō tāta q̄ta in obiectibz qui sūt plus odiosi. p̄ hoc de cō alle. tex. in. c. tue. de p̄cura. et no. Jn no. in. c. accepi-mus. de pur. ca. facit̄ ēē no. de specificatiō-ne crimmū circa testes. q̄ licz crimia pro bentur tñ pena ordiaria non punit̄ur. ut in. c. cū dilcūs. de or. cog. de dcā specificati-one. no. in dcō. c. exp̄te. de testi. et. e. ti. p̄-sentium. li. vj. de excep. pia. de sen. ex. cum medicinalis. li. vj.

De iuramēto calūnie. ·ccccxcij·

Nota q̄ p̄curator in romana curia nō solū in aiam dñi hoc etiā sui ipius tenetur p̄stare iuramētū de calūnia. alio q̄n habe-bit locū pena. c. fi. de iura. ca. nā licz dñs p̄-cipalis iuraſ hoc nichilominus iurare tenet̄ p̄curator. cui ipe calūniari possit sicut dñs put le. et no. in. c. appellatiōis. sup ꝟ. ab ipis. de p̄cu. li. vj. et facit̄ in fin no. p doc. in. c. p̄ntū. de testi. e. li. et i aut. p̄cipales. ℭ. e. ti. in p̄ma glo. et no. in. c. in p̄tractan dis. e. ti. et facit̄ no. in. c. p̄cur. de elec. li. vj. et p hosti. e. ti. ℭ. ñ. circa fi. in suma.

De p̄secutōne appellatōnis.

Nō voluerūt dñi et in hoc omes dixerūt q̄ opimo pau. posita in ele. causam. de elec. sup ꝟbo. deuoluta. circa fi. huetur. videlicz q̄ remēs q̄ncūq̄ ad cu-riā p̄t p̄seqū appellatōz p adūsarū suū in terpositā in p̄tibz dūmō de ea ostet licz nō fuerit sibi intimata nā in muto appellāte p̄t p̄seqū hm pau. et gē. ibidē. lz guil. otra no. in ele. ostōez. e. ti. et in. c. cordi. de ap. li. vj.

De p̄batōibz. ·ccccxciij·

Nō si impetretur omissio de spāli man-dato i q̄ narrat impetrās se nō posse p̄seqū in p̄tibz iusticie oplemētū sufficit hoc proba-re p iuramētū impetrātis q̄ ea q̄ cōsistūt in aio vel mēte alicuius aliter probari non p̄nt. de sen. ex. si vero. de ꝛep. statutū. et ibi p Jo. an. sup ꝟbo. saltē p ꝓpriū iuramētuz. li. vj. fac. c. ut circa. e. ti. li. vj. et ibi vide.

De clausulis positis i grīs i forma paupū.

Nō voluerūt dñi q̄ opimo. ·ccccxcv·
Jo. an. posita in. c. duobz. de ꝛep. li. vj. sup glo. fi. in nouella. tāq̄ fauorabilis paupe ribz imo hm aliquos tāq̄ iuridica ꝓpter clausulas nō obstāt. in gratijs pauperū positas de cetero seruaretur.

De lit. cont. ·ccccxcvj·

Nota q̄ in restōez cedenda ad appel landū nō ē necessaria litis ot. in hijs et a-lijs pambulis hic probādo infamā cōtra eū otra quē cōcedēda ē citatō psonalis. vel facieda in q̄sicō nō ē huāduſ ordo iuris. ar. c. q̄liter et q̄n. et. c. eū oporteat. et. c. in-quisitōi. de accu. vide. s. dei. ccccl xxj.

De iureiuran. ·ccccxcvij·

Nota q̄ procurator datus ad litē pupil-li nō tenetur p̄stare iuramētū p rōnes q̄s posuit spe. ti. de actore ab vmū. vel cur. de-pu. ℭ. i. ꝟ. puberes.

De decimis et p̄uilegijs.

Nō q̄. c. si annū. ·ccccxcviij·
de iudi. locum habet in laico maiore. xiiij. annis. de defendendo decimas sibi ex p̄u-legio apostolico ut pretenditur et ante

laterm neñ. concilium in feudum concessas ꝓter ꝟba textus ibi tales cauſ ſpuales ⁊ exclde dependentibz nullū dubiū qñ decime ſmt res ſpuales ⁊ fructus decimarū ſūt dependentes. ut no Jo. mo. ibidē exp̄ſſe ꝓnt tñ cadere laicū et eē ꝓſcribi. l. ius decimādi nō. ut no. de ꝓſcrip. c. cāz q. et de decimis. p̄ter. et ſic fuit determinatū p relationes meas in cauſa detulen.

¶ De ptāte iudicis ordiarij ſi negetur q̄liter ꝓbari poſſit. .cccexcix.

¶ Nō valet acta agitata in ptibz coram officiali alicuius epi l; nō ꝓbetur p lras patentes eius ptās dūmō a ptibz nō negetur qz ordiarius eſt. de ſue. c. ij. de ap. romana. li. vj. Si vero ab aliq̄ ptiū negetur eius ptās tūc oportet qd ꝓbetur qz per negacōz fit res dubia. l. inter ſtipulātē. ff. de ꝟbo. obli. ⁊ tūc ſufficit ꝓbare abilitatē nominacōz et reputacōz ad ꝟ qd acta p eum valeant. per. l. barbarius. ff. de offi. preſi. et no. in. c. michil. de elec.

¶ De ap. et de dolo ⁊ cōtu. .ccccc.

¶ Nota ſi feratur ſnia diffinitiua extra citatum ad domū. cū reputetur fiete et nō vere extra ipe p̄t a tpe ſcietie infra decēdū appellare. qz tūc nō currūt illi. x. dies a tē pore placōis ſnie ⁊ a tpe notitie. ſic dr et le. de ap. exiudicialibz. in. c. dcerta cōm. de ap. li. vj. ubi dic Jo. an. qd dicit. x. dies ſūt utiles ab inico ⁊ totum ꝓceſſu. de q̄ de dceſ. ꝓben. qz diuitatē ꝓ q̄ tñ vide archi. in. c. ſtatuimus. de elec. li. vj. ꝟ. nō ꝓt appellare. et Jo. an. poſt dpoſt. in cle. cāz electōis. in glo. ꝓnul. e. ti. ubi diſtiguit inter verum et fictū cōtumacē. ut ꝓpus nō audiatur appellās. ſed vero ſic. remittēs ad no. i cle. ſi aū. de dolo. et dtu. et cū eo dcor. pau. vide ſpe. ti. de ap. ¶. i. ꝟ. illō. et. ſ. cccxiij.

¶ De excep. extra petentē abſolui ſm plicite vel ad cautelā. .ccccc.

¶ Nota ſufficit opponē excepcōz manifeſte offenſe in genere abſolucōnez petēti ſmplr vel ad cautelā. maxie ſi excipiens referat ſe ad acta tpe ꝓbatioms et predictā manifeſtā iniuriā in curia tūc ſpecificari oportebit. iux̄ no. in. e. ſolz. de ſen. ex. li. vi. vide dci. cccel vj.

¶ De acceptacōibz. .cccccij.

¶ Nota qd clauſula conſueta poni in confirmacōibz dūmō ex ordine debeatur bñficiū non intelligitur tm de ordine date ſz acceptacōnis. qz tūc ꝓmo bñficiū ē debitū. ut i. c. i. de cōceſ. ꝓben. li. vj.

¶ De exceptōibz dilatorijs. .dij.

¶ Nō exceptōes dilatorie poſt terminū ad dicendū extra dimiſſiōz oppoſite ad ꝓbā dū nō ſūt admittēde. nolle mirare excipiens iux̄ formā. c. paſtoralis. de excep.

¶ De ſnia exōis. et lit. dt. .diij.

¶ Nota ſi petatur q̄s declarari p ordiariū incurriſſe in canonē. ſi q̄s ſuadente. qua pcuſſit clericū ad finē qd denūcietur publice excōicatus teneatur a xp̄i fidelibz nō recipitur lit. dt. ⁊ ordiarius q̄ eſt executor canonis debeat ꝓtendere et ꝓ ſua intētōe ꝓceder et ꝓ ſumarie. ꝓceder et ꝓ ſua intētōe ꝓceder et ꝓ ſumarie. ut le. et no. in cle. pūti. de cenſi. et de ſen. ex. pūti. et de pe. c. i. et ſe. ſup ꝟ. conſtiterit. p Jo. an. et pau. in cle. et Jo. an. in. c. i. de of. dele. in cle. ſup ꝟbo. reperierit. et de dſan. et affi. c. i. in cle. tamē qua hic michil petitur adiudicari vel auferri qua hic ꝓceditur ſumarie et ſic nulla fit litis cont. pro quo alle. no. Inno. in. c. fi. de offi. iudi. et in. c. ad nīaz. de iureiuran. et. c. ſacro. de ſen. ex. et no. in. c. qm̄ frequēter. ¶. in alijs. ut lit. non cōteſt. et. c. tue. p ter. ſpe. tamen tenet dtrarium qd etiā in ſumarijs req̄ritur lit. cont. de offi. iudi. ¶. fi. ꝟ. ſed queritur.

¶ De attemptat. .ccccv.

¶ Nota ad inſtātiam illius de cuius nouitate clare cōſtat. nō venit attēptata litis pen. reuocāda. ſic dicimus in materia cō vñ vi. iux̄ no. p Inno. i. c. ſtitutus. de fi. ꝓſb. et. c. ſignificaſti. de diuorc. et quia ſua non

interest hoc petere de elec cum inter canonicos nisi q vsi nō solent de testi vemēs.

De correpcōe posicōnū. dvj.

Nota posicōes date in prima instātia p iuramētū pcuē in secūda instātia pnt p dām principalē reuocari et meliorari sme exp̄ssa reuocacōe erroris tū qz illō iuramētū nō fuit de veritate sz de credulitate tū qz procuratores nō sūt plene informati hec principales q̄ nouerūt q̄stōez veridicā in̄ no in c cū imposicōibz de iureiurā li vj.

De ap et cōmissiombz. dvij.

Nō q si appellatus infra terminū assignatū ab hoie ad p̄sequēdū appellacōez suā impetrat cōmissionē licz appellās det exceptōes gnales extra illā dūmō in eis nō p̄sistat nec p̄pter eas appellet hmōi diligentia appellati p̄dest appellanti ita q si post x dies appellatus ulterius p̄cedat in cā appellās p̄t se defendere qz recep̄tū ē cōmūe de mutu peti c i et no Inno in c ex q̄uestōe de resti spo alle etiā l omez honorē C de tēpo ap nō ob cle hic appellacōnē de ap q̄ loq̄tur q̄n neutra ps infra terminū p̄sequitur sz post terminū lapsuz tūc enī diligētia ēc utriusq; nō p̄dest p̄terea appellās multo appellato p̄t p̄seq̄ appellacōz C de ap eos et no in c cordi de ap li vj facit c oblate et ti si igitur p̄t p̄seq̄ alter p̄t se defendē ut i c abbate de except cū inter et c dilectis spe tñ videt innuē et tenere extranū ti de ap C nūc breuiter ℞ Item pone p̄fixus fuit in termino vero iuris dic p̄dcāz opimone forte verāz dūmō mīmū nō p̄currat ut in dcō c oblate hāc tenz spe in sup̄dcō C licet aūt sup ℞ appellatur tñ vide cccexliij.

De offi vicarij. dviij.

Nota p̄uatur opimo Jo mo in c licz de of vica li vj videlicz q officialis epi licet ex sua gnali pt̄ate nō possit punire crimia et delicta seu pēnā ordiariā imponere p eisdē tñ pt inquirē et cognoscere de eis de ex suo meroz implorato officō et si inuenerit talē crimīnosū remittet illum ad ep̄m puniendū de of archidi ad hec.

De terminis obseruādis. dix.

Nota q in cā p̄phana dantur terminī actori primus terminus ad ponendū et articulādū nec reus cōpellitur terminū datū actori recipe sz pt petere aliū terminū ad p̄bandū exceptōes et defensiōes suas et istō p̄batur qz actore probāte intencōez suā reo incūbit p̄bacō ad probādū exceptōez suā g añ vidz q nō cōpellatur reus p̄bare donec actor p̄bauerit intencōez suā ut probatur in l siquidē C de except iuncto c de testibz cum ibi no p̄ter de testi in causis aūt bñficialibz simul et idē tp̄us utriq; pti datur terminus ad ponendū et articulādū qz in talibz causis bñficialibz magis p̄ceditur sūmarie q̄ in p̄phanis ut in c sepe de ẏ hig et cle dispēdiosaz de iudi.

De sequestracōe possessiōis. dx.

Nota utrū pena cōstitucōis cle ad cōpescēdas de sequestra possess hēat locū si factū fuit sequestrū ẏ tute sme diffinitiue late in curia romana q̄ est nulla licz tūc aliq̄ putaretur et aliq̄s violauit illud sequestrū et vidz q talis nō incidat in pēnā ex quo sua est nulla qz tūc sequestra cōmissa decretū videtur fuisse interpositū ex falsa causa g nullius sit effectus ar ff ne vis fiat ei l i C hec ẏba et qz constitucō illa est penalis g restrigēda tutius essz tenē contrariū p̄pter rōnē illius tex in odū violātis sequestrū añ q̄z fuisz declarata sme nullitas et quia p̄pria aūcte attēptare nō debuit q̄ō iuridice et via ordinaria prosequi potuisz qua in dubio seq̄strū manus apposicō pape huiusmodi debuit p̄pter eius aūcta tem et p̄pter hz ēc quia nō obstāte nullitate sme ex q̄ aliq̄ credebatur punitur et tenetur violator illis p̄mis ff de fal si q̄s legatā et quia etiā seq̄strū nō est nullū li cet ex falsa cā latū cū sua diffinitiua vel interlocutoria etiā lata ex falsa cā nisi habeat errorē iuris exp̄ssum ipso iure tenz lz ope exceptōis reuocari possz facit q̄ō no ff de acq̄ hered l si is ad quē et no p̄ in no de renunc in p̄ntia nec obstāt que in cōtrarium possent allegari ut dixit ber in illa questione an vmo facta ex falsis causis sit nulla ipso iure et quia seq̄strū violans

violat possessionem tenendo q̃ esset penes sequestrū. vel tenendo q̃ adhuc penes ꝓtez ꝓus possidẽtẽ remanisset ꝯ p sequstrū sibi cõ ꝟuareẽ. ar. no. C. de phi. sequest. l. i. p cp. cuius q̃ de existẽtiã possessiõis cũ sit facti de cretũ iustũ vel iniustũ vel cãe falsitas non diũtificat nec eius acq̃sitoꝛ vel recepcõnẽ impedit. sic nec eã acq̃sitoꝛ dñi. ut. l. rẽ q̃ nobis. et. l. iij. C. e cõtrario. ff. de acq̃. pos. et. c. cũ nris. de cel. plen. et sequstraco etiã facti est. ff. de cura. furi. l. concilio. C. fi. vide supra dei. cccxciiij.

De vniombus. ·dxj.

Nõ q̃ vnio ex falsa cã fcã ꝟuata tñ forma iuris valet et tenꝛ. ar. no. p Jo. xij. q. ij. in suma. et. c. q̃ sme excepcõe. et. c. duũ. de rebꝛ ec. nõ alie. secus si nulla cã subsit. ꝯ si sme cã aliq̃ fcã fuerit tũc nil valꝛ qđ actũ ẽ. ut in de. monasterioꝝ. de re. ec. nõ alie. et sic ꝓt intelligi opi. ber. et hosti. q̃ tenẽt ꝺtra Jo. et tancre. in. c. i. de resti. in inte. dñs vero Jo. deliḡ. in. c. si q̃s ꝓ sbiteroꝝ. de re. ec. nõ ali. distiguit an sit pcẽm in cã ex qua vel circa quam. vide supꝛ. dei. ccccxlij. et. clxviij.

De cõmissionibꝫ. ·dxij.

Nõ q̃ cũ quis impetrat cõmissionez ꝺtra. A. et. b. et succũbit. auditoꝛ inter. a. et. b. vigoꝛe ꝟbõi cõmissiõis nõ ꝓt ꝓcedẽ q̃ nullus istoꝝ obtinet hãc ꝺtra aliũ. et q̃ innouare ꝓmoviꝺ q̃ ꝓmo reus ẽ. et nũc ẽ actoꝛ voluẽrt dñi opus esse nouã missiõe nã res inter alios acta tẽ. de iudi. q. vv.

De aduocacõe cãe. et de ꝺmissiõibꝫ. ·dxiij.

Nõ si ꝓtatur q̃ cã ꝺmissa vni auditori cõmittatur alteri signetur audiat talis aduocata cẽsetur cã ab auditoꝛe ecclie sme exꝑssa aduocacõe q̃ satis ꝺstat de mẽte ꝺmittentis alteri q̃ voluerit cãꝫ appellacõi ꝯ reuocare.

De ꝛeptis. ·dxiiij.

Nota q̃ si fiat menco de ꝓmo rescripto reuocatur. de ꝛep. ceterum.

De cõmissionibus. ·dxv.

Nota q̃ ꝯ plura capla in ꝺmissiõe obtẽta narrẽtur q̃ aliq̃ sint falsa et aliq̃ vera si ex veris ꝓt seq̃ ꝺcluso. valꝛ ꝺmissio. iuxta no. m. c. ex pte. et. c. inter ceteras. et. c. oli. de ꝛep. facit. c. licet. de ꝓba.

De testi. et articuloꝝ admissione. ·dxvj.

Nõ valꝛ receptõ testiũ ecclie nõ affuturoꝝ sup articlis exꝑsse nõ admissis in materia attẽptatoꝝ et ecclie quacũq̃ cã bñficiali dũ tñ sit de iure dãtis. et termino ꝺsueti huati. nã eo ipso q̃ testes recipiũtẽ. articuli admittũtur saltẽ tacite. vide dei. dxcv.

De re iudi. ·dxvij.

Nota q̃ tres sñie late sup attẽptat. sint an omia execucõi demandãda de dãmõ ꝑ dicte sñie vi diffinitiue habẽat puta si post litis dependẽtiã vel post appellacõꝝ a diffinitiua aliq̃d sit attẽptatũ circa possessiõꝝ rei de q̃ agit. q̃ sic sapit naturã possessorij veri qđ ẽ mãdandũ execucõi an ingressuꝫ petitorij de resti. spo. i cauſ. nec ꝓt' oppom nullitas an execucõꝝ eoꝝdẽ. de re iudi. ut calũnꝝ. in cle. vide dei. xc. et. ccccxvij.

Ꝑt lite pen. ·dxviij.

Nõ q̃ attẽptata lite pen. possunt peti reuocari usq̃ ad ꝺcluſiõꝝ in cã excluſiue. q̃ in quacũq̃ ꝑte litis ex officõ reuocantur an omia ꝙpter ꝺtẽptũ iudicis et ꝑtis. iuxta no. in. c. non solum. de ap. li. vj.

De sñia. execõis et de excepc'. ·dxix.

Nota q̃ nõ admittitur excepcõ execõis cõtra impetrantẽ q̃n allegatur gñalis excõmũicacõ ut q̃ lata ꝑ ꝓcessus gñales ab hoie. secus si a iure ut ea dicereẽ q̃ iniecit manus violẽtas in clericũ ea tũc admitterẽ tlis excepcõ ea plus delinquit. m legẽ q̃ i hoiez. ar. l. si libertus se mioꝝẽ. ff. de iurepa. nec ob. l. celsus. de arbi. ea ibi de limbat ꝺtra legẽ hoiez ꝑm bonũ mtellem

De pēnis. ·dxx.

Nō ꝙ tenēs capellamā reḡrentē sacerdotū nō ꝓuatur capellama n̄ mōitus posito ꝙ nō ꝓmoueatur infra annū. q̄a. c. lz canon. de elec. li. vi. ē penale ꝑ nō debz extēdi n̄ caueat. ut. c. statutū. e. ti. li. vj. Nō gloq̄liter si ē actū extra aliquē p modū iq̄sitionis non ꝑt agi iterato extra eūdē p modū accusacōis. secus si p viam exceptōis. ut no. i. e. de hijs. de accu. c. ex tuarū. et. c. cum dilectus. de pur. ca. p ꝓma ptē huius dei. vide sup̄ dei. e. vinj.

De pēnis. ·dxxj.

Nō quomōz q̄liter ꝛbtrahāt clerico excōicato fructus bñficōz ecclasticoruz vide in no. i. e. pastoralis. de ap. lj hosti. cōtra i sūma. de cleri. ex. C. n. v. lj nū q̄d. et de sen. ex. C. q̄s sit effectus. v. lj nū q̄d. et p archi. de ꝛp. c. ul. li. vi. et p Jo. an. de re. mē. cū q̄d ꝓhibeā. li. vj. et de cle. ex. mi. latores. vide Jnno. de coha. cleri. et mulie. si cut. de accusa. qualiter. ij.

De execucōe citat. p edictū. ·dxxij.

Nota ꝙ si omittatur cā cū ptā ꝛte citandi p edictū in locis vicinis i portis affigēdis nō sufficit ꝙ fiat execucō i vno loco vicino quātūcūq; publico si requiritur ꝙ in pluribz locis exeq̄tur ab minus duobz qz pluralis locucō ꝛ cē. de re. mē. plurali. li. vj. facē. glo. Jo. an. i cle. cām. sup̄ vbo. loco. de elec. et qz forma mādati hi hz q̄ ē diligenter obsuāda. de ꝛp. cū dilecta. de pcu. li. vj.

De intīacōe appellacōis. ·dxxiij.

Nota ꝙ i cā bñficiali sup ptrochiali ecclesia q̄ ad deuolucōz ipius cāe ad curiaz sufficit appellacōz esse intimatā i eccia de q̄ agit ꝛ in eccia cathedrali lz possessor vel intrusus psonaliter nō appīxerit. nec alia diligētia fiat de ipo p̄rento. qz appellās nō tenet alibi q̄rere eū i eccia sua prrochiali i q̄ tenetur resīdē sic maritus cū uxore ar. no. p in no. i. e. si. de eo q̄ mit. i pos. et de cle. nō resi. cleicos. alle. i. e. ex tue. qz eccia cathedralis succedit loco domicilij. ut i clericaz. de elec. si ꝑ ibi ꝛ in bñficō de q̄ agitur sit intimacō sufficit. ar. in cle. ante dicta.

De sntia excōis. ·dxxiij.

Nota ꝙ ubi excōicatus cotā auditore ad hoc ut absoluatur ꝓmittit stare iuri et mādatis eccie. si nō facit qō ꝓmittit tūc si primo fuit excōicatus a canone vel a iure ex q̄ nō adimplet qō ꝓmittit ipo iure remittit in excōicacōz. ut. c. eos. de sen. ex. li. vj. qō. c. vidz corrigē no. p ber. in. c. de cetero. de sen. ex. ubi aūt fuit excōicatus ab homine ꝛ absolutus p auditorē cū cauēōe de stādo iuri tūc si nō facit qō ꝓmittit nō ē ipo iure excōicatus si p eūdē auditorē in eādē sntiaz q̄ pus erat ligatus ē reducēdus de nec fecit qō ꝓmittit ut in. c. q̄stōi. de ap. et qō no. Jo. moi. alle. c. eos. si si. nec ē mirū si p eūdē auditorē possit reduci i ꝑmā sntiaz q̄ sub dicōe vidz absolutus. ꝙ si cōdicō deficit nō vidz liberatus ab eodem auditore. ar. l. lz. i pn̄. ff. de iure. do. et. l. si q̄s accepto. cui ibi no. de di. ob cāz maxie infra ānū a tpe absolucōis ꝑmus index valz eū reducē qz tm̄ vidz durare eius iurisdictō. ut. c. querētu. de of. dele. vel dic ꝙ ecē in casu isto post annū q̄a sub cōdicōe vidz absolutus esse alias nō vidz functus officō n̄ extstat cōdicō p iura alle. vide dei. dcij.

De ꝓbat. et acceptacōibz. ·dxxv.

Nō ꝙ sufficit acceptāti ꝓbare bñficium illō vacasse an̄ suā acceptacōz lz testes nō ꝓnūciēt illō vacasse infra mēsez acceptacōis. nā si ꝓbet mortis tps p̄cessisse tpus acceptacōis. p̄sūitur infra tps acceptasse. ar. no. p imo. in. c. q̄a diuīhtatē. de ꝓces. p̄ben. et p pau. in cle. cū ei quē. e. ti.

De appella. ·dxxvj.

Nō si auditor ꝓnūciat sup̄ dēcōe appellacōis tn̄ si appellet ꝛ iterū deceatur de diligētia appellātis ꝑt reponē. nā q̄ ad h cē setur interlocutoria et remānt index reuera quā ꝑt sp reuocare. de ap. cū cessante. et. c. si a iudice. li. vj. vide. s. dei. v.

De mstōmbz. et de iurepronatus. et sntia excōis. ·dxxvij.

Nō pronus excōicatus p̄ntat epo et epus p̄ntatū admittit ꝛ instituit. q̄ritur nū q̄d valz instō et posequs si alius impetraueit illō bñficiū a ꝑpa si nō fuerit alteri ius q̄situm nō debeat illō obtinē. q̄dā dicebāt ꝙ p̄ntacō fuit nulla ipo iure ꝛ posequs mstratuco epi. ad eā secuta ex q̄ refertur ad originē vicioſaz. aliq̄ distigebāt inter pronum clericū et laicū dicentes ꝙ p̄sentacō

patrom clerici est nulla ipso iure et p eō
seqns mstitucō epi ad eā secuta quia p-
sentacō prom clerici habz vi electōis ut
in c cū aūt de iurepa et ideo firmacō seu
mstitucō epi inde secuta ad elec nulla est
nulla tūc enī totalis dispōicō nō dependet
a ptate epi ꝫ ec a ptate prom cuius pnta
tio nō valebat et ideo actus cū sit factus
ptim a psona mabili scz a prono mabili
nō potuit p illa pte valere facit dere cū
sup de of del secus esset si esset facta a prono
laico qz tūc ꝫm aliqs valeret pntacō cum
sit de iure sui prom et eius tacō e sibi q dā-
mō ꝓpetat cuius adnmistracō in extraiu-
dicialibz sibi excōicato nō est interdcā hic
nec ꝓtrahere vel alia q sūt facti exercere
ar no p Inno de dolo et cōtu veritatis et
p archi in c pia de excep li vi vel scōm
alios lz qz est ānexū ius spūalibz pntacō
sit nulla etiā facta a prono laico et ita di
cebāt fuisse determiatū p plures in pala-
cō tñ qz ipe parū vel nl iuris habz circa di
spōicōz bñficij nisi de quadā gra iuxe no p
hosti i dec c qm de iurepa totalis dispō
icō potius censetur dependere a ptate epi
et ꝓsequns mstitucō epi tāq̄ sola plene
ius in bñficio tribuēs potius erat attēdē-
da Alij aūt smplr i utroq̄ casu dicebāt
idē et tenebāt smplr mstitucōz ipam epi
tenere nō ob qd pronus esset excōicatus
ec si esset prōnus clericus vel laicus qz ex
q prōnus ꝓsensit epo nec se oppomit eius
mstōni totalis dispōicō p quā ius in bñfi
cō q̄ritur cēsetur ab epo pdere et ad eum
ptinere cū ec si ex post facto prōnus con
sentiret adhuc sufficeret ar de iurepa cu-
ra et c suggestū et no hosti mstuma de iu
repa C si circa si et ideo cū prōnus abso-
lutus nō ꝓtradixit hic ec nec ꝓtradicere po
tuit ut variaret qz saltē in eius pīdicū
pntacō tenuerat ne sit melior ꝓdicō eius
excōicati q̄ si nō esset excōicatus videtur
qd mstitucō epi teneat itē licz ad prōnum
et ad epm simul licz iure diuso cēseatur
dispōicō bñficij ptinere vidz qd prono ex
cōicato totaliter ptās ad epm devoluat
ne bñficia diu vacent et qz ipe omes defe-
ctus subditorū supplere debz vñ facit in fili
extra ne se va c i li vi et pītim cū ipe ibi
exp̄sse consentit nec cōtradicit lz forsan
sibi contradicēret puta qa episcopus
vellet aliū mstituere recusando pntatū su
um p textu excōis sui pntantis posset susti-
nere qd prono excōicato nō curret tpus
pntandi ar c qz diusitatē deceſ plen et
licz opīmo ista michi quibusdā alijs ma
gis placeret tñ plures et maiores fuerūt
in contraria opīmone scz qd pntacō a prono
clerico excōicato fcā et mstō epi ad ea se-
cuta nō valerēt vide infra dei clxi

De iurepronatus. dxxviij

Nota infra tpus prom epus ꝓfert bñfi
ciū alicui postea prōno nullū pntauit in-
fra tpus quadrimestre sl laicus vel seme
stre scz clericus quidā alius postea impe
travit a papa illud bñficiū si nō fuerit al-
teri ius quesitū q̄ritur an ei cui cōtulerat
epus fuerit ius q̄situm ut iste apl'icus nō de
beat habē vel an iste apl'icus sit potior tā-
q̄ illi ordinario nullū ius q̄situm fuerit et ut
magis dilatetur dubiū pono casū prout
erat facto i palacō cū ad quēdā prōnuz
spectaret pntatio cuiusdaz bñficij et vaca-
uit certa die epus ptendēs prōnū nō pre
sentasse infra tps debitū sic quasi ad se iu
re devoluto spectare dispōicōz bñficij ul-
tima die tpis infra qd prōnus poterat p-
sentare ut iure devoluto ꝓtulit eccliaz cui-
dā prōnus aūt nullū pntauit alīū quidā
aūt alius postea impetravit illd bñficiū si nō
fuit alteri ius q̄situm q̄ritur q̄s istor sit po
tior et circa h̄ q̄rebatur q̄liter debeat ꝓputari tpus prom q̄drimestre vel semestre
an scōm numerū mensiū kalendaruz an
scōm dies anni ut p semestri detur dimi-
dius annus p quadrimestri tercia ps an-
ni vel an p mēse debēt triginta dies vel tri
ginta vnus ꝓputari circa qd p nūc nō in-
sisto ꝫ remitto ad plenissime no per hosti
de suppleñ negli prela c licet p Jo an de
elec q̄ si li vi per doctores de re iur ubi
lex Sed vemēdo ad questōz et supponēdo
qd ultima die prom epus ꝓtulit tanq̄ iure
devoluto utrum qz patronus postea nul
lum nec ante presentauit teneat collacō
episcopi quidam et in hac opīmone fuit
maior ps distīguebāt inter prōnū cleri-
cū et laicū et dicebāt qd collatio facta infra
tpus prom clerici sit nulla ipso iure et
nō ratificēt nec valideꝫ p̄ter negligētā

patrom subsecutam quia quod ab initio nullū est tractu tpis nō ꝯfirmat̄ secus in collacōe fcā infra tpus prōm laici et reddēbāt cām et rōez diūlitatis qz prōnus laicus parū vel nullū ius hz vel saltē debile in dispositiōe bñficij et quicqd habz ē de gra et totalis dispositiō cēsetur ad epm ptinē potius inx̄e no. in. c. qm. de iurepa. p hosti. et ideo collacō epi cēsetur validioz pserti qz maius ius habz i accessiōe platus qz i psentacōe prōnus. de of. dele. dilcūs. qdaz vero alij indistincte dicebāt collacōez epi esse validā. exq prōnus infra tpus debitum nullū pntaut. et dicebāt eā ab initio tenuisse ipo iure quātūcūqz fuisset fcā infra tpus prōm. lz si prōnus aliū infra tpꝰ pntasset instante prono instō epi esset cassanda et irritāda. ar. no. p imno. de re iudi. cū bertoldus. in. ij. glo. fua in fine. michi tñ et multis alijs videbat̄ qp collacō epi fcā infra tpus certū cum scūqz prōm siue laici siue clerici sit nulla ipo iure. ut. x. vj. q. vij. decernimus. et no. p hosti. de iurepa. ex insinuacōe. et hic intelligi dz. c. illō in fi. e. ti. et ibi dixi post hosti. tñ videbatur michi qp lz sit nulla. tñ si prōnus ei ꝺsentiat siue tacite siue exp̄sse qp p eius ratificaōz validet̄. ar. no. p hosti. in sūma de iure pa. C. fi. x. qd si eccia. ibi nec obstat. et ibi cū dic. nec enī interest utrū ab initio ꝺsentiat vel ex post facto qđ ad hoc ut sme cōsensu suo ordiata nō videatur tē. tūc enī exq̄ cessat cā impediēs eā tr̄ supuemt cā ꝯfirmās lz forez et nulla ab initio. bñ pt validari. ar. l. si p fundū. et. l. fi. ff. de ſ. ru. pdi. et. l. obſuari. C. fi. ff. de of. pcōſu. et no. p dy. et de cto. in regla. nō firmat̄. tñ in ꝓpositō premisse qstōis qz epus ꝺtulit iure deuoluto nō credo qp unqz valuerit exq̄ reuera nō dū erat ad epm deuoluta ptās. ar. extra de cōcess. plēn. ex pte. cū ibi no. p hosti. super x. cōclij. nec seqns prōm ratificatiō vel assensus tacitus vel exp̄ssus validabit eam qz nō fuerat fcā ut ex illo iure nec ut illa ptāte epi ad cuius vigorē requiretur cōsensus prōm imo erat facta iure deuoluto et quasi in negligētiā et penā prōm et ideo quia ml erat factū ut eius noie non potest p eū ratificari. qz qđ meo noie fcm nō est ratū habere non possum. secus autē esset ut prędixi si episcopus non iure deuoluto hz ut iure ordinario et originali qđ habz circa dispositiōez bñficij cōtuliss qua tunc licz nō posset nec deberet disponere misi de consensu seu ad p̄sentationem patroni tamen qz iure originali vel ordinario dispositivē in dubio disponere ut iure suo et ut iure et noie patroni ut quasi sperans et credens patrono cōplacere et qđ sub tacita condicōe si sibi placuerit et non aliter interptando ne aliter interptando videatur illicite et mutiliter disponere et quasi eligere viā ad impugnandū suam dispositiōez qđ nō est in dubio ꝑsumendū ar. l. ij. ff. de testa. mlis. et p hoc fac in sili de hijs q fi. a pla. ea notatur. cū dr intelligi debz qp fiant de collegioz suoz cum cōsensu et sic tanqz factū noie eius pt ratificari p patronū. ea enim que circa dispositiōnē beneficij debent interuenire ex parte patroni potius se tenent ex pte cōsensus et censentur iure cōsensus qz sunt aūctatis et p cōsequns cū ea q̄ sūt consensus possint interuenire ex post facto licet ea que sunt aūctatis debāt interuenire añ actum vel potius in ipo actu. iuxta no. p Jo. an. de rec. nō alie. dudū. sup x. tractatus. unde potest prōnus postea ꝺsentiēdo tacite vel exp̄sse validare collacōez epi. p hoc in sili de hijs q fi. a pla. cū vos. de plēn. cū in eccleſis. li. vj. unde facit qđ no. Jnno. de elec. eccia. ij. ibi cum dicit. Item nota hic quille cuius nomine non est gestum tē. et p hoc de iurepa. cura. et. c. fuggestū. nec obstat ad p̄missa si dicas contra precedens mēbrum qñ episcopus contulit iure deuoluto quod etiam videtur contulisse meliori iure et mō q̄ potuit. et hic etiā exptāte iuris et aūctate originali ad quā ꝺcurrere debet patroni consensus. ar. no. in. c. cū ex officij. de p̄scp. per Jnno. et hic quasi etiam noie patroni ut dictuz est in scdo mēbro et hic possit p patronum ratificari quia dico qp cum episcopus contulit ut iure deuoluto expresse videtur abicere consensū patroni. supponit enī eū puatū iure suo totam ptātem ad se deuolutam et ideo non potest dici qp eius noie tunc aliquid disponat et p̄seqns nec p eū nō suo nomine gestum poterit ratū habere ut no. Jnnoc

in dicto .c. cum ex officij. de prescrip. facit ad ppositū qz ibi utraq; ptas opinata et vera erat ppter mil noie alieo gerebat nec ibi agitur de ratihabitione actus alterius p quē actus gestus debeat validari. Idcirco credo q; ex p̄missis credo qd collatio episcopi facta infra tps p̄fom ut int̄ deuoluto fit nulla ipo iure. ut dicto .c. decernimus. x vj. q. vij. et ut essz valida crederē qd essz opus noua collatione lapso tpe p̄fom unde facit ad hoc qđ no. Jo. an. in nouel. c. statutū. li. vj. de p̄ben. sup vo. post mensem. nā dispositio epi q̄ dependet ab aūcte et se tenet ex pte eoz q̄ sūt auctoritatis oportz qd fiat tpe debito qz ea q̄ sūt aūctatis non suo tpe facta nō valent. qz aūctas semp debz supuenire ipo actu tpe q̄ actus p̄t et debet fieri. Concludo insup qd talis collatio ut iure deuoluto facta nō p̄t p sequētem patronū sensū validari. et p sequēs deluto in questione qd apostolicus in hoc casu essz potior ex quo p collationē epi ei cui cō tulit nō fuit ius quesitū. secus dicerē ubi epus nō contuliss ut iure deuoluto. sed simpliciter ut iure ordinario ꝓmeuo et originali quia tūc p tacitū vel expressum consensū patroni supuenientem aīm intentionē epi apostolici fuisset collatio validata.

De procuratoribz. dxxix.

Utrum possit quis cōstituere procuratorem ad recipiendū et acceptandū et permutandū etiam beneficia in posterū obtinenda videbatur qd nō. nisi in specie et de certo beneficio daretur mandatū. ar. ff. de acquir. hereditat. l. si quis in bona. Cui tamen oēs tenuerūt qd imo p. l. iij. ff. de procurat. et quia isti nō sunt de casibz in quibz requiritur speciale mādatū. licet quidā dicant contra qz imo requiritur. qz agitur de contrahendo matrimonio spuali. gl. c. ar. c. fi. de procurat. li. vj. p qua opinione videt archi. c. cū in tua. de cōsue. sup vo. p alios. li. vj. et ceteri. Sed contra hoc et p̄ma pte faciūt no. p ep. C. ubi et apd quē. l. i. Sed videt qd ad permutandū sufficiat gnale mādatū sm formam. c. qui ad agendū. de procurat. li. vj. ut no. Jo. an. in nouel. in dcō. c. cū in tua. sup vo. p alios. de consue. Audiui tamē qd cancellaria non expediret literas permutationis vtute procurationis facte ad beneficiū obtinendum permutandum.

Nota aliq̄ dicūt qd ubi aliquis constituit procuratorē ad permutandū certū beneficiū si tpe constitutionis procuratoris constituens nō erat dns beneficij licet tpe quo procurator permutauit esset dns beneficij nō valet permutatio facta p procuratorē in regula. nō firmatur. de re. int̄. li. vj. vide supra. dei. ex. exxij. et infra. dcccv.

De appellat. ·cccccxxxi·

Appellatum extitit a vno auditore qz admisit articulos p̄tis aduerse et quia cū instantia requisitus nolut admittere articulos appellantis quos tn alias expresse nō repulit. et articulus solus appellationis committitur et nō negociū p̄cipale alteri auditori. q̄ sedus auditor pnūciauit male processum et bn̄ appellatū. et hoc facto incōtinenti admisit articulos ap. ad pbandū in curia et extra quos p̄mus adhuc nolu erat admittere. queritur nūquid illa admissio sit nulla et videt qd sic. quia sm stilū palacij auditor cui cōmittitur articul? quamuis sme expressa admissione negocij p̄cipalis nō p̄t procedere in negocio p̄cipali etiā si pronunciauit male fuisse processum et bn̄ appellatū. vñ in eo qd postea admisit articulos processit in negocio p̄cipali qđ nō potuit. et ita tenebāt quidam et credo qd bn̄ supposito stilo palacij. qz forte mutata iuris posset sme noua admissione procedere in negocio p̄cipali exq̄ pronūciauit male processum et bn̄ appellatū. pea q̄ no. Jnno. m. c. ut debitus. de ap. sm illam opinionē licet procedat in iudicibz delegatis p̄sertim impetratis ad ptes. curia tn nō habuit in auditoribz in curia. ubi est p̄sens papa et p̄t cōmissio de facili impetrari sup negocio p̄cipali. quidā tn dicebant aliter et tenebāt contra quia etiam supposito stilo palacij potuerit admittere articulos appellatis qz illa admissio ē directe de articulo appellationis sibi cōmisse. quia cū sit appellatū a grauamine nō admissionis. et articulus quamuis cōmittitur sic qd p suam ordinationē debeat reuocare quamē illatum

ad cuius reuocationē dēbz remediare ap=
pellator ꝛ omissio sit sup ea fcā nō aliter ꝑt
dici reuocari ḡuamē ñ articulus admitta
tur exq̄ uiste ob nō admissionē articulo=
rū fuerat appellatū et muiste admissio fu
erat retardata. ¶ Tē mutatis terminis po=
namus q̄ appellatū sit ab auditore quia
repulit articlos appellātis et q̄ admsit
articulos ꝑtis adūse et auditor cui cā ap=
pellacōis ꝯmittitur ꝓnūciat solū in ea ꝑ=
te qua ꝑmus admsit articlos ꝑtis appel
late male ꝓcessuz et bñ appellatū. in alia
vero ꝑte in q̄ repulit articlos appellantis
ñl ꝓnūciaut imo tacuit q̄ritur nūq̄d ta=
cite m illa ꝑte videatur ꝑm auditoris sen
tētiā confirmasse. exq̄ m alia ꝑte eā confirma=
uit. q̄dā volebāt dicē q̄ sic. q̄ q̄ de vno di
citr cē. et q̄ de vno negat cē. credo tñ ꝯtra p
.l. quid tñ si de pluribz. ff. de arbi. et p no. p
¶nno. de re iudi. cū mter. in fi. et p Cy. C. si
aduer. rem iudi. l. i. m ꝑma et scda q̄stōe.

¶ De renūciatione et de ptā de execu=
torū grārū aplicarū. ·dxxxj·

¶ Queritur vtrū executores grārū dati
ad ꝓmdendū de bñficijs vacātibz possint
recipe reſignacōz alicuius volētis m eorū
manibz bñficiū suū reſignare ut hic ea rece
pta ꝓuideāt. ꝛ dic q̄ nō. q̄ op⁹ ē q̄ exp̄sse
ꝯmittatur ptās recipiēdi reſignacōez. ut
de ꝑben. dudū. circa pñ. li. vj. et p hoc fac
unt no. p archi. de ſ. reſig. sicut. e. li. sup. ce
rentiū. et q̄ tales executores talū sic reſi
gnare volētiū nō possent mutū ꝯstituere
ḡ nec eius reſignacōz suscipe. ꝓbatur ꝯ se
q̄ntia p ea q̄ no. ¶ Jo. an. m clc. i. de regu. in
glo. sup. mambz. et p ¶nno. de renūci. qđ
m dubijs. in fi. glo. ij. et p archi. in. c. si de. de
renūci. sup. renūciet. et p eūdē in. c. delibe
racōe ꝓuida. sup. firmitatis. de of. dele.
li. vj. et m dcō. c. sicut. vide dēi. cc. xviij.

¶ De acceptacōibz et reſeruacōibz.

¶ Primo et scdo in data ·dxxxij·
acceptātibz vnū bñficiū reſuatū alias tñ
cadēs sub eorū gratijs scdus in data obti
net grām ꝑ quā ipa narrat in lris eius q̄
si alias nō obstitiſſz reſuacō fuiſſz eidem
canonice ꝓuisum et tanq̄ de reſeruato sibi
ꝓuidet vel mandat prouideri si nō fuerit
alteri ius q̄situm. q̄ritur an hec grā sit subre
ptícia ꝓpter hꝫ q̄ nō erat sibi alias canoni
ce ꝓuisū. lz quidā dicerēt q̄ non ex eo q̄
ipa nō ꝑsiderat illā canonicā ꝓuisionē si
reſuacōz q̄ impediebat utrūq̄ scz ꝓuisiōz
tā ꝑmi q̄ scdi. nec etiā executor ꝑm potu
it ligare manus scdi. q̄ ipe eas habebat
ligatas ꝓpter dcretū reſuacōis. tñ maior
ps tenuit ꝙ ꝑmo q̄ ē verisiſle q̄ potius fu
erit papa motus ex eo q̄ extimabat eum
alias canonice obtinuisse qđ tñ non fece=
rat etiā si reſeruacō nō obstitisset ꝓpter ꝑ
mū cuius dcretū ligaut manus scdi et
eius executoris. vide qđ no. ¶nno. i. c. du
dū. de elec. sup. canonice. in prin.

¶ De petīcōe expēsarū. ·dxxxiij·

¶ An ducēs causam suā ꝓpriā qui nō ha
buit ꝓcuratorē in cā et obtinz cuius ad=
uersarius etiā ꝯdēnatur in expēs possit petere in
teresse expēsas salaria ꝓcuratoris ꝛ aduo
cati que dēdiſſz et sūt taxata in curia si eos
habuiſſz. fac q̄ sic. ff. rē ra. haberi. si ꝑ cu
ratorē circa meduū. ¶ In oppositū fac. ff. de fi
deiuſ. l. si stipulatus. et qđ no. glo. in. c. cū
ꝑ causa. de ꝓcuratoribz.

¶ De expensis. ·dxxxiiij·

¶ Sed quid si habuit ꝓcuratorē et aduo
catū amicos suos q̄ ꝓpter curialitatē et be
neficia alias ab eō recepta noluerunt ab
eo salariū. q̄ritur an tūc possit petere expē
sas ꝑ ꝓcuratorez ꝛ aduocato. vidē dist. m=
guendū. aut illi remittūt sibi aīo et cā re=
munerandi. et tunc petere possz. aut nō et
tūc nō. p. l. idēq̄. ¶. si. et. l. si vero nō remu=
nerandi. in pñ. ff. manda.

¶ De ꝓcuē. et acceptat. ·dxxxv·

¶ An ꝓcurator gñalis etiā cū libera non
tñ hñs spāle mādatū ad acceptādū bñ=
ficiū possit acceptare. et vidē q̄ nō. q̄ nec
possz adire hēditatē. ff. de acq. here. Paul
us rñdit. ꝫ hec rō nō valz. q̄ in lra dicit
ꝑ te vel alium duxeris acceptandum. sed
ad hoc ut requiratur spāle mandatum
allegari potest. ff. de acq. heredi. l. si quis
michi bona. ¶. iussum. et. ¶. sed vtrum. et
q̄ sic dēbz esse in matrimonio spūali. sicut
carnali. ad quod contrahenduz est opus

ſpeciali mandato ut in c. fi. extra de ꝓcu. li. vj. lz in omibz ec̃ circa iſtã materiã non eq̃rẽt. ut ibi patz p glo. ſup v. traxit. et p iſta ptẽ vid: facere qđ hodie pmtur in lr̃is q̃ talis p ſe vel ꝓcuratorẽ ſuũ ad ħ legitiũ ꝯſtitutũ infra vmus mẽſ ſpaciũ duxerit acceptãdũ. vid: dcxxix.

¶ De acceptat: et ꝯcef. plẽ. dxxxvj.

¶ Infra mẽſem expectãtis et añ ipius acceptacõnez ordinarius de facto ꝯtulit cuidã bñficiũ vacãs. et cadẽs in gra expectãtis. ſi ad illius cui ordinarius ꝯtulit ſupplicacõz papa mãdauit certis iudicibz q̃ illam collacõz ordinariã añcte aplica cõfirmarẽt ſi a die date pñtiũ nõ eſſ alteri ius quehitũ. tãdẽ añ confirmacõz p ipos iudices facta expectãs acceptauit. et ſibi obtinuit ꝓuideri poſtea vero dicti iudices dictaz collacõz ordinariã ꝯfirmauerũt. q̃ritur an talis ꝯfirmacõ teneat. vel an dictus expectãs cui añ cõfirmacõem ꝓuiſũ extiterat poſt mãdatũ tũ de confirmãdo a ꝑꝑ emanatũ ſit potior. et ſibi añ confirmacõz fuerit ius q̃ſitum. et vid: q confirmacõ teneat. et q ꝓuiſio fca expectãti poſtq̃ ꝑꝑa apposuit manus, mãdando confirmari collacõz ordinarij nõ tenuit qz p talẽ manus appoſicõez totũ negociũ vid: ad ſe aduocaſſe. et ſic executoris expectãtis manꝰ. et cumſſibz alterius infeioris fuerit ligate. ar. c. ut nr̃m. de app. de of. legꝫ. c. liez. in oppoſitũ vid: qz p ſolũ mãdatũ de confirmando ſic nec p mãdatũ de ꝓuidẽdo nõ ligãtur manus cumſcũq; habẽtis ptãtẽ ꝯferẽdi. q̃ minus ꝓuiſio p eam fca teneat et valeat. p dicta. qz cũ dictis. C. ex ptẽ. v. nõ ſic. et. v. hſ̃r. de ꝯcef. plen. li. vj. in ꝑꝑa expreſſe bñficiũ ſue diſpoſicõi reſeruaret vel decretũ in tali mãdato adiũxiſſ vel alias expreſſe ſuã volũtatẽ inſinuaſſet. ut dicõ. c. qz cũ dictis. talibz iudicibz quibuſ mãdabatur tale bñficiũ reſuãdo ſue diſpoſicõi vel interdicẽdo. ut ibidẽ. cũ ibi no. per archi. in. v. hſ̃r. ſup v. expmatur. et ſup v. inſinuent. et in. c. ti. ſi ſoli. et facit de plen. dilectus. v. clericus. qđ ꝯcordat cũ. c. inter cetera. c. ti. et ſic reſponderi ꝑt ad rationem in oppoſitũ qz papa nõ aliter videtur ad ſe euocare negocium nec manus apponere niſi exprimat q̃ nullus alius poſſit diſponere puta reſeruando vel decernendo nõ valere tẽ. p ꝑmiſſa vid: tenere ꝓuiſio nõ velles tenẽdo ꝑmã ptẽ dicere. q hſ̃r mãdando ꝓuideri vel etiã diſponendo de certo bñficio vacãte videatur manus apponere ec̃ ſi nõ refuet vel decernat. et rñderi poſſ ad iura proxie allegata. q̃ omnia loquũtur ubi papa mãdat ꝓuideri de beneficio vacaturo ubi nõ ẽ verihmile q p ſolũ mandatum in cõtinẽti velit manus ordinarij ligare. nec aliqđ bñficiũ afficere. ec̃ ſi de certo bñficio vacaturo ħ mãdet. puta de tali noiando illũ ꝑmũ vacaturũ. ħ nõ bene video. racõz diũrnitatis in vacãte q̃ in vacaturo. cũ venit caſus vacacõnis. quia tẽ eſt caſus et eadẽ rõ. quare ſedam ptem credo de iure veriorẽ. et ſic ꝓuiſio expectãtis erit potior et confirmacõ nõ valebit exq̃ ꝑus ſpectãti fuerit ius q̃ſitum. Audiui tñ q cãcellarius ut p dcã iura tollerẽtur et ut gra pape indubitãter poſſ ſortiri effectũ p ſolã manus pape appoſicõz eo ipo q ſignat ſupplicacõnẽ ſiue ꝓuideat ſiue mãdet ꝓuideri vel alias diſponat de vacãte vel vacaturo certo vel incerto adeo vult eſſe affectũ bñficiũ et ligatas manus infeioris q̃ ſp durat refuacõ cũ de certo a die date ſignacõnis facte p papã et tũc p illas clauſulas reſeruacõis et decretũ negocii eſt clarũ. verũtñ cũ gra ſit de incerto bñficio vacaturo. utputa q̃ duxerit acceptandum dat decretũ incertũ et ſup incerto qđ demũ ligat cum deductũ fuerit ad certitudinẽ p acceptacõez. inxta. c. dudũ. de plẽ. li. vj. C. ꝯfiderates. niſi apponeret certum tpus puta mẽſem ut hodie cõmuniter fit de ſtilo cãcellarie qz tũc infra tpus ec̃ añ acceptacõz ligaret manus aliorũ ut mẽſ appoſicõ maliq̃ opetur. ut in clem. cum cl quẽ. de ꝯcef. plen. vid: ſ. deci. cccel.

¶ De appel. cccecxxx vij.

¶ Vtrũ cũ appellatur ad papã a diffinitiua delacõ iudicis cũ termini ꝓfixione faciat cauſam eſſe tractandã in curia et ptes teneãtur mittẽ ꝓcuratores ad cãz tractãdã. lz ſpe. variet. in. C. qualiter. v. porro. de ap. tñ palacium ſuaſ q̃ hic. nec ſufficeret mittere ꝓcuratorẽ ad impetrãdũ et cõtradicendũ exquo cã eſt in curia. vide. ſ. de ci. iiij. et infra. dxl.

Nota si certus termius ꝓfigatur p iudicē extra curiā ad ꝓsequēdū appellacōz sufficit appellanti infra id tpus iter arripere. ut no. spe. ti. de ap. C. nūc breuiter. ℣. Tē q̄d si ps. et alle. de re iudi. c. cū cām. de elec. statuimus. li. vj. rō. q̄ cū termius assignatur ad ꝓsequēdū dū taxat. sufficit mchoare vel incipe ultima die. secus si assignaretur termmus nedū ad ꝓsequēdū ſ etiā ad pūtandū se aplico cōsectui tunc enī nō sufficit itineris arrepcō n̄ seq̄tur realis pūracō si potuit hre pūtiaz dñi pape alioq̄n fiat ꝓtestacō invalius palacij ut ē moris. et q̄n debeat se pūtare aplico ꝓsectui viō Jo. an. in. c. ex̄tuis. sup℣. sedis apostolice. de elec. li. vj. hec ꝓcedūt q̄n appellatur et termius p hoiez ex̄ curiā ad ꝓsequēdū assignat. secus si i curia q̄ ibi reqritur maioꝛ diligētia m ꝓsequēdo. ut nedū vadat vel iter arripiat ūsus cācellariā ſ ec̄ ad ipm cācellariū vel eius locū tenē tē accedat si potuit. alioq̄n de ſ ꝓtestet. et pūtz omissiōz signādā recipiat. sup ſ publicū instrm. q̄ si infra termmū pfixū signata vel pūtata nō fuerit nō sibi nocebit. q̄ qō p me nō stat tē. de eo q̄ mit. in pos. c. ij. de re. iudi. qō p me. li. vi. p ꝑma ꝛclusione fac optie. c. memimus. de ap. qō. c. allegat archi. m fili materia de diligētia faciēda. ne se devacate. c. i. sup℣. mora. li. vj. vide. dci. ccccliij.

De appel. dxxxix.

Nūquid infra termīnū pfixū p iudicem ad ꝓsequēdū appellacōz sufficiat appellāti ꝓtestari in curia quo mō ꝓparuit infra tpus. ſ spe. videatur tenē q̄ sufficeret. ec̄ iter arripe infra tpus in ti. de ap. tñ tenetur q̄ imo debz iudicē impetrare vel saltez diligētiā suā facē. ar. no. p cō post. de elec. statuim⁹. i fi. li. vj. iij. colū. ſ ꝑma opi. videtur verioꝛ p id qō sibi seq̄tur. in pn. iij. colū. p q̄ vidē tex. de re iudi. cū cā. ibi dū dic iter nō arripuerat. Sz nūq̄d cū cā ē i curia tra et tāda sufficiat ꝓtestari i porta palacij vel coꝛā audituꝛe tradictoꝛiarū teneē qō nō imo dz fieri i cācellaria ubi dāē iudices q̄ dantur in curia. et fac qō no. Jo. mo. in

De appella. dxl.

A guamie vel interlocutoria appellatū est vna voce nō in scptis. inter tñ tulit et negociū remisit et ps appellata ꝛsensit et appellacōz approbauit. q̄re nūq̄d talis appellacō tuoluat cāz ad curiā. dictū fuit q̄ sic. nō in ℣tute appellacōis ſ i ℣tute remissiōis. et ec̄ ꝓpter ꝛsensū ptis. bñ fac ad ſ qō dixi in ℣tute remissiōis nō appellacōis. qō no. archi. m. c. cū appellacōi ibz friuolis. ibi. ſ ē nō dignū. sup℣. trāsfusa. et et no. Jo. mo. in. c. coꝛdi. sup℣. de ptū voluntate. de ap. li. vj. q̄ ibi idē tenet. Sz quid si inter nō tulit nec remisit. ſ sola ps cōsensit. dicūt idē ꝓpter ꝛsensū suū. qō est verum si erat appellatū ad papā. cuius audientiā pūt ptes p ꝛsensū libere adire. iux. c. romana. in pn. de fo. cōpe. li. vj. Sz quid si nec iudex tulit nec ps appellata ap℘bauit. sed alias est cā q̄ de natura sua p appellacōz tuoluitur ad curiā. ut cā bñficialis an talis appellacō sme scptis cū nō teneat tuoluat. dic q̄ sic. appellato ꝓsequente. q̄ in pūdicū appellātis reputabitur legitīa. nec ipe suā ꝓꝑaz appellacōz potuit impugnare. ar. no. p ꝓpost. ij. c. statuimus. in iij. colū. ℣. q̄d aūt si solus appellatus. alias si appellās ꝓsequitur. et no. archi. de ap. c. coꝛdi. circa fi. ibi. q̄ si actoꝛ. Sz q̄d si tli appellacōe sme scptis mt̄ posita inter a q̄ fuit appellatū nō datus aplis ab eo ptis ꝓcedit ulterius i cā an valeat ꝓcessus. vidē q̄ sic. ex q̄ appellacō non tenuit. ſ fuit ipo iure nulla. et sic nō videē dādi apli nec talis appellacō vidē pūtare impedimētū ꝓcessui. ex q̄ de iure nō sortie effectū. ut i re. iudi. nō pūtat impedimētuz li. vj. nec ob. c. ut sup. cū ibi no. p glo. ⁊ archi. q̄ ego intelligo illud. c. ut ibi notatur ubi appellō nō ē nulla ipo iure q̄ nō ꝓcedabat i forma ſ erat formalis alias tñ ꝓcedās i materia ꝓpter falsitatē vel minsticiaz cāe q̄ tlis appellō cū sit extraneus ptis vel indicis bñ tenz i ser. suspēdit iurisdcōz tonec dē. apli. secꝰ crede dē. si ess ipo iure nulla. et ſ vidē ibi innuē tex. circa pn. dū dic in xta ostōis tenoꝛē tē. ubi loq̄tur de ostōne

que est·e·ti·cor di·ubi cū tex·iubz ꝑti apos
stoloſ·p appellāt lo q̄tur de appellāte fo
maliter·et i ſcptis alias ĩnuēs q ñ ap
pellaſſz i ſcptis cū appellacō essz nulla nō
essz mſi fruſtratoriū ꝓtere aplos cū ec da
ti nullatenus ꝓdessent appellāti g tē ar·
q fruſtra ſpectatur aduētus cuius nō ꝓ
dest cuētus·ut·ff·ad vellei·l·aliq̄n·ad pre
mſſa bñ fac·l·ſi q̄s legatū·ff·de fal·Et ħ
ec idē possz dici de appellacōe ĩterposita a
ꝑsonis oē via uoce q nō repellat ab obie
ctibz·p dere·ut circa·ħ dici ꝑt q i ꝑ ĩdici
um appellātis tenz tlis appellacō·ut sup̄
dictū est p no·cō post·ĩ·c·statuimus·pħ
q adhērēs appellacōi male etiā post dece
duū repellit ab obiectibz l; adhēsio post de
cēdū nō teneat·uñ·l·bona ux·ff·rē ra·hēri
ĩ eius comodū·tenz tñ i eius ꝑiudiciū ut
repellat ab obiectibz·ut no·archi·ĩ dcō
·c·ut circa·supra·adhērētes·et ħ dixit Jo
an·m nouel·sup glo·et hic credo q ꝑuat cu
ria vide dci·dxxx viij·

De litis dtestacōe· ·ccccxlj

Ptrū ꝓceptū de soluendo a q̄ nō fuit ap
pellatū mſra tps debitū ĩpediat lit·dtes·
hic ſnia diffmtia q trāſit i rē iudicatā·fuit
determiatū q hic cū hēat vim diffmtie qđ
ꝓz ex eo q oritur actio hic ex ſnia·ut no·
spe·ti·de sen·ex·C·breuiter·circa fi·q̄ nō ori
retur ex interlocutoria·ut no·ĩ cle·fi·de
ap·ultra medū·Jtē q ĩpedit finē liti si
cut ſnia·g trāſit i rē iudicatā·ff·de re iudi
·l·i·g cū p ipm dicatur res fiñta obstabit
et ĩpedit lit·dtestacōz·ut i·c·exceptōis·
de lit·dtes·li·vj·cū dic fiñta et·l·elegāter·
·ff·de dī·ĩ de·et ad terculi·l·ñ·C·fi·licz q̄
dā mitētur dtrariū fuſtinē ex eo q non ĩ
uenitur plena cāe dgmcō hic in ſnia·ħ nl ē
ħ dictū q ĩ cōfessum nulle fūt nec restāt
ꝑres iudicis i cognoscēdo ħ mi ꝓnuciādo
vel diffmtiaz ſniaz ꝓferēdo ſi post lit·con
test·et dato libello fiat dfessio·vel ꝓceptū de
soluendo ſi ſme libello dlit·dtes·fiat dfessio·
uñ no·ĩ·l·i·C·de lit·dtest·et·l·ꝓinde ff·
ad·l·acqui·

De restī spolī· ·ccccxlij·

Mortuo quodā abrosio q̄ possidebat ꝓ
bendā que vacauerat p obitū cuiusdā pe
quā post eius obitū obtinerat vigore cō
suetudinis eccīe ego acceptaui illā ꝓben
dā et feci michi ꝓuideri·et p executorem
meum ĩ possessionē ĩduci et de facto p ca
plm admissus fui·añ aūt q̄ ĩ ducerer ĩ
possessiōez illius ꝓbende·quidā alter ꝓten
dēs eā refutatā ĩ psonā dci petri et ābro
sio vīdēte sibi ꝑ ꝑz tā q̄ de refutata fuisse
ꝓuisū·et q aūcte executoris sui assecut⁹
possessiōz quarūdā rerū seu terrarū ptīnē
tiū ad eādē ꝓbendā easdē res detinz nō tū
aliter assecutus fuisz possessiōz illius ꝓbē
de nec ec p caplm admissus fuit·agit dtra
me sup ꝓbenda illa petēs eā sibi adiudica
ri dmichi hlētū ĩmpoñ et pēdente lite ĩ
curia sup ꝓbenda ego añ oīa suspēso pe
torio peto noie ꝓbēde istius ĩ cuius pos
sessiōz sū ĩductus restōz illarū rerū dter
rarū quas ille adūsarius occupauit pte
dēs illis ꝓbendā mea spoliatā ꝑtū cū am
brosius p cuius obitū ego acceptaui ꝓbē
dam res dterras illas rōne illius ꝓbende
pacifice possederit·Alter dic q cū ego il
larū rerū dterrarū nūq̄ possessiōz habue
rim nec eis fuerim spoliatus nō possum no
mine meo restōz petē·nec ec possum noie
ꝓbende agē cū sit dubiū an ius habeā in
eadē q̄ uel q̄ de ut̄ utriusq; ptis fuerit discus
sū·q̄ritur q̄d iuris·quidā ĩ q̄ opinione
tūc erā dixerūt·q nō possum agē·q exq̄
ago oportz q agā noie ꝓbende·nō aliter
vīdr me posse agē q̄ ħstiterit q ius ha
bea ĩ ꝓbenda q̄ ista exceptō adūsarij di
cētis q nō habeo ius ĩ ꝓbenda vidr ꝑti
cialis et p dseqns ꝑpus termmāda·pħ
fac bñ q p talē petitōz restōis rerū ꝓbēde
vidr fieri tale q̄le ꝑiudiciū q̄stōr ꝑncipali
q̄ vtitur sup ꝓbenda dcius ure·g cū hec
q̄stō spoliacōis sit maior alia·nō ꝑmittat
do nec alia sit discussa mētarī·ar·ff·de ĩ
di·p mmorē·p ħ·l·fundū·et·l·fundi·ff·de
except·ff·fam·hercis·l·i·ĩ pñ· Jtē q adūsa
rio vidr mittēdū ĩ viā retēcōis illas res
penes se hēre q sibi dcederetur petitō ſi ĩs
haberet ꝑut habz ħ mſe·ar·l·muctus·C·
cui damus·ff·de re·iud·nec ob·q ego ha
beo possessiōz ꝓbende q ꝓpter hoc non ha
bui possessiōz rerū istarū p aliū occupata
rū·ar·l·q meo·C·fi·ff·de acq̄ pos·nec ob·
q ꝓbenda fuit spoliata cuius noie ego a
go q dico q nō est verū quia ec adūsari
us possidet illas res noie ꝓbēde ĩ qua ꝓ
tēdit se ius habē et cuius rōne res istas
apphendit et ĩ cuius possessionez ꝓbende

iat se inducendum fore et me indebite intrusū·g̃ p̃dēte isto dubio ita iusto noie p̃lēde poteit illas res retinere hic ego eas petē·cū ℔ ita coloratū titulū p̃tendat in p̃lenda hic ego forte plus ꝑ ter reſuacoz quā oñdit·qm in pari cā tē·potior debz esse dicō possidētis·ut.l.si suū.¶.seq̃tur·ff·de vsu.ob·de p̃lē·si a sede.li.vj·q̃dā alñ i q̃ opi·maior ps diebāt otra·q̃ imo añ omia sū restituēdus·exq̃ sū i possessiōe p̃lēde·et ago noie eius de q̃ ostat q̃ alias fuit i possessiōe istarū rerū ⁊ terrarū q̃a in talibz multū extēditur possessio·ut is q̃ ē in possessione alicuius bñficij vel dignitatis añctate supioris possit agē eius noie ꝑ rebz ⁊ iuribz ptinētibz ad bñficiū vel dignitatē·ec hi de iure illius possessiōis hit dubiū·p quibz bñ fac·qđ no·spe·de actore·¶·i·m·xiij·colū·v·℔ pone quādā dicēs·et p Inno·de resti·spo·in lris·in fi·ñ·colū·et de elec·nil est·et·c·trāsmissa·p ℔ ec multum bñ facit qđ no·p eūdē Inno·de ap·cōstitutis·sup̄·effectū·in q̃stiōe quā ibi mouet et p ea q̃ ibi subiūxit vidi rñdere ad·l·fin di·de except·s·m otrariū·p alia pte alle·p ℔ etiā vidi tex·in fili·C·de edic·diui adri·tol·l·fi·ibi cū dicit·earū rerū q̃ mortis tpe testatoris fuerit·℔ salua eo⁊ gra credo p̃ mā opimōez vertēdē·p·l·p ea alle·nec ob ea q̃ p ista pte allegāt·p̃mo nō obstat cū di possessorē dignitat vel bñficij agē possessorē ecōtra·q̃ fatet otra illū q̃ nō p̃tendit se habē ius i dignitate vel bñficiō noie cuius agit·secus in eo q̃ dicē se ea de q̃bz agitur p dignitate vel noie bñficij de q̃ agitur possidere. Itē nō obstat qđ no·p Inno·i decō·de cōstitutis·q̃ li ibi inuat possidētē fundū de cuius dñio agit posse litē pendēte huiusmodi ad fundū·istō fateor si petat huiusmodi ab eo q̃ se nō p̃tendit dñm fundi a q̃ petitur huiusmodi·℔ si eū q̃ petit dñiū deneget se ius habere ab eodē q̃ tūc q̃stō dñij p iudicialis esse q̃stōi huiusmodi et p̃mo terminānda nec p̃mittere tur q̃stōi dñij tāq̃ maiori parti p̃ iudiciū p q̃stōez huiusmodi q̃ mior ē iux̄·l·per mioꝛē·ff·de iudi·s·all·nec ec̄ expēdē inno·dicē otrariū·nec ec̄ ob·q̃ ibi dicē possessorē p̃tendē posse agē p iure p̃tendi li ibi moueatur q̃stō sup̄ p̃lēda q̃ ibi allegare videt otra illos q̃ nō p̃tendēbāt se ius habere in prelendā·nec illa iura p quibus nomine p̃lēde possessore agebat volebāt noie p̃lēde retinē·℔ ex ℔ indebite retinē q̃ p̃tendebāt agentē nō hre ius i p̃lēda·℔ aūt aduersarius otra quē ago p̃tendit se ius habē in p̃lēda·et eius noie seu rōne illas res et terras p q̃bz agebat velle retinē·et eodē mō rndeo ad·l·fi·de edic·diui adri·tol·nā ibi missus i possessiōz ex edicō diui adri nō mittēt i possessionez illarū rerū q̃ detinētur p eū q̃ se p̃tendebat ius hre·et q̃ mōstrat ec titulū in scptis pretextu cuius reuocaretur i dubiū ius alterius q̃uscz esse de iure utriuscz discussum·ut hic q̃ potiora iura allegaret obtineret·ut ibi p·imo qđ ē fortius si p̃tenderet ad se ptinē tales res· esto q̃ nō referret q̃stōem sup hereditate dū tñ referret q̃stōez dñij sup rebz q̃a illō diiū nō impedit volentē referre q̃stōz dñij illius q̃ petit se admitti in possessiōez scōm glo·illam·vide·de rei·ce xxxvij.

¶ De omissionibz. dxliij.

¶ Vtrū valeat q̃ maior seu inferior a ꝑpa omittat causaz de sensu ptiū cū ptāte ꝑ ce dēdi sūmarie et de plano et sine strepitu iudicij et figura·dic ut scpsi in x̄no·per Io·an·in·c·fi·de hereti·li·vj.

¶ De acceptat et ocel·p̃lē· .dxliiij.

¶ An acceptatio paupis facta de bñficō vacāte si de iure sibi debeatur añ purificatiōnē gre etiā si purificauerit infra mēsez valeat·vel an sit opus q̃ post purificatiōez gre infra mēsem de nouo acceptet·et vidi q̃ valeat·q̃ nō ē mihi declaratiō voluntatis· et ideo cū eā nō mutauerit·℔ p̃sistat in eade sibi p̃ficiet·dū tñ infra mensez purificetur ocō·p ℔ bñ facit dicere·cū in cūctis· et·c·ne captā de·de ocel·p̃ben·li·vj·ubi ho die alia forma est ꝑ adiectōz mēb·tñ añ q̃ vacet q̃s hm formā illā p̃t acceptare p mū vacaturū vel scōm exactā·et tñ añ vacationem potēit dici gra sua ocōnalis·s·si eo vno vacaret bñficiū·ar·l·heres meus· ff·de odi·et de·et hic ibi añ euētū odicōis fā acceptacō valz in euentū odicōis ℔ ℔ pl ℔.ff·de op·leg·l·si cū opcō·ubi dacō libertatis facta pdēte opcōe eius cui legata erat huiꝰ opcō valet in euētū q̃ ille nō optetur·nec ē opus q̃ remoueatur dacō libertatis p eūdem modū facit·l·legatarius·¶·i·ff·de lega·i·et odicō que ponitur

in literis pauperum potius dirigitur ad p
tusionē et eius effectū q̄ ad acceptacōez
Jtē p hoc bñ facit de secun. tabul. l. ij. C. si
sub dicōe. ubi peticō possessiōis bonoꝝ se
cundū tabulas fcā añ aduētū dicōis va
let in euētū. p ℔ bñ facit. ff. de testa. mili. in
fraucē. C. testm. ff. de legē. iij. l. i. C. si filius.
ibi si duraverit volūtas. ff. de off. pcon. l.
obtuare. C. fi. ℣. ℔ si añ. ff. de dona. l. quoti
ens. C. i. de solut. sub dicōe. Inopponitur
vero q̄ nō valz añ purificacōz grē misi po
stea infra mēsem purificēt alias renouēt
℣ to vel signo vel facto. exq̄ postea appare
at de eius aio. ar. ad ℔. ff. de opti. le. l. opti
one legata. et de lega. i. l. inlianus. ff. q̄n
le. l. i. C. qō ait p̄tor. ff. ad trebel. l. ℔ si ante
ibi cū dicē. si ratā habeat a contrario sensu. p
hoc. ff. de ℔m tabul. qui ex liberis. C. testa
mēto. ℣. plane. ff. de testa. milita. l. tribu
nus. p hac p̄te vidē tex. ff. de acq̄. here. l. is
q̄ heres. et. l. is p̄t. et. l. fi q̄s exheres. i pn̄.
et. l. heres. institutus. ff. rē. ra. hāi. l. bonoꝝ.
et p ℔ ec bñ fac. q̄ acceptacō ē fcā p ver
bū pn̄tis tpis si de iure sibi debeat. et sstat
q̄ añ purificacōz sibi de iure nō debebatur
cū añ aduētū dicōis nō sit debitū ℔ spes
indebitū in. ar. l. cedere diē. ff. de ℣bo. sig.
instī. de ℣. ob. C. ex dicōnali. Jtē nō deber
esse maioris efficacie acceptacō q̄ puisio
ut patz q̄ imo puisio debz esse fortioris ef
ficacie cū p eā tribuatur ms in re et p acce
ptacōz nō ℔ ad rē de dcēs. p̄tē. c. fi. li. vj. cō
stat aūt q̄ puisio fcā añ purificacōz grē
nō valeret q̄ esset fcā contra ordinē sanctz et
mentē papē q̄ studiose primo ponit de puri
ficacōe dicōis et demū de puisione g̃ rē
ar. eoꝝ q̄ habentur de ℔p. cū dilcā. cū ibi no
p host. q̄ ibi nō. q̄ ubi papa mādat aliq̄d
studiose q̄ tūc ordo lē ē huāmodus vide de
ci. cxvij. et colē. in. c. ex q̄stōe. de resti. spo.

De iurepatro. ccccxlv.

Quidā pronus fundauit quoddā bñ
ficiū p̄petuū in quadā capella cuiusdā ec
clesie vando de rē seu p̄petuos redditus ā
nuos et ordinando q̄ ibi deberet esse vnus
perpetuus sacerdos qui haberet pro eius
aia celebrare in hōris canonicis. i eccl̄esia
seruire et esse ibi perpetuum beneficium in
titulum perpetuum beneficij cōferendi et
q̄ spectaret ad collacōnē episcopi. antēq̄
episcopus seu superior ad quem ptinebat
fundacōz seu institucōez ipius bñficij ap
probaret et ut istō esset p̄petuū bñficiū de
cerneret seu ipm in bñficiū eccl̄asticū insti
tueret ego impetraui ad collacōez ipius
epi tandem post gratiā meā epūs p̄dicti
bñficij fundacōz approbauit et illud in p̄
petuū beneficiū eccl̄asticū instituit iuxta or
diacōz fundatoris ego tūc illō acceptaui
tanq̄ cadens sub gr̄a mea. opponitur mi
chi q̄ nō cadit sub gratia mea tanq̄ crea
tum post datā sanctarū mearū. p. c. literas. de ℔p
tis. in cle. ego dico q̄ imo cadit quia añ
gratiam meam fundatum et dotatuz erat
licz non esset per episcopū approbatū seu
confirmatum et sic ante gratiam meā cē
sebatur creatū. queritur quid iuris. Et vi
detur q̄ cadat sub gratia mea q̄ p̄ncipiū
et fundamentum ante gratiam meam fu
erat factum g̃ rē. quia principium est po
tentissima pars rei. ff. de ori. iur. l. i. et pre
sertim fundamentum tale sine quo supe
dificari non p̄t. ar. l. agi. ff. de excep. rei iu
di. et qō ante g̃ram meā factum erat habe
bat instar operis quasi faciez operis facti.
igitur rē. ff. de no. ope. nūcia. l. stipulacō. C.
opus. q̄ exq̄ añ fuit inceptū. vide p̄fectū
ar. ff. de auro et argēto. lega. l. si nō sit. C.
quod g̃. cū concor. ibi alle. p hoc p̄t indu
ci istud brocardicū q̄ inspicitur origo et
inicium de quo. de elec. dudū. ff. de ℣. obli. l.
si filius. p hoc p̄t induci id brocardum in
spicitur causa origialis. ff. de dona. qui id
quod. cū dicōr. p hoc quia cinctus videtur
qui de p̄xīmo cingēdus est. ar. ff. de testa.
mili. l. penul. sic etiā dictū beneficium ante
gratiam meam factum seu creatum vide
tur exquo de proximo confirmandum et
approbādū. erat ad hoc ecclā faciūt cōcor
dātie in dicta. l. penul. p glo. allegatā. p
hoc quia partus cōceptus videtur natus
ar. l. qui in utero. ff. de sta. ho. qui filij sunt
legiti. c. ij. pro hoc etiā facit. quia ante gra
tiam meam beneficiū fundatum erat. et sic
orta erat causa seu racō future approbati
onis ergo talis ortus multum attendit
sicut dicitur in simili m orto inmedio. ff. ad
l. acq̄. si quis fumo. C. fi. quod vi. aut clā.
si alius. C. est et alia. ℣. huius. ibi q̄ si nul
lus rē. pro hoc etiam facit. ff. de pig. act.

·l. si rem. C. si cū ibi no. p glo. et ꝛc. Item erat tūc bñficiū in spe q̄si indubitata confirmandū exquo rōnabiliter erat fundatū. & pinde sit ac si tūc fuisset confirmatū. qz qđ est in spe q̄si indubitata censetur in actu. et ideo mulier cēsetur dña totis. aut rei q̄ est in spe dña. ar. ff. q̄ satisda. co. sciēdū. C. si fundus. C. de iur. do. in reb. et ad hoc videtur omes concordare q̄s ad hanc viā allegat ff. de testa. milites. l. neq; enim. C. de portatis. in. folio. pbatum qz deus i cuius honore bñficiū fundatū erat iā illō acceptasset confirmasse videbatur. tūc in cōtinenti cū p fundatorē fuit fundatū totatū exquo rōnabiliter fuit factū cū deus q̄ omia nouit in quantum sūt bona illa acceptet cū enim de actu ei bñplacito agitur ipe patiēdo cōsentire videt q̄ etiā posset si vellet impedire. facit ad hoc qđ no. p Cy. C. de sacro sanc. ec. illud. in decretis. no. p Inno. de elec. in genesi. et p glo. in reg. iuris. q̄ tacet. & cū nō restaret in nudo ministeriū epi declarātis illō debere cē bñficiū. put rōnabiliter fundatū erat. et p cōsequēs deo acceptū vide. q̄ an gratia satis posset dici creatū. saltē approbatōe diuina q̄si factū epi confirmātis postea nil nouū faciat. qđ pius factus erat declaret. ar. ff. si seruꝰ ven. secun. C. si si queratur. ff. de acqui. re. do. adeo. C. cū q̄s. In oppositum vide. q̄a imo nō cadit sb̄ gra q̄ post gratiam meā creatū seu formatū fuerit bñficiū. q̄a nō ante beneficium potest dici essentialiter bñficiū eccliasticū. q̄ possit i titulū assignari nec esse ius spēale q̄ p epm fuerit confirmatum et approbatū seu institutū pz q̄a ad cū saltē vel eius supiorē ptinet institutio seu creatio bñficij. vel iuriū spūaliū. et contractatio. ar. ff. de re. diui. l. i. C. sacra. i pn̄. et melius. insti. de re. diui. C. si sacre. i aut. ut nullus fabri. C. i. col. v. in aut. de sanc. ep̄. C. si q̄s oratorij. ex de iud. decernimus. et. c. quāto. et ex de reli. do. c. ad hec. de ose. di. i. nemo. et p epm vel superiorem eius ad quē ptinet materia p fundatorem pius destinata introducitur et creatur forma bñficialis p quā res ille q̄ pius erat pbane et iuris pham efficiūtur iuris spūalis et diuini et spūalis et diuine seu informate in re spūali. p quā formā sic introductā distinguitur specifice a ceteris rebus nō bñficialibus et pham. sicut in embrione postq̄ est formatū et organizatū in ventre matris introducitur et creatur a deo aia rōnalis. q̄ est eius forma rōnalis p quā specifice distinguitur a ceteris aialibus. et ideo sicut añ creacōnē et introductōem aime rōnalis. q̄ est forma hois. embrio etiā organizatus seu figuratus figura humana corpis nō est homo. sic hētur. xxxij. q. ij. c. qđ aūt. et. c. moyses. et pbatur. ff. ō ficta. l. mulier. de penis. si q̄s aliq̄d. C. q̄ abortiōnis. et. l. cicero. et extra de homi. c. si aliquis aliquid. et. c. sicut ex lris. sicut etiā in pposito in materia dispositiua pt dici q̄ materia dispositiua p bñficio p fundatorem facta nō ante ē bñficiū q̄ p epm vel eius supiorē sit ibi introducta forma bñficialis et p cū sic factū bñficium. quia forma est que dat esse rei. ut. l. ulianus. C. si si quis. ff. ad exhibēdū. p hoc facit. qz nō aliter quis aliquid fecisse intelligitur q̄ formā pria q̄ ex confirmacōne consistit ei deberit. ff. ad. l. fal. l. si is qui. C. quidā. p hoc etiā q̄a mceptū nō debz reputari factū. ff. dele. in. libro x. C. qđ tn cassius. ff. de auro et ar. le. l. vestimētū. et. l. q̄utus. C. cui aurum. ℞. seruius enim. et. C. si factus. et. ff. de verbo. hg̃. l. ul. C. ope. et. l. edificia. C. pfecisse. nō enim videtur actū dū aliq̄d remanet ad agendus. C. ad sill'. l. cū sill'. in fi. p ista pte in speciali bñ facit qđ no. p Inno. de sepul. c. abolende. circa pn̄. p hoc etiā bñ fac. qz q̄ confirmat dat. ff. de ℞. bo. hg̃. l. lege obuemētem. in aut. de defenso. ciui. C. interim. p hoc qđ no. C. de confir. tu. l. neq; circa principiū.

De procuratore. cccexlvi.

Utrū procurator substitutus a principali procuratore habēte potestatē substituēdi substitutus virtute eius dē potestatis sciat per litis contesta. efficiatur dns litis possit alū substituere postq̄ sit effectus dns litis tenuerūt q̄ sic. sicut principalis procurator factus dns litis posset etiam si alias non haberet a domino potestatem substituēdi iuxta. l. neq; C. de procura. et. c. i. C. licet de procur. li. vi. quia talis substitutus a procuratore principali virtute potestatis ad hoc date ipi procuratori substituēti ab ipo dño

constitutus videtur ar. l. item eox. ff. q cuiusq vniuersi. et. l. cum essent. ff. de fund. rust. predi. ¶ si. cum ibi no. in fi. et no. ff. de pcurat. l. i. in glo. i. p doct. Item eadem ratio est de tali substituto facto dño litis que est de principali pcura. ergo idē ius in vtroq.

¶ De surrepcōibz. cccccxlvij.

¶ Struz canonicus pbendatus impetrās gratiam de alio beneficio facta mencōne de pbenda quā obtinebat nō tamē facta mencōne de canonicatu censeatur gra sbrepticia tenuerūt q non. vide dci. ccij. t collect. in. c. cū m. de consti.

¶ De appellacōibz. ccccxlviij.

¶ Strū p cessus habitus coram iudice appellationis sup articulo appellacōis emisse a grauamine pte nō vocata nec psente nec p dtumaciā absente teneat t an valeat pnūciatio pte sic absente. quidā dicūt q sic. qz interlocutio tenet etiā pte absente nec p cōtumaciā absente. ut no. Inno. de pcurat. auditis. ad quod. ff. de arbi. l. diem. pferre. in pnci.

¶ De pbendis. ccccxlix.

¶ Strum bñficium censeatur in eccia cū est in claustro vel in continētibz edificijs eccie facit p tra. ff. de ver. sig. l. ij. de osec. uel alta. c. i. li. vi. de sen. excō. si ciuitas. li. vi. et videtur attendendum an habeat officiū facere in eccia ut puta celebrare t in horis interesse. ut tūc in eccia censeat. ar. l. cum quidam. ff. de fundo mstruct. et ad hoc facit multū dstimatio pfamilias seu fundatoz vel dmūis reputacō ubi cēseatur dstimatum. an q sit bñficium in ecclesia. et ibi quotidie distribucōes recipiat t seruiat vel non. ad hoc facit ultra. ff. de le. ij. l. seruis urbanis. C. de pdijs mio. l. si pdū. et de suppellect. lega. l. quē admodū. de fun. instruc. l. quesitū. ¶ alphenus. et. ¶ si quis. e. ff. ad mūcipa. eius qui. ¶ si. que leges pbāt q nō attēdatur locus quia est extra eccias. sed illa qualitas dstimacōnis more t seruicij licet etiā aliqū seruiāt in capella seu eccia q est i claustro. Aliqui dixerūt q ab antiquo plures obtinuerūt in palacio. q si tlis beneficiatus nō habz alios puentus q illos quos pcipit ab eccia pter seruicia quod ibi fac. quod censetur in eccia licz etiā habeat in claustro celebrare vel in aliquo huiusmodi. secus si haberet totem t redditus p illo beneficio alibi extra eccias dstimatos illi beneficio q tunc est extra eccīam et sic ubiq videtur attendēdū ubi dignius officiū exerceat et ubi frequētius tē. facit de rei. ad aplice. ff. ad mūcip. eius q. ¶ si. et. ¶ si quis instructus. et pro hoc de sepul. cū quis. li. vi. et qbibi no. Jo. an. in nouella.

¶ De sntia t re iudicata. ccccl.

¶ Strū si petitor bñficij pbās de iure suo pmittat metu. vel alias sine q cūq pactōne illicita t sine renūciacōe rei intrusii absolui ab impeticōe t nō appellat possit post ea illo reo mortuo t alio in eius loco sbrogato seu intruso nō obstante exceptōne rei iudicate agere dtra nouū subrogatus et intrusum et iterū bñficiuz petere. videtur q nō. cū dtra eū lata fuerit sententia. nec ab ea appellauerit. In dtrariuz videtur qz nunc reus est alia psona que nō habet causam a pmo qui fuit absolutus ab impeticōne actoris. immo ab eo q sibi dtulit ius. et ideo nō pdest sibi exceptio rei iudicate. ar. l. cū queritur. et. l. an ea de. ff. de excep. rei iudi. p quo. e. ti. l. si a te. ¶ iulianus. ij. Rēn. et. l. se. et. l. si mater. ¶ si quis autē. cū glo. e. ti. p hac pte. de cōcess. pben. post electōnez. ubi pmo expulsus seu nō admissus potest iterū petere p sertim exquo nō fuerat p sententiaz pmo intruso beneficium adiudicatū nec impositum reo petuum silentiū. absolutio enī ab impeticōne potuit fieri ex diuersis causis pter meptitudinez libelli. et pter alias causas psonales. et sic nō videtur obstare exceptō agēti de nouo cōtra alium. nō esse sibi impositū petuū silētiū. ut fuit i. c. palle. post electōez. sic loquitur. l. cū ticia. cū glo. ff. de accu. Item hē sntia lata dtra pmum nō potuisse no cere isti secūdo mōti ex alijs

ūtribz ꝛ agenti·ita nec sibi ꝓficere ꝺebz·C·
qubz re·iudi·non no·l·ij·pro hoc facit q̄a
licz absolutio rei pareret exceptionem rei
iudicate absoluto·tñ nullū ius adiudica-
uit actori·ar·l·iul'·ff·ꝺe ꝺi·inde·et·l·Jte
si victus·ꝺ exceꝑ·rei iudi·g̃ si actor petat
rem suā vel bñficiū suū ab iniusto possesso-
re non noceat sibi absolutio tercij·ad ℔ ꝺe
pscp·xxx·an·si q̄s emptor·C·si vero nul-
lum·si enī nouus possessor ꝺe illa excipet
ius tercij allegaret qꝺ nō potest cū p hoc
nō arguit nō ius actoris·ut·ff·si ser·ven-
·l·loci corpus·C·cōpetit·nec ob·quod no-
·ff·ꝺe exceꝑ·rei iudi·l·ℏ q̄s ad exhibēdū
et·l·si quis reū·et per Cy·in·l·neq·C·e·ti·
q̄a illud verū ꝺtra eundem reū·hic cōtra
alīū·non ob·ff·ꝺe re iudi·l·ex ꝺtra actu·ubi
sentēcia lata ꝺtra pupillū nocet vel ꝓdest
eius substituto vulgari vel coheredi ad
quē pupillo absente ab hereditate puenit
hereditas·et tamē illi nō succedit nec hz
causam ab eo sed a testāte·qz ibi ideo qz
lis erat ꝺeducta noie hereditario et cū p-
sona tūc vero heredet potēte ꝛ debēte no-
mie hereditatis litē ꝺefendē et ideo tenu-
it ꝓcessus ac sentēcia·nec ideo restitutio
q̄ ex ꝑuilegio spēali et ꝺtra ius ꝺūe cōce-
ditur bñ acta ꝛ noie hereditario retractet
ad ℔ bñ facit·ff·ꝺe minoꝝ·l·in integrū·hic
vero lis nō erat agitata noie eccie·℔ no-
mine solus ꝺefendēdis ideo tē·quare nō
obstat si dicatur ꝙ actor si senō opponat
et nō appellauit·viꝺz tacite renunciasse
iuri·q̄a nō est verū quū illud possit ꝺeducē
et petere ꝺtra alīū qui nō fuit absolutus·
viꝺz tex·in·l·Jtē si victus·ff·ꝺe exceꝑ·rei
iudi·nec sentēcia absolutoria rei ius p̄fa-
to actori abstulit·facit·l·iul'·ff·ꝺe condi·
inde·Jtez in dubio nō p̄sumitur ꝙ iudex
tulit sententiā absolutoriaz ꝓ reo·ex eo
ꝙ actor nō ꝓbauit intentionem suā quia
contrarium supponitur scilicet ꝙ intē-
tionem suā probauerat ꝛ sic nō potuit se
referre nec ꝺebuit ad falsam causaz·opt;
ergo p̄sumere quia ex aliqua causa pso-
nali vel alia qua cessante cessat effectus
siue sentēcie·ad qꝺ p̄t induci·l·hꝛe enī cau
se·ff·ꝺe suspect·tu·et·l·si p̄ses·ff·ꝺe pēns·
hic enī elegisset viam ad impugnandū suā
sententiā si eā tulisset ex falsa causa·ar·no-
·ff·ꝺe acqū·here·si is ad quem·C·si·quod
nō est verisimile·ff·ꝺe testa·milī·l·ij·nec
ob·qꝺ no·hosti·in sūma·ꝺe sen·ex·C·quot
sūt eius species·x·ℏ nūquid est ℏ simpli-
citer verū·quia illꝺ verū ꝙ sīa lata in cā
bñficiali trāsit in rem iudicatā inter easdē
psonas·hic autē sūt ꝺuerse·Jtez ꝓ hac
pte facit equitas q̄ ꝺebz mouere iudicem
alias supiorez ne actor iste ꝺe cuius iure
ꝺstat illud pdat et ne reus intrusus inde
bite teneat·respectu enī supiorīs sentēcia
nō trāsit in rem iudicatā in cā bñficiali ad
qꝺ no·p Jnno·ꝺe ℞p·c·cōstitutis·in fi·ꝺe
re iudi·lator·cum con cor·et·c·cum bertol-
dus·ꝺe re iudi·et hēnri·in·c·i·ꝺe ꝺcess·pb̄·
Jtem ꝓ hoc facit quia etiā inter easdē ps-
sonas ubi actū est vno mō agendi ꝛ reus
est absolutus si postea ꝺe eaꝺē re vel ma-
teria agatur alio modo agēdi nō obstat
absolutio p̄ſtim cū nō ꝓnūciatur sup fa-
cto sed sup iure·ut colligi potest p no·per
Cy·C·qñ cauſ' ac·crimi·p̄·in·l·i·in cōne
·v·ibi·cū queritur nūquid·rē·ergo idez
ꝺicatur inter diuersas ptes licz sit idem
modus agēdi·

¶ De testamētis· ccccclí·

¶ Sed an possit legatarius continuare
ꝓcessum inchoatuz p testatorem vel opor-
teret eū ꝺe nouo incipere ꝓcessum·et si ꝺe
nouo nō inceperit processum·sed p̄mum
ꝺtinuauerit an valeat processus hoc est
an ꝓcessus inchoatus in directa actōne
competēn·testatori possit ꝺtinuari an non·
immo sit opus omia ꝺe noua iterari·ar-
no·p glo·ff·ꝺe ꝓcura·q̄ omia·ꝓ hoc facit
ꝙ nō trāsfertur psecutio lītis ꝺe persona
ad psonā mīh in heredibz vel vniuersalibz
successoribz vel in dñis qui p ꝓcuratores
agunt vel a filio in patrē·ut no·p Jnnocē·
ꝺe iudi·quia·v·et ibi alle·iura ad hoc ꝙ
agēs directa alio modo agit q̄ agens
utili·et aliud est mediū cōcludēdi in utili
q̄ directa·cū ergo tali legatario nō ꝺe-
tat mīh utilis actō ex legatario ure·igi-
tur rē·et hoc satis p̄t induci p no·p Cy·
·C·ꝺe act·et ob·l·i·in·vi·q·

¶ De foro cpetēti· ccccclíj·

¶ Obligatus ē laicus auīone in certa
quātitate petunie ad curiam sigilli mōtis

pessulam. q obligatio hꝫ vim rei iudicate et absq; alia cognitione mandatur executioni. Nec admitteretur, nisi certe exceptiones sc; solutionis r rei iudicate r ce. mo mortuo debitore successit sibi clericus creditor ꝺtra bona. et in omibꝫ bonis dicti debitoris exposito clamore in curia dicti sigilli, p curat fieri executione p illā curiam requirēdo officiale animonen. in iuris sbsidiuꝫ ut faciat bona distrahi. oppomt se dictus clicus successor executi r vult opponere debitas exceptiones quare executio nō debeat fieri r coram eo petit se admitti ad eas, p bandas. officialis remittit eū ad curiam sigilli. ut illic opponat illas exceptiones et ob hoc debitor p dictus appellat. queritur an bn an officialis grauauerit videt, q nō q laicus p deceſſor huiꝰ clerici fuerat p uentus immo r ꝺdemnatꝰ cū obligatio habeat vim ꝺdemnationis ergo videtur q idē iudex debuit facē executionē nō obstante q p sone ꝺditio sit mutata immo r ꝺgnoscere, p ter p uentionē. ar. no. p hosti. de obli. ad rationi. c. i. et. c. postulasti. de foro compe. ff. de iudi. si q̄s postea. Sꝫ posset dici q illa vera cū eadem p sona essꝫ p uenta hic aūt fuit diuerse p sone debitoris laici videlr r clerici. q̄re videtur aliquibꝫ contra. q immo clericus ꝺz audiri sup oppositione sua in foro eccliastico q clericus etiā in reali ꝺz gaudere p̄uilegio clericali et p uemiri in foro ecclesiastico. iuxta no. in aut. ut omes obe. iudi. p̄ū. C. hoc ꝺsiderātis. et p archidi. de cleri. ꝺmg. c. i. li. vi. et per Jaco. in ty. de duell. et p̄sertim q ubi ꝺtra hereditē ꝺz fieri executio oportꝫ p̄mitti vocationē r aliq̄ cause cognitionem quā in clericis iudex secularis nō p t p̄mittere. ar. ad hꝰ qđ no. p Jnno. de iudi. q v. in fi.

De reuocatione beneficiorum. ccccclii.

Papa reseruauit oia bn̄ficia officialiū et familiariū suoꝝ cappellanus ꝺmēsalis suus vel aliꝰ officialis vel familiaris suus postea ꝺmissa capellania vel officio seu familiaritate decessit postq̄ desint ee familiaris vel officialis. q̄ritur nunc an bn̄ficia q obtinebat cū erat familiaris vel officialis sint reuocata et videt q nō exquo tpe mortis desint esse officialis vel familiaris q̄a effectus illius reseruationis dirigebatur in tēpus mortis talis familiaris vel officialis. g r cē. ar. l. cū de sponte. cū cō coꝝ. C. de bona. añ nup. p hac p te. ff. de pig. cū tabernam. in p̄n. ibi. Rx. ea r cē. ff. dele. iij. Item legato. C. si uxori. ff. de ven. in po. mi. l. i. C. rectissime. ff. de legꝫ. iij. legatis huis. C. si ex officio. Item pro hoc q̄a si cōcedatur alicui potestas ꝺferēdi bn̄ficia familiariū suoꝝ et unus deberit esse familiaris suus et postea moriatur non poterit ꝺferre bn̄ficia illius. ut no. Jo. an. in nouella. de vbo. sig. c. fi. li. vi. In oppositū facit q immo ꝺz attendi tēpus reuocationis. ar. l. si ita. ff. de auro r argento. le. p quo quia exquo semel fuit familiaris bn̄ficia q̄ tūc obtinebat iā fuerant reseruata et in mambꝫ p̄pe ergo cū semel fuerant nō desmūt esse nec veniunt ad manus inferioris collatoris donec ipe disposuerit semel. ar. no. i. c. inter dilectos. in glo. magna. de excess. pla. p Jnno. p q̄ bene facit qđ no. de Rp. statutū. sup verbo. cōmittātur. li. vi. p hoc etiā videtur tex. in ratione de noxa. l. ij. C. i. ff. de re. du. si cognati. vide dec. cccexij.

De cessione bonorum. ccccclliij.

Utrū spoliator volens cedere bonis sit audiendus anteqū integre restitutus fuerit spoliatus ad fructus in q̄bꝫ spoliator extitit ꝺdēnatus. videt q non. ar. c. alma mater. C. illis. in fi. de sen. ex. li. vi. Item p t hac pena puniri. p h facit. ff. de coll. bo. l. si cū duobꝫ. et qđ no. Inno. i. c. odardus. de solu. In ctrariū facit extra de elec. q̄a sepe. in fi. cū ibi no. p archiđ. et qđ no. archi. de usur. quā q̄. li. vi. sup vbo. patiūtur. et quod no. spe. ti. de possess. et pe. C. i. v. sed cū spoliatus. et q̄a fructus sūt res p̄phane et exceptio spoliatoris de re p̄phana cū agitur de spūali. ut ē bn̄ficiū nō admittatur. ut in. c. frequēs. in fi. de resti. spo. li. vi.

De peue. ccccclv.

Utrū si notarius in instro. dicat q capitulū vel quētus fecit procuratores vel sꝫdicos nō numerato p sonas valeat procuratoriū vel sꝫdicatus p̄ꝫ cū nō apponit

sigillū capituli vel ꝯuentus. allē. q̄ sic. p no. per hostī. de hīs q̄ fi. a pla. quanto. cū no. spe. ti. de sm dico. tñ cōtrariū seruatur. et ita no. glo. ī. c. fi. de p̄cū. sez q̄ nō ia canonicoꝝ sūt exp̄mēda.

¶ De iure p̄onatus. ccccclvi.

¶ Ꝑtrū p̄ntatus p p̄onū laicū quē eps nō admīsit imo admisit quēdā alīū p̄ntatum a p̄tendente se hr̄e ius p̄onatus ꝛ p̄tātem p̄ntādi. agēs ꝺtra admissuz possidentē petēdo suā p̄ntationē q̄ fuit facta p suū p̄ntantem ad quē reuera asserit ius patronatus ꝛ potestatē p̄ntandi ptinere fuisse canonicum ꝛ admittēdum declarari et se ī bñficio īstituī teneatur p̄bare se p̄ntatum īfra quatuoꝛ menses a tēpe vacacōis seu eius noticie si ps rea hoc neget et viꝺz q̄ nō q̄ p̄sumēdū ē de diligētia p̄sentātis sicut p̄sumitur de diligētia ꝺferētis sez q̄ ꝺtulit īfra tps iuris. ñ ꝺtrariuz p̄bet̄ur. ut no. Jo. mo. ī. c. q̄ cū clis. circa pñ. de cō cess. p̄bē. li. vi. nō enī ē p̄sumptio ne gligētie ꝺtra eū nisi appareat. g nō incūbit onus p̄bādi de eius diligētia. ar. a ꝺtrario sensu. ut ecci. bñ. c. i. tñ omes tenuerūt quasi ꝺtrariū q̄ tēpus est ps iuris sui. g ꝺbz p̄bare. Item quia p̄sumptio ē ꝺtra suā p̄ntacōem exquo p ordmariū nō fuit admissa. p cuius facto p̄sumēdū est. ut ī. c. ī p̄sentia. de renū. g trāsfertur in eum onus p̄bādi ꝛē. ar. dicti. c. i. Item q̄ magis astringendus ē p̄ntatus p patronū q̄ ille cui ordmarius contulit q̄ nō ē ita potestas p̄onis laici in p̄ntando late interp̄tanda sicut collatio ordmarij. q̄ ius patronatus nō ptinet ad laicū de iure ꝺmuni immo potius est cōtra. l. vel p̄ter. ff ex mera gr̄a ꝛ dispensacōne iuris. ut no. hosti. de iure p̄o. quomā.

¶ De impetracōibꝫ ꝛ collacōnibꝫ.

¶ Quidā impetrauit ccccclvij. ad collacōez epi alter ad collacōez cuiusdam p̄bendē quedā eccīa vacat cuius collationis possessionē hz epus. et ē in possessione ꝺferēdi eā. et eā ꝺtulit ei p cuius obitū vacauit et tanq̄ ad ipius epi collacōnem spectantē p impetrantē ad collacōem epi fuit acceptata ꝛ de ea sibi p̄uisū. alter vero vult p̄bare q̄ immo ꝓprietas collationis illius reuera ptinet ad collacōnem priozis. queritur nūquid sit admittēdus et viꝺz q̄ nō. q̄ p̄batū eū nō releuaret ut viꝺz. q̄a ī talibꝫ plus attēditur possessionā si ille qui est ī possessione cōferēdi vel p̄ntandi ꝺferat vel p̄ntet valet eius collatio vel p̄ntatio. ar. c. consultacōibꝫ. de iur̄ p̄o. et de el̄c. q̄relā. de cā possess. cū olim. et p̄fert ei cui ille ad quē de iur̄ ptinet. nō tñ ē i possessiōe ꝺtulisse. vel quē p̄ntasse. g ecc impetrās ad ei⁹ collacōnē ecc fit p̄ferēdus impetrāti ad collationē alterius. q̄ eius executoꝛ tenet vicē illius epi collatoꝛis ꝛ est p̄inde ac si ab eo fuisset facta collatio. Item q̄ ultimus status ē ꝺcernēdus. ar. l. si pater. C. ne de statu ꝺfunct. Item cū in ista materia sufficiat sola opīnio seu possessio p̄mo īspiciatur opīnio q̄ veritas Item imputetur p̄ori q̄ non p̄sequitur ius suū quousq̄ eo nō p̄sequēte ad quē p̄ncipaliter ptinere ꝺstiterit. de ꝺtrario seruādus erat iste status ꝛ p̄sumendū pro iure epi possidētis ꝛ impetrātes ad eius collationem obtinere ꝺbēbūt q̄ dū ipe erit in possessione ꝺferēdi ꝛ p ista pte fuit maioꝛ ps. Ꝺz i oppositū viꝺz q̄a ꝓpa iscribēdo sic de bñficio ptineñ. ad collacōnē epi potius viꝺz intelligē ꝛ ꝺcernere veritatē iuris et ꝓprietatē q̄ possessionē q̄a ꝓprietas potioꝛ est possessione. g expectās qui impetrauit ad collacōnē eius cuius ē ꝓprietas collationis erit potioꝛ eo q̄ ad collacōnē eius q̄ solū possidet impetrauit. ar. de cā poss. et ꝓprie. cū dilcūis. Item q̄a veritate p̄bata. ꝺz cedē opīnio veritati. ut. c. cū bertold us. de re iuꝺ. Item q̄a verbū ptinere ē analogū ad ꝓprietatē ꝛ possessionē. Item p ista opinione posset induci lex q̄ bñ fac. ff. de relig. l. ñ. C. i. Item nō viꝺz posse negari quī verbū ptinere ad collationē p̄onis cōcernat ꝓprietatē l; latissime sumptum dicatur de possessione. ut. l. ꝟbū illō ptinere. ff. de ꝟ. sig. g simplr̄ sūptū sumitur p p̄mario vel ꝓprio significato. ad hāc q̄onez allegari possent iura alle. p Jo. an. ī nouella. de re. iuꝺ. mora. li. vi. ī p̄ma q̄one. et ꝺcisio illius q̄onis facit p p̄ma pte ꝛ p p̄ma parte obtinuit. et fuit lata sn̄ia. et p ħ q̄a aliud ē q̄ꝺ ꝺz. seu cū ꝺz collacō ptinet ad episcopū. aliud cum ꝺz iuris ꝛ ꝓprietas collacōis. ut p̄bāt p dicta iura ꝛē.

¶ De gratijs ꝛacceptacõibz.

ccccclviij.

¶ Postq̃ ticius impetrauit ad collacõez epi. ꝑpa reuocauit oẽs gratias añ fcãs postea ꝑ facit gr̃am meuio ad collacõem illius epi. et post illã gr̃am ꝑpa ꝑmo ticio fecit gratiaz per quã sibi restituit prmam gratiam ꝛ voluit ꝑmas lr̃as valere quas añ gr̃am meuij reuocauerat. queritur an ille titius sit ꝓferẽdus meuio dictũ fuit q̃ nõ. p. c. quãuis. de ꝛp. li. vi. et p tra alle. ibi. ad hoc. ff. de decur. l. ij. in pñ. C. de ꝺiu. l. i. li. x ij. ff. de bo. li. si necesse. C. si de portas tus. ¶ In ꝺtrariũ facit. ff. q̃ po. in pig. ha. si prior. C. credito. et de smo. ex imsmuatione ibi. cũ ꝺz. ita videlz q̃si imnuat q̃ msi sub illa ptestacõne eũ relegassẽ pristinuz locum recuperassẽ.

¶ De sñia excõicacõis.

dlix.

¶ Vtrum excõmũicatio delegati canonica monicõne nõ ꝓmissa sit nulla ipo iure quidã q̃ sic. p no. p archidi. de offi. dele. c. i. in fi. li. vi. liez secus in ordinario. ut no. in. c. romana. C. sed nec i specie. de sen. excũ ibi no. p archidi. li. vi. et p glo. in. c. sacro. in pñ. e. ti. et ij. q. i. in suma. p hoc sez q̃ nõ teneat sententia delegati. bene facq̃ no. archidi. de offi. or. romana. sup verbo. nõ attemptent. et de sen. ex. romana. C. mvmũitate. sup verbo. ꝓhibemus. li. vi. et. C. de legi. nõ dubiũ. ñ ꝺtrariũ credo.

¶ De fructibz bñficioꝝ.

ccccclx.

¶ Vtrũ fructus bñficioꝝ pceptiꝑ cardinalem in vita vel quẽcũq; bñficiatũ habẽtem licentiam testãdi de bonis ecclarum trãsmittãtur in sucessorem in bñficio vel ptineãt ad executorẽ testamti. oẽs exceptis paucis tenuerũt q̃ ptineant ad executorem testameti. de hoc no. m. c. ꝑsenti. de offi. ordi.

¶ De impetracõibz ꝛ de ꝛeptis ad beneficia.

ccccclxi.

¶ Cancellaria nõ ꝺsueuit ponerẽ in lr̃is de dignitate petita vna cum canonicatu et ꝓbenda in supplicatione signata ꝑ papaz ꝑ simplex fiat msi papa exꝑsse signauerit de dignitate. hoc supposito ꝓsupponatur q̃ in supplicatione positũ erat ad canonicatum ꝛ ꝓbendam ac dignitatẽ etiã electiuam ꝛ papa cancellauit illa verba. etiã electiuam. et postea simpliciter signauit nõ tñ posuit etiã ad dignitatẽ ꝛc. queritꝝ nũq̃d supposito stilo cancellarie ꝓdicto debeat poni in lr̃is de dignitate. et vidꝛ q̃ nõ ex quo ꝑpa nõ signauit expresse de dignitate. ¶ In oppositum allegabatur q̃a cancellando illa verba de electiua videtur cetera omia cõcessisse. ar. q̃ quod de vno negatur ꝛc. ꝑ hanc alle. tex. in. l. tribunus. ff. de mili. test. ibi cũ dicit amplius. et si aliq̃d interuenerit in sti. de testa. mili. C. liez si q̃s ante militiam. ff. de donac. inter vir. et ux. cũ hic status. C. hñs quiq̃ de tñ respondebatur q̃ ibi nuda voluntate miles poterat placere ꝑmũ testamẽtum. ut. l. in fraudem. C. testamentũ. hic vero cancellaria ut supponitur nõ recipit nudã volũtatem pape. sed solũ signatã exꝑsse. nec obstat ratio ꝓdicta q̃ de vno negatur ꝛc. nõ ẽ verũ simpliciter immo dimissum in dubio ẽ relinquẽdũ dispositiom inris ꝺmunis vel stili cõmunis. ar. l. fi. si cũ totem. in pñci. ff. so. ma. et de lib. et postu. ꝺmodissime. de quo dixi. ff. de pact. dota. inter socerum. C. cũ inter. nã ꝓdicta cancellatio que facta ẽ ad gratie diminucõnem nõ videtur oparí augmentũ seu nouam gr̃am de omisso sup quo alias ꝺcessio exꝑssa seu signnificatio pape requirebat̃ sm stilum. ar. l. cũ tale. C. fi. ff. de ꝺdi. et de. et ad hoc alle. l. legata mutiliter. ff. de admen. lega. et de verbo. sig. c. fi. ñ oẽs maiores de curia romana. et de rota tenuerũt q̃ venit dignitas q̃ stilus cancellarie loquitur simpliciter cũ papa nõ signat nec cancellat aliud. ergo cũ sit cõtra ius in suo casu illa clausula debet poni in fi. ad signũ q̃ simpliciter intelligatur. et nõ cũ papa aliquid cãcellauit quasi ꝓ cãcellaturã declarauit se velle recedere a stilo a quo nuda volũtate recedere potuit. et sic signatio simpliciter remanebit in viribz uris ꝺmunis ut correspõdeat oẽibz petitis in supplicacõe. ar. C. ꝓterea. instituta. de muti. sti. et fide instru. C. inter cetera.

¶ De surrepte. et obrepte. gratiarum.

Pape

ccccclxij.

supplicat quidaz ut sibi ꝓuideat de certo

ten eficō vacañ·im curia vel alias refuato et asserit q cura ei imminet aiaruz·ppa de eo sibi mādat puideri narrādo in lris suis ꝓm asserta in supplicacōne q illi bñficō imminet cura aiarū postea repitur q non imminet illi cura aiarū·lz alias req̃rat residentiā·vel forsan est sine cura nec req̃rit residentiā queritur nunq̃d gra censeri debeat subrepticia ex eo q falsa qualitas ē expssa qō vidz sicut qñ expmitur falsus modus vacañ·ut in·c·suscepte·de ꝛpt·li·vi·ꝓhtim etiam qua ꝓsumptio est q ppa citius motus fuit ad puidēdū de bñficio curato ut cure aiarum citius puideatur ꝓpter piculū aiarū·ar·c·ubi maius·ō ecc·li·vi·in cōtrariū videtur ꝙa ex quo decessit de qualitate maiori sez curata multo fortius vidz decessisse de minori·ut in regla mē· cui deditur·sed possz solui p·c·cui de non sacerdotali·de ꝓben·li·vi·vide dei·ceñ·

De ꝓcurat· ccccclxiiij·

Vtrum ꝓcuratoꝝ generale extendatur etiā ad cās vel lites futuras·vel solum ad tūc ꝓntes teneatur q solū ad ꝓsentes tūc·ar·c·fi·de ꝛpt·et p·l·q̃ habet·C·fi·et·l·se·ff·de tu tel·et dic ut ibi p dy· cōtra de ꝓuil·q̃a circa·cū ibi alle· Soluco ibi pz·

De appella. ccccclxiiij·

Vtrū si appellatur a grauamine vel interlocutoria añ dationez aplox possit index impetrari·et si de facto impetretur valeat impetratio et an possit impetratus ꝓcedere in causa antez̃ p illū a quo fuerit appellatū dati fuerint apli et an si de facto ꝓcesserit et p appellatū nō fuerit exceptū aliq̃d teneat ꝓcessus quidā tenuerūt q sic q̃a tēpus ad ꝓsequēdū appellacōnem currit appellanti a die late sententie vel a die illati grauaminis·ut·c·sicut· de ap·in cle·et ibi no·ergo tēpus dationis aplox nō debz sibi auferri quo minus in terim possit suā appellacōnē ꝓsequi nec ob·hoc dicatur q ꝓmus remanet adhuc iudex q ei? iurisdictō est suspensa·Fatetur tn q si ille reuocaret grauamen·id ē reponeret ptes in ꝓmeuo statu·oīa acta p iudicem sup appellacōne impetratū essent nulla·Alii vero tenēt otrarium ꝓpter malicia ita sbito impetrantis ut cito faciat iudici a quo inhibere·et q cancellaria nō daret audito rem sup appellacōne si sibi fuisz expressum q penderet terminus assignatus ad dandū aplos ꝓmā tn opi·credo verā·

De executoribz grarū· ccccclxv·

Vtrū·c·statutum·de ꝛpt·li·vi·qō ad ꝓsonas habeat locum in executoribz gratiarū et an si de facto cancellarius sup gra paupis vel alias deputauerit nō indignitate constitutū ꝛc· vel forsan simplicem clericū valeat ꝓcessus p talem executorē factus sup purificacōne gre paupis hāc qōnem habui de facto coram me in causa electen·ubi cuidam paupi impetrati ad collacōnē epi electen·fuerāt deputati executores cū illa clausula q si nō omes ꝛc· inter quos fuit vnus executor deputatus sacrista electen·de quo dicebatur q non hz dignitatē nec ꝓsonatū in eccia sz simplex officiū·et q est monachus q̃a eccia est monachalis·nec fiebat mentio de monachatu coram quo paup vna cū quodam alio executore tercio se excusante purificauit gram suā et p eū ꝛ illum executores fuit de ꝓueneitate paupis inquisitū et fuerūt facti ꝓcessus ꝛ deputati sb executores ut moris est tandē vacāte vna eccia cadē ꝛe sub gra eius ille paup acceptauit infra tēpus debitū et sibi fecit puideri opponebatur q purificacō facta p eū coraz illo sacrista nō tenuerat et p sequēs nec ꝓcessus nec acceptatio nec per ōns inde secuta ꝓmissio q̃rebatur an bene dicēt ille scōs·et vidz p scōs ꝛ cōtra ꝓmū· q curia romana quo ad ꝓsonas seruat dē·statutū· in executoribz grarū ꝛ in subdelegatis ipārū grarū·ut no·Jo·an·in no uel·c·statutū·C·in nullo·sup verbo·circet·in fi·et ita expsse dixit michi dns penestrinus ꝛ oms de cancellaria q non deputarēt executores sup gratys nisi ꝓsonas ꝛ tales q̃les req̃rit·c·statutū·cū g̃ stilus cancellarie faciat ius·ar·de cōsti·ex lris·de reis·in causis· de eri·fal·q̃ grauī·et q̃ cōtra ius fiūt ꝓ infectis haberi debēt·de reg·iur·q otra ꝓcessus p dcus ꝓmitus impetratus est nullus· ꝓsertim ꝓpter·C·fi·dicti·c·statutū·iūcta

·l·nō dubīum·C·de legi·pro hac etiā cle·et
si pncipalis·de sp̄p·et qō no·spe·ti·de leg̃.
·C·fi·v̄·nunq̄d g̃·in fi·pſertim qz non fuit
facta mentio de monachatu·ar·no·p ar=
chidi·in·c·statutū·circa pnci·sup verbo.
canonice. Itē p hoc facit qz executores gr̃arū
pnt sibi assumere ptes iudicis et p̄cedē
pte nō vocata siue vocata rē. et habēt iu=
risdictionem et possunt fulmiare senten=
cias rē. iuxta cle·iudices·de offi·del·cum
no·per Inno·in·c·dudū·de pſumpt·ergo
necessariū ē qz reputētur tales executores
quales debeāt esse iudices hm formam·c·
statutū·pſertim in casu ꝓposito quo repu=
tati sūt sup gratia pauperis q̄ videtur de=
putati sup materia iusticie·et videtur lr̃e
pauperum esse iusticie·ut no·glo·in·c·si
paup clericus·de pben·et p doct·in cle·cū
ei quē·de p̄cess·pben·ergo tales psone de=
buerūt reputari quales in lr̃is iusticie ad
iudicia reputantur per·c·statutum·et in
ista opinione erāt dñi Petrus de bullacō
tūc p̄sides in cancellaria iusticie·et guil=
bragosa tūc referendarius dñi ip̄pe. In cō=
trariū videbatur p primo·qz hm opinionē
dñi Io·mo·c·statutū·nō hz locum in exē=
cutore gr̃arū·ut ibi no·m p̄ma pte·nam
solum loquitur in iudicibz reputatis ad
causas·g̃ in executoribz reputatis ab bñ=
ficia st̄abitur iuri cmun·qz añ illlud·c·
statutū·quilibz erat capax commissionis
apostolice nisi esset p̄hibitus·et eandē opi
monē tenuit Petrus de ancharano alias genze·et
guil·de monte lau·in extrauag añ·sedis
apostolice·pſertim qz dictū·c·statutū·est
penale·qz in fine ānullat ctra factū·g̃ re=
strīgitur et stricte intelligitur tātū in re=
putatis ad causas de quibz loq̄tur·et in
terminis suis tenetur·ar·de re·iud·odia·
li·vi·et p hoc etiā facit qz gr̃a est quoddā
pncipale·executor aūt datio ē quoddaz
accessoriū·ut i·c·si sup gr̃a·de of·del·li·vi·
g̃ nō tanta excellētia req̄ritur in tali exe
cutore q̄ sic accessorie reputatur sic in iu=
dice q̄ pncipaliter in cā reputat·pſertim
qz inquisitio sup p̄donitate facta fuit si=
ne ptis vocatōne nec habuit ctentiosam
iurisdictionem exercere nec tūc fuit oppo=
situm de sacristia qz nō esset dignitas retam
tabat de p̄donitate psone paupis q̄ ec
notoria et papā de alio misi de idoneitate nō
curabat·et erat intentio sua qz si esset p̄do=
neus gauderet gr̃a sua·nec pnūciatō su
per p̄donitate ē necessaria hm no·p doc·in·c·
cū ei quē·de p̄cess·pben·in cle·et etiā paup in
nulla culpa fuit·si recepit executorez sibi
datū in cancellaria et coram eo gram suā pu=
rificando naside·et p̄sertim cū ille p canō
mico se gerceret et executorez reputaret et
forsan paup eū in dignitate constitutū crede
bat·ergo multū ē subueniendū ne ruat p
cessus cū labore et morbo alieno·C·de natu
ralibus·li·l·legē·pſertim exquo de eius p̄do
neitate constabat nec ps eā negabat nec ē
sibi imputandū si minus de eius sacristie
q̄litate nō inq̄sierit cū sit datus a cancella
ria et p capace se gerere habilē credidit·
ar·l·doli·C·fi·ff·de noua·pſertim cū tūc de
nullius p̄iudicio tractaret·g̃ sibi et cancel=
larie credē potuit·nec ad exactissimā di
ligentiā seu curiositatē fuit astrictus·ar·
de exerci·l·fi·C·interdū·q̄ita p̄cor·cū·l·inj·
·C·ff si accepit·ff·de in rē verso·ff·de inē et
facti·ignorā·nec supina·nec ob·q̄a dato qz
cancellaria huaret q̄ ad psonas executo=
rē·statutū·nō tm ꝓpter hoc seq̄tur qz de inē
hēat locū in his cū solū loq̄tur in reputa
tis ad cās·ut·s·dixi. Itē si cancellaria nō
p̄sueuit nisi tales psonas in executores dare
seu reputare q̄les exigit·c·statutū·nō tm
seq̄tur qz si de facto alios reputauerit nō
valeat cū multa sint q̄ etiā si fierent nō debe=
rant·facta tm manēt·ar l·i·C·bi duū·ff·qn
appel·sit·de regul·ad applicaz. Itē dato qz
cancellaria habet·c·statutū·q̄ ad psonas in
executoribz gr̃arū·nō tm ꝓpter hoc seq̄tur qz
eius pena q̄ est in·C·fi·p quē totū qō secq̄
agitur ānullatur locū habeat in eis·cū pe
ne nō sint extendende·sic etiā nec in eis hz lo
cū dē·statutū·q̄ ad citatōez faciēdā q̄ ad
modū p̄bādi·ut ibi no·p archi·in·C·in nul
lo·et Io·an·in nouella·sup v̄bo citet·nec
etiā huatur in eis q̄ ad sb̄delegatas psō=
nas qō patz qz quotidie reputātur p eos
subexecutores etiā simplices clerici vel p=
sbiteri·ergo multomius dz seruari in eis
pena illius·c·nec obstat qz possit sibi assu=
mere partes iudicis rē. quia illud est in ci
denter si appareat contradictor et acces=
sorium scz per quandam inquisitōnem su=
per idoneitate ut gratia que est principa
lis possit per eos effectui demandari·et

ideo quicūq; alias p doneus de ūre ꝺmūi etiā si nō sit capax cōmissionis si ꝺputet executor pt gram q est pncipalis demandare effectui cū nō reperiatur ꝓhibitum. p dē. statutū. q soluz loq̄tur de ꝺputatis ad causas nō ad gras exequēdas. ita cē erit capax istius iurisdictōis accidētalis ꝛ accessorie. lz alias si illa p se pncipaliter ꝺmittētur eius nō essz capax. ar. in sili. C. de iurisd. quotiēs. cū ibi no. C. de ord. iud. l. i. et. se. et. l. pnl. cū concor. nec ob. q lre pauperū sint iustitie q̄ esto q illud verū sit nō tn ꝺputātur in eis iudic. ad causas ꝛ ad pmissiones de bnficijs faciēdū pncipaliter et hmōi gras q̄si. p quodaz ꝓparatorio ad inquirēdū de ydoneitate et ideo non hz locū in eis. c. statutū. qđ loq̄tur de lris iustitie in q̄bz iudices ꝺputātur ad cās pncipaliter. vel pt dici q lre pape sup gra pauperum nō sūt iustitie q̄ scribūtur p eis quibz is ad quē ptinebat, promissio als de necessitate nō erat astrictus promittere. immo tūc magna gra debz reputari. secus si ille essz alias astrictus de necessitate p̄mittere. ut in. c. relatuz. et. c. cū sm ap̄lm. de p̄ben. et tūc si ꝺcta tales pmissiones ꝺputarētur iudices forsan hārent locū. c. statutū. et p ista ptē scz pro pmo et p valore suo. p̄cessuz fuerūt omes dñi in rota vel maior ps p̄sertim moti equitate. vide sup. ꝺci. cccxcij. et. cccxciij.

De ure pronatus ꝛ tpe vacationū. cccclxvi.

Utrum vacāte bnficio incipiat currere tempus patrono ad pntandū vel collatori ad ꝺferēdū a tpe noticie vacatōis in eccia sicut impetrāti currit tēpus ad acceptādū. ut in cle. cū ei quē. in fi. de cōcess. p. vel a tpe sentie pmi vel collatoris qđ videtur in. c. q̄ diuersitatē. in fi. de ꝺcess. p bē. et no. in. c. ij. de ꝺcess. p bē. et. c. licz. de supp. negl. p la. vel a tpe quo scire potuit. qđ videtur p. l. fi. circa pn. ff. quis ordo i bo. poss. serue. et no. in dicto. c. lz. dñi tenēt q a tōpore quo scire potuit ꝛ debuit ꝓpter verbū neglexerint positū in dicto. c. ij. de cōcess. p ben. et p no. in dicto. c. licz. et ideo si eps q̄ scire dz cū habeat suā dioc̄sim visitare a tpe quo scire debuerat ꝛ potuerat ignoruerit ab illo tempe incipiat ei currere. secus in tali ad quem nō ptinet visitare. q̄ alias nō teneb̄atur de vacatōne inquirere. vide ꝺci. xxxviij.

De cessione bonor. cccclxvij.

Utrū possit renunciari cessioni bonor cū iuramēto ut sic renūcians postea nō sit audiendus ad cessionē faciēdā nec possit cedēdo bonis euadere creditoribz et vide q nō. q tlis renūciatō ē ꝺtra bonos mores ut ar. no. p Cy. C. q̄ bo. ce. poss. l. ul. et ar. re. iur. nō est obligatorium ꝺtra bonos tē. Tē scdo sic q̄ p talē renūciationē astringētur ad pnā ꝺtrusionis carceris. p no. in. l. fi. C. qui bo. ce. pos. ex quo sequtur pmo inhumanitas ꝛ crudelitas sme ꝺmodo creditoris. q̄a forsan ibi ꝺtrusus debitor inhumāiter vexaretur. et fame forsan moreretur ꝓpter inopia. n. ar. l. reo crimins. ff. de solu. nec ex hz creditor reportabit comodū cū ibi existens michil lucrari vel acquirere possit qđ forsan exē facēt et ad pinguiorem fortunam ve mēs satisfaceret creditori ergo cū renūciatio debitori noceat et creditori nō p̄sit. vide q nō teneat cū ex hoc creditor sit caminus et veniat ꝺtra p̄ceptum caritatis. ar. ff. de euict. in creditore. cū ꝺcor. ibi alle. et. ff. de ap. l. non tm. nec vinculetur iuramēto. q̄a deducit ad illicitū. vel saltem potest ꝺducere. ar. no. de pac. q̄uis. li. vi. p archidi. sup ꝟbo. eterne salutis. Tez terciō sequētur q debitor sic ꝺtrusus i carcere nō possz audire diuina officia ꝛ eccliastica recipere sacramēta p libito voluntatis. nec audire p̄dicationez eius. ex q̄ forsan possz ꝺduci ad infidelitatem. ergo talis renūciatio q̄ possz ꝺducere in peiorē statū salutis eterne. nō possz vinculare iuramēto. ar. no. per archid. in dicto. c. quāuis. li. vi. sup ꝟbo. eterne salutis. Tē quarto sequētur damnum rei publice cuius interest hāre hoies liberos ut sibi seruire possint. ar. ff. solu. ma. l. i. in fi. et q̄ forsan eius debitoris sermtio indigebat. g in eius p̄iudiciū tales renūciationes nō possent vinculare iuramēto. ff. ad mūicip. l. fi. Item quōd iuramentū p̄iudicat uxori ꝛ liberis quibz nō poterit debitor neccria querē nec ministrare. nec eos alere. g ꝛc. ar. l. ne care. ꝺ lib. ag.

ergo nō possit vinculare iuramēto · ar · c · cū
ding at · de iur iur · ¶ tē vidē talis renūcia-
tio astringē ad quā dā spēm ppetue fuitū
tis et eius libertatē infringere qđ esse nō
pt · ff · de odi · et de · l · titio centū · ℭ · titio · ff · de
libe · ho · exhi · michil · ergo rē · C · de ac · et ob
· l · ob es · ¶ tē si talis renūciacō valeret se-
queretur q ppetuo cogētur debitor rema
nere excōicatus q si p debito excōicare
nō absoluēt donec doms cederet · ut · c ·
odardus · de solu · nūc aūt ppter renūcia-
tionē cedē non posſ · ergo rē · hoc autem
vidētur inductū in salutis aīe pūdiciuz ·
g rē · ar · no · in · c · cū ding at · đ iur iur · et · c ·
quātus · supra alle · ¶ tē p hoc q̄a ſm̄ dmunē
opi · simplex renūciacō nō valz · iuxe no · p
Cy · in · l · i · C · de hīs q̄ do · ce · pos · g nec vin
culabitur mramēto · ar · l · nō dubium · C · de
legi · ¶ tē videtur q iuramēto nō obstañ · si
cedat doms michi lomius valet cessio · ſ ce
dens est pūrus · sicut dr in simili de iurāte
nō vendē · ut no · ¶ nno · i · c · dilecto · de p̄bē ·
vel de iurāte nō testari · ut no · xiij · q · ij · ulti-
ma volūtas · cū i cessione bonoz nō vide-
atur q sit opus dgnitione iudiciali · ff · de
cess · bo · l · fi · nec ē necriū factū iudicis ad-
mittentis vel eā admittendū decernētis · ſ
p se rde se sortitur effectū ex facto cedē-
tis solū · eū sufficiat sola eius pfessio vo-
lūtatis · C · q̄ do · ce · pos · l · iij · sicut m fili suf-
ficit sola agnitio coram iudice bonoz pos-
sessionis nec etiā ē opus q iuxe eā decer
nat · C · qui admi · ad bo · poss · l · fi · g si cōtra
iuramētū fiat factū tenebit · ar · no · p Jo-
an · de reg · iur · qđ semel · li · vi · ¶ n dtrariū
vidr q quilibz p̄t renūciare iuri suo · ut · l ·
si q̄s in dscribēdo · C · de pact · ¶ tē q p iu-
ramentū vel dueniēnē q̄s possſ se cogere
vel cōstringē ad carcerē pz q̄a talis car-
cer p debito soluz dr esse quedā detentio
in aptam libera custodia · C · de exac · tribu ·
· l · nemo · ex q̄ nō p̄t sequi nec crudelitas
nec inhūanitas · ¶ tē q taliter esse ſb cu-
stodia nō vidr esse ñ quoddā obstagium
ad qđ tenēdū q̄s p̄t se obligare · ut exī de
iur iur · c · ex ſpto · cū ibi no · Potest rñde-
ri q p̄t renūciare bñficio cessionis p mra
mētū q istud scz nō cedē bonis ē obnua-
bile sme p̄udicō salutis eterne cū nō ce-
dere sit in ptāte renūciātis · g rē · ar · c · q̄ ſ
iuris · de pac · li · vi · nec ob · dtraria p quoz
solucōe sciēdū ē p euidētia q triplex est
effectus cessionis bonoz · vnus q liberat
a pena carceris · iuxta no · in · l · ij · C · de hīs
q̄ bo · ce · pos · scđs q habebit tūc p̄uilegi-
um q nō possit duemri ñ inquātū facere
possit quo ad postea quesita · ut · l · is q̄ bo
mis · Tercius ſm quozūdā opinionē qua
tollit obligatio ciuilis naturali sola re
manēte · ut no · ff · đ fideiuss · l · ubicūq; dr illā
opinio michi nō placeat q nō tollitur ci-
uilis nec naturalis ſ eius effectus differ
tur donec facē possit · de ſ tñ plenius no ·
in dicta · l · i · C · de hīs qui bo · ce · pos · in · ix ·
· q · ſ dico q talis renūciacō q nō cedat
bonis · p dest rvalet in p̄udiciū renūciā-
tis r in p̄udiciū scđi r tertij effcūs videlz
q nō possit cedē bonis ne gaudeat p̄uile
gio ne duematur ñ inquātū facē p̄t · et q
ppter hoc nō hr aliquā dilacōnē ne due-
matur donec facē possit · immo semp de q̄-
buscūq; querēdis tenebitur in solidū eē
nō habita racōne ne egeat · nec obstat ad
ſ · l · aliena · C · elegāter · ff · solu · ma · q illō
verū in eo cui dpetit p̄uilegiū tale ob reue
rentiā p sone secus ubi dpetit rōne cōtra-
ctus vel alia rōne · ut no · glo · ff · de re iudi-
ſ dueneriť · vel etiā in eo cui p̄uilegiū ta-
le tēpe renūciacōis dpetebat · secus autē
ubi nō dpetebat ſ dpeturū erat · q tūc fa
cilius impediri p̄t ne cōpetāt q̄a multa rē ·
ar · l · pre furioso · ff · de hīs q̄ sui vel alie-
nī sūt · sicut m fili p actū iuris ciuilis licz
nō tollatur obligacō naturalis tñ p phi-
bicōnē iuris ciuilis bñ p̄t impediri ne dri-
atur · ff · de dona · inter vi · et uxo · l · iij · C · scīs
dū · et ita dcoz cū · l · iij · ff · de cōdi · inde · ad
qđ etiā no · p Cy · C · de in integ · resti · mio · l ·
si curatorē habēs · quātū vero ad effectū
p̄mū ne detrudatur i carcerē p̄t dici q nō
valeret renūciatio etiā cū iuramēto ubi p
intrusionē seq possent dicta meō uemētia
vel seq deberēt · immo ad tales nō se extē-
dit · ſ ubi intruso fieret ex aliq hūanita-
te iuxe · l · nemo · de exac · tribu · et possſ ex ea
venisse seq comodū creditor · puta · q for
san hēbat debitor amicos q̄ añq; p̄mitte-
rēt eū capi vel saltē i carceribz dū morari
solueret p eo debitū vel forsan · q̄a fugere
volebat et sibi de ppīm q̄ sperabatur aliq̄d

obuenturū·vñ totū debitū vel pars solui
possz·vel forsan erat hō vagabūdus q̄ nō
curabat opari cū essz artifex bonus r retrā
in certo loco bene possz opari r ex suo arti
ficio lucrari vñ satisfacē possz creditori ul
i totū vel i ptē tūc crederē renūciacōz fi
bi p̄iudicare cē q̄ ad p̄mū effectū r sic cedē
do nō possz se liberare q̄ minus possz detrudi i
carcerē dū tñ ex tali intrusione adeo sibi
nō adimeretur libertas q̄ minus possz peipe
re eccīastica sacra r cetera saluti aie sue in
cūbentia facē·ne aliq̄d salutis eterne p̄iu
dicium possz incurrere·nec mīma inhūani
tas vel crudelitas sequi possz·et ita stant
argumēta in oppositū facta·Alio mō pos
sum dicē q renūciacō facta valeat cū iu
ramento·q̄ est in eius ptāte nō cedē·nec
obstat qđ dī detrudetur in carcerē·fateor
et cū dicatur q sequūtur in cōuentia p̄
dicta·nego·q̄a si videret q illa in
cōuentia sequerētur·tūc relaxabit eū·
q̄ talis intrusio dz intelligi q fiat simili
mō et ne aliq̄ crudelitas vel inma inhūa
nitas vel salutis eterne p̄iudicium sequa
tur·ar·ff·de seruis·l·si cui ibi cū dicit·simili
tñ modo·et ex hoc credo q valeat renū
ciatio etiā simplr sine iuramento q̄a q̄libz
potest renūciare iuri p se introducto·ut
dicta·l·si quis in cōscribēdo·p quo·l·fi.
·C·q̄ to·ce·poss·ubi tacite renūciat bñficō
cessionis recipiendo dilacōnem quinquē
nalem·g r c·multo fortius possz expresse
renūciare·p hoc faciūt alie racōnes recī
tate p Cy·in dicta·l·i·in ultima questōne
nec ſ̄ē ōtra bonos mores·q̄a p̄uilegium
qđ p talē renūciacōnē p̄dit scz q nō detī
matur misi in quātū possit facē nō debeat
sibi racōne psone reuerētie·ut erat in dcā
·l·alia·C·elegāter·sed alia rōne·et ideo
renunciare pt illi p̄uilegio·iux no·in dcā
·l·i·et·l·si deuenerit·ff·de re iudi·p̄sertim
cū tempore renūciacōis nōdū sibi cōpete
ret illud p̄uilegiū·sed p cessionē compe
turū erat·et ideo facilius possz impediri
ne incipiat competere nec p̄uilegiū de nō
incarcerando p̄ditur ad aliquē casū q̄
essz ōtra bonos mores ut p̄dixi·nec obstat
rñsio ultima·q̄ si nō obstā de renūciacōe
cedat bonis tenebit cessio·licz pluriuz in
currat·q̄ illud essz verum q teneret cessio
quo ad bona ut eoz p̄deret dominiū aut
possessionē·tñ non teneret quo ad effectus
iuris p̄dictos·quī nō obstante cessione
modo possz incarcerari·ciuiliter tñ r hūa
no modo r insolidū etiā sup postea quesi
to etiā nō reducto ne egeat quemq̄ dominī·qua
licz p̄ditio dominij r possessio bonoz sit in
sua potestate·tñ nō gauderet dictis p̄uile
gijs exquo renūciauit·Vel etiā possz di
ci q post̄q̄ cessione bonoz renūciauit q
quo ad perditionē bonoz vel possessionis
eoz etiā nō teneret cessio in p̄iudiciū cre
ditoz·utputa si sint tlia bona q̄ nō essent
utilia creditori que forsan pñt vendi p de
bitorē et ex eis redigi pecunia·et si credi
tor hēret vendē vel vendicōnez bonoz p
curare·minimū vexaretur vel laboraret·vel
nō possz ita faciliter repire emptorē sicut
ipe debitor qui cessit·nā certe tūc crederē
q nō valeret cessio·imo adhuc esto eē
q alia essent adhuc bona sufficientia ad
debitū exsoluēdū·crederē appellendū iu
ris remedijs ad exsolucōnē debiti·vel p
incarcerationē vel alias·nō obstante tali
cessione·et sic ipsemet eoz distrahētem
facēt vel procuraret ut exinde debitū solui
possit·nam debitor ex tali facto suo nō dz
creditori p̄iudiciū generare vel parare
ar·de re·iud·alteri p alterū·et non obstat
alia ratio cū dz q semp remanere habebit
excōicatus·si nō pt cedē bonis·qđ nego·
nā dico si decat de inopia r impotētia sol
uēdi·alias q̄ p cessionē puta p testes vel
iuramentū vel q̄a est notoriū·vel q̄a pt do
cere de casu fortuitu per quē p̄didit bona
sua·ē ab excōicacōnis sīa absoluēdus·
nam dicere·o dardus·de solu·nō exigit a
liud n̄ q ostet q nō possit soluē in totum
vel in ptem·q alias bñ ostare potest q̄ p
cessionē·et licz doctores dicāt ibi de reme
dio cessionis·hoc dicūt quia ille est vnus
modus p quē clarius facilius ostare pt·
ſ̄ nō negauit qū si p alū modū q̄ p ces
sionē ostare possit· quī sit etiā absoluēd
etiā si bonis nō cedat p̄sertim si cedē non
posset·obstante renūciacōe vel iuramēto·
quare nō obstat·ubi tñ cedere possz·quia
nō obstaret renunciatio licz etiam si non

cederet constito alias de impotentia absolu edi essz absoluendus ab excomunicatione. tñ cum veniret ad pmgutiorem fortunam bene quemretur tteneretur insolidum nec haberet pulegiu ne conueniretur msi inquatu facere possz. nec alia pulegia cessioms sic intelligo illuz textuz. c. odardus. m si. secus tñ si cessione bonorũ feciss. et in ss mterduz utilius e cedere boms. qa utilitate nõ gauderet cũ renunciauit bñficio cessionis. vide dei. clxxvij. et. ccxi.

De smia rei iudicata. et de offensis. dlxviij.

Utrum si contra reũ confitentez debitũ ante lit. contest. et nõ dato libello pactorem iudex tulit smiam diffinitiuã et eum cõdemnauit ad soluendũ. talis smia diffinitiua qvalere nõ potest ut sentẽtia saltem valeat ut pceptum de soluẽdo. tenuerit. et quasi oẽs ep sic. ut sic actus q non valet ut agitur. valeat ut valere potest qa hic potius censetur pcẽm materie qz pcẽm forme. qa materia talis cõfessionis sic añ lit. cont. facte nõ est sufficiẽs ad sentẽtiã ss ad pceptũ ut vbũ dei. ibi simplr positũ sumatur large et pcipue ss in materiã subiectã. ar. de vbo. sig. c. i hijs. ff. de condi. et de. pat. senmanã. Q. odicõnũ. ut fiat interptatio ut actus magis valeat qz pereat. ut. l. quotiẽs. ff. de re. dubi. supra dei. ccccxli.

De appell. et causa devolucionis. dlxix.

Utrũ si a grauamie fuerit appellatuz a tribz iudicibz delegatis in cã p sedẽ apostolicam omissa. et vnus deferat appellationem et remittat cãm ad sedem apostolicaz et terminũ pfigat ad prosequendum appellacõnem. Alii vero nõ deferant vel non respõdeant causa censeatur devoluta ad curiam. et ibi debeat terminari videtur qd non quasi sit standum maiori parti. ff. de re iudi. duo ex tribz. et. ff. de arbi. sicuti. et qõ no. p Inno. ó. pcu. i pñtia. In oppositũ vidz ppt reuerẽtiã sedis aplice. ar. de ap. c. si duobz. et ut maius trahat ad se minus. ad ss qõ no. p glo. et archidi. de iure pro. c. i. m si. li. vi. et p glo. de ocess. pben. h capitulo. in si. et fac de pbẽ. si a sede. li. vi.

De Attemptat. ccccclxx.

Judici delegato a papa cõmittitur inquirere de tra quendã platũ sup mala administracõne fuit appellatũ ab eo a quodam grauamine p censo p platũ. ss iudex post appellacõnẽ añ dationẽ apl'os interdixit sibi administracõnẽ ne lite pendente administraret. ille coram superiore cognoscente de appellacõne petit illam interdictionez reuocari tangz attemptatã. queritur nũquid sit reuocanda. quidã dixerũt qp nõ qz nõ censetur attemptatum cũ añ appellacõnẽ fieri potuiss talis interdictõ ar. c. venerabilis. de offi. dele. l. postqz. Q. i. ff. ut in poss. lega. et ibi no. p illam. l. hoc tenebant quidam. Alii vero quasi oẽs dicta. qz ante dationẽ apl'os suspensa fuit omis eius potestas. ut de ap. c. non solũ. li. vi. g quecquid fecit nullũ fuit. nec ob. l. postqz. Q. i. qz ibi in ordinario iudice et q iam responderat appellacõni debebat apl'os. vel ibi appellatum fuit a diffinitiua et erat iudex ordinarius ad cuius officium etiã post appellacõnẽ multa pertinẽt de ap. cũ teneamur. et. c. ad ss. et. c. apposuit. hic erat delegatus cuius potestas expirat post appellacõnẽ legitimaz vel melius hic nõ obstabat an ista interdictio esz facienda añ appellacõz qz nõ obstabat an esz suspectus de mala administracõe. Nec an inquisitio sup hoc facta esz sufficiens ad interdictõem faciẽdã et ideo non potuit fieri post ibi vero obstabat cautõnẽ fore prestandã añ appellacõnẽ quare nõ obstat.

De clericis iugat. ccccclxxi.

Utrũ si bñficiatus detrahat mrimoniũ cũ miore. xij. an. vacet bñficiũ incõtinẽti a tpe detractus mrimonij. vel demũ post carnis copulã. vide Jo. an. in nouella. de cli. conjug. c. ij.

De impetracõnibz. ccccclxxij.

Primo videbo in data impetrantibz ad eandẽ collacõem et idẽ beneficiũ cadens sub gra acceptan. secus in data primo in possessionẽ fuit inductus et postea cũ qdã alio bñficium illud permutauit in curia romana confectisqz lris sup permutacõnibz. primus in data fecit omitti causaz in curia quã sup eccia seu bñficio per eũ acceptato moturus erat contra eos et fecit arrestari

literas illius cū quo secus in data pmutauit bñficiū. ille tñ petebat illas relaxari queritur an essent relaxāde q̄dā dicebāt q̄ sic. q̄a exquo erāt cōfecte ꝛ expedite añ cām omissam p auditorē nō poterant retineri. et dicebāt q̄ palaciuz semp seruabat istā practicam in lris retinēdis. q̄ ubi lre sup bñficō de quo litigabatur erāt ofecte et expedite añ cām omissam tūc non poterāt p auditorē cās retineri. q̄a cās omissio nō tollebat potestatē executoris. sed si ps vel executor abutēt illa venirent postea tā q̄ attēptata tuo cāda. secus si post q̄ cā fuit omissa impetraretur vel ageretur vel deberet expediri. q̄a lex p expediēdo in cācellaria deberent relaxari tñ cis expeditis debebāt quidē auditori reportari et p eum poterāt retineri et ita dicebat dñs simon in lris que impetrarētur ad iudices ut de causis in ptibz cognoscerent. vnde dicebāt qđ semp poterāt retineri. quia exquo ꝑa causam retinuit in curia eā committē do. et illa cōmissio iam erat auditori commissa ꝛ pntata iam a duobus abat iurisdictis onem a ceteris ubi scienter vel ubi etiam de hoc in omissione facta auditori nō fieret mentio etiā illa omissio debebat potior reputari. exquo pus psentata. ar. c. ut debitus. de ap. et pserim in hoc ꝓposito q̄dā dicebāt lras nō fore retinēdas. q̄a si quis esset q̄ ille cū quo secus in data pmutauit. nō assequētur possessionē illius bñficij. ex quo suū dimisit qđ secus poterat pacifice osequi. et sic cogētur esse q̄ diu lis penderet sine bñficō seu eius possessione. Alij tñ et maior ps tenuerūt q̄ ih casu lre erāt retinēde. vel si relaxarētur erat inhibendus sub pena ne earū virtute aliquid circa assecucōnē possessionis innouaretur nec aliqui fieret p cessus ꝛ sup hoc esset p illū cui? erāt lre cautio pstāda. et est ratio. q̄ ex q̄ pmus in data nūc reperiebat possessionē vacuā periculū inerat ne p illum q̄ pserim ptendebatur potior alio aliq̄d innouaretur. nā forsan si ille semel assecutus esset possessionem nūquam vel cum magna difficultate posset eā hre et ideo erat sup hoc sibi prudendū. ar. no. p Inno. ō testimēs. ij. nam si ut fatebātur pmi talis possessionis adoptio si esset facta venirēt reuocāda tanq̄ attemptata lite pendente. ergo multo fortius ne fieret erat impedienda. q̄ multa impedūt cōtrahenda cē. nec ob. si dicatur q̄ causa nō dum erat in statu inhibēdi cū nōdū esset iuratū ꝛ deliberatū sup libello q̄a ꝛ si stilus curie haberet q̄ ante nō osueuit fieri inhibitio tñ ubi emergere pt tale piculū bñ posset añ inhiberi. pserim cū ius inhibeat post pmā citationē. ut in cle. si. ut lit. pen. ad hoc etiā faciūt no. p Inno. de ap. significante. vide dec. lxxv.

De renūciacōne. cccclxxiij.

Quidā cardinalis obtinēs quandam dignitatem in quadā eccīa racōne cuius ad eius collacōnē ptinebat vnū bñficiuz añcte sua ordinaria illud in curia cōtulit cuidā capellano ꝑpe pnti tūc in curia ꝛ collacōem hmōi acceptanti tandē ille capellanus cū nō posset faciliter obtinere pacificam possessionem illius bñficij ipm post aliqđ tēpus renūciauit seu resignauit in manibz eiusdem cardinalis. q̄ auctoritate sua ordinaria admisit resignacōnem. postea vero dcus capellanus impetrauit a ꝑpa vnū aliud bñficiū. de illo alio sic renūciato seu resignato nullā facies mencōz. queritur an valuerit impetratio vel an ista ultima gra p ꝑpam sibi facta subrepticia censeatur ex eo q̄a tacuit aliud bñficiuz et quidā dicebāt eā subrepticiā q̄a renūciatio quā fecerat in manibus cardinalis nō valebat. nec admissio eius dē añcte ordinarij subsecuta q̄a beneficia capellanorum ꝑpe reseruata erāt tūc p papā et cū dictus capellanus iā hāret ius in beneficio p collacōem sibi factā cui assensit etiā si nō hāret possessionez. ut in. c. si tibi absenti. de p̄bē. li. vi. ideo nō potuit resignari ñ in manibz pape. vel eius omissarij q̄ solus posset eū inuitū destituere cū sit exemptus q̄ cū q̄ capellanus ꝑpe a iurisdictōne cuius cūq̄ ordinarij. q̄a is demū pt añctatē pstare renūciacōm et coram eo potest renūciacō fieri q̄ potest inuitus destituere. iuxta no. per Inno. c. et hoc. de renū. qđ in dubijs. ergo si non valuit resignatio adhuc habebat

ius in beneficio. licz enim posset eo ꝑuari qz eam fecit i mambz nō habētis potestatem et licz etiaz in eius ꝓiudicium supior habēs potestatem scz ꝑpa possz ratificare et admittere renūciacōem nec ipe possz resilire nec remittere nec bñficium repetere. tñ donec eius ratificacō et admissio subsequatur interim habz ius in bñficō et remanet in eo intitulatus iuxe vera opinione Inno. in dicto. c. qz in dubijs. cū gl papa tpe ultime gre nōdū illam renūciacōem ratificassz adhuc haberet ius in dicto bñficio nō obstāte illa renūciacōne facta in mambz cardinalis auctoritate sua ordinaria et nō aplica eā recipiētis et p sequēs cū haberet ius in ipso de eo dē ipe in impetratione alterius debuit facē meneōnem. de ꝓben. si motu ꝓprio. li. vi. Secus tñ fuisset si agētur de bñficio in quo nō haberet ius in re sz ad rem. de quo esto qz ꝙs impetrās teneatur facē mentionē iuxta no. per Io. an. in nouella. de re. iuē. ignorātia. tñ eius renūciacō facta in mambz laici vel alterius potestatē nō hñtis tenuisz ꝙa facilius renūciatur bñficō querēdo cz questo. iuxe no. p Inno. in dicto. c. qz in dubijs. et per Archi. in. c. deliberacōe ꝓ uida. de off. le. in fi. li. vi. et i ista opinione ego erā. qdam tñ alij dicebāt ꝺtra. qz ultima gra non foret subrepticia qz ꝑm eos renunciacō tenuit in eius ꝓiudiciuz iuxta no. p ter. in dicto. c. qz in dubijs. Sed illa opinio nō approbatur qz immo nō tenuit donec eā approbaret ille qui habz potestatem. ut. s. dixi quare hec racō non ꝓcedit immo ꝑm eos ordinarius potuit eā admittere nō obstāte reseruacōne bñficiorꝫ capellanorꝫ. quia licz illa reseruatio afficiat beneficia eorum quo ad potestatē ꝺferendi. ut nullus possit ea conferre cū vacabūt msi ꝑpa tñ non afficit ea quo ad potestatem renūciandi seu renūciacōem de eis fiendā admittēdi et ideo ꝑm eos ordinarius poterit admittere. Sed ego ꝺtra. ut dixi. s. quia potestas admittendi renūciacōnē nō impeditur ꝓpter reseruacōnez solū sed ꝓpter exempcōem. qz capellam ab omi iurisdictione ordinaria sunt exempti et ideo quia ordinarius nō posset in iudicio eum mutuum testituere cū in eum iurisdictōnē nō haberet ita nō poterit eius renūciacōem admittere. quare hec ratio nō obstat. arno. p Inno. in dicto. c. qz in dubijs. et ideo prima opinio videtur verior. vide dei. cccxcviij.

De offi. delegati et de fide instrorꝫ. ccccclxxiij.

Utrū credatur executori testificāti sub sua lra sigillata sigillo suo illū sup cuius gratia fuit deputatus executor acceptasse. quidam dicebāt qz nō. qa nō testificatur de facto suo sed de alieno scz impetrātis tūc enī creditur lre et sigillo executoris cū testificatur de facto suo siue de hijs que sibi fuerūt ꝺmissa. ut puta qz prouidit vel eū fecit recipi. et eū in possessionē induxit. iuxta no. per ꝺpost. in. c. capituluz sancte crucis. de ſpp. et facē. l. magis puto. Cne tñ. in glo. sup verbo. viatorē. ff. de rebz eorum que sub tu. vel cu. fuit. tñ maior ps tenuit qz satis credi debz saltem cū ꝺramento ptis quia satis acceptacō que ꝺmuniter interdū consueuit fieri ante execucōnem est de circūstantijs negocij sibi commissi. cū sit necessaria ad promissionē faciendaz per eum. et satis vicina mādato. facit. ff. iudi. sol. iam tamē. Cquid tamē. p hoc quia creditur literis executoris p modū actorum cōfectis deſignatis loco et tempore et super appellatione per partem interposita ut per eā causa ad curiam deuoluatur. ut no. compost. de elec. statuimus. in. ij. colum. C Itez quaritur de mō ꝓbādi. vide supra dei. cccxcvij.

De iure ꝓpronatus. ccccclxxv.

Utrum sicut presentatus p eum qui ē in possessione presentandi si sit institutus debz remanere nō obstāte qz postea eum catur ius patronatus ab ipso ꝑsentante et declaretur ipm nō fuisse patronum. iuxta. c. consultacōnibz. de iure ꝓpro. ita etiaz sit in conferente seu in eo qui existens in possessione conferendi contulit qui tamē reuera nō habebat ius conferendi. quidā dicebāt qz non qz cū collatio sit canonica

institutio de recto nō iur̄ oferētis detegit̄ nullitas collacōis et p̄ sequēs apparet eum nō habere canonicam institucōnem quod secus est in p̄sentato q̄ ille nō tantum ius recepit a p̄sentāte immo potius ab instituente de quo constabat q̄ habebat ius instituendi quare potius ius hz q̄ ille cui nō habēs ius conferēdi contulit licet esset in possessione conferendi. sed oēs tenuerunt contra. quia cū conferre sit fructus iuris conferendi. ergo beneficii possessor talis iuris si cōferat facit fructus suos. p̄ hoc allegat de cā poss. et ꝓ rem olim tē. q̄ ꝓpter officiū publicuz ratione cuius erat in possessione conferendi quādiu tolerabatur in eo eius facta tenēt. ar. l. barbarius philippus. ff. de off. p̄si. inducta. no. in. c. michil. p Inno. de elec. et de sen. ex. si vero. p̄ hoc no. in. c. m lris. de resti. spo. per Inno.

De progacōne tēpis ordinādi epi. ccccclxxvi.

Vtrum episcopus cui ꝓrogatum fuit tempus infra q̄d debebat se facere ordinari michilomius lapso tempore iuris p̄dat sua bñficia. vel an ea teneat usq; ad tempus ꝓrogatum. dic an ꝓprio motu papa sibi proroget. et tūc retinet an ad supplicationē eius et tunc non. ut no. Jo. an. et Inno. in. c. cū in cunctis. de elec.

De p̄bendis et optationibz. ccccclxxvij.

Vtrum in eccia ubi sūt prebende maiores. medie et maiores. et sēm ordinem recepcōis antiqui canonici possunt de minori ascendere ad medias. et de mediis ad maiores. sivnus q̄ p̄mo erat receptus in canonicū et auctoritate capli ad p̄bendam maiorem vacantem p̄ capitulum sibi collatam quā magno tpe tenuit bona fide et iusto titulo ascenderit ad vnam mediam postea vacañ. et dimisit p̄mam minorem. et postea supuemēte quodam apostolico impetrante q̄ p̄mā minorem quam impetrauerat infra tēpus debituz. et alias canonice acceptauerat et sibi obtinuerat p̄ roūdēri declaretur ipsum apostolicum habuisse ius in illa minori. et sibi adiudicetur et illum alium ad eam ad p̄bendam imperiales receptum nullum ius habuisse remanere debeat ille imperialis i illa media ad quam ascendit vel utrū si sequēs eum in ordine recepcōis illam eandem mediam optauerit et dimissa minore quā alias iuste tenebat ascendēt ad eam debeat esse potior in eadem. et videbatur q̄ busdam q̄ p̄mus imperialis sit potior in media non obstante q̄ non habuisset ius in p̄ma minori exquo eam tenuerat posse debat bona fide quare fecit fructus suos. et iste ascensus videtur quidam fructus ar. c. consultacōibz. de iure patro. p̄ hoc allegatur. l. barbarius philippus. ff. de offi. p̄si. et quod no. Jnnoc̄. in. c. michil. de elec. p̄ hoc in speciali allegabatur vnus tex. qui videtur p̄bare q̄ sola possessio dat titulum in beneficialibz. c. si a sede. de p̄bē. li. vi. pro hoc in speciali allegabatur. ff. de dona. inter vi. et uxo. ex annuo. cum le. se. ad trebell. facta. Q. si hres. determinatū tamē fuit ordinariū. q̄a exquo nō habebat titulū canonicum in p̄ma minori nō posset habere in seda media. quia in eccīis ubi habz locū op cō vel ascensus seu pmutatio p̄bendarum fit transitus de vna ad aliam absq; nouo titulo et absq; noua p̄sessione vel collatione in virtute p̄uisionis seu tituli habiti in p̄ma iuxta notata per archidi. et Jo. mo. in. c. cū in tua. de cōsue. li. vi. Si ergo canonicus titulus non habetur in p̄ma nō potest habere sedam. alias sequētur q̄ eccīam sine canonico titulo obtineret quod ius nō patitur. pro hoc quia ubi consequēs fundatur in aliq̄ antecedenti sublato antecedenti tollitur consequens. bene facit. ff. de pact. si cū te. de accu. ad petiōz. p̄ ff. l. egi. ff. de excep. rei iudi. p̄ hoc in ducebatur. l. q̄ liberū. Q. et hec ꝓba. ff. de vulga. et. l. ex facto. Q. si. e. ti. lz illa aliq̄ntulū videatur obstare. fz nō obstat si bñ attendatur. p̄ ff allegat. ff. si diē adiec. l. ij. et. l. ubi. Q. fz marcell⁹. et. ff. de edil. edict. l. i. Q. ij. et. l. cum aūt. Q. cum rediretur. p̄ hoc qm̄a resoluto iure fundamenti resoluitur fundamentum.

de pig·l· vectigali·ff·ut le·no·cau·l·i·¶·si quis sub ꝺicone·et·¶·qui miorem·

¶ De resti·spoliatoꝝ· cccccl xxviij·

¶ Quida expectans aplicus acceptauit pbēdā ꝛ fecit sibi puideri ꝛ in possessionez inducī ꝛ prouisus inductus et ad eā receptus fuit sb ꝺicone si de iure sibi deberetur et sal'uo iure cuiuslibz alterius et non alias postea quida ordinarius eode mō receptus fuit ꝛ in possessionem inductus ꝑmus reputans se spoliatū agit possessorio petens se restitui ꝛ suspēdit petitoriū secūdus ordiarius q̄ possidet dat de iure suo et de nō iure aplici ꝑmi dicitur sibi p aplicatum q̄ nō ꝑt nec eius articuli smt admittendi obstañ· suspensione petitoriꝝ q̄a illi articuli ꝺcer nūt petitoriū· ordinarius respōdet q̄ imo ꝑt et q̄ eius articuli sunt admittendi ex quo ipe aplicus nō habuit possessionē puram sed sub ꝺitione si de iure sibi deberetur et saluo iure cuiuslibet alterius· et ideo cessante illa ꝺicone nō possidet· et ideo eius articuli concernunt petitoriū p quos detegētur nō ius actoris· et p consequens nō habuisse possessionem deficiente conditione sub qua eam adeptus fuit cū smt excluſoꝝ possessoꝝ p eum intentati sūt admittendi· queritur nūquid bene dicat ordinarius· videtur dicendum q̄ sic· quia possessionis traditio ꝛ receptio possz acquiri ꝛ fieri sb conditione· ut·ff·ꝺ acqui·pos·l·si tibi absenti·¶·i·de resti·spo·olim· qua deficiēte nichil acquiritur ex tali actu condicionali· ut ibi· pro hoc bene faciūt no·p Jo·an·in nouel· de elec·c·ñ·li·vi·sup tex·in magna glo·q̄ est sup verbo electō· et est pnl· sed potius videtur dicendū contra· Quia dicta cōditio inhrebat actui et erat de substantia et natura sua· et ideo nō vidꝛ q̄ suspendat acquisicōem possessionis·ar·l·condicōes·· ¶·extrinsecus·ff·de ꝺi·et·ff·de leg̃·j·l·iñ· cū concoꝛ·licz in euentu resoluatur· vide infra dei·cccccxci·

¶ De rerū pmutacōe· cccccl xxix·

¶ Quidam renunciauit ex causa, pmutationis sub ꝺitione si pr̄o no suo placeret· queritur utrum si patrono displiceat nichilomius valeat renunciacō videtur q̄ sic· q̄a illa conditio vidētur non posse addici ꝛ esse de iure reprobata cū debeat renunciatio esse pura·ar·no·in·c·ex parte·de offi·dele·sup verbo·oīmo·et sic conditio inutilis videtur reicienda valente renunciacōne·ar·no·in·l·per seruuz·ff·de usu·et habita·credo tamē contrariuz·per no·p Jo·an·in·c·in electōmbz·de el'c·li·vi· super verbo·electio·in nouella·

¶ De officio ordinariꝝ· cccccl xxx·

¶ Camerarius ꝓpe ꝛ vicarius eccie Aimon̄· constitutus a ꝓpa tenens episcopatum ad manū suam quādiu sue placuerit voluntati concessit alicui licentiā de celebrādo in domo sua· queritur nūquid tlis licētia mortuo ꝓpa expiret cū expirat ei⁹ vicariatus·ar·c·si gratiose·de ꝛescꝛ·li·vi· videtur dicēdū q̄ nō·¶a fuit gratia ꝛ sic manſura donec reuocetur· durante tamē causa quare concedebatur· ergo nō debet morte concedentis reuocari·ar·c·si super gratia·de offi·dele·leg̃·li·vi·p hoc enā tene facit q̄ licentia rectori data p episcopuz de non residendo· nō expirat per mortem episcopi·ut no·per archidi·de elec·licet canon·et ibi p Jo·an·in nouel·super verbo gratia·et·c·nemo·c·ti·facit cū cōcoꝛ·illis· ff·de arbi·quid tamē·¶·solucōmi·que ita ꝺcoꝛ·cū·l·si cū dies·¶·si inter·c·ti·possz inducī·l·quid dicetur·ff·de testa·mi·

¶ De iure pr̄onatus· cccccl xxxi·

¶ Papa reseruauit beneficia vacantia p assēcutionem alterius beneficij auctorita te apostolica obtenti hoc supposito aliq̄s impetrauit a ꝓpa gratiā expectatiuam ad collationē talis epi et obtulit dimissuruz se beneficiū quod tpe impetracōis hmōi obtinebat cū virtute dicte gratie foꝛet alī quod bñficiū pacifice assecutus in termino anteq̄ virtute illius gratie aliq̄s bñficium fuisz assecutus· vult pmutare illud bñficiū q̄ obtinet ꝛ se obtulit dimissuruz

q̃ritur·an possit illud permutare vel coram ordinario vel coram ꝑ̃pa tacito de premissa oblatione ꝛ dimissione facienda pꝰ assecucõnem· Quidã dicũt q̃ potest illud pmutare etiã de hoc non facta mencõne· quia habz ius in beneficio ergo p renunciacõnem factã ex causa permutacõis vacabit ꝛ poterit alteri conferri sed eo pmutato ix̃tute gratie sue nõ poterit assequi aliquod aliud beneficium quia non posset implere quod obtulit pape salz se dimissurum beneficiuz quod tũc tenebat quia exquo illud pmutauit nõ poterit illud ulterius dimittere nec papa illud cõferre quasi inter ipm ꝛ papam fuerit q̃si quedam conuentio innouata· do tibi seu facio gratiam ut dimittas· et ideo cum non posset iste conuencõnem implere ex pte sui· nec poterit gaudere gratia ꝑ̃pe· ꝑsertim exquo p eum factum est quo minus possz implere maxime etiam quia si posset gaudere gratia sua possz illudere pape qui voluit de illo q̃ se obtulerat dimissurum libere disponere· Item etiã posset ille pluralis esse in beneficijs contra intencionem ꝑ̃pe· qui nolut illum esse pluralem et ideo voluit q̃ prius obtentum dimittere teneretur q̃s post permutacõnem de illo beneficio factam amodo facẽ non pt et aliud obtẽtũ ex causa pmutacõis q̃s papa nõ affecit nec sue dispoicõm reseruauit retinere poterit cum obtinendo virtute gratie sue· si alias cum eo essz compatibile· et sic illuso ꝑ̃pa obtineret plura beneficia cõtra eius volũtatem· Alij dicunt q̃ valebit pmutatio· sed obtentuz ex causa permutacõis quod est loco alterius subrogatum dimittere tenebitur sicut et illud teneretur ꝛ de eo papa virtute reseruationis disponere· q̃ quod subrogatur loco alterius vice illius fungitur· ut· l· si donare· ff· de dona· inter vi· et ux· et ar· l· eũ qui· C· si iniuriarum· ff· si quis cau· Alij dicunt q̃ nõ valet permutatio in effectu q̃ licet teneat de ꝑsenti resoluetur tñ in euẽtum quãdo virtute dicte gratie impetrãs iste aliq̃s bñficium assequatur quia tunc purificabitur conditio ꝓdicte oblacõis facte de dimittendo ꝛ reseruacõis pape facte de eodem beneficio dimittẽdo in euentum illum et sic retrotractione facta apparebit retro illud beneficium fuisse reseruatum quasi subiacuisse reseruacõi· q̃ consequẽter ipsum non potuisse h̃ tacito pape libere permutãsse· ar· aut· res q̃ ea· C· cõmuna· de le· et ar· l· potior· C· qui sub condicione· maxime attenta clausula volumus autẽ ꝛ c̃· quã papa ꝙ̃iter appomit in lris pmutacõis p quã apparet q̃ non vult mains ius queri ei cum quo fit permutatio q̃ cõpeteret permutanti· Nec obstat si dicas talem retrotractionem non posse fieri postq̃ per pmutationem fuit alteri interim ius quesitum· ar· de ꝛpt· c· quãtus· et· c· si pro te· li· vi· quia ibi scilicz in· c· quãuis· non est aliqua ratio fienda retrotractõis in ꝓiudicium eius cui fuerat interim ius quesitum quia ille cui fuit ius quesitum illud obtinuit auctoritate eius sub cuius dispositione erat ius distribuere· et in· c· si pro te· etiam fuit quesitum ius alteri pendẽte condicione vel euentu eius auctoritate eius qui poterat ꝓmã concessionem condicõnalem revocare· ut no· in dicto· c· super verbo· si ad id· hic secus quia ipe permutans nõ poterat revocare oblationem quam de dimittendo pape fecerat· nec papa expediẽdo permutationem de hoc fuit certificatus· et sic expeditio permutacõis fuit subrepticia· seu nũc retro apparet fuisse·

¶ De iure prõnatus. cccclxxxij.

¶ Quidam obtinuit gratiam de quadaz sacristia in quadaz ecclesia quam ipse asseruit esse dignitatem· et postea apparet q̃ revera sacristia illa in ecclesia illa non est dignitas sed simplex officium· queritur an eius gratia sit subrepticia et videt q̃ sic· quia suggessit falsum· ergo ꝛ c̃· ar· · c· susceptum· de ꝛpt· li· vi· nam expressio falsitatis etiam si nõ esset talis q̃ mouisset ad concedendum viciat literas gratiosas· ut in dicto· c· susceptum· nec in literis bñficialibz locum habet vt̃· sup literis· de ꝛpt· q̃ loq̃tur in literis ad lites nõ in gratiosis ad bñficia· ut no· glo· de ꝓben· si motu· li· vi· sup verbo· taceatur· in fi· ꝑsertim

qz et si distinctio illius dē. sup literis. hā
beret locum in literis gratiosis ad bñficia
etiā potest dici qz hic ē expssa falsitas et
obmissa veritas q̄ mouere potuit pncipez
ad cōcedēdum. et si veritas fuisset expssa
etiā forsan fuisset motus ad ꝺcedendum.
qz aliq̄bus psonis prouidenduz est de
dignitate quibus nō esset prouidēdum
de simplici officio aut admnistracōe. ar.
dē. de multa. de pbē. licet enim qui dign⁹
maioribz sit dignus minoribz scz cū maio
ra illa et minora sint eiusdem qualitatis
nō tñ ubi sūt diuersarū qualitatum ut di
gnitas ꝛ officium. nam aliq̄ solemnes vi
rtutes sanctie vel magne nobilitatis
et generositatis sūt hom̄ ꝑ vna dignita
te que forsan habz magnas ꝓgatiuas
vel forsan iurisdictōem q̄ tamē nō essent
hom̄ ꝑ vno officio. vel admnistracōne
ubi opus est etiā hono admnistratore vel
negociatore sacriſta ꝛ tpali. et hic. de sin
gulis. pro hoc etiā qz gra sit subrepticia
facit q̄a licz expsserit qualitatē maiorem
nō tamē sub eius grā vemre ꝺbz qualitas
minor. ar. c. cum in illis. et. c. cui de nō fa
cere dotali. C. i. et. C. fi. de ꝓben. li. vi. pro ꝫ
etiam quia ꝑsumitur dolose expressisse fal
sum in dubio. licet emm in dubio qnis nō
presumatur dolosus mſi dolus probetur.
ut. l. quotiēs. C. qui dolo. ff. de ꝓba. tamen
in istis impetracōnibus expssio vel omſ
sio tacende vel exprimēde qualitatis vel
circumstañ. ꝑsumitur in dubio fieri dolo
se. ar. no. per Inno. in. c. dilectus. de Rẽpt.
sup verbo. viribus carere. circa pncipi. ibi.
cum dicitur ꝑsumitur emm dolose tē. er
go non valeat. ar. c. super literis. supdicti
et premissas racōnes quidam tenuerūt.
Alij tamē cum quibz ego eram tenebant
contrarium exquo impetrabatur certum
corpus beneficij vacañ. et cōstabat de cor
pore beneficij impetrati ꝛ persona impetrāſ
supponebatur idonea ad utrumq; et ad
officium ꝛ dignitatem. et ideo falsa demō
stratio nō ꝺbz viciare gratiam. hec enim
qualitas dignitatis videtur esse adiecta
gratia demonstracōnis. ergo eius falsitas
gratiam non viciat. ar. l. falsa. ff. de ꝺdi. et
demonstra. pro hoc etiam qua exquo po
nitur impetrans ꝑ doneus ad utrumlibet
etiam princeps concessisset officiuz quod
est minus cui concessit dignitatez quod
est plus seu concedere ꝺbuisset quia quē
reputauit dignum maiori reputassz utiq;
minori. et ideo exquo gratia demonstra
tionis expressit qualitatez maiorem que
potius retrahere poterat ꝑam a ꝺcedēdo
nō nocebit sibi exquo constat de corpore
beneficij licz sit minor qualitas qua ex
pssa princeps etiam sibi concessisset. ar.
dicti. c. super literis. nec videtur fecisse do
lose in dubio exquo expssit qualitatem
potius principem retrahentem. et per ista
satis patet solutio ad contraria. Nam nō
obstat. c. suscepturn. et quod dicitur in di
stinctōne. c. super literis. nō habere locuz
in beneficialibus literis gratiosis ubi ex
pssio falsitatis etiam que principem non
mouit viciat rescriptum. ut dicto. c. sus
ceptum. quia dico illud verum ubi expri
mitur falsitas gratia taxacōnis vel limi
tationis gratie rei vel modi ipius q̄a tūc
nō vemet alia res vel alius modus non ex
pressus etiā si princeps illam vel super illo
modo gratiam concessisset. et sic loquitur
dictum. c. suscepturn. et. c. cui de nō facer
dotali. et ita etiā crederem de literis iusti
cie ubi adiceretur falsitas gratia taxatio
nis vel limitacōnis. quia etiam tunc nō
continebitur aliud licz illud si fuisset expſ
sum etiam fuisset concessum. ar. no. ꝑ Inno.
in dicto. c. super. in glo. sup verbo. in com
mum forma. ultra medium. ibi. et nota qz
generaliter. secus aūt ubi exp̄mitur falsi
tas gratia demonstracōnis qz tūc credo
qz distinctō illius. c. sup lris. locuz hz etiā
in literis gratiosis ꝛ bñficialibz et distin
guatur an expssio falsitatis illius moue
re potuerit seu ꝺbuerit principem vel non
et utrum ꝑ simplicez ignorantiam sit fa
cta expressio an dolose. ut si nō fuerit mo
tus princeps seu moueri non ꝺbuisset ad
non concedēdum ꝓpter expssionē falsita
tis factam potius per simplicitatem vel
ignorantiam sicut hic in terminis nostre
questōnis michi lomius valeat gratia nec
falsa demonstratio eam viciet. alias vero
sic facī. ar. ꝑ pmissa. distinctōe tā causa

taxacõnis vel dẽmonstracõis concordia iurium .ff. de vino triti. oleo q̃ lega. cũ certus. et .l. ex eo. et dele ǧ. j. quidam in testõ. et .l. si seruus. Q. quo vero. cum concor. nec obstat q̃ ꝑsumitur expressio falsitatis facta dolose. ar. no. in dicto. c. dilectus. de ſ̃ep. per Inno c. quia nõ est verum q̃ exꝑſſ sit hic qualitatem potius ꝓcipem retrahentem ibi vero exꝑmebat qualitatem potius inducentem et obmittebat seu tãcebat potius retrahentez. et ita nõ obstat. in dubio enim dolus nõ ꝑsumitur. ut dicta .l. quotiẽs. Q. quo dolo. vide dec. cccj. et. cclvij.

De gratijs. dlxxxiij.

Nota in dioceſi Maioricen. sunt quedam eccie in quibz sũt duo ꝑpetua beneficia eccliastica quoz vnum vocatur rectoria z habet curam parrochialez illam obtinens alterũ vocatur quartus vel quartaria et obtinẽs illud non habz curam sed habz certam partem ꝓuentuz. et habet ꝑsentare rectorem ad rectoriam ciusdez eccie epiſcopo instituendũ per eum ita q̃ ille quartus seu quartarius seu beneficiũ sic nuncupatum in illis eccijs non ꝺsueuit cõferri nisi canonico actu prebendato in eccia maioricen. hoc suꝑposito vacãte rectoria in vna de illis eccijs. quidaz canonicus maioricen. qui erat quartarius seu obtinebat quartam seu quartariã in eãdẽ eccia presentauit quẽdam ad rectoriam illius eccie epiſcopo sicut poterat racõne quarti sui seu quartarie. quidaz vero apoſtolicus qui exſpectabat ad collacõnem ꝑsentacõnem seu quãuis aliam dispositionem de tam capituli smgulorũq̃ canonicoz eccie maioricen. cõmuniter vel diuiſim acceptauit illam rectoriam ꝑtendẽs eam cadere sub gra sua exquo ptinet ad presentacõnem illius canonici excipitur contra eum per presentatum ꝑ canonicuz q̃ ad eum nõ pertinet presentatio racõne canonicatus vel ꝑbende eccie maioricen. sed racione quarti seu quartarie ꝑdicte quã obtinet in eccia predicta de cuius rectoria agitur et ideo nõ cadit sub gratia sua. ar. c. mandatum. in fi. de ꝑben. li. vi. cum dicit racione huius ꝑbende. cum ibi no. ipse replicat q̃ immo cadit sub gratia sua. quia exquo quartus ille seu quartarius racõne cuius ad eũ ptinet ꝓsentatio non consueuit conferri nisi canonico. et ipe ideo quia canonicus obtinet illum quartum seu quartariaz quem seu quam alias obtinere nõ posſ ideo ꝑsentare rectorem ad illum racõne quarti ptinet seu censetur ad eum ut canonicũ pertinere et etiam quia exquo ad eum qui est canonicus maioricen. pertinet presentacõ rectorie satis cadit sub eius gratia qui ꝺcurrãt etiam ad collationem smgulorum canonicoz. queritur quid iuris. quidam tenebant pro ꝑsentato contra ꝺcurrentem q̃ nõ cadat sb̃ gratia eius exquo nõ ptinet ad canonicatum racione canonicatus sed racione illius quarti nec confert alias tanq̃ canonicus licz sit canonicus sed tanq̃ quartarius. ar. iurium concor. .ff. de hijs qui. ut indig. tutorem .ff. de adopc̃. li pri. Q. que duos. cum concor. pro hoc quia iura canonicatus et eius ꝑbende sũt diuerse a iuribz quarti seu quartarie licz sub ꝑsona huius z sub huius regimine ꝺcurrãt z vniãtur q̃ ubi duo iura concurrũt i ꝑsonã vnius pinde ẽ ac si ꝺcurrerent in ꝑsonis diuersoz. ut dicta .l. tutorem. ꝓ hac sepacõne iurũ bene facit equitas z eius ratio. ff. de sepat. ꝑ totum. et qõ no ꝑ Inno c. de ꝓbẽ. pastoralis. de reli. do. c. ij. pro hoc etiã inducebatur .l. iij. Q. sed et si cõiũctuus. ff. dele. ꝑstã. et .l. mulieri. in fi. ff. de ꝺdi. et dẽmõ. ꝓ hoc q̃ talis q̃rtus seu quartarius nõ ꝑt dici de iuribus canonicatus seu ꝑbẽde cũ nõ semp ꝺsent certum canonicatũ z ꝑben. obtinen. ſ̃ interdũ vm canonico interdũ alteri nec ad collacõnez canonicatus z ꝑbende seq̃tur necrio q̃ obtineat seu obtinere debeat talem quartũ seu q̃rtariã l illõ seu illã nisi essz canonicus obtinere non posſ. g ꝑntatio rectorie ptinẽs rectori quarti seu q̃rtarie ad eũ ratione canonicatus z ꝑbẽde nõ censebitur ptinere immo utrũq̃ ꝑ se censebitur z sepatim nec alterũ sortietur naturã alterius. nec vnũ cedet alteri exquo ꝑncipaliter vniũtur. z coniunguntur sub vnius regimine. ar. ex. ne. se. va. c. i. cum

ibi no. ff. de fideiuss. l. generaliter. Qui. v. verum reum. pro ista pte etiã allegabatur. qz iste quartus ẽ additamẽtum patẽs ergo rc. ar. l. Itẽ si fundi. Q. huic vicinus. v. sed si insula. ff. de usufru. p ista pte multum bñ facit qđ no. Jo. an. in dec. c. mãdatum. in nouella. sup glo. si. ubi viđr expeditum. si teneamus opi. suã. qa impetrando ad collacõem rc. de tam rc capli dñter rc diuisim nõ venit bñficiuz ptinẽs ad vnũ canonicũ ra cõne dignitatis quã habz. in ecclesia et quã nõ potest in eccta habere msi canonicus. ut ibi. sic nec hic veniret ptinẽs ra cõe quarti seu quartarie. licz illum vel illã non possit ñ canonicus obtinere. Pro ista etiã pte pt inducit. ff. de ver. sig. l. monstrauimus. cũ decor. ibi alle. p hẽ etiã pt inducit. ff. qđ vi aut clam. si alius. Q. notaui m9. et hãc pte credo veriorẽ. et ad raciones et iura in ctrariũ p alia pte alle. per pmissa satis patet rñsio quare nõ curo sigillatiz rñdere. et pro hac pte pt inducit. ff. depo. l. i. Q. que deposita. ff. qđ cuiusqz vm. Itẽ eor. in pnci. et pt inducit. l. sicut. in fi. e. ti. iudi. sol. l. iñ. Q. ẽ si cũ tutor. v. sed qd. ad trebel. debitor sub. Q. fi. in fi. p ista etiã pte inducebat. ff. đ solu. l. si duo. ff. đ mẽ do. l. p fecticia. Q. si pr nõ qi pr. ff. de op. lib. l. cũ pronus. Q. i. v. itaqz de do. lib. l. si filius. in pnci. p hac pte etiã allegatur. ff. de fundo instruc. l. fi. et. ff. ad trebel. l. facta. Q. si heres. ff. de euic. l. si pg nãs. et l. vacce. et l. scaphã. de excu. tuto. l. tutor petitus. Q. i. in fi. ff. de hẽs qũ. ut indig. l. si titiꝰ. p hẽ facit quia inspicienda est originalis causa racõne cuius ptinet psentatio scilz qrtaria. ff. de dona. l. qui id qđ. cũ concor. potest etiã ad hẽ inducit. ff. de leg. iij. vnum ex familia. Q. si de falcidia. etaz pt inducit qđ no. p Jo. an. in nouella. de pben. cum in illis. sup verbo. institucõnem. et sup verbo. tantum. quidam tñ tenebant contrarium qa quarta vel quartaria debet cedere muribus canonicatus rc pbende tanqz nobilioribz qñ eor gratia rc honore et ad ornãdum eos assignetur seu conferatur. ar. l. i. Q. puemamus. ff. de auro rc ar. le. p hoc etiã qa eadẽ ẽ racõ principalis rc additamenti. ar. l. Itẽ si fundi. Qui. ff. de usufruct. p hoc etiã inducebatur. l. pnl. ff. de acqũre. do. pro hoc etiã inducebatur magis in speciali. ff. de peculi. l. si seruus meus ordinarius. in pnci. Itẽ quia ipe ppa fuit mentionis grauare omes canonicos et de omm beneficio ad eor collacõnem ptinente. g etiã de isto intelligendũ est. qa ml refert quomõ ad eum ptineat collatio rc dum tamẽ pertineat. ar. in smili. ff. de ver. obli. l. cum seruus. pro hoc facit. C. si cer. petanõ vnde originem. extra de iudi. cũ deputati. pro hoc quia exquo quartus ille seu quartaria ptinet ad canonicũ. ergo rc presentatio ptinens ad quartum seu quartariam censebitur ad canonicuz ptinere qa quicquid est rei mee meum est. ar. dicte. l. si seruus meus. de pecul. p hoc qz heres heredis testatoris est heres. C. de here. instit. l. fi. pro hoc qua nõ refert an mediate vel immediate ad eum ptineat. potest inducit. ff. de testa. ad testium. Q. fi. p hoc etiã. ff. de pact. quãus. instit. de adop. Q. illud. et qđ no. archiđ. de pben. cũ singula. super verbo. de pẽdeat. li. vi. et Jo. an. in nouel. de eta. et quali. cũ te. super glo. qualiter. pro hoc qa ppter canonicatũ habz quartam alias nõ habiturus msi esset canonicus. ubi eni vnũ ppter alterũ rc. ar. ff. de colla. do. l. dedit dotem.

De Gratijs. ccccclxxxiiij.

Quidam in ciuitate Gerũden. fundauit vnam elemosinã ppetuam certis diebus et sub certa forma perpetuo faciendam et ad hoc multa bona sua perpetuo assignauit et voluit qđ vocaretur elemosina sedis Gerunden. et dixit qđ si cõtingeret eum postea in ecclesia gerunden. instituere seu fundare vnã cappellaniaz seu vnum perpetuum beneficium psbiterale qđ volebat qđ ille qui obtineret pro tempore illam capellaniam seu beneficium illud deberet morari in hospicio ad faciendam dictam elemosinam assignatã et preesset illi elemosine. et eam faceret regi et administrari et bona rationa eidem deputata obseruaret tãdẽ post aliqđ tempus ipse fundauit vnam capellaniam in ecclesia Gerunden. in altari sancte Anastasie

seu vnum ꝑpetuum ben̄eficium presbitera
le seu sacerdotale et illud bñficiū totaut
sufficienter de alijs bonis suis et voluit qꝫ
presbiter q̄ ꝑ tpe institueretur teneretur
ter in septimana ibij ꝑ eius aia celebrare
et in choro ecclesie gerundeñ. deseruire in
bonis ⁊ officijs diuinis. et nocturnis. et qꝫ
teneretur presse et deseruire elimosine p̄
dicte per antea fundate et eam regere et
gubernare vocaretur q̄ talis presbiter p̄
positus elimosine et pro labore suo et re
gimine elimosine subeundo perciperet cer
tam quotam de certis prouentibus quo
rundam iurium dicte elimosine seu bo
nis suis ultra redditus dicte capellanie seu di
cti beneficij seu bonis et iurium eius et mi
chilominus teneretur sacriste ecclesie ge
rundeñ. et certis personis reddere ratio
nem de administratione elimosine quoli
bet āno ⁊ si reperiretur male administra
re qꝫ deberet remoueri ab administratio
ne elmosine et etiam priuari dicto sacer
dotali beneficio seu dicta capellania et per
tineret collatio infra decem dies ad sacri
stam maioris ecclesie gerundeñ. et nisi in
fra decem dies conferret extunc deuolue
retur ad episcopum et capitulum et sub
modo et ordinatione predicta totum fuit
per episcopum et capitulum confirmatuz
et ad eius scilicet sacriste presentationez
vnus presbiter institutus. queritur nun
quid talis capellania seu beneficium cadat
sub gratia impetrantium ad collationem
sacriste. et videtur qꝫ sic. exquo est benefi
cium ecclesiasticum perpetuum et ad eius
collationem pertinens ⁊ cetera. In oppo
situm videtur qꝫ exquo est ibi elimosina q̄
non est beneficium ecclesiasticum nec ca
det sub gratia impetrantis. iuxta clem. per
literas. de preben. fuit decisum qꝫ non de
bet. tum ex eo quia elimosina videtur p̄n
cipale et capellania eius accessorium. tum
quia primo fuit fundata elimosina et po
stea capellania quasi eius gratia. tum qꝫ
elemosina habet maiores prouentus q̄
capellania ⁊ solemniores reputabatur. tum
quia capellanus instituendus in capella
recipit nomen seu denominacōnem ab ele
mosina et vocatur prepositus elemosine.
tum quia eidem et eius regimini deserui
re et in eius domibus debet commorari ut
seruitor in domibus domini. tum quia ut
eius seruitor ꝑ labore suo recipit de eius
prouentibus certum quid. quod est mo
dicum et minus q̄ dos capellanie. et vide
tur potius remuneratio vel merces serui
toris vel mercennarij q̄ ius vel preroga
tiua dominantis. tum quia pro mala ad
ministratione eius erat puniendus et re
mouendus ab administratione et priuā
dus capellania. etiam si circa eam non delin
queret quod non fit ecōtra. tum quia ele
mosina principalior nomine vocabatur
elemosina sedis gerundeñ. et capellania
non vocabatur capellania ecclesie sed vnius
altaris in ecclesia. Item quia elemosi
na famosior vniuersalior et magis publi
ca et solemnis propter multitudinem gē
tium et pauperum ad eam confluentium.
tum etiam quia ubi elemosina principa
lior nō reperiretur tamen capellanie vel be
neficio accedere non perhibebatur et po
tius equalis forte q̄ principalior censeba
tur et ideo excludendus est impetrans. p
no. in dicta clem. super verbo. ecclesias. in
fi. qꝫ in dubio. et propter illam g̈lo. ista
pars obtinuit pro capellania et beneficio
qꝫ in dubio deberet principalius reputari
q̄ elemosina. allegabatur quia nobilioza
et dignioza ipius ratione presbiter habet
exercere et propter honorabiliorem cau
sam et honorabilius et dignius fundamē
tum scilicet celebrare missam et diuina of
ficia. Item quia illud in ecclesia elemosi
na extra ecclesiam. Item propter illud de
bet ministrer esse presbiter nō propter ele
mosinam. Item quia ministerium presbi
terale in missis et officijs magis proficit
anime testantis seu fundantis. ergo prin
cipalius videtur fuisse intentio sua q̄ ele
mosine.

De ꝓbacōibz et ꝺfessis. dlxxxv.

Decreta remissione ad partes virtute
litere apostolice que dirigitur iudicibus
per quam papa eis commisit qꝫ super arti
culis qui eis mittuntur inclusi recipian
tur testes ⁊ instrumenta que utraq̄ pars
duxerit producenda. queritur nunquid

possint illi iudices recipere confessiones p tium ut sic sivna ps respondeat ibi articulis alterius et confiteatur aliqua. teneat talis confessio et sufficienter probet sicut confessio iudicialis. et nunquid possint precipere et mandare ut respondeant ita q; si nō respondeant habeantur p confessatis. et de hoc minus dubium esset et maior ps tenuit q; sic quia nomine instrumē torum ea omnia accipienda sunt quibus causa instrui potest. ff. de fide mstru. l. i. sicut continentur et testes. extra de testi. c. p uenit. pro hoc inducebatur in speciali glo. que est de in te. resti. c. coram. super verbo mumimenta. quia illi iudices recipiendo confessiones quasi iuxta mandatum et secundum mandatum faciūt ergo ꝛ cetera. ar. ff. iudi. sol. l. iam tamen. Q. in hac. iunge ista no. cum dci. ij. infra post istam que incipit. vtrum duo menses. que est. cccclxxxvij. et. cccclxxxix. et aliam quam habes supra que incipit Item nō q; posito q; testes. et aliam infra. dce.

De ap. et de p̄cur̄. dlxxxvj.

Quidam qui non erat p̄curator appellauit vna voce a diffinitiua contra ticium lata ꝛ infra decendium ille ticius in partibus sequenti die constituit eum procuratorem ad illam causam dans ei mandatū ad appellandū ratū et gratum hñs quicquid per eum actum fuerit vel quomodolibet procuratum. illud tamen procuratorium non venit in eius procuratoris noticiam nisi postea per mensem. queritur an talis appellatio tenuerit. quidam dixerunt q; non quia tunc non erat procurator cum appellauit nec dominus ratificauit infra decem dies appellacōnem eius quia illa ratum et gratum habens ꝛ cetera. loquitur de agendis per eum in futurum nō de tunc actis. Alii vero tenebant contra. quia eo ipso q; constituit eum procuratorem ad causam et dat sibi potestatem appellandi videtur ratificasse que in causa gesserat vel appellacōnem quam interposuerat. et allegatur casus. ff. qui satisda. co. l. iulianus. et hec opinio multis videbatur equior. licet tenentes contrarium possent rñdere ad illaz. l. q; ibi interuenit expressa ratificatio ut satis innuit glo. vel dato q; non interuenisset posset dici q; ibi stipulacō interponebatur in tempus quo fieret petitio ut innuitur cū dicitur ibi fundum petiturus. et ideo quia antequā fundus peteretur superuenit mandatum valet et habet effectum stipulatio licet tempore interposite stipulationis ille sic stipulans non haberet mandatum. hic autem appellacō non conferebatur in aliquod tēpus futurum antequā superuenit mandatum. vide dci. xiij.

De p̄bat. et de testibz. dlxxxvij.

Vtrum duo menses qui prefiguntur in dictis in remissione infra quos testes p̄batorios recipiant et examinent prefigātur solum receptionem et sic examinacō post fieri post duos menses vel an etiam examinationem ut sic etiam examinacō postea facta non valeat. formā autem secundum quam fiunt tales remissiones habes extra de proba. licet. circa fi. prime columne ibi. magistris. G. et. T. precepimus. ut testes quos super hac exceptione pars fauentinorum duxerit producendos infra mensem recipere ac examinare curarent. Quidam dicūt q; prefigitur tale tempus ad receptionem et ad examinacōnem p̄pter copulam ac. que videtur copulare etiam quo ad tempus quia copulat consimiliter. facit. ff. de fundo instruc. sepo. Q. gapo. cum con. cum ergo recepcō essz faciēda infra tēpus illō ergo et examinatio. pro hoc quia per illa verba. infra duos vel infra mensem que in precedentibz dicuntur omnia in sequentibus repetita intelligūtur. ut. l. ticia. Q. idem respondit. ff. de verbo obli. et extra de appella. secundo requiris. ad hz allegabatur quod no. archi. de excep. pia. li. vj. super ·o· bo. probauerit. ubi notat q; infra tempus ibi prefixum ad probandum excommunicationem nō sufficit testes produxisse nisi infra etiam tempus deposuerint. quod maior etiam pars tenet. de equitate tamen tenebant q; sufficeret si testes fuissent p̄ducti et recepti infra tempus prefixum in remissione dato q; examinatio fieret postea. ne p̄bationum materia que est fauorabilis

nimium angustaretur. C. de hereti. l. qm. et qz forsan testes pducendi sūt de longinq̄ vel de diuersis locis ꝓpter qō sepe occurrit q̄ pductio et receptio non potest impleri infra illud tpus et ideo postea fiet examinacō quā oportet q̄ habeat magnū tractum ꝓpter sc̄pturam attestationuz et interdū ꝓpter multiplicitatem articulorum et interrogationum. vide supra dec. dlxxv. et. cccclxxxix.

De acceptatiombz expectantium. dlxxxviij.

Vtrum. c. si hȳ cōtra quos. ut lite pen. li. vj. impediat executionem gratiarū apostolicarum quo minus expectantibz acceptantibz beneficia litigiosa tanq̄ vacātia p obitū litigantis qui lite pendente mortui sunt valeat pcuderi an habeant expectare donec ad instantiā litigantiū supstitum lites hmōi finiantur. Fuit dictū q̄ sic ꝓpter gñalitatē illius. c. cum dicit nullatenus. licet cōtrarū facere videbatur q̄ sup illo vbo no. archidi. a contrario sensu cū tales executores non censeantur de se cōferre sed potius necessitatē seu iure alieno ut ibi dixi. bene tamen crederem tales impetrantes acceptantes admittendos ad prosecutionem cause tanq̄ illos quorum interest per fi. illius. c. nisi superuenisset reuocatio per quam tollerentur gratie eoz quibus nondum extiterat ius quesitum in re prout superuenerat in casu questionis. ubi pretendebatur impetrantem cui licet de facto p executorem suum lite pendente fuerat prouisum et exclusum per reuocatoriam qua illa prouisio executoris propter prohibitionem dicti. c. si hȳ cōtra. non valebat. et sic per eam in beneficō non fuerat ius quesitum et sic vnus alius qui post reuocatoriam et litem finitam impetrauerat si non esset tunc alteri ius q̄situ fuit potiōr reputatus. vide. cccc.xxix.

De ꝓbat. dlxxxix.

Nota si in remissione que fit ad partes pro testibus recipiendis dicatur q̄ infra duos menses a receptione presentium testes recipiantur omnes. sufficit q̄ fiat aliqualis diligentia infra idem tempus de examinando eos. nam primum videlicet receptio est iurisdictionis. secundum scilicet examinacō est facti. que potest cōmitti notario et potest fieri extra iudiciuz quando cū q̄. no. de re iudi. cum bertol dus. de iudi. c. ij. in clem. si enim ambo deberēt infra predictū terminū expediri sequretur q̄ ꝓpter multitudinez articulorū vel alias propter longam distantiam testium qui tarde prope finem termini essent recepti non possent omnes examinari. hanc opinet spe. ti. de teste. C. qualiter. v. is quoq̄. qui remittit. ad ti. de dila. C. i. v. ij quis si infra. et dicit q̄ sic seruat curia. archidi. tamen videtur innuere contrarium in. c. pia. de except. libro. vj. super verbo. viij. dierum. vide supra dec. dlxxxvij.

Sequentes decisiones fuerunt compositе a bonaguida decretorum excellenti professore ac sacri palacij auditore.

De literis remissorialibz. dxc.

Nota q̄ remissio ad partes litigantiū non conceditur cuilibet parti litigantium nisi semel. secundum Jo. mo. in. c. cupientes. de elec. li. vj. per hostī. in. c. fi. de hereti. et ita seruat audientia.

De posicōibz et articulis. dxcj.

Dic q̄ si date sunt positiones et articuli in aliqua causa pro aliqua parte continētes petitorium et possessorium et quelibz petat responderi per aliam et interim anteqū fit responsum suspenditur petitorium et vult tantum agi in possessorio q̄ tunc alia pars non debet cogi respondere nisi positionibus concernentibz solum possessorium post q̄ est suspensum petitorium et post q̄ nō agitur de petitorio. ita etiam seruat sacrum palacium. pro hoc etiam facit q̄ no. in. c. grauis. de restitut. spolia. vide supra dec. cccclxxviij.

De arrestationibus. ·dxciij·

Si quis petat aliquem arrestari ut respondeat aliquibz interrogacõnibz p eum oblatis in iudicio tunc potest fieri dicta arrestatio·secus si nichil fit p eum adhuc datum·ita etiam seruat sacrum palacium vide pma dci·lxxv.

De beneficijs reseruatis et rerum permutatione. ·dxciij·

Dic q̃ si aliquis impetrat a sede aplica fieri pmutationem de aliquo beneficio forte reseruato q̃ gratia non valet si taceat aliquod beneficium quod habebat·et ita obseruat sacrũ palacium·

De impetrationibus et sententia excõmunicationis. ·dxciiij·

Dic etiam q̃ excõicatus maiori excõicatione indifferentius commissionem alicuius cause in curia romana impetrare potest ꝛita obseruatur·ipse tamen potest repelli ab agendo si opponatur ei excommunicatio de iure·in·c·cum inter priorem·extra de excep·de sen·ex·cum pro causa·de ẽptis·ipo iure·li·vj.

De exceptionibus. ·dxcv·

Dic q̃ si aliquę exceptiones dentur in aliqua causa per aliquam partem si auditor procedat ad ulteriora tacite repellit eas et rẽputatur ac si super eis pronunciasset expresse·pro hoc in·c·cum cessante de ap·vide dci·ccccxvj.

De cõmissionibus. ·dxcvj·

Dominus vrbanus quintus consuevit quotidie causas laicorum actorum siue reorum presentium in curia romana dominis auditoribus sacri palacij ꝺmittere·ut no·p hosti·in·c·fi·eẽ de fo·compe·nec habent ꝺmuniter ius reuocandi ꝺmum.

De resti·spolia· ·dxcvij·

Si spoliatus petit se restitui ad possessionem bñficij cũ fructibz perceptis et qui pei pi potuerũt ꝛ pbat clare spoliacõnẽ tũc debet fieri dicta restitutio circa predicta·tamen si spolians habet aliquam causam rationabilem vel colorẽ quare fecit dictam spoliacõez tũc nõ fit condẽnatio quantum ad fructus qui percipi potuerũt sed bene ad alia p̃ dicta·et ita etiã obseruat rota dominorum auditorum sacri palacij·

De reconuentione· ·dxcviij·

Si quis impetrat nouam cõmissionem in aliqua causa a papa auditori contra reum et reus vult eum reconuenire in eadez causa vel alia non potest sine commissione speciali que de facili obtinetur·tamen forte hoc posset fieri ex prima commissione· sed melius est aliam super reconuentione obtinere·et ita etiam obseruat rota dominorũ auditorũ sacri palacij·

De appella. ·dxcix·

Licet index appellationis de iure posset pnunciare super desertione appellationis si pars appellata eam petat·ut in·c·cordi· de ap·li·vj·et·c·concertationi·et no·in·c· cum sit romana·extra de ap·et in·c·sicut· ·e·ti·in de·cum si·tamẽ de stilo palacij auditores sacri palacij non pronunciant sine speciali commissione super dicta desertione·vide supra dci·v.

De surreptionibus. ·cccccc·

Dñs vrbanus quintus declarauit suo tẽpore q̃ si aliquis supplicet p aliquo in eius absentia q̃ aliqua subreptio sibi non imputatur licet supplicans p eo tacuerit aliqua beneficia in supplicatione per eum data·p hoc facit quod dicit Io·mo·in·c·gẽtia·de ẽptis·li·vj.

De appella. ·ccccccj·

Nota licet appellans non seruauerit illa que debet seruare nichilominus appellatus potest introducere appellationem

mſi ſeruaſſet ea que debz ſeruare de iure q̃ tunc dicta appellatio deuolut cauſam ad curiam ſacri palacij.

De ſnia excois. dcij.

Tenent dñi auditores ſacri palacij q̃ ſi aliquis p curatoꝛ petit ſe abſolui ab excõmunicatione coꝛã auditoꝛe ſcõe inſtantie lata ab auditoꝛe p̃me inſtantie debz p̃mo videre acta p̃mi auditoris ſi fecit bene et tũc remittat eum abſoluendũ ad auditoꝛem. Si vero male fecit abſolut eum in tinẽtũ. in dubio ſi videtur abſoluatur ne lis nimis deferatur ꝓpter excõicationẽ p curatoꝛis. vide dei. dxxiij.

De appel. dciij.

Dic q̃ ſi aliquis iuſte fuerit impeditus q̃ non potuit p̃ſequi nec finire ſuã appellacõnẽ infra p̃mũ fatale tũc petat ſcõm et habebit de iure cõpletũ. ut in. c. cum ſit romana extra de ap. Si autẽ fuit impeditus iuſte infra ſecundũ fatale tunc non habebit niſi illud tempus per quod fuit impeditus iuſte infra ſecũdum. ſcõm Inno. in. c. ex ratione. de ap. et ita ſeruat ſacrum palacium. vide dei. clj.

De appel. dciiij.

Dic q̃ ſi appellatio alicuius deſerta eſt er iudex qui procedit racõne dicte appellationis proferat ſententiam q̃ talis ſententia nulla eſt licet appellatus procederet coram eo ratione dicte appellationis et ita fuit obſeruatum in curia romana cũ reuerendis patribus dominis cardinalibus auunculo et nepote.

De appel. et aplis. dcv.

Dic q̃ ſi appellatum ſit a diffinitiua in aliqua cauſa et petantur apoſtoli. Iudex debet dare reuerentiales. ſecus ſi ſit appellatum a grauamine quia tunc non datur tanta difficultas cum non ſit tunc tantum magnum periculum ſi detur apoſtoli refutatoꝛij. et ita ſeruatur.

De appella. dcvi.

Facta fide de appellationẽ alicuius eccleſie nichilominus auditoꝛ debz videre ꝓceſſus iudicis a q̃ ẽ appellatũ an fuerit cauſa legitima ad appellãdũ et ſi fuerit mihi detur ſi petatur et poſtea aſſignetur terminus ad dandũ libellũ et in cauſa ꝓcedẽdum. ꝓut de iure fieri debet.

De materia obiectiua. dcvij.

Dic q̃ ſtilus ſacri palacij eſt q̃ aſſignetur partibus terminus ad ponendum et articulandum in aliqua cauſa q̃ ſi aliq̃ pars dat articulos obiectiuos contra aliam poſt illum terminum non admittetur ad dandum articulos nec aſſignabitur alius terminus ſibi nec ſufficeret ſi daret ꝙd niſi facto det in termino aſſignato. p hoc facit quod dicit compoſt. in. c. quod ſi cut. de elec. Dic ad crimina ꝓponẽda reſtitutio denegatur. ſecus tñ ſi ille articulus reſpiciat ius cõmune vel dantis. nam tũc aſſignabitur alius terminus ſi eſt neceſſarium ad dandum articulos de iure ut ſi aliquis dicat in ſuis articulis q̃ ipſe habz ius in tali beneficio ex collatione, ordinaria vel alia via debita et non ille cui papa contulit cum ipſe copulauerit matrimonium cum tali antеq̃ papa ſibi contuliſſz dictum beneficium vel alia iuſta cauſa dicat illum non habere ius. iſti articuli reſpiciunt ius dantis eos ideo ſunt admittendi cum cuilibet ſit permiſſum defendere ius ſuum. ut legitur et notatur in. c. cũ eccleſia vulterana. de elec. articuli vero obiectiui ideo nõ ſunt admittendi q̃ ex eis dans nullum ius acquirit ideo non debẽt admitti cum ꝓbari nõ ꝓdeſſent. ut no. in. c. cum contingat. de off. dele. contra hoc videtur quod dicit compoſt. in. c. mandatuz ibi. Item reus nũq̃ contra quem. extra de ſꝛeptis. ubi dicitur q̃ licet reus nõ habeat ius in aliquo beneficio admittitur in iudicio contra actoꝛem cum multis fauoꝛibus ut ibi dicit compoſt. preterea articuli obiectiui ſunt calumnioſi et ideo ſunt reꝓbãdi. pro hoc facit. c. calumniam. extra de penis. de materia obiectiua legitur et no. in

·e·statuímus·et ím·c·ut circa·de elec·li·vj· et melius ím·c·cõstõez·de elec·ím cle·ubi dr q' articuli cõcernẽtes ius eccie vel opponẽ tes sunt admissibiles·quando vero obiectus habet locum debent specificari secundum Inno·m·c·cum vemissent·de ím inte·re st·vide supra dei·lxiiij·

De gratijs expectatiuis· ·dcviij·

Si aliquis expectãs sit negligens acceptare beneficiũ vacãs infra mensem eo q' alter de facto possidet aliqua via et ideo non vult acceptare qua non vult litigare cum illo qui possidet de facto hoc noceat tali expectanti secundum Jo·mo·archiẽ· et genze·ím·c·si clericus·de p̃ben·li·vj·cõtrariũ tñ tenẽt alij dñi auditores sacri palacij sez q' nõ nocz tali timẽti lites cũ possidente de facto nec expectãs tenetur acceptare misi bñficiũ vacãs de iure et de facto qõ satis est iuri ipso nũ·qz ille forte nõ habet de quo liniget et posset incurrere multa pericula litigando·p hoc facit Inno·ím·c· cum nostris·de concess·pben·

De dempnacõe expẽsarũ· ·dcix·

Nota licz dñs auditor sacri palacij p̃nũciauit aliquã appellacõz fore deserta et postea petitur ab eo q' p̃nũciet sniam trãsiuisse ím rem iudicatã rõne cuius appellationis etiã petitur q' imponatur silentiũ illi ipsi contra quẽ lata est snia et etiã q' dampnet eum in expensis qõ hoc non ẽt facere misi terminis sacri palacij seruentur alias exẽcutorem habere non posset·et ita seruat sacrum palacium·p hoc facit·c·cũ dilect9· extra·de dolo et ctu·cum si·

De surreptiombus· ·dcx·

Dñs vrbanus quãtus fuit semel interrogatus me p̃nte p vnum auditorẽ sacri palacij an gra sua reputaretur surreptitia misi fieret mentio in ea de qualitate·et rñdit tũc q' si qlitates inhrẽt bñficio a iure vel insũt nõ erat necessariũ facere mentionẽ de eis·secus si nõ inhrẽt vel insunt de facto rõne ecciarũ cõsuetudinis vel aliomõ ẽm·c·licz romanus pontifex·de constit·vj·p hoc etiã facit qõ le·et no·p doc·in ·c·si dignitatẽ·de p̃bẽ in cle·vide dei·cclj·

De vmombus· ·dcxj·

Dic q' si epus vult vmire aliquã eccias sibi subiectã alicui monasterio religiosorum impensacõz aliquorũ dãnorũ p eum factoz dicto monasterio q' nõ valet distavmio qz non est facta legitime qz delictum psone non debz redundare in damnum eccliie·c·cũ olim·ij·de p̃uile·sed restituat de suo damna·vel monasteriũ agat ctra eum coram suo superiore·ita etiam tenent auditores sacri palacij·

De appel· ·dcxij·

Dic q' ubi auditor camere apostolice tulit snias diffinitiuã vel interlocutoriã et appellatur ab eo·et causa ap·cõmittitur alicui auditori sacri palacij q' cognoscat an sit male appellatũ ppter ij non remittit sibi cãs si p̃nũciat ij simplr tacẽdo oĩmo de remissione facienda quia tunc partes impetrant commissionem alteri auditori fieri et ita etiam est de stilo palacij diu observato·

De gratijs· ·dcxiij·

Si papa facit alicui gratiam de beneficio vacanti p mortem talis vel alias quocumis modo q' tunc etiam venit beneficium siue vacet per mortem illius vel alterius persone cum comprehendat omnem modum vacationis et etiam per mortem siue per alium modum cuiuscunq; persone tenentis illud beneficium·pro hoc facit·c· susceptum·de ẽptis·li·vj·secundum Jo· calõ·in quadam questione quam disputat bononie·et ita tenent omuniter auditores sacri palacij·vide dei·cccclxxxiij·

De execucõe snie· ·dcxiiij·

Dic q' licz index delegatus de iure habeat ãnũ ad execqndũ suã snias·ut·c·querenti ex̃ de offi·dele·auditor tamẽ sacri palacij

suam sententiam exequi non potest. ℔ dominus vicecancellarius vel camerarius dñi nostri pape suis vñs et modis super hoc consuetis ꝓuidet.

De inhibitionibus. ·dcxv·

¶ Nota licz inhibico fieri possit iudici a q̃ est appellatū p iudicē ad quē ptē nō vocata q̃nq; tñ dicta inhibico habz locū. ut le. et no. ꝑ Jo. an. et archidi. in. c. romana. de ap. li. vj. tñ de stilo palacij nūq; dicta inhibico fieri debz nisi ptē vocata ꝓdcā hñt locū q̃n appellatur in iudico. si enī ex iudicij appellatur tūc nō ꝓpter hoc etiā a ꝓncipali siue alio mō debz impediri officium vel ius ꝑmi vel alterius hominis quin illō exequatur. secus ꝑmo mō et hoc ideo q̃ lis vel appellacō nō debz ꝓuarē quēq; sua possessiōe q̃us ℔ fit in iudico �means archi. in ꝓdicto. c. romana. vide dei. xliij.

De ap. et impetracōibz. ·dcxvj·

¶ Si aliq̃s sibimet ꝓfixit terminū ad appellacōz suā ꝓsequēdā vel in dex a quo ꝓut fieri ꝑt. ut in. c. psonas. et. c. sepe cōtingit. cū si. de ap. q̃ iste talis appellās ꝑt ꝓuenire dictū terminū impetrādo auditorē in curia romana. secus aūt si vult impetrare iudicē exē curiā et ita etiā ℔uat sacrū palaciū de facto. vide dei. cccexliij.

De bñficijs affectis. ·dcxvij·

¶ Si bñficia alicuius sūt reseruata ꝓpter aliq̃s officiū sedis aplice q̃ habz q̃ lz removeatur seu ꝓuetur dicto officō quacūq; cā q̃ nīlominus sua bñficia q̃ tūc habebat remanebūt reℏuata. secus tñ de bñficijs q̃ post amocōz siue ꝓuacōz dicti officij obtinebit. et ita obℏuat ꝑdcā sedes aplica.

De iure revocādi domū. ·dcxviij·

¶ Dic q̃ illi qui sūt in romana curia reipublice causa habēt ius revocādi domū. ut. c. fi. exē de foro cpe. et. c. fi. de dila. tñ omnīter obseruatur q̃ tales non habent ius revocandi domū imo cogūtur ibi rñdere àdūsarijs suis postq̃ sunt pñtes in curia et ita etiam obseruat rota dominorum auditoꝝ sacri palacij.

De accusationibus. ·dcxix·

¶ Si monachus admittatur ad accusationē vel inquisicōz sui abbatis debēt expēse necessarie ministrari sibi de rebz monasterij nec finē debitū accipiāt. ut le. et no. in. c. ex ptē. de accusa. ibi etiā Jnno. misi haberet administracōz. ℔m pe. de ꝓuis. c. ex ptē. et licet expēse facte ante lit. cō tes. possunt peti de iure actōnis facte vero post lit. ꝛt. officō iudicis ℔m bo. Jnno. et hostien. in. c. fi. de dolo. et ꝛtu. michi lominus tñ iudex datus i dcā cā licz lis nō fit ꝓ? exclusiōz cause sibi cō misse taxat tñ expēsas factas occasione dicte cause añ eius ꝛmissionez ꝓut sibi videbitur faciendū. hoc tñ fit de magna eq̃tate sme alia solēmitate uris q̃ cōmissa cā alicui. et oīa intelliguntur ꝛmissa sme quibz esse nō ꝑt. ut le. et no. in. c. ꝑterea. de offi. dele. et in regula iur. accessoriū. li. vj. cū si. et ita tenet rota dñoꝝ auditorum sacri palacij.

De compulsoria. ·dcxx·

¶ Si cōpulsoria cedatur in aliq̃ cā ad ptes vocata ptē ad recipiendū publica instrumenta vel scripturas vel alia trāssumpta hec scripture faciūt fidē in iudicio. et ita ℔uat rota dñoꝝ auditorū sacri palacij. tutius est q̃ citetur etiam in ꝓbis.

De ꝓbacōnibus. ·dcxxj·

¶ Nota sumptū de registro supplicacōnū signatarū dñi pape in iudicio nō facit fidē secus si de registro lrārū aplicarū bullatarum extrahatur et ita ℔uat tenz curia romana. Registrū vero dr q̃dā liber de regimine eccie. ex cuius dictis regitur ℔m augus. ℔m papiā vero dr registrū liber, q̃ rerū gestarū memoriā ꝛtinet. ℏn dicitur q̃ si rei geste statutū. ℔m q̃ dicitur in suma catholicon ubi tractatur de ista lra. R.

De acceptationibus. ·dcxxij·

¶ Si aliquis acceptat aliquā ℏ[illegible]a de qua nō ē sibi facta ꝓuisio p su[illegible]xecutorē si papa conferat illam ꝑbendam hic vacantem alteri dicendo etiā ℏ alteri nō ē ius q̃stitum talis acceptatio non nocz gr̃e pape

alteri facte. secus si ordinarius offert alteri talē p̄bendā. iuxt. c. cū ei quē. de ceſſ. p̄bē. in cle. et ita ſuat ſacrū palaciū.

De remiſſiõe cauſe. ·dcxxiij·

Si aliq̄s auditor ſacri palacij ex cauſa rõnabili remittere vult cāz ſibi omiſſaz ſufficit notario cauſe p̄tibz ptibz vel vna ſcribere remitto cāz vel ſi vult remittat p not. p̄dictū vicecācellarium. ita cõmuniter ſeruatur in ſacro palacio.

De rñſionibz ad interrogatoria. ·dcxxiiij·

Si quis facit arreſtari aliquē de curia nõ receſſurū donec datis directe obiectis rñdeat an talis teneatur de iure rñdere talibz interrogacõibz vel de ſtilo ſacri palacij. dic q talis tenetur rñdere ſi vult reſpõdere affirmatiue cū p̄teſtacõe dicēdo credo talibz interrogacõibz obiectuis. ſi tñ alias oſtet de eis p legitima documenta in iudicio alias nõ. ſz ꝯ eſt verū ſi ſup̄dcē interrogacões nõ reſpiciāt crimina vel defectus illius p̄ſone contra quē opponũtur. ſecus ſi reſpiciāt. ſz ſi ſit dubiū q̄ reſpiciant dicūt aliq̄ q̄ debēt rñdere cū p̄dicta p̄teſtacõe. alij vero dicūt contra et forte nõ male Et an interrogacões et poſicões fieri debeant ſup crimibus alicuius ſup hoc vide Inno. hoſti. et cõ poſt. in. c. dudū. ſup v. diceendo. de elec. et Inno. et hoſti. in. c. ij. eo de offic. et Guil. de mon. lau. i. p̄hē. cle. et etiaz q̄ le. et no. in. c. qualiter et q̄n. j. de accuſ. et in ſpe. ti. de poſi. C. vij. videndū occurrit. v. xxix. cõſiderandū eſt.

De cā poſſeſſionis. ·dcxxv·

Nota q̄ ubi agitur indicio poſſeſſorio in cauſa bñficiali et apparet de notorio nõ iure agẽtis impeditur reſtõ. ut no. Inno. in. c. conſtitutus. de fi. p̄ſb. et p ſpe. ti. de pet. et poſ. C. q̄ ſup̄dictū. ſecus in re p̄phana ar. l. ſi duo. et poſſeſſione. in fi. ff. de iudi. et no. p dy. in regula. quī ad agendū. de reg. iur. li. vj. et p Inno. in. c. ſignificaſti. de diuorc. vide dei. vij.

De cauſa poſſeſſionis. ·dcxxvj·

Si auditor ſacri palacij ſuſpendat petitorū ad inſtantiā vnius ptis dū taxat ut agatur tm̄ in poſſeſſorio. iuxta cle. vnā. de cā poſ. et p̄prie. q̄ tūc etiā intelligitur ſuſpenſū petitorū quo ad aliā ptez ſme eius peticõe ſm diſpoſicõez iuris omũis. ut in alle. c. vno. et no. in. c. ex q̄eſtõe. de reſti. ſpo. et hoc verū eſt in eadez rõne. ſecus in diuerſis et ita ſeruatur in rota.

De lit. cont. ·dcxxvij·

In cauſa p̄phana lite nõ cont. p ceſſus eſt nullus. ut in. c. vno. de lit. cõt. ſecus in cauſa ſpuali. p hoc. c. ſepe. de vſu. ſigmi. et ita ſeruat rota.

De ſurreptione gre. ·dcxxviij·

Si aliquis eſt ordinandus de aliqua dioceſi et habz domicilū vel bñficiū in alia dioceſi ſi impetrat bñficiū dicendo ſe clericum dioceſ bñficij et non ſignifica q̄ talis gra valz nec eſt ſurrepticia. p hoc facit q̄ dicit archidi. in. c. dilectus. ſup v. bo. actor et reus. de ſcriptis. li. vj. et. c. cum nullus. de tẽpo. ordi. et. c. oritur. lxxj. di. et ibi etiā hugu. et Guil. p ꝯ etiā. c. cū decorẽ. de miſſi. et iſtam etiam tenet rota. dominorū auditorum ſacri palacij.

De acceptatione. ·dcxxix·

Si aliq̄s eſt p̄mus expectās in aliqua gra bñficij et ipe dicit ſe acceptaſſe infra menſem ſecus expectās dat obiectiue ſeu dicit q̄ nõ acceptauit infra mẽſez ſme aliqua p̄bacõe miſi ſecus expectās p̄tet clare et legitime q̄ nõ acceptauerit infra menſem a tpe note vacacõis nõ auditur et ita etiā ſeruat rota dominorū auditorū ſacri palacij.

De articulis. ·dcxxx·

Articuli loquẽtes de aliqua materia de qua nõ ē verihile nõ admittũtur. p ꝯ facit q̄ no. in. c. nõ eſt verisimile. de p̄ſump. ita ſeruat rota.

¶ De gra in forma dignū. ·dcxxxj·

¶ Forma dignū arbitramur dz esse qñ dñs spa facē gras alicui de bñficō vacāti vel vacaturo ꝺmittēdo alicui vel aliquibz si p eū vel eos muētus fuerit in scientia idoneus vel sufficiēs lz etiā in minoribz reptus fuerit vite laudabilis. et ista forma est dignū arbitramur.

¶ De derogacōe statutoꝝ. ·dcxxxij·

¶ Nō qꝫ statutū p̄uilegiū vel ꝺsuetudo ecclesiarū nō tollūtur p nō o bstātias gnales lrarū aplicarū msi exp̄sse mencō fiat in lris de p̄dictis.

¶ De clausulis generalibus in literis appositis. ·dcxxxiij·

¶ Nō si aliqs statutū ē in aliq̄ eccia immemorabilis vallatū qꝫ lz dicatur i lra papali gr̄e alicuius nō obstāte tali statuto nō faciēdo mencōz de immemorato qꝫ nō valēt tales lre. dicte vero nō obstātie ponūtur ideo in lris aplicis qꝫ si nō essent posite gra nō valeret. secus aūt si papa p̄uidet de bñficio vacāti apō sedē aplicaz vel de rebuatis qꝫ tūc nō ē necessariū qꝫ fiat mēcō de p̄dictis in lris aplicis qꝫ p̄dcā nō hnt locū in bñficijs vacātibz apō sedē aplicaz nec in rebuatis z ita ec̄ tenz rota dñoꝝ auditorū sacri palacij. circa vēo p̄dcā vba de immemorata posita i. c. aliq̄bz. de ꝛ̄p. li. vj. Quid aūt circa gras apostolicas ad recipiēdū fructus bñficiorū in absentia familiarū dñi nr̄i pape vel cardinalū vel aliorū q̄ hnt gras sup ꝛ̄ et circa ꝛ̄ debēt videri vba dictarū grarū seu p̄uilegiorū dñorū cardinalū de fructibus percipiendis p suos familiares in absentia an remoueāt p̄dicta statuta vel p̄uilegia vel cōsuetudines ecc̄iarū immemorata vel nō immemorata. Dñi auditores de rota sacri palacij ꝺmumiter nolunt aliud dicere vel sulere sup hoc et ex causa sup. cccclxvj.

¶ De actōe iniuriarū. ·dcxxxiiij·

¶ Nota qꝫ actio iniuriarum nō datur ad vim dictā aliquoties. sm archi. sup v. iniuriatū. de of. ordi. si canonici. li. vj. dñi vero auditores sacri palacij nō ꝺmumiter ignoscūt de iniurijs q̄ dicūtur cause illicite alicui in exp̄ssa mētio fiat in ꝺmissione papali. hodie tamē vix de curia romana hec littere impetrari p̄nt. sm hosti. in. c. gr̄amus. de resti. spo. nec sufficeret narrare in supplicacōe de iniurijs nisi vicecācellarius poneret de manu sua in supplicacōe de iniurijs. rō est qꝫ in actōne iniuriarū si agatur crimi aliter cō dēnatus ē infamis. secus si similiter. ut. l. i. ff. de hijs q̄ no. infa. et no. in. c. cū tu. de restitu. co. et archi. in alle. c. si canonici.

¶ De deuolucōe cause p appellacōez. ·dcxxxv·

¶ Dic qꝫ si cā fuerit appellacō in aliq̄ causa ad sedē aplicaz z fuerit approbata a iudice vel a pte tūc talis appellatio deuolui tur ad sedē aplicam. ut. c. sepe. de ap. et. c. ordi. e. ti. li. vj.

¶ De taxacōe expēsarū. ·dcxxxvj·

¶ Si dñs auditor sacri palacij p̄nūciauit in aliq̄ cā diffinitiue et etiā ꝺdēnando in expēsis retinēdo sibi taxacōz earū. si est appellatū ab eo et dat aplos reuerētiales hic fieri dz qñ ē appellatū a diffinitia tūc pendēte appellacōe nō debz facere dictā taxationē nec aliq̄d innouare msi dicta cā reducatur ad eū. et ita ꝫuat sacrū palaciū.

¶ De sūpto instrumētoꝝ. ·dcxxxvij·

¶ Dic qꝫ sūptū de instrumēto originali ꝺmumiter nō facit fidē p ꝛ̄. c. i. et ij. de fide instru. et ita etiā ꝫuat rota dñoꝝ auditorū.

¶ De citationibus. ·dcxxxviij·

¶ Si aliqua causa nō sit in curia romana p appellacōz vel p̄ntiam ptiū ꝛ̄ tñ de speāli mādato dñi pape cuius ꝺmissio facta est alicui dño auditori et p eū decreta citatio ad ptes illius otra quē impetrata est licet dicta citatio nō sit executa qꝫ sciat dict? auditor cū nondū sit reducta vel executa ad eū citatio mchilominus dictus auditor p̄t procedere in cā si aliq̄ mō p̄t inuenire in curia aliquē habentē sufficiens mādatū a dicto citato vel citādo p dicta cā et ita etiam ꝫuat rota dñoꝝ auditorū sacri palacij. verūtn forte nō essz malū in tali casu ad cautelā si p curatoꝝ muentus in curia iuraret si scit vel credit qꝫ dicta citatio sit executa in ptibus.

¶ Nō q̄ aliq̄s absens a curia romana nō citatur p audientiā tradictoriarū nisi p̄ter tumaciam.

¶ De gratiis expectatiuis. ·dcxl·

¶ Si aliq̄s erat expectās aūcte alicuius papē in aliq̄ bñficio ad collacōz alicuius q̄ papa mortuo alter papa q̄ ei successit fec similē gr̄az alterī in eadē collacōe cū clausula añferri q̄ si p̄mus acceptauit solum sme p̄uisiōe fcā sibi p executorē suū mfra mēsem añ gr̄az sedi q̄ gr̄a sedi nō habebit locū cū gr̄a dicti p̄mi p acceptacōz fit supta añ sedaz· haberet enī locū seda si essent pares in expectādo bñficiū· ut le· et no· in ·c· quodā· et ·c· si cui· de p̄bē· li· vj· et ·c· q̄m· de cess· p̄ben· et ·c· cū in multis· et ·c· duobz· de ꝓp· e· li· p̄ dictus aūt p̄mus q̄ acceptauit nō p̄t dici par sedo p̄ter dictā acceptationē nec est vis in casu si dicatur q̄ acceptacō nō dat ius in re· ꝯ collacō ꝯm Jo· an· et archi· in p̄ alle· iuribz· et Jo· mo· in· c· si tibi de cess· in fi· de p̄ben· li· vj· maxime cū clausula añferri sit restringēda et cum sit valde odiosa· ꝯm cō pos· in· c· causam que· de ꝓp· et ita seruat rota·

¶ De articulis et rñsionibz. ·dcxlj·

¶ Dic q̄ stilus est sacri palacij q̄ sp debz rñderi p ptes positiōibz p tinētibz r impti nētibz· et h̄ fit cā abbreuiādi litē et etiā videtur seu inspicitur qñ positiones negate dātur p articulos seu dātur articuli vtruz sint bon et ptinentes in materia et forma et nūc sufficit p̄ dcā de cā ut est dictū.

¶ De p̄cur· ·dcxlij·

¶ Si dñs alicuius p̄curatoris cōparet in aliqua cā ex necessitate tūc nō vidz eū reuocare lz nō p̄testetur· secus si ex uolūtate cōpareat nisi appareat q̄ ipm voluerit reuocare ex p̄babilibz diecturis· c· si qñ· de p̄cura· li· vj· et ita etiā ꝓuat rota.

¶ De fine dietē dioceſ· ·dcxliij·

¶ Cōmūiter tenz rota dñorū auditorū sacri palacij q̄ dieta ꝓputatur a fine dioceſis domicilij· ꝯm qđ dicit Jo· an· in· c· statutum· sup̄· vnā dictā· de ꝓp· li· vj· licz sup hoc fuerūt diuerse opiniones doctorū·

¶ Aliq̄ dñi de rota dñorū auditorū sacri palacij tenēt q̄ p̄curatoriū valz si notarius dicat in instrumēto narrādo talis abbas et duētus fecūt tales p̄curatores in tali cā sme sigillo eorū· alij vero tenēt ꝯtrariū·

¶ De admissione articulorū· ·dcxlv·

¶ Dñi de rota sacri palacij solueruēt admittere articulos p̄tiū qñ est dubiū an debeant admitti vel non.

¶ De materia articulorū· ·dcxlvj·

¶ Dic q̄ articuli ꝯclusorij sūt seu dicūtur ideo q̄ in eis narratur factū et ꝯcluditur et sibi adindicari p̄tit dans dictos articulos et p rñsionē factā seu secutā dictis articulis fit lit· cōt· p ꝯ· c· vnū· de lit· cōt· q̄ dicti articuli sūt loco libelli oblati.

¶ De articulis· ·dcxlvij·

¶ Dic q̄ si aliq̄s in aliqua cā dat articulos calūniosos q̄ si sūt de iure suo sūt admittendi alias nō· ut no· in· c· post electōez· in glo· exē de cōcess· p̄ben· ꝯm Jo· an· et· c· in fi· dei fauorē· in nouella· de ꝓpe· li· vj·

¶ De articulis· ·dcxlviij·

¶ Nō q̄ si in aliq̄ cā spūali nō dātur articuli obiectiui ꝯm· c· sōez· de elec· in cle· in termio assig̃to q̄ lapso dcō termio nō admittūtur dicti articuli· secus in cā ꝓphana q̄ nō admittūtur articuli mere obiectiui ꝯ magis exceptiui· et ita seruat rota·

¶ De articulis· ·dcxlix·

¶ Sciendū est q̄ si actor vel reus in aliq̄ cā spūali vel ꝓphana dat articulos obiectiuos· q̄ tūc debz dare bñ dispositos et specificē i bona fōz alias nō admittūt· iuxē· c· cōsōez· de elec· in cle· secus aūt si dās tales articulos essē in ꝓbatō quia tunc non curatur de forma·

¶ De vacationibus· ·dcl·

¶ Si papa ꝓuidet alicui de bñficio vacante· apō sedem aplicam si idoneus reptus fuerit et ille recedat de curia non examinatus et etiam sme bullis dicte gratie et moriatur in suis ptibz an tale bñficiū adhuc dicatur vacare apō sedē apostolicam

dicunt aliqũ maiores de rota sacri pala-
cij q; si ille erat idoneus et ut talis ꝓbat'
p testes et etiã post mortẽ eius q; tale bñfi
cium vacat exẽ curiã. Aliq; vero alij dñi de ro
ta tenẽt ꝯtrariũ q; adhuc vacet in curia cũ
dcã gra videretur ꝺ dictõnalis si idoneus
repiretur. id nõ fuit factũ mortẽ ꝑuentus.

¶ De ap. et sen. ex. ·dclj·

¶ Si aliquis iudex absoluit aliquẽ a sñia
excõis simplr vel ad cautelã ꝓpter qõ est
appellatũ si iudex appellacõis ꝓnũciet bñ
appellatũ et male ꝓcessum seu absolutuz
a quo postea petatur q; reducatur senten
tia excõis in illũ ꝺra quẽ erat lata nõ debz
fieri q; ille qui absoluit cũ essẽ iudex licet
p lias surrepticias seu p omissionẽ surrep
ticiã tamẽ habuit iurisdictõez. ut no. m
·c. ad audientiã. supꝛ· irritũ. et ibi ꝯtra
um viõr exẽ. de ꝛp. ꝛ de nouo excõicet illũ
ꝓuando ordinẽ. iuxẽ. c. reꝓhensibilis. et. c. cũ
speali. extra de ap. et. c. cũ medicinalis. de
sen. ex. li. vj. et ita tenet rota.

¶ De testamẽtis et irrepationatis.
·dclij·

¶ Si aliquis testator ordinauit in suo te
stamẽto aliquã capellaniã et dotauit et ap
ꝓbata fuit p ordinariũ qui voluit illa vice
q; post eius mortẽ ille cui dimisit ius ꝓpo
natus statim ꝓsentaret ad illã clericũ ido
neũ postea vero qñ vacaret alius vicibz ad
dictã capellaniã ꝓsentaret infra terminũ iu
ris psonã sufficientẽ. iuxta qõ queritur si
dictus patronus erit ꝓpatus iure ꝓsentan
di illa vice si statim nõ ꝓsentet post mortẽ te
statoris vel refertur ad terminũ iuris. te
net rota q; in ꝓdicto casu sufficit q; ꝓsentet
infra dictũ terminũ iuris et sm hoc debz in
telligi seu reduci voluntas dicti testatoris
nõ obstante dicto ꝺcto. statim. Itẽ hic debz
intelligi seu interꝓtari ad excitãdũ dictũ
terminũ iuris solũ. secus aũt essẽ si dictus
testator appoꝛuisset infra mẽsem vel aliqs
dies post ꝺcũ statũ. de cuius materia nõ. in
·c. q; ꝓter. supꝛ· mox. exẽ de elec.

¶ De iure remando. ·dcliij·

¶ Tenet ut dicit dñs cardialis vuarien.
q; iuramẽtũ ꝓsitũ in tractu a iure repro
bato nõ tenz quãtũ ad hoc q; ꝺtractus va
leat sed bene tenetur iurans dictum suuz
iuramentum seruare.

¶ De commissionibus. ·dcliij·

¶ Nota q; qñ causa ꝺmittitur duobz dñis
auditoribz q; ille cui ꝓmo est ꝓntata ꝺmis
sio cognoscat de cã. p hoc facit qõ no. in. c.
ꝓposuisti. de foro compe. et. c. duobus. C. si
vero. de ꝛptis. li. vj. et ita seruat rota. vi
de dci. cccexxix.

¶ De ꝺmissionibz. et iniurijs. et de pote
state vicecãcellarij. ·dclv·

¶ Nota q; vicecancellarius dñi nri pape
nõ facit ꝺmissionẽ alicui auditori sacri pa
lacij de iniuria ꝺ bali facta alicui. p hoc qõ
no. in. c. cũ te. in glo. fi. de re iudi. et. c. du
dum. supꝛ· ꝺbo. calore. de cõuer. cõiu. secus
aũt essẽ de iniuria reali.

¶ De sñia excõis. ·dclvj·

¶ Nota q; dñi auditores sacri palacij nõ
ꝺsueuerũt absoluere excõicatos rõne cau
se eis ꝺmisse nisi excõicati sint ꝓntes in cu
ria vel habeãt in ea dẽ sufficientẽ ꝓcurato
rem tunc possunt absoluere ꝛm Inno. in
·c. cum ꝺsideres. de sen. ex. licz ibidem te
neat ꝺtra hosti. ꝛ dictũ Inno. seruat sacruz
palacium. vide supꝛ· dcc. lx.

¶ De testibus. ·dclvij·

¶ Dic q; si in aliqua cã aliqs ut ꝓcurator
fuerit litẽ cõ testatus in ꝓma instãtia ꝛ in
alia instãtia nõ venit ps cõtra quã fuerit
ꝓcurator ꝓt eũ ꝓducere in testẽ si vult fa
cere i rõne. c. dilecto. et. c. veniẽs. de testibz.

¶ De vnionibus. ·dclviij·

¶ Dic q; vnio ꝓ'fieri de bñficio rebuato q;
tamen nõ habz suũ effectũ quin papa ꝺfe
rat rõne sue reseruacõis facte ꝛ postea dũ
non vacabit in curia dicta vnio habebit
suum effectũ. et ita tenet rota.

¶ De inhibitione. ·dclix·

¶ Et est sciendũ q; si alicui dño auditori
sacri palacij est cã ꝺmissa q; erat ꝺmissa al
teri añ et intimet eãdẽ ꝺmissionez frã ꝓpter
ꝛ nõ tenetur abstinẽ ꝓcedere in cã ñ post
inhibicõz. secus aũt si aliqs dñs cardialis
intimet alicui auditori sacri palacij ꝓpter
eius reuerentiã et si aliqua cã est cõmissa

alicui dñmo auditori que prius erat in manu dñi cardinalis. qz tūc auditor sacri palacij fac intiacōz dño cardinali cause sibi dmisse l; de iure deberet facere inhibicōez ſm archi. m. c. romana. de ap. li. vj. ſ; inhibitio omittitur solum ꝓpter reuerentiam cardinal. et ſic seruat rota.

De iuramēto calūnie. .dclx.

Dic qꝺ si in aliq̄ cā q̄ratur qꝺ iuretur de calūnia ꝑt ꝑstari usq; ad finē. si nō ꝑstetur nullus ē ꝓcessus. secus aūt si nō ꝑstatur. et ita ſuat sacrū palaciū. et ſ; ē expressum in. c. i. de iura. calū. li. vj.

De expensis. .dclxj.

Est sciendū qꝺ si in aliq̄ cā ꝓcedatur in possessorio suspenso petitorio. et ꝓnucietur sup possessorio restitutorio. et omittatur dē nacō expēsarū. postea nō ꝑt deduci in petitorio. secus aūt q̄ ad fructus ꝓceptos restituēdos. et q̄ percipi potuerūt si sit casus. et ita tenēt aliq̄ dñi de rota sacri palacij. ꝓ ſoc facit. c. vnū. de cā pos. et ꝓprie. et. c. ad ꝓpescēdas. de seq̄s. pos. et fruc. i cle. in otra riū tñ videtur facere ſmo.

De testamentis. .dclxij.

Et est sciendū qꝺ si aliq̄s testator ordinet in suo testamēto bñficiū sacerdotale et dicat volo qꝺ talis. xiiij. ānox vel minoris etatis habeat bñficiuz meū merim qꝺ possit esse sacerdos. qꝺ talis ordinacō testamenti tenz et valz et ita tenet rota.

De remissionibz ad ptes. .dclxiij.

Et sciendū qꝺ qñ aliquis auditor sacri palacij in aliq̄ cā decedit remissiōz ad partes ad ꝓbādū aliq̄d dicēdo ptibz qꝺ alias cōuenīt de iudicibz et ipe ponit tercīū et nullo mō ꝑt deuenire ptes qꝺ tūc auditor cause remittit ptes ad audientiā otradictoriarū ꝓ deueniendo de iudicibz si volunt et ita seruat rota.

De omissione iuramēti de calūnia. .dclxiij.

Nō qꝺ si in aliqua cā omittatur iurāmētum de calūnia qz nō petitur ꝑstari nīlominus valet ſnia lata.

De purificacōe gr̄arū. .dclxv.

Si purificacō alicuius gre pauperū cōmissa ē alicui epo q̄ an eius purificacōne mortuus est tunc eam ꝑt purificare sede vacante capitulū. et ita tenent aliqui dñi auditores. ꝓ ſ; facit. c. vnicū. ne sede vacante. c. i. de ſstitu. li. vj. imo totū otrariū tenet maior ps. qz l; sede vacāte ꝑdicta spectēt ad capl in vbi ē iurisdictio delegata alicui epo ꝑt puemire ad capitulū eo mortuo.

De optationibus. .dclxvj.

Nota qꝺ optio nō vēnit ex nouo titulo ſ; ex antiquo. ut ꝓbatur in. c. cū in tua. de consue. li. vj.

De data in lr̄is in forma dignū. .dclxvij.

Sciendū est qꝺ qñ dñs vrbanus papa quintus volebat facere gr̄az iux̄ formā dignū arbtramur ad supplicacōez alicuius de bñficio vacāte vel vacaturo et omittebatur examinacō alicui qꝺ si inueniatur idoneus. tūc ponebatur data i lr̄a aplica diei supplicacōis date et nō diei in qua facta fuerat examinatio.

De ꝓcurat'. .dclxviij.

Sciendū est qꝺ qñ aliq̄ cā in curia romana de spēali mādato papē omittitur qꝺ liceat ptes ābe vel vna mittat ꝓcuratorē limitatum ad causas tm̄ deuolutas qꝺ nīlominus talis ꝓcurator tenetur defendere ptē suā in oībz necessarijs ad dcām cām postq̄ ē in curia dmissa de spēali mādato.

De lit'. cōt'. et ſnia et re iudi. .dclxix

Qñ aliq̄ cā est in sede instātia et dato libello seu libellis nō ē rñsum et sic lis nō est cont'. nūquid valet. dic qꝺ sic. ut no. in. c. ꝓ tuas. de ap.

De cōmissionibz. .dclxx.

Nō qꝺ qñ aliqua cā spūalis vel ꝓphana est in curia romana de spēali mādato dmissa ꝓpter ꝓpositiōz fcām in cōsistorio coram papa q̄ tūc mādat vicecācellario qꝺ dmittat cām alicui dño cardinali vel auditori sacri palacij ſm qꝺ petitur et aliq̄tiēs ꝑdicta cā ē in curia pluria appellacōis vel alia iuris uia qꝺ ē magis piculosa mihi uetur iuris ordo q̄ si qñ ē cā de mādato spēali.

De articulis non admittendis. .dclxxj.

Nota qꝺ si in aliqua cā spūali vel ꝓphana sup articulis datis p aliquā ptē recepti sūt testes et publicacō facta testium et

etiam vereta copia attestationum ptibus et in pma instãtia ẽ lata snia otra ptẽ dantem articulos a qua appellat et coꝝ iudice appellacois repetit pdictos articulos i oibz et p omia dicẽs q nõ habz copiaz attestacõnũ ut ostat in processu et etiã iurat uxẽ qõ qritur an debeãt admitti pdicti articuli vidz q nõ. qz attestacõibz publicat. iuxẽ. c. ex tenore. de testi. et. c. testibz. e. ti. in cle. et h tenz maiores ps dnorũ auditorũ.

¶ De snia excois. ·dclxxij.

¶ Nõ q si aliqs dns auditor sacri palacij absoluit aliquẽ i aliq cã sibi omissa simplr vel ad cautelã et ps absoluta petit fieri literas qs auditor decedit mãdando ad ptes q tenũciẽt talẽ fore absolutũ. q non pt hoc mãdare q bñ pt facere iras mutamationis q talis absolutus ꝛ cẽ.

¶ De cõmissiombz. ·dclxxij.

¶ Dic q si in aliq cã spũali vel pphana pendet lis exi curiã, romanã et omittatur de speciali mãdato tractari i curia ꝛ nõ fiat mẽtio de lit. pen. q talis omissio nõ valz. ut. c. fi. et. c. eccia. ij. ut lite pen. et. c. inter monasteriũ. de sta. mo.

¶ De ap. et inhibicõe. ·dclxxiij.

¶ Nõ q qñ in aliqua cã spũali vel pphana ẽ declusũ nõ pt fieri inhibicõ et lz sit appellatũ a declusione ꝛ dati sint apli refutatorij et termius assignatus ad snĩam audiẽdã et appellãs impetraueit auditorẽ q mutuat suam omissionem auditori a quo appellatum est potest pferre suã sententiã et ita etiã seruat sacrũ palaciũ.

¶ De petẽdis aplis. ·dclxxv.

¶ Nõ q si auditor sacri palacij assignauit t̃ mmũ appellãti ad recipiẽdũ aplos et non venerat in termio sibi assignato ad sacrum palaciũ ubi sedet p tribunali q nlomius h appellãs venerat ad domum suã vel alibi ubi sit auditor q lz in tribunali nõ sit debet sibi decedere aplos reuerẽtiales vel refutatorios hm q videbitur de cõ auditori. qz datio apostolorũ est actus extra iudicialis et non iudicialis. et ita seruatur.

¶ De subsidio caritatiuo. ·dclxxvj.

¶ Dic q subsidiũ caritatiuũ opetit de iure omũi plato. ut. c. cũ apostolus. de cõsti. nec valz otra eũ pscpcõ et ita tenz rota.

¶ De pcur. ·dclxxvij.

¶ Nõ q domũcta psona p domũcta pt venire ad iudiciũ p defensiõe. ut in spe. ti. de cõmũc. pso. secus aũt si cõmũcta psona vellet sstituere procuratorẽ p cõmũcta psona absente lz cauere et de rato et ita tenz rota.

¶ De cessione iuris litis et cause. ·dclxxviij.

¶ Dic q si aliqs i aliqua cã pphana renũciat liti et cause q inter aliqs in iudicio vertitur ex aliq cã q ec renunciat iuri qõ hz ut. l. postq̃ liti. C. de pac. et idẽ ec vidz i cã spũali si fiat. ut in. c. cũ pdẽ. ibi lit. de pac. et ita ec vidz ibi sentire Inno. hm Jo. an. et pau. in. c. gre. de Rep. in cle. h ec tenet maior ps dnorũ. q dns petrus de fotcenato auditor sacri palacij et otradictoriarũ dicit q qñ quis renũciat liti et cause in cã pphana renunciat etiã iuri. secus in cã spũali.

¶ De resti. spolia. ·dclxxix.

¶ Nota q in causa spũali petẽs restõez debet iustificare seu colorare suũ titulũ anteqũ respiciatur hm Inno. in. c. constitutus. extra de filijs pbi. secus in causa pphana tunc spoliatus debet restitui sine aliqua probatione. ut. c. h ijs. de resti. spo.

¶ De inhibitione. ·dclxxx.

¶ Dic q si aliqua causa spũalis sit in romana curia tractanda rõne appellacõnis oportet q seruetur forma. c. i. de elec. li. vj. et. c. ut circa. et. c. causam. e. ti. in cle. et in tali cã huetur forma procuratorij data in pcuracõe. secus aũt si cã est in curia romana de mãdato dni nri pape qz tũc inhibitio procuratorij fcã seu data nõ valz qm dcã causa tractatur i curia romana nõ obstãte limitacõe facta in procuratorio.

De sententia, excois. ·dclxxxj·

Nō q ex pcessu habito otra defunctum nō excōicatur hres seu successor sme noua momcōe. ar. l. fi huius. ff. de his q no. ifa. q snia excois infertur ppter otūaciā q nō pt trahi otra hredē. nā hres mus succedēs alterius mstā ignorātiā potuit ptendere. ut. l. q̄ in alterius. ff. de re. iur. et lz hres teneat ex tractu defuncti pena omittat in psona heredis. ut. l. ad id. ff. de ver. obli. tn actus mere ocernēs psonā nō trāsit de psona defuncti ad hredē ut et in pacto psonali dicitur.

De confessis. ·dclxxxij·

Dic q. c. ij. de fes. li. vj. ē valde rigoro su q̄re in suo casu forma eius ē oīmo suada dat p oīa in oībz ita seruat rota.

De citationibus. ·dclxxxiij·

Nō q si omissio ē fcā alicui auditori sacri palacij in cā psonali otra aliquē. nō ē necesse q citetur ille vel pcurē. ad dicēduz cōtra omissionē nec est necessariū si ille citetur ad pres ut cōpareat in curia romana q sup hoc citetur pcurator eius qui est in curia cum huius causa sit psonalis et ita seruat rota.

De cōmiss. et citat. ·dclxxxiiij·

Dic q si in aliq̄ omissione papali omittatur subvbo si cōstiterit de hoc otra talem faciat hꝫ otra eū put tenetur in omissione tūc citāda ē ps vel pcurator eius aīq̄ auditor faciat informacōez de cōtentis in cōmissione. ut no. p Jo. an. in. c. pnti. sub verbo. constiterit. de cens. in cle.

De citationibus. ·dclxxxv·

Nō si ponatur in omissiōe si repitur. sm Jo. an. in. c. iudices. de of. dele. in de. ē necessaria citacō. secus si ponatur in omissione hoc vbū. si mueneritis. q tūc nō ē necessaria citatio pdictorū. et ita seruat cancellaria et rota auditorū.

De citat. ·dclxxxvi·

Dns petrus de sorcenato auditor otra dictoriarū dicit et tenz q̄ q̄n ponitur in cōmissione papali q si mueneriut et q̄n agit de remodica q tunc nō est necessarium q ps citetur. secus autem ꝛc.

De sen. et re iudi. ·dclxxxvij·

Dic q si aliquis in causa spūali vel prophana in eadē curia nō i diuersis in pma instātia ꝛ seda sniaz diffinitiua otra se reportauit et nō appellauit et in tercia instātia habuit sniam otra se et confirmatoriaz a qua fit appellatum et petat apl̄os sibi dari nō dabūtur tūc aliqui apostoli sed iudex pt dicere sibi petenti. amice nō licz tercio appellare. ut. c. sua. et. c. directe. de ap.

De rerū pmutacōe. ·dclxxxviij·

Dic q si papa facit gram alicui de bñficio sub expectacōe dicēdo in gra cū adeptus fuerit habeat dimittere tale bñficiuz q̄ nūc possidet q nō pt pmutare. talis expectās cū tale bñficiū dicatur resuatū vtute dicte gre et ita etiā tenz ꝛ suat vicecancellarius dni nostri pape. super hoc etiā dicitur emanasse extrauagans dni pape de nedicti. xiij·

De compulsoria et transsumpto instrumentorum. ·dclxxxix·

Dic q trāssumptū siue sūptū de aliqua scptura nō facit fidē in iudicio ni fuerit habitum in vim compulsorie et ita seruat rota.

De intimatione appellationis. ·dcxc·

Dic q dns petrus de sorcenato auditor sacri palacij dicit et tenet q si appellatū ē in aliq̄ causa rone epatus vel abbatie vel aliarum dignitatuz supiorū q tunc talis appellacō ad introducendū cām in curia debz intimari in ianuis domus dni pape cū notario publico. secus aut si appellatum est in causis bñficiorū inferiorū q tunc debet intimari in audientia otra dictoriaruz si aūt appellacō est a dnis auditoribus sacri palacij tunc appellacō est intimanda in cancellaria dni nostri pape.

De debc̄o appellacois et re iudi. ·dcxcj·

Nota q si appellacō non psequatur infra terminū iuris vel terminū assignatū a iudice ad psequendū q tūc talis appellacō

poterit ꝓnũciari dẽbta. ut .c. si appellacõez de ap. in cle. et no. in .c. cum sit romana. de ap. ꝓnũciatio aũt fcã a iudice sup dẽbcõe & sñia interlocutoria nõ aũt diffinitiua. vñ forma .c. et si sñia. de re iudi. li. vj. nõ ꝑuat in tali ꝓnũciacõe cũ nõ sit sñia diffinitiua ꝫ interlocutoria. et ita ꝑuat rota.

¶ De dẽbcõe ap. .dcxcij.

¶ Qualiter aũt sñia diffinitiua vel interlocutoria sit ferẽda. vide Inno. in .c. auditis. de ꝓcur. nec ẽ necessariũ ꝙ impetretur a vicecãcellario auditor sup dẽbcõe appellacõis ꝓnũcianda. et ꝫ tenz rota. qm̃ index appellacõis ꝑt ꝫ ꝓnũciare si petatur sme spẽali ɔmissione ut ẽ dictũ.

¶ De ɔmiss. et citat. .dcxciij.

¶ Nõ ꝙ aliquoties papa in ɔmissione de spẽali mãdato ad instantiã alicuius q̃ dicit se iniuriatũ p aliq̃s ponit in ɔmissione si inueneris eos diffamatos cites eos. in ꝛta .c. qualiter et qñ. de accusa. et Inno. in .c. cũ oporteat. e. ti. et in .c. cũ inter dilcõs. de excess. ꝓla. et hosti. in .c. veniẽs. de accu. et in .c. infames. vj. q. i. et in regula infamibz. de re. iur. li. vj. cũ si. et tũc ad ꝓbãdũ talẽ infamiã oportz ꝙ testes legitimi ꝫ ꝓbẽt legitime. Si aũt petatur ꝙ aliquis seu aliq̃ citẽtur p edictũ. in ẽ. c. dudũ. de iudi. in cle. sufficit ꝙ tũc testes dicãt ꝙ credũt ꝙ impossibile vel nõ sit tutũ citare illos in domo ꝓut iacz. in cle. dudũ. et ita ꝑuat etiã rota. vide dec. dcexvj.

¶ De dẽnacõe expẽsarũ. .dcxciiij.

¶ Nota ꝙ si execucõ sñiarũ diffinitiuarũ vel alicuius sentẽtie diffinitiue petatur ꝓ possideãte tũc nõ fit dẽnacõ expẽsarũ ꝓ dicta execucõe cũ iam habeat possessiõez ꝓ qua habẽda ɔceditur dcã execucõ. secus aũt si supdicte sentẽtie late smt ꝓ nõ possidẽte et petatur execucõ ꝓ dictarũ sentẽtiarũ ꝙ tũc fit dẽnacõ expẽsarũ ꝓ dcã execucõne. et ita seruat rota.

¶ De acceptationibz. .dcxcv.

¶ Dic ꝙ nõ currit tpus acceptãdi bñficium expectãti si bñficiũ est plenum et non vacuum infra ꝙ possidetur p alium licz de facto ꝛ nõ de iure. et ꝫ etiã tenz rota. ꝓ hoc ꝓnt induci .c. licz. ñ. de ꝓben. li. vj. et alia in ꝛa similia.

¶ De reuocacõibz expectatiuarum. .dcxcvj.

¶ Dic ꝙ reuocatoria pape habz locũ i expectacõibz illorũ q̃ acceptauerũt bñficiuz vacãs infra tpus debitũ tñ eis nõ fuit fcã ꝓuisio añ reuocatoriã. et ita loq̃ē. c. qm̃. de cõcess. ꝓben. li. vj. dns aũt ꝑpa greg. xj. fecit vnã declaratoriã de tpe suo ꝙ nõ imputaretur dcã reuocatoria dictis spectãtibus si tñ fecerint ꝓfecte ꝙ eis fieret ꝓuisio p executores añ dictã reuocationẽ.

¶ De ꝓbationibz. .dcxcvij.

¶ Dic ꝙ si in aliq̃ executoria fiat mẽcõ de lris papalibz nõ tñ datur fides illi narracõi nñ ondantur ꝓdicte lre cũ ꝫ dicatur narratiue. et hoc etiam tenet rota.

¶ De impetrationibus pendente appellatione. .dcxcviij.

¶ Dic ꝙ si appellatũ ẽ i aliq̃ cã. ꝛ termin⁹ ẽ assignatus ad dãdũ apl̃os ꝛ pẽdẽte termino impetratur ɔmissio ꝙ talis impetracõ valz ꝫ ꝓtute eiusdẽ auditor nõ dz ꝓcedere donec lapsus fuerit dictus termin⁹ alias nõ valeret qõ faceret ꝓtute dcẽ ɔmissionis.

¶ De remissorialibz lris. .dcxcix.

¶ Dic ꝙ si aliqua cã debz ꝓbari p publica instrumta vel alias scꝑturas tũc nõ cõceditur remissio ad ptes. secus aũt si ꝓbari debz aliquo mõ p testes.

¶ De bñficijs reꝛuatis. .dcc.

¶ Dic ꝙ bñficia collectorum sedis aplice smt reseruata q̃ dm utuntur officio scõm aliq̃s sapientes. secus tñ est ꝺm stilũ curie romane qz postq̃ semel q̃s factus ẽ collector seu subcollector utatur officio vel non utatur bñficia q̃ tũc habebat remanẽt reseruata ꝺm p̃dictũ stilũ seu obseruantiaz sedis apostolice bñficia autẽ que post depositũ officiũ assecũtur nõ fũt reseruata.

De ꝓbationibus. ·dccj·

Nō ꝙ nō creditur lr̄is sigillatis epi sme testibꝫ ꝛ subscꝛiptōe notarij circa ꝓuisiones eoꝝ fcās de eoꝝ bñficijs qꝫ possent esse facte i ꝓiudiciū spectātiū. secus si circa eorū officiū. ꝓbatur in. c. post cessiōz. de ꝓba. secus aūt ē de lr̄is sigillatis delegatoꝝ executorū vel subexecutoꝝ qꝫ illis bñ creditur ſm Inno. in. c. qm̄. ex̄. de ꝓba. ſm archi. in. c. si a sūdelgato. in pn̄. de of. dele. li. vj. et esse possit rō. qꝫ in ꝺmissiōe eis fcā nō agit de eorum vtilitate.

De gratijs ꝛ de articulis. ·dccij·

Dic ꝙ si papa facit alicui grāz de certo beneficio vacāti vel sub expectatōe certi valoris ꝛ alius opponat. ſ. ꝙ plus valz bñficium vacās de q̄ sibi ē ꝓuisū ꝙ habz articulare sic ꝙ tale bñficiū deductis oneribꝫ valz tm̄. alias mō sic faciat articulus nō admittet. ꝓ ꝫ facit. c. pn̄ti. de of. ordi. li. vi. cū si.

De gratijs expectatiuis. ·dcciij·

Dñs papa greg. ān o ꝑmo sui pōtificatus dixit ꝙ si ipe faceret alicui grāz de certo corpe alicuius bñficij vacātis vel vacaturi. ꝙ grā nō valeat n̄ exꝑssa mēcō fieret in supplicatōne impetrātis de q̄litate dicti bñficij ut oīa exꝑmantur q̄ pnt mouere pncipē ad ꝺcedendū vel denegādū. iuxta. c. si dignitate. de ꝓbē. in clem. ſm doc. ibi.

De citatōne p edictū. ·dcciiij·

Dic ꝙ citatō p edictū i cathedꝫ positis in. c. dudū in fi. de iudi. in clem. fieri debz ꝛuata tñ forma cācellarie q̄ ē ꝙ ꝓbetur p testes in curia si illi fūt diffamati de illis q̄ ibi ponūtur ꝛ dicūtur in dicta ꝺmissione tūc fit citatio ut est dictum.

De ap. et deuolutōe cause. ·dccv·

Dic ꝙ mala appellatō defert cāz ad curiā romanā. et hoc est ius appellatōis.

De lit. cont. ·dccvj·

Dic ꝙ si in aliq̄ cā datus est libellus per aliquā ptē que petat rñderi libello et alia renuat rñdere dicens ꝙ de causa erat factum compromissum an ꝫ impediat rñsionē libelli. dic circa ꝫ ꝙ ēvidēdū an ꝺpromissus ē tale qđ impediat lit. pt. secus aūt si est simplex. vide circa hoc de lit. contes. ·c·i·li·vj·

De ꝺclusione in cā. ·dccvij·

Nō ꝙ si aliq̄s iudex vult ꝺcludere i aliqua cā debz facē quātū i eo ē ꝙ fiat de cōsensu ptiū vmus ptis petētis ꝺclusionē vel petētiū. alias pōt appellare vel pōt appellare a dicta ꝺclusione q̄ nullus cōsentit.

De renunciatione. ·dccviij·

Nō ꝙ auditor sacri palacij nō ꝑt recipere renūciatōz bñficij alicuius sme speciali mādato papē. renūciatōz aūt litis ꝛ cause alicuius bñficij ꝑt recipe. et ita ſuat rota.

De articulis obiectiuis. ·dccix·

Nō ꝙ si aliq̄ cā spūalis vel ꝓphana ventiletur coꝝ auditore sacri palacij. et terminū assignet ptibꝫ seu ptī ad dādū articulos et ps cui assignatus ē terminus veniat in termino ꝫ dicat auditori ꝙ corriget eos et portabit eadē die tūc auditor debet hre copiā seu vidēre an sint obiectiui seu dicē ꝑ dcē ptī dāti articlos si articli quos dat sint obiectiui nō admittet cū nō det in termio q̄ elapso articli obiectiui nō sūt admittēdi. ita ꝺmūiter ſuat rota vel copiam retinet si recedit iam datis articulis.

De stilo palacij. ·dccx·

Nō ꝙ stilus sacri palacij ē quoddam ius ꝫ vemat ex fcō ut ꝓbatur in. c. ex lr̄is. ex̄. de consti. et. c. venerabilis. de cōfir. uti. et. xv. di. c. i.

De inhibitione. ·dccxj·

De stilo aūt sacri palacij ē ꝙ post ꝺclusionē nō fit inhibitō ꝑ aliquē auditorē alteri verū si fuerit exꝑssē inhibitū ꝛ auditor cui fcā est inhibitō ferat sniam tunc talis snia ē nulla. hoc tenet maior ps auditorū

De inhibitione. ·dccxij·

Nota ꝙ qn̄ aliqua causa est cōmissa alicui dño cardiali ꝛ postea ꝺmittitur ꝑ papā

alteri dño cardinali ex causa q̃ cardinalis cui fcā est omissio ultimo insinuat dño cardinali nō aūt inhibz sibi et ita ſuatur inter dños cardinales. secus aūt ſuatur inter dños auditores sacri palacij q̃ vnus inhibz alteri suo loco ⁊ tpe.

¶ De remissione. ·decxiij·

¶ Nō q̃ si aliquis petat remissionē ad partes ad pbandū aliq̃ vel petat cōpulsoriaz ex cā q̃ talis nō debz admitti ad petendū p̄dicta nisi ostet de eius ptāte legitīe et si pte vocata nō fit fides de mādato ⁊ps aduersa petat se licētiari q̃ debz licentiari vel decidi. nisi habeat aliquā cāz rōnabilē ille q̃ fecit citari. q̃ ps actrix debz venire pata et ſ̄ tenēt aliq̃ dñi auditores de rota sacri palacij. Alij tenēt contra. videlicz q̃ ille q̃ petit p̄dicta caueat de rato et sub certis penis q̃ habebit mandatū infra certū tpus seu p curatorium.

¶ De pbationibus. ·decxiiij·

¶ Nō q̃ nō creditur asserēti dñi cardinalis nisi circa iuris dictōz eius. nō aūt circa alia. et ita intelligitur. c. nobilissimus. xe vij. di. ita etiam tenet rota.

¶ De uoluc̄one cause. ·decxv·

¶ Nō q̃ auditor sacri palacij pt p̄nūciare in quacūq̃ parte litis aliq̃ cāz esse deuolutā ad sedē aplicam rōne appellacōis. et ita tenz rota dñorū auditorū. qñ aūt dicatur cā deuoluta ad sedē aplicam. vide sup ſ̄. c. statuimus. de elec. li. vj. et cle. cām. de elec.

¶ De appel. ·decxvj·

¶ Nō q̃ si appellatū ē in aliq̃ cā ad curiam romanā q̃ omisso articlo appellacōis de p tiū volūtate pceditur in negocio p̄ncipali. ut. c. cor di. de ap. li. vj. p ſ̄ etiā facit. c. acceptā. e. ti. de ap. licz si cā appellacōis ⁊ negocij p̄ncipalis dimissa sit alicui dño auditori sacri palacij de speāli mādato pape et appellās velit q̃ tm̄ pceda tur in negocio p̄ncipali omisso appellacōis articulo ⁊ appellatus velit contrariū scz q̃ pceda tur in articlo appellacōis scz an appellacō sit iusta vel iniusta tūc obtinebit appellatus videlz q̃ pus pceda tur in articulo ap. et ſ̄ tenet Inno. in. c. ut debitus. et hoc etiam videtur tenere Jo. mo. in alle. c. cor di. sup̄. volūtatis. etiā p t esse rō forte cū appellās si male appellauit dēnetur appellato in expēsis. p hoc facit. c. cū appellacōis. de ap. li. vj. et Jo. mo. in alle. c. et ſ̄ etiā ſuat rdta.

¶ De resti. spolia. ·decxvij·

¶ Dic si aliq̃s expectās acceptat bñficiuz vacās ⁊ ponitur in possessiōe p suū execūtorē p claues vel alio mō q̃ si iste spoliet debz restitui ad dictū bñficiū integre. secꝰ aūt si alter possideret et dictus expectās esſ positus in possessiōe aliquarū rerū bñficij q̃ tunc ad dictas res possessorias debz admitti vel restitui sm Inno. in. c. ex lris. de consue. et. c. ex trāsmissa. de elec.

¶ De sen. ex. et de iudic. ·decxviij·

¶ Dic q̃ si agatur in aliq̃ cā cū actore excōicato q̃ valz qđ agitur cū eo nisi excepiatur. p ſ̄ facit. c. i. de ſ̄p. li. vj. et ita seruat rota. de hoc in. c prudentiā. ¶. sexta. de off. dele. et. c. pia. de excep. li. vj.

¶ De offi. delegati. ·decxix·

¶ Dic q̃ iurisdictō delegati iudicis vel auditoris expirat multis modis inter quos ē vnus qñ remittitur cā ad superiorē. ut no. in. c. ex lris. de offi. dele.

¶ De accep. et snia excōis. ·decxx·

¶ Nota q̃ excōicatus maiori excōicacōe p t acceptare bñficiū vacās rōne gratie si quā habz. p nisi vero nō p t sibi fieri p suum executorem. iuxta. c. postulasti. de cleri. excō. mi. et ita etiam ſuat rota. ¶ licz dictus excōicatus acceptauerit bñficiū ⁊ etiam p nisum fuerit p suū executorez de suo bñficio vacante et secūdus acceptauerit et p nisū fuerit p suum executorem qui est in possessiōe dicti bñficij. et licz p̄mus expectās habuerit vnā snīaz p se vel duas in p̄ma et scōa instātia. obiectus tn excōis nō fuit oppositus. ſn tertia vero fuit admissus ad pbandū dictā excōicacōez ea pbata auditor tercie snie absoluet scōm acceptantē ⁊ possidentē dictū bñficium ab

hnpetitione primi acceptantis. nec dicens
se i sua snia de p dictis duabz sentētijs la-
tis p primo acceptāte. et in hoc ordat rota
dnoz auditoz sacri palacij. sic fuit de feo
in cā excois cati et scdi acceptātis et possidē
p quo tuli sniam. vide rei. cxxvj.

¶ De bnficijs affectis. ·dcccxxj.

¶ Nō q dns nr papa vult q gaudeant
pmlegio cū qbz inhabitāt familiares et
q in expēb eoz cū qbz morāt ac tinue sunt
in xp̄e formā. c. sicut. de ac. hoc. li. vj. Sin aliqs
q impetrat bficiū aliqd de p dictis et non
fac mēcoz si sit de p dictis z habitat cū ali
quo de dnis cardinalibz z moriatur ille co
mēsalis cuius bficiū impetratur et nō fi-
at menco de p dictis gra est surrepticia. et
ita declarauit dns greg. papa. xj.

¶ De rerū pmutacoe. ·dcccxxij.

¶ Nō q si aliqs pmutātiū taceat in pmuta
coe aliud bficiū seu bficia q habz p ter-
q illd qd vult pmutare q talis pmutaco
e surreptitia h verū si fiat in manu alicui9
non ordinarij. et ita tenet rota.

¶ De admissione articuloz. ·dcccxxiij.

¶ Dic q si aliqs auditor sacri palacij du
bitat in admissioe articloz datoz p pte
vel si appellatū e ab aliq auditore ab ad-
missioe articloz q tūc auditor q admittit
p dictos articlos vel cā appellacois e omis
sa sibi q tūc auditor debz pnūciare in dis
cto articulo in quo dubitat raco admissi
onis vel appellacois sibi cōmisse ut facili
us videat an snt admittendi et etiā sup
hoc facilius habeat cōsilia a dnis audito
ribz q volūt ita fieri p veritate iustitie.

¶ De snia excois. ·dcccxxiiij.

Nō q si aliqs fuit citatus in aliq cā cri
mali psonaliter si agatur criminaliter et
nō venerat pt excōicari. secus aūt si agitur
ciuiliter de crimine. et ad h fac. c. veniēs.
de accusa.

¶ De sen. et rē iudi. et de ap.
·dcccxxv.

¶ Dic q si due snie diffinitiue i aliq cā spi
rituali vel ppetua late snt pro aliq extra
sacrum palacium auctoritate apostolica
et postea appellatur a scda snia confirmato-
ria et postea cā appellacois z negocij pn-
cipale committatur alicui dno auditori sacri
palacij q p dcās snias confirmat tūc nō e lici
tum appellare lz due p me snie sint late p
iudices extra palacium. ut le. et no. in. c.
sua. de ap. cūm.

¶ De bficijs rebuatis. ·dcccxxvj.

¶ Nō q bficia eccliastica vacāt diūsmo-
de apō sedē aplicā. ut patz in. c. lz. j. de p̄be-
li. vj. et in extrauagan. q meipit. ex debito pa
storalis officij. et alijs diūtis modis. vñ si
pp̄a faciat alicui graz de bficijs vacātibz
apō sedē aplicā p vnā viā si vacāt alia via
rebuacois nō venit sub gra. nisi ponatur in
gra de tali bficio vacāte sic. vel alio q̄uis
mō. nā tūc venit omnis via vacacois apud
sedē aplicam. et intelligē p illā psonā no
minatā. et ita seruat rota dnoz auditoz
sacri palacij. dic ut in. c. quoda. de p̄ben.
li. vi. vide rei. declxiij.

¶ De surrepcōe lrarū. ·declxxvij.

¶ Nō q si ponatur in supplicacoe alicuius
pape supplicātis de aliq bficio vacāti vel de
alia re ponat p papā ut asserit. tūc talis
gra reputatur surreptitia. nisi ita sit. secus si
ponatur in supplicacōe ut asseritur et ita
seruatur.

¶ De ptāte auditoris camere.
·dcccxxviij.

¶ Nō q auditor camere aplice non habz
ptātem nisi in cortesanos existētes in curia
romana nisi papa sibi det. et ita seruat rota.

¶ De citacōibz et ptumacia.
·dcccxxix.

¶ Nō q si aliqs citetur psonaliter z mit-
tat procuratorē ad excusacoes dādas et p
bādas q nullo mō pt venire ppter excusa
tionē legitimā impedimēti q nisi omius pt
procedi in tra talē citatū p audientiā in tra dis
ctoriarū nisi mittat procuratorē sufficientē cū
q etiā possit procedi in cā. ita seruat rota.

¶ De articulis. ·dcccxxx.

¶ Nota q si in aliq cā spūali vel ppetua

bantur aliqui articuli per ptes seu partem nō obiectum vel obiectum et nō sūt bñ specificati seu nō dati dispositiue ut fieri debz p tūc si ps vult rndere talibz positiōnibz seu articulis pt rndere alias nō cogetur respondere aliquo mō licz dicatur sibi q respondeat qđ pt si vult ut é dictū alias nō.

¶ De citatione. ·dcexxxj·

¶ Nō q si aliq̄ nūcta psona petat aliquē citari in ptibz in aliqua cā etiā si ꝓmittat de rato cū alijs pmis q citatō ad mstātiā istius nō debz fieri postq̄ nō ostat legitime de eius mandato et ita seruat rota.

¶ De lr̄is executorialibz. ·dcexxxij·

¶ Nō q executoria trū sniarū ꝓ aliqua cā licz snia mearū forma nō oñdatur forte depdita ex aliq̄ casu fortuito creditur pdicte executorie cū i dcā executoria smt mstre dcē snie vel earū ptes in effectu ꝓ hꝫ facit qđ no. m. c. cū iure. de fir. uti.

¶ De cōmissionibus. ·dcexxxiij·

¶ Si aliqua cōmissio papalis impetratur ad instantiā alicuius in aliq̄ cā spūali vel ꝓphana. si ponātur in fine supplicatōis p dñm vicecācellariū ẏba sequntia de mādato dñi nr̄i pape talis audiat auditor summarie et dē. sub illo ẏbo intelligūtur posita in cōmissione q simplr̄ procedendo summarie simpliciter et de plano et sine strepitu et figura iudicij. et ponitur aliquotiēs in supplicatōe et absq̄ obꝫuatōe termiō stili sacri palacij licz in pdicta signatōe ep vicecācellariū ponātur pdicta ẏba nīlominus pdictus auditor debz suare in aliq̄bz aliqua de ordine iuris. quātū aūt ad ꝓbationē ptiū michil debz tāgere pdictus auditor. put no. Jo. an. in. c. sepe. de ẏbo. sig. in cle. de dicta etiā clausula no. Inno. in. c. olim. de accusa. circa pdicta etiā vide posita in fra. et vide dec. ccccl.

¶ De ap. et cōmissionibz. ·dcexxxiiij·

¶ Nota q qñ est appellatū in aliqua causa a diffinitiua et est termius assignatus ad dandū aplos q si pendente termino impetratur cā cōmitti alteri dño auditori q ille interim potest procedere in causa. nec potest esse q in tali appellatione dantur apostoli reuerentiales ꝓm stilū sacri palacij. secus aūt esset si appellatū esset a grauamine. q tūc auditor a quo est appellatum pt reuocare quamē ideo pendente termino ad dandū aplos qñ appellatū é a quamie nō valz tūc cōmissio si impetretur.

¶ De taxatōe expēsarū. ·dcexxxv·

¶ Nō q qñ fit taxatō in expensis in aliq̄ cā p aliquē dñm auditorē q tūc nō debz taxare nisi expēsas fcās coram eo hiue hāt i ꝓma instātia hiue in scōa hiue tercia. ita seruat rota dnōrum auditorū sacri palacij. hoc intelligē nisi per cōmissionem daretur potestas put fit quotidie.

¶ De articulis. ·dcexxxvj·

¶ Nota q si aliquis actor det in aliq̄ causa actra reū aliqs articulos q licz reus non habeat ius in bñficio qđ possidet q nīlominus articuli bñ formati in materia et forma debēt admitti. nā reus suo loco et tpe poterit dare obiectiuos actra dictū actorē ꝓm cpos. in. c. mādatū. de ẏp. et ita tenz rota.

¶ De snia et re iudi. ·dcexxxvij·

¶ Nota q necessariū est q cā ꝓphana ꝓnūcietur esse devoluta ad curiā romanā p auditorez cause. secus in causa spirituali et ita tenet rota.

¶ De remissionibz. ·dcexxxviij·

¶ Nō q si in aliq̄ cā remissio petatur ad ptes ad ꝓbandū aliq̄d p ptē tūc sup hac fit execuō papalis. Si aūt petatur ab auditore suo sigillo sigillatur. ꝓ hoc facit. c. de causis. de offi. dele.

¶ De fide instrumentorū. ·dcexxxix·

¶ Nota q tabellio debz ponē in instrumento actractus seu ꝓcuratōis locū loci ubi fuit receptū. ut in spe. ti. de instru. edi. ¶. instrumentum. ẏ. quid sit locus. et Jo. an. in data. li. vj.

·dcexl·

¶ Nota q bñficiū eccīastic⁹ dr plenū, qñ possidetur ab aliquo de iure.

De restitutione instrumentorum. ·dcexlj·

Nota q̄ si aliq̄s actor in aliq̄ cā p̄duxit instrūta seu scripturas p̄ iure suo et petit ab auditore sibi restitui reo nō trādicēte usq; ad finē litis q̄ nlomimus copia retenta apd auditorē de p̄dictis et eē iuramēto p̄stito· q̄ si auditor vult p̄dicta reportabit modo et forma· nō obstante qd̄ dicitur in ·c· q̄m cōtra falsam· ubi ori g̃ malia remanent apud notariū· de p̄ba·

·dcexlij·

Nō q̄ q̄n tenēte termio iuris iter arripuit p̄ncipalis vel minister eius ad venē dū ad curiā romanā nō debz p̄cedi cōtra aliquē p audiētiā contradictoriarū tā q̄ cōtra actum acē· qd̄ si fiat nichil valet·

De impetrātibz vno mō. ·dcexliij·

Nō q̄ si fcā ē alicui gr̃a p papā de bñficio qd̄ vacare debz p p̄mocōez alicuius q̄ tūc nō venit illd̄ bñficiū sive acet p mortē m si ponatur in gr̃a vel alias q̄uis mō· q̄ tūc venit oīs via vacacōis decernētis ip̄m tenentē nō alias p̄sonas· ut no· in ·c· suscepti· de ſp· li· vi· et h̄ etiā tenet rota· et ē casus in ·c· ex pte· de offi· dele·

De cā cūductōe termino. ·dcexliij·

Nō q̄ si auditor assig̃uit termiū ad dicē dū ctra appellacōz et venēte termio non ap̄aret appellās nec appellatus q̄ tūc cā cūducitur termius assig̃tus· i· p̄te appellantē nō p̄t accusari· ctūacia appellati· idē p̄t dici in alijs termins·

De p̄uisionibz. ·dcexlv·

Nota q̄ si dñs nr̄ ihc̄s papa vrbanus· vj·· fecerit gr̃az alicui de aliq̄ bñficō vacaturo p p̄mocōz alicuius ad aliud bñficiū certis executoribz sup h̄ deputat· q̄ mortuo dño vrbano nlomuis statu venerit reuocatoria dñi pape greg· xj·· si tpe dñi vrbani nō fuerit p̄uisū de illo bñficō sic vacaturo sic tenz maior ps rote· veritas tñ p̄dicti dubij melius apparet seu apparebit ex bis positis in reuocatoria cuiuslibz pape·

De citationibus ad partes. ·dcexlvj·

Nota q̄ si in aliq̄ cā q̄ via iuris seu mādato spāli est in curia romana ad instantiam actoris citatur reus in ptibz q̄ citacō executa reportat· ad curiā et reputatur auditori etiā si tūc reus citatus mittat p̄curatorē nō sufficiētē ad cāz tūc ad instātiaz actoris poterit p̄cedi contra eū p audientiā contradictoriarū licz aliq̄s p̄curator constitutus p dictū reū nō sufficienter se offerat sub pena q̄ ip̄e habebit p̄curatorū sufficiens infra tpus assignandū p auditorem si actor contradicit in hoc· q̄ vult q̄ p̄cedatur p audiētiā contradictoriarū qd̄ fieri p̄t et etiā nlomimus mittatur ad ptes p p̄curatorio sufficienti habendo·

De inhibitione post conclusionem. ·dcexlvij·

Nō q̄ si aliq̄ cā ē cora aliq̄ iudice ex sacrū palaciū et fit conclusū cora eo et appellatur ab eo q̄ nlomius p̄t fieri inhibicō dcō iudici ad instātiā appellātis· secus aūt si cora aliquo auditore sacri palacij· quia post conclusionem inhibitio fieri non potest· vide de· ·xliij·

De gratijs expectatiuis. ·dcexlviij·

Nota q̄ si duo fuit expectātes in aliqua gr̃a vnus p̄mus alter secūs et in illa ecclia vacat bñficiū qd̄ acceptat secūs impetrāt infra mensem· p̄mus vero dicit q̄ acceptauit infra mensem a tpe dicte vacacōis q̄ tūc nō p̄bat· q̄ p̄pter hoc nō cadit a iure suo q̄ hoc nō tenetur p̄bare p̄mus expectans sed secūs qui vult eum excludere·

De appellacōibus. ·dcexlix·

Nō q̄ si p̄ncipalis p̄sona alicuius cāe vel p̄curator eius dicat in indicō cora auditore appello a vobis a tali g̃uamie et eē ab oīmbz alijs g̃uamimbz illatis q̄ talis appellacō nō ē admittenda· declaret in appellacōe g̃uamia in qbz dic se esse g̃uatiz· Idē ē est· si aliq̄s dicat aliquē p̄cessum cāe alicuius nullū· nō dicat· nec mōstret in p̄cessu cām nullitatis· h̄ etiā ſuat rota·

De citacõibz. decl.

Sciẽdũ est q̃ si aliquis impetrauerit a dño nr̃o ꝑpa aliquã eccĩam parrochialez vacañ. p nõ ꝓmocõnẽ factã et ꝓ huius gr̃a mãdatur alicui auditori sacri palacĩ ꝓ omissionẽ sup hoc impetratam q̃ auditor assignet terminũ ꝓtentẽ illi qui dicitur nõ ꝓmotus infra ãnũ infra quẽ debz docere de ꝓmotione vel impedimẽto legitimo aut de canonica dispensacõe vel alꝫ q̃ ꝑuet eũ iusticiã faciat si in tali casu assignatur terminus ad ꝓbãdũ ꝓcuratori q̃ talis assignatio termini in hõi casu magnoꝝ arduo ad ꝑuacõnem faciẽdã nõ debz fieri. qz ille qui dicitur nõ ꝓmotus citari debz nõ ꝓcuratoꝛ si fiat nõ valet assignatio termini seu citatio nisi fiat ꝑdicto mõ illi q̃ dicitur nõ ꝓmotus. et ita seruat rota. et essz bonum z utile si totus tenor omissionis apostolice ponatur in assignacõe ꝑsentis termini.

De sñia z re iudicata. decli.

Sciendum est q̃ si aliq̃s auditor sacri palacĩ habz cãm sibi omissaz spũalẽ vel ꝓphanam in qua seruatis terminis sacri palacĩ debz ferre sententiã diffinitiuã. in qua nullũ dubiũ habeat cũ sit clara ꝓ iusticia ministrãda. nec est necessariũ q̃ ponãtur consilia michilomius tũc in placõne sententie ꝑt dicere de consilio z assensu cõ. nã in isto casu data est potestas auditori generaliter sic dicẽdi ꝑ dños auditores sacri palacĩ. si aũt auditoꝛ habeat dubia q̃ ponat in cõsilijs tũc si cõsilia sũt concoꝛdia potest dicẽ in ꝓlatione sententie. si aũt sũt discoꝛdia cõsilia debz stare cõsilio maioris ptis. et etiã ꝑt dicẽ in placõne sue sententie de consilio dñoꝝ coauditoꝝ.

De gratijs in forma dignũ.

Si ꝑpa facit alicui gr̃am de aliquo bñficio iuxta formã dignũ arbitramur. tũc ẽ pus vel ille cui committitur examiatio de ꝑdictis ꝑt committere ex causa vices suas alteri. Pro hoc facit qđ dicit Io. an. in. c. sup. de offi. dele. li. vi. et ita tenet rota. dato q̃ in omissione ponatur. tuã cõscientiã oneramus. de quo verbo nõ. in. c. i. de iure ꝓna. in cle.

De citacõne ꝑ edictũ. declij.

Dic q̃ in. c. dudũ. de iudi. in cle. q̃ citatio ꝑ edictum extra aliquos faciẽda communiter nõ habz locum nisi qñ aliquis qui debz citari latitat vel abhorretur ꝓpter potestaz eius. ut ꝛ in fi. palleg. c. Si aũt aliquis supplicat q̃ fiat dicta citatio cõtra aliq̃s iuxta ꝑdictũ. c. ut in forma. tũc citatio nõ debz fieri i mitio. hoc auditor debz facẽ in formatione cũ tribz an sit verũ qđ dicit supplicãs et si mouemur mõ ꝑdicto q̃ illi q̃ dicunt citãdi sũt tales decernitur etiã citatio per edictum. et ita seruat rota.

Põ q̃ si in aliqua causa declij. ꝓcedatur coram aliquo iudice ex̃ sacrum palaciũ z ꝓcuratoꝛ petat q̃ det sibi terminũ ad audiendum dñm q̃ tũc audiuit cõcedi. secus aũt ẽ si ventiletur coram aliq̃ dño auditore sacri palacĩ.

Sciendũ est q̃ in vacatis declv. ombz sacri palacĩ potest ferri diffinitiua sententia in causa in qua est cõclusum sñia aũt interlocutoria nõ ꝑt ferri.

VI Nota sciendum est q̃ declvi. datio apostoloꝝ nõ est actus iudiciarius.

De declusione in cã. declvij.

Nota sciendũ est q̃ qñ in causa bñficiali est conclusuz q̃ melchilomius auditor potest recipe informacõnẽ ꝓ iusticia facienda existente declusione alias est reuocãnda. ꝓ hoc facit. c. sepe. cũ sua materia. de ẏbo. sig. in cle. et ita tenet rota.

De declusione in cã. declviij.

Nota q̃ si in aliq̃ causa beneficiali vel ꝓphana est declusũ et postea alia ps petat conclusionẽ reuocari. q̃ vult aliqua iura ꝓducere tũc auditor cause dicat q̃ ꝓducat illa iura. et si videt q̃ illa iura faciunt bene ad iusticiam cause. tũc reuocat conclusionẽ alias nõ. et hoc etiã seruat et tenet rota dñoꝝ auditorum.

De empcõne ⁊ vendicõne. dcclix.

Dicit q̃ si aliq̃s emat aliquã rem quã credit esse liberam et est emphiteoticaria q̃ licz talis emẽs steterit per biẽnium q̃ nõ solut censum q̃ talis res nõ cadit in commissum cũ oẽs penitus ignorẽt. p hoc facit quod dicit Jo. mo. et Genze. in reg. iuẽ. cũ quis in ins. de re. imẽ. li. vi. hoc etiã tenet rota dñor auditor.

De acceptatiombz grarũ. dcclx.

Sciendũ q̃ si aliq̃s in forma pauperum acceptat bñficium vacãs infra mensem gratia sua nõ purificata nec etiã purificauit infra mensem dicitur q̃ talis acceptacõ nõ valet bm q̃ tenẽt doct. in. c. cũ eẽ quẽ. de ꝺcess. plẽ. in cle. secus aũt essz si grã essz facta in commun sub forma dignuz arbitramur. quia tũc acceptatio infra mẽsem valet licz gratia eius nõ essz purificata ꝓpter virtutem dicte gratie siue clausularũ positarũ in dicta gratia dignũ arbitramur. et ita seruat rota.

De diligentia auditor. dcclxi.

Sciendus q̃ quicũq; auditor alicuius cause vel alius index debz videre diligenter ꝓcessum cause ⁊ elicere debet prudenter dubia elicienda sup quibz debz habere ꝺsilia ab alijs dñis auditoribz et etiam si haberet causam ponere in relacombz collacoñ. cum aduocatis ptium qui debent allegare ne postea possint dicere aud. in relationibz vel post relacões q̃ alia dubia dimisit sicut multoties faciũt aliqui aduocati.

De appellacombz. dcclxii.

Sciendum est q̃ si in aliqua causa spirituali vel ꝓphana appellatum est ab auditore vel ab alio quocunq; iudice extra palacium apostolicum q̃ cõmissione facta ⁊ ꝓsentata sup hoc alicui dñmo auditori sacri palacij qua presentata ⁊ assignata die ad dicendum contra commissionem contra quam adueniente die nichil dicitur vel nõ dicitur sufficiẽter cõtra dictam commissionem quin auditor ꝓcedere virtute dicte commissionis possit si petatur inhiberi. tũc dictus auditor immediate potest inhibere ꝑdictis iudicibz. secus aũt si est appellatum ab aliquo auditore sacri palacij. nam si est appellatuz a sententia diffinitiua vocatis ptibus et cognito q̃ appellatum est statim potest inhiberi auditori postquã constat de appellatione misi in casibus in quibus appellatio inhibetur. ut puta in sententia super notorio crimine lata vel de quo quis est in iure confessus vel smilibz casibus. ut ij. q. vi. ¶. sunt quorum. et. c. sequeñ. tunc non potest iudex appellacõis inhibere priori iudici ne sententiam suam exequatur misi postquam cognoscere ceperit an appellatio sit recipiẽda vel non. et utrum sit casus in quo poterit appellari. ut in. ¶. si autem. in. c. romana. de appella. li. vi. Si vero a grauamine ante sententiam appellatur tunc non prohibebit priorem iudicem procedere misi cum iam constet sibi appellatum esse et ex causa legitima et incipit iudex appellacõis de veritate cause dicte appellationis cognoscere et tũc statim inhibebit. ut nota. in. ¶. q̃ si obijciatur ꝑ alleg. c. romana. super verbo. prohibere. et ita etiam tenet ⁊ facit rota circa doctrinam inhibicõis faciende in causis ꝑdictis.

De conclusione in causa. dcclxiii.

Sciendũ est q̃ si aliquis auditor sacri palacij in aliqua causa assignat terminũ ad ꝺcludendũ et vna pars dicat q̃ plõs get ꝓpter aliquas causas quas vult dare. tunc debet prolongare alias grauaret et posset appellare. secus autez si nichil dicat die assignata ad ꝺcludendũ.

De appellacõne. dcclxiiij.

Sciendũ est qp c. ut circa de elec. et c. ꝑcuratoꝛ. e. ti. li. vi. loquit̃ in appellatione exũdiciali et etiã c. cõcertationi de ap. e. li. et ꝑdicta. c. nõ hñt locum in ti. ut lite pen. in cle. ꝙa lis nõ dicit̃ pẽdere respectu appellacõis extraiudicialis qz appellatio extraudicialis non inducit litis pendentiã ꝛ appellacõ iudicialis. ratio qz appellãs i iudicio offendit mimstrũ iuris et appellãs extra iudiciũ offendit legem. quare magis pecat ꝙ offendit mimstruz legis q̃ ꝙ offendit legez. qz mitius agit̃ cũ lege q̃ cũ mmstro legis. ut. l. celsus. ff. de arbit. tñ ꝑt rñderi qp si appellatur a iudice nõ fit sibi iniuria ſm archidi. in. c. venerabilibz. sup x to. spectat. de sen. ex. li. vi. et Inno. in. c. cũ speciali. sup x to. cũ iudice. ꝺ ap. ꝑdicta tenẽt aliqui auditoꝛes sacri palacij. et aliqui cõtra. tñ maioꝛ ps tenet decisionẽ ꝑdictam.

De attemptatis. dcclxv.

Sciẽdum est qp si in aliqua causa spũali vel ꝓphana est appellatum si pendente appellacõne aliꝙd innouetur. et ps appellans petat in suo libello reuocari attẽptata añ omia. in tali petitiõne nõ sũt seruãdi termini sacri palacij. ꝙa sufficit auditoꝛi qp fiat sibi fides legitima de appellacõe et etiã de attemptacõne quo facto immediate ꝑt reuocare attemptata. et hoc ꝺmũ ter tenet rota.

De distribucõibz quotidianis. dcclxvi.

Queritur an quotidiane distribucões vel ſmilia que dãtur pñtibz debeãt cõputari in valoꝛe plẽde alicuius vel alteri⁹ bñficij. Aliqui dñi auditoꝛes sacri palacij tenẽt qp debẽt ꝺputari cũ dẽtur racõne plẽde vel alterius bñficij et etiã dñs oꝛdinarius in suis dictis. ut dicũt aliq̃ auditoꝛes. maioꝛ tñ ps ꝑdictoꝝ auditoꝝ tenẽt ꝺtrariũ qp nõ ꝺputãtur in valoꝛe ꝑdictoꝝ bñficioꝝ. ꝓ dictis duabz opiniom̃ibus facit. c. sup specula. ꝺ magistris. et. c. vnicũ. de cleri. nõ resi. ar. c. ꝑsenti. de offi. ordi. li. vi.

De relaxacõe iuramẽti. dcclxvij.

Sciendũ est qp aliquoties dñs noster papa mãdat in aliqua causa auditoꝛi qp relaxet iuramentuz. sit ꝓut de iure fuerit hmõi iuramentũ relaxãdũ. solũ ad agẽdum ꝑncipaliter in causa. etiã ꝑt relaxari ꝑ auditoꝛem ꝑte nõ vocata si aũt relaxetur ad effectũ vel ad ꝓbacõnẽ cause. tũc vocatur ps. ꝓ hꝫ facit. c. i. et. c. debitoꝛes. de iureiurã.

De mtimacõibz ꝛ appell. dcclxviij.

Sciendũ est qp si aliq̃s appellat m aliq̃ causa spũali. oportz qp mtimatio fiat uxẽ. c. cãm. de el'c. in cle. alias nõ vult cãm ad sedem apl'icam tñ si ps appellata vult ꝓsequi cãm nlomius ꝑt rota ꝓuat rota.

De fide mstrumẽtoꝝ. dcclxix.

Sciendũ est qp si aliquis expectãs bñficium vult facẽ mstrumẽtũ de acceptatione quã facit de bñficio vacanti vel filibz. tũc sufficit ponere locũ ꝛ nõ loca loci secus aũt si fiat mstrumẽtũ de aliquo ꝺtractu qñ tũc debz poni locus loci. et ita ſm quosdã intelligit̃ qñ dicit Jo. an. in. c. abbate. de sen. et re iudi. li. vi. et ita etiã tenẽt aliqui auditoꝛes.

dcclxx.

Sciendus est qp de stilo cancellarie est qp si aliqui pmutãt sua bñficia vnus ſme alio nõ potest habere literas siue bullam licz alius cũ alio possit habere.

De citacõibz. dcclxxi.

Dic qp si opponatur ꝺtra aliquẽ habẽtem eccias curatã qp nõ est ꝓmotus infra annũ. et citatur sup hoc qñ ẽ necessariũ tũc qp citatio legitime et clare ꝓcedat ad eius sciẽtiaz. nec etiã sufficerẽt ꝑsumpcões seu coniecture qp ad eũ ꝓcesserit citatio cũ agitur de ꝓuacõe bñficij. secus aũt si ageretur de reuocacõe cãe ad curiam. qz tũc bñ sufficerẽt dicte ꝑsumpcões ꝛ coniecture.

De ꝺpulsoria post ꝺclusionem. dcclxxij.

Dic qp si in aliq̃ causa est ꝺclusuz. et petatur compulsoria ꝑ aliquã ꝑtem q̃ non obstante ꝺclusione ex causa ꝑt concedi. ad huius compulsoriam faciendã pars

tebet citari ꝛ hoc tenet maior pars dnoꝝ de rota quia potest ꝓdesse dicta compulsoria in iusticia facienda in aliqua instantia.

De citacombz. dcclxxiij.

Dic ꝙ si in aliqua causa super infamia aliquoꝝ mandatur alicui auditori ꝙ si p informacone sumariam inuenerit ita esse ut supplicatur et sup hoc recepit aliquos testes auditor p quos ꝓbatur etiã diffamati tunc citatio ꝑt fieri de ꝑdictis diffamatis. et si ps alia quã facta ẽ informatio petit sibi dari noia testiũ ꝙ in tali casu nõ debet dari cum ista informatio sit ꝛ debz esse apud iudicem et ita tenet rotã. secus fortẽ videtur si poneretur in admissione si astiterit ꝑut no. Jo. an. in. c. ꝑnti. sup verbo. astiterit. de cens. in cle.

dcclxxiiij.

Dic ꝙ aliquotiẽs aliqui iudices in aliquibz causis ꝛ liquidis. lz etiã habuerint asilia aliqua vice seu vicibz michi omius redeũt iterũ ad asilia et hoc fit aliquotiẽs ut ꝑdicte cause magis reddãtur dubie. et ob fauorẽ aliquoꝝ. alias ꝛ iniuriã tñ videt esse dicendũ. nã deliberacõ sepe trahit hoiem et facit eũ videre bonũ ꝙ añ malũ apparebat ꝛm glo. in. l. canonizata. anteriorꝝ sup v̊bo deliberare. ff. q. vi. dic ꝙ qñ ẽ diuersitas opinionũ in aliquo facto iudex ꝑt eligẽ vnã et ꝛm illã iudicare ꝛm gul. terren. in. c. graue est. xi. q. iij.

De ꝓbacoibz ꝛ remissionibz

Ite ẽ sciendũ ꝙ si dcclxxv.
in aliqua cã petatur remissio ad ꝓbãduz attemptata ꝙ stilus ẽ sacri palacij ꝙ nõ adeditur dicta remissio ad ptes ad ꝓbãdũ attẽptata post liẽ. pen. ꝛ ff. solũ adeditur ad ꝓbanduz in curia nõ ex. de attẽptatis post ꝑdicta loquitur. c. sig mficate. de ap. et. c. nõ solũ. e. ti. li. vi. cũ similibz.

De remissorialibz lris. dcclxxvi.

Sciendũ est ꝙ si ptes in aliqua causa petãt remissionẽ ad ptes. tũc auditor cãe potest concedere sme vice cancell. si autẽ vna ps petat tantũ tũc non ꝑt sme vice cãncell. nec tũc remissionez reportatam de partibz ꝑt aperire. sme omissione speciali. Secus autẽ si esset cessa remissio de cõsensu partiũ. et ita seruat rota.

De iuriis. dcclxxvij.

Sciendum est ꝙ si aliquis impetrauerit admitti alicui auditori sup iuriis realiter sibi illatis. ꝙ ille etiã alia quẽ impetrauit potest etiaz opponẽ iurias sibi illatas rõne recõuencionis de qua recõuentione habetur in. c. dispẽdia. de ꝛp. li. vi. et ita etiã tenet ꝛ seruat rota.

De commissionibz dãdis.

dcclxxviij.

Dic ꝙ bonũ ꝛ rõnabile ẽ ꝙ si aliq causa esset q̃ deberet determiari ꝛm doctrinã iuris canonici ꝙ admittatur auditori iure canonico doctori. ꝓ hoc facit. c. i. de asang. et affi. Si autẽ esset ciuilis ꝙ committẽtur auditori iure ciuili doctori. ꝓ hoc facit. c. raynũcius. et. c. raynaldus. de testa. et. c. si pater. e. ti. li. vi.

De rñis ad articulos añ admissionẽ

dcclxxix.

Sciendũ est ꝙ si in aliqua causa spũali vel ꝓphana termini sũt seruati usq; ad admissionẽ et ps actrix petat ꝙ reus respondeat suis positoibz ꝛ articulis lz renũciauerit in iudicio litis cõtestãe. qz fortẽ petit rñdere ex iusta causa ꝛ rõnabili rñdere tenetur. et ita tenet ꝛ seruat rota sacri palacij. qñ quis renũciat litis cõtestãe. vide in. c. cũ ꝑdecessores. de pact. et Jnnoc. in. c. in nra. de ꝛp. et Joan. et paul. in. c. gratie. e. ti. in cle.

De ꝓbat. dcclxxx.

Dic ꝙ collatio alicui facta de aliquo bñficio seu titulo beneficij ꝓbatur ꝓ instra seu ꝓ testes in iudicio cũ habeãt eãdẽ vim ut. c. cũ iohannes heremita. de fide instru. facit. c. post cessionẽ. de ꝓba.

De articulis obiectiuis.

Sciendum est ꝙ si actor dcclxxxi.
vel reus in aliqua causa spũali vel ꝓphana dat articulos obiectiuos ꝙ tunc debz

dare bñ dispositus ꝛ specifice ī bona forma alias nō admittūtur· iux̄ cle· ostitucō ez· de elec· secus si dans tales artitulos essꝫ in ꝓbatione· qz tūc nō curatur· et ita tenet rota·

De citatione p edictū· declxxxiij·

Si aliquis supplicat pape qꝺ aliquis citetur p edictū· iuxta· c· dudum· de iudi· in cle· et vicecancellꝰ signat ut petitur· tunc nō est ncēriū qꝺ sup hoc fiat aliq̄ informatio secus aūt si dicatur in signacōne supplicationis fiat ut petitur in forma tūc est necessarium qꝺ super hoc fiat informatio· circa illa q̄ continētur in fi· p alleg· c· et ita tenet rota·

De subrepc· grārum· declxxxiij·

Dic qꝺ ordinatio papalis ē fcpta in cācellaria dñi ꝑpe· qꝺ si faciat grām de bñficio spāliter reseruato· et alter detinuerit illud bñficiū p ānū qꝺ si nō fiat mentio de dicta detentione dicta grā nō valet· Istē est declaracō sup dicta ordinacōe in dicta grā dñi ꝑpe greg· xi· in dicta cancellaria qꝺ si fiat alicui grā p ꝑpam de dicto bñficō reseruato specialr et dr in grā qꝺ talis detinuit dictū beneficiū p annū ꝛ ultra qꝺ nisi declaretur illud ultra p certū tpus qꝺ dcā grā nō valet si detinuit p biēmū ꝫ p annū tm̄ qꝺ valet grā· dic qꝺ dicta ordinacō ꝛ dēc declaratio hñt locū de beneficio specialiter reseruato p ꝑpam· vide dec· cccxxxv· sup·

Qꝺ sint beñficia reseruata gñaliter et que specialiter· declxxxiiij·

Et dr specialis reseruatio p ꝑpam qñ reseruat aliqd beneficium collacōni sue seu collacōni sedis ap· nō aūt hz locū p dicta ordiatio ꝛ declaratio i bñficio reseruato generaliter· et est reseruatio gñaliter facta seu dr de bñficijs officialiū sedis apostolice de quibz loq̄tur exuag· cās· ex debito pastoralis officij· p dicta ita tenet et seruat rota dñox auditox· et iuxta cōsilia super hoc habita p eos in quadā cā eccie ꝛ pstimonijs vacañ· Cordubeñ· tuli sniam in q̄busdā canōicatu dicte eccie ꝛ pstimonijs vacantibz apud sedez aplicam p mortem cuiusdā subcollectoris sedis aplice de q̄bus ꝑpa greg· xi fecerat grām in qua grā nō fuerat facta mencō de detētione p dcā qd quidē alter tenuerat p multos ānos·

De sma excōicacōnis· declxxxv·

Sciendū est qꝺ si aliqua omissio impetratur ꝛ pūtetur dño auditori sacri palacij tempe feriato qua pūtata assignatur termius ad dicendū cōtra cōmissionē ad p̄mā die iuridicaz et si pendēte illo termino petatur absolucō ad cautelaz vel smpliciter qꝺ pendente illo termio nō dr dari illa absoultio ꝫ pt assignari termius ad illū actū solū faciēdū tpe feriato ad die qua sedebūt in sacro palacio et si in p̄dicta die assignata nō dentur exceptōnes gñaliter otra omissionē p̄dictā· tunc dictus auditor pt absoluere put erit in fis tracōnis alias pendēte dicto termio ad dicendū otra omissionē auditor non pt absoluere· et ita seruat rota·

De introductōne cause· declxxxvi·

Dic qꝺ qñ aliqua cā debz introduci in assistorio ꝑpe tūc ille qui vult cām introducere p testatur coram hostiario ꝑpe ꝛ cū tastellione· si aūt causa ē in curia p appellationē vel p̄tiam ptiū tūc introducat eam in vicecācellaria· Si aūt ē cā ꝓphana tractāda in partibus tūc introducat eam in audiētia cōtradictoriarū et postea dicta audiētia facit līas de dicta diligētia exhibita p partē q̄ tūc omittetur tractāda in ptibz vel in curia· de p̄dictis modis ꝛ vijs circa p̄dicta vide archi· in· c· cupientes· super vbo· ꝓposita· de elec· li· vi·

De iuramēto calūnie· declxxxvij·

Sciendū est qꝺ est assuetū in sacro palacio qꝺ in causis coram auditore iuratur de calūnia smpliciter· et potest fieri qꝺ iuratur p procuratorē si sciat qꝺ capitula continet dictū iuramentū· ex· de iura· calū· c· pnl· Si aūt sit ps ignorās hoc· et vidr auditori qꝺ debeat iurare specialiter quicq̄ capitula q̄ otinet dictū iuramentū tūc deus auditor pt eū apellere et sub pena iuramti

et si est actor qñ nō vult pstare dictū iuramentū cadit ab actōne per sententiam · et reus absolvitur · si vero reus nō vult iurare habetur p cōfessor dicto · ſm hosti · in fin · ti · de iura · ca · ç · que sit pena nolentis pstare hoc iuramentū.

¶ De signatura ōmissionū dcclxxxviij.

¶ Sciendum est qꝫ si supplicat aliquis in aliqua causa vicecācellario qꝫ causam cōmittat alicui sole veritate attenta ꝛ dñs vicecācellarius signum agnoscat sūmarie ꝛc · qꝫ tūc intelligitur esse ōmissa qꝫ cognoscat simplr ꝛ de plano ꝛ sine strepitu et figura iudicij et ita declarauit semel vicecancellarius.

dcclxxxix.

¶ Sciendū ē qꝫ in causa spūali pcuratorū generale nō est sufficiens nisi spēale. secus in causa pphana · et ita tenet rota.

¶ De dolo ꝛ ctumacia. dccxc.

¶ Sciendus est qꝫ si in aliqua causa spūali vel pphana aliqs sit citatus extra curiam ꝛ nō veniat pars citata in termio assignato tunc pcedetur contra eā per audiētiam ōtra dictoriarū et ipse q̄ fecit citari suo loco vel libellum in termino · et nō respondeatur libello · qꝫ licz ps predicta ptem absentem petat excōicari · tunc non debz excōmūicari · sed pceditur contra eā put erit de iure faciēdum ſm stilum audientie contradictoriarum · Aliqui tñ dicūt qꝫ habent in spūali locum sed non in pphana · et ita tenet rota.

¶ De pcurat. dccxci.

¶ Dic qꝫ si episcopus in aliqua causa facit pcuratores suos tunc sufficit qꝫ dicat ego episcopus ꝛ capitulū vel abbas cū cōuentu vel alter plat⁹ cū suo collegio et si nō ponatur capitulū vel conuentus vel collegiū sufficit tūc qꝫ in pcuratorio eor ponatur sigillū · et ita tenet rota.

¶ De executoribz. dccxcij.

¶ Sciendum est qꝫ executor a vicecancellario in aliqua causa nō dceditur ſm stilum sacri palacij nisi sint seruati termini sacri palacij in ea · tñ aliqui dicūt qꝫ etiā vicecācellarius dcedit si ſuati sūt termini in ptibz in placōne snie in cā q̄ p app · venit ad curiam romanā in qua pnūciatur male appellatū ꝛ bñ diffinitū.

dccxciij.

¶ De dubijs dandis.

¶ Sciendum est qꝫ in ciuitate thūa ē cōsuetudo qꝫ iudex in aliq̄ cā dicit dubia processus alicui pti · et si nō faceret suspectus haberetur ideo cōiter qñ aliq̄ debent poni in relacōnibz in sacro palacio p ptes vel aliquā ptem dantur dubia cause aliquotiēs p ptē auditori vel auditor dat eis.

¶ De executoribz gr̄arū. dccxciiij.

¶ Pronūciatio facta fuit p dñm petrum flandini Cardinalez · tit · sancti eustachij ex cōmissione sibi facta p ꝑpam g reg · xi. Animoñ. die lune · xvi · mensis Januarij. Anno dñi · Mccdxxxiij · pōtifica · dñi g̃g · pdicti ān o quarto · xpi noīe inuocato p tribunali sedētes ꝛ habētes solū deū pre oculis habita inter nos cū multis peritis deliberacōne matura de ipor cōsilio pnūciamus ꝛ decernimus executores q̄slibet gr̄arū p sedē aplicam deputatos nō posse de iure pcedere ad execucōnē eor que in ōmissione suarū lr̄arū ōtinētur donec suas receperint lr̄as pñtes · p hoc facit · c · cum in iure · de offi · dele · et · c · ut debitus · de app · et · c · ij · c · ti · vide collec · in · c · ex ōquestione · de resti · spo.

¶ De executoribz gr̄arū. dccxcv.

¶ Si aūt executor alicuius gr̃e puideat de aliquo bñficio vacāte licz nō receperit lr̄as gr̃e qꝫ talis pūsio valet si nō opponatur qꝫ non receperit lr̄as · psumptio enim est qꝫ talis non faceret nisi receperit lr̄as gr̃atie · et ita tenet rōta dñor auditorū. sup dicta pnūciatione facta ē quedam declaratio p dñm vicecancellarū de mandato pdicti dñi ꝑpe.

¶ De pbacōnibz.

¶ Sciendum est qꝫ dccxcvi.

stilus audientie contradictarū dñi ꝑpe ē

q̄ si aliq̄s alicuius ēccīe ad factū̄ suum aliquos aduocat p̄ p̄bacōne capituli q̄ tūc sufficit inducē instrumentū dicti capituli licz nō sit factū̄ cū̄ solemnitate iuris. secus aūt si cap̄lm̄ inducat p̄ seipsū̄.

¶ De p̄bat̄. decexcvij.

¶ Sciendū̄ est q̄ si in aliqua causa p̄ducatur in iudicio sū̄ptū̄ alicuius sententie diffinitiue q̄ nō facit fidē.

¶ De appellacōne. decexcviij.

¶ Sciēdum est q̄ si aliq̄ cā̄ p̄uenit ad sedem aplicā̄ p̄ appellacōnē q̄ tūc articulus appellacōnis p̄t omitti de ꝺsensu. ut in. c. cordi. de ap. li. vi. Inno. tenet in. c. ut debitus. de app. q̄ articulus appellationis p̄t omitti solū̄ de voluntate p̄tis appellantis. et ℔ tenet ꝺūiter rota.

¶ De regularibz. decexcix.

¶ Sciēdū̄ est q̄ ꝺt in. c. ex pte. et. c. olim. in fi. de accusa. q̄ si monachus nō habēs p̄priū̄ nec aliquā administracōnem accusat abbatē suū̄ p̄ utilitate monasterij q̄ tūc habebit expensas nec̄rias ꝺ rebz monasterij. ut in p̄alle. iuribz. Si aūt monachus vel alter religiosus dicti mōsterij ducat p̄priā cām̄ contra dictū̄ abbatē seu monasteriū̄ tunc nō habebit expensas a dicto monasterio. et hoc tenet exp̄sse in. c. in alle. c. ex pte. in fi. ideo est ꝺsilium q̄ ille q̄ p̄sequitur causam̄ p̄priā si nō hz de quo viuat. et dicit se valde inuriatū̄ a maiori q̄ supplicet pape q̄ p̄uideat sibi circa expensas habēdas hoc tenet rota.

decc.

¶ Sciendū̄ ē q̄ si aliq̄s habz in gīa speciali vel ꝺmuni certā̄ sūmā̄ q̄ eā̄ nō tenet̄ p̄bare nisi opponatur sibi. et ℔ tenet rota.

¶ De p̄curatore. decci.

¶ Sciendū̄ ē q̄ aliq̄s nō potest esse p̄curator ad iudicia nisi sit maior. xxv. annis. ut legitur. et no. in. c. quia generaliter. i fi. de p̄cura. li. vi. et si fiat ꝺtrarium p̄cessus habitus taliter ē nullus. nec iudex cor̄ā quo agitur potest abilitare nec cōsensus habitus etiā̄ exp̄ssus p̄tis aduersē. cū hoc sit contra iuris regulā̄ que cōtra iuris sūt. et Inno. in. c. in p̄nti. de renunc.

De ꝺclusione in cā̄. deccij.

¶ Sciendum est q̄ si in aliq̄ causa spūali vel p̄phana ē ꝺclusū̄ simpliciter q̄ si reuocetur conclusio ad instantiā̄ p̄tis tūc debz soluere expensas. secus aūt si ꝺclusuz est cū̄ p̄testacōne et hoc seruat rota.

decciij.

¶ Memoriale fit q̄ dñs vicecācellarius in tomo sua die seq̄nti natiuitatis dñi scz die sancti stephani post prādium. Anno dñi. Mccclxxv. mādauit expresse dictis auditoribz q̄ seruarēt in suis causis tria seq̄ntia. p̄mo q̄ si aliqua ꝺmissio alicuius cause essz ꝺmissa duobz auditoribz q̄ ille ꝺgnoscceret de causa cui dicta commissio p̄mo essz presentata et alter nullo modo cognosceret.

decciij.

¶ Nō mādauit q̄ notarij causarū̄ p̄ dcōr tomioz auditoz facerēt sc̄pturas gratis pauperibz litigātibz et hoc si sit certum q̄ sint paupes veraciter alias si p̄nt soluere de p̄nti vel in futurū̄ cū̄ obligatione q̄ dicti notarij tūc habeāt ab eis q̄ fuerit iustū̄ racōnabile p̄ ut p̄uatur in sacro palacio circa hoc.

decev.

¶ Nota mādauit q̄ audicores qui volunt habere ꝺsilia bñ circa causas eis ꝺmissas p̄ iusticia ministrā da. bñ. et p̄fecte. et nō p̄ functorie videāt p̄cessus causarū̄ eoz ex quibz eliciāt dubia in quibz volūt hr̄e cōsilia. ut sup̄ certis dubijs et veris dñi audicores possint dare secure sua vera consilia ut postea in scēa instantia. et in tercia sua quā tulerit p̄dictus auditor aliquo mō non possit retractari. nisi ex cā̄ racōnabili iusta vel nouiter p̄ducta.

¶ De termio ad p̄ducendū̄ oīa.

¶ Sciēdū̄ est q̄ si aliquis decevj.
dñs auditor sacri palacij in aliqua causa spūali vel p̄phana fert sniam̄ non seruato termino ad p̄ducendū̄ oīa tūc snia est nulla. cū̄ termius p̄dctus sit valde ℔stā tialis. et ita tenet rota.

¶ De accusacõibz. dcccvij.

¶ Tribus modis quid ꝑt oppoñ de crimine alicui scz denũciãdo accusandoꝛ excipiẽdo ut in c. sup hijs de accu. qñ autẽ qs se debeat inscribere ad penã talionis ꝛ qñ nõ habetur in ꝑalleg. c. sup hijs quis aũt se habeat inscribere ad penã talionis no in ꝑdicto c. sup hijs supverbo oportz inscribi.

¶ De inscriptione. dcccviij.

¶ Sciendum ẽ qꝫ si aliqua ꝺmissio facta est alicui dño auditoꝛi sacri palacij qꝫ citet aliquem vel aliquos si inuenerit eos diffamatos de crimine pſonali et opponatur ꝓ ptem reã qꝫ inscribat se actoꝛ ad penã talionis anteq̃ mittatur citatio an hoc fieri debeat si negatur ꝑdictã inscriptionẽ fieri tenẽt aliqui dñi auditoꝛes qꝫ dicta citacõ nõ debz mitti donec facta sit inscriptio ad penaz talionis. Aliqui vero alij domini auditoꝛes dicũt ꝛ tenẽt qꝫ dicta citatio nõ debz ꝓpter ꝑdicta impediri qꝫ sufficit qꝫ reportata citacõne et executa qñ actoꝛ dabit libellum suũ circa ꝑdicta qꝫ tũc fiat predicta inscriptio ad penam talionis.

dcccix.

¶ Sciendũ est qꝫ curia romana quolibet ãno ꝺputat ãnũ dñi in festo natiuitatis eiusdẽ.

¶ De absolut. ad cautelam. dcccx.

¶ Sciendum est qꝫ nullus auditoꝛ sacri palacij ꝑt absoluere ad cautelaz nisi sibi spãliter ꝺmittatur a dño vicecãcellario secus ẽ tñ si aliqua causa seu absolutio cõmittatur extra curiam romanaz alicui qꝫ absoluat aliquẽ vel aliquos simpliciter qꝫ tũc talis ꝺmissarius ꝑt absoluere michilomius ad cautelam et ita seruat rota domiꝺ.

¶ De absolut. excõis. dcccxi.

¶ Sciendũ est qꝫ si aliquis petat absolutionẽ ad cautelam ab aliquo dño auditore sacri palacij ex cõmissione sibi spialr facta dz ꝓmovidere an post appellacõez fuerit excõicatus ſm Jo. an. in c. venerabilibz de sen. ex. li. vi. si aũt petatur absolutio excõicacõis simplr tũc sme aliq̃ informationẽ impendebãtur absolutio vel bñficiũ absolucõis tẽporibz retroactis hodie vero scz Anno dñi. Mccclxxv. nõ impeditur p audientiã cãe misi cũ aliqua informacõne facta de excõicacõe ꝑdicta.

¶ De exceptẽ. dcccxij.

¶ Sciendus est qꝫ si in aliqua cã cõmissa alicui dño auditoꝛi sacri palacij oppoñtur ꝺtra aliquẽ qꝫ nõ habeat etatẽ sufficientẽ ad bñficium curatũ qꝫ tunc auditoꝛ cãuse pñtat illũ coꝛã dñis auditoribz ut videãt illũ ꝛ possint habere consilia ab eo per aspectum coꝛporis. iuxta c. puberes de despon. impu. et ita seruat rota.

¶ De anno dñi. dcccxiij.

¶ Sciendũ est qꝫ curia romana ytalia ꝛ hispania aragonia et cataloia datia et vascoia computant annũ dñi quolibet anno in festo natiuitatis eiusdẽ qð festus est. xxvi. die mensis decẽbris. In regno vero francie alamanie ꝛ anglie ꝺputatur annus in festo annũciacõnis beate marie qð festũ est. xxv. die mensis marcij. cũ qꝫlibet ꝓuincia vel loca mundi circa hoc ꝑnt habũdare in sua ꝺsuetudine. ut in c. certificari. de sepul. ꝑdicta sequũtur p clericos ꝑdictoꝛ regnoꝛ locoꝛ existentiuz Animone in sacro palacio aplico dñi nri papæ.

¶ De gratijs expectatiuis.

¶ Sciendũ ẽ qꝫ ꝺmũter in gra bñficiali dãtur aliq̃ executoresꝛ ille q̃ facit ꝓcessum dicte gre dat aliqs subexecutores ut si bñficiũ vacet acceptet expectãs et aliqs executoꝛ faciet sibi ꝓuisionem infra mensem qð fieri ꝑt qð melius et tutius est qꝫ aliqs executoꝛ faciat dictam ꝓuisionem vel qꝫ faciat aliqs de ſb executoribz datis. et talis ꝓuisio facta p ſb executoꝛẽ valeat. et ita tenet rota.

¶ De termio ad ꝓducẽdum.

¶ Sciendũ qꝫ si in aliq̃ causa spirituali vel ꝓphana in assignato termino ab auditoꝛe sacri palacij ad ꝓducendum aliquid actoꝛi vel reo pars

actrix vel rea ꝓducãt id verbo pendentẽ termio qꝫ valet ſm Io. an. Genze. et ber. pnardi. ꝓ ut legitur 7 no. m. c. ſepe. de v. ſig. in cle. ſecus aũt ẽ ſi infra terminũ aſſignatum nõ ꝓduxit facto qꝫ tũc michil valeret aſſignacõ dicti termini. et ita tenet dñs guil. de guilermo antiquus auditor ſacri palacij nũc epus Cartaginen. nũc etiã tenẽt aliq̃ dñi auditores.

De omiſſionibꝫ. dcccxvi.

Sciendũ eſt qꝫ ſi aliqua cã bñficialis ẽ commiſſa alicui dño auditori ſacri palacij ad inſtantiã actoris vel rei 7 moriatur aliquis de ꝑdictis litigantibꝫ 7 ſb roget ꝑ ꝓpam vnus alter mortuo. tũc dictus auditor nõ poteſt ꝓcedẽ virtute dicte ꝑme omiſſionis ita tenet rota.

De aduocato apellẽdo. dcccxvij.

Sciendum eſt qꝫ ſi in aliqua cã ſpũali vel ꝓphana q̃ agitur coram aliquo auditore ſacri palacij. pars actrix vel rea petat aliquẽ aduocatũ ꝓ defenſione ſui iuris qꝫ tũc auditor dz dicere ſeu ꝑcipere aduocato quẽ petit ꝑdicta ps ꝓ defenſione ſua et ſi dictus aduocatus nolit facẽ. immo ꝺtradicit oĩno qꝫ tũc dictus auditor faciat cõpelli cum ꝑ dñm vicecancell. et ita dixit michi dñs meus epus viuarien. in audientia cõtradictoriarũ. xxvi. menſis martij. anno dñi. Mccclxxvij.

De appella. dcccxviij.

Sciendũ ẽ qꝫ ſi aliqua ps litigãtiũ petat in ſacro palacio ab aliquo eius auditore ꝓnũciari aliquã appellacõnem fore deſertam qꝫ nõ poteſt ꝓnunciare ſine aliq̃ ſpeciali commiſſione.

De iureiurãdo epoꝝ. dcccxix.

Sciendũ eſt qꝫ qñ aliquis epus tenetur iurare in aliquo facto qꝫ non tenetur tangere euãgelia. ꝓut probatur in. c. ſi. de iura. calũ. et. c. nõ frangit. xi. q. i. et Io. an. in. c. ut circa. de elec. li. vi. et pau. in. c. i. de hereti. in cle. et i aut. ſi iudex. C. de epi. et cle. ꝺtrariũ tñ volebat de epis q̃ erãt in curia romana dñs ꝓpa greg. xi. ꝓut audiuit ab eo dñs cardinalis floren. et ratio ẽ qua ꝓpa de iure ſupra ius poteſt diſpenſare. ut legitur 7 no. m. c. ꝓpoſuit. de conceſſ. ꝑben.

dcccxx.

Nota qꝫ qũlibꝫ iudex debz hãre firmum animũ ad iuſticiã faciendã nec ꝑces magnatorꝫ debẽt mutare animũ ſuũ nã ſi ꝺtrariũ faciat nõ obſtante eorꝫ ꝑ cibꝫ illi ei magis famã dabũt. et hoc ꝛmuniter ſeruabũt in mundo.

De terminis ſeruãdis dcccxxi.

Sciendus eſt qꝫ ſi in aliqua cã agatur ꝓncipaliter de nullitate qꝫ tũc ſeruandi ſũt termini ſacri palacij. ſecus aũt ſi agatur incidẽter de nullitate. pro hoc facit. c. cum ad ſedem apoſtolicam. de reſti. ſpo. et ita tenet rota.

De appellacõne. dcccxxij.

Sciendũ eſt qꝫ qñ agitur de deſertione alicuius appellacõnis qꝫ aſſignatur terminus ad dicendũ ꝺtra cõmiſſionẽ qua auditor ſme aſſignatione illoꝝ terminoꝝ nõ poteſt ꝓnũciare ſup hoc.

De ſnia excõicacõis. dcccxxiij.

Sciendũ ẽ qꝫ qñ aliquis ẽ arreſtatus in curia ꝓ aliqua cauſa 7 recedit illicẽtia tus et petatur per partẽ excõmũicari qꝫ in cõtinẽti nõ dz excommũicari. immo ẽ antea citãdus ꝓ audiẽtiã ꝺtradictoriarũ.

De appellacõne. dcccxxiiij.

Sciendũ ẽ qꝫ ſi ꝓcedatur cõtra aliquẽ ꝓ audientiã ꝺtradictoriarũ in poſſeſſorio vel petitorio et feratur ſnia ꝺtra eũ et poſt aliqũ tẽpus appellat infra. x. dies. ꝛ dicit poſt ꝑdictũ tẽpus qꝫ venit ad audiẽtiam ſuam. ideo appellat infra. x. dies. et paratus eſt hoc iurare qꝫ talis non dz admitti cũ iuramẽto. ideo dandi ſũt ſibi apoſtoli refutatorij. et ita tenet rota.

De ſurreptionibꝫ. dcccxxv.

Nota qꝫ ſi ſupplicetur ꝓ abſente et huiuſmodi omiſſa aliqua beneficia q̃ obtinebat

ille p quo fuit supplicatū sibi non obstat nec imputatur talis ſbrepticio. ita declarauit dñs urbanus quītus p hoc Jo. mo. in. c. gīa. de ſrpt. li. vi.

De inhibicōne. decexxvi.

Nota dic q inhibitio pt fieri iudici a quo é appellatū p iudicē ad quē pt non vocata. ut no. p Jo. an. et archidi. in. c. romana. de app. li. vi. tñ de stilo palacij nūq̄ inhibetur ptibz in curia pñtibz a iudicibz nisi p te reuocata. secus si fuit absentes.

De lit. pend. decexxvij.

Nota in causa appbana lite nō pend. processus é nullus. ut. c. vno. ō lit. pend. sec⁹ in causa spūali vel pūlegiata vel mīmos malivel usurarū q̄ in spūali solū iuratur de calūnia. ut in cle. dispendiosam. de iud. et de verbo. sig. sepe. in cle.

De materia obiectua.

Nota q materia que decexxviij. alīs obiectiua essz repellēda vigore gratie si neutri ius opetat. efficitur ex tūc de iure suo et est admittēda. nā qualitercūq̄ potuit ostendē aduersario ius nō competere totū est de iure suo. q̄ per hoc sibi p̄ iudebitur. ad hoc cle. ostitucōnē. de elec.

De iure reuocandi domū.

decexxix.

Nota q si illi qui sunt in curia romana p republica habēt ius reuocādi domum de fo. ope. c. fi. de dila. cām. tñ dmūter obseruatur q tales nō habēt ius reuocādi domum. ideo cogūtur ibidē rñdere suis aduersarijs postq̄ fuit pūtes in curia. ita obseruat rota. vide dpost. in. c. statutum. de ſrptis.

De remissionibz. decexxx.

Nota q remissio ad ptes nō dcreditur nisi semel sup eisdē articulis. hoc tenet Jo. mo. m. c. cupientes. de elec. li. vi.

De taxacōne expensarū.

decexxxi.

Nota dic q si feratur sententia in qua pars condemnatur in expensis fuitq̄ appellatum nunq̄ expense fuit taxāde tunc causa fuerit finita p tres instātias q si fieret taxatio p iudicē ad quē reuocatur p modum attempt.

De expectantibz. decexxxij.

Primus in data medio iuramēto facit pactū cū scōo q nunq̄ bñficiū cadēs sub gīa sua acceptabit donec scōus qui impetrauit ad eandem collacōem obtinuerit beneficium in gratia sua et si contingeret acceptare beneficium qō secundus vellet acceptare exnūc put extūc renūciat iuri ex tali acceptacōne seu pūsione ex eo secutura sibi competituro queritur an si postea vacās bñficium cadens sub eorum gratia quilibz acceptet infra mensem. et postea q̄libz sibi faciat pūideri. scōs sit potior. hic q obstent pōni pactū renūciacō quā fecit. quidā dixerūt q sic. q̄ p pactū etiā iuri futuro renūciari pt. licz nō p simplicem repudiacōnē. C. de pac. l. i. Alij q non. q̄a exquo p̄mus acceptat infra mensem dcretuz in lītis suis appositū sortitur vires et irritū erit et nane quicquid per scōm vel eius executorē fuerit attēptatū. c. cū ei quē. de cess. plē. in cle. nō fuit q̄ determinata sed mota in cōsilio.

De expectantibz. decexxxiij.

Primus et scōus in data acceptauerit infra mensez vnā eciam. post mensem vero alīū vel duos menses scōs fecit sibi p̄ uideri. si p̄mus non. immo anteq̄ p̄mus sibi faceret p̄uideri supuenit reuocatio ipse queritur an scōus habeat ius. et vidt q sic. quia acceptacō p̄mi reddetur inutilis et ineffectualis ppter reuocat. g non vidt q pōstare possit intēdimentuz qō de iure nō sortitur effectū. dtrarū fuit determinatū. p. c. quos. de pūb. li. vi.

De collacōnibz bñficiorū.

Cum ad collacōnē decexxxiiij. cuiusdam epi essent impetrantes aplici expectantes cum p̄test. acceptandi infra mensem. inter cle. cū ei quē. C. secus. de cess. plē. vacāte quodā bñficio cadēte sb gīa impetrātis epus infra mensem dtulit cuidam. et paulo post papa illud bñficium

reseruauit · et tanq̃ rebuatũ obtulit cuidaz impetrãti · expectãtes tñ aliud bñficiũ nũq̃ acceptauerũt nec infra mensez nec post q̃ritur q̃s sit potior. an ordinarius · i · ille cui epus cõtulit an aplicus cui ꝑpa in vbis te reseruacõis obtulit · quidã dicũt q̃ ordinarius ẽ posterior · qz manus epi ita demuz infra mensem erãt reputebãtur esse ligate si expectãs infra mensem acceptasset q̃ in eoz fauorẽ mensis appositus ẽ · tũc enim eis vel eoz altero acceptãtibz · retro collatio ordinarij apparet nulla · et tũc aplicꝰ cui ꝑpa añ acceptacõnẽ expectãtis cõtulisset potior ẽ qz expectãtes infra mensem nõ acceptauerũt ideirco retrõ manus ordinarij nõ censebãtur ligate fuisse et valebat collatio eius · ar · no · p Jo · an · in · c · statutum · de p̃bẽ · li · vi · Alij vero tenẽt cõtra · et cõiter istã approbant omes · et p ista ptes vidz · c · quos · de p̃bẽ · li · vi · nec obstant no · per Jo · mo · in · c · statutũ · qz eius opinio nõ approbatur · p dictũ · c · quos · de p̃ben · li · vi · ut etiã no · ibi Jo · an · in nouel · et in terminis in quibz Jo · mo · loq̃tur pẽdẽte collacõne ordinarij ꝓpter dubiũ euẽtum acceptacõnis futurũ nõ supuenit reseruatio ꝑpe seu collatio eius seu manus apposicõ sicut hic nec reuocacõ ꝑpe · sicut supuenit · in · c · quodã · et vide sup̃ in qẽne q̃ incipit · ꝑmus et scõus in datã ·

De consuetudine. dcccxxxv.

Episcopus hz ius in ciuitate · q̃ de q̃libet grossa mensura frumẽti q̃ portatur ad ciuitatẽ ꝑ vendẽdo dz hre certã paruam mensurã · gẽtes nolũt portare frumentũ sz farinã · queritur an epus de farina debeat habere illã mensurã quã esset habiturus de frumẽto · et vidz q̃ sic · q̃a farina frumẽti ꝓprie est eadẽ ubia · ff · de obligẽ · emp · in vendicõnibz · C · fi · cũ · l · seq̃n · Jtem nõ vidz noua spes farina · sz q̃ ꝑius erat et latitabat detecta · ff · de acquir · re · do · ad eo · C · cũ · q̃s · Jtẽ licet ius ꝑsonale et ꝑpetuũ q̃le habebat epus · qz ꝑmũ respicit rẽ ẽm formã · ff · quibz modis usufruc · amit · repeti · C · rei mutacõne · secõm vero respicit rẽ secõm ea̅m · ideo nõ interimitur ꝑ mutacõm formã · ff · urba · pdi · suitutes · C · si sublatuz · de pig · paulus · C · domus · dele · i · suũ filij · C · si pecula · Jtẽ frumentũ cũ sit farina mutatur ad usũ estimatũ · igitur talis mutacõ nõ nocet epo · facit ad ff · ff · de usufruc · arboribz · C · manus · cũ ibi no · Jtem verba illa de frumẽto mensurato potius videtur dicã seu adiecta gra demõstracõnis seu designacõnis q̃ gra limitacõnis vel taxacõnis · et ideo licz talis adiectio mutetur de frumẽto facto farina nichilomius remanet dispositio seu ius epo ostitutũ · ar · cũ concorturiũ · ff · deleg · j · quidã testõ · in pnci · ff · de an · le · l · legatũ · C · vim · ñcta · l · ff · de tritic · vi · cũ certus numerus · dele · ij · paulo calimaco · C · fi · Jtez ꝑ ista ptes facit q̃a mensuraz debz eadẽm farina licz debeat deficiat · et q̃a fraus posset omitti epo · g̃ rẽ · ar · ff · ad macedo · sz ulianus · C · mutui · ff · de iur̃ o · nub · si q̃s id q̃s sp · C · q̃ si dum ꝓponẽtur · ff · ad turpil · l · i · C · medit · in fi · de dona · inter vi · et ux · cũ hec status · C · si sponsus · Jtez ꝑ sz q̃a sepe mercatores · et furnarij in talibus solẽt fraudẽ omittẽ rẽ · ar · l · quẽadmodũ in pn̄ · C · de agri · et cen · li · xi · et in li · feudo · ꝑ quos fiat muestitura · C · sz et res · vbis · si ubi fraus ꝓbat ex ꝑsona vendẽtis · exẽ de emp · et ven · ad nam · et ꝑ deprehendẽda vel ꝑsumẽda fraude videri possent no · p glo · et p doc · ff · ō leg · l · otra · l · de esc · auaricie · et ibi p Jo · mo · i · vbis · fraudibz · et exẽ de immu · ec · clericis · in vbo · periculosũ · p archi · exẽ de ꝑuile · quãuis · et ibi no p ber · ꝑ ista pte ecc bñ fac · qō no · p Inno · hosti · de decimis · c · omissum · Jtẽ cũ frumentũ emitur ad portandũ ad ciuitatẽ q̃i quod dãtius in specie queritur epo · g̃ liz mutetur in farinã nõ sibi tollitur · facit · ff · de li · cã · duos · q̃a formã rei ꝓprie in alterius ꝑiudiciũ alicui nõ liz sine cã mutare · ff · q̃bz mo · usufruct · amittit repeti · C · fi · de usur · habi · l · fi · q̃ in fraud · credi · sz si rem · Jtẽ ꝑ hac pte bñ ꝑt induci qō no · hosti · et Jo · an · in nouel · de decimis · c · omissum · in vbo · ita nũc · et qō vna via ꝓhibetur alia nõ ꝑmittit · exẽ de cle · coniug · c · i · li · vi · de re · iur̃ · cũ quid · et q̃ otra legem vel eius mentẽ mitur mala fidẽ hre ꝑsumitur · in reg · iur̃ · q̃ contra iura · Jtẽ ꝑ ista pte ꝑt induci · ff · ō triti · vi · et oleo · lega · l · i · et · l · si q̃s vinũ · C · Jtẽ acetũ · in pn̄ · in vbo · q

si totū ꝛ vi. ītē si qūs vinū. In cōtrariū fac. ff. de leg. iij. quehtū. Q. illud fortasse. Item q̄a pt dns frumēti in q̄rendo fraudare debito. ē ff. q̄ in frau. cre. q̄ aūt. Igitur pt facere farinaz ut ml dño vel epo queratur. Item licite pt facere in tre re sua qō vult etiā si alij pūdicetur dū tñ in ꝓmissionem sui faciat. et nō ad emulacōnē ip̄ius. ff. ō dam. infec. ꝓculus. cū ꝛcor. ꝑsertim dum tñ ml immutat in alienū. ff. si seruꝰ ven. l. sicuti. Q. aristo. g licite possit frumētū mutare in farinā. Item facilius pt impediri nē q̄s incidat i obligacōnē q̄ ex quo incidit liberari. q̄ multa impedūt ꝛtrahenda. ut. l. p̄e furioso. ff. de hȳs q̄ fūt sui vel. C. de ac. et ob. sicut igitur. ut nō incidat potest facere de frumēto farinā. Item p medīū nō ꝓhibitū pt fieri trāsitus in effectū nō ꝓmissum. fa. ff. de acceptila. l. et p iusiurādū. Q. et si fideiusserꝰ. ff. q̄ res pig. oblig. poss. aristo. Q. i. Igitur p medīū farine nō prohibitū potest q̄s venire in effectum nichil soluendo epo. alias nō ꝓmissum. Item nō est discedēdū a verbis nē. ut. l. nō aliter. ff. de leg. iij. et. ff. quīta quibz. ꝓscexit. ꝑsertim cū sub signato vocabulo etiā large sumpto cōprehendi casus emergēs nō pt. ut no. p Inno. i. c. līris. de ꝛep. et p Cy. C. q̄ fit lon. ꝛsue. l. i. Item p ista pte facit q̄ rei mutatione mutatur effectus. ff. ō auro ꝛ ar. lesepa. Q. fi. et ibi ad ℔. i fi. ꝛcor. Item epo ml debetur ml sub ꝛditione si petatur frumētū. igitur ut sibi aliquid debeatur sit opus q̄ ꝛditio ita de facto impleatur q̄ petatur frumētuz. ar. l. meuius. ff. de ꝛdi. et demon. et. l. qui ℔eres. in pnci. et in fi. Item mutatio status pſone ꝛ exculpa vel malicia sua puenies mducit sibi excusacōnem ab actu a quo alias nō essꝫ excusatus et ꝓpt medīū talis mutacōis nō astrīgitur ad ea ad q̄ alias astrīgetur. ff. de excu. tu. ℔ et ml lites. Q. ℔ ignomia missu. unetis. no. p dy. in regula. q̄ ob grām. circa fi. in v. ad ꝛtrariā aūt regla. igitur ꝛ hic mutatio status frumēti in farinā excusat debitorē ab obligacōne etiā si fuerit culpabilis mutatio vel dolosa. Facit ad ℔ in ratione. l. cū q̄s. ff. de solut. Item etiā p ista pte pt mduci. ff. de le. iij. l. ligni. circa fi. in v. ℔ et ticiones. et. l. libroꝝ. Q. q tū cassius. Item p ista pte facit. ff. de ver. sig. fruge. Q. frumentū. Item p ista pte etiā facit. ff. de acq̄re. do. adeo. Q. cū q̄s. in eo q ibi dic de vuis et vino. nā idē ē de frumēto ꝛ farina. lz ꝑm quosdā nō sit de frumēto excusso ex speciſ ꝑm alios sit idē. et ille. Q. corrigatur p. Q. cū ex aliena. insti. de re. diui. ꝑm opi. azo. in qualibz no. Item p ista pte facit. ff. de trit. vi. et oleo lega. l. iij. in pn. et. l. si q̄s vinū. in pn. et. Q. item acetū.

De constitucōibz ꝛ statutis.

Nō in ecclia meten. ē dccexxxvi. cōsuetudo q̄ qualibz septimana tres canonici electi seu noiati per decanū ꝛ capl̄m sūt ebdomedarij vnus p p̄sbitero secz p dicēda missa. alius pro diacono ꝛ dicēdo euāgelio. alius p subdiacono ꝛ dicenda epla. et mutātur qualibz septimana. Accidit q̄ quidā in q̄dā capella sancti pauli sup dausuris eccie p̄dicte q̄ est ſbiecta decano ꝛ capl̄o eiusdē eccie fundauit quīq̄ capellanias q̄ ex ip̄ius fundatoris statuto. debēt ptinere ad collacōnē ebdomedariox. q̄ existūt p tēpe in eccia ip̄a meten. queritur nūquid venāt sub grā impetrantiū ad collacōez decani ꝛ capl̄i eccie meten. q̄si fundator dictarū capellanaruz statuēdo q̄ earū collacō ptineret ad ebdomedarios p̄dictos videatur voluisse q̄ ꝛferāt vicez nomie decani ꝛ capl̄i. et q̄ ad eos sdē decanū ꝛ capl̄m a quibz dicti ebdomedarij. qualibz septimana eligūtur pn̄cipaliter ius ptineret ꝛferēdi. et ad illos ebdomedarios q̄ essent p tpe vice ꝛ noīne ip̄oꝝ. dic ut no. j. m smli. immo fere in eadē cōne. q̄ incipit in eccia meten.

De ꝛstitucōibz ꝛ statutis.

Generalis augustinoꝝ dccexxxvij. fecit statutū q̄ nullus frater de religione audeat eoꝝ ꝛsentire electōm de se facte. vel ꝓmotiom̄ nisi ꝓus facta restōne ordim oim q̄ habebat tpe quo ꝛsenſit ꝛ si nō ꝓmissa restitucōne ꝛsenserit q̄ ipo fcō sit excōicatus. ℔ supposito p nūciaut quēdā fratrē in ep̄m in ꝛistorio q̄ cū nūciata fuerūt sibi noua nō ꝓmissa restitucōe ꝓmissiom de se facte ꝛsenſit. queritur nunq̄d sit excōicatus. et vidē q̄ non. q̄ incōtineti cū

ɔsensit ē exemptūs a iurisdictōne generalis sui et eꝰ regulas ꝛ ɔstitucōes ordis qa incipit esse alterius ꝛ maioris status ꝛ mīmomū ɔtrahit spūale cū eccīa· cui pfectus ē epūs· g nō vidēt ligari pmissa constitucōne· qa aīa nō erat ligādus qp ɔsensisset et incōtinēti cū cōsensit ē exemptus ab illa· g p ca nō videbitur ligabilis· ¶ In ɔtrariū videtur p ea q no· ¶ Inno· eꝰ de app· c· pterea· in· v· et idē ē si dico excōico te si eligēris· p que pt ista qō termiari· et per no· in regʒ· mē· cū sint obscura· in qōne ibi mota· p ¶ Io· an· in nouella·

¶ De ɔsuetudine· dcccxxxviij· ¶ Nota qp in quadam ecclesia ex statuto vel ɔsuetudine est triplex ordo canonicorū· quida sūt inferiores qui vocātur scolares q sūt sub cura obediētie ꝛ regimīe scolastici· quida medij qui vocātur emācipati· quida maiores q solū habēt vocē in capitulo et vocantur capitulares· tñ plēde oim sūt equales et nō aliter qs pt ascendere ad maiorē gradū n̄ per ordinez· p̄mo fuerit in inferiori· et de illo ascenderit ad mediū et ille ascensus debz fieri ꝑm ordinem antiquiorū canonicoꝝ receptōmsnā morīēte vno canonico medij gradus emācipatoꝝ antiquior canonicus inferioris gradus scolariū ꝑm ordinē receptiōms debz ascendere ad mediuz gradum emācipatoꝝ in locum illius mortuí· et sic etiā decedēte aliquo de supiori gradu scz capitulariū antiquiorū canonicus de mediō gradu emancipatoꝝ ꝑm ordinē receptiōms ascendit ad supiorez gradum in locū mortuí ꝛ in locū illius medij ascēdit antiquior canonicus inferioris gradus· et i locū eius nouus canonicus surrogatur p istū aūt ascensū nō pmutāt plēdas q alias sūt equales hoc supposito ponaē sicut fuit de facto qp vnus ex antiquioribz supiorīs gradus capitulariuz mortuus ē quida aplicus acceptat canonicatū ꝛ plē dā sub sua gra cadentē vel ꝓpa forsan sibi ɔfert illos forsan reseruatos· vel p ꝓuatiōnē· queritur utrū iste aplicus debeat venire ad gradū ꝛ locū suū vel an ꝑm statutū vel ꝑm ɔsuetudinē eccīe· p̄mo debeat cē in inferiori gradu· et postea ꝑm ordinē sum ascendē ad alios gradus loco ꝛ tempoꝛibz opportunis· Quibus dā videt qp expectās debeat venire ad infimū gradū p̄mo et postea ascēdē ad supiores gradus ꝑm ordinē suū· ar· c· cū in tua· de ɔsue· li· vi· ꝛ si ꝓpa ɔferat canonicatū ꝛ plēdā vacātē p mortē supioris gradus canonici tūc dicūt qp iste cui ꝓpa ɔfert debebit venire ad locū et gradū illius canonici supioris· cuius canonicatus ꝛ plēda collati sūt q̄si rebuatio et collatio ꝓpe totū afficiat cū suis q̄litatibz et maxie si hz i gra sua clausulā nō obstā te ɔsuetudine vel statuto eccie p q effcūs gre impediri possz quōlibz vel differri qa n̄ veniret ad locū illū ꝛ graduz effcūs gre ꝓpe saltē differretur q̄ad iura saltē canonicalia q sūt in habēdo vocē in capło iuxta no· p ¶ Inno· in· c· cū· M· ferrar· de ɔsti· quā vocē iste nō hꝫet forsan de magno tpe· a nunq̄ si veniret p̄mo ad infimū gradū et postea ad mediū cū eā nō hꝫet tunc ascē dissz ad supiorē gradū capłariū· qa ut supponitur ex statuto vel ɔsuetudine soli illi de illo gradu hñt vocē in capło· et idē etiā tenēt illi in eo expectāte cui ꝓpa canonicatū ɔtulissz in illa eccīa sub expectacōe plē de cū illa clausula nō obstāte p̄dicta eadē rōne· nā ꝑm eos statū habebat vocē in capło virtute illius clausule· nō obstañ· ne effectū gre quo ad iura canonicalia impediri ɔtingat quōlibz vel differri· Secus in alio expectāte cui ꝓpa statū nō cū illa clausula nō obstañ· ꝛ c· ɔtulissz canonicatū i ecclesia· ꝛ fortsitan solū sme tali clausula mādassz sibi g̃naliter ꝓuideri de bñficio vacāte vel vacaturo ad certā collacōem spectāte et ipe postea vacātibz istis canonicatus ꝛ plēda ad illā collacōnē spectātem eos acceptassz· nā tūc p̄mo venet ad infimū gradū ꝛ gradatiz ascendet postea ad sequētē maxime si nō sit ibi aliq clausula obstañ· ꝛ salua reuerētia sic opīnātū michi videt qp sp aplicus etiā cui ꝓpa istos canonicatus ꝛ plēdā vacañ· in g̃du supiori cō tulit debz venire ad infimū g̃dū· et deinde ꝛ statutū vel ɔsuetudinē eccie gradatī in ordine suo ascendē ad supmos· et racō mea est ista· quia papa conferendo sibi canonicatū ꝛ plendā etiā cū plenitudine iuris canonici videtur in dubio sibi conferre cū illis iuribz ꝛ qualitatibus q̄ hz canonicus in illa ecclesia ubi sunt illi canonicatus et

p̄bēda·q̄a ꝑm diuersitatē eccl̄iarū ⁊ ꝺsuetu
dines varias ūra canonicalia variantur
q̄a alia ūra ⁊ alio tēpe habēt canonici in
vna eccl̄ia que ⁊ qñ nō habēt in alia eccl̄ia.
Preterea ꝑpa ꝺferēdo, canonicatū in ali-
qua eccl̄ia i dubio vidēt ꝺferre cū iuribꝫ ca-
nonicalibꝫ q̄ ꝺpetūt canonicis illius eccl̄ie
ꝑm eius īstituta. vel ꝺsuetudines. fac ad
hꝫ ar. de consue. cū olim. cū cōcor. possꝫ etiaz
īduci. in ar. l. ex militari. ff. de testa. mli.
et. l. si q̄s ex heredita. C. hꝫ ⁊ si q̄s. x. ñ for-
te. ff. de īiust. o rup. testa. et de usu ⁊ habi-
. l. plenū. C. equicñ. de lega. iñ fideicōmissa
. C. si seruoꝝ. Cū igitur ꝑm consuetudinē
illius eccl̄ie de qua querit qō canonicatus
nō habeat ius hēndi vocē i caplō ñ ꝑm or-
dinē receptionis canonicatus ascendat per
omēs gradus ad supiores igitur ⁊ cē. nec
obstat q ꝑpa affecit illū locū canonicalem
q̄a nō est verū ꝙ hñ afficit canonicatū. hñ
fateor tñ q ꝑ ꝑpe reseruationē vel manus
appositionē afficitur locus canonicalis et
gradus qñ ille locus vel ḡdus ꝺbetur illi
canonicatui vel p̄bēde. ꝙ hic locus vel gra
ḡdus quē habebat iste canonicus mortuꝰ
non erat ꝺbitus canonicatui vel p̄bēde im-
quātū tꝫ canonicatus vel talis p̄bēda ē
hꝫ potius ex eo q ꝑsona q illos canonica
tūs ⁊ p̄bendaz obtinebat erat antiquior ca-
nonicus. et ex īferioribꝫ gradibꝫ grada
tim trāsiuerat ad supmū. qō patꝫ. quia nō
erat ꝺbitus ille locus illi canonicatui et
p̄bende. q aliqñ fuerāt illi iñdē canonica
tus ⁊ p̄benda ſme loco illo cū ꝑsona fuer-
rat in miōribꝫ gradibꝫ ꝺstituta. nō obstat
q effcūs gratie quo ad ūra canonicalia
differetur vel impediretur. ꝺico q nō. q̄a
ūra canonicalia habebit saltē aptitudie
vel ꝺico q illa ūra canonicalia habebit
que canonicus eccl̄ie p̄nt ⁊ ꝺbēt ꝺpetere scz
que variabūtur ꝑm q variabitur ḡdus.
et ꝑm antiquitatē ip̄or ac ꝑm ordinē re-
cepcōis ꝑsone. ad ista facit m fili qō mo
ta. ⁊ eius ꝺcīo. de reg. iur. inspicimus. li.
vi. in nouella.

De impetracōibꝫ ⁊ ſꝛptis ad bñficia.

Papa ꝺcessit du- dcccxxxix.
naceñ. ꝑ ori q nullū i monasterio suo seu
in aliqua alia eccl̄iarū sui ordinis teneāt
recipe aūctē lr̄arū aplicarū. misi de eor or
dine fecerint mencōnē hꝫ suppositio q̄dam
impetrauit ad collacōnē vel p̄ntacōem ta
lis p̄oris scz ordinis sancti bñdicti talis
dioc̄. et ille p̄or seu p̄oratꝰ eius erat ordis
cluniacēñ. et de cluniacēñ. ordie nulla in li
teris mētio habebatur. tādē vacāte q̄dā
eccl̄ia ad collacōz vel p̄ntacōnē illius p̄o-
ris ptinēte. impetrās ea acceptauit ⁊ fecit
sibi. puideri. p̄or aūt ille vm alteri illā ec
clesiā ꝺtulit seu ad eam p̄ntauit qui dicit
aplicū impetrantē nō ꝺbere dcām eccl̄iam
obtinere. q ille p̄or ē ordinis cluniacēñ.
et de ordie cluniacēñ. in lr̄is nulla mentio
erat fcā. et q ordo sancti bñdicti ē alius
ordo ⁊ distīctus ab ordine cluniacēñ. et
ideo p lr̄as illas aplicas nō p̄t dici q ille
p̄or q nō est ordinis sancti bñdicti hꝫ clu-
niacēñ. sit grauatus. ar. ad p̄missa. p p̄ma
cōne. de ſꝛp. cū ordinē. p scḋa m. e. ti. hꝫ
mificāte. et. c. ra dulphus. Aplicus aūt
dicit q immo ꝺz obtinere dicto p̄uilegio
seu qō de cluniacēñ. ordie in suis lr̄is nul-
la fiat mētio nō obstañ. q ꝺstat de certo
noie p̄oris seu p̄oratus ḡuati per illa que
fūt in lr̄is. cū in tota illa dioc̄. in qua impe
trauit et de qua fit mētio in suis lr̄is null⁹
fit alius p̄oratus. vel p̄or eius ꝺdez nomis
immo nec eiusdē ordinis sancti bñdicti
nec cluniacēñ. ñ ille et cū de corpe constat
falsa ꝺmōstratio vel error q̄litatis exp̄sse
nō vicīat. ar. no. p Inno. in dcō. c. hꝫ mfi-
cante. et insti. de lega. C. h q̄s in noie. ff. de
ꝺdi. et de. l. falsa. nec obstat. c. cū ordinē.
q loquitur de cistercien. nō cluniacēñ. vel
satis ē facta mētio. ex quo fit mentio san
cti bñdicti. in ⁊ sub cuius honore p̄ona-
tu et regla ⁊ cē. ordo cluniacēñ. ē fundatus
et ꝺco q forte colores habituū diuersifi-
cētur. ñ est essentialiter eadem regla. et
idē ordo licz forsan in aliqbꝫ accidētalibꝫ
ꝺstitucōibꝫ diuersificetur. Facit qō no. de
elec. in. c. i. sup x̄to. vel habitus. i cle. nec
obstat dictū p̄uilegiū ꝺcessum cluniacē.
q loquitur ⁊ intelligi ꝺbz de eccl̄ijs sui or-
dinis regl̄aribꝫ. qō patꝫ p verbū recipe ibi
positū. q ꝑrie in suis eccl̄ijs regl̄aribꝫ pu
ta p̄oratibꝫ vel alijs bñficijs ꝺsuetis illis
de eor religione assignari dicūtur aliquē
vel aliquos recipe hic aūt nō est eccl̄ia de

qua agitur regularū nec de eor religione ꝺsueta alicui eor assignari. immo est ecclia sec̃laris ꝺsueta secularibꝫ assignari clericis. ad collacōnē tūm vel pūtacōnē eorū seu dicti ꝑoratus ordinis cluniacēn. pertinēs in q̄ nō dicūtur aliquē recipe. ꝫ eā alteri cōferre vel ad eā alterū pūtare. nec etiā in lris aplicis mādatur q̄ apostolicū impetrātē recipiāt. ꝫ scribitur certis executoribꝫ q̄ sibi puideāt. ideo dictū pūilegiū casū istū nō attingit. nec obstat qđ no. p Inno. de pben. p illor. in pma glo. ubi vidē notare q̄ noie eccl̄arū suarū venirent ille eccie in q̄bꝫ habēt aliqđ ms. et sumitur appellatio illa suarū valde large. q̄ ibi erat alia forma q̄ in pūilegio pdcō et ad alū effectū scribebatur nā ibi scribebatur ut archiep̄us burdegalen. in aliq̄ eccl̄arū suarū ubi expedire ꝺgnosceret cōpetens bñficiū illi clerico facēt assignari. et ideo large extenditur vbū suarū. quia quale cūq; ms ad eū ptineret ibi p̄t cl'ico bñficiū assignare. hic vero ꝓprie q̄ cōcedebatur cluniacēn. nei suo monasterio vel aliq̄ eccl̄arū suarū aliquē recipe teneantur. misi tē. et ideo soluz intelligitur de illis in quibꝫ ꝓprie dicūtur aliquē vel aliquos recipe qđ ē solū in suis regl'aribꝫ et ꝺsuetis suis religiosis assignari. et de t. p q̄bꝫ cū eis scribitur mādatur q̄ recipiant vel alteri ut ab eis aliquem recipi faciāt. et in eis. nō aūt ē ita de eccl̄is alīs secl'aribꝫ. licz ad eor collacōnē pūtacōnez vel aliā dispoicōnē ptineāt in quibꝫ ꝓpe non recipiūt. ꝫ alīs ꝺferūt vel ad eas psentāt. Item etiā hoc pz q̄ dr in pūilegio. nec in monasterio nec in aliq̄ alia eccl̄arū sui ordis et sic cū dicto alia copulatio aliarū ecclesiarū cū monasterio implicet filiationē q̄litatis intelligendū ē de alīs eccl̄is regularibꝫ sui ordinis. ut in hac qualitate cū monasterio ꝺueniat. nā relatiuū diuersitatis aliud vel alia. lz referat diuersum in suppositō. refert tm idē seu ꝺsimile in substantia seu qualitate. ut no. Io. an. in nouella. post Io. mo. de pben. cū in illis. li. vi. circa fi. sup glo. electio. in fi. et etiam copulatio diuersor copulatorꝫ lz etiam ꝺiūgē vel copulare ſb fili q̄litate. ff. de fun

to instruc. sepe. C. g gayo. de pnu. lega. nā qđ liquide. C. fi. nec obstat. c. significāte. nec. c. radulphus. q̄ ut p̄dixi hic alias ꝺstabat de certo corpe p̄oratus vel p̄oris grauati. ideo error qualitatis nō dz vitiare. ar. no. ibi p Inno. et p hac pte obtinuit etiā de ꝺsilio oim nemie diserepāte.

De ꝺsuetudine. dcccxl.

Vtrum valeat ꝺsuetudo anglicana q̄ rex possit cognoscere et habere iurisdictionem in clericos solutos in actionibꝫ ciuilibꝫ etiā psonalibꝫ mere vel crmīalibꝫ ubi agitur ciuiliter et vidē q̄ nō p ea que no. Inno. de so. ꝺpe. postulasti. ultra medium. et p archiđ. in. c. romana. m. ij. glo. e. ti. li. vi. p̄sertim q̄ est ꝺtra libertatē eccl̄iasticam et sanctor patrū institutā. g tē. ar. de hijs q̄ fi. a ma. p. ca. c. i. nūc to. c. ij. de so. compe. Item quia talis ꝺsuetudo ē cōtra p̄ceptū pḣibitiuuz negatiuū. ut dicto. c. ij. cui renūciare exp̄sse nō potest. ut ibi no. et pba. e. ti. c. si diligenti. et ar. no. C. ne fideiussor. do. dentur. l. ij. in fi. g multo fortius nec tacite. p̄cepta enim negatiua obligant sp̄ ad sp̄. ut furtuz nō facies et filia. licz affirmatiua obligent sp̄ ꝫ nō ad semp̄ ꝫm theologos. Item quia talis ꝺsuetudo est ꝺtra g̃ale statutū eccl̄ie. p̄sertim introductum in honorem totius ordinis clericalis nedū clericatus anglicanum. immo et vniuersalis. g clerus anglicanus tacite ꝺsentiendo aut assentiēdo tali abusui nō poterit p̄textu talis cōsuetudinis ei ꝛogare. ar. xxv. q. ij. sūt quidā. et ar. no. p Inno. ō ꝺsue. sup. ℞ica. circa medū. Item q̄ talis ꝺsuetudo est ꝺtra exemp̄cōz diuinā. p quā exempti sūt clerici a iurisdictiōe p̄cipū secl'arū. mx ea q̄ no. Inno. de ma. et obe. c. si q̄s. Item q̄ ē ꝺtra institutionē eccl̄ie. g tē. ar. de tēp. or. c. ij. Item hec ꝺsuetudo vidē exp̄sse ꝛprobata. ō ꝺsue. ad nr̄am. Item p ꝫ bñ faciūt no. p archi. de cle. ꝺiūga. c. i. li. vi. sup verbo. cōdemnari. et p hosti. et Io. in nouella. de oblig. ad ratio. c. i. Item ꝺtra p̄cepta non potest induci consuetudo p̄sertim per eum qui nō potest cōtrariam legē vel p̄ceptum statuere. ut no. Innoc. de consue. in ℞ica. circa fi. nec

obstat si dicatur q̄ eccl̄a ang̃licana nec rex obseruarūt illud statutū. et sic nō vi3 dētur ligari nec ex ꝟ trās gressores illus ar. iiij. di. leges. iunctis no. de treuga. et pace. c. i. in fi. ij. glo. Item q̄ ꝑpa ꝟ scuit et sp tolerauit. q̄ cū fuerit ius ꝓhibituū et ab exempcōne diuina ꝓcedēs. ut no. Inno. de ma. et obe. si quis. et p ꝯseqūs cō trariū essꝫ peccatū. nō possint dici ex hoc ee excusati quātocūq; etiā tēpore in ꝺtrariuz sint abusi. q̄ tāto sūt grauiora peccata q̄. ut de ꝺsue. c. fi. cū ꝺcor. nec ꝟ casu vid3 suffi cere tolerātia ꝑpe. ar. de p̄bē. cū iā ducū. i fi. et no. p Innoc. in ℟ica. de ꝺsue. et dato q̄ ꝑpter scandalū q̄a alias ꝓhibere non poterat tolerauit nō ꝑpter hoc appᵗobasse censetur. nec cōsuetudinē voluisse introduci. ar. no. p Inno. in ℟ica. de ꝺsue. et de p̄scrip. michil. nec obstat etiā si dicatur q̄ ꝑpa nō potuit clerū anglicanū p̄uilegiare in p̄udiciū regis anglie. cui in oēs antecꝫ xp̄us venerat iurisdictō ꝺpetebat q̄a istud p̄uilegiū z hec libertas concessa est clericis a xp̄o in quē oēs imperium fuit transmissum z in tēpalibz z spūalibz iuxta no. in. c. nouit. de iudi. et p Innoc. de vo. et et vo. redemp. q̄ sup hꝭs et de fo. cōpe. licz. et q̄ clerici sūt spūales z in spūalibz ꝑpaz solū seu iudices eccl̄asticos se posse intromittere. p̄uilegiū gn̄ale fuit datuz a deo iuxta. c. quātocūq; de iud. et no. p Inno. de sen. ex. c. nouerit. circa p̄n. nec per ꝺns obstat quod dicebatur p allegantez ꝓ pte ista q̄ papa exp̄sse p̄stat̄ in iure q̄ non vult derogare iurisdictōi regis anglie. q̄n si sint le. cām. cū si. q̄ ut in p̄missis p3 in clericos nullam iurisdictōnem habet nec habere potest.

De ꝺsuetudine. decexli.

Vtrum valeat ꝺsuetudo q̄ epūs in iudicio aduersu suo possit ponere vnū canonicū cui statim rn̄deatur sicut vni alteri canonico in qualibz eccl̄iarū sue dioc. et ciuitatis etiā nō obstāte certo numero canonicoꝝ etiā iuramēto vel añexate aplicatōe ꝺfirmato. in q̄bz tn̄ eccl̄ias al' p̄bēdarū distinctio nō hētur. et vid3 q̄ sic. q̄ in electionibz et beneficioꝝ collacōibz ꝺsuetudo spectatur. ut no. Inno. de elec. cū eccl̄ia vulterana. in fi. ꝓ hoc. q̄ etiā de ꝺsuetudine eccl̄ie ad reges aliquos ptinet ius ꝺferēdi p̄bendas. ut no. spe. in ti. ne se. vacā. ad fi. et facit q̄ no. de imperatore. in ti. de p̄ben. Q. restat. ad fi. et p archidi. de p̄bē. c. ij. in pnk. glo. li. vi. nec vid3 obstare numerus q̄a p p̄uilegiū potest derogari numero. ut patz quotidie in gratijs aplicis ubi ponitur nō obstañ. de numero ad q̄. de ℟ipt. institutus. igitur ꝓ ꝺsuetudinē q̄ videtur parificari. ar. no. p glo. de ele. cumana. in p̄n. et p Inno. de ꝺsue. sup ℟ica. ad finē. z clarius p glo. de iudi. nouit. sup verbo. ꝺsuetudinē. ꝟ ad hāc parificatōem potes dare instantiā quia interdū potest p̄uilegiū q̄ nō potest ꝺsuetudo iuris. ut in cle. religiosi. in fi. cū ibi no. de p̄uile. et ibi sep̄ h aliq̄s alios casus. Itē nec videt obstare si dicatur q̄ p talē ꝺsuetudinē minuū possꝫ grauari eccl̄ia cum possent ꝑpter mortē vel translatōnē in tantū multiplicari nomi epi. q̄ si eoꝝ quilibz poneret vnuz etiā minuū grauaretur eccl̄ia nec sufficēnt ommbz facultates. igitur tanꝫ onerosa eccl̄ie nō vid3 q̄ valeat. ut ex. de cōsue. c. i. li. vi. ar. ad hec. in aut. ut deter mīatus sit numerus clericoꝝ. et in aut. de mensura ordi. p totū. iūcta. C. de epi. et cle. i eccl̄ijs. et no. de instit. e. añexate. C. de sacro sanc. nō plures. q̄ potest rn̄deri q̄ sustinenda sit quousq; veniat casus. p quē racōne talis multiplicatōnis grauetur eccl̄ia. et q̄ tūc ad tēpus talis cōsuetudo restringat nec dz inspici casus aduerse fortune q̄ si ꝑtextu mortis multiplicētur eiꝰ scopi rē. et etiam sicut poterunt mori epi sic et. canonici. sic etiam poterit redigi ad statutū numerū canonicoꝝ. et non est bona ñtia cōsuetudo est onerosa. ꝫ nō valet. q̄ hm ꝟ omis ꝺsuetudo que essꝫ eccl̄ie alicui onerosa nō valeret q̄d videret absurdum. cū sit dare nōnullas eccl̄ie ꝺsuetudines onerosas q̄ valēt. ut p3 i ꝺsuetudinibz q̄ vna eccl̄ia de alia eligere teneatur. Item q̄ illi ad quos de iure ꝺmum ptinet electō tenentur admittē extraneos ad eligendu. Itē q̄ ad vnū epm vel eccl̄iam spectat iurisdictō pertinēs ad alīū epm vel eccl̄iam. Itē q̄ habz visitacōnem vel ꝑ curacōem

in alia eccia. Item q vna eccia sit alij pensionaria vel censualis. Item q vna eccia percipiat decimas infra territoriū alterius. Item q archidiaconus percipiat palefredum in installacone plati. Sic de multis alijs. Pfm si loqmur de consuetudine tati tepis de quo nō extat memoria. ar. no. p archi. de elec. gnali. sup vbo. consuetudie. li. vi. ibi per Jo. mo. in. ij. deō. glo. lez adhuc possz euadi p no. p Jo. an. in glo. sup vbo. antiq. nec obstat si dicatur q ppter illū q nouiter ponetur sup numerū minuetur aliox portiones. quia illa diminucō modicum cuilibz ascēdit. puta si sint ibi. xxiij. canonici cuilibz nō diminuitur n̄ xxiij. pars. et de tli modico nō ē curādū et pfm qa cetera pistū supaddituū in oneribz pvices singuloz sustinedis releuabūtur quia de facili pt redigi ad numerū statutū aliq forsan ce dēte vel decedēte. et q ec pistū augmētabitur cultus diuus z huitū eccie. et isto nō mirū si ptextu consuetudinis modicū dānū singlox aliqualr toleretur. pfm in honorē epi q ē caput dioc. et q in oc casu do aduentu psidētis consuetudines sibi solite sūt huāde. ff. de offi. pcōsu. et lega. obsuare. Cantecqz. h eni exq fit ptextu consuetudinis fiet seu censebitur fieri aūcte iuris. et sic nō poterit dici iniurioso cuius durū et rigoroso cū ius aliqn pmittat q aliqs alicui patiatur pudiciū etiā sine culpa. cuius nō sine cā. ut ex ut lic. nō de. qn frequenter. Ci. si aūt. cū regla iuris. sine culpa. diuncto q dz q execūtio iuris non hz iniuriā. ff. de iniu. iniuriarū. Ci. i. et. ff. q et a qbz pscripsit. p ista pte etiā bn facit. q in progatiuis qs mater eccia sic ē eccia cathedralis seu psidens in eade put ē epūs sibi vendicat in sbditis eccie sue filiabz cō suetudo ē attēdēda. ar. no. p Jnno. de ecedifi. ad audientiā. in fi.

De consuetudine. Rica. de pac. dcccxliij.

Consuetudo ē in quo dālo q de omibus que acquirūt diuges seu eox quilibz debz quilibz hāre ptē mediaz. ut si vir acqrat de suo aliqua bona mobilia vel immobilia. de consuetudine uxor in illis bonis debz habere dimidiā. et ecōtra si uxor acquirat aliq eox acqritur viro media ps. h supposito vir quādā volens emere de sua pecunia domū vel castrū vel vineā vel aliā rē percipit seu emit cū uxore q ipa mil petet in illa re p virū acqrēda vtute illius consuetudinis. et uxor sibi pactū de h facit. et p pactū renūciauit oīi iuri ptextu dicte consuetudinis. aut alias si dicta re acquirēda p virū petituro queritur an valuerit renūciacō. et vidz q nō. qa facta fuit donacōnis cā. et donacō inter virū z uxorē ē phibita. et p hoc alle. in spāli. l. ij. C. fi. ff. de dona. inter vi. et ux. et. l. se. et p h ec. e. ti. l. si sponsus. C. si donacōns. et. C. si uxor vel maritus. et maxime si valeret tlis renūciacō possent se diuges mutuo amore spoliare. et sic hz locū ratio. l. phibēt donacōes inter cōiuges. ff. de dona. inter vi. et ux. l. i. in oppositū vidz q p talē donacōnē uxor nō efficitur pauperior. si non acquirat. l z vir locupletior efficiatur. g vidētur q valeat. ar. ff. de donac. inter vi. et ux. si sponsus. C. si maritus. et. C. si qs rogatus. et. l. h si vir lana. C. q vir uxori. et. C. q legatur. qa nō amare. nec tāq int se infestos reputēda ē phibicō iuris fcā de donacōe inter diuges. ut. l. si id qd. C. si qs. ff. de dona. inter vi. et ux. et ad ista cō traria patz solutio. qa ibi donator efficiebatur pauperior hic nō. et hoc latius poterit expediri p ea q scripsi in margine. uxe. C. si maritus. in. l. si sponsus. supra alle.

De consuetudine. dcccxliij.

Utrū valeat statutuz vel consuetudo facta in cilio puincziali q archiepus metropolitanus possit cognoscere de causis subditoz suoz suffraganeoz. etiā eis inuitis i sua pa scz metropolitanā dioc. vidz q non inuitis subditis suffraganeoz. ut no. Jo. an. in nouel. de offi. lega. c. nouit. sup' pma glo. ibi epm. et p no. p eū de fo. compe. ē. signficasti. sup. ij. glo. in fi. et in facto erat ita. quia in quadam puincia erāt multe constitucōes puinciales inter cetera cauebatur ibi. q archiepūs metropolitanus hāret execucōez illarū constitucōnū

tã in sua dioc·q̃ in dioc· suffraganeoꝝ· et tam in subditos suos sue dioc·q̃ etiaz in subditos suoꝝ suffraganeoꝝ etiã p excessibz nõ ꝺmissis in dioc·ipius metropolitañ·querebatur anvtute harũ cõstitutionũ metropolitanus possit exercere cẽsuras ꝛ astringẽ subditos suffraganeoꝝ et eos vocare ad suã dioc·et foruz suũ p excessibz vel ꝺtractibz extra dioc·metropolitañ· ꝺmissis vel imitis·et q̃dã tenebant q̃ nõ sme volũtate ipoꝝ subditoꝝ·p q̃bz bñ facit glo·p dcã· Tez etiã illa glo·facit ad vnã aliã qõnẽ· nunq̃d archiepus tholosanus possit ꝺare archiepo anxitañ· territoriũ tholosañ·ut possit distringẽ sbditũ ipius archiepi tholosañ·et erat i facto·q̃ cũ q̃dam officiales regis ꝺdissent aliq̃ dãra seu aliqs excessus ꝺmissent anxitañ·ꝺtra archiepm anxitañ·seu eius gẽtes q̃ morabantur illi officiales regis tholosañ·req̃rebatur archieps tholosanus seu eius officialis q̃ p̃cederẽt p censuras·et alia iuris remedia ꝺtra eos·rñdebat archiepus tholosanus q̃ nõ auderet ꝓpter eoꝝ potẽtiã·sz libẽter dabo vobis hic territoriũ ꝛ procedatis pro ut vobis videbitur ꝺtra eos· Ipi officiales cõtradicebãt dicẽtes q̃ cis inuitis territoriũ in eoꝝ p̃iudiciũ nõ poterat ꝺcedere anxitañ·req̃rebatur an posz et lz quidã dicerẽt q̃ nõ· sz tñ casu crederẽ q̃ immo·exquo ipsemet tholosanus in eos ꝺgnoscere poterat ratione domicilij vel origims vel etiã exquo anxitañ·in sua dioc·etiã ꝺtra eos poterat cognoscẽ·de excessibz p eos ꝺmissis rõne delicti·p no·in ea glo· Jo·an·in·c·nouit sup·i·glo·de offi·lega·

¶ De electõne· ꝺcccxliiij·

¶ Canonici seu capellani ꝺpromiserũt in tres de ipis·ut scrutatis votis ommũ ꝛ singuloꝝ de caplo illũ eligerẽt in epm i quẽ omes vel maior ps ip oꝝ ꝺuenirẽt ipi scrutatis votis suis p̃mo·et deinde votis aliorũ·repierũt q̃ omes ꝺuenerũt in ꝓpositũ illius eccie·ipi copromissarij illũ solẽmiter elegerũt nõ scrutato p̃us voto suo·q̃ p̃tata sibi electõe ꝺsensit electõm· q̃rit utrũ teneat electõ·quidã dicebãt q̃ non· exquo nõ fuerat scrutatio votũ illius electi qui erat p̃sens·et de capitulo ꝓpter formã ꝓmissi que habebat ut scrutatis votis oim ꝛ singloꝝ ꝛc· Ipi vero nõ fuerũt scrutatio vota oim ꝛ singuloꝝ exquo illũ obmiserũt·q̃ forma mãdati diligẽter est ꝙanda·ut de ẽp·eũ dilecta·ff·manda·diligẽter·et·c·cũ expediat·de elec·li·vj·et·c·ti· cũ dilcũs·Qi·im antiquis·nõ eni impleta ẽ ꝺditio sub qua data ẽ·vel fuit ꝺpromissa ris eligẽdi potestas·scz si scrutatis votis oim ꝛ singloꝝ ꝛc·igitur nec potuerũt eligere· Alij dicebãt q̃ electõ erat de nã·q̃a satis ꝺsentiẽdo electõi declarabat voce suã ille ꝓpositus·g ꝛ c· sed illud nõ seq̃tur q̃ fuerit p sz scrutatio vocẽ ipius·qđ req̃rit forma mãdati ab vbie ꝺati·et notãter dico ab vbie iuẽ no·p Jo·an·in·c·fi·de restiꝛ spo· Inducebãt illi etiã q̃ frustra eius votum i scrutinio fuisz p ꝺpromissarios inquisitũ·cũ ꝛ si fuisz inquisitus nõ posz nec deberet se noiare·q̃ sic ambicõsus esz·arte mstri·ẽ·fi·et si aliũ noiasset illi michil ꝓfecisset cũ ncẽrio exquo omes alij in ipm ꝓpositũ ꝺueniebãt ipe eligẽdus erat igitur nõ fuit magnũ meo ꝺuemẽs si eius votũ scrutati nõ fuerint·cũ illud scrutatuz nõ ꝓdesset·ut ar·l·aliq̃n·cũ concor·ff·ad velleia·

¶ De renũciacõne· ꝺcccxlv·

¶ Patronus clericus p̃mo p̃ntauit epo ·A·epus antez̃ vellet illũ admitteret mstituere p̃misit edictũ·ut si quis vellet se opponere certa die ꝺpareret quo termio edicti pendẽte dictus·a·p̃ntatus in mambz ipius prom solus renũciauit p̃sentatiom sue ꝛ iuri sibi p eã quesito·quo fcõ dictus p̃nous quidã canonicꝰ cessit seu ꝺcessit p illa vice ius p̃sentãdi·ut suo nomine quẽ vellet p̃ntaret·q̃ canonicus presentauit eidẽ epo·b·et tandẽ antez̃ eps dictũ·b·p̃ntatũ scõo mstituere t·a p̃mus p̃ntatus in mambz epi iterũ renunciauit iuri suo·q̃ p̃mo renũciauerat in mambus patrom·et tũc epus·b·scõo p̃ntatuz admisit ꝛ mstituit postea vero epus p̃tẽdẽs scõam p̃ntacõem nõ tenuisse·et p ꝺseqns nec mstitucõem subsecutã ex ea qꝫ prons antez̃ p̃mus in mambz epi renũciasz·nõ poterat scõm scz·b·p̃ntare·qꝫ erat p̃nous clericus cui nõ permittitur variare·et p̃r

cõsequẽs nec dcũs canonicus cui ptãtem
pñtandi cesserat eũdẽ. b. potuerat pñta-
re. et sic ex hꝫ ptãtẽ cferẽdi ad se ptinere
iure deuoluto. ex eo qa post renũciacõnẽ
pmi scz. A. pronus aut alius eius nomie
nullũ pñtauerat infra tpa debita. bñficiũ
illud ctulit aũcte ordinaria. et tãqꝫ iure
ad eũ p prom negligẽtiã deuoluto. cui dã
. c. tãdẽ aũt demẽs in noticiaz cuiusdã. de
expectãtis aũcte aplica. ad collacõnẽ di
cti epi bñficiũ illud infra tps debituz. ipe
. d. aplicus impetrãs acceptauit et sibi ob
tinuit. puideri p executorẽ suũ de bñficio.
Queritur qs dictoꝝ. a. b. c. d. in dcõ bñfi
cio sit potior. et p quẽcũq dctione huius
qõnis exp̃misso themate formãtur seqñ-
tia dubia. Primo an dcũs. a. pmo pñtat?
potuerit in mambz solius prom clerici re
nũciare et eius renũciacõ valuerit p̃sertim
postqꝫ pñtatio iam erat dlata7 exhibita
superiori scz epo. et fuerat dictũ qd sic. p no.
p Jo. an. in. c. si electio. de elec. li. vi. cũ re-
missionibz. ibi facti. q iuri nõdũ qsito in
mambz solius inferioris renũciari pt ar.
no. p archi. de offi. lega. c. deliberacõne. C.
fi. circa fi. Secõo an dcũs pronus potuerit
cedẽ seu dcedere illa vice ius seu ptãtem
pñtandi illi canonico seu alteri et fuit dic-
tũ qd sic. exquo bñficiũ vacabat. ar. c. cõ
stitutus. de dcess. plẽ. cũ ibi no. p Jnno. et
no. p eũ. c. dilecto. de elec. Tercõ an dato
qd renũciatio nõ fuisset facta in mambz pa
troni p ipm. a. pmo pñtatũ. vel facta nõ
fuisset de iure. si pendeñ. p secucõe pñtatio-
nis sue pmus pronus. secõum scz. b. pñta-
uit seu canonicus p dcũs seu alius eius no
mie. si pmo pñtato postea iuri suo debite i
mambz epi renũciãte talis secõa pñtatio
sit admittẽda p ep̃m. et videt qd nõ. qa fcã
fuit pendeñ. pma pñtacõne ipius. a. et sic
nulla fuit ipo iure qa nõ licuit tali prono
clerico nec alij eius noie demẽti variare
de iure patro. cũ aũt. et sic scz deuenit ad
casuz quo fieri potuit scz quia pmus pre-
sentatus renunciauit iuri suo. non ꝓpter
hoc validatur. ar. reg. iuris. non firmatur
tractu temporis rc. de reg. iuris. li. vi. credo
tamen qd sit admittenda. si patronus pe-
tat eam admitti vel alius eius nomie. qa
petẽdo eam admitti satis videtur eam de
nouo facẽ exquo suã obtinet voluntatẽ.
et ita qsi ut ex nũc sumat vires suas cũ nõ
retro supserit. ar. ff. de offi. pcõsu. et lega.
. l. obtinare. C. fi. cũ iuribz ibi alle. et. c. li. de
ꝓcurã. li. vi. et p hꝫ bñ facẽ cle. cũ ci quẽ. de
dcess. plẽ. et idẽ credere etiã si nõ petit eã
admitti. dũ tñ nõ reuocet aliã faciẽdo hꝫ in
eadẽ volũtate pistat. et ipam et pñtatus
scõs petit eã admitti. qa satis pronus vi-
detur eã nouiter facẽ. exq̃ in eaccẽ volun-
tate pistit. et pmittit eũ p̃sequi illã pñta
tionẽ. ar. dicti. C. fi. cũ iuribz ibi alle. et ar.
de supplẽ. ne. pla. sanct. cũ ibi no. et sic mul-
to fortius credo qd si postqꝫ pmus scõo re
nũciauit episcopus illũ scõm instituit. et
pronus nõ dtradixit. qd valeat institutio.
et idẽ si tũc pronus nescit hꝫ postea ratũ
habuit. qa sufficit ratihabitio prom. ar. de
iure pro. cura. et. c. suggestũ. et no exp̃s-
se p hosti. in suma. de iur. pro. C. fi. q̃ inter
q̃bz differant. v. qd si eccia vacañ. p p̃-
missis etiã facẽ. qa q̃ patit qõ pt impedire
dsentire vidz. ut. l. sepe. C. cur aũt. ff. de re
iud. iunc no. ff. de pig. fidei ussor. C. pr. et p
dp. in reg. iur. q̃ tacet. et. ne gra. is q̃ tacet.
de re. iur. li. vi. p pmissis etiã bñ facit qõ
no. archid. d elec. sicẽ in fi. ñ. glo. li. vi. ms
mo forsan posset dici. qd etiã absq; nouo cõ-
sensu prom. ista scõa noua pñtacõ sumat
vires nec pronus possit dtra venire. qa ab
inicio i sui p̃iudiciũ tenuerat. ar. ff. de ser-
ui. rusti. p di. p fundu. et cõi. p di. l. ñ. et. l.
fi. nec pmittendũ ẽ sibi venire dtra factum
suũ. ar. l. post mortẽ. ff. de adop. nõ enim ab
inicio simplr erat nulla. msi in fauorẽ p̃m
cui p̃iudicari p scõam pñtacõnẽ nõ debuit
nec potuit. g cessante fauore p̃m cessabit
inualiditas scõe pñtacõnis et sumet vi-
res efficaces. ar. dcõ ꝓ iuriũ. l. p fundũ. et
. l. fi. non enim interest alicuius eã esse nul-
lam. nõ epi. qa lz esset nulla nõ ꝓpter hꝫ ad
eũ ptineret dispositio bñficij. ut. j. dicta. m.
nec p̃mi. q iã renũciauit. nec prom q hoc
nõ posset allegare cũ suã turpitudinẽ alle-
garet. et venire dtra factũ suũ. et qa ut p̃-
missi saltẽ in p̃iudiciũ eius tenuit. igitur
exquo nullus pt prẽdere interesse huius
nullitatis seu inualiditatis. videt qd null?
sit audiẽdus volẽs eũ impedire q̃minus
admittat. qa nõ solet audiri quod nõ int-
est. de elec. cũ inter. R. Quarto dato qd di
ctus pronus dicus pdẽte pñtacõe p̃m

secundū pñtat·quero an ꝓpter hoc ad su periorem scz epm devoluatur dispositio·ut ipo ꝑmo renūciāte eo ipo possit de bñficō disponē qi pronus sic variādo redderet se indignuz·et dico q nō·dū tñ nō psen tauerit indignū·ar·no·in fili·p Innoc·de elec·ꝛ consideramus·in scda glo·in pnci·et sic dico q mlt ut in ꝓcedēti qone dixi·i fi· scda pñtatio possz dici resumere vires vel alias forsan nō possit ꝓpter impedimentū in psona ciusdē scdo pñtari·scda pñta tio sortiri effectuz exquo ꝑmus renūcia uit et scda pñtatio nulla est·si hoc teneas vel alias nō ꝑt sortiri effectū ius pñtādi debz redire ad eundē pronū·et nō devolui tur potestas disponēdi ad supiorē·ar·di ecti·c·si electo·de elec·li·vi·q etiā hz locum in prōmis ꝛ pñtatis·ut ibi no·Jo·an·i no uella·in fi·iij·glo. Sic ex ꝑmissis ꝛ cludo rñsionē ꝓpositē qōnis qs dictoz·a·b·c ·d·sit potior·qz dico q·b·scdo pñtatus p pronū·et dictus·a·qui dicto iuri suo bis renūciauit nulluz ius hz·C·vero cū epus post admissionē ꝛ institucōnē facta de·b· scdo pñtato·et infra tēpus debitū ꝛ tulit etiā nullū ius tenet cū pñtatio scda ipius ·b·facta postq̄z ꝑmus renūciauit i mam bus prōmi fuit bona ꝛ canonica ꝛ admittē da·put etiā fuit p epum admissa·et bñ· tū etiā qz et si nō fuissz tunc bona·sup fit tñ vires post renūciacōnez ꝑmi cessante cā impedimēti ꝛ pronō ꝛ tinuāte volūtatem· q̄si de nouo fuit facta·tū etiā quia epus admisit eā·tū etiā q̄a pronus non ꝑt dici fuisse negligēs nec ad epm per ꝛ sequens etiā iure devoluto pertinuit collatio ꝓpter qō etiā dictus aplicus nullū ius hz.

¶ De filijs psbiteroz. dcccxlvi.

¶ Papa mādauit dispensari cū quodā q̄ erat de psbitero genitus et de soluta·ut possit ꝑmoueri ad oēs ordines ꝛ obti nere etiā bñficiū cū cura·si essz idoneus et nō essz pne incōtinētie imitator·ille autē cui papa ꝛmisit ꝓtendēs se impetrasse ꝛc· dispensauit cū eo·postq̄z ille cū quo sic dis pensatū fuit impetrauit in forma ꝛmūi ad collationē ꝛc·et tandē vacāte illo bñficio cadēte sup gra sua acceptauit infra tēpus debitū·et petijt sibi de illo ꝓuideri·sequēs vero in data q̄ idē bñficiuz acceptauit et fecit sibi ꝓuideri ꝛ in possessionez induci opponit ser dat obiectū de illegitimita te ꝛtra ꝑmū et impugnat ꝑmissam dispē sationē·ꝑmo qz eius mater soluta ex q̄ p psbiteruz fuit genitus erat parrochia na illius psbiteri·et cui idē psbiter minis strauerat eccliastica sacra·ꝑsertim sacrm pemtētie ꝛ eucaristie et de hac qualitate nō fiebat mentio in lris·qō videbatur de bere fieri·qz hm hz erat filia spūalis·et sic cōmiserat nouā formā delicti sc̄z incestus spūalis·ut vidz·ar·xxx·q·i·omes·et·c·sc· Item obicit q tempe obtente dispensati oms ille erat publicus ꝛcubinarius ꝛ ma nifestus·et q ꝓcreauerat liberos ex q̄· dā ꝛcubina quā añ dispensacōnē et tūc et postea tenuerat·et sic dispensacōis māda tū seu ꝛditiones ibi appositē nō fuerūt pu rificate veraciter qz ibi tūc erat pñe incō tinētie imitator·Queritur utrū isti artu culi si alias sint i bona forma sint de bona materia ꝛ admittēdi· et ꝓbari debēat ob stare dispensacōm·tenuerūt dñi q nō·ꝑ mū eni nō obstat·qz pemtētiaria nō ꝛsue uit illā qualitatē etiā si fuissz exꝑssa p illū q̄ impetrat dispensacōnē apponere in lris nec exꝑmere tales extrinsecas q̄litates crimē aggrauātes·ꝑsertim nouā spēm cō cubitus parētū nō inducētes·allegabat no·hosti·de fil·psbr·c·fi·circa fi· et de illa qualitate retulit auditor tūc sc̄z dñs·Jo· bone burse·qui repulsis articlis ꝓuidit et sentētiauit ꝑ ꝑmo in data·cū quo fuerat dispensatuz·asserēs se sup hoc informatuz cū illis ꝛ pemtētiaria·et ꝓbti cū dño flore tin·cardmali tūc sūmo pniario q pniaria non ꝛsueuit exꝑmē illā q̄litatē·Ite qz ꝓpt ām inistracōnē dcōz sacroz nō ꝛtrahit ꝓprie cognatio spūalis talis·sicut cū illa quā tenuissz i baptismo·vel cui ministrassz sacrm bapmi·ut in dcō·c·nō·fac no·host· in sūma·ꝛ ognacōe spūali·¶·et an aliq̄s· in fi·Sc̄s obiectus etiā nō obstat·qz il la ꝛba posita in mādato dispēsacōis si sit idoneus ꝛ non pne incōtinētie imitator potius sonāt i quēdā modū ꝛmissarij q̄· liter debeat ꝛ sup q̄bz mgrere instructiuū q̄z in ꝛdicōnē ꝑsertim extrinsecam q̄ red dit mādatū ꝛdicōnale·si dāt sibi certam formā q̄ sme exꝑssiōe etiā intellgētur·ut

in.c.lz.de fil.pbi.ergo rc.facit.ff.de tute. muto.C.sb ditione.de le.i.l.iij.et qō no. Inno.de pbup.dudū.m pn.ij.glo.et glo. Jo.an.in.c.uūdices.de offi.dele.in clem.et qō no. Inno.de trāsla.c.lz.glo.fi.et cū ap pellatū fuisſz ab eo dē dño Jo.et cā appella tionis michi cōmissa fuisſz.de omīū dñoꝝ cōsilio eius sniam confirmau.pertim qz illa ps q̄ dederat articl'os voluntarie coram me cōclusit nec petijt illos articulos admitti. et ideo fui in securo.

De offi.vicar. dcccxlviij.

Epus constituit vicariū suū cui dedit la tissimā ptātē et inter cetera capl'a dedit si bi ptātem dispensandi in oīibz casibz in quibz ipe posset siue aūcte ordinaria siue delegata.etiā aplica sibi omissa vel omit tēda post datā istius vicariatus.ppa mā dauit epo q̄ dispensaret cū quodā illegi timo q̄ posſz ad oēs ordines promoueri et etiā obtinere bñficia curata.si eū reperiret idoneū.et incōtinēcie prne nō imitatorez ut in forma consueta. Queritur an vicarius suus pdcūs posſz cū eo dispensare.et hic sūt due qōnes sub vna.primo an epus pos sit omittere sibi omissa seu cōmittenda ut si postea aliq̄ omittātur.eius omissio vir tute talis cōmissionis p epus facte possit illa expedire. Et hic quidā dicebāt q̄ hic ar.ff.de sui.urba.pdi.si suitus.C.futuro. et qō no.de ec.edi.ad audiētiā.pertim qz epus post omissionē sibi factā pduraūit in eadē ptāte.g̃ extūc videatur recōmi sisse.ar.ff.de offi.pconsul.obsuare.C.fi. maxie qz multa trāseūt cū vmuersitate q̄ committebātur vicario.ar.l.in mocicus.ff. de otrahē.emp.pertim qz facta fuit spēalis expssio.ar.l.i.C.illō.ff.de hē.vel ac.ven. nā sub vniuersitate vemūt futura.ar.l.q̄si tū.in fi.i.sz̄n.ff.de pecul.q̄ ita ocor.cū.l.nō ptvideri.ff.de iudi.et ibi no.p quo.C.de ap.amplioꝝ.C.fi.pertim pp ter id ēptita tē iurisdictōnis q̄ ē inter ptātē seu iurisdi ctionē epi et vicarij seu officialis sui. quia eo ꝛ idē ē ohistoriū. ut in.c.nō putamus. de osue.li.vi.q̄a in hūtibz symbolū rc̄.ar. .l.in rē.C. Itez quecunq̄.ff.de rei ven.C.de adop.cū in adoptiuis.cū ocor.pertim qz se jui posſz mag nū piculū si otradicētur. nā si oporteret epm lōga absentia vel infir mitate impediri.nec posſz officiali vel vica rio suo etiā sibi aūcte aplica cōmissa vel alias cōmittēda committere.sequētur q̄ multa negocia q̄ romana curia nō cōsue uit nisi ordinarijs cōmittē.nec expedita re manerēt q̄ inconuenies vidēt.p q̄ allega tur.qō no.Jo.an.in no uel.de elec.si confir macōnē.li.vi.in illa qōne.an metropolita nus possit omittere ptātem confirmādi ele ctionē fiendā. Alij vero dicebāt otra.q̄a qō nōdū est omitti nō pt.ar.l.nō pt videri.ff.de iudi.et q̄ iurisdictio seu ptās nō dū opetens nōdū videt posse omitti.etiā ut valeat omissio in tempe quo cōpetat.ar. .c.romana.C.i.de offi.ordi.li.vi.Sz Jo.an. ibi rndet.et in.c.si cōfirmacōnez.ibi oino vide.p quo q̄a iurisdictō.q̄ nōdū cōpe tit nō pt ratā habere.ut.l.lz.ff.de uū.g rc. nec an mādari q̄ista equipantur postea ratū hr̄i.vel ante mandari cū ratihabitio retrahatur rmādato anteriori oparetur. ut.l.fi.C.ad macedo.nec obstat q̄ sb vs muersitate mādata vmāt futura q̄ verū ē futura q̄ sūt vel erūt de natura illius vni uersitatis cuiusmōi nō sūt specialr aūcte aplica demandāda q̄ nō otinētur sub po testate ordinaria epi.immo omittitur sibi extrinsecus rtanq̄ vni alteri singlari p sone.et ideo nō vemūt.sicut etiā in fideicō missovniuersali non vemūt ea q̄ here capit extrinsecus et nō iure hereditario. ut.ff.ad trebll'.in fideicōmissoria.C.i.et fi.cū ocor.nec obstant no.in.c.si confirma tionē.q̄a ibi ptās confirmādi electiones metropolitico ordine tēpe omissionis liez tūc nō essz electō facta cōperebat metro politano.et sic cū fieret racōne sue ordina rie ptātis ideo nō mirū si tūc poterat cō mittere.etiā anteq̄ fieret electio cū tunc haberet ptātem inclusam sb vniuersitate iurisdictōnis sue ordinarie.lz exercitium nonduz haberet actu ȝ habitu.ȝin casu nostro epus pdictus nullā ptātez inclu sam sb ptāte ordinaria hēbat i cauȝ omit tēdis sibi aūcte aplica.nec exercitiū actu nec habitu.et ita nō vidēt q̄ aī potuerit omit tere.Secda qō q̄ ei pmisso dubio ē an eps cui cōmissa ē potestas dispensandi p mo dū pmissum possit eā alteri committere

quidam dicebant q̄ nō p̄ c. fi. de offi. dele. ubi vidē textus. Alij vero dicebāt q̄ immo. exquo cū cāe cognitione ē datus sez si ille cū quo esset dispensandū fuerit idoneus et nō fuerit paterne incōtinētie imitator. nam tūc ppter causē cognitōnez annexam censetur non nudus minister nec alias constat q̄ persone industria sit electa. et ideo p̄t omittere. q̄ illud. c. fi. dē beat intelligi q̄n nudū ministeriū dispensandi est commissum sine quacūq; cāe cognitione ut ibi no. p̄ Innoc. et hosti. circā fi. Alij vero dicebāt q̄ ꝛz tūc cū cōmittitur cū causē cognitione seu inquisitōne p̄tās dispensandi. ea q̄ sūt cāe cognitōis omitti possunt. Ea tn̄ que ꝺcernūt factū omissē dispensationis nō p̄nt cōmitti. et sic dicebant q̄ paulus intelligit dictum. c. fi. in cleñ. iudices. de offi. deleg.

¶ De pactis. ꝺcccxlviij.

Casus talis ē. dñs ciuitatis tradidit cuidā pecuniā massam argenti isto pacto q̄ de qualibz libra argenti ad pondus illi redderet centū denarios bonī argēti sicut est illa massa ita q̄ centū denarij sint ponderis in pūcto vnius libre ad pōdus. sunt autez inter illos denarios aliqui leuiores aliq̄ grauiores. mercator autē q̄ de mercibus suis licito mō habz de p̄dicta pecunia vel campsor q̄ emit de ea cū florenis suis ponderat singulos denarios. grauiores intelligit et conflat in massam. et inde lucratur. leuiores postea expendit ꝛ emit inde florenos. queritur nunq̄d lucrū istud sit licitū. ita q̄ non teneatur illud restituere ꝺfessori q̄ habuit istū casū. videbatur illō lucrū illicitū et q̄ ille tenetur ad restitutionē. nam ille p̄mo lucratur cum iactura populi. q̄ licz quilibz denarius valeat duodecim. et expendatur p. xij. denarios. cōiter tn̄ habēs centū de denarijs ꝛz habeat valorē vnius libre masse argenti ad pondus. si habz eos mixtim indifferenter graues ꝛ leues. si tn̄ habz centū leuiores. nō habz valorez tm̄. et pecunia habz multiplicē usum. nam pecunia nō solū expenditur sed etiā thesaurisatur. et si teneat eā aliq̄s in longū tēpus cū pecunia erit interdicta. et nō habebit cursū plus dāmificatur habēs leuiores q̄ bōs mixtis leuiores ꝛ grauiores. Item

ꝺtingit si pecunia interdicatur. Idē si trāsferat eā ad p̄riam alienā. et dñs faciēs talem pecuniā videt velle q̄ expendatur ꝛ cursū habeat ꝛ cōiter eā tradat. et ꝛz nō ind̄icat talē ꝺflationē fieri satis tūm verisimile ē q̄ nolit eā fieri. et q̄ velit rei publice fieri illud comodū q̄ pecūia eox plus valeat Sed nus vero reuerēdus dñs sic dic̄ q̄ tale lucrū ē licitū. q̄ ille ꝺflat rem q̄ legitime sua est. et potest de ea facere q̄d vult. et ꝛz cētū denarij leuiores mius valeāt q̄ vna libra ad pondus. tūm sic nō sufficit nec facit lucrū illicitū q̄a ꝺceptō q̄ nō transcendit dimidiū iusti p̄ij ē licita. et p̄ceps ꝺcedit ꝺtrahentibz q̄ mutuo se decipiāt. et q̄libet duodenus habeat de cōi cursu qō valeat. xij. denarios et nō aliter allegat. videtur michi q̄ ꝺfessor bñ dicat p̄ rationes suas. Item q̄ si talis electio denariox leuiorum ꝛ debiliox a fortioribz seu grauioribz esset licita ꝛ p̄mitterētur fieri sine peccato. sic posset ꝺtingē a quolibz mercatore. vel alio talē electōez facientē ꝛ sic gnāliter tota pecunia p̄ncipis vel magna ps eius posset legitimo pondere defraudari. et sic eius cursus cōsequēter diminui in valore. qō esset inconuenies. cū nō deceat esse in p̄tate inferioris ordiationes p̄ncipum irritare vel defraudare. ar. iuriū ꝺmunū. in fine. c. quāto. de iur. iur. ubi vidē textus p̄ dicto ꝺfessore. Si enī p̄ceps peccat pecuniā quā facit legitimo pondere defraudādo ut ibi. multo fortius ḡ peccāt inferiores. Item pro ista p̄te videtur textus exp̄ssus si nō calumietur. C. de veteris nūmismat. ptāte. l. i. li. xi. ubi dex. iubet denarios principum aūctate formatos ita tradi ac suscipi ab ementibz ꝛ distrahentibz ut nil omino refragationis seu refutacōis oriat. nec aliq̄d fieri q̄ minus debiti ponderis ꝛ speciei sint. In hac etiā rōne fac. l. q̄cūq; ff. de falsis. ubi p̄hibet ne q̄s possit radēdo vel minuēdo pecuniā immutatē alias p̄nitur pena falsi. Item p̄batur sic. q̄ de iure sūt necessaria tria in q̄libz moneta q̄ritū ad intrinsecā sbam pecunie. s. p̄ba materia. iustū pondus. et imago seu sbscp̄cō p̄ncipis quox altero deficiente nō cēsetur p̄ba moneta sed reproba. ut p̄batur ꝛ no. p̄ dec. ff. de ꝺtrahē. cp. l. i. et in dicta. l. i. C. de veteris nūmismatis

ptāte īuecta. l. quītus. ¶. pnl. ff. de auro. et ar. le. et no. p dec. in dec. c. q̄nto. cū igit̄ p tl'em elec̄onē li foret licita posset in vno de ſb stātialibꝫ defraudari ſcz in pōdere g̃ nō ē licitū. Itē pīceps tl'es denarios faciēdo quor nō ſolēt ſmgli p gētes eis utentes pōderari. forſan ꝓpter eor multitudinē vel valoris cuiuslibꝫ paruitatē ꝛ quor ec̄ ſmgl'os essꝫ q̄ impossibile seu ſaltē mmū difficile p oparios eor seu monetarios pōderare ꝛ sub certo pondē fabricare. videtur īmutē vnū cū alio compensare velle et sic etiā ꝑpensatos expēdi. et p ꝑſ̄s committere fortune q̄s debiliores vel fortiores ſ habeat q̄n p gētes expēdūtur. et etiā eor in trinſecū valorē in pondē ꝑſiſtentē refer re velle nō ad ſmgl'os denarios in ſe ſ̄ ad librā seu marcā eor. et p tale pōdus librā vel marcā facē eos de monetis suis p suas gentes cāp̄ſoribꝫ expediri seu tradi. ¶ Sic g̃ nō vidꝫ q̄ ꝑuati possent mutuē talē ele ctionē denarior debilū a fortioribꝫ facē. q̄ sic auferrēt illā mutuā ꝑpensacōnē ꝛ for tunā. et quo ad pōdus libre vel marce in trinſecā bontatē ad quā pīceps se retu lit ꝛ sic ꝺtra pīcipis intencōnē venirēt. et eius pecuniā legitīo pōdere defraudarēt. q̄ nō vidꝫ ꝺcessibile cū intētio pīcipis re gulet oīa facta sua. et sic nō ly eius ver ba nec eius intētionē fraudare. ff. de legi bus. l. ꝺtra legē. cū cōcor. p ista pte vidꝫ tex. C. de pōderat. et auri illa. li. x. l. i. et. ij. Itē nō licz ꝺtrahentibꝫ circa quātitatē vel qualitatē pōderis vel mensure in mercibꝫ mutuē se recipe. nec circa pōdus vel men surā mercis aliq̄d immutare. ut ex. de ēpt et ven. c. ij. ff. ō dolo malo. arbitrio. C. de eo. ff. de act. emp. l. si q̄s a me. cū ꝺcor. sic er go nec in pōdere pecunie date ꝓ pcio. ut eq̄litas ꝙuetur ubiq̄. nō ob. q̄ ōr p te nētem ꝺtrariū q̄ potest q̄s facē de suo q̄ vult. q̄ illō salua sui g̃a nō ē ſmplr verū p̄ſertz in monetis. ubi tota eius ptās de pendet ab ordiacōne pīcipis ꝛ eius intē tione. C. de fal. mo. p totū. et ītribꝫ ſupus allegꝫ. Itē nō ꝑt quis in suo nec de suo fa cere q̄ vult. p q̄ immittit in debitē aliq̄d in alieno. ꝓut facit iste sic eligēs pecuniā bonā ꝛ debilem alīs tradēdo. g̃ tē. ar. ff. ſ ꝙuit. vendicē. l. ficuti. ¶. aristo. cū ibi no nō obstañ. etiā q̄ dicatur q̄ decepcio non trāſcedēs dīmidiū iusti p̄cij est licita. q̄ ſalua eius g̃a illud nō est verū ſi fiat de loſe. et ex certa eius sciēcia aliq̄d machi nādo ꝺtra eū cū quo ꝺtrahit. ut expresse no. glo. in. l. Itē ſi p̄cio. ¶. quēadmodum. ff. locati. et. ff. de mīor. l. pōponius. ¶. i. alīs est. ¶. ſub. l. in cause. et no. p dec. de emp. et vendi. cū dilecti. et de testi. cām q̄. constat aūt q̄ taliter eligēs pecuniā ex certa ſcia entia ꝛ dolose talem electōem in machinatē p quā aduersarius decipitur. g̃ tē. Itē il la regla q̄ decepcō citra dīmidiā sit licita nō ē vera in decepcōe ꝙuemēte occasione vicij vel defectus rei deducte in cōtractu. ut. l. iul'. in pn̄. et p totū. ff. de act. emp. et ō edil'. edic. p totū. g̃ nec ſi decepcio ꝙuem at ex decepcōne vicij pecunie. ꝓut essꝫ in casu hmōi cōms q̄ pecunia ē res deducta in ꝺtractu. et pecunia sic electa ſm intētio nē ordiacōnis pīcipis ē viciosa ut supra declarauī. nā inter ꝺtrahētes dꝫ paritas et equalitas obſuari nec debꝫ vm circa con tractū licere q̄ alij licitū nō existit ut iu ribꝫ dūibꝫ. Itē etiā est magna decepcō et realis ꝛ intētionalis. exquo iste elector pe cunie sciat pecuniaz traditā debilem. et ille ignorat q̄ recepit. q̄ forſan ſi sciret nō reci peret pecuniā. n̄ essꝫ bona. ſm q̄ pīceps or dinauit mercē suā bone pecunie equiualē tē traditurus. g̃ nō ꝑt negari q̄n ibi sit dolus saltē incidēs in ꝺtractu. q̄ dolus ē machinacō q̄dā alterius decipiēdi cā cum aliud ſimulatur ꝛ aliud agitur. ut. l. i. ¶. dolū. ff. de dolo. q̄ dolus incidēs ē purgan dus alias essꝫ ꝺtractus rescindēdus ſi essꝫ bone fidei. vel agi possꝫ ad decepcōem in ꝛe no. in. l. rē maioris p̄cij. C. de rescin. ven. et in dicto. c. cū dilecti. de emp. et ven. ſ̄ mi chi videtur saluo ꝺcilio melioꝛi.

De pactis. decexlix.

Episcopus cantuariceñ. fecit passagiuz cū rege francie q̄ ꝓ certa recōpensacōne transtulit in eum dīmidiā ptem ciuitatis tūc in ſolidū ad epm pīnentē. ſ̄ acto q̄ ſi rex partē quā in eū epus transferebat poneret ex manus suas q̄ ipso iure ps re gis rediret ad ipm epm ꝛ comunū eccle

et etiã data sibi in recompensacõnẽ penes
eccliam remaneret contigit qꝙ in tractatu
pacis mitte cũ rege anglie rex francie trã
stulit terras ducatus aquitanie in regez
anglie inter quas trãstulit oĩa q̃ habe-
bat in comitatu et tota dioc̃. Caturicen̄.
queritur nũquid cũ sit dicta ciuitas seu
ps quã rex francie p illud passagiũ ob-
tinuit trãslata in regẽ anglie sit locus pe-
ne p̃dicte ut deat redire ad dominũ ec
clehe caturicen̄. tanq̃ sit purificata cõdi
tio p̃dicta. et vidz qꝙ nõ. q̃ hoc casu ꝓpter
cãm necessitatis pacis regi sit pmissa aliena-
tio. lz alias esset sibi alienatio ꝓhibita. et
p̃sertim quia transit sub vmbrositate aliarũ
rerũ seu terrarũ. ar. ff. de fundo dot. l. i. ff. ꝺ
otrahen. emp. l. in modicis. ex̄ de iur̃ pro.
ex lris. cũ ibi no. p Inno. ꝙ hoc. ff. dele. ij.
peto. Q. p̃ diũ. ꝙ ista pte bñ facit. ff. de pu
blicanis. l. fi. Q. si ꝓpter necessitatem. et. l. ce
sar. ꝙ ß etiã bñ facit. ff. locati. l. itẽ q̃ritur.
Q. exercitu. In oppositũ vidz qꝙ etiã si per
modũ vniuersitatis trãsferatur et sb̃ vni-
uersitate michilominus fit locus ductio-
ar. l. fi ita quis. Q. ea lege. ff. de ver. ob. de
leg. ij. peto. Q. fratre. nõ enĩ refert quomõ
extra manũ suã ponat. dũ tñ ponat ut con
seatur p̃missse duencõnis ꝺdicio extitisse.
ar. l. cũ huius. ff. de ver. ob. ff. quẽ admodũ
testa. apte. l. si in duobz. Q. i. quẽ admoduz
ser. amit. q̃ fundũ. ff. de aqua cotid. et esti. l.
ij. Q. quesitũ. C. si mãcipi. ita fuerit ali. ut
manu. l. fi. ꝓ ista pte vidz textus. qꝙ exq̃
ista necessitas alienãdi ex̄ manuz regis p-
uenit occasione regis minoz rex vidz
in culpa. igitur ipi ep̃o teneẽ. ar. l. si mer
ces. Q. culpe. ff. locati. cũ ibi no. cũ turibus
allegatis.

¶ De pactis. Rica. decel.

¶ Sortũ filia totata q̃ promisit p pactuz
iuratum qõ tote cõtenta nulluz ad bona
paterna regressum haberet mtestato pa
tre decedente possit illi succedere. p̃sertim
cũ aliis fratribz z sororibz. Gente. ut audi
tũ in. c. quãmus pactũ. de pact. li. vi. tenet
qꝙ sic. qꝙ pater decedẽdo intestatus vidz
tacite heredibz ꝓ inquiorib̃z reliquisse he-
reditatẽ suã. ut. l. ꝺficiũtur. ff. de iur̃ codi
cillor. Cõstat aũt qꝙ si pater eã instituissz
qꝙ non obstante renũciacõne admittẽda
essz ad hereditatẽ ex nouo iur̃. ar. de renũ.
c. i. et de iur̃ iur̃. c. ad nram. ij. cũ ibi no. fa
cit. ff. de excep. rei iudi. si mater. Q. eandẽ.
cũ ꝺcor. igitur z ab intestato. exquo sic de-
cedẽs p̃ sibi vidz dedisse. p̃sertim qꝙ i du-
bio vidz fuisse intentio renũciatis filie. et
p̃ris totãtis. ne haberet recursuz ad eius
bona otra eius voluntatez. mfrmgẽdo vel
impugnãdo eius iudiciũ si alijs reliquis
set. cũ igitur nulli alteri pater reliquerit
et sic intestatus decedẽs sibi sic z ceteris
reliquit tacite ut dictũ ẽ. g̃ sibi p̃ succe-
dere. nõ obstãte renũciacõne. et p̃sertim
ubi nulli alij liberi maxie masculi existũt
quox fauore vidz p̃ in dubio eã voluisse
renũciare ne p medĩũ filie ad alios noie
eius deueniret hereditas. secus autẽ ubi
nulli sũt liberi masculi ꝛz vel sole alie filie ul
soli ꝺgnati. p̃sertiz femĩtes ex femnea
linea. qꝙ tũc cessat ratio z intentio p̃ris eã
faciẽtis renũciare. et ipius filie. et sic ar-
guitur ab intentione ptiũ ex verisimilibz
arbitrata. ar. iuriũ ꝺmumũ. tenẽt tñ. q̃dã
otra. ꝓpter g̃nalem renũciacõnẽ q̃ etiam
cõcernit z ꝺcernere p̃t etiã successionẽ ab
intestato ut sic exquo sic simplr et g̃nalr
renũciauit utriq; iur̃ renũciasse vidz. ff. ꝺ
succes. edicto. l. fi. Q. ꝛz videndũ. cũ ibi no.
in glo. qui enĩ effuso sermone loq̃tur in
ꝓmptũ incidit piculũ. ar. l. fi. C. de emp.
et ven. ꝓ hoc p̃t induci qõ no. Cy. post pe.
de bella. pti. C. de resandẽda ven. l. rẽ maio
ris. in. vi. q. et Jo. an. in nouel. de emp. et
vendi. c. pnl. sup glo. et rñdẽt ad rationez
gentze. qꝙ illa turis p̃sũpcõ q̃ p̃sumit p̃rem
intestatũ decedẽtẽ tacite ꝓ inquiorib̃z re-
liquisse. tũc hz locũ cũ cũ pr̃ non facit aliquẽ
renũciare. secus si facit aliquẽ renũciare
q̃a tũc quo ad illũ exquo cõstat qꝙ semel
voluit p renũciacõnẽ filiam excludẽ ad
huc eiusdẽ p̃sumitur voluntatis mi ostet
expresse qꝙ sibi dare voluerit. q̃a meritis nõ
certis z cõ. ut. l. ꝺtinuus. Q. cũ ita. ff. de ꝛbo.
ob. Ad alia rõnez dicũt qꝙ immo vidz fu-
isse intencõis oĩ iuri renũciare exquo
g̃nalr z vnĩsaliter renũciauit q̃a q̃ nul-
lũ z oĩa dicit michil excludit. ff. de rebus
dubijs. l. fi is qui ducta. Q. verũ.

¶ De arbitris. Rica.

¶ Compromissum. decli.

est in tres vel in duos ex ipsis quicūq; sm̃t sic q; ipi tres vel duo ex ipis habeant potestatē ꝯgnoscendi r pnūciandi put sibi placebit etiā nō huato ordie iuris et tanq; arbitri r arbitratores aut amicabiles ꝯpositores. postea oēs tres inceperūt pceder ꝯgnoscere in negocio. et processerūt usq; ad sniam simul. sz postea duo soli nō w̃ato tercio qui tñ erat pns. nec erat alias impeditus pnūciauerūt. qritur an pnūciatio tenuerit. Et qdā tenebāt q; nō exquo oēs tres simul inceperāt ꝯgnoscere. p. c. cū plures. de of. dele. li. vj. et p. c. fi. eo. de arbi. li. vj. uncta. l. Item si vnus. C. fi. cū. l. se. ff. de arbi. dicebāt enī q; hic erāt duo ꝯpromissa sc̃z vnū in tres. et aliud in duos. exq; ptes r arbitri elegerūt vnū ꝯpromissuz sc̃z in tres eoz. et ipi oēs tres pceden̄do dimiserūt aliud cōpromissum factū in duos. et ꝯsequēs de isto ꝯpromisso ē iudicā dū tāq; de ꝯpromisso simplr facto in tres cōstat aūt q; si simplr ꝯpromittendo in tres sniа fuisset lata p duos nō teneret si tercius esset ꝯtēptus p iura supius allegata. Item exq; oēs tres simul occupauerunt et de negocio ꝯgnouerūt vidr etiā q; oēs tres debēt pnūciare. ar. ff. de iudi. l. de qua re. Alij tñ cū quibz tūc lz dubius ego erā tenebāt ꝯtra. q; imo valeret sniа duoz exquo ptes eē solis duobz quicūq; essent ex eis pnūciandi deerāt ptātem. exq; enī duo potuissent in oībz pcessisse. lz ꝯgnoscēdo vel deliberādo admiserit tercii nō ꝓpter hoc minus debz valere qđ ipi duo postea fecerūt imo lōge plus. si enī fecerūt plus q; facere teneātur in ꝯgnoscendo lōge melius debz valere sniа. q; q; facit qđ plus est utiq; facit qđ minus ē. qđ sub illo pluri includitur. ꝓ hac pte posset induci qđ no. Inno. i. c. cū ex officio. de ꝓscp. nec obstat. c. cū plures. de of. dele. li. vj. q; ibi non negatur quin si oēs tres cognoscerēt sil. duo aut vnus possent etiā alio vel aliis nō vocatis diffinire. posset enī dici q; possent. q; ex eo q; omnes tres ꝯgnouerūt nō minus imo magis qlibz ꝯgnouit. Et ideo cū nulli tota iurisdictio saltē q; ad exercitiū ꝓ hac fit ita approbata quin etiam penes quēlibz de aliis remāserit etiā q; ad exercitiū exq; quilibz occupauit et quilibz eam exercuit videtur q; si duo aut vnus occupat sibi ptātem pnūciandi postea soli sine alio vel aliis pnūciando debeat tenere sniа sicut r totus pcessus p duos aut vnū pnūciātes a pncipio et occupātes vel occupātez sine alio vel sine aliis tenuisset q; qđ iuris ē de toto pcessu q; ad totū ita debz esse r de qlibz eius pte iuxta. l. q; de tota. ff. de re. ven. Sz hec solutio nō vidr bona. q; imo si oēs ab initio inceperint ꝯgnoscere oēs haberēt diffinire. ut no. glo. i. deo. c. cū plures. supra. vno eorū. ꝓ quo facit. q; in pluribz ordinariis quor quilibz habz ptātē in solidū si oēs incipiāt pceder simul. postea vn̄ sine altero nō pt procedere nec diffinire cessante impedimēto. ut. l. pōpomus. ff. de re iudi. et ibi no. Et no. in. l. duo ex tribus. in pn̄. in eo. ti. Et no. doctores. in. l. i. ff. de of. psul. qđ secus ē in terminis. c. cū plures. qñ ab initio vnus solus occupat q; tūc p occupacōz in tantū sibi appropriatur tota iurisdictio saltē q; ad exercitiū q; penes alios n̄ iste occupās impediatur pceder ligata. ut ibi no. et ideo nō mirū si aliq; nō possunt procedē. et p eandē modū posset respōderi ad. c. fi. et. c. si quē. de ꝓcu. li. vj. dicendo eandē rōez. q; si tres procuratores in solidū cū clausula. q; nō sit melior cōditio occupantis deputati ab initio oēs simul occuparūt q; duo aut vnus soli sine alio vel aliis ē nō impedito vel impeditis procedē posset et si de facto procederēt sicut sibi occupātes approbarēt ptātē q; aliq; postea misi eis impeditis vel volentibz procedē intromittē se nō possent. nec obstat. c. fi. de arbi. nec. l. i. Item si vnus. C. fi. nec. l. seqñs ꝑ alle. q; ibi finaliter fuit ꝓpromissuz in tres hic vero i tres et i duos. nec ꝑ mirū si duo pñt. nec obstat qđ dr q; hic fuerūt duo cōpromissa sc̃z vnū i tres. et aliud i duos. q; dico q; nō ꝓ solū vnū hns duas ptes sc̃z q; oēs tres possent procedē vel ec soli duo. Cū enī dixerit cōpromittimus in tres et i duos illa copula et. nō copulat interpretacōes. ut sit sensus q; facimus vnū compromissuz i tres. et q; facimus vnū aliud i duos sic mitur deducendo illa rō ꝓ copulat inter terminos r est sensus q; nos facimus vnum cōpromissum in tres. sic q; ipi tres et duo ex eis possent ꝯgnoscē seu pceder

et ideo licz omnes tres simul a principio p̃cesserint etiã soli duo postea potuerũt p̃cedere. p hoc etiã facit qđ no. Inno. in. c. quitauallis. de iureiurã. vbi tenz q̃ in vna p̃te possunt p̃cedere ut arbitri ꝟsato iuris ordine. in alia ut arbitratores nõ ꝟsato iuris ordine z ecõuerso. nõ obstat. l. de q̃ re. q̃ fatetur q̃ tenetur p̃nũciare q̃ cognouit. ñ p̃nũ vel p alũ seu alios q̃ solũ habent ptãte p̃nũciãdi p̃nũcietur. ut hic. nõ obstat. c. cũ sup de of. dele. q̃ ibi adꝺibuit illũ q̃ nullã habuit ptãte. nec ꝓpter ꝟ mẽdebat suã dimiuere ptãtez quin ipi duo cũ vellẽt p̃cedere possent cũ nõ videãtur ad ꝟ eligisse viã ad impugnãda sua iudicia ar. l. iij. ff. de testa. mli. ar. tñ contra eẽ. de elec. cũ viceñ. et qđ ibi no.

¶ De iudicijs. et de libel. obla.

.dcccliij.

¶ An isti qui ꝺstituũtur in ecclesijs ad q̃rendũ p luminaribz possint agere p hijs q̃ debentur illis luminarijs puta ex causa legati vel alias et in facto erat q̃ in vna ciuitate ubi de cõsuetudie vel statuto si excõicatus stet i excõicacõe p mẽsez z ultra post mẽsem tenetur ad libram cere p quolibet mense q̃ postea remanebit excõicatus applicãdo luminaribz eccliarũ in quarũ prochia moratur. Modo ꝺcitur q̃ epus illas penas p̃tendens sibi applicãdas p nõnullos annos spoliauerat eccias illis pemsmõ omes luminarij eccliarum p se seu officiũ sui noie et noie eccie cuius erat luminarius seu questor cõstituerãt p̃curatorẽ vnũ q̃ petebat noie p̃curatorio se restitui ad ius peipiendi dictas penas cõtra epm Queritur an libellus ille essz admittẽdus et talis p̃curator ad agendũ noie talis officij et cuius libet luminarij ecclesie. fuit dictũ q̃ nõ ñ rectores eccliarũ de quarũ iure agitur et ad qs p̃cipaliter p̃tinet negligeret p̃sequi ius eccliarũ suarũ p̃dictarum. ar. no. p Inno. in. c. cũ olim. de testi. Alij dicũt h officium talium luminariorz seu questorz nõ est certũ nec ꝓpetuũ in eccijs q̃ tũc nõ videtur agẽ posse noie eccliarũ aliasse. ar. l. sancimus. C. de sacro. ec. ar. no. p Inno. in. c. cũ ꝺputati. de iudi. p p̃te tñ luminariorũ q̃ possent admitti seu eorz p̃curatores. allegabat. l. põpomus. ff. de p̃cu. et dicta. l. sancimus. Et hoc credo verum. quia ex quo sunt cõstituti ad hmõi negocia procuranda ergo pro hijs agere possunt et libere quando cũq̃z p̃curatores alios ꝺputare. ar. de p̃cura. c. i. li. vj. in fi. Dz aliqui intelligunt illud de substitucõe ad negocia quia secus si ad iudicia. tunc enĩ non possunt nisi post litem cont. ut. l. neq̃. C. de procur.

¶ De iudic. et de cã pos. .dcccliij.

¶ Duobz abbatibz cõtendentibz sup solo possessorio coram quodam cardinali. de et sup quodam monasterio qđ quilibet iporũ ad se p̃tinẽ p̃tendebat cõtigit q̃ quidã creditor egit contra illum abbatẽ qui tũc monasterio p̃sidebat de facto petens ab eo in pribus certaz pecuniarum debitũ. qđ ex certis causis monasterium sibi debebat forsan ex aliquo ꝺtractu celebrato cũ quodam vero abbate p̃decessore et conuentu illius monasterij ad vtilitatem illius monasterij et cum p iudicem coram quo causa vertebatur quedam grauamina in p̃cessu cause illata fuissent illi creditori ipe ab eo ad sedẽ aplicã appellauit et ei fuit dilatum z p̃fixus termmus ad p̃sequendũ z per pte abbatis et cõuentus appellatio extitit approbata. et cã p̃cipalis etiã ad sedem aplicam deuoluta de ꝺsensu pcium. et cum ibi omisso appellacõis articulo de cõsensu pcũ creditor dedisset libellz sup negocio p̃cipali iste abbas tũc possessor cũ creditore in cepissz litigare contra eũ succubuit. istis pendentibz in possessorio p alũ cõtra eũ sup monasterio intẽtato coram cardinali et ille alius abbas fuit p sententiã restitutus ad possessionẽ monasterij Et iste ꝺtra quẽ creditor litigauerat expulsus et remotus de possessione et alter inductus. licet ad ꝟ sup petitorio illius monasterij cã et lis duraret inter eos et cũ creditore p̃fatus peteret p illũ p̃mũ abbatẽ rñdi libello sup petitione debiti p̃dicti cõtra eum dato excipit q̃ nũc nõ tenetur rñdere quia monasterium non possidet ipe sed alius qui ꝺtra eũ obtinuit in possessorio sniaz et dicit creditori q̃ agat cõtra eũ si vult. creditor vero dixit q̃ ipe adhuc p̃tendit se abbatẽ

et se asserit habere ius in petitorio in abbatia seu in monasterio. et ideo bñ pt et debet rñdere ꝓpter quod ex q̃ cã dtra eũ exstitit inchoata noie monasterij. dato q̃ monasterium nõ possideat. Itẽ petit ec̃ q̃ pcedatur dtra quentũ dtra quẽ simul etiã eũ dicto abbate cã exstitit inchoata. Sz dr sibi q̃ cõuẽtus nõ tenetur venire ad cãz cũ isto abbate ꝓpter quod non est in possessione monasterij. sic creditor ageret cũ illo alio abbate restituto q̃ nũc possidet abbatiã seu monasteriũ q̃ solo sibi nũc habẽti possessionẽ r administracõz monasterij, tenetur assistere et obedire tũc bñ veniret ad cãm. Ex ꝓmissis q̃rũtur q̃tuor. ꝓmo nũquid ꝓmus ꝓtensus abbas q̃ nũc pdidit possessionẽ abbatie seu monasterij teneatur rñdere libello. et dtra eũ creditor possit agere vel an creditor necesse habeat agẽ dtra alium restitutũ nũc abbatiã seu monasteriũ possidentẽ. Secõ an possit ꝓcedi dtra duẽtum r duẽtus teneatur venire et rñdere ad cãz cũ illo ꝓmo cũ q̃ cã fuit inchoata cãz defendẽte r ea rñdente. vel an non aliter teneatur venire ad cãm nisi agatur cõtra aliũ q̃ nũc possidet. Tercio etiã si creditor possit agere dtra illũ q̃ nũc possidet r ꝓcedere dtra eũ. qro an cã sit revoluta dtra eum sic q̃ tute ꝓme revolutionis causa facta dtra aliũ etiã ꝓcedi possit dtra eũ. Quarto an dato q̃ creditor nõ ꝓcedat dtra alium nũc possidentẽ si vult dtinuare ꝓcessus dtra istũ obtineat. qro an ꝓindicetur alteri q̃ nũc possidet hic q̃ exẽcuco possit fieri dtra cũi bonis monasterij. De ꝓmo dubio videbatur q̃busdã q̃ ꝓmus abbas ꝓtensus q̃ nũc nõ possidet nõ teneatur rñdere libello q̃ ex q̃ nõ habz administracõz monasterij nec bonor eius nõ ꝓt cãz defendere nec agere nec duemri. p q̃ facit qõ no. de elec. q̃relã. in ij. glo. sic nec tutor vel curator cui essz administracõ interdicã. ar. eorum q̃ habẽtur de of. dele. venerabili. cũ tua materia. insti. de suspec. tu. Cõ. si q̃s autẽ. Et q̃ alteri q̃ nũc possidet rõne possessionis quã habz aũctate supioris ẽ de omibz iuribus rñdenduz. sm no. p Inno. de elec. c. michil. et p eundẽ. de resti. spo. in lris. circa pñ. g. ec̃ille debeat duemri r creditoribz rñdere. tñ maior ps dñorũ imo omes. exceptis tribz venerunt contrarium q̃ imo ille primus licet nõ possideat nũc ex q̃ adhuc ꝓtendit se verũ abbatẽ r habere ius in petitorio abbatie seu monasterij. possit duemri teneatur rñdere creditoribz. sic q̃ fit in electõne creditoris quẽ velit duemre lite pendente sup monasterio inter eos an illũ vel possz tenẽ. sicut duobz dtendẽtibz de hereditate et lite inter eos pendente sup peticõe hereditatis. creditores possunt agere dtra petitorẽ vel possessorẽ hereditatis sic eis placz ut. l. fi. C. de petic̃oe hereditatis. cũ ibi no. p glo. sup vbo. cautione. in fi. et ff. si cui plus q̃ p. l. facis. l. hoc aũt. Cõ. si duo. cũ si. nec obstat q̃ nõ habz administracõz. q̃ hic defendẽdo causam michil decernẽs possessionẽ monasterij administrat. nec est verũ simplr q̃ sibi fit interdicta administracõ licz sibi sit ablata possessio. nec ẽ simile de tutore vel curatore vel alio administratore cui ẽ administracõ interdicta q̃ illi nudi fũt administratores nec habẽt ius ire seu administracõnẽ. hic aũt abbas iste se ꝓtendẽs habere ius in petitorio hz ius in re r in administracõe. p l. fi. facit qõ no. v. q. iij. q̃ epi. ad fi. i. glo. Et ideo rõne illius iuris ꝓt duemri p creditore ẽt valebũt creditori acta cũ eo si forsan postea obtineat in petitorio. et si succũbat in petitorio imputet sibi creditor q̃ eũ elegit. Sz an fiat execucõ contra possessorẽ infra dicã in. iij. q̃stõne. nec obstãt no. in dcõ. c. michil. et in dcõ. c. in lris. p Inno. q̃ ibi loq̃tur de debitoribz q̃ tenẽtur rñdere. et ibi verũ ẽ q̃ possidentes aũctate supioris soluẽdo fũt liberati. et q̃ p euz q̃s dñm possidet possunt duemri. In casu aũt ꝓmisso loquũtur de creditoribz qui possunt duemre. et hic verũ ẽ q̃ possunt eligẽ vel possessorẽ vel petitorẽ. p q̃ vide Inno. in dicto. c. nil. nec obstat glo. ij. in. c. q̃relã. de elec. q̃ licz glo. dicat ibi agi posse dtra possessorẽ ecc̃ie q̃ etiã petebatur remoueri nõ tñ negat quin etiã agi possit dtra aliũ quise asserat verũ ꝓlatũ seu rectorẽ ecclesie licet non possideret.

Et lite pendẽte. et de sepulturis. decclviij.

Cum ptes litigarent de funere quodã iã sepulto in vna ecclesia q̃ vendicabatur

per vnam aliam ecclesiam pars ecclesie ven
dicātis lite pendēte exhumauit funus de ec
clesia tra quā agebat et portauit et sepeli
uit in sua ps rea petit reuocari tanq̄ attem
ptata et añ omia reduci in ꝑma sepultu
ra dictū funus. q̄ritur an ℔ sit faciendum.
fuit dictū q̄ nō q̄ funera seu corpa mortu
orum nō sic sunt tractanda seu transmutā
da. p no. p Inno. de sepul. cū liberū. et hoc
de equitate. de rigore iuris forte secus. per
no. ibidem. p hosti. circa prin.

¶ De confessis. .dcccl v.

¶ Quidam agebat cōtra duos debitores
suos cōreos debēdi ad certā pecunie quā
titatē p eos sibi ꝑmissam. Illi ꝓtendentes
se solusse pecuniā debitā cuidam. P. noie
creditoris recipienti cui etiā creditor vo
luerat p eos eam tradi. et ad hoc ꝑbandū
ꝑduxerūt testē quendā executorē testa
menti illius. P. cui pecuniā tradiderāt q̄
iam ille mortuus erat. qui q̄dē executor de
℔ depositi quomō ille. P. noie dicti credi
toris actoris ab illis cōreis debēdi pecuni
am habuerat rcā sibi portare debebat. tūc
creditor egit tra illū executorē illius. P.
ut pecuniā illā p illū. P. cuius ipe erat ex
ecutor receptā eius creditoris noie ut si
bi redderet rportaret ac restituēt sibi. ille
omnia asserta p ipm actorē negat. actor
vero inducit ad ꝑbandum cōtra eū quo
modo ille. P. recepit depositū illius execu
toris quā fecerat cū fuit ꝑductus in testē
p debitores tra actorē. Ille ꝑdixit q̄ tu
te illius depositarius nō poterat denari. q̄
nō fuerat cōfessus illa in isto iudicio sed in
alio. sed in illo alio nō ut ps ℔ ut testis. q̄
rebatur q̄d iuris. fuit dictū q̄ si p omes q̄
nō poterat denari ex illa cōfessione facta
in depositō de q̄ tūc depositum erat ut ipe testis
et nō ut executor. q̄ testis deponit de sibi
notis rsuo sensui. corporeo vel sensibz cor
poreis sbiectis nūc vero ducentur noie ex
ecutorio et ideo eius depositio sibi nocere
nō debz ex q̄ alio noie cōueniuntur q̄ reuera
nō sibi nocere℔ potius executori seu here
dibz illius. P. mortui cuius executor res
inter alios acta rē. p ℔ etiā facit. ff. de po
stulā. l. si. de aucto. tuto. l. accipiētis. sed
quid si conueniretur nomine ꝓprio an tūc
sibi depositō noceret si deponeret tūc in alia
cā se pecuniaz creditoris noie recepisse a
debitoribz portandā creditori videretur q
sic. q̄ confessio vel depositō facta in vno iudi
cio nocere debz in alio. ar. c. p inquisitōez.
vbi vidē casus. extra de elec. ꝑ quo faciūt
ibi no. p Inno. ꝑ hoc etiā vidē textus. ff. de
hīs quibz. ut in dig. l. post legatū. §. erat.
ꝟ. hīs vero q̄. et q̄d no. in feud. q̄ sit ꝓma
causa. bñfi. amit. §. ℔ q̄ delator. sup ꝟbo. p
dit. facit etiā. ff. de toms q̄ libe. l. q̄ cū ma
ior. §. hīs demū. ꝟ. ℔ et sme. ff. de inoffi. te
sta. l. fi. Jn oppositū tñ vidē. q̄ imo sibi non
noceat. q̄ tūc deposuit ut testis. et ideo si
bi nūc ut pti nocere non debz. ar. no. p Inno
c. de fide instru. inter dilectos. sup ꝟbo.
inter alios. p hoc etiaz faciūt no. in dicto
. c. p inquisitionē. de elec. in glo. fi. p ℔ etiaz
quia confessio facta in vno iudicio non nocz
in alio ꝑtertiz inter alias psonas. C. de li.
causa. l. interrogatam. que ita cōcor. cū l.
iubemus. e. ti. Jn oppositum facit extra. de
trā sac. c. ex literis. cum no. ibidem.

¶ De ꝑbat. .dcccl vj.

¶ Cū camera aplica recipit spolia seu bo
na alicuius ꝑlati vel clerici bñficiati et cre
ditores petūt debita. nūquid teneatur ꝑba
re illa dubia inutilitatē eccie et an ad alia
debita ꝑterq̄ ad illa q̄ fuit dubia in vtilitatē
eccie camere teneatur. q̄ secōm dubiū de
bet esse ꝓmū. videtur dicendum q̄ camera
nō teneatur nisi ad cōsula inutilitatē eccie
p. c. i. de solu. et p. c. pñti. de of. ordi. li. vj.
in fi. cū ibi no. sup ꝟbo. debitis. et p. c. ḡuis.
extra. de depo. in fi. Sz posset dici hoc non esse
verū q̄ per illa q̄ no. archi. et Jo. an. in no
uel. post eū. in. c. statutū. §. assessorē. de ℟p.
li. vj. ubi patet solucō ad dictū. c. pñti. su
pra alle. vel esto q̄ ℔ cōcederetur posset dici
aliud esse ꝑlato viuēte vel bñficiato q̄ tūc
cū fructuario cōpetur fructus et ꝙuētus
bñficij facit suos. et ideo cū psona sua sit
ad hmōi debita obligata minimum si etiā
de fructibus suorum beneficiorū quos fac
suos satisfacere teneatur. Sz secus est cū
moritur quia tunc cum vsuario comparā
tur rpost mortem omnia bona sua que ab

ecclesia acquisiuit tā q̄z bona ecclesie remanent eccie et rebuātur futuro successori·ut dicto·c·pūti·i cuius pūdiciū bona illa nō potuit obligare·maxie qz nō habz cāz ab illo nec cēsetur habere ius·faciūt no·per Inno·in·c·qz·v·de iudi·et ideo nō mirū si successor ad illa tūc nō teneatur·exquo q̄ ad illa eccia nō cēsetur eius successor·de solutio·c·i·cū camera aplica p spāle papē rebuacōem succedit in istis spoliis seu bonis ad eccīam ptinētibz·et eius occasione p ipm acquisitis qz in aliis bonis pīmonialibz vel aliūde acquisitis bñ succederet alius hēres suus q̄ ad oīa alia eius bona teneretur·C·de epi·et cleř·aut·licēcia·vel possz fieri distincto inter habētem admīstrationē·et tūc nō teneatur successor· vel camera etiā de fructibz pceptis in vita p̄decessoris nisi ad debita uersa in utilitatē ecclesie ad q̄ solū tenetur eccia·ut in dēō·c·i·de solut·et nō habētis admīstracōz·et tūc ad oīa teneatur q̄tenus sufficerent fructus et pūētus q̄s añ mortē fecerat suos·qz talis bñficiatus nō hns admīstrationē omes illos fructus et pūētus pceptos in vita adeo facit suos q̄ pt testari de illis et nisi testetur de illis ab intestato succedit eccia·ar·no·p glo·in dēō·c·pūti·de offi·ordi·li·vj·sup̄·rebuari·et p̄batur de testa·relatū·et p hosti·in·c·si q̄s sane·de pe·cu·cle·De alio dubio an creditores teneātur p̄bare debita uersa in utilitatē eccie·dic ut no·p glo·et archi·x·q·ij·C·hoc ius potrectū·et p hosti·et doc·extra deposi·gra·uis·sup̄·bo·utilitatem·de fideiusso·p quibusdam·de testa·cum in officijs·p Inno·et hosti·in summa·de fideiusso·C·et quis·v·sed contra·et se.

De concess·pben· dccclvij·

Urbanus papa quītus post multas gr̄ tias tā in forma pauperū q̄z in spāli diūsis clericis bñficiādis factis usq̄ ad certas sūmas in ptibz gallicanis et certis pūcijs et diocesibz moderauit taxas bñficiorū volens ppter eox pauptatē q̄ de cetero medias taxas ātiq̄ taxe haberetur p integra taxa·et omes exactōes decimarū et alie de cetero taxa integra cēseretur·postea vacātibz quibusdam beneficijs impetrantes presertim in forma pauperū volūt acceptare bñficia ꝑm taxā moderatā dicētes tūc tpe acceptacōis ea cadere infra sūmā lrārū suarū· Opponitur eis p ordiariū et p alios impetrātes in forma spāli habētes maiorē sūmā q̄ bñficia illa non cadūt sub gr̄a sua·et tpe date lrārū seu grārū excedebāt sūmaz inspecta antiq̄ sūma seu taxa q̄ tūc nondū fuerit moderata·q̄ritur an tpus debeat attēdi date q̄ bñficia illa nō cadebāt sub gr̄a pauperū qz excedebāt sūmā scōm taxā q̄ tūc erat an tpus vacacōis et acceptacōis et pnsionis fiende q̄ ꝑm moderacōz taxā bñ pnt cadere sub gr̄a·Et videtur q̄ debz attēdi tpus date·ar·ex de Rep·ea te·c·constitutis·p H vidz textus in·c·si eo tē pore·de Rep·li·vj·et in clem·lras·e·ti· Item qz attendi debz initiū·ff·de vbo·obli·l·si filius· cū decor·facit de elec·dudū·i·cū no·sup̄ vbo· electōis tpe· Item qz papa in illa moderatione dixit vbū de cetero·q̄si non voluerit ad p̄terita dictā moderacōz extē dere·ar·de postu·pla·c·ppetuo·cū ibi no·sup̄ vbo·de cetero·li·vj·maxime qz ex hoc p̄iudicaretur alijs impetrātibz in forma spāli habentibz in maiorē sūmam q̄z pauperes habuerāt suas grās quibz ista bñficia q̄ a tpe date eis debebātur amodo nō debebūtur si pauperibz debeātur·et non est verisimile q̄ papa voluerit eis derogare·de Reptis·q̄uis·li·vj·ff·ne q̄d in loco publico·l·ij·C·si q̄s a principe·et·C·merito· Item p hoc qua gratie ad beneficia sunt restringende tā q̄z ambitiose·de preben·q̄uis· In oppositū videtur q̄ attendi debeat tpus acceptationis seu pnsionis·qua tūc cedit dies effectus gratie·ar·ff·de fundo instruc·l·pnl· p hac pte videtur textus·ff·de op·lega·l·si·presertim qua dba gratie diriguntur ad tempus pnsionis et ipi pnsionē et sic ad tempus futuruz·ergo illud inspici debeat·facit ad hoc·ff·de le·ij·nup·v·plane· de condi·et demon·filie·C·si·ff·de fideiusso· si debitori·C·si filius·et·ff·māda·si vero nō remunerandi·C·si filio·pro ista parte alle·in speciali·c·ei cui·de preben·li·vj·et cle· si de beneficio·e·ti·pro hoc etiam·qua si impetrans ad beneficium curatū·et beneficiū nō curatū tpe date gratie efficiatur curatū

tempore acceptationis vel fiende' promissionis nō venīet sub gratia·ut no. Io·an. et ceteri doc·in dicta cle·literas·de ſcrip·vel etiam econuerso si impetratum ad non cumtum et curatū tpe date efficiatur nō curatum non veniet sub grā·ut ibi no·p ista ptem videtur Guil·de monte lauđ·in dicta cle·in fi·et Io·an·in spe·in ti·de concess·prēben·ad hanc ptem etiaz tenet oldra·in qstionibz suis·Io·an·alle·p ista ptem in speciali·ff·de re iudi·si kalendis·ff·de verb·obli·ad diem·Item qđ dicī cōnē habz grā maxie in forma pauperū imo et quelibz grā expectatiua·ff· qui ex a quibz·l·iij·de adop·lega·l·cū ita·de le·ij·vnum ex familia·circa prin. In condicōnalibus autem tempus condicionis debet attendi·ff·de condi·et de mon·eo qui post apertum·ff·de lega·prestā·l·interuenit·ff·de le·iij·deportatu·in pn̄·de le·ij·non oportet. Item sicut beneficium excedens summam seu taxam tēpore date·sed postea examinatum seu diminutum non cadit sub grā quia ponderandū sit tē pus date·eadem racōne dicendum est qđ beneficium tenue et inclusum sub gratia tē pore date valde ditatū tempe vacationis debebitur impetranti·licet tūc cōcedat qđ contra vba et mentem scribentis esse videtur ꝓpter quod tenendū videtur in forma pauperū qđ tale bñficiū ditatū texcedens summā in illa forma taxatā·licz tpe date fuisset tenue nullo mō debetur·racō est quia taxatio non adiungitur beneficio sed mā datur prouideri de beneficio ꝑm sue ꝓbitatis merita competentia·si inuentus fuerit vite laudabilis et conuersationis honeste·ut in cle·cum ei quem·de concess·prēben·de offi·ordi·c·i·postea autē post longū interuallum ponitur prohibitio que aptē respicit tempus ꝓmissionis·sed dicendū est econuerso qđ bñficiū locuplex licz valde eximatū et vltra summā taxatā reductum sit de illo ꝓmdebitur eadē racione qđ inhibitio et taxatio tpi ꝓmissionis faciende adiungitur·p ista ptem allegat oldra·qđ debeat attēdi tpus vacacōis et fiende ꝓmissionis qđ tūc plenū ius in bñficio acquirit ꝑ ꝓmissionē acquiritur·ut ex de cōcess·prēben·c·fi·li·vj·Et ideo illud tpus attendi debeat sicut in legatario vbi tpe mortis dñi rei legate acquiritur legatario·ut·l·a ticio·ff·de furtis·inspicitur tpus mortis·ut dicta·l·interuenit·de le·pres·ad qđ·l·si ꝓ tore·i·e·ti·de lega·iij·Item qđ bñficiū ē redactum ad immodicam rationem valoris cessat ratio ꝓhibitionis facte in gratia·igitur cesset ꝓhibicō·ar·l·adigere·Ç·q̄mis·ff·de iurepa·nec obstat ut dicē dictus oldra·si obiceres de regula chatoniana·quia illa locum habet in re pure legata·nos autem loquimur in dispositione seu gratia spāli odicōnali seu in diem et ideo illa regula hic nō vendicat sibi locū·ut regula·de regula catho·l·iij·Ç·penul·ff·nō obstant rationes in oppositū facte·nec una ꝓmo alle·obstañ·qđ attenditur tpus date qđ non est verū semp·nec quo ad omnia imo interdum attenduntur alia tempora·sup quo vide Io·an·in nouel·in·c·dilectus·ij·de pben·in glo·et Guil·de mōte lau·in cle literas·de ſcriptis·sed quantū pns ꝓpositū tangit possum dicere qđ et si in dispositōis et ſcriptis vel gratijs puris attendendum sit tempus date·nō tamen in cōditionalibz imo tpus condicōis saltem quantum ad qualitatem rei reducende in dispositione·ut dicto·c·ei cui·de pben·li·vj·et clem·si de beneficio·e·ti·maxime cum verba grē futurū tps respiciūt ut hic vbi respiciūt tpus ꝓmissionis·ut sup dictū est. non obstat·c·si eo tpe·quia ꝑm oldraduz ibi psona erat inabilis·et sic cum gratia fuerit surreptitia·et ꝓsequens nulla ex superuenienti casu confirmari non potuit ut in regula·non firmatur·de re·iuri·li·vj·nā circa abilitatem psone impetrantis bene inspicitur initium·ut in·c·dudum·ij·de elec·non obstañ·c·literas·de ſcriptis·in cle·ut ibi no·p Io·an·et alios doctores·non obstat qđ attēdimus initiū qđ nō est verum semp imo interdū finē·ut in urnbz q̄ ad aliam ptem huius brocardi allegantur. sed quantum ad ꝓpositum loquimur dici potest qđ vbi initiū dat esse pfectum actui qui geritur et est causa necessaria omnium que sequuntur tūc inspicitur magis initium q̄ finis·ut·l·iij·Ç·scio·ff·de mino·et alis concor·ad hanc ptem alle·vbi aūt finis dat esse pfectum actui qui geritur·et omnia antecedentia ordinantur ad finē·tūc

magis inspicitur finis q̄z initium. ut hic ubi p gratiā nō datur esse pfectū sed p p̄uisionē subsequendā. ad quā tota grā ordinatur et ideo tpus p̄uisionis attendi tur maxime quia ante tpus p̄uisionis ver ba p̄hibitionis de bñficio excedente sum mam exp̄sse non dirigunt sic loqui pos sunt iura que ad hāc ptē brocardi. postea allegātur ⁊ alia iura ad h̄ sup̄ alle. nō obstañ. l. vxorē. Q. testañto. qr ibi erāt verba p̄ns tpus de notātia. cum dicat testator. ex seruis meis. et eodē modo rñdetur ad. l. si ita. de auro et argē. le. ubi dicebat vestē meā. hic vero sūt verba de noua tantia futurum tpus sup̄ facientia p̄uisionis. et ita nō obstat. Ite nō obstat qđ dicitur de intēcōne pape. qr dico q intentio pape se referebat ad tpus p̄uisionis. qđ patet qr p̄hibi cō m quam facit circa p̄uisionem adicit sum mam et ideo illud tempus verbi cui adici tur attēditur. ar. ff. de noxali. l. in delictis. Q. si extraneus. bene facit ad h̄ quod no. Jo. an. in cle. cum ei quem circa pñ. de cō cess. p̄ben. sup̄ verbo. mea mensem. ibi non cre do q̄ sit clausula ⁊c. Item non est eis ppe tuum p̄iudicium. quia alia cadentia sub su is gratijs in forma spēali decessis ipi pote runt impetrare. vel ista eadem si continge rent ea nulli alteri deberi cum iterato vaca bunt non obstañ. q̄ gratie sue sūt restrin gende tanq̄z ambitiose. quia in forma pau perum non sunt ambitiose. imo potius de iusticia. et ideo cū filo canapis bullantur. de p̄ben. cū hm ap̄lm. vel dico etiā siloquimur de gratijs in forma speciali. q̄ hec am pliacō fit de mēte decedentis q̄ exp̄sse verba sua p̄hibitiua dirigit. p̄uisori et ad tpus p̄uisionis. nec est ppria ampliatio grē si m suis debitis terminis fuata forma siarū loquentiū de p̄uisione paupi facienda de bñficio petēti hm sue p̄bitatis merita obs uatio qua pter moderationem taxe subse cutam non claudatur tpe faciende proui sionis sub prohibitione que fiebat de be neficijs excedentibus summam ibi comp tensam et ita non obstat.

De reseruationibus. decclviij.

Dñs papa kalēdis Januarij reuocauit prebendam quam in ecclesia parisien. ob tinebat. A. calendis februarij fecit gratiam. b. de canonicatu ecclesie parien. sub ex pectatōe prebende in forma consueta post calendas marcij. dominus noster volens dicti. b. gratiam cōsequi debitum effectū voluit q̄ prebendam vacantem vel p̄xie vacaturam nulli alteri de iure debitam pos sit acceptare et sibi de eadē p̄uideri adie cta clausula quibuscūq̄z reuocacōibz nīs spēalibz nequaq̄z obstañ. demū calendis aplis iterū dñs noster reuocauit eandem p̄bendā quā tenebat. A. et nō obstat q̄ pri ma reuocatio essz sublata. demum calendis maij monitur. A. b. acceptat p̄bendā suam et facit sibi prouideri. q̄ritur an acceptatio ⁊ p̄uisio valeāt ⁊ sūt in effectu due q̄sti ones. Prima si papa reuocauit bñficiū ⁊ ite rum p̄ma reuocatōe durāte illō iterū reser uet sub p̄ma forma vtrū sēda reuocatō aliquid operetur. Sēda questō q̄ exmde dete det. vtrū illa clausula. q̄buscūq̄z ⁊c. tollat effectū reseruationū factarū tunc et etiam post ante tpus acceptationis et promissionis. b. In p̄ma questione videtur posse de fendi q̄ nichil operetur sēda. nam effect9 reseruationis est ligare in feriorem pote statem ut circa beneficiū reseruatū dispo nendo de eo tāq̄z titulo bñficiali nichil om mino possz de iure p̄onatus. cū dilectus. de elec. si eo tpe. de cōcess. p̄ben. c. quia cū dicti li. vj. in clem. de concess. p̄ben. cum ei quē. Cū ergo p p̄mam reseruationem hec pote stas sit ablata simpliciter p consequens sēda nichil p̄t auferre vel ligare cū nichil mutuat ut sic possz dici esse vnicam reser uacōem quo ad effectū multiplicata aūt sint siue repetita verba p q̄ fit reuocatō sicut si abiles hodie contrahunt matrimonium. licet verba cōtrahendi sint repetita inter cō trahentes vnum est matrimonium. ut p batur in cle. dispendiosaz. c. ij. cū ibi no. in glo. fi. sic si hodie detur michi p p̄ā bñficium ⁊ collatō efficax est si cras iterū detur mi chi i. 8 ite vna est collatō in effectu. ita dona cōnis sint multiplicata. ut de fide in strū. c. inter dilectos. Q. ceterū. et ibi mul te concor. in glo. sic instituta. sicut si multa septa eiusdē tenoris impetrātur in vna cā q̄ ad effectū est vnum septū. de septis. ex

tenore cum ibi nō. et si de vno contractū fiunt multa instrumēta nō minus est vnus contractus. iuxta no. per Jnno. de pba. c. i. sic igitur vidit q̄ hic vna reseruatio. cū totus effectus quem pt reseruatio operiret propter quē p principem datur fit expletus p pmā et hic scda quo ad effectū nichil pt adicere. cū non indigeat adiectōne plenitudo. i. q. i. c. si omnia. sed michi de pti videt contrariū. dico tn q̄ scdaz reseruacōez aliq̄d operi vel adicere pme pt intelligi dupliciter. vno mō quo ad principalē effectū ad quē fit reseruatio. ut fortius scilicet ligēt ptātes inferiorum ambe coniūcte q̄z pma sola. quantū ad hoc dum fuit in decursu michil operatur adiectō scde per supius allegata. et facit cle. de pbule. c. ij. §. si quevero. pt tn operari propter tpis plixiorē ambicōz. Si enim prma reuocetur remanebit effectus qui erat in prima nunc reuocata penes secundam adhuc manentem. vel si papa ex aliq̄ causa haberet pmā rebuationē p infecta. iuxta ea q̄ habētur. de cens. c. i. in cle. cū ibi no. remanēt michil omius ligate manus inferioris propter scdam que p infecta habita nō est. sicut videmus in excōicacōe cuius effectus est aliquē ponē extra ecclesiam militantem. ij. q. i. si peccauerit. xxiij. q. i. c. audiuimus. et sequē. cum aliis multis. tamen excōicatus potest iterū excōicari. iij. q. iij. engeltrudis. de iure. c. ita quorūdam. et ibi concor. multe in glo. et tamen huius scde q̄dm concurrit cum pma nullus est effectus quo ad illud q̄ excōicatio principaliter operatur. sed dū erit excōicatus a pma absolutus. secunda operatur que remanet que operabatur pma dum durabat. ut no. in dicto. c. engeltrudis. et. c. ita quorundā. sicut patuit etiam exemplū Jo. an. de ligato cum vna forti cathena qui post ligatur alia operabitur ligatura scda pma remota. et potest pmi exemplū naturale. dum sol bene lucet accenditur lucerna quid operatur quo ad effectū illuminādi. certe michil. vj. q. i. si omnia. et tn obscurato sole remanebit aer illuminatus lumine lucerne quatenus posset dici q̄ dum actus scdus adicitur pmo eundē operanti effectū dum concurrūt fit effectuū cōfuso. sed pmo sublato rēmanet effectus racōe scdi. iuxta ea q̄ no. Jo. an. de elec. c. cū in cūctis. ad fi. et in cle. de mag. c. fi. et hm ber. si dicamus effectū rebuacōis pme sublatū p scdaz gram fcāz. h. scda rebuacō post fcā pt eūdē effectū reinducere quē pma operabatur añ illius clausule adiectionē suppositio q̄ clausula solū pteritas rebuacōnes respiceret. Dico ulterius p scdo mēbro distinctōis q̄ aliq̄s effect consecutiuos ad illos quos principaliter operatur rebuacō pt habere scda rebuatio. qs nō habebat pma. utpote si pma ignorabatur. scda sciebatur p ordiariū si nilominus ipe būficiū offert in vtute pme cui effectus durat nulla est collatio sed tn in vim illius non pt de inobedientia vel contemptu superioris notarij. de re. iur. ignorantia. cū concor. Sed posset in vtute scde quā sciebat. xiij. q. iij. q̄ō pcipitur. de vxo. ligā. c. in his. de ma. et obe. c. ij. cū si. pterea posset plus includere. utpote si papa reseruauit sue collationi būficia alicuius eccie nōi dēretur includi sub rebuacō e nondū creatū tpe reseruacōis. de rept. c. lras. in cle. cum ibi no. per glo. et doctores. si ergo inter pmam et scdam reseruationē in illa ecclesia creatū est būficiū licet illud nō afficiat pma reseruatio afficit tamen secunda. p illā dere. literas. cū ibi alle. et multo fortius si secūda reseruacō haberet aliam qualitatem sibi adiunctam quā non haberet pma. p̄cederent allegata. tūc enim non est dubiū q̄ adiceret secūda ad pmā et plus posset operari q̄z pma. nam qualitas adiecta rei eius immutat naturam. de iureiuran. c. debitores. et. c. cū cōtingat. C. de pac. l. q̄z uis. de fo. compe. c. fi. de iureiuran. licet. de preben. c. cui de non. li. vj. Et bene faciunt no. per glo. et pau. in alle. c. literas. de rept. in cle. quia būficiū curatū efficitur non curatū vel ecōtra. et q̄ no. de iurepa. c. a nobis. de būficio non collegiato quod efficitur collegiatū. et hoc no. in fimli. Jo. mo. de sepul. in. c. super cathedrā. hodie innouata in cle. et ibi idem Jo. an. et pau. post ipsum. ex quibus satis patet solutio allegatarum in contrarium. saluo q̄ de matrimonio et donatione dicebatur illa autem non obstant quia sunt actus de sui natura ppetui et ideo secundus tpe

donationis non potest excedere. primum patet de mrimonio. xxvij. q. iij. Si. de consang. et affi. c. de infidelibz. de diuor. quanto. v. nam in tue. cum cõ cor. de donacõne patet. lvj. di. c. satis pũsum. xvj. q. vij. commentum est. de dona. c. cũ dilectus. cũ si. Circa scõam questionẽ q̃ est in iudicio meo satis dubia multi allegantes tenẽt illam clausulã nõ excludere mã reseruacões tẽpore date pendẽn. fundãt se pncipaliter in tribz. pmo in clausula adiecta in lris sez in quibus papa declarat sue intencõis fuisse de illis canonicatu et plenda p apostolice sedis pudentiam ordinare in quibus excludit omnes expectantes et in quibz decernitur irritũ si quid a quoquaz quauis auctoritate forsan hactenus attẽptatuz est vel cõtingeret attẽptari. et istud ẽ fortius. Secõ fundãt se quia ista gratia fuit ambitiosa restrigibilis. et sufficit q operetur aliquid. si non totum qõd verborum significata importent. et h̃ satis potest operari tollendo reseruationes tunc extãtes licet non futuras. et coadiuuant hanc rationem p verbũ. nostris. quod cõtrahit terminũ cui adicitur ad tpus pñs seu ad illud quod importat termius et de presenti est. Tercio quia per illam concessionem acceptãdi prebendam reseruatam papa nec sibi manus ligauit nec ut teneretur de illius. b. gratia facere mentionem in seqñtibus suis reseruationibus legem imposuit. iuxta. c. dudum. de preben. li. vj. Sed michi de presenti saluo meliori et plenori deliberandi iudicio videtur totum contrarium. et dico q illa clausula. quibuscunqz reseruationibz nostris spẽalibz nequaq̃ obstañ. remouet omne impedimentũ subsistens tpe acceptationis et pmissionis faciende impedimenti et puenies ex reseruationibus spẽalibus quare effectus tũc pendet siue essent facte ante gratiam siue post. et in dcõio meo si natura actuum consideretur rationes contrarie fortius probant hanc partem q̃ contrariam. Set tamẽ fortius et clarius hoc videatur circa materiã aliqua incidẽtia sũt distinguẽda. Et pmo videamus vtrũ ista grã sco loco facta. b. q̃ non obstarent sibi reseruacões tod iosa et restrigibilis veluti pma gratia ad cuius execucõnem concessa est. et licet pma facie videretur q̃ hic. q̃ adiectamentum est eiusdem nature cuius est res cui adicitur. de pben. c. super eo. li. vj. et accessorium cuius est ipm principale. ut in re. iñ. accessorium. cum concor. ibi alle. ad quas causa brevitatis sufficit recurrere. et ad hanc partem quam no. Jo. mo. de elec. quanq̃. li. vj. in fi. michi de presenti videtur totum contrarium et dico hanc secundam non esse odiosam imo magis fauorabilem. quod satis apparet si rationes ꝓpter quas pma raco iudicatur odiosa et inexpugnabilis debite considerentur que sunt tres ꝓpter quas pma ratio iudicatur odiosa. prima ratio q̃ in impetratione inest ambitio ex pte impetrantis. hoc aũt odiosũ est et ptra ius. q̃ promotionem alicuius ad bñficia ambitio cõmittetur de pben. q̃ uis. i. li. vj. hec autem raco cessat in casu presenti. postq̃ enim p primam gr̃am papa contulit canonicatum sub expectatione prebende ex tunc modo iure cõmum isti prebenda debetur ratione canonicatus qui eam afficit pro canonico. de pben. c. relatum. i. q. iij. c. si quis obiecerit. de ẽptis. tibi qui. li. vj. c. li. de preben. c. si clericus. et. c. si postq̃. et. c. de penis. cum cõ cor multis. In quo ergo potest nominari ambitio fiste canonicus procurat ut impedimenta tollantur que impediebãt ut prebendam iure commum sibi debitam cõsequi nõ possit. certe in nullo. et hoc sonat textus in alle. c. si postq̃. in fi. ibi. iste petere potuisti. et cetera. Inde est q̃ licet a pñ capionẽ competat actio alicui petendi ut beneficietur. postq̃ tamen canonicatus ẽ sibi collatus actio sibi competit seu saltez actionis loco officium iudicis ad prebendam. ut no. compost. de ẽptis. c. mandatum. et de hoc satis ibi per Jo. an. et in alle. c. si postq̃. de preben. li. vj. in no. post pñ. hoc etiam satis clare. no. pau. de ẽptis. c. literas. in glo. puta. v. quid dicet in clem. vbi tenet. q̃ si aliquis receptus in canonicum impetret a papa mandatum ut sibi detur prebenda ex vi illarum literarũ sez precedente receptione inde est q̃ tales

litere bene extenduntur ad beneficia post
data lrarū creata ut etiā ibi no glo et fa
cit quod no Jo mo et Jo an ī nouel post
ispm de pben c si apostolice sedis li vj fortius ergo sūt de iustitia litere q̄ solū remo
uent impedimenta circa prouisionem ex
iure debito faciendam ratione p̄cedentis
collationis canonicatus quare nō possunt
dici iste litere ambitiose nec p consequēs
hac de causa restrīgibiles Sc̄da ratio
p̄ter quā lre ad būficia sūt odiose et re
strīgibiles est p̄iudiciū q̄ faciūt ordina
riis quorū manus ligantur ne conferre
possint būficia que alias ad eorū collatio
nem spectabāt de ſcriptis c mandatum et
c literis nostris hec etiā ratiō cessat in ca
su p̄nti quīmo videtur messe ratio con
traria nam tute p̄me gratie ptās ordina
ria ligata est ut m c alle si post q̄ et sem
per manebit ligata donec sit isti impetran
ti prouisum ut ibi quanto autem iste im
petrans citius erit prouisus tanto ordi
narij manus citius deligantur ut tolla
tur impedimentum quod impediebat ne
ordinarius posſt conferre Si ergo prima
gr̄a est odiosa q̄ ligat Sc̄da fauorabilis
q̄ causa est ut citius illud ligamen tolla
tur ar ab oppositis ut xxxij di hospitio
lum xj q ij extimāt cum multis ſi Tercia ratio p̄ter quam p̄me litere sunt odi
ose est quia per eas datur ius ad benefici
um vacaturum contra concilium latera
nēn de concess preben nulla et c accedēs
e ti c detestanda li vj hec ratio etiam cess
sat in casu presenti nam licet a principio
hoc statutum obtinuaret non tamen post q̄
est factus canonicus quo casu cū iure cō
mun debetur p̄benda cessat illa ratiō ut pa
tet ex supius allegatis ex quibꝫ cōcludo
q̄ cū isti b cui canonicatus ip̄ius b ē ob
latus et collatus iam iure īmūn sibi debeat
p̄benda et ista sc̄da gr̄a solum sit sublati
ua impedimentorū que differebāt gr̄am
q̄ ista nō fuit odiosa ſi fauorabilis Ad cō
traria potest rndi p no p doc de iure rem
ran debitores Sc̄do ē circa ſ videdū ut fa
cilius tollātur contraria cū iam essꝫ isti b
ius quesitū ut reuocōes nō impedirēt ip
sum acceptare sed post q̄ papa reuocat de
nouo non facta mencōne de illa gratia sic
an ex hoc gratia sit surrepticia et si ex hoc
surrepticia redderetur nunc̄ p mencōe
ſufficerēt clausule generales apposite in
gratia secundi istam pretendam tanc̄ re
seruatam impetrantis quo ad primum fa
cit q̄ sit surrepticia quia papa nūc̄ tollit
ius alterius nec in re nec ad rem ubi hoc
non exp̄mit de vsupal ex tuarum de offi
de le sup eo de offi ordi licet et hoc vide
tur no compos de ſcriptis causam ad fi ar
chi et Jo an de p̄bē c si post q̄ li vj In re
seruatione aūt papa michil exp̄mit gr̄a c
In oppositum videtur casus de p̄ben c si
motu p̄prio li vj et c dudū e li Circa hoc
est notandum q̄ aliud est extaciturmita
te gratiam vel reseruationem reddi surre
pticiam aliud p gratiam vel reseruationē
tacentem ius alterius isp̄m ius non tolli
de p̄mo modo loquendi dico q̄ reseruatio
pape ob taciturmitatē gratie b cum reſ
uationes fiant p papam motu p̄prio nō
potest dici surreptitia ut in alle c si motu
et e ti c si romanus pontifex in cle et no
e ti et cōsti c p literas in glo intellige
Sed dico q̄ licet reseruatio non sit surre
pticia tamen ius parti quesitum ex aposto
lica concessione q̄ possit acceptare p̄ben
dam reseruatam et sibi facere prouideri
de ea non tollitur p reseruationē seq̄ntem
hoc nō exp̄mentez p iura p̄ius inducta et
facit ad hoc nam exp̄ssio eorū que tacita
redderent gratiam surrepticiam non ope
ratur dispensacōnem ut in c nō potest ſ
fi de p̄ben li vj sicut ergo exp̄ssio preser
uat a surreptione et non operatur dispen
sacōnem ita motus p̄prius preseruat a sur
reptione sed nō operatur remotionez iuris
alterius et ſ exp̄sse no Jo an in nouel
de p̄ben c si motu p̄prio li vj ad fi tex et
super iij glo et idem pau in c si romanus
pontifex de p̄ben in cle in glo ex isto nec
obstat c dudum de preben superius alle
nam interdum papa confert alicui potesta
tem beneficia conferendi interdum cōfert
ius in beneficio vel ad beneficium ut in titu
lum beneficialem primo casu papa potest
conferre beneficium cadens sub prima cō
cessione de eadem mentione non facta

ut in .c. dudum. Secundo casu non valebit collacõ tñficñi q̃ vel ad qõ in p̃ma cõcessione fuerit alteri ius quesitũ ut no. eõ post. in .c. causam. de ꝓp archi. et Jo. an. de p̃ben. c. si post q̃. li. vj. supius alle. et hic est in casu p̃ntis questionis. Ratio aũt diuersitatis est patens qz in p̃mo casu datur potestas cõferendi beneficia que ptãs de iure esse potest et reuera est penes plures etiam in solidum. ut .x.q.i. regenda. xvij. q. vij. omnes. et de offi. lega. c. i. li. vj. Et ideo cum post concessionem factam de potestate conferendi sit potestas et penes concedentem et penes eum cui est concessa vnus alterũ p̃uenire poterit et valebit collatio eius qui alterũ in conferendo p̃uenerit. ut in p̃alle. c. dudũ. Q. nos attendentes. et .c. ti. .c. si a sede. Sz in secõo casu beneficium ut titulus non potest esse plurium quia vna ecclesia vnius debet esse pastoris. de preben. cum non ignores. et ideo cum alicui alteri ius est quesitum in eo vel ad illud non possit alteri dari quin ius primi reuocaretur hoc autem papa nunq̃ intendit. si hoc nõ exp̃mit. ut in mé. supra allega. Cum ergo in virtute primarum concessionuz factarum. b. sit sibi quesitũ ius ad illam p̃bendam etiam supposito qꝺ essz reseruata. saltem acceptandi hoc ius p reseruationem secundã hoc nõ exp̃mentem nõ erit sublatũ. ut inferius clarius deducetur. Circa secundũ punctũ vtrũ ad tollendũ ius isti. b. quesitũ p secundã gratiã acceptandi scilicet sibi faciẽdi p̃uideri de p̃benda nõ obstañ. reseruationibz sufficiant clausule generales posite in gratia illius qui sẽdo loco p̃benedã a papa tanq̃ rebuatã impetrat. Hic ẽ tpna difficultas. et si quis materiã plus dilatare vellet plene possz videre. p gual. in spe. de mstru. edi. Q. nũc autẽ. v. et si scias. et de ꝓp. in p̃ntia. sup racõe autẽ cause. p archi. xxv. q. ñ. in fiña. ad finem. et p eundẽ. de consti. c. i. li. vj. plenius. p Jo. an. in nouel. de excess. pla. cũ eo. li. vj. p pau. de sepul. c. eos. ad fi. in cle. ad quos sufficiat de materia remittere. hz ad ꝓpositum cause presentis venendo. per illa generalia seu per illas causas generales non fuisse reuocatum ius. b. per suam gratiam acquisitum et ut clarius videatur hoc. et qꝺ iste clausule michil faciunt ad factum nostrum ẽ supponendũ qꝺ iste clausule non apponuntur in reseruationibus quas facit papa. Sed postq̃ beneficium tanq̃ reseruatum contulit adduntur iste clausule in literis super collatione beneficii reseruati confectis in cancellaria et hoc apparet ex tenore reseruationis ꝓducte p cedulam de camera domini pape p parte .b. expectantis. Secundo est sciendum qꝺ iste clausule inhibitorie. et non obstantiarum apponũtur in literis apostolicis ad firmandum et exequendum gratiam impetrantis et non ad tollendum ius alteri quesitum. ut est expressum de preben. c. i. ad fi. in clem. et satis apparet ex no. p Jo. mo. et archi. de ꝓp. cũ aliquibz. li. vj. et p glo. de preben. p. c. si cui. et .c. ei cui. c. li. Tercio est supponendum in facto qꝺ iste .b. expectatius in vim gratiarum suarum p̃mo acceptauit p̃bendam de qua agitur et fecit sibi p̃uideri anteq̃ papa p̃uideret aduersario suo. Ex quibz clare deducitur qꝺ cũ iste clausule nõ fuerint adiecte reseruacõi facte p papã sed literis sup collacõe post p̃uisionẽ .b. facta confectis qꝺ de effectu istarũ clausularũ que sequuntur acceptationem p̃uisionis. b. non est disputandum cum ius alteri quesitũ maxime in re tollere non possint nec ad istuz finem literis apponuntur. sed solum est disputandum vtrũ reseruatio simpliciter facta post secundam gratiam. b. preiudicet sibi quo ad prebendam de qua agitur quia si simplex reseruatio precedens acceptationem et prouisionem suam nõ potest sibi nocere p acceptationem et prouisionem fuit ius quesitũ in re quod seqñs adiectio clare in literis super sequente collatione confectis tollere nõ potest. ut notexp̃sse compl. in alle. c. causam. de ꝓp. Sed si simplex reseruatio p̃cedens acceptationẽ et p̃uisionẽ impedit eum ut acceptare nõ potuerit nõ indigemus effectu illarũ clausularũ cũ sola rebuacõ ad hz sufficeret hoc ergo est simpliciter disputandũ. vtrũ simplex reseruacõ seqñs sẽam gratiam. b. et p̃cedens acceptationem et

prouisionem illius eum impedire potuerit in acceptando et sibi prouideri faciendo. quod est dubium principale. Et breuiter videtur michi q̄ clausula reseruationibꝫ nostris ꝛ c̄. posita in scō a gratia .b. remouet scōm impedimentū qđ tpe acceptatiōis et ꝓuisionis faciende .b. erat ꝓuemens ex reseruacōnibus quarū tunc pendet effectus siue sint facte ante dictā gratiaꝫ siue post. et hoc sic ꝓbatur. gratia facta ꝑ ꝑncipem que ipi soli ꝑncipi et nulli alteri facit preiudicium in concedentis preiudicium large est interpretanda. ut comprehendat non solum preteritaꝫ presentia sed ut comprehendat etiam futura. Sz ista gratia quam secundo loco princeps concessit .b. ut non obstarent sibi sue reꝛuationes quominus possit prebendam alias cadentem sub sua gratia acceptare. et sibi facere ꝓuideri ipi soli ꝑncipi ꝛ nulli alteri facit ꝑiudiciū g̃ ꝑnceps sentisse vidꝫ de reꝛuacōibꝫ tūc extãnbꝫ. et etiã ꝓuꝛ ꝑ ipm factis. Maior ꝓbatur clare .xij. q. .ij. c. cognouimus .xvj. q. .ij. c. i. de decim ſ. c. cum contingat. de ꝓuleg̃. c. quia circa. bene facit. de preben. c. fi de beneficō. in cle. et no. hoc Inno. clare. de cona. c. cum dilectus. in glo. fi. Sed minor clara ẽ. cum enī iste esset reseruationis effectus ut solum papa conferret prebendam reꝛuatam hec gratia dat impetranti licentiam prebendā acceptandi etiam reseruatam. et executori facultatem eam conferendi. ut sic posset statem que prius erat penes ipsum soluꝫ in vim huius gratie executoribus .b. cōmunicaret. sibi ergo soli ꝑiudicauit. ergo concessio in sui preiudicium et presentes tunc et futuras reseruationes respiciet. coadiuuat hanc rationem regula. contra eum. de re. iur. coadiuuat etiam eam ꝟbum vniuersale distributiuum quibuscūq; adiectum non indiuiduo sed generi scz reꝛuationibus non istis vel illis. sed in genere quod notat duracōnē tpis saltē usq; res ad quā effundendā posita ẽ scilicet ꝓma gratia consecuta fuerit suū effectum. bene facit. c. abbatem. de re. iudi. li. vj. et quod ibi no. Jo. mo. et Jo. an. in nouel. post eū sup ꝟ. vacua. alias mihi in ꝑiudiciū concedentis. tam generaliter et tam effuse loquentis talis fieret interpretatio. michil operaretur adiectio illius verbi. contra iura. et facit. de maio. et obe. c. solite. et facit quod ibi no. super verbo. tanq̄. et de ꝓule. c. si papa. Secundo probo sic. quotiens cunq; due dispositiones coniunguntur ad productionem vnius effectus ambe in idem tempus conferuntur et maxime vbi vna est principalis et altera adminiculatiua in iuuamine. et ad remouendū impedimēta ꝓme dispoſicōis. Sz h̄ ad ꝓducendū vnū effectū scilicz titulū ꝓbendē impetrate iunguntur due dispositiones scilicet prima gratia principaliter altera scilicet secunda gratia primam coadiuuans et impedimenta reseruationum remouēs ꝓma confertur in tempus vacacōis prebende. ergo secunda sublatiua impedimēti ne vacans ꝓbenda possit conferri refertur ad idem tpus. et p consequens ad reꝛuacōes q̄ illo tpe penderēt. Maior ꝓpositō clare apparet. de cōsti. c. trāslato. bn facit. de sepul. c. dexore. et q̄ no. Jo. an. de preben. quia sepe. li. vj. et quod no. Jo. mo. et Jo. an. post ipsum. de elec. c. quanquam. li. vj. Licet enim ipi duo in principali dicto discordent. vtriusq; ratio facit ad istud propositum. Minoris prima pars est nota. ex terminis questionis. Sed secunda pars minoris scilicz q̄ effectus gratie pncipalis conferatur in tempus vacationis apparet ex tenore literarum apostolicaruꝫ et est tex. de cōces. preben. c. quia cunctis. li. vj. Coadiuuatur hec ratio quia quelibet res ꝟbi estimari secūdum effectū quē est ꝓductiua. de ordi. cog. m. c. cum dilectus. de cōmo. c. ij. de ꝓbē. c. i. ad fi. in cle. Sz ista gratia fuit concessa ad remouendum impedimenta reseruationum circa acceptationem et ꝓuisionem ergo intelligitur de impedimentis que tunc erāt. alia enim nō obstarent. facit etiã ad hoc ordo scḃture cū ꝓmo de ꝓtāte acceptādi. scōo facit de sibi ꝓuideri. tercio remouet impedimēta reseruationum circa acceptationem et ꝓuisionem quod scōm sanum intellectū de alijs non potest intelligi q̄ de illis que tūc erūt. cū alie reuera nō obstēt ut dixi a

quo ordine licitum est arguere de elec. c. penul. li. vj de pben. c. mandato. cū si. Tertio ꝓbo hic. ubicūq; pceps fecit aliquem actū ad ipius effectualē supple cōz remoueret impedimēta q̄ plecōm actus obstarēt et maxime, vmūsaliter loquendo tam pſentia q̄ futura impedimenta remouisse videtur. sed papa in secunda gratia remouet impedimenta reseruationum que obstabant effectuali expletiom pme gratie per ipsummet facte. b. ergo videtur remouisse impedimenta tam tūc existentiū q̄ prius factarum reseruacōnum. Maior ꝓpositio satis clare ꝓbatur. de of. dele. si sup gratia. li. vj. et in omnibus iuribz exprimentibz illam clausulam generalem non obstañ. et faciūt bene no. p archi. de ſpt. c. cum aliquibz. li. vj. et melius per pau. de rebus ec. nō alle. siqua. in glo. penul. in fi. Minor ex terminis questionis nota est. Et coadiuuatur hoc qua licet gratiam facere a gratia ꝓcedat tamen post q̄ gratia facta est de iusticia est q̄ suum consequatur effectum. Et est verisimile q̄ papa qui in hoc factum suum cōsequitur. de ſpt. c. literis nostris. hic generaliter loq̄ndo voluerit omne impedimentū tollere tam presens q̄ futurum. ut hic interpretemur rem valere potius q̄ perire. de ẋbo. hg. c. abbate sane. cū cōcor. ibi alle. maxime q̄ ex naturali inclinacōne quisquis afficitur ut actus p eum melioratī debitum assequātur finem. de testi. c. romana. li. vj. cū ibi no. et alle. Coadiuuatur etiam qua cum variatio fit ꝓhibita in omnibus. ut de renunci. cum illusio. in clem. fortius in principe cuius actus debent esse stabiles et mā furi. de re. iuꝝ. decet. cum concor. li. vj. Ex quibus debemus coniecturare mentez principis. cum enim prima gratia fuerit sua. ex quo infertur verisimiliter ipm velle effectū habere et ad illum finem impedimenta ex suis reseruationibz ꝓuenientia remouere p secundaz gratiam. nec est verisimile q̄ p secundam gratiam hoc non exprimentem voluerit tollere effectum illius gratie et eā reuocare. huc igitur mēti coniecturate generalibus verbis cōuenienti stemus. quia et ſpba aliud sonare videntur, quod tamen non faciunt in casu nostro. tamen mens verborum proferetur. de ſpt. c. causam q̄ nuncio. c. de ẋbo. hg. cum intelligentia. cum similibus. maxime quia supposita efficacia gratie ex parte concedentis et illius cui est concessa. et natura impetrantis si solum de qualitate rei me luse queratur attenditur tempus acceptationis et promissionis. ut patet in cle. de preben. si de beneficio. et no. in cle. literis. supra alle. Sicut igitur si mandatur prouideri de curato vel sacerdotali sufficeret q̄ esset tali tempore promissionis hic si mandatur prouideri non obstante reseruatione intelligitur pendente tempore promissionis. Existis videntur sane soluta contraria. primū est solutū p ea que dixi supra. ẋ. circa secundum pūctum. vel possz dici q̄ supposito q̄ ille clausule essent adiecte reseruationi dum fuerit facta per papam. ad hoc dico q̄ non reuocat gratiam secundam factam. b. q̄ possit acceptare, prebendam reseruatam. nam prima ps in qua dicit sue intentionis fuisse de illis p apostolice sedis prudentiam ordinare non obstat quia et ita fuerit ordinatuz hic per apostolice sedis prouidentiam. de re. iuꝝ. c. qui per alium. li. vj. nec intelligitur salus ordinacōnibus quas per antea fecit papa de prebendis reseruatis quia non tollit. sed pars in qua decernit irritū et cetera. non ob. qua non respicit preterita ut reuocet facta legitime. de fil. presbi. cum ex tua. de testi. spolia. audita. et in regula. factum. de re. iuꝝ. li. vj. Tercia ps in qua ponit nō obstañ. et exprimit q̄ nō ob. gratie precedeñ. sub quacunq; verborum forma et cetera. non obstat quia aliud est fecisse gratiam de canonicatibz sub expectatione. et ille sub quacunq; verborū forma concepte sint non obstant. aliud ē fecisse gratiam de canonicatu sub expectatione prebende etiam reseruate et isti non derogatur. per illam clau. generalem. et no. in simili. in allegato. c. duduz. ad fi. de sepul. in clem. At scōm solutū est ut supra in versu. ut tamen hoc clarius videatur. tercia tollitur per ea que dixi. ut supra. in versu. nec obstat. c. dudum. fateor enim

q̄ papa non se ligauit quin possit adhuc
reseruare. Et reseruacões quas faciet nō
p̄iudicabūt illi gratie p̄cedenti nisi hoc di
cat expresse. nō q̄ sit defectus ex pte ptātis
p̄incipis. sed quia p̄sumitur hoc fecisse ob
litus p̄oris gratie. et p̄ cōsequens non fuis
se sue intentionis per secundum actum de
rogasse primo. nec in toto nec in parte. de
re iudi. cum olim. et alia superius allega.
¶ Sed est circa istam causam aliud dubi
um. cum a sententia lata per dominum Ce
rauguste. fuerit appellatum. et terminus
decem dierum ad appellationem p̄sequē
dam prefixus commissio vero non fuerit p̄
sentata auditori in causa appellationis
dato mādo. xvij. die a die prefixionis termi
ni. nec alias appareat q̄ infra. x. dies fue
rit cōmissio tradita in cancellaria nūquid
eo ipso appareat appellatio illa deserta. et
istud non videtur dubiū. q̄ sic p. c. perso
nis. de appella. sed cum procurator appel
lationis dicat se infra dictum decendium
suam fecisse diligentiam nunquid stetur
super hoc iuramento suo. aliqui allegant
q̄ sic. de p̄cū. insinuatione. et de resti. in in
te. c. ex literis. et no. ibi p. Io. an. et p glo.
iiij. q. v. quisquis in fi. et lxxvij. di. c. tan
ta. sed ista non faciunt ad oppositum. nam
multum refert dicere aliquem allegare se
impeditum fuisse in prosequendo. et velle
impedimentum probare per iuramentum
et tunc procedūt glo. superius allegate.
aliud est allegare se fuisse debite prosecu
tum. et cum de hoc non constet velle proba
re per iuramentum. et hic est casus noster
de quo ille glo. non faciunt mentionem.
vnde videtur non esse standum iuramen
to. quia cum appellatio et eius prosecuō
sint de actis cause. de hoc constare debet le
gitimis documentis. de proba. quo magis cō
tra falsam. vnde etiam impetratio iudicis
super prosecucōne iudicij iam inchoati est
actus iudicialis et per consequens. de ac
de ẜptis. ex parte decani. cum suo vero in
tellectu. quem ponunt ibi doctores et hoc
credo indubitanter verum. Sed videndū
est an alio modo possit iuuari iste appel
las. nam habz aliquas p̄sumpcões q̄ in
fra tpus debitum fuerit p̄secutus. primo q̄
multi dominī cardinales fuerant ante illā
appellationem auditores in eadem causa
et multi qui consulti elegerant partem re
cusabantur tanq̄ suspecti et ideo dominus
vicecancellarius cum magna deliberatio
ne dabat partibuus auditorem. vnde nō
videtur mrūm omnibus attentis si per. x
vij. dies fuerit commissio in cancellaria
anteq̄ signaret. presumitur ergo ex na
tura negocij et circūstantijs actus breui
tate tpis fuisse tradita infra tōnū tpus
de supplen. negli. pla. c. penul. et fi. facit qō
no. Inno. et Io. an. post eum. de conces. p
ben. quia cunctis. post prin. Secundo et
ista est fortior ratio quia appellatus prius
fuit prosecutus causam principalem per
duas instantias in quibus habuit contra
se sententiam et nunq̄ dixit aliquid de illa
desertione. vnde non est verisimile atten
to magno dubio cause et intrica cōbus
multis q̄ si appellatus potuisset se iuuare
de desercōne que est facilime expedicōis
q̄ eam dimisisz et aggressus fuisz tam la
borioſum et tam dubitabile certamen ne
gocij principalis. Tercio multum facit
ad hoc modicum preiudicium qō ex hoc
consequitur. nam traditio cōmissionis in
cancellaria est preambulum seu prepara
torium prosecutionis instantie et in istis
minus plena probatio sufficit. de testi. ve
niens. et hoc no. ibi abbas. et Io. an. et eti
am si circa hoc stetur probationi non est
magnum preiudicium partis cum saluū
remaneat ius si quod habebat in princi
pali et ipsius prosecucō. facit ad hoc quod
no. Inno. de ẜptis. c. presenti. Quarto q̄
iam dominus vicecancellarius qui erat p̄
tempore et omnes sui officiales sunt mor
tui vel ita absentes q̄ nescitur ubi sunt et
sic est impossibilis p̄bacō alias q̄z p iura
mentū ptis quo casu sibi subuenendū est
ne periret veritas in causa p̄incipali. Ex q̄
bus etiā de bona equitate videtur q̄ cum
etiam sup p̄incipali p̄sumptione facientē
p parte possit iudex sibi deferre iuramen
tum ubi alias cause natura non repu
gnat. de iureiurā. c. iuramētum. et de testi.
c. romana. in fi. li. vj. q̄ ex istis p̄sumptio
nibus possz etiam hic deferri iuramentum

procuratori ꝓsequenti instantiam. attento maxime q ꝓcurator est satis honestus homo et bon nominis et q emolimentuz cause ad ipsum non pertinet. vnde non est presumptio q vellet prosbeneficiando altero dierare.

De rebus ecclesie non alienan. et de vmone. .dcclix.

Prepositure neumasñ. q̃ est dignitas in ecclesia et habz quasi omia bona capituli et ꝓdere toti capitulo et etiã singulis canonicis in victualibz z aliis necessariis et habz administracoz ommũ. et totũ sibi retinet ꝓpositus qđ superest de ommbz oneribus incũbentibz supportatis et ꝓpositura etiam habz bona. et administratione illorum facta est vmo cumsdã eccie ex certis rationalibz causis ut posset melius ꝓdere capitulo et onera incũbentia supportare per ep̃m neumasñ. de consensu capituli. Queritur an valeat vmo. p et contra facit. c. sivna. de re. ec. non alie. in cle. videtur dicẽdũ q valeat exquo ꝑcipaliter fit dignitati non ipi capitulo licet ex hoc ex quodã ꝯsequenti capitulũ vtilitatem sequatur. pro hoc bñ fac. de tutore q̃ prestat aũctatem pupillo m adeunda hereditate licet ex quadã ꝯsequentia redundet in vtilitatẽ tutoris cui forsan adita hereditate debitur legatũ. C. de admi. tu. l. cum quedã. pro ꝫ etiaz facit. ff. de tuto. l. i. et. l. q dicamus. in prin. Item per eundem modum ꝓt induc. ad hoc insti. de testa. Q. legatarius. sic et hic capitulum huic vmoni potent auctorizare. nõ enim censetur hec vmo esse res ꝓpria capituli exquo fit ꝓpositure et nõ capitulo bñ facit. ff. q̃n ap. sit. l. i. Q. in ꝓpria. ibi cum dicit nomine suo. quod enim est ꝓpositure vel ꝓpositi nõ est capituli. facit. ff. de rerum diui. in tantum. Q. de vmuersitate. de m ius vocan. sed si hac. Q. manumittitur. p̃sertim cum illa que capitulum exinde ꝑcipiet non possit p se ꝑcipere sed de manu ꝓpositi. ar. ad hoc. ff. de usufruc. defuncta. Q. sempromo. et de usufruc. le. l. fundi trebaciam. pro hoc q interdum p medium ꝓmissum agitur ad extremum prohibitum facit. ff. de accep. et per iuriurandũm. Q. et si fideiussori. ubi accepti latio facta fideiussori p medium obligationis fideiussoris que est verbalis agit in obligatione rei principalis non verbalis in qua alias agere non posset igitur in ista vmone aũctate capituli per medũ ꝓpositure agere possit et prodesse in vtilitatem consequentem capituli. non enim queritur cui comodum quritur vmonis. sed cui honor habitus est. bene facit. ff. de lega. prestandis. l. iñ. Q. i. de iure fisci. l. eo dicto. Q. ad eos. de vul. et pupil. l. q̃ liberi. Q. hec verba. de contra tabul. non putamus. Q. in adoptione. in fi. Q. pro hoc. q potius debemus attendere preposituram cui fit vmo principaliter posset ꝯduci. l. i. ff. de his qui. ut indig. de edil. edic. cum autem. Q. fi. pro hoc facit q capitulum possit per medium prepositure seu per aliũ quod non posset per se. ff. que res pig. obli. pos. arist. Q. fi. cum concor. pro hoc quia ista ecclesia vnita et eius bona erunt sub cura et administracõne prepositi quod est multum attendendum. argu. ff. de lega. iñ. patronus. Q. sempromo. pro hoc quia hic licet smt aliqua scilicet que mittuntur vicisare vmonem scilicet quia ex illa redũdat seu resultat vtilitas capituli cui melius prouidebitur q non potest in re propria auctraizare exquo tamen transeunt aliq̃ principaliora que habent illa validare scilicet quia fit potius principaliter ipsi dignitati prepositure potius attendamus id quod prodest q̃ id quod nocet. facit. ff. de iure fisci. l. nõ intelligitur. Q. si quis palam. ut sic vmo magis teneat q̃ pereat ar. l. quotiens. ff. de rebus dubijs. nõ enim attendenda est illa communis vtilitas capituli quia secundum hoc non posset facere vmonem alicui prebende ecclesie cathedralis quia cum omnes prebende smt capituli ex illa vmone capitulum consequeretur vtilitatez, saltem vacante prebenda quo tpe illa bona eius remanerẽt semp penes capitulũ. ut no. Inno. de testa. relatũ. in fi. quod tamen falsum est quia imo potest ut no. Jo. an. in dicta clem. si vna. super verbo. dignitati. et super verbo. capitulo.

pro ista parte etiam posset induci. l. si quis perperam. ¶. si quis certum. ff. de iure dotium. In oppositum videtur q potius attēdatur vtilitas capituli resultans ex vmone. ut hic capitulum non potuerit auctorizare vsuram que fiebat ad eius vtilitatem ut ei posset melius prepositus prouidere. facit quia potius attenditur is cui effectu aliter comodum acquiritur et ad cuius vtilitatem fit dispositio. ar. ff. de lega. prestan. l. iij. ¶. Item si quis. et. ¶. et si ꝑponas. pro hoc de succes. edic. l. i. ¶. penul. Insti. p quas perso. nobis ac. ¶. sed si hæres. pro hoc. ff. ad trebelli. l. cogi. ¶. hñ q̄ soliduz.

De depposito. .dcccclx.

Penes ticium campsorem deposui mille florenos. apto depposito non clauso. nec consignato qui michi dedit fideiussorem. de restituendo illos tamen post annum vel biennium. cum ergo vellem recuperare depositum dictus campsor rogauit me ut sibi adhuc dimitterem per tres vel quatuor annos pro certo lucro michi dando q̄libet anno. et sibi concessi. Istud tamen ignorauerunt fideiussores. postea vero lapso isto termino seu tempore volui recuperare pecuniam meā a illo campsore facto non soluendo vel alias discusso volo habere recursum ad fideiussores pro dicta pecunia ipi dicunt q non tenentur. quia ꝑma obligatio depositi pro qua fideiusserunt fuit nouata. et translata in obligationem mutui per secundam concessionem. et sic sunt liberati. ar. l. nouationem. ff. de fideiusso. Et pro hoc videtur textus q obligatio nouata sit et in nouā translata. ff. si cer. pe. l. singularia. Credo q bene dicerent si supponeretur nouata obligatio prima. quia prima extincta tolleretur etiam fideiussoria. vnde ipi semel liberati nec ex nouo consensu iterum prestito non essent obligati. ar. l. si. ff. de pac. C. locati. si cū hermes. ſz in proposito non credo primam nouatā nec discessum a contractu seu obligatione depositi ab inicio contracto sed obligacōez depositi continuatam et prorogatam p nouam dilationem sub certo lucro seu vsura que deberentur etiam pro obligatione depositi ex mora vel ex pacto. ut. ff. depositi. l. quitus. in fi. nō obstat si dicatur q imo fuit depositum et postea mutuum. quia illud verum esset si expresse hoc actum esset q pecunia esset mutua penes depositarium ut. ff. si cer. pe. si certi conditio. ¶. si. et. l. si q̄dem ab inicio. alias in dubio inspicitur origimalis contractus ut exillo agatur. non obstante q depositarius pecunia vtatur. quia exquo depositum fuit apertum ab inicio in dubio videtur fuisse data licētia utēdi pecunia ipi depositario. vnde dato q postea vtatur propter hoc non transibit in mutuum exquo expresse non agitur inter partes q transibit in mutuum imo ex origimali depositi obligatione ad restitutionem pecunie teneb̄atur cum vsuris et agetur actione depositi ad restitucōez. ut ꝑbatur. ff. depositi. l. si sacculum. in fi. et noglo. in. l. die sponsalionū. ¶. i. e. ti. in talibus enim inspicitur origimalis contractus. ut totuz ab eo denominetur. ff. depositi. l. i. ¶. idem pomponius.

De emptione et venditione.

Si vendatur .dcccclxj.
vsufructus ad tempus valet venditio. q̄ vendi potest etiaz ad tēpus ut. l. vsufructus in multis. ff. de vsufructu. coniuncta. l. omnium. ibi pactionibus et ceteris. ff. de vsufruc. vsufructus enim ius reale est respectu rei cuius personale sit respectu persone cui debetur. ut. l. utifrui. ff. quē admodum vsufruc. petatur. Sed quicunq̄ successor in re in qua debet vsufructus tenet̄ pati vsufructuariū rei frui dcā re. ut dcā. l. vtifrui. fac. l. i. si agerec. vel emphi. pe. ergo talis qui emit vsufructuz ad tempus non potest prohiberi per successorem. ne vtatur. ut patet ex superius allegatis. pro quo. ff. de lega. ñ. l. legatis. in fi. non obstat q emptor siue alius successor etiam ex titulo lucratiuo non tenetur

stare colono · ut. l. emptori. C. locati. et. l. q̃ fundũ. ff. e. ti. q̃a colonus nõ hz ius i re. sed habet hoc ut quia conduxit ad magnũ tẽpus · ut dicta. l. i. et pomt glo. extra de rei. nõ alie. in cle. c. i. tũc successor tenetur stare tali colono p dictã. l. i. et ẽ glo. ordi. in. l. michil. ff. de leg̃. i. circa fi. Itẽ usufrcũs pt alijs vendi · ut est casus · in. l. arboribz. C. ij. ff. de usufruc. et. l. nec ẽrio. C. fi. ff. de periclo. et cõmo. rei ven. aliqua contraria soluũtur p glo. in dcõ. C. ij. Itẽ pono q̃ pdicta sonaret in locatore tñ emptor tenetur stare colono q̃ emptio alias facta nullius ẽ momẽti qõ̃ p̃batur nã in dicto cõtractu cauemit q̃ dñs in aliũ nõ alienaret p cuius obligacõnẽ fuit obligata dicta domus saltẽ in genere cũ obligauit omnia sua bona. Sz certũ est q̃ q̃s p̃mittẽs nõ alienare illi cui est cõstitutũ ius in re si post alienat alienatio nulla est. ut. l. si creditor. C. fi. ff. de distrac. pig̃. fac. l. ñ. C. ẽ iure ẽphi. et hoc tenet dñs bar. in. l. si ita q̃s p̃mitit. C. eadẽ lege. ff. de ẽpto. ob. sed in ꝓposito dicto cõductori fuit cõstitutũ ius in domo si tamẽ potest dici cõductor videlz pignꝰ vel ypotheca et p̃missum non alienare. g̃ris alienacõ nõ tenuit · ut pz ex p̃dictis. et sic p cõsequns dictus conductor repellet talem p̃tendentẽ titulũ empcõis p quo. l. fi. C. de rei ven. et aduerte q̃ textus clare ostẽdit q̃ aliud sit vendere vel emere usũfructũ ad modicum etiã tpus et locare etiã aliq̃d ad modicũ tẽpus q̃ p̃dcõs contractus pmit ut species separatas in dicto. c. i. de re. ec. nõ alie. in clem.

¶ De locatore cõductore. decclxij.

Quidam emphiteota cuiusdaz prioris ecclesiastici multis creditoribz vel vni creditori nõ curo obligatus ad instantiã creditoris p curiam cuiusdã principis vel comitis qui erat dñs superior a q̃ dcus prior ec dictaz rẽ tenebat et postea vendebat eã illi debitori ẽphiteotice in ẽphiteosim forsan de superioris dñi voluntate dicta res ẽphiteotica p executorẽ rei iudicate fuit sbhastata. et cuidã licito tãq̃ plus offereti vendita seu liberata. dcus tñ prior dñs immediatus dicit q̃ infm tempus debituz ipe volebat illam p eodem pcio retinere. et quãtũ in se fuit illã retinuit nõ tñ pcium obtulit nec soluit nec apparet q̃ sibi fuerit adhibita fides de precio. dictamq̃ ẽr hic retentam cuidam meuio vendidit pro certo precio. eũ in possessionem induxit. qui etiã pcium non exsoluit licz ipe prior sibi vendẽs sibi fidem habuerit de precio. dictus vero titius ꝓmus emptor cui ad instãtiã creditoris emphiteote cui curia dñi superioris ad mercatũ vendiderat reꝙ fuit dictũ dominũ ꝓorem immediatuz q̃ illũ in possessionem induceret et q̃ rem p curiam sibi venditã laudaret. et curia eũdem ꝓorem instante creditore etiã sup hoc requisiuit quo pretextu dicte retencõis quam de re fecerat in re faceret laudare recusante non tñ pcium offerẽte curia domum superioris ipe comes dominus superior etiã in contumaciam dicti prioris illi titio rem emphiteoticam laudauit et soluto p eundem titiũ pcio in possessionez induxit. dictus vero meuius qui emit a priore rem istã iure vendicõnis isto titio dicit se potiorez exquo p ꝓorem dominũ immediatũ rem illã iure suo retinentem sibi fuit vendita et ꝓuisq̃ titius fuit in possessionẽ inductus. ex hoc themate queritur multa. Primuz nunq̃d ꝓor ille dominus immediatus potuerit rem emphiteoticariam p eodem pcio retinere vel an ius retentionis potius ad dictũ comitem superiorem dominũ pertineat. Secõ queritur supposito q̃ dñs ꝓor possit rem retinere p eodẽ pcio an ꝓius teneatur offerre pcium ut sic non aliter in eum dominũ utile rei emphiteoticarie retente transferatur seu potius cũ suo dominio directo cõsolidetur q̃ si ꝓmitus pcium exsoluerit vel saltẽ obtulerit nec p eũ quomius soluẽt stetit vel saltẽ sit sibi fides habita de pcio vel in cõtinẽti cũ dicit se velle retinere in ipm dominiũ trãsferatur vel cõsolidetur cũ dominio directo sed emphiteote vendenti sit ad pcium obligatus et possit ad illud soluẽduz cauemri. Tercio an in casu p̃misse cõmis cũ res emphiteotica venditur p executionẽ rei iudicate ad instantiaz creditoris dño p̃dicto pcium retinẽti possit haberi fides de pcio. et p quẽ. an p emphiteotã debitorez cuius res venditur an per creditorem ad

cuius instantiã · an p curiã cuius aũctor mãdato venditur · Quarto an dicto porte dño immediato seu emptore eius postea pciũ offerẽte supposito q tenẽtur pus offerre · retro validetur venditio p eũ facta et sit pmte ac si ab initio pmitus obtulisset Quinto an dcũs por immediatus seu q cũq; directus dñs retinere possit rem suã q venditur p emphiteotaz p eo dẽ pcio nõ ut sibi remaneat set ut alteri vendat · Sexto an tomius supior in casu pmisse qõis in tumaciã dicti poris dñi immediati potest laudare rẽ dicto ticio emptori q̃ emit ad mercatũ ut sic illo laudãte rem licite potuerit retinere et possidere et in eũ tomimũ trãsferatur · De pma qõne vidz q̃ ius retentionis potius ad dictũ comitez supiorem tomimũ ptineret sic etiã ptinet ad eũ laudare et recipe · cũ scbus emphiteota alienat vel distrahit · hm qđ no · spe · ti · de loca · C · nũc aliqua · v · cv · et · cxxvi · In oppositũ vidz esse ẽa sic sequẽtur absurditas · q̃ hm set dñs supior rem retinẽs erit emphiteota sui emphiteote respcũ ciusdẽ rei · Itẽ hm set habebit tomimũ utile et directũ formaliter qđ nõ vidz possibile de iure q̃ tomimo utili redeũte ad dñum directũ consolidatur cũ illo et desmit esse utile formaliter · sicẽ dz de usufructu redeũte ad proprietatẽ q̃ res sua nemini fuit ideo nõ vidz q̃ ius retentionis debeat ad supiorẽ dñm spectare seu ptinere · bñ fac ad set qđ no · i spe · ti · de loca · C · nũc aliqua · v · cxxix · in fi · ibi pterea sequẽtur absurditas · tlis aũt absurditas nõ sequitur m laudacõe seu laudimẽto percipẽde · et ideo bñ pnt ad tomimũ supiorẽ p tinere · ut i rõne ctraria q̃ alia pte sup̃ facta · Si tñ velles tenere pmã pte q̃ imo ad supiorez dñm ptineat ius retentionis posses rñdere ad istã scbaz ptem p illa q̃ no · in fisi · in spe · ti · de feud · C · qm · v · xxiij · et eã posses dicẽ q̃ hec absurditas nulla ẽ propter diuersos respcũs q̃ in hoc cõsideratur nã nõ redit ad supiorẽ tomimũ utile dñium simplex set respectiuũ et qualificatũ p respectũ quẽ hz ad ius seu ad tomimũ utile qđ hz pmus emphiteota · q̃ respectu scdi censebatur in illo iure seu tomimo utili quodãmõ directus dñs respectu sui scdi emphiteote quod q̃dẽ dñium secundũ directũ respcũ scdi emphiteote est utile respcũ pmi dñi sui · vñ utile tomimũ scdi ẽphiteote ad tomimuz supiorẽ p uenies p retentionẽ illi⁹ iuris seu tominij utilis scdi emphiteote nõ cõsolidatur cũ suo tomimo directo illõ dñmz utile pcis seu pme ẽphiteote q̃ ab ipo supiore nõ erat immediate formatus nec ipm decernebat set respiciebat pmũ emphiteotam et ab eius dñio utili erat formatum qđ eius respcũ quodãmõ censebat directũ ut sic dicamus q̃ utile tomimũ scdi ẽphiteote q̃nvmitur cũ tomimo qđ ẽ penes pmũ emphiteotã qđ eius respcũ cõsecutur directũ · tũc cõsolidatur cũ eo et extinguitur et fit plenũ et simplex dñium utile pmi ẽphiteote · et si illõ tomimũ pm ẽphiteote qđ est utile respectu primi tominij venit ad eũdez pmũ · tũc etiã cõsolidaretur cũ suo directo · et efficẽtur tomimũ plenissimuz nõ aũt tomimũ utile scdi emphiteote cõsolidaretur cũ directo tomimo pmi dñi · q̃ nõ decernit simplex rei⁹ respcũ · nec simpliciter nec formaliter existit · et si dicas q̃ exquo pmus emphiteota trãstulit utile tomimũ in scdm emphiteotã nullũ tomimũ remãsit penes illũ · exquo illud sic trãstulit put vidz tenere glo · instit · de loca · C · adeo · supp̃ to · p pma · pt dici q̃ immo q̃ illõ nõ trãstulit m totũ nec simplex i scdm exq̃ sibi retinuit ius certe pensiõis p scdm ẽphiteotã suũ sibi pntãde · et sic suũ tomimũ utile quodãmõ dubitat quo ad dmodũ inter se rhm suũ ẽphiteotã sic q̃ ius seu ps tominij utilis qđ seu quã sibi retinuit possit dici directũ tomimũ respectu scdi · et illud ius seu ps qđ seu quã in illuz scdm trãstulit dicatur utile eius respectu vñ latius exordiẽdo possz dici q̃ tomimũ supioris et pm tominij ẽ directe directuz tomimũ · tomimũ vero pmi ẽphiteote est utile directo tomimũ · tomimũ vero scdi ẽphiteote ẽ utile utiliter put alias plenius circa hz scpsi in alia qõne quã disputauí seu de q̃ respondi Animoñ · q̃ incipit in quodã regno in pñ · qõnis · in scdo et tercio folio in magna pappiro ·

¶ De rerũ pmutacõe · dcccclxiij ·

¶ Sed · A · et · b · ex causa permutacõis

mũicem faciende reſignauerũt ſua bñfi-
cia in manibꝫ ordinarij. Quidaz vero. C.
expectãs apoſtolicus poſt p̃miſſam reſi-
gnacõnẽ anteq̃ꝫ p ordinariuz eſſꝫ expedi-
ta permutacõ id eſt antequã beneficium
vnius permutantium mũicem alteri cõ-
tuliſſet acceptauit beneficium ipſius. A.
et ſibi fecit de ipſo prouideri in poſſeſſio-
nem induci. p̃tendẽs q̃ dictus. A. tpe re
ſignacõnis erat ſenex. et infirmus ꝛq̃ in
fraudẽ expectantiũ illã fuerat machina-
tus ꝛeadẽ die expectãs apoſtolicus ac-
ceptauit ꝛ ſibi fecit p̃uideri et in poſſeſſio-
nem induci. Ordinarius pfecit dictaz p̃-
mutacõem. videlz bñficium ipſius. A. cõ-
ferendo ipſi. b. et ecõuerſo. eodo dictus
b. vidẽs q̃ dictus apoſtolicus fecerat ſe
induci in poſſeſſionẽ bñficij qõ fuerat ipſi-
us. A. et nũc ipſi. b. fuerat collatũ ex cau-
ſa p̃mutacõnis in craſtinũ ipm aplicũ ex
pectantẽ ſpoliant. et oñia iſta facta fu-
erũt adhuc ipo. A. viuẽte. poſtea vero p̃
ſeptez vel octo menſes dictus. A. ex ſua
infirmitate deceſſit. et poſt p̃dicta dictus
expectãs aplicus hic ſpoliatus renũciauit
iuri ꝛ poſſeſſioni et petecõi reſtitucõis me
diante iuramento. ꝛ non obſtante renũ-
ciatione p̃dicta dictus expectãs apoſto-
licus contra dictũ. b. petebat ſe reſtitui in
poſſeſſionem dicti bñficij quo fuerat ſpo-
liatus. Opponebatur ſibi p ipm. b. q̃ nõ
potuerit acceptaſſe nec poſſediſſe p̃dcm
beneficiũ qõ nõ vacauerat nꝫ per reſigna-
tionem p ipm. A. factã ex cauſa p̃muta-
tionis cũ ipo. b. faciende et beneficia per
mutãda nõ deuũt ſub poteſtate expectã
tium. ut. c. i. de re. pmu. li. vi. Itez opp̃one
batur ſibi de renũciacõe p̃dicta. dcũs ve-
ro expectãs dictã p̃mutacõnem ſeu re-
nũciacõem eius p̃ textu factã aſſerebat
fraudulentam ꝛ machinatam in fraudem
expectantiũ et ideo ipm michilomius po
tuiſſe acceptare et ſibi facere p̃uideri p
illam fuiſſe veram vacacõnẽ inducta in p̃u
dictiũ reſignãtiũ ꝛ fauorẽ expectãtis. Vl-
terius etiã dicebat q̃ poſſeſſio ſua ꝛ ſi reſ
pectu ipius. A. poſſit viciosa reputari tñ
reſpectu ipius. b. q̃ ipm ſpoliare nõ debuit
nꝫ eo p̃us vocato ꝛ audito poterat canõ
ce reputari. et erat ei reſtituenda. nũc ob
ſtat ſibi renũciatio q̃ illã fecerat poſt ſpo
liacõnem p̃dcam. et ideo ſibi nõ p̃ũdica
bat quo minus eſſꝫ reſtituẽdus. ar. c. ſolli
cite. de reſti. ſpo. Queritur q̃d iuris ſup ꝫ
facto inſurgebat vnũ dubiũ q̃ acceptatio
p̃uiſionis poſſeſſionẽ inductio apoſto
lici ꝛ collatio facta p ordinariũ de benefi-
ciis p̃mutatis in mũicez ipſis. A. et. b. pmu
tantibꝫ facte fuerant eodẽ die nõ appa
rebat q̃ p̃mo facte fuiſſent in dubio. et q̃
p̃mo facte deberent p̃ſumi. ꝫ ſup hoc non
fuit multum mq̃ſitũ. Ite oriebatur aliꝫ
ud dubiũ nunq̃d p̃dcã beneficia reſigna-
ta ex cã p̃mutacõnis ante ſecutã ſeu pfec
tam p̃mutacõnẽ p ordinariũ cenſeãtur
vacare etiã quo ad poſſeſſionẽ. ꝫ eſt dcm
nunq̃d reſignãtes bñficia ex cã p̃muta-
tionis in manibꝫ ſupioris p̃dãt ipſe ꝛ poſ-
ſeſſionẽ anteq̃ꝫ ſupior pficiat p̃mutacõem
bñficioꝝ beneficiũ vnius p̃mutantiũ alte
ri deferendo ꝛ ecõtra. Et ſup ꝫ p̃dicto dice
bant q̃dã q̃ nõ p̃dãt bñficij poſſeſſionem
donec ſecuta ſit collatio p ſupioreꝫ ipſis p̃-
mutãtibꝫ. immo nec ante ſit inducta va-
catio q̃ reſignacõ q̃ ſit ex cã p̃mutacõis
implicitã hꝫ ꝛ tacitã additionẽ. ſez ſi p̃mu-
tatio ſubſequatur ſeu p aliã vbaꝫ loq̃ndo
fit ſb additõne ob cãm. ſez ſit ubi reſignãs
bñficiũ alterius aſſeq̃tur. ar. no. p Inno.
et hoſti. de p̃bẽ. inter ceteꝛa. in p̃n. et q̃ ad
eſſentiã p̃mutacõnis nõ erat necꝛia p̃di-
tio poſſeſſionis donec pficiatur. Aliꝫ vero
q̃bꝫ maioꝛ ps aſſentiebat dicebãt q̃ im-
mo p talem reſignacõnẽ inducebatur ve
ra vacatio ꝛ poſſeſſionis ꝛ ꝓprietatis p̃dicõ
et nꝫ p̃cedẽt vacatio nõ eſſꝫ poſſibile q̃ fie-
ret p ſupioꝛem inuicẽ p̃mutãtibꝫ aliq̃ col-
latio. cũ collatio habeat fieri de bñficio va
cante. et q̃ reſignatio erat pura. ſimplex
et non additionalis. ꝫ poſtea ſi nõ ſequa-
tur p̃mutatio ſupioꝛ ex officio debeat eos
reſtituere. et in iſta opinione vidꝫ fuiſſe
glo. in dicto. c. inter ceteꝛa. ſup ꝟbo. aſſig-
nari debeat. Aliꝫ vero dicebãt q̃ p talẽ
reſignacõnẽ p̃datur ꝓprietas nõ aut poſ
ſeſſio. et eſt ratio q̃a p̃ditio ꝓprietatis ſeu
vacatio quo ad ꝓprietatẽ ẽ neceſſaria. q̃
nꝫ p̃us vacauerit quo ad ꝓprietatem non
poſſꝫ ſequi collatio hinc inde fienda de
bñficijs reſignatis cũ bñficia reſignata
anteq̃ꝫ vacẽt nõ poſſint cõferri. ut in. c. i.
de ceſſ. ꝑben. Sꝫ p̃dicto poſſeſſiõis nõ fuit

necessaria quia etiã beneficium p aliquez possessum dumodo quo ad ꝓprietatẽ vacet ꝑt bñ ɔferri ut in c. lz epus de ꝑbẽ. li. vi. et iuxta no. p Inno. de ɔcess. ꝑbẽ. cũ nostris sup verbo irritũ. et ideo cũ intentio renũciantis sit renũciaꝯ ob cãm scz ut obtineat collacõem alterius bñficij. nec velit aliquid pdere misi in euentũ istius cause ideo nõ plus pdat qz sit necessariũ p expedicõnez implctione illius cause cum g pditio possessionis nõ sit necaria vnec secuta sit collatio. ut pbatũ est. g añ non pdat. ad hoc facit iurũ ɔcordia. ff. de acquirẽ. poss. l. si me in vacuã. que ita cõcordãt. l. qõ meo. ¶. si furioso. e. ti. tunc aũt bñ pdet quilibz possessionẽ cũ erit secuta collatio hmcmdi de beneficio ꝯ resignatio ꝯ qz tunc ad execucõem est necessaria pditio possessiõis. nã alias nõ posz fieri hmcmdi in possessionẽ mductio misi prius possessio bñficio ꝯ vacaret. ar. dicti. c. licz epus. Sz tenẽtes ꝓcedentẽ ꝓximã opinionẽ scz qz oẽs vacent p resignacõem etiã añ collationẽ hmcmdi de securã dicũt qz si pditur p talẽ resignacõem ꝓprietas multo fortius possessio. qz facilius pditur possessio qz ꝓprietas. l. si quis vi. ¶. differẽtia. ff. de acqui. poss. Item qua resignatio debz esse pura z liberaz simplex cũ tota pmutatio dependeat potius z esse debeat a volũtate z potestate superioris. in cuius manibz resignare debẽt qz ex ptium volũtate z potestate. ut no. Jo. mo. de rerũ pmu. c. i. sup v. formaz iuris. li. vi. ad qõ facit de offi. dele. ex pte. ij. ibi cũ dicit oõmo. nec obstat qz sit ob cãm. qz ex hoc nõ sequitur quũ inducatur vera z pura vacatio quo ad oõia. nec quũ totũ perdat z ꝓprietatẽ z possessionẽ licz si causa non sequatur possit agere ut cã impleatur vel qõ dimisit sibi restituatur. sic dicitur in ɔtractibz innominatis de quoz numero ẽ pmutatio. ut p totiz ti. ff. de ꝑscꝑ. verbis. et de ɔdi. ob causam. nã dans ob causaz bñ trãsfert ꝓprietatẽ z dominiũ et istud quo ad se pdit lz causa nõ secuta possit agere ad eius implemẽtũ. vel datũ repetẽ. et hm istã opinionẽ infertur vna cõclusio de qꝫ dubitari ɔsueuit. scz qz sola renũciacõe facta ex pmutacõis cã nõ tñ secuta pmutacõe neuter possit rediẽ añ de ꝓpria ad bñficiũ qõ dimisit immo sit op? noua collatione qz si p resignacõnez fuit inducta vera vacatio igitur pmutacõne impedita opus erit noua collacõe sme qꝫ dñium seu ius in bñficio nõ trãsfertur lz ẽ necria canonica institutio in qꝫ ẽ necria ordinarij seu superioris aũctas de re. iur. c. i. li. vi. Et ista opio ẽ tutior z securior ut qz libz obtineat nouã collacõnẽ. et aũctate superioris reuertatur. ar. de instit. ex frequẽtibus. de ꝑbẽ. eũ qui. li. vi. lz qꝫ dã satis colorate dicãt qz nõ sit opus noua collacõe dicẽtes qz lz resignacõ fuerit pura. tñ resolutio eius ɔdicõnalis erat seu resoluẽda erat sb ɔdicõne. scz si pmutacõ sequatur. et ideo illa ɔdicõe nõ purificata sit resolutio ipso iure. nec ẽ opus noua collacõe ar. in fili. de pacto adiectõis in diẽ. cũ vẽ ditio pure ɔcipitur. lz resoluẽda ẽ sb ɔditione qz resolutio ɔcipit ꝑ ꝓba mere directa. puta res sit mempta. ar. de pig. illo vos. et. ff. de ĩ diẽ adiectõe. l. ij. C. de pac. inter emp. et ven. l. cũ te. qꝫ ium ɔcor. cũ. l. ɔmissione. e. ti. et sic nõ solũ absqz collatione noua qlibz reassumet ius ꝑstimũ in suo bñficio. sed etiã poterit ꝓpria añcte ad illius possessionẽ redire. ad lz facit optime de ꝑbẽ. si bñficia. li. vi. cũ ibi no. p archi. et etiã ꝓbatur qz qlibz ꝑt rẽ ꝓpriã si illã vacantẽ inuemat ꝓpria añcte recipe. ut no. C. vnde vi. ɔqrebatur. ad lz bñ facit etiã qõ no. Inno. cẽ. ex de arbi. ex pte. in fi colũ. pme. immo etiã plus dicũt qz in permutatione nõ sit opus alia collatione noua ipis pmutãtibz de pmutãdis bñficijs facieẽdis. immo stati cũ ex cã pmutacõis beneficia resignauerũt. et hñt aim pmutãdi si superior illã admittat absqz alia collacõe trãsferũt in uicẽ m alter utrũ intra bñficõz et statim eo ipso pmutatio est perfecta. et ita no. Inno. cẽ. de ꝑben. inter cetera. et Jo. mo. de rerũ pmu. c. i. li. vi. et sic etiam dicendum videretur qz sicut sme noua collatione superioris ipso iure pmutacõe admissa permutãtes ius habent in beneficijs permutatis. Sic dicendum videtur qz si superior illam nõ admittat seu pmutatio alias impediretur. quilibz absqz noua collatione suum ius ꝑstimum in beneficio retinebit. Sed licet ista conclusio de qua

pxime dictum est sit vera si supponitur alia cõclusio Inno. de qua sup̃ dixi videlz q̃ resignatio sit cõditionalis tñ de facto nõ seruatur. immo quotidie pmutates pure ⁊ simpliciter resignãt bñficia ex cã pmutatiõis ⁊ si superior illã admittit ⁊ vult pmutationẽ expedire ⁊ pficere dfert nouã hmõi de bñficiũ vnus alteri. Si vero nõ admittat vel ex cã pmutationis admissa resignatione nõ pficiatur pmutatio dat vnicuiq; licẽtiã ad suũ bñficiuz redeundi absq; datione alterius executoris sup reductõne in possessionẽ p̃stmã faciẽda. et nõ facit aliã collacõnẽ ꝯ ista licẽtia habetur p̃ collatione noua. si qua ibi sit necẽria et quibz sit quasi executo. ad rẽ suã ad hoc bñ facit qđ no. Inno. de cõcess. p̃bẽ. cũ nostris. circa fi. glo. magne. ubi p̃t inde ex illi p̃ quo tulit sententiã dare licentiam ꝑpria aũcte rem recipiendi sibi adiudicatã. ad ꝯ etiã facit. ff. de lega. ij. l. ticia cũ testõ. C. lucius. cũ ibi no. et. C. de pig. creditores. facilius eni absq; noua recollatione resumit quis ius in bñficio qđ p̃mittus habuerat q̃ nouiter acquirat. ar. de osti. cũ accessissent cũ uribz ibi alle. in ulglo. et ar. ff. de libẽ. et postu. l. filio quẽ p̃. sic etiã in testõ. q̃ facilius reassumit vires suas p̃stmas q̃ nouas acquirat. ar. ff. de to. poss. secum tab. l. qui ex liberis. C. testõ. misti. qui. mo. testa. infir. C. testamẽtuz. ff. de lega. iij. l. i. Ci. ad qđ facit. ff. de testa. milí. l. in fraudem. C. testamẽtis. que ita dcor. cum. l. diuus. e. ti. ad hoc facẽ concor. legẽ. C. de postu. hẽr. misti. l. ij. q̃ ita dcor. cũ. l. postumus. et. l. filius. ff. de iniust. rup. testa. ad qđ inuãt ⁊ admiculãtur reliqua p̃stma iura. ar. ff. de qõ. vnus. C. seruus. Redeo ad p̃mũ punctũ nũquid ille expectans sit restituẽdus. dictũ fuit q̃ sic. si sibi obstaret renũciatio. q̃ etiã pendente negocio pmutacõnis quã tpe hmõi ipe p̃tendit factã in fraudẽ potuit acquirere et acquisiuit coloratã possessionẽ immo et verũ ius si ꝯ verũ fuit q̃ pmutatio fieret fraudulẽter ꝯm dmunẽ opinionẽ q̃ seruatur illoz qui dicũt q̃ resignatio fcã fraudulẽter pmutacõnis causa si fiat in fraudem expectãtiũ non noceat expectãtibz ꝯ no ceat resignãtibz. et sic vacet bñficia per tale resignacõnez ⁊ possint acceptari p̃ acceptãtes. ar. de renũ. c. ij. li. vi. nõ obstat. dcere. i. de rerũ pmu. li. vi. q̃ ibi loquitur in pmutacõne nõ fraudulẽta. si ꝯ dz possessionẽ coloratã. ꝯ erit restituendus. ar. no. in. c. licet. p archiẽ. de p̃bẽ. li. vi. et p Inno c. in. c. in lris. de resti. spo. qđ tñ dixi renũciacõnẽ factã in fraudẽ pmutantiũ nõ nocere expectãtibz. quominus acceptare possint bñficia sic renũciata. intelligo verum si renũciatio fiat extra curiã. secus si in curia ꝑpter reꝓuacõnẽ q̃ talia bñficia nõ cadũt sb̃ gratia gñali expectantiũ. ut. c. ij. de p̃bẽ. li. vi. tñ bñ dictũ fuit q̃ renũciatio licet sit facta post spoliacõnem sibi noceat. exquo renũciauit petitiom restitutionis et cũ inramẽto. ar. no. p Inno. in. c. sup eo. de renũ. et p̃sertim q̃ ius suũ multum erat dubiũ et ideo talis renunciatio facilius dz sibi nocere q̃ si certũ essz non obstat. c. sollicite q̃ loq̃tur in renũciatione solũ possessionis. secus hic q̃ renũciauit etiã petitiom restitucõis. Itẽ hic m habẽte ius dubiũ. ibi m habẽte ius certũ.

¶ De testamẽtis. dcclxiij.

¶ Testator instituit fratrẽ suũ vniuersalem hẽredẽ et duas filias quas habebat instituit particulariter hẽredes in certis rebz. easdem q̃ filias in cãe substituit. demũ moritur frater vniuersalr institut⁹ et postea testator supstitutis filiabz. Queritr p̃mo utrũ vniuersalis hẽreditas i q̃a frater testantis fuerat institutus filiabz accrescat. credo q̃ sic. p no. p Cy. C. de hered. instit. l. quoties. Itẽ queritur nũquid substitutio breuiloqua filiabz facta extẽdat se etiã ad istã hereditatẽ accrescentẽ. vel solũ se extẽdat ad portiones in quibz fuerãt particulariter institute. et credo q̃ ad totã hereditatẽ etiã accrescentẽ extẽdat quia aut filie erãt impuberes et tũc breuiloqua dicẽs necessario quatuor substitutiones. duas vulgares et duas pupillares ad oĩa extenditur. q̃ si altera earũ veniat ad substitucõnẽ virtute vulgaris. cũ ista sit quedã scba institutio erit inde ac si in ista ptẽ seu re ad quã venit p vulgares fuissz particulariter instituta et sic cũ particularis institucõ habeat ius accrescendi. etiam habebit ius accrescendi in parte

hereditatis sorori cui substituta ē ratione illius particularis institutiōis accrescere velente. Si vero vemat ex pupillari post aditā etiā totū habebit cū in illa vemant oīa bona etiā pupillaria. ut insti. de pupilla. ¶. nō solū. aut filie erāt puberes tūc vel vna pubes altera impubes. tūc cū breuiloqua substitutio solū obtineat duas vulgares etiā oīa vemūt p rōnē quā supra pxime dixi in cta. l. quāmis. C. de impu. et alijs substi. et. l. iā ꝫ mre. ff. de vulga. et popu. ſ. an post aditā hereditatē trahitur ad fideicō. an videātur inuicē fideicōmissarie substitute. dic qp nō in dubio. qz cū fideicōmissaria importet grauamē. nō est verisile in dubio testatorem filias suas grauasse n̄ expresse obstet de voluntate testantis. ar. l. coheredi. ¶. cū filie. ff. de vulga. et istam ptē tenet Cy. in. l. pēnbz. C. de impu. et alijs sub. in materia breuiloque. in ultima qōne. et nap. de forl. in tracta tu breuiloque in qōne. Sz q̄d si apparet de mēte testantis si volut illā inuicē substituere etiā post habitā fideicōmissaē. putā qz hic substituit inuicē si vecederēt sine liberis. queritur tūc an substitutio fideicōmissaria restringatur ad ea solū in q̄bz fuerit particulariter instituta. vel an etiā ad hereditatē vniuersalē eis accrescentē extēdat̄ et vidr qp dz extēdi ad oīa qz in fideicōmissaria vniuſali vemūt oīa q̄ heres capit iure hereditario. ff. ad trebel. ſ. fideicōmissis. ¶. quotiēs. p sertz qz sūt filie et inuicem sorores et ideo latius vidr extēdio facienda quasi p eā substitutionē testator legitimā hereditatē vidr inter eas obseruare. C. de impu. insti. et alijs substi. cū qmdā. et in habentibz sm tolū tē. Tamē crederez otrariū in via iuris. qz ab initio cū fuerat substitute inuicē fideicōmissaē. et sic guato fideicōmisso nō erāt instituti. n̄ particulariter in certis rebz vita plus guari nō poterāt. nec ad plus poterat se extēdere fideicōmissaria substitutio. C. de fideicōmiſ. l. ab eo. ff. de vulga. coheredi. ¶. cū filie. ſ. filiez igitur alias ps vniuſalis institutōis accrescat eis nō in plus extendatur substitutio. qz lz institutis duobz heredibz altero guato fideicōmissario altero non. et portio nō guata accrescat guate nō ꝑpter hoc portio nō guata cēsebitur guata imo sufficit qp restituat ptē de q̄ fuit guatus. si eni alia ptē guare voluiſſ et fideicōmissario restitui. hoc utiq; dixiſſet. ut. l. i. ¶. sm aūt ad deficientes. C. de cadu. tol. Itē racō q̄ est extēdēdi institutionē particularē filiarū ad totū ſez ne vecedat p ptē testatus. et p ptē intestatus. p. l. i. ¶. si ex fundo. ff. de here. insti. et. l. us nostrū. ff. de re. iur. cessat in fideicōmissaria substitutōe q̄a si stricte intelligat ad portiōes i q̄bz facta fuit nulluz inconuenies sequētur. igitur tē. q̄a cessante rōne legis tē. ut. l. adigē. ¶. q̄ris. ff. de iur. pro. Itē in dubio nō ē interptādū ut voluerit filias duplici onere pgrauasse. ut. l. ticia. ¶. q̄ in vita. ff. de. ſ. nō obstat. l. in fideicōmissaria. ¶. quotiens. ad trebel. sup alle. i otrariū. q̄a ibi loquit ubi heres vmeus guatur de tota hereditate restituēda p fideicōmiſ. et ideo nō mirū si sibi ibi vemāt oīa q̄ capit iure hereditario. hic loq̄tur ubi ab initio fuerint plures instituti. et solū aliquos guauit. et ideo solū illoz portio q̄ fuit relicta guato fuit guata. et nō alia q̄ fuit relicta nō guato. Itē ibi loq̄tur i fideicōmisso vniuſali. hic vero loq̄tur i particulari hōie. qz h nō pt dici fideicō. vle qđ sit i certis rebz et relinq̄tur a particulariter instituto. q̄ hētur loco legatarij. ut dcī. l. quotiēs. nō obqp sūt filie et sorores et alias inuicē ab intestato successiue. q̄a ideo minus ē interptādū laxandū grauare ē q̄a nō ē magnū p indiciū h nō habeat virtute fideicōmissarie substitutiōis. cū etiā alias sint habiture verisiliter. Vñ inter tales nō ita sūt q̄litates onerose laxāde. nec sūt large interptande. facit. ff. de vulga. si filius q̄ cū ſi sic expōmissis suppositis hac opinione qp dicta substitutio sit indicāda particularis fideicōmiſ. nō vniuſalis. nec trāsirēt alique actōes i fideicōmiſ. sicut nec vtute particularis institutiōis tñ sibāt. ut. l. i. ¶. si heres pcepto fundo. ff. ad trebel. et dcī. l. q̄tiēs. ff. de heredi. insti. et qp ubi. ſ. locus extractōis alicuius q̄rte qp erit falcidia detrahenda. nō autem trebelliānica tanq̄z de legato. vel fideicom. particulari. et nō vniuersali. sed an in hoc casu erit locus falcidie detractōis credo qp non. exquo.

hūc portiōm grauate accreuit portio v̄ m uersalis hꝛedis instituti non grauata et ex idemptitate rōmis idē crederem de legitima q̄ nō essꝫ detrahēda exquo p v̄mū sale accrementū hꝫ q̄ sibi sufficit etiā ad legitimā alīs vero legitia detraheretur q̄a m illa grauari nō potuit·et ideo siv̄mūsa le accrementū nō sufficit p falcidia ꝛ legitia credere q̄ eatenus q̄tenus nō sufficit possꝫ detrahē·ut·c·si pr̄·de testa·li·viꝫ q̄d dicēs si ab initio aliq̄s solus fuisset institutus in fundo rogatus p fideico illū fundū alteri restituere. Queritur nūquid sicut institutio extēditur ad totā hꝛeditatē·p·l·i·C·si ex fundo·sic ꝛ substitutio·vidꝫ quibusdā q̄ sic·exquo p eadem v̄ba fit fideico·sicut institutio·g̃ sicut ius extēdit institucōnē sic ꝛ substitucōnē·Cre do p p̄missa dtrariū q̄ institutio ideo extēditur ne decedat testatus p pte testatus ꝛ p pte intestatus que racō cessat in substitucōne ad fideico·seu in fideicōmissis·Itē nō reperio legē extendentem fideicōmissariā fundi ad totā hꝛeditatē sicut reperio de institucōe facta de fundo·g̃ eru toscorē dicē sme lege·Itē in dubio nō videtur eū duplici onere p̄grauasse. ut dcā·l·ticia·C·q̄ m vita·Itē in dubio nō debemus mterp̄tari grauamēꝛ illud extēdē nisi alias dstet de mente·ar·dicte·l·cohꝛedi·C·cū filie·nec cogūt racōes in oppositū nec p̄ma p̄ter racōnem diuersitatis quā dixi·nec scēda·q̄ sufficere dꝫ fideicōmiss·si sibi in eo solo qđ relictū ē dsulatur·ar·l·tutori·C·de negō·gest·Itez suppone q̄ sit dubiū de mēte testātis ꝛ interp̄tatio q̄ fit in extensione substitucōis p ticulariter ad oīa potius fit a iure p̄ter vel dtra mētē testatoris·ut cesset inconuenīēs illi regule iuris·Ius nr̄m ꝛc·q̄ racō cessat in fideicōmisso·igitur p̄ter vel cōtra mentez testātis nō fiat interp̄tatio executoris·Sz an de tli legato seu fideicōmiss·fundi·si excedat dodrantē totius hꝛēditatis poterit detrahere quartā falcidiā·credo q̄ sic·q̄ ex interp̄tacōe iuris ē hꝛes v̄mūsalis et p hꝫ vidꝫ textus·in·l·ex facto·ff·in v̄·et si forte falcidia·ff·de hꝛedi·instituē·

¶ De testamētis. dcccl xv.

¶ Mortuo titio absq; hꝛede ex testō vel ab intestato curia p̄cipis secl̄aris accepit bona p̄tendēs fiscū debere succedē deficientibꝫ ceteris. Curia aūt eccl̄astica p̄tendēs istū ticiū fuisse clericū et in possessione clicatus vēdicat illa bona diocēs ad curiā eccl̄asticā p̄tinere debere. Queritur p̄mo an supposito q̄ fuisꝫ clericus curia eccl̄astica bñ dicat·vidꝫ dicēduz q̄ sic q̄ eccl̄a hꝫ fiscū·xvi·q·iiij·q̄squis·et·c·si q̄s dmceps·et de p̄bē·p̄sbr̄·credo q̄ voluerit allegare·c·q̄ diuersitatē·de dcēs·p̄bē·i glo·añ pnl̄·ubi vide·et in cle·pastoralis·in fi·de re indi·p dñm antoniū de butrio·et ar·xij·q·ij·aurū·sicut etiā hec sonāt·xvi·q·i·eccl̄a·et in palea·dstātinꝰ·xcij·di·Itē queritur scdo an sufficiat curie eccl̄astice tūc p bare illū esse in possessiōe clericatus si illū fuisse dicū negētur ñ p̄betur p curiā secularē ipm fuisse laicū·et vidꝫ q̄ sic·quia possessio clericatus releuat curiā eccl̄asticā a p̄batiōe tituli·p·c·si inde·ex·de sen·ex·li·vi·q̄ m p̄batiōne alicuius p̄ambuli sufficit p bare possessionē cū tūc non req̄rat ita exacta p̄batio sicut requiritur super articulo p̄ncipali·ut no·p Cy·C·ubi causa fisca·l·i·in·v·q̄one·C·que sit lon·dsuet·l·ij·circa fi·C·expeditis umus·i·c·abbate·de v̄b·sig̃·etiā·qđ dixi·ff·si p̄cu·ven·sicuti·C·hꝫ si queritur. Itez etiā ad hoc facit qđ no. Inno·de v̄bo·sig̃·vemēs. In dtrariuz videtur q̄ immo habeat plene p bare clericatū ꝛ titulū nec sufficiat sūmaria dgmtio ꝛ p̄batio·C·quod bono ꝛ·l·i·p̄serū cū est mortuus clericus ille·Sñ titius nō p̄t dici in possessione clicatus g̃ possessio p̄terita nō releuat ab onere p bādi cē loqui videātur in p̄senti·nō in p̄terita possessione.

¶ De testamētis. dcccl xvi.

¶ Titius ꝛ meuius amici cuiusdaz semis fuggesserūt iudici illum esse dcrepitū et p̄pria dissipasse et p̄terea prodigū dissipatorē ꝛ dilapidatorē bonoꝝ suoꝝ et ut tali obtinuerunt sibi bona interdici. ac vnum ex eis curatorem dari sal̄z ticium

qui tutius datus curatori cura eius rexit et
gubernauit usq; ad mortē ipius semis ve-
rūtñ dictus senex ad mortē veniēs de au-
ctoritate dicti ticij curatoris sui fecit te-
stamentū in quo quādā filiā quā habe-
bat instituit qua sine liberis decedēte di-
ctos ticiū curatorē r meuiū sbstituit tan-
dē eo mortuo r filia sua instituta postea et
sic aduenēte casu substitutionis dicti tici
et meuius vtute sbstitutionis petūt hereditatē et ab alia pte venūt ab intestato p
xīmiores i gradu et opponūt se dicētes ad
illos libere ptinere hereditatē ab intesta-
to q testm dicti semis nō valuit tanq; fa-
ctū p pdiguz cui erat interdicta bonor
adminstratio et datus curator illi replī-
cant dicētes illū tpe dationis curationis et
interdictōis nec etiā añ nec tpe conditi
testamti r mortis reuera pdigū fuisse im-
mo discretū sane mentis et auarū potius
et de illa materia dāt bonos articulos p
dētes illā interdictōnē r curā fuisse obre-
pticiā r nullius momēti et sic p eōs testm
tenuisse. Alij vero dixerūt q cū iudici illa
p veris suggesserūt r toto tpe vite semis
illū p tali habuerāt nō fuit admittēdi ad
pbandū otrariū tanq; otrariū r ppriam
turpitudinē allegātes et ulterius q plu
mūtur dolo r pmissa oīa ido p curasse
ut sm voluntatē suā sibi faceret ode testm
Queritur qd iuris an dicti articuli sint
admittēdi et vidr q sint admittēdi q si
verū ē qd otinetur in articulis scz ipm nō
fuisse pdigū si sane mētis interdictōr cu
ratoris daco fuerūt nulle ipo iure iuxta. l.
seye. ¶. egisse et. l. tutor q petitus. ff. ō tu
et cu. da. ab hijs. iuctis. no. p Cy. C. de pe
here. si putas et. l. ij. C. qñ puo nō ē necē
et p oseqns testamentū tenuit tanq; fa
ctū per biem sane mentis nec illi obfuit
semū. iuxe. l. semū. C. qui testa. fa. po. Icz
inter diuersas psonas r in diuersis instā
tijs seu iudicijs q admittitur etiā ad al
legandū otraria ut. l. papinianus. ¶. sed
nec impuberis. ff. de inoffi. testa. iuxe no. p
Cy. C. de fur. l. i. Itē ubi factuz de iure est
nullū facieti michil piudicat. ff. q quisq;
iuē. l. i. imo pt nīlomīus otrariū postulare
vel allegare. ff. q. ut in digms. post lega-
tū. ¶. i. de to. lib. l. nā absurde igitur si in
terdictō r curatoris datio ē nulla ipo iurē
qō p batū ē in articulis. nō obstāte q il-
las fieri pcurauerūt nīlomīus admittūt
ad otrariū allegādū. Item ubi factū ē nul
lū ipo iurē quis admittitur otra factū suū
. C. de sacro sanc. ec. l. iubemus. ¶. sane. C.
de agri. et censi. l. quēadmodū. de rebz ec-
nō ali. si q̄s pbiteror. Item etiā nō obstat
eis q dolose induxerint testantē q non
ostat de dolo qui in dubio nō psumitur nisi
pbetur. Item etiā licitū fuit illis vbis blan-
dis affectōnē testātis in se puocare. C. si
q̄s alius. testa. phi. l. fi. et ff. e. ti. l. i. Icz
nō pnt dici incidisse in illū titulū q nō p
hibuerūt illū testari. nec opulerūt ad hoc
testandū. qō fuit necē. ar. C. si q̄s alius.
testa. phi. l. i. et fi. et qō no. ff. e. ti. in ſrica.
pserū cū etiā dictātibz testamētū relinqui
possit. C. de testa. dictātibz. nec in titulū. de
hijs q̄ sibi asscribūt q testamētū nō scri-
pserūt qō est necē sm naturā illius tituli.
Item si datio curatoris r interdictō nullius
momēti sint put sūt si fuit sane mētis. &
testamti factōm nō pstat impedimētū q̄a
nō pstat impedimentū qō de iure nō sorti
tur effectū ut in regla non pstat. li. vi. et
ff. de lega. i. si seruus legatus. ¶. si huius.
de odi. et de mē. hec cōditio. de iurē pa. illud.
et. c. fi. cū dcor. Item in dubio potius inter-
tari debemus ut testamētū valeat r nō pe-
reat qō erit si admittat ad pbandū artī-
culos. & rē. ar. l. quoties. ff. de rebz du. pbi-
tim fauore ultīe volūtatis. C. de sacro sanc.
ec. l. i. pbitum ne fiat piudiciū testantis cui
erit debitum. si dicatur p digus r intesta-
tus decessisse. ar. l. et q̄a. ff. de interro. act.
insti. qui ma. poss. vel nō. ¶. i. seruare eni
debemus r hīre reuerētiā defuncto. ff. de ex
cep. doli. apud celsū. C. aduersus. et ppter
istud interesse ne q̄s intestatus decedat p
mittitur sibi de iure instituere huū nccīuz
heredē etiā in fraudez creditoz q̄ alias
nō pmittētur ut in alle. ¶. i. Item plus in spi
ciēda ē veritas q̄ falsitas vel opio. C. plus
valē qō agitē. p totū. ff. de intro. ac. de eta
te. ¶. fi. Item fuit eis pmissuz adiuuare cau
telā p quā sibi potiꝰ puideret ut fa. ff. ō le-
. ij. cum pr. ¶. ticio. iuctis. no. C. arbi. tute
quecūqd. fac. de dā. infec. p culus. cū dcor
presertim cum venientes ab intestato ppri-

nō certant de damno ꝫ de lucro captādo
nec appareat q̄ induxerūt testātez ad si-
bi relinquēduz. ¶ In oppositū videtur si te-
neam⁹ opinionē quorūdaz glo. q̄ articli
etiā p̄bati nō releuarēt. nā dato q̄ reuer-
ra fuerit discretus ꝛ nō p̄digus nīlomius
interdictō sibi factaꝛ curatoris datio te
nuerūt ipo iur̄ exquo nō fuit iuris error
exp̄ssus in sentēna. ut tenet glo. insti. q̄bz
nō ē p̄miss. fa. testa. ¶. itē p̄digus. et in di
cta. l. sepe eg resse. ff. de tuto. et cura. da. ab
hīs. licz dubitatiue loquatur. in. l. is cui.
ff. de verbo. ob. et sic p̄ oppositū valere non
poterat testamtū p̄sertim q̄ per acerbitatē
rei iudicate. ar. ff. de sta. ho. ¶ In genuū. ff. ō
li. agnos. l. cui. in p̄n. de inoffi. testa. l. postu
mus. ¶. si q̄s ex hīs. p̄stum aūt nō videē
valuisse testamtū etiā si datio curatoris et
interdictio foret nulle ipo iure q̄ tpe te-
stamēti talis senex cui sic fuit interdictū
et curator datus dici poterat de statu suo
dubitās an essꝫ hō sui iuris vel liberi arbi-
trij. vel an sbiectus saltē cum curatoris pote-
state cū nō dū fuisꝫ declarata nullitas tpe
testamti immo p̄ p̄digo ꝛ sbiecto curato
ris reputabatur ꝛ erat talis dubitatio q̄
alterū mēbrū sue dubitacōis eū reddebat
intestabilem si verum essꝫ. ergo ꝛc. ar. l. de
statu. ff. de testa. et dato q̄ omnia p̄missa
cessarēt et q̄ reuera fuisꝫ sane mētis ꝛ dis-
cretus nec valuerit ipo iure interdictio
nec curatoris datio et q̄ ipe testator de ꝫ
nō dubitauerit et p cōsequēs q̄ ipo iure
valuerit testamentuz ad hue vidē q̄ isti
ticius ꝛ meus cuius q̄ interdictionē ꝛ curato-
ris dationē falsē p̄tendentes ipm prodi-
gum fieri procurarūt hoc in otrariū nō vale
ant allegare nec allegātes sint audiēdi-
q̄a exquo semel ut talē p̄digū illū appro
bauerint nō possunt illū in diuīsis iudicijs
vel instātijs vel otra alios reprobare. et
est. ar. C. de testi. si q̄s testibz. cū ibi no. q̄a
qđ approbo non reprobo ꝛc. ff. de neg̃g.
ꝑponimus. cū oco. ¶ Itē allegās otraria nō
est audiēdus. ō ap. sollicitudinē. ¶ Itē q̄a
ubi aliquis facit q̄d nō p̄hibitū a iure ꝫ
alias nō debitū fieri de iure omuni non p̄
sumit contra factū suū. sic cōcor. glo. ff.
de adop. post mortē. et innuit Inno. de ele-
nosti. modo dari curatoꝛez nō p̄digo vel
sibi bonis interdici nō ē specialr a iure p̄-
hibitū licz de iure omum nō sit p̄missum.
ergo ꝛc. et ira q̄ ad hanc racōnem alle-
gantur in otrarium loquūtur expresse a
iure prohibitis. ¶ Item allegans turpitu-
dinem p̄priā nō est audiēdus. ubi nō ver
titur periculū aie vel non ē favor libertatis
vel aime. de dona. inter dilectos. cū no. C.
de li. cā. l. i. ¶ Itē nō ē. q̄s admittēdus vem-
ens contra illa q̄ facere procurauit. C. de
rebz cre. generaliter. ¶. i. ¶ Itē q̄ō quisquis
sua voce dilucide protestatus est ꝛc. C.
de nō nume. pec. generaliter. in fi. de pro-
bac. per tuas. ¶ Itē licz dicta interdictio ꝛ
curatoris datio ipo iure non tenuerint in
p̄iudiciū illius semis vel alioꝛ vel etiā in
se. tñ in p̄iudicium ista procuratū et quo
ad eos videtur q̄ ista tenuerunt. nā ali-
q̄n etiā actus nullus ipo iure in se tñ te-
net in p̄iudiciū facientis vel procuratis. ar.
C. de p̄dīs. min oꝛ. et si is. cū ibi no. C. de
sacro sanc. ec. aut. q̄ res iā dictas. de rebz
ec. non alie. si q̄s p̄sbiteroꝛ. cū ibi no. per
Inno. in aut. de nō alie. ¶. q. vero leonis.
ubi cōtractus de rebz minoꝛ vel eccie fcūs
tenet in p̄iudiciū facientis si sit nullus in se
et quo ad eccīam. Ad ꝫ facit insti. de aūc-
tu. ¶. i. de renūci. q̄ in dubijs. cū ibi no. ff.
de dolo. elegāter. ¶. i. in quibz otractus vel
renūciatio in se mualide tenēt in p̄iudici-
um vnius ptis. si alia ps velit scz in p̄iudi
ciū otrahentis cū minoꝛ ꝛ renūciātis ꝛ dolo-
si. quo ad illos enim potest dici istū deberi
prodigū reputari q̄ quātū in ipis fuit illū
prodigū faciebāt. fac. ff. de dona. inter vi-
et uxo. cū hic status. ¶. si socer. ff. ō repu.
l. fi. in p̄n. cū ibi no. de quer. omg̃. quidaz
mtraunt. et. c. placet. pro ista pte bñ pt in-
duci. ff. de otra. tabul. nō putaut. ¶. si q̄s
in sua manu. ff. de fal. l. uxori. ¶. i. et. l. in
puberum. ¶. si. e. ti. ff. depos. l. i. ¶. sed et si
quis se deposito obtulit. ¶ Item impetrans
vel obtinens ius iniquum contra aliquez
illo etiam contra se uti tenetur et alij etiaz
aduersus quos non impetrauit possunt
uti eo ipo contra ipsum. ff. q̄ quisq̄ mū. l.
iij. i p̄n. ¶. huius pena. nō obstāt. si dica-
tur q̄ impetratio non tenuit ipo iure. Nec

habuit effectū qz immo in casu isto toto tēpe vite istius semis habuit effem saltē de facto · qz sp fuit prodigus reputatus et sbiectus ptāti curatoris · et sic nō ob · l · i · C · i · p quis q̄ iuris · q̄ ibi nō habuit alq̄ effem etiā de facto · Itē exquo eū pro tali habuerāt z reputauerūt viuentē videtur etiā p nūc dēāt talē reputare mortuū · ar · ff · ō except · toli · apud ecclsū · C · i · Itē exquo pro tali fuit eis reputātibz publice habitus z reputatus adhuc vidr p eorū pmdiciū talis dēat reputari · ar · in aut · ō nup · C · si vero ab mitio · et ut li · ma · et auie · C · ad hec · coll · viij · C · de lati · li · tol · C · hz sancimus · et · C · sili q̄z mō · Itē exq̄ talem asserueīt m ipor pmdiciū eor assertiom ē standū · ff · de edi · edic · si q̄s vendidr · de act · emp · l · iul · C · si venditor · Itē in pmdiciū eor · p in se est inualidū sez dato curatoris et interdictō stare dbz · nec ipi pnt extraniū allegare · de cle · aut g · diuīs fallacijs · de fil · pbi · vemēs · et de heret · ut omissi · m fi · li · vi · et p ipi aduersus factam interdictiōnem nō smt audiēdi · pt inducit · de pben · cū sup · de except · cū eccīastice · de eta · et quali · accepimus · ff · de adulti uxor · C · si q̄s uxorē · Itē qz in odiū alicui ius bn pstat impedimētū cē · ut de biga · e · nup · ad hoc etiā facit qđ no · de dona · inter vi · et uxo · plerūq; · ad hāc ptez etiā pt induci · ff · de fui · rusti · p · l · p fundū · in fi · et de of · dele · in smuāte · Itē profession ē factā in vno iudicio tenetur seruare in alio facit qđ no · p Inno · de elec · p inquisicōnē p̄sertim cū illā non possint ptendē erroneā cū ipi in mta sua debuerūt scire illū fore discretū · ar · ff · de off · p̄si · dimus · et tūc hz reuelare · g̃ tali profession stare dēbēt · ff · ō intro · act · de etate · C · si · C · de li · cā · l · iubemus · in fi · p hac pte cē pt induci · ff · de leg · i · si bus pluriū · C · si q̄s aūt · C · ad velle · si sme · ff · eti · si recipiēdi · p hz ut ip or calliditas puniat · ff · de rebz eor · l · q̄uis · p ista pte cē pt induci · de hijs q̄ fi · a ma · p · ca · c · ex rē in fi · de puil · olim · circa fi · de p̄bē · dilcō · circa medū · p̄sertz · qz ita dm illū p tali habuerūt · fa · C · ō pa · po · l · i · de peti · hēr · si filius · ff · de acq̄ · here · q̄ aliena · circa pn · et · C · de acq̄ · poss · l · hj · ff · de offi · p̄si · l · dimus · circa fi · ff · ad macedo · l · iij · in · pnci · C · si minor se maiorē dixerit · l · i · et · hj ·

¶ De testamētis. dcccl xvij.

Quidā instituit duos filios z illos in uicē substituit et si sine liberis morerentur infra pupillarē etatē · vel alias q̄ncūq; illis substituit quēdā filiū sororis sue ordinās p aduenīēte casu substitucōis sup ultime facte ille filius sororis portaēt nomē suū · Si vero nō portaret nomē suū eo casu reuocauit illā substitucōz fcām z tūc in casu in q̄ dcūs filius sue sororis ultio substitut nō portaret nomē suū vel q̄ncūq; dcā substitutio nō vendicaret sibi locuz voluit et ordinauit p dicta bona sua dārētur amore dei paupibz p executorē testamēti z sup hoc executorē testamēti sui reliqt tādē mortuo testatore · dtigit p mortuus ē filius sororis adhuc viuētibz filijs testatoris heredibus institutis z postea mortui sūt illi filij sine liberis petūt paupes bona dicētes p dditio purificata ē sb q̄ bona illis fuerūt relicta · exq̄ filius sororis nō pt portare nomē ipius testatoris vemētes aūt ab testato ad bona filior puta mater vel alij de parētela exponūt ser dicūt p non hre dēbēt · q̄ritur q̄d iuris et q̄dam allegātes sup ista qōne tenuerūt p vemētibz ab testato dēberetur hēditas p paupes fuerūt substituti si dicta substitucō facta de filio sororis locū sibi vendicaret ut appareret in themate substitucōis aūt ista sibi locū nō vendicauit q̄a filius sororis mortuus fuit añq̄ locus essz substitucōi · ar · l · si ex pluribz · ff · de suis z legi · hēr · et · l · q̄ liberis · C · hec dba · et · l · hj z si plures · i pn · ff · de vul · et pupil · C · de cadu · tol · l · i · C · p scō · et · C · in nouissimo · et · C · si aūt sb dicō e · igitur cū solū smt substituti in illū casū z nō i alū nō pnt hre illo casu nō existēte · ar · l · ymo dissime · ff · de lib · et postu · maxie mīe dcor filior supuiuēte cēz in substitucōibz tacite volūtates nō repellūt · C · de impu · et alijs substi · p̄cibz · cū sua materia · michi tñ extraniū videbatur p immo ista substitucō locū sibi vendicat · l · ille filius sororis essz premortuus · q̄a verū fuit dicē p casus i quē dcā substitucō sortiri debebat vires euenīe · q̄a filij decesserūt sine libis · et sic dato p substitutus nō supsit eñ dicit p substituto vendicat sibi locum ex parte ipor quibz

facta fuit exquo casus in que facta erat
euemt. et testator p illa vba. scz qñcunq;
dicta substitutio vendicaet sibi locū mē-
debat potius et volebat sentire et intelligē
de casu in quē substitutio sortiri vires debe-
bat. i. si filij sine liberis morerētur qñ de ef-
fectu substitucōis. i. si filius sororis supue-
ueret et illā hēret. qđ pz p illa verba q̄ dixit
dicto casu quo dcā substitucō sortiri debe-
at vires. i. si filij sine liberis decederent. et
q̄ nō decernat effectū substitucōis facte ō
filio sororis. ꝫ solū casu quo deberet sorti-
ri vires ꝫ demōstrat. qz de paupibz puide
bat seu illis relinq̄bat in casu q̄ substitutio
de filio sororis non habebat effectū puta
q̄a nō portaret nomē testātis. et ꝫ fortius
verificatur illo iā mortuo anteq̄ locus fo
ret substitucōi. q̄a tūc fortius certū ē q̄
euemente casu substitucōis p filioz mortē
sine liberis nō portabat nomē testātis qđ
portare mortuus nō potuit. nec etiā admit
ti ad substitutionē. dicamus ḡ p seqñs q̄
fortius debeāt venire paupes cū sit iā ve-
rū dicē q̄ locū sibi vendicauit substitutio.
et q̄ casus substitucōis aduenit ex pte fi-
lioz quibz facta erat exquo sine liberis
decesserūt in istis enī substitucōibz potius
sequi debemus mētē q̄ verba. ff. ad trebel.
hēredes mei. C. i. cū decor. pīsertiz cū verba
menti dgruevalent applicari nō obstañ.
si dicas q̄ testator intelligebat et pīsuppo-
nebat filium sororis supuiuere filijs exq̄
ordinabat q̄ portaret nomē suū. et illo ca
su quo sic supuiuēs nomē nō portaret sub-
stitucōnē reuocabat et illo casu bona pau
peribz relinquebat ḡ vidz q̄ solū illo casu
paupibz reliquerit quo ille filius sororis
superuiuēs nomen testantis non portaret
et illo casu quo p̄mortēs nō portaret im-
mo solū casū emiserat. et sic i isto casu ob
misso nō possunt admitti paupes. p leges
p̄dictā. dmodissime. qz dico q̄ ꝫ testator
illū supponeret viuere. et speraret post filī-
os. tñ verba dditionalia p q̄ paupibz reli
quit sunt adeo gñalia q̄ pñt dphendere
etiā casū quo illis p̄mortuus essz. Igitur i
utrūq; casū opantur. ar. l. fi. ff. ō post. hēr.
īnsti. q̄ m hac rōne dcordat cū. l. dmodis-
sime. hic etiā habeo in fili de vulgari substi
tucōe facta hērede instituto. si hēres nō
erit. qz ꝫ testator supponēret et speraret insti
tutū sibi post mortē suā supuiuere et sic in
illū casū quo sic supuiuēs hēres nō essz sibi
substituēs in qz verba dicōnalia p q̄ fuit
facta vulgaris substitutio scz si hēres nō
erit sūt verificabilia. et se extendūt in ca-
sū ad casū quo īstitutus p̄morīēs hēres
nō erit q̄ casu etiā sortiatur vires vulgaris
substitutio. ff. de fideicōmiss. li. l. thays an-
cilla. C. spē. de sor. C. de cadu. tol. l. i. C. i p̄-
mo. cū dcor. multis. nō ob. si dicatur q̄ bo-
na potius videātur relicta paupibz de filio
sororis. in casu quo modū vel grauamē fi-
lio sororis impositū de portādo nomē te-
statoris nō impleret q̄ a filijs īstitutis.
vidz ex ꝫ qz grauamē filio sororis impo-
sitū de portādo noie vidz impositū potius p
modū modi q̄ p modū dicōis p illa verba
ordināns etiā rē. q̄ sūt i thēmate. et de-
fectū modi vidz illū ḡuasse de dādo pau-
peribz. cū igit ab ipō i defectu modi fuerit
relictū paupibz nō aliter vidz valere fide-
cōmiss. relictuz paupibz ab ipō q̄ si bona
ad illū puenerit et p ipm steterit q̄minus
dictū modus impleat. Rñdeo dupliciter vno modo q̄ immo dicta vba potius
importāt dicōnē q̄ modū qđ patz p illa
verba reuoco substitucōnē q̄ si velit dicere
q̄ in defectū portacōis nois nō vult q̄ alī
qđ ius habeat in bonis qđ ē pprie effectus
defectus dicōis. vel dato q̄ essz modus
dico q̄ defectus modi in tali relicto p̄uat
sicut deficiēte dditione ab initio relictū nō
capitur. ut no. glo. ff. de condi. et demō. in
Rzica. et est ratio. q̄a oīnis modus habet
dditionē annexā scz si satis fecerit de im-
plendo modū. ut ē tex. ff. de ādi. et demō.
quibus diebz. C. fi. igitur defectus modi.
vel impossibilitas implendi modū ab in-
itio multo fortius impedit acquisitionē et
sic non p̄t dici q̄ relictū sit a filio sororis
in casū deficientis modi cum in illo casu sit
p̄uatus relictor si ab initio nō habuisset
et q̄ eo casu ab ipō nō reliquerit ꝫ potius
ab hēredibus suis vel suoz hēredibz hoc
expresse innuit cū velit bona paupibus
dari per executores sui testamenti. igitur
innuit q̄ nō p manus filij sororis vel ali-
as si forte teneas q̄ a filio sororis in de-
fectū modi reliquerit pauperibus adhuc

h illa bona nō habeat q̄ est p̄mortuus tñ bona debētur paupibz p filios heredes pe-nes quos fideicō̄missum relictū filio soro-ris q̄ p mortē eius añ euentū cōdicōnis factū caducū remānsit cū onere. ar. l. i. C. si aūt sub dicōne. C. de cadu. toll. et. ff. ad trebell. et si p̄om. C. q̄ fideicō̄missaria. v. q̄ si p̄or. et. l. cogi. C. fi. e. ti.

De testamētis. decclxviij.

Factū tale ē testatoꝛ reliquit vnā capel lamā p modū q̄ sequitur. In dei noīe amē. Anno dñi. c. ita facio īstituo ordino et assigno vnā capellamā ꝑpetuā in eccīa be-ate marie territoꝛij. de maudeñ. de capella sancti georgij. cui quidē capellanie cōsti-tuo ordinoꝛ assigno in ꝑpetuū bona mea subscꝑta. cū suis iuribz ꝛ ptinēcijs reddi-tus meos subscꝑtos cū dicōmbz sbscꝑ-tis q̄ ille capellanus tādiu q̄diu dcām ca pellamā tenebit ꝑ capellano seu clerico in eccīa prochiali maudeñ. seruire minime teneat. q̄ si hoc facēt ex nūc put ex tūc et extūc put ex nūc capellamā p̄dictā si-bi aufero. et volo ordino casu p̄missō ad-uemente q̄ dñs maudeñ. et quicūq; dñs fuerit dicti loci dictā capellamaz cuidam alij bono ꝛ sufficiēti capellano dare ꝺferre et assignare teneatur vel̄s ordinās et tantū quātū possum ꝓhibēs atq; vetans q̄ dñs epus carpeñ. nec aliq̄s alius p̄la-tus dictā capellamā p me sup ordinatā a-licui capellano dare ꝺferre seu assignare p̄sumat. nec aliq̄d p̄sumat de ea ordiare sed tm̄ dñs dicti loci de maudeñ. quicūq; fuerit ibi dñs q̄ si ꝯ ipe dñs epus seu q̄s-q̄s alius p̄latus facē p̄supserit eo casu ex nūc put extūc et extūc put ex nūc ipam capellamā penitus cassō reuocoꝛ ānullo. et tanq̄ ꝓ nō factaꝛ ꝺstituta hre volo q̄ q̄ dñs maudieñ. oīa ꝛ singlos frūs red-ditus obuentiones ꝛ ꝓuentiones decoꝛ bonoꝛ ad ipam capellamā collocatoꝛ re-gere gubernare recipe ꝛ recuperare debeat sua auctoritate ꝓpria atq; possit ꝛ de ipis fructibz ꝛ bonis duo anniuersaria ecclīs p̄dictis fieri faciat. Queritur ꝓ hoc the-mate nunq̄d si epus carpeñ. dictā eccīam ꝺferat alicui in negligentiā dominī. Mau-deñ. ꝓpter hoc dicta capellania ānulletur. ut sic ex bonis ꝓ dicta capellania assigna-tis debeāt fieri ista duo anniuersaria. put testatoꝛ fieri ordinauit. et vide dicendū ꝓma facie q̄ nō q̄a dicta ordinatio q̄ oꝛ-dinauit ꝓhibuit et vetauit ne epus car-peñ. nec aliq̄s alius p̄latus dictā capella-mā dare ꝺferre vel assignare posset nec de illa aliquid ordinare. ē expsse contra ius. q̄-licz talis spūalis iurisdictionis ꝓnatus ad p̄sentandū possit cadere in laicū ipa tñ in-stitutio tm̄ ad epm̄ ptinet nec possit ad la-icum spectare. ar. ex de iud. prō. ꝑterea. et. c. cū laici. et. c. pastoralis. et. c. relatuz. et ex de īsti. cū venissent. ex de off. oꝛ. cū nos. ad q̄s fac m rōne. ex de iud. decernimus. denoiatio eni seu p̄ntatio licz posset fieri a laico. ordiaria tñ īstitutio ad epm̄ ptinet si idoneus noīetur. ut in aut. de sanc. epi. C. si q̄s oratoꝛij. q̄re p̄fata ordiatio seu ꝓ hibitio testatoris cū sit expsse contra ius nullatenus ē seruāda. ar. in aut. de ec. tit. C. si aūt ꝓ redemptōne captiuoꝛ. ibi. cū dicit. licz p̄cipue a testatoꝛibz aut donato-ribz sit illis interdictū. hēbitur ad ꝯ aliqs ꝓticipū. ff. de lega. i. l. nemo ꝑt. cū doꝛ. ve-rū etiā q̄a hmōi p̄cepto seu ordinacōmi seu dispōicōmi de iure impossibili et q̄ nō valz in modū cuiusdā penalitatis subuūxit ali-am clausulam ad ꝯ ut eius metu pene ꝓ-me ordinacōmi pareret sez q̄ si hoc epus facere p̄sumpserit eo casu ex nūc put ex tūc. et ecōtra dictā capellamā penitus cas-sabat ꝛ ānullabat ꝛc. et exhmōi bonis as-signatis ibi. duo anniuersaria fieri vole-bat sicut p̄ncipale p̄ceptū nō tenuit. nec eo dē mō secōm quā alias de iure licituz esset ꝛ possibile ex eo q̄ in modū penalita-tis subūctū ē tenebat. ar. q̄a exquo prīn-cipale nō tenuit de iure nō valebit accesso-riū seu penale. ar. ff. de re. iur. cū p̄ncipale. q̄ō enī nō tenet de iure nequit pene vinculo alligari. C. de legī. non dubiū. in fi. ff. ad. l. falci. et de bonis. C. i. et ꝓ ꝯ vide exp̄ssuz q̄ ubi alicui dispositiom impossibili subū-gitur penalis clausula. quātūcūq; possibi-lis exquo p̄ncipalis nō valet nō valebit etiā penalis. ar. ff. de verbo. oblig. si homo

mortuus ꝓ hoc etiã bñ facit ꝺ cordia iuris
um tradita ꝑ Cy. C. de hñs q̃ pene no. l. i.
in tercia oppo. in fi. ubi ꝺr ꝙ relictũ sb cõ
ditione turpi. vel aliaꝫ de iure impossibili
necessaria bñ tenet utputa cũ relictũ incip
pit a ꝺditione turpi vel impossibili negati
ue ꝺcepta. q̃ est nc̃ria. ut si celũ digito
nõ tetigeris lego. x. vel si hoiem nõ occi
dis vel si p̃rem ab hostibꝫ nõ redemeris ꝯ
si relictũ nõ incipet a p̃cedẽti ꝺditõe tur
pi vel impossibli. tũc quãtũcũq; seq̃ns ad
ditio essꝫ necessaria ꝛ possibilis non valet.
q̃ subiungitur p̃cepto turpi ꝛ impossibli.
utputa p̃cipio ut celũ digito tãgas. vel
occidas hoiem. et si hꝫ nõ feceris lego ad
te. x. certe nõ valet legatũ sic nomie pene
relictũ q̃ erat p̃cepto impossibili vel tur
pi adiectũ. ut ꝓba. msti. de lega. C. fi. ff. ꝺ
hñs q̃ pene no. m testa. relm. l. i. C. de hñs
q̃ pene. no. l. i. pser tim aũt nõ vidꝫ sequẽs
dispositio in q̃ in modũ cuiusdã penalita
tis ordiatur de bonis capellanie distribu
endis in ãnũsario valere si epus se intro
mittat de capellania q̃ postquã capellana
ab initio tenuit certũ ẽ ꝙ bona testmata
ꝓ capellania trãsierũt in capellaniã seu in
dominium xp̃i vel vniuersalis eccie cuius
sũt quo ad ꝓprietatẽ bona eccliastica licet
quo ad usufructũ sint futura capellani ibi
instituẽdi. et quo ad ãministracõem. ar.
eoꝝ q̃ no. in sili. de bo. eccli. ꝑ Inno. c. ex. de
cã pos. et ꝓprie. cũ sup. in glo. ñ. in. c. to. ar. l.
imp actor. C. cũ quidẽ filio fundo. ff. de le
gat. ñ. et si epus ibi instituit legitie ꝛ ca
nonice bona ista ptinẽt ad illũ noie capel
lanie ꝛ illis frui ꝑt et illa ministrare quasi
facta sũt sancta sanctoꝝ. Idcirco impos
sibile est quodãmõ ꝙ ꝓpter aliquã dispo
sitionẽ testatoris talia esse ꝺtinãt. Nec in
alios usus transire q̃ dispositio testatoris
collata fuit i tpus quo res ꝺsmit esse sua
et suoꝝ heredũ. ar. bonũ. ad hꝫ. ff. de ma
nu. testa. l. stichus seruus. ꝑ hoc facit qõ
no. Inno. i. c. liz ex suscepto. de fo. cpe. Idẽ
ex talibꝫ testãtoꝝ dispõẽtibꝫ seq̃tur
magnus iurts canonici ꝛ ciuilis epoꝝ et
aliorũ ꝓlatoꝝ ꝺcẽptus qõ nequaq̃ to le
randũ ẽ ad qõ ꝑt induci in rõne. ff. de legꝫ.
ñ. cod. illis. C. fi. talia enĩ quãtũcũq; ꝺ
se bona videãtur cũ tñ ꝺ cũt in ꝺtemp
alterius nõ sint toleranda ar. ff. de muñ.
Item apud labeonem. C. generaliter.
iuncta. no. per Cy. C. de muñs. si non
conuicꝫ. viñ. q. i. m fi. ergo licz relictũ an
niuersario ꝝ de se sit bonum. tamen quia
factũ est penaliter ꝛ cũ tali modo nõ ꝺbet
valere ꝫ potius reici ꝛ ꝑme dispõẽ cõmi ca
pellanie stari. immo potius ut ordiatie nẽ
testatoris quãtũ cũ iure poterimus ꝺfor
memus. et illã ciuiliter intelligamus. ar.
ff. de seruit. si cui. ut sic dicamus testãtez
intellexisse ꝛ voluisse heredẽ suũ hñe totũ
qõ ꝺ iure i capellania hñe possit ut ius ꝑo
natus ut sic ꝑtꝫ ꝺbite de epo capellanũ ꝑ
illũ instituendũ. et videatur voluisse epm
nõ hñe totalẽ dispõẽnẽ ne sez usurpare
vellet heredis ius ꝑonatus minuste illi
indebite ꝛogare. q̃ tũc ordiabat de an
nullatione capellanie. et de trãslacõne bo
noꝝ eius in ãnuersaria faciẽda nõ tñ vi
ꝺbatur voluisse heredẽ suũ hñe qõ ꝺ iure
hñe nõ possꝫ sez totalẽ dispõẽnez ꝛ instí
tutionẽ. Nec videatur voluisse hñe ipsum
qõ ꝺ iure hñe nõ ꝺbz. ne sic videatur cõ
tra ius ordinasse ꝛ elegisse viã ad impug
nãdũ sua iudicia. ff. de testa. mili. l. iñ. nec
videatur ius ꝛ ꝓlatũ suũ ꝺtẽpsisse qõ in
magnũ salutis sue vergeret ꝺtrimentum
cuius fuisse ꝑsertim moriẽs immemor nõ
videt. ar. l. C. ad. l. iul. ꝛepe. l. fi. immo po
tius videatur suã ordinacõnẽ iuris inter
ptacõm sbmittẽ ꝛ honorẽ ꝛ reuerẽtiã ꝓlato
suo ꝛ iuribꝫ ad ipam ꝺcernẽtibꝫ ꝺseruasse
ut sic ꝝbor sig mficatio saltẽ ꝓ largã in
terptacõnẽ vel ꝺuemẽtẽ subauditionez
ad intellectũ sanũ ꝛ bonũ ꝛ ciuilem ꝺbeat
applicari. ar. ꝺcte. l. fi cui. ff. de fui. et ar.
ff. ad mum. l. ut gradatim. C. fꝫ si. l. ff. de le
. ñ. vnũ ex famlia. C. fi cõmissa. de cõdi. et
ꝺmõ. cũ anus. ff. de lega. iñ. l. nõ aliter. C.
de inoffi. testa. l. i. ut sic illa recipiatur in
terptatio seu sig mficatio que vicõ caret.
ff. de legꝫ. et sena. consul. l. m ambigua. sic
etiam in iuramento generali dubio et
confuso quia recipit interptationem et
subauditionem iuris extra de iureiurã.
quemadmodum. C. de non nume. pecu.
l. fi. ff. qui satisꝺ cogan. l. fi. cum multis.

concor. sit igitur sensus cū dixit testator q̄ dominus maudeñ. dictam capellamaz conferre daret assignare teneatur scilicz pro ut ad eū collatio datio seu assignatio potest pertinere de iure et qđ subiungitur q̄ ordinabat ne ep̄us vel alius p̄latus dictam capellamā alicui capellano dare cōferre seu assignare p̄sumat sit sensus q̄ ß nō p̄sumat indebite usurpando ius p̄ronatus q̄ in capellamia hered̄e suū habere volebat et tūc congruentius sequi poterit penalis clausula subiuncta que attinet trāslationē bonoz capellanie in anniuersaria faciēda sb̄ conditione que sic intellecta erit possibilis ⁊ honesta. et ideo bñ valebit dicta translatio ad illum casuz. ar. ff. de adi. lega. l. trāslacō. et. l. q̄ si alij. p̄sertiz cū fiat translatio in aliam causam piā. ar. in aut. de sanct. epi. Ç. sed hoc p̄ti. in fi. in x̄o. si tñ in redemp̄cōne captiuoz. ar. ff. de cōdi. et demō. l. ticio usufructus. in fi. que in hac racōne cōcordat. cū. l. cū tale. Ç. nemo. et. ad quod in racōne. C. de sacro sanc. eccl. aut. itē si sibi inuicez. cū concor. Et hāc opinionē satis videtur fundare iura que dicunt q̄ ꝓpter subiectaz materiā verba sūt aliter intelligēda q̄ essent sm ipoz ꝓprium sigmficatū. ut sanus haberi possit et iuri consonus intellectus. ff. loca. l. si vno anno. ubi verbū donacōnis assumitur in impropꝛium sigmficatum. ꝓpter subiectā materiam. sic etiā habeo in verbo dari. qđ sumitur p tradi. qđ ꝓfertur in contractibus. de quoz natura est sola traditio. ff. de usur. si stipulatus et tñ ex suo ꝓprio sigmficato denotat dominij translacōnem ut. l. ubi aūt non apparet. Ç. si. ff. de verbo. oblig. instit. de act. Ç. sic ita q̄. sic etiā habeo in verbo tradi. quod de se nō importat dominū nec translationem dominij. et tñ ꝓpter subiectam materiam sumitur pro dari. scz si proferatur in materia que requirat dominij translationem. ff. de verbo. obli. l. in conuencōnalibz. Ç. si. secōm vnuz intellectum. que ita concor. cum. l. si rem tradi. e. ti. sic etiā faciunt. l. siue inductiones. ff. de cōdi. et demō. pater seuerīā. Ç. conditionum. ubi verbum tutoꝛum sumitur pro tutore. pro ß. l. nō aliter. ff. de ie. iij. extra. de ꝓcura. petitio. cum cōcor. mis mitis. Intrariū tamē videretur q̄ immo dato q̄ p̄ceptū seu dispositio testātis p̄hibentis ⁊ ordinantis ne ep̄us possit conferre sit intra ius tamen subiuncta dispositio de ānullacē capellanie facta ⁊ trāslatione fienda in āmuersaria teneat qa licz p̄ma dispositio tanq̄ contra ius non teneat tamen exquo p̄ scēdam transfertur legatū in eque fauorabile ⁊ piam causaz scz anniuersarioꝛ sicut erat p̄mū legatuz capellanie videtur q̄ deberet tenere scēda dispositio. sic habetur in simili ex concor. iuriū. ubi legatur mulieri sub conditione ne nubat reicitur conditio. et spreta condicione legatū consequitur sed in defectum cōditionis in alium nō transfertur legatuz. ut. l. cū tale. Ç. meuie. ff. de condi. et demō. et idē etiaz esset si transferretur in aliā causam eque vel magis fauorabilē sic essent nuptie tūc nūquid valebit translatio dicit textus q̄ sic. nec tūc remittetur conditio mulieri. Ita est textus. m. l. ticio usufructus. m fi. ff. de cōdi. et demō. p eundem moduz potest induci. si relinquatur fideicōmissum ab aliquo sub cōditione. si liberos nō habuerit ⁊ img redditur monasterium. certe conditio videtur deserta. quia monasteriū pro filio computatur. istud est verū. si istud fideicōmissum non esset relictum in causam eque vel magis fauorabilem puta in redemptione captiuoꝛ vel alimentis pauperū vel forsan alteri monasterio relictum cuius causa est eque fauorabilis. ut est rex. notabilis. in aut. de sacro sanc. epi. Ç. sed hoc p̄senti. in fi. x̄o. si tamē. Prima opinio videtur michi equior et securior. et de iure verior nec videtur de ß facienda longa instātia qa videtur casus ꝓ p̄ma opinione. x. q. iij. c. si quidam. et facit extra. de testa. requisisti. x̄o. secus.

De testamentis. dcccl xix.

Lego pro āmuersario annali ꝓpetuo faciendo p anima mea ⁊ parentū meoꝛ in ecclesia murmoꝛien. duas somatas annone ad magnā mensuram quas michi seruiunt Guilhel. et rapnandus fratres p

qũdã affirmario quod hñt in tali loco. Queritur an hres libẽtur cedẽdo actõnes dtã deõs. G. et. R. ut hic eccia mur-morien. seu illi admiñstrãtes p anniũsario debeant p se leuare dictas suas somatas. et exigẽ quolibz anno. Vel an hres pdcus p se debeat exigere. et ãnuersario faciẽdo ãno quolibz miñstrare. Item an solũ dictũ affirmariuz p quo debẽtur ille due somate sit obligatũ p dictis duobz somatis. vel an tota hereditas testatoris et sic hres ppetuo debeat duas somatas ãnone p ãnuersario vel an sit liberatus cedẽdo eccie ius qõ hz habebat testator cõtra deõs Gul. et ray. in affirmario illo p dictis duabz somatis et ad nichil aliud teneat. Item si p tpe nõ possent peipi vel haberi dicte due somate de affirmario illo vel ppter deteriorac̃oem. vel mius valentiã dicti affirmarij. p quo debẽtur ille due somate. vel alias ppter depauperac̃onẽ deõz. Gul. et ray. seu ipoz succes-sorum. vel ppter guerras vel alias. Queritur an hres de ãliis bonis hereditarijs dictã pensionẽ si ab illis debitoribz nõ possit exigi dare teneatur. et sic non libẽtur solũ cedẽdo actõnes dtã illos immo p dicta pensione gñal̃r tota hereditas di-stringat. si exinde nõ possit peipi. ut videtur textus expssimi. ff. ỗ ali. le. l. luciu. ff. de lega. iñ. paulo calimacho. Ci. fi. ff. de lega. i. l. quidã testator. in pñ. p hoc etiã. qz ista verba nõ faciũt ad dicẽdem. sed potius demonstrac̃oem ut videtur textus. ff. de ad. et demõ. l. in adicẽdis. Ci. i. ỹ. pin. de nec illõ. igitur quãcũq exinde dcã pẽsio colligi vel peipi nõ possit nilomius alũde debeatur qz falsa demõstratio cẽ. ff. de ad. et demõ. l. demonstratio falsa. ad qõ. C. de fal. causa adiecta. l. si nõ desig nata. in fi. et. l. fi. e. ti. cũ multis cõ cor. et p suppletio fit fienda. faciũt iar. ff. de vi. et oleo leg. l. ex eo. ff. de ãnuis lega. l. vmi falern. ff. qñ dies le. ce. fremo. in pñ. ad qõ etiã. ff. de ver. oblig. l. inter stipulãtẽ. Ci. facta in ver. si stipla. fuero. ff. de ac. emp. l. si qs cum fundum. pser tim quia legatum est factum ob causam ppetuam scz p ãnuer-sario ppetuo cẽ. qz non possz esse ppetuz misi dicta pensio perpetuo pstaretur. igitur si exinde nõ possit prestari vnde illam pstandaz demonstrauit testator prestari et suppleri debz alium de. ar. ad hoc. ff. de ãnu. lega. l. in annuã. in fi. et. l. ãnua. Ci. aticia. in fi. et. l. pnl. cum concor. hijs tamẽ non obstãtibz teneo contrariũ saluo iudicio meliori. et dico qz hres plene erit libera-tus cedendo actõm ãnuersario seu eius miñstris. Nec ad plus tenebat. mihi so-lum ad illas duas somatas quas seruí-unt seu debent dicti. G. et. R. nec de aliis bonis aliqd supplere tenebitur quãtũcũq dicta pensio dñimueretur dummodo sine hredis culpa. qõ quidez sic p bo. qa certũ est qz legando duas somatas quas seruiunt. G. et. r. videretur legasse duas somatas quas ipi debent qa seruiũt debent in hoc pposito idem fũt. Constat aũt qz cum testator legat alicui quod alius tercius debet etiã adiecta certa quãtitate ut puta legat centum vel decem que tit9 debet qz solum est in legato qõ debet ticius et qz debz in tantũ. qz si nichil vel mius de-bet nõ debet alunde suppleri. immo hres penitus liberatur cedẽdo legatario acti-oñ. contra ticium est casus. ff. de lega. i. l. si sic. Ci. i. ỹ. qz si addiderit. ỗ. si p inde. in fi. cũ. l. legati. circa medium. ff. de libe. lega. et ibi plene nota. in glo. mag na. ergo cẽ et ita sit in pposito. ut solũ qz seruiut. G. et. r. i. qz debent seu debeant et qz debebunt videatur legatum. nec si mius debebunt vel nichil alũde suppleri debeat. immo hres contra eos cedendo actioñ. penitus liberetur. Item verum hoc etiam p batur quia ista dictio quis vel qui iuncta verbo tercie pso ne cum respicit aliquid taxatum in quãtitate consistens. facit conditionem licz si iungeretur verbo pme pso ne facit demonstrac̃oem ut verbi gra si dicatur le go tibi q debeo tibi licz nichil debeã tibi ni-chilomius valz legatũ qz illa dictõ qũ-gebatur ỗ bo pme pso ne scz debeo. et respi ciebat aliquid taxatũ in quantitate con-sistens scz. x. et ideo faciebat demonstra-tionem que licz sit falsa non viciat lega-tum immo nichilominus valet sed secus si essz appositа p eũdem modum dictõ que

verbo tercie pſone utputā lego tibi x q̄ titius michi debz q̄ sibi in debito. sic z in legato. et si nichil in debito sic in legato nec suppleri debz alibi de q̄ defectus seu falsitas ꝺitionis bñficiat legatō et ita ꝺcor. l. et si nō ꝺsignata. et l. fi. C. de fal. cā adiecta. et dicta. l. si sic. C. i. n. ff. dle. j. et instit. de lega. C. si uxori. cū dicta. l. si sic. C. i. in fi. et cū dicta. l. legatis circa me. duū. ff. de libe. lega. cū ibi no. et hāc ꝺcor. dit pe. de bel. ptica. m. oīg. mali. ff. ꝺ lega. j. l. stichū. in illa di. quā ibi facit istos nomie q̄s vel quis q̄ q̄n igitur verbo tercie pſone respicit aliquid taxatū in quātitate ꝺsistens q̄a testator dixit lego duas somatas ārone ubi taxatur certa q̄ntitas. et postea dixit q̄s seruunt. G. et. R. et ita iūgit illud q̄s cū verbo seruiūt qꝺ ē tercie pſone. igitur illa dictio quas q̄ iungitur verbo tercie pſone z respicit certā quātitatem. sez duarū sumarū. facit hic ꝺditionē. ut sic videtur solū esse in legato. in quatenus illi debēt vel seruiūt. vel debebūt vel seruient in futurū z nō plus. Item etiā ista dictio quis vel q̄ iuncto verbo futuri tēporis. facit ꝺdicōnez. ut. l. stichū qui. ff. de lega. i. iuncta. l. nup. C. fi. ff. de leg. iij. et no. pe. de bel. pti. in dicta di. quam ponit in pallega. l. stichum. sed hic additur ista dictio quas verbo futuri tpis. cū ita sig nificat in pſenti ꝓposito futuruz tēpus sicut pſens. q̄ illud verbū seruiūt respicit pensiones ānuas. que nō tantū debentur nūc imo in futurū debebūtur. Vnde sensus est huius locutiōis lego pensiones q̄s tles seruiūt z seruient in futurū. hmc est q̄ alibi dicitur in alia facultate q̄ pēs est cuius pars p̄terijt pars vero futura est. ut ait p̄sianus z p tanto nota alibi Inno. q̄ pſens confusū pſentis non tenet usum quasi innuat q̄ immo mterdū verbū presentis tēporis denotat z ꝺprehendit futurum. ut ꝺducit ad notabile ꝓpositum suū. extra de excep. dilecti. ultra medū. p hoc etiā potest mduci glo. de verbo mfirmum qꝺ est aptabile ad tēpus pſens z futurū vel etiā p̄teritum. et tamē modus est pſentis temporis. Vñ bñ dicitur volo legere. volui legere. volam legere. ut no. ff. de verbo. oblig. l. ubi. C. stipulacō. sup verbo. daturū. igitur cū ista dictio quas iūgatur verbo futuri temporis saltem quo ad virtutem sigmficati concludo q̄ facit ꝺditionez et nō demonstrationez. et si sic solum erit in legato quod z quid illi. G. et. R. debebūt et nulla debebit fieri suppletio alibi de. ut dictuz est. Item etiā hoc ꝓbatur. q̄ hic testator sub una acceptacōne legat z etiā taxat z declarat qꝺ legat. et unde. q̄ dicit lego duas somatas quas tales michi seruiūt. igitur videtur m dubio legatum factū fore tractuz alias taxatū non demonstratū. et illam adiectionē. scz q̄s seruiunt quā simul sub una concepcōne cū legato ꝓfert. videtur m dubio fecisse cā taxacōms nō demōstrationis. ꝓbatio patz ex ꝺcor. uriū data p Yp. m. l. quidaz testō. ff. de leg. j. et m. l. si seruus. C. q̄n q̄z. ubi ep. dicit q̄ q̄n sub diuersis acceptatiombz testator legat z declarat ex quo vel q̄n soluatur legatum. tūc talis declaratio videtur fieri potius gra demonstracōms q̄ gratia taxādi ut sic si exinde solui nō possit solui debeat alibi de. Vt puta si dico lego. xl. aureos tibi. et postea i alia clausula subiūgit q̄ illos. xl. aureos vult solui ex. xx. debitis a meuio. et ex. xx. debitis a gayo. certe ista clausula seqns nō videz taxare nec limitare legatū p̄cedēs quū si ex istis debitis solui nō possit legatū solui debeat alibi de sed solum demonstrare vnde facilius solui possit legatū z ita loquūtur leges. ff. de lega. j. l. quidā testator. i. p̄n. ff. de ānu. le. lucius. et. l. paulo calimacho. C. si. et. ff. dl. iij. ō. in otrariū. alle. secus aūt esset ubi sb una acceptōe legat z declarat. utputa lego decez que titius michi debet. vel lego decē que sūt in archa. q̄ certe tūc videtur taxare z limitare vnde soluatur z solui debz qꝺ ticius debet z quātū debet quia qꝺ est in archa. et non plus nec alibi de supplendū est. ut dicta. l. si sic. C. i. m fi. et dicta. l. si seruus. C. qui quēq. et. l. cū certus. ff. de triti. vi. et oleo. lega. et sic pt intelligi. l. ānpnl. C. eiusdz. ff. dle. ij. et. l. si suū. C. si q̄s. e. ti. sic igitur ei ꝓposito ut. ō. dem ē. g z c. Item ec h ꝓbatur q̄a hic testator videtur legasse certū corpus scz certi nois seu debitū seu seruicij. scz debitū duarum somatarū ānone quas facūt

seu seruiunt. G. et R. igitur si id quod legatū est perierit vel fuerit diminutū sine culpa heredis. heres erit liberatus. nec amplius tenebitur. ff. de verb. obli. si ex legati cā. cū concor. nō obstāt cōtraria. ꝑmo. l. lucius. de ali. legat. nec. l. paulo calimacho. C. fi. nec. l. q̄dā testator. in pn̄. q̄ ibi vidē dictū cā demōstrādi nō aūt cā taxādi seu limitādi q̄ sub diuīsis acceptacōibz si ebat. ℔ vero cā taxacōis. q̄ sub vna cōcepcōe. ut plene dixi i q̄rta rōne. nō obstat textus in. l. dicōibz. C. i. m fi. ff. de condi. et demon. ubi sub vna concepcōe legando testator declarabat sic lego quicq̄d michi dari oportet et tn̄ nō vidē dici causa taxacōis seu limitacōis nec illa verba faciūt cōdicōnē ℔ potius demōstracōz q̄ dic q̄ ibi ostabat de volūtate testantis ꝑ quā cōdicōnes negātur in ultimis volūtatibz. hic non. vel aliter soluitur. ut ibi no. quia illa verba ibi nō faciūt condicōnē sic quo ad impediendaz trāsmissionē ℔ bene quo ad impediendā taxacōez et limitationē ut si michil dari oportet alūnde non debeatur. ut dicta. l. si sic. C. i. m fi. de lega. i. Non obstat. l. ex eo. nec. l. legatum. C. vim faleri. nec. l. fremio. nec. C. sacrā. vbi. si stipulatus. qua in illis legibus licet fiat suppleco ex fructibus ānox seq̄ntiū nō tam debet fieri suppletio ex alijs bonis vel rebz heredis vel debitorū. exquo fructus certi fundi debebātur. et ita audacter dicerez hic si termini essent similes ℔ nō sūt q̄ hic nō legabatur certa quātitas fructuū ex fundo perendo. imo legabat certū debitū seu certa annua pensio ꝑ G. et R. debita ꝑ fundo et non potest fieri suppletio ex futuris pensionibus cum quolibet anno solum talem pensionem debeant et nō plus. non obstat. ff. de acti. emp. l. si cū funduz. q̄ ibi ideo alūnde debz prestari ꝓpter temerariā asserecōz venditorū q̄ ibi tot forez asserebāt. ut ibi no. hic autē testator nō asserebat cāz diminucōis pensiōis nō posse euenire. nō obstat q̄ legatū ē factū ob cāz ꝑpetuā ē. q̄ istō argumētū nō concludit n̄ q̄ legatū debet esse ꝑpetuū et illō bn̄ volo q̄ ꝑpetuo ꝑ annūsario ista pensio p. G. et R. debeatur. et si dicas q̄ non perpetuo poterit percipi si deterioretur pensio vel affirmarium dico q̄ non debemus inspicere casuz adūse fortune. ut. l. iulia. ff. q̄ et a q̄bz. et. l. inter stipulātē. C. sacram. ff. de ver. ob. et si inspiciat. ex q̄ tn̄ ab initio pēsio q̄ debebatur erat ꝑpetua et poterat debuire cāe ꝑpetue tn̄ cedat piculo legatarioꝝ et nō heredis. q̄ soluēdo eius q̄ō debebatur idest cessiōe et actiōe iuriū cōtra. G. et R. ꝓpetētiū fuit liberatus. ut supꝰ ꝓbatū ē. nō enī vidē testatorem voluisse heredē suū duplici onere ꝑgrauasse. ar. l. ticia. C. q̄ invita. ff. de lega. ij. nō obstat. l. ānonā. nec. l. ticia. ff. de ānuis. lega. quia ibi legabatur certa quātitas in genere. et heredē prestandam. et ideo non est mirū si ꝓpter cām ꝑpetuā ob quā legabatur heres ꝑpetuo tenebatur ad illā quātitatē ānis singulis pstandā. hic vero legabatur certū nomē. huiusmodi. seu certū debitū q̄ō habebat ꝑpetuā annuā pstacōz. q̄ō pstando cessionem et actionē iuriū contra illos qui debent nō est mirū si heres sit plene liberatus. ut dicta. l. si sic. C. i. m fi. q̄ soluēdo eius q̄ō debetur omis tollitur obligacō instit. q̄bus modis tolli. obli. in prin.

De testamentis. ·dcccl xx·

Quedam mulier instituit heredē maritū suū. et plura alia tā pia legata q̄ alia fecit. et in casu q̄ moreretur sine liberis voluit q̄ de bonis suis recipentur quingenti florenī distribuēdi in usus pios arbitrio executorū suox et residuū bonox suoꝝ veniret ad quēdā. T. mortuo marito post aditā uxoris hereditatē sine liberis successit petrus ab intestato q̄ de hereditate restituēda dicto. t. substituto fidicōmissario vnūsalī vult detrahere integrā quartā trebellianicā totius hereditatis. ec computādo et includendo in hereditate dcā legata pia. Substitutus vero dic q̄ q̄ de illis legatis pijs nulla falcidia ē detrahēda a illa sūt primo extrahēda et integra exsoluēda de residuo q̄ō sibi restituet. solū ē detrahēda q̄rta illius residui et nō q̄rta totius hereditatis. q̄ritur q̄d iuris. et videtur q̄ heres de illo residuo q̄ō ē restituendū fidicōmissario possit detrahere integrā ꝑtem totius hereditatis nedū quartā illius residui q̄

ad ipsum fideicommiss. vniuersalem pti-
net onus omniū legatorū relictorū in te
stamēto et nō ppriē ad onus heredis imo
here restituit fideicōmissario hereditatē de
tracta q̄rta trebell. integra de rebus q̄b
restituit, sc̄z de quadrante fideicommiss. tene
tur soluere integ̃ legata saltē q̄tenus bo
na sufficiunt ēc nulla falcidia detracta ut
p̄bat. ff. ad trebel. l. i. §. fi. in. e. ti. l. ij. et. l.
fi. cū ibi no. p̄ ista pte etiā fac. qr qñ alīq̄
sūt legata q̄ nō p̄nt defalcari et alia q̄ p̄nt
defalcari, detrahitur q̄rta integra. ec̄ p il-
lis q̄ nō poterāt defalcari. ut p̄bat. ff. ad. l.
falcidiā. l. plane. et. l. seq̄n ti. §. i. et no. in. l.
ex asse. in. i. glo. in. e. ti. g̃. et hic. l. legata
nō possint defalcari tñ de fideicōmisso vni-
uersali q̄b p̄ defalcari detrahitur integ̃ q̄rta
etiā p̄ legatis p̄ns q̄ nō poterāt defalcari
et sic integ̃ q̄rta totius hēditatis. ¶ In op-
positū arguit. qr ubi alīq̄ sūt legata q̄ rō
ne p̄uilegij spēalis nō p̄nt defalcari ut ē vi
dere legatū in testāto militari. q̄b valet
iure militari et alia q̄ p̄nt defalcari ut puta
relicta p eū de mlite postea i codicillis nō
factis in bello siue in pago vel ciuitate. de in
re cōmuni legata p̄uilegiata soluūtur integ-
raliter et alia nō p̄uilegiata solūmō de-
falcātur nec de illis detrahitur q̄rta p p̄ui-
legiatum. ut. ff. ad. l. falci. l. si miles. et. l. si
post missas. et. l. fi. et melius de testa. mli. l.
si certarū. §. fi. cū. l. se. igitur nec h̄ ne de fi-
deicōmisso vniuersali detrahatur post lega-
ta p̄ns. p h̄ ēc fac qr falcidia detrahēda de
legatis p̄ns nō onerat alios legatarios.
h̄ ē nō detrahitur de aliis legatis nō p̄ns
ideo nec h̄ g̃uabit fideicōmiss. vniuersalē. p
hoc etiā facit. ff. de inoff. testa. pā. §. q̄rta.
p h̄ etiā in ar. ff. de ali. lega. l. ij. §. fi. ff. de
re. iur. nō vbi alteri. quid dicendū. credo
qr in casu p̄missō nō possit de fideicōmisso
vniuersali detrahi integra quarta totius
hereditatis sed dumtaxat quarta illius
rebus q̄b substituto restituetur detractis
illis quingentis relictis in usus p̄os. et
est ratio quia ex quo testatrix dicit qr reli
quum bonorum suorum veniret ad substi-
tutum et prius mandauerat quingenta
recipi videtur voluisse. qr legatum illorum
quingentorum pertineret ad onus hēdis
et non ad onus fideicommiss. substituti et
erat perinde ac si reliquisset fideicōmissum
vniuersale deductis legatis. vel ac si, non a-
tim reliquisset legata ab herede et nō a fidei-
cōmisso vniuersali. attn deductis legatis fi
deicōmissum vniuersale relinq̄tur vel cū no
minati legatur ab herede onus legatorū
nō p̄tinz ad fideicōmiss. imo legata ad p̄-
tem p̄ heredē defalcātur et fideicōmissum ad
ptē. ut ista p̄bāt. ff. ad trebel. l. cogi. §. in
de q̄rit. et. l. marcellus. §. tē. pōpomus. et
ea dē. l. in p̄n. q̄ ita de cor. cū. l. seq̄nti. et no. in
dicta. l. marcellus. in. iij. glo. et. C. ad tre
bel. l. fi. si igitur ista legata pia cēseātur
p̄tinē ad onus heredū. et nō ad onus fidei
cōmiss. vniuersalis. p̄uilegiū eoz nō g̃ua
bit fideicōmiss. vniuersalē nec p̄ seq̄ns q̄r-
ta p eis detrahetur de ipso. q̄b essz si integra
quarta totius hereditatis detraheretur de
ipso. nec obstat p̄ma rō in oppositū facta
cū dicitur onus omniū legatorū spectare
ad onus fideicommissarij vniuersalis quia
illud verum est cum relinquūtur legata
simpliciter et fideicommiss. simpliciter sic
loquitur. l. i. §. fi. et. l. fi. ff. ad trebelli. Se-
cus est cum relinquūtur nominati ab here
de vel cū fideicōmissum vniuersale relinq̄-
tur deductis legatis quia tunc pertinet
onus legatorum ad heredem nō ad fidei
cōmiss. et q̄libz per se defalcātur ubi alias
sūt defalcabilia vel ubi nō sūt defalcabilia.
legata nō onerāt fideicōmissum sicut eti-
am ubi fideicōmissum vniuersale nō essz de-
falcabile nō releuaret legata defalcāda.
ut p̄batur in dcā. l. marcellus. in p̄n. et. §.
i. nō obstat q̄b dr secdo qr de legatis defal-
cabilibz detrahitur falcidia p̄ legatis nō
defalcabilibz. qr illō verū est ubi relinquū
tur eidem p̄sone utraq̄z legata tā defalca
bilia q̄ nō defalcabilia. sic loquitur. l. pla-
ne. et. l. seq̄ns. §. i. in oppositum allegate.
nec ob. glo. l. ex asse. q̄ loquitur etiaz ubi
relinquuntur diuersis p̄sonis quia illa
glo. non est vera. imo reprobatur ibi com
muniter p doc. et approbatur glo. sibi contra
ria q̄ est in dicta aut. similiter. et tenetur
communiter per illam glo. et per alia iura
super hoc allegata. qr ubi relinquuntur
diuersis p̄sonis nō detrahitur falcidia de
legatis defalcabilibz p̄ nō defalcādis sed
solum pro seipsis et ita etiam in oppositō

huius questionis dicā itē quod de fidei= cōmisso vmūsali nō detrahetur quarta p legatis pīs ptinēte ad onus heredis.

De sepulturis. .dcccl.xxj.

¶ Supposito q ex ꝑuilegio ap̄lico et de ꝯsuetudine anthoniān in curia romana de sepulturis ⁊ funeralibz curtesanoꝝ in ecclesijs prochialibz sepultoꝝ recipūt me diā ptē in eccīs vero collegiatis solū recipūt quartā. ⁊igit q alique ecclesie prochiales erecte sūt in collegiatas. queritᵉ postea an anthoniam ꝓcipere debeāt mediā ptem funeraliū sicut ꝑus aut solā quartam. et vidᵗ q solū quartā. q facta ē collegiata. ar. ff. de excu. tu. cū excepcōe. i fi. Itē q mutauit statū. ff. de solu. cū quis. in pn̄. p hoc de elec. statutū. li. vj. licz etiaz posset mduci in ⁊trariū p modū ibi no. per Jo. an. in nouel. sup ꝑma glo. in fi. Itē ꝑuilegiū ⁊ ꝯsuetudo ꝑdicta mmus volūt gūare collegia ꝓpter multitudinez fruitoꝝ dei. g cū hic sit multitudo et collegiū mmus gūetur. q ibi est eadē rō. Itē etiā erectō m collegiū fuit favorabilis materia. nec odiosa ⁊ laudabilᵉ et de iure licita nō cā emulādi vel nocēdi alicui machinata. g obtinuit suas proga tuas eccīe si exh occasionaliᵗ anthomans ꝑndicetur et nō soluitur eis n̄ q̄rta. ar. l. ꝑculus. ff. de dam. in fec. de aq̄ plu. arcen. in eo. q nemm facit mūriā q̄ utitur iure suo. de elec. cū eccīa vulterana. cū ꝯcor. ff. de iure fisci. fiscus. p hac ptē alle. ff. de ope. liberto. l. opis obligatus. et. l. inter dū. in fi. et de to. li. etiā. in pn̄. Itē alle. l. cū multa. C. de to. q̄ liberis. Itē. ff. de cēsi. l. fi. ¶. impator noster. in fi. de lega. iij. huius. vrbanus. ¶. i. ff. de iure fisci. sed si acceꝑto. et infinita iura inducuntur ex eo q ꝑpa erigendo eam in collegiatam et annumerare voluit inter alia collegia q̄ cōstat q non soluunt nisi quartā. ergo nec ista Item pro hoc quia ecclesia parrochialis videtur vnita collegio g eius assumat naturam. de preben. e. super eo. li. vj. Item quia sepulchrū curtesanoꝝ magis obuenit et frequētius post erectas in collegiatas q̄ ān. et h ꝓpter fruitoꝝ ⁊ oratoꝝ multiplicitatē et loci vetustatē et suffragioꝝ horarū canonicarū multiplicitatē ⁊ dcāta cōꝝ. et ideo cū ex h anthoniam recipiāt incremētū secū ꝯpēsare ꝑnt dānū dimmute medie. nec ꝑnt cōqueri de collegio ex q̄ alio respectu maius comodū ꝯsequantur nec etiā collegiū tenetur eis restituere lucrū qđ magis cōtemplacōe collegij illis obuenit q̄ rōne prochialitatis. ff. ad tre. facta. ¶. si heres. ad. l. fal. l. iij. ꝑ hac ptē bñ facit. C. de adop. l. in adopcōne. C. de mi offi. testa. l. fi. in fi. Itē quia illa v̄ba in ecclesijs prochialibz nō ꝑnt sumi g̃naliter etiā si smt collegiate quia sic eē alia v̄ba q̄ sequūtur in themate in eccīs collegiatis sumerentur etiā g̃naliter si essent prochiales q̄ a implicaret ⁊trarietatē qđ nō ē dicēdū. imo sic sūt intelligēda ne ⁊trarietas implicet. sumitur g stricte. s. p eccīs prochialibz nō collegiatis. et p eccīs collegiatis nō prochialibz. si sit g eccīa prochialis ⁊ collegiata q̄ ad illos nō ꝓcidit ꝑuilegiū vel ꝯsuetudo et ideo dimittēde sunt tales dispositiōi iuris ꝯmunis q̄ iure sola q̄rta debetur ⁊ nō dimidia. ar. no. de sepulturis. c. certificati. et ibi p Jo. an. in nouel. et p archi. in eodē ti. cū quis. supv̄to. portio. li. vj. et per istam solam rationem credo istam partem veriorem statibz talibus terminis. ut sūt positi i themate. secus si essent tales scz q anthoniam haberēt mediā funeraliū de sepulturis apd eccīas prochiales apd alia vēo loca sclaria vel regl'aria hērēt q̄rtā q eē illa v̄ba apd eccīas prochiales sumētur g̃naliter eē si essent collegiate illa vero alia sumerētur g̃naliter ꝓ aliis locis nō prochialibz ut sit diuīsitas. In ⁊trariū facit q imo debēat ꝓcipere mediā hē ꝑus q̄a adhuc remanz prochialis sic ꝑ? et licz honor eius auctus sit nō tn eius conditiō est immutata. ff. de condi. et demonstra. falso. ¶. i. et. l. penul. pro hoc. ff. de seruitutib. predi. l. certo genere. pro hoc videᵗ expressus textus in ratione. de ma. et obe. cum inferior. secundum glo. intellectum super verbo. denunciamus. vel si sequamur

intellectum Inno. dicendo illam exemptã eo q̃ creata est in cathedrali ẽ ecclesiam. etiã adhuc facit p̃ hac p̃te. q̃ si ibi ẽ spẽciale ꝓter rõnem illius tẽxtus g̃ etiã cõtra ius cõmũe ubi daretur ꝓpensa cõ cũ iure priſtmo. nõ obstãte mutacõne ſtatus ut hic. q̃ nõ ſequitur aliq̃ mouemẽs ſi ius p̃cipiẽdi mediã adhuc duret ec̃ post erectõnẽ n̄ collegiatã ꝓter hoc quia ius anthomianũ ꝓtẽs ſme facto eo q̃ eis auferri nõ ꝯuenit. ar. l. q̃ nr̄m. de re. int̄. p̃ulegium em̄ ſeu erectõ in collegiũ p̃ p̃cipẽ cõceſſus nõ ꝯuenit in tercij p̃udiciũ redũdare. ut. l. ij. C. merito. et. C. ſi q̃s a p̃cipe. ff. ne quis in loco publi. cũ ꝯcor. p̃ h̄ q̃ impetrãtes ad collacõez certi ep̃i ſi in eius dioceſi erigatur noua ec̃cia cathedralis. et noua dioceſis adhuc remanet ius ſaluũ impetrãtibus. ut i exuagãti. Jo. ſedes aplica. p̃ hac p̃te videt caſus. C. de metropol. l. i. in aut̃. ut iudi. ſme quo q̃ ſuffragio. C. illõ. in aut̃. de adminiſtra. of. in ſacris ap. col. iij. C. h̄ etiã. et. C. h̄ ipm. et q̃ſi p totũ. Item ubi in eadẽ re ꝯcurrũt duo iura. pnde est ac ſi ꝯcurrẽnt in pſonis diuerſor. ff. de h̄ijs q̃ bus ut indig. tuto. cũ ꝯcor. Cõſtat aũt q̃ ius prochiale eſſe in alia ec̃cia nõ collegiata q̃ anthomam p̃cipẽti medietatẽ. g̃ et nũc licez ꝯcurrãt collegiũ r prochia. p̃ hac p̃te ec̃ p̃t induci. C. de epi. et cle. quiſquis cenſibz. et. l. ad ſimilitudinẽ. Item erectõ in collegium facta p̃ p̃cipem habz eſſe ſme p̃udicio tercij. ſcz anthomanorũ. ar. l. ij. C. ſi quis a p̃cipe. et. C. merito. ff. ne quid in loco pub. ex. de ſue. cũ olim. de religio. to. quia monaſterium. ubi videtur caſus de hac queſtõe in rõne. Item cũ anthomi certẽt de lucro videt papa erigendo ec̃cleſiã i collegiatã liberaſſe illã ab illo onẽ medietatis q̃ quotiẽs aliquis diſponẽs aliquẽ actũ in materia lucratiua p̃mã ſpẽciẽ in aliã honorabiliorẽ ẽ deducit. ut p̃ma ſpẽcies p̃ciosior r honorabilior fiat materiã primã p̃ſumitur extinguere velle. ar. ff. de aur. et argen. lega. ſepa. C. ſi. cũ ꝯcor. p̃ iſta p̃te anthomanorũ fac. ex. de cenſi. c. i. in cle. Item q̃ potius debz attẽdi cã originalis. q̃ ec̃cleſia ſancti petri originaliter fuit parrochialis ec̃cleſia. ff. ad municipa. libertus. C. p̃ſcriptio. et q̃ ante erectionem in ec̃cleſia ſancti petri anthomiani obtinebãt ius p̃cipiendi mediã. g̃ r c̃. de p̃uil. dudũ. de ꝛei. ſtatu imus. li. vj. et p̃ hoc quia quo ad h̄ius videt iam p̃uenta iſta collegiata. g̃ r c̃. ff. de iuriſdicti. om. iudi. cũ q̃dã p̃uella. ad municipa. l. incola. de iudi. ſi q̃s poſt q̃. de fo. cõpe. poſtulaſti. p̃ hac etiaz p̃te alle. ff. de ali. lega. l. ij. ff. de tutelis. l. q̃ hoz. in p̃n. v. q̃d aũt. ff. de pẽnis. l. i. ex̃ de hereti. excõicamus. C. ſi vero dñs. ibi ſaluo iure dñi p̃cipalis. C. q̃ po. in pig. ha. l. ſi. ex̃ de ꝛei. c. nup. C. decernimus. xvj. q. i. eccle. et. c. quicũq;. ff. de adminiſtra. tuto. l. impuberi. ibi. nam p̃ulegiũ. r c̃. de h̄ẽp. q̃uis. li. vj. de offi. de lega. ſup eo. xx v. q. ij. C. i. xvj. q. i. puenit. de p̃ben. cũ in eccia. li. vj. de p̃ule. paſtoralis

De iure patronatus. .dcccl xxij.

C In ecclesia que ſpectat ad p̃ntacõez cuius dã abbatis fundate fũt de p̃uẽtibz extrinſecis certe ꝑpetue capellame r ꝑpetuo debẽte. nec fundatores ſibi retinuerant ius p̃onatus vel ptãtem p̃ntãdi. q̃ritur vtrũ ptineat illa p̃ntatio ad illũ abbatez vel an plena et libera diſpoſitio et collatio ad ep̃m ptineat. quidam dicũt q̃ ad ep̃m q̃a fũt diſtincta b̃ficia ab ec̃cia. g̃ ptãs p̃ſentãdi ſpectãs ad abbatẽ in ec̃cia nõ extendatur ad illas. ar. l. in agrũ limitatũ. ff. de acq̃. re. do. et. ff. de uſufruc. Item ſi fundi. C. huic vicinus. et de h̄ẽp. liras. in clem. p̃ham q̃ fundate ſunt de p̃uẽtibz extrinſecis nõ aũt de redditibus eccleſie. Alij vero q̃ imo ad p̃ntationem abbatis quia ex q̃ fundantur in ecclesia debent cedere eccleſie et conſeq̃ns ſpectare ad p̃ſentationem eius ad quem ſpectat p̃ſentatio ec̃cie. ar. de ec. edifi. ad audientiam. melius de iure patrona. poſtulaſti. pro quo dicitur ex p̃ſ ſum. de excepti. cum venerabilis. circa fi. p̃ hoc facit. quia ſunt fundate in ecclesia g̃ videt q̃ ius p̃onatus abbatis ſe extẽdat ad illa q̃ fũt infra ec̃ciam. ar. ff. de dam. infec. dam. in. C. ſi is qui vicinas.

De iure patro.

Quidam .dcccl xxiij.
laicus donauit alteri laico ſme licentia et

auel ꝺnitate ſeu conſenſu epi ius patrona
tus qꝫ habebat in quadã eccia. añꝫ aũt
epus cõſentiret mortuus ẽ relicto ꝙ dã fi
lio hrede. poſtꝫ vero filius eius hereditа
tẽ agnouit epſo ꝺſenſit ſeu ratificauit ꝛ ap=
ꝓbauit illã donacõz quã pr eius fecerat i
altũ laicũ ꝛ tã ẽ vacãte illa eccia filius ꝛ he
res ꝓdcũs pntauit vnũ ad eccias. ille aute
laicus cui p prem fcã fuit donacõ pntauit
altũ. ꝙritur ꝙs iſtor debeat obtinere. dice
bãt ꝙ dã ꝙ pntatus p filiũ qz donacõ iuriſ
pronatus illi alteri laico fcã ſine cõſenſu
epi ſui ſeu añctate nulla fuit ipo iure. ut
ex de iurepa. qꝫ aũt. ℭ. de ceteris. et. c. illꝰ.
et. c. nullus laicus. et m. e. ti. c. i. li. vi. a cõ
trario ſenſu. et ibi ꝫ exꝑſſe tenz archi. ſup
vo. loco religioſo. et no. glo. i decõ. c. illꝰ.
in fi. li. Inno. ibi teneat ꝺtrariũ. g p ꝺſenſũ
epi ſubſequentẽ ratificari non potuit qua
qꝫ ab initio nullũ ẽ ꝛẽ. et, qz ea ꝙ fiũt ſine
añctate ſupuemẽtia nõ pnt ſupuemẽte fa
cere actũ valere cũ añctas in ipo actu de
buerit interponi. ff. de acti. tu. l. obligari.
ℭ. fi. et no. p glo. de re. ec. non alie. dudũ.
li. vi. m glo. ſupvo. tractus. in fi. cũ ſuppleti=
one quã ibi facit Io. an. in nouel. et p Inno.
in. c. cũ ſuetudinis. de ꝺſue. ꝓpter aũt
nõ potuit ꝺſenſus epi illã ratificare in ꝓ=
ximo filio. cui medio tpe fuit ius ꝙſitũ. ff. ꝙ
po. in pig. ha. qui balneũ. ℭ. fi. et qꝫ no. gl.
de libe. et poſtu. g allus. ℭ. et ꝙd ſi tm. ſup
vo. emãcipatus. in fi. facẽ de ꝛ̃p. c. ꝗuis.
li. vi. et. c. ſi p pte. et ꝙ no. p Io. an. in no=
uel. de re. mẽ. c. ſine culpa. li. vi. in. ij. ꝙſtio.
ne pncipali. in fi. colũ. iij. in ſolucõne ad
ꝺtrariã. et ꝓpter etiã bñ facẽ. qz pr nõ potu=
it ius pronatus trãſferre in ꝓximiũ he=
redis legitimum. ſm lau. licz archi. cõtra. ut
no. in dicto. c. i. de iurepa. ſupvo. ei dẽ. in
fi. li. vi. Alii vero de quorũ opinione fuit
maior ps tenuerũt ꝺtrariũ q mo pntat?
p pronũ laicũ debz obtinere qz conſenſus
epi ſupuemẽs ratificat. p hoc vide. textus
de iurepa. c. cura. et. c. ſuggeſtũ. circa fi. et
p hoc etiã bñ facit qꝫ no. Inno. de elec. in=
motuit. in glo. iij. in fi. qui ab initio ſaltz
tenuerat in ꝓximiũ patris donãtis ne
poſſet ꝺtrauenire et in ꝓximiũ hereditа
ſuorum qui cum eo ſunt eadem pſona nec
poſſunt venire contra factum defuncti. p
primo q̃ valuerit donãtio ſaltem in pre=
iudicium donãtis. alle. de renunc. q in du
bijs. ff. de fui. ruſti. ꝓdi. p fundũ. et. l. fi. ff.
de dona. inter vi. et vxo. cũ hic ſtatus. ℭ. ſi
ſoc. cũ concor. ſupra alle. in queſtione. titi
us et meuius amici cuiuſdã ſenis. in ſcõo
ſolorẽ. nec dicebãt eſſe ne neceſſariã añcta
tem epi aut añctate pape. ꝫ ſolũ ꝺſenſum
Ire nõ ẽ neceſſarius ꝺſenſus epi ad dona
cõz ſeu ꝺtractũ donacõis ꝫ ad trãſlacõz iu
riſpronatus i donatariũ. ꝺtractus enim i do
nacõe ꝓt fieri in ꝓximiũ donãtis cũ diſpo
ſuit de iure ſuo ꝫ nõ trãſlacõ iuris prona=
tus ſine ꝺſenſu epi. ſic ecce in ſili dicitur de
rebz minoris. et de rebz emphiteoticis ubi
nõ ꝓhibẽtur ꝺtractus ſine decreto vel ſine
añctate dñi ſeu alienãtis. iuxta no. in. l. alie
natũ. ff. de vo. ſig. C. de ꝓdi. mino. et ſi is.
ubi tutor tenetur ei cui rẽ vendidit pupil
li qz ꝺtractus tenuit ſaltẽ in ꝓximiũ tu=
toris licz ex eo nõ fuerit ſecuta alienacõ
in ꝓximiũ pupilli cũ potius trãſlacõ iuriſ
pronat? fiat p ꝺſenſũ epi. penes quẽ ẽ ꝙ pe=
tius pronatus et eſſe debz de iure potius ꝙꝫ
penes pronũ laicũ penes quẽ nõ ẽ mihi ex
quadã pmiſſione et gra. iuxta no. p hoſti. de
iurepro. quidã. et ſic p conſequens ꝓt ſupuem
re exquo ꝺtractus donacõis tenuit iuxta
no. in dicto. c. dudũ. et in dicto. c. cũ ꝺſue
tudinis. nec obſtat ius queſitus filio me=
dio tpe qz exquo hereꝺes fuit pris non fuit
ſibi ius queſitũ aliter ꝙꝫ penes patrẽ eſſet
qui nõ poterat venire ꝺtra donacõez igitur
nec filius. nec obſtat. c. ꝗuis. nec. c. ſi p
te. qz ibi fuit ius queſitũ tercio ex diſpoſi
cõe eius ꝙ poterat venire ꝛ diſponere ꝺtra ꝓ=
ma diſpoſicõz. igitur i ꝓximiũ iuris tali=
ter ꝙſiti ſequens diſpoſicõ vel exiſtẽtia con=
dicõis nõ ꝓt retrotrahi. ut. l. potior. in pñ.
ff. qui po. in pig. ha. hic vero ex diſpoſiti
one eius ꝙ ꝺtra ſuã diſpoſicõz venire nõ po
terat. nec cõtra factũ ſuũ igitur nec hereꝺes
eius. igitur ꝺſenſus epi ſupuemẽs poterit
retrotrahi qz donacõ ab imõ pẽdebat ſub
ꝺdicõe p ſupueniente ꝺſenſu epi fuit re=
trotractio. iuxta. l. potior. ℭ. ſi ſub eo dẽ. ff. ꝙ
po. in pig. ha. vel eſto q dicatur q valeat
exnũc exꝙ ſupuemt cõſenſus epi ſufficiat
exquo pater nec eius filius cõtrauenire
poterãt ꝛ tanꝺẽ ꝫ filius pntaret ꝛ vacaret

ecclesia supuenerat consensus episcopi et extūc saltē fuerat fcā effectualis in illū do natariū trāslacō iuris pronatus. p. l. p fun dū. ff. de fui. rusti. p di. nec obstat pdcā o pi. lau. q pr nō potuit trāsferre i pudiciū hēdis legitimi. qz nō ē vēabm arch. p ista aūt pte indubitāter cōcluditur. si teneamus opimonē Inno. q in laicū possit laicus trāsferre sine licētia ius pronatus vel saltē q consensus epi pt supuenire. ut no. in. c. illō. s. allegato.

De ec. edificanda. .dcccclxxiiij.

¶ Epus creauit vnā dignitatē de consensu capli in sua eccīa cathedrali et regulari seu monachali. et nulla alia dote illi dignitati constituta vnit eidē vnā prochialē eccīam q̄ facto cū vnōis p textu habuiss pacifi cā possessionez illius eccīe q extūc monachus q̄stitueretur seu poneretur. p tpe i eadē dignitate nl deberet percipere a capło de bnīs q̄ prius rōne sue porcōis monachalis solebat percipere. q̄rūtur duo. Primo an creacō dignitatis valeat ex q̄ fuit facta sine dote. Itē scdo. dato q talis creacō dignitatis valeat an valeat talis vnio p quam capitulū in effectu sequi debz utilitatē relevacois a porcōne monachi q̄ consequēter et indirecte vindicatur vnio fcā capło saltez in effectu. De p̄mo fuit dictum p aliq̄s q creacō dignitatis nō tenebat qz sine dote p quibz vid. facere qz prius q̄ creetur bnficiū seu construatur eccīa ē dos constituēda. ut in aut. ut nullus fabricet oratoriū domuz. C. si. v. inde nō aliter. et in aut. de sanc. epis. C. si quis oratorū. et p consequēs sine dote nō valuit dignitatis creacō originaliter. et hic p sequēs nō valuit postea illi de eccīa illa vnio facta. Alii vero dixerūt q creacō valuerit nec cēsetur facta sine dote qz in cō tūn ēt eccīa sibi fuit vnita. ut illa esset sibi p originali dote. et nō ē inconueniens q talis dignitas habeat talē eccīaz p totali dote sua. Et supposita ista scda opinone fuit dictū de scdo q̄sito. q valuit vnio. qz non fuit fcā principaliter nec totaliter nec directe capło. lz immūiter capiūt illud vniom consentiēs sit consecuturū aliq̄ utilitatē. et hic rndebatur ad. c. i vna. de re. ec. nō alie. in clem. ubi p hibetur fieri vnio capitu li p epm. de consensu capli qz illō verū ē cū fit directe et principaliter. ne ad dē de capło vide antur auctorizare in re sua. qđ esse nō dz. sic in simili licz tutor nō possit principaliter aūctatē pstare in re sua tn bn pt consequēter. ff. de aūctate. tutō. l. i. in pn. et sup h brocardō. an qđ nō debz fieri directo fieri possit p consequtiā. vide q ibi no. p glo. et doc. in hac rōne. etiā p hoc pt induci. doctō. in riū. de. C. legatarius. insti. de testa. quita concor. cū legibz oībz. C. de testa. Alii vero dicēbāt contrariū p dictā clem. i vna. Sed p̄ma opi. scz q vnio valeat plus michi tunc placuit.

De hereticis. .dcccclxxv.

¶ Accusatus de hresi negat illa de quibz defertur dixisse et asserit se credidisse credere contrariū et credere qđ credit eccīa. p testes idoneos adducitur et probatur ipm hereticalia multa dixisse affirmasse publice pdicasse et asseruisse se credere. et illa credē da. tn nō obstan. testiū depositiōe sic publicata. contra q̄s michil excipit nec alias defensiones excusatorias allegat sp remanet in eadē negatiōe q̄ prius scz q illa nūq̄ dixit nec asseruit, nec credidit. imo totū contrariū credit et credidit cū sancta mre eccīa. q̄ritur an talis sic inductus et negās sit ut hēticus dēnandus et brachio seculari illo prius degradand. si sit clericus. in. c. ad abolendā. de here. sit tradendus. Et videt q nō. qz hereticus nō videt ex q̄ credit qđ credit eccīa. et q ē catholicus. et dato q per testes probetur illū fuisse hereticū tn hodie nō est. ex q̄ nō asserit nec credit aliqđ hereticū. g cū hodie nō sit hereticus nō pt ut hereticus dēnari. qz nō ē modus p nūciādi in iure aliquem fuisse hēticū de p terito. sic no. archi. de hereti. ut omissis. sup. v. i carcere. li. vi. nec potest dici q negat se fuisse hereticum quia ex quo nō credit aliqua hereticalia nec asserit licet neget se credidisse vel asseruisse. istud potius est mendacium q̄ hereticum. cū non sit contra aliquem articulum fidei. nō enī negat ideo se fuisse hereticum quia negat illa q̄ pretenduntur dixisse forte hereticā. sed ex

eo quia negat se illa dixisse et credidisse et ideo bñ patz q̄ q̄ negat ꝓpter istū medium et ideo ista negacō nō excludit cōtra eū hęresim de pñti. Ite iste nūc nō est hęreticus de pñti. esto q̄ ꝓbetur p testes illum fuisse nec relapsus ē q̄ nō fuerat alias lapsus ecclesie reconciliatus. & etiā nō vidz q̄ possit ut hereticus denari q̄ solūmodo hereticī vel relapsi denantur. ut de cō. c. ad abolendā. C. i. Ite iste vidz redire ad gremū eccie exq̄ hodie nō dicit se talia credere. ꝛ tm tariū ꝓut credit eccia ꝛ se velle esse catholicū imo qū plus ē dicit se nūq̄ tlia credidisse et sp fuisse catholicuz & vidz q̄ ad miscōiaz sit recipiēdus. si enī ꝓfiteret se dixisse et credidisse talia hereticalia ꝛ de cetero se non credere velle et credere cū ecclesia. nō esset tradendus brachio seculari nec ut hereticus condemnādus licz fateatur se fuisse hereticuz ꝛ esset ad misericordiā recipiendus et imponēda penitentia salutaris saltē ꝑpetui carceris. ut de cō. c. ad abolendā. C. i. et. c. pnul. C. fi. & multo fortius iste erit recipiēdus qui fatetur se nūq̄ fuisse hereticū ꝛ se fuisse ꝛ velle esse catholicū. Tm tariū vidz q̄ sufficiē q̄ quis testibz conuincatur ad ꝛ ut possit quis condemnari etiā si nō cōfiteatur. ut ꝓbatur ex. de ꝛ. sig. sup quibus dā. et ꝓbatur. ij. q. i. nos in quē q̄. et. q. iiij. c. i. et. ij. Iste aūt est testibus conuictus & nichil ꝓdest sibi sua negacō quominus condemnetur. nō enī ꝑt dici q̄ sibi sit habenda misericordia nec venia concedēda q̄ nō cognoscat pecm̄ suū imo sp illud negat. sicut dr de cap. m. de pe. di. i. serpens. Ite hereticō misericordia nō est habenda nec venia concedenda nisi satisfaciat ad arbitrium superioris sui. ut dicto. c. ad abolendam. Item q̄ non satisfaciat patet. q̄ nō cōfitetur commisisse pecm de q̄ p testes cōuincitur et sic nec pnitere videtur quia pars penitentie est confessio pecati. de pe. di. i. C. alij econtra. et. c. perfecta. cum multis. c. sequentibz. Item p manifestis crīminibus pro hoc q̄ remittantur manifesta est offerenda satisfactio ꝛ oris confessio. de pen. di. i. veritas. ad que nota. hosti. de pen. et remi. C. qualis debeat esse confessio. ꝛ hi requiritur etiam terciū. p hoc etiam bene facit textus. xi. q. iij. cum apud. ibi cum dicit ob hoc cum a sacerdotibz ptalie redarguētur agnouit delictum culpāq̄ cū lacrimis ꝓfessus publicā pnitentiā in ꝛspectu totius eccie exegit. p hoc textus bonus ad ꝓpositū. xi. q. iij. capleruq̄. in fi. ibi. vemat itaq̄ mortuus. i. culpā confiteatur peccator. vemētes vero foras soluūt discipuli q̄ pastores eccie ei debēt amouere penā quā meruit q̄ non erubuit cōfiteri qđ fecit. ad qđ etiā de pen. di. i. quē pnitet. in fi. p hoc etiā de iureiurā. c. quanto. in fi. cū dicat. tuū humiliter cōfitere peccatum et satisfactionez tibi iniunctam ꝓ illicito iuramēto studeas adimplere. pro hoc etiā ex de sm̄o. c. i. et. c. nemo p̄sbitero rū. cū dicit vel minus digne pnitent. tē. p hoc valde bñ fac. xij. q. iij. cū hūiliatus. Ite si nō hūilitate vemā sperare licz nō & ubi est taciturnitas ꝛfessionis vemia sperāda ē crīminis. q̄ taciturnitas pcci ex superbia oritur cordis. p hanc de pen. di. i. veritas. Ite hereticus cū sit excōicatus indiget absolucōe. non ꝑt aūt cōtinenter absolui. nisi reatū suū confiteatur. ut ex. de sen. excū videres. cū ibi no. p Inno. et hosti. ergo ꝛ c. facit de pe. di. i. agite pnitentiaz. et dicto. c. veritas. C. e cōtra. ꝛ. Ite quo mō. ꝛm augustinum. Ite nō sufficit sibi ꝓfiteri se catholicuz nisi de lapsu ꝑterito hęresis in quā ꝓbatur incidisse satisfaciat q̄ nō sufficit mores in melius immutare et a ꝑteritis malis recedere nisi ec de his q̄ fcā fuit satisfaciat. de pe. di. ij. nō sufficit. Ite hereticus ille q̄ recipitur ad miscōiaz habz abiurare. ut dicto. c. ad abolendā. C. i. et in abiuracōne habz se ꝓfiteri se errasse et in q̄ erraut specifice et publice ꝓfiteri et iurare se nūq̄ ad illū errorē reuersurū. ut. i. q. vij. quotiēs cordis. cū igitur iste ꝓpe nō cognoscat nec ꝓfiteatur errorē. & nō ꝑt dici illū abiurare. et licis q̄ solū infamatus ē ꝛ nō conuictus nō habeat i abiuracōe hęresm necesse iurare se nūq̄ reuersurū ex q̄ nō confitetur nec cōuincitur incidisse in illā. ut de cōse. di. ij. ego berengarius. tamē cōuictus quia ad miscordiā receptus est abiurat hęresm et in abiuracōe habet publice cognoscere se errasse. et in quo et iurare se nunq̄ reuersurum. ut in dcō. c. q̄tiēs cordis. Item non conuictus ꝛ sola

suspitione notabili de hereſi non aliter recipitur ab eccia nec illum absoluit misi prima innocentiã ꝺ grua purgacõe mõstrauit. ut dicto .c. qui ad abolendã. ¶. qui vero rẽ. et in aut. gazaros. ℂ. de hereti. ℊ minus ꝺictus p testes essẽ recipiendus vel absoluẽdus ꝓpter solã suã negacõez qui alias suã innocentiã nõ ꝺemõstrat nec ꝑt mõstrare ex ꝙ ꝺictus est p testes idoneos cõtra quos michil dicit nec alias se defendit. Itẽ tãdiu ꝙs reputatur incorreptus ꝺonec reatũ suũ recognoscẽs emẽdet ex ꝺe fo. ꝺpe. nullus. in fi. cũ igit iste nõ recognoscat reatũ suũ ex ꝙ manifestũ fuit. ℊ nõ ꝑt imputari correptus. hãc aũt correpcõez ex ꝙ crimẽ fuit manifestũ oportet esse manifestã. qz manifesta correctõe indiget manifesta. ut extra ꝺe pẽnis. c. i. igit oportet qz confessio sit manifesta seu crimis recognitio qõ nõ est in negãte. igitur ℞. Nõ obstãt ꝺ traria ſcz qz hereticus nõ est ex quo hodie credit qõ credit eccia. qz esto qꝺ eccdatur ℍ. nõ sit hodie hereticus si bñ credit qõ credit eccia. tñ non cõstat eccie quãtũ ad humanũ iudiciũ. et eccia militaris q̃ iudicat ſm ꝓbata ℞ iudicare habz ꝑt ꝓpendere qz alias fuit hẽticus ſcz tpe q̃ talia asseruit ℞ hic credẽ dixit ℞ dogmatizauit qz talis q̃s pſumitur q̃ lia ꝟba ꝓfert et cius animi cẽſetur fuisse. qualia ꝟba sonãt. n ex circũſtantijs vel alias appareat ꝺ trariũ. ar. ℂ. de minu. l. si nõ omnẽ. cũ ꝺ coribi alle. ome enim malefactum vel dictum male pſumitur dictũ vel factum. extra de pſũp. c. i. et ibi no. in fi. nemo enim existimandus ẽ dixisse qz mẽte nõ cogitauit nec q̃s arbtrãdus ẽ dixisse qõ mẽte nõ sentit. ff. de ſupellec. lega. l. labeo. cũ nõ inter cõ ꝟbis ſ ꝟba inter cõi ꝺebeãt ꝺebuire. ex ꝺe ꝟb. sig. c. intelligẽtia. voces enim sunt note ꝓut ait philosophus earũ q̃ sũt in aia passionũ. talia enim non sũt ista q̃ possunt bono aio fieri et nõ possunt interpretari misi malefcã. et nõ bñ. ex ꝺe re. iu. c. ij. Ex ꝙ g ostat eccie qz fuit hereticus oportet qz ꝺẽnet et puniat illũ de crimie hereſis cõmisso. ar. quia de quo cognouit iudex. ꝺe eo iudicare tenetur. ff. de iudic. de qua re. Et licz ſm regulas iuris communis ex quo semel commisit crimẽ ꝺz pũiri iudicialiter et cõdẽnari etiam si pẽniteat qz ꝓpter pẽnitẽtiam suã quo ad forũ hũanũ et iudicialẽ nocẽs esse nõ desinit. ut. ff. de pẽnis. l. q̃ ea mẽte. de edil. edic. qz ſignificatũ. in pn. tñ qz eccia benigna ẽ nec claudit gremiũ redeũti benigne volẽs agere in hac pte ordinauit qz si talis ꝺ tinuo post deprehensiõez erroris ad fidei catholice vnitatem sponte recurrere voluerit et erroꝛẽ suũ ꝺ tra epm regionis publice cõsenserit abiurare. et satisfactõnẽ ꝺ gruã exhibere qz recipiatur ad mis cõiaz et impoſita sibi pẽnitentia salutari saluetur sibi vita. nec pmittatur occidi p brachiũ seculare. quia eccia defendere ꝺebz suos pẽnitentes. facit qõ no. Jo. an. de off. ordi. c. i. ſup glo. fi. et ideo tũc detrudatur in carcerem ꝑpetuum. ubi pẽnitentia aget. ex ꝺe hereti. c. pnl. in fi. ¶ Cum igitur iste qui sic pmanet in sua negociacõne esto qz hodie credat catholice de ꝑterita incredulitate et de ꝑterito erroꝛe hereticõ de quo cõuincitur ſufficienter illud inficiãdo et culpã non ꝺ gnoscẽꝺo nõ pẽniteat nõ ꝑt dici qz debite recurrat ad catholicẽ fidei vnitatẽ ex ꝙ nõ facit qõ fides catholica ꝓcipit. ſ. qz nõ recognoscat nec ꝺfitetur ꝓpriã culpã quã ꝺmsit. ꝓut catholica ꝓcipit eccia. nec etiã ꝑt dici qz ſufficiẽter ꝓpriũ erroꝛẽ abiuraret ex ꝙ illũ erroꝛẽ nõ ꝺfitetur qz confessio est vna ℞ pma ps ſatiſfactõis post ꝺ tricoz. vñ dns ꝓphetã. Dic tu pcã tua ut iuſtificeris. et secũdũ ambro. nõ ꝑt quiscz iuſtificari a pcato. misi fuerit illud ante confessus. de pe. di. i. ¶. alij enim. cũ alijs multis aũctatibz ad hoc ibidem ſequentibus. Et si dicis qz ille auctoritates intelliguntur de confeſſione mentali cordis ut videtur ſentire g tianus. de pẽ. di. i. ¶. quidam vero. qua dico exquo de illa mentali confeſſione et cordiali non constat iudicialiter exquo publice negat se errasse et constat de ꝑterito erroꝛe et per testes idoneos ideo necessario eccleſia illũ habet iudicialiter punire tãcz impenitentẽ nec ꝺebite ſatiſfaciẽtem ex ꝙ iudicialiter et publice non recognoscat ꝓpriã culpã nec illã ꝺfitetur ut ꝓbatur in dicto. c. ex hijs itaqz. de pẽ. di. i. et' preſertim in. ¶. tenetur. et. c. ſequenuſqz ad fi. diſtinctiones. et p hoc bene facit quod no. ꝺz. extra de regu. iu. peccati.

venia·et si dicatur q̄ non tenetur cōfiteri culpā vel crimē qō nō recordatur se dixisse ꝺmisisse vel feciſſe exq̄ de illa vel illo non habz cōſcientiā qz eccīa militās vel intelligorat mentē ſuā et memoriā ſuā ꝛ xp̄ianitatē occultā ſez an reuera ꝺmiſerit·et an ſit oblitus et an de hoc habeat cōſcientiā qz hoc ſcit ſol? deus ſz hz iudicare ſm p̄bata exq̄ de facto recēti agitur de quo ſm ꝺmunē curſuz nature nōpt nec debz eſſe veriſimilius oblitus ꝺmūiter talia hereticalia ꝺmiſſe et aſſeruiſſe·et ſe credere dixiſſe et dogmatizaſſe et etiam ſibi reducitur ad memoriā et p̄batur videt nō cognoſcentē nec cōfitentē et ſic habz illū neceſſe iudicare impenitentē ꝛ debite nō ſatiſfacientē de p̄teritā culpa·eſto q̄ hodie aſſerat ſe credere qō eccīa credit maxīe qz ſaltē hodie nō credit eccīe q̄ p̄cipit peccatori ſua peccata recognoſcere et cōfiteri·ut ibi. Confitemini alterutrū peccā veſtra·Jaco·et patet auctoritatibz infinitis deductis p gratianuz in tractatu de pēn·et p magiſtrū ſniarū in quarto·eo dē tractatu·nō obſtat qō no·archidi·in dicto·c·ut ꝺmiſſi·ſup̄ v·in carcere·qz ibi loquitur de cognoſcente et cōfitē te ꝓpriū errorē et debite redeūte ꝺtra quē ſm ipm nō eſt ferenda ſnia p crimīe p̄terito ꝺnatoria nec p̄nūciari debz crimē hereſis ꝺmiſſe·vel dico et melius quo ad hz q̄ indeo inconueniēs p̄ferat de p̄terito·tu crimē hereſis ꝺmiſiſti·vel tu hereticus fuiſti·put no·Jo·ā·ibidē in nouel·p quo facit textus ibi ferur ſnia de p̄terito·tu calumniatus es·ff·ad trebelli·l·i·C·calumniatio·et put hodie p̄nūciant oēs mḡſtros maxime quia poſſunt ſubintrōbare de p̄nti·hic dicendo·quia put p̄batū erimē hereſis ꝺmiſiſti·vel in crimē hereſ incidiſti·et qz recognoſcere et cōfiteri ꝓprium reatū recuſas·ideirco cū nō videā te debite pēnitentē te relaxamus brachio ſeculari·nō obſtat qō dicebatur q̄ negatū negetur ex illo medio qz nō dixit q̄ cōcedz talis negacō ē cā q̄re eccīa cui ꝺſtat per teſtes de cōtrario·q̄ ſez imo dixit q̄ negat nūc ſe dixiſſe p̄t ꝓpendere et p̄ſumere imo etiam poteſt iudicare eum de culpa illa nō pēnitentem nec ſatiſfacientem exquo culpam de qua conſtat eccīe q̄ eā cōmiſit nō recognoſcit nec confitetur nec conſtat q̄ nō eſt relapſus·quia fateor ſz quo ad hz q̄ relaxetur brachio ſeculari ſufficit q̄ ſit lapſus impenitens ſeu non debite rediens ad gremiū eccīe nec debite ſatiſfaciēs·ut dicō·c·ad abolēdā·C·i·nō obſtat·q̄ ſi ꝺfiteretur et rediret eſſz recipiēdus·g multo fortius ſi neget ſe dixiſſe vel credidiſſe q̄ a nego ꝺſequntiaz qz cū ꝺfitetur tūc ꝺſtat ecclie de ſatiſfactōe et de ſufficienti pēnitētia illo modo q̄ ſibi p̄t cōſtare exquo publice confitendo culpam ſe hmmliat·quod ſecus cū negat·ar·dicti·c·veritas·et ita non debet illum recipere ad miſericordiaz tunc·et hmōi ſententie videtur hoſti·in dicto·ti·de hereticis·in ſumma·C·qualiter de p̄hendatur·x·ſi vero negat·et hz modo intelligo·qō no·gentze·in cle·fi·de here·in fi·nō obſtat·r·q·vj·didici·ubi diſpenſat cū illo qui tenebatur hereſim ꝺfiteri ex cā·ſed dic q̄ ibi bene confitebatur ſecrete·ſz q̄ non teneatur publice confiteri in hoc ſecū diſpenſatur·ut no·ibi.

De p̄uilegiis. ·dcccl xxvj·

Papa conceſſit p̄uilegium cuidam religiom vel ordini de nō ſoluendis decimis de terris quas p ſe vel p alium excolit faciunt·queritur nūquid p̄uilegiū extendatur ad colonos ut ſic colom̄ p quos terras illas faciebāt excolī nō teneātur ad decimas de p̄te penes eos remanēte·credē rē ſic fore dicendū·aut p̄uilegiū eſt reale ꝺcernēs terras et ꝺceſſuz terris·utputa q̄ de terris nulle decime p̄ſtari debēāt et tunc puto q̄ extēdatur ad colonos qz p̄uilegium reale et reꝺceſſuz ſequtur rē penes quē cūq; vadat·Si aūt ſit p̄ſonale ꝺceſſuz p̄ſoms p rebz crederem q̄ nō extenderetur tūc ad colonos qz p̄uilegiū p̄ſonale non egreditur p̄ſonam eius vel eorū cui vel q̄ bus ꝺceditur·ar·ad hanc diſtinctōez·ff·de pac·ſi tibi·x·C·pactū·cū concor·et facit ad hoc extra·de decimis·liez·et ita determinat glo·extra·de dei·c·religioſi·ſup̄ vo·excolendos·in clem·

De gratiis et de collacōibz bñficiorū. ·dcccl xxvij·

Utrū ſi papa ꝺferat vel mandat ꝺferri

beneficium reseruatum non facta mentione in lris de reuocõe ꝫ posita illa clausula si nõ fuerit alteri ius quesitũ valeat collacõ. quidã q nõ. tñ rota tenet q sic ut large fiat interpꝛtacõ ꝫ pudiciũ ꝺ ce dẽtis. et ne patꝛe auaricia vel cupiditas valeat imputari si aliq̃d retinẽ viõt. ar. C. de to. vacan. si qñ. ũctis. no. p mno. de dona. pastoralis. et faciũt ad ꝫ racões quas tetigi in dicta tꝛe. licz. de pben. li. vj.

De gratijs ꝛ impetracõibꝫ bñficiorũ. ꝺcccl xxviij.

Premissa igitur opinione supꝛa posita suggestũ est papę q quidã ꝑoratus monachoꝝ in quo sũt septẽ monachi cũ ꝑore simul viuẽtes vacat. et papa illũ ꝺ fert vel mãdato ferri. opponitur q erat electiuus et q de electõe nõ fecerat impetras mẽcõz q̃ritur nũq̃d ex ꝫ gra vicietur. fuit dictuz q nõ quia licet expressum nõ esset q esset bñficiũ electiuũ satis tamẽ expssit equipollens q eo ipso q expssit q erant septẽ monachi cũ ꝑore simul viuẽtes eo ipso ꝑsumptio ẽ q sint ibi collegialiter seu ꝺuẽtualiter in dubio quia sũt regulares et cathedrales ubi sunt multi et tos fuit cõstituta ꝑ multis. in dubio ꝑsumitur q sit collegiata. ut no. hosti. de iurepa. c. nobis. licet sit secus in alijs ecclesijs secularibꝫ inferioribus. iuꝛ. no. p Inno. de iurepa. postulasti. et p ꝺ seq̃ns si ibi est collegiũ ꝑor qui ẽ caput est eligendus de iure ꝺmum p collegiũ vel conuentũ. ut m. c. i. de elec. Sz meo tpe rota tenuit ꝺtrarũ scilicz q impetras dignitatẽ ecclesie collegiate electiuã licz faciat mencõz de collegio si nõ facit mẽcionem q sit electiua. nõ sufficit. p cle. i. de pben. et est ratio. qꝛ ideo voluit papa q fieri haberet mentio q sit electiua. ut veritas sibi nota essꝫ de hijs que in facto consistunt cum alias facta ignorare possit. ut .c. i. de cõsti. li. vj. cõsideranti igitur q sibi notificaretur veritas facti ꝫ nõ fuit expressum ex ꝺ ecclam esse collegiataz. quia ꝑ in facto esse q ecclesia collegiata ptinet ad collationẽ alicuius et nõ ꝓbat hoc esse verum. qꝛ ob hoc contingit abesse. qñ igitur ꝺ spõ iuris ꝺmum argueret vnã necessitatẽ et veritatẽ facti infallibiliter. vbi gratia. impetrauit dignitatem exprimendo q execõicare ꝑt et audire ꝺfessiones et cõferre ecclastica sacramta et hmõi certe qꝛ in istis ex ꝺspõe iuris ꝺmũ inferꝛ de necessitate infallibiliter q talis dignitas sit curata tũc bñ sufficeret vemret dignitas curata lz ista vba videlicz q essꝫ curata nõ expssisset qꝛ p ꝑdicta satis expssit de cura et infallibiliter. secus exꝑmento ꝺuẽtũ. p ꝫ fac. q materia istarũ impetracõnũ est odiosa et restringibilis.

De locatione. ꝺcccl xxix.

Strum. l. quotiens. C. de rei vendi. habeat locũ in locacõe. ut si locauit rem duobus. vni ꝑmo. et alteri scõdo. cui scõdo rẽ locatã seu eius tenẽcoz ꝑmo tradidi. scõs cui ꝑmo tradidi sit potior. et nõ possit expelli p ꝑorem nec ad eius instãtiã. videtur q sit potior scõus. p illã. l. que licz loquat de vendicõne tñ videtur q idem huari debeat in locacõne. quia locacõ et cõductio ꝓxima est empcõi et vendicõi. eisdẽ ꝙ iuris regulis cõsistit. ff. locati. l. ij. p ꝫ bene facit rõ diuersitatis quã assignant doctores inter matrimoniũ et vendicoz q in matrimonio potius est ꝑmũ nõ ꝺsummatum carnali copula q̃ scõm consummatuz. et tñ in vendicõe potior est scõa cõsummata. ut eꝫ de spon. si inter. de spon. duorũ. c. licz. et. c. fi. ratio diuersitatis ibi in dicto. c. fi. redditur p hosti. et Jo. an. in nouel. q facit ꝓ ista ꝑte. quã ibi vide. In oppositũ facit quia in locatione per traditionem nullum ius reale in re constituitur. C. loca. l. emptorem. ideo traditio ml videtur tꝛa here ꝑme obligationi pson̄ali cõtenti ꝑmo conductori sed cõpetit utriq conductori actio pson̄alis et in actionibus pson̄alibus nunq̃ qui potior est tempoꝛe est potior iure. nec attenditur ꝑoritas nec posterioritas. ut. l. ꝑulegia. cum sua materia. ff. de ꝑule. creꝺ. imo videtur q ꝑmus sit potior. m. l. in operis. ff. loca. ꝫ ibi neutri facta fuerat traditio potest dici q secundus cui facta fuit traditio si teneat rem vel locatum in vim exceptionis sit potior et ꝓ vi am retentionis et exceptionis possit se defendere. qꝛ ꝑmo conductore contra eum

gente se defendet q̃ sibi nõ tenetur rem restituere q̃ rẽ nullũ ius reale habz nec res aliq̃ iure reali sibi ẽ affecta · nec ipe se cũ dus aliq̃ psonali obligacõe seu actõe sibi tenetur utpote q̃ secũ nõ cõtraxit vel q̃si nec in eũ deliquit vel q̃si. ꝛ si sedus nõ teneret imo cecidiss̃ a tencõne · et ageret forsan extra p̃mũ ad quẽ rei tencõ pueniret extra tertiũ tenentẽ tũc nõ ess̃ potior q̃ tradicõ p̃mo sibi facta nullo iure sibi rẽ affecit · ut dicta · l · emptorem · nec eos habz aliqua obligacõe psonali obligatos cũ quibz nõ cõtraxit nec quasi ex cõ · et si possessio reuemiss̃ ad locatorẽ ꝛ ãbo ageret extra eũ etiã dico q̃ sedus nõ ess̃ potior licet semel res fuiss̃ tradita ex quo p hoc nõ fuit reali iure affecta · sed tũc credere p̃mum p̃ferendum in rei assecutione · ut dicta · l · in opis · ff · loca · et dñm locatorem se cũ do teneri ad interesse ·

De expiracõe gratie seu mãdati. ·dcccl xxx·

Camerarius pape ut vicarius eccie animõ · constitutus a ꝑpa tenẽs epatũ ad manũ suã q̃diu sue placuerit voluntati cõ cesset alicui licetiã celebrãdi in domo sua · q̃ritur nũq̃d talis licetia mortuo papa expiret sicut ꝛ eius vicariatus · ut ar · c · si grose · de sxp · li · vj · vidi dicẽdũ q̃ nõ · q̃ fuit gra et sit mãsuta donec revocetur durãte tn cã ꝓpter quã cedebatur ẽ nõ debz morte cõcedentis revocari · ar · c · si sup gra · de offic · ꝑ hoc etiã bñ facit · qua licetia rectori data p epm de nõ residendo nõ expirat p̃ morte epi · ut no · p archi · de elec · licz canon · li · vj · et ibi p Jo · an · in nouel · sup vbo gratia · et p glo · in · e · ti · de elec · nemo · in fi · totius glo · facit cor · l · ff · de arbitris · quid tamen · ¶ solutiõi · que ita cõcor · cum · l · si cum dies · ¶ si intra · in · e · ti · posset induci · l · quod dicetur · ff · de testa · mli ·

De facultatibz. ·dcccl xxxj·

Papa Jnno cẽtius vj · fecit gratiam p̃mo anno pontificatus sui · ix · kalendas februarij · regi francie q̃ poss̃ nominare · lx · psonas itoneas in · lx · eccleis̃ regni sui mandãdo certis executoribz q̃ illis p eum nominandis statim conferrent in illis ecclesiis canonicatus et reseruarent p̃bendas vacãtes vel vacaturas quas ipi p se vel alĩ seu alios ducerẽt acceptandũ de quibus sibi postea ꝓuiderent · et q̃ gratia hmõi eis ꝓdess̃ ac si a data huius gratie facte regi ipemet papa canonicatus eis extulisset et p̃bendam hmõi resuass̃ · et cum alijs nõ obstañ · et clausulis ꝛsuetis apponi in gratijs impetrantũ quibz papa statũ ꝛfert canonicatus · Jtem sub eadem data simlẽ gratiam fecit dñe Johanne regine francie et nauarre vidue · de · xx · psoms p eam in · xx · ecclesiis nominandis · Jtem cõsimlẽ · Jo · uxori regis · de alijs · xx · psomis · Jtem ꝛsimilem gram fecit regi nauarre · de alijs · xx · psomis in eodz regno francie nominãdis · et sub eadẽ data · postea eodẽ anno p̃mo kalendas aprilis papa ãpliauit gram regi francie de alijs · xl · psomis p eũ noiandis sub hijs ⁊ obis · Nos igitur quantũ cũ deo possumus ipius p̃cibz inclinati p̃fatis · lx · psoms alias · xl · psonas adiecimus fraternitatiue · sez execut · per aplica sepa mãdant · ꝛ cẽ · mãdando ut in p̃ms lris · de · lx · et sub eadẽ forma et cũ eisdem clausulis et nõ obstañ · excepto q̃ hec seda gra de · xl · fuit restricta ad duas ꝓuincias dũtaxat sez senonen · et remen · mfra quas poss̃ rex in · xl · eccijs noiare · Postea idem papa de ãno tercio pontificatus sui decesit q̃ omes et singuli p ipm francie regez in eisdẽ eccijs usq̃ ad p̃taxatũ sibi i p̃mis lris sez de · xl · sibi decessis numerũ vigore ipsarũ lrarũ noiati et in posterũ noiandi in assecucõe canonicatuũ collatorũ eis ac p̃bendarũ acceptarũ p eos vel ꝓcuratores suos in eisdẽ ecclesijs iuxta formã lrarum ipsarum alijs quibuscũq̃ p regẽ nauarre et reginas aut aliquẽ eorũ in eisdẽ ecclesijs prius etiã noiatis dũmodo nõ ess̃ eis in eisdem canonicatibz et p̃bendis tpe date lrarum declaracõis seu cessionis hmõi in re spãliter ius quesitũ quibuscũq̃ cõstitucõibz apostolicis et alijs ꝛtrarijs nequaq̃ obstãtibz p̃ferrentur · postremo idem papa de anno · vi · põtificatus sui declarauit q̃ sue intencioms extitit et extabat q̃ in nulla iparũ eccĩarũ poss̃ vigore dictaruz literarum sez primarum sub eadem data

regi frācie et reginis et regi nauārrē con-
cessarum mihi vni persone dumtaxat pro-
uideri, decernendo irritum ⁊c̄. si secus sup
hijs p quoscūq; quauis aūctate scienter
vel ignorāter attemptatū forsan esset ha-
ctenus vel tingeret in posterū attempta-
ri. His suppositis cōtigit in facto. q̄ vir-
tute primarum literarum de .xl. personis.
rex francie nominauit quendā mathēum
guerti in ecclesia parisien. de anno .M. cc.
cliij. xxv. februarij. cui p̄missa examina-
tione fuit p executorē deputatū gratie re-
gis p̄uisum de canonicatu et prebenda
vacatura quā duceret acceptandā ⁊c̄.
et p capitulū receptus in canonicū et in
fratrem stallo in choro et loco in capitulo
assignatis et ille mathēus postea vacāte
quadam prebenda per obitum cuiusdam
diomsij reseruata tamen acceptauit eam
ignorans reseruatam et de ea obtinuit hi-
bi prouideri et in pacificam possessionem
induci verumtamen cum agnouit eam re
seruatam rex supplicauit pape p' eo nar-
rando de premissis nōmatione per eum
virtute dicte gratie facta de eo et de p̄ui
sione canonicatus et receptione et acce-
ptatione ac prouisione ac in possessionez
inductione prebende predicte sub secute.
q̄ de illa prebenda sibi prouideret. papa
vero regis contemplatione ac premis-
sorum meritorum suorum intuitu narrata
reseruacōe et quomō ea obstante et eius
decreto acceptacō illius p̄bende et p̄uisio
inde secuta iuribz nō subsistebat et q̄ nul-
lus ea vice p̄ter ip̄m de ipsa p̄benda pote
erat disponere contulit sibi illam preben-
dam tanquam reseruatam nō conferendo
sibi alias canonicatum de nouo. Regina
vero francie virtute sue gratie ātea de An
no dōmi. M. cc. cliij. die. xxv. Julij. in ea
dem ecclesia parisien. noiauerat quendaz
Egidium de trambeyo. cui etiam erat p̄u
sum de canonicatu p executorē et reserua-
ta p eo vacaturā ⁊c̄. et receptus p capitu
lum. Sz quia tpe quo rex noiauit p̄dictū
mathēum. dicto egidio nō erat in aliqua
p̄benda ius quesitū ip̄e mathēus noiatus
p regē erat dicto egidio p̄ferendus ppt'
gratiam predictam nōmatum vel nomi-
nandum per regem p̄ferendum ceteris.
Item etiam idem rex francie de anno pre
dicto. liij. xxiij. februarij nominauerat vi
tute sue gratie ampliatiue scilicet de .xl. p
sonis in eadem ecclesia parisien. quendā
reginaldum de regiato cui etiaz per execu
torē fuit prouisum de canonicatu et ad il-
lum receptus et reseruata pro eo vacatu
ra prebenda. Tandem de anno. l viij. va-
cante prebenda vna per mortem cuiusdaz
. b. de turtul. infra mensem tam dictus egi
dius nominatus per regiam q̄ etiam di
ctus reginaldus virtute secunde gratie
de .xl. personis nominatis per regem eam
acceptauerunt et de ea sibi prouideri obti
nuerunt et ad eam simul fuerunt recepti
per capitulum prestationibus consue-
tis. Quis eorum sit potior fuit coram me
disceptatum in tercia instantia quia pro
reginaldo fuerat vna lata sententia in p-
tibus et hic in curia illa fuit reuocata et la
ta alia pro egidio et causa vertebatur co
ram me in tercia instantia dicebatur esse
pro parte reginaldi q̄ ip̄e esset potior. q̄
licet egidio prouisum fuerit virtute gra
tie sub priori data regine concesse. regi-
naldo vero virtute gratie secunde concef
se regi de .xl. personis sub posteriori data.
tamen nōmatio egidij facta per regiam
et prouisio de canonicatu facta ac inde sb
secuta non valebant nec valere poterant
q̄ia rex nominauerat mathēum virtu te
prime gratie concurrentis cum gratia re
gine in data et quia nondum erat ius q̄si
tum egidio nominato per regiam in p̄
benda mathēus sibi preferri debuit pro p-
ter gratiam factam regi q̄ nominati per
eum preferantur et quia declaratoria seqñs
per quam papa declarauit q̄ non posset p
uideri nisi vnum habuit decretum decer nens
irritum ⁊cetera. apparet q̄ quicquid fuit
factum vel fieret per regiam vel executo-
res gratie sue de egidio fuit nullum seu ir
ritum et inane quantum ad canonicatum
et prebendam in ecclesia parisien. in qua
rex nominauit mathēum. nominatio enim
regis facta de matheo et prouisio canoni
catus sibi facta et eius receptio fuerunt
ab inicio valide et potuerūt habere effectū

quo ad assecutionē prebende imo habu
erunt sicut infra dicetur igitur statim de
cretum predictum appositum super decla
ratoria predicta de non ꝓuidendo mihi vm
sortitum fuit effectum et vires suas ha
buit ergo nominatio et promisio facte de
egidio in ecclesia parisien vbi rex nomi
nauit non valuerunt obstañ decreto pre
dicto etiam si postea uenerint habere effe
ctum quo ad prebendam puta quia ma
thaus aliunde eam assequeretur et non ꝑ
tute nominacōis regie vel puta quia re
nunciasset nominationi et gratie sue fuffi
cit enim ad rumpēdum vel tollendum seu
impediendum nominationem regime et
inde secuta ꝙ nominatio mathei ab initio
fuerit valida et promisio de canonicatu si
bi facta et etiam eius receptio poterant
sortiri effectum quo ad prebendam etiaz
si postea reduceretur ad casum quo non
posset. Insti. qui modo testa. infir. ¶. posteri
or. ff. de minor. rup. te. l. i. et. iij. ¶. ex hijs. et
. ¶. sed z si constante. ff. de here. instit. pater
filio. facit. ad idem. ff. de testa. mili. l. milit
codicill. ¶. fi. Et pro hac parte ꝙ decretū
appositum super premissa declaratoria cō
nexa cum gratia per quam nominatus p
regem preferri debuit habeat vires et im
pediat nominationem regime et liget ma
nus executorum eius exquo rex nomina
uit et nominato fuit promissum de canonic
catu que promisio ab initio fuit valida et
effectum sortiri potuit quo ad prebendā
etiā si postea reducatur ad casum quo nō
posset. videtur casus in. c. quodam. de pre
ben. libro vj. Ex hoc cum nominauit rex et
eius nominato fuit promissum de canonica
tu ille habuit gratiam prelationis pro
pter gratiam denominandam per regem
preferendum videtur ꝙ nominatus per
regmam qui concurrebat in gratia cū re
ge penitus careat impetratis propter de
claratoriā de nō ꝓuidendo vnm z eius decre
tū. ar. c. duobꝫ. exī de rep. li. vj. nisi ubi dic
ꝙ electo vno alius omnino careat impetra
tis. q clausula ꝑm glo. ēt refertur ad pri
mū et scōm dictū ipius. c. duobus. maxi
me quia declaratoria predicta habet verba
multū generalia imo vniuersalia seu vni
uersalibus equipollentia videlicet ꝙ in
nulla ecclesiarum predictarum nisi vni p
sone dumtaxat aliquatenus valeat pro
uideri que equipollet huic nullus. ergo
videtur negare nedum promisionē pre
bende imo et promisionem canonicatus
et cum omnia neget qui omne non vel ni
chil dicit z cetera. et plus negat negacō
z cetera. ar. ff. de re. du. si is qui ducenta.
. ¶. vtrum. et. l. hoc genus. ff. de condi. et
de. et maxime quia in narratione facta in
illa declaratoria papa narrando de gratijs
predictis regibus et regnis concessis di
xerat et narrauerat principaliter de prom
sione canonicatuum quomodo manda
uerat executoribus ꝙ nominatis per eos
in singulis ecclesijs de canonicatibus pro
uiderent et prebendas vacantes vel vaca
turas quas ipi ducerent acceptādas re
seruarent de quibus eis postea prouide
rent z cetera. Et postea cōcludit quomo
do intentionis sue fuit et erat ꝙ nisi vni in
nulla ecclesiarū posset aliqtenus ꝓuideri.
Igitur bñ apparet ꝙ ipe hoc intellexit etiā
de promisione canonicatus de qua principa
liter narrauerat et executoribus manda
uerat presertim propter rationem propter
quam dicit se huiusmodi intentionis
fuisse scilicet ne ecclesie grauarentur. Cōstat enim ꝙ per solam promisionem ca
nonicatus ecclesia seu collator est grauatus. Ecclesia enim videtur grauata quia
tali canonico habet de quotidianis distri
butionibus prouidere seu respondere. ux
ta no. per Inno. et compost. in. c. cum. M.
ferrarien. de consti. Etiam collator est gra
uatus. quia necesse habet sibi de prebenda
prouidere. de preben. c. relatum. et. c. dile
ctus. melius. e. ti. si clericus. libro. vj. Et
pro tāto si receptus est in canonicum ali
quis sub expectatione prebende non va
lent hec impetrari per aliquem alium sine
clausu a. non obstante ꝙ pro alio scripsi
mus. quia per primam receptionem ad so
lum canonicatum licet adhuc non habu
erit prebendam ecclesia reputatur gua
ta seu collator hoc solo intuito ꝙ ē sibi obli
gatus ad ꝓuidendū de ꝑbenda vacatura
vel de q se offeret facultas z multa possint

contingere interim propter que illa obligatio non sortiretur effectum. sed ad minus sola receptio quia est possibilis sortiri effectum est impeditiua secundarū litterarum. ut no. hosti. de rescriptis mandatum. et recitat Jo. an. in dicto. c. duobz. in fi. prime glo. g hec sola nominacō regis fcā de mathzo et promissio de canonicatu et eius receptio inde secute virtute predicte declaratorie et eius decreti impedient nominationem regine et inde secuta. exquo nominatus per regem gaudet prerogatiua prelationis. Item etiam constat q nominatio regis facta de mathzo et eius receptiōr promissio ad canonicatū fuit sortita effectum etiam quo ad prebendam quia ut premissi in themate questionis mathzus prebendam diomsn acceptauit et de ea sibi obtinuit prouideri et in eius possessionem pacificam induci et quamuis illa fuisset reseruata papa tamen narratione premissa immtens prime prouisiom virtute nominacōnis regis sibi facte de canomcatu et contemplatione seu intuitu premissorum de illa prebenda sibi prouidit quasi potius volens exequi et perficere nominationem regiam et acceptationem seu promsionem de canonicatu et virtute illius nommationis subsecute q̄ nouam gratiam facere. ergo illa promsio p̄bende potius debet attribui nominatiom regie et prouisiom virtute eius gratie de canomcatu facte q̄ noue gratie pape exquo contemplatione prime gratie regie et inde secutorum papa prouidit de ista prebenda reseruata et quasi gratia perfectionis et executionis illius. ar. ff. de noua. l. cum enim. extra de rescp. constitut⁹. Faciunt iura communia. ff. de vul. et pupil. l. sed si plures. C. in arrogato. cū concor. ff. de do. plē. cū quis. v. nam etsi quis. ff. de procura. qui proprio. C. procurator. ut in ceteris. de ac. emp. si quis seruum. Item quia inspicitur potius origmalis causa et initium. ar. ff. de dona. qui id. cum concor. Item quia promisio facta mathzo per papam de prebenda reseruata intuitu premissorum videtur potius surrogata in locum promisionis sibi facte per executores regios ergo tē. q̄ surrogatur in locū alterius eius naturam sortitur. ff. si quis cau. si eum. C. qui iniuriarum. ut lega. no. ca. l. i. C. si debitor. cum concordan. Et videtur esse propter consequentiam et sequelam nominationis regie ergo ei attribuendum est. ar. extra de feudis. c. ij. et nō per ter. de consti. cum accessissent. et quasi videtur de appendentia illius. fa. ff. de acqui. here. si quis heres institutus. et in canonicatu virtute nominationis regie per mathzum obtento fundatum. qō patet q̄ papa non contulit sibi nouiter canonicatum. sed sibi canonico facto virtute nominationis regie ei contulit prebendam ergo trahitur ad fundamentum suum et illi canonicatui tanquam principali ista promisio videtur accedere quia prebenda est accessio canonicatus et non econtra. ar. dicti. c. relatū. et. c. si clericus. de prebē. canonicatus etiam habet se ad prebendā sicut mater ad filiā. Ex canonicatu enim sicut ex matre oritur p̄benda tanq̄ filia. no. hosti. in sūma. de p̄ben. C. i. cū inē. ibi alhe item no. guil. de mon. lau. e. ti. si inē. m clem. parit enim canonicatus p̄bendam sicut oblacō actionē. ff. de pcur. licz. C. ea obligacō. Si g ut pbatū est ex p̄missis gra regis seu eius nominacō et inde secuta in ei⁹ virtute censentur sortita effectum etiā quo ad p̄bendā vidz q̄ ulterius in eadem eccia virtute noiacōis regine nec gratie sue nequeat egidio de p̄benda puideri et sic stabat gra reginaldi seu noiacō in virtute sedē gre. de. xl. regi fcē ampliatiue de eo facta et promisio et receptio inde secute virtute cuius potuit bene in eadem parisien eccia noiari. Et p hac ptē fuit lata sma parisius. Pro parte tamen egidij nominati p regiam fuit lata hec in curia contraria sententia quia prius erat in data gratia regie virtute cuius fuit nominatus et ad canonicatum receptus quare debet esse potior nisi nominatio mathei p regem facta virtute prime gratie concurrens in data cum gratia regine et alia gratia de preferendis nominatis per regem cum premissa declaratoria q̄ non p̄ iudicatur nisi vni soli obstent sibi. Sed ad videndum et declarandum quomodo p̄ missa sibi non obstant aduertendum est

q̄ declaratoria per quam papa declarauit
q̄ non possit prouideri mihi vni debet intel-
ligi de prouisione prebende et non cano-
micatus. qđ declaro sic. quia si intelligeret
q̄ non debet prouideri de canonicatu in to-
tum contrariaretur illi concessioni quam
papa fecit de nominatis per regem prefe-
rendis. quod patet quia per illam conces-
sionem prelationis papa non intendebat
nominationes aliorum in eadem ecclesia
excludere sed potius preseruare licet in
assecutione prebende voluit regios anteferri. virtus enim anteferri habet preser
uare clausulam concurren. Et si ista decla
ratio de non prouidendo mihi vni et eius
decretum intelligeretur de prouisione ca-
nonicatuum in totum gratie aliorum ex-
cluderentur et sic esset papa contrarius
sibi ipi qua si ab initio fuit intentionis q̄
non posset in eadem ecclesia prouideri etiam de canonicatu mihi vni prout se fuisse
innuit declaratoria si sic intelligat postea
dicendo q̄ nominati per regem preferan
tur. per que verba videntur preseruari g̃
tie aliorum. ut predixi alias nō possent di-
ci preferri sed solum admitti. papa esset
sibi contrarius qua illa cōcessio de regijs
preferendis nominatis per alios debet in-
telligi de eadem ecclesia qua frustra hoc
concederetur quo ad nominatos per alios in alijs ecclijs. et sic nouationes aliorū
etiā factas in eadē eccia papa p̄seruabat
p illā clausulā placōis. ar. p̄missorū. ne er-
go ista cōcessio placōis regioꝝ que etiā
ex suiꝰ tute ut p̄dixi est p̄seruatiua gratie
et nouationis aliorū etiam in eadē eccia in to
tum contrariaretur p̄dicte declaratorie de nō
prouidendo mihi vni et eius decreto. dicendo
mus eas et restrin gamus in dubio decla
ratoriā illā de non prouidendo mihi vni ad so
lam prouisionem prebende et non ad p̄-
uisionem canonicatuum ac saluemus pre
missam concessionem prelationis regio-
rum que fuit conseruatiua et preseruati-
ua gratie et nominationis aliorum. etiam
dicamus q̄ nominatio omnium tam regū
q̄ regnarum et prouisio canonicatuum
in eadem ecclesia nichil obtinebunt imo
retrō omnia de eis facta censebuntur irri-
ta propter declaratoriam de non prouiden
do mihi vni et eius decretum q̄ tunc cum no
minatus per regem assequitur prebendā
incipit sortiri vires suas et irritat etiam
hactenus attemptata. Sed si nominat⁹
per regem desinat posse assequi prebendā
virtute sue nominationis puta qua alīs
de eam assequatur vel ante assecutionem
moriatur vel gratie renunciet vel efficia-
tur inabilis tunc quia nominatio facta p
alios seu eorum alterum tenuit et prouis-
sio de canonicatu et receptō inde secuta.
bene poterit alter de nominatis per eos as
sequi prebendam postea vacantē nulli al-
teri nominato per regem debitam. et hic
est effectus illius preseruationis gratie
seu preseruatiue ut predixi. et q̄ conuen
entius sit sic intelligendo dictam declara
toriam q̄ loquatur de prouisione preben
darum non facienda mihi vni et non de pro
uisione canonicatuum probatur. quia per
istum intellectum nos concordamus ea
cū p̄missa cessione prelatōis que alias
sibi in totum esset contraria qđ facere debe
mus sicut est in iuribus que sunt potius
concordanda q̄ quod vnū in totum aliud tol
lat vel corrigat. C. de in offi. doti. l. i. de elec.
cum expediat. libro vj. per hoc etiam quan
tum salvo bono intellectu declaratorie pos
sumus saluamus gratias seu nominatio-
nes aliorum et damus eis effectum quo-
modo eis dare possumus sine quocunq
priuilegio regiorum quia in casu quo illi
habere non poterunt dicimus illos seu eo
rum alterum posse habere et non alias qđ
in dubio facere debemus et non interpre-
tari ut in totum pereat sine comodo regi-
orum. ar. l. quotiens. ff. de re. dubi. Item
per hoc saluatur q̄ ecclesie non grauant
quia effectualiter non prouidetur mihi vni
nec collatores prebendarum grauantur
quia reuera non potest virtute gratiarum
predictarum prouideri mihi vni. Igitur
iste intellectus potius est amplectendus
q̄ alius per quem includeremus con-
trarietatem in mente pape et induce-
remus correctionem seu annullationem

gratie ꝓseruatiue aliorū nec ꝯ plus fauè
remus regijs nec ecclesijs nec collatori-
bus grauatis fauore quorum premissa
erant concessa et declarata. Item etiā pro-
batur alia ratione quia verba declaratorie
de non prouidendo mihi vim in dubio in tel
ligenda sunt cum effectu scilicet de prouí
sione effectuali per quam quis assequa-
tur prebendam. ar. ff. quod quisq; iuris.
. l. i. ¶. hec ꝛba. extra de eo q̄ mit. in possess.
. c. i. cum concordan. Et per hoc satis patet
responsio ad oppositas rationes quia cū
matheus virtute nominationis regie non
fuerit assecutus prebendam sed virtute
noue prouisioms et gratie sibi facte per
papam tanquam de reseruata. Et hic post-
quam alibi de assecutus est eam dicit ea
non posse habere in eadem ecclesia virtu-
te nominationis regie. quare sequitur q̄
noiatio regine facta de egidio ꝛ in de se-
cuta nunc possunt sortiri effectum et q̄
eius virtute egidius possit assequi prebē
dam istam postea vacantem nulli alteri
nominato per regem virtute primarum
literarum debitam. nec obstat q̄ in oppósi-
tum dicitur q̄ ex quo nomnatio regis
facta de matheo et prouisio de canonicatu
sibi facta tenuit decretum declaratorie in-
cepit habere vires et ligauit manus regi
ne. quia non est verum. quia declaratoria
non impediebat dumtaxat nisi prouisio-
nem faciendam comprehendi quin nomi-
natio per regem esset debita et quam ipse
vellet. statim igitur sed per regem nomi-
natus alibi de fuit assecutus prebendam
et dicit posse eam habere ex nomnatione
regis regine incepit posse habere ius. nō
obstat. ¶. posteriore. cum cō concordan. quia
ibi per secundum testamentum ab initio
ex mente testantis tollebatur primum
quia ambo de iure valere non poterant
Et ideo ex quo semel ruptum est non po-
test vires resumere licet secundum dici-
nat habere vires. ar. ff. de soluti. qui res-
. ¶. aream. hic vero utraq; nomnatio re-
gis et regine simul valere poterant et ex
mente pape valere debebant quam men-
tem innuit gratia seu concessio prelatio-
nis facta regijs que non importat priua
tionem gratie et nominationeꝫ regimalū
ut predixi. licet dumtaxat quo ad assecu-
tionem prebende possit sortiri effectum et
ideo statim cum altera semel effectum as-
secutionis prebē de sortita fuerit altera tol
letur et irritabitur omnino et tunc bene
dico q̄ non resumeret amplius vires ex-
quo semel irritata erat. et altera que
habuit effectum desineret habere effectuꝫ
semel habitum ut concludunt iura illa
non obstante. c. quodam. qua ibi secun-
dus qui habebat clausulam anteferri et
decretum in eius fauorem appositum de-
nepoterat acceptare et sibi prouideri fa-
cere tempore quo primus acceptauit et
fecit sibi prouideri et ideo eius decretum
tunc impediuit et ligauit manus primi.
verum tempore quo regina nominauit de
cretum declaratorie non ligauit manus
eius nec executore nominato suo prou-
dentium de canonicatu. quia solum erat
appositum illud decretum contra prouisi-
onem faciendam de prebenda ut predixi
et non contra prouisionem faciendam de
canonicatu. tempore autem quo vacauit
prebenda nominatus per regem qui alias
sibi preferendus erat non poterat accep-
tare prebendam istam quia iam habebat
aliam scilicet reseruatam per papam sibi
collatam et ideo cum non posset eam acce-
ptare et decretum ei non proficeret ideo
non ligat manus nominati per regmam
quia tunc demum decretum debebat sortiri
effectum contra nominatum per regimam
cum vacante prebenda nominatus per
regem poterat admitti ad prebendam et
per eius admissionem etiā grauari. alias
non ut predixi. non obstante. c. duobus.
ubi altero admisso etiam ad canonicatuꝫ
vel literis presentatis vel per capitulum
electo. alter concurrens omnino caret im
petratis. quia illud verum si admissus nō
habebat clausulam anteferri per quam si
eam haberet preseruaretur gratia alte-
rius ut postea admitti posset. hic vero re
gni habebant clausulam anteferri et ideo
cum preseruarentur gratie aliorum pro-
pter solam admissionem ad canonicatū
nominati p regem nō tollebatur effectus

tonec videretur an regius virtute sue nominationis assequeretur prebendam nō ob. generalitatē vbiorum declaratorie q restringenda est ꝓpter implicitam mentem pape m alia gratia p̄lationis que tacite alias reseruabat ꝓpter rationes predictas. non obstante q p receptionem ad canonicatum nominati p regem ecclesia fuit grauata. quia illud grauamē antequ vacaret p̄benda de qua agitur fuit sublatum quia cum habuit p̄bendā reseruatā iam habuit alium canonicatum illum qui erat annexus prebende et statutum de non m ecc̄ia quia erat ꝓpetuus et desint habere illum canonicatum quem virtute nominationis regie habuerat sup̄ numerū ut no. p. Guil. de mon. lau. de preben. si mixta. in cle. quia ille canonicatus quem p̄sus habebat sup̄ numerum extinguitur ut no. her. de preben. dilectus. i. Item per solam receptionem in canonicum ecc̄ia non potest dici grauata nisi propter spem assequendi p̄bendam que spes sublata est cum alium de eam assequitur nec sola receptio in canonicum ultra numerum facta ex causa necessaria puta de mandato pape grauat ecclesiam nec sibi prouidendum est de distributionibus quotidianis ut no. Jo. an. in nouel. in. c. cum inferior. de maio. et obedi.

¶ De gratijs et earū expiracōibz.
·dcccl.xxxij.

¶ Nota q ubi gr̄a est facta ex certa scientia p̄ncipis alicui mādate de ꝯ lr̄as fieri licz talis p̄nceps moriatur gr̄a ex eo non expirat quia de hoc scripta nō sit facta. ut no. arch. in p̄n. li. vj. sup v. p apostolica scripta. Racō est. q in spūalibz ius transit p solā collationem. ut in. c. fi. de concess. p̄ben. li. vj. lz secus sit in contractibz in q̄bz q̄rit ius et dominium transfertur in scripturis si fiat traditio ut. l. cōtractus. de fi. instru. que nō obstāt. ut ibi no. cū de honestate loquitur quare non mirū. nec scriptura hic, est necessaria cū nō sit de substantia. tñ solū fit ut facilior sit ꝓbatio et memoria. ar. ff. de fide instru. l. mirum. et hoc dicit se. Jo. an. obtinuisse. p. c. is qui. de p̄ben. li. vj. in pnl. glo. et no. Inno. in. c. exceptionem. de lit. contesta. in vj. in penul. glo. nec. ob. l. ij. C. de interlo. om. iudi. in mā. li. xj. que hodie nō est in usu. et loq̄tur in illis qui habent bullas aureas. et p hoc soluūtur due alie questiones. Prima si quis moritur signata sibi supplicatione ante q̄ habeat lr̄as bñficiū illō vacat p̄ mortē illius et nō p decessoris sui. de quo dicit. ut no. archi. c. si electis. sup v. ex eo. de elec. li. vj. et Jo. an. in p̄n. li. vj. in nouel. Secōa si collatū est alicui bñficiū reseruatū et moritur extra curiā per duas dietas ante q̄ habuerit lr̄as amplius nō dicitur reseruatū. licet cle. dextra ꝓuidet in quadā constitutione cuius cōstō iam expirauit ut dicūt doc. quare hec secōa questō correlatiua tenz. Sz tñ dextra ista opinionez vidz q ad ꝓbationē gr̄e oportz q habeātur trās sūpta si g nō habz lr̄as trāssumptū nō habebit et gr̄az ꝓbare nō p̄t et p consequēs in lite succūbit et in expēs condēnatur. dicendum hoc specialem in cathedralibz et collegiatis ecclesijs nō q ius sibi nō sit q̄situm. sz in quasi possessionē. q̄si ut sit trāssumptū supplicatio nō ꝓbat sz requritur q tūc a p̄ncipio sit ius suum cōpletum. Et hec ratio quare lr̄e aut supplicationes p concessum nō astringent quia mandatur in eis p expeditionem. hic est de supplicatione que nō indiget documentis sz solū literis. que restringantur et hoc tenet curia hodie secōm omnes.

¶ De empcōne et vendicōne.
·dcccl.xxxij.

¶ Nūquid p vendicōz fcāz publice ad incantū cū subhastatiōibz publicis et p executorē rei iudicate et de re aliena detēta p eū dextra quē fit execucō ex causa deductōis p iudicē locatori in possessione et ꝓprietate qui tunc se non opposuit.

¶ De resti. spo. ·dcccl.xxxiij.

¶ Spoliator condēnatus ad restituēdā ecclesiā cū fructibz p̄cept et expēs restituta ecc̄ia ponit cū spoliato p fructibz et expēs in certa pecunie sūma et quātitate et spoliat⁹ dat sibi certos tmios certo ānoz ad solueūdā illā quātitatē pecunie q̄bz terminis nōdū lapsis nec adhuc soluta pecunia spoliator vult ꝓcedere in petitorio. spoliatus

dicit q̄ non tenec plene sit restitutus q̄ nondū habuit restōz fructuū expēsarū. Alter dicit q̄ nō tenetur soluē ꝓpter cō uēcōz ⁊ termios et q̄ exh̄ vidz renūciasse spoliatus illi exceptōi. q̄ritur an bñ dicat. hic. si fuit innouacō. alias nō. ut. ff. de re iu di. l. iij. §. si exqueneō. e. C. de except. rei iu di. l. ij. ad qō fac. ar. l. q̄ id. ff. de tonat.

De ꝓba. ·dcccl xxxv·

Obtinens bñficiū p̄ tractū matrimo nij egit ⁊tra alium qui id obtinuit tanq̄ vacās p renūciacōz et volēs oñdere q̄ p̄ decessor istius cuius fuit bñficiū ꝓpus ⁊tra xit mr̄imoniū q̄ renūciauerit. dat articu los de certo mense anni q̄ ⁊traxit mr̄imo niū p̄cedenti mensez renunc. scilicz de mē se augusti. cū renūciatio fcā sit de mense septēbris et testes sup hoc ꝓducti dicūt eū ⁊traxisse tpe quo racem incipiūt matu rare. et nichil deponūt de illo mense augu sti. sed publicatis attestacōibz actor vult ꝓbare q̄ de mēse augusti de q̄ in articulis dederat racem in ptibz illis ꝛmuneror m cipiūt maturari seu variari. q̄ritur nūquid sit audiēdus vel obstet publicacō. maior ps tenet q̄ nō sit audiendus et q̄ obstat publicacō. ar. no. ꝓ Inno. in. c. cū clamor. de testi. et. c. fraternitatis. e. ti. et q̄ ista de claracō etiā ꝓbata nō releuaret. cū sit m mis in certū. cū vue in certis territoriis ci tius incipiūt maturari q̄ aliis et etiā in eisdem alie citius alie tardius.

De iudiciis. ·dcccl xxxvj·

Nota q̄ ubi aliquis trahit alū ad iudi cium aliq̄n reus in termio ꝓparet et actor nō aliq̄n econuerso. aliq̄n neuter ipo ꝛ. si neuter tūc circūducitur edictū et ꝓpensa tio ⁊tiacie hmc inde fit. ut. l. si ambo. ff. de cōpensa. Si aūt actor ꝓparuerit ⁊ reus nō aut tercius ē p̄ptorius aut nō. si est p emptorius tūc ꝑt excōicari. si nō, ē p̄emp torius p̄t fieri dēnacō expēsarū. de hoc no. m. c. fi. de dolo et ⁊tu. et in. c. q̄relā. de ꝓcur. Si aūt reus ꝓparuerit et actor nō. aut li bellus est oblatus aut nō. si libellus ē ob latus. aut reus vult ut absoluatur ab im petic̄oe et tunc nō sufficit q̄ actor solū fu erit cōtumax ꝛ oporteret ut iterato citetur ad videndū absolui eū ab impetic̄oe. ꝓut no. Inno. in. c. ꝛsuluit. de of. dele. et tūc eti am habz locū. c. ut nr̄m. ut eccle. tene. sme di. ꝛfe. cū concor. sez q̄ actore non ꝓbāte reus absolutur. Si aūt ꝓ tūacia actoris petit cōdemnari in expēsis. istud ē faciendū. tūc nō admittitur ulterius ad agendum nisi p̄stita sufficienti cauc̄oe. in r̄e. c. actor. de dolo et cōtu. li. vj. Si aūt libellus nō est datus p actore q̄ est cōtumax reo ꝓparēte. tūc aut reus vult solū dēnacōz expēn. et dabitur sibi iuxta. c. p̄alle. actor. aut vult absolui ab instātia iudicij. et il la tūc vendicat sibi locū. ut no. Inno. in p alle. c. cōsuluit. de offi. dele. ꝛ oporteret q̄ ite rato tūc ad istū actū citetur actor ad in stantiam rei advidendū ipm absolui ab instantia iudicij. ut no Inno. ibidem.

De testamentis. ·dcccl xxxvij·

Vtrum inuentariū factū p curatorem datum adulto qō se refert ad inuentariū tutoz sit sufficiēs. puta dixit curator inuē tariū facio et inuenio in illis bonis illa bo na q̄ fuit deceptā in inuētario. qō fecit talis q̄ fuit tutor illius adulti cū essz pupillus. q̄ritur nūquid istō inuētariū sit bonū. vel an sit necesse singula enumerare. q̄dā di cebāt q̄ essz necessaria singularū rerū ex pssio ꝓpter earū rerū medio tpe mutacōz augmentacōz forte vel diminucōne. Alij vero non reputabāt necesse res exp̄mere imo talis exp̄ssio essz sufficiēs q̄ refert se ad certū. ar. l. in summa. ff. de re iudi. C. de sen. q̄ sme certa quātitate. l. ij. ff. de v. obl. ubi aūt. C. ꝛ q̄ vnū. nisi alias ꝛstaret de mu tacōne augmentacōne vel diminucōe. q̄ debz intelligi esse ei usdē qualitatis et qūntitatis cuius tūc erat imputandū essz sibi si forsan essent diminute vel deteriorate.

Antiquārum rectionum finis.

De appellationibz. ·iiij·
De ap·de sertione. ·v·
De appellacõibus ·xij·
Da appellat'. ·xxvj·
De appel. ·xxviij·
De appella. ·xliij·
De appellatione et de sertione appellatoꝛms. ·l·
De appellatione. ·lxxxj·
De ap·et attemp. ·xc·
De appellacõibus. ·cvj·
De appellacõibz. ·cix·
De appellatione. ·cxxxvj·
De ap·et articulis. ·clvi·
De appella. ·clxij·
De appellacõibz. ·clxxxij·
De ap·et testibz. ·cxcviij·
De appellationibz. ·cc·
De ap·et cõmiss. ·ccxiij·
De appella. ·ccxxij·
De appellacõibz. ·ccxlij·
Da appel. ·cclxi·
De appellat'. ·cclxvij·
De appel. ·cclxx·
De appellatione et de sertione appellaꝛtionis. ·ccxcv·
De appella. ·cccxij·
De appellat' et procura·et sententia excõmunicationis. ·cccxiij·
De ap·et snia ex. ·cccxvj·
De appellatione. ·ccclxij·
De ap. ·ccclxiij·
De appel. ·ccclxxvj·
De appella. ·ccclxxvij·
De ap·et remissione. ·ccclxxxj·
De appellatione. ·ccclxxxiij·
De appellat'. ·ccclxxxvj·
De appella. ·cccclvj·
De ap. ·cccclvij·
De appella. ·cccclxvij·
De appellacõnibus et sententia et re iudicata. ·cccclij·
De ap·et re iudi. ·ccccliij·
De appel. ·cccclv·
De ap·et litis dñes. ·cccclxx·
De ap·et de dolore contumacia. ·cccclxxj·
De ap·et dmiss. ·d·
De appella. ·dvij·
De appel. ·dxxvj·
De appel. ·dxxx·
·dxxxvij·
De appellationibz. ·dxxxviij·
De appella. ·dxxxix·
De appel. ·dxl·
De app. ·dxlviij·
De ap. ·dlxiij·
De appellacõe et cã deuolucõis. ·dlxix·
De ap·et de pcur'. ·dlxxxvj·
De appell'. ·dxcix·
De appella. ·dci·
De appel. ·dciij·
De ap. ·dciiij·
De ap·et aplis. ·dcv·
De appella. ·dcvj·
De appel. ·dcxij·
De ap·et impetracõibz. ·dcxvj·
De ap·et sen·ex. ·dclj·
De ap·et mhibicõne. ·dclxxiiij·
De appellacõe et deuolucõe cãe. ·dccv·
De appel. ·dcccvj·
De ap·et cõmiss. ·dcccxxxiij·
De appellat' ·dcccxlix·
De appella. ·dcclxij·
De appell' ·dcclxiij·
De appel. ·dcccxcviij·
De ap. ·dccexviij·
De ap. ·dcccxxij·
De appella. ·dcccxxiiij·

De arbitris. ·xiiij·
De actionibz. ·xvij·
De accep·et pbacione. ·xxxix·
De articulis obiectiuis. ·xli·
De actore et de cessiõe actõis. ·li·
De articulis. ·lxiiij·
De articulis et rñsionibz. ·lxxv·
De articulis. ·lxxvi·
De actore et cã possessiõis. ·lxxxv·
De acceptacõnibz. ·xciij·
De accusacõibz. ·cxlij·
De acceptacõibz. ·cxcij·
De accusa·et mãsicõibz. ·cci·
De arbitris·de iureiurando·renũciacõne et cessione bonoꝝ. ·ccxi·
De attẽptat'·et remissiõibz. ·ccxx·
De acceptacõibz. ·ccxxxiij·
De acceptacõnibz. ·cclx·
De articulis et obiectõibz. ·cclxij·
De acqui·pos. ·ccciij·
De accu·et mãsicõnibus. ·cccvi·
De attẽptat'·et appel. ·ccclvij·

De articulis· ·ccclxxiij·
De articulis obiectiūs et probationibus· ·ccclxxxviij·
De acceptationibus ante purificacōnem gratiarum· ·cccxcv·
De acceptacōibus· ·ccccxi·
De accep·et impetracōibz· ·ccccxiij·
De accep·et p̄bendis· ·ccccxvi·
De acceptationibus· ·ccccxxij·
De admissione articulorum et mterlocutoria· ·ccccxlvi·
De articulis in cā p̄bana· ·ccccxlix·
De attemptat· ·cccclxiij·
De articulis· ·cccclxxxv·
De actione mīuriarū ·ccccxci·
De acceptacōibz· ·dij·
De attemp· ·dv·
De aduocacōe et de cōmissiombz· ·dxiij·
De acceptationibus et de reseruationibus· ·dxxxij·
De accep·et ꝺcess·pben· ·dxxxvj·
De accep·et ꝺcess·pben· ·dxliij·
De attemptat· ·dlxx·
De accep·expectantiū· ·dlxxxviij·
De arrestacōmbus· ·dxcij·
De acceptacōmbus· ·dcxxij·
De acceptacōne· dcxxix·
De articulis· ·dcxxx·
De actōne mīuriarū· ·dcxxxiij·
De articulis trīsiombz· ·dcxlj·
De admissione articulox· dclv·
De articulis· ·dcxlvij·
De articulis· ·dcxlviij·
De articulis· ·dcxlix·
De articulis obiectmis· ·dccix·
De articulis· ·dccxxx·
De articulis· ·dccxxxvj·
De accepta·grārū· ·dcclx·
De attemptat· ·dcclxv·
De articulis obiectmis· ·dcclxxxj·
De accusationibz· ·dcccvij·
De absolu·ad cautelā· ·dcccx·
De absolu·excōis· ·dcccxj·
De anno dñi· ·dcccxiij·

C b

De bñficijs collectorū· ·cccexij·
De beneficijs reseruatis et rerum permutatione· ·dxcij·
De bñficijs affectis· ·dcxvij·
De bñficijs rehuatis· ·dcc·
De beneficijs affectis· ·dccxxj·
De bñficijs rehuatis· ·dccxxvj·
De bñficijs iure possess· ·dccxl·

C

De citationibus· ·vij·
De citacōmbz· ·xv·
De cā pos·et de resti·spo· ·xxiij·
De concessione prebende et collatione beneficiorum· ·xxvij·
De cā possess·et ꝓprie· ·xxxvj·
De compulsoījs· ·xlvij·
De cā pos·et ꝓprie· ·lxix·
De cēsibz et visitacōibz· ·lxxvij·
De ꝺcessione p̄bende· ·xcvij·
De collacōe p̄bendarū· ·cv·
De consuetudine et de rebus ecclesie non alienandis· ·cxxxv·
De ꝺsue·et offi·vicarij· ·cl·
De ꝺmiss·et of·vicarij· ·clvij·
De cessione bonox· ·clxxvij·
De collacōne beneficiorū· ·clxxxiij·
De cā pos·et ꝓpriet· ·clxxxviij·
De collacōe bñficiox et p̄bendarū· ·cxc·
De causa possessionis et suspensionis petitorij· ·cxcij·
De collacōibz et ꝓbacōibz· ·cxcvij·
De cōmissiombz· ·ccix·
De collacōe bñficiorū· ·ccxvij·
De ꝺsuetudine optandi· ·ccxix·
De consuetudine· ·ccxxij·
De ꝺcessiōibz et facultatibz· ·ccxxiij·
De concessione prebende et purificacōne gratiarum· ·ccxxv·
De ꝺfessis et posicōibz· ·ccxxix·
De collacōibz et acceptacōibz· ·ccxl·
De cā pos·et ꝓprie· De p̄sumpcōmbus et ꝓbationibus· ·cclxiij·
De collatione beneficiorum et de reseruatione· ·cclxxxij·
De collacōmbz r puisiombz· ·ccxci·
De collacōibz et accepta· ·ccxcij·
De ꝺmiss·et puisiombz· ·ccxcvij·
De ꝺmiss·et attemptat· ·ccxxvij·
De citacōmbus et de sententia excommunicationis· ·cccxv·
De consuetudine· ·cccxxv·
De ꝺsuetudine et de sententia excōicationis et de peiuratore· ·ccclvij·
De clerico excōicato· ·ccclxij·
De confessis· ·ccclxxiij·

De cõmissiombus. ·cccl xxviij·
De cõmissiõbus. ·cccl xxix·
De citacõmbus. ·cccl xxxij·
De ꝺmissiombus. ·cccl xxxiij·
De citacõibꝫ in cã crimiali. ·cccl xxxix·
De citacõmbus. ·cccxcvj·
De ꝺmnacõe expensarum et de distributiombus quotidianis. ·cccc vij·
De citatione et officio iudicis delegati. ·cccc xxxix·
De ꝺsuetudine et ſitꝫ instru. ·cccc xl·
De ꝺmissiombꝫ et ap. ·cccc xliij·
De clã ſola fei veitatꝫ inſpcã. ·cccc li·
De citatiombus. ·cccc lvj·
De concel. ꝓlende. ·cccc lxij·
De cã poſ. et ꝓprie. et de ꝓbat. ·cccc lxvj·
De causa poſ. ·cccc lxv·
De ꝺsuetudine. ·cccc lxxiij·
De commiſ. et ꝓcur. ·cccc lxxvij·
De ꝺmnacõe expensarũ. ·cccc lxxxij·
De clausula q̃us alio mõ. ·cccc lxxxiij·
De clã q̃ null' ẽmis ſuat. ·cccc lxxxvij·
De clericis positis in gratijs in forma pauperum. ·cccc xc v·
De correpcõne positionum. ·d vj·
De cõmissiombus. ·dxij·
De commiſ. ·dxv·
De ꝺmissiombus. ·dxlij·
De cessione bonorum. ·dlij·
De cessione bonorũ. ·dlx vij·
De clericis coniugatis. ·dlxxij·
De cõmissiombus. ·dxcvi·
De ꝺmna. expensarũ. ·dcix·
De compulsoria. ·dcxx·
De causa possessionis. ·dcxxv·
De cã possess. ·dcxxvj·
De clis gñalibꝫ ſlris apposit. ·dcxxxij·
De citatiombus. ·dcxxxvij·
De citacõmbꝫ. ·dcxxxix·
De cõmissiombus. ·dclij·
De commissiombus et imurys et de potestate vicecancellarij. ·dcl v·
De cõ missiombus. ·dclxx·
De cõmiſſ. ·dclxxij·
De cessiõe iuris litis et cãe. ·dclxxvij·
De confessis. ·dclxxxij·
De citacõmbus. ·dclxxxiij·
De ꝺmiſ. et citacõmbꝫ. ·dclxxxiij·
De citatiombus. ·dclxxxv·
De citatiombus. ·dclxxxvj·

De compulsoria et transſumpto instrumẽ totum. ·dclxxxix·
De ꝺmiſ. et citacõmbꝫ. ·dcxciij·
De ꝺmnacõe expensarũ. ·dcxciij·
De citatione ꝓ edictũ. ·dcciij·
De ꝺclusione in cã. ·dccvij·
De citacõe et ꝺmũ acia. ·dccxix·
De citatione. ·dccxxxi·
De cõmissiõibus. ·dccxxxiij·
De circũductõe termioꝝ. ·dccxliij·
De citacõmbꝫ ad ptes. ·dccxlvj·
De citatiombꝫ. ·dccl·
De citatione ꝓ edictũ. ·dcclij·
De ꝺclusione in cã. ·dcclvj·
De ꝺclusione in causa. ·dcclvij·
De cõclusione in cã. ·dcclxij·
De citatiombus. ·dcclxxj·
De ꝺpulsoria poſt ꝺclusiõꝫ. ·dcclxxij·
De citatiombus. ·dcclxxij·
De cõmiſ. dandis. ·dcclxxviij·
De citacõne ꝓ edictũ. ·dcclxxxij·
De cã ſpeciali. ·dcclxxxix·
De ꝺclusione in cã. ·dcccij·
De curia romana. ·dcccix·
De cõmissiombus. ·dcccxvj·
De collacõibꝫ bñficiorũ. ·dcccxxxiij·
De ꝺsuetudine ſꝫica. ·dcccxxxv·
De ꝺstõmbꝫ et ſtatutis. ·dcccxxxvj·
De ꝺstõibꝫ et ſtatutis. ·dcccxxxvij·
De ꝺsuetudine ſꝫica. ·dcccxxxviij·
De cõſuetudine. ·dcccxl·
De cõſuetudine. ·dcccxlj·
De ꝺsuetudine et de pac. ·dcccxlij·
De conſuetudine. ·dcccl xiij·
De confeſſis. ·dcccl v·
De concel. ꝓlende. ·dcccl vij·

D

De diſpenſacõibus. ·xx·
De decimis. ·xxv·
De dolo et ꝺtumacia. ·cxxj·
De dñõ e appellacõnis. ·cxx v·
De datis. ·cxxvij·
De dilacõibꝫ et ꝓbacõibꝫ. ·clxx·
De dnacõibꝫ et teſtat. ·cclxix·
De dilationibus et probationibus et iudicijs. ·ccc v·
De dilacõibꝫ et teſtibꝫ. ·cccxl v·
De diſpenſacõmbus. ·cccc vij·
De deſercõe appellacõis. ·cccc xx v·
De decimis et ꝓuilegijs. ·cccc xc viij·

De rogatione statutorum. ·dcxxxij·
De revolucõe cãe p appellacõz. ·dcxxxv·
De data i lris i forma dignũ. ·dclxvij·
De reflexione appellationis et de re indi=
cata. ·dcxcj·
De reflexõe appellacõis. ·dcxcij·
De revolucõe cause. ·dccxv·
De dacõne aplox. ·dcclvj·
De diligentia auditorũ. ·dcclxj·
De distribucõibz quotidianis. ·dcclxvj·
De dolo et tumacia. ·dccxc·
De dubijs dandis. ·dccxciij·
De reposito. ·dcccl x·

E

De expectatiuis et accep. ·xxxiij·
De expectãtibz et acceptãtibz. ·lij·
De expectatiuis. ·cx·
De expectatiuis. ·cxij·
De expecta·et ꝯsuetudis. ·cxiij·
De expectatiuis. ·cxvij·
De executoribz. ·cxxij·
De electione. ·cxxiij·
De excep. ·clxxviij·
De etate et quali·et de ꝓben. ·ccliij·
De excep. ·ccxlvij·
De electione. ·cclj·
De excepcõibus. ·clliij·
De expectatiuis. ·cclvj·
De excep·et obiecti. ·cclxij·
De etate et qualitate. ·cclxxvj·
De excepcõibus. ·cclxxxij·
De elec. ·ccc·
De elec·et bñficior collacõe. ·cccviij·
De elec·et seqstracõe. ·cccxxiij·
De excepcõibz. ·cccxxvj·
De excep·et obiectõibz. ·cccxxx·
De exceptione. ·cccxxxv·
De executõibus gr̃arũ. ·ccclvj·
De execu·et ꝯmis·de ꝓcur·et arch. ·ccclx·
De executoribz gratiarum in forma pau=
perum. ·cccxcij·
De executoribus gratiarum cum clausu=
la vocatis quorũ mterest. ·cccxciij·
De expec·i forma pauperũ. ·cccxciiij·
De excepcõibz obiectis. ·cccxcix·
De exceptionibus. ·cccxcx·
De excep·obiectus. ·cccxcxj·
De expensis et taxa earum. ·ccccliiij·
De expectatiuis. ·cccclxiij·
De expec·et accepta. ·cccclxvj·
De exhibicõe instru. ·cccclxxxix·
De excep·ꝯra petentẽ absolui simplici=
ter vel ad cautelam. ·dj·
De excep·declinatorijs. ·diij·
De execucõe citat·p edictũ. ·dxxij·
De expensis. ·dxxxiij·
De executoribz gr̃arum. dlxv·
De excepcõibz. ·dxcv·
De execucõe sñie ·dcxiij·
De expensis. ·dclxi·
De emp·et ven. ·dcclx·
De executoribz. ·dccxcij·
De executoribz gr̃arum. ·dccxciij·
De executoribz gr̃arũ. ·dccxcv·
De excepc·. ·dcccxij·
De expectantibz. ·dcccxxxij·
De expectantibz. ·dcccxxxiij·
De electione. ·dcccxliij·
De emp·et ven. ·dcccl xi·

F

De facultatibz r noiationibz. ·xxxv·
De filijs ꝑsbiterox. ·xlv·
De foro competenti et de iure reuocandi
tomum. ·lxxij·
De fide instru·et ꝓba. ·lxxxvij·
De fide instru·et ꝓbat. ·xciij·
De ferijs. ·xcv·
De foro competenti et de iure reuocandi
tomum. ·clxxxvj·
De filijs presbiterorum et dispensatio=
bus. ·ccxij·
De fide instru. ·ccxvij·
De foro compe. ·ccxlvj·
De filijs presbiterorum et dispensatio=
bus. ·cclxxx·
De facultatibus et gratijs concessis epi=
scopo. ·ccci·
De facultatibus et collationibus benefi=
ciorum. ·cccxvj·
De fide instru. ·cccxc·
De foro cõpe. ·cccxci·
De foro compe. ·dlij·
De fructibz beneficiorũ. ·dlx·
De fine dicte diocesis. ·dcxliij·

De fide instrūētoꝝ. ·dcexxxix·
De fide instrumētoꝝ. ·dcclxxix·
De filiis p̄sbiteroꝝ. ·dcccxlvj·

G

De gratijs et ūrepatro. ·cclxvj·
De gratijs expectatiuis. ·cccel·
De gratijs et acceptacōibz. ·dlviij·
De gratijs. ·dlxxxiij·
De gratijs. ·dlxxxiiij·
De gratijs expectatiuis. ·dcviij·
De gratijs. ·dcxiij·
De gr̄a in forma dignū. ·dcxxxi·
De gratijs expectatiuis. ·dcxl·
De gratijs et de articulis. ·dcciij·
De gratijs expectatiuis. ·dcciij·
De gratijs expectatiuis. ·dccxlviij·
De gratijs in forma dignū. ·dcclij·
De gr̄a speciali. ·dccc·
De gratijs expectatiuis. ·dcccxiiij·

H

De hijs que fiunt a prelato et de ūrepatronatus. ·cccxxxvij·

I

De ūrepatronatus. ·xxxviij·
De iudicijs et citacōibus. ·lij·
De impetrationibz. ·cxix·
De ūreiurā. et fidei violatore. ·cxxxviij·
De ūreiurando. ·cxlj·
De iudicijs et actiombz. ·cljj·
De ūrepa. ·clviij·
De iudicijs et de actore. ·clxx·
De ūrepatronatus et de sententia excō=
municatiōis. ·clxi·
De impetracōibz et p̄lendis. ·clxiij·
De impetracōibz et p̄uisiombz. ·cxciij·
De impetracōibz. ·ccij·
De impetrationibus. ·ccvj·
De iudicijs et curatore. ·ccvij·
De impetracōibus seu rescriptis gratio=
sis. ·ccx·
De impetracōibz et p̄lendis. ·ccxij·
De iudi. et fo. cōpe. ·ccxxvj·
De interdicto vnde vi. ·ccxxvij·
De ūrepa. et de pēnis. ·ccxxxij·
De impetracōibz et accep. ·ccxlj·
De ūrepatro. ·cclv·
De impetra. et collacōibz. ·cclvij·
De impetrationibus et collationibus be=
neficiorum. ·cclxxiij·
De impetratione gratiarum et ipsarum
valore. ·cclxxvij·
De impetrationibus ab excōmunicato
ignoranter ·cclxxxj·
De impetracōibus. ·ccxcvj·
De ūreiurando. ·cccij·
De impetracōibz. ·cccxix·
De ūrepatro. ·cccxxj·
De ūrepatronatus. ·cccxxviij·
De ūrepatronatus et collationibus be=
neficiorum. ·cccxxxij·
De impetrationibus et valore beneficio=
rum. ·cccxxxvj·
De ūrepatronatus. ·ccclxv·
De ūreiurando. ·ccclxix·
De impetra. post appel. ·ccclxxxvij·
De intrusionibus. ·ccccxv·
De in integrū restit. ·ccccl xv·
De in integrū restitu. ·ccccl xxij·
De iuramento calūnie. ·ccccxcij·
De ūreiurando. ·ccccxcvij·
De intimacōne appel. ·dxxiij·
De institutionibus et de ūrepatronatus
et sen. exco. ·dxxvij·
De ūrepatro. ·dxxviij·
De ūrepa. ·dxlv·
De ūrepatronatus. ·dlvj·
De impetracōibz et collacōibz. ·dlvij·
De impetrationibus et de rescriptis ad be=
neficia. ·dlxj·
De ūrepa. et tpe vacacōnū. ·dlxvj·
De impetracōibus. ·dlxxij·
De ūrepatronatus. ·dlxxv·
De ūrepatro. ·dlxxxj·
De ūrepa. ·dlxxxij·
De impetrationibus et sententia excōmu=
nicationis. ·dxciiij·
De inhibitionibus. ·dcxv·
De ūre reuocādi domū. ·dcxviij·
De ūreiurando. ·dcliij·
De inhibitione. ·dclix·
De iuramento calūnie. ·dclx·
De inhibitionibus. ·dclxxx·
De intimacōe appellacōis. ·dcxc·
De impetra. pēndēte ap. ·dcxcviij·
De inhibitione. ·dccxj·
De inhibitione. ·dccxij·

De impetracoibz vno modo. ·dcexliij·
De inhibicõe post dclusiõz. ·dcexlvij
De intimacõibz et ap. ·dcelxviij·
De iudice. ·dcelxxiiij·
De iniurijs. ·dcelxxvij·
De introductione cause. ·dcelxxxvj·
De iuramento calũnie. ·dcelxxxvij·
De inscriptione. ·dcecviij·
De iure iurã. epozum. ·dcecxix·
De iudice. ·dcecxx·
De inhibicõne. ·dcecxxvi·
De iure reuocãdi domũ. ·dcecxxix·
De impetrationibus et rescriptis ad bene ficia ẽcca· ·dcecxxxix·
De iudic. et de libellozũ oblacõe. ·dceclij·
De iudicijs et de cã posl. ·dceclij·
De iurepatronatus. ·dceclxxij·
De iurepõnatus. ·dceclxxij·

L

De lite pendente. ·iij·
De lite pendente et de ap. ·lviij·
De litis dtestacõe. ·cxv·
De litis dtest. et de ap. ·cxliij·
De libelli obla. et nullitate. ·cxlv·
De litis cõtest. et solut. ·cliij·
De litis contestatione et restitutione spo liatozum. ·clv·
De litis dtest. et ap. ·ccviij·
De lazaro qñ nõ oppõitur crimẽ. ccexxij·
De literis remissioms. ·ccclxxij·
De lite pendente. ·cccc·
De literis gratiosis. ·ccccij·
De lite pen. et de citacõibz. ·cccexxvj·
De lite pen. ·cccexxxiij·
De lapsu fataliũ et de ap. ·ccccxlviij·
De lit. cõtest. ·ccccclxxij·
De lapsu xxx. dierum ad apostolos dan tos. ·ccccclxxxiiij·
De lite contest. ·ccccxcv·
De lite pendente. ·dxviij·
De litis dtestacõe. ·dxlj·
De lris remissorialibz. ·dxc·
De litis dtesta. ·dcxxvij·
De litis contestacõne et de sententia et de re iudicata. ·dclxix·
De litis contest. ·dccvj·
De literis executorialibz. ·dccxxxij·
De litis dtestacõne. ·dcccxxvij·
De lite pen. et de sepultũ. ·bccccliij·
De locato et conducto. ·dcccdxij·

M

De mutuis petitiombus ex reconuentio one. ·lxj·
De metu et cã et renũciacõe. ·cciij·
De materia obiectiua. ·dcvij·
De materia articlozum. ·dcxlvi·
De mãdato vicecãcellarij. ·dcccliij·
De mãdato vicecãcellarij. ·dccev·
De materia obiectiua. ·dcccxxviij·

N

De notarijs. ·lvij·
De nullitate sententie. ·ccccxxxiij·

O

De ordine cogñ. et de restitutione spolia torum. ·xlvj·
De of. dele. et executoribz. ·xcix·
De officio archipresbiteri et concessione plende. ·c·
De officio legati. ·clxij·
De officio legati. ·clxxvj·
De officio vicarij. ·ccxxviij·
De officio ordinarij. ·cclx·
De of. vi. et statu mõachoz. ·cclxxxiiij·
De officio archidi. ·cclxxxv·
De officio vicarij. ·cclxxxviij·
De of. dele. et de ꝓuacõibz. ·ccexviij·
De of. vica. et facultatibz. ·ccexxvij·
De obligat. et solu. ·ccexxxj·
De officõ vicarij. ·ccexlij·
De officio et de potestate iudicis delega ti. ·ccecliij·
De of. vica. et de iniurijs. ·ccecxxij·
De of. vicarij. ·ccecxxxvij·
De of. et ptãte legati. ·ccecclx·
De offi. iudicis. ·ccecclxxiij·
De obseruationibz terminorum et de cau sa appellationis. ·ccecclxxix·
De officio vicarij. ·dviij·
De officio delegati et de fide instrumen torum. ·dlxxiij·
De officio ordinarij. ·dlxxx·
De omissiõe iuramti de calũnia. ·dclxiij·

De optationibus. ·dclxvj·
De officio ꝛlegati. ·dccxix·
De officio vicarij. ·dcccxlvij·

P

De probationibus. ·ix·
De ꝓscriptionibus. ·x·
De procuratoribz. ·xiij·
De ꝑcuꝝ. et regularibz. ·xvij·
De ꝑbendis et noiatione. ·xxij·
De ꝑben. et dispen. ·xxix·
De ꝑbendis. ·xxx·
De ꝑcura. ·xxxij·
De prebendis et conces. preben. et de acceptacōibus. ·xxxvij·
De probat. ·xl·
De ꝑben. et facultatibz. ·lv·
De ꝑcura. ·lxij·
De procuꝝ. ·lxiij·
De procura. ·lxxx·
De ꝑcuratore. ·lxxxij·
De proba. et excep. ·lxxxiiij·
De probat. et de reuocatione reseruationum. ·xcvj·
De ꝑcu. de iureiurā. et de re. pmu. ·ciij·
De pcuratoribus. ·cxx·
De pac. de iureiurā. et accepta. ·cxxiij·
De probat. ·cxxxj·
De ꝑcuratore. ·cxxxij·
De ꝑben. et executoribz gr̄arū. ·cxxxiiij·
De ꝓba. et fide mstru. ·cxlvij·
De procuratoribus. ·cxlix·
De procura. ·clxxj·
De ꝑcuꝝ. ·clxxiij·
De procu. ·clxxiiij·
De procurat. ·clxxv·
De positionibus. ·clxxxj·
De ꝑcu. et proba. ·clxxxviij·
De procura. ·cxcvj·
De probationibus. ·ccxxx·
De ꝓba. ·ccxxxj·
De ꝑulegijs. ·ccxxxv·
De pēnis. ·ccxxxvij·
De probationibus et sententia excōmunicationis. ·ccxxxviij·
De procuratoribus et rerum permutatione. ·ccxlij·
De ꝑuisionibus. et ꝺmēdis. ·ccxliiij·
De poticōibus. et de ꝺfectis. ·ccxlv·
De ꝑcura. et sen. exē. ·ccxlviij·
De ꝑulegijs. ·celxix·
De ꝑuisiōibz et reuocacōibz. ·celxxiiij·
De procu. et sen. ex. ·celxxxvij·
De ꝑcu. et rerū pmu. ·celxxxix·
De ꝑulegijs. ·ccxciij·
De ꝓba. et taxa būficiorū. ·ccxcviij·
De ꝑben. et accepta. ·cccix·
De ꝑscꝑtionibus. ·cccx·
De positiōibus et ꝺfectis. ·cccxi·
De ꝓbacōibz ꝛ ꝑsūpcōibz. ·cccxij·
De ꝑcuratore. ·cccxli·
De ꝑsūpcōibus. ·cccxliij·
De ꝑscꝑ. et of. archidi. ·cccxliij·
De procura. ·cccxlvj
De ꝓbacōibz. ·cccxlix·
De procuratore. ·ccclj·
De ꝑsūpt. et rerū pmu. ·ccclxj·
De ꝓba. et de cā pos. ·ccclxvj·
De possessorio et petitorio. ·ccclxviij·
De ꝓbacōibz. ·cccxcvij·
De pēnis. ·ccccv·
De pmutacōibz. cccxxvij·
De proba. et de ꝺfectis. ·ccccxxx·
De ꝓbat. ·ccccxxxj·
De potestate legati et de beneficijs generaliter reseruatis. ·ccccl x·
De procuꝝ. ·ccccl xxix·
De pēnis et ꝺdēnacōne. ·ccccl xxx·
De proba. ·ccccl xxxj·
De ꝓbacōibz. ·ccccl xxxvij·
De prosecucōe appel. ·cccxciij·
De probat. ·cccxciiij·
De potestate iudicis ordinarij si negetur qualiter ꝓbari possit. ·cccxcix·
De pēnis. ·dxx·
De pēnis. ·dxxj·
De ꝓba. et accepta. ·dxxv·
De ꝑcura. ·dxxix·
De peticōne expensarū. ·dxxxij·
De procura. et accepta. ·dxxxv·
De procuratoribz. ·dxlvj·
De ꝑbendis. ·dxlix·
De procuratoribus. ·dlv·
De procura. ·dlxij·
De prorogatione temporiū consecrandi episcopi. ·dlxxvj·
De ꝑben. et optacōibus. ·dlxxvij·
De proba. et ꝺfectis. ·dlxxxv·
De proba. et de testibz. ·dlxxxvij·

De probationibus. dlxxxix.
De posicoibz et articulis. dxcj.
De pbat'. dcxxj.
De pcuratoribz. dcxliij.
De probationibus et de fide instrumentorum. dcxliij.
De procu. dclxviij.
De petendis aplis. dclxxv.
De pcura. dclxxvij.
De probationibus. dcxcvij.
De pbacoibus. dcci.
De pbat'. dccxiiij.
De ptate auditoris camere. dccxxviij.
De pmissionibz. dccxlv.
De processu cae extra iudicē. dccliij.
De pba. et remis. dcclxxv.
De pbat'. dcclxxx.
De pcura. dccxci.
De pbationibz. dccxcvi.
De pbat'. dccxcvij.
De pcuratore. dcccij.
De pactis. dcccxlviij.
De pact'. dcccxlix.
De pac. dcccl.
De pbat'. dcccl vj.

Q

Quod in eius causa et de sententia excōmunicationis. cccxc.
Que beneficia sint reseruata generaliter et que specialiter. dcclxxxiiij.

R

De resti. spolia. j.
De re iudi. et appel. vj.
De resti. spo. viij.
De resti. spolia. xj.
De renunc. et offi. vicarij. xliij.
De remissionibz. xlviij.
De Rescriptis. xlix.
De resti. spo. et de ap. liiij.
De restitu. spo. lvj.
De resti. spo. lxv.
De renūci. et rerū permutacōe. lxvij.
De renunciatione et restitutione spoliatorum. lxviij.
De re iudicata. lxx.
De resti. spo. lxxj.
De re iudicata. lxxiij.
De rescriptis gratiosis et taxatione fructuum. lxxiij.
De rescript. ex cōmis. lxxix.
De resti. spo. lxxxiij.
De re iudi. et de ap. xci.
De resti. in integrū. xcviij.
De resti. spo. ci.
De resti. spoli. cvij.
De rerum permu. cviij.
De resti. spoli. cxiij.
De rerū permuta. cxxix.
De resti. spo. cxxx.
De Rescriptis gratiosis. cxxxiij.
De resti. in inte. et de lit. pend. clj.
De rerū permu. et vsionibz. clx.
De rebus ecclesie non alienādis et de vsione beneficiorum. clxvj.
De regularibus et mulieribus canonicis monasteriū intrantibus. clxvij.
De rescriptis gratiosis et de impetrationibus. clxxix. et clxxx.
De reseruationibz. cxci.
De rebuat'. cxcij.
De resti. in integrū. cxcix.
De renūci. et de resti. spo. ccxvj.
De re iudicata. ccxxj.
De rescriptis gratiosis et beneficiorum taxis. ccxxxiij.
De renū. et simonia. ccxxxvj.
De Rescp. grōs et impetracoibz. ccl.
De regularibus. cclij.
De reseruacōibz. cclviij.
De religiosis expectātibz. cclxv.
De regularibz. cclxviij.
De Rescp. grōsis. cclxxj.
De resti. spo. et rebuat'. cclxxv.
De regularibz. cclxxxvi.
De renūciatione. ccxc.
De rerum permu. ccxciij.
De resti. spo. ccxcix.
De Rescriptis gratiosis. cccxx.
De Rescp. grōs et impetracoibz. cccxxiij.
De renunciatione et rerum permutatione cccxxxix.
De rerum permu. cccxl.
De re iudicata. cccxlvj.
De resti. spolia. cccxl viij.

De rerum pmutatione. ·cccclv·
De regl'aribz et resti·spo· ·ccclix·
De remissoriis literis. cccclxviij·
De restitut'spolia· ·cccclxxj·
De ſcriptis gratiosis· ·cccclxxx·
De renũciatione· ·cccxcviij·
De rerũ pmutacõe· ·cccxcix·
De rerũ pmuta· ·ccccj·
De rerũ pmu· ·ccccij·
De rerũ pmutacõe· ·ccccviij·
De resti·spo·et de ꝓba· ·ccccix·
De reseruationibus et de beneficiis affectandis· ·ccccx·
De rerũ pmu·et de ꝓcur· ·ccccxviij·
De resti spo· ·ccccxxiij·
De renũciacõe· ·ccccxxviij·
De resti·spo· ·ccccxxix·
De religioß ꝛactõibz· ·ccccxxxviij·
De reuocacõe ꝯclusõis in cã· ·cccclviij·
De rñsione interrogatorũ· ·cccclxxxvj·
De ſcriptis· ·dxiij·
De re iudicata· ·dxvij·
De renunciacõe et de ptãte executor gratiarũ apostolicarum· ·dxxxj·
De resti·spo· ·dxlij·
De rebuacõne bñficiorũ· ·dliij·
De renũciacõne·ſcripta· ·dlxxiij·
De resti·spo· ·dlxxviij·
De rerũ pmu· ·dlxxix·
De resti·spolia· ·dxcvij·
De reconuẽtione· ·dxcviij·
De remissione cause· ·dcxxij·
De rñsiõibz ad mtrogatoria· ·dcxxiij·
De remissiõibz ad ptes· ·dclxij·
De resti·spo· ·dclxxix·
De rerum pmu· ·dclxxxviij·
De reuocacõibz expectatiarũ· ·dcxcvj·
De remissorialibz lris· ·dcxcix·
De renunciatione· ·dccviij·
De remissione· ·dccxij·
De resti·spo· ·dccxvij·
De rerũ pmutacõne· ·dccxxij·
De remissionibz· ·dccxxxviij·
De resti·instrumẽtoz· ·dccxli·
De relaxacõe iuramenti· ·dcclxvij·
De remissorialibz lris· ·dcclxxvj·
De responsis ad articulos ante conclusionem· ·dcclxxix·
De regularibus· ·dccxcix·
De remissionibus· ·dcccxxx·
De renunciatione· ·dcccxlv·
De reseruationibus· ·dcccclviij·
De rebus ecclesie non alienãdis et de vsione· ·dccclix·
De rerum pmu· ·dccclxij·

S

De sententia et executione rei iudicate·ſcripta· ·ij·
De sen·et re iudi· ·xvj·
De sen·et re iudi· ·xxj·
De sen·execõ· ·xxxj·
De sententia ex· ·lx·
De sen·execõ· ·lxxviij·
De sententia et re iudicata et concessione prebende· ·lxxxix·
De senten·et re iudica· ·xcij·
De sen·et re iudi· ·cij·
De ſponsalibus· ·ciij·
De sen·execõ· ·cxvj·
De sen·execõis· ·cxxvj·
De sententia excommunicacõms et de pnsionibus· ·cxxviij·
De ſnia execõis· ·cxxxix·
De sen·exco· ·clvj·
De sen·et re iudi· ·clxv·
De sen·et re iudi· ·ccxv·
De ſupplen·negli·pla· ·cclxxviij·
De sen·ex·et absolucõis· ·cccxxix·
De sen·exco· ·cccxxxviij·
De ſurrepcõibus· ·cccl·
De sen exco· ·ccclij·
De ſurrogatione· ·ccclxxxv·
De sententia et re iudicata et de sequestratione· ·cccxciij·
De sententia excõmunicacõnis et de re iudicata et excep· ·cccxcvij·
De sen·et re iudi·et execu· ·ccccxxiij·
De sen·ex· ·ccccxxxv·
De sen·et re iudi· ·ccccxxxvj·
De sen et re iudi· ·ccccxlj·
De sen·et re iudi·et de decreto· ·ccccxlix·
De ſurreptione et clauſula motu proprio· ·ccccxlv·
De sententia execõ· ·cccclvi·
De sen·et re iudi· ·ccccclxi·
De sen exco· ·diij·
De sequestracõe possessionis· ·dx·
De sen·ex·et de except· ·dxix·
De sen·exco· ·dxxiij·
De ſurreptionibus· ·dxlvij·

De sen. et re iudi. ·dl.
De sen. ex co. ·dlix.
De surrept. et obrep. gr̃arū. ·dlxij.
De sententia et re iudicata et de confessis. ·dlxviij.
De surreptiombuu. ·dc.
De sen. ex. ·dcij.
De surrepcōibz. ·dcx.
De surrepcōne gr̃e. ·dcxxviij.
De sūpco instrumtoz. ·dcxxxvij.
De sñia exco. ·dclvj.
De senten. exco. ·dclxxij.
De subsidio caritatiuo. ·dclxxvj.
De sūpco registri. ·dclxxxi.
De sen. et re iudi. ·dclxxxvij.
De stilo palacij. ·decx.
De sententia excommumcatiois et re iudicata. ·decxviij.
De sen. exco. ·decxxiij.
De sententia et re iudicata et de appellatiombus. ·decxxv.
De surrepcōne l̃arum. ·decxxvij.
De sen. et re iudi. ·decxxxvij.
De sen. et re iudi. ·decli.
De stilo cancellarie. ·declxx.
De surrepcōe gr̃arū. ·declxxxiij.
De sen. exco. ·declxxxv.
De signatura dmissionū. ·declxxxviij.
De sen. exco. ·decexxiij.
De surrepcōibz. ·decexxv.
De sepulturis. ·decclxxj.

T

De testibus. ·xlij.
De testi. affuturis. ·lix.
De taxa beneficiorū. ·lxvj.
De testibz affuturis. ·cx.
De trāflacōe epi vel electi. ·cxxxvij.
De testibus. ·cxl.
De testi. et atwestacōibz. ·cxlviij.
De taxa beneficioz. ·clxxxix.
De testi. et ꝟbis dubys. ·cxcv.
De taxacōne expensarū. ·cclxxix.
De testi. et appel. ·ccciij.
De testibz et sñia. ·cccxxxiij.
De testibz. ·cccclviij.
De testi. ·ccccclxix.
De terminis obꝟuandis. ·dix.
De testi. et articlōz admissiōe. ·dxvj.
De testamentis. ·dli.
De taxacōe expēsarū. ·dcxxxvj.
De testamentis et ītrepa. ·dcliij.
De testibus. ·dclvij.
De testamentis. ·dclxij.
De taxacōe expensarū. ·dccxxxv.
De termino pendente. ·dccxliij.
De termio ad ꝓducēdū oīa. ·dcccvj.
De termmo ad ꝓducendū. ·dcccxv.
De terminis obꝟuandis. ·dcccxxj.
De taxacōe expensarū. ·dcccxxxj.
De testamentis. ·dccclxiij.
De testamētis. ·dccclxv.
De testament. ·dccclxvj.
De testamentis. ·dccclxvij.
De ꝓtestamentis. ·dccclxviij.
De testamentis. ·dccclxix.
De testamentis. ·dccclxx.

V

De vnionibus. ·xix.
De vacatione bñficorū. ·xxxiij.
De vacacōne bñficioz. ·lxxxvj.
De vnione bñficiorū. ·clxviij.
De vnione. ·clxix.
De vacationibus et prouisiombus beneficiorum. ·clxxij.
De vacatione beneficiorum et ipsorum assecutione. clxxxiij.
De vacatione beneficiorum et non ꝓmotione. ·clxxxvij.
De vnione et resc̃pcōibz. ·ccv.
De vnione. ·celiij.
De ꝟbis assertiuis notarij. ·celxxij.
De visita. et exēpcōibz. ·cccxxxiij.
De ꝟbo. ·ccclij.
De vnionibus et articulis. ·ccclxx.
De vnionibus. ·ccclxxv.
De vnionibus. ·cccexlij.
De vnionibus. ·dxj.
De vnionibus. ·dcxj.
De vacacōibus. ·dcl.
De vnionibus. ·dclviij.
De vacacōibz sacri palacij. ·dcclv.
De vicecancellario. ·dcccij.

Fms titulorū recisionū antiquarū.

Tabula nouaꝝ decisionū cū suis sūmarijs.

De ostombo Rubea.

Constitutio. ·cel.

¶ Statutū capli ꝑt ꝓbari p testes·quia scꝑtura nō est de esse legis. Vel sic·Cōstitutio ꝓbatur p testes·q̄ ad esse eius nō est necēria scriptura·H dicit·de quo vide p bar·in·l·de q̄ibꝫ·ff·de legibꝫ·p Ray·in·l· ꝯsuetudinis·C·q̄ sit lō·ꝯsue·et p dominū bal·in·c·i·de ꝯsti·li·vi.

De recēptis grōsis et ad litꝛs.

Si statutū: ·iij·

¶ Statuta et gñales ꝯsuetūdines eccle siaꝝ p gñales clausulas derogatorias m lris ſpecialibꝫ positas sublata vel saltē dilata cēsentur·secus de statutis ſmgularibꝫ et ꝑticularibꝫ adiectis in fundatione eccīaꝝ·quibꝫ mīme derogatur·misi ſpecialis mēto habeatur·h·d·primo. Secūdo clausula gñalis in lris grōsis inserta·licꝫ firmet grām·et vicīū surrepcōis tollat· impedimētū tīs seu inabilitatē ꝑsone nō remouet nec dispensacōz inducit·hoc dic usq; ad finem.

Fuit dubitatum. ·xvij·

¶ Impetrās in forma paupū·q̄ infra mē sem sup purificāda gra diligētia sua fec· potest post mensez bñficiū vacās acceptare·Vel sic·acceptare ꝑt bñficiū habēs gratiā in forma paupū illa nō purificata si p eū nō stetit quo minus purificatio facta foret·h·d.

Si impetretur. ·xxvi·

¶ Impetrās bñficiū vacās p dictū matrimoniū sufficit ꝓbare mīmomū p ꝟba ꝛ pūti ꝯtractū q̄ꝫ nō fuerit carnali copula ꝯsūmatū·h·d·Vel sic·ex ꝯtractu matrimoniū p ꝟba de pūti ꝯtracti·etiā carnali copula nō secuta·inducitur vacacō bñficij·h·d.

Si mandetur. ·xxviij·

¶ Clausula·quouis alio modo·respicit p sonā dūtaxat exꝑssaz·Vel sic·clausula· quouis alio modo·includit omnem modū vacādi p ꝑsonā exꝑssaz·Vel sic·impetrās cū clausula·quouis alio mō·sufficit q̄ ꝓbet unū modū vacādi in gra exꝑssuz p eādē ꝑsonā nō p diuersas·Vel sic·impetrās expīmere debz certū modū vacacōnis ex certa ꝑsona·et tūc clausula·quouis alio modo·cōprehendit aliū modum ex dicta ꝑsona ꝓuenientem·h·d.

Fuit dubitatū quid. ·xxxiiij·

¶ Impetrās bñficiū solitū regi p seculares ꝟm formā·c·cū de bñficio·de ꝓb·li·vj· sufficit q̄ ꝓbet illud rectū p decē annos· ut tale sicut impetrauit misi ex adūso ꝓbaretur·q̄ p·xl·annos ut regulare fuerit gubernatum·h·d·Vel sic breuius·xl· ānox spacō ꝓbatur alterīacō status bñficij·h·d.

Quādo omittitur. ·xxxv·

¶ Vbi causa omittitur q̄ terminis non seruatis·ſ; sola facti veritate inspecta ꝓcedatur·seruādi sūt terminī·cle·sepe·de ver·sig·h·d.

Si impetratur. ·xlv·

¶ Statuit solū iuramēto cū quis allegat se nō posse ꝯsequi iusticiā in partibꝫ quo ad ꝛptū obtinendū in curia·h·d.

Voluerunt. ·xlvi·

¶ Opinio Jo·an·posita in·c·cū in multis· de ꝛp·li·vi·hodie obſuatur in rota·h·d.

Sufficit. ·lxiiij·

¶ Impetrāti bñficiū vacaturū p assecucōnē cē sufficit ꝓbare assecucōz de facto·h ·d·Vel sic·bñficium meō patibile vacat p assecucōez alterius de facto factā·h·d.

Surrogatis. ·lxvij·

¶ Surrogatus in litē et in ius qđ cōpetebat defuncto cēsetur etiā ad possessionem surrogatus·licꝫ exꝑsse in surrogatione de eo mēto nō sit facta·h·d.

Si petatur. ·lxx·

Si cā um auditōi cōmissa hoc exꝑsso

alteri cõmittatur eo ipso causa a primo aduocata censetur. h. d.

Licet capitula. ·lxxi·

¶ Ex plurib⁹ narratis in commissione sufficit unum esse verũ ex quo sequi possit effectus. licet alia sint falsa. hoc dicit.

Si clericus. ·lxxiiij·

¶ Per rescriptum impetratum per clericum contra laicos absq; clausula. et quosdam alios ꝛc̃. religiosus a quo nominati habent causam. conuenirí nõ potest. ꝛ dicit.

Si petitur. ·lxxx·

¶ Si cõmissio signetur per verbũ. audiat. ꝛc̃. et procedat summarie. ꝛc̃. omnia in commissione content a commissa cẽsentur. hoc. d. Vel sic. In commissione signata per verbũ. audiat. et procedat summarie. ꝛc̃. omnia in ea petita concedũtur si cancellata nõ fuit. h. d.

Si impetrãs. ·lxxxvi·

¶ Impetrãti beneficium pluribus modis vacans sufficit unum modum probare. h. d. Vel sic. Sufficit q̃ impetrans probet unum modum vacandi de expressatis in gratia. h. d.

Si quis. ·lxxxvij·

¶ Gratia nõ redditur surrepticia si impetrans nõ probet creationem beneficij vel votationem in ea narratam. nec ad illam probãdam tenetur. Vel sic. Narrans in gratia se tenere beneficium per eum creatum vel votatũ dictam votacõnem et creationem probare nõ tenetur. h. d.

Cõmissio. ·xcvi·

¶ Commissio releuãs pro articulis admittẽdis ad secũdam et terciam instãtiam minime se extẽdit. hoc. d. Vel sic. Cõmissio q̃ articuli obiectis admittantur post terminum. se nõ extẽdit ad secũdaz et terciam instãtiam nisi illa melius specificari possint. h. d.

Omnimodam. ·xcix·

¶ Auditor virtute cõmissionis sibi facte q̃ sola facti veritate inspecta. procedat poterit palacij termios abbreuiare. h. d.

Habẽs aũcte. ·c·

¶ Habẽs prãte conferẽdi bñficia reseruata nõ pt conferre bñficia apud sedẽ apostolicam vacãtia. h. d.

Si unus. ·ciij·

¶ De duobus exspectãtibz in data paribz pferatur p̃mo p̃ntãs executori. h. d.

Si a impetret. ·cvi·

¶ Cõmissio cõtra duos impetrata victo vel mortuo impetrãte finitur. h. d. Vel sic noua cõmissio ẽ necessaria inter duos reos simul quẽtos volẽtes inter se opponẽ si ille q̃ p̃mo cõmissioz obtinuit succubuit. h. d

Gratie. ·cviiij·

¶ Gra in forma paupũ currẽs cũ speciali clausulã. ꝛc̃. et maiorẽ sũmã p̃ter diligẽtia illi pferatur. h. d.

Invim omissionis ·cxviij·

¶ Cõmissio accessoria impetrata extra absentẽ nõ ẽ ei intimãda. h. d. Vel sic. cõmissio q̃ sola veritate inspecta ꝛc̃. h. invim illius emanat citacõ ltima pt term ceps p audiẽtiã procedi. h. d.

Error nominis. ·cxxxvi·

¶ Error nois illius extra quẽ expt̃ ẽ impetratũ nõ nocet. h. d. Vel sic. Error nominis vel cognomis nõ viciat cõmissionẽ si p circũstãtias pt de pson a stare. h. d.

Quãdo impetratur. ·cxxxviij·

¶ In impetracõne beneficij certi valoris quotidiane distribucões nõ computãtur. h. d. Vel sic. fructus bñficij impetrati nõ cõprehendit quotidianas distribucões. h. d.

Habẽs gratiã. ·cxlvi·

¶ Impetrās bñficiū p pacificā possessiōez alterius cū clausula·vel quouis alio modo·rē·quocunq; modo vacet bñficiū illud habebit·h·d·Vel sic· Gratia cū clausula vel quouis alio modo·si expssus est in ea certus modus vacandi specialiter per assecucōnem sortitur effectum·etiā si illo modo non vacet·h·d·

In causa. ·cxlvij·

¶ In causa beneficiali mortuo reo potest ad ulteriora pcedi p audientiā ordinarū contra omnes·ad effectum adiudicationis fiende actori·maxime propter fructus sequestratos·

Cōmissio impetrata. ·cli·

¶ Cōmissio sup causis motis et mouendis obtenta extenditur ad causas dūtaxat exortas·h·d·Vel sic·Mandatū extenditur ad futuras lites·dūmodo mandati verba non repugnent·h·d·

Si duo ex tribꝰ. ·clxix·

¶ Duo de executoribꝰ gratie paupis data cum clausula·q; si non omnes·rē·quousq; constet de impedimēto tercij ad eius purificacōez procedere nō pōt·h·d·

Commissio. ·clxxviij·

¶ Valet omissio impetrata p filiūfamilias in patria potestate constitutū·q; nō est mīs quedam distributio·h·d·

Cōmissio. ·clxxix·

¶ Valz omissio impetrata sup bonis post impetracōnem·et forsan post litē contestatam cessis seu donatis·h·d·

Si episcopus. ·cxcv·

¶ Episcopus executor deputatus cū duobus alijs in gra paupis cū clausula·q; si nollet vel nō posſz·rē·cōmittēdo alteri vices suas mandatū adimplere viderꝫ·h·d·Vel sic·executor datus cū clausula·q; si nō potueris·rē·subdelegare pōt·et si sbdelegatus exequatur valz et tenet ita q; processus p alios duos executores in cuius tum datos postea factus valet·h·d·

Licz iuxtā. ·ccxi·

¶ Beneficia sucollectoꝝ etiā antequā officiū sucollectorie acceptauerint sūt sedi apostolice reseruata·

Si immediate. ·ccxiiij·

¶ Si immediate post appellacōz a diffinitiua pnūtetur omissio· plumitur q; ante appellationē fuerit impetrata·h·d·

Si cā omittatur. ·ccxviij·

¶ Si omittitur causa in eo statu in quo erat coram pmo auditore·valet omissio· de statu cause aliter non expresso·q; de eo constabit ex actis·h·d·

Voluerunt. ·ccxx·

¶ Si mādetur puideri alicui de aliquo bñficō in certa eccia·de unico ibi existēte nō puidebitur·h·d·Vel sic·si mandatur alicui de beneficō puideri si non sit ibi nisi unicum·illo nō debz gratia suū sortiri effectum·h·d·

Si mandetur. ·ccxxi·

¶ Si mādetur alicui puideri de maiori pbenda valz gra·licz ibi sint medie et minores·et poterit impetrās maiorē acceptare et de illa sibi facē puideri·h·d·Vel sic·habēs gratiā ad maiores et minores pbēdas pt etiā medias acceptare·h·d·

Licet impetrās. ·ccxxiij·

¶ Si ostet de corpe beneficij·licz erretur in acceptacōne valet acceptatio que est mentis seu voluntatis declaracō·et tēdit ad executionē gratie·ſz nō valet prouisio carens certo puisionis modo·h·d·Vel sic·valet acceptatio de certo beneficio·licz in nomine illius p quem vacat error·sed prouisio non·h·d·

Si·A·habens. ·ccxxiiij·

¶ Non valz tercia gratia non faciēs mēcionem de prima nondū extincta·etiam si in secunda de eadem prima dimittēda facta sit oblatio·h·d·Vel sic·tercia gratia licet faciat mencionem de secunda et non de prima·quanq; mencionem faciat

secunda de prima nonvalet. hoc dicit.

Volucrunt. ·ccxxxj·

Si causa committitur cum potestate citandi reum in partibus seruanda est forma clem. causam. de elec. li. d.

Ordinauerunt. ·ccxli·

Auditor habens dūtaxat articulū grauaminis vigore spālis cōmissionis cōtinētis alia q̄ grauamē ad aliquē actū p̄cedere nō potest nisi p̄us articulo grauaminis expedito. li. d.

Impetrans. ·ccxlij·

Gratia si neutri debet facere mencōnez de qualitate beneficij. de modo vacādi et reseruacōne. aliter ē surreptitia. li. d. Vel sic. Impetrans gratiam si neutri omnia tenetur exprimere ac si de nouo beneficium impetraret. li. d.

Licet de more. ·ccxlviij·

Impetrans beneficium vacans. dummodo non sit alteri ius quesitum. de acceptante quodcūq beneficium acceptauerit non tenetur facere mentionem. h dic. Vel sic. In impetratione beneficij vacantis non tenetur quis facere mentionem de iure quesito ad rem alteri videlicet auctoritate apostolica expectante. hoc dicit. Vel sic. Licet papa preiudicet expectatiuis quo ad beneficiū vacans de quo ipe prouidet gratia tamen non permittur. Imo in alijs beneficijs predictis expectantibus reseruatur et firma manet. per dictam tamen prouisionem papalē. electis et p̄sentatis minime preiudicatur. Ratio est. quia in totum excluderetur et perimeretur ius ipsis electis et p̄sentatis quesitum. quod nō presumitur de mente pape fuisse. hoc dicit. Et adde h quod notat Johannes de ligna. in. c. relatum. de preben. in. vi. sed pone papa mādat. ꝛ cetera.

Fuit dubitatum. cccclx.

Pendente termino ad dandum apostolos super appellacōe ante diffinitiuaz iudex impetrari non potest. quoniam apostoli sunt pars appellationis. hoc dicit. Vel sic. Ante dationem apostolorum a diffinitiua potest commissio impetrari. Secus a grauamine secundum gregoriana constitutionem. licet contra in antiquis decis. ccxxviij.

Licet. ·cclxxviij·

In reformatione gratie nō oportet exprimere ea que in prima gratia sunt expressa. hoc dicit. Vel sic. In reformacōe gratie sufficit prime gratie expressio. in qua prioza beneficia continentur. hoc dicit. Vel sic. In surrogatione non debet fieri mentio de obtentis. si in prima gratia ad quā se refert de illis mentio facta est. hoc dicit.

Si episcopus. ·cclxxxix·

Littere facultatis per mortem illius cui concesse sunt non expirant. hoc dicit. Vel sic. Si episcopus habens facultatē a papa conferendi certos canonicatus et prebendas confert canonicatum vni. et reseruat pro eo prebendam. ante cuius vacationem moritur episcopus potuerit nichilominus ille cui episcopus contulit postea acceptare prebendam. hoc dicit.

Legatus de latere. ·cclxxxix·

Legatus de latere super pluralitate beneficiorum incōpatibilium dispensare nō potest. hoc dicit.

Licet impetrans. ·ccxcv·

Non solum valor certi beneficij impetrandi. sed etiam obtentorum debet p impetrantem exprimi secundum communē extimationem cum sit pars gratie siue secundum regulam domini gregorij duodecimi. sed circumscripta regula valorem obtentorum in sua impetratione exprimere nō tenetur. nec probare. nisi aliquod illorum obtentorum se admissurum obtulerit. hoc dicit.

Si appellatus. ·ccxcviij·

Si post appellationem et terminum assignatum appellanti. appellatus

omissionem impetret · vigore cuius pcessatur in causa validus est pcessus dum mō appellās vocat de diligētia sua · h · d ·

Purificatio. ·ccc·

¶ Purificacō gratie facta p executorem in forma paupum ad instantiā sanguinei non habentis mandatum valet · h · d · Vel sic · gratia in forma paupū purificari potest p executorē ex officio etiā in absentia impetrantis · ad instantiam cōiunctē psone · h · d ·

Si reus. ·cccxiij·

¶ Gratia impetrata p appellantez post insinuacōem appellacōis factam aduersario cuius gratia erat inualida · de qua mentionem non fecit valet · nec potest pter taciturnitatem eius de surreptione impugnari · h · d ·

Licz in causis. ·cccxxiij·

¶ Noua prouisio p actorem contra reuz possessorem post litem introductam impetrata debet per auditorem absenti possessori intimari · h · d · Vel sic · Lite super beneficio pendente · si actor impetret nouū ius puta gratiam · si neutri · id p auditorem reo absenti debet intimari · h · d ·

Habēs aūcte. ·cccxxx·

¶ Exspectatiuus post mensem plendam acceptare nō potest · nisi fuerit iam canonicus · ratione cuius canonicatus debz sibi plenda conferri dūmodo non fuerit alteri debita · h · d · Vel sic · Habens canonicatum sub exspectatione plende potest plendam vacantem re integra post mensem acceptare · h · d ·

Tu obtinēs. ·cccxxxij·

¶ Per rescriptum gratiosum ad beneficium vacaturum ius quesitum alteri specialiter in dicto beneficio non tollitur · nisi de eo fiat mencō specialis · Et ideo prima gratia ad certum beneficiū vacaturū impetrata non absorbetur p secundam gratiā ad idem beneficium ut vacans impetrati in qua non fit mentio de primo · h · d · vel sic · rescriptum gratiosum p quod alteri preiudicium infertur non valz nisi de primo faciat mencōnem · puta impetrauit beneficium vacaturum per assecutionē · cē · tu impetras q tu possis illud permutare non valet tua impetratio · h · d ·

Supposito facto. ·cccxxxiiij·

¶ Promotus ad aliquam dignitatē potest impetrare q primam dignitatem retineat cum secūda · cum decreto q prima non vacet p assecutionem possessionis secunde dignitatis · vel per munus consecrationis · et talis impetratio valet · h · d ·

Vel sic · Si papa dispensat cum promoto ad episcopatum · q retineat beneficiū spectans ad presentationem laici · hec impetratio et dispensatio valent ·

Auditor cui. ·cccxl·

¶ Si omissa est auditori vel executori taxatio fructuum vigore talis omissionis potest illos taxare nedum usq; ad tempus ultime sententie · sed etiam usq; ad tempus taxationis ipsorum · h · d · Vel sic · Taxa beneficij per impetrantem est p banda cum sit pars gratie sue · h · d ·

Si mandetur. ·cccxli·

¶ Non valet gratia de beneficio vacaturo per contractum matrimonij non expresso alio modo · si illud ante impetrationem manibus vicecancellarij vel alterius potestatem habentis fuerit resignatum · h · d ·

Si omittatur. ·cccxlvi·

¶ Si appellatus facit committi causam causas quam quas mouet seu mouere intendit contra appellantem super certo beneficio cum potestate citandi in curia et extra et ad partes vocato de appellatione · potest per audientiam procedere · contra ipsum · h · d ·

Licet. ·cccxlvij·

¶ Si nec actor nec reus cōpareat in termino citationis facte ad totam causam ·

potest nichilominus veniens post termi-
num p̄cedere p audientiā ꝺtra absentē
eius cōtumacia nō obstāte. h. d. Vel sic.
Reo citato nō vēnēte in termino nec a-
ctore si post actor cō pareat p̄cedi potest
contra reum sine noua citatione. h. d.

Si papa. ·cccliij·

Executoris ptās datī ad p̄uidendum
si ita esse mueneit ꝛc. nō expirat p mortē
pape re integra. h. d. Vel sic. Ptās execu-
toris ad prouidendum cum cause cogni-
tione si est ita non expirat p obitum mā
datoris. hoc dicit.

Si cōmissione. ·cccclxi·

Si in causa p̄phana petatur p̄cedi sū-
marie ꝛc. et predicta verba non sint can
cellata signeturq; cōmissio. audiat talis
auditor et iusticiā faciat. vtute talis cō
missionis nō poterit p̄cedere summarie
ut est petitum. h. d. Vel sic. Per simpli-
cem signaturam. audiat et p̄cedat sum-
marie ꝛc. auditor potest omma que in cō
missione continentur. dūmodo non sint
cancellata in ea. Secus si solum dicat. au
diat talis auditor. et iusticiā faciat. h. d.

Si cōmittatur. ·cccclxv·

Auditores inter se causas sibi ipis re
mittūt. vbi est dubiū de iurisdictōe. et te
net p̄cessus per illū cui remissio facta fu-
it. h. d. Vel sic. Si vnus auditor causam
alteri remittat. et ille cui est remissa re-
mittat. valet remissio. et si post remissio-
nem huiusmodi procedat valet proces-
sus. hoc dicit.

Si in forma. ·cccclxvij·

Simplex clericus in vim clausule ce te
rum p̄t pauperi clerico de beneficio p eum
acceptato p̄uidere. h. d. Vel sic.
Executores gratiarū apostolicarū pos
sunt suū nudū ministeriū cōmittere cleri
cis et notariis put stilus curie seruat. et
non tenetur huare. c. statutū. de Rēptis. li.
vj. nisi assumerent ptes iudicis. qr tunc
tenentur. h. d. Vel sic. Executores hmōi
apostolicarū possunt sūbdelegare nudum
ministerium personis non in dignitate
constitutis de stilo palacij. nisi assumerēt
partes iudiciales. hoc dicit. usq; ad. C. ex
hoc. qui hoc dic. Executores dati cū clau-
sula. vocatis vocandis. seruare debent. c.
statutum. tam quo ad personas. q̄ quo
ad loca. qua ipsi non sunt meri executo-
res sed veri iudices. hoc dicit. Vel sic.
Capitulum. statutum. habet locum in ex
ecutoribus gratiarum datis cum clausu-
la. vocatis vocandis. quo ad loca. et per-
sonas. hoc dicit.
Adde hic decisionem. cccl xx vj. que est
infra in antiquis.

Si iudex. ·cccl xxxiij·

Tacitus consensus partium non ope-
ratur ad hoc ut delegatus possit procede
re extra locum in quo deputatus est. hoc
dicit. Vel sic.
Consensus expressus partium requiritur
ut processus factus per delegatum extra
locum sibi decretum valeat. nec sufficit ta-
citus nec vnius partis tātum. h. d.

Si papa. ·cccl xxxvi·

Habens gratiam in forma dignum ar
bitramur cū clausula retrotractiua si cō-
currit in data cum habente gratiam pu-
ram. puta in forma laudabilia. secuta pu
rificatione sue gratie conditionalis ante
vacationem beneficij debet preferri in as-
secutione eiusdem beneficij alteri haben
ti predictam gratiam puram. quacunq;
sua diligentia non obstante. hoc dicit.
Vel sic. Clausula retrotractiua perinde
et cetera. trahitur ad tempus ad quod
refertur. hoc dicit.

Si episcopus. ·cccc·

Legatus vel ordinarius non potest a-
licui committere coniunctim q̄ recipiat
resignationem alicuius beneficij vnius
singularis persone et cōferatur alteri q̄-
uis disiunctim. h. d.
Vel sic. Commissio episcopi viua voce

facta de conferendo beneficia. valet. et p bari potest p testes. hoc dicit.

Si actor. ·cccclvi·

¶ Contra actorem cōmissionem et citatiōnem impetrantē. ac non dimisso procuratore de curia, recedentem ad instantiam rei seruatis terminis p audientiam. potest pro reo ab impetrīcō e diffinitiua sententia ferri. h. d. Vel sic. Si actor obtinuit causaz beneficialem in palacio apostolico cōmittī reus etiam non citatus postea veniens potest terminis seruatis ab ipsius actoris impetrīcōne absolui. h. d.

Si exspectans. ·cccclxi·

¶ Valet acceptatio bñficij. licet nullus modus vacationis i gratia exprimatur. h. d. Vel sic. exspectans apostolicus potest acceptare beneficiū modo vacacōis in gratia non expresso. h. d. Vel sic. Omnis modus vacationis et promissionis venit quādo nullus specialis modus in literis est expressus. h. d.

Fuit dubitatū. ·cccclxxxv·

¶ Appellatus utitur cōmissione nomine appellantis. etiam sine mandato impetrata. nec p ipsuz postea ratificata. hoc dicit. Vel sic. Appellatus in vim cōmissionis impetrate p falsum procuratorem nomine appellantis p cedere potest. h. d.

Fuit determinatū ·cccclxxxix·

¶ Mandatū apostolicum episcopo sub nomine dignitatis directum eo mortuo. etiam re integra successor confirmatus exequitur cū potius respiciat iurisdictōnem q̄ ordinem. h. d. Vel sic. Electus confirmatus exequitur mandata apostolica episcopo omissa sub noīe dignitatis. h. d.

Fuit dubitatū. ·cccclxviij·

¶ Forma gratie est attendenda. ideo in forma. dignuz arbitramur. prius examinatio persone facienda est a qua examinatione non est appellandū cum executoris conscientia sit onerata. et potest fieri de ea subdelegatio. h. d. Vel sic. Executor in forma. dignū. potest examinacōnem alteri subdelegare. h. d.

Extra rotam. ·cccclxxi·

¶ Gratia noue promissionis in qua est tacitus defectus. de qua papa potuit habere scientiā ex dispositione iuris vel exregulis cancellarie nō est surrepticia. h. d. primo. Vel sic. Omnis taciturnitas non viciat gratiam apostolicam. sed illa tantum quam si papa scisset gratiam denegasset. h. d. Vel sic. Maius est vicium surreptionis in exprimendo q̄ in omittendo et tacendo. h. d.

Si omittatur. ·cccclxxv·

¶ Si committuntur causaz causę quam et quas impetrans mouere intendit contra certam personam. et super certo beneficio cum potestate citandi in curia et extra. et ad partes producta appellatione per partem aduersam in partibus interposita potest procedi ipsius vigore absq̄ alia citatione in causa appellationis etiam si de ea in commissione specialis mentio non sit facta. hoc dicit.

De consuetudine rubrica.

Fuit dubitatū. ·xviij·

¶ Valet consuetudo q̄ uxor succedat viro in bonis mobilibus et immobilibus. liberis extantibus. hoc dicit. Vel sic. consuetudo valet q̄ uxor succedat viro in immobilibus iuribus et actionibus etiam liberis existentibus. h. d.

Si in eccia. ·ccxxx·

¶ Valet consuetudo q̄ receptus ultra numerum prebendarum minorem valeat optare prebendam. h. d.

Valet. ·ccxxxi·

¶ Consuetudo valet q̄ habens minorez prebendam possit optare maiorem. ꝫ non econuerso. h. d.

Licet quis. ·ccxcvij·

¶ Qui in sua recepcõe statuta ⁊ laudabiles ⁊ suetudines eccie seruare iurauit ꝑt nichilominus ⁊tra eas ꝓcões seu ꝓbendas postea impetrare. h. d. Vel sic. Jurans vel cõsuetudines vel ⁊tractus seruare potest nichilomius contra ea impetrare dũmodo in gratia ponatur clausula. non obstañ. statutis ⁊ consuetudinibꝫ etiam iuratis. hoc dicit.

Sicut canonicatus. ·ccc.

¶ Prebenda vacãs in curia nõ ꝓt optari nec etiam fructus grossi canonici in curia defuncti. etiam si dicti fructus redeãt ad capl'm. h. h. Vel sic. Prebenda vacãs in curia. ꝑ textu ⁊ suetudmis optari nõ potest. hoc dicit.

Si mandatur. ·cccij.

¶ Derogatur consuetudini optãdi maiorem ꝓbendam si mãdatur ꝓuideri de tali prebenda non obstantibus statutis et consuetudinibus. h. d. Vel sic. Per clausulas derogatorias positas in literis apostolicis tollitur consuetudo optandi in ecclesia in qua sunt maiores et minores ꝓbende. hoc dicat.

Queritur. ·ccclxiij.

¶ Consuetudo de optãdo ubi canonicatus et ꝓbende sunt distincte nõ ꝓt induci minori tpe cũ. xl. annis. licet decẽnalis sufficiat ubi non est illarum actualis distinctio. h. d. Vel sic. Cõsuetudo vel prescripcõ in cauſ appbans ꝓcer ius ꝓcedit spacõ decẽ annorum inter presentes contra vel preter ius cõmune in ecclesiasticis non minor. xl. annis. locum habet. Et ideo consuetudo de optando ubi distincti sunt canonicatus et prebende debet esse. xl. annorum. cuius decẽnalis sufficiat ubi actualis non sit distinctio prebendarũ. h. d.

De electõne. Rubca.

Maior pars. ·ccxci.

¶ Capitulũ. cũ sit. de elec. li. vj. locũ habet dũtaxat in electionibꝫ ad ecclesias cathedrales et regulares. hoc dicit.

Ex hoc. ·ccccl vij.

¶ Forma. c. quia propter. de elec. et. c. cũ sit. e. ti. li. vj. habet locum in cathedralibꝫ et nõ in inferioribus ecclesiis. h. d.

Cũ ad capitulum. ·ccccxciij.

¶ Si ad capitulũ ecclesie ꝓtinet eligere decanum in ipa ecclia et ad epm confirmatio electionis. et aliquis eligatur et electioni consenserit tali electo non competit ius in re. sed ad rem. h. d.

De renũciacõne.

Permutanti. ·lxv.

¶ Resignanti beneficium ex causa ꝑmutationis non competit interdictum vnde vi. nec condictio canonis restituenda hoc dicit.

In causa. ·xci.

¶ In causis in quibus requritur ordo iuris. non potest renunciari litis contestationi. h. dicẽ. Vel sic. Litis contestationi et aliis substãtialibꝫ iudicii partes nequeunt renunciare. h. d.

Licet. ·clxi.

¶ Reus qui renunciauit litis ⁊ cause et beneficio si de facto possessionem dimittat. tenetur ad fructus perceptos. hoc dicit. Vel sic. Non sufficit qꝫ quis renuncie et litis et cause et beneficio quo ad euitandum fructuum perceptorum condemnationem si se de facto possessionem prius dimisisse. h. d.

Si aliquis. ·cclxxiij.

¶ Presentatus ꝓ verum patronũ et ꝓ ordinarium nõ admissus si in manibus patroni etiam post sex menses renũciet patronus iterum post semestre poterit presentare. h. d. Vel sic. Renunciare potest presentatus in manibus patroni ante institutionem superioris. h. d.

Licet appellationi. ·ccxc.

¶ Juri futuro seu appellationi interponende simpliciter renunciari non potest sed ꝑ pactum expressum sic. hoc dicat.

Vel hic facilius renūciatur iuri quereno q̄ quesito hoc dicit. Vel hic p pactum appellationi future renūciatur tacite et expresse interpolite vero per actum contrariū hoc dicat.

Si actor. ·cccix·

Renūciatio litis debet fieri coram p̄prio audit̄e cause alias nō valet p rac̄ones quas ponit glo. in c. cuius de elec. li. vi. sup verbo videtur. Renunciatio etiam tituli non valet nisi fiat in manibus ordinarij collatoris aut vicecancellarij vel alterius de speciali mandato pape quemadmodum Inno. in c. veniens de renunci. dicat. q renunciatio facta absente parte teneat. h. d. Vel hic. Renūcians liti et cause iuri sibi p̄tenti nō censetur renūciasse. h. d. Et vide hic dictam inter renūciare liti et cause et renūciare liti et iuri. h. d.

Fuit dubitatū. ·cccxiiij·

Renūciationū receptio est iurisdictionis. ideo facienda est in manibus illius qui p̄t mutū deponere. et tūc p̄dit titulū et possessionem. valet tamen facta in manibus populi sede vacante. h. d. Vel hic. Capitulū sede vacante relignationem simpliciter beneficij ad episcopū pertinentis recipere potest. h. d.

Si opponatur. ·cccl v·

Renūciatio sp̄ōtanea licet nō admissa obstat beneficiū repetēti. h. d. Vel hic. renūciatio beneficij reseruati facta in manibus sui ordinarij obstat agēti petitorio vel possessorio. quemadmodum papa eādem renūciationem nō admittendo posset renūciantem in petitorio annullare. h. d.

Fuit dubitatū. ·cccl xxvij·

Relignacō metu facta venit rescindēda que tūc est nulla quando per presidentem iurisdictōm est extorta. h. d. Vel hic. que metu fiūt tenent et valent donec per pretorem rescindantur. preter q̄ matrimonū carnale et spirituale. ac renūciatio per habentem iurisdictionem secularem extorta. que sūt nulla ipso facto. h. dicit. Vel hic. Renūciatio per metum facta de beneficō non est ipso iure nulla. set officio iudicis venit rescindenda. hoc dicat.

Dubitatur. ·cccl xvi·

Inualida est renūciatio beneficij quā quis facit in manibz ordinarij p sui fratris liberacōne. hoc dicit primo. Renūcianti beneficium et iuranti timore p̄ditōnis patrimonij datur egressus ad illud. h. d. secūdo. Metus cōsanguineor̄ dicitur iustus metus. et excusat renūciantem. h. d. usq; ad finem.

De suppletenda negligē tia p̄latorū rubrica.

Si p̄ter. ·cclxvij·

Patrono laico non p̄sentante infra tēpus semestre. episcopo statim incipit tēpus currere si bñficiū vacet de iure et facto. set dicit. Vel hic. Semestre ad conferendum beneficium per negligentiam patroni laici ad episcopum deuolutum incipit currere nō a tempore notitie. sed ultima die quadrimestris laico ad p̄sentādum dati. dummodo ipsum beneficium tempore deuolutionis de iure et de facto vacauerit. et episcopus p̄sens fuerit in sua diocesi. h. d.

Fuit dubitatū. ·cccxvi·

Si archiep̄s legatus natus fuerit negligēs infra semestre tempus conferre bñficia vacātia nō tamē habebit aliud semestre tp̄us tanq̄ legatus cū utraq; potestate possit in collatione cōcurrere et inferior nō suppleat defectū superioris. licet capitulū negligentiam sui episcopi suppleat hoc dicit. Vel hic. Legatus natus nō habet duo semestria. q̄ tūc legatus cōcurrit cum ordinario. h. d.

De etate et q̄litate.

Suppositā. ·cccxxvij·

Idoneus ad canonicatum ecclesie cathedralis reputatur qui quartumdecimum annum complet. hoc dicit. Vel hic. Prebende ecclesie cathedralis non

nisi existentibus in quartodecimo anno conferuntur·h·d·

De filijs presbiterorum.

Voluerūt dñi· ·cxxxix·

Dispensatus p episcopū sup illegitimitate nō potest recipere plēndam ecclie cathedralis·h·d· Vel sic·Dispensacō episcopi cū illegitimo nō extenditur ad cathedralem prebendam·h·d·

Si illegitimus· ·ccexlij·

Dispensacō obtinēdi beneficiū extenditur ad pmū et vnicū bñficium tantū·h·d· Vel sic·dispensatus sup beneficio non potest illud pmutare nisi hoc sibi specialiter concedatur·hoc dicit·

De bigamis·Rubca.

Quoddam· ·ccccliij·

Bigamus ordiatus caracterē recipit· sed execucōe caret·cū quo papa dispensare pt de absoluta et iurdicta ptāte cū papa sit maior apostolo·h·d·

De officio vicarij·Rub.

Peruetur. ·lxvi·

Officialis episcopi de erīmibus potest inquirere et cognoscere sed non punire·hoc dicit·

Si vicarius. ·cclxxxij·

Episcopus tenetur pro delicto vicarij et officialis sui· Vel sic· Ex delicto vicarij tenetur episcopus nisi postq̄ scieuit purgauerit illud·hoc dicit·

Licet officialis. ·ccclij·

A delegato officialis epi ad certā causaz ad ipm officialē vel ad epm appellat·h·d· Vel sic· A speciali delegato episcopi vel eius vicarij gñalis ad ipm episcopū vel eius vicarium poterit et debet appellari·hinc est q̄ a vicario generali super collatione beneficij vel alio articulo specialiter sibi ab episcopo cōmisso potest ad eūdem episcopum appellari·cum non in hoc sed in generali commissione episcopi et vicarij vnum et idem esse consistorium censeatur·hoc dicit·

Si episcopus. ·ccclxxiiij·

A collatione facta p vicarium episcopi de speciali mādato ad ipm episcopum appellatur·h·d· Vel sic·Non valet cōmissio episcopi facta suo vicario generali q̄ resignationem certi beneficij recipiat et conferat·hoc dicit·

Fuit dubitatū· ·ccclxxxi·

Vicarius gñalis epi vicariū gñalem cōstituere non pt nisi ab epo habeat ad hoc speāle mandatū·h·d· Vel sic·Vicarius epi in spiritualibz et tpalibz non potest in sua cōmissione speāliter hoc non habeat alium in spiritualibus facere vicarium generalem·h·d·

Supposito· ·ccccclxxvij·

Si monasteriū ad quod parrochialis ecclesia ptinet in spūalibz et tēporalibus et etiam monachi curā aiarum habentes presentant epo clericum secularem p ipsius mortē potest dicta ecclesia tanq̄ vacans impetrari·h·d·

De officio delegati.

Delegātus. ·clxvij·

Delegatus ordinarij ad certā causaz deputatus nō pt articulū cause cognicōz requirentem sed nudū ministerium tantum cōmittere·h·d·

Si duo. ·clxix·

Duo de executoribus gratie pauperis dati cum clausula·q̄ si nō omnes et cetera· quousq̄ cōstet de impedimento tercij ad eius purificationem procedere non possunt·hoc dicit·

Si episcopus. ·cxcv·

Episcopus executor deputatus cū duobus alijs in gratia pauperis cum clausula·q̄ si nollet vel non posset· et cetera·cōmittendo alteri vices suas mandatū adimplere videtur·h·d· Vel sic·

Executor datus cum clausula. q̃ si non po
terit et cetera. subdelegare potest et si
subdelegatus exequatur valet et tenet
ita q̃ p̃cessus p̃ alios duos executores i
eorũ datos postea factus valet. h. d.

Si vnus ex tribus. .ccxlvi

Executor non cõmittit executiõnem ad
huc sibi non commissam et idem m̃ dele
gato. h. d. Vel sic.
Executor est delegatus et non recipit po
testatem seu iurisdictionem nisi a tempo
re presentate z̃ recepte commissionis et
ideo non potest subdelegare q̃ usq̃ iuris
dictionem habeat. h. d. Vel sic.
Subdelegatio ad purificandas gratias
in forma pauperum respicit solummodo
gratias subdelegantis commissas. nõ au
tem committendas. h. d.

Retento. .ccxlvii.

Processus duorum executorum ex tri
bus datis cum clausula. q̃ si non omnes
et cetera. non valet nisi constet de impedi
mento tercij. hoc dicit.

Si auditor. .ccxlviii.

Auditor extra romanam curiã nõ sub
delegat nisi certum articulum puta rece
ptionem et examinationem testium z̃ cõ.
de consensu partium et talis commissari
us nequibit alteri cõmittere vices suas
etiam si ad id partium voluntas accesse
rit. quoniam subdelegatus a principe et
delegatus ordinarij non possunt aliis cõ
mittere vices suas. h. d. Vel sic.
Delegatus ab auditore in curia romana
etiam de partium voluntate ad recipien
dum et examinandum testes in partibus
non potest alteri committere vices suas.
hoc dicit.

Si collector. .ccxlix.

Collector est negotiorũ gestor came
re apostolice. et potest de iure plures si
mul in eadem ciuitate et dioc̃esibus sub
stituere sucollectores sed eius potestas
est restricta q̃ vnũ dũtaxat sucollecto
rem constituat. reuocando vnum et dan
do alium ita q̃ semper vnus remaneat et
non plures. hoc dicit. Vel sic.
Sucollector camere apostolice habens
potestatem limitatam reputandi in eadẽ
ciuitate et dioc̃esi vnum sucollectorem
dumtaxat poterit vigore dicte potesta
tis plures successiue scilicet vnum post
alium reputare. h. d.

Si episcopus. .cclxxi.

Archidiaconus cui cõmissa est ab epi
scopo inductio in possessionẽ beneficij po
test eam alteri subdelegare. h. d.

Si in forma. .cclxxii.

Simplex clericus in vim clausule. cete
rum potest pauperi clerico de bñficio p̃ eum
acceptato prouidere. h. d. Vel sic.
Executores gratiarum apostolicarũ pos
sunt suũ nudũ ministerium cõmittere cle
ricis et notarijs put stilus curie seruat.
et nõ tenẽtur huare. c. statutũ. de Reptis.
li. vj. nisi assumerent partes iudicis. q̃
tunc tenentur. h. d. Vel sic.
Executores literarum apostolicarum pos
sunt subdelegare nudũ ministerũ p̃sonis
non in dignitate constitutis de stilo pala
cij nisi assumerent p̃tes iudiciales. h. d.
usq̃ ad. ¶. Ex hoc. qui hoc dicit.
Executores dati cũ clausula. vocatis vo
candis. seruare debent. c. statutum. supra
allegatum tam quo ad p̃sonas. q̃ quo
ad loca. quia ipsi non sunt meri executo
res sed veri iudices. h. d. Vel sic.
Capitulum. statutum. habet locum in ex
ecutoribus gratiarum datis cum clausu
la. vocatis vocandis. quo ad loca et per
sonas. h. d. Adde hic dec. cccl xxv. que
est infra in antiquis.

Fuit dubitatũ. .cccclvii.

Subexecutor sententie non in dignis
tate constitutus fructus in quibus vide
condemnatus fuit taxare non potest. hoc
dicit. Vel sic.
Executor ad taxationem fructuum in vi
diffinitiue sententie reputari non potest
ille qui non est in dignitate constitutus.
hoc dicit.

Fuit determinatũ. .ccccxxxix.

Mandatum apostolicū episcopo sub nomine dignitatis directum eo mortuo etiam re integra successor cōfirmatus exequitur cum potius respiciat iurisdictionem q̄ ordinem. hoc dicit. Vel sic. Electus confirmatus exequitur mandata apostolica episcopo commissa sub nomine dignitatis. h. d.

Fuit dubitatū. ·cccxlviij·

Forma gratie est attendenda. ideo in forma dignum arbitramur. prius examinatio persone fienda est. a qua examinatione nō est appellandum. cum executoris conscientia sit onerata. et postea fiat subdelegatio. hoc dicit. Vel sic. executor in forma dignum. potest examinacōz alteri subdelegare. h. d.

Factū circa. ·ccccl xij·

Si episcopus in gratijs in forma paupertatis tantū ut moris est executor deputatus suo officiali committat potestatem purificandi omnes gratias in quibz est vel erit datus executor virtute talis cōmissionis poterit dictus officialis purificare solū gratias tempore commissionis factas. z non postea faciendas. h. d. usq; ad ver. circa secundum. Vel sic. Executor non potest committere nisi illa que tēpore impetrationis sibi commissa fuerunt unde sub executorem dare non potest ad purificandum quascunq; gratias in quibus executor fuerit deputatus. h. d. Vel sic. Episcopus executor non committit suo officiali purificationem gratiarū cōmissionis sue tempore non factarum. hoc dicit.

Si executor. ·cccclxxxij·

Valet processus factus per executorē sententie contra intrusum. licet de intrusione non cognouerit. h. d.

De officio legati.

Legatus. ·lxi·

Legatus de latere potest unire beneficium alicui dignitati episcopali. hoc dicit.

Secundum. ·cxxi·

Legatus de latere unire potest parrochialem ecclesiā mense sue vel alteri dignitati infra terminos legacōis sue. q̄ est maior ibi quolibet ordinario. h. d.

Legatus. ·cxxij·

Legatus vel nuncius apostolicus habens potestatem beneficia qualitercunq; vacantia. et indebite occupata conferendi confert deuoluta. sed non reseruata. h. d. Vel sic. Reseruata beneficia non comprehenduntur sub nomine beneficiorū qualitercunq; vacantium. h. d.

Legatus. ·ccl xxxix·

Legatus de latere super pluralitate beneficiorum incōpatibilū dispensare non potest. h. d.

Fuit dubitatū. ·cccx vi·

Si archiepiscopus legatus natus fuerit negligens infra semestre tēpus cōferre beneficia vacantia non habebit aliud semestre tanq; legatus cū utraq; potestas possit in collatione cōcurrere. et inferior non supplet defectum superioris. licet capitulū negligentiam sui episcopi suppleat. Vel sic. Legatus natus non habet duo semestria. quia tunc legatus cōcurrit cum ordinario.

Si papa. ·ccccli·

Executoris potestas dati ad prouidendum si ita esse mouerit z̄c. non expirat p mortē pape re integra. h. d. Vel sic. potestas executoris ad prouidendum cum cause cognitione. si est ita. non expirat per obitum mandatoris. h. d.

Si episcopus. ·cccc·

Legatus vel ordinarius non potest alicui committere connumerim q̄ recipiat resignationem alicuius beneficij unius singularis persone. et conferatur alteri. quamus disiunctim. hoc dicit. Vel sic. Commissio episcopi viua voce facta de conferendo beneficia valet. et p̄bari potest per testes. h. d.

De officio ordinarij.

Si aliquis. ·cccen·

¶ Episcopus conferens beneficiū in aliena dioceſi non poteſt illius permutacōnē auctorizare nec alia facere niſi ſibi cōpetat ex priuilegio vel conſuetudine·hoc dicit·Vel ſic·Permutatio bñficij expedienda eſt per epiſcopum in cuius dioceſi ſitum eſt bñficium·nō illius ad cuius collationem pertinet·h·d·

Fuit dubitatum. ·ccccxx·

¶ Ordinarius poteſt ſecundum canones ea que ſunt mere imperij delegare·ſecus ſcōm ius ciuile·hoc dicit·

De maiorita te obedientia.

Fuit dubitatū. ·ccccxlvij·

¶ Decanatus eccie collegiate eſt dignitas cū ſit caput collegij·et in nomē dignitatis ſonat·h·d·Vel ſic·Decanatus q̄ non habz adminiſtracōez ſiue prōgatiuā vel uriſdictionem nō eſt dignitas·et idem in decanatu rurali·h·d·Et dignatur dignitas ex primo ſtallo in choro ſeu loco in capitulo·ut hic dicitur·

Fuit dubitatū. ·ccccl vj·

¶ Prēpoſitura eſt dignitas principalior in eccleſia collegiata dūmodo tria cōcurrant·Primo q̄ ſit electiua·Secundo q̄ habeat adminiſtracōz bonorū tēporalium dicte eccleſie·Tercio q̄ habeat prōgatiuā in choro et in loco capitulari·que quidem tria ſūt ſigna maioritatis niſi conſuetudo aliter diſponat·h·d·

De procuratoribus.

Fuit dubitatum. ·xix·

¶ Si poſt factam cōmiſſionē de ſpeciali mandato pape cum ptāte citādi ad partes reus procuratorem ꝛſtituat ad cauſas dūtaxat legitime deuolutas poteſt in cauſa cum dicto procuratore procedi·h·d

Si dominus. ·xxi·

¶ Si dominus in ſecunda inſtantia ſine ptеſtacōne alium procuratorem conſtituat primū qui litem fuerat cōteſtatus reuocaſſe cenſetur·hoc dicit·

Procurator. ·xlviij·

¶ Curator datus ad litē pupilli non tenetur facere mutuarium·h·d·

Si in cauſa. ·xc·

¶ Proceſſus cum vno vel pluribus procuratoribus ſimul non in ſolidum conſtitutis factus valet et tenet in cauſa beneficiali quia ille cum quo eſt proceſſum primodicem videtur eſſe electus·h·d·

Si procurator. ·cxxiij·

¶ Per ſcēdaz procuratoris ſubſtitutōz primus ſubſtitutus reuocatus forte cēſetur·h·d·Vel ſic·Procurator primo ſubſtitut? per ſcōm intelligitur reuocatus·h·d·

Procurator. ·cxxv·

¶ Subſtitutus qui litem cōteſtatus eſt·alium ſubſtituere poteſt·q̄ dominus litis factus eſt·h·d·

In abſentia. ·cxxxij·

¶ Facta fide de abſentia procuratoris a ciuitate et ſuburbijz ubi regit curia procedi poteſt per audientiam·h·d·Vel ſic·
In abſentia procuratoris etiam cauſa recreationis et ad breue tempus per audientiam proceditur·h·d·

In cauſa. ·cxlv·

¶ In cauſa beneficiali ad agendum nō admittitur coniuncta perſona ſine mandato licet in tēporalibus admittatur cum cautione de rato·hoc dicit·

Si procurator. ·cxlviij·

¶ Procurator non poteſt ante acceptationem mandati ſubſtituere·h·d·

Subſtitutus. ·cxlix·

¶ Subſtitutus ab eo qui habuit mandatum a dño cenſetur ab eodem domino cōſtitutus·et ideo poſt litem conteſtatā poteſt alium ſubſtituere·

Si pcurator. ·cl·

¶ Procurator constitutus ad agendu appellandum et prosequendum compellitur prosequi appeller·h·d·Vel sic·p curator qui simpliciter mandatum acceptauit ad agendum·defendendum·appellandum·et appellationem prosequendum compellitur prosequi appellationes per eum interpositas·secus si mandatum ad hoc non extendatur·hoc dicit·

Si duo. ·clxiiij·

¶ Procurator in prima instantia substitutus non potest per collegam procuratorem in secunda instantia reuocari·hoc dicit·

Valet. ·clxv·

¶ Valet procuratorium ad causas solo sigillo autentico sine subscriptione notarij sigillatum·hoc dicit·Vel sic·Procuratorium auctentico sigillo munitum·etiaz absq; notarij et testium subscriptione valet ad causas·h·d·

Si vigore. ·clxxij·

¶ Processus habitus per audientiam contradictarum contra debite citatum in partibus tenet etiam si post conclusionē actor produceret procuratorium ad causas reuolutas dumtaxat sub data m̄ continenti post citationem·h·d·

Si a procurator. ·clxxiiij·

¶ A procurator constitutus contra b· mortuo·h·non est amplius procurator· ita q·c· veniens post ipsius mortem p suo nouo interesse cum eo procedere non poterit·h·d·

Si pcurator. ·clxxxvij·

¶ Procurator cum potestate substituendi et reuocandi r̄ē·substituens et transferens totaliter suam potestatem in aliuz ptestansq; q de cetero nolit de causa se intromittere·m chilominus tamen quando voluerit re integra potest onus procurationis reassumere·h·d·Vel sic·Procurator datus cum potestate substituendi readuocandi et reassumendi·licet totalem potestatem in substitutuz transferat· potest tamen quandocunq; onus procurationis reassumere·h·d·

Licet. ·cciiij·

¶ Si reus principalis ob causam criminalem est captus pt in ea pcuratorē cōstituere·h·d·Vel sic·Accusatus de crimine detentus in carceribz p pcuratorem se defendere potest·h·d·

Procurator. ·cclviij·

¶ Capituluz·pcurator·de elec·li·vj·non habz locū in pcuratore ad agendū et defendendū substituto·h·d·Vel sic·Habēs mandatū ad opponēdū crimina et defectus pt illa opponere·q̄uis i pcuratorio specificata non fuerint·h·d·

Si quis. ·cclx·

¶ Habens pcuratores ad negocia r ad iudicia simul et postea substituēs alios ad iudicia cū reuocatiōe quorūcunq; r̄ē·non intelligitur reuocasse nisi ad iudicia substitutos·h·d·Vel sic·Tacita generalis pcuratoz reuocatio non extenditur nisi ad species similes expressis·h·d·

Procurator. ·cclxiiij·

¶ Procurator articulos p eū datos·etiā p iuramentū de stilo palacij reuocare potest etiā non dicto de errore·h·d·

Si collector. ·cclxix·

¶ Collector est negocioz gestor camere apostolice·et pt de iure plures simul in eadem ciuitate et dioceli substituere sucollectores·sj eius potestas est restricta q unū dūtaxat sucollectorem constituat reuocando unū et dando alium ita q semper unus remaneat et non plures·h· dicit·Vel sic·Sucollector camere apostolice habēs potestatē limitatā deputādi in eadem ciuitate et dioceli unū sucollectorē dūtaxat·poterit vigore dicte potestatis plures successiue saltez unum post alium deputare·h·d·

Si de mandato. ·cclxxv·

¶ Procedi potest in causa cum ꝓcuratore constituto post executionē citationis quis indebite factam. h. d.

Si contra. ·cclxxxv·

¶ Dominus appellando a diffinitiua reuocat ꝓcuratorem ꝑme instātie quis habeat mandatū ad appellandū et appellationem ꝓsequendū. h. d. Vel sic.
Procurator contra quem lata est sententia censetur reuocatus si non ipse sed dominus appellauit. ac si alios sine ꝓstatione substituit. h. d.

Ad recipiendum. ·ccxciij·

¶ Ad recipiendū possessionē iuris canonicalis vel ꝑtende requiritur spēale mandatū. h. d. Vel sic. Possessio iuris p speciale ꝓcuratorē acq̄ritur nō p negociorum gestorem nisi dominus ratum habuerit infra tempus infra quod potuisset possessionem nanciscī. h. d.

Si quis. ·cccj·

¶ Per gn̄alem ꝯstitutionē ꝓcuratoris ad oēs causas nō reuocatur ꝓcurator ꝑ nisi ad certā causam spēaliter reputatus. h. dicē. Vel sic. Procurator ad vnam causaz spēaliter ꝯstitutus p ꝯstitutionē gn̄alem alterius. ad oēs causas non censetur reuocatus. hoc dicit.

Licet. ·cccvi·

¶ Procurator qui ad substituendū dumtaxat onus recepit et substituit cū clausula. donec rē. mortuo vel recedente substituto tenetur notario cause satisfacere si p̄ncipalis nō sit ꝑsens in curia. h. d.

Procurator. ·cccxvij·

¶ Ad allegandū causas absentie vel excusationes pro ꝑsonaliter citato admittitur etiam gn̄alis ꝓcurator. h. d. Vel sic.
Procurator constitutus ad agendum et defendendum pro citato personaliter. potest allegare iustas absentie causas. hoc dicit.

Si ꝓcurator. ·cccxxi·

¶ Procurator qui cōpulsus in propria ꝑsona ptis aduerse posicōibz respondit non censetur ꝓterea suum substitutum reuocasse. h. d. Vel sic. Si ꝓcurator habens ad substituendum mandatū substituat. et substitutus onus acceptando litē cōtestetur in causa et procedat cūius substituens ad cōpulsionem in dictis aliquid faciat dummodo in causa ulterius non ꝓcedat non videtur substitutus ꝓterea reuocatus. h. d.

Fuit dubitatū. ·cccxxvi·

¶ Substituens donec reuocauerit. substituto eius deficiente causam reassumere et eius appellacōz ꝓsequi cōpellitur si ad hoc mandatū habz. h. d. Vel sic.
Procurator qui post litem contestatā ab eo substituit cum clausula donec cetera. recedente substituto causam prosequi cōpellitur. hoc dicit.

Fuit dubitatū. ·cccxxviij·

¶ Quāuis in contrahendo matrimoniū carnale vel spirituale exigatur spēciale mādatū tn̄ sufficit sup utroq; ad iudicia mandatū gn̄ale. h. d. Vel sic.
Ad agendū et defendendū in causa bn̄ficiali nō requiritur spēciale mandatum. ſ sufficit generale. hoc dicit.

Fuit dubitatū. ·cccxxix·

¶ Cle. fi. de ꝓcura. habet locum in procuratore abbatis translati ad aliud monasterium. et sic locum habet non solum in morte naturali. sed etiam in ciuili ex iudem putate rationis. h. d.

Ex hoc. cccxxx·

¶ Processus ꝓcuratoris abbatis trāslati et sic reuocati. ut sup̄ dictione p̄cedenti. validatur ratificacōne nouī abbatis cū distinctōe in hac dictione posita. h. d.

Si ꝓcurator. ·cccxxxix·

¶ Substituēs cū clausula donec vices suas ad se duxerit reuocādas habēs mandatū reuocādi. si post substitutiōz ꝓcedat valet processus. h. d. Vel sic.
Substituens cum clausula donec rē. non

obstante q̄ substitutus ꝯceptauerit p̄ce-
dere p̄t. et procedendo ipsū substitutū
videtur reuocare. h. d.

Fuit dubitatū. ·cccxcviij.

¶ Generalis procurator et non specialis
consequitur inducias ad dominū consu-
lendum super causa de qua non potuit ve-
rismiliter informari. h. d. Vel sic. Procu-
rator generalis si in aliqua causa de no-
uo citetur potest petere inducias ad do-
minum consulendum. h. d.

Fuit dubitatū. ·cccxcvij.

¶ Mandatum procuratoris et iudicis
delegati licet parificentur. tamen man-
datus procuratoris de sui natura ad cau-
sas nondum exortas extenditur. nisi ꝑ
ba presentis temporis dūtaxat specifice
apponantur. h. d. Vel sic. procurator ge-
neraliter constitutus ad causas postea ex-
ortas potest et debet admitti. secus in iu-
dice. h. d.

Si aliquis. ·cccxcviij.

¶ Morte procuratoris substitutio ex speci-
ali mandato substituentis etiam re inte-
gra nō expirat. secus si ab eo ut a domi-
no litis contestatio facta foret. h. d. Vel
sic. Si procurator cum potestate substitu
endi in mortis articulo substituat gene-
raliter in ommibus. ꝛc. et moritur re inte
gra anteqū substitutus acceptet manda
tum dicti substituti. potestas non expi-
rat. h. d.

Si secūdus. ·cccxcix.

¶ Procurator qui sententiam obtinuit
non potest prius per eum dicta etiam in
suum fauorem impugnare. h. d. Vel sic.
Qui ut procurator alicuius exspectatis
egit potest nomine suo contra eum age-
re cuius fuit procurator. h. d.

Si omittatur. ·cccxxiij.

¶ Defensor siue procurator potest inter
uenire pro eo contra quem inquiritur de
crimine ad effectum priuationis benefi-
cij. h. d. Vel sic. Coniuncta psona debet
admitti ad defensionem absentis citati p
edictum ut si per inquisitionem ꝛc. benefi
cio priuetur. et talis coniuncta persona
sic ut prefertur admissa etiam post litem
cōtestatam substituere nō poterit. h. d.

Si decanus. ·cccxxx.

¶ Absolutio ab excōmunicatione nō po
test peti per non habentem speciale man-
datum quamuis generalis procurator
vel coniuncta persona possit petere excō
municationis sententiā pronūciari nul-
lam. h. d. Vel sic. Procurator decani ꝛ ca-
pituli p se et oīb⁹ clicis eccie nō p̄t ab
solucōz singulor⁹ de eccia petere. h. d.

Si habens. ·cccxxxiij.

¶ Mādati fines p̄curator excedēs non
p̄iudicat domino. nisi dns factū p̄curato
ris in fauorem sui infra tpus infra q̄ ip-
se potuisset id expedisse in p̄iudiciū suuz
tacite vel exp̄sse ratū habuerit. h. d. Vel
sic. si p̄curator acceptat beneficiū maioris
valoris q̄ habuerat in mādatis p̄iudicat
domino qui p̄cumam de fructibus p̄ce-
ptis recepit. h. d.

Fuit dubitatū. ·cccclix.

¶ Dominus tacite vel exp̄sse potest factū
sui p̄curatoris ratificare. Et idem p̄cura-
tor poterit dns litis effectus. procurator
tn̄ cum p̄tate substituēdi constitutus sb̄sti
tuendo simpliciter nō ratificat. nisi exp̄sse
antea gesta p suū substitutū. h. d.

Per predicta. ·cccclx.

¶ Dominus ratificat facta seu gesta fal
si p̄curatoris, si eis utitur. sed tutius est si
expresse ratificet. h. d.

Si causa. ·cccclxi.

¶ Procuratoꝝ ꝯcernēs certas perso-
nas ad alias non extenditur. nisi clausu
le generales subsistāt. Et ideo vemēs ad
causam pro suo mteresse habz dominum
p̄cipalē ad cām vocari facere. h. d.

Si clericus. ·cccclxxxvij.

¶ Si clericus cōtra laicū intentauit crī-
men sacrilegij criminaliter et admissus
laicus p̄ p̄curatorem usq; ad ꝯclusionē

non potest opponi. q' non debet admitti p curatorē. hoc dicit.

De hijs q̄ vi metuue cā fiunt.

Fuit dubitatum. ·cccl xxvij·

¶ Renūciacō metu facta vemit rescindē da que tunc est nulla q̄n p̄ p̄sidentem iu risdictionī est extorta. h. d. Vel sic. Que metu fiunt valent z tenēt donec p̄ p̄torem rescindātur p̄terq̄ mīmomū carnale et spirituale ac renunciatio p habentem iu risdictionem secularem extorta. que sūt nulla ipo facto. h. d. Vel sic Renūciatio per metum facta de beneficō non est ipo iure nulla. sed officio iudicis vemt rescin denda. hoc dicit.

Dubitatur. ·cccclxvi·

¶ Inualida est renūciacō beneficij quā quis facit in mambus ordinarij p̄ sui fra tris liberatione. h. d. p̄mo Renūcianti be neficium et iuranti timore perdi cōms pa trimonij datur regressus ad illud. h. d. secundo. Metus cōsanguineorum dicit iustus metus. et excusat renunciantem. h. d. usq; ad finem.

De restitutione īm integrum.

Aduersus. ·ij·

¶ Aduersus tres sententias oformes nō est restituco cōcedenda nisi iudicia prius cōstiterit de iniusticia earūdem. h. d.

Si petātur. ·ix·

¶ In petitione restitutionis īm integrum propter lapsum fatalium non est necessa ria litis contestatio. h. d.

Non sufficit. ·xc·

¶ Petenti se restitui ad appellandum nisi doceat aliqualiter de suo interesse. non sufficit impedimenta p bari. h. d. Vel sic. Petens se restitui ad appellandum debet docere aliquid de suo iure ultra probatio nem impedimentorum. h. d.

Licet. ·cxix·

¶ Cause nullitatis et restitucōms in in tegrū possunt simul intentari. sed interdictum vnde vi. et conditio. l. ij. C. de rescinden. ven. pter repugnātiam simul non concurrunt. h. d.

Latis. ·clxviij·

¶ Quo ad petendum restitucōnem īm integrum aduersus tres sententias z proba cōnes omissas. quadriēnium a die ultime sententie cōputatur. h. d.

Per litis. ·cxciiij·

¶ Per litis dilatacōz in causa restōis in integrum principaliter intētata. p̄ dusa est via ad gnicōis p̄ambule de lehone. h. d.

Si contra. ·ccxxviij·

¶ Presumptus cōtumax qui nō fuit p̄sonaliter citatus vel apprehēsus a die sciē tie infra decē dies auditor appellās infra quos petēs restōez nō auditur. ex iusto impedimēto ad appellandum quis restituitur. aut ex iusta causa per supplicacōz admittitur. h. d. Vel sic. Quādiu quis p̄t appellare restōz adūsus sententiam pe tere non potuit. h. d.

Si cōmittatur. ·ccclxxxij·

¶ Lite sup restōne ad appellādū pendē te nichil debz innouari. et innouata debēt reuocare. h. d. Vel sic. Attemptata pen dente causa restōis ad appellandū vemunt reuocāda. h. d. primo. Sentētia ex cōmunicacōis pendēte cā dicte restōms lata p modū attēptati absq; absolucōne nō vemit reuocāda. h. d. secūdo.

Si lata. ·cccli·

¶ Restitutus ad appellandū a die restitucōis infra decendū debz appellare. hoc dicē. Vel sic. Restitucō ad appellādū re pomit causam in statū ac si sma nō trāhisset in rem iudicatam. h. d.

Fuit dubitatum. ·cccclviij·

¶ Restitucō ad appellādū a diffinitiua sententia que transiuit in rem iudicatam non petitur p excōicatum nisi in causa ma trimoniali et beneficiali. h. d. Vel sic. Ex cōmunicatus potest petere restitutionem

ad appellañ dñ a sñia q̃ transiuit in rẽ iudicatã in causa mrimoniali·h·d·

De alienacõne iudicij mutandi causa facta Rubca.

Cessio facta. ·clxxx·

¶ Cessio actõis inote p patrẽ in filũ clericũ emãcipatũ ꝺtra laicũ valet·h·d·

De arbitris Rubca.

Fuit dubitatũ. ·ccclxiij·

Tempus bimestre vel trimestre datũ ad testes ꝓducẽdũ et recipiendũ nõ currit pendẽte ptiũ cõpromisso·h·d· Vel sic· Tempus probationis in dultũ pendente ꝓmisso nõ currit·h·d· quod intellige verũ quando talis dilacõ ꝓbatoria fuit ꝺtis·secus si unius ptis tm·h·d·

¶ Liber secũdus de iudicijs·

Si citatus· ·cliiij·

¶ Si citatus psonaliter p curatorẽ cõpareat et ꝓcedat in causa·valz ꝓcessus·h·d· Vel sic·gesta p ꝓcuratorẽ dñi in cã criminali psonaliter citati valẽt·h·d·

Licet actũ. ·ccx·

¶ Si abbas et ꝺuentus in aliqua causa fũt simul litẽ ꝺtestatu lata sententia ꝓ actore ꝛ ab ea appellato p reos pñt simul et diuisim in causa ꝓcedere·et suffic contra alterũ ferri sententiam·h·d·

Monachus· ·ccc viij·

¶ Monachus ꝺtra suũ abbatẽ potest agere ꝓ alimentis in futurũ sibi prestandis·sed non ꝓ subtractis·h·d·

Licet· ·cccxviij·

¶ Inimicicie capitales non guerre gñales a psonali cõpartione excusant·h·d· Vel sic·guerre et inimicicie psonales ꝛ capitales excusant a psonali cõparicõe· nõ tñ gñales patrie·dũ tñ tutus saluusconductus haberi possit·h·d·

Monachus. ·cccxxxvij·

¶ Pro ꝺfensa monasterij vel abbatis sui etiã sine mandato monachus agere pt· et etiã ꝓ ꝺfirmacõe electõis ꝑdicti sui abbatis·h·d·

Prepositus· ·cccxcj·

¶ Quãus dominus possit agere ꝓ oppressionibz·turbacõnibz·et iniurijs subditor tendentibz in pricie sue iurisdictõis·nõ tamen ꝓ comodis eor priuatis·h·d· Vel sic·Dominus ꝓ iniurijs et dampnis datis subditis agere non potest·ꝫ pro suo interesse sic·h·d·

Si queritur· ·cccclxvij·

¶ Iudex domicilij originis vel icti ꝛ rei de qua agitur citare potest suos subditos· extra territoriũ exĩtes·et talis citacõ aliqñ psonã afficit·aliqñ bona tm·sm distinctõnẽ in ꝺclone ponitã·h·d·

Confessio· ·ccccxlix·

¶ Confessio ꝑlati sine ꝺsensu capituli ꝑiudicat ecclesie in talibus in quibz ẽ administrator legitimus·h·d·ꝑmo· Prelatus ẽ legitimus administrator a iure ꝺputatus ommũ eccliarũ monasteriorꝫ et ꝺgregacõnũ sue dioc·ꝓ quibz solus pt agere in iudicio et ꝺfendere si bona sint ꝺuia· Idem si sint discreta·arduus dũtaxat exceptis·h·d·usq; ad finem·

Auditor. ·ccccxxix·

¶ Auditor cui cõmissum est ut ꝺcernat citacõnem psonalẽ·si repererit diffamatum de ꝺtentis in ꝺmissione·non recipiet ꝓbationẽ de bona fama·nec admittet ꝓcuratorẽ allegantem causas absentie sue sine speciali mandato·

De foro ꝺpetenti.

Citatus. ·cxiij·

¶ Citatio alternatiua nõ tenet nec ꝓcessus post illam factus utputa ꝙ ꝺpareat coram se vel collega·h·d· Vel sic·nõ valz citatio alternatiua facta ꝑ unũ ex tribz in dictis ꝺlegatis in solidũ datis·h·d·

Si queritur. ·ccccxvij·

¶ Iudex domicilij origims delicti rei de qua agitur citare ꝑt suos subditos extra territoriū existētes·et talis citatio aliqñ ꝑsonam afficit·aliquando bona tantum ꝓm distinctionem in decisione positam·ꝫ dicit.

De libelli oblacōne.

Voluerūt. ·xxxiij·

¶ Reus de curia recessurus non debet arrestari nec cōpelli ad respondendum interrogacōnibus principale negociū tangentibus·nisi dispositiue dentur p modū articulorum· hoc dicit· Vel sic· Interrogatoīs non tenetur recessurus de curia respondere·nisi illa dispositiue data fuerint et in scriptis·h·d·

Si in libello. ·xxxvi·

¶ Si in libello fit mentio de auctētica scriptura illa ante litis ꝺcestationem est eā da·h·d·Vel sic· Actor faciens mentionem de aliqua scriptura tenetur reo eam petenti ante responsionem libelli si in ꝑmpto habeat exhibere·h·

Si quis. ·xxxvij·

¶ Metus excōicationis excusat respondentem libello·et litis ꝺcestationem impedit·maxime si de dicto metu fuerit ꝓtestatus·h·d·

Fuit dubitatū. ·xxxviij·

¶ In causa iniuriar etiam ciuiliter intētata requritur specificatio·non tamē tanta quanta in obiectibz qui sunt magis odiosi·h·d·Vel sic·Libellus in causa criminali debz esse taliter specificatus ꝙ reus possit certificari·non tamē tanta specificatio exigitur quanta in articulis obiectis·h·d·

Libellans. ·clx·

¶ In libello interdicti undevi·non tenetur libellans statim specificare res violēter ablatas·h·d·Vel sic·Spoliato non expedit ꝙ ablata sibi statim in libello specificet·quia probata violentia stabitur eius iuramento de rebus ablatis et valore [illegible]

Habēti gratiā. ·ccxxix·

¶ Petenti beneficiū vacans p assecucōez sufficit ꝓducere gratiaz suam ad effectū impediendi suspicōnem petitoīs factam per partem aduersam·nec artatur ad ꝓbandum vacationem beneficij et assecucionem ipsius·h·d·

Licet ꝺcta. ·cclxxvi·

¶ Libello oblato in causa criminali·etiaz similiter cōcludenti citatus ꝑsonaliter si cōparet respondere tenetur·h·d·

Si in libello. ·cccxxviij·

¶ Procedit libellus in quo aliqus dicit rem suam fuisse·licet non dicat nūc suam esse·h·d·Vel sic·Sufficit libellum ex ꝓsumptionibus procedere·ut si dicā fundum ad me ptinuisse·h·d·

De litis ꝺcestatione.

Si pars. ·xij·

¶ Si reus negat narrata in libello ꝓut narrantur vera esse et petita ꝓut petuntur fieri non debere·litis ꝺcestatio facta cēsetur absq; eo ꝙ dicat animo litē ꝺcestā di·h·d·

Si petatur. ·ix·

¶ In petico e restōnis in integrū ꝓter la ꝑsū fatalū nō ē necria lit' ꝺcestā·h·d·

Voluerunt. ·xxxiij·

¶ Reus de curia recessurus nō debz arrestari nec cōpelli ad rndendū interrogacōnibus principale negociū tāgentibus·nisi dispositiue dentur p modum articuloꝝ hoc dicit·Vel sic·Interrogatoīs nō tenetur recessurus de curia rndere·in illa dispositiue data fuerit ꝛ in scptis·h·d·

Si petatur. ·lvij·

¶ Si petatur quis declarari excōicatus· ꝓ iniectōne manuū in clerū nō requiritur litis ꝺcestacō·h·d·Vel sic·Litis ꝺcestatio nō est necria cū agitur ad declarādum quē incidisse canonē late sñie·h·d·

¶ In restõne. ·xlviij·

¶ In causa restõnis ad appellandũ nõ est necria litis ꝯtestatio·h·d·

¶ In causa. ·xcj·

¶ In causis in qũbz requritur ordo iuris non ꝑt renũciari litis contestacõi·h·d· Vel sic·litis ꝯtestacõm et alijs substantialibz iudicij ꝑtes nequt renũciare·h·d·

¶ Fuit dubitatũ. ·cccxlij·

¶ Vbi de nullitate ꝓcessus vel sñie agitur nõ est necria litis ꝯtestacõ·si de nullitate notorie ostet ex actis·h·d· Vel sic· si ex actis notorie cõstare ꝑt de nullitate sentẽtie vel ꝓcessus·tũc index vocatis ptibus absq; obseruacõne alicuius ordinis revocabit sententiã·Si vero resultat ꝓbabile dubiũ·aut extra acta nullitas allegetur·tũc ordo iudiciarius si ꝑncipaliter agatur seruabit'·secus si incident'·h·d·

¶ Si dato. ·cccclvij·

¶ Per rñsionẽ rei negãtis partẽ libelli actoris eẽ absentis et partẽ eiusdẽ libelli ꝯtentis fit litis ꝯtestatio·qm actor in sua ꝓposita intẽcõe sp ꝑsistere ꝑsumit'·h·d·

¶ Auditor. ·cccclxx·

¶ In causa appellacõis a diffinitiua parte vocata ꝯtumacie·etiã in curia existẽte· non est necria litis ꝯtestatio· Idẽ utraq; parte ꝑntẽ·si ꝑncipalis fuit alias cõtestata· Secus si nõ fuit ꝯtestata·qz tunc est necessaria ꝯtestatio ut sñia ferri possit ·h·d·primo· Vbi appellatur ab interlocutoria vel grauamine litis cõ testatio fieri debz·racõ est·qz sup articulo appellacõis vel grauaminis dz offerri libellus et lis ꝯtestari ꝑm voc·m·c·p tuas· Adde hic aliã rñsionẽ o ct auã que est·s·h·d·

¶ De iuramento calũnie·rubca.

¶ Quidam. ·xxxix·

¶ Procurator in romana curia nõ solũ in ammã dñi·sz etiã in sua de calũnia iurare tenetur etiã si ꝑncipalis iurauerit·h·d· Idẽ dic rñsio·j·xl·q incipit·procurator·

¶ De dilacõibz· Fuit dubitatũ. ·xxxij·

¶ In causa criminali etiã ciuiliter intẽtata articuli post terminũ dati non venient admittẽdi·h·d·

¶ Si mandetur. ·cxxxviij·

¶ Terminor seuãdo qz seu reiterãdorũ tẽpus datur est utile·h·d· Vel sic· Octo dies infra quos termini male seruati debent repeti ꝑm formam omissionis sũt utiles et non ꝯtinui·h·d·

¶ Si testes. ·clxxv·

¶ Testiũ ꝓductõ facta in partis absentia non die ad quam pars citata fuit·sed sequenti·non valet·h·d·

¶ Terminus. ·ccxj·

¶ Terminus octo dierũ ꝑfixus ad ꝓbãdũ manifestã offensam incipit currere ipso iure a die excepcõns admisse·h·d·

¶ Si in prima. ·ccxix·

¶ Si data est remissio in ꝑma instãtia·iterato nõ est dãda in secũda etiã sup nouis articulis·h·d· Vel sic·in secũda instãtia non datur noua remissio·licz noui articuli admittantur·h·d·

¶ Senes. ·ccxxvi·

¶ Senes videlicz octuagenarij valitudinarij·et adeo debiles qd equitare nõ valent a ꝑsonali ꝯpartitione excusantur ad quã tenentur senes robusti et valentes laborare·h·d·

¶ Si ꝯmittatur. ·ccxxvij·

¶ Citacõ originalis ꝓdictũ debz legi in audiencia publica·et affigi valuis palacij causar·et eccie maioris ubi curia regit· ac portis ecclesiar illor locor in ea ꝺsignator·et in eisdem locis ꝑ aliquas horas affixas dimitti·et ideo copia eius affixa eisdẽ locis non sufficit·h·d· Vel sic· Citacõ ꝓdictũ in ptibz debz nedũ legi sz affigi et affixa dimitti·h·d·

¶ Si tres. ·ccxlv·

Licet tres ſmplices termim habeantur loco pemptoriꝝ·tñ ſi quis ad aliquē actū qñquies citetur poterit im ultimo facere qđ incūbit·h·d·Vel ſic·citatus in diuerſis termims ſucceſſiue ſme ominacōe poterit in ultio facē qđ in ꝑmo·h·d·

Licet. ·cccxviij·

Jmmicicie capitales nō guerre gñales aplonali oparicōe excuſant·h·dicit Vel ſic·Guerre et imicicie plonales ꝛ capitales excuſant a plonali oparicōne nō tñ gñales pñie·dū tñ tutus ſaluuſcōductus haberi poſſit·h·d·

Fuit dubitatū. ·ccclxiij·

Tpus bimeſtre vel trimeſtre datū ad teſtes ꝓducēdū recipiēdū nō currit pēdente partiū opromiſſo·h·d·Vel ſic·tēpus pbacōis indultū pēdēte opromiſſo nō currit·h·d·qđ intelligeverū qñ talis dilacō pbatoria fuit oīm·ſecus ſi vnius ptis tm·

Fuit dubitatuz. ·cccxcviij·

Generalis ꝓcuratoꝛ nō ſpecialis oſequitur indueias ad dñm ofulendū ſup cā de qua nō potuit veriſimiliter informari·h·d·Vel ſic·Procuratoꝛ gñalis ſi in aliqua cā ō nouo citetur ꝑt petere indueias ad dñm ofulendū·h·d·

Si impetretur. ·cccxxiij·

Generalis citatio oīm quoꝝ interest nō eſt artatoria ſz enūciatoria·ita q̄ omnes qui putauerint ſua intereſſe poterūt venire ad cām ſi voluerint·et cū illis qui venerit poterit ꝓcedi·alias nō·h·d·Vel ſic·ꝓ gñalē clauſulā in citatorio poſitam executoꝛ ipius nō ꝑt ſingulares plonas in eo nō expſſas citare·quilibz tñ in gne ophenſus oparere tenetur et ci et cām agi ſciētibz pūdicabit ſnia·ſz illa nō mādabitur execuōi matra tercū poſſeſſorē·hoc dicit·Vel ſic·Nō valz execuō citationis facta cōtra certā plonā in vim clauſule gñalis·et oēs alios quī int̄eſt ꝛc̄·h·d·

Extra rotam. ·cccclxviij·

Teſtes qui infra terminū datū iurare rūt dicere veritatē de rigore iuriſ poſt terminū examinari nō poſſunt·ſz de equitate ſic·ſi indicī videbitur et parti nō poſſit negligentia imputari·h·d·

De citationibus.

Valet citatio. ·li·

Citatio facta ad domū ad audiendā ſniam tenet ſi alis plonaliter fuerit appḥſus vel in iudicō ſemel oparuerit·h·d·

Si omittatur. ·lxxxij·

Citatio ꝓ edictū decreta in curia et in partibz in locis vicinis nō ſufficit q̄ exequtur in uno loco tm ꝙtūcūꝙ vicino·h·d

Si omittatur. ·cccxxviij·

Citatio originalis ꝓ edictū debet legi in audiētia publica et affigi valuis palacij cauſaꝝ ecclie maioris ubi curia regit ac potius eccliarū illoꝝ locoꝝ in ea deſignatoꝝ·et in eisdez locis ꝑ aliquas horas affixas dimitti·et ideo copia eius affixa in eisdem locis nō ſufficit·h·d·Vel ſic citatio ꝓ edictū in ptibz debz nedū legi·ſz affigi et affixa dimitti·h·d·

Si tres. ·cccxlv·

Licz tres ſmplices termini habeātur loco pēptoriꝝ·tñ ſi quis ad aliquē actuz qñquies citetur·poterit in ultimo facere quod incūbit·h·d·Vel ſic·citatus in diuerſis termis ſucceſſiue ſme omnatione poterat in ultimo facē qđ in primo·h·d·

Licet. ·cccxlix·

Licz in cauſa ꝓphana nccē ſit pemptoriū exprimere ad ſniam audiendā·tñ in bñficiali ſufficit partem ſmpliciter eſſe citatam·h·d·Vel ſic·Citatio ad audiendā ſniaz in curia nō expedit q̄ otineat illud verbum·peptorie·h·d·

Fuit dubitatū. ·cccxcviij·

Procuratoꝛ gñalis ſi i aliqua cā de nouo citetur poteſt petere indueias ad dominū ofulendū·h·d·

Si omittatur. ·ccclxx·

¶ Tempore feriarum ob necessitatem hominum potest decerni citatio et decreta exequi etiam p edictum. h. d.

Si impetretur. ·cccexxiij·

¶ Generalis citatio omniū quorū interest nō ē artatoria ꝫ nūciatoria ita q̄ omnes q̄ putauerint sua interesse poterūt venire ad causaz si voluerint et cū illis qui venerint potent ꝓcedi alias non. h. d. Vel sic. Per gñalē clausulā in citatorio positā executor ipius nō ꝑt singulares psonas in eo nō expssas citare. quilibz tñ in genere cōprehensus cōparere tenetur. et ei et causam agi scientibz p̄dicabit sñia. sed illa nō mādabitur execuc̄ōm cōtra terciū possessorem. h. d. Vel sic. Non valet executio citacōis facta cōtra certā psonā in vim clausule gñalis. Et omnes alios q̄s rum interest ꝛ ē. h. d.

De feriis. Rubrica.

Tempore. ·cxliij·

¶ Tempore feriarū et vacacōnum potest suspendi petitorium ante nō suspensum. h. d. Vel sic. In possessorio tempore feriarū ꝓcedi potest etiam petitorio suspenso. h. d. ar. no. in. c. fi. de iudi. vel breuius hoc intendit. in possessoriis ꝓceditur tempore feriato. h. d.

Si testes. ·clxxv·

¶ Testium productō facta in partis absentia nō die ad quā ps citata fuit. ꝫ sequenti non valet. h. d.

Si cōmittatur. ·ccclxx·

¶ Tempore feriarum ob necessitatem hominum potest decerni citacō ꝛ decreta exequi etiam per edictum. h. d.

De cā possessionis ꝛ ꝓprietatis.

Possessor. ·iiij·

¶ Possessor bñficij cius titulo et etiā pensionis eidem beneficio debite plenarie non probato potest agere nomine dicti bñficij ꝺ dicōe. c. q̄relam. de elec. ad pensionē subtractā. q̄tus ipse agens in pcipis ēt di possessione non fuerit. h. d.

Intentato. ·cxxxiiij·

¶ Ad petitorium suspensum etiam coram iudice appellacōis redīri ꝑt. h. d Vel sic. Si suspenso petitorio a sententia sup possessorio lata appelletur. unde cui causa appellationis et negocium principale committitur potest audire partes super petitorio ne cōtinētia causarū dimidiatur. secus si causa appellacōis sit tantū sibi cōmissa. hoc dicit.

Tempore feriarū. ·cxliij·

¶ Tempore feriarum et vacationum' potest suspendi petitorium antea nō suspensū h. d. Vel sic. In possessorio tempore feriarum ꝓcedi ꝑt etiā petitorio suspenso. h. d. ar. no. in. c. fi. de iudi. Vel breuius hoc intendit. in possessoriis ꝓceditur tempore feriato. hoc dicit.

In causa. ·ccviiij·

¶ In causa appellacōnis ꝓbana appellans vel appellatus nō ꝑt suspendere petitorū utriusq; ꝑtis q̄m illud est spāle mcā bñficiali. p clo. vnicā. de cā pos. et ꝓprie. que in aliis causis q̄ bñficialibus nō vendicat sibi locum. h. d.

Si suspendens ·celiij·

¶ Si suspendens petitorium cum ꝓtestatione q̄ ab illo non intendit recedere nisi exp̄mat dando postea libellū sup utroq; videtur a dicta suspensione recessisse. h. d. Vel sic. Suspendens petitorium utriusq; partis potest in utroq; ꝓcedere nō obstante protestatione actui contrariā. hoc dicit.

Si rector. ·cclxiij·

¶ Petitorium utriusq; partis q̄tus in beneficialibz possit suspendi nō tñ in causis ꝓbandis. h. d. Vel sic. Rectore agente possessorio ad terminas obstat exceptō ꝑ scripcōnis tanti tpis cuius contrarij memoria non existit. h. d.

Si quis. ·cclxxxvij·

¶ Si ꝓnūcietur suspensionē petitorij locū

nō hr̄e·et ob hoc nō appellet̄ et in dcm deferat et postea in possessorio ꝓcedat ꝓcessus est nullus·h·d·

Licet. ·cccxxiij·

¶ Sentēcia ꝑ spoliato lata sup possessorio anteqū ꝓcedatur in petitorio est plene executioni mādanda·secus si lata sit ꝑ spoliante·h·d·

Si vendico. ·cccxxiiij·

¶ Possessio p̄decessoris et reputatio cōmunis nō ꝓbat dn̄ium·h·d·Vel sic·minimū nō ꝓbatur p famā aut p reputationē vel possessionē·ideo p veras causas ꝓbari oportet·h·d·

Fuit dubitatū. ·cccxxv·

¶ Pluribꝫ vicibus p̄t spoliatus in eodem iudicio petitorii in cā bn̄ficiali suspēdere·q̄uis in alia causa nō priuilegiata post litis ctestationē sup ꝓprietate spoliationis actio vel exceptio intentari non possit·de rest·spo·ex cquestione·in glo·p hoc videtur·et p Io·an·in·c·sup spoliacōne·de ordi·cog·Vel sic·Pluries in eadē causa potest quis suspendere petitorii in causa beneficiali·h·d·

Si a·cferatur. ·cccxcvi·

¶ Suspendēti petitorii in secūda instantia nō obstāt ꝓducta in p̄ma instātia p q̄ re nō iure suo cstare videtur·h·d·

Si suspenso. ·cccxcvij·

¶ Possessorio litigās de curia recessurus arrestari p̄t donec rn̄deat articulis super petitorio p reum datis·cuius rn̄sio tūc possessorio non p̄iudicat maxime cū ꝓtestatione·h·d·Vel sic·Nō obstāte petitorii suspensione p̄t actor arrestari donec rn̄deat ꝓpositionibus petitorii cernentibꝫ·h·dic̄·Vel sic·Testes affuturi sup articulis etiam impertinentibꝫ in forma·dūmodo non peccet in materia recipi possint·h·d·

Si omittatur. ·cccxcix·

¶ Vigore cmissionis obtēte sup spoliatione et occupatione certe rei ad impetrātem ptinentis in petitorio ꝓcedi potest·h·d·Vel sic·Per simplicē cmissionē agit p̄t petitorio et possessorio·nisi tm̄ eoꝝ alterum sit cmissum·h·d·

Si p spoliato. ·ccccxxi·

¶ Actor qui suspenso petitorio in causa beneficiali obtinuit sniaz ꝛ sequestrū in possessorio poterit coraz iudice ad quē suus aduersarius appellauit·etiā eo inuito re assumere petitorii dūmodo sibi sit cmissum·h·d·Vel sic·Spoliatus habens primam sententiam potest in secunda instātia redire ad petitorii·etiā pte cotradicente·hoc dicit·

De restōne spoliatoꝝ·

Fuit dubitatū. ·xiiij·

¶ Petenti reuocari attemptata lite pendente sufficit ꝓbare se in possessione fuisse tēpore motē litis et spoliatum fuisse. Vel sic·Attemptata circa possessionē in dicis officio reuocantur·probato solum q̄ lite pendente petens fuit in possessione·ꝛ aliter possessio nō coloretur·Et in h̄ magis est priuilegiatum remedium attemptatorum q̄ sit interdictum undevi·hoc dicit·

Si contra. ·xvi·

¶ Agenti possessorio super bn̄ficio obstat papalis reseruatio ut restitutio impediatur·hoc dicit·Vel sic·Papalis reseruatio obstat agenti possessorio ex vi decreti titulum et possessionem inficientis·hoc dicat·

Fuit dubitatū. ·xxiij·

¶ Si constat de iniusta occupatione beneficij fit condemnacō in fructibus perceptis a tempore occupationis·licet tempus occupationis non sit deductum·nec fructuum perceptorum valor probatus·hoc dicat·

Ex quibus. ·xxv·

¶ Occupator beneficij lite pendente tenetur ad fructus perceptos·et etiā qui percipi potuerunt·ac si de violentia constaret hoc dicat·

Monacho. ¶ .lxxxiij.

¶ Monacho habenti ꝓpatum ꝑpetuum competit interdictum etiam perpetuum contra suum prelatum secus de claustrali. hoc dicit.

Si inter. .cliij.

¶ Exceptiõ litis pendẽtie inter duos sup possessorio nõ obstat tercio supueniẽti et agere volenti petitorio. h. d.

Licet. .cliij.

¶ Quãuis possidẽs noĩe meo eiciatur de possessione tñ ego nõ debeo restitui nisi ꝓbem ꝙ hmõi possessionẽ ratã habuerim. vel ꝙ ille mandato meo possedit. et ꝙ fructus siue possessionẽ michi soluerit. h. d. Vel sic et breuius. Ei q̃ p amicũ sme mãdato beneficiũ tenuit nõ cõpetit interdictum vnde vi. si ille amicus de possessione fuerit eiectus. h. d.

Non sufficit. .clix.

¶ Spoliãs licet ostia fregerit nisi psone violentiã fecerit. nõ tenetur ad fructus. h. d. Vel sic. Interdictũ vñ vi. habz locũ cũ psone violẽtia infertur et res muadũtur. alias secus. Vel sic. Spoliator q̃ ad condemnandũ eum in fructibz non sufficit ꝙ probetur eum solum ostiũ fregisse sed sufficit ꝙ ꝓbetur violentiam illatam persone. hoc dicit.

Sufficit. .clxij.

¶ Sufficit agenti possessorio ad petitoriũ colorandũ se institutũ licz de pñtacõe nõ constet. h. d. Vel sic. Si intentatũ est possessoriũ p institutũ et pñtatũ sufficit ꝙ ꝑ eius colore ipius instituẽdo deducatur. q̃uis eius pñtacõ nõ ꝓbetur. h. d.

Si quis dicat. .clxi.

¶ Sufficit ad colorandũ possessoriũ dicere in articulis se in bñficio canonice institutum ꝛ possedisse ac spoliatũ fuisse. h. d. Vel sic. Petens restitoz bñficij debz ꝓbare coloratũ titulũ specificũ. vnde sufficit dicere in libello ꝙ canonice possidebat dummodo specificet coloratum titulum ꝓbet. hoc dicit.

Petenti. .clxix.

¶ Petens se restitui ad prehendam quid probare habeat et quomodo eius possessio debeat apprehendi. h. d.

Licet. .cclxxiij.

¶ Sententia pro spoliato lata super possessorio anteqũ procedatur in petitorio ẽ plene executiom mandanda. secus si sit lata pro spoliante. h. d.

Sed exp̃dicta. .cclxxx.

¶ Agens possessorio ad prehendam non tenetur ꝓbare fundum ex cuius possessione dicit se apprehendisse possessionez ad prehendam spectasse. h. d. Vel sic. Petẽs restitutionem agri pre suo beneficio nõ cogitur agrum ipsum probare ad huiusmodi beneficium pertinere sed dumtaxat ipsius agri possessionem apprehendisse. hoc dicit.

Ex quibus. .cclxxxi.

¶ Prehẽdatus petens se restitui adunã rem phendalẽ debz restitui nõ solũ ad illam qua spoliatus fuit sed etiã ad omnes alias res maxime cõtinuas. h. d.

Si opponatur. .cccl.

¶ Renũciatio spontanea licz nõ admissa obstat bñficiũ repetenti. h. d. Vel sic. Renunciacõ bñficij refuati fcã in mambz suis ordiarij obstat agenti petitorio vel possessorio. q̃us papa eandem renunciacõz non admittendo posset renunciantem in beneficio retinere. h. d.

Si. A. cõferatur. .cccxcvi.

¶ Suspendenti petitorium in secunda instantia non obstant producta in prima instantia, per que de non iure suo constare videtur. hoc dicit.

Si agenti. .ccccv.

¶ Pactum siue iuramentum de nõ petendo restitutionem obstat agenti possessorio. hoc dicit. Vel sic. Pactum siue iuramentum de non agendo vel non petendo

restē nē obstat agenti possessorio .h.dicē. Vel sic. licz renunciacō cū iuramento facta post spoliationem non impediat restitucōnem. secus tamen in pacto de non agendo. hoc dicit.

Si quis. .cccc viij.

¶ Spoliatus obtinēs in possessorio recuperatis fructibz et expensis z succūbēs in petitorio condēnatur in fructibz et expensis a tpe petitorij primo inchoati .h.d.

Fuit dubitatū. .cccc xij.

¶ Rei ofessio non pbat titulū actoris in beneficialibz q̄mus in possessorio coloret illum ad effectuz ut spoliatus restituatur .h.d. Vel sic. nō potest quis ofessionē aduersarij ptim p se recipe. misi etiā partim recipiat otra se .h.d. Vel sic. Petenti restitutionē bñficij sufficit ofessio spoliātis ad titulum colorandū .h.d.

Fuit dubitatū. .cccc xx v.

¶ Pars ofessionis q̄ est otra ofitēz non cet si non pbat qđ p se inducit. et in confessum nulle sūt partes in dicis nisi in dēnando .h.d. Vel sic. Cōfessio tituli facta per spoliatorem sufficit ad colorandū possessorum .h.d.

Fuit dubitatū. .cccc xliij.

¶ Exceptio spoliacōnis non repellit aliquem ab agendo. misi spoliantem mādātem vel ratum habentē .h.d.

Si agenti. .cccc xliiij.

¶ Agēs possessorio restituitur otra eius spoliatorē. q̄mus ipse alium de eo dē spoliauerit .h.d. Vel sic. Agenti possessorio sup bñficō obstat exceptō q tēpore quo dicit se possessionem habuisse alius possidebat. hoc dicit.

De dolo et otumacia.

Licet. .cxc.

¶ Licet ficte otumax infra decē dies a tē pore scientie valeat appellare. facta tñ p iudicē a quo post decem dies a tpe sentētie nō venit p viā attemptatorum reuocanda .h.d. Vel sic. Attemptata infra decem dies post sniam latam a qua a tempore scientie infra decē dies p ficte cōtumacē est appellatū nō reuocantur p modū attēptati z bñficio iusticie. docto pus de hoc in causa appellacōnis .h.d.

Si actor. .cccc vi.

¶ Cōtra actorē omissionē et citationē impetrantē ac non dimisso procuratore de curia recedentē ad instantiā rei seruatis terminis p audiētiā potest p reo ab impetrata eōe sentētia diffinitiua ferri .h.d. Vel sic Si actor obtinuit causam bñficialē in palacio apostolico cōmitti. reus etiā nō citatus postea venēs pt terminis suatis ab ipius actoris impetracōe absolui .h.d.

De lite pendēte rubca.

Fuit dubitatū. .xiiij.

¶ Petēti reuocari attēptata lite pendēte sufficit se probare in possessione fuisse tpe motē litis et spoliatū fuisse .h.d. Vel sic. Attemptata circa possessionē iudicis officio reuocantur. p bato solū q̄ petens lite pēdente fuit in possessione z aliter possessio nō coloretur et in hz ē magis pule gratū remedū attemptatorz q̄ sit merdictū unde vi.

Ad instantiā. .lviij.

¶ Ad instātiā illius de cuius nō iure clare ostat attemptata lite pendente nō venit reuocanda .h.d.

Si lite. .lviiij.

¶ Si lite pēdente in palacio sup bñficio reus possessionē trāsferat in alū p viā permutacōis vel alio mō reuocabitur p modū attemptati .h.d.

Attēptata. .lx.

¶ Attēptata lite pēdente usq ad excluōnē cause exclusiue pnt peti reuocari .h.d

Ex quibus. .xxv.

¶ Occupator bñficij lite pēdēte tenetur ad fructus perceptos et etiam qui percipi

potuerunt ac si de violentia ostaret·h·d·

Quod dicitur. ·lxxviij·

¶ Attemptata p actorē post cōmissionē p eum impetratam veniunt revocanda et sic cle·ij·ut lite penden·locum habet fortius in actore q̄ reo·h·d·

Quo ad. ·lxxxiiij·

¶ Attemptata non sufficiūt p bari p illū qui dicitur fuisse p curator eius ostra quē talis materia datur si de mandato attemptatorum doceatur·h·d·

Si inter. ·clij·

¶ Excep cōlitis pendentie inter duos su p possessorio nō obstat tercio supuemenți et agere volenti petitorio·h·d·

Cle·ij· ·cclxxxij·

¶ In romana curia citacō p nūciū induxit litis pendētiā·sed extra curiā locū habet cle·cū lite·ut lite pen·h·d·Vel sic. Cle·ij·ut lite pendente·non habz locum in curia romana ad quedam·h·d·

Si lite. ·cccev·

¶ Lite pendēte surrogatus ad ius et litē defuncti possessoris i statu litis admittit et nō ad possessiōez·quā si superstes occuparet·eā p iudicis officiū relaxare cogetur et vacua suabitur·et si tercius illā apprehenderit in illa remanebit donec cōmtatur si ille ad possessionē sit etiā surrogatus·h·d·Vel sic·Si lite pendente reus et possessor moriatur et actor possessionē recipiat et tercius surrogatur revocabitur possessio p viam attemptati·h·d·

Si agens. ·cccexlv·

¶ In locū actoris defuncti surrogatus obtinuat litē cū procuratore rei supstitis cui tñ petēti dilacō assignabit infra quā dño suo hmōi surrogacōz poterit impugnare·h·d·Vel sic·Actore mortuo surrogatus i imē et ad litem p cedit substitutus a procuratore·hoc dicit·

Si lata. ·cccli·

¶ Restitutus ad appellādū a die restōis infra decēdū debz appellare·h·d·Vel sic. Restō ad appellādū reponit casū in statū ac si sīa nō trāisset in rē iudicatā·h·d·

De confessis·Rubrica·

Licet. ·cclxxxiij·

¶ Cōfessio extraiudicialis in delictis nō pbat q̄ ad effectū ut pene ordinarie infligantur·h·d·Vel sic et melius·Confessio extraiudicialis ad instantiā partis facta p iudicato fitenti sed in criminibz non probat bñ ut confitens possit ordinaria pena puniri·bene autem priuari beneficio potest et torqueri·h·d·

Licet quis· ·cclxxxvi·

¶ Productio instrumenti appellacōis adūsarij cū protestacōe inquātū contenta faciāt p eo et c·nō nocet p ducēti q̄us in eo contineatur aliqua que faciant contra eum·Vel sic·Producēs instrumētū hoc expsso videlicz inquātū in eo contenta p se faciant et c·non videtur cōfiteri si qua in eo sunt que faciūt ostra eum·h·d·

Fuit dubitatū· ·ccccxij·

¶ Rei cōfessio nō pbat titulū actoris in bñficialibz q̄rum in possessorio coloret illū ad effectū ut spoliatus restituatur·h·d·Vel sic·Nō pt quis cōfessionē aduersarij partum p se recipere nisi etiā partum recipiat contra se·h·d·Vel sic·Petenti restitutionem beneficij sufficit cōfessio spoliantis ad titulū colorandum·h·d·

Fuit dubitatū· ·ccccxxv·

¶ Pars confessionis que est ostra cōfitentem nocet sed nō pbat q̄ p se inducit et in cōfessum nulle sunt ptes iudicis nisi in contenando·h·d·Vel sic·Confessio tituli facta p spoliatorē sufficit ad colorandū possessorium·h·d·

Confessio. ·ccccxix·

¶ Confessio plati sine consensu capituli p iudicat eccie in casibz in quibz est administrator legitimus·h·d·p mo·

In causa. ·ccccxxiiij·

¶ Si reus dixerit se certo tẽpore possedisse. et ꝓcurator eius in libello dicat actorem fecisse quo minus possit possessionem habere concordanda est cõfessio domini cum dicto alterius ptis. hec dicit.

De positionibus et articulis.

¶ Fuit dubitatũ. ·xxvij·

Gratia si neutri. facit materiã obiectiuã dfinere esse obiectiuã. et cẽseri de mero iure a gẽtis. h. d. Vel sic. articuli obiectiui dscẽdentis ex gĩa si neutri non sũt mere obiectiui. nec ut obiectus recipiũtur. sed ut ius ptis et admittuntur licet nõ sint exacte specificati. h. d. Vel sic. materia alias obiectiua in vim gĩe si neutri alteratur et consideratur ut materia de iure dãtis nõ ut mera obiectiua. h. d. Vel sic. Gratia si neutri. non exigit articulorum obiectiuorum exactam specificationem. quoniã tales articuli sunt impedimentũ hmõi gratie ꝺcõnalis. h. d.

Positiones. ·lxiij·

¶ Positiones in ꝑma instantia date per iuramẽtum ꝓcuratoris possunt p dominũ in secunda instantia mutari. et in melius reformari. sine expressa reuocatione erroris. h. d. Vel sic breuius. Positio licet sit data et iurata p ꝓcuratorem. potest tñ p dominũ reuocari. hec dicit.

Judex. ·xcvi·

¶ Si iudex admittit articulos ptẽ nõ vocata que p ꝑtem citata fuit ad dicendum contra articulos p̃dictos. et exceptiones dicit non grauat eam. ideo ab eo non potuit appellare. h. d.

Omnes domini. ·ciiij·

¶ In causa etiam ꝓphana mere ciuili articuli de iure dantis sũt post terminum. et ante conclusionem admittendi. h. d.

Si articuli. ·clxxij·

¶ Articuli dati in casũ et euentũ donec ille casus aduenerit admitti nõ debẽt. h. d. Vel sic. Articuli euentuales nũq̃ admittũtur nisi de eo datũ fuerit i cuius euẽtũ articuli sunt formati. hec dicit.

Procurator. cclxiiij.

¶ Procuratoꝛ articulos p eum datos. etiam p iuramentũ de stilo palacij reuocare potest etiã nõ vocato de errore. h. d.

Si in prima. ·cccv·

¶ Si in ꝑma instantia articuli sũt admissi in causa beneficiali ad ꝓbandũ in curia et extra de benignitate canonica poterit etiam in prima instantia dictam admissionem prosequi. h. d.

De ꝓbacõnibus.

Si in causa. ·xv·

¶ Si utraq̃ pars in causa bñficiali ml ꝓbat possessoꝛ absolutur etiã si sit actoꝛ. h. dicit. Vel sic. Si actore et reo iml ꝓbantibus. vel eq̃liter ꝓbantibꝫ. Si actoꝛ possidet absolutur. non ex eo ut qua sit actoꝛ sed quia possessoꝛ. h. d.

Valent acta. ·l·

¶ Probacõ potestatis et iurisdictionis officialiũ ordinariorũ. ac etiã p eosdẽ officiales actorum et gestorũ non est necessaria nisi p ptẽ aduersam negetur eorũ potestas quia tũc ꝓbatur p cõmunem reputationem in partibus. h. d.

Agenti. ·cxij·

¶ Petenti bñficiũ ex causa ꝑmutacõnis sufficit ꝓbare cõpermutantẽ p tali habitum cuius titulus si impugnetur onus ꝓbãdi incũbit impugnãti. h. d. Vel sic. Non tenetur impetras ꝓbare titulũ p decessoris sui p cuius factũ impetrauit. dũmodo illius reputationem et possessionẽ pacificam ꝓbet. h. d.

Sufficit. ·cxxvi·

¶ Pertinentia collationis sufficit ꝓbare p reputationem et famam. h. d. Vel sic. Sufficit ꝓbare p famam et alia admiscula q̃ collatoꝛ beneficij erat in quasi possessione conferendi. h. d.

Si ꝓbetur. ·cxxvij·

¶ Qui probatus est beneficium possedis se adhuc presumitur tempore obitus possidere·hoc dicit·

Ad extimationem. ·clv·

¶ Juxta qualitates et circumstantias q̄ augent vel minuunt iniuriaſ iudex taxet eas ad certam quantitatem in qua vel infra quam lesus iurat ꝛ subsequēter in quā titate iurata condemnet·h·d·

Ad effectum. ·cclxl·

¶ Petenti bñficiū p assecucōz' qūo ad effectum adiudicacōis sibi faciende nō sufficit ꝓbare p̄dictas assecucōz et vacacōnē p publicā vocem et famam·h·d·

Constitutio. ·ccl·

¶ Statutum capituli p̄t ꝓbare p testes q̄ scp̄tum nō ē de esse legis·h·d·Vel sic· Constitucō ꝓbatur p testes quia ad esse eius nō est necessaria scp̄tum·h·d·De q̄ vide p bar·in·l·de quibus·ff·de legibz·per Ray·in·l·ꝛ suetudinis·C·q̄ sit lon·cōsue· et p bal·in·c·i·de consti·li·vj·

Quando. ·cclij·

¶ Articuli ubi aliq̄ p testes ꝛ aliq̄ p scp̄tu ram sūt ꝓbanda datur remissio ad ptes· h·d·Vel sic·Licz sup articulis ꝓbādis p infra nō detur remissio ad ptes tñ si aliq̄ sunt ꝓbandi p testes ꝛ aliqm̄ p instrumēta bñ est remissio concedenda·h·d·

Procurator. ·cclxiiij·

¶ Procurator articulos p eum datos etiam p iuramentū de stilo palacij revocare potest etiam non vocato de errore·h·d·

Dixerunt· ·cclxx·

¶ Licet potestas collectorum p̄cipalū debeat ꝓbari p lras· potestas tñ sucollectorū p̄t ꝓbari p testes·h·d·

Si mandetur. ·cclxxiiij·

¶ Si mandatur auditori q̄ si p euētū litis cōstiterit neutri litigantiū ius' cōpetere ꝓvideat sufficientiori de hmōi suffitiēcia poterit se informare p testes·h·d·Vel sic·Literatura ꝛ sufficiētia alicuius potest probari per testes·hoc dicit·

Si vendico. ·cccxxiij·

¶ Possessio p̄decessoris et reputacō cō mums non ꝓbat dominiū·h·d·Vel sic· Dominiū nō ꝓbatur p famā aut p reputacōz vel possessionem ideo p vras causas ꝓbari oportet·h·d·

Licet. ·cccxxxv·

¶ Gratia apostolica nō ꝓbatur nisi p lras ꝛ eius circūstantie bñ possunt p testes ꝓbari·h·d·Vel sic·Gratia apostolica licz nō possit nisi p lras bullatas·tñ ei? qualitas et accidentia bñ possunt p testes ꝓbari·et ideo certa scietia pape ꝓbari p̄t q̄mus ꝓrius motus non·h·d·

Voluerunt. ·ccclj·

¶ Literis ordinarij vel delegati absq; no tarij ꝛ testiū subscp̄tione in p̄udiciū alicuius nō creditur·h·d·Vel sic·Stilus curie habz q̄ nō credatur lris ordinarij collatoris sme notarii ꝛ testibz in p̄udiciū impetrantis·idem in legato habēte ptātē infra certā sūmā bñficia conferendi·Nam de licet p̄sumus ꝓbare q̄ bñficiū infra dictā taxā seu sūmā existat·h·d·Et adde quod habetur sup̄ in decisione·xxij·

Fuit dubitatum. ·cccljx·

¶ Damna in articulis specificata dolo vel violentia ꝓcurentia ꝓbātur p iuramētum·alias ꝓbari debent p testes·interesse vero p subtilitatē iudicis exq̄ritur·h·d· Vel sic·Si dāna et interesse p̄cipaliter petita ex dolo vel violentia ꝓcurāt ꝓbantur p iuramentum·idem si accessorie vndecūq; ꝓcurant·h·d·

Si post. ·cccexiiij·

¶ Probacōes in vna mstātia facē ꝓpetuo faciūt fidē inter easdē psonas nō tñ diūsas ꝛ sup eadē re et cā ñ tercius p suo int esse añ finē lit' dicat á a sntia appellet·h·d·

Auditor. ·ccccl xxix·

¶ Auditor cui cōmissum est q̄ decernat citacōz psonalē si reperierit diffamatū de cōtētis in cōmissione nō recipiet ꝓbacōz

de bona fama. nec admittet p̃curatorẽ allegantem causas absentie sue. sine speciali mandato. h. d.

Supposito. ·cccclxxx.

¶ Quãuis res inter alios acta regulariter non noceat possessori tñ de mandato superioris dum ipm possessorem potest fieri executio si lite pendente vel post sententiam se intrusit. Et si dictus tercius negat se possedisse incumbit onus p̃bandi asserenti illum possidere. h. d.

In casu. ·cccclxxxi.

¶ Probatio fame et reputationis releuat ab onere probandi negatiuam illuz qui eam alias p̃bare teneretur. h. d.

De testibus. Rubrica.

Si post. ·v.

¶ Si post declusionẽ ad instantiã actoris fcã in cã bñficiali admittãtur articuli. tacite censetur declusio reuocata. h. d.

Per eadem. ·vi.

¶ Post declusionem possunt recipi testes sup abilitatibus impetrantis. et sup recognitione sigillorum et signorum et notariorum pro informatione iudicis de causa cognoscentis. h. d.

Licet. ·lxxvi.

¶ Testes infra terminum iurati possunt post illũ examiari in termmus ad p̃fectã p̃bacoz faciẽdã fuerit assignatus. h. d.

Postq̃. ·lxxix.

¶ Remissione decreta ad partis instantiam p̃ literas bullatas auditor nõ potest p̃cedere sine noua cõmissione. h. d. Vel sic. Postq̃ litera remissioms est bullata auditor sine noua cõmissione procedere non potest. h. d.

Judex. ·xcij.

¶ Judex p̃t esse testis sup facto habito coram eo licz nõ sc̃ptor. h. d. Vel sic. Judex p̃t esse testis in facto p̃prio. de quo etiam non fit confecta scriptura. h. d.

Ad auditorem. ·xciiij.

¶ Ad auditoiem palacij in testem noiatum et p̃ductũ tanq̃ ad psonam egregiaz est mittendũ. h. d. Vel sic. Auditor est egregia psona ideo mittendum ẽ ad ipsum p̃ testimonio. h. d.

Valet. ·cviij.

¶ Valet recepcõ testiũ nõ affuturoꝝ in causa beneficiali et attẽptatoꝝ sup articulis de iure datis et non admissis. h. d. Vel sic. Testes eo ipo q̃ recipiuntur videntur admissi articuli. h. d.

In possessorio. ·cxx.

¶ Valet testimoniũ de auditu in possessorio a p̃te possidente rẽ spoliatã. h. d.

Si p̃curator. ·cxxix.

¶ Procurator etiam reuocatus testis esse non potest. h. d.

Solicitator. ·clvij.

¶ Solicitator in causa p̃ p̃cipalẽ solicitatus nõ p̃t esse testis familiaris tñ p̃curatoris causam etiã solicitãs bene potest esse testis. h. d. Vel sic. Solicitator p̃ minimum missus nõ potest esse testis secus si p̃ p̃curatorem. h. d.

Non obstante. ·clxvi.

¶ Non obstante publicatione attestationum nõ rite facta. idẽ et alij testes super articulis eisdem p̃duci possunt. h. d.

Si in p̃mo. ·ccxviij.

¶ Si data est remissio in p̃ma instantia iterato nõ est danda in secunda etiam super nouis articulis. h. d. Vel sic. In secunda instãtia nõ dar̃ noua remissio licz noui articuli admittantur. h. d.

Si testis. ·ccxcvi.

¶ Testis statũ rediens post dictũ suũ p̃t illud corrigere si errauit. secus si ex interuallo. h. d. Vel sic. Testis de facto sup q̃ interrogatus est dixit semel sere si post ex interuallo rediens vult aliq̃d sup illo testificari non debet audiri. hoc dicit.

Super articulis. ·cccxxvi·

¶ Sup articulis nō admittendis vel iam repulsis ex defectu materie nō debēt recipi testes etiam affuturi·h·d·Vel sic. Sup articulis impertinentibz ex defectu materie testes eē affuturi nō recipiūtur q̄ tamen quandocūq; etiā in alia instantia potuerunt reformari·h·d·

Fuit dubitatū. ·ccclxiij·

¶ Tempus bimestre vel trimestre datū ad testes p̄ducendū et recipiendū non currit pēdente ptiū cōpromisso·h·d·Vel sic· Tpus p̄bacōis in dubiū pendēte compromisso nō currit·h·d·Quod intellige verum q̄n talis dilacō probatoria fiunt cōmunis·secus si vnus ptis tantum.

Fuit dubitatū. ·ccclxxv·

¶ Valet dictū testis nō citati deponētis in p̄ntia ptiū·h·d·Vel sic. Productio testiū etiā ad hoc non citatorū in p̄ntia ptis facta valet et tenet·h·d·

Fuit dubitatū. ·ccclxxxiiij·

¶ Adherentes appellacōi p̄ appellante testes esse non possunt·h·d·Vel sic. Procurator et aduocatus simlē causam habentes et ei adherentes in causa consimili testes esse non possunt·h·d·

Si ad instantiā. ·cccxciiij·

¶ Non obstante publicacōe testiū non rite facta possunt idem testes vel alij sup eisdem articulis p̄duci·h·d·

Si auditor. ·cccxcv·

¶ Valet receptō testiū a qua extitit appellatū si post appellacōez et demde ptis appellātis reposicōez ide articuli iterū admissi fuerūt nec a tali admissione extitit postea appellatū·h·d·Vel sic· Testiū receptō tenet facta sup articulis a quorum receptōne fuerat appellatū z in vim talis appellacōis reposicōne secuta talū articulorum admissio tenuo facta fuit a qua minime fuit appellatum·h·d·

Fuit dubitātū. ·ccccxiij·

¶ Diffinitiua sententia p̄bari potest per testes·h·d·Vel sic· Sentēcia diffinitiua proferri debet in scriptis que probari potest p̄ testes z si lata est sub vobis prime p̄sone nō presumitur lata in scriptis si sub verbis tercie persone non presumitur lata in scriptis secundum lapum in·c·fi·de appellationibus·li·vj·

Fuit dubitatū. ·ccccxli·

¶ Interdictum singulare in aliqua eccleſia potest ad cautelam relaxari·hoc dicat· et michil diffinit·

Fuit dubitatū. ·ccccxlj·

¶ Publicacō attestacōnum in possessorio nō p̄dest nec impedit quo minus sup eisdem capitulis directo contrariis in petitorio idem testes p̄duci possint·h·d·

Extra rotam. ·cccclxviij·

¶ Testes qui infra terminum datum iurauerunt dicere veritatem de rigore iuris post terminum examinari nō possunt sed de equitate sic si iudici videbitur et parti non possit negligentia imputari·h·d·

De fide instrumentorum.

Fuit dubitatum. ·x·

¶ Instrumenta extracta in partibus in vim cōpulsorie non faciunt fidem parte non vocata·h·d·p̄mo Sup articulis admittendis ad p̄bandum tam in curia q̄m extra pars citanda est sed non in debito remissionis·hoc dicat·

Fuit dubitatum. ·xxij·

¶ Literis episcopi suo sigillo sigillatis sine notarij et testium subscriptione creditur in his que ad suum spectant officium·hoc dicit·Vel sic·
Literis assertiuis episcopi suo dumtaxat sigillo munitis in extraiudicialibus ad eius officium spectantibus creditur·cuius eis pro collatione ordinaria non stetur in preiudicium apostolici impetrantis nec pro facto p̄prio ipius epi·h·d·cōcordet·cccxlviij·que est infra.

Licet. ·cccxlvij·

¶ Quamuis vna pars non compellatur alteri pti exhibere ppria instrumēta, inter tñ ex officio eā cōpellere pt·h·d.

Licet. ·cccxxi·

¶ Pro instrumentis pducendis non datur remissio sed bene pro sigmis ꝛ sigillis recognoscendis·h·d. Vel sic·Super recogmcōne sigillorum et signorū si negentur, et pbari nō possint i curia datur remissio ad partes q̄ius non super instrumentis producendis·h·d·

Licet. ·cclxviij·

¶ Si pars vocata ad dicendum cōtra instrumenta extracta in vim cōpulsorie et pducta infra terminum nil opponit ipsa postea opponere non poterit quīmo approbare videtur, ea si ipsis utatur in q̄tū pse faciāt que etiam extra se recipe tenetur·h·d· Vel sic· Instrumēta extracta in vim cōpulsorie·p alium notarium parte non vocata fidem nō facūt·h·d·

Licet. ·cccclxxxvi·

¶ Producto instrumenti appellacōis aduersarij cum ptestatione in q̄tū contenta faciunt pro eo ꝛ cē·non nocet producenti q̄ius in eo contineantur aliqua q̄ faciant contra eum·h·d· Vel sic.
Producens instrumentum hoc expresso valet inquātum in eo contenta pro se faciant ꝛ cē·non videtur cōfiteri si que in eo sunt que faciunt contra eum·h·d·

Instrumenta. ·ccxciiij·

¶ Instrumenta cōfecta p notarios qui de consuetudine vel priuilegio possunt infra territorium eorum notarios creare si dem faciunt infra territorium constituentium eos alias non·h·d· Vel sic.
Notarius creatus per alium q̄ per papā vel imperatorem non facit instrumentuz extra territorium' creantis·h·d

Voluerunt. ·cccli·

¶ Literis ordinarij vel delegati absq; notarij et testiū subscripcōne in piudicium alicuius nō creditur·h·d· Vel sic· Stilus curie habz q̄ nō credatur literis ordiarij collatoris sine notario et testibus in preiudicium impetrātis·idē in legato habente potestatē infra certā summam bñficia cōferendi nam debet, puisus probare q̄ beneficium infra dictam taxam seu summā existat·hoc dicit·

Sed retento. ·ccccxxvij·

¶ Litera institucōnis et cōfirmacōis epi scopi narrans pntacōz vel electōnē probat presentationem vel electionem precessisse licet pntatio et electō aliter non probentur·h·d· Vel sic· Per literam institutionis pbatur pntacō et electō seu p eis psumtur·h·d· Vel sic· Institucō epi narrās institutū pntatū a prono fidē facit de pntacōne·h·d·

De presumptionibus.

Extra rotam. ·ccccclxxxvi·

¶ Donatio omnium bonorum non presumitur fraudulenta ex eo q̄ bonās postea possederit et qualiter dicatur contractus simulatus et que est species simulationis exquirenda et causa·hoc dicit· Vel sic·
Donatio non presumitur ficta et simulata ex eo solo q̄ donatarius passus est donatorē possedisse res donatas per eum usq; ad mortem et que sit differentia inter fictum et fraudulentum hic dicitur·hoc dicit·

De iureurando.

Licet quis· ·ccxcij·

¶ Quilibet in sua recepcōne statuta ꝛ laudabiles cōsuetudines ecclesie seruare iurauit pt nichilominus cōtra eas portiones seu prebendas postea impetrare·h·d· Vel sic·iurans vel cōsuetudines vel cōtractus seruare potest nichilominus cōtra ea impetrare dummodo in gratia ponatur clausula non obstante ·statutis et consuetudinibus etiam iuratis·h·d·

Fuit dubitatum. ·cccclxiij·

¶ Damna in articulis specificata dolo vel violentia prouenientia probantur per iuramentum alias probari debent

per testes interesse nota per subtilitatem iudicis exquiritur·h·d· Vel sic· Si damna et interesse principaliter petita ex dolo vel violentia prouenant ꝓbantur p iuramentum idem si accessorie vnde cūq; prouenant·h·d·

Si agenti· ·cccc v·

¶ Pactum siue iuramentum de non petendo restitutionem obstat agenti possessorio·ℏ dicit· Vel sic· Pactum siue iuramentum de non agendo vel non petendo restitutionem obstat agenti possessorio·h·d· Vel sic· Licet renunciatio cum iuramento facta post spoliationem non impediat restitutionem secus tamen pacto de nō agendo·hoc dicit·

De excepcōmbus.

Fuit dubitatum· ·xxvij·

¶ Gratia si neutri facit materiam obiectiuam desimere esse obiectiuam et censeri de mero iure agentis·h·d· Vel sic· Articuli obiectiui descendentes ex gratia si neutri nō sunt mere obiectiui nec ut obiectis recipiuntur ℩ ut ius partis ideo admittuntur licet non smt exacte specificati·hoc dicit· Vel sic· Materia alias obiectiua data in vim gratie si neutri alteratur et consideratur ut materia de iure dantis non ut mera obiectiua·hoc dicit· Vel sic· Gratia si neutri non exigit articulorum obiectiuorum exactam specificationem quoniam tales articuli sunt implementum huiusmodi gratie conditionalis·hoc dicit·

Sufficit. ·liij·

¶ Sufficit opponere exceptionem in genere manifeste offense contra petentem se absolui ad cautelam·h·d·

Exceptiones· ·lvi·

¶ Exceptio declinatoria post terminū ad dicendum contra commissionem non admittitur ad probandum·h·d·

Reus· ·clxiij·

¶ Reus et possessor de cuius nō iure constat contra reseruacōnem tam in personam q̄m in gratiam potest dari obiectus ad effectum absolutionis reportande non autē adiudicacōnis·h·d· Vel sic· Reus et possessor de cuius non iure constat pt actorē ꝓ obiectus excludere·h·d·primo· Secō do q̄ licz constet de non iure actoris tñ rei tamen reus non est a sua possessione expellendus sed est potius ab impetitiōe actoris absoluendus·h·d·ꝑmo

Licet· ·cclvi·

¶ Licet renunciatio ꝓbet excōmunicationis exceptionem in vi dilatorie nō tamen in vim peremptorie ꝓpositam·h·d· Vel sic· Excommunicatio nō ꝓbatur ex eo solo q̄ quis pro tali denūciatus protetur·hoc dicit·

Si opponitur· ·cclvij·

¶ Non sufficit in materia obiectiua dicere q̄ quis per se vel p aliū acceptauit vel filere misi specificetur·h·d·

Licet· ·cclix·

¶ In materia obiectiua requiritur exacta specificacō nois loci āni mēsis et aliarū circūstantiarū de quibz in·l·libellorū canonizata·ij·q·viij·dies vero et hora nō sūt necessarij nisi essent de substātia materiem articulis reducte·h·d·

Si ꝑ impetrantē· ·cclxxxviij·

¶ Peremptoria exceptiō nō inficit reseri pta nec litis contestacōnē impedit·h·d· Vel sic· Contra cōmissionem non admittitur peremptoria exceptio·h·d·

Si petatur· ·ccciiij·

¶ Si tra executōz snie excipiatur de nullitate ꝓcessus cui incūbat onus ꝓbandi distingue ut ℏ dicit· Vel sic· Statur snie q̄ in rē trāsiuit in dicta nariati ꝓcessuz et ptis adūse pūtiaz vel dtūaciam nisi is cōtra quē est eius executiō facienda ꝓbet nullitatem ipius sed si resultat ex ea presumpta cōtumacia et contra eam de nullitate obiciatur validitatem eius probabit· qui executiōnem petit·hoc dicit· Et nota q̄ ꝑsumitur partem fuisse ꝑsentatam

in sententia misi in ea dicatur q̄ fuit absens·ut no·m spe·de sentē·¶·ut autē·x·et nota scōm quosdam·et p Jo·an·in·c·te nor·de re iudi·sup glo·iij·

Si in termino. ·cccxxix·

¶ Proponēs exceptiones otra petentē absolutionē ad cautelā nō est necesse q̄ dicat q̄ excipiendo apponit·h·d·

Si quis petit. ·cccc·

¶ Per renūciationē exceptionis non probatur sufficienter exceptum cui apposita in vim emptorie secus in vim dilatorie·h·d·
Vel sic. Petens se absolui ad cautelam tenetur probare se legitime appellasse et post appellationem exceptionis sententiam fuisse platam·h·d·Vel sic. Licet renūciatio plet exceptionem in vim dilatorie nō tñ in vi emptorie apposita·h·d·

De prescriptionibus.

Si decanus. ·ccxliij·

¶ Allegans se tāto tempore de cuius contrario memoria nō existit exemptū a iurisdictione ordinaria nō auditur misi probet q̄ alius platus in eo iurisdictionem prescripsit·h·d·Vel sic·Articuli de exceptione a iurisdictione ordmarij a tāto tpe et cetera·nō precedunt nec sūt admittēdi misi in eis tetur de alio plato qui hmōi iurisdictionem prescripserit·h·d·

Pro iniurys. ·ccxliij·

¶ Actio iniuriarū etiam similis tollitur annali prescriptione·h·d·Vel sic·
Verbalis iniuria est anualis misi infra annum super ea lis fuerit cōtestata·h·d·

Ex hoc insurrexit. ·cccxv·

¶ Capitulum non potest resignationem beneficiorū psentibere sede vacante ad episcopum spectantiū·h·d·Et p̄cedit istud sumarium secundum opinionē illorū qui tenent q̄ capitulū sede vacante renūciationem bñficiorum p̄tinentium ad episcopum recipere non possit· Sed secundum veram opinionem q̄ recipere possit summarius iste et dubium hic formatum nō procedit·hoc dicit·

Si apparet. ·cccclxxvi·

¶ Iniustus titulus causam tribuit prescribendi·hoc dicit·

De sniā et re iudicata.

Actore. ·lxxij·

¶ Actore nō veniente ad causaz reus absoluitur ab instātia iudicij si hoc petat et actor sibi cōdēnabitur in expēsis q̄ ad huc iurisdictō sua durat·h·d·

Si fiat. ·cij·

¶ Expēse attēptatorū taxari possunt añ sniaz in p̄cipali ferendam·h·d·

Tres sententie. ·cxvi·

¶ Tres snie late sup attēptatis sūt ante omia executōi mādande ante q̄ veniatur ad negocium p̄cipale·hoc dicit·

Actore. ·cxxiij·

¶ Actore non probāte reus etiā si nil petat debz absolui·hoc dicit·

Probabilis. ·clxxxv·

¶ Licet causa probabilis litigandi excuset ab expēsis nō tñ a fructibus qui sunt beneficij·hoc dicit·

Sicut. ·clxxxvi·

¶ Sicut iudex gñaliter dēnat in fructibus ita executor gñaliter monz absq̄ taxatione aliqua dēmnatū·h·d·

Auditor. ·clxxxix·

¶ Auditor qui p̄nūciat bñficiū alicui fore de iure debitū pt etiā possessorē in fructibus post litem motā p̄ceptis et non petitis condemnare·h·d·

Pro reo. ·cxcvij·

¶ Pro reo excōicato absente et p̄curatore se defendente potest ferri snia absolutoria sed nō adiudicatoria·h·d·

Licet. ·ccx·

¶ Si abbas et cōuentus in aliqua causa

sunt simul litem cõtestati lata sententia pro actore et ab ea appellato p reo possunt simul et diuisim in cã p̃cedere et fuficit ꝺtra alterũ ferri sniam·h·d·

Licet. ·ccxlix·

¶ Licet in causa pphana necesse sit pemptorium exprmere ad sententiam audiendam tamen in beneficiali sufficit partẽ simpliciter esse citatam·h·d· Vel sic· Citatio ad audiendum sententiam in ca ria non expedit q̃ contineat illud verbum peremptorie· hec dicit·

Licet. ·cclv·

¶ Sententia que ex eisdem actis reuocatur non excusat a condemnatione expensarũ·secus si ex nouis·h·d·et vide q̃ nobar·m·l·fi·ff·de re iudi·

Licet. ·cclxv·

¶ In causa beneficiali actore non' probãte reus absoluitur·hec dicit· Vel sic· Actor possessor in causa beneficiali nichil probans absoluitur etiam si reus det obiectus et illos non probet ac liti renuncet·hec dicit·

Licet. cclxxxiiij·

¶ Exceptio nullitatis impedit execuc̃oz sententie que transiuit in rem iudicatam si in cõtinenti proletur coram iudice qui illam sententiam tulit quam executionez non suspendit etiam inhibitio alterius iudicis cui nullitas huiusmodi est commissa qui tamen pronunciabit sententiam huiusmodi nullam etiam eius execuc̃onem reuocabit·h·d·

Si petatur· ·cccv·

¶ Si cõtra executorem sententie excipiatur de nullitate p̃cessus cui incũbit onꝰ pbandi distingue utbic dicitur ℔ dicit· Vel sic· Statur sententie que in rem trãsiuit iudicatam narrantis p̃cessum ꝛ ptis aduerse p̃sentiam vel cõtumaciam mihis contra quem est talis executio facienda p̃tet nullitatem ipsius·sed si resultat ex ea presũpta ꝺtumacia et ꝺtra eam de nullitate obiciatur validitatem eius p̃babit quũ executionẽm p̃tit·h·d· Et nota q̃ p̃sumitur partem fuisse presentatã in absentia mli in ea dicatur q̃ fuit absens ut nõ·m spe·de sen· ¶ ut autem·ꝟ·et nota secundum quosdam·et p Jo. an·m·c·tenor·de re iudi·sup·iij·glo·

Dixerunt. ·cccxxv·

¶ Executio triũ sniarum suspenditur donec appellacõ ab interlocutoria vel grauamine diffinatur·ut circuitus euitet·h·d· Maior ps dñorum ꝺtra scõm quos appellacõ a gravamine ante tertiã sententiam interposita, trium sententiarũ executionem non impedit·h·d·

Fuit dubitatũ· ·cccexiij·

¶ Sententia diffinitiua p̃bari p̃t per testes·h·d· Vel sic· Snia diffinitiua p̃ferri deb; in scẽptis· que p̃bari potest p testes· h·d· Et si est lata sub verbis p̃me persone presumitur lata in scẽptis· Si sub verbis tercie psone non p̃sumitur fuisse lata in scẽptis·hm lapum in·c·fi·de ap·li·vj·

Sed pone. ·ccccxxix·

¶ Ipso iure est nulla sententia contra non legitime citatum lata·h·d·quod intellige p̃ut in stra dicitur·

Fuit dubitatũ. ·ccccxli·

¶ Victor obtinet expensas snie nulla p̃stita cautione eẽptis ꝺtra eum pendeat lis restõis ad appellandum·h·d· Vel sic· Cautio de qua loquitur·c·suscitata·de resti·m inte·non habet locum quando expense petuntur·in quibus restitutionez petens extitit condemnatus·h·d·

Supposito· ·ccccclxxx·

¶ Quãuis res inter alios acta regulariter non noceat possessori·tñ de mãdato superioris contra ipm possessorem potest fieri executio·si lite pendente vel post sentẽtiã se intrusit·Et si dictus tertius negat se possedisse incumbit onus probandi asserenti illum possidere·h·d·

Si in casu. ·ccccclxxxiij·

¶ An quando sentẽtia lata inter duos

stigantes preiudicet tercio possidenti. hic habetur. xcoi. s. dc. Item supposito qp. p. et j. seqnti decisione.

Si sententia. ·cccclxxxiiij·

¶ Execuco sententie contra illum contra quem est lata fit absq; cause cognicone sed non sic contra tercium cum quo nouu iudicium inchoabitur nisi pars consentiret processui. h. d.

Fuit dubitatu. ·ccccxxxv·

¶ Sententia super dfertione appellationis a diffmtiua vel peremptoria exceptione habet vim diffmtiue sententie quia nichil restat ad agendum sed cognitum executioni demandandum. super dfertione vero appellacois a grauamine est interlocutoria que quo ad iudicē nūq; trāsit in rem iudicatam. h. d. concordat igitur. dci. lxxx vj. in titulo de ap.

Fuit dubitatu. ·cccxliij·

¶ Vbi de nullitate processus vel sententie agitur non est necessaria litis contestacō si de nullitate notorie constet ex actis. h. d. Vel sic. Si ex actis notorie possit constare de nullitate sententie vel processus tunc vidi vocatis partibus absq; obseruacōe alicuius ordinis iudiciarij reuocabit sententiā. Si vero resultat pbabile dubium. aut extra acta nullitas allegetur tunc ordo iudiciarius si pncipaliter agatur seruabitur. secus si incidenter. h. d.

Dubitatur. ·cccxliiij·

¶ Ordinarius qui tulit sententiam q est nulla ratione forme. potest parte vocata aliam ferre Si vero est nulla ratione processus incipiat de nouo. et iterum cognoscat. Si vero ē delegatus vel auditor functus est officō suo. Si executor est gīarū tā diu exequetur q diu suū mandatū adimpleatur. ut affectus iste in tpus longius cū dispendio ferri cōtingat. de of. de leg. si sup gīa. li. vj. et. l. quod tamen in pn. ff. de arbi. quod confirmatur per nō. Compost. et Io. an. in. c. capitulū sancte crucis. de reptis. vi. Item queri. et. c. ut circa. h. q. si. de elec. li. vj. et. c. significasti. de offi. delega.

Retento. ·cccxlv·

¶ Non valet sīa diffmtiua vel habēs vim diffmtiue lata contra citatum ad audiendam voluntatem auditoris. h. d.

Si executor. ·ccclviij·

¶ Valet processus executoris sīe factus in contumaciam licet per cursorem citet et protestatem non mittat. h. d. Vel sic. Executor rei iudicate q̄uis nō teneatur citare partē victam ad executionem sententie faciendā. tñ de urbanitate citat eā ad taxā fructuū et expensarū et ad dicēdum contra eius protestatem. h. d. Vel sic. Vocatus ad iudiciū etiā delegati comparere tenetur allegaturus dfensionē suaz q̄uis non fuit primus h̄ cōmunis. aut sīa vocacōis non cōtineat iurisdictōez vocantis dūmō narret tale quid. qō si verū foret comparere teneretur. h. d.

De appellationibus.

Attemptata. ·i·

¶ Attemptata appellacōe pendente post eius dfertionem p modū attēptati non remūt reuocāda. et racō est. quia tūc fingitur non appellatum. et ideo appellatione non existente in rerum natura nō dicuntur aliqua attemptata sed legitime facta. g̃ ut attēptata vocari nō debēt. h. d. pmo. usq; ad. vj. postea vero qui. h. d. Attemptata appellatione pendente ante ipius dfertionem si de ea notorie constet ex actis vel aliunde dum tamen legitime reuocari non debent. Ex quo infertur qp exceptio dfertionis est excepcō pūdicialis materie attemptatorum secundum compilatorem. decisionum. secundum vero maiorem partem dominorū de rota. h. d. De dfertione appellationis tanq; de preiudiciali est prius q̄; de attēptatis cognoscendum si de ea notorie constat ex actis. sed si non constat ut quia nō est pbata sed probanda tunc attemptata sūt ante omma reuocanda. h. d.

Si appellet. ·vij·

¶ Appellãs ab uno vel duobus grauãmimbz et gñaliter ab oñibz q̃ colligi possit exactis non ꝑt ꝓsequi ꝯuamna misi in appellacõe notiatim expssa·h·d·

Fuit dubitatũ. ·viij·

¶ In causa appellacõis interposite a diffinitiua una pte absente nõ est necria litis ꝺtestacõ·secus utraq; pte pñte et in pncipali ꝺtestacõ nõ sit facta·ꝺcor̃·dec·cccclxv·ubi smile dubũ·

Fuit dubitatũ. ·xi·

¶ Auditor datus in cã appellacõis interposite in ptibz cũ negocio pncipali statim ꝑt inhibere ꝺsulto de appellacõe·et ꝙ ꝑ eam sit cã ad se·ap·deuoluta·h·d·usq; ℞·sed pone·Secũ ꝺ·h·d·Auditor cui cõmissa est cã appellacõis nõ deuolucãs et negocij pncipalis cũ ptãte citãdi ad ptes iudicia quo statim inhibere ꝑt secundum equitatẽ canonicam et stilũ palacij·h·d·usq; ad ℞·sed qmd·Auditor cui cõmissum est negocium pncipale de speciali mandato pape cũ ptãte citãdi ad partes ꝑt inhibere citationem ꝺcretam licz nõ executa·h·d·usq; ad ℞·in causis vero·
Quarto auditor palacij in causis appellacõnũ ab auditore camere vel alijs iudicibz·statim parte citata ad dicẽdũ cõtra ꝺmissionem inhibere potest et causaz nunc̃ remittit·si penes se retinet·hoc dicit usq; ad finem·

Amo dñi. ·xx·

¶ Si causa appellacõis interposite a sententia auditoris camere vel alterius iudicis ordinarij vel ꝺlegati ꝺmittatur in rota·omnes termini ꝺbent ut in prima instantia obseruari·h·d·

Fuit dubitatũ. ·xxxi·

¶ Tempus triginta dierũ ad petendum apostolos currit a die appellacõis interposite nõ a die sntie late·h·d·Vel sic·Recipiẽdor apl̃or tpus currit a tpe appellacõis nõ sntie·h·d·sm veraz opi·Hostiẽ·que seruatur in rota·

Fuit dubitatũ. ·xl·

¶ Appellatus veniẽs ad curiaz q̃cunq; ꝓsequi potest appellacõz sibi nullatenus intimatã·h·d·sm opi·Jo·an·positam in glosa·c·causam·de elec·

Si fertur. ·lv·

¶ Citatus ad domũ cum hr ficte contumax infra decem dies a die notitie sentẽtie poterit appellare·h·d·

Si appellatus. ·lxviij·

¶ Si appellatus infra terminũ ab homine assignatũ appellãti ꝺmissioz impetret illa diligẽtia ꝓdesse appellãti·ideo si post·x·dies appellatus ꝓcedit in cã appellãs poterit se defendere·qz tale ℞ptũ impetratum p appellatũ est ꝺmune·h·d·

Si iudex. ·lxxiij·

¶ Si iudex det acta ꝑ aplis reuerentialibz·appellacõi deferre videtur·h·d·

Si auditor. ·lxxvij·

¶ Auditor qui pnũciat appellacõnẽ defertam ꝑt reponere appellantem si de sua diligẽtia doceatur·h·d·

Si post. ·lxxxi·

¶ Elapsis tẽporibz·c·statuimus·de elect·li·vj·ps pñs potest ꝓcedere etiã tribz alijs citationibus obmissis·qz dicte citationes non sunt de substantia·si de bene esse·h·d·

In causa. ·lxxxv·

¶ Valet intimatio appellacõis facta in eccia prochiali de q̃ agitur·et etiã in eccia cathedrali·h·d·Vel sic·Quo ad deuolui dũ cãm ad curiã sufficit qd appellacõ intimetur in eccia prochiali de qua agitur et etiã in cathedrali alia diligentia nõ facta de eo psonaliter·h·d·

Si a sentẽtia. ·lxxxviij·

¶ Clem·appellãti·de appell·nõ vendicat sibi locum ubi a lata sententia sup attemptatis appellatur·h·d·

Si a pnũciacõne. ·lxxxix·

¶ Judex qui pnũciauit appellationẽ de sertam ad dcendũ de sua diligentia po test reponere appellantem·h·d·

Judex. ·xciij·

¶ Judex appellationis a grauamine po test literas arrestare et testes affuturos recipe·h·d·Vel sic· Judex ad quẽ arre stat lras et testes recipit affuturos·h·d·

Si iudex. ·cxvij·

¶ Sufficit appellanti in partibus a diffi nitiua infra terminum prefixum ad pro sequendum iter arripere·h·d·

Licet. ·ci·

¶ Judex appellationis potest pronunci are appellationem deserta seu sententi am confirmare·h·d

Fatalia. ·cv·

¶ Fatalia non currunt appellanti sup at temptatis procedenti·h·d·Vel sic· Prosecutio attemptatorum impedit cur sum fatalium·h·d·

Capitulum· ·cvij·

¶ Capitulũ·oblate·de ap·de nõ fuemẽ do impetrãdo nõ habz locũ in curia·h·d· Vel sic·c·oblate·de ap·nõ habz in rõma na curia locũ ubi stati appellatus pt im petrare iudicẽ qz in ipa curia index datur ex officõ·extra curiã vero impetrãs habet quẽ v[illegible] si tradicatur in audiẽtia aut citius fims litibz imponatur·h·d·

Maior. ·cxvij·

¶ Causa bñficialis p appellacõz extra iu dicialẽ legitime deuoluta remanet in cu ria etiã appellacõe cessta ita qz in ea pt p cedi pte tñ de nouo citata·scõm compila torem decisionum·cuius aliqui contra·h· ·d·Vel sic· Appellatione extraiudiciali legitime intimata deserta nichilominus negociũ principale remanet in curia ro mana ad cuius prosecutionem opus est noua citatione·hoc dicit·

Valet. ·cxx·

¶ Appellationis intimatio potest fieri p quemcũqz etiam non habentem speciale mandatũ dũmodo de appellacõne et inti macõne per auctenticã sceptam cõstet· h·d·Vel sic·appellacõ sme mandato inti matur p quemcũqz·h·d·

Si iudex. ·cxxxi·

¶ Validus est pcessus factus penden te termino ad recipiendũ apl'os·h·d·cuius multi dc·teneãt oratum·

Si post. ·cxxxij·

¶ Si post inhibicõz index a quo pcedat irritus est processus·h·d·Vel sic· Processus factus post appellationem le gitimam·et multo fortius post inhibicõ nem est irritus etiam si contingat appel lationi renunciare·h·d·Vel sic· Inhibicõ reddit pcessum nullũ etiã secu ta renũciatione appellacõi·h·d·

Appellans. ·cxxxv·

¶ Appellãs in causa bñficiali post tẽpo rã·c·statuimus·de elec·li·vj·quãdocũqz infra annũ vemens pcedere potest etiam in contumaciam appellati·h·d·

Appellatus. ·cxl·

¶ Appellatus in cuius presentia fuit ap pellatum in causa beneficiali infra decem dies a tempore sententie de equitate au ditur appellans·h·d·

Si appellatur. ·cxli·

¶ In causa grauaminis post cõz secũdus auditor pronunciauit male appellatum· et remisit causam quamuis ab huiusmo di pronunciatione fuerit appellatum·p mus auditor a quo fuit appellatum sta tim potest in principali procedere donec de nouo sibi fuerit inhibitum·quoniam p ma inhibitio iam erat extincta·hoc dicit· Vel sic et breuius·

¶ Judex a quo potest in causa sibi remis sa p secundũ auditorem a quo est appel latum statim in pncipali pcedere donec sibi sit inhibitum·h·d·

In causa. ·cxlij·

¶ Appellatio iudicialis ltime intimata causam bnficialem devolvit ad curiā. hoc .d. Vel sic. Devolvitur cā sup beneficio si ob aliquā exceptionē ltimā nō admissa fuēit ad se. ap. appellatū. huiusmodi appellacōis intimacōne secuta. h. d.

Auditor. ·clvi·

¶ Auditor cause appellacōis sme noua omissione pt de desertione cognoscere. h. d. Vel sic. Iudex appellacōis. si de eius desercōne excipiatur pt de hmōi desertione cognoscere sme aliqua noua omissione. qz in dicis est cognoscere an sua sit in risdictio. hoc dicit.

Si certus. ·clvii·

¶ Terminus appellāti ad se pntandū se di apostolice statutus extra curiā exigit psonalē pntacōem vel protestacōez in valvis palacij iuxta morem dicte curie. Si aūt in curia hmōi terminus sit statutus stringit dictū appellantē ut infra terminū omissionē signandā pntet vicecācellario sipt. alio qū de hoc protestetur. Si ad psequēdū appellacōez terminus sit statutus tūc sufficit itineris arrepcō infra terminū. h. d. Vel sic. Sufficit appellāti iter arripe infra terminū ad psequēdum pfixum. sed cum pfigitur ad se pntandū tūc requiritur psonalis pntacō. et non sufficit qz iter arripuerit. h. d. et an p dicta pcedāt quādo talis terminus pfigitur in curia. ibi vide.

Si appelletur. ·clxi·

¶ Auditor cause appellacōis interposite a cassacōne electōis vel a denegacōe confirmacōis confirmat electōem et cōfert bnficiū tanqz debitū. h. d.

Si in causa. ·clxxi·

¶ Intimacō appellacōis tūc dicitur legitime facta appellato vel eius procuratori qn plecto auctētico tenore ipius et ipius copia sibi data et ei tradita in forma auctētica si appellatus eam petierit. quo casu sme alia lectura sufficit. aliter facta appellacō non devolvit. h. d. Vel sic. Appellacō sub smplici copia non sub manu publica appellato data nō dicitur esse legitime intimata. h. d.

Si pars rea. ·clxxviii·

¶ Appellans lite contestata sup principali negocio potest petere revocationem attemptatorum sicut ultimo spoliatus. hoc dicit. Vel sic. Attemptata post appellationem peti possunt revocari litis contestatione super principali non obstante. hoc dicit.

Licet. ·cxc·

¶ Licet ficte contumax infra decem dies a tempore scīe valeat appellare facta tamen per iudicem a quo post decem dies a tempore sententie non admunt pviam attemptatorum revocanda. hoc dicit Vel sic. Attemptata infra decē dies post sententiam latam a qua tempore scientie infra decem dies p ficte ptumacē est appellatū nō revocantur p modū attēptati ffi beneficio iustitie dicto prius de hoc in causa appellacōis. h. d.

Si auditor. ·cxci·

¶ De desertione appellacōis cognoscat iudex a quo extitit appellatum virtute noue commissionis ad eum obtente. qz ista est alia causa a principali. hoc. d. vel sic. Auditor solet in curia pfigere terminum decem dierum ad prosequendum de stilo. hoc dicit. Vel sic. Deferens appellationem per nouam cōmissionē de ipius appellacōis desertione cognoscit. h. d.

Quoad. ·cxciii·

¶ Quoad revocacōnē attēptatorz post appellacōnē a diffinitiua nō sufficit confessio appellati qz infra decem dies fuerit appellatū. hoc dicit. Vel sic. Nō sufficit appellanti pbare pfessionē appellati appellationem interpositam fuisse. nisi de illa legitime constet. h. d.

Si ab excōicacōe. ·cxcvi·

¶ Si nolēs rndere libello excommunicatur et propter hoc si excommunicatus appellet. et faciat inhiberi primo auditori per iudicem appellationis predicti

auditoris. processus postea factus in pn̄cipali nō valz. h. d. Vel sic. Processus est nullus factus post mhibicōz. h. d.

Appellatus. ·ccvij·

¶ Appellatus nō p̄t p̄sigere appellāti termīnū ad appellacōz p̄sequendū licet possit appellnc̄one approbare et petere q̄ infra certū terminum veniat appellās cum oīmibus actis iuribz et monumentis ad curiam vel quod procuratorē sufficienter mstructum transmittat. h. d. usq; ad. ¶. ex premissis. qui. ¶. hoc dicit. Appellatus si petierit q̄ appellās veiat cū oīmibz iuribz et mommentis ad curiam. si sme illis iuribus comparet pro eis ulterior dilatio sibi non dabitur. h. d.

Appellatio. ·ccxiij·

¶ Appellacō alterñatiua puta ad papā vel archiepiscopū seu ep̄m in partibz mtposita valet et tenet. h. d.

Si immediate. ·ccxiiij·

¶ Si immediate post appellacōz a diffmtiua p̄sententur omissio p̄sumitur q̄ aīn appellacōz fuerit impetrata. h. d.

Si contra. ·ccxxviij·

¶ Presūptus ordīax qui nō fuit psonaliter citatus vel apprehensus a die scientie infra. x. dies auditur appellās infra quos petēs restitōz nō auditur ex iusto impedimēto ad appellādū quis restituitur aut ex iusta causa per supplicacōz admittitur. h. d. Vel sic. Quā diu quis p̄t appellare restitutionem adūsus sententiam petere non poterit. hoc dicit.

Adherentes. ·ccxxix·

¶ Adhesio appellacōi debz fieri infra tpus infra qō potuit appellari. h. d. Vel sic. Appellatio ab excōicatione p̄tegit etiam adherentes eidem. h. d.

Si rector. ·ccxxxviij·

¶ Appellās a visitacōe epi p̄textu exempcōis vel p̄scripcōis p eum allegate et petēs revocari attēptata nō auditur nisi p̄mitus exempcōe p̄bata. h. d. Vel sic. et magistralius. Si appellanti resistit iūs cōmūe nō p̄ius revocātur attēptata quā ipe appellās veritatē cause sue appellationis p̄bauerit. h. d.

Ordinauerunt. ·ccxli·

¶ Auditor habēs dūtaxat articulū ḡuaminis vigore spēalis cōmissionis cōtinentis alia q̄ grauamen ad aliquē actū procedere nō poterit nisi prius articulo grauaminis expedito. hoc dicit.

Si possessor. ·cclxxi·

¶ Capitulū. ut circa. de elec. li. vj. nō extēditur ad illū q̄ in sua appellacōe dixit se canonice institutū. et aduersario ius nō competere. hoc dicit.

Licet quis. ·cclxxxvi·

¶ Productō instrumēti appellacōis aduersarij cū p̄testacōe inquantū ꝺtēta faciāt p eorē. nō nocz p ducēti. q̄tus in eo ꝺtineātur aliq̄ que faciāt ꝺtra eum. h. d. Vel sic. Producēs iūstrumentū hoc exp̄sso videlicet in quantū in eo ꝺtenta p se faciāt rē. non videtur p̄iteri si qua in eo sūt que faciūt cōtra eum. hoc dicit.

Si quis. ·cclxxxvij·

¶ Si p nūcietur suspensionē petitorij locum nō habere et ob hoc appelletur et iudex deferat et postea in possessorio p̄cedat p̄cessus est nullus. hoc dicit.

Licet appellationem. ·ccxc·

¶ Juri futuro seu appellationi interponende simpliciter renunciari non potest sed per pactum expressum sic. hoc dicit. Vel sic. Facilius renunciatur iuri quesito. q̄ quesito. hoc dicit. Vel sic. Per pactum appellationi future renunciatur. tacite et expresse. interpositve vero p actum contrarium. h. d.

Licet. ·ccxcij·

¶ Si in instrumento diligentie prosecucōis appellationis in cancellaria presentato contineatur commissio alterius tenoris quam fuerit illa que fuit in iudicio

presentata·huiusmodi variatio nō nocet dūmodo in utraq; ordine cātur nomina psonarum litigantiū cause et iudicis a quo fuit appellatū·ex quibus possit liquido cōstare de mente volentis dictā appellationem psequi.h.d.

Si appellatus. ·cccxcviij·

Si post appellacōnem et terminū assignatū appellanti appellatus omissionez impetret vigore cuius p̄cedatur mcā validus ē p̄cessus·dūmodo appellans doceat de diligentia sua·h·d·

Attemptata ·cccxij·

Attemptata post appellationē extraudicialē p iudicē vel p partem nō sūt revocanda p modū attēptati. ante q̄ intimetur eisdem·h·d·

Si reus. ·cccxiij·

Gra impetrata p appellātē post insinuationē appellacōis facta aduersario cuius gra erat invalida de qua mōtionē nō fecit valz nec p̄t propter taciturnitatē eius de surrepcōne impugnari·h·d·

Si possessor. ·cccxix·

Presumitur appellacō infra decē dies a die noticie appellātis interposita·h·d·Vel sic·Appellatio facta post·x·dies a tēpore grauamis cām b̄ficialē nō devolut·ꝫ facta infra·x·dies a die scie sic·h·d

Si appellatus. ·cccxxiij·

Causa semel in curia devoluta ibi semper remanet tractanda·et si ecōtra appellatur ab executione p̄cessuū licet ipi appellacōi non detulerit pro confirmacōe suorū iurium·michilominus illaz prosequi p̄t·hoc dicit·

Si a iudice. ·cccxxxix·

Camerarius vel eius āuditor non p̄t se intromittere de causis extra·ro·cur·ad pa pā p appellationē devolutis·h·d·

Auditor. ·cccxl·

Si omissa est auditori vel executori taxatio fructuū vigore talis omissionis potest illos taxare nedū usq; ad tēpus ultime sentētie ꝫ etiā usq; ad tempus taxationis ipsor·hoc dicit·

Si omittatur. ·cccxlvi·

Si appellatus facit omitti causaz et causas quā seu quas movet seu movere medit otra appellantē sup eodem b̄ficio cum p̄tāte citādi in curia et extra et ad p̄sedendo de appellacōne p̄t p audientiā p̄cedere contra ipsum·h·d·

Licet in causa. ·cccxlvij·

Attemptata post et otra appellacōnē a grauamine nō revocantur·nisi p̄us cōstiterit de grauamine·vel q̄ appellās se illud obtulerat p̄baturū·h·d·

Si appelletur. ·cccxlix·

Si in partibus ab executione triū sententiarū vel unius que transiuit in rē iudicatā causis rōnalibus appelletur·iudex tñ in curia inhibere non p̄t·nisi post q̄ sibi de illor veritate constiterit·h·d·

Licet officialis. ·ccclij·

A delegato officialis episcopi ad certam causam ad ipsū officialem·vel ad episcopum appellatur·h·d·Vel sic·A speciali delegato episcopi vel eius vicarii generalis ad ipsū episcopū vel eius vicarium potest et debet appellari·hinc est q̄ a vicario generali sup collatione beneficii vel alio articulo specialiter sibi ab episcopo omisso·p̄t ad eundem episcopū appellari·cum nō m̄ ꝫ in generali cōmissione episcopi et vicarii unū et idem esse cōsistorium censeatur·h·d·

Si appelletur. ·ccliij·

Tenet appellatio a diffinitiua cui delatum est·et terminus prefixus·quamvis apostoli petiti fuerint non tamen instanter·hoc dicit·Vel sic·Valet appellacō eius qui appellavit·et cui iudex apostolos dedit·licet non instanter petierit·hoc dicit·

Si auditor. ·cccl vij.

¶ Is pro quo lata est sententia sme cõdemnacõe expensarũ ꝑt appellare ab illa omissione cõdemnacõis expensarũ et denuo illa petere·h·d·Vel sic·
Victor ab omissione ꝺnacõis expensarũ etiã ꝑ eum non petitarũ poterit appellare et denuo illas petere·h·d·

Si appelletur. ·cccl ix·

Si iudex a cuius diffinitiua appellatur appellacõi deferat et post triduũ terminũ ad ꝓsequendũ ꝑfigat valet talis ꝑfixio termini·h·d·Vel sic·Iudex a quo post delationem appellacõis ꝑt appellanti terminum ad ꝓsequendũ appellacõꝫ statuere in delatione appellationis vel apostolorum assignacõne et non requiritur partis appellate vocatio cum sit actus extra iudicialis·h·d·

Fuit dubitatum. ·cccl x·

¶ Pendente termino ad dandũ apostolos sup appellacõe a diffinitiua iudex impetrari non ꝑt quomã apostoli sunt pars appellationis·h·d·Vel sic·Ante dationẽ apostolorum a diffinitiua potest commissio impetrari·secus a grauamine secundum gregorianã constitutionem·h·d·

Fuit dubitatũ. ·cccl xiiij·

Appellacõ interposita ad papam tres operatur effectus·ꝑmũ·quia causam appellationis et negocium principale devolvit ad curiam·Secundum·quia pars appellata citatur ad curiam·Tercium·quia appellatus potest prosequi nullitatẽ sententie late·sicꝫ multum expedit appellato facere pronunciari appellationem nõ forte desertam·hoc dicit·Vel sic·
A sententia nulla appellatur et in vim talis appellationis potest appellatus ꝓsequi nullitatem ipius·

Ex hoc. ·cccl xvi·

¶ Si iudex non defert appellationi re integra de voluntate partium reassumit iurisdictionem·secus si deferat aut appellatio sit superiori presentata cum tunc ad eum sit principale negocium devolutum nisi per superiorem causa ad primũ delegatum iudicem remittatur·partes tamẽ ad iudicem ordinarium possunt redire·hoc dicit·Vel sic·
Appellationi cui per auditorem est delatũ partes renunciare non possunt·h·d·

Cum iura. ·clx vij·

Presumptus contumax qui non fuit personaliter citatus vel apprehensus a die scientie infra decem dies auditur appellans infra quos petens restitutionem non auditur ex iusto tm impedimẽto ad appellãdum quis restituitur·aut ex iusta causa per supplicationem admittitur·hoc dicit·Vel sic·Presumptus siue fictus contumax a die scientie infra decem dies a die note sententie poterit appellare·hoc dicit·Vel sic·Citatus per edictum infra decem dies a die note sententie poterit appellare·hoc dicit·Vel sic·
Manifestus contumax·quia personaliter apprehensus aut quia scivit et ire noluit·aut quia per friuolam appellationẽ a iudice recessit a die scientie infra decem dies non auditur appellãs quamvis de stilo palacij audiatur si infra decem dies a die late sententie non autem scientie appellavit·hoc dicit·

Si a diffinitiua. ·cccl xviij·

¶ Iudex appellationis potest addere et minuere sententie continenti plures articulos in favorem appellantis tunc melius probantis·h·d·Vel sic·
Iudex ad quem ad instantiam appellati supplere potest sententiam iudicis a quo hoc dicit·

Si appelletur. ·cccl xix·

In presentia iudicis si publice habeat potest debet appellari vel alius in eius absentia legitima protestacõne super hoc facta et tenet huiusmodi appellatio·hoc dicit primo·

¶ Quamuis deferatur appellationi interposite a diffinitiua tamen apostoli per appellantem peti debent·quos iudex a quo dat reuerentiales et dat etiam acta pro apostolis·h·d·Vel sic.

¶ Si iudex non se exhibeat in publicum sufficit ante domum suam appellare et apostolos petere·h·d·

Si episcopus. ·cccl xxiiij·

¶ A speciali delegato episcopi vel eius vicarij generalis ad ipsum episcopum vel eius vicarium poterit et debebit appellari hoc est q a vicario gnali sup collatione beneficij vel alio articulo spāliter sibi ab episcopo commisso potest ad eundem episcopum appellari cum non in hoc sed in generali commissione episcopi et vicarij vnū et idem consistorium censeatur·h·d·Vel sic·A collatione facta per vicarium episcopi de spāli mādato ad ipm episcopū appellatur·h·d·Vel sic.

Non valet commissio episcopi facta suo vicario generali q renūciacōi certi beneficij recipiat et conferat·h·d·

Fuit dubitatū. ·cccl xxxvij·

¶ In causa beneficiali appellans et non prosequens suam appellationem appellato tamen psequente si in huiusmodi causa appellationis succumbat iterum nō auditur appellans·secus si fuerit appellatus·restituitur tamen dictus appellans ad iterum appellandum et etiam prosequendum si se legitime probauerit impeditum·hoc dicit·Vel sic.

Appellans in causa beneficiali in cuius cōtumaciam processum est et sententia lata contra eum ab ea iterum non poterit appellare·hoc dicit·

Si appelletur. ·cccl xxxviij·

¶ Appellatio contra formam debitam ad papam etiam interposita non duoluit negocium etiam ad sedē apostolicam nisi iudex a quo illi detulerit·h·d·Vel sic.

Appellatio vna voce in causa beneficiali sme scriptis iudicialiter in partis presentia interposita causam ad romanam curiam non duoluit nisi per iudicem a quo fuerit delatum eidem·hoc dicit·

Si tres. ·cccxc.

¶ Si a duobus delegatis quibus tercius suas vices cōmisit donec eas duxerit ad se reuocandas appelletur ad papam valida est appellatio·h·d·

Si appelletur. ·cccxcij·

¶ Iudex appellationis a grauamine de attemptatis lite pendente coram primo iudice non cognoscat·h·d·

Si feratur. ·cccxciij·

¶ Tercius appellans a sententia contra possessorem beneficij lata pro suo interesse sequestrum impedire non pt·h·d·

Si auditor. ·cccc x·

¶ Si appellans in termino statuto vel prorogato vel anticipato non cōpareat non tamen sue appellationi renunciat·dummodo in primo termino debito modo apostolos petierit quos si non petiuisset et iudex non dedisset apostolos deserta esset appellatio et iurisdictionem iudex retinebit·hoc dicit·

Si appelletur. ·cccc xvi·

¶ Valet processus primi auditoris post inhibitionem secundi cui causa appellationis manifeste frustratorie fuit commissa factus·hoc dicit·

Vel sic·Si causa appellationis manifeste friuole cōmittatur et iudex inhibeat nihilominus tenz p̄cessus p̄mi iudicis·h·d·

Si appelletur. ·cccc xx vij·

¶ Vbi appellatio duoluit causam ad curiam romanam appellatus procedere potest per audientiam contra appellantem absentem·secus si post annum procedat petens appellationem pronunciari desertam·quoniam tunc appellans citari debet de partibus vel alias legitime personaliter·hoc dicit·

Si a diffinitiua. ·cccc xx viij·

¶ Appellatus si velit in causa desertionis

procedere coram iudice in curia impetratio necesse habz ptē citari de ptibz facere secus in causa appellacōnis pncipale negociū tuoluente. h. d. Vel sic.
Si causa p appellacōz ad curiam deuoluta appellatus causam dessertionis solū cōmitti faciat non ꝓcedet nisi ptē vocata. ℔ dicit. Et sententia est ipo iure nulla lata contra non legitime citatum. quod est verum in diffinitiua. ℔ in interlocutoria vim diffinitiue non habente bene valet parte non vocata. hoc dicit.

Si in causa. ·ccccxxxiiij·

¶ Appellatio per falsum procuratorem facta valet. et etiam tacite procedendo in ea ratificatur. h. d.

Fuit dubitatū. ·ccccxl·

¶ Victor obtinet expensas sentētie nulla prestita caucōne quamuis contra eum pendeat lis restitutionis ad appellandū. hoc dicit.

Si appelletur. ·ccccl xiiij·

¶ Sententia lata post inhibitionem reuocatam et post appellationem ab interlocutoria vel grauamine ante diffinitiuā illato non reuocatur per modum attemptati nisi prius cognito de appellacōne et eius vera causa reperta. hoc dicit. Et arta hoc vide casum singularem. in. c. ex parte ade. de testi.

Si ille. ·ccccl xxviij·

¶ Appellationi renunciare non videtur qui una sua coram auditore producit ad finem ut in execution sententie supersedeat. secus si ab eo citationem peteret vel aliquid aliud quod non posset nisi per iudicem expediri. h. d.

Si appellatus. ·ccccl xxxix·

¶ Si appellatus appellationem cōtra se interpositam et sibi non intimatam post mensem a die interpositionis. si instrumētum appellationis deuenerit ad manus suas. post. xj. menses ab interpositione cōputandos incohauerit et prosecutus fuerit causam per audientiam valebit processus. hoc dicit.

Si papa. ·ccccxc·

¶ Papa cum cācellario existente in anagnia. et auditoribus in roma et auditor ferat sententiam in roma et appelletur ab ea et pfigat terminū decem dierū sufficit appellanti iter arripere. h. d.

De ofirmatione utili vel inutili.

Clausula. ·lv·

¶ Clausula dūmodo ex ordine in confirmatione pmi consueta nō intelligitur de ordine dato sed de acceptatione. h. d.

Papa. ·ccxxxiiij·

¶ Papa confirmando dimembrationes supradictam ex certa scientia censetur solemnitates sed non substantialia supplesse. hoc dicit. Et de significato istorum vocum ex certa scientia vide in cle. si summus. de sen. ex. Vel sic. Confirmatio papalis ex certa scientia facta. confirmat inualidum. supplet solemnitatū defectus. sed non substantialia.

De emancipationibus.

Emancipatio. ·clxxxi·

¶ Valet emācipacō fcā de clerico p prēz coram iudice laico q̄ est iudex pris. h. d.

De cessione actionis.

Cessio. ·clxxx·

¶ Cessio actōis mote p prēz in filiū clerici cum emācipatū extra laicū valet. h. d.

Actiones. ·clxxxij·

¶ Actiones reales cedi possunt p nō possidentē. h. d. Et quid transeat in cessionarium p talem cessionem et quomodo agere potest hic plene notatur.

De taxacōnibz rerū ablatārū.

Licet. ·cccij·

¶ Ad taxationē rerū ablatarū faciendā p iudicem pars vocanda est. sed non ad

delationē iuramenti ptī faciēdam·h·d·

De impetrationibus.

Extra rotam. ·cccclxxi·

¶ Gratia noue ꝓuisionis in qua est tacitus defectus de quo papa potuit habere scientiā ex dispositione uiri uel ex regulis cācellarie nō ē surrepticia·h·d·Vel sic· Omis taciturnitas nō uiciat gr̄az apostolicā ꝛ illa tantū quā si papa scuisꝫ gratiā denegasset·h·d·Vel sic·
Mauis est uicium surrepcōis in exp̄mēdo q̄ in omittendo et tacendo·h·d·

Suppositio. ·ccccclxxij·

¶ Per citacōz cursoris nō dicitur lis pendere·h·d·p̄mo· Impetracō bñficij non est subrepticia in qua nō est fcā mencō de decreto citacōis et eius execucōne·h·d·

De cōputacōe annoꝝ dñi.

A natiuitate. ·lij·

¶ Fit cputacō annoꝝ dñi a natiuitate nō a circūcisione seu purificatione·h·d·

Secundum. ·cxi·

¶ Annus incarnacōis uocim secundū cursum anglie et francie incipit post mensem marcij· hoc dicat·

¶ Liber tercius.

De clericis cōiugatis.

Si clericus. ·ccv·

¶ Non sufficit clerico coniugato per laicum iudicem capto docere de clericatu q̄ ad effectum remissionis faciende ecclesiastico· sed ꝺ oportebit eum docere ꝑ literas q̄ cū uxica et uirgine detraxerit et habitū portauerit clericalem·h·d·Vel sic· Iudex ecclesiasticus cognoscat si clericus coniugatus p laicū detentus cōtraxerit cum uxica et uirgine et habitū detulerit clericalē p̄iusq̄ remittatur ad eum·h·d·

Uxor. ·ccvi·

¶ Uxor clerici cōiugati potest cōstituere procuratorem ad agendum et defendendum p̄ suo marito detento·h·d·

De prebendis.

Fuit dubitatū. ·xvij·

¶ Impetrans in forma pauperum qui infra mensem sup̄ purificanda gr̄a diligentiam suā fecit potest post mensem uacans beneficium acceptare·h·d·Vel sic· Acceptare potest beneficium habens gratiam in forma pauperum illa non purificata· si per eum nō stetit quominus purificacō facta foret·

Si mandetur. ·xxviij·

¶ Clausula quouis alio modo respicit psonam dūtaxat expr̄ssam·Vel sic·Clausula quouis alio modo includit omnē modum uacandi p̄ personam expressam·h··d·Vel sic· Impetrans cum clausula quouis alio modo sufficit q̄ p̄bet unū modū uacādi in gr̄a exp̄ssuz p eāde psonā nō p diuersas·h·d·Vel sic· Impetrās exp̄mere debet certū modū uacandi ex certa psona·et tunc clausula·seu quouis alio modo comprehendit alium modum ex dicta persona ꝓuenientem·h·d·

Licet. ·cxiiij·

¶ Motus ꝓprius licet tollat qualitates extrinsecas non tamen intrinsecas puta curam principalitatem beneficij nec ledit ius tercij nec gratiam ampliat nec dispensationem irregularitatis uel alterius inabilitatis inducit·

Sufficit. ·cxxvij·

¶ Acceptanti beneficiū sufficit p̄bare beneficium ante acceptationem uacasse licz testes uerum tempus uacationis non dicant·h·d·Vel sic·Acceptatio facta infra tempus debitum p̄sumitur licet de tempore mortis non dicat·h·d·

Si duo ex tribus. ·clxix·

¶ Duo de executoribus gratie pauperis dati cū clausula·q̄ si nō omes ꝛc·quousq̄ esset de impedimento tercij ad eius purificationem ꝓcedere non possunt·h·d·

De thesauraria. ·clxxvi·

¶ Vtrum thesauraria ·decānatus· et prepositura ·de iure cōmuni· sit dignitas et sonet in nomine dignitatis ·et concluditur· q̄ attenditur cōsuetudo et reputacō que in talibus multū operatur ·et dic· q̄ dignitas ecclesiastica cognoscatur ex tribus. Primo quando habet administrationem rerum ecclesie cum iurisdictione ·ut· lxxxix ·di· volumus ·et cētesima· ·di· diacon· Secūdo quando habet nomen dignitatis et prelationem siue prerogatiuam in ecclesia ·tam in choro q̄m in capitulo· licet nō habeat administrationem rerum vel iurisdictionem ·de consue· cum olim ·et de institu· cum venissent. Tercio quando in ecclesia est consuetudo q̄ illius officium habeatur p̄ dignitate ·Vel sic· Dignitas in ecclesia dicitur illa que habz administrationem admixtam cum iurisdictōne· ps̄onatus vero vel officium q̄n habz administrationem sine iurisdictione ·h·d·

Acceptatio. ·cxcviij·

¶ Acceptacō et opcō facta p excōicatū valent cum fiat facti ·s̄z prouisio· et collacō ei facta non ·quia sunt uris· ·h·d·

Habens gratiā. ·cxcix·

¶ Omnis modus vacationis et prouisionis venit quando nullus spēalis modus in gratia est expressus ·h·d· ·Vel sic· Papa potest adicere gratijs suis formaz quam vult ·et idem in priuilegijs· ·h·d· ·Vel sic· Modo vacandi nō expresso omnis venit ·hoc dicit·

Habens gratiam. ·cc·

¶ Habens gr̄az in certa eccia de bñficio mibi vacaturo p̄t acceptare bñficium vacās in ambitu cimiterio vel capellis ip̄ius ecclesie contiguis situatum ·h·d·

Si mandetur. ·ccxxi·

¶ Si mandetur p̄uidere alicui de maiori p̄benda valet gr̄a ·licet ibi· sint medie et minores ·et· poterit impetrās maiorē acceptare et de illa sibi facere p̄uideri ·h·d· ·Vel sic· Habens gratiam ad maiores et minores p̄bēndas potest etiam medias acceptare ·hoc dicit·

Voluerunt. ·ccxx·

¶ Si mādetur p̄uideri alicui de aliquo bñficō i certa eccia de vnico ibi existēti nō p̄uidebitur ·h·d· ·Vel sic· Si mandatur alicui de bñficio p̄uideri si non sit ibi nisi vnicum in illo non valet gratia suum sortiri effectum ·h·d·

Licet. ·ccxxiij·

¶ Si ostet de corpore bñficij licet erretur in acceptacōne· valet acceptatio que est mentis seu voluntatis declaratio et tendit ad executionē gratie sed nō valet p̄sus̄io carens certo p̄uisionis modo ·h·d· ·Vel sic· Valet acceptatio de certo beneficio licet in nomine illius per quem vacat erretur ·sed prouisio non· ·h·d·

Si .A. habens. ·ccxxiiij·

¶ Non valz tercia gratia nō faciēs mēcionē de p̄ma nondū extincta ·s̄z de secunda in qua oblatio facta est de p̄ma dimittenda ·h·d· ·Vel sic· Tercia gratia licet faciat mentionem de secunda et secunda de prima non valet ·h·d·

Habens gratiam. ·ccli·

¶ Impetrās beneficium cum cura vel sine cura potest ad collacōnem de tam ꝛ cetera acceptare prebendam collegiate ecclesie sed non cathedralis ·h·d· ·Vel sic· Expectans ad collationem episcopi et capituli potest acceptare prebendam ecclesie cathedralis si non est excepta ·h·d· In contrarium videtur esse regula domini urbani que incipit. Item ordinauit dominus noster ꝛc̄·

Licet. ·ccxcv·

¶ Non solum valor certi beneficij impetrandi sed etiam obtentorum debet per impetrantem exp̄mi secundum communem extimationem cum sit pars gratie sue secundum regulam domini gregorij ·xi· sed circumscripta regula valorem obtentorum in sua impetratione exprimere non tenetur nec probare nisi aliquod illorū

obtentorum se dimissurus obtulerit·h·d·

Purificatio. ·ccc·

¶ Purificatio gratie facta p executorem in forma pauperū ad instantiā cōsanguinei non habentis mandatum valet·h·d· Vel sic. Gratia in forma pauperum purificari potest per executorem ex officio etiā in absentia impetrantis ad instantiam cōiunctē persone·h·d·

Habens· ·cccxx·

¶ Habens gratiā in forma dignum arbitramur·ꝑ infra mensem ante purificacōz gratie beneficiū cadens in sua gratia acceptare·sed non facere sibi p̄iudicij·h·d· Vel sic· Ante purificacōnem gratie acceptatio beneficij cadentis in gratia facta infra mensem valet dūmodo fiat postea purificacō quandocūq; sed promissio facta p executorem ante gratie purificacōnem est inualida·h·d·

Supposita. ·cccxxvi·

¶ Idoneus ad canonicatum ecclesie cathedralis reputatur qui·xiiij·annum cōpleuit·h·d· Vel sic· Prebende ecclesie cathedralis nō nisi existentibz in quarto decimo anno conferuntur·h·d·

Habens· ·cccxxxi·

¶ Expectatiuus post mensem p̄bendam acceptare nō potest nisi fuerit iam canonicus racōne cuius canonicatus debet sibi p̄benda conferri dummodo non fuerit alteri debita·hoc dicit· Vel sic· Habens canonicatum sub expectacōne prebende potest prebendam vacantem re integra post mēsem acceptare·hoc dicit·

Tu obtinens· ·cccxxxii·

¶ Per rescriptum gratiosum ad beneficium vacaturū ius quesitū alteri specialiter in dicto beneficio non tollitur nisi specialis mencō de eo fiat et ideo prima gratia ad certum beneficium vacaturum impetrata non absorbetur per secūdam gratiam ad idem beneficium ut vacans impetratū in qua non fit mentio de p̄ma·h·d· Vel sic· Rescriptum gratiosum per quod alteri preiudicium infertur non valz nisi de primo faciat mentionem·puta impetrauī beneficium vacaturum per assecutionem ꝛc· tu impetras q̄ possis illud permutare·nō valet tua impetratio·h·d·

Supposito. ·cccxxxiiij·

¶ Promotus ad aliquā dignitatem potest impetrare q̄ p̄mā dignitatē retineat cū sedā·cum decreto q̄ p̄ma non vacet per assecutionem possessionis secunde dignitatis vel per munus consecracōis·et talis impetratio valet·h·d· Vel sic· Si papa dispensat cum promoto ad episcopatum q̄ retineat beneficium spectans ad presentationem laici hec impetratio et dispensatio tenent et valent·h·d·

Si papa· ·cccl xxxv·

¶ Habens gratiam in forma dignum arbitramur·cū clausula retrotractiua si cōcurrit in data cū habente gratiam puram puta in forma laudabilia secuta purificatione gratie sue conditionalis ante vacationem beneficij debet preferri in assecutione eiusdem beneficij alteri habenti gratiam puram quacunq; sua diligentia non obstante·h·d· Vel sic· Clausula retrotractiua perinde ꝛcetera trahitur ad tempus ad quod refertur·h·d·

Fuit dubitatū· ·cccxlvi·

¶ Inductio in possessionem beneficij acceptati facta per executorem vim collationis habere censetur·h·d· Vel sic· Inductio in possessionem beneficij facta ab eo qui habuit potestatem conferendi vim collationis habet quam etiam demōstrat omnis verbalis vel realis actus per quem possit constare de mente conferentis exquo in collatione non exigitur certa verborum forma·h·d·

Fuit dubitatū· ·cccxlvii·

¶ Decanatus ecclie collegiate est dignitas cū sit caput collegij et in nomē dignitatis sonat·h·d· Vel sic· Decanatus qui nō habz administracōz siue p̄rogatiuaz vel iurisdictōz nō est dignitas·et idem in decanatu rurali·hoc dicit·

Et ꝛsignatur dignitas ex primo stallo in choro seu loco in capitulo ut ℏ dicitur.

Si legatus. ·cccci.

¶ Canonicus sub expectatione prebende receptus in ecclesia ubi est certus numerus pbendarum non censetur beneficiatus nec quotidianas distributiones percipit. et ideo sibi ut persone alias idonee beneficium conferri potest nec ipse potest illud ius ad prebendam pmutare. ℏ. d. Vel sic. Canonicus creatus per papam in gratia expectatiua in ecclesia ubi ē certus numerus extinguitur siue redit ad papam si ille habens gratiā assequitur aliū infra numerum vacantem. ℏ. d.

Fuit dubitatum. ·ccccliij.

¶ Verba gratiarum extenduntur et obliquantur iuxta formam iuris communis ut ipse gratie ampliorem quem possunt effectum consequantur. ℏ. d.

Quidam. ·ccccliiij.

¶ Canonicus pbendatus in ecclesia gratia tenetur facere mencoz de canonicatu ac pbenda hmōi si pbende sūt distincte alias sufficit ꝙ faciat mencoz de canonicatu hoc dicit. Vel sic. Canonicus nō debz esse sine pbenda sed sine canonia bene potest esse prebendatus. ℏ. d.

Fuit dubitatū. ·cccclvi.

¶ Prepositura est dignitas pncipalior in ecclesia collegiata dūmodo tria cōcurrāt. Primo ꝙ sit electiua. Secundo ꝙ habeat administrationē bonoꝝ tpaliū dicte ecclesie. Tercio ꝙ habeat pogatiuā in choro et in loco capitulari. que quidem tria sunt signa maioritatis nisi consuetudo aliter disponat. hoc dicit.

Supposito. ·cccclxxiij.

¶ Si episcopus ad monachoꝝ pntationem habet instituere rectorem in ecclesia data per ipsum monasterio de cui capituli consensu talis institutus perpetuus et non temporalis vicarius esse censetur. hoc dicit pmo. Ecclesia parrochialis unita monasterio tanquam vicaria debetur impetranti licet sub nomine ecclesie fuerit impetrata. hoc dicit.

In causa. ·cccclxxv.

¶ Si quis in impetracōe noue pnisionis exīstit se possessionē pacifice assecutū pbando se possidere p apphensionē coꝝ darum non sufficit ad excusandā dictā nouam pnisionē a subrepcōe. ℏ. d. Vel sic. Noua provisio ex falsa narratione redditur surrepticia. hoc dicit.

Supposito. ·cccclxxvij.

¶ Si monasterium ad quod parrochialis eccia ptinet in spūalibz et tpalibus et etiam monachi curaz animarum habentes psentant epo clericum secularem per ipsius mortem potest dicta ecclesia tanqz vacans impetrari. ℏ. d.

Collatio. ·cccclxxxv.

¶ Collatio facta monacho de beneficio cōsueto clericis secularibz assignari est ipso iure nulla nisi habeat dispensacōez. ℏ. d. Vel sic. Collatio vel mandatum de prouidendo facta vel factum monacho de seculari ecclesia parrochiali etiam de licentia abbatis sine dispensatione canonica est nulla ipso iure. ℏ. d.

Titius erat. ·cccexciij.

¶ Si concessa expectatiua. T. ℏ. asserēs ꝙ. d. q̄ tenebat bñficiū ad collacōz expectantis ptinens cōmiserat homicidiū et obtinuit cōmitti ꝙ cōstito pduaretur et cōferretur sibi et anteqz in negocio pcederetur. D. homicida mortuus fuit et expectans acceptauit per obitum et obtinuit pūderi et impetrauit de nouo a papa. de hijs facta mentione. an sibi vel. ℏ. impetranti debeatur. ℏ. d.

De vmone beneficiorum.

Vmo. ·lxij.

¶ Vmo ex falsa causa facta suata iuris forma valet. licz vemat reuocāda. ℏ. d.

Fuit dubitatū. ·cclxxvij.

¶ Vicaria perpetua potest vniri mense epi

vel abbatis et tunc transit in temporalem quoniam ad nutum possidentis instituitur rector et beneficium mensale censetur. hoc dicit.

De collectoribus et reseruationibus beneficiorum.

Beneficia. ·clxxxiiij·

¶ Beneficia collectorum et subcollectorū semel reßuata semp remanent reseruata. q̄uis desierint esse tales. h. d. Vel sic. Reseruatum bñficiū semp remanet licz cesset officium in illo ex cuius psona extitit reßuatum. h. d. Vel sic. ¶ Collectorū ⁊ subcollectorum bñficia tēpore officiorū collectorie et subcollectorie possessa vel acquisita sunt perpetuo reseruata nec huiusmodi reseruatio per collationem pape sit semel extincta et talis reseruatio est specialis et non generalis. h. d.

Licet. ·ccxi·

¶ Beneficia subcollectorū etiā anteq̄ officium subcollectorie acceptauerint sunt sedi apostolice reseruata. h. d.

De institut.

De collatione. ·clxx·

¶ Collatio p̄bendarum in collegiatis ecclesijs spectat de iure cōmuni ad dictarum ecclesiarum collegia. in cathedralibz vero ad episcopum et capitulum mīh consuetudo aliter disponat. h. d.

Sed retento. ·ccccxxvij·

¶ Litera institutionis et confirmationis episcopi narrans p̄sentationē vel electionem probat presentationē vel electionem p̄cessisse licet p̄sentatio et electio aliter non p̄bentur. h. d. Vel sic. Per literam institutionis probatur presentatio et electio. seu pro eis p̄sumitur. h. d. Vel sic. Institutio episcopi narrans institutum presentatum a patrono fidem facit de p̄sentatione. h. d.

Fuit dubitatū. ·ccccxlvi·

¶ Inductio in possessionem beneficij acceptati facta per executorem vim collationis habere censetur. h. d.

De concessione prebende.

Paragrafus. ·xcviij·

¶ Durante mense ad' acceptandum manus inferiorum sunt ligate. et dispositio. ¶. secus. de concess. preben. in clem. procedit etiam in gratia in forma pauperum ut adiectio mensis aliquid operetur. hoc dicit. Vel sic. Gratia in forma laudabilia ligat manus ordinarij infra mensem propter decretum. sed decretum adiectū in gratia in forma pauperum ante purificationem non ligat. hoc dicit.

Si impetrans. ·ccccxxxvi·

¶ Valet acceptatio de primo vel secundo beneficio vacaturo iuxta formam. c. ne captande. de concess. preben. li. vj. que tamē non valet iuxta formam. de. cum ei quem. e. ti. mīh fiat de certa prebenda vacāte. h. dicit. Vel sic. Acceptatio facta ante mortem non valet. sed p̄ sequentem acceptationem infra mensem in qua narrat sibi fore promissum cetera bene censetur acceptasse. hoc dicit.

De hijs que fiunt a p̄latis.

Confessio. ·cccclxix·

¶ Confessio prelati sine consensu capituli preiudicat ecclesie in casibus in quibus est administrator legitimus. hoc dicit p̄mo. Prelatus est legitimus administrator a iure reputatus omnium ecclesiarum monasteriorum et congregationum suę diocesis pro quibz solus potest agere in iudicio et defendere si bona sint cōmunia. idem si sint discreta. arduis dumtaxat exceptis. hoc dicit usq; ad finem.

Si apparet. ·cccclxxvi·

¶ Iniustus titulus causam tribuit prescribendi·hoc dicit·

De rebus eccie nō alienādis.

Ordinatio. ·ccxxxv·

¶ Licet modus adiectus in dimembratione seu ordinatione facta per legatum sub modo non resolubili non seruetur ordinatio nichilominus valet nec resoluitur ipso iure·hoc dicit·

In dimēbratione. ·ccxxxiij·

¶ In dimembratione aut alienacōne rei ecclesiastice requiritur rectoris vocatio· causse et contractus expressio·et alie solēnitates de quibus in·c·dudum·de rebus eccle·non alie·h·d·Vel sic·
Dimembratio non potest fieri rectore nō vocato sed vmo sic·h·d·

Papa. ·ccxxxiiij·

¶ Papa cōfirmando dimēbracōez supradictam ex certa scientia censetur solemnitates sed non substantialia supplesse·h·d·Et de significato istorūvocū. ex certa scientia· vide in cle·si summus·de sen·excō· Vel sic·¶ Confirmatio papalis ex certa scientia facta confirmat mualidum supplet solemnitatū defectū sed non substantialia·hoc dicit·

Si abbas. ·cccl·

¶ In communi etiam capitulo regularium non pt abbas maior minuere de iure vnius eccie sibi subiecte nisi exiusta causa et possessore vocato·h·d·Vel sic·
Abbas maior in gnali capitulo nō potest erigere officium aliquod m pratu a sua abbatia dependēte sine iusta causa et possessore non vocato·h·d·

De locato et conducto.

Si prelatus. ·ccxxxvi·

¶ Locatio facta per prelatum cum consensu capituli sui aut per inferiorem cum auctoritate superioris ex causa legitima et in utilitatem ecclesie transit ad successorem·alias non·quus dicatur per suos successores·quinimo tūc morte locātis extinguitur nec postea validatur licz successor statutā receperit pensionem·

Ex premissis. ·ccxxxvij·

¶ Pena·l·conductores·C·locati·habet locum in successore locantis sicuti in ipso locante·hoc dicit pmo·Secundo·successor locatoris recipiendo pensionem rei locate contractum locationis ratificare videtur·hoc dicit·

Lex quecūqz. ·cccvij·

¶ Lex·quecunqz·C·de apochis·publicis·libro vcimo·locum habet non solum in cēsu tributario sed etiam in emphiteotecario·hoc dicit·

De rerum pmūtatione.

Fuit dubitatū. ·xxiij·

¶ Beneficia reseruata et ex causa pmutacōis resignata in mambz ordinarij vel vacāt sed p ipm ordinariū cōferri non possunt·Racō·quia p talem reseruacōnē papa ad se ordinationem dictorum beneficiorum aduocauit·ergo eorum dispositio est quibus scūqz alijs inferioribus interdicta·h·d·usqz ad·v·in tercio· qui·v·lb dicit·q ad beneficia taliter resignata nō possunt resignantes propria auctoritate redire·h·d·usqz ad finem·

Permutanti. ·lxv·

¶ Resignanti beneficiū ex causa pmutacōis non cōpetit interdictū vnde vi nec condictō canonis remte granda·h·d·

Si quis. ·lxvi·

¶ Permutanti vnum beneficium datur regressus ad suum beneficium quod cum duobus permutauit vno tantum illorum euicto·hoc dicit·Vel sic·
Vnum beneficium potest pro duobus pmutari·hoc dicit·

Agenti. ·cxij·

¶ Petenti beneficiū ex causa pmutacōis

sufficit probare compermutantem pro tali habitum cuius titulus si impugnetur onus pbandi incūbit impugnāti·h·d.
Vel sic. Non tenetur impetrās pbare titulū pdecessoris sui p cuius factū impetravit dūmō illius reputacōez et possessionē pacificam probet·h·d.

Permutatio. ·cccx.

¶ Permutacō facta p ordinariū de bñficio patroni laici eo cōtempto nō ē nulla ipo iure sed annullanda·h·d.

Si illegitimus. ·cccxlij.

¶ Dispensatio obtinendi beneficium extenditur ad primum etvnicum beneficiū tantum·hoc dicit. Vel sic.
Dispensatus super beneficio non potest illud permutare nisi hoc sibi specialiter concedatur·hoc dicat.

Si aliquis. ·ccccij.

¶ Episcopus conferens beneficiū in aliena dioceli non potest illius permutationē auctorizare nec alia facere·nisi sibi cōpetat ex priuilegio vel consuetudine·hoc dicit. Vel sic. Permutatio beneficij expedienda est per episcopum in cuius dioceli situm est beneficium·non illius ad cuius collationem pertinet·h·d.

De feudis. Rub.

Si dominus. ·cci.

¶ Dominus feudi potest committere causam feudalem alteri decidendam inter vasallos suos per quā commissionē idem commissarius non potest aliquid dominio adiudicare·hoc dicit.

Pater. ·ccij.

¶ Pater dare potest filie feudum in dotē quod vitam ipsius filie inuestite nō transcendat etiam sine consensu dominī feudi perpetuam autem concessionē facere non potest nisi dominī consensus accesserit·h·dicit. Vel sic. Feudum dari potest in dotez hoc dicit.

Si per. ·cciij.

¶ Inuestitura feudi pdest etiam absenti·hoc dicit. Vel sic. In feudis acquritur actio absenti de eqtate canonica·ut si patri et filijs feudum datum fuerit·nam per talem donationem filijs absentibus actō est quesita·hoc dicit.

De donationibus.

Extra rotam. ·ccccl xxxvi.

¶ Donatio omniū bonorum nō psumitur fraudulenta ex eo q donās postea possederit·et qualiter dicatur cōtractus simulatus·et quod est species simulationis exquirenda et causa·h·d. Vel sic. Donatio non psumitur ficta et simulata ex eo solo q donatarius passus est donatorem possedisse res donatas per eum usq; ad mortem·et que sit differentia inter fictum et fraudulentum hic dicitur·h·d.

De testamentis.

Si pater. ·cccxxxvi.

¶ Pater filios plures habens in potestate singulos in certis rebus et bonis instituens et eos uisit esse contentos multaq; postea legata relinquens intelligitur decedere testatus·h·d.

De decimis. Rubrica.

Capitulum. ·xlix.

¶ In causa decimarum competentiū laico ex priuilegio habet locum·c·si annum·de iudi·li·vj·hoc dicit.

Fuit dubitatū. ·cccxxxviij.

¶ In decimis siue petantur de iure siue de cōsuetudine p psonas ecclesiasticas a psonis ecclesiasticis semp habz locū cle. dispendiosaz·de iudi·secus si ageretur inter psonas laicas·hoc dicit.

De regularibus.

Monales. ·ccxxv.

¶ Monalis et presertim canonica regularis potest agere et defendere presertim habens administrationez et procuratorem

constituere pro suis administracōibus hoc dicit.

De statu monachorum.

Monachus. .cccviij.

¶ Monachus contra suum abbatem potest agere pro alimentis in futurum sibi prestandis sed non pro subtractis.h.d.

Supposito. .ccccclxxiij.

¶ Si episcopus ad monachorum presentationem habet instituere rectorem in ecclesia monasterio data per ipsum episcopum de sui capituli consensu talis institutus perpetuus et non temporalis vicarius esse censetur.hoc dicit primo.
Ecclesia parrochialis unita monasterio tanq̄ vicaria debetur impetranti.licet sub nomine ecclesie fuerit impetrata.hoc dicit usq; ad finem.

Supposito. .ccccclxxvij.

¶ Si monasterium ad quod parrochialis ecclesia ptinet in spūalibz et tpalibus et etiam monachi curam animarum habēs presentat episcopo clericum secularez p ipius mortem potest dicta ecclesia tāq̄ vacans impetrari.h.d.

Collatio. .ccccclxxxv.

¶ Collacō vel mandatum de prouidendo facta vel factum monacho de seculari ecclesia parrochiali etiam de licentia abbatis sme dispensacōe canonica est nulla ipo iure.hoc dicit.

De iurepatronatus.

Possessor. .cxliiij.

¶ Possessor castri presentat ad ecclesiam hoc dicit.Vel sic. Is qui possidet castrum vel villam ratione cuius oritur ius patronatus presentare potest ad ecclesiam vacantem mihi iam super illo iure lis foret cōtestata.hoc dicit.

Si.A.presentatus. .cxxvij.

¶ Patronus mortuo presentato actore potest prosequi causam pro suo interesse et petere declarari ius presentandi ad eum pertinere ac presentatum remoueri debere.h.d.Vel sic.Patronus venit ad causam pro suo interesse mortuo per eum presentato qui causam agebat.h.d.

Sufficit. .cxcij.

¶ Sufficit agenti possessorio ad petitorium colorandū docere se institutū licet de presentatione non constet.h.d

Non sufficit. .ccxv.

¶ Nō sufficit patronis eligere vel nominare seu literas de presentando mittere nisi presentent electum superiori ad quem spectat institutio realiter infra tēpus.h..d.de quo vide p cō post.m.c.capitulum sancte crucis.de Rp.in.vi.queritur post semestre.

Secundum omnes .ccxvi.

¶ Sufficit patrono presentare idoneum realiter infra tpus licz eū superior nō admittat.h.d.Vel sic.Sufficit pōno idoneū et abilē pntare infra tpus licz a denegatione institucōis nō appellet vel aliam diligentiam faciat.h.d.Vel sic.Tempus pfixum est a iure pntacōi sed nō confirmationi.hoc dicit.

In religioso. .cclxvi.

¶ Non valet presentatio laici de religioso professo ad ecclesiam parrochialem ℞ dicit.

Si propter. .cclxvij.

¶ Patrono laico non pntante infra tempus quadrimestre ēpo stati incipit tpus currere si bñficiū vacet de iure et facto.h..d.Vel sic.Semestre ad conferendū bñficium p negligentiam patroni laici ad epm devolutum incipit currere non a tempore noticie sed ultimo die quadrimestris laico ad presentandum dati dummodo ipsum beneficium tempore devolucōis de iure et de facto vacauerit et episcopus p̄sens fuerit in sua dioecesi.

Collatio .cclxxij.

¶ Collatio et presentatio facta per

possessor em etiam violentum de cuius violentia clare non constat valet et tenet·h·d·Vel sic·Violentus seu male fidei possessor potest eligere et presentare sed cassabitur eius electō et presentacō si de eiꝰ violentia et mala fide constiterit ex post facto·hoc dicit·

Si aliquis. ·cclxxiij·

¶ Si presentatus per verum patronum et per ordinarium non admissus in manibus patroni etiā post sex menses renunciet patronus iterum post semestre poterit presentare·h·d·Vel sic·Renunciare potest presentatus in manibus patroni ante mstitutionem superioris·h·d·

Fuit dubitatū. ·cccc viij·

¶ Patronus potest loco religioso iuspatronatus dare absq; alia vniuersitate de licentia tamen episcopi dioc̄esan·cuius aliter absq; vniuersitate vendi non possit

¶ Liber quartus.

De sponsalibus·Rub·

Fuit dubitatū. ·cccl xxviij·

¶ Quamuis in contrahendo matrimonium carnale vel spirituale exigatur speciale mandatum tamen sufficit super utroq; ad iudicia mandatum generale·h·d·

Dubitatur. ·ccccl xv·

¶ Cohabitatio superueniens post infantiam et pubertatem ratificat matrimoniū per infantes contractum·hoc dicit·secundum Jo·an·et compilatorem decisionum·q̄uis archidi·contra·

De desponsatione impuberum.

Si pubes. ·ccccl v·

¶ Pubes contrahens cum impubere etiam per verba de presenti ante tempora pubertatis potest cum alio pubere matrimonium legitimum contrahere·non obstante promissione iuramento firmata et superioris prohibitione·h·d·Vel sic·

In matrimonio' contracto inter puberē et impuberem non contrahitur matrimoniale vinculum·et si pubes expectare tenetur non ob id contrahitur vinculum·sed ratione promissionis etiam iuramento firmate non inficitur secundum matrmonium·hoc dicit·

Qui filij sunt legitimi.

Inferior. ·cciij·

¶ Imperator in terris suis tantum quo ad hereditates legitimare potest·papa autem id potest vniuersaliter·Inferiores vero potestatem legitimandi non habēt hoc dicit·Vel sic·
In terris eccie nullus legitimare potest inferior papa·hoc dicit·

¶ Liber quintus·

De accusationibus·

Si cōmittatur. ·ccccxxiiij·

¶ Defensor siue procurator potest interuenire pro reo contra quem inquritur de crimine ad effectum priuationis beneficij·hoc dicit·Vel sic·
Coniuncta persona debet admitti ad defensionem absentis citati per edictū·ut si per inquisitionem cetera beneficio priuetur·et talis coniuncta persona sicut p̄fertur admissa etiam post litem contestatam substituere non poterit·h·d·

De excessibus prelatorum·

Fuit dubitātū. ·cclxxvij·

¶ Vicaria perpetua potest vnire mēse episcopi vel abbatis et tunc transit in temporalem·quoniam ad nutum possidētis mēsam instituitur rector·et beneficium mensale censetur·hoc dicit·

De mīrijs.

Ad extimationem. ·clv·

¶ Juxta qualitates et circumstantias q̄ augent vel minuunt mirias iudex taxet eas ad certam quantitatem in qua vel infra quam lesus iurat et subsequenter in quantitate iurata condemnet·h·d·

Pro mirijs. ·ccxliiij·

¶ Actō mirriarum etiam ciuilis tollitur annali prescripcō e·h·d·Vel sic·Verbalis miria est annalis nisi infra annum super ea fuerit lis contestata·h·d·

Ad extimacōz. ·ccccclxxxviij·

¶ Ad extimationem mirrie que p legitimas pbationes haberi potest·Judex cō sideratis qualitatibus rē augere vel minuere taxam potest·h·d·

De damno dato.

Fuit dubitatū. ·cccclxij·

¶ Damna m articulis specificata dolo vel violentia puenētia pbantur p iuramentum alias pbari debent p testes·interesse vero p subtilitatem iudicis exquiritur·hoc dicit·Vel sic·Si damna interesse pn̄ cipaliter petita ex dolo vel violentia puenant pbantur p iuramentum·idem si accessorie vndecūq; puenāt·h·d·

De penis.

Si quis. ·ccccix·

¶ Spoliatus obtinens in possessorio·recuperatis fructibus et expensis et succumbens in petitorio condemnatur in fructibz et expensis a tempore petitorij primo inchoati·hoc dicit·

De sententia excōis.

Si petatur. ·lxxv·

¶ Si petatur absolutio simpliciter ab excōmunicacōis sententia que dicitur iniusta absolvitur cum cautione iuratoria nisi de manifesta offensa opponatur vel ob non responsionem libelli quia tunc debet soluere expensas·hoc dicit·

Licet. ·cclvi·

¶ Excommūnicatio non probatur ex eo solo q̄ quis pro tali denunciatus probetur·hoc dicit·Vel sic·Licet denunciatio probet excōicacōis exceptionem in vim dilatorie non tamen in vim peremptorie apposita·hoc dicit·

Si quis. ·cccxi·

¶ Petens se absolui ad cautelam a sententia excommunicationis lata contra eum post appellationem per ordinarium a quo dicit se exemptum non auditur nisi primo probet aliqualiter de exemptione licet non plene·h·d·

Si in termino ·cccxxix·

¶ Proponens exceptiones cōtra petentē absolucōez ad cautelā non est necesse q̄ dicat q̄ excipiendo apponit·h·d·

Si contra. ·cccxxx·

¶ Petenti absolucōem ad cautelam obstat exceptio rei iudicate·vel manifeste offense ex sola non paritione rei iudicate·hoc dicit·Vel sic·
Res iudicata de qua non dubitatur vel manifesta offensa impedit absolutionem ad cautelam·h·d·

Si pnuncietur. ·cccciij·

¶ Male absolutus non reducitur in eādem excommunicationis sententiam latam per hominem nisi de nouo citetur rē cōtumax existat·secus in sentētia lata a canone in quam reducitur ipo iure·hoc dicit·Vel sic et melius·Excommunicatus a canone vel a iure promittens stare iuri·et mandatis parere ut absolueretur qui tunc absolutus si non adimpleuerit quod promisit remicidit in eandem sententiam excommunicationis ipso facto·Secus si ab homine excommunicatus fuit et absolutus sub dicta forma quia tūc reinducendus est in excommunicationem donec fecerit quod promisit eo ad hoc citato·hoc dicit·

Si quis. ·ccccliij·

¶ Petens se absolui ad cautelā tenetur ꝓbare se legitīe appellasse et post appellacōz excōis sniaz fuisse ꝓlatam·h·d

Si decanus· ·ccccxxx·

¶ Absolutio ab excōmunicatione nō potest peti p non habentē speciale mandatū ꝗuis gn̄alis ꝓcuratoz vel cōiuncta ꝑsona possit petere excōmunicationis sententiam ꝓnunciari nullam·h·d· Vel sic. Procuratoz decani et capituli p se et omnibz clericis ecclesie nō ꝑt absolucōz singulorū de ecclesia petere·h·d·

Extra rotam. ·ccccxlix·

¶ Generalis excōmunicationis sententia ligat subditos monitos in genere·et contumaces in non soluendo ꝗuis subditus nō probetur excōmunicatus p tertium nisi ostendat illum infra annum nō soluisse·h·d·Et de excōmunicatione generali lata p modū edicti seu statuti ac ꝛ ꝓbatione ignorantie dicti edicti·et anulla ꝓsumatur plene hic ꝓsequere·

Fuit dubitatū. ·ccccxli·

¶ Interdictum singulare in aliqua ecclesia potest ad cautelam relaxari·h·d·et nichil deficit.

Fuit dubitatū. ·ccccxlviij·

¶ Excōmunicatus petere ꝑt restōem ad appellandū a sñia que transiuit in rem iudicatam in causa matrimoniali·h·d·

Si excōmunicatus· ·ccccxcij·

¶ Si excōicatus coram iudice ut absolueretur ꝓmisit stare iuri et mādatis si non adimpleat qđ ꝓmisit ipo iure reincidit in excōicacōz si erat excōicatus a canone vel a iure·non aūt si ab homine·h·d·

De Verborum significatione.

Fuit dubitatum. ·cccclij·

¶ Verba gr̄arū extenduntur et obliquantur iuxt̄ formā iuris omūis ut ipe gr̄e ampliorē quē pnt̄ sequātur effectū·h·d·

In nomine dñi amen. Anno natiuitatis eiusdē. Millesimo trecētesimo septuagesimo sexto. die Mercurij. xxx. mēsis ianuarij. pontificatus dñi Gregorij pp̄e. xj. anno sexto. De mandato voluntate et vnanimi cōsensu oīm dñoꝝ meoꝝ coauditorum sacri palacij apostolici pro tūc in rota sedentium videlicet Roberti de stractonen legū Arnoldi terrem decretorum. Galhardi de noua eccia decretoꝝ Johānis de vayrrolijs legū. Nicolai de cremona decretoꝝ. Petri chabonis decretorum. Egidij bellemere vtriusq; iuris. Bertrandi de alamo legū. et Johannis de amelia legū pfessorū sedētiū ec tūc in rota cū dictis dñis auditoribz. et cōsentiēte reuerēdo in xp̄o p̄re dño Bertrando epo papilonen. legū doctore olim p̄dicti palacij causarū tūc vero dtradictarum audiētie dñi nri pape auditore. ego Guilhelmus horborch alamānus decretorū doctor minimus et inter dños meos auditores minor dclusiones seu determinationes aut decisiones infra scptas quorundam dubiorū in quibz finaliter omes vel maior ps dñoꝝ meoꝝ p̄dictorū et aliorū postea supuenientiū remanserūt ad ppetuā rei memoriā cepi colligere et scribere cōtinuādo usq; ad ānū dñi. M. ccc. lxxxj. ad mēsez maij. et h̄ sub correctōne et emēdacōne oīm dñoꝝ meoꝝ p̄dictorum et aliorum supuenientium et melius sentientium.

¶ De appellacōe et de attēptatis. Rubrica.

¶ Attemptata appellacōne .j. pendēte a diffinitiua post ipius dserēcōnē nō vemūt p modū attēptati reuocāda p. l. furti. in pn̄. ff. de hijs q̄ no. infa. et p. c. licz. de sen. ex. li. vj. a dtrario sensu cū ibi no. et no. in. c. vemētes. de iureiurādo. facti enī legitime ꝛuocari nō dz. de resti. spo. audita. de re. iud. factū legitime. li. vj. et. xxx. q. i. ad limia. Preterea sublato pn̄cipali sublata vidētur et omnia q̄ possunt accessorie sequi ex illo. C. de posit. l. iij. C. de fruc. et lit. expen. l. terminato. de p cur. auditis. de appel. cum cessante. cum multis si. Cum igitur in casu nostro cesset et sublatum sit principale videlicet appellatio ergo et omnia ex illo secuta per iura superius allegata. tum etiam quia res deuenit ad eum statum a quo potuit habere efficax principium tum etiam quia partes sunt nō appellare vel appellare et appellationem non prosequi vel appellacōi renunciare. de appel. sollicitudinē. et. c. cum sit. e. ti. et. c. quāuis rigor. et. c. sicut. e. ti. in clem. postea vero in quibusdam alijs consilijs fuit dubitatū. Vtrum si cōstaret ex actis de dsertione appellacōis et de aliquibus ante ipsius dsertionem attemptatis constaret per probationes vtrum ante pronunciationem iudicis super p̄dicta dsercōne deberent hmōi attēptata termiari. Et fuit determinatū et dclusū q̄ nō. si ex actis cōstaret de ipius dsertione per regulam iuris. dolo petit. et cetera et per. l. si is a quo. ff. ut in pos. le. hodie constat hodie agatur. de re iudi. cum olim. de resti. spol. tum etiam quia constat appellationem esse dsertaz ergo ipse non est iudex sed ille qui tulit primam sententiam per dicta iura. c. cū sit. ꝛc. Si igitur super attemptatis pnū ciet sua sententia tāquam a non suo iudice lata non tenet. C. si a nō cōpe. iudi. l. i. de iudi. c. at si clerici. secus vero si ex actis nō notorie dstaret de p̄dcā dsēcōne sed pars ipsam allegans vellet probare tunc enim propter priuilegium attemptatorum quem cursu omnium aliarū causarum sunt reuocāda dixerunt omnimodo q̄ iudex potest ea reuocare nō obstante dsertione appellacōis allegata ꝛ p̄banda sed non probata. ar. c. non solū. de appell. li. vj. et per nō. in. c. cupientes. de elec. li. vj. per Jo. mo. Michi tamen videbatur q̄ cum dicta exceptio dsertionis esset p̄iudicialis petitioni attemptatorum q̄ de illa esset pronunciādum et cognoscēdum. de or. cog. in tellexim? et. c. tuā. cū ibi notatis. Additio p̄ma. Quia appellatione dserta fingitur nō appellatū. ut no Jo. an. in. c. licet. de sen. excō. li. vi. et. ideo sicut factū p iudicem nulla interposita appellacōne non debet ut factum legitime reuocari ita et factū post appellacōem ipa dēcta que pro non

facta habeatur. Secunda additio. Die circa istum articulum. q aliquando sunt aliqua attemptata ante diffinitiuaz. sed post appellacōem interpositam ab interlocutoria. et tūc nō reuocātur p modū attemptati nisi prius iustificata appellacō ne. ut in. c. non solum. ¶. illa vero. de appli. vj. vbi casus. et in. c. significante. c. rodolphus. et. c. significauit. de iudicijs. c. exhibita. et de excep. dilecti. et. c. dilecte. et. c. significauerūt. et de ap. dilecto. c. ex parte. et. c. significātibz. in quibus habetur clausula irritans. videliz reuocando irritū. ē. Et racō est quare reuocātur per modum attēptati quia p appellationem legitimaz iudicis a quo erat suspensa iurisdictio. ideo p non iudicez facta fuerunt. et sic nulla sunt merito declarāda et tāquaz nulliter attemptata decernenda. Aliquādo sunt p iudicez attemptata post appellacōnez a diffinitiua mēiectam. et tunc nō cogit to. de iustitia appellacōis nec p bata veritate causę ipius p̄dicta p modum attemptati reuocātur de iure cōmūi. vt dicit s. et de ap. non solum. in prin. li. vj. et est casus singularis secundum vnam lec. in. c. ex parte A de. de testibus. Tercia additio. Dic de hoc ut no. bar. in. l. plumbus. ¶. et si placeat. ff. de verb. obligat. vbi examinat istud generale. vtrū res vitietur si quenit ad cāsum a quo potuit impetrare.

De restōe in integrū. .ij.

¶ Aduersus tres sententias diffinitiuas conformes. non est danda restitutio in integrum nisi prius constet auditori de iniusta sententia. alias de iniusticia sententiarum seu aliqua earūdem. q alias non censetur lesio sine qua nō datur restitucō. imo antequ audiatur volēs intentare iudiciū restitucōnis aduersus tres sententias siue diffinitiuas siue interlocutorias primo opus ē q sūmarie de aliq cā noua doceat. propter quā sit verisimile ipm forte lesum. ut ff. de minor. l. minor. cū sua glo. facit notata. p hac cōclusione p mino. in. c. auditis. et. c. ex litteris. de resti. in integ.

De rescriptis gratiosis. .iij.

¶ Si statutū est in aliqua ecclesia. de certa p̄benda nō conferenda. nisi actualiter in sacerdocō constituto. fuit dubitatū vtrū impetrās apostolicus nō existēs in tali ordine posset hmōi p̄bēdā acceptare. sibi q facē p̄uideri de eadē p̄dicto statuto nō obstāte. Et videbatur q nō. p. c. i. de offi. li. vj. et in hāc ptē videbatur declinare archi. in. c. cū aliqbz. de rep. li. vi. fuit decisum z declusum p omes cōtrariū. cū hac limitacōne. videliz dūmō dictus acceptās tpe acceptacōis et p̄sionis hmōi fuerit in tli etate q infra annū posset p̄moueri i sacerdotē. p. c. ei cui. de p̄ben. li. vj. cū ibi nō. p Jo. an. hanc declusionem videtur ponere Jo. mo. in. c. si p clericis pauperibz. e. li. de p̄ben. motus ex clausulis derogatoriis hodie in gratijs omnibz z spe alibj poni cōsuetis. p qs sublata vel saltē dilatata omia statuta mi cōtrariū esse cēsentur. put innuūt hre clausule non obstant. si bñ inspiciātur. et p has clausulas satisfit dicto. c. i. de offi. li. vj. p̄ contrario inducto. Et rñdetur motuis archi. p motiua fortiora Jo. an. et Jomo. in locis palle. dns vero robtus allegauit vnū dictū guil. de mōte lauō. positū in exuagāti. sedes aplica Jo. xxii. cōtra p̄dictā declusionē. q licz p nō obstañ. hodie in gratijs pmi solueras derogetur statutis generalibz omnium ecclam respicientibz. tñ nō derogatur p eas statuto alicui singlariter sup eo bñficio edito in de illo certa exp̄ssaq mētio fiat. p. c. i. de offi. s. allegatū in contrarium. et sic dixit se dns galhardus post publicas relacōes in quadā cā de arragonia obtinuisse z sententiasse. qō alij dni recordātes adhuc dixerūt de illa. verū esse in statuto apposito in p̄ma fundacōne certi bñficij p fundatorē siue clericū siue laicū. vel in testamētis eoz quibz p̄pa nō intēdit p̄udicare nec derogare p hmōi clausulas gnales. ne retrahāt a fundacōe z ordiacōe bñficioz. ar. c. cū dilectus. de iurpa. et eoz q le. et no. i. c. lz. de p̄bē. li. vj. Quā declusionē credere indubitāter verā i statuto seu ordiacōe laici. secus vero si clerici quibz

papa vult et potest leuius ꝓiudicare ar· ·c·cū dilectus·añdicti ꝛ·xvj·q·vij·dēs mimus·secus vero dicebāt dñi de statuto facto etiā de certo bñficio per ordinarios collatores ꝑlatos quibꝫ papa si vult po test ꝓiudicare ex sua generali ꝛ ordma ria ptāte et ius ad vacatura bñficia ad collacōnes eorū spectātia·de cō cel·ꝑben. ꝓposuit·ipe enī in ꝓferēdo oēs ordma rios ꝑt ꝓuemē·de ꝑbē·dudū·et·c·q̄ ius ·ij·li·vj·et claudere eis manus ꝓ suū dēc tum·de ꝓcel·ꝑbē·c·i·et·c·si soli·li·vj·et·c· cū ei quē·e·ti·in clem·et fuit obtētū ꝛ sen tentiatū in quadā cā tornaceñ·pro quo dam aplico acceptāte ꝑbēdā actu sacer dotiū req̄rente ex statutis episcopi ꝛ ca pituli illius ecclie nō habēte ordines ꝑsbi teratus existēte tñ in etate legitima scili cet tli q̄ infra ānū poterat ꝓmoueri ꝛ ꝓ motus fuit etiā añ litē motā licet ad hꝫ for te nō teneret añ adeptā possessiōez pa cifica·de elec·licet canon·et·c·cōmissa·e·ti· li·vj·que oia intelligas q̄n in gratia fūt sublata statutar ꝺ suetudines ꝓ nō obstā tias hodie in gratijs spēalibꝫ ꝓmo ꝺ sue tas·secus crederē in forma pauperū in q̄ nō tollūtur statuta nec ꝺ suetudines; put exꝑsse notāt Jo.mo·et Archidi·in dicto ·c·si ꝓ clericis paupibꝫ·qō·c·intelligē de bñficio req̄rēte sacēdotiū vel alū sacrū ordinez aptitudinē hꝫ nō actu siue actualit̄ q̄ tūc nō fūt sublata statuta nec ꝑt ꝓui deri impetrāti de bñficio actu sacerdotiuz requirēte ex statuto nisi sit in tli ordine cō stitutus ut ibidez notat̄. ¶ Ex hoc mur rexit aliud dubiū pone q̄ ꝑdictus expe ctās aplicus tpe acceptacōis nō essꝫ legi time etatis vtrū valuissꝫ acceptacō. vide tur velle Jo.an.in.c·ei cui·supius all·in ·i·glo·q̄ hic·ꝫ contrariū fuit obtētū q̄ ꝓ nō obstātias supdcās nō ꝓmittur statutū lꝫ apposita sit clausula firmās grām ut nō obsit et rideirco nō ꝓimē q̄litas ꝑbēde ꝑ statutū inducta mō ꝛ q̄litate durāte et si nō obstat statutū grē obstat tñ dispo sitio iuris ꝺmūs q̄ nō vult sacerdotale bñficiū ꝺferre patiēti defectū etatis ut in dictis iuribꝫ·ei cui·et·c·lꝫ canō·cōtra qō ius ꝺūe ꝓp in dubio ꝑtes clausulas nō in tendit dispēsare·ut no·Jo·mo·in·c·cum aliq̄bus·de sꝛp·li·vj·et·c·i·de h·pscb·e·li· et p Jo·an·in·c·si motu·de ꝑbē·e·li·fac·c· nō ꝑt·e·li·et·e·ti·et p hoc tollitur vna sb tilitas quā ponit Jo·an·ad saluādū glo· suā ꝑdcāz in dicto·c·ei cui·in nouel·Ad materiā supdictā vide Archidi·in ro sario·xxv·q·ij·in fi·in suma·ꝛ p eūdē Jo· an·de sꝛp·si ꝓpter·li·vj· Additio·deci sio ꝛ declusio dñoꝝ de rota q̄ sequūt opi monē Jo·mo·et Jo·an·ꝺ tra Archi·et q̄ istarū opimonū sit verior vide in repti cōne·c·ei cui·de ꝑben·li·vj·et in q̄daz cōsi lio domini Laurētij de ridolfis posito in li bro repertacōnum domini āthonij de bu trio super quarto libro decretaliū ꝛ vtro biq̄ declarat̄ intellectus huius decisiōis ¶ Alia addicō hoc puto verū si appareat de intēcōne mandantis q̄ tali patienti in etate defectū voluerit ꝑbēdā sacerdotalē conferri de qua intencōne videtur appa rere cū in lris papalibus apponitur clau sula non obstātibus aliquibꝫ ꝑ que effe ctus nostre grē impediri valeat vel dif ferri·nam tūc satis apparet de intentione scribentis q̄ ipe voluit dari sibi sacerdo talem ꝑbendā·ordinez aūt recipiet cū erit etatis legitime ad illam habēdam. vbi vero in dictis lris nō esset adiecta dicta clausula sed simplicit̄ essꝫ mādatū ꝓui deri de ꝑbenda tūc de sacerdotali nō pote rit ꝓuideri tali impetrāti in etate defectū patienti. Alia additio. Clausula genera lis non obstantium quāuis tollat impe dientia gratiam defectum tamen ꝑsone nō tollit nisi de eo spēalis mētio habeat̄ quia nō est verisimile q̄ per talem gene ralem clausulā papa voluerit fraudare ecclesiaz seruicō vnius sacerdotis·et de effectu huius clausule vide plene p Jo· an·in·c·i·de excess·ꝑlatoꝝ·li·vj·p lapū et abbatem·in·c·ei cui·de ꝑben·e·li·et ple nissime p dñm bar·in ex̄uagāti·ad rep· mēdum·colū·x sup ꝟbo nō ¦obstātibus.

¶ De cā possess·et ꝓpriet· ·iiij·

¶ Possessor beneficij potest agere nomi ne beneficij sui ex conditione dere·que relam·de elec·pro annua pensione dimꝑ decessoribus soluta et postmodum sibi subtracta lꝫ ipe nūcꝫ fuerit in possessi one percipiendi eandem·iuxta nō·p Inno·in

·c·mlr̃is·de resti·spo·vbi mno·in fi·pnl· glo·et etiã m·c·cũ sup·de cã pos·et ꝓpri·te ner idem in ꝑlato qui nõdũ est adeptus possessionẽ dignitatis dũmõ sit cõfirmatus vel alias habeat bonũ ius ⁊ titulũ i ꝑ latura. Ka cõ qz nõ ipe q̃ nõ possedit ꝫ ecc̃ lesia q̃ possedit agere vidꝫ·et sic nõ noie suo ꝫ noie ecc̃ie agere videtur·et p hoc soluitur ꝺ trariũ·l·cũ hæredes·ff·de acq̃· pos·cuius dictũ intelligit mno·i casu quo alius nõ possideat·qz cũ effectus possessi oms ꝺ sistat in pceptõne fructuũ·ff·de acquire·do·l·bone fidei·si vellet non possessor fructus pcipere possessorẽ sine dubio spoliaret qõ nõ licz·p·l·extat·ff·q̃ me· tã·et·C· vndevi·si quis in tãtã·xvj·q·i· placuit·de resti·spo·c· oli·et·c· Itẽ cũ q̃s· de ꝓben·cũ q̃·et·c·licz·li·vj·Sz vtrũ ꝑdictus agẽs possessorio ex vere·q̃relã·te· neretur plene vel semiplene vocẽ de suo titulo ad restõez pẽhionis subtracte·cõsequenter fuit dubitatuz·et videbatur q̃ nõ·p·l·cogi·C·de pet·hære·et·c·m lr̃is·de resti·spo·Propter hoc distiguebatur·qz aut agẽs possessorio mõ quo sup̃ possidet aut nõ possidet·si nõ possidet tũc oportz q̃ titulũ ꝓbet·ut no·mno·i·c·trãsmissaz· de elec·et dico plene eo q̃ actor est·et nõ habet ꝓ se ꝑsupcõez q̃ ipm ab onere ꝓbandi releuaret·l·actor·C·de ꝓba·de ẽden·l· qui accusare·ut eccliastica bñficia ·c·ut nostrũ·et de iur̃ũrã·c·fi·nec a iure quia interest illorũ cõtra quos agitur qz soluẽdo nõ liberãtur·ꝫm mno·de quo vi de plenius p eũ in·c·mchil·de elec·si possidet·aut ẽ recẽs eius possessio ⁊ tũc idẽ ut notauit mno·de ꝺcess·ꝑben·qz cũctis·i glo·cũ plures·in v̈·nec obstat·Ka cõ ẽ qz ex tali recẽti possessione nõ ꝑsumitur bona fides nec iustus titulus·ut no·ino· de in inte·resti·c·ñ·i glo·p monachos·ad fi·idem si lõgo tpe possedit·in casu q̃ali qua ꝑsupcõ fuerit ꝺtra eũ·ut puta qz ꝺpe titotẽ hz et litẽ sup bñficõ patitur·ut no· inno m dcõ·c·qz cũctis·alioquin sufficit ꝓbare possessionẽ ⁊ ꝺmũez reputacõnẽ ꝫm ino·i·c·trãsmissaz·et·c·qz cũctis·ꝑ ꝫ etiam faciunt no·per eundem mno·de eo qui fur·ordi·recc·c·mnotuit·nec oportet tũc ꝓbare titulũ p·l·cogi possessorẽ·

·C·de pet·hære·et·l·fi·C·pnl·c·ti·et sic intelligitur·l·illa·Fateor tamẽ q̃ in casibz in quibz vocẽri oporteat de titulo·nõ req̃ritur ita exacta ꝓbacõ sicut si ad id pñci paliter ageretur·iuxta ea q̃ de notorio notauit mno·de v̈·fig·c·vemẽs·li·vj·et de ꝑsup·c·illud· Addicõ·Condicõ ꝺpetit qñ nõ ẽ ꝓuisum p ius de iure ⁊ mõ agẽdi ut nõ·m·l·i·ff·de condi·ex lege·et m·c·se pe·de resti·spo·vel agetur vtili interdicto nõ directo·qõ nõ cõpetit p iuribz incorporalibz·ut·l·i·et·ñ·ff·de vir vi ar·vel ꝑt agi officõ iudicis·quod loco actõis succedit·ut in·c·ñ·de offi·iudi· Alia addi tio·Ex sola enĩ cõfirmacõne ꝑlatus habet ius admimstr̃adi et agẽdi tam petitorio q̃ possessorio·Sz contra istud opponitur ⁊ videtur q ꝺfirmatus admistrare nõ possit nec possessorio agere·misi fuerit m possessiõez mductus qz si ex ꝺfirmacõne dñm̃ acq̃ratur·nõ tñ possessio·ut·l·cũ hæredes·ff·de acq̃·pos·vbi textus dic·q̃ lz i hæredẽ trãseat dñm̃ adita hæreditate possessio tñ nõ trãsit ñ naturalr fuerit apꝑhensa· hoc idem ꝓbat textus in·c·in pñtia·de ꝓba·ibi dũ dicit·bona eius inuaserãt ⁊c· Respõdeo ad pmũ q̃ possessorio nomie ecclesie agi ꝑt·ut dicit ista decisio quia mortuo ꝑlato vacat possessio ꝑlature·ꝫ nõ possessio bonor ecc̃ie quã si q̃s occupat iconomus ecc̃ie vel successor ꝑt agẽ noie ecc̃ie ꝓ illa recupanda interdcõ vñ vi·nõ tñ crimie expilate hæreditatis·vel interdcõ adipiscẽde possessiõis·et ẽ rõ q̃re ꝑ t agere quia ecc̃ia ẽ in aĩa viuẽtis que nũq̃ moritur·ar·in aut ten·quomõ oportet epos·in fi·et no·in ·l·et quia·ff·de iu̇·o· iudicũ·dissimilisq̃ est ecclesia hæreditati iacẽti·quia hæreditas nõ est in aĩa viuentis·ff·de fideiuss·l· mortuo·ff·de supu·suorũ·l· usufructus· et·l·i·C·scæuola·ff·si·q̃s testa· liber·esse iussus·et de miozibz·l·etiã q̃ nõdũ·ꝫm in no·i·c·cũ sup̃·de cã pos·et ꝓpri·noie autẽ ꝓprio agẽ nõ possꝫ·ut in cõtrario· Alia addicõ· Vbi dic̃ textus q ꝫ i hæredẽ trã seat nominũ adita hæreditate·possessio tñ nõ trãsit ñ naturalr fuerit apꝑhensa·ꝫ idem ꝓbat textus in·c·in ꝑsentia·de ꝓba·ibi cũ dicit·bona eius inuaserant ⁊cõ

Et adde hic qđ habetur in libro cōciliorum cooptorio rubeo cartha. cxxvij.

¶ Alia addicō subaudi in plato existēti in platura mala fide. et intelligo hꝝ verū qđ nō liberatur soluētes eidē. mō cū ipo plato tractassent q casu bñ liberarēt soluētes eidē. sic intelligit. l. si urbana. ff. de cōdi. indebi. et ex hꝝ nō. qđ p solucōez fcāz putatiuo plato nō liberatur soluētes qñ obligatio tēcēdit ex tractu veri plati. hꝝ qñ obligacō tēcēdit ex tractu plati putatiui tūc soluētes falso plato bñ liberatur sm. bal. in dcā. l. si urbana. qđ bñ nō.

¶ Alia addicō. vide qñ qs cogitur dicē titulū sue possessiōis. circa qđ breuiter fit cōclude qđ si possidēti resistat ius cōe tūc cōpellit dicē titulū sue possessiōis. ec si solo possessorio agat. ut qđ laicus possidēs decias dicē se spoliatū. nā nō tenet restituere nisi titulū p̄tendat cū ius cōe faciat contra eū. ut in. c. cām q. de p̄scrip. et p innocē. c. constitut. de fil. p̄sbi. et in. c. ex insinuacōe. de p̄cur. si possidēti nō resistit ius cōe. si possessio nō pt hēri sine titulo ut in bñficialibꝫ. Item dē si possessio pt hēri sine titulo qbꝫ casibꝫ ad petitiōez ptis nō cōpellitur dicē titulū sue possessiōis. ut in. l. cogi. hꝝ alle. si ad petitiōez iudicis cōtra eū ex suo officio inquirentis bñ cogitur ondē titulū. ut in. c. ordiarij. de offi. ordi. li. vj. et no. in regla pma. li. vj. qđ ē verū nisi tacite vel expresse visus sit indē ei consensisse. ar. c. ex ore. de hīs q fi. a maio. ca. q casu supior contra eū inquirē poterit. hꝝ tūc arbitrabitur ad p̄bandū nō canonicā iesse. vt no. p Jo. an. in. c. ij. heli. de simōia. et p glo. in dcā regla pma. p Archi. in pals leg. c. ordiarij. in glo. sup vbo exhibere circa medū. in vbo. qđ verū intelligo midisti ete. et p innoc. in. c. ex insinuacōe. supius alle. qđ sing lariter notat tene menti. Et adde qđ hꝝtur mō silio dñi Petri de perusio posito in libro cōsilioꝝ cooptoꝝ eo rubeo. folio. cclxxxxv.

¶ De testibꝫ articlis et interrogatoriis. v.

¶ Si post cōclusionem in causa bñficiali facta ad instātiam actoris admittūtur articuli rei tacite cōclusio reuocari cēsef qđ nō est necessaria in bone. cali. qđ secus in p̄phana iuxta ea que legūtur ec no. in clem. sepe. de vbo. sig. Idem in causa p̄phana secōm aliquos quia ista est natura ordinariorum qꝝ vno posito eodem actu consentit reliquū esse reuocatū. ut ff. de acq. here. l. illud. In casu tamē renunciatur. de p̄ben. de multa. et in re. imē. ius nostrum. rē. Et hoc intelligo si auditor fecit esse cōclusum. secus si ignoraret mysti. qui tu. da. posset in pñ. de p̄cur. c. i. i cle. p̄sumitur tamē scīuisse si ipse met admittens est ille qui cōclusit. ut ff. p socio. l. fi. de fil. p̄sbi. c. veniens. secus si alter q si bi forte in cā surrogatus post cōclusiōez p aliū factam non viso registro admisit articulos rei supdictos. nam qui in ius alterius succedit iustam habet ignorātie causam. de re. imē. is qui in ius. li. vj. sed quia nō esset verisimile de aliquo auditore qđ procedat ad huiusmōi admissionē nō viso registro ideo talez p̄sūpcōnem ignorātie nō credo facilit admittēdam ar. in fili. de p̄sup. lias. et. c. qđ nō ē verisile de resti. spo. sollicite. de renū. sup hꝝ. cū si. et de p̄cur. audi. tis. Addito In quare iecta solēnitate iuris ciuilis mere statū cū liquet iudici de cā sine cōclusiōe aliq de iure naturali sniaz ferre pt ut patz in illa snia lata p salomonē. liij. regū. iij. c. tenetur bar. in exuagāti ad reprimēdū. in vbo. et figura iudicij. Et adde qđ qñ de bñficijs agitur maxie curatis superior ec post cōclusum in cā retiā pribꝫ inuitis ex officio suo nouas p̄bacōes recipit et negocio cū accelentētiā examinat p̄ter aiarū piculū et ne qs p surrepcōez ad dignitatē aliquā ascēdat. Facit de dolo. et stu. cū oli. et p innoc. de re iudicā bertoldus. et p̄batur ex decisa. decre. ad petitiōnem. de accusat. secōm dominum Petrū de perusio. ¶ Alia addicō in glo. sup vbo cōclusiōe. et sic videt aptē decisio ista tenere qđ in causa p̄phana cōclusio sit necessaria et dicatur esse de essentia iudicij. idē tenet dñs in repertorio sup Inno. vbi dicit in vbo renūciare qđ adeo est de substantia conclusio in causis p̄phanis qđ eius omissio reddit processum nullum. allegat. c. quomā contra falsam. de p̄ba. c. cum dilectus. de fide instrum. et auc. Jubemus de iudi.

De testibus rub. vi

Per eadē motiua fuit determinatum et cluſū poſtea p omes dños. q poſt cō cluſionē poſſunt recipi teſtes ſup abilitate impetrātis. pſertim ꝓpter informationē iudicis. quia tales teſtes magis recipiūtur ex officio iudicis q̄ ad inſtātiā partis. de offi. dele. iudices. in cle. cū ibi nō. qđ officiū ſuū iudex poteſt etiā impendere poſt cluſionē in cauſis fcāmſi sibi videbitur expedire. de cā poſſ. et ꝓpri. c. paſtoralis. in fi. de fide inſtru. cū Johānes. Et quia talia nō requirūt probacōnē miſi leuē ꝓpter pſūptionē iuris que habz q̄ libz pſumitur idoneus. ꝛc̄. de pſūp. duū. maxie ſi semel facta fuit iudicio p executorē ipſius impetrātis. de vita moribz et hoñeſtacōne clē. iuxta formā palle. cle. iudices. et cle. cū ei qué. de cel. pbē. Et etiam maxie hec procedunt cū michil impetrāti de inabilitate opponitur vel contrariū ꝛ̄ctur de ꝓba. c. poſt ceſſiōez. p q̄ fac qđ no. io. an. in nouel. m. c. i. de lit. ōt. li. vj. et de reui. infamibz. in q̄ſtōe ibidez p eū diſputata. et idē dicebāt dñi obſuādū de ꝓbacōne ſignoꝝ et ſigilloꝝ ꝛ notariorū p pte adūſam interdū malicioſe negatoriuz ar. ad ſ. p ea q̄ le. et nō. p mno. de pſūp. illud. et de v. ſig. vemens.

De appel. ab interlocut. vij

Si appelletur ante ſentētiaz a grauamine vno vel pluribz in appellacōne exꝑſſis. ſecuta clauſula gñali et ab oībus alijs gūaminibz q̄ ex actis ſeu ꝓceſſu cāe colligi pñt. fuit dubitatū vtrū hmōi appellās poſſit ꝓſequi gūamia nō exꝑſſa vigore clauſule gñalis añ dicte. et videbatur aliq̄bz q̄ hc. p. c. q̄ ad agendū. de ꝓcu. li. vj. et dñs vinarien. cardialis oli ſacri palacij auditor dixit olim ſ. fuiſſe de ſtilo. q̄ oia acta ſūt publica. et q̄ cq̄d otinetur in eis. de ꝓba. q̄m. et no. p Inno. in. c. cū in iu. de offi. del. g tāq̄ notoria et publica ꝛ ſeipa exhibēta nō ſūt alias exꝑmēda. ut lit. nō ot. accedēs. de accuſa. et idētia. cū ſi. et in hāc ptē videtur declinare paulus. in dicta cle. Cōtrariū vero fuit p omes dños determinatū et cōcluſum p dictū appellantez audiri nō debere miſi ſup exꝑſſis ut ſit litiū fins. et ne vageť in infinitū. de dolo ꝛ dtu. fnē. cū ſi. et hoc vult. c. cordi. de ap. li. vj. in dicta cle. appellāti. e. ti. et ſ. dixit etiā q̄daz dñs guilhelmus galteri ſe vidiſſe ſeruatū tpe iohānis rebmelli. dñs vero egidius bellimere diſtinguebat et placuit aliquibz dñis diſtinctio ſua. quia aut appellatur a certo grauamīe ſpecialiter notato et p cauſa gūaminis iuſtificāda allegatur gñaliter illud qđ colligitur ex actis mil ſpecialiter exꝑmēdo ꝛ tūc poſſ habere locū opinio dñi pauli et ſtilus āntiquus q̄ ſatis certū ē cuius certitudo ex actis colligiť q̄ ſūt publica ut. ſ. dictū ē. ff. de re. iudi. in ſuma. C. de ſen. q̄ ſme certi quāti. pfer. l. iij. de reſti. ſpo. cū ad ſedē. de reſti. in integrum ex lris. aut appellatur gñaliter nullo gūamīe exꝑſſo ſpecialiter videlicet ſi appellatur ab oībz ꝛ ſmglis gūaminibz q̄ pñt colligi ex actis. et tūc nō valz appellacō ꝓpter nimā eius gñalitatē ꝛ incertitudiez q̄ reprobatur a iure. de ſꝑ. ad hec. et. c. fi. de libel. obla. c. i. et. ij. et de ap. c. ij. et. c. ſoluit. ſi enī relacō ad acta ſufficēt fatuus eſſz q̄ aliq̄ gūamē exprimeret. imo nūq̄ cācellaria ſup tli appellacōe reſcīptū daret. q̄ ecclz multa gūamina ſmt i appellacōe noiatim exꝑſſa. nūq̄ dat reſcīptū appellacōis. nī ſup vno gūamīe qđ appellās duxerit ex oībz eligē dū p eū exꝑſſum. put no. p Jo. an. de ap. cū cauſaz. Preterea exꝑſſio cāe grauamis ē inducta duplici de cā. ꝓmo ut deferatur honori iudicibz. de ap. ut debitus. ut ū dex poſſit cognoſcere ſi et in quo grauauit. et quales apoſtolos dare debet. ut in. c. cordi. e. ti. li. vj. Secdo ut ps nō poſſit āpliꝰ variare ſ. gñaliter in appellacōe ſe referēdo ſolū ad acta non ſatiſſit alicui p dictarū racōnū g ꝛ c̄. Et idez putauit dñs egidius ſi a certo exꝑſſo gūamine ꝛ cū ſ. ex alijs q̄ ex actis colligi pñt appellatur q̄ ad nō exꝑſſa q̄ tñ ex actis pñt colligi. qz q̄ ad alia cēſetur idē ac ſi ex illis ſolū fuiſſz appellatū. ar. ff. de v. ob. obli. l. ſcire debemus. de ſpō. ex lris. nec obſtat predicta decre. qui ad agendum allegāt pro contrario quia ibi non agitur de

preiudicō ꝓ curatoris cōstituti cuius volūtas ibi solū requiritur .e. ti. liez. et ideo cū cōstet de eius volūtate de vaga gnalitate q̄ sibi nō ꝓiudicat nō curatur. ℔ vero agit nedū de ꝓiudicio suo ℔ eē ptis turis et iudicis quibz possz eludi p hmōi incertam vagā r generalē et obscurā appellationē. et ideo ne hmōi elusior variacō fiat certus modus statuitur appellādi q̄ si nō seruetur reputabitur nō appellans. ut in .c. coꝛdi. mēta cle. q̄mus de ap. Ex ℔ insurrexit aliud dubiū videliez si appelletur ab interlocutoꝛia alicuius iudicis simpliciter nulla cā iniq̄tatis nullitatis r iniustitie expꝛssa nūquid valz talis appellatio. ℔m dñm egidiū videtur ꝙ sic q̄ dixit se audiuisse a quodā magno viro non obstā. cle. appellāti. q̄ intelligitur ℔m euz in casu quo aliq̄ cā gnamis fuerit expꝛssa et alias nō. ℔ hāc opi. nō putat idē dñs egidius fore verā qz ℔m eūdē ideratis rōmibus p̄dictis q̄ mouerūt ad condendū cle. appellāti. magis fauendū ē appellāti qui in aliquo appellatū et iudicem certificat. nullū tñ exp̄mens i nullo certificat g r c̄. Preterea verba. cle. si ꝓrie recipiantur dicto intellectui repugnāt ergo r cetera Tē si p̄dcā opinio ꝓcederet nō essz differēna inter appellacōem interponēdā a diffinitiua vel ab interlocutoꝛia q̄ tñ est magna. ut in .c. sepe. de ap. r .c. coꝛdi. e. ti. li. vj. et .ff. e. ti. l. ñ. et .ñj. et breuiter ego reputo textū clariſſimū i dcō .c. coꝛdi. ꝑ? pñ. ibi dū dic. ab interlocutoꝛia vel a grauamine r c̄. ¶ Addico. hoc nō videtur verū qz licz notoꝛietas excuſet ab onere ꝓbādi qz de se dat finē ꝓbacōis nō tñ excuſat a neceſſitate formaliter opponendi et exp̄mēdi qz notoꝛiū sui natura nō dat hūc finē expꝛssiōis ut dic glo. notabilis in dcā cle. appellanti. et no. doctoꝛes in .c. accedēs. ℔ allegato. vel dic ſubtilius ut infra i fine apoſtille seq̄ntis q̄ incipit. dic circa istā materiā. in ꝟ. nec obstat. Alia addicō. dic ēca istā materiā qz aliq̄n iniq̄tas interlocutoꝛie detegitur ex allegationibz iuris r tūc nō req̄ritur expꝛssio iniustitie cāe i appellacōne expꝛsse r ita intelligaē r saluetur opio inno. quā pomt r recitat glo. in cle. appellāti. de ap. m glo. ñ.

Et raco est quia ex tenoꝛe sentētie appaꝛet iniq̄tas eius. ut no. in cle. paſtoꝛalis. de re. iudi. aliqn iniq̄tas dz detegi ex allegacōibz r ꝓbacōibz facti. ista q̄stio ē facti nō iuris r tūc ē neceſſe qd cā exp̄matur in appellacōne ab interlocutoꝛia eccē ꝓmo et qd exp̄matur ec q̄re sit iniusta. ecce ℔o et ita intelligatur glo. ñ. i palle. cle. appellāti. et opinio dñi pauli ibi dē r ecclapi q̄ concoꝛdat cū eis. ex q̄bz infertur qd vbi tū qz ex actis apparet iniq̄tas interlocutoꝛie qd tūc sufficiat dicere appello ꝓpter iniq̄tatē sine q̄ eam dēs ē ex actis. nec obstat qđ dicit glo. in dcā cle. appellanti. qd notoꝛietas nō excuſat ab expꝛssiōe qz intelligēda ē de alio notoꝛio q̄m de notoꝛio ex actis ostātē vel ex tenoꝛe sentētie. qđ est valde notandū ℔m dñm anthonium de butrio in dcā cle. appellāti. Alia addicō. raco quare in appellacōe ab interlocutoꝛia req̄ritur expꝛssio cāe r adde qđ notat dñs anthonius de butrio i .c. exp te de de testibz. in ſua repetitōe. in pñ. Alia addicō. quoniā illa artāt appellātez ad expꝛssiōem cause noiatim r expꝛsse ideo non ſufficit qd in genere vel tacite exp̄mat. et rō ꝓ tē esse ut supius dictū ē qz talis interlocutoꝛia nō iuſtificatur nisi p cām in ea allegatam r cā nō iuſtificatur misi p eadem acta. nam appellare ab interlocutoꝛia ē appellare a ꝓcessu qz interlocutoꝛia ē de ꝓcessu cāe. at ꝓcessus nō pt impugnari misi p causas extrinsecas q̄ nō fuit incluse i ꝓcessu r ℔ de cāis fci. ℔ cāe iuris fuit liq̄de p aptura libroꝝ de quibz nō loq̄tur cle. appellāti. ita no. in no. i .c. fi. de nou. op. nunc. Ipe tñ index qui fuit interlocutus bñ pt ex nouis actis suā interlocutoꝛiaz reuocare. ut .ff. ne vis fiat ci. l. i. ¶. Hꝛba. et .l. qđ missit. ff. de re. iudi. et in .c. cum cessante. de. ap. Et idem in supioꝛe interloquētis qui est aditus ꝓ viam querele et officij iudicis non per viam appellationis. ut. l. arbitrio. ff. qui satisda. co. qđ bene nota et tene menti.

¶ De ap. a diffinitiua. .viij.

¶ Fuit dubitatum vtrum in causa appellationis interposite a diffinitiua esset neceſſaria litis contestatio. Et videbatur

ep non quia non erat necessarius libellus
sm inno. in. c. cū cōting at. de offi. del. et. c.
sup q̄stionū. ergo nō debz fieri litis cōtesta
tio. iij. q. iij. offeratur. de lit. cōt. c. vno. de e
lec. duct̄ū. si igitur nō detur libellus non
erit necessaria litis cōtestacō. p̄terea aut
lis est cōtestata in p̄cipali cā aut nō. si nō
tūc ē nulla sntia q̄ careat fundamēto. ut li
te nō cōt. in rubro ⁊ in nigro. g̃ ab ea nō fu
it necessarū appellare. de re iudi. c. i. si ve
ro lis fuit cōtestata in p̄cipali cā hoc vi
detur sufficere in cā appellacōis. q̄ lz smt
diúse instātie tamē est eadē cā. de fide in
stru. cū iohānes. de iuramen. calūp. c. ij.
li. vj. vbi archi. tenet libellū necessarū in
causa appellacōis. et per cōsequēs litis cō
testat. necessariā in cā appellacōis remit
tens ad spe. ti. de libel. cōcep. Q. nūc dicen
dum. x. ij. nūq̄d in cā appellacōis. vbi do
minus spe. dicit dñm elem. iij. ita mādat
se obtuari auditoribz. hosti. ēt in sūma. ti.
de ap. i. Q. q̄s sit effectus. dicē q̄ vbi appel
latur a diffinitiua datur libellus pti. ms
hic cōtra. q̄ tūc p̄ceditur lite nō cōtestata
ut in. c. p tuas. de ap. p quā vere. dicebāt
et cludebant omēs dñi. q̄ si vna pars vo
catur p iudicē ad respōdendum et litem
cōtestandum sup eo et p contumaciaz se
absentat posse p̄cedi lite non cōtestata.
dummō fuerit semel in causa lis cōtesta
ta et hoc siue p̄s sit in curia siue absens
q̄ eadē ē rō vtrobiq̄. et sic intelligūtur
nō. mno. posita in dicto. c. cū cōting at. et
ꝓbatur. C. de tēp. ap. l. fi. Q. illud. Si aūt
ps nō est absens p cōtumaciaz ⁊ tūc siue sit
in curia siue extra. p̄cedi nō p̄t lite nō cō
testata. et sic p̄ceditur contrarius intellectus
. c. interposita. in fi. et archi. et spe. vbi. s.
simile q̄ nō notauit spe. de offi. iudi. quo im
ploratur restituco in integrū. ti. de resti. i
integ. Q. ij. in fi. et facit q̄ termini sūt instā
tie ⁊ nō tāe Ad materiā vide nō. in. c. ra
ynaldus. de testa. p ter. ⁊ Io. an. i nouel.
dñs vero ⁊ pater meus Io. de lmḡ. in dic
to. c. p tuas. videbatur distīguē sic di
stixit glo. i. c. put. de dolo. et cōtra. et in. c.
sepe. de ap. quia aut liquet aut liq̄re p̄t
de cā statim ⁊ tūc p̄ceditur lite nō cōtesta
ta. alias nō teneas distinctiones supius po
sita q̄ tutior ē. Ex quo p̄terea insurrexit
aliud dubiū si a sentētia absolucōis lata
pro reo in causa murtarū p vtrāq̄ pte
appellatur et in cā appellacōis p ambas
ptes dentur libelli appellatoriū. puta vna
ptiū q̄ habuit sniaz p se in p̄ma instātia
petat eā confirmari. alia infirmari. et tmio
signato vtriq̄ ad rñdendū libello hinc in
de et lit. cōt. sup eisdem ambe ptes lite cō
testantur sup libello dūtaxat confirmacōis
et nō sup alio et si ps illa sup cuius libel
lo nō fuit lis cōtestata p ducat testes sup
articulis ex materia libelli sui recipiendis
bātes clare intēcōez suā ita q̄ sntia veniat
ferēda p ipō. dubitaui ego q̄ habui cāz
in scōa instantia. vtrū valeret receptō te
stiū p dictos ad effectū sntie ferēde pro
ipō et videbatur michi q̄ nō q̄ lite non
cōtestata sup libello ptis illos p ductis
receptis fūt per rubrū nigrū ut lite nō cōte
stata. p totū vñ non valet. tum etiam p
supius in. s. p̄xima conclusiōe dicta ⁊ alle
gata. fuit conclusū ⁊ determinatū p omēs do
minos meos contrarium mouebātur q̄ tlis
lis fuit cōt. in p̄ma instantia legitime
sup libello dato tūc p istū q̄ ec tūc p̄ter
tefectū pbacōis succubuit. et nūc quia le
gitime ꝓbauit suū intētū dz obtinē. tū etiaz
quia libelli erāt contradictorii ⁊ ābo appel
latorii ita q̄ sm aliq̄s hoc solū videbat
sufficē. plit. cōt. p q̄ fuit allegatū. e. obla
te. mi. fi. de ap. et q̄ notauit Inno. in. c. ex
insinuacōe. de p̄cui. circa fi. tum cē quia
exquo assignatus fuit terminus vtriq̄ p
ti ad rñdendū libellis hinc inde lite cōte
standū sup ipis si vna ps obmiserit lite
cont. vel nō petijt imputet sibi ⁊ poterit p
cedi lit. nō cōt. in eius cōtumaciaz p. c. p tu
as. de ap. et. C. de tēp. ap. l. ultima. que ratio
sume michi placuisset et placeret si testes
fuissent p ducti contra eum ec tez. lit. nō cōt.
et p illo q̄ lite fuit contestatus. s. totū cōtra
riū fuit factū g̃ michi videbatur q̄ tot
processus michil valuit habitus coram me.
verūtn propter dea motiua dñor ⁊ concor
dia. silia ego tuli sniaz infirmatiuā pme
ex nomine actitatis coram me nil eidē ad
iudicādo addenaconez tn expēsarū obmit
to a qua snia iterū p vtrāq̄ ptē fuit appel
latum et p me relatum. et in tercia instā
tia lite legitime cōtestat. sententia mea

fuit cõfirmata et suppleta. Additio. Tu dicis melius q̃ q̃n a diffinitiua sñia appellatur ī cã appellacõis nõ fit litis ꝺtestatio etiã vtraq; ptẽ pñte ratio ẽ q̃ in tali cã articulus de iustitia appellationis nõ ẽ sepatus a negocõ pñcipali et ideo sufficit litis ꝺtestacõ fcã in pñcipali cã coram iudice q̃ de pñcipali cognouit. vbiuẽro appellatur ab interlocutoria tũc bñ fit litis ꝺtestacõ sup articlo appellacõis aut sup ḡuamie et libellus offertur ſm gof fredũ ī dcõ. c. p tuas. et idez tenet Jo. an. in. c. raynaldus. de resta. plus ẽ dicẽ dñs petrus de perusio doctor meus in. c. interposita de ap. q̃ etiã lite nõ ꝺt. sup appellacõis articlo nec cõ sup pncipali pt in cã appellacõis ad sñiaz p̃cedi. si iustificata fuerit appellacõ ab interlocutoria nõ poterit sup pncipali ad sñiaz p̃cedi nisi sua p eo fit facta ꝺtestacõ. vt ita intelligitur ſm eũ pdictũ. c. p tuas. Quid si agatur cã nullitatis sñie an possit eo mõ p̃cedi quo p̃ceditur in cã appellacõis. dic q̃ sic ut in. c. in nra. in glo. fi. de p̃cuꝝ. et facit qõ nõ. abbas. in. c. cãz q̃. de rescriptis.

¶ De restõe in integrũ de litis ꝺt. ·ix·

¶ Si petatur restitutio in integrum p̃t lapsum fataliũ nõ est necessaria litis cõtestatio. ratio q̃ nõ principaliter ſ mere petitur. de offi. iudi. c. ñ. hoc no. in no. in. c. suscitata. de resti. in integ. Sz q̃d si alias sup restitucõe officii iudicis intentetur pncipaliter. vide casus q̃ lit. ꝺt. sit necessaria in dicto. c. ñ. fallit ſm b. ibidẽ in casu autẽtice. si omes. C. si minor se. abstre. abstinz. videlicez si minor se petat solũ restitui ad factũ suũ et ꝺtra psonã incertã. de qua materia satis diffuse p ep. et butri. q̃ ponũt p regla in omi officio non req̃ritur litis ꝺtestacõ nẽ misi cũ minor petit ad usus incertã psonã se restitui ut aliq̃d sibi detur vel fiat ideo si expulsus de societate petit se reduci nõ req̃ritur lit. ꝺt. ſm ia. de butri. odoff. in tractatu suo de offi. iudi. tenet cũ butri. spe. in ti. de resti. in integ. ¶. ñ. in fi. distinguit cũ ꝺtra certã psonã agitur. aut sit absens p ꝺtũciã. et tũc nõ req̃ritur litis ꝺtestacõ p. l. in cause. ¶. cã cognita. ff. de minor. et p dictã aut. si omnes alle. á nulla ptũ ẽ absens ꝺtũa citer et tũc necessaria ẽ litis ꝺtestacõ. ut in dicto. c. ñ. de offi. iudi. ſ. alle. audiui semel in bononia dñm richardũ de saliceto maxímũ legistã in materia p̃dicta distingue re sic. aut imploratur dũraxat officiũ in dicis rescindẽs ec̃ pncipaliter. ut q̃ petitur sñiaz ꝺtra miorẽ ferri vel ꝺtra maiorez absentẽ latã rescidi. ut de p̃cuꝝ. c. q̃relaz. de re iudi. cũ b'toldus. de ma. et obe. inter q̃tuor. de ꝺsti. eccia sanete marie. et tunc non ẽ necessaria litis cõtestatio. aut imploratur pncipaliter officiũ iudicis nedũ rescindẽs ſ rescissorũ ut puta q̃ nedũ petitur rescindi sñia ſ res adiudicari et tũc ẽ necessaria lit. ꝺt. Et sic intellexit scꝺaz p̃ce. de offi. iudi. c. ñ. p q̃ distinctõe facilẽ nõta in sili. p inno. in. c. tũ ex lris. sup vbo pñtiz. de resti. in integ. ¶ Additõ. In cã romane reductõis ad arbitriũ vi vir q̃ coza me pẽdebat fuit inter dominos meos dubitatũ an lis essz ꝺtestã da ita q̃ ea omissa sñia iudicis reducentis sit nulla. circa q̃ ꝺsulia dñoz fuerunt varia ꝺiusa. nã quidã dixerũt q̃ cũ officiũ iudicis in dcã cã pncipaliter imploretur q̃ lis oĩmo erat ꝺtestãda. ut in. c. fi. de offi. iudi. Alij dixerũt cõtrariũ sez q̃ non pncipaliter ſ mere dcẽter fuit iudicis officiũ imploratũ ideo ꝺtestacõ nõ erat necessaria. ut dicto. c. fi. et m. hac opinione ego fui. nã officiũ iudicis tũc dicitur mere dcẽter imp̃lorari. q̃n petitur aliquid nõ p̃pter se ſ p̃pter aliud. vel q̃n lite pendente illud imploratur. vel si petitur p̃pt se tñ rõne rei postea habẽde petitur. ex q̃ peticõe pẽdẽs nil seq̃tur. nec sibi aliquid iuris acq̃rit ī re. ita notabiliter dicit in nocẽ. in dicto. c. fi. m fi. Sz in casu nro executores testamenti se sentiẽtes ḡuatos de pua quãtitate extimacõis rei p̃ executõe testamẽti vendẽde. iudicis officium imploraueꝝt ut extimacõ dicte rei facta p arbitrũ seu arbitratorẽ ad instãtiã p̃ciũ reducẽtur. vt ita reductũ fuit. ex q̃ reductõe michil noui iuris ꝺsecuti fuit executores. igitur mere dcẽter fuit dcm officiũ imploratũ. et sic ꝺtestacõ nõ fuit necessaria. et posito sme ſ iudicõ q̃ fuisz p̃cipa lit imploratũ ꝺsideranto q̃ petens nil sibi

dari vel fieri petit ſi ſoluz ut remoueatur obſtaculũ ſme cuius remocõne ſibi ꝓtra abſentẽ p miſſiõez in poſſeſſionẽ ex ꝑmo et ſcõo decreto ꝯſuli nõ ꝑt. adhuc dico q̃ nõ ẽ neceſſaria ꝯteſtacõ. ita tenz pe. ci. butri. et bar. in auten. ſi omes. hic allegat. Et ideo ſi lata ſmia ꝓtra eccleſiaz vel minorem nõduz execucõi mãdata aduerſus quã tãcz leſa z leſus peteret ſe reſtitui q̃ eis nõ poſſz ꝓtra actorẽ abſentẽ ꝯſuli per miſſionẽ i poſſeſſiõez bonoꝝ ipius actoris certe in dcã cã ꝓcederetur lite nõ ꝯt. ut .l. in cã. C. cã cogmita. ff. de mino. et p doc. in palle. auten. ſi omes. et in auten. qui ſe mel. C. quomõ et q̃n iu. per ſpe. in ti. de in mte. reſti. C. i. ò. ſi. et p Jo. an. in dicto. c. ſi. Cũ ergo dictis executoribz contra dictã dñaz agẽtẽ et abſentẽ cõſuli nõ potuiſſz p miſſiõez in poſſeſſionẽ cũ tantũ peterent ſententiam arbitratoris reduci ad equitatem z iuſticã precij. merito cõteſtatio nõ fuit neceſſaria. et ſme ea potuit ad ſententiã ꝓcedi. et ita puto de ure ſalua ſententia melioꝛi. dominus aũt bal. in palle. auten. ſi omes. in quarta q̃ſtione dicit q̃ petita reſtitucõe in integrũ ſi aduerſarius nõ cõparet ꝓceditur ad diffinitiuã ſed ſi comparet ſemp eſt neceſſaria cõteſtacõ. ego credo. q̃ aut aduſarius ꝯparet et clarũ eſt q̃ ꝯteſtacõ requritur. aut nõ cõparet et tũc ſi ꝑt aliter cõſuli minori q̃ p diffinitiuã ſmiaz. et tũc lite nõ ꝯt. non ꝓceditur. ſi aliter ꝯſuli nõ ꝑt ut in cãu dicte auten. vel quando minor petit reſtitutionem aduerſus ſmiaz nondum executam mandatam. tunc ſemp lite non ꝯt. ꝓceditur quod bene nota. et adde pulcram limitacõnẽ baldi que habetur in re pertotio. in vbo. reſtitutio. C. v. nec diſtinguit ipe an petatur aliquid dari vel fieri. pro hac opi. ſpe. facit glo. in. c. p venerabilem. qui filij ſint legi. et. l. ſi. C. illud. C. de temp. ap. vbi in cauſa appellacõnis ſimilis diſtinctio fit an ps ſit pñs vel abſens. ſed vlato ſue reuerẽtie ipe videtur minus bñ intelligẽ hec verba. an ptes ſint ꝑſentes vel nõ quoniaz nemini dubiuz ẽ q̃ in cauſa appellacõnis citari debent abſentes qui ſi non venerint ſunt tanquam aces et ꝓceditur ad diffinitiuam ꝯtra eos lite

non cõſ. etiam ſi aliquid petatur dari vel fieri a parte in negocio principali. licet in appellacõne petatur ſolum pnunciari ſententiaz miquã et bñ appellatũ et male iudicatũ z p dandum vel fiendũ ut prius. ut. l. eos. C. de ap. et ſi ꝯpareãt. tũc ꝑſentes dicũtur. ut i dcã aut. ſi omes. et tũc lite ꝯteſtãtur tam in cauſa appellacõnis q̃ reſtõis. ſi ꝑ. eſt plus q̃ eis nõ ꝯpareãtibus in cã appellacõis ꝓceditur ad diffinitiuã ec ſi aliq̃d petatur dari vel fieri a parte ſi cã pncipali. ſi petatur aliq̃d dari vel fieri ad diffinitiuã nõ ꝓceditur lite. nõ ꝯt. ſi ad alia iuris remedia. iſto reſpectu eſt ſpãle m cã appellacõis. ſi vbi nõ petitur aliq̃d dari vel fieri tũc ad diffinitiuã ꝓceditur abſq; lite. cõt. q̃ p alia remedia actori nõ pmittit. et de ꝑ ẽ caſus in dcã aut. ſi omes. et hoc vbi reſtõ petitur p viã pncipalis petitõis. ſi vbi peteretur incidenter ſup occurſis in iudicio nõ ẽ dubiũ q̃ lis ꝯteſtat. nõ ẽ neceria q̃ ſup ea nõ ꝓcedit ordinarie z debz expediri ita q̃ pncipalis cã terminetur infra ſua tempa. ut cui petitur reſtitutio aduerſus lapſum termini ſm dñm bar. de ſalizeto. in dicta auten. ſi omnes. pro quo vide infra de iſionem. liiij.

De fide inſtrumentoꝝ. .x.

Fuit dubitatũ utrũ inſtrumẽta exemplata in ſcriptis extracta in ptibus ptis ad hoc ibidem nõ vocata in vim ꝯpulſorie huic parte vocata facerent fidem. Et breuiter fuit ꝯcluſũ et dictum per omes dños q̃ nõ ſi fuerit extracta ſiue exẽplata p alium notariũ q̃ p illũ qui illa aliaſ recepit z cõfecit. quia tunc ſecus. nã illis bñ ſtaretur tanq̃ originalibz ſme vocatione ptis. racõ dñoꝝ quo ad pmũ dictuz fuit q̃ teſtes z inſtrumta parti paſſu ambulãt. C. de fide inſtru. l. i. exercẽdis. et. c. ti. cũ iohãnes. de teſti. cog en. puemt. et p ſertũ vbi viget rõ vm forma. ff. ad. l. acq̃. l. ita. alias. illud. de trãſla. platoꝛũ. inter cetera alia. modo receptio vel publicatio teſtium facta parte non vocata non valet. ut de teſti. c. ij. C. de teſti. l. publicati. igitur idem de inſtrumentis. hinc eſt q̃ productio inſtrumentoꝝ facta in iudicio non ꝓdeſt niſi pars vocetur ad dicendũ

contra·po test enim instrumētum esse falsū
vl abusum ꝛc̄·de fide instru·inter dilec-
tos ·et de pba·tercio loco·eū si·p tercia
sicut in publicacōe dictoꝝ testiū omnes
sunt vocandi quoꝝ interest·ut legitur et
no·de testi·sīficauit·et·c·alb̄ricus·ita et
in publicacōe siue exemplacōe instrumē-
toꝝ ec̄ vetustatez sūptoꝝ·de fide instru-
·c·si·qz alias reputātur exēplaria et nō
publicata nec autēticata quibz nulla fi-
des in iudicio adhibetur·de fi·instru·c·i-
·C·de pba·si quis ni aliq̄·nec ꝑm dños
meos valet vocacō ptis facta hic in cu-
ria ad videndū decernī cōpulsoriā sicut i
hmōi nō obstañ·qz ad decernēdū remissi
onem sup articulis ad ptes fuerit i curia
pars vocata·vocāda est michi omnimus
coram iudice remissiōis ad videndū testes
recipi et iurare·de testi·cogen·c·dilecto-
rū·de testi pñtiū·li·vj·que silitudo michi
nō placuit nā ps ad videndū decernī re-
missionem nō vocatur in curia sed bñ ad
videndum admitti articulos ad pbāduz
in curia et extra·sup quibus admissis ad
pbāduz extra·sine alio decreto papa dat
remissionem ad partes et non auditori ꝛ
de consensu vtriusqz partis·de quo tamē
dubito an auditor id facere poterit·p̄tē-
rea aliud est eni ex toto nouū facere qđ
regulariter pbibetur·aliud antiquū refi
cere·de no·opz·nūci·p totū·de iudeis·cō-
sulunt·hic in ꝓposito qz testes de nouo reci
piuntur et de nouo deponere debēt et iura-
re·mmrū si req̄ratur maior solemnitas
scilicz vocacō ad videndum eos iurare·
et etiam ad reprobandum eos si voluerit
et ad cognoscēdum psonas·secus vero
in extractōne seu exēplacōe instrumētoꝝ
iam antea cōfectoꝝ et publicatoꝝ·p
auctenticā psonam quam et etiā cōtenta
in illis p̄t in curia reprobare cū citabi
tur ad dicendū ctra illa sic exemplata et
reportata·p̄t etiā esse qz ps cōtra quā de-
bt fieri hmōi extractō siue exēplacō ip-
tibz māfit in curia·qñ ergo citabitur ad
hoc in partibz·respōdent dñi qz debet tūc
procedi scōm formā·c·si aduersarius·de
eo qui mit·in pos·et debent requiri ꝓcura
tores et amici ꝛ citari ad domum et p edi
ctum in loco vbi debz fieri hmōi extractio
si domicilium non habet·ar·c·ex tuo·de cle-
non resi·quam potestatez citandi credē-
bam et dicebam illos cōpulsores non ha
bere·tum quia sunt meri executores mā-
dati p nos facti ut apparet ex forma cō-
pulsorie·c·tū etiā qz nos auditores non
possumus eis hāc ptātez extra curiā dare
ar·eoꝝ·q̄ le·et no·in cle·auditor·de ꝛ̄p·
Si igitur ad hmōi extractōnem requiri
tur vocacō partis·recurratur ad ordina-
rium ꝓ vocacōne hmōi fienda·de fide in
strum·cum·P·tabellio·quia meo iudicio
cōpulsores nostri nō tenētur ad hoc nec
id pñt·cum ipi habeant dūtaxat requi-
rere habētes ꝛ tenētes instrumēta ad cās
necessaria ad tradēdū pti id petēti sub pe
nis ꝛ cēsuris p nos latis et non p eos ful-
minādis·nec deputātur p nos ad opellē
dū citādū ꝛc̄·si dūtaxat ad req̄rēdū tra-
dendū et etiā sub sigillo eoꝝ vel publica
manu remittendū q̄bz rōibz meis non ob-
stantibz p̄dicta dubio fuit semp tempe
meo in curia obseruata que est satis du-
ra et rigorosa et vidi multos ꝓpter hoc i
caulis succūbere· C Addicō·scilicz qz ps
sit citanda in publicacōe vel exemplacōe
instrumentoꝝ aliter nō valeat·suffi-
cit tamen qz pars quam tangit negoci-
um sit presens q̄mus nō sit citata·ut no·
Innoc̄·in·c·si·de fide instru· Item contra
ꝓducēte statur trāsūpto·ut·l·ad hec·C·
de fide instru· Item statur dicte cū qui trāsu
mpsit·ff·de admi·tuto·l·cirographis·
Et ideo dicta tutore ꝓbatur ex mutuatio
licz non appareāt instrumēta originalia de
biti·qđ ē bñ notādū· Et adūte qz qñ petī
tur publicari aliqđ instrumētū qđ tangit
certas psonas·illa noiatim est citanda·ut
in·c·cum·P·tabellio·de fide instru·si vero
non tangit certas psonas·ut quia petitur
publicari ꝑuilegiū vel indulgentia in ge
nere tūc ꝓposito edicto gnali fiet publi-
catio·ut in·c·cū inhibico·de clam·dispō·et
in·c·cū i tua·q̄·ma·accu·pos·aliter nō va-
leret ꝑuilegij publicacō nisi fiat p illū q̄
cessit·qz tūc valeret publicacō nullo p
misso edicto·quod est verū nisi tale ꝑui-
legium sit suspectum quia tunc requirit
citatio·ut in·c·cum dilecta·de confir·vti·
vel inuti· Alia additio·Differentia est

inter publicacões et exēplacões. publicatur eni qđ ꝓuatū erat. puta testimōia Exēplatur aūt id qđ est publicū ꝛ publica auctoritate nititur ut testamētū ꝛ instrumētū ꝑm inno. et hosti in dicto. c. fi.

De appellationibus. xxj.

Fuit dubitatū vtrū auditor datus in curia cū negocō pncipali ī cā appellacōis interposite i ptibz. siue añ sniaz siue post fuerit appellatū stati possz inhibere iudici a quo extitit appellatū. Et fuit ꝯclusū ꝓ omēs dnos ꝙ hic. dūmō auditor ꝯstet appellatū. et p appellacōez cāz ad curiam deuolutā. vel si appellacōez recipiēs incipit tāq̄ deuolutēz de veritate cāe appellacōis aut de negocō pncipali ex certa scientia cognoscē. de ap. c. romana. Ꝙ. ꝙ si obiciatur. li. vi. alias nō. ut in. c. nō solū. e. ti. et. li. Ꝙ illa vero. racō ē qz antea super pncipali negocō iurisdictō non cēsetur esse fundata. cū interim sup deuolucōe de exceptcōne q̄ habetur in dicto. c. romana. Ꝙ. h vero vocatis. valeat disputari sup q̄bz ptis defensio nō ē auferēda maxime qz tales ꝯmissiones nō dāt iurisdictōnē sme spāli mādato msi m cauz deuolutis. cū sup aliis ꝯmittēdis vicecācellarius sme spāli mādato nō hz ptātem. qz ꝯtra mus esse ꝑm nō. p io. mo. de re. iud i gnāli. et ꝯ post. de elec. statuimus. li. vj. Sz pone qđ ꝯmittitur cā appellacōis ꝛ negocij pncipalis auditori cū ptāte citādi ad ptes de spāli mādato qz forte appellacō nō deuoluit. vtrū stati añ decretū citacōis possit inhibēri iudici a quo dicitur esse appellatū. de rigore iuris dicebāt dni ꝙ nō. p clem. ij. ut li pendēte. de eqtate canonica ꝛ stilo palacij dicebāt ꝙuari ꝯtrariuz. maxime si dicatur post sniaz diffinitiuam appellatū. qz tūc statim ius inhibz. ut in. c. nō solū. i. fin. s. alle. igitur iudex datus ad iuris executōez ꝓt etiā inhibere. cum factum suum hoc casu non sit msi q̄dam iuris executio vel declaratio ꝓbaē. ar. quia quando papa causam quam scit esse coram vno auditore ex certa scientia ad manum suam recipiens eam ꝯmittit in audientia sua ut ibi in omnē euētū remanſura ipsam aduocando ad se revocat totam causam ab illo iudice sibiq̄ et partibus inhibere videtur. ut de aput nostrum. p inno. et de consti. cum. M. cum ibi nō. per inno. Modo sic est in ꝓposito. p hoc enim quod dicitur ibi appellatum esse. apparet qđ sat causam esse apud illum a quo dicitur esse appellatum. intelligas qđ per hoc qđ cōcedit potestatem citandi ad partes apparet qđ ex certa scientia vult cām in auditorio suo ꝓpetuo remanere etiā si appellacō sua nō deuolueret qz si deuolueret frustra daret potestatē citādi ad ptes. cū ipa appellacō sine termini pfixio citaret. ut in. c. scpt. de ap. et. c. cordi. e. ti. li. vj. et in cā bñficiali. ut in. c. statuimus. de elec. li. vj. Et ideo stilus curie hz qđ eē in casu ꝑdicto auditor datus tām in cā appellacōis q̄ negocij pncipalis citatis ptibz de appellacōe cognoscet. et forte si ad instātiā impetrantis ptiū et bñ ꝓcessuz p iudicē a quo ꝛ male ab ipo appellatū ꝓnūciaret. michilominus tñ cām in curia remaneret. nec remitteretur ad ptes et hꝫ apposicōnē manus pape et aduocacōez cāe pncipalis ꝛ hoc habet stilus licet de iure forte essz ꝯtrariū asserendum. per. c. cum in ecclesia. et. c. ut debitus. de ap. cum ibi notatis. Sed quid si nulla appellatione interiecta cōmittatur causa pncipalis in curia de spāli mādato cū ptāte citandi ad ptes et decreta citacōne licet nō executa. vtrum auditor statim añ executōez hmōi citacōis possit inhibere. et videbatur aliq̄bz qđ nō. qz añ executōez lis nō pendet ꝛ ius nō inhibz. ut lite pendente. c. ij. in cle. nec ex certa scientia videtur ꝑa auferre velle iudici iurisdictōnē quā ignorat. ff. de iurisdi. omni. l. nec añ lapsū termini dicēdi ꝯtra ꝯmissionē dicit fundata iurisdictō qz excipi potest i termio cāz pendere coram alio iudice a q̄ ꝑa ignorās in dubio nō videtur velle iurisdictōnēz auferre ut ꝓbāt ꝯuenter iura. Quibz tñ rōibz supdcis nō obstātibz fuit p maiorē partez salem de eqtate dictum et cōclusum contrarium quia in casu pxime cōclusionis ita bene deberet et posset opponi de surrepcōne cōmissionis. sicut in casu isto tamē propter

mandis pape appōlicōez et aduocacōnez causę a quo cūq; equū ē q; inferior de cętero de hmōi cā se nō intromittat maxie hęc eq̄tas p̄cedit q̄n totus tenor omissionis causę de qua agēdū ē in mhibicōe fienda inserit imo ꝑm aliquos sim plex intimacō q̄ induceret pfectaz noticiam p̄dictor ex iuris dispōicōne mhiberet p clem. j. ut lite pē. liez aliq; magr viri de ꝓ fortiter dubitabāt q; intimatio nec vim citacōis nec mhibicōis haberet ꝑ in eod ē instāti si mhibicō cū citatione emanaret non posset ibi notari ḡuamē p dcāz cle. nec tolleret p ꝓ defensio pris q; surrepcō postea opposita in termio bn̄ inficēt mhibicōez r citacōez hic omissionē cū citacō r mhibicō ex omissōe descēdāt destructo igitur p̄cipali oīa q; sequūtur ex illo de cle. q̄liter de p̄cū audits de rē iudi. pastoralis in clemē cū si. In causis vero appellacōnū interpositarū ab auditore camere vel alijs iudicibz in curia etiā añ sniaz ex omissis in palacio statum citata p̄tend dicēdū ex tra omissionem auditor mhibet. ma cō quia sacrū palacium nūq; causas hmōi ad eos remittit etiā si auditor p̄nūciauerit bene p cessum et male appellatū salus dn̄is cardinalibus et coauditoribz sacri palacij ad quos bn̄ remittūtur causę in quibz p̄nūciatum fuerit bene p cessum et male appellatum seruatis tamen tribz terminis vi delicet antea seruari suetis añ quor termioz obſuacōez nūq; mhibere ēt auditores coauditoribz suis vel dn̄is cardinalibus a quibus si appellatur ante sniaz sine post. ta vel nūq; hmōi causas appellacōnū vidi omitti m palacio ꝗ semp sueuerunt cōmitti alijs dn̄is cardinalibus. ¶ Addicō. Et differt istud p̄cipū a x. ꝗ pone immediate seq̄nti. qz ꝗ appellacō erat talis q̄ uoluit negociū ad curiā. in x. seq̄nti nō fuit talis appellacō ideo data fuit auditori citādi ptās hic. ꝗ nō ibi. Alia addicō. Triplicē causę cognicōez in dex appellacōis debz p̄mittere antēq; p̄n cipale negocium aggrediatur. Prima an sit appellatū et an sit talis appellatio q̄ uoluat puta qz sit interposita infra decem dies et an in scriptis. Tē an ex causa rationabili et sim hoc iudex male fuerit arbitratus puta qz frīuola erat cā ex p sa fam appellacōe vel ecōtra ptab eo appellari et hęc est p̄ma cognicō quā facit iudex appellacōis. vnde sueuerūt appellātes portare instrumētū sniе a qua appellatur est ut hic appareat appellatū infra. x. dies et etiā instrumētū appellacōis p quod iudex cognicōnē appellacōnis recipiat quo facto iudex poterit inhibere inferiori. ut no. in. c. non solum. de appella. li. vj. non tamen poterit adhuc de principali cognoscere. et tunc assumet causę cognitionem secundam. hoc est citabit appellatum. nisi essz casus in q̄ esset citatus a iure ut in. c. sepe. de appella. et eo citato fiet litis contestatio in articulo appellacōnis. ut in. c. raynaldus. x. dilectus. de testa. qua contestacōe facta recipiat ꝓbacōes appellantis sup veritate grauaminis vel oblacōe ꝓbacōis vel sup delacōe. et altero ipsor ꝓbato p̄nūciabit se iudicē appellacōis remouebit ḡuamēr si aliq̄d essz innouatū reuocabit illō p modū nullitatis et attēptati et dicet se debere in p̄cipali p̄cedere hęc est secūda cognicō. Demū citabit ptes ad principale r assumet causaz in eo statu in quo erat remoto grauamine. ut no. p glo. in dicto. c. sepe. et hęc est tercia cognicō. Si vero appellans nō probaret alterū istor tūc iudex ad quē deberet appellātē remittere ad iudicē a q̄ ꝗm dispōicōez. c. ut debitus. de appel. et. c. cordi. c. ti. li. vj. sed ꝗm stilū non fit remissio. imo remanet in curia et ibi terminabitur et decidetur. ut infra in hac ea dē dcāōe notatur. et q̄n dicatur canonica inhibicō ut post eā fem reuocetur. vide ej. dcāi. cccexij. Alia additio. Quia cā deberet remitti ad iudicē a q̄ fuit appellatū nisi ptes essent ad hęc q̄ omisso appellationis articulo iudex appellacōis cognoscerēt q; etiā tūc nō fieret aliq; remissio. ut i. c. cordi. hic alle. q̄s intelligas in papa et in alio iudice q̄ possz p q̄relā adiri. in alijs autē iudicibz secus. vñ nō possent subditi episcopi consentire q; metropolitanus ad quē fuit appellatū cognosceret de negocio p̄cipali omisso appellacōis articulo. cū illo omisso nullā iurisdictionez

habeat metropolitanus in subditos suos
suffraganei etiam ipis volentibz nisi suf-
fraganei consensus accedat ut in .c. ro-
mana. de foro competen. li. vj. alias esset
facile partibus confingere appellacões
forte ad hunc finem suorum ordinariorũ
iurisdictionẽ eludẽdi. Conclude ergo
qꝙ pnũciato male appellatũ iudex appel
lacõnis de iure regulariter causaz remit
tit. fallit in iudice qui potest p querelam
adiri qui tenetur remittere partibus cõ
sentiẽtibus qꝙ ipe de pncipali cognoscat
ut in dicto .c. cordi. secundo fallit qñ sti-
lus palacij hꝙ pro iure habetur ut in .c. ij.
de pbẽ. li. vj. phibet talẽ remissionẽ fie-
ri ut h. Sz h oritur dubitacõ eo casu qꝺ re-
missio fieri dz. puta qꝙ appellacõ a gua-
mie nõ fuit iustificata sm formã .c. ut de-
bitus. An iudex a quo possit cognoscere
nõ facta sibi debita remissione p iudicem
ad quẽ. dic qꝙ aut iudex a quo nõ detulit
appellacõi. et tũc cũ sit finita cã appella-
cõis statũ pt de pncipali cognoscere cuius
non sit ei facta debita remissio. etiã si iu-
dex appellacõis pẽdente appellacõe inhi
buerit ipi iudici a quo ne i cã pcederet.
aut iudex a quo detulit appellacõi. tũc qꝙ
p hoc abdicauit a se iurisdictionem. ne-
cessaria erit debita remissio. ut in .c. cum
appellacõibz. de ap. li. vj.

De litis cõtestacõne. .xij.

Si pars rea respõdendo libello actoris
neget narrata put narrãtur. et dicat peti
ta fieri nõ debere. si nõ addat et dicat ani
mo litẽ detestãdi. fuit dubitatũ vtrũ per
hmõi responsiõez fuerit lis detesta. et bre
uiter sme argumtis fuit determiatũ z cõ-
clusũ qꝙ sic. p. l. rem non nouã. C. de iudi.
et p. l. ij. C. de iur. calũp. C. patroni. de litis
detesta. c. vnico. de elec. dudũ. ij. et no. p
spe. ti. de litis detesta. C. i. v. qd ergo si ꝓ-
ponũtur. vbi hãc qstiõez ptractãdo ea-
sic decidit. imo interdũ sufficit respõdere
narratis in libello. licez nõ peticõi. put le-
et nõ. in .c. vno. de litis detesta. in nouel. p
Jo. an. nec muaret ptestacõ facta in cõ
trarium videlicz qꝙ per huiusmodi rsp̃õ
sionem non intenderet litem contestari.
prout le. et nõ. in .c. sollicitudinem. de ap-
nec mrũ. qz pdcã iura loquũtur simplici
ter et talẽ animi expssionem nõ requrũt.
Facit qz psumitur qꝙ qs dbo nõ expmat
qõ mẽte nõ cogitaut. ff. de suppel. lega.
l. m ambiguo. de re. iur. in obscuris. li. vj.
Alioquin sili racõe in cõtractibz in ulti-
mis volũtatibz pulegijs et rescptis non
valeret qõ sic fieret. mihi addẽtur hmõi a-
mimi expssio. qõ esset absurdũ. pro exclusi-
one faciũt ea q le. et nõ. in .c. intelligẽtia.
et .c. preterea. de verbo significat. Additio
In quo peticõ tinetur. si aũt in libello fi-
eret sola narracõ absq; peticõne et exclusi
one. tũc p respõsionem nõ intelligeretur
cõtestacõ facta. fallit in papa cora quo
sola narracõ facta et responsio ad eã se-
cuta induceret detestacõez qz eius psen-
tia supplet omnẽ defectũ. qõ est notãdũ
sm docto. in dicto .c. vnico. de litis detest.
Alia addicõ. hoc verũ qñ iudex et aduersa
rius dissentiũt ptestacõi. si aũt cõsenti-
rent tacite vel expsse. tũc nõ fit detestacõ.
qz contestacõ dependet ab animo rei. ut in
autẽ. de exhiben. reis. C. illud. quo animo
caret qꝺ sic ptestatur z ab ipa ptestacõe
recedere nõ vidi p expssiõez dbo. habẽ
tiũ inducere detestationẽ. qz ptestacõ in
pncipio litis facta videtur in quolibet
actu iudicij repetita. dũmõ actus sequẽs
fiat in tinenti. secus si ex intervallo. sm
qꝙ notatur in regula. in generali. et regu
la. exceptiõnem. de re. iur. li. vi. et ex hac
ratione cõcluditur qꝙ etiã si iudex et ad
uersarius nõ cõsentiũt ptestacõi. contesta
tio impeditur p dictã ptestacõez. cuius
contrariũ visus fuit velle supra in pncipio
huius apostille. cogitabis. Alia addi-
tio. Ista rõ posset in contrariũ retorqri sz qꝙ
non est verisile qꝙ quis mente gerat aliud
qꝺ id quod verbis expssit. quia verba sũt
nota earum que sũt in amma passionũ.
de spon. ex litteris. et .c. intelligẽtia. et .c.
preterea. hic allegꝺ.

De sententia et de reuocatione at-
temptatorum. Rub. .xiij.

Si iudex quedam attemptata reuo-
cet ante omnia lite pendente. et tũc non

condemnet in expensis. Dubitatur vtrū posset postea hmōi condēnacōez expensa rū facere. et videbatur q nō q vim diffinitiue habet. et sic eadez die hmōi odemnacō essz fienda. p. l. paulus. ff. de re iudi. et p. c. cū appellacōibz. et. c. cōcertacōi. de ap. li. vi. tum etiā q ad hūc articulum functus ē officio suo. ut in. c. in literis. de officio dele. quod capitulum vendicat sibi locum in diffinitiua. Sz hec sententia siue pronunciatio licet habeat vim diffinitiue quo ad quedam puta quo ad effectum. clem. appellanti. de appella. tamē quo ad pmissa censetur habere effectū interlocutorie et nō diffinitiue. tum qua p eam nō creditur negocū pncipale tū etiā q simpliciter sine ordine solēni ex puro z mero officio iudicis pceditur sup hmōi attēptatis. put no. Inno. de Rep. ex pte. C. psone. de maio. et ob. dilecti. et de excep. dilecti. et Jo. an. de ap. nō soluz. li. vj. vbi dicit expsse q ē interlocutoria et intelligimus semper quo ad pmissum effectum. et etiam quo ad effectū. c. cor di. de appella. li. vj. secus quo ad effectuz clem. appellanti. que nō habet locū in interlocutorijs vim diffinitiue habēnbz ut in casu nro z in articulis dctis nōis z absolutionis ab instantia iudicij. et huiusmodi quia minus graue pīdicium tales sententie parant. nec obstat q. c. cor di. locū sibi vendicat in hmōi causis q facilius est pti statum inserere causaz suam et appellare in sēptis. ut in. c. cor di. qz subito infra duos vel tres termios in vna septimana forte suatos p bacōes sup deis articulis cora iudicibz adducē. et ego intelligo p dictam cōclusionez in pncipio posita si hmōi interlocutoria in rem transiuit iudicatā. nam tunc hmōi odemnatio expsarū nō est ms i que dā p dicte interlocutorie execucō. et nō noua sententia sm Innoc. in. c. sepe. de ap. nec potest sm eū ab hmōi odemnacōe expsarū appellari. q hoc tēpus cōdēnacōis trahit ad tēpus finie. p quo optime facit quod no. Jo. mo. in. c. liez. sup verbo. cōualescat circa medū. et in. c. is qui in fi. ulti glo. circa fi. de sen. ex. li. vj. ¶ Additio. Scilicet ut posset iustificari ab appellante vel impugnari ab appellato ex nouis allegacōibz vel p bacōibz ut sic sit par rō appellandi in ista sicut in diffinitiua. g par ratio p bandi. et sic nō allegatū allegabo et nō p batū p babo. ut. l. p hanc. in fi. C. de tēpo. appel. et no. in. c. fraternitatis. de testi. Et adde infra decisionem. lxxxv. et infra decisionem. xciij. Sz queritur que ē ratio q appellacō a diffinitiua iustificat ex nouiter p ductis. et nō ab interlocutoria. Dic q appellacō ab interlocutoria licet aliqn toleretur tamen semp est odiosa. qua rogat ordinarie iurisdictionem. Sed appellacō a diffinitiua est fauorabilis. ideo magis muanda p quascūq p bacōes. et ista est racō clem. appellantis. cōm bal. in. l. cos. C. si quid autez. C. de appella. Item appellacō ab interlocutoria habet oculos retro. ut. ff. de mino. l. ait pretor. C. p mittitur. Sz appellacō a diffinitiua habet oculos in supmum finez sm eum. Item cause nō intentate in appellatione ab interlocutoria remanēt in iurisdictōne iudicis a quo. ut. l. gnaliter. C. si iudex. C. de iure emē. et hoc verū in allegacōibz q subsistūt in facto. Sz allegacōes que cōsistunt in iure sēptō nō oportez expme re in libello. ut. l. ornamēcorz. ff. de auro et argen. lega. vnum tamen scias q si index alleganē nō curauit audire non p batum ad huc potest p bare. ut. l. ait pretor. C. quid tū. ff. de mino. et racō huius est q p iudicē stetit q minus p bacō facta fuerit. de appel. interposita. et ideo nō ē pti aliquid imputāduz. Alia scilicet ut ab ea appelletur in scriptis et cū expssione cause. et ita tenet vna decisio in antiquis que incipit. Item nota q sententia lata sup attemptatis. et est in numero in meis cexv. Contrarū tenent. Ab. et Jo. an. post eū in. c. puemt. ij. de appel. vbi dicūt q sic tenet appellacō a diffinitiua sine expssione cause. ita tenet a mādato iudicis qō habet vim diffinitiue. quod est nota dignum. Idem tenet dns bal. in. l. in mino ribus. C. de his quibz ut indigms. et facit qō no. in. l. ait pretor. C. p mittitur. ff. de mino. et vim diffinitiue dicitur habē qn licet pēdēte vel post appellacōez est aliqd attemptatum circa possessiōem rei de qua

agitur quo casu sentēna lata sup reuocatione talū attēptatorū hab; vim diffinitiue q̄ sapit naturā veri possessoris. sed si essz attēptatū circa psonā et nō circa rē sup qua lis pēdebat tūc sma reuocatoria attēptatorū videtur esse interlocutoria et nō diffinitiua et videtur ita sentire deci. q̄ est infra numero. cxiij. Alia hoc dicitū nō capio q̄ dēpnacō expēsarū sit executō pme sme cū in ea nulla de expēsis mētio facta fuit hz si fuisz facta dēpnacō expēsarū et nō taxacō tūc dcā taxacō posset ēc fieri post. x. dies q̄ ē executō pme sme in qua fuit facta dēpnatio hz nō taxacō et ab illa appellari nō possz p̄ter dcām rationē et ita intelligo. inno. in. c. sepe. h allegato et in. c. fi. q̄ metus cā. Alia sed a sma elapsis. x. diebz nō pt appellari. ergo nec a dēpnacō e expēsarū q̄ ē executio pme sentētie. ita sentit glo. in simili. in l. si cū excepcō. C. hec aūt actio. ff. q̄ metus cā. et intellige istā apostillā hm aliā que ē infra in eadē decisiōe in vbo executio. hic sup venerūt duo noui auditores videlicz dñi petrus gastoms et franciscꝰ de laudo vtriusq̄ iuris doctores.

C De restitucō e spoli. et ut lite pēdēte nil debeat innouari. Rica. xliij.

C Fuit dubitatū vtruz petenti se restitui ad possessionem suam per viam attēptati q̄a dicit se lite pendente spoliatum sufficiat probare se possedisse tempe litis inchoate et ea pendente spoliatū fuisse licet aliter suam possessionem nō colōret et videbatur q̄ non p̄ter nōta per archi. in. c. eum qui. de eo qui mit. in posl. vi. et inno. in. c. ex parte. de resti. spo. et per eundem. de fil. pbi. constitutus. et p Jo. an. in clem. vnica. de causa pos. et p. prie. que omnia iura et note doctorū loquūtur et p cedunt q̄n agitur possessorio recuperande directe et principaliter p interdictū vñ vi. tūc enī nō dabitur restitucō bñficij ad possessionē sme colorato titulo. ne detur vicioſus ingressus. ut i dicto. c. eū q̄. supius alle. tū etiā q̄ bñficiuz ecclīasticū sme institucōne canonica possideri nō potest. de instī. ex frequentibz. de re. iur. c. i. li. vj. ar. smile optimū. ff. de interdictis. l. ij. C. quedā. et. ff. de aqua. cotī. et estiua. l. i. C. p mitutur. et de resti. spo. c. ad decimas. li. vj. secus vero q̄n petitur restitucō p viā attēptatorū. tū q̄ illa petēs incidēter tū etiā q̄ nullo iuris ordie fuato in hoc casu p cedēt. Imo iudex ex mero z puro officō suo illa in pristinū statum reuocabit. et sic non iure actōis hz potius officō iudicis in hmōi negōcō erit p cedendū. et ē rō q̄ plus offenditur iudex cuius iudiciū contēpnitur q̄z ps mo lex offenditur p hibēs ne lite pendēte aliq̄d innouetur. put apparet in rubro et in nigro. ut lite pendēte. merito igitur cōtra ipm p ceditur gravius q̄ius iudicē z ptem eludit. q̄z ptē tm. ar. c. cōsti. in fi. de ap. li. vj. et p ter hz ē interdēm attemptatorū plus q̄z interdēm vñ vi. p uilegiatū. put no. inno. pulere in. c. dilecti. de ma. et obe. et de ap. bone. et vide p eūdē in. c. tū teneamur. e. ti. et p hosti. et Jo. mo. in. c. cupientes. de elec. sup vbo a gratia. et p eūdē in. c. cōsti. et. c. nō solū. de ap. li. vj. et j cle. ij. ut lit. pēdē. p io. an. sed hoc stat et clare z notorie de nō iure petētis reuocari hmōi attēptata. credere talem tūc nō audiendum z ita vidi obſuari in palacō racō ē q̄ eoipo q̄ stat de non iure suo eoipo stat q̄ nō interest petētis reuocari attēptata q̄ attēptata reuocētur mō illud ē regl'are q̄ iudex illi q̄z nō interest nō audiūtur. ij. q. vj. nō solēt de elec. cū inter canōicos. de accusa. sup hiis. cū si. g. z. daretur eē occasio p cēo mortalitā ita locū haberet rō inno. nōta z posita in. c. significasti. de diuor. c. iij. et in. c. cōstitutus. de fil. pbi. vide infra declusiōez. l. v. et sup quā intelligas verā q̄n ps petit reuocari attēptata. secus vero si iudex p ter debitū temptū iuris sui z iurisdictōis siue legis ex puro z mero officō suo nō p mo to illa vellet reuocare in pēnā attēptātis et dēpnentis siue offendētis ius z iudicē q̄s posz hz p hz nō restituere tur possessio illi de cuius nō iure stat hz quid dēdū esz tercio per habentē ptātem. ar. nōto. z. s. m pxima conclusione faciūt ea q̄ legūtur z no. in. c. cū. M. de instī. per inno. et de accusa. ad peticōnem. et de diuor. porro.

hanc cōclusionē videtur etiā tenuisse dominus oldra. in q̄stōibz suis. Addicō. cessante ergo possessiōe titulata nō hz locū possessorū in bñficialibz. sile videmus qñ petitur restō liberi hois q̄ denegatur mihi titulus p̄betur q̄ tli possessiom sme titulo ims resistit et ideo nō datur possessorium ñ titulus oñdatur. sic et in mr̄imonio carnali nō datur possessorū mihi p̄betur titulus mr̄imonij. ut i. c. ex trāsmissa. et. c. ex pte. de resti. spo. sunt enī hec possessoria mixte nature in q̄bz absq̄ titulo nō ꝺcludit possessio nec datur in eis possessorū. ut in fili nōtur. in. l. ij. C. q̄dā. ff. de int̄dictis. et in hoc differt interdict̄m vñ vi. a remedio p̄dicto in materia attēptatoꝝ in q̄ nō req̄ritur p̄bacō tituli ec̄ colorati ꝫ sufficit p̄bare solū statū. et ꝫ ē mirabilis effectus circa matēriē attēptatoꝝ ab int̄dictō vñ vi. Alia dīa ponitur in. c. ex pte. s. de ſſp. p̄ imno. vbi dic̄ q̄ cū oia restitui dēnt in p̄stinū statū. retractabūtur in materia attēptatoꝝ sm̄ie cēsure q̄ alias valerēt lz essent iniuste. Tercia dīa est q̄ p se q̄ntī viā attēptatoꝝ nō obstabit exceptiōis exceptiō q̄ alias obstaēt agēti possessorio recuperande. ut i. c. cū inter. et. c. significaueruīt. de except. et in. c. pi. eodem ti. li. vj. Quarta dīa ē q̄ quādo agitur p viā attēptatoꝝ sufficit q̄daz summaria informatiō ex mero et puro iudicis officiō. ut i. c. cupientes. sup̄ p̄bo. gīa. de elec. li. vi. p Jo. mo. Si vero agētur possessorio tūc oporteret litē ꝺtestari et ordinario iure p̄cedi. Et nō q̄ q̄n aliq̄d reuocatur p officiū iudicis lite pēdēte oportz q̄ p̄cedat diligēs cāe cognitio ut nōtur in spe. de appel. C. pnl. x. ꝫ q̄ro. Et nō bñ sup̄dictōs mirabiles effectus et dīas materie attēptatoꝝ ab interdictō vnde vi. ¶ Alia addicō. Notorius ergo defectus iuris petentis reuocatiōnem attēptatī impedit reuocatiōnem ipso. et q̄ exigantur ad reuocatiōnem ipso attemptatoꝝ. vide plene per Jo. mo. in palle. c. cupientes. et mīa decisione. cc. lvij. que incipit. item si quis dicat. et decisi. ccc. xciij. que incipit. item si a cōferatur tē.

¶ De p̄bacōibz et de sentē. pla. .xv.

¶ Si i cā bñficiali actor et reus āb nil vel nō plene p̄bauerit int̄ cōez suā. fuit dubitatū vtrū p actore possideāt et teneāt beneficiū possit et debēt sīa absolutoria ferri et videbat q̄ nō. quia actore nō p̄bante tē. ut in. l. actor. C. de p̄bac. et de iure eccl̄ia. c. fi. et de cā pos. et p̄pri. cū eccl̄ia sutrina. ut eccl̄ia sti. teneā. c. unico. fuit determinatum et cōclusum per oēs dōos sic distinguēdo. aut uterq̄ scz actor possessor et reus nō possessor p̄tat sibi adiudicari bñficiū. et tunc si neuter p̄bat quilibet absoluetur ab impetitione alterius. ratio q̄ uterq̄ est actor et reus in casu predicto. ar. c. licet. de p̄bac. et. c. ex litteris. de cā possess. et p̄pri. c. uno. in clemē. nullus tñ eoꝝ cōdēnabitur in expensis. ꝫ fiet cōpensatiō hinc inde. fuit tñ q̄dā nota Innoc. alleg. in ꝺtrariū in. c. cū ꝺtingat. de offi. del. videlicet. q̄ in casu p̄dicto reus ē absoluēdus ab obſuatiōne et impetitiōne rei de qua agitur quā notā intelligas reo rē quā actor petit detinēre et possidēre. vel neutro tenēte. tūc enī locū hz regula actore nō p̄bāte tē. Si vēo actor possessor petit titulū suū p̄nūciari canonicū. et sibi adiudicari bñficiū. et reus nō possessor petit solū se absolui ab impetitiōne actoris possidētis. vel nil petit. tūc enī sīa ferēda est p reo ec̄ absente absolutoria. actore nil p̄bante. p. l. actor. et alia iura in ꝺtrar. alleg. et fac. C. de ed̄icto. l. qui accusare. et. l. fi. C. de rei vē. et. l. ij. de p̄bac. ff. et nōta. p b. in. c. p tuas. de ap. fatuus aūt ēſſ possessor q̄ ꝺtra nō possessorē petitorū int̄tabat p̄t difficultatē p̄bādi dominiū ñ hēret patas p̄bacō est et p̄mptas in petitorio. debēt enī potiꝰ int̄tare int̄dictū uti possidetis. si in possessione turbaretur vel interdict̄m unde vi. si de possessione expellētur. ar. l. is qui destruxit. ff. ō rei vē. de proba. licz. de iuō. examinata. et hoc est ꝺ filiū b. in. c. cū eccl̄ia sutrina. de causa poss. et p̄pri. in glo. ij. Si vero reus possidet vel neuter possideat tunc iterum stat regula. actore nō probāte tē. et sic potest intelligi nota. Innoc. in. c. cum contingat. superius allega. ibi vide quod no. Jo. an. et Innoc. in. c. ex conquestione. de rest. spol. et de offi. vi. c. i. post Inno. et Hosti. et in. c. mandatum de ſſp.

post compostellanum.

De restitucõne spoliñ. xvj.

Si contra agentem possessorio pducta tur papalis rebuacõ fuit dubitatũ vtruz obstaret agẽti ꝛ dene gãda essz restitucõ videtur qꝫ nõ p iuraꝫ vulgaria. qꝫ agenti interdicto nõ ꝑt obici ꝓprietatis q̃stio. ut m. c. im lris. de resti. spo. nec ꝑt recõuemiri mihi de alia spoliacõe. de or. cog. c. fi. ac ꝑ dicta reseruacõ ꝺcernit mere petitoriũ siue ꝓpietatẽ. g ꝛc. Fuit dcisũ ꝛ decretũ ꝺclusuz p omes dños ꝺtrariũ. ratio qꝫ decretũ pa ꝛe in rebuacõe appositũ ne dñs afficiat ꝛ mihi cit titulũ ꝛ etiã possessiõem. ar. eo. q̃le. c. no. de ap. ut nr̃m. de elec. li. eo tpe. li. vj. facit eni decretũ ꝓpe. qꝫ possessio ꝺtra rebuationez papæ obtẽta est meri facti ꝛ caret omi effectu ꝛ adminiculo iuris sme quo in bñficialibz possessio nõ ꝓcedit ꝛ ẽ inualida. put legit ꝛ nõ. p Inno. de resti. spo. ex ꝑte. de eo qui mit. in pos. cã rei ꝟuã. c. vno. li. vj. p Archidi. et in cle. vnica. de cã pos. et ꝓprie. p Jo. an. Et qꝫ p dictã reseruacõnẽ ꝺstat clare ꝛ notorie de nõ mere agẽtis interdicto nec ꝑt nec potuit apud ipm esse vlla possessio q̃ req̃ritur in hz interdicto ut fiat restõ ut m. c. ꝺsultacõibus. de offi. dele. Meritoꝫ igit ꝛ denegabatur sibi restõ. ar. c. accepta. de resti. spo. et. c. ad decimas. e. ti. li. vj. p quo ec̃ facilẽ nõta optĩe. p Inno. de dnoz. sigficasti. de fil. p̃b. ꝺstitutis. de resti. spo. in lris. in fi. Et sic dicebãt dñi in palacõ sp obtẽtum dũ tñ ille agens possessorio nõ immutatur et ã rebuatõi sed veniat ex collacõe inferioris a ꝓpa nõ habẽs spãlem ptãtem conferẽdi hmõi bñficiũ reseruatũ vel ex collacõne etiã executoris deputati a ꝓpa in forma ꝺmũ vel spãli. qꝫ aliter cessaret ratio añdicta ꝺcm eos. michi aũt in primo casu videbatur distinguẽdũ vtrũ agatur pñcipaliter possessorio tantum vel possessorio ꝛ petitorio simul ab initio ꝛ suspendatur postea petitoriũ et in vtroqꝫ casu si pducatur rebuacõ videlicz post suspensiõez hmõi vel qñ actũ est tm̃ possessorio qꝫ tũc nõ ꝓcederet dicta conclusio. mouebar qꝫ exq̃ hmõi rebuacõ tãgit petitoriũ qõd mil hz ꝺmũe cũ possessorio. ff. de acq̃. pos. l. naturaliter. Ꝯ michil. de illo igitur suspẽso vel pñcipaliter nõ intẽtato iudex nõ ꝑt cognoscẽ nec pnũciare. qꝫ de q̃re ꝛ cẽ. de cã. pos. et ꝓprie. cũ sup. tũ ec̃ qꝫ p suspẽsiõez hmõi petitoriñ ẽ suspensa eius tota iurisdictio q̃ ad illud idcirco nullã potuit sup hz pbacõnez recipe. de cã pos. et ꝓprie. pastoral. qõd si faceret mil agere tur. de iudi. at si clici. Preterea si tempe suspensiõis hmõi nõ fuit pducta rebuatio ꝙ adhuc nõ cõstabat clare ꝛ notorie de nõ iure suspẽdẽtis ergo nõ ꝓcedũt racõnes Inno. supius alle. et p eũ posite m capitis. sigficasti. ꝺstitutis. et. m lris. supr alle. post vero suspẽsiõez petitoriñ ps nõ potuit obicẽ nec pducere nec iudex recipe put supius deductũ ẽ ꝛ cẽ. secus vero si añ suspẽsiõez eo tpe q̃ de vtroqꝫ agebaẽ. pducerẽẽ qꝫ tũc sup vtroqꝫ reus se defendere poterat hẽ fcm fuerat in. c. cũ eccia. et. c. cũ sup. de cã pos. et ꝓp. tũc crederẽ pdictã ꝺclusiõez verissimã ꝛ aliter nõ. quã q̃de distinctiõez me ã dicebãt dñi mei posse ꝓcedẽ ꝛ loco cũ sibi vẽdicaẽ in quocũqꝫ obiectu nõ notorie inficiẽte possessiõez si dũtaxat ꝓprietatẽ ꝛ req̃rẽte aliq̃lẽ discussiõez. secus vero in obiectu spãlis vel gñalis rebuacõis de q̃stati sme aliq̃li discussiõe ꝑt notorie ꝛ clare ꝺstare de nõ iure agẽtis q̃ bñ obstat agẽti possessorio. in. c. lr̃as. de resti. spo. qõd crederẽ verũ qñ notorietas hz ex iure agẽtis insurgeret vel ex confessione vel pbacõibz ꝛ pductis agẽtis ꝛ non rei defendẽtis. et sic dicebã intelligẽda nõta p Inno. i. c. ꝺstitutis. et. c. sigficasti. supi? alle. vbi reputabãt ꝛ reputo tex. phmõi intellcũ pq̃ ec̃ facẽ optĩe. c. ad decias. de resti. spo. li. vj. secus vero hm me si insurgẽt hmõi notorietas ex pductis post. suspẽsiõez petitoriñ intelligo ipius rei q̃ ec̃ excipiẽdo de crimĩe vel de ꝓprietate vel de nõ canonica inistõe aut de nõ canõico titulo nõ audiẽ. ut in. c. in lris. et. c. Itẽ cũ q̃s. de resti. spo. Cui intellcũi videẽ obstare aliq̃ba inno. posita i. c. cõstitutus. supi? alle. videlicz si cõstaẽt p cõfessiõez eius vel p pbacões admissas de nõ iure ipius petentis restitucõnem qꝫ non est faciẽda restitucõ ergo nedũ p cõfessiõez ptis imo etiam p pbacões ꝑt cõstare de nõ iure

ipius actoris. ꝓbacões enī in iure legitime recepte bñ inducūt notorietatez de ꝟ. sig. cū olim. et ibi p mno. Ad quā obiectões ꝓt rñderi q mno. loqtur de ꝓbatiõibz legitime admissis puta añ fuspñsionē petitorij. alias factis p agētez. Et hic soluatur restat adhuc intellcūs meus nec obstat q materia reꝑuacõis ē defensiua in possessorio hē renūciacõ spōtanea et multe alie defensiue exceptões que be nē sūt admittēde in possessorio. de q̄bz per glo. in. c. i. ut lit. nōt. et i. c. ex q̄stõe. de resti. spo. g admissibiles sunt hic ille. Ad qō rñdeo dupliciter ut ꝑius. videlicz. q sūt admittēde p iudicē petētez. h in casu nr̄o nō est iudex petēs. ut s. ꝓbatū ē g & cē. ꝓterea fateor istātiaz de exceptiõibz insurgētibz ex facto agētis nī iure expſsis. ut i. c. accepta. de resti. spo. et i. c. sig. ficasti. de dnor. et in. c. istitutus. de fil. ꝑsb. et in. c. ad decias. de resti. spo. li. vj. s. alle. Secus vero de exceptiõibz insurgētibz ex fcō alterius. puta nō canōice instōis vel bñficij reꝑuati quā reꝑuacõez q ut plurimū fit occlte potuit verisimiliter ignorare. ut in. c. si bñficia. de ꝓbē. li. vj. quā saluo meliori iudicio nō dicerē obstare agēti interdicto nec vnq̄ repi in iure cautū q reꝑuatiuus possz ꝓpa añcte possessiõez bñficij p aliū detēti appꝛhendē. et detētorē cicere. q̄tumcūq notorie ius nō habētez. q̄ sme ordie iuris nō ē remouēdus de ꝓbē. lz. ñ. li. vi. fac optie qō nomno. de ꝓuil. cū oli. p archi. ut lit. pēden. c. ñ. li. vj. fac optie qō no. mno. i. c. vem ēs. de fil. ꝑsbi. sup ꝟbo. amoto. Ex q̄ infero q reseruatiuus appꝛhendens possessionem beneficij p aliū occupati etiā inuste cadit in pnā. c. eū q̄. de ꝓbē. li. vj. non obstātibz ꝑdictis meis motiuis sp vidi ꝟuari p dcām conclusiõez videlicz. q agenti interdicto ecclie pncipaliter vel suspēso petitorio sp obstabat & admissa fuit papalis reꝑuacõ & impedita restõ dico de speāli. de gnali raro vidi et de illa magis dubitarē n esse notoriā & cū decreto facta sic in. c. liceet. de ꝓben. li. vj. de qua si cōstaret credere m idem. secus vero de alijs gnalibz reꝑuacõibz bñficioꝝ puta capellanoꝝ. collectorū. subcollectorū. & cē. Nam cū de illis posset esse dūbiū v trū essent vel fuissent tales et sic bñficia eorū reꝑuata. dicerē illā nō obstare agēti interdicto. ar. nōtoriuz p mno. i dicto. c. ꝓstitutus. p archi. vij. q. i. c. i. sup ꝟbo. facti. Additio. vide mea tract. cexci. in antiqs q incipit. Item nō q vbi bñficiato. et limita ut ibi. Alia addicõ. Item in possessiõe bñficij litigiosi q̄ est tradita p ordiarū nullo iuris adminiculo iuuatur ꝓpter decretū appositū in. c. ij. ut lit. pēdē. li. vj. vñ nō dicitur possidere ille cui talis possessio tradita est. Et ideo ꝟuat rota q talis possessor bñficij litigiosi dz amoueri a detēcõe seu possessione ipius de facto et pinde tractari ac si essz bñficiū reꝑuatū. ita determinat vna decisio i antiqs. Alia addicõ. Eo q sme precato talis possessio teneri nō possz nec dz pari agēti vicōsus ingressus ut i. c. ex frequētibz. de instit. et in dicto. c. vnico. de eo q̄ mit. in possēcā rei ꝟuāde. Alia addicõ pone q aliqs tenuit duo bñficia incōpatibilia vltra tps statutū in decre. execrabil. et vno illoꝝ sit spoliatus vel dicat se spoliatū an deceat restitui. dic q nō. q cū appareat q de iure cmū talia bñficia teneri nō possint nō ē restō faciēda nec articulus admittēdus sup restõe et lz q̄s p dispēsacõez possit talia bñficia tenere tn cū illō sit ex accidēti & de gra speāli i dubio attēdi nō dz ut. l. vj. C. si. ff. de ānuis le. & l. fin. si p ꝓtorē. C. si. ff. ex q̄bz cāis maiores. ꝓ q̄ fac. l. si cui vmū. ff. de vi. tri. et oleo lega. vbi testator legādo vinū vidr legare vinū qō ex vinea naturaliter nascit nō qō fit accētaliter ex tritico vel aliq̄ alia materia. q̄uis ꝺtra ꝟ videatur facē. c. referēte. de ꝓbē. nī spe. de petito. & pos. Ex ꝑdictis ꝓtz q sic ꝓ sme ꝟ hois impedit restō ut q agēti possessorio obstat hois sententia. ut vij. q. i. pnūtiū. et de cā pos. & ꝓpriū dicēs. sic & sme iuris obstabit eidē agēti q nō ē maioris efficacie q̄ sme hois qō est verū qn ꝓbatū ē aliquē sme ꝟ iuris incurrisse ut no. mno. i. c. testimoniū. de testi. et de testi. cogē. c. i. Sz ifā ē dīa inter sme ꝟ iuris & hois. q sme iuris expectat ꝓbationes post se p q̄s declaretur aliquez incidisse in eā et ideo sup hoc cāe dgmēo adhibeatur. alias sicut dic Jo. mo. ex sola

maiori ꝓpoſicõe cõcluderetur ut ipe notat in c. ſtatuimus. de ſen. ex. li. vj. ſnia aũt hois nõ expectat ꝓbacões poſt ſe qꝫ ipe cã pcedũt et ideo cũ ſnia iuris ẽqtiz ad nos pẽdeat ex probandis licet in ſe non pendeat nõ impedit reſtitucõ ez ſpoliati. ſentẽtia aũt hois cũ ex pbãdis non pẽdeat ſ̃ iuſte appareat ex pbatis ipedit reſtitucõ ez quã iã pbata nõ pbãda impeduit. de diuor. ſignificaſti. et ꝑ. inno. i dcõ. c. ꝺ ſtitutis. de fi. pſb. et ſ̃ mõ ꝺz intelligi qõ no. iij. q. i. in ſũma. ſm Oldra. in. q. ec xx vj. ſi oꝑõitur ꝺtra pdcã uidẽt qꝫ mdi ſticte ſnia lata ſup ꝓpetate ꝛ titulo bñficij tollat ꝛ abdicet ec poſſeſſiõ ez ſic ꝛ renũciatio ipius bñficij. de reſti. ſpo. c. ſollicite. vnde ſic excepcõ renũciacõis obſtaret agẽti poſſeſſorio. ut. no. ꝑ inno. i. c. ſup ſ̃ renũ. ſic ꝛ ſnia ſup bñficio lata. uti caſu cõſtitucõis. execrabilis. ad ſ̃ rñdeꝫ duplicit. ꝓmo qꝫ nõ ẽ uerũ qꝫ ſnia lata ſup bñficõ tollat poſſeſſiõ ez execucõe nõ fcã qm̃ ſnia ẽ actus iuris ciuilis poſſeſſio aũt facti ẽ. res aũt facti iure ciuili infirmari non pñt ut. ff. de acq̃. poſſ. l. i. C. ſi uir. et. ff. q̃bz ex cauſ maiores. l. demũ. nec obſtat equipacõ ſnie ꝛ renũciacõis qꝫ nõ ẽ uera nam ſnia nõ ꝑſumpomt animũ eius cõtra quẽ ferẽ imo ferẽ et in muitũ ut. ff. de ỽ. obli. l. inter ſtipulãtẽ. C. i. et de peculio. l. et ſũma cũ rõne. C. ſi renũciacõ aũt ꝑſumpõit aim renũciãtis ut. ff. de edil. edic. l. q̃riẽ. C. ſi. C. de ureimrã. l. ſi q̃s uſuraꝝ dũ. et. vij. q. i. q̃ ꝑiculoſũ. inter aũt intentes animo ꝛ conſenſui et eos qui in multos exercẽtur quãtũ ad eorũ efficaciã ꝛ opationem uelociorẽ cõſtat differẽtiã eſſe ut colligi ꝑt ex ꝺcõe duarũ leguz ſez legis ꝑme. C. de pigno. et. l. nõ eſt mirũ. et huius ꝺre raco ꝑt eſſe qꝫ qui renũciat beneficõ pactũ renũciacõis uidẽt habere rẽ ꝑ ꝺrelicta ꝛ ſic poſſeſſionẽ amittit ut. ff. ꝺ acq̃. poſſ. l. ſi quis ſex. C. ꝺña. qõ nõ eſt in ꝑuato ꝑ ſniaz ſm Oldra. vbi ſup.

¶ De reſcꝑtis et de ꝑbẽdis. xvij.

¶ Fuit dubitatũ utrũ acceptacõ ualeret infra mẽſem facta ꝑ impetrãtẽ apoſtolicum in forma pauperũ ante purificacõnẽ gratie ſue quã liez ipe ꝑ executorẽ ſuum ante acceptacõnem petierit purificari tñ idem executor purificai eã renuit. videbatur qꝫ nõ. ꝑ. clem. cũ ei quẽ. de cõceſ. ꝑben. et de ſꝛp. ſi ꝑ te. li. vj. et in hanc ptẽ multi ꝺñi auditores tempe ꝺñi Inno. cẽ. ꝺclmauerũt dicẽtes non cõpetere reme ꝺũ impetrãti niſi ꝺtra executorẽ. ꝑ. c. paſtoralis. de iurepatro. de fi. ꝑſbi. ꝛ men ſ. pro hac parte etiã ſcõm ꝺñm Egidium optime faciunt leges. ff. de cõdi. et ꝺmõ. l. in teſtamento. et. C. de cõdi. inſer. l. i. et. l. legatũ. que uolunt qꝫ ꝺfectus etiã con ꝺicõis mixte ſme culpa ꝛ cetera impedit legatũ ſiue actum implendũ. tamẽ hñs nõ obſtãtibus ꝺñs Inno. a ꝺñis au ꝺitoribz tũc cõſultus ꝺclarauit ꝑ dictã acceptacõnem ualuiſſe et ualere ꝛ collationem factã ꝑ ordinariuz infra mẽſem poſt dictã acceptacõnez ꝛ ante purificationem huiuſmõi gratie mlualuiſſe dũmodo conſtaret dictũ impetrãtez adhibuiſſe diligentiã quã potuit ut gratia ſua purificaretur ꝛ nõ ſtetiſſet ꝑ eum q̃minus purificata eſſet ſed ꝑ executorẽ ꝑ regulã quod ꝑ me nõ ſtat ꝛ ẽ. facit de conſti. c. ij. de regulis iur. ſme culpa. li. vj. facit ec. c. cõmiſſa. de elec. li. vj. ꝑ hanc pte allegabatur etiã tũc. l. iuris ciuilis. ff. de ꝺdi. et ꝺmõ. et nõta ꝑ pau. et genze. in cle. ꝑ ꝺcã. cũ ei quẽ. q̃ nõ obſtãt huic ꝺcluſiom qꝫ loquũẽ q̃n ſtat ꝑ impetrãtẽ ꝛ nõ ꝑ executorẽ q̃minus gra purificeꝫ ac in caſu nro ſtetit ꝑ executorẽ ꝛ nõ ꝑ impetrãtẽ g ꝛ cẽ. et ſic ab illo tpe citra ſp ſic fuit obſeruatũ i palacõ ꝺũmõ expoſt ec poſt m̃ſez cõſtaret uel ſtare poſſ de habilitate ꝛ bona conuerſatione impetrantis tempore impetrationis ꝛ acceptationis predicte ſed propter. l. in contrarium alle. de mixta conditione que ex meo ꝛ mei fauore et ex alterius facto ꝺpendet ꝺmmus Egidius diſtingut ſic multum pulere qua aut ꝺficit in caſu contingente in ꝑſonam illius in cuius perſonam ꝺbet impleri aut ex condicõe alterius recuſantis ꝺſentire ꝺdicõis impleme ꝺto. ꝓmo caſu cõditio habetur pro ꝺfecta ut in. l. i. et. l. legatum. C. de con. inſer. ſecundo caſu habetur pro impleta. C. de inſti. et ſubſti. ſub condi. fac. l. i. ſi uero impeditur

p illū qui implere debz imputet sibi. Si p tertiū distinguitur aut sit soluēdo aut nō. put ista notātur p glo. et Ci. in dcā .l. i. C. de instit. et substi. sb dī. fac. et i dcā .l. legatū p eūdē. Modo hic non deficit dītio p casū cōgentē in psonā impetrātis. ff p tradictōnē executoris. g rē. quia etiā soluēdo nō ē. cū illa spūalia nō capiant interesse. nec extimacōnē. i. q. i. quā pio. et de simo. querelā. et ibi nōtur. g ad id agi nō pt p impetrātē dcta executorē. et sic nō procedit racō. c. in dctarū all. vi. delicz. ē. pastoralis. de iurē pa. et. c. vemēs. de fil. psbi. ¶ Additio. In forma vero dignū arbitramur infra mēdem acceptacō facta valz. etiā si executor nō recusauerit purificare. dū tn post mensez sequitur purificatio. ff collacō añ purificacōz nō valz. ut j. dec. cccxvij.

¶ De consuetudine. xviij.

¶ Fuit dubitatū et in relacōnibz positum. utrū valeret consuetudo q̄ cauetur q̄ uxor marito habēti bona mobilia et immobilia succedat in omnibz bonis mobilibz. etiā debitis et creditis liberis exceptis. Et videbat aliquibz q̄ nō. q̄ consuetudo nō pualet iuri naturali. immo ipi dctaria. et ē irrōnabilis q̄ potius dicēda ē corruptela. et p dās non ē pscriptibilis. etiā si omēs hoies de mundo eā obseruarēt p infinita tpa. xxxij. q. vij. flagicia. de cōsue. cū tanto. cū ibi nō. Sz hereditas prīs debetur filio de iure nature. ff. de re. iud. l. una sanḡms. et de pactis. l. ius agnacōis. iuncta. l. filiꝰ. ff. de suis. et le. hē. melius. ff. vñ liberi. l. scpto. et. i. di. ius nāle. ibi dū dicit. libi ex successio. cū iuri naturali p consuetudinē derogari nō pt. ut. s. p batū ē. g rē. qđ ē verū in toto ff nō in pte. ut no. dy. in appria materia. de re. iud. indultū. li. vi. Pro q̄ conclusione faciūt no. p Ber. et Jo. an. post eū in nouel. in c. tua. et. c. a nob. de decims. et de cons. sup Rica. et p Innoc. in c. fi. Ac in ppōsito nr̄o consuetudo nō tollit ius successionis liberoꝝ in toto. puta i oibz bonis. ff dūtaxat i mobilibz. g rē. Et sic fuit determinatū et conclusū post pblicas relacōes ipam consuetudinē valuisse et valere. Pro conclusione ego allegabā notaz Abba. positā in c. rapnūcius. sup. x. consuetudinez. ubi ipe abbas notat p textu consuetudinis etiā pte tertiā legitimā et debitā iure nature diminui posse. qđ dicit alibi melius nō hīri. sic q̄ sm eū essz ibi clarus textus p dicta conclusione. immo sm dnm Egidiū. quādā dns petrus bertrādi. q̄ fuit cardinalis sancte romane eccie fec quādaz lectura sup sexto li. decre. et tenuit in c. ij. de cons. valere statutū admēs ec i totū legitimā appellatā bonoꝝ subsidiū debitā filiis. racō sua fuit fortissima. q̄ de iure naturali uolūtas testatoris dz impleri. insti. de rerū diui. ¶. p tradicō em. ff. si q̄s a pre mau. fuerit. l. nō usq. et. xij. q. ij. ultima uolūtas. q̄ tn sepe p ius ciuile minuit p querelā mofficōsi test. q̄ ē iuris ciuilis. ff. de inoff. testa. l. et si post mortē. ¶. si pr heredem. iuncta. l. filio. ¶. ulti. C. de inoff. testa. et qđ ibi no. Item ius dicēdi testamētum nullū racōne pterit cōms est iuris ciuilis. q̄ non cōpetit msi in potestate constitutis. ut. ff. de minist. rup. testa. l. postumi p virilem. ¶. ex hijs apparet. que tn patria potestas de iure ciuili est. ut insti. de pa. po. ¶. i. et ita ante ius ciuile cuilibz ciui romano licebat de bonis suis disponere p libito uolūtatis. et ita in pmo capite. l. falcidie cauebatur. ut. ff. ad. l. falcid. li. i. in pnci. ergo hec omia alio iure ciuili tolli possunt. ut insti. de legat. tute. ¶. fi. et. ff. de capi. di. l. has causas. in eadem opi. est di. p idē motiuū in effectu. in dicto. c. indultuz. licet id p alia motiua. et multuz apte deducit. p hac opinione facit. c. raynaldus. de testa. in fi. cū ibi notatis per glo. ibi cum dicit. q̄ cōtra uolūtatē testatoris. l. falcidia sit inducta. qđ quomō ff intelligitur ibi vide. Breuiter concludēdo putat dns egidius sm q̄ in principio est conclusuz q̄ hoc ius naturale in totuz tolli nō potest. sed bene minui vel augeri potest. Primū pbat q̄ talis cōsuetudo expresse militaret dctaracō em naturalem que clamat et dicit ubiq. q̄ filius saltez in aliqua portōne succedat patri. ut. l. scpto. superius all. ff. de inoffi. test. et in aut. de heredi. et falc. ¶. i. et. ¶. si quis autem nō impletis. col. i. ratio huius ponitur. ff. de libe. et postu. l. in fine. et ex qui-

cau. mā. in ꝑtē. resti. l. cum miles. ¶ Quid enī legalus q̄ꝫ ꝓprium filiū ad paternā successionē admittere. in aut. quibꝫ mō. na. effi. sui. ¶. est ergo sciēdū. in ꝑnci. facē optime. x vñ. q. iiij. c. fi. et de iure etiā. quē tauallis. et qō no. C. de epi. et cle. l. si q̄s ad declinandū. ergo nō valz cōsuetudo cōtraria. ut. C. que sit lon. con. l. ij. et i dicto. c. fi. de cōsue. fallit hoc ex causa ex qua fieri potest exheredatio. ut in aut. ut cū de app. cogno. ¶. aliud. et. ¶. causas. et nōta in dicto. c. quētauallis. tūc enī cessat ratio naturalis. ꝓpter rationem naturalem fortiorem ꝯtrariā que habz q̄ delicta nō remanent impunita. ff. ad. l. aquil. l. ita vulneratus. de sen. excō. ut fame. nec obstat motiuum petri bertrādi. et dy. q̄ licz cessarēt omnia remedia iuris ciuilis. tñ mchilominus illud qō inter oēs dictat ratiō naturalis esse debite executōi demādādum. sicut solet dici in ꝯtractibz a iure gentiū introductis. ar. ff. ō mīoꝝ. l. qō si mior. ¶. fi. ꝑm Ja. de are. Sicut enī ciuilis cōstitutiō nō tollit ꝯtractus iuris gētium in totū. ar. insti. de iure natu. ¶. sed naturalia. igit nec p casu ꝓbatur ꝑm salicz q̄ p cōsuetudinē ius naturale ꝑt mīnui vel augeri. quia quota a iure ciuili simpliciter est introducta. ergo alio iure vel cōsuetudine quevīm legis hz ꝑt augeri vel mīnui. ut i uribz supius alle. qō intelligo verum dūmodo dīminutiō nō essē ita notabilis q̄ censeretur esse pempō vel mīmis enormis. quia tūc essē irrationabilis p ꝑdicta. et per. c. suggestuz. de decimis.

¶ Additio. Et in honore sanguinis. ut. l. i. ¶. largius. ff. de succes. edic. ꝫ iura sanguinis nullo iuri ciuili tolli possunt. ergo nec statuto qō nō ē aliud q̄ꝫ quedā ciuiū conuentiō. ut. l. oēs populi. ff. de iusti. et iur. et. l. de quibz et. l. sed ea. ff. de legibz.

¶ Alia additio. Vbi ius agnatiōis pacto tolli non potest. ¶ Alia additio. Vbi ascendētis successio debetur ꝓximiori descendēti racōne cognatiōis. ¶ Alia additio. Quia iura naturalia immutabilia sūt ut insti. de iure na. gen. et ciui. ¶. ꝫ naturalia. nec ea iuris ciuilis ratio corrūpere ꝑt. ut insti. de legi. ag. tu. ¶. fi. Sed rīnde q̄ ꝫ successio filioꝝ. et ius legitime portionis ꝓcesserit ex iure naturali. tñ ex ea naturali racōe q̄ est variabilis in quātate in quota et in modo porcōnis p̄dicte. ut infra dicā. vel potes dicē q̄ legitima debetur filio de iure ciuili nō naturali. ut ꝓbatur in aut. de here. et falc. ¶. i. et. ¶. si quis aūt. ubi dicit q̄ lex imponit necessitatem parētibz. ut relinquāt filiis legitimā. sed ostat legē esse ius ciuile. ut. ff. de iusti. et iure. l. ius aūt ciuile. Itē a iure ciuili q̄ta ē aucta. ut dicta aut. nouissima. vñ noie origīne. quotitate. et entitate. de iure ciuili dicēda est. et ꝑm hoc oīa contraria cessant. ¶ Alia additio. Et sic ius rūpēdi ortū trahit a iure ciuili. q̄ ante ipm ius ciuile nō erat via aliq̄ ꝓdita. seu apta ad rūpendū testatoꝝ dispoicōnē. similiter via petēdi supplementū legitīe data est a iure ciuili. ut. l. oīm oda. C. de inoff. test. si ergo hec iure ciuili sunt inducta mmiꝝ si statuto qō ē ius ciuile illa tollātur. ut. l. de q̄bus. et. l. nō est nouū. ff. de legibus. et no. glo. in dicta. l. i. in ꝑnci. ff. ad. l. fal. et p hoc cessant racōes oēs cōtrarie supra facere fundate sup iure sanguinis et nature. que intelligūtur in successione intestati. nullo sbīstēte statuto. Preterea ius ciuile priuat filios ex certis causis descriptis. in. ¶. aliud q̄ capitulū. hic allegat. et in aut. nō licz. C. de li. ꝓte. igitur et statutū poterit priuare. ut dcā. l. oēs ꝓpli. de insti. et iur. ¶ Nā racō statuti fuit fauor publicus cōsuadarū familiarū cā inuētus. ꝑm bal. in. l. maximū vicium. C. de libe. ꝓte. videmus insup q̄ licz iure nature hereditas prīs sit debita filio. ut sapiūt arguīta in ꝯtrariū facta. tñ quota et q̄ta nō ē de iure naturali. ꝫ de ciuili. ut. l. lege. xij. tabu. C. de legi. hēr. i aut. de trien. et se. ¶. i. et in aut. de here. et fal. ¶. i. et. ¶. si q̄s aūt. et hec racō excludit quo ad dīminucōez. plus dico q̄ siue de iure naturali siue de iure ciuili hereditas. et etiaz eius porcō in bonis prīs sit debita filio. tñ circa ꝫ varie repitur in iure dispositiū. nā antiq̄tus debebatur totū primoniū prīs filio. ut. l. i suis. ff. de li. et postu. et insti. de hie. q̄ ab intes. ¶. sui. postea supuenit ius codicis. et totū illud restrinxit ad q̄rtaz. ut. l. cū querītur. et. l. scimus. C. de inoffi.

testa. et demū supuenit ius autēticoꝝ alterans et limitās dictaz porcōnē him numerū filioꝝ. ut in aut. nouissima. C. de inoff. testa. et in corpe vnde sumtur. si hoc facē potuit ius ciuile. cur z hoc nō pt ius municipale. scz detrahē. alterare diminuē et tollē racō diuersitatis michi. pnūc nō occurrit. ¶ Non obstat si dicatur q tale statutū tollens filio. uel diminuēs portionē suā foret iniquū g nō valz. cū lex debeat esse equa iusta rōnabilis et honesta. ut. iiij. di. erit aūt lex. nā certū ē q pactū iuramēto vallatū renūciatur future successioni. ut in. c. q̄uis. de pac. li. vi. ūcto. c. nō eni obligatoriū. de reg. iur. li. vi. si ne mini dubū. q iuramētū nō est vinculum iniquitatis. ut in. c. quāto. de iur. iur. potuerit g lex ut pote nō iniqua quē futura successione p̄uare. sic pt pactū iuratuz. ut. l. nō impossibile. ff. de pac. et no. in ſica. C. de decretis decurio. li. x. Preterea nōne videmus iura diuino p̄cepto stabilita alterari restringi z minui certe sic. ut ē cathedraticū. in. c. inquerēte. de offi. or. Item decime. ut in c. tua. de dec. p Inno. g multo fortius facultas successionis p̄uate psone tolli poterit minuiz restringi. In hac pte dcl māt dy. in regla indultum. et Io. an. ibidē in mercurialibz. Idē tenet Cy. in. l. sancimus. C. de nup. Idē abbas z Io. an. in. c. rapnūcio. de testa. Idē ipe Io. an. in addi. spe. in. ti. de succes. ab intest. super ſica. et allegat ibi legē lombardā idez disponentē. ℔ etiā exp̄sse tenet Bar. in. l. titius. C. si. ff. de odi. et demō. in. l. i. ff. de suis et legi. et. l. si ita q̄s. in fi. ff. dele. ij. Idē bal. in. l. cūctos pp̄los. C. de sū. tri. in. xiij. colūna. et suppomt p indubitato ita esse et i. l. maximū vicium. Idē old. radusi. de liis suis de filio. ce v. et ita sequūtur oēs moderni legētes. et ita fere p totā italiā obseruatur. ¶ Alia additio. Conclusio que diūiter tenetur. ſz huic declusioni obstare videtur duo. Primo q legitima succedit loco alimētoꝝ. ut i aut. de trien. et semi. C. p̄hibemus. ff. vnde eni. si educatō liberoꝝ ē de iure naturali. ut. l. i. C. ius naturale. ff. de iust. et iur. g tolli nō pt. cū ea naturalia nō tollātur ut supius dictuz est. Item quia alimenta non debēt filijs denegari. ar. l. filiū. de patria pt̄ate. Secūdo videt obstare textus in dicta aut. de trie. et semi. que videt habere clausulā derogatoriā ad quācūq; consuetudinē legē cuiuscūq; inferioris. exquo racō sic disponēdi est vniformis ubiq; locoꝝ p quā statuē tur contrariū. et sic leges municipales non debēt valere. ut in aut. naugia. C. de furt. et in aut. omes peregrini. C. communia. de succes. cogitabis. Alia additio. Quod p̄ter delictū filius excluditur a legitima et potest racō assignari. q delinquēdo filius videt consentire in penā ut legitima sibi auferatur. et alia pena etiā corpalis imponatur. ar. l. i. C. de testias. ff. de postulan. et sic non tam ex lege q̄z ex suo consensu surgit p̄uatio dicte legitime. Cogita si placuerit tibi ista racō. necne. Alia additio videlicet statutū municipale tollet in totum legitimaz. et ideo statuta q hodie diūiter fiūt in italia p̄hibentia femīas extāneas masculis nō succedēre nec legitimā petere posse, p̄uident eis ut detur arbitrio p̄pinquoꝝ. nam dos tūc succedit loco legitime licz forte diminute. et si dictū statutuz non p̄uideret in aliquo nō teneret tanq̄z irrationabile et cōtra legē tam nature q̄z diuinā canonicam z ciuilez de quo p bar. in. l. liberoꝝ. ff. de verbo. sig. et p dīnm bal. in dicta. l. maximū vicium.

¶ De p̄curatoribz. ſica. xix.

¶ Fuit dubitatum. utrū cū p̄curatore constituto p reuz ad causas diuersaxat ad romanā curiaz legitime devolutas post cōmissionez facta de speciali mādato ipe auditor possit p̄cedere in causa. et fuit breuiter cōclusum et sic sp obseruatum q sic. quia papa cōmittēdo causam ex certa sciētia auditori. voluit eam in sua curia agitari. de offi. dele. pastoralis. ō app. ut nostrū. faciūt p hoc ea que leguntur et notantur in. c. cupientes. ō elec. li. vi. fortius p̄cedit hec declusio. si post citacōz decretā et legitime executā iuxta formaz. c. causam. de elec. in cle. fiat huiusmodi p̄curatoris cōstitutio. quia tūc est p̄sumptio q sciant causam in curia commissam sub forma p̄dicta. q̄ solum sufficit. ut in

dicta clem. in fi. ad que etiã faciũt nõta in. c. cũ p bellicaz. xxx. q. iij. et in. c. scribã. de psump. Idẽ dicebãt dñi obstãdum. si pars appellata constitueret procuratorem cũ p dicta limitacõne post appellationem ei sibi legitime intimatam iuxta formã cle. causam. de elec. quia tunc esset verificata limitatio p dicta. quia tẽpe constitucõnis procuratoris fuit causa p citacõnem iuris legitime deuoluta. Secus vero si substitueretur procurator cũ p dicta limitacõne an appellacõnẽ legitime intimatã. vel commissionẽ de speciali mandato factã. qa cũ hmõi tpe substitucõnis causa non erat ad curiã legitime deuoluta cõtra mentem & volũtatẽ cõstituẽtis procederet cũ tali procuratore cuius volũtas seruãda est de procuratoribz. c. querelaz. et. c. cõstitutus. cũ ibi notatis p Inno. et. e. ti. si quem. li. vi. de accusa. c. vemẽs. Et si cũ dicto procuratore procederetur. non valeret processus. tum qua non habuit potestatẽ in causis non deuolutis procedendi. tũ qa excederet fines mandati. de sẽptẽ. ex parte dñi. de procura. in presentia. et. c. ex insinuacõne. hoc verum nisi esset constitutus ad causas etiã deuoluendas. quia tunc si postea causa in curia siue p appellacõem legitime deuoluatur siue p commissionẽ de speciali mandato ppe introducẽtur. cum tali procuratore ulterius in causa rite & legitime ac debite & bene procederetur qa iã apparet de mente substituẽtis. q tã in causis deuoluẽdis q deuolutis voluit talem esse procuratorẽ qa etiã ad futuras causas potest substitui. ut. ff. de procur. l. iij. et. iiij. et de pcu. non inuste. et ibi nõ. Quã quidẽ cõclusionẽ videz pmã putauit dñs egidius verã. si causa committeretur cũ potestate citandi ad ptes. qa tũc apparet de certa scientia ppe. videz qz ipe vult omino causam hmõi in curia tractãdã et terminandã. et p cõsequns q causa ad curiã deuoluatur. Secus vero credebat si simpliciter licz de speciali mãdato ppe causa cõmissa esset dicẽdo de mãdato dñi nri ppe audiat talis & iusticiã faciat. omissa pdicta potestate citandi ad ptes &c. Ratio sua fuit ista. qa tũc cũ ppa nõ dat ptãtem citandi auditori partem ream ad vemẽdum legitime ad litigandum de partibz coraz eo. apparet q nõ est de certa scientia et mente ipius q causa statim ad curiã sua deuoluatur quod nõ est psumendum misi hoc expmatur. ar. notatorum p Jo. mo. in regula. in generali. de re. iuẽ. li. vi. Ad quid ergo refert dicta signatura. certe ad casũ quo causa alias legitime reperiretur ad curiã deuoluta. vel si pars reperiretur in curia psens sed psentia dicti procuratoris limitati nõ sufficẽret. qa talis procurator nõ reperit hoc casu causam deuolutam nec eam deuoluere potest. qa hoc esset contra mentẽ siue limitacõis. et sic mlt agẽt p iura superius allegata. nec obsunt pdictis q causa deuolutur p intimacõnem factam iuxta formam dicte cle. causam. de elec. qa illud verum est de deuolucõne q vim citacõnis importat et tunc ius citat et p consequẽs causam ad curiam deuoluit ut. c. statuimus. de elec. li. vi. nos enim loquimur de eo q soluz verbum sonat. videlz. audiat si ẽ legitime deuoluta. et si dicatur p verba que sequũtur. datur auditori potestas citandi. videlicet iusticiam faciat. Concedo in curia si reperiat partem psentem vel p contumaciã absentez. sed nõ potest dici contumax misi vno de tribz modis notatis in. c. quoniam frequnter. ut lit. non contesta. et. xi. q. iij. certũ est. ergo &c. Posset esse etiam q causa sit in curia de iuris necessitate tractanda. et q michilominus citacõ seu intimatio sit ad partes faciẽda. ut in. c. sepe. de app. et. c. cordi. e. ti. li. vi. Sed pone q procurator cõstituatur ante appellacõnem intimatam vel commissionem de speciali mandato ut supra factam in omibus et singulis causis motis & mouendis ad romanam curiam legitime deuolutis fuit permaxime altricatum. Vtrum cum tali procuratore possit in causa postea legitime deuoluta procedi. et videbatur aliqbz dñis q nõ. qa vbũ deuolutũ respicit. dũtaxat tps psns et nõ futurũ ut sic referat ad cãs tũc motas legitime deuolutas. et non ad cãs mouendas in postea addatur deuoluẽdas. p iura quia. de sẽptẽ. c. fi. et. c. ad hec. Alii dñi et maiores ps dixerunt et vnanimiter coduserũt q verbum deuolutũ referatur

nedū ad motas·sed etiā ad mouēdas·ḥ postea reuolutas·pro quo fuit allegata no·Inno·in·c·dilecti·de excep·ubi ponit verſū videlicz·q̄ pñs ꝯfusum pñtis non tenet vsū·immo refertur ſepe nedum ad p̄sens·ḥ etiā reſpicit p̄teritā futura et ḥ maxime p̄cedit ſi talis procurator dedit articulos et p̄duxit iura dñi ſui·q̄ p hoc videlz mittēdo ſibi informacōem et iura vidēt tacite ratificare acta hīta cū tali p̄curatore ſic limitato·q̄ ratificacō ſufficit· ut legitur ꝛnō·p Inno·i·c·ex pte decam· de ſ̄p·quā ꝯclusionē crederem indubitanter verā ſi in dicto p̄curatorio eſſent p̄ſonar causa ſup qua nunc lis vertitur exp̄ſſate·alias reuera bñ dubitarē de cōclusione antedicta· ¶ Additio· Pono q̄ ꝯſtituo te p̄curatorem ad lites meas ſeu cauſas nūquid videaris cōſtitutus ad lites futuras· Guil· decuñ·in·l· Iuxta et ad litem·ff·de p̄cur·dicit q̄ aut ego q̄ te p̄curatorem ꝯſtitui habebaz lites p̄ntes aut nullas lites p̄ntes habebam·primo caſu non videor te ꝯſtituere ad·ſecō caſu ſic·ut cōſtitutio aliq̄d operetur·ar·l·ſi ita·ff·de aur·et ar·le·ff·de fun·inſtruct·l· fundus·et·l·pedicul·ℭ·cū quereretur de auro ꝛ argen·lega·et adde qō no·Ĵ·dec· ·cxlvij·Alia addicō·De virtute ſignatu re audiat talis audītor ꝛ iuſticiam faci at·et vide de hac ſignatura·Ĵ·dec·lxvij·

¶ De appellacōibz·ſ̄rica· xx·

¶ Anno dñi milleſimo tricēteſimo ſeptu ageſimo ſexto·die tercia menſis Aprilis· fuit in audiōne per oēs dños audito res ꝯdite ordinatū q̄ ſi aſſia diffi tiua auditoris camere· uel alterius cu iuſcunq; iudicis ordinarij vel delegati in curia vel extra ad ſedē applicam appellari et cauſam appellacōis hmōi alicui de au ditoribz ſacri palacij cōmitti ꝯtingat·q̄ oēs termini in cā appellacōis hmōi· ut in p̄ma inſtantia conſueti ſeruari ſunt ſeruandi·mouebātur dñi p̄ncipaliter ad hmōi ordinacōem faciendam p̄pter expe dicōnem executorie que alias p cancel lariam non tranſiret· p̄terea licet reuera ſit hec ſecunda inſtantia·ut in·c·cū Jo·de fide inſtrū· et de teſta·raynūcius·et ray naldus·et in·l·p hanc·C·de temp·ap· tñ q̄ coram auditore camere uel alijs iudi cibz in ptibz raro uel nūq̄ termini pala cij ſeruāt·idcireo ne p̄pter defectū or dinis iudiciarij ſententia tā p̄ma q̄ ſcda poſſz impugnari et eiuſdē executio impe diri·idcireo dñi taliter ordiauerūt ut p̄ mittitur·et voluerūt ſic de cetero obſua ri et p̄cedi·hec verū ſi ꝯſtet coram dicti dñis iudicibz in dicta p̄ma inſtātia oēs et ſingulos termios palacij fuiſſe et eſſe ſeruatos que tñ ordinacō ḥm dñm egidi um magis de vna vocar groſſa equitate q̄ de iuris rigore p̄cedit·hinc ē q̄ ſi au ditor non ſeruat termios ſicut in ſcda in ſtantia nō credebat q̄ p̄pter hoc grauа ret·uel ob hoc ab eo poſſz appellari· qua in ptibz et in dicta curia auditoris came re alius mos ſiue ꝯſuetudo p̄cedendi ē· q̄ in palacio·q̄ mos ſiue ꝯſuetudo dum modo ſubſtātialia iudicij ſeruētur· tole ratur in iudicijs put legitur et no·in·c· cū venissent·de eo q̄ mit·m poſſ·cā rei ſer·

¶ De p̄curatoribz·ſ̄rica· xxj·

¶ Si dñs principalis in ſcda inſtantia aliq̄z ꝯſtituat p̄curatorem q̄ in p̄ma ſme p̄teſtacōne q̄ citra reuocacōnē alio q̄ ſ̄ faciat·p̄mū licz ipe in p̄ma inſtantia fu erit lite ꝯteſtatus cēſetur reuocaſſe·ita q̄ ſententia lata cum p̄mo p̄curatore re uocato·in ſecūda inſtantia ē nulla· ſi reu ocatio ad ipm vel ad iudicem puenit· de p̄cura·ex inſmuacōne·in noſtra·et·c· mandato·et de ſ̄p·ex parte decam· ſ̄a tio·qua licz principalis cauſa et appel lationis cauſa ſint eedem· tñ ſūt diuerſe inſtantie· put legitur ꝛ notatur de teſti· veniens·de fide inſtru·cum Johānes·ſic q̄ p̄ma inſtātia eſt finita quo ad p̄mum p̄curatorez·qui licet teneatur a ſentētia cōtra dominuz ſuū lata appellare·tamen non tenetur ipam appellacōnem p̄ſequi niſi velit· put legitur ꝛ no·de p̄cu·nō in iuſte·et ſi forte immo ſme forte vellet p̄ dictus p̄curator cauſam appellationis proſequi·opus eſſet nouo p̄curatorio et tūc nō ē querēduz de expreſſa reuocacōe

vel tacita· quia finita prima instãtia per
sentẽtiam et appellacõne interposita ab
ea per procuratorem illius instantie fin-
ctus est officio suo p notata·m dicto·c·
non inuste·et per doctores·in·c·petitio·
·e·ti·et ßverũ misi datus etiã essz ad pse-
quendũ appellacõnẽ·tũc enĩ si pcurato-
rum sme ptestacõne recepit·tenetur ps-
sequi·ar·eo9 q̃ le·et no·in cle·i·de pcuẽ·
et tũc procedit dubium supernus tactũ·
sed q̃d si in ꝑma instantia lite per ipsum
pcuratorẽ detestata fieret reuocacõ ante
dicta ꝛ finret reuocacõ sme nom pcura-
toris dstitucõne hmõi ad iudicez·vel
ad ipm pcuratorem·certe puto idem·ñ
reuocacõm fuerit contradictum ꝛ hoc si-
ue loquamur de expssa reuocacõne·p·c·
·ñ·de pcuẽ·li·vi·ꝑter verbum·nolente·
ibi positum a contrario·siue de tacita que
fit alium constituendo pcuratorem·vel
cause sue tractande adessendo·ut in·c·
si quẽ·eodẽ ti·et li·et ibi no· ¶ Additio·
Immo vidz q̃ requisita certificacõ aduer-
sarij qñ ipse certificatus fuit de mãdato
pcuratoris alias eius certificacõ nõ re-
quritur·ut no·in·c·mãdato·hic alle·super
isto articulo q̃ dubius ẽ·sic dicas q̃ i iudi
cialibz certificato adũsario de pcuratoris
mãdato nũq̃ reuocatio valet ad preiu-
diciũ aduersarij misi eodẽ modo certifi-
cetur de reuocacõne ipe vel index·Si ve-
ro non est certificatus de mandato semp
valet reuocacõ solo pcuratore certifica-
to·ita intelligitur qõ no·in dicto·c· man
dato·et ita etiã notat glo·i·c·i·de pcu·li·
vi·i exĩudicialibz dic q̃ si agitur cũ certa
ps̃na·ut quia certificatur alicui cũ q̃
vult contrahere·ut secuz contrahat·et q̃
constituat procuratorẽ ad contrahẽduz-
tunc non valet reuocacõ misi certificetur
de reuocacõne ille cũ quo contrahere de-
bebat·l·si fideiussor·C·i·ff·mã·Si vero ac-
tus geritur non cũ certa·sed cũ incerta
ps̃na·ut quia mando pcuratori ut con
trahat non dico cũ quo·tũc valet reuoca
tio·licz nõ trãseat in noticiã dtrahẽtis·et
imputet sibi q̃ cũ procuratore cõtrahit si
nõ exquirat an mandatũ sit reuocatũ a-
gere tñ poterit cõtra pcuratorez·ar·l·iñ·
·C·falsus·ff·de furt·et ar·l·si procuratori
falso·ff·de cõ di·ob causaz·et·l·falsus·C·
de furt· Forma autẽ faciende reuocacõis
est·ut si ẽ gñalis institutio debeat gñalr
et pblicẽ fieri reuocacõ·ut·l·si pupillus·
·C· pscribẽ·ff·de instito·secus si fit spẽalis
pcurator q̃ tũc requritur spẽalis reuoca-
tio· sm mar·sili·et Jo·an· et ideo si recte
inspicis nõẽ dñi inter actus iudiciales ꝛ
exĩudiciales·ßz solũ an actus geratur cũ
certa ps̃na vel nõ·q̃ sit certificata vel nõ
de mãdato·sed illa pt esse differẽa que
dũiter fit a glosis et procedit·q̃ dũiter cõ
tingit tales actus iudiciales fieri cũ cer
ta ps̃na·Extraiudiciales vero cũ incer-
ta sm dñm Antho·de butrio in·c· ex pte
hic alle·et vide p Jo·de ligna·in cle·i·de
renunc· Alia addicõ·Subaudi cũ cau
sa alias nõ eo dtradicẽte·ut in·c· ꝗmus·
de pcu·li·vi·Sz lz sme cã reuocari nõ pos-
sit· pt tñ adesse cause sue sicut pt omms
cuius interest·ut·l·si suspecta·ff·de in off·
testa·proderit aũt ista assistentia·qua
poterit testes ꝛ instrumẽta pducẽ et a li a
allegare·ut ibi·et p Inno·in·c·cũ sup·de
re iud· Et aduerte q̃ ad esse cãe eo ca-
su quo reuocare nõ pt textus in dicto·c·
quãms·relinquit in arbitrio dñi inmitus
ergo nõ dpellitur ñ ex causa·ut·l·si actor
malit·ff·de pcuẽ·et·l·si·C·eo· ex quo in-
fert alibi dñs bar·q̃ si citaretur dñs et
nõ pcurator ad aliquẽ actũ·puta adui-
dendũ iurare testes·vel publicari·vel ad
audiẽdũ sniam si dñs nõ compareat vel
procurator snia nulla erit· q̃ tlis citatio
nõ artauit dñm·debuit enĩ citari procu-
rator q̃ erat dñs instãtie et ira tenuit dis
putãdo dñs lambertinus de rampombz·
ut refert bar·in·l·furioso·ff·de re iudiẽ·
bal·in·l·procuratoribz·C·de procuẽ·et p
dñm petrũ de perusio·i·c·ñ·de testi· Isto g
casu posßz esse utilis subtilitas legistaruz·
dũ disputãt in cuius ps̃na sint accipien
dabba snie·Canoniste enĩ tenẽt ñl refer
re·de elec·querelã·nã immo multuz possz
referre si accipentur in illũ q̃ nõ erat dñs
instãtie·nec ea citatus tenebas nec cõsio
pere de q̃ plene p bar·in dcã·l·furioso

¶ De fide instrumẽtoz·ßrica· xxii·

¶ Fuit dubitatum utrũ credatur literis·

epiſcopi ſolo ſigillo ſuo ſigillatis ſme ta
bellione et teſtibꝫ ſuper reſignacõe bene
ficij ex cauſa pmutacõis facte in mani
bus ſuis et per eum admiſſa et collacõe
ſubſecuta. et licꝫ in hoc dubio poſſent fieri
plura argumẽta et allegari racões pro
et oppoſito ꝙ et cõtra recitate in c. poſt ceſſio
nem de pba. et xi. q. iij. cure. p Jo. et ar
chidi. tñ attenta generali ꝺſuetudine to
tius orbis qua reputatur ſigillum epi
autenticũ quã etiã ſeruat palacium apo
ſtolicũ in hijs q ſpectat ad ſuũ officium
et que inter ſubditos ſuos extra cãm et
ppriã fidẽ facit. dũmodo nõ ꝓcedat ut
index qꝫ tũc ſecus. ut in c. qm ꝺcta. de p
ba. et de teſti. eũ a nobis fuit p omnes do
minos determinatũ et ꝺcluſũ qꝫ in caſu p
dicto littere epi facerẽt plenam fidẽ dũ
modo p dicta omnia in ſuis literis ꝺtenta
coram eo et p eũ vno ꝫ eodẽ tpe facta
et ꝺpleta exiſtant alias nõ facerent fidẽ.
ſm de ultimo actu ſuo uel ptium ꝓut no
p Jnno. in dicto. c. quoniam. Racõ p dic
te ꝺcluſionis patꝫ p ſupius dicta. quia
omnia et ſingula p̃miſſa ſpectant ad offici
um ſuũ. et inter ſbditos ſuos extra iudi
ciuꝫ expediũtur p eũ. de renũ. c. admonet.
de rerũ pmu. c. quęſitum. et. e. ti. c. vnico
li. vi. pro qua cõcluſione faciunt expreſſe
notata p Jnno. et hoſt. in. c. i. et. ij. de fide
inſtru. et notata p hoſti. in dicto. c. poſt
ceſſionez. ¶ Nec obſtat ſtilus palacij quo
cauetur qõd nõ creditur literis epi cõtra
impetrantẽ apoſtolicũ. in quibꝫ epus di
ceretur ſe ꝑmo cõtuliſſe bñficium qꝫ ꝑpa
ſeu eius executor. nõ ꝗa ſigilluꝫ eius nõ
ſit autẽticum qꝫ immo eſt. ut ſupra dictuꝫ
eſt. ſed ꝓpter fraudẽ que timetur. qꝫ ſepe
immo frequẽter accidit ꝙ epi vel eorum
cãcellarij anticipãt datã ꝺcta aplicos im
petrãtes. et qꝫ fraus ꝫ dolus nemini debẽt
patrocinari. et ut malicijs obuietur. de
ſꝫpt. ſedes. et. c. ex tenore. et. ff. de rei vẽ
. l. in fundo. eſt illud in palacio aplico in
uentũ. in quo etiã ſeruatur ꝙ literis epi
in cauſa ppria nullatenus fides adhibe
tur. ¶ ne qs in cã ſua. in rubro ꝫ nigro. et
. iij. q. iij. ¶ nullus. Sꝫ in hoc caſu videꝫ
ultimo collacõis facte p epiſcopũ ꝺcta
apoſtolicũ impetrantẽ quodãmodo epus
videtur ferre teſtimoniũ in cauſa ppria.
ut ipe collacõez ſuã ppriam factã forſan
in pſona fratris. nepotis vel cõſanguinei.
aut familiaris. collacõi apoſtolice facte
alteri pſone extranee pferret et ita ſole
bat ſemp dicere in ꝺſilijs reuerendiſſimꝰ
in xpo pater dñs dñs petrus de ſarſena
to. alias de maceno ſancte romane eccle
cardinalis dũ erat in rota. Preterea poſſꝫ
etiã aſſignari alia racõ diuerſitatis. qre
in primo caſu noſtro creditur lris epi et
nõ in ſcõo. quia in primo caſu nõ ꝑt fieri
collatio alteri. cui pmutãti. p clem. vnicã
de rerũ pmu. et hic quodãmõ illa collatio
eſt neceſſaria. quia de necitate iuris nõ ꝑt
fieri alteri. In ſcõo vero caſu ẽ locus gra
tificacõi et poteſt conferre cui vult ut le
gitur ꝫ notatur de ꝓben. relatũ. et de ſꝫpt.
tibi qui. li. vi. ſed ꝓlati moderni tẽporiz
bus plus ſequẽtes carnalitatis affectum
qꝫ racõis indicium. ſepe ex mordinata
affectõne pmouẽt ſuos. ut in c. graue. de
ꝓben. et machinãtur omnes fraudes qꝫ
poſſunt cõtra apoſtolicos impetrantes de
renunc. c. ij. li. vi. de conceſ. ꝓben. c. i. e. li.

¶ Additio. Si ille cui ordinarius ꝺtulit
reperiretur in poſſeſſione fuiſſe ante datã
literarũ ꝑdicti apoſtolici impetrãtis. vel
ante inſmuacõem lrarũ ipſius. tũc exclu
deretur fraudis ꝫ anticipacõis ꝓſumpcõ
et ſtaretur tũc literis ordinariorum ꝫ ita
ſeruat rota. et ſic ſentẽtiam in quadaz cã
quam habui de concordi cõſilio omniuz
dominorum de rota.

¶ De rerum pmutacõibꝫ. xxiij.

¶ Fuit dubitatum vtrum bñficia reſer
uata p ꝑpam reſignata in manibꝫ epiſco
pi vacent. et per ipſum ꝺferri poſſint. et ſi
non. vtruꝫ pmutantes poſſint ad ſua bñ
ficia ppria auctoritate redire. et ſic ſũt
tria dubia. In ꝓmo caſu videbatur aliqꝫ
bus dñis ꝙ non. per notata p Johãnem
mo. in. c. vno. de rerũ pmu. li. vi. ſup vbo
fraude. in queſtõne ſed quero. ubi videꝫ
tur dicere ꝙ in pmutacõibꝫ nõ eſt vera
vacatio fictõne iuris. ſed eſt quedã cõ
tinuacõ iuris ꝓcedentis mi̇niſterio ꝓhi
bẽtis allegꝫ. ll. tres. et vnam de qua. et finẽ

vcer·licz·e·ti·li·vi·q̃ vere·magis fac
ꝺtra eum q̃ pro eo·dñ dicit ibi resignēt
p quā resignacōnē beneficia vere vacant
saltem quo ad ipos resignātes·q; p eā
amittunt tā ꝓprietatem q̃ possessionem·
prout legitur et notatur in·c·admonet·
qđ m dubijs·et·c·sup hoc·de renū·facit·c·
q̃ periculosū·vij·q·i·ad qđ Jo·mo·mtebatur respondere dicens p̄dictum verbū
resignēt appositum in dicta vere·licz·q;
non est ꝓpria resignacō·sed totū potesta
ti superioris reseruatur·qui transfert per
sonas de loco ad locum·ut in·c·quesituz·
de rerum pmu·volens mnuere q; in pmu
tacōne non est necessaria collatio·sed est
quedam psonarū trāslacō·p̄ terea vno p
hibito oēm id censetur esse ꝓhibitum p
quod ꝛueniꝛ ad illud p·l·oratio·ff·de
spon·sed ꝓpter reseruacōnem inhibetur·
et irritatur collatio·ut in·c·si eo tēpe·de
el'c·li·vi·ergo ꝛ resignacō·Ad qđ ultimū
respondebatur q; licz reseruacō beneficij
impediat collacōnem ipius·ut in·c·si eo
tempe·et in·c·ut nostrum·de app·tn non
impedit resignacōem·racō·quia nō artat
nec impedit resignacōnē sed conferentē
ꝓut apparet per verba resignacōms·et
ideo in hoc p̄mo dubio fuit ꝺclusū p oēs
dños meos concorditer q; resignacō beneficij reſuati etiā ex causa pmutacōnis
facta veram vacacōnem inducit·racō·q;
ipsam sequi debet vra collatio et institucō
ut in·c·vno·de rerū pmuta·li·vi·et melio
in cle·vnica·e·ti·in fi·que fieri nō possent
de beneficio nō vacante·de cō cess·preben·
·c·nulla·et·c·i·ergo est vera vacatio·qđ
etiam nō·glo·in·c·si ꝓpter tuā·super verbo
vacabunt·de ſ̄pt̄·li·vi·In ſcō dubio
videlicet vtrum epi scopi admittētes renūciacōes hmōi beneficioꝝ reſuatoꝝm
resignatoꝝ valeant ea pmutātibꝫ ꝺferre·
et videbatur q; sic·p dicta iura·videliczꝫ·c·quesituz·et·c·licet·et·clem·vnicā·de
rerū pmuta·per que iura artatur eps ad
conferendū dumtaxat permutantibꝫ·et
nō alijs ergo ꝛc·qđ est verum in non reseruatis·secus vero in reseruatis p ꝓpam
que etiam nō possunt optari vigore consuetudmis·de qua in·c·si·de cōsue·li·vi·
nec p executorem siue legatuz conferri·
de ꝓbenden·dudum·e·li·Racō·quia reseruatio pape afficit beneficium super et de
quo fit·et mficit totū quicquid dispomē
in cōtrariū·ergo aufert potestatem ꝺferendi et omnem modū disponendi circa
id de quo agitur·ut in·c·fi·et·c·si eo tpe·
de elec·li·vi·et de p̄ben·c·ij·et·c·dudum·
·e·li·breuiter ꝓ p̄dicta ꝺclusione est hodie extrauagans benedicti·xij·que incipit·dudū·ubi exp̄sse dispomitur q; bene
ficia generaliter reseruata puta p assecutionem vel munus consecracōis impendē
dum rē·nō possunt impediri nec p aliquē
ꝺferri msi p ꝓpam·recurrant ergo isti resignantes ad papaz ꝓ pmutacōe phicienda et collacōne eis facienda·put cōsulit ꝛ cōcludit fredericus de sems in tractatu suo·de rerū pmu·q·xxx·In quo q̃dē
etiam tractatu tenet exp̄sse q; beneficia
resignantium etiam ex causa pmutacōis
in curia in manibus ep̄i ibidem de gentis
antea etiam nō reseruata solus ꝓpa conferat et nō epi scopus·ratio·q; hmōi beneficia vacant p resignacōnem factam
in curia·de quibꝫ bñficijs papa sibi reseruauit dispositionem·ut in·c·ij·de p̄ben·li·
vi·In tercio dubio videlicet ubi p̄dicti
resignantes nollent ire ad papam ꝓ pmutacōne phiciēda·sed vnusquisq; vellet
habere recursum ad beneficium suū·Queritur utrū poterunt·dñs fredeꝛ·de sems
in tractatu suo·de rerū pmuta·q·viij·et
Jo·an·in·c·licet·e·ti·li·vi·in nouel·et do
mmus alexander de argentillo ibidem
in repetitōne sua tenet q; sic·de equitate
per racōnem·c·si beneficia·de p̄ben·li·vi·
et per notata ibi p archidi·sup verbo·liz
bere·tuncto eo qđ notatur p Jo·an·e·ti·
licet·scō·super verbo eodem·ubi dicitur
q; etiā ꝓpria auctoritate redire poterūt·
quia sine culpa fuerūt exquo reseruationem ignorarūt·g̃ pumiri nō debēt·de ꝺsti·
·e·i·cū si facit equitas p quā vitatur circuitus in cōmoditatis ac bñficioꝝ vacatio·ar·cle·auditoꝝ·de ſ̄pt̄·tollitur occasio expensarū et laboꝝ·quibꝫ sp de iure ē
parcēdū·de dolo ꝛ ꝺtu·finē·de offi·ordō·ut
litigantes·li·vi·et quia ob ualitatē ecclesiarū et nō psonarum imrisq; beneficio
illō fecit·ideo·q; laqueus sibi iniciēdus

non videtur. xxviij. q. i. de vidnis. iuris occasio ad dispendium trahi nō debz. C. de vsucap. pro emp. l. eum qui. de puil. q nō nulli. quibz nō obstantibus fuit determinatum cōtrariū. de quo etiā infra in cōclusione. lx. Est enī ratiō. quia cum bñficium vere vacauit per resignacōnē. ut p̄batū est supra in p̄mo casu. sine dubio recuperari siue rehaberi non potest sine noua collacōe. nam beneficiū vacans ecclesiastica sine canonica institucōne per eum qui ius de eo nō habet. vel si ius habuit illudq; p̄ p̄uacōem seu literam resignacōnem p̄didit. illud recuperari nō potest. ut in. c. ex frequētibz. de instit. et de reg. iur. c. i. li. vi. p̄batur. Et etiā in clem. vnica in fi. qui quidē rigor iuris cōmunis scriptus equitati p̄dicte allegate p̄ dictos dnos doctores est merito p̄ferendus. ut notauit Cy. i. l. placuit. C. de iurd. et guil. de monte laud. in clem. quāuis. de appel. plenius p̄ Jo. de ligna. in. c. quesitum. de rerum pmuta. in questione materie nre. videlicet vtrum bñficia reseruata generaliter. vel specialiter per papam valeant pmutari. in qua questōe respondēdo cuidam obiectōm. que fit de equitate. c. lez. de rerum pmut. li. vi. tractat pulchre qn equitas p̄fertur rigori et ecōtra. Item cū p̄ literā resignacōem permutās ius in eo bñficio vere perdidit. ut in. c. quā periculosuz. vij. q. i. et notata in. c. admonet. et. c. q in dubijs. de renunc. aut ius aliqd̄ positiuum sibi illud ius restituit et non reperitur in toto corpe iuris. quia si in toto corpore iuris reperiretur nō esset questio aut collatio superioris et sic habemus p̄positum q collatio superioris sit necessaria. ut p̄batum est supra clare in secūdo dubio. ergo. ꝛc. Et per hoc possz responderi ad. c. si bñficia. q ibi equitas est scripta que p̄fertur rigori iuris scripti. p ut notāt doctores ubi supra. Sed in casu nostro nō reperitur hec equitas scripta. & stādum erit rigori iuris scripti. posset etiā alio modo respōderi ad. c. si bñficia. q idem esz dicendum in casu illo sicut in casu nostro. nō obstāte opinioe archidi. nam tutius est hm Jo. an. ibidem. q in casu illius decre. ꝗs auctoritate superioris ad sua bñficia dimissa reuertatur. Et p̄p̄a p̄ter penā. c. eum qui. de p̄ben. li. vi. cui cōsiliū est viridicum ꝛ optimum. illud q̄ seruat palacium in bñficijs occupatis. secus vero de vacantibz de iure et de facto q tūc procedit archiō. opinio. et sic ad cōcordiam p̄dicti doctores reducantur qd̄ expedit. de elec. cum expediat. li. vi.

¶ Additio. Scilicz. ff. de constit. pecu. l. et licet. ff. de diuor. l. diuorciū. et de iure do. l. qd̄ dicitur. C. miles. ad fi. ¶ Alia additio. Scilicz. c. quesitum. de rerū pmuta. ¶ Alia additio. in bñficijs reduatis non habet locum optio scōm cōsuetudinem autez habeat locum in bñficijs vacātibus ex causa pmutacōnis. vide plene per dnm petrum de perusio. in. c. quesitū. de rerum pmu. in ultima questione sui tractatus. ubi cōcludit q nō possit optari. et an talis cōsuetudo p̄iudicet impetrātibus apostolicis. vide decisionem. ccij. in antiquis. ubi dicitur q non ristra fuit cōmuns opinio rote. ¶ Alia addicō. utrū in bñficijs deuolutis ad p̄p̄am p negligētiam inferioz habeat locum optio. Joan. in. c. fi. de consue. sup verbo. vacantibz. li. vi. in nouella. tenet q sic. quod michi videtur mirabile. cū talis deuolutio fieri nō possit. nisi p anni spacium. ut in. c. licz. de supplen. negl. prela. et in. c. ij. de cōcess. p̄ben. et optio fieri debeat infra. xx. dies. ut in dicto. c. fi. ¶. ne autē. sed ista se non compatiūtur maxime q tpus optionis currit a tēpe scientie. ut no. glo. ant tpnl. in clemen. cū ei quē. de p̄cess. p̄ben. nec iuuat si dicatur q toto āno optans potuit ignorare ꝛ tamē deuolucō facta erat q tēpus currit a tempore vacacōis note in dicta glo. ant tpnl. q casu posita ignorātia apud eccias deuolucōm locus nō esz. Cogitabis. Alia addicō. Subaudi ꝛ pura ꝛ libera ut nōt frede. in suo tractatu. in. v. qōne. et idē dns petrus de perusio. i. c. q̄stū. de rerū pmu. ¶ Alia addicō. dic abbas in. c. inter cetera. de p̄bē. qd̄ nō debz vacare bñficiū simplr. p̄pter renūciacōz factā animo pmutādi. qd̄ ē nōbile si ē verūz cogita. & p̄trariū vidz tenere vna decisio antiqs q̄ sic in eccl̄ia. Item oriebat aliud dubiū. ¶ Alia addicō. de & vide latius p̄ dnm

petrum de perusio in suo tractatu permutationū quem apposuit in .c. quesitum. de rerum permuta. in scō principali questiōe .i. ij. et iij. ¶ Alia addicō. Sz hic restat dubiū si permutātes credētes permutacōez tenere q̄ fuit nulla. admīstrent in beneficijs permutatis et postea moriunt post quoz mortez apparet q̄ collatio facta ex causa permutacōis non valuit. an dicta beneficia censeantur vacare p mortem an p renunciacōnem. et est hoc utile scire ꝓpter .c. suscepti de Rept. li. vi. et videtur q̄ vacent p renunciacōem quo mā tenuit renūciacō. collacō vero sequēs q̄ fuit nulla non fecit illos permutantes rectores eccīarū nec remanserūt beneficia in eo statu in quo erāt post renūciacōnē nō ergo potest dici q̄ vacent p eoz mortem exquo titulū nō habebāt in bñficijs. sed videtur q̄ vacēt p mortē. q̄ illa renunciacō fuit facta sub dicōe tacita vel exp̄ssa saltē ob cām. q̄ nō fuit secuta. vel impleta et sic cū permutacō nō fuerit pfēcta ante mortē pinde est ac si nil factū fuerit et hec opinio placz Jo. an. in dicto .c. vno. de rerū permu. li. vi. ¶ Quidam dicūt q̄ aut permutantibz nulla potuit culpa asscribi. et tūc talia beneficia morte dicūtur vacare. si autem eis potest culpa asscribi. q̄a sciebant causam permutacōis ꝓhibite tunc nec morte nec renunciacōne vacant. iuris dispōnē per iuris ꝓuacōem sez a iure inductam per .c. eum qui. de p̄bē. li. vi. Dicas secūm dominū petruz de perusio q̄ ubi permutātes ad eorū bñficia auctoritate ꝓpria redierūt eo casu quo poterāt tūc q̄a non titulus redit ad titulum ex dispōnē iuris dicantur beneficia per mortem vacare. sed ubi permutantes ad eorum beneficia non potuerūt redire. q̄ eis potuisset culpa asscribi in permutacōe facta. tūc talia beneficia vacent p renunciacōnē. quia legitima p̄cessit renunciatio. non aūt vacent morte. q̄ nō habent titulum in eis. Et adde hic qō no. Jo. de ligna. in .c. quia quesitum. ō rerū permuta. ō. fz qualiter dicūtur vacare. et p Frede. de sems i suo tractatu permutacōis. q. vi.

¶ Fuit dubitatum utrū detētor hue occupator beneficij de facto. possz et deberet cō demnari in fructibz a tempe occupacōis huiusmodi per ipsuz perceptis. Dubium fecit quia potuit esse q̄ talis detētor etiaz iniustus. ab inicio habuit bonā fidē. et colōrē detinendi. et tales dicūtur bone fidei possessores. qui nō nisi a tempe mote litis vemūt cōdēnādi in fructibz perceptis. quia tūc incipūt habere malaz fidem. et sic nō faciūt fructus suos. put legitur et notatur in .c. grauis. de resti. spo. et in .c. in literis. e. ti. p Jnno. qō est verissimum. et seruatur in palacio q̄n nō cōstat de mala fide distinguēdo tn̄ in fructibz extātibz. vel cōsūptis in bone fidei possessoribz. put distinguitur in dicto .c. grauis. p doc. et in .l. certuz. C. de rei ven. et vide p bartho. ff. de vsuf. l. iij. et melius p spe. ti. de fruc. et interesse. ¶. i. v. ut sup̄. sed ut ponebatur in facto in casu nostro ostabat de mala fide detinētis. puta q̄ ab inicio scienter possessionē bñficij recepit iniuste. ꝓpter ea indubitāter tenetur ad restitucōem fructuum perceptorum. nedū ante litē cōtestatam. sed etiā post. ut in .l. cōquerebatur. C. vnde vi. et in dicta .l. certum. et .l. tomum. e. ti. et. ff. de peti. hēr. l. sed si ante. et sic vemet a tempe occupacōis iniuste in fructibz perceptis cōdemnādus licz nō sit ꝓbatum tēpus occupacōis nec quātitas seu valor fructuum que omia coraz executore ꝓbabūtur licet aliqui dni de ꝟ ultimo dubio multum dubitabant. quia sententia debet esse clara et certa. ut in. ¶. curare. instī. de act. at hic in casu nostro sententia videtur esse incerta. ergo &c. Ad quod respondebatur per maiorē partem dominorum in hanc conclusionem dicmantiū illud nequaquā obstare. q̄ in accessorijs potest ferri talis generalis sententia postea p executorem tempore executionis per eum fiende declaranda iuxta no. Jnnoc. in .c. tanta. de excess. prela. et de resti. spoli. cum ad sedem. tutius tamen esset si fieri posset q̄ tam de tempore q̄ de valore iudex se informaret. ut sic certam et claram sententiam ferre posset. que tamen valeret si in genere ut predictum est condemnaret. per notata

in supra dictis locis.

¶ De restone spoliatoꝝ. xxv.

¶ Ex q̄bus inferebatur et termiabatur alia ꝺcluſio. videlicz ꝙ attemptās aliq̄d lite pendente in sentēcia ferēda sup reuocacone hmōi attemptatoꝝ. potest ꝛ ꝺz in fructibz ꝓceptis ꝺdemnari ꝓpter dolū et malam fidem suā. p iura ꝛ racones in ꝓxima ꝺcluſione positas. Sed quid de fructibus q̄ percipi potuerūt. nū q̄d etiā vēnet talis attēptās condemnādus. videbaꝫ ꝙ non. qz nō est violentus q̄ dūtaxat in hmōi fructibz est condemnandus. ut in dicto. c. grauis. et. c. ꝺquerente. de restiſpo. et de offi. ꝺle. cū causa. ubi tamē glo. ſi. supplet etiā de illis q̄ ꝓcipi potuerūt. talis attemptans sciēter in p̄iudiciū litis pendentie potest ꝛ debet cōdemnari. quia dolosus temerarius ꝛ malefidei cēsetur et ideo merito violento ꝺpatur p. l. ꝺquerebatur. et. l. dominum. supra. alleg. in alia ꝺcluſione. Et si dicatur quare in isto casu et non in alio supra ꝓxime cōcluſionis fit cōdemnatio in fructibz qui ꝓcipi potuerūt. ꝑ t responderi. quia ille nō tantū peccauit sicut iste. ille enī offendit ius et partem sed iste offendit ius iudicem et partē ingrediendo possessionem lite pendente. merito igitur iura magis debēt insurgere ꝺtra eū q̄ ius iudicem et ꝓtem eludit. de app. cor. di. in fi. li. vi. Preterea in casu sup̄ ꝓxime concluſionis fuit dūtaxat possessor sed nō violentus nec dolosus nec temerarius. tales enī fructus ꝓceptos dumtaxat siue ante siue post litē cōtestatam tenetur restituere. ut. l. si fundum. C. de rei vend. Sz in casu nostro fuit malefidei dolosus temerarius ꝛ cōtemptor iuris et iudicis. et incidit in vicium litigiosi ꝓpter que oīa simul iuncta merito violento cōpatur. q̄ tenetur restituē ꝓceptos et eos q̄m percipi potuerūt ꝓ veteres possessores p iura supius allegata. et nō in dicto. c. gratis. et vide super hoc in spe. ti. de fructi. et in tercesse. C. i. x. et ut supradicta. Posset tamē ꝑ dictus attēptans aliquē colorem dubij probabilem habuisse. qui ipsum ab illis q̄ percipi potuerūt excusaret. licet non a perceptis iuxta notata per glo. in dicta. l. dominū. et per Cynum in dicta. l. certum. facit pro hoc optime. c. eximiam cone. de ꝓcurat. ubi sententia nulliter lata excusauit illum ꝓ quo lata erat a condemnacone fructuū qui percipi potuerūt. licet nō perceptoꝝ et sic fuit cōcluſum et obtentū per oēs.

¶ De receptis ꝛ impetracōibz. xxvi.

¶ Si impetretur beneficium vacans per contractum matrimonij. fuit dubitatum utrum sufficiat impetranti ꝓbare tractatum de contrahendo. uel ꝙ sponsalia fuerunt et erant contracta. Et breuiter hinc argumentis fuit concluſum ꝙ non. sed oportebit ipsum probare matrimonium per verba legitime de presenti contractū. licet nō fuerit consummatum. ratio. quia beneficium per sponsalia nō vacat. prout legitur ꝛ notatur per glo. et Jo. an. in no uell. in. c. i. de cle. ꝺing. facit. c. beneficiū de regul. li. vi. immo adhuc est dubiū an per matrimonium legitime per verba de p̄senti contractum vacet beneficium. per lecta ꝛ notata. e. ti. c. diuersis fallacijs. et melius in. c. Johānes. et per Inno. c. pulchre. in. c. tue. de aposta. ibi vide. tum ꝙ si vacaret puta per sponsalia non deberetur impetranti ꝓpter falsum modum vacandi expressum. et verum modum vacandi non concessum. per. c. susceptum. de ſpō. li. vi.

¶ De posicōibz ꝛ exceptōibz. xxvij.

¶ Fuit dubitatum utrum habens gratiam si per euentum litis neutri litigātium constet ius competere in beneficio super q̄ litigatur. tali ꝓuideatur dans articulos obiectiuos in psonam. vel formā gratie aduersarij sui male specificatos essz audiendus. vel talis materia repellenda. Et videbatur p̄ma facie nullatenus audiēdus per iura vulgaria. de elec. ut circa. li. vi. iūcta. cle. constitucōem. e. ti. per quā de. decidebatur cōtrariū. dūmodo alias articuli sint de bona materia. lez sint male

specificati. Racõ qz p̃dicti articuli descendũt de gratia sua et sic sũt de iure suo. qz p hoc vincet et sibi p̃tinebitur. et sic sumus extra casũ. c. ut circa. et sumus i de constitucõnem. in prin. Preterea qz p̃dicti articuli sũt de iure dãtis et nõ requirẽtis exactam specificacõnẽ de qua dicto. c. ut circa. satis videtur esse clarum. qz implementũ gratie cõditionalis non ẽ aliud nisi executio ipius gratie et ideo negari nõ potest quin sit ita bñ de iure partis sicut gratia ipsa. qz sine huiusmodi implemento. et ante hmõi implementuz gratia oino caret effectu. ff. de vo. lig. cessere diem. de Rept. si pro te. li. vi. de cess. pben. c. vnico. in clem. modo gra hmõdi est cõditionalis habẽs istam. si neutri ius cpetat rc. que cõditio est vna copulata videlicz si impetrãti rz sue pti aduerse non competat ius rc. Ergo implementũ ambarũ cõdicõnũ ẽ de iure ptis. modo pbare qz aduersarius nõ habz ius est implere alteram conditionũ. ergo materia de hac data est de iure partis. fateor tamẽ qz obiectiua ẽ sicut omne ius vsus partis aliaz partẽ impediens est obiectus. si nõ recipitur ut obiectus sed ut ius partis p clemẽ. cõstitutionem. ante dictam.

¶ Additio. Aduerte hic ut intelligas. nam q̃dam sũt articuli mere obiectiui et isti si nõ sunt mere specificati non sũt admittendi ut in dicto. c. ut circa. et qõ ibi notatur. Quidã sũt articuli qui de se sunt obiectiui. sed quia a tenore gratie descendere possunt fiũt de iure tanq̃ a gratia descendẽtes quãuis in se sint obiectiui. et isti considerãtur esse nõ obiectiui. sed de iure. et ita patz in gratia. Si neutri litigãtium rc. que facit omem obiectuz esse de iure ex eo qa descendit a gratia et sic directe respicit ius dãtis. scilicz gratiã suã que ẽ directe ius suũ. ergo isto respectu oporteret dicere istos articulos ita esse de iure. sicut articuli qui dãtur de vacacõne beneficij cũ illi solum non inferãt titulum meum canonicum nec effectũ gratie mee tribuant sed iũcti et vniti cũ obiectibz sic quoz articulorum materia a gra mea descendit. patz simile in flumine. qõ p se solum nõ dicitur nauigabile sed cũ alijs iũctũ bene est nauigabile. ut. l. quominus. ff. de fluminibz. et. l. si autẽ plures. ¶. si. de aqua plu. ar. vnde licz post terminũ articulos mere obiectiuos dare non possum qua a mea gratia non descendũt tamen si descendũt a gra possuz dare sicut illos q̃ sunt mere de iure qm̃ ius meũ ita indiuisibiliter stat in eis sicut in articulis mere de iure. et totũ istud indiuisibile descendit a gratia mea. igitur quẽadmodũ articulos mere de iure semp dare possum. ita rz articulos de non iure partis qui ex gratia mea descendunt. pbatur hoc per aliud simile. nam si habens gratiam per adhesionem uel constitucõem. execrabilis. det articulos p quos in aliũ crimẽ obiciat certe isti dicerẽtur de iure rz quotidie tales velut de iure rz gratia descendẽtes admittũtur sicuti si essent mere de iure nec ẽ inconueniẽs qz articuli obiectiui p se considerati stent in terminis obiectiuum. sed si a gra descẽdere pñt dicãtur alterius nature. et sũt de iure. sic videmus in. l. eum qui edes. ff. de vsuca. ubi tigni antequã sint edibus infixi censentur res mobiles postq̃ vero sunt infixi sunt alterius nature. et inter immobilia tũc censent. Qui ergo vult dare articulos mere obiectiuos et a sua gratia directe nõ descendẽtes dz eos dare in termino alias nõ deberet admitti. quia stilus non fauet ei. sicut fauet illi qui dat obiectus a sua gratia descendentes cum isti sint pars gratie sue. et p cõsequens iuris sui. quia descendunt a iure rz gratia mea velut materiatũ a materia et adde hic qõ habetur infra decisione. xxxvi.

¶ De Rept rz de pbendis. xxviij.

¶ Si mandetur alicui prouideri de bñficio certo modo vacante puta p constitutionez execrabilis. adiecta clausula seu quouis alio modo vacauerit si nõ vacet p̃dicto sed alio modo. puta p constitucõnem. de multa. vel p non pmocõnem ad ordinem p̃sbiteratus. ut in. c. licet canon. de ele. li. vi. Vel p cõtractum mrimonij ut in. c. i. de cle. coniuga. uel p ingressum

religiosis. de regu. beneficium. li. vi. fuit dubitatū utrum de dicto beneficio sic alio modo q̄ expresso vacāte possit prouideri impetrāti. sup quo dñi erāt varij. ꝓpter. c. suscepti. de Rp. li. vi. p quod. c. aliqui do mini dicebāt in pte negatiuaz quia vno modo expresso non venit alius. ut ibi ar. c. nonne. de p̄sūp. hoc verū misi aliud ap pareret de intentione mādantis. ut in dicto. c. suscepti. i. Rō. puta quia papa mādat alicui ꝓuideri de beneficio vacā te per relignacōem. vel alio quocūq; mō vacauerit. tunc eni scōm Jo. an. ibidem venit oīs alius modus vacādi. et hoc ꝓpter clausulam antedictam. Pro quo allag. ipe. c. cum aliquibz. in fi. et. c. duo bus. in fi. e. ti. et. c. si motu. de p̄ben. e. li. cu ius opinio indubitāter est vera. et seruatur in oīm vacacōne contingente p eandem psonam. Nam predicta clausula seu quouis alio modo. respicit omnē modū vacandi per eandem psonam. secus vero si per diuersas sm lapum ibidem. licet dominus Jo. cal. in quadam sua questōe que incepit. papa attulit. tenuit disputā do oīem modum vacandi venire etiam per aliam personam sub clausula antedicta. ratio sua p̄ma fuit hec. q̄ predicta clau sula oīem modum vacandi includit se cundum clarum intellectum et cōpetenti orem scōm eum. Facit. quia clausula nō adicitur ad subiectum restrictum sz ge neraliter. et plus imp̄mit relatio gene ralis. et maxime cum hec coniūctō disiū ctiua terminū p̄cedētem non repetat sal tem restrictiue et vniuersaliter in vno solo supposito verificatur. et quia mens verbis non repugnat. que oīa copiose fundat p iura multa. et ad rationes oēs in contrariuz respondet. cuius opinionē dominus egidius intellexit. et veram pu tauit in beneficiō iam vacante de quo ꝓ uideri mandatur per papā. nam non po tuit videre qua racōne hoc casu recedē dum essz a ꝓpria significacōne verborum consensit tñ bene q̄ opinio lapi quā ser uat palaciū. locum sibi vendicat in bene ficio nondum vacante. de cuius vacacōne certa speratur in certā psonā. puta man datur alicui ꝓuideri de certo beneficio cū illud vacare contigerit per assecucōnem alterius pacificam beneficij. vel extra ctuz matrimonij. vel quouis alio modo. nam tunc scōm eum. quia ad illā psonam so lum papa habuit respectū. solum intelli gitur de illa. ar. c. p. et. g. et. c. cum olim. de offi. delega. et plus facit sm eū quedā ratio ab extrinseco sūpta q̄ ius aliquod positiuū puta clausula vel alio q̄uis mō fuerit introducta. ꝓpter fraudes quas ꝓpter. c. suscepti. antedictum. inuenie bant obtinētes beneficia que sperabant vacare contra impetrantes. q̄ fraus ces sat si vacet per aliam personam. ut. l. fi. C. cui dulcia. ff. de vi. tri. et oleo lega. q̄ allegatur pro predicta opinione. non ponitur verbum aliud scōm ipsū. Salua re uerentia tanti patris et dñi mei ego nō video differentiam inter casum et casum. nā siue de vacanti siue de vacaturo ꝓuide atur siue ꝓuideri mādetur. loquor de cer to beneficio semp exprimitur certus mo dus vacandi per certam person. m. et v trumq; casū exp̄mit papa. in. c. suscepti. si recte inspiciatur. Nam in primo respon so mandatur ꝓuideri de certo beneficio vacante in certam psonam. In secundo casu loquitur de vacaturo. in quo casu ra ro vidi pom clausulam seu quouis alio modo. sed si poneretur credo idem q̄ in primo casu quia nō video racōnem diuer sitatis. sed credo racōnem utrobiq; vni formem ergo idem ius. de translac. inter corporalia. cū si. Est tamen quedam re gula siue ordinacō in cancellaria domi nostri pape verbali quīti declarata p dñm Gregoriū papam que facit p et cōtra in qōne nostra. ¶ Additio. Vide hic quid operetur clausula. quouis alio mō in lris aplicis apposita. Et dic q̄ cōcernit oēs modos vacacōnis. si nō psonas. et ideo si impetratur bñficiū ut vacās p mortem tici vel quouis alio mō. non hret illud si vacat p mortē alterius. et idē si dixit per mortez tici qui decessit in tali loco et tali die. nam si alio loco et alio die obijt be neficiū similiter nō habebit ꝓpter specifi cacōnē quā fecit. nā ut ibidem dicit lap?

mõrs ticiñ nõn ẽ mors alterius. nec mors vno loco ꝛ tempe. est mors alio loco et tpe. sed mors est modus vacacõnis. dcã ergo clausula. quomis alio modo mors omes vacacõnis dcermit sed nõ dcermit qualitates modoꝝ. et ideo volens caute impetrare dbz dicẽ p mortẽ ticiñ vel quomus alio mõ vel cuiuslibet alterius vel quomus alio tpe ꝛ loco. ꝯ tu dicẽs. c. suscepti. solũ exp̃mit de modo vacacõnis. quo casu falsa expressio viciat. mꝯ adiungatur clausula quomis alio mõ. sed locus ꝛ tẽpus sũt q̃litates adiecte. quarũ expssio nõ requiritur. nec repitur hoc iure cautũ q̃ illarũ falsa expssio viciet. vel q̃ sit necessaria. dic ergo. q̃ clausula q̃uis alio modo non dcermit omem modũ vacatiõnis et qualitatem adiectã que est modus modi. cũ modus sit quedam qualitas. ff. de transac. l. cũ hiñ. ¶. modus. C. de hiis que sub modo. p totum ti. et de dí. appoſi. c. verum. Alia additio. Nõ est necesse q̃ exp̃matur in impetracõe ex cuius facto. vel morte bñficiuz dicitur vacare. ut notat dñs Jo. cal. ī pall. q̃one circa fi.

¶ Ordinacõ dñi vrbani ꝑpe. v. stat sic.

¶ Si petatur alicui de certo bñfi cio ꝓuideri ꝛ ī supplicacõe sup hꝫ signata non fiat mentio de reseruacõe. q̃ licz impetrans hmõi habuerit et ꝓducat reseruacõnem de bñficio antedicto litere sup hoc expediende nõ expediãtur cũ reseruacõis narracõe eiusdẽ. sed cũ clausula. si non fuerit alteri ius quesitũ. mãdabiẽ sibi ꝓuideri. xxix.

¶ Sequitur addicõ dñi Greg. xj. xxx.

¶ Dominus nr greg. nõ vult q̃ stilus p dictus seruetur tpe suo q̃ qñ prouidet vel prouideri mãdat intentio sua est prouideri quocũq; modo ad ipm ptineat ñ essent generaliter reseruata q̃ tũc non intẽdit prouidere vel mãdare prouideri mꝯ ī supplicacõnibz de gñali reseruacõe fuerit facta mentio et illa generalis reseruacõ fuerit specificata. Ex qua regula cõcluditur nullam esse differẽtiam inter ꝓuisionẽ factã. vel mãdatũ de ꝓuidẽdo. de certo bñficõ vacãte. Apparet etiã oẽm modũ vacãdi includi. excepto vno videlicz generaliter reſuatis. q̃ reuera nõ respicit vacacõnẽ seu modũ vacacõnis. sed potius modũ affectõnis bñficiñ siue ptinentiam collacõnis. et ideo meo iudicõ modicum faciũt predicte regle ad ꝓpositũ. fuit igitur dcluſũ p omes opinionẽ dñi Jo an. et lapi fore tuitorẽ. et sic eligẽdam ꝛ obseruandã et hactenus sic fuisse obseruatũ in rota. ar. de spõsa. c. inuenis. cũ si. vide aliã silem infra sb núo. exlvj.

¶ De appella. et de tpe petẽdoꝝ apposto. xxxj.

¶ Fuit dubitatum a quo tẽpe. xxx. dies ad dandũ ꝛ recipiẽduz apposto los incipẽrent currere tam iudici q̃ appellãti. hoc est querẽ utrũ a tẽpore appellacõnis intẽposite vel a tẽpe prolacõnis sentẽtie. In qua qõne doctores antiq̃ ꝛ moderni erãt varij ꝛ diuersi. hosti. fuit in opi. q̃ a tẽpe appellacõnis ꝛ nõ sentẽtie p multas rationes quas ponit in. c. cordi. de ap. li. vi. p quas racõnes et q̃ plures alias. Idez tenuit Genze. in cle. q̃uis. de app. p quorũ opi. videtur textus in. c. ab eo. de appli. vi. ubi Jo. an. et etiã in dicta cle. sensit et tenuit ꝯtrariũ videlicz q̃ a tempe ſnie et nõ appellacõnis incepũt currere dicti. xxx. dies cũ quo ꝯcordat pau. in dicta cle. quãuis. Mouetur pncipaliter p. l. iu dicibus. C. de appel. canonizataz. ñ. q. vi. ubi expsse dr q̃ xxx. dies currũt a tẽpe sententie. verũ est ſm gẽze. ubi sentẽtia est appellacõne suspensa. et sic intelligit ipe hãc. l. p hoc subauditum. als esset ibi clarus tex. p opi. Jo. an. et pau. silimõ intellexit pdictã. l. Jo. de hiĝ. in. c. dilcus. de app. declmãdo in partez. Gẽze. et hosti. Ad ꝯcordãdũ pdcas opi. credebat fore distinguẽdũ sic. Aut loq̃mur quo ad peticõnem respcũ appellantis. aut quo ad dacõnẽ apl'oꝝ respectu iudicis. pmo casu aut appellãs appellauit vna voce statiz post ſniam. et tũc iste casus ẽ clarus ſm eũ q̃ tpa appellacõis ꝛ ſnie tũc simul currũt. Aut post ſniam ex intervallo puta ultra die decẽdñ appellauit quo casu tũc dubiũ currit. et tunc á ignorauit usq; ad

tps quo appellauit ſniam fuiſſe latam
tūc a tēpe appellacōis currit tpus petendi
ap'los qz nō ꝑus currit tpus appellādi
ut in aut' hodie ſignata ſup. l. eos. C.
de app. et .e.ti. ꝺ certacōm. li. vi. et ita no
Cy. in dicta. l. iudicibz. Aut añ appellatiōnē ſciuit ſniam fuiſſe latam. et tūc ꝓpt'
equitatē notataz in dicto. c. ab eo. ꝙ Joan. credebat dñs Egidius qz a tpe ſnie
ſi tūc ſciuit. alioqñ a tpe appll'acōis. ꝙ d.
l. iudicibz. cū ibi nō. ꝙ Cy. Exq̄ enī a tpe
ſnie ſtatī potuit appellaē ſibi imputet qz
nō appll'auit q̄ ad id de q̄ q̄rit. qz ſi deliberare voluit. an ſibi expediret appellare eo
ipo deliberare debuit an expediret petere
ap'los. q̄s petē nō fuit difficile. et qz q̄ ad ꝫ
impedimētū lūmū ipm excuſaēt. ſi vēo lo
q̄mur in iudice q̄ hz daē ap'los. q̄ ad ipm
credit dñs egidi⁹ magiſ exuberaē eq̄tatē
de q̄ loq̄tur Jo. an. in dcō. c. ab eo. qz ꝫm
eundē Jo. an. ibidē non debz eſſe iudex q̄
ad hoc deteriozis ꝺicōmis q̄ꝫ appellās.
qz diligētioz dz eſſe, appellās i facto ꝓpo
q̄ꝫ iudex quē negociū nō ita tangit. Tū
qz debz ꝓſumere ſuā ſniam eſſe bene lataz
et ci ſtandū et ꝙ oñs ab eo nō appellādū
tū q̄a facilius eſt ap'los petere q̄ꝫ dare.
tū qz in ptāte ḡuati eſt qñ appellat et apoſtolos petat. nō ſic in iudice. facit. ff. ō
excep. do. l. pure. C. ſi. tū qz in caſibz inſimtis in quibz lez a tempe noticie appllare.
eſſ ꝫ iniquū ſi poſt centū dies a tpe ſnie. lz
infra. x. dies a tpe ſciētie appellaretur cucurriſſe iudici tpus dādo qz ap'oz a tpe
ſnie et in hoc caſu credit ipe nedū a tēpe
appellacōis immo a tpe intimacōis fcē
iudici currere p̄dictū tpus ap'oz petendoz. Et ita fuit obtentū in concilio ipo
petēte ꝫm eū tempe vero meo ſme p̄dcā
et quacūq̄ diſtinctōne fuit ꝺcluſuz et determinatū ꝙ omēs opi. oſti. et gentze. eq̄
ozem iuſtiozē et ipam huatā huā daz ſp
in palacō ꝓpter efficacōres rōes q̄s allegāt. C Addicō. Et ſic tpa petē doz ap'oz
magnū currē vna cū tpe appll'acōis intponēde. vñ a tpe late ſnie ſi interfuit palacōm ipius vel aliter eā forte latā ſcīt.
Si vēo dubiū poſtea ſupuemt ſciētia ſnie.
tūc a tpe ipius ſciētie. Alia addicō. ꝙ
q̄ fac qz dicti. xxx. dies currūt etiā iudici
ut interim deliberēt an velit admittere vel
refutare appll'acōnē ꝫ cū añ interpoſicōez
nō cadit deliberacō. ut i. c. ad diſſoluēdū.
de deſpō. impu. ḡ nec añ dz incipe p̄ſcriptio
Jtē ex ctrario ſequētur abſurdū. qz ſi peteretur i ultio momēto. xxx. dierū index
nullū hēret terminū ad tradēdū ap'los.

C De dilacōnibz et articulis. xxxij.

C Fuit dubitatū et ꝙ me in relacōnibz publicis poſitū. Sed trū in cā crīmali etiā ciuiliter intētata articuli poſt terminū dati poſſent et deberēt admitti. In quo dñi mei
erāt varij et q̄ſi diuerſi ꝙ medū. Aliq̄ enī
dñi dicebāt qz ſic. ſaltez de equitate et benignitate palacij. maxime ſi ius ptis ad
uerſe nō multū in hoc ledētur. qz ꝓbacōnes nō ſūt anguſtāde. xiij. q. ij. quā q̄. C. de
ꝓbē. qm. ut lit' nō dē. qm. p̄ſcr. ſi ipſe dās articulos vellet iurare materiā de nouo ad ſui noticiā deueniſſe. ar. c. paſtoralis. de excep. de teſti. p̄tū. ff. ō no. op. nū.
l. de pupillo. et. c. ut circa. de el'c. li. vi. Allegabāt etiā p̄dicti dñi mei ꝙ ſe nōta ꝙ
Jo. an. in cle. ſepe. de v̄. ſig. ſup verbo. non
obſtāte. et nōta i. l. ſi ea. C. ō accu. et ſpe. ti.
de excep. C. dicto. v. ꝫ pone dat' ē terminus pempt' q̄s notas etiā alij dñi tenētes ctrariū allegabāt ꝙ ſe dicētes de iure
ꝺūi p̄dcōs articulos nullo mō admittēdos. Racō nā lz in cauſis bñficialibz et mīmomalibz i quibz ꝓceditur lite nō cōteſtata et ſmpl'r et de plano. ut i cle. diſpēdioſam. de iud. ūcta. cle. ſepe. de v̄. ſig. articuli dati poſt terminuz. et etiā inſtrumēta
poſt cōclusionē. admittūtur et recipiūtur
de eq̄tate canonica et ſtilo palacij. tū i crimalibz et ꝓhamis cāis tlis ſtilus hue eq̄tas nō ꝓcedit. tū ꝓpter odioſitatē materie. tū qz hōis nō ē tm picm. tū qz dāt
lōgiozes mducie. tū q̄a materia dilacōnū
ē aputāda. C. ō dila. l. i. de teſti. c. ſig. ficaueīt. et. c. ultra terciā. de reſt. ſpo. freq̄ns.
li. vi. fa. optūe ꝙ hac ꝑte. l. quīq̄ ginta. ff.
de excu. tu. et. l. diffamari. C. de mgenu. et
ma. de ꝓcu. tue. de accu. lez. et de ꝓba. lez.
vide p ſpe. ti. de dila. C. nunc videamus.
in fi. Preterea cum cauſarum uſus rationa
bilem uſum ꝑceptoꝝ inuenerūt ut eſſet litium

simis · si post illud q̃s in talibꝫ audiretur
vix lis aliq̃ finē hr̃et · q̃ē iura volunt
impon̄ · de dolo et ↄtu · finē · ne malicꝫs et
puricꝫs via detur · qđ nō est faciēdum de
iur̃ · ita · si vero · et no · in spe · e · ti · et · C · ubi
· s · ℣ · p̄terea cū causarū · Dꝫ q̃ omes ter-
mini in palacio aplico post litē cē · sūt p̄
emptoriꝫ · lez id nō exp̄matur · ut no · spe ·
expsse · ti · de citacōne · C · viso · ℣ · dicūt eē ·
et no · in cle · i · de except · p Jo · an · Pro qua
opi · facit optime · c · coraz · de in integ · resti ·
cū ibi no · p Inno · qui expsse dic̄ q̄ omit
tēs p̄emptoriā exceptionē opponē · uel p̄ba-
cōes necessarias in p̄emptorio termi-
no p̄ponere · nō auditur sme in integrū
restōne post termin̄ · et p̄t racō dicti sui
assignari · q̃ cū assignacō hmōi termini
sit q̃dā interlocutoria · ut · ff · de arbi · l · q̃lē ·
in fi · et p eā ius acq̃ritur ptibꝫ · de re iud̄ ·
cū inter · et · c · qđ ad ↄsultacōez · de elec · cū
dilecti · et de testi · sigmficaueř · nō dꝫ sme
cāe ↄgnicōe p q̃ndā q̃ restōem reuocaē ·
ut in dcō · c · coraī · ſ in crimibꝫ restō tenea-
tur · ut no · in spe · ti · de resti · i inte · C · q̃s
aūt · ℣ · ſ pone · g̃ rc̄ · quā racōnē ponit ter-
ci ↄ post · in · c · q̄ sic̄ · de elc · cuius no · ibidē
fuit p hac p̄te allegata · quam intelligo
hm intellectū quē ponit Jo · mo · de re · iud̄ ·
in gnali · li · vi · ℣ · ultimo q̃ritur · que nota
tene facit ad p̄positiuz · facit etiā p hac p̄te
· l · auxiliū · ff · de minoꝛ · et · c · cōcertacōm · de
app · li · vi · c · ↄsuluit · de offi · dele · de resti · in
inte · c · i in cle · cū multis ſ · In hanc p̄tem
vidꝫ etiā dclmare pau · in cle · ↄstōnem · de
elec · sup ℣ bo · sup hꝫs · ubi vide bonā di-
stinctōnem · p hac p̄te faciūt etiā no · p
dn̄m Jo · de lig · i · c · cū dilcūs · de fide instru ·
Dns vero egidius q̃ tenuit cū p̄mis · cō-
cessit omes termios palaciꝫ fore pēptō-
rios q̃ntū ad ſ ut dato semel termio pti-
nō amplius sme cāe ↄgnicōe alius nou⁹
debeat assignari · ſ ſ nlomius nō obstañ ·
si post termin̄ rc̄ facto sine p̄telacōne
dētur articli recipi debēt postq̃ ptis nō in-
terest · sicut si recipentur post termin̄ p
bacōnes · allegat no · in · l · si ea · C · de actu ·
et no · p Jo · an · i cle · sepe · sup ℣ · nō obstañ ·
de ℣ · sig · et ibi multa iura p hac p̄te · Ad
hoc ego q̃ habui cām · et in p̄tē p̄mā decli-
nando hic sentētiam · ſ dī · q̄ multū ptis
interest cui ius est acq̃situm q̄ termini
nō repetātur · nec articuli admittantur · tū
p̄pter remissionē ad p̄tes decernendā · q̃
hr̃et forsan longū tractuz · tū q̄ si nō ad-
mittātur reportabit sniam saltē absolu-
toriā · si est reus p se · cū ↄdēnacōne exp̄
sarū ecce magnū interesse · Mutare igit̄
nō dꝫ alterius p̄iudiciuz · de elec ·
ↄstōnem · in cle · de re · iud̄ · mutare · li · vi ·
Ad aliā racōnē q̃ vidꝫ magis vrgere · vi
delicꝫ exquo eni in p̄phams de stilo pala-
cij recipiūtur p̄bacōnes post termin̄ · q̃
nō possent recipi nisi admissis articlis ·
rc̄ · possꝫ rnderi rintelligi de p̄bacōmbꝫ
notoriꝫs et q̃ fiūt p instrumēta et lr̃as · ex
quibꝫ statim p̄t hr̃i liqueri veritas sme a-
lia discussiōe rc̄ p̄telacōne cāe p q̃ p̄t dici
hodie ↄstat hodie agatur · ut in · c · lr̃as ·
de resti · spo · et in · l · si is a quo · ff · ut i poss ·
ea · de re iud̄ · cū olim · secus vero crederez
in p̄bacōe testiū q̃ requirit cāe cognicōz
et longū tractū · in ti · de testi · p totū · de p̄
bac · lez · de testi · p̄ntiuz · li · vi · nō obstat · c ·
pastoralis · de except · alle · p contrario qđ
possꝫ induci p dicta nra ↄclusiōe in eo q̄
ibi nō auditur post termin̄ p̄fixū ad p̄
ponēdas dilatoriaſ · mō cū iuramēto · imo
quo ad hoc ↄtinet iniquitatē hm ubertū ·
quia hoies p̄ sūt ad iurādū rad decidā ·
dū · de iur̃ · et si xp̄us · de coh abi · cle · cli-
cos · et ideo hm ipm · illa nō seruabitur in
foro seculari · p̄ut recitat spe · ti · de except ·
· C · ij · ℣ · ceterū · qui ponit etiā in · C · seq̃nti ·
· ℣ · ſ pone aliā solucōem · ber · et ↄpostu · i
· c · qđ sicut · supius alle · ad dictam decre ·
pastoralis · dicēs illam nō loqui de pem-
ptorio termino · nec de exceptōmbꝫ pem-
ptoriꝫs · ſ de nō peremptoriꝫs rde dilatoriꝫs
ideo q hm eū nō dꝫ ad ſ trahi cū sit ↄtra
racōem iuris inducta · ut quis post p̄em
ptoriuz admittatur · et q̄ suo iuramēto m
in sua causa stetur · cōtra · c · sicut · de p̄ba ·
cū quo cōcordat ber · ibidem · licet Inno ·
et hosti · teneāt ↄtrariū videlz q̄ etiā p̄ces
dat rlocū habeat dcre · p dcā · in peremptō-
riꝫs sic̄ dilatoriꝫs p̄ut recitat spe · in loco
supius alle · videlz in dcō · C · ℣ · utrū autē
possit statim · ti · de except · Nec obstat · l · de
pupillo · et dē · p̄ntiū · p alia p̄te i ↄtrariū
mducte · q̄ nō loquūtur de termio hꝫs ·

ergo ꝛc̃ dictam ꝯclusionem intelligo de articulis actoris qui semp ꝺbz esse paratus. Secus vero posset dici de articlis rei defensoriis post terminũ datis. cuius ptes sunt fauorabiliores ꝙ actoris. ꝺ pba. ex lris. tũ etiã qꝛ reo ꝯ fugẽ. actor ꝯstare. ꝺ ꝑsump. nullus. ꝺ ꝺ. sig. forus. tũ quia maior est ꝺtumacia actoris ꝙ rei. ꝺ ꝺo. ꝛ ꝺtu. causam q̃. et. e. ti. c. i. li. vi. quã ꝯclusionem reputabãt dñi verissimã i quibus dã alijs cõsilijs dũmodo ꝑdicti articuli rei essent mere defensoriꝫ puta perimẽtes intẽtionem actoris quo ad absolucõem nõ quo ad adiudicatoriã obtinendaz et dati i termio ad hmõi exceptiones ꝑemptorias ꝓponendas et assignati post interminio dato ad dicẽdum ꝺtra articulos ꝑ parte actoris datos. Et ideo ꝓm ꝯstitucones Io. xxij. reo instante et petẽte in causa ꝓbana dabũtur. xl. dies. et actori nõ mi. xxx. ad ponẽdum ꝛ articulã dũ. immo stultus esset reus habens exceptionem bonã ꝑemptoriaz si illã opponeret añ fundatã intencõem actoris. ꝑut le. et no. i. c. ꝺ testi. ꝺ testibz. et. c. ex parte ad. e. et ꝺ ꝺ. et ꝺtu. c. finẽ. cũ si. Secus vero si immis expectaret cũ dictis suis articulis. puta ꝓpe ꝯclusionẽ tũe nõ audiretur ꝓpter ꝑsumpcõem malicie siue calũnie qꝛ ꝑsumitur q̃ ꝓpter causam dilationis et protelacõnis hoc faciat. maxime si sit possessor. hoc verũ misi vellet iurare q̃ materia nunc ꝑ ipm sic tarde data ꝺ nouo ad eius noticiam puenisset. ut i. c. pastoralis. ꝺ except. et. c. ut circa. ꝺ elec. li. vi.

¶ Additio. immo in crimialibz ad defensionẽ rei post ꝯclusionẽ cause. et etiã post testiũ publicacõnem admittitur ꝓbatio per mstrumẽta. ut no. bar. i. l. i. in fi. ff. ꝺ questõibz. et i. l. diui fratres. ff. ꝺ pẽis. ubi dicit q̃ ꝺ innocẽtia rei si apparet etiã post sniam potest absolui ex speciali gra seu pncipis bñficio gõ tene mẽti ꝑpetuo.

¶ De libel. obla. et ꝺ lite ꝺtes. xxxiij.

¶ Soluerũt ꝛ ordinauerũt omes dñi cõ corditer q̃ nulla ptiuz citaretur ꝺ cetero vel arrestaretur ad respondẽdũ certis interrogacõibz datis vel dãdis. quibz alias de iure essẽt respondendũ negociũ pncipale ꝯcernẽtibz. misi date fuerint seu dẽtur dispositiue. et ꝑ modũ posicõnũ ꝛ articuloꝝ et in scriptis et si ꝑ inaduertentiã fierent hmõi citacõnes vel arrestacões. ps citata vel arrestata nõ ꝙllat respondere hmõi interrogacõibz. misi date fuerint ꝑ modũ supradictũ. hoc verũ si aliq̃ partiũ hoc petat. alias si voluerit sponte rndere mos est sibi gerẽdus. ff. ꝺ ꝓba. l. circa. ꝺ testi. spo. c. i. et si responderit affirmatiue. sibi ꝑiudicet sua ꝯfessio. ut no. ꝑ ber. in. c. cũ causam. ꝺ iura. calũ. maio ꝑme ꝯclusionis est. qꝛ interrogãs michil ꝫ ponẽs dispositiue omia q̃ ꝑ se tentur ꝺfitetur. ut ꝺ ꝯfess. c. i. et. ij. li. vi. cum ibi no. ergo ut nõ claudicet iudiciũ. dignũ ꝛ iustuz é qõ sicut actor interrogando. ꝑ rei ꝯfessionem vult releuari ita reus ꝑ actoris interrogacões dispositiue datas releuẽ. ut seruetur in iudicio equalitas. cum rei nõ ꝺbeant esse ꝺteriores ꝺ dicõis ꝙ actores. ut in reg. iuꝛ. nõ licz. li. vi. et ꝺ mutet. c. i. et. ij. Itẽ qꝛ iste rnsiones fiunt ꝑ eo. q̃ reus vel actor nõ erit ꝑsens tpe termin ad respondendũ posicõibz assignãdis quo tempe posicõibz rndere ꝺberẽt. et ꝓ sequẽs haberẽtur loco resp̃sionũ. que fierẽt in illo termino ad posicões iã datas sed tũc nõ rndetur misi posicõ mbz ꝑ alteram ꝑtẽ dispositiue datis. g̃ nec nũc. eiusdem enim nature sunt ea q̃ in alterius locũ successerũt. ut lite pendẽ. ecclia sancte marie. que dicta sũt intelligenda ꝺ interrogacõmbz ꝺcisoriis. Secus vero ꝺ ꝓparatoriis. quibz ptes bñ tenẽtur respondere licz dispositiue nõ ꝺcatur. ꝺ q̃bz in dicto. c. cũ causam. per ber. Racõ secũdi dicti é. qꝛ volenti ꝛ ꝺsentienti nõ fit iniuria neq; dolus. ut in. l. cũ conacõne. C. ꝺ trãsac. vij. q. i. ꝙ periculosũ. ꝺ reg. iuꝛ. scienti. li. vi. facit dictũ. c. i. ꝺ testi. spo. aut enim ꝺtradicit aut ꝺsentit. si ꝺsentit hz locum racõ ꝓxime dicta. si ꝺtradicit aut ꝑ causa ꝺtradictõis allegat q̃ nõ sũt date interrogacões ꝑ modũ posicõnuz et articuloꝝ et tũc hz locũ ꝑmũ dictum aut illã causam nõ assignat. et tũc cõpellitur rndere. qꝛ post ꝙ cam nõ allegat. nõ viꝺr velle in ea se fundare. et tũc ꝺsuetudo et stilus curie eũ artat nũq̃ tñ ps ꝺpelletur

dare responsiones suas p iuramentū etiã ad positiones. nisi interrogacões dentur p iuramentū sibi nõ petatur p rõnem iam dictã. Quia ex hoc insurrexit aliud dubium utrũ si aliq̃ ps arrestetur de mandato dñi auditoris ad rñdendum certis interrogacõibz nõ dispositiue datis. et illicẽtiata de curia recedat possit excõicari. et videbatur q nõ. qz si venisset respondere. nõ tenebatur ad interrogacões impertinentes. ar. v. q. ij. c. i. et ff. de fer. l. i. cũ si. Fuit allegatũ in ctrariũ. qz exquo cstabat de iurisdictõne in iudicis citãtis seu arrestãtis. q tenebatur cparere saltẽ allegaturus impertinentiã interrogacõnũ. vel peturus se dearrestari. ff. ꝺ iuꝺ. si q̃s ex alicna. in. q. in. si eps. de ß de ap. si duobz. de accu. venies. cũ ibi no. qz neutrũ fecit ut dicẽ cctemplit. pter quẽ cteptũ excõicari potuit. xi. q. iij. nemo contemnat. et. c. certũ. ut lic. nõ ct. q̃m. et. c. tue. de iuꝺ. c. i. et in dcõ. c. venies. pter qõ fuit cclusum quod auditor si vellet ipm pter cteptus hmõi ex suo officio. ß nõ ad instantiã ptis excõicare posset tñ melius esset q supsederet qz nõ omia q̃ iudicis ptãti pmittũtur iuris necitati subiciũtur. ff. de iuꝺ. nõ q̃cquid. maxime cũ nõ interfit ptis. nec ius suũ p hoc ledatur.

De ßptis. ßrica. cxxiiij.

Fuit dubitatũ quid impetrãs scõm formã. c. cũ de bñficio. de pben. li. vi. teneatur pbare videlz vel simpler ultimũ statũ bñficij videlz illud rectum p clericũ seculare vltio et q p. xl. ãnos fuerit sic rectus. vel an sufficiat. x. ãni. in quo dñi erant varij. nã ꝺm aliquos requiritur ctinuacõ cpacifica gubernacõ tãti tpis q legitia pscripcio sit cõpleta. q̃ est quadragenaria de cã pos. et xpi. cũ eccia. de pscrip. de q̃rta. et. c. ad aures. cũ silibz. Et ß vidz dicere ex psse textus. c. cum de bñficio. supius allequẽ sic intelligũt q̃ oẽs scribentes pter verbũ legitima q̃ e regulariter q̃dragenaria. Secus vero si illꝺ vbũ nõ essz positũ in tex. ꝺm Jo. an. ibidẽ. qz tũc p cedẽt dcm eius positũ. i. c. fi. ꝺ sue. i nouel. c. li. sup glo. nõ igit. ubi vidz innuere q sufficiat decẽnalis pscripcõ i cctudie ꝺm ius cõe inducta. als introducta. et qz cstuetuꝺo de q̃ loq̃tur dcm. c. cũ de bñficõ. e tlis cũ oia bñficia ecciastica de iur cũi smt secularia. id circo maior ps dñor declinauit i hac opinionẽ ultimã. videlz sufficẽ i ß casu decennalẽ pscripcõnẽ p dcm Jo. an. supius allegatũ et positũ i dcõ. c. fi. de sue. et ß verũ ꝺm pdcos dños. ñ ex adũso pbaretur istud bñficiũ p regulares antea fuisse gubernatũ p. xl. ãnos. vel gubernãdũ p eos dẽ. sic i sua instõne fuisse institutũ. tũc enim pter mutacõnẽ status istius bñficij bñ astrigẽtur impetrãs ad pbãdũ q̃dragenariã pscripcõz. tũ qz ꝺm pmã cãz pma pscriptio regularium q̃dragenaria non tollitur. ñ p ctrariã pscripcõnez q̃dragenariã. ut no. ꝺ excess. p. accedentibz. tũ qz ß secum casũ ius cõe obstat clico seculari et sic requritur q̃dragenaria pscripcõ p iura et dcã doctor ad ß supius inducta. Fac. c. cumana. de elc. et de resti. spo. ad decimas. li. vi. et cle. qz regulares. a ctrario sensu. ꝺ sup. ne. pla. Dñs vero egregius fuit singularis opionis i hac materia. dicebat enim sic circa pmũ dictũ. q si clericus secularis impetraret aliq̃ bñficiũ tanq̃ seculare vel tanq̃ clicis secularibz assignari cstuetũ sufficit pbare q ultimus status fuit secularis lcz nõ pbetur q ille status fuerit p. x. ãnos obꝺuatus dũmõ nõ pbetur cõtrariũ. videlz aliũ statũ legitie pscriptum pcessisse. p quo alle. vnã glo. in. c. possessiones. de re. ec. non alie. rõnem etiã assignauit. qz ubi nõ agit de mutacõe status ipius rei ß solũ de usu et statu ipius usus ꝺz solũmõ attẽdi status possessionis qui tũc e. de sen. ex. si index. li. vi. de elc. q̃relã de iure pa. cõsultacõibz. ff. de off. pri. l. barbarius. ita q̃ cbũ consuetꝺo referatur ad solũ usum. ut. C. de epi. audi. l. iij. cũ multis si. lt ubi agẽtur de status mutacõe in piudiciũ alterius religionis ordinis vel eccie verbũ cstuetꝺo recipetur p cstuetudine legitia p. xl. ãnos obꝺuata pter naturã materie. et piudiciuz eccie ut in. c. cũ eccia. de cã pos. et xpe. et ꝺ elc. cumana. et. c. cũ eccia vulterana. ꝺ off. archi. cũ satis. de iure pa. cura. de cõsue. cum dilectus. et de verbo. sig. abbate. de priuile. si de terra. cum multis si. facit scõm eum quia de iure

cōmitm oīa beneficia sunt secularia ex eo q̄ p̄meuus status beneficiorum est secularis. cum de beneficō seculari fiat regulare. et nō econuerso. facit de dona. ad apostolice. ut p̄dictum est et sic dicit intelligendū p̄dictum. c. cū de beneficō. et placuit dñis hec opinio. quam etiā ego credere veram. ubi nullus alius status precedens vel subsequēs allegaretur. vel probaretur ꝓpter assistentiam iuris ōmūis. sed in casu in quo ōtra impetrantem iuxta formaz dicte vere. daretur de statu regulari p̄cedente statum secularem allegatum p impetrantē etiam si status regularis nō fuerit p. xl. annos obseruatus credere impetrātem strmgi ad ꝓbandum statum medium secularitatis. mediūz fuisse seruatū p. xl. ānos. et hoc meo iudicō innuūt multa verba illius textus. videlz ibi. etiam. que est dictō mplicatiua. si añ vel post scilicz statum secularitatis allegatum p impetrantē religiosi quādoq̄. et sic nō semp. nec p. xl. ānos mīstraueruūt in eodem licet aliqui velmt supplere ad dictum verbū. quādoq̄ rē. ita q̄ prescripcō sit legitime completa p religiosū ante vel post. xl. annos in bñficō mīstrantem qui est absonus intellectus. meo vidēre. nam si fuisset p̄mo beneficiū regulare. p. xl. annos et postea seculare p alios. xl. et ultimo regulare iterū p. xl. crederē ultimū statum attendēdum. et p illum sublatum medium statuz. nā ut supra dictum est p̄scriptio. xl. annoz p̄ma tollit per secundam cōtrariaz. xl. iuxta no. in. c. accedentibz. de excess. pla. at ubi primus status beneficij fuisset secularis nō mīs p vnum ānum si p̄mo āno ex sua primeua funda cōne est mutatus in regularem. et obseruatus p. x. uel. xx. ānos ita q̄ non erat completa legitima prescp̄cō. et subsequēter iterū iste seōs status mutaret et reduceretur ad statū p̄meuum secularitatis. tunc crederem sufficere p̄scripcō nem decēnalem. tū ꝓpter assistentiā iuris ōmūis. tū quia res de facili redit ad naturam suā. xxxv. di. ab exordio. ff. de pactis. sivnus. Ad materiā vide ter. in dicto. c. possessiones. et p eundē. de reli. dom ter q̄tuoz. et p ipm et Jo. añ. de vi. et hō cle. qm. et. xviij. q. ij. puemt. p archiē.

De Rptis et ōmissionibz. xxxv.

Quando cōmittitur causa in palatio ut termīs nō seruatis. sed sola facti veritate inspecta p̄cedatur possunt termīni substantiales. videlicz ad ponendū et articulandum et dicendū cōtra articulos et ad p̄ducendum oīa. et dicēdum cōtra p̄ducta. ḡm stilū et morem palacij seruari cōsueti ad arbitrium auditoris abbreuiari sed totaliter nō omittū. alij vero nō substātiales possunt omittī. ita q̄ termīno ad libellandum omisso. potest termīnus. viij. dierū vel. x. ad ponendum et articulādum. siue ad dādum articulos et ad cōcludendum assignari. nam ḡm Jo. mo. in. c. fi. de hereti. li. vi. sup verbo figura. vigore illius solius verbi potest iudex ītepe ab articulis quibus ꝓbatis statiz procedetur ad sententiam. multo fortius vigore p̄dictoz verboruz que ultra alia in clem. dispendiosam. de iud. et in cle. sepe. de ver. sig. dicent aliquid operari. xix. di. in memoriam. et de priuil. in hijs. et. c. si ppa. e. ti. li. vi. Ad dicēdum vero cōtra articulos. potest termīnus assignari ad p̄mam diem et ad producendum oīa etiam ad primam vel scōam diem. ad dicendum vero cōtra p̄ducta scōm multitudinem p̄ductoz. Si vero debet p̄duci testis extra curiam fiat ut ē moris. Predictum autem modum p̄cedendi inuenit p̄mo dñs vrbanus papa quītus. ad īponendum celerem finem litibus. qō utiq̄ erit faciendum. ne lites fiant īmortales et ptes fatigentur laboribz et expensis. de dolo et contu. finem. de offi. or. ut litigātes. li. vi. de resti. spo. frequēs. cli. Dominus vero egidius credebat q̄ si termīni ad ponendum et producendū oīa obmitterentur dūmodo assignaretur partibus vnus termīnus ōmūis pemptorius ad ꝓponendum ponēdum et ꝓbandum oīa que vellent in causa. q̄ p̄cessus nō est nullus. q̄ totus stilus trigore iuris sublatus est. per verba expressa in

cõmissione. Sz quia iste omissiones hodie mmis faciliter obtinentur et multa dubia oriebantur ex eisdem. ideirco dñi auditores. de quoꝝ numero ego Guilhelmus tũc eram. postea fecerũt quãdã ordinacõnem procedẽdi vigore omissionis antedicte talis tenoris. Quia nonnulli dubitãtes de modo ꝓcedẽdi vigore cõmissionis facte. ut sola facti veritate inspecta. et terminis nõ seruatis vel abbreuiatis ꝓcedaꝫ. Ad tollẽduz igitur omne dubiũ sic erit procedẽdũ videliczꝫ in bñficialibz et alijs causis. in qbz alias de iure oũi sũmarie simpliciter et de plano proceditur. ut ꝑ dicta ẏba si ea omia in cõmissione exꝑmantur aliquid opentur. si ptes in curia sint pñtes omisso termino ad libellãdũ. et statim recepto iuramento de calũnia a ptibz quod tñ si tũc omittitur potest recipi in quacũq; pte litis ad dandũ posicões ꝛ articulos cõcludentes terminus. x. dierũ. ad dicendũ otra articulos ad ꝑmã. ad producẽdũ etiã omia ad ꝑmã. ad dicẽdũ vero otra producta hm multitudinẽ producto ꝝ arbitrarie in ꝑma instantia assignetur. in scõa vero et tercia instantijs ad ponendũ articulandum ad scõam diẽ. et alij termini. ut .s. in ꝑma instantia obseruẽtur. Si vero vna ptiũ fuerit absens. ita ꝙ in eius absentia ꝑ audientiã fit processum vel procedendũ si in ꝑdicta omissione de ipius absentia fiat mentio. et ocediture ꝙ facti veritate inspecta. ut supꝫ procedatur seruetur modus procedẽdi andictus. aliozquin omes termini palacij obseruẽtur ut est moris. Si vero vnũ de ꝑdictis duobz ocedatur in omissione puta ꝙ sola facti veritate inspecta. vel terminis nõ seruatis procedatur seruẽtur omes termini palacij. sed abbreuiẽtur ad arbitriuz iudicis. In causis vero ꝓbanis si cõmittatur cã ꝙ sũmarie simpliciter ꝛ de plano etiã sola facti veritate inspecta. et terminis non seruatis. procedatur seruetur modus procedẽdi. ut in causis bñficialibz supdictis seruata tñ distinctõe de ꝑntia vel absentia ptiuz supius ãnotata. Si vero omittitur causa ꝓbana simplr et de plano ꝛ. sed ꝙ sola facti veritate inspecta procedatur tũc ꝑt ꝓcedi sũmarie simpliciter et de plano ꝛ. omes tñ termios palacij in sũmario ꝓcessu seruari ocuetos obseruando et in nullo abbreuiando. Si vero cõcedatur ꝙ terminis nõ seruatis vel abbreuiatis procedatur. tũc omes termini in causa ꝓbana seruari ocueti obseruẽtur. et etiã abbreuiẽtur ad arbitriũ auditoris. Si vero vtrũq; occeditur videliczꝫ ꝙ sola facti veritate inspecta. et terminis nõ seruatis ꝛ. tũc omes termini in ꝓcessu sũmarie obseruẽtur et etiã abbreuiẽtur ad arbitriũ auditoris. que ordinacõ fuit facta rome ãno natiuitatis dñi. M. ccc. lxxx. die. vij. mensis Januarij pontificatus sanctissimi in xpo patris ꝛ dñi nri dñi vrbani ocina ꝓuidẽtia ꝑpe. vi. ãno secundo. ¶ Addicõ. Nulla ꝓcedente petitione quia articuli duplici fungũtur officio. tenent eni locũ petitoris. et locũ facti probãdi hm Oldra. in qõne. ccxxiij.

¶ De libel. obla. ſtica. xxxvi.

¶ Si in libello actoris fit mentio de aliquo ꝓuilegio vel scꝑtura sup quibz fiat datur intẽtio libellantis fuit dubitatum utrũ ille scꝑture si petãtur p reũ ꝺuẽtuz ut añ oia exhibeãtur sint exhibende anteq̃ reus ꝺpellatur rñdere libello. et licz possent fieri sup hoc plura argumenta ꝙ et cõtra. finaliter fuit ꝺclusum p omes ꝙ si actor habeat illas scꝑturas penes se ita ꝙ in ꝓmptu possint hñi ꝛ exhiberi ꝙ tũc ante oia ꝺpellitur ad exhibendũ. ut tũc p inspectõnem earũ reus possit deliberare. utrũ velit cedẽ vel ꝺtendẽ. et sic loquũtur omes leges titulo ꝝ ad exhibendũ. aliaſ nõ ꝺpellitur illas exhibere. immo reus cõpellitur libello respondere. et procedit ad ulteriora in causa. et in termio ad ꝓducẽduz omia actor si voluerit eas producet. et si fuerit ꝺtentio in ter ptes utruz ꝑdictas scꝑturas actor hẽat vel nõ habeat penes se vel in breui possit hñi. uidet ꝑt et dicit actori deferre iuramẽtũ. de hiõ. instrucũ iohes. de ima. calũ. c. ñ. li. vi. hec cõclusio probatur ꝑ nõ. ꝑ Inno. in. c. i. de proba. et per spe. ti. de instru. edic. ¶ Nunc dicam ulter. quid si quis. quam conclusionem

dixit dñs egidius veram· nisi scriptura
sit talis q̃ debeat esse penes cõuentum· vel
cuius tenor satis exprimitur in libello· qz
tũc sme alia ꝓductõne satis potest delibe
rare cõuentus et sic cessat racõ Inno· ter
minus enĩ a stilo statutus ẽ ad ꝓducẽ-
dum oĩa· Addicõ·Dominus Bar·in
·l·edita actio·C·de eden· dicit q aut fit
mentio de instrumento enũciatiue· aut p
modum limitacõis· Si enũciatiue· vel
demõstratiue tũc nõ fit editio reo ꝓ acto
rem ad deliberandum· Si limitatiue· tũc
aut reus debz habere copiam illius instru
menti· et nõ fit editio· ut in·l·ij·ff·de eden·
nec obstat·l·post q̃·C·si dies· ut lega·no
mine· caue· quia ibi fit editio ad fini ꝓba-
tionẽ nõ ad deliberacõnem· aut reus non
debz illud instrumẽtum habere· tũc bene
debz fieri editio ſm distinctõnem Inno·
dicit dñs bal·in dicta·l·edita·in recolle-
ct s·q ubicunq reus ex facta menẽone
instrumẽti potest reddi dubius q ibi hz
locum dictum Inno·ubi aũt non ꝑt fieri
dubius ibi nõ debz fieri edicõ ad deliberã
dum cũ copia instrumenti nõ sit de substã
tia deliberacõnis· sed impertinens quãtuz
ad ius deliberandi· facit·l·ultima·C·de ꝑ-
bus impa·offeren·et vide hic oĩno cõ-
silĩ dñi angeli de perusio positum in libro
paruo tractatuum et repeticõnum folio
·cccl xvi·et adde qõ habetur ĩ·dei·cexiij·

C De libel·obla·ſtica· xxxvij·

C Si quis in causa ꝓbana respondeat
libello et lit·cõtest·super eo· cui obstantibz
exceptõnibz datis ꝓ respondentẽ·ud ali
as ꝓpter eius ineptitudinem non essz re-
spondendum metu excõmũicacõnis sibi
illate vel cõminate· et de hoc expresse ꝓte
stetur videlicz q metu excõmũicacõnis
respondet nõ alias· fuit dubitatũ vtrũ
ipm respõdentẽ talis metus excõicacõis
excuset·in tantũ q litis cõtestatio modo
ꝑmisso facta habeatur ꝓ non facta· vel
saltem sit ãnullãda exceptõnibz obstãti-
bus supdictis· Ad qõ dubium fuit rñsũ
distinguẽdo· aut ꝓdcus rñdẽs ab hmõi
guamnibz appellauit aut nõ· si nõ appel
lauit infra debitum tempus· licz eũ in dex
in ꝑmissis grauauerit sic ꝓcedendo· te-
nebit et valebit ꝓcessus· cũ nõ contra ius
ẽstitucõnis sed ꝺtra ius litigacoris ali-
quid fecerit· et sic ꝓcessit· de re iudi· cum
inter·et·c·quod ad cõsultacõem·cum si·
p suam etiã responsionem· que est facto
suo ꝺtraria· videtur a sua ꝑdicta ꝓtesta
tione recedere· de ẽsti·cum·M·de elec·cu
mana·cũ ibi notatis· ſm̃ sio enĩ libelli in-
epti valet et tenet· sicut dicimus de respõ-
sione ad interrogacõem partis· put le-
gitur et no·in·c·cum causam·de iura·calũ·
licet non posset sequi condemnatio ꝓpter
ineptitudinem ipius si essz patens· secus
si latens· ut in·c·examinata·de iudi·qõ cre
derem verum· si liberet et sme coactione vel
metu excõmunicacõnis respondisset· sed
quia hic ꝓpter metum iustum put statim
dicetur· respondit· merito deberet excusa
ri· et sua responsio in nullo nec ꝑtiue ꝑ-
iudicare· ea enĩ que fiunt ꝓ metũ rata nõ
habentur· q me· causa·c·i· et·ij·et·c·ab-
bas·et·c·ad aures·ff·eodem·l· metuz·C·
ait ꝑtor·sed exquo nõ appellauit· videt
interlocutorie iudicis acquieuisse· maxi-
me ulterius in causa ꝓcedendo volũta-
rie ꝓ iura superius allegata ad hoc·et sic
metus siue coactio ꝓ volũtatẽ ꝓcessum
purgabitur et transibit in ẽsensum·de spõ·
ad id quod·cũ si· Si vero ꝑdictus respõ-
dẽs vel ante vel post suã rñsionẽ appellassz
indubitãter iudex guassz ipm quẽ metus
causa excusassz·et ꝓnunciato ꝓ iudicem
appellacõnis male fuisse ꝓcessum et bene
appellatũ· ꝑdictus rñdens ad proban-
dum exceptões suas racõnabiles alias
contra libellum datas· admissus fuissz· ar-
eo z·que·le·et no·in·c·ut debitus· de ap·
racõ qz lz metus iuste excõicacõis nõ ex-
cuset·ut no·ꝓ·her·in·c·cũ dilcũs·q me-
cã·tñ iniusta excõicacõ ẽ iustus metus· et
excusat quẽcunq·ut ibi dicit hosti·et Jo-
an·et sic loquitur glo·ꝺtraria ber·posita
in·c·olim·de resti·spo·maxima enĩ pena ẽ
inter hoies uersari et hoim carere suffra
gio·ut·C·de apostat·l·hij q̃ sanctã·maxie
sme culpa· ideo censetur iustus metus·
qz q̃s ꝓ nulla re dz velle sibi ici tali et tãte
pene· qz nõ est maior in eccta dei·ut·in·c·

corripiatur·xxiiij·q·iij· Sed quādo excōmunicatio iuste pfertur·cū illa sit medicinalis·debet eā excōicatus cū omi humilitate ꝛ obediētia sustinere et nō ptemnere·et ideo iā timere non oportebit· potissime si culpa sua nō meretur in talem penā·ff·q me·cā·si mulier·xxij·q·iij· inter ceteta·ꝑm dñm egidium· Ego vero ad utramq; ptem allegaui canonez·snia pastoris·et·c·nemo·xi·q·iij· nā ut ibidez apparet ꝛ etiā in·c·sacro·de sen·excō· siue excōicatio sit iusta siue iniusta semp ē timenda·g utraq; inducit iustuz timorem qui videtur excusare i vtroq; casu·g nō vidz ꝓcedere distinctō supdicta·Ad qō posset responderi q licz quis excōicacōem iustam siue iniustā a suo pastore plataz debeat timere ꝛ nō ptemnere·quia nō est homo q̄ ligat sed deus·ut i·c·nemo·superius allegato·et ne illa medicina conuertatur i venenū· et fiat mortalis·ut in ·c·cū medicinalis·tñ p ꝟ nō aufert excōicatio remediū appellādi·ad ꝟ ut ognoscatur de iusticia siue iniusticia sententie excōicacōis p supiorem·ut sic sine difficultate absoluat·si est iniusta ꝛ pferens puniatur·si iusta ad suū excōicatorem remittatur·vel satisfactōe pmissa absoluatur·ut in dcō·c·sacro·et·c·solet·et·c·venerabilibz·et·c·romana·e·ti·li·vi·ō ꝟ pt· ab excōicato·de officō ordi·cū cōtingat·de appel·quā frō te·cū si·vel ꝑm aliquos dicti canones nō ꝓcedūt in iudice delegato·cuius snia si sit iniusta nō ligat nec est timenda·ideo est nulla ꝑm Inno·in dcō ·c·cū ctingat·in fi·quē recitant archiō· in apparatu·in·c·i·de offi·ordi·li·vi·quoz opinionē quo ad nullitatē nō credo vrā sed quo ad iniusticiaz bñ·et sic credo ab eo appellādū·ad hoc q tollatur·ut in·c· sacro·solet·et·c·venerabilibz·et alijs in ribus supradictis· ¶ Additio· Nō intelligas q̄ est ineptus cuiuscūq ineptitudie· qua tūc nō est respōdēdum nec est lis ꝯtestāda super eo qz nulla essz·et ideo dicimus q semp potest talis libellus emēdari·quia semp sumus in pncipio mis sit ꝓscriptum·ut·l·accusaturus·ff·de adulē· Et ideo spectule prius solute sup ineptō libello nō prosūt ineptō·qz aptus ē alius libellus ab ineptō· vñ omia de nouo fieri oportet·ar·l·ius ciuile·et qō ibi no·ff·de iusti·et iuē·ꝑm dñm bal·in·l·edita actō· ·C·de edē· Alia additio· Duplex ē enī ineptitudo libelli· Vna inhabilis ut cū dico peto talem rem sacram·vel dico ago ex nudo pacto· Alia est ineptitudo inhabilis·ut si peto rem ut meam nō faciēdo mencōem q̄ res postea apparet sacra·vel ago ex pmissione que postea apparet fuisse nuda·Et cognoscitur ineptitudo libelli ex duobz scz ex materia et forma·materia libelli constat ex causa et re·causa facti ꝛ iuris puta cōtractu et obligacōne·vel causa scz iuris tm puta dñio·si ergo ista habz in se consonantiam·libellus est aptus· Si vero habz in se dissonātiam ineptus est·ut no·in·l·ij· C· circa·ff·de toll excepē·cuius ineptitudinis excepcō ꝓt oppom quādocūq etiam post sententiā·textus singularis est q̄ nō est alibi ꝑm dñm bal·in·c·cum dilecti·de emp·et ven·Forma aūt libelli ē sicut silogismus cuius forme maxima pars ē cōclusio·ut no· Inno·in·c·sup lris·de ꝟ pt· et potest dici q cōclusio rite applicata rei et cause sit forma libelli cōuentionalis in ciuli· In crimali vero etiā in cohērētijs loci ꝛ temporis stat forma·cū libellus accusatorius sit ipso iure nullus si nō contineat locum ꝛ tempus licet reus michil opponat·nec potest iustificari q̄ nullus est ꝑm bar·in·l·edita actio·C·de eden·sed Inno·c·et Jo·an·dicūt·in·c·fi·de purgacano·q tales circūstantie sūt specificāde si reus illas petit specificari·secus si ꝓcedi patiatur·quoz opinio ꝓcedit de equitate canonica·sed de iure ciuili vera est opinio dñi bar·et nota q in dubio libellus ꝓsumitur aptus nō ineptus·ut no·de dctores in dicto·c·examinata·

¶ De libel·obla·et de iniurijs· xxxviij·

¶ Fuit dubitatū an in actōe iniuriarū ciuiliter intētata locuz hēat·lex libello ff·de accu·et i scptis canonizata·ij·q·viij·videlz q̄ i libello ꝛ articul' reqrat' tāta specificacō

ac si criminaliter ageretur. et videbatur
ꝓma facie ꝙ sic. qz actio iniuriarum infa-
mat. de re iud. cū te. cū ibi nota. et sic odi-
osa. sed ꝓpter odiositatez materie. puta
obiectuum in psonam vel formaz in cau-
sis beneficialibz req̃ritur maxima ſpecifi-
catio. ut in. c. ut circa. de elec. li. vi. et i cle.
constitucōnem. e. ti. ergo multo fortius
in actōne iniuriarū. que vidꝛ magis odi
osa. Preterea si in excepcōnibz infra ter-
minuz datis contra testes requiritur ta-
lis et tanta ſpecificacō ut prefertur. ꝑ ut
legitur. et no. in. c. ex pte ade. de testi. et
. e. ti. p̄sentiū. li. vi. que etiā licz ꝓbēt̃ur et
ꝓterea testes repellātur. tñ pena ordi na-
riā nō puniūtur. nec infames reputātur
ut in. c. cū dilectus. de or. cog. in fi. multo
fortius vidꝛ hoc locū habere in actōne in-
iuriarum q̄ infamat ut p̄fertur. Hȳs nō
obstantibz fuit determiatū p omēs i con-
trariū ac dictuz r cōclusū. in actōne iniu-
riarū ciuiliter intentata. talem r tantam
ſpecificacōem in libello et in articulis suf-
ficere ꝙ pars aduersa possit certificari. et
testes deponere. ꝓ quo allegabatur tex.
in. c. tue. de ꝓcur. et no. p Inno. in. c. acce-
dens. de purga. cano. Idem putauit dñs
egidius etiā de omni alia actōne ciuiliter
intentata q̄ infamat ex idēputate rōms.
ut. ff. de dolo. l. exigit. et. ff. de iurē. l. ꝓtor
edixit. in pn̄. et ibi bene de hoc p bar. ra-
tio enī in hȳs oībz ē vna formis ne quis
admittatur ad vagandū in diſcrimē fa-
me alterius que habetur in duabz legibz
ꝓxime allegatis. sed talis r tanta ſpecifi
cacō nō requiritur i p̄dicta actōne. q̄lis
requiritur directe in actōne criminaliter
intentata et in obiectibz contra psonas
electas. vel eligentiū. vel testiū. qui quidē
obiectus cum nō descendant ex iure
ꝓrio dantis. sed tendūt ꝓprie ad repul
sam aduersarij vel testium. sūt magis o-
diosi qz vult alios nocere. sibi nō ꝓdesse. tum etiā qz ut plurimum confingūtur. et
ideo ꝓpter p̄sumpcōez calumnie statutū
est tam exactam ſpecificacōem fieri in il-
lis. ut exp̄sse appaz in iuribz sup̄ allega-
tis. Secus vero si obiectus essent de iure
dantis. tūc enim talis exacta ſpecificacō
non requiritur. ut in cle. constitucō nem.
alle. At in casu nostro puta in actōne in-
iuriarū ciuiliter intentata. articuli de ta-
li materia dati. sunt de iure dantis. dūmo
do de ꝓpria iniuria agat. ergo rē. qd dicatur articulus de iure partis. nō solum
cōsideratur. an in psonam vel formam al
terius aliquid impugnando obiciat. sed
consideratur solū an causa vnde ius cō-
petit agendi vel excipiendi. directe descē
dat a iure dantis. ut ꝓbari exp̄sse cle. cō-
stitucōnez. in p̄nci. supius alle. Preterea
rogo dic michi. quid magis. directe po-
test ius meū respicere q̄ꝫ q̄ mea fama et
opinio bona cōseruetur illesa. Ad qō tē-
dit actio iniuriarū. cum canon illū repu-
tet crudelem famā suam negligentez. ut
. xi. q. ij. nolo. et de accu. c. fi. et potius de-
bemus delectari in odore bone fame. q̄ꝫ
male opinionis. ut in dicere. licet in beato
petro. de accu. ergo concludendo dicamus
sufficere ſpecificacōnem in actōne iniu-
riarum supius ānotatā. et sic semp fuit ob
seruatū. Additio. Sibi pau. dicit in. §.
ceterum. sup verbo. circumstātiarū. q̄ ille
cui datus est termius ad ꝓponendū cri-
mina r defectus satisfaciat termio in de-
terminate illa ꝓponens. licz si peteretur
declarari deberet r posset declarari post ter-
minū. qz qui declarat nō addit. ff. de test. a
heredes palā. §. q̄ vero quis.

De iuramēto calūnie. xxxix.

Quidam ꝓcurator in romana curia in
causa beneficiali appellauit a me ꝓ eo q̄
ip̄m ꝓpellebam ad iurādū de calū. nedum
in aiam sui dñi ꝫ etiā ꝓriā. cuius appella
tionem tanꝫ friuole de cōsilio dñoꝝ meoꝝ
nō detuli. cōminando sibi penaz. c. fi. de iu-
ramento calūnie. quā penā dicebāt omes
dñi habere locū in ꝓcuratore. nolēte iura-
re in aiam ꝓriā. ꝫ dūtaxat i aiam dñi sui
de quo tñ bñ r fortiter dubitabaz. qz pene
deberent tenere suos auctores. de hȳs q̄ fi-
a ma. par. ca. quehuit. sed quicq̄d fuerit.
p̄dictus ꝓcurator videns motiua dñoꝝ
et etiaz' doctoꝝ. finaliter nedum in aiam
dñi sui. ꝫ etiā i suā ꝓriā iurauit et p̄stitit
calūnie iuramētum. et rōnez huius pomt

Jo·an·et Jo·mo·in dicto·c·ij· de iura· cā lump·li·vi·sup verbo ab ipius·nā licz dns pncipalis iurasset procurator michilomius iurare tenetur·qz ipe calūniari possz sicut dns·ipe etiā si sciat dnm suum habere malā causam·et velle vexare·ipe vexare nō debet·immo i quacūqz pte litis pueniat ad ipm·pte suā malam z iniquā causam fouere·debz cohistere z ulterius eā nō psequi iuxta cōstitucōes Jo·xxij·et benedicti·xij·ac Greg·xj· quā cōclusionē tñ expsse accusant Ja·pe·et Cy· in aut· et si pncipales i ulti·q·in fi·C· de iura·calū· et faciūt nō·in·c·in ptractādis·e·ti·et de elec· procurator·li·vi·et i·e·pntiuz· de testi· ·e·li·et p hosti·in suma·e·ti·Q·ij·circa finē·

¶ Additio·Pone qz ego cōstitui procuratorem ad rndendū z iurāduz de veritate in aiam mei dñi·an sit sufficiēs mādatuz·et videtur qz sic·qz tacite videtur inesse qz iuret veritatem ergo eius expssione nō viciatur·C·de fide iuss·l·nō recte·o tamen verū est verū·quia hec forma mādati pomt aduersariū in difficultate pbacōis·nā semp mandans posset dicere·dico qz procurator nō rndit verū· et per hoc essz deterior cōditio aduersarij qz si ipe p se respōderet·et ad hoc habes glo·notabilem·in·c·i·de procur· in de·et facit ad hoc qđ no· ff·de iudic· in·l·solemus·in racōne sui·ff· de iurisdi·Q·ij·et·l·alias·et·l·seqnti· debet ergo esse tale mādatum qz possit rndere quicquid vult in pudicium dñi sui sicut et ipe dominus posset·ut·l·nō solum·et ibi no·ff·de procura·ita notat dominus Bal·in ·l·si procurator·ff· de condi· inde· Alia additio·Et in·c·fi·de iuramento calū· per hosti·et Jo·an·in v· sm dicum·v· sic et procurator· ubi dicit qz procurator iurat i aiam substituentis de veritate dicēda·et etiā de consuetudine romane curie in aiam suā que est approbata in·c·ij·de iuramē·calū· li·vi·et cū bona conscientia potest respōdere ea que scit·vel ab alijs i quo or animas iuravit intellexit vera esse·de testi· pntiuz· li·vi· Cyno nō placz qz dns p procuratorē iuret·quia procurator habet capere initiuz illorum que agit in psonam ppriam·ut·l· inter stipulantem·Q·i·ff·de verb·oblig· et·l·quecūqz·ff· de acti·et obli· Item alia ratione mouetur quia iuramentū debz pstari tactis scripturis·ut pntia euangelio z terreatur·qđ nō esset si dominus essz absens· Vnde vel est concedendum qz in animam dnm absentis non iuretur· vel si dicatur qz per alium iurare possit intelligatur saltez per ministrū z nuncium qui concipiat verba in psonam dñi·ff·de consti·pe·l·eum qui· et ita ipe dicit in·l·ij· in penul·q·que incipit·ultimo·C·de iura· calū· Dic qz potest iurari in pson nā dnm et in eius animam·ut in·c·fi· de procura·li· vi·no·i·c·fi·de iura·calum· et·c·ij·et fi·e· ti·li·vi·et bar· exigit qz habeat speciale mādatū ad iurandū in aiam dnm·ut ·l·si quis michi bona·Q·iussuz·ff·de acquirere·

¶ De appellacōibz·Rica· xl·

¶ Fuit dubitatum et sepe in consilijs positum·utrum appellatus possz in curia romana prosequi appellacōnem·in ptibus interpositam iuxta formam·c·statuim9· de elec·li·vi·sibi infra mensem nō intimata tam et procedere in vim ipius appellationis nō intimate in absentia partis appellantis·p audientiam contradictarum ut moris est·et videbatur multis qz non quia intimatio videtur hodie esse de substātia forme appellacōnis volentis causam beneficialem ad curiam·ut in cle·causam·de elec·et qz quelibz forma dat esse rei·ut·i·q·i·detrahe·et de bapti·c·i· de elec· qz pter·g rē maxime si de hmōi psecutione titineris sui arrepcōe ad curiā adūsarium suū appellantē·qui forte ipam suam appellacōem ideo sibi non intimauit· quia causam suam ad curiaz nec voluit nec ibidem eam agitari voluit nō certificauit·quia verisimliter appellans ignorare potuit·qz aduersarius suus ipm appellasse scauerit·que quidem ignorantia merito ipm a contumacia debuit excusare de sen· ex·si vero·ij·qui ma·accu· possit cum in tua· de consti·ut animarum· li·vi· videbatur aliquibz huiusmodi certificationē adeo forte necessariam·qđ alias nō

valeret ꝓcessus factus in eius absentia
scilicz ꝑ dicti appellātis. nisi de nouo cita-
retur. pro quo allegabāt. c. cordi. de ap-
pella. li. vi. ibi si appellatus voluerit ꝛ pe-
tierit. et cle. i. de appel. Hijs nō obstantibꝫ
fuit determinatū ꝛ trariū ꝑ oēs domos
quo ad vtrūqꝫ membrū. videlicz appel-
latum posse ꝓsequi appellacōem interpo-
sitam ꝑ suū aduersariū in causa bñficiali
etiā sibi non intimatam infra mensem vel
post. dūmodo de illa faciat fidem coram
auditore i romana curia. nec requīritur
aliqua certificacō fienda appellāti. maxi-
me si appellatus infra mensem plenam
noticiā absqꝫ intimacōe appellātis de hu-
iusmodi appellacōne habuerit. et idem si
post mensem dūmō stet de hmōi appel-
lacōe. Et racō poterit esse utriusqꝫ dicti.
qz si nō emanasset. cle. causam. de elec. nō
est dubium ꝙ appellans ire vel mittere
teneatur ad curiam. per. c. statuimus. su-
perius alle. ut si appellatus venret ipse
se defenderet. Modo. c. causam. qō vult
hmōdi intimacōnem fieri appellato infra
mensem emanauit. solum in fauorē ipi-
us appellati. ne ꝑ textu ignorātie se vale-
at a dtumacia excusare. et sicut ipa intī-
atio vim habz citacōnis quo ad appellatū
et artat ipm ad eundum ꝛ mittendū ꝓ
curatorem ad curiam. ita citat ꝛ artat. c.
statuimus. allegatuz. appellātem ad eūs
dum vel mittendum. sicqꝫ appellās debut
istum casū ꝓuidere et de illo dubitare et
mittere ꝓ curatorē ad curiaz. ut si appel-
latus velit ꝓsequi appellacōnē ipe habe
ret ꝙ eū defenderet saltē in audientia cō
tradictarū. alioquī ad instantiaz appel-
lati possz ꝓcedi p eandē audiētiā in dtu
maciam appellātis. seruatis sp temporibꝫ
dicti. c. statuimus. quā ꝙdem appellacō-
nem etiā nō intimatā muito etiā appellā-
te. appellatus potest ꝓsequi ꝛ Inno. ibi-
dem. et. c. cordi. et Pau. i cle. causam. ante
dicta. racō. qz cū huiusmōi intimatio sit
introducta i fauorem ipius appellati et
nō appellātis. qz ꝓpriū suū factū ignora-
re nō potest. ff. ꝓ suo. l. fi. ō Rept. ab exco
mūcato. hoc in eius lectionem retorqueri
nō debet. ut in. l. quod fauore. ff. de re. iu-
pro quo facit in racōne no. Inno. posita
in. c. interposita. de appella. et in. c. cordi.
e. ti. li. vi. hāc dclusionem posuit Jo. an.
in dicta cle. causam. sup verbo. voluntis.
circa finē et aliqualiter ipe ꝛ Pau. tetige-
rūt. hoc idem in cle. constitucōnem. e. ti.
quoz opi. semp fuerūt approbate et ser-
uate in hoc puncto. ¶ Additio. Pro de-
claratione huius dcisionis ꝛ aliarum de
deuolucōne loquētium. Quero hic de tri
bus. Primo qñ causa dicatur esse in cu-
ria ex natura cause. ut quia ē de maioribꝫ
de appella. ut debitus. in fi. et de elec. quā-
uis. li. vi. vel qz causa est beneficialis ser
uata forma. c. i. ō elec. li. vi. et cle. causaz.
e. ti. quādoqz causa est in curia per acci-
dēs. et tūc dic ꝙ siue sit appellatum a dif
mitiua siue ab interlocutoria. alterum tm
duoz facit litem esse in curia vel ꝙ sit de-
latum. vel per appellatum. vel ꝑ iudicez.
ut in. c. sepe. de appel. sola ergo termin
ꝓfixio hoc non opatur. quicquid dixerit
glo. i dcō. c. sepe. ubi nō. ꝛ. e. ti. c. nicolao.
hoc verum quātū ad negocium appella-
tionis tantum. sed si appellatione inter-
posita ab interlocutoria statū vellent par
tes negocium principale esse in curia. ut
sic ibi terminaretur obmisso appellatiōis
articulo exigitur cōsensus utriusqꝫ ptis.
ut in. c. cordi. de appell. li. vi. Scdō quero
quis sit effectus ꝙ causa sit in curia. Dic
ꝙ effectus est ꝙ negociuz sit in curia. qz
ubi est in curia causa nō intitur extra cu
riam. si in curia manet. et tūc partī nō suf
ficit mittere ꝓ curatorem ad impetrandū
et contradicendum. sed opz tet partem
mittere ꝓ curatorem sufficiēter instructū
ad cām tractandā. ubi vero negociū nō ē
in curia. tūc sufficit mittere ꝓ curatorē ad
impetrādū ꝛ tradicēdū ex qua cā ibi nō
debz tractari. si dz admitti extra curiā. Ter
cio quero posito ꝙ sit in curia. an ꝛ qñ pos-
sit ad diffinitiuā ꝓcedi. Dic ꝙ si causa ē
talis in qua nō exigitur litis contestacō
sui natura. tūc indistincte cōtra absentez
dtumaciter ut citatuz. vel elapso termio
appellacōis ubi statutus ē ab hoie ꝙ ter
minus habet vim citacōnis pemptorie
ꝓcedi potest ad diffinitiuam. Si vero cā

est talis cuius natura exigitur litis ꝛtestacō si appellatur ante litez ꝛt. nō potest tunc ꝓcedi ad diffinitiuā sententiam. posito q causa sit in curia exquo lis nondū est cōtestata. sed tūc pars nō comparēs in termino condemnatur in expensis. de appel. nicolao. Si vero appellat post lit. cōtest. q tūc appellacō nō rescindit contestationez litis. ut l. ita demū. C. de ꝓcu. et in l. fi. C. de temp. ap. poterit ꝓcedi ad diffinitiuā. exquo subest fundamentū litis ꝛt. sup quo fertur sententia in causa appellationis ut est casus sm verum intellectum. in. c. ꝓ tuas. de appella. et per hec intelligis glo. in. c. vemēs. de renunc. que tota laborat ad soluendū cōtrariuz duorum. c. fez. c. sepe. de appel. in quātū dicit q sufficit mittere procuratorem ad impetrandum ꝛ contradicendum. et. c. nicolao. e. ti. ubi dicitur q nō procedit ad diffinitiuā sed fit condemnacō in expensis. sed responde ad dicta contraria. et dic q in ꝑallega. c. vemēs. causa erat in curia vel natura cause. q beneficialis. vel ibi erat ꝑ partem vel iudicem delatuz. et ꝑ hꝰ tollitur ꝑmū contrarium. Ad secundū ꝛtrarium dic q in dicto. c. vemens. lis erat contestata. vel si non erat contest. natura cause poterit procedi ad diffinitiuā sententiam. quia causa erat beneficialis per supius dicta. Adde huc infra decisione. cxiij. et decisione. cxxxij. ¶ Alia additio. Que sunt ꝛmuma tam parti appellāti q̄ appellate. ut j. decisione. cxiij. Et dicit compos. in dicto. c. statuimus. q ꝑs in curia nō obtinebit contra absentem sic procedi. msi doceat se tempa dicti. c. seruasse. Idem sentit archidiaco. in dicto. c. statuimus. super verbo. expectata. ubi dicit q ante tēpus ꝑdicti. c. non est contumax. et sic procedi non potest. ut. iij. q. ix. omia. c. absente aduersario. c. reuera. et. c. carte. et quasi per totam illam qōem allegat etiā. c. inter quatuor. j. de maio. et obedientia. Idem tenet Inno. in ꝑallegat. c. statuimus super verbo. a die obiectiōms. circa finem. et sup verbo. j. mensem. ver. si aūt nō arripuerit.

xlj.

¶ In nomine dominī Amen. Anno a natiuitate eiusdem. M. ccc. lxxvi. die mercurij. xxx. mensis ianuarij. pontificatus dñi Gregorij ꝑpe. xi. Anno sexto de mandato voluntate et vnanimi consensu oim dominoꝝ meoꝝ coauditoꝝ sacri palacij ꝓ tūc in rota sedentiū videlicz Roberti ꝛc. ommū supra in ꝓncipio decisionuz nominatoꝝ ꝛ consentiente ꝛc. ibidem ego Guilhelmus horborch alamanus decretorum doctor minimus ac minor inter dominos meos coauditores antedictos. certas conclusiones quorūdam dubioꝝ cōtinue occurrentiuz in quibus finaliter et concorditer oēs remāserūt. ac voluerūt de ceteris pro tpe eoꝝ ꝑm eas procedi ꝛ iudicari ad ꝑpetuam rei memoriam incepi colligere ꝛ cōscripsi sb correctōne tū ꝛ emendacōne oīum dñoꝝ meorum ꝑdcōꝝ postea melius sentiendū.

xlij.

¶ In actione iniuriarum licet agatur ciuiliter tamē requiritur specificacō talis in libellis ꝛ articulis. q pars possit certificari ꝛ testes deponere. ꝑ hꝰ nō tanta quāta in obiectibz qui sūt plus odiosi ꝓ hoc dicto allegat. tex. in. c. tue. de ꝓcura. et notat Inno. in. c. accedēs. de purga. ca. faciunt etiam notata de specificacōne crimiū cōtra testes. que licet ꝓbentur tū pena ordinaria nō puniūtur. ut in. c. cum dilectus. de ordi. cog. et de dicta specificacōne no. in. c. ex parte ade. de testi. et. e. ti. c. presentium. li. vi. et ibi de hoc.

xliij.

¶ Procurator in romana curia nō solus in aiam dominī. sed etiaz in aiam suiipius tenetur ꝓstare iuramentū de calūma. alioquī habebit locum. c. fi. de iura. calū. et licz dñs ꝓncipalis iurauerit michilominus tū ꝓcurator iurare tenetur. quia et ipe calūmari posset sicut dñs. prout legitur ꝛ notatur in. c. appellacōmbus. super verbo. ab ipis. de iura. calū. li. vi. faciunt etiā nō. in simili. ꝓ doc. i. c. ꝑntiū. de testi. li. vi. et in aut. ꝓncipales. e. ti. i glo. et vide notata. in. c. in ꝓtractādis. e. ti. et faciunt no. in. c. ꝓcuratoꝝ. de elec. li. vi. et per hosti. in suma. e. ti. ¶. ij. circa finem.

xliiij.

¶ Voluerunt dominj et in hoc omes concordauerũt. q opinio dominj Jo. an. posita in cle. causam. ō elec. sup verbo. deuolu. ta. circa finem. habetur videlz q appellat. vemēs qñcūq; ad curiā potest psequi appellacōnem p aduersariū suū interpositaz in partibz dūmodo de ea constet. licet nō fuerit sibi intimata. nam inuito appellante potest psequi appellacōnem hm paue. et Gēnze. ibidem. Guilhel. cōtra. et no. in cle. constitucōnem. e. ti. Faciūt etiaz in ratione notata. p Inno. in. c. interposita. de de app. et. e. ti. cordi. li. vi.

¶ De Rḡptis r omissionibz xlv.

¶ Si impetratur omissio de speciali mandato in qua narrat impetrans se sperare nō posse consequi iusticie cōplementum in partibus. sufficit hoc pbare p solum iuramentū impetrantis. q ea que consistūt in mente vel in animo alicuius aliter pbari non possunt. de sen. excō. c. si vero. de Rḡpt. statutū ibidem p Jo. an. sup verbo. vel saltem per ꝓprium iuramētum. li. vi. facit. c. ut circa. e. ti. et libro. Additio Nec potest haberi certior pbacō q̄ p iuramentuz eius de cuius animo et ꝓposito dubitatur seu queritur. ut in sti. de acti. ¶. alie. ff. de accusa. l. si cui. ¶. hinc idem. et et per bar. in. l. inter omes. ¶. recti. ff. de furt. et in. l. ij. ¶. si a pupillo. ff. p ēptore.

¶ De Rḡptis. Rḡica. xlvi.

¶ Voluerũt dominj q opinio Jo. an. posita in. c. cū in multis. de Rḡptis. li. vi. sup glo. fi. in nouella. tanq̄ equa r fauorabilis pauperibz. immo hm aliquos vera et iuridica ꝓpter clausulas nō obstātiarum hodie in gratijs pauperuz possit r poterit de cetero obseruari.

¶ De litis ꝺtestacōne et de restitucōe in integrū. Rḡica. xlvij.

¶ In restitucōne concedenda ad appellandū nō est necessaria litis ꝺtestatio. q in hijs et alijs pambulis. sicut in ꝓban. da infamia cōtra illum cōtra quem cōcedēda est citatio psonalis vel facienda inquisitio nō est seruādus iuris ordo. arcorum que legūtur r no. m. c. qualiter. et quādo. ij. de accu. c. cum oporteat. et. c. inquisicōms. e. ti.

¶ De curatore. Rḡica. xlviij.

¶ Procurator seu curator datus ad litez pupillo nō tenetur facere inuentarium per rationes quas ponit Spe. ti. de actore abv muersitate vel curatore ꝺputato. ¶. i. v. puberes.

¶ De decimis. Rḡica. xlix.

¶ Capitulum. si ānum. de iudi. li. vi. locum habz in laico maiori. xiij. ānis dēte decimas si eas sibi pretēdat ex primilegio apostolico debitas. vel ante lateranen. cōcilium in feudum concessas ꝓpter verba textus. ibi r in alijs causis spiritualibus et dependētibus ab eis dē. sed nulli dubium quin decime sint spirituales. et dependētia sunt fructus decimarum. ut no. Jo. mo. ibi expresse. qui bene possunt cadere in laicum. et etiā prescribi. licet ius decimādi nō. ut nota. ō prescp. causam q. et de de. quānis. per ḡ. et sic fuit determinatum per relationes meas in causa derursen.

¶ De probat. Rḡica. l.

¶ Valent acta in partibz agitata coraz officiali alicuius Episcopi licet non ꝓbetur p litas eius potestas dūmodo a partibus nō negetur. quia ordmarius est. de cōsue. c. ij. et de app. romanā. li. vi. Si vero ab aliqua partium negetur eius potestas tūc oportet q ꝓbetur. quia p negacōem efficitur res dubia. ff. de verbo. oblig. l. inter stipulantem. sed tunc sufficit pbare habicōem. nominationem r reputacōez. ad ß q acta per eum valeāt. per. l. barbarius. ff. ō offi. p. et p no. p Inno. de elec. m. c. michil ē. ¶ Additio. Quānis talis generalis officialis hēat ordmariā. tn q sua iurisdicō nō est perpetua sed ad nutum

superioris reuocabilis. videtur q̄ sit p̄ banda saltem q̄ tolerabatur et habebatur p̄ vicario seu officiali. put dicit Jo. an. in legato. in. c. cū in iure pertuis de of. dele. mihi dicas q̄ qz talis iurisdictio est notoria p̄batione non indiget. iuxta no. in. c. vestra. de cohā. cle. et mulī. alias nō video quomō hec deciso possit procedere in sui principio nō probata sua iurisdictione. saltez eo modo quo dixi. cogitabis. ¶ Alia additio. Et adde hic qō no. Jnno. in. c. in notuit. de eo qui fur. or. rece. ubi dicit q̄ p̄sumitur pro fundamēto iurisdictōis ordinarij. si tulit sententiam p̄sente vel absente p̄te et ab ea nō fuit appellatuz quod nō. p causa padeburnen. Jn delegatis vero secus esset.

¶ De citat. ſrica. lij.

¶ Valet citacō ad domū ad diffinitiuaz sententiam audiendam. si semel in causa maxime ab initio fuerit p̄sonaliter app̄hensus. vel semel apparuit in iudicio. et in iudicio fisti p̄mittit. ut no. Jnno. in. c. fi. de eo qui mit. in poss. causa rei seruā. et allegatur p casu. c. causam q̄. de dolo. et dicit sed loquitur in actore absente cuius cōtumacia ē maior q̄ rei. ut ibi no. glo. utrū aūt valeat hmōi citacō ad domū de testibus recipiendis. Jo. an. in. c. i. de iudi. li. vi. sup verbo. p̄sonaliter. remittit ad mercurialē. in regula p̄sumitur. li. vi. Additio. Circa hunc articuluz dic latius. q̄ duo sūt casus. Primo in eo qui semel fuit in iudicio. quo casu sufficit citatio ad domum quātuz ad reliquū p̄cessum. vnde si liquebit de causa poterit ad diffinitiuaz sententiam pueniri. vel ad alia iuris remedia contra contumaces p̄dita. ut i. c. causam q̄. et. c. put. de dolo. et contu. Secundus casus est in eo qui in iudicio nūq̄ fuit tūc aut ipe in certo loco tenebatur morari ut clericus in eccia. vel uxor cum marito. et tunc similiter citacō facta ad domuz sufficit. ut possit p eam in causa p̄cedi. qz si ibi nō reperitur p̄sumitur latitare. qō p̄t esse verū si de illa eccleſia vel de illo matrimonio agatur. secus si de causa. prſus extranea. nam illa obligacō ad tractandum moram in certo loco ad alias causas nō eiusdem nature non debet extendi. sicut est culpa cōmissa ad certum actum que nō reputat quē suspectuz quo ad alium actum. ut. ff. de suspect. tu. l. iij. ¶. queri. Et hac racōne dicit Jnno. in dicto. c. fi. q̄ si quis tenetur certo termino soluere. et certo loco si ibi non reperitur videtur posse procedi tanq̄ ad tra latitātem. contrariū tenet ipe. quia non est ita astrictus ad morādum ibi sicut est clericus vxor. de quibz sup̄dictuz est. Sed eo casu quo ad talem moraz nō teneātur an tunc quo ad efficaciam processus ꝛ contumacie sufficiat citacō ad domū. Jntentio Jnno. sup h̄ esse vidz q̄ sufficiat quo ad p̄mū decretum. etiā cōtra pupillum et rei publice causa absentem. quātum vero ad diffinitiuā in casibz in quibz potest ferri lite nō cont. vel quātū ad vndicōnem bon oz faciēdam tenet ipe q̄ non sufficit citatio ad domuz. exquo malicioſe se nō absentauit secus si malicioſe puta qua post citacōem se absentauit. vel constat de malicia per alias coniecturas. de quibz in. l. fulcimus. ¶. q̄d sit latitare. ff. quibz ex causis in poss. eatur. Dy. tñ dixit. q̄ ab initio sufficit citatio ad domū. si p̄sone copia haberi nō p̄t. Et dicit bar. q̄ hāc tenet Jnno. in p̄alle. c. fi. h̄ ut supra dixi tenet etiā quo ad p̄mū decretum. non quo ad ea q̄ sūt mag̃ in p̄udicij. ut sniaz vendicio. nisi latitaret. de hoc per bar. in. l. iiij. ¶. p̄tor ait. ff. de dam. infec. et ibi plene tractatur de qua domo dz intelligi. et q̄d si domū nō habz. vel habz duas in quibz equaliter habitat q̄d iuris sit plene p̄sequere ibi p eum. et quid si facta est citacō ad stacōnē seu apothecaz. vide bar. in. l. cū quidā. ff. de fun. instructo. ¶ Alia additio. Pone q̄ iudex cōmisit nūcio q̄ citaret titiū p̄sonaliter si eū repiret. aliaſ q̄ citet eū ad domū sue habitacōnis. apparet relacō nuncij in actis q̄ citauit et oīa bene fecit q̄ habuit in mandatis citatus in termino nō apparuit. Dubitatur utrū cēseri debeat verus stumax vel fict⁹. cū ex relacōe nūcij nō appareat an p̄sonaliter citauerit vel ad domū. dic bal. in

·l· ꝑperandū·¶· et si qudem ·C·de iudi· q̄ ꝓsumitur eū citasse potius dom q̄ ꝓsonaliter q̄ citatus ꝓsonaliter nō cōparēdo essꝫ in vero dolo· Sed citatus ad domū est in culpa· vnde debet ꝓsumi potius culpa q̄ dolus· q̄ debemus ꝓsumere in dubijs minorem partem· ut ·l· interꝓtacōne·ff· de pēnis· et ·l· merito·ff· ꝓsocio·

¶ De appellacōnibꝫ ꝓcica· liij·

¶ Si fertur sentētia diffinitiua cōtra sic citatū ad domum· cū reputetur facte cōtumax et nō vere ipe a tēpore sciētie infra decēdium potest appellare· q̄ tūc nō currunt illi ·x· dies a tēpore ꝓlationis sentētie· sꝫ a tēpore noticie· sicut legitur ꝛ no· de appellacōne extraiudiciali· in ·c· concertacōm· de appel· li· vi· et ibi dicit Jo· an· q̄ illi ·x· dies tūc sūt utiles ab initio sꝫ cōtinui in ꝓgressu· de quo de ꝺcess· preben· q̄ diuersitatem· ꝓo quo tñ vide· Archidi· in ·c· statuimus· de elec· li· vi· sup ꝟbo· infra mensem· qui dicit q̄ citatus p· ·c· statuimus· si fuerit cōtumax nō poterit appellare· Jo· an· i cle· causam· de elec· i glo· pnl· post compos· distinguit inter verus et fictū cōtumacem· ut ꝑmus nō audiatur appellās· secūdus sic· émittit ad no· p eū in cle· si ante· de dolo ꝛ cō tu· et cū eo ꝺcor· lapus ꝛ pau· et vide Spe· ti· de appella· ¶· ·i· ꝟ· illud aūt notādum· ¶ Additio· Et tu vide de hac materia p Cy· in ·l· ꝑperādum· in· ix· qōne· ·C· de iudi· et p bar· darius· qui ita distinguit· nā quda est verus cōtumax apparēter ꝛ existēter· quidam ē verus contumax apparēter ꝛ non existenter· quidam est fictus ꝺtumax apparenter ꝛ existenter· quidam est fictus cōtumax apparēter ꝛ nō existēter· ita q̄ sūt duo casus in vero et duo in ficto· Redeo ad ꝑmū membrum· scz qñ q̄s est verus ꝺtumax apparēter et existēter ut ē ille q̄ dicit nolo venire· vel inuentus dixit veniam· et nō vent absq̄ aliqua causa· iste vero ꝺtemnit iudicē· ideo ē verus contumax· nec appellat· ut ·l· ex ꝺsensu·ff· de appel· et ·l· et post edictum· in fi· de iudi· Secundū membrū est qñ quis est verus cōtumax apparēter sed nō existēter ꝛ q̄s sit ille· dic q̄ qū inuentus dixit se velle venire ꝫ dolo aduersarij vel alio casu impeditus fuit absq̄ culpa sua· ut·ff· de restit· in integ· ·l· diuus· et iste si vult appellare nō auditur a iudice a quo nec admittitur eius appellatio· quia est verus cōtumax apparēter· tñ corā iudice ad quē appellatum est· si ꝓbabit tale impedimentum iudex ꝓcedit sup sua appellacōne· sicut si essꝫ admissa· ut ·l· sciendū·ff· de app· reci· et ·l· a ꝓcōsulibꝫ ·C· de appel· interim vero dum de hoc discutitur an fuerit impedit⁹ vel nō· iudex a quo suā sentētiā exequetur· ut sentit glo· in dicta clem· si ante· in istis vero casibꝫ et similibꝫ quibꝫ ꝓdit beneficiuꝫ appellādi dicas verū esse· nisi talis contumax vemat iudicē ꝓ tribunali sedēte· ut est casus in dicta ·l· diuus· Tercium membrū est qñ q̄s est fictus contumax apparēter ꝛ existēter· ut citatus ad domū ad quē citatio non peruenit· et iste sine dubio auditur appellās· ut ·l· ab eo· ·C· quō ꝛ qñ iudex· Quartū membrū est quādo q̄s est fictus contumax apparēter et nō existenter· ut ille q̄ nō fuit inuentus tñ citatio ꝓuenit ad eius noticiaꝫ· et istius appellacō recipitur a iudice a quo q̄ sibi nō liquet ut iudici eū verū ꝺtumacem· tñ pars coram iudice ad quē poterit excipere de ista supuenienti noticia· q̄ ꝓbata iudex ad quē ꝓnūciabit appellationē nō debuisse cām ad eum· quātuꝫ ergo ad iudicē a quo ut eius appellacō em recipiat cēsetur fictus ꝺtumax· sed coraꝫ iudice ad quē si de noticia facta fuerit fides censebitur in effectu verus· et hic saluari potest glo· palle· cle· que videtur sibi obloqui· in ·ꝟ· et licꝫ terciaꝫ· Aduerte in eo q̄ bar· verū contumace apparēter et nō existenter admittit· ut· s· in secūdo membro dictū est· ad ꝓsecucōem appellacōnis si ꝓbat coram iudice appellacōnis impedimentū dubito an bene dicat· et cōtra eū facit· c· cum Bertoldus· de re iudi· et· c· ex lris· de restit· in integ· ubi sentētia petitur retractari ꝓpter impedimentū citati nō comparētis beneficō restitucōis coram eodem iudice· non beneficō appellationis coram alio· Jterꝫ de ctrima glosarū est q̄ citatus q̄ non cōparuit ꝓpter iustū

impedimentū qñq restituitur ad appellandū tantū. qñq ad totā causaz. ut no. m. l. penul. et fi. ff. de resti. in integ. sed opinio bar. et glo. dicte cle. admittit ipm ad psecucōem appellacōnis sme aliqua restitucōne. qō videtur ctra p dicta iura p que teneo ctra bar. et illaz glo. et dico qd ille quem citacō apphendit impeditus admittitur ad appellādum restitucōnis beneficō. q interim execucō sentētie retardatur nisi cōtra sic petentē malicia psumatur iuxta formā. c. suscitata. de resti. in integ. cōtra. l. i. C. in integ. resti. pe. nec ē ista restitucō petēda coram iudice appellacōnis ad quē p talē appellacōem nō ē causa devoluta. sed corā iudice a quo. ut no. Cy. et bar. in fin li. in. l. psens. C. de appell. et hec oīa scribit dns pe. de ancarano. i dicta. cle. fi. ante. p sequere ut ibi.

¶ De computacōne ānor dñi. liij.

¶ A natiuitate dñi et cetera. ab ipso die natiuitatis ihesu xpi et nō a die circūcisionis est computādum z incipiendū pncipium anni in romana curia.

¶ De' exceptōnibz z absolucōnibz ab excōmunicacōnis sentētia. liiij.

¶ Sufficit opponere exceptōem manifeste iniurie siue offense in genere cōtra absolucōnem petētem simpliciter vel ad cautelaz maxime si excipiēs refert se ad acta. tempore vero pbacōnis pdictam iniuriā manifestā specificare oportebit. iuxta notata. in. c. solet. de sen. ex. li. vi.

¶ De cōfirmacōe. Rica. lv.

¶ Clausula solita pponi in cōfirmacōnibz dūmodo ex ordine beneficiū debeatur. nō intelligitur tantuz de ordine date. sed de ordine acceptationis. q tūc ppmo bñficiū est debitū. ut in. c. i. et fi. de cleric. p bē. li. vi.

¶ De exceptōnibz. Rica. lvi.

¶ Exceptiones declinatorie fori post terminū ad dicendū ctra admissionem opposite ad probādum nō sūt admittēde. nisi velit iurare excipiens sm formam. c. pastoralis. de excep̄.

¶ De litis cōtestacōe. Rica. lvij.

¶ Si petatur quis p ordinariuz declarari incidisse canonem. si quis suadente. xvij. q. iij. quia pcussit clericum ad finem ut denuncietur publice excōmunicatus. et euitetur a xpifidelibz nō requiritur litis contestatio. q licet ordinarius q̄ est executor canonis debeat partez vocare. et cū causa cognitōne p cedere sūmarie. et de ꝟ inquirere. ut legitur z no. in cle. de censi. c. p senti. et. c. i. de pe. sup ꝟ. modū. et in. c. seqnti. sup verbo. constituit. p Jo. an. et Pau. tum q hic nichil petitur adiudicari vel auferri. tum etiam quia petitur execucio sentētie iam late per canonem. tum etiam ppter periculum aie sez omissionis. tum etiā quia hic ubi p ceditur sūmarie nulla requiritur litis cōtestacō. p alle. per Jnno. et nota. p ipm in. c. fi. de offi. iudi. et. c. ad nostram. de iniuriā. et. c. sacro. de sen. excō. et nō. in. c. quoniā frequēter. C. in aliis. ut lite nō cōtesta. et. c. tue. p bē. Spe. tñ tenet cōtrariuz q etiam in cognitione sūmaria requiritur litis cōtestatio. de offi. iudi. C. fi. ꝟ. ꝟ queritur. ¶ Additio. Quid si appelletur a declaracōne iudicis qua pnūciat seu declarat aliquem excōmunicacōnis sentētiā incidisse. an appellatione pendente debeat in iudicialibz et extraiudicialibz euitari. vide p lapū. in cle. vna. ō sequel. pos. et fruc. ubi tenet q sic. allegat. c. solet. in fi. de sen. excō. li. vi. de appellac. puemt. et facit qō no. Joan. in. c. pastoralis. sup ꝟbo. denūciare pte. e. ti. Et an mista declaracōne requiratur ptis citacō. dic q sic. ut no. glo. añ penul. in fi. in. cle. i. de pēnis.

¶ Vt lite pēdente z de attēptatis. lviij.

¶ Ad instātiā illius de cuius nō iure clare ostat. nō debēt attēptata lite pendente revocanda. sic dicimus in interdicto. uti vi. iuxta nō. p Jnno. in. c. constitutus. de filiis pbit. et in. c. significasti. de dnor. et

qz sua non interest hoc petere. de elec. cū inter. ñ. q. vi. nō solēt. de testi. c. veniēs. ñ. pſertim si reuocacō hmōi attēptator tendit ad restitucōem possessioms ade pte lite pendēte. ne p ſs detur vicios⁹ ingressus huic notorie ius nō habenti. arc. eū qm. de eo. q̄ mit. in poſſ. causa rei seruan. li. vi. et hoc vidē Oldra. in suis questiombz tenere. ¶ Additio. Item exquo notorie ostat de nō iure suo apparet eum velle cōmittere peccatū mortale. qz si fieret sibi restitutio possessioms put ipe petit peiperet fructus racōne dicte possessioms quos sine peccato peipere nō posset. exquo titulus et canonica institutio sibi deficit. immo si illos peciperet restituere teneretur. ut no. glo. in. c. cū sup. c. cū dilectus. de causa poſſ. et ppria. et no. in. c. dilecto. de pben. et no. in. c. cum dilectus. de iure pa. Et ubi ostat quē notorie esse paratum ad peccādum. pt index illi pcipere et inhibere ne peccet. textus ē cū glo. ſi. in. c. ad audientiam. de ſponſalibz.

¶ Vt lite pendēte ꝛ de attēptat. Rubrica lix.

¶ Si lite pendente in palacio apostolico sup beneficio ecclesiastico. reus et possessor transferat beneficium in alium pmutādo. vel alio modo. et moriatur. huiusmodi pmutacō reuocabitur p modū attēptati etiā cōtra illū supstitem. eo tñ vocato. arnōtor p Inno. de consti. cū. M. et de app. cū teneamur. p hosti. et in. c. licet. de pben. li. vi. ¶ Additio. Pone q̄ peto pbendaz a capitulo ꝛ capitulū lite pendente alteri confert. vel peto electōem meā cōfirmari ad ecclesiam superior lite pendente alteri cōfert. an teneat collatio. Rñdeo. si peto rem corporalem vel in corporalez. ut michi debitaz nō ut meam ꝛ reus lite pendente alienat tenet alienacō. Idem si petatur ofirmatio electōms etiam si ante electōz fuerit appellatum. quia licet appellatio devoluat causam appellacōis. nō tñ devolvit ptātem cōferendi. et si dicatur cassari debz qō fit pendente appellacōne. Verum est de his q̄ spectant ad iudicem vel causę pcessum. ut si recipiātur testes. vel feratur sentētia q̄ cassatur pbata legitima appellacōe. de testi. ex pte. Collatio vero nō ptinet ad pcessuz. Nō ob. de arbi. ex pte. qz ibi pma electō impedit secōam. nō aūt litis pendentia. p qō patet qz si epus petit aliquez a bñficio remoueri. tenet collatio quā facit lite pendēte. ubi aūt quis dicē pbendam suā. tūc lite pendēte inhibetur alienacō p quentū. nō aūt per terciuz qz vicium litigiosi nō afficit msi partem. nō aūt terciuz. hodie dic ut in. c. i. et. ñ. ut lite pendeñ. Quid si pta possessor cēbencij feratur sñia a qua appellet. an poterit interim puari possessione bñficij. Rñdeo non. qm a datio possessioms est de pcessu de pbē. licz epus. li. vi. qui inhibetur lite pendente hm dñm petrū de perusio. in. c. cū. M. in fi. de consti.

¶ Vt lite pendente et de attempt. lx.

¶ Attemptata lite pendente possunt peti reuocari usq; ad conclusionem in causa exclusiue. quia in quacūq; pte litis talia ex officio. et ante oīa sūt reuocāda pp attemptum iudicis et partis. iuxta no. in. c. nō solū. de appel. li. vi. et plenius p Iomo. de el. c. cupientes. e. li. sup. verbo. gratia. dicuho enī pcludit viā reuocacōm attemptator sicut suspensiom petitorij. de causa possessiōis. c. pastoralis. ¶ Additio. Nō q̄ remissio sup attemptatis nō datur ad ptes. sed datur terminus ad pbandum in curia. et ita seruat audientia ut dicit vna parua decisio in antiquis. ccxxxvi. q̄ sic incipit. Item seruat audiētia. et infra in nouis dci. ccxviij. que sic incipit. Item lz pinstrumentis pducēdis. que bene facit ad ppositū. lz nō loq̄tur de attēptatis.

¶ De officō legati. Rubrica. lxj.

¶ Legatus de latere de sua ptāte potest vnire beneficiū alicui dignitati etiā epali infra legacōem suā existenti qz maior ē epo. in puincia sibi decreta. de offi. le. c. i. li. vi. Et hoc epi hoc possunt. i. c. sicut vnire. de excessi. pla. multo fortius legatus de latere. qm non est de casibus reſuatis

de quibus no. in dicto. c. sicut vnire. et. c. qđ translacõne. de offi. le. allegantur pro ꝺtrario. no. Inno. in. c. fi. de ꝺcr. uti. que loquũtur ad dismembracõem ecclesie et dare alteri sed hoc solus ꝑpa potest. Idẽ vide notare ber. in. c. ante dicto. qđ trãslationẽ. ¶ Additio. Et nota qꝺ in talivmone nõ est vocandus rector ecclesie q̃vmittur. quia pñs non posset ꝺtradicere cũ effectu. ar. ff. de fideicommiss. libert. l. g. ¶. illud videamus. et. ff. de re. uꝝ. q̃ potest mũtus. Vnde eo mũto r ignorãte fieri potest ut est expressum. in cle. fi vna. in pñ. de rebꝫ ec. nõ alie. nec in ea est necessarius consensus capituli. ut no. in dicta cle. fi vna.

¶ De vmone bñficiorum. Rica. lxij.

¶ Vmo facta ex falsa causa ꝺuata forma iuris. valet et tenet ar. notatorum p Io. xij. q. ij. in sũma. et. c. sme exceptõe. et. c. dudum. de re. ec. nõ ali. li. vi. non enim videtur hec vmo que est ꝺtractus stricti iuris. ut. in. l. cum quis. ff. de ꝺna. ob hoc non valere quomaꝫ volus dans causam cõtractui. in contractibꝫ stricti iuris non reddit ꝺtractum ipso iure nullũ. ut in. l. si quis cũ aliter. ff. de verbo. oblig. ergo r cõ. secus vero ubi nulla causa sb̃sit. et si sme aliqua causa facta fuerit. tũc mchil valeret quod actum est. ut i cle. monasteriorum. de rebꝫ ecc. nõ alie. et sic potest intelligi opinio ber. et hosti. qui tenẽt cõtra Io. et etiam ar. in. c. i. de resti. in integ. dñs vero Io. de ligna. in. c. si quis ꝑsbiterorum. distinguit. an sit peccatũ in causa ex qua. vel circa quam. credo tñ qꝺ posset ꝑdicta vmo ãnullari. ꝓbata falsa causa ut in. l. si pretor. ff. de iudi.

¶ De posicõnibꝫ. Rica. lxij.

¶ Posicõnes date in ꝓma instantia per iuramentum ꝓcuratoris. in secũda instãtia possunt per dñm pncipalem mutari et meliorari. sme expressa reuocacõne erroris. tũ qꝺ illud iuramentũ nõ fuit de veritate. sꝫ de credulitate. tũqꝺ ꝓcurator nõ fuit ita plene informatus sicut pncipalis qui nõ potest variare posicõnem iuratam iuxta no. in. c. cum in posicõnibꝫ. li. vi. de iureiurã.

¶ De ꝛptis r de impetracõnibꝫ. lxiij.

¶ Sufficit impetrãti beneficium vacaturum p assecucõem pacificam alterius beneficij ꝓbare. qꝺ ille p cuius assecucõem impetravit possessionẽ alterius beneficij fit assecutus. licet de facto r violẽter. qꝺ possessio viciosa facit vacare ꝓpria bñficia. de preben. cum qui. li. vi. no. Inno. in. c. cõstitutus. de appella. non enim ꝺbet inuasor esse melioris condicõnis q̃ ille qui iuste ingreditur. ut dicto. c. eũ q̃. ¶ Additio. Sed quero qñ quis dicatur bñficium pacifice assecutus. dic qꝺ qñ hꝫ liberũ cure exercicium. licet maioris partis bonorũ possessionem nõ habeat ꝑm ste. et Gẽ. in cle. gratie. de ꝛpt. allegant no. p guil. duranti. in. c. licet canon. de elec. li. vi. et p glo. in. c. cõmissa. e. ti. et li. hoc videtur cõtra textum et glo. magnã. in. c. si tibi ꝺcesso. de pbẽ. li. vi. Sed dic qꝺ licet habere exercicium cure sufficiat quo ad finẽ. ut curat tẽpus de quo in dicto. c. licet canon. nõ tñ quo ad finẽ ut vacẽt ꝓma bñficia. nã tũc requiritur qꝺ administracõnes bonorũ ecclasticorũ vel maioris ptis habeat ut dicatur pacifice possidere. ut i dicto. c. si tibi ꝺcesso. et oportꝫ qꝺ ãs possederit pacifice sẽm beneficiuꝫ p duos menses. ut ꝺducatur vacacõ ꝓm. alias nõ diceretur pacifica possessio que tanto tpe nõ duravit ꝑm lapũ. in dicto. c. omissa. sup glo. q̃ incipit. aliquãdiu. cuius opinionẽ bis vidi ꝺfuari in rota. Pau. de laza. in ꝑ alle. cle. gratie. dicit qꝺ pacifice ꝺ possidere. q̃ possidet sme ꝺtroversia iuris vel facti in iudiciali vel extraiudiciali. Et nota hec pro causa parrochialis eccie sancti Iohãnis euãgeliste ivels patamen. dioc. Vna tñ decisio in antiquis dicit qꝺ ubi aliquis est in possessione beneficij. licet moueatur sibi lis super bñficio. tñ videtur pacificam possessionem habere qꝺ ad ꝛ ut ãs videatur pacificã possessionẽ hãre. sufficit qꝺ de facto possideat lez sup iure sibi cõtroúsia moueatur. ut no. Inno. in dicto. c. ꝺstitutus. i glo. ij. et archiꝺ. in deõ. c. lz. supꝛ vo.

pacifica. de p̄ben. li. vi. ad qō facit. l. vim facere. ff. de vi et vi. ar. licz ꝺna facere videatur. l. lucius. ¶. tres. ff. ad trebel. facit quod no. in dicto. c. ꝺmissa. sup verbo. pacifica. ac ita determiat decisio. lv. que est infra in antiquis. et incipit. Item nota ꝙ ubi aliq̄s. et illa ē plemor ista. cui adde quod no. dn̄s Antonius de butrio i suis recollectis in p̄alleg̃. cle. gratie. et i cle. si plures. de p̄ben.

¶ De renūt. et de rerū pmuta. lxv.

¶ Permutanti nō ꝺpetit interdictū vnde vi. nec cōdicō ex canone reintegranda. obstante sibi renūciacōne voluntaria. per quā amisit possessionē. iuxta no. p Inno. in. c. sup hoc. de renūcia. facit. c. accepta. de resti. spolia.

¶ De rerū pmutacōe. Rica. lxvi.

¶ Si quis pmutauerit vnū b̄ficium ꝙ duobus. quod potest iuxta no. in. c. cum venerabilis. de excep. et de rerum pmu. c. vno. li. vi. si vnū euincatur tanquā reseruatū et illud aliud dimittit vel dimittere velit. potest petere et habere regressū ad suū p̄mū beneficiū auctoritate tn̄ superioris. et est opus noua collacōne. ar. in ratione. c. si beneficia. de p̄ben. li. vi. et. c. inter cetera. e. ti. et. c. cū vniuersos ꝙ. de rerū pmu. vide melius sup̄. in decisione. xxiij.

¶ De Reptis. et de surrogacōibz. Rica lxvij.

¶ Surrogatus in litem et ius qō quomodolibz competebat defuncto. si in aliq̄ parte gratie fit mentio de possessione defuncti. ad possessionē etiā censetur surrogatus. licz exp̄sse idī gratia nō exp̄matur. Nā licz possessio queredā sit facti. tn̄ ipa quehta et ap̄hensa est iuris. ut legit̄ et no. in. c. cū nostris. de concess. p̄ben. facit in smili. qō no. Jo. mo. in. c. i. de cōsti. li. vi. de ꝺsuetudine elicitat elicienda. Si vero in nulla parte gratie de possessione fiat mentio. tūc ꝑm aliquos ad possessionem non censetur surrogatus. p. l. cū heredes. ff. ō acqu. poss. et p ea que leguntur. et no. ff. solu. ma. l. si constante. ¶. si. Alī tn̄. et maior ps dn̄oz dixerūt cōtrarium p verba id̄ mnuentia in illis surrogacōibus pom consueta. puta. m. et ad om̄e ius quod ei quomodolibz competebat seu competere poterat tpe obitus sui. et qō admittatur ad p̄secucōem iuris litis et cause. in eo statu in quo defunctus deberet admitti.

¶ De appellat̄. Rica. lxviij.

¶ Si appellans in termino infra terminū assignatū ab homie appellanti ad p̄sequendū appellacōem suā impetret cōmissionem. licz appellans de excepcōnes generales contra illam dummodo in eis non p̄fistat. nec p̄ter eas appellet hmōi diligentia appellati prodest appellanti. ita ꝙ si post. x. dies appellatus ulterius procedat in causa. appellās p̄t se defendere. qz receptum est ꝺmūe. de mutu. peti. c. i. et ij. et notant Inno. in. c. ex cōquestione. de resti. spoli. Allegat etiā. l. oīem honorem. ¶. de tempo. app. nō ob. cle. sicut appellacōnē. de appel. que loquitur si neutra partiū p̄sequitur appellacōem infra terminū. si post terminū lapsū. tūc eni diligētia etiā utriusq; nō ꝓdest. p̄terea appellatus muto appellāte potest p̄sequi appellacōem iuxta finē termini. solet et ām. ¶. de appella. l. eos. et notant Inno. in. c. cōquestione. de appel. li. vi. facit. c. oblate. e. ti. Si igitur ipe p̄t p̄sequi alter p̄t se defendere. ut in dicto. c. oblate. et de excep. cum inter. et. c. dilecti. Spe. tn̄ vidi mnuere et tenere cōtrarium. ti. de appel. ¶. nūc breuiter. v. item pone p̄fixus fuit in termino vero iuris die p̄dictā opinionē fore veram dūmodo minus non p̄currat. ut in dec. c. oblate. hoc tenet Spe. e. ti. ¶. co dē. v. licz aūt. sub. v. appellatur tn̄. ¶ Additio. Solet dubitari vtrū appellāti sufficiat ꝙ appellatus infra ānū dederit peticōnē ad effectū. ꝙ si causa appellacōis infra ānū nō fuerit terminata. nō dicatur appellacō deserta. et videtur ꝙ datio peticōnis nō sufficiat nec impediat cursum fatalis. ut in. l. si. ¶. de tempo. appella. ubi textus dicit ꝙ appellans debet summa ope niti ut causa

finem in tra ānum accipiat. sed per exhibicōnem peticōis factam p appellatum summa diligētia non probatur. ut patz ex significacōe huius verbi. sūma. cuius significacōnē ponit Jo. an. in. c. ex tacōe. circa pñci. de appel. ubi etiā plus dicit. q nō sufficit q stet p iudicez nisi ps adeat superiorē qui appellat iudicem ad expeditionem cause. si superioris copia possit haberi. q alias appellās nō dicitur summa ope niti licz super hoc fuerint opiniones. vtrū cū stat p iudicem curiat tēpus psequēde appellacōis vel non. Preterea cū ut in facto ppontur ipe appellās post peticōem appellati impedierit expeditionem cause in standō in peticōne remissionis ad ptes. quis dubitat istum nō adhibuisse diligentiā in expeditione. Sicut enī ut dicūt doctores i dicto. c. ex tacōe. impedimentū appellati petentis remissionem excusat appellantez ita ecōtra impedimentū appellātis absorbet diligentiaz appellati. et excusat malicia ipius appellātis expedicōnem cause impedientis. nō obstat si dicatur q diligētia appellati debeat sufficere. ut hic in pñci. decisionis 8z q illud intelligendū est de diligentia finali nō de conatu. si enī ad instātiā appellati causa essz finita p sniam nō possz dici appellacō deserta. sicut dicitur hic de cōmissione cause. quia hic aliud nō requritur. nam exquo causa est semel remissa in tpe. frustra appellās fecisset iterato cōmitti. immo nō potuissz qa iam puentus erat. sed in casu nostro aliud restat qz petitio appellati. quā ut supra dixi petēdo remissionez ad ptes impediebat causaz expediri in qua remissione instanter pseuerabat. Item q nō sufficiat dare solam peticōnem ppbatur qa alias oblato libello nunqz deserētur appellatio. immo ppter verbū. sūma ope. de quo. s. dixi. necessariū essz q pluries z instanter peteretur causam expediri sicuti in apostolis dicitur. ut no. bal. in aut. Item si apostolos. C. de tempo. appel.

¶ De officio vicarij. Rica. lxix.

¶ Seruetur opinio Jo. mo. posita in. c. licet. de offi. vicar. videlicet q officialis epi licz ex sua generali potestate nō possit punire crimina et delicta seu penaz ordinariam imponere p eisdem. potest tn inquirere et cognoscere de eisdez ex suo mero et implorato officio. et si inuencrit talem criminosum remittet eum ad episcopū puiendū. de offi. archidi. ad hec.

¶ De Rptis seu omissionibz. lxx.

¶ Si petatur q causa cōmissa vni auditori omittatur alteri z signet alteri auditori ut audiat talis aduocata censetur causa a primo auditore. sme exprssa reuocatione. qua satis constat de mente cōmittentis alteri. q voluit eam a primo reuocare. Item exquo fit mentio de primo Rpto i secundo primū reuocatur. de rescriptis. c. ceterum. de resti. spoli. c. audita.

¶ Addicō. Oportet g ut reuocetur primū rescriptū p secūm. q fiat exprssa mētio de primo Item q res dcēte m primo nominatim exprmantur in secundo. Item exprim. de tent persone iudicum. et cetera que sunt substantialia rescripti. et hec vera cum ad diuersos iudices vel auditores impetratur rescriptum. Vbi autē impetratur ad eūdem seu eosdem. tūc sufficit q in secūdo dicatur. non obstante primo. nec alia expressio ē necessaria. ut no. hosti. et Jo. an. in dicto. c. audita. et in. c. ij. de dolo et contumatia.

¶ De Rptis z omissionibz. lxxi.

¶ Licet capitula plura in omissione narrentur. quoz aliqua sunt falsa. aliq̄ vera si ex veris potest sequi effectus cōclusionis. valet cōmissio iuxta no. in. c. ex pte. et. c. inter cetera. et. c. olim. de Rptis. faciūt notata in simili. in. c. licz. de pbac. et de iudi. exhibita. in ultima glo. ¶ Additio. Dic q si plura copulatiue ponūtur in omissione quoz alterū p se sufficit et tūc illud solum sufficit ppbare. ita tenet glo. in. c. ex pte. e. li. de Rp. hoc est verum nisi vnū de copulatiue i oīone positis vemat qlificatiue ad aliud quo casu vtrūq; ppbandū est. ut in. c. licz cām. de pba. ubi pones testes falsos et corruptos de posuisse

habz ꝓbare totã oz̃onez ſcz corr̃uptos et falſos dixiſſe. nec ſufficit ꝓbare ſolũ dixiſſe falſuz niſi ꝓbet q̃ corruptos. q̃ iſta qualitas ſeu verbũ corr̃uptos qualificat totã oz̃onem. facit qđ no. ꝯar. i. l. d̃mus. ff. de re iud. ꝓ qđ dic̃ archid. i. c. ij. de teſtib. vi. q̃ ſi in eodẽ articulo plura accumulãtur in diſtincte. nõ ſufficit alterũ probare. vñ inſtruit ponentẽ nõ eſſe verboſũ. hec vera niſi petẽs ſe aſtrĩgat ad utrũq; probãdũ. quia tũc mos ei gerẽdus ẽ. ff. de proba. l. circa. ſaluo ñ in fine articulor ponatur clauſula videlz nõ aſtrĩgẽs ſe ad vtrũq; probandũ c̃. ut no. in dicto. c. licz cauſam. et vide ꝑ dñm hoſti. in ſuma. de Rẽptis. ¶. et de iſpis. v. cũ duor c̃. et ꝑ dñm Simonẽ de broſano. in cõmento regule. in toto. de reg. iur. li. vi. ultra duas cartas.

¶ De re iudicata. Rica. lxxij.

¶ Actor non veniẽte reus poteſt z debet abſolui ab inſtantia iudicij ſi petat. et actor in expenſis ꝺdemnari ꝑmiſſis tñ tribus citacõibz ꝑ audientiã ꝺtradictarũ. et quarta ex ſupabũdãti put legitur z no. in. c. ꝺſulut. de offi. dele. ꝑ Inno. de ꝑ eundem in. c. ad peticõem. de accu. et talis ſententia dr interlocutoria non diffinitiua. ſm ſuũ dictum ibidem. et ſic nõ ẽ neceſſaria litis ꝺteſtacõ. immo ante litẽ cont. petí z fieri debet. ſm Inno. ubi ſupra. per aut. qui ſemel. ¶. quomodo et qñ iudex. et. iij. q. iij. quid fieri. Et licz fiat hmõi abſolucõ ab inſtantia iudicij etiã ꝑ delegatum. tñ ꝑ hoc nõ expirat eius iuriſdictio quo minus infra ãnũ ſi actor poſtea veniat in vim ꝑmiſſionis poſſit ꝓcedere iudex cauſa citator vocato tñ de nouo reo ut notauit ibidẽ Inno. cũ quo ꝺcor. ber. in. c. venerabilis. de iudi. ubi pomt rationẽ dicẽs q̃ licz pereat inſtantia. tñ lr̃e ſiue iuriſdictõ iudicis nõ periũt. q̃ iuriſdictõ z Rẽpta ꝓpetua ſunt. ¶. de Rẽpt. l. ſi falſo. cũ ſi. ꝺcor. i ẞ etiã. Pe. et Ab. de inſ. examinata. et in ſpe. ti. de offi. inſ. ¶. ſeruare. et pau. in cle. ut calũnijs. de re iudica.

¶ Additio. Et nota. q̃ qñ iudex abſolvit ab inſtantia iudicij ꝺtra ius. licz ꝑ ẞ actõ et ius nõ ꝑmatur. tñ facit litem ſuam. caſus ẽ in. l. penul. ¶. de pact. qđ habz ibi ꝑ nõbiliſſimo ido ꝓpetuo tenẽ mẽti

¶ De appella. et de apoſtolis. lxxiij.

¶ Si iudex det acta ꝑ apoſtolis reuerẽtialibus. licz verbũ deferimus nõ ꝓferat ſatis deferre vr̃ detur. et a ſe abdicare. iuriſdictõem. et in ſuperiorẽ tranſfundere. in tantũ q̃ ſi etiã de ꝺui partiũ ꝺſenſu in eadem cauſa poſtea ꝓcedat. nullus ẽ iſtius ꝓceſſus. niſi cauſa ſibi ꝑ ſuperiorem remittatur. put legitur z no. in. c. cũ appellationibz friuolis. de app. li. vi. et ibi de hoc.

¶ Additio. Et qñ iudex dedit apoſtolos ſimpliciter. nõ dicendo reuerẽtiales. vel refutatorios quales tunc dati intelligãtur. vide in ꝺſilio bal. poſito in libro paruo. carta. ccxlij.

¶ De Rẽptis. Rica. lxxiiij.

¶ Si clericus impetret reſcriptũ ꝺtra laicos nominatim exp̃ſſos. ſme clauſula et quoſdã alios c̃. licz ꝑ dict laici nominẽt aliquos religioſos tanq̃ dños a q̃bus habent cauſam cor̃a iudice. tñ tunc cõtra illos ꝓcedere nõ poteſt. maxime ſi noiatim de hoc excipiũt tum q̃ nõ ſunt de exp̃ſſis nec inclusis. tum quia etiã ſunt maiores q̃ ꝑſone exp̃ſſe. ar. eor̃ que legũtur. et no. in. c. paſtoralis. et. c. ſedes. de Rẽpt. facit cle. nõ poteſt. de ꝑcura.

¶ De ſnia excõicacõis. lxxv.

¶ Si petatur abſolucõ ſimpliciter vel ad cautelã ab excõicacõne q̃ ꝺr iuriſte lata. ſi nõ oꝓponatur z ꝓbetur manifeſta offenſa. abſoluetur cum iuratoria cautõne de parẽdo iuri. et de ſatisfaciẽdo de expẽſis in caſu z euentu quo apparuerit iuſte excõicatus. de offi. dele. cũ ꝺtinget. de app. q̃ frõte. Secus vero ſi fuerit excõicatus ꝑ ꝺtumacia. puta q̃ nõ rñdit libello. ſi poſtea veniat purgaturus ſuam cõtumaciã petatq; abſolui et pars aduerſa petat q̃ añ omia ſatisfaciat ꝑ expenſis occaſionis

contumacie non est absoluēdus nisi satisfecerit vel de satisfaciendo sufficientez cautiōem fideiussoriā vel pignoraticiam dederit de iudi. c. i. de sen. ex. c. venerabilibz. li. vi. et ibi materia de utroq; dicto.

¶ Additio. Dubitari potest quo iure petatur absolucō ab iniusta excōicacōis sentētia. Dic q; agitur ꝺ dictōne. c. cū cōtingat de offi. ꝺele. vel ꝺ ditione. ex decretali sacro de sen. ex. vel agitur officio iudicis. dicit hosti. in dicto. c. cū cōtingat. q; nō ē curandū de iure canonico quo iure agat siue petatur absolucō. cū actio non sit de iure canonico in libello exp̄mēda. de iuꝺ. dilecti. ¶ Alia additio. An cautio sit p̄standa. et q̄ p petentez absolucōnem ad cautelā. Vide infra dei. cccxxvi. q̄ sic incipit. Item si in termino.

¶ De testibz ꝛ de remissiombz lxxvi.

¶ Licet in remissione que fit ad partes pro testibus recipiendis dicatur q; infra duos menses a receptōe p̄sentiū testes recipiātur ꝛ examinētur. sufficit tñ q; recipiātur oēs et fiat aliqualis diligētia infra idem tēpus de examinādo licz non examinētur oēs. nam p̄mū videlicz receptō est iurisdictōis et ad hoc refert terminū p̄fixo. de offi. ꝺele. de causis. Secūdum videlicz examinacō est facti que potest ꝺmitti notarioꝝ et potest fieri extra iudiciū quādocūq; ut legitur ꝛ notatur de re iudi. cum bertoldus. et de offi. ꝺele. c. i. in cle. Si vero ambo deberent infra dictum terminum expedire. sequeretur q; p̄ter multitudinē articuloꝝ vel p̄ter lōgam distantiaz testes qui tarde p̄ueniēt infra terminū essent recepti nō possent oēs examiari. p hoc faciunt notata p Jo. an. in. c. p̄sentium de testi. li. vi. et ibi nō. sup verbo. p̄ducendos. hanc opinionē tenet Spe. ti. de testi. ¶. qualiter. ℞. is q; qui remittit ad ti. de dila. ¶. i. ℞. sed quid si. et dicit q; hic seruat curia.

¶ De appellacōibz. ſ. ſcica. lxxvii.

¶ Si auditor p̄nūciat sup ꝺfertione appellacōis. tamē si appelletur et interim deceatur de diligentia appellantis potest reponere quia quo ad hoc constetur interlocutoria. et remanet iudex reuera quia semp potest reuocare. de app. cū cessante. et. c. i. a iudice. li. vi.

¶ Ut lite pendēte ꝛ de attēptatis. ſcica. lxxviii.

¶ Quod dicitur in cle. i. ut lite pendēte fortiori racōne p̄cedit in actore aliquid post citacōnem decretam licz non executam attemptante q̄ in reo. quia ipse certus est de cōmissione impetrantis et citatione decreta ergo amplius certificari nō debet. de rescriptis. ab excōicato. de reg. iur. eū qui. li. vi. et maior est ꝺtumacia actoris q̄ rei. de dolo ꝛ cōtu. causam q. et. c. actor. e. ti. li. vi. ꝓ quo facit iura allegata p Jo. an. et pau. in dicta clem. sup verbo. citacō.

¶ de testibz et de remissiombz. lxxix.

¶ Post q̄ litera remissionis ē bullata si articuli includātur. et ad ptes transmittantur. Auditor non potest sine noua cōmissione p̄cedere ulterius etiam si pars vellet remissioni renunciare quia ex quo p̄pa manū apposuit inferior se de negocio āmodo intromittere nō potest. p. c. ut nostrū. de appel. de elec. si eo tempe. et. c. q̄ms. li. vi. ¶ Additio. Nec valeret p̄cessus. immo essz nullus factus p inferiorez. post q̄ p̄pa ad se taliter negociuz reuocauit de offi. lega. licz. de elec. p̄uida. li. vi. et nō. in dicto. c. ut nostrū. quod ē verū quo ad ipsos litigātes tm̄. quo ad terciū vero p̄cessus ē aliquis. et ideo de cā coram p̄pa vertenti possz tercius agē coraz inferiore cōtra vnū ex litigantibz. Si aūt reus ab eodem ꝛ sup eodē coram diuersis iudicibz ꝺuenietur. valeret et p̄cessus utriusq; iudicis exquo non essz exceptū hm qꝺ dicit notabiliter Inno. in. c. cū. CM. ferrarien. de ꝺsti. super verbo. reuocatis. in fi. Et si p appellacōnem essz ad p̄pam negociuz deuolutū possunt appellātes appellacōm renūciare ꝛ inferiorem adire. ut no. glo. vna. in fi. in. c. si postquā. de elec. li. vi. cui adde quod habetur infra decisione. cccxxi. que sic incipit. Item si appellans in

causa beneficiali ⁊c.

¶ De ſcriptis ſeu ꝺmiſſionibꝫ. lxxxx.

¶ Si petitur ꝺmitti cā cū ptāte ſūmarie ꝓ cedēdi ſmpliꝛ ⁊ de plano ſola facti veritate inſpecta ac terminis nō ſuatis vel abbreuiatis. ſi ſignetur audiat ⁊c. et ꝓcedat ſūmarie ⁊ c. nichil m cōmiſſione cancellando. omma petita cenſentur cōceſſa de ſcripto olim de bona cum dilecti.

¶ De appellacōibus. lxxxj.

¶ Si poſt lapſum vigmti dierū datorum ad expectādum abſentez p. c. ſtatuim⁹. de elec. li. vj. pars pſens ꝓcedat ulteri⁹ in cauſa et libellum offerat tribus aliis citacōibus p audientiam cōſuetis fieri omiſſis nichil omnus tenet et valz ꝓceſſus. qz citacōnes p̄dicte nō ſūt de eſſe. ſz de bene eſſe et ſunt potius ut labātur predicti vigmti dies q̄z ꝓpter aliquid aliud ut notant archidi. i p̄dicto. c. ſtatuim⁹. nā ſuata forma. c. ſtatuimus. uocata clē cauſam electionis. e. ti. cauſa eſt in curia et pars aduerſa citata que tamen eſt expectāda p. xx. dies ad hoc ut ulterius poſſit in cā ꝓcedi qz p cōtūace habetur. de ap. c. ſepe. et. c. cordi. li. vj. ſi igitur cōputatis oībz tēporibz p̄dicti. c. ſtatuim⁹. ipa tpa lapſa ſūt. ſatis eſt qz ꝓcedatur ulterius in cauſa quia p cōtūace habet de ap. c. ſepe. et. c. cordi. li. vj. et ſz ꝓpter celerē expeditōez cauſarū bñficialiū. in q̄bz vacatio diuturna valde periculoſa eſt. de elec. q̄z ſit. li. vj. in q̄ materia vide poſtu. et archi. in dicto. c. ſtatuimus. et m ſpeti. de ap. ¶. nunc breuiter. v. ſed nūquid. et. v. ſequenti.

¶ De cōmiſſiōibz et citat. lxxxij.

¶ Si ꝺmittatur cā cū ptāte citādi p edictū affigēdū in curia ⁊ locis vicinis ⁊ in ptibz affigēduz ut in forma nō ſufficit qz fiat execuō in vno loco vicino q̄tūcūq; publico. ſz req̄ritur in pluribz locis execuō ⁊ ad mīnus i duobz qz pluralis locuō ⁊c. de re. iuꝛ. pluralis. li. vj. fac. glo. Jo. an. in cle. cauſaz. ſupvbo. loco. de elec. qz forma mādati habet hoc. q̄ eſt diligēter ſeruanda. de ſcript. cum dilecta. et de preben. cui de non. li. vj.

¶ De reſtituōne ſpolia. lxxxiij.

¶ Monacho habenti prioratum ꝑpetuū. competit interdictum etiā directū ꝺtra ſuum p̄latum. ſecus vero de manuali ſiue clauſtrali. de ſta. mo. cum ad monaſteriū. ¶. tales. de elec. cū inter. R. et ibi no. per Innoc. et q̄ cle. vel voué. c. ſi. p eūdez. et hoſti. et de offi. ordi. p̄ti. i ſi. magne. glo. per archidi. li. vj. de ſupplen. negli. p̄la. qz regulares. ſupvbo. oportuerit. p genze. et guil. in cle. et de p̄ben. cum ſmgula. li. vj. ꝓ Jo. an. in nouella.

¶ Vt lite pendente. lxxxiiij.

¶ Quo ad reuocacōez attēptatorū lite pendente vel poſt appellacōnem. non ſufficit dicere vel ꝓbare p teſtes qz viderūt p talem ꝓcuratorem meum talia attēptari miſi conſtet de ꝓcuratorio et mandato dñi quia dolus ꝓcuratoris ⁊c. nec vidētur dñs ſibi mādaſſe. miſi licita. iuxta no. in. c. i. ut lite non conteſtata.

¶ De ap. et earū intimacōibz lxxxv.

¶ In cauſa beneficiali ſuper eccleſia alīqua parrochiali. quo ad reuolutionem ipſius cauſe ad curiam ſufficit appellationem eſſe intimatam in ipſa eccleſia de q̄ agitur et etiam in eccleſia cathedrali licet poſſeſſor vel intruſus perſonaliter non ap̄hendatur nec alia diligentia fiat de ipo pquirendo quia appellans non tenetur ipm alibi q̄z in eccleſia parrochiali querere in qua tenetur pſonaliter reſidere ſicut maritus cū vxore. ar. nōtoꝝ ꝓ Jnno. de eo qui mit. in poſ. c. ſi. et de cle. non reſi. c. ex tue. p̄terea qz eccīa cathedralis ſuccedit loco domicilij. ut in clem. cauſam. de elec. ſi ergo ibi et in beneficio de quo agitur fiat intimatio ſufficit ar. nōtoꝝ in clem. ante dicta dūmodo ſit tale beneficium qō requirat pſonalem reſidentiam

tale enī dz ꝑ dñm̄ alio rēputari ut notat rūt Inno. et hosti. de ꝓcule. c. ex ore. et archi. de Rep. c. statutū. sup verbo. actor et reus. li vj. Addicō. Et qñ extra iudicium appellatur. licet appellacō ꝑ ꝓcuratorem deleat interpom. tñ mūmacō ꝑt fieri ꝑ nō ꝓcuratorem. ut infra decisione. cxxvij. et est vna decisio in antiquis.

¶ De rescriptis gratiosis seu de impetracōmbus. Rubrica. lxxxvj.

¶ Si impetrans aliquam ecclesiam parrochialem. narret in gratia sua ipam pluribus modis vacare. puta per constitutionez. execrabilis. c. de multa. et q̄ nō fuerit infra ānū ad sacros ordies ꝓmotus sufficit impetrāti vnum modum vacandi qui sufficeret ꝓbare de ꝑsen. cum iam dudū. de appel. sig mficauit. de excess. ꝑla. graue. de ꝓba. c. licz. de Rep. c. ij. Supfluū enī esset ꝓbare vltimum modum vacandi. si ꝓmoueri nō tenebatur puta quia per cōstitucōem. execrabilis. vel p. c. de multa. esset priuatus. cessante enim causa rē. ꝑ quo dicto faciūt nō. ꝑ Jo. an. in nouell. de testi. c. pūtū. sup glo. articulus. in fi. li. vj. Aduerte et intelligeꝛ clusionez. quā do impetrās ꝑmū modū vacādi expssit et ꝓbat puta p cōstitucōz. execrabilis. rē. Si vero ꝓbat tertiū modū. scz p. c. licet canon. in hoc dñi erat varij. maioꝛ tamen pars dixit idem esse in hoc scdo casu qđ in primo. Dominus egidius cōtra et aliqui alij. nam in vno motu pure et dispositiue asserto. omnes alij modi censentur esse negati. modo impetrās hic pure et dispositiue asseruit modū vacādi p̄stitutionez. execrabilis. ergo negat modum vacādi. p. c. licz canō. de ꝑ sup. nōne. ꝓtrea non seq̄tur tenuit p ānū pacifice nō ꝓmotus ergo vacauit. ꝑ decre. licz canō. msi addatur tenuit et canonice tenuit. nam ꝓuacō ꝑsupponit habitū. ut in. l. i. Ç. i. ff. de iusto. et rup. te. rē. ꝑ hꝫ dicō omia argumēta in contrariū fcā soluta et sblata.

¶ De resceptis gratiosis. lxxxvij.

¶ Si quis narrat in gria se tenere bñficiū per ipm̄ creatū et dotatum. non astringitur ad ꝓbandum hmōi creationez et dotacōnem. nam sufficit fieri mentionem de corpore beneficij qđ quis obtinet licz nō exꝑmat q̄litates ipius bñficij. et si exprimat hoc fit ex sup habūdāti cautela. q̄ si sibi obesse nō debz. ar. nōtor in cle. si diligēntiam. de preben.

¶ De ap. et de attēptat. lxxxviij.

¶ Si a sentēcia sup attemptatis lata appelletur. cle appellanti. non vendicat sibi locum. quommus audiꝛ cause appellationis possit recipere testes et tam de alijs q̄ in appellacōe expressatis cognoscere maxime incidenter. nam licet hmōi sententia reuera sit interlocutoria. put nō. ꝑ Jo. an. in. c. nō. solū. de ap. li. vj. q̄ ꝑ eam nō diffinitur negociū principale et tñ vim diffinitiue habz tāq̄ sup exceꝑcōe emptoria lata maxie si ꝑ eā fit restō possessionis adepte. lite vel appellatione pendente vel post inhibitionez. ar. nōtor. in cle. ad cōpescendas. de sequest. et in clemen. fi. de appellat. per Jo. an.

¶ De ap. et earū dēcōibz. lxxxix.

¶ Si a pronunciatione iudicis qui ꝓnūciauit appellacōz interpositā fuisse et esse deserta. ꝑ eo q̄ appellans non ꝓbauit diligentiam suam in ꝓsequendo appellationem appelletur. iudex a quo ꝑt reponere si vult ad decendū de hmōi diligēcia. ut sup̄ in cōclusione. lxxxiij. vel si datus fit iudex in cā appellacōis et coꝛā eo de ꝑdicta diligentia deceatur ꝑt et debet remittere cām iudici a quo. ut ipe in causa appellacōnis quam ꝓnunciauit deserta ꝑ errorez. que reuera deserta nō erat vlterius ꝓcedat. q̄ licet ꝑdicta ꝓnūciatio vim habeat diffinitiue quo ad hoc q̄ cle. appellanti. nō habeat locū et eā quo ad termiꝛ obseruacōz ut a diffinitiua tamen reuera interlocutoria est. ut in. c. sua. de appel. et de elec. cum dilectus. et notauit Jo. mo. in. c. cupientes. super verbo. priuatus. de elec. li. vj. que non transiunt in rem iudicatam quo ad iudicem. de

appel·cū cessante·et·c·si a iudice·e·ti·li·vj· Et licet aliq dñi voluerūt dicere q̄ p dictam pronūciacōez debuerat esse iudex p·c·significatibz· de offi·dele·quod forte possz procedē si nō appellaretur ab hmōi pronūciacōne·ſ· si appellaretur cū appellans iudicē sic pronūciātē dicat fuisse et esse iudicē·adhuc pt ipe iudex pronūciacōz suā reuocare·nec id pomia est verū q̄ si iudex pronūciet se non esse iudicem qui reuera est iudex q̄ per huiusmōi pronunciacōnez desinat esse iudex·ar· eorū que legūtur et nō·m·c·dilectus·iij·de p̄ben·et ar·eorum que dicuntur et seruantur de stilo palacij·quando iudex pronunciat sup revolucōe cause quia hoc nō obstante·si non est revoluta·non est iudex·vel si non fuit revoluta licet milles· es pnūciet eā esse revolutā nō erit ꝓpter hoc iudex·ar·nō tor p Jo·mo·in regla magnali·de re·iur·li·vj· ¶ Addicō·Racō ē quia lata ē sup processu·nō sup negocio p̄incipali ut no·in cle·si·de ap·tñ req̄rit cause cognicōez idest ptiū citacōez vel p emptoriū edictū·ut·l·maiorem·C·de appel quam·l·ita consuluit dominus bar·ut dicit bal·in·l·eos·C·de appella·Et nota q̄ dicta clemen·appellanti non habet locum quando noua exceptō vel allegacō ex facto aduersarij oritur qua tunc per talem exceptōnem bene potest appellacō iustificari ac etiam impugnari·ar·l·tale pactum·ff·qui prouocant in racōne sui·ff·de pac·et·ff·de condi·fur·l·siue manifestus·ff·tā diu· Jtē nō hz locū dicta cle·q̄n interlocutoria talis est cuius gḡuamē aliter repari nō pt·ut si iudex interlocutus est aliquē torquēdum· Jdem si appellatur a secundo decreto·quia eadem est ratio finalis·que est in diffinitiua·ſm bal·in·l·p hanc·C·de temp·appel· Jstam apostillam adde supra·decisione·xiij· que sic incipit· Jtē si iudex q̄dam attemptata·

¶ De restitucōne in integrum· ·xc·

¶ Non sufficit petere restōez in integruz ad appellādū a diffinitiua sīa q̄ alias trāsiuit in rē iudicatā·etiā vigore spēalis cōmissionis in q̄ allegabat impedimēta illa dumtaxat probare·nisi aliqualiter deceat de suo interesse et lesione·qz possz esse q̄ nullū usum in bñficō haberet ſ· q̄ ut fructus reciperet cā progādi negocium vellet appellare frustratorie·et sic nō esset audiēdus·ij·q·vj·nō solz·de elec·cū inc· R·et·c·statumus·e·ti·li·vj·de accu·c·sup hīs·tibi p imno·faciūt eē ad h̄ notata p Jnno·in·c·coīā·in fi·et·c·tū ex lris· de restitucōne in integrum·

¶ De libel·obla·et de lit·pē· ·xcj·

¶ In causa in qua seruandus est ordo iuris et litis contestatio necessaria·partes huic ordini substantiali et litis contestationi renunciare non possunt·qua litis contestacō est exordium et substantiale iudicij·et nō solum in fauorem iuris p̄uati·puta ptiū·sed etiam iuris publici et iudicis introductū est·cui ptes renunciare nō possunt·de fo·cōpe·si diligenti·de sen·execō·contingit·de fer·c·fi·ar·nō·ij·q·i·in pmis·p Jo·et p ter·in·c·de causis·in glo·ij·de offi·dele·et p Jo·an·de re iudi·c·fi·li·vj·et in clem·disp̄dioſaz·de iudic·in glo·penultima·et in clemē·sepe·de v̄b·sig·in glo·penulti·p eundem·et remittit ibi ad spe·facit a cōtrario sensu·de iuramencalum·c·i·li·vj·et ibi de hoc·

¶ De testibus· ·xcij·

¶ Judex potest esse testis sup aliquo actu p eū facto licet nō sc̄pto·de accu·cū dilecti·de excess·pla·inter dilectos·maxime in cā appellacōnis ut notauit glo·in·c·cū a nobis·de testi·et Jnno·in·c·quoniaz otra falsam·in fi·de ꝓba·et cōpos·in·c·statumus·de elec·in fi·li·vj·et spe·ti·de ꝓba·¶ uxta·v·sed pone q̄ publicē·

¶ De ap·et de arrestacōe liarū· ·xciij·

¶ Judex appellacōnis a gḡuamie pt litteras arrestare·et testes affuturos recipere·ꝓpter piculū ut lic·nō de·quoniā·et valebūt hmōi attestacōnes sic receptē coram iudice a q̄ ē appellatū·si pnūcietur per eum bene processum et male p partez

appellatum·si autem pnuncietur contra rium·tunc est minus dubium.

¶ De testibus· Rub· ·xciiij

¶ Ad audito⁹ē sacri palacij necessariuz in testē mtrēdū est tāq̄ ad egregiā pso nā p testiomo ferēdo·ff·de iureiura·ad p̄ sonas·et in aut·e·ti·¶·qm multe·et facis unt nōta in·c·si qui testiū·de testi.

¶ De ℞p·et de ꝯmissiōibz· ·xcv·

¶ Cōmissio impetrata in p̄ma instātia q̄ articli obiectiui post termiuz illius instā tie dati nō obstāte lapsu eiusdē termini et mala specificacōe admittātur·dūmō a lias sint p̄babiles p testes·nō extēditur ad secdaz vel terciā instātiā m q̄bz ps de iure potuit melius specificare·et alios de no uo in termio dare·p·l·p hāc·¶·de temp· ap·de fide instru·cū iohānes·ex q̄ eni habet ordinarium remedium ad extraordi narium non est recurrendum·ff·de minori· ·l·i cause·Hec vera si sit talis materia q̄ in secunda vel in tercia instantia specifica ri possit·secus emm si alio modo non pos sit specificari·puta quia negatiue vel ali as impossibilis ad specificandum·tūc enī si repetita fuerit in termmo potest et debet admitti in secunda instātia ad p̄banduz vigore p̄me cōmissionis.

¶ De articulis· ·xcvj·

¶ Judex admittendo articulos pte nō vocata non grauat si antea fuerat citat⁹ ad dicendū cōtra articulos et dixit p̄tra quia ē actus iudicis nec interest animo vo ptis aduerse exquo semel exceptiones dedit·licz ab hmōi admissione tāq̄ inīq̄ et suarū exceptionū repulsione possit ap pellare·de ap·c·ex pte·Egidius cōtra q̄ hmōi admissio est quedam interlocutoria ad quam pars est vocanda de accu ad petitionem·et ibi per Innoc·de appel· si a iudice·li·vj·in fi·de offi·dele·cum con tingat·hec emm admissio secundum cuz est quedam declaratio·pertinentium arti culorum et p cōsequens admittendorum et sic interponitur tercetū sup remissione ad ptes qō nō est interponēdū msi parte vocata vel dūtaciter absente·ut lite non dt·qm·et de eo q̄ mit·in pos·c·stingit·sz nō q̄ interlocutio p̄t fieri p te absente·etiam nō p̄tumaciā·sm imo·in·c·audītis·de p̄cut·p̄terea siue cā sit p appellacōnem siue p citacōnem de speciali mādato in cu ria ptes sūt citande ad totā causaz et sin gulos actus usq̄ ad diffinitiuā sniaz ex clusiue et citacōes que fiūt postea in cu ria p audientiam vel alias·potius sūt et fiūt de q̄daz vrbanitate q̄z necessitate vel rigore uris·ut legitur et no·in·c·statui mus·de elec·li·vj·et in dicto·c·audītis· ·e·ti·per Innocen·et de dolo·et contuma· ·c·ulti·li·vj·per doctores·ergo⁹ cetera·

¶ Additio· Valida est interlocutoria la ta p̄te absente etiam non cōtumace q̄ est verum q̄n est talis que parum grauat textus est notabilis in·l·ille a quo·et in ·l·recusare·ff·ad trebellianū·secus in ea q̄ enormiter grauat vel absoluit ius alte rius ptis·ut in aut·ut spōsa·largitas·¶· ad hoc·et de heredibz·et falci·¶·si vero ab sūt·et q̄ nō·i·l·in·¶·pnl·ff·de bono⁹ pos· et vide etiam glo·notabilē in·l·nec qui·es q̄z·¶·vbi dicetum·in prima glo·et quod ibi nota·per Ja·butri·Et adde quod ha betur infra decisione·cccexxiiij·que sicin cipit·Item si a diffinitiua sententia·

¶ De appella· ·xcvij·

¶ Si iudex in partibus appellanti a diffinitiua certum terminum prefigit ad p̄sequendum appellacōnem puta men sem et alium terminū ad ipm de hmōi p secucōe certificādū p̄fixit sufficit appella ti iter arripe infra p̄mū terminū ad p̄se quendū hmōi appellacōez statutū·licet sup illa nō impetret rescp̄tū infra eundem terminū q̄ iter arripiēdo diligēciam fa cit in p̄sequendo·debuit emm etiam pa rare sacculum ad viam et causam·ita q̄ si infra predictum terminum effectuali ter non prosequatur·non est sibi imputandum·ar·eorum que leguntur et notā tur in·c·statuimus·et in·c·cupientes·de elec·li·vj·et licz iudicez nō certificauerit

infra alū terminū de hmōi psecucōne et ipe inde ex possit ꝓpterea exeq̄ suā sniam uxta no. in. c. psonas. et in. c. cū sit. et. c. reprehensibilis. de ap. tñ ꝓpter hoc nō censetur appellacō deserta dūmodo eam vltertius ꝓsequatur. et si infirmari obtenuerit sententiam cassabitur et eius execucō. de elec. c. qualiter. de iureiuran. c. veniētes. de reiudi. c. pastoral'. in clem. ¶ Addicō. hic adde quod notat lapus in cle. i. de ap. cuius dictū posui infra decisiōe. clv. q̄ sic incipit. Iteꝝ si certus terminus.

De concessione prende. ·xcviij·

¶ Paragraphus. secus. in clemen. cū ei quem. de concess. preben. habet locum nedum in forma gratie sed etiam pauperū post purificacōnem ita ꝙ ante ipsam nō sunt ligate manus ordinarij et hoc tenēt omnes domini in ro. me et domino roberto exceptis dumtaxat quī allegauimus duodecim doctores solemniter scribentes et tenentes contrarium. predicti vero domini omnes alij allegabant pro se Oldradum in suis questionibus. et Joan. in addi. spe. ti. de cōcess. preben. et multos alios doctores ātiquos qui tulerūt sententias contra pauperes impetrantes apostolicos et p ordinarios prout etiam recitat collectarius. in. c. ꝓposuit. de concess. prēben. Et finaliter declarant i opinionem dñi roberti et meā quā etiaz tenet dominus et pater meus subtilissimus dominus Jo. de ligna. dicens opinionem contrariaz tātum discedere a vero intellectu ipius textus. cum ei quem. quātum celū a terra. idem tenet. Jo. calō. in dicta clemen. dicens et deducens ꝙ alias michil operaretur mensis appositō que tñ ut dicit textus debet aliquā vtilitatē afferre impetranti. hanc opinionē tenuerunt antiqui et tenet pau. genze. et steph. qui etiaz fuit auditor sacri palacij. guilhel. de mōte laudu. qui potuit expresse formā et stilum scribendi tempore domini clemētis quīnti ante additionem constitutionis illius in qua dicebatur sic post illa ꝛba. quod duxerit infra mensem acceptandum. ita ꝙ interim manus ordinarij et cuilibet alterius sint ligate quod hodie dicit ipse non oportet. ꝓpter. ¶. secus. idem tenet Matheus angeli. ber. meyneñ. iacobus bimberti. lapus. fredericus de sems. in hanc opinionem declinauit etiā dñs cardinalis vmarieñ. nō modice auctoritatis vir. in cuius pectore sunt omnia iura recōdita ꝓ hanc opinionē fuit lata sententia in palacō p dñm Jo. de vapozollis. ꝓ paupere apostolico et reuocata p dñm egregium egidium bellemer. qui multum copiose et plixe scripsit sup dicto. ¶. secus. ego taliter qualiter licet minus sufficiēter scripsi cōtrarium et ut potui nō satisfaciendo sed euadendo respondi rationombus p eoz tactis. Addicō. Pro ista pte facit. quia decretum adiectum in gratia condicōnali non prius afficit q̄z conditio existat sub qua grā facta fuit. nam condicō q̄ suspendit effectū gratie suspendit etiā effectum decreti tanq̄z accessorij ad dictā grāz cuius naturā seq̄tur. ar. c. si sup grā. de offi. dele. li. vj. et si dicatur. dicto exnūc apposita in dicto. ¶. secus. innuit contrarium que videtur velle ꝙ a tē pore date incipiat afficere scōm intencōnem concedentis que ꝓmū locum obtinet in dispositombus sub condicōne conceptis. ut. l. in cōdicoibz ꝓmū locū. ff. de cōdi. et demō. sed expone exnūc ꝓut extūc. quasi velit dicere ꝙ existēte condicōe afficiat et nō prius ut notat Inno. et Joan. post eum in. c. ꝓterea. de ap. sup ꝛbo. non satisfeceritis. et ꝓ hoc facit etiā. c. ꝙ cūctis. de cōcess. prēben. li. vj. vbi decretū sup incerto beneficio nō operatur effectum. ¶ Alia additio. Concilio. lxvij. Sed iste tenet ꝓmaz opinionem cōtra pauperem vnde male allegasti ꝓ opinione tua et dominī roberti. Alia addicō. Istam opinionem firmat expresse lapus in palle. ¶. secus. vbi dicit ꝙ siue grā sit pura siue condicōnalis. q̄n mensis appomitur decretuz infra mensem afficit. etiā ān gratie purificationem sicut afficit ante acceptationē quando pure pro aliquo est scriptum de beneficio quod infra mensem duxerit acceptandum. idem sequitur ibi paulus qui refert quosdam dictum. ¶. intelligere etiaz in grā in forma pauperū obtenta

vnde ipe dicit q nō refert siue ꝑme littere sint in forma pauperū conditionaliter cepte et sede lre sint gratiose. vel ꝑme et sede sint eiusdē forme. cū textus dei. ff. secus. gnaliter loqtur. solū ergo attendū ē. an decreto sit tpus adiectū vel non ut ꝑmo casu decretū liget. ut adiectō tēporis aliqd operetur. scōo vero casu nō liget ꝑm eū. Ego ꝓnūc nō bñ video rōnez quare tpus certū inē grāz cōdicionalem apposituꝫ habeat ꝓducē illū eundē effectū quē ꝓducit gra pure facta. et ideo ab hac decisione non puto tutū recedē. et ita fuit sententiatū in cā. olomcen. ꝑ maiorem ptē dnoꝝ. secus dicerē in gra facta in forma dignū vbi est clausula retrotractiua ad tpus date gre. q annullat q̄cq̄d extra decretū extitit attēptatū ut determinat decisio infra. cccl.xxxiij. que hic incip. Item si papa facit gratiam. ꝛ cetera. et ita vidi pluries obseruari in rota et intelligas purificatione secuta. alias dicta clausula non produceret retrotractionem effectum. cogitabis tamen quia dubium est disputabile valde.

De rescriptis. .xcix.

Domini omnes concorditer ordinauerunt. ꝙ quando cōmittitur auditori ꝙ sola facti veritate inspecta ꝓcedatur ꝙ vigore illoꝝ verboꝝ ꝑt abbreuiare termmos de stilo palacij introductos. nam si nō obstaret stilus. hoc posset fieri in cā bñficiali et mrimo mali. etiā iuxta formā cle. sepe. de. ſ. g. igitur ut dicta ratiōnabba aliquid operetur. de ꝓuilegiis. c. in his. et. c. si papa. e. ti. li. vj. et cito facti veritas eruatur voluerunt ut termini abbreuiarentur ut antea poterant. quia res de facili tē. xxxv. di. ab exordio. et. ff. de pac. si vnus. et qualiter debeat ꝓcedi et quales termini seruari. vi de conclusionem supra. xxxij.

De rescriptis gratiosis. .C.

Habens auctoritate apostolica potestatē conferendi beneficia sedi apostolice reseruata. ꝑt nedū sparaliter sed gnaliter reseruata cōferre. vacātibus in curia ꝓ obitum dūtaxat exceptis q̄ illa non venūt sub gnali cessione. de cō. cel. ꝑben. c. ij. li. vj. ratio q̄ ꝓuilegiū ꝓncipis late est interpretandum. de ver. sig. m. olim. de prebā. cū dilecti. et vbi papa non distinxit nec nos distinguere debemus. ij. q. v. absolutus. de trāslatō inter corpalia. de maio. et obedi. solite. de cōiug. lepro. c. q̄m. Dominus egidius. et petrus gastonis. cōtra per. c. ij. de ꝓben. li. vj. ꝓpter inhibitionem et decretum ibidem appositum. quod refertur ad omma beneficia qualitercūq; posita apud sedem apostolicam vacātia. concedatur. hoc aliud emm est dicere beneficia apud sedem apostolicā vacantia conferre. et aliud reseruata sedi apostolice conferre. ut infra in alia cōclusione notatur. que infra est decisione .cxix. et infra. cccl.xxxiij.

De appellat. .cj.

Licet appellatio interposita a diffinitiua fit deserta. auditor tū datus in hmōi causa appellacōnis potest appellacōnem ꝓnūciare desertā vel confirmare ꝑmā sententiam si voluerit. ꝑsertim si in cōmissione sibi facta negociū principale exp̄sse cōmittatur. nam ex quo trāsit in rē indicatā et tpa appellacōis trāsacta fuit et sic per ius est cōfirmata. ut in. c. ꝑsonas. de appel. et in. c. cū sit. et. c. reprehensibilis. et de elec. cum dilectus. iudex vero nō male facit confirmando sniaz ꝑmam iam p legē confirmatā. hoc etiā vide tenere Innoc. in. c. i. de cōfir. vti. vel inutili. in fine. vide de hoc infra dei. cliij. et in anti. dei. vj.

Additio. Hoc est verū scōm vnā decisionem que est in antiquis si in suis mandibus appellacō ē deserta. alias secus. de rep. c. ex parte. ij. Sed nūqd post lapsa tempora appellacōis. iudex appellacōnis possit iudicare bñ vel male appellatū. vel cōdemnare vel absoluere. glo. in. l. eos. C. de appellat. dicit q̄ non. quia ipso iure iurisdictio reuolauit ad iudicem primum pro glosa facit. ff. de excu. tuto. l. scire oportet. ¶ consequens. dicit Jaco. butri.

q̄ aut est certū tpa instātie forte lapsa et tūc nō p̄t p̄nūciare aut est dubū et tūc super dubio instantie p̄nunciat non sup negocō principali. Dominus bal. in prealligata. l. eos. dicit q̄ si est dubium an appellatio sit deserta tunc iurisdictio ad primum iudicem non redit. et ideo nisi pronunciet eam desertam remanet iudex etiam super negocō principali ratione dubij. tamen pro dominio Ja. facit clem. i appellationem. de appella. vbi dicitur q̄ de consensu partium etiam non valet sed illō intelligē quādo existenter t apparenter est deserta. alias sequeretur q̄ super isto dubio iudex ad quem cognoscere non posset. quod est falsum. sed si constat ex actis q̄ est deserta. tūc glo. dicte. l. eos. est vera. scias tamen q̄ ex hoc solo cursu temporis non constat nisi biennium sit elapsum ut nō. per Innocen. in. c. in presentia. de renunc. nam ante biennium potuerunt interuenire impedimēta. p bacō vel reprobacō q̄ in facto cōsistūt et ideo dubium ē. Et adde quod notat ipse bal. in l. presens. C. quomō t q̄n iudex.

¶ Alia addicō. Nota vbum. quia loquitur quando appellacō ē deserta p̄ter nō p̄secucōem infra annū fatalem. secus si fuisset deserta. quia non cōmissa infra tēpus sibi assignatum.

¶ De sūa et re iudicata et de fructibz et expensis. Rubrica. ·cij·

¶ Si fiat cōdemnacō expensarum in causa attemptatorum. potest fieri taxacō earundez ante sententie p̄lacōnem in principali. et p sūa attēptatorū lata tantum taxabitur quātum p sententia in principali lata quia vim diffinitiue habet. ut in cōstōmbz. Jo. xxij. p registro. quātūcūq; net p aduocato et p curatore ad arbitrium iudic. put videit eos minus vel plus laborasse. Alia cā ē rō. q̄ talis sūa ante oīa etiā añ̄ de principali cognoscat. ex ecucōm ē demādanda. de ap. c. bone. et. c. cū teneamur. de ma. et obe. c. dilci. et ibi per Innocen. et sic p cōsequens de expensis satisfaciendum.

¶ De ꝛptis gratiosis. ciij·

¶ Si vnus ex duobz habētibus grās equales et eiusdem date primo p̄ntat literas executori suo q̄ alter et fac fieri possessus p̄fertur alteri in p̄benda et beneficō poste a vacāte p̄ter hmōi diligētiaz q̄ omīs executor datus ad p̄uidēdū ē collator. iuxta ea q̄ leguntur et notantur in. c. p illos. de p̄ben. et de ꝛptis. duobz. li. vj. et. c. tibi qui. et de p̄ben. si cui. e. li. et ibi p archidi. ita q̄ locū habet. c. duobz. de ꝛp. li. vj. in. ij. resp̄so. ij non in tercio.

¶ Addicō. Caue quia. c. duobus. nō. si vero. infra allegatum videtur intelligēdum de presentatione facta eis ad q̄s spectat canonicorum recepcō. et collatio prebendarum. ut dicitur in principio. et si. c. non de presentatione facta executori. ideo hec decisio est contra dispositionem. c. duobus. et ita consuluerunt dominus pe. de ancarana. et dñs fran. de zabarellis.

¶ De positōibz et articulis. ciij·

¶ Omnes domini excepto vno voluerūt habere pro stilo decretorū q̄ in causa profana mere ciuili. articuli qui sunt de iure dantis et alias pertinentes in materia et in forma dati post terminum ante tamē conclusionem possent et deberent admitti de equitate licet forsan de rigore iuris esset contrarium seruandum. propter. c. pastoralis. de excepcō. et notata per compos. i. c. qd hō. de elec. et pau. in cle. ostōez. de elec. sup vbo. sup hijs. de articlis vero in cā murtiarū similiter itērata post terminū datis. ꝺ silia dicūta erāt de q̄. s. dei. xlij.

¶ Additio. Et qualiter cognoscatur q̄ articuli sint de iure dantis. vide supra decisione. xxxvj. que sic incipit Item fuit dubitatum an in actione iniuriarum. tē.

¶ De appel. et attēptatis. cv·

¶ Fatalia ad p̄sequēdū t finiēdū appellacōz interpositā a diffinitiua nō currūt appellāti q̄ p̄seq̄ē t agit sup attēptatis

mo id tempus et etiam tempus execuõis fiende post sñias sup attẽptatis latas est de fatalibz subducẽdũ nã licz appellãs possit appellacõz suã et negociũ pncipale et cãm attemptatorũ simul ꝓsequi ad hoc nõ artatur misi velit imo indultum est sibi a lege qꝫ sup attemptatis ante oĩa audiatur de appel. non soluz li. vj. qõ nemĩ ẽ auferẽdũ de re. iud. indultum li. vj. et qz culpa adũsarij attemptãtis et causaz huic edicto dãtis videtur legitime impeditus ita qꝫ interim fataliasi bi currere nõ debent facit m ar. c. q̃dũ de appel. in clem. et notata in. c. ex ratione de appel. per Innocẽ. et hosti. Secus vero dicebant omnes tomim in alijs cõsilijs si succubuisset in attemptatis quia tunc ipsemet impedimentũ sibi prestitisset et dolose egisset et hic fraus et dolus sibi prodesse non debent. de Rẽptis. c. ceterum. ex tenore. sedes. super litteris. cum similibus.

De Rẽptis. ·cvj·

Si A. impetret cõmissionem contra. b. et. C. et. A. succumbat. auditor inter. b. et. C. vigore huiusmodi cõmissionis nõ potest ꝓcedere quia nullus istor obtinuit hanc cõmissiõez. et quia mutate sũt psone videlicz qui ꝓmo fuit reus nũc est actor. voluerunt ergo tomim qꝫ opus esset noua commissione. nam res inter alios acta ꝛc. de re iudi. quãuis. de offi. delega. p. et. g. cũ similibus. De tercio vero superuemente pro suo interesse ad causam vide rationem Innocẽ. de spon. veniens. de re iudicata. cum super. de testibus. veniens. ij.

De appellat. ·cvij·

Capitulum oblate. de appel. de non preuemendo ptem appellantem in impetratiõe rescripti appellacõis per partem appellatam non habet locuz in curia. vbi statim datis apostolis pars appellata potest impetrare commissionem super appellatione. vigore cuius commissionis appellans tenetur procedere et hoc siue terminus fuerit prefixus per auditorem siue nõ. racõnem hmõi cõclusionis ponit Jo. mo. sup rubrica de Rẽptis. ibi. quid est ergo ꝛc. que est ista. quia iudex in curia datur ex officio. sed quando cõmittitur extra curiam impetrans habet quem velit misi contradicatur in audientia. Alia vero potest etiam ratio ãssignari. ut citius finis litibus imponatur. de dolo et contu. c. finem. et circuitus vitetur. ut in. c. audito. de Rẽptis. in clem.

De testibz et articulis. ·cviij·

Valet receptio testium non affuturorum super articulis expresse nõ admissis in materia attemptatorũ etiaz in quacũqꝫ instantia bñficiali. dummõ sint de iure dantis. et termini alias cõsueti huari sint seruati. nã eoipo qꝫ testes recipiũtur articuli admittũtur saltẽ tacite. ar. nõtor ꝓ. in. c. sepe. de v. sig. in clem.

De Rẽptis. gratiosis. ·cix·

Gratie in forma pauperum et specialis in qua licet exprimatur maior summa et clausula. non obstãte. seu. si hodie ꝓ alio ꝛc. dũmodo sint ad eandem collacõez reputãtur partes et ideo si sint m data cõ curr rẽtes qui alium ꝓ uenerit in presentando litteras suas. erit potior postea in beneficio vacanti iuxta secundum responsum. c. duobus. de Rẽp. li. vj. nõ obstat. c. si ꝓ te. e. ti. et li. Ad qõ respõdent tomim ꝓut respõdet Jo. an. pau. et stepha. in cle. cum ei quem. de concess. preben. et hoc etiam dicitur tenuisse Oldradus in suis questionibus. dicens se vidisse multas sententias latas ꝓ paupere in palacõ apostolico. In hãc opinionẽ delinauit etiam dñs viuarien. dñs egidius bellimeri cõtra. ꝓpter notata Jo. an. in. c. si motu ꝓprio. de preben. li. vj. et quia specialis gratia statim afficit prebendam. ut in. c. eum cui. de preben. li. vj. generalis vero ante purificationem. de concess. preben. cum ei quem. in clem.

De ꝓcuratoribus. ·cx·

¶ Si in eã bñficiali tres vel qtuor p̃curatores ordinãtur simul nõ in solidũ et cũ vno ex illis alijs se nõ opponẽtibꝫ p̃cedatur in eã valebit p̃cessus illũq; iudex cũ quo p̃cessit videtur elegisse iuxta formã. c. si duo. ¶ Sane. de p̃cura. li. vj.

¶ De annis tẽpm. ·cxj·

¶ Scõm cursũ anglie et francie. ãnus incarnacõis nõ incipit post anũ natiuitatis. hic scõm cursũ romanũ curie. sed post mensem marcij cõcurrunt sub eodem numero tam annus a natiuitate precedens qꝫ annus incarnacõis sequens.

¶ De p̃ba. et de rerũ pmutat. ·cxij·

Agenti et petenti beneficium ex causa pmutacõis sufficit probare pmutantem habitum et reputatum pro tali. c. et in possessione pacifica illius beneficij pmutati fuisse. etiam si titulus illius cum mutantis impugnetur. cui impugnanti incumbit p̃ba. non obstante clausula in litteris. cõmutantiũ posita in fine qꝫ de iure omũi censetur subintellecta. ut legitur et notatur in. c. cũ venerabilis. de excep. et de rerũ pmu. c. licet. li. vj. ¶ Ex supabũdanti enim et ad maiorẽ expssionẽ pmitt. et ideo hic impetrãs bñficiũ vacans p̃ obitum non tenetur p̃bare de titulo sui predecessoris p̃decẽtis. ita nec impetrãs per resignacõnem. ar. notatorũ p Inno. et hostien. de presump. c. illud. de eo qui furti. ordi. rece. c. inuenit.

¶ De foro cpe. et de dilat. ·cxiij·

¶ Citatus p̃nũ ex tribꝰ iudicibꝰ delegatis datis in solidũ ut certo die cpareat cor̃a eo vel suo collega. cor̃a ipso collega. qꝫ nõ citauit cpare nõ tenet. nec valet p̃cessus cor̃aꝫ collega habitus cõtra eum ar. eorum que leguntur et notantur in. c. cumplures. de offi. delegati. li. vj. de restitut. spolia. c. audita. et ff. de re iudi. inter pares.

¶ De prebendis. ·cxiiij·

¶ Licet motus p̃prius pape excludat et tollat qlitates extrinsecas. tñ nõ intrinsecas puta curã vel principalitatẽ beneficij de quo prouideretur vel prouideri mãdatur de quibus si non fit mentio in gratia etiam p̃prio motu facta ipso iure est nulla ut notauit Johannes an. in. c. si motu p̃prio. de p̃ben. li. vj. in nouella. ¶ Addino. An certa scientia principis p̃prio motu in litteris nõ expresso vicium surreptionis excludat. Doctores dicunt qꝫ non in. c. si motu proprio. Alibi lex videtur velle qꝫdem operatur certa scientia principis referentis qõ operatur clausula non obstantẽ. ut. l. idem scribit. ¶ finali. ff. de execu. tuto. et. l. quidam, cõsulebãt. ff. de re iudi. et vide per Sal. in vsibꝰ feudorum in principio in fine tercie carte.

·cxv·

¶ Dicebant tẽpm qꝫ motus proprius non tollit ius tercij puta si beneficium spectat ad ius patronatus alicuius laici. de quo papa si scisset nullatenus prouidisset iuxta notata in. c. ij. de preben. li. vj. per omnes. et pro hoc facit vnum dictum. c. nobis. de iure patro. et in clemen. p̃ litteras. e. ti. de preben. p Jo. an. et pau. vbi etiam dicunt sup verbo. directas. qꝫ licet p̃prius motus vicium surrepcõis tollat tamen gratiam non ampliat nec dispensationem irregularitatis. illegitimitatis. vel alterius defectus aut retinẽtiã plurium beneficiorum incõpatibilium inducit ut notant predicti doctores. in clemen. si romanus pontifex. de preben. Contra primam conclusionem allegabatur vna nota. Jo. an. in clemen. si dignitatez. de preben. super verbo. mandamus. quam tamen aliqui tẽpm intelligunt de qualitatibus beneficiorum obtentorum. secus de hijs de quibus papa p̃uidet vel p̃uideri mandat. et credo hoc vltimum fuisse de mente glosarum quia de iure cõmuni non tenetur quis exp̃mẽ qlitatẽ bñficioꝝ obtentoꝝ si bñficioꝝ obtinẽdoꝝ. ut in cle. si dignitatẽ. añdã. et tũ. c. in illis. de prebẽ. li. vj. quemadmodum motus proprius tollit surreptionem in obtentis. in clem. si romanus. e. ti. ita et in obtinendis. Pro hoc etiam contra secundam conclusionez

videlicet q̄ gratiam ampliat ⁊ius tereñ tollit. inducebam. c. si pluribus. de p̄ben. li. vj. Maior tamen pars dominorum tenuerunt predictas duas conclusiones.

¶ Additio. Sit tñ cautus aduocatus in modo opponēdi nā licz motus p̄rius tollat vnū defectū irritacōis lr̄arum. ut ē defectus taciturnitatis. alios tñ defectus nō tollit. utputa defectū natalū. etatis. vicū corpis bigamie. et similes. et quā-q̄ dicti defectus p viam surrepcōnis opponi non possint p̄ter expssionem p̄rī motus. tamen oppoñi possunt per viam iuris cōmunis. cum motus p̄rius taliuz dispēsacōnem nō inducat. ut in. c. eam te. de eta. et quali. et p Jo. an. in. c. si motu p̄prio. de p̄ben. li. vj. in nouel. et ideo sublato defectu taciturnitatis p motū p̄rium. alī remanēt. et ad nullitatē dispositōnis sufficit vnum ex pluribz defectibz remanere. ut. l. si non lex. ff. de here. instī. et. l. si tomus. ff. de seruī. ur. p̄di.

¶ De sñia et re iudicata.. ex vj.

¶ Tres sententie late sup attemptatis. ante q̄ p̄cedatur in petitorio sūt ante omnia execucōm demandande. dūmō p̄dicte sententie vim diffinitue habeāt. puta si lite pendente vel post appellationem a diffinitiua sit aliquid attemptatum circa possessionem rei de qua agitur. q̄ tunc sapit naturam veri possessorī quod ē plene execution demandandū ante ingressum petitorij. de resti. spo. pisanis. nec posset oppoñi nullitas q̄ ante executionem earundem. de re iudi. ut calumpnijs. in clemen.

¶ De appellat. ex vij.

¶ Maior pars dñorum cōcordauerunt et tenuerunt q̄ licet appellatio extraiudicialis in causa beneficiali in partibus interposita et legitime mtimata sit deserta. quia pars appellans eam infra annum vel bienium nō fuit p̄secuta michilominus tamen post lapsū fatalū ps appellata p̄t cāz appellacōnis hmōi facere committi et in negocio principali p̄cedere p audientiam. Motiua dñorum fuerunt quia non obstante desertione huiusmodi appellacōnis. negocium p̄cipale ad curiaz semel est deuolutum per. c. statuimus. de elec. li. vj. iuncta clem. causam. e. ti. semper ergo mālit et potuit tractari in curia nec alius inferior de illo intromittere se āmodo potuit. de appel. e. ut nrm. de elec. q̄ misli. vj. nec requiritur secundum eos noua citatio ad partes. quia lex. videlicet. c. statuimus. citauit omnes quorum interest ⁊ c. dominus robertus et ego contra. nam licet dicatur negocium principale deuolutum ad curiam hoc est vigore appellacōnis legitime mtimate qua cessante cessat et ipa deuolucō. p̄terea tpa. c. statuimus. sūt omnia tā p̄ti appellati q̄ appellate. si igitur ambe ptes fuerunt negligentes nō seruādo tpa vel deserendo omino ipaz appellacōz. āmodo ipam vel q̄c quid ip̄ius occasione fiendū foret. p̄seq̄ non poterunt. ar. clem. si appellationem. de appel. Sed supposito q̄ deserta seu cessante appellatione michilominus possit procedi in negocio principali secundū me requiritur noua citatio ad partes. q̄ non in vim appellacōnis que non est p̄cedituri sed p modum et viam simplicis querele. que via nō p̄hibetur. de ap. c. certacōm. et no. pau. de elec. ostitucōz. in cle. super verbo. cōpellitur. hijs adiungens in duxi. c. sepe. de ap. et no. in. c. nicolao. e. ti. et de renunc. veniens. Postea fuit dubitatum de appellante et appellationem infra terminum non p̄sequente sed postea prosequi volente. vtrū requiratur noua citatio contra appellatum. Et maior pars dominorum tenuerunt q̄ non. de rigore iuris. sz de equitate sic et dominus robertus tenuit opinionem suam antedictam.

¶ Additio. Pone q̄ iudex a quo in cā beneficiali defert appellationi et assignat terminum de quo in. c. i. de elec. li. vj. vel alium terminum consentientibus vel nō contradicentibus partibus ad iter arripiendum vel se presentandū. et appellās vel appellatus michil faciunt in termino an appellatio sit deserta. lapsus in clemē. i. de appella. videtur tenere q̄ sic si nullum sit impedimentum. ut in. c. cum sit.

et·c·psonas·de appel·et clem·q̃ dub·c·ti petrus de ancarano·m dcã cle·i·dicit q̃ iudex non pt assignare alũ terminũ q̃ illũ de quo in dicto·c·i·de elec·li·vj·quia hoc esset tollere legem superioris contra id qđ no·de accusa·cum·p·in glo·fi·de sortile·c·ij·et·c·cupientes·Q·q̃ fi·de elec·li·vj· Sed ꝑsupposito q̃ possit alium terminum statuere dic q̃ non comparendo in illo termino appellatio nõ erit deserta qz nõ comparẽti alia pena imponitur in dcõ·c·i·sez ut in eius absentia ꝓcedatur cui stãdum est p ꝓ dcã et hoc viđr ꝓbabiliter dictũ·p lapo tñ est qz ipe loquitur quando statuitur terminus ptibus cõsentientibz vel nõ cõtradicentibz·possent autẽ ptes ex toto renunciare appellationi·de elec·q̃uis·li·vj·ergo possunt cõsentire q̃ dispositio illius·c·in suũ ꝑiudiciũ alteretur et sic q̃ iudex alium terminũ q̃ ibi statutum assignet·nec istud ẽ tollere legẽ superioris·ꝫ ptes renũciant suo fauori qđ possũt·de regula·ẽ·ad apostolicã·Et dato q̃ iudex assignet terminũ iuris·quãuis nõ esset deserta appellatio si a iure tantũ esset terminus assignatus·tamen secus ẽ q̃n idem terminus a iudice assignaretur·ut in·c·psonas·supius allegato·ꝫm lapum in dicta cle·i·p quo facit ratio·quia durius agitur cum ministro legis·q̃ cũ ipsa lege·ut·l·celsus·ff·de arbi·et in·c·cũ dilecti·de dolo et contu·

De ꝛceptis seu ꝺmissiõibz· ·cxviij·

In vim cõmissionis impetrate·pte absente ut possit ꝓcedi sola facti veritate inspecta terminis nõ seruatis vel abbreuiatis poterit ꝓcedi p audientiã in absentia ptis·nec est necessaria in tima cõ ipi pti absenti faciẽda·nã si cã sit in curia per appellacoz seu cõmissionẽ de speãli mãdato citata pte legitime·ps debuit venire vel mittere ꝓcuratorem sufficienter instructũ ad omia que possunt occurrere vel imperari in causa cotra eũ·qđ si nõ fecerit·tenet totum quicquid fit in eius absentia propter contumaciam ipius ar·c·statuimus·de elec·li·vj·et·c·cupientes·e·ti·et li·de appella·sepe·et·c·cordi·li·vj·ut lite non cont·qm̃·de eo q̃i mit·in pos·c·fi·

Additio· Subaudi post cõmissam in curia de speciali mandato vel per appellationem deuoluta ut infra patet·alias dci ho non ꝓcederet·

De restõne in integrum· ·cxix·

Licet causa nullitatis et restitucõis in integrũ possint simul mentari et oppoi iuxta no·p Inno·in·c·tũ ex lris·de resti·in integ·tamen interdictũ vnde vi·et ꝺdicto ex·l·ij·C·de resem·vendi·et·c·cum dilecti·de emp·et vendi·tanquam repugnantes non possunt concurrere·ratio·nam eo ipso q̃ quis petit contractum rescindi·quia deceptus vltra dimidiam iusti precij tẽ·ꝓsupponit contractum ab initio validum· vel saltem talem qui dat coloratum titulum possidendi·ergo bona fide possedit· et bone fidei possessor nõ spoliat·ergo tẽ· ar·de resti·spo·olim·et·c·grauis·et·c·sepe· et·c·cum ad sedem·

De testibus· ·cxx·

In possessorio sufficit testimonium de auditu a parte que tenet et possidet rem spoliatam de qua agitur·ar·notatorum in·c·licet·ij·de testi·facit·c·q̃ sit·de elec·li·vj·allegat etiam notata per Inno c·de elec·p iq̃hicõnez·et de iudi·c·at si clerici·

Additio·Nota casum quo valet testimonũ de auditu·Item valet vbi tale testimonũ nõ est alterii ꝑiudiciale·ut notat Inno·in·c·i·de cõsecra·ec·vel alta·in pn̄· vel potes latius cõcludere circa hoc q̃ testimonium de auditu auditus regulariter non valet fallit in casu·c·ij·de cõsuetu· Item fallit in re antiqua quando agit̃ de ꝓbando q̃ memoria nõ existit in ctrarium·ff·de ꝓba·si arbiter·et in·l·iij·C·Labeo·ff·de aqua·plu·ar·Item fallit q̃n agitur de ꝓbanda ꝺsanguinitate·de testi· quotiẽs·et·c·licz ex quadã·Nam istis casibus testimonũ auditus valet·testimonũ autẽ de auditu ꝓprio in re p auditu capescibili ut in cotpotali et in confessione que non videtur valet testimonium de auditu·posito q̃ non audierit dum tamen

habeat voces notas. ut nō. in dicto. ¶. la beo. m revero capescibili visu ut corpali q̄ ꝑt videri testiomū debz esse de visu nō de auditu. hec materia ponitur p Inno. in. c. cū cāz. de testi. et p Cy. et bal. in. l. testiuz. C. de testi.

¶ De officio legati. ·cxxj·

¶ Secundum maiorem partem dominorum legatus de latere potest vnire ecclesiam prochialem mense episcopali. vel alteri dignitati ex causa rōnabili. q̄ id ꝑt epūs. ut in. c. sicut vnire. de excess. pla. q̄ ipse maior ē et ordinarius in ꝓuincia sibi decreta. de offi. le. c. i. et. ij. li. vj. ergo ipse hoc ꝑt facere. ꝓterea vnrē ē iurisdictiōnis et ꝓscriptibile p inferiorē epō ut notant Io. an. in cle. ne in agro. de sta. mo. ¶. ad hec. ergo p legatum fieri potest q̄ habet ordinariam iurisdictionem in ꝓuincia sibi decreta. ut ꝓfertur et statuta ꝑpetua facere potest. de offi. le. c. fi. et confirmare electos de elec. si abbatem. li. vj. Nec illud est de talibus reseruatis. notatis in. c. q̄ translationem. de offi. lega. ergo ꝛc̄. hoc tenet Io. an. in addi. spe. in ti. de offi. lega. ¶. nunc ostendendum. licet ibidem spe. m. ꝟ. xj. videatur sentire cōtrarium. hoc etiam dicitur tenuisse fre. de. de sens. in consilijs suis. in hanc etiam opinionem videtur declinare dominus et pater meus Io. de lig̃. in. c. sic vnire. non obstat. c. fi. de ꝛfir. vti. vel muti. vbi viđ sentire Inno. et hosti. et ec̄ abbas. q̄ legatus nō ꝑt vigore legacōis vnā ecclesiam subicere alteri. vel in ꝑpetuum conferre alicui monasterio quia loquuntur in exemptis de tali donatione per quam ꝓindicaretur nimium ordinario et totalit̄ a sua iurisdictione eximeretur. et subtrahetur. quod non cōtingit in vnione licz forte p eam auferretur collacō tamē nō subiectō nec obedientia seu correpcō. qđ ꝛtingit i casu. c. fi. supdicti. nec ibi Inno. dicit q̄ nō ꝑt vnire. sed dicit q̄ ius eccle sie vnus non potest dare alteri quia hoc est ius solus principis ut ipse notauit de consti. que in ecclesiarum.

¶ Additio Ex hoc etiam infertur q̄ cum legatus iurisdictionem habeat super loca et ꝓsonas exemptas. de offi. lega. c. i. et. c. q̄ translacōem. et vđ. sig̃. c. i. li. vj. q̄ possit vnire etiam beneficia exempta. exceptis episcopatibz et supioribus dignitatibz quo vnio soli pape ꝛpetit. ut dicto. c. q̄ trāslacōz. et ne se. va. c. i. adco q̄ eccias collegiatas possit vnire. Si tn talū eccīarū reuacō p sedē apostolicam facta essz durāte reuacōe nō posset illas vnire. ut in extrauagāti benedicti pape. xij. que incipit. dudum felicis.

¶ De officō legati. ·cxxij·

¶ Legatus vel nuncius apostolicus habens potestatē a papa bñficia qualitercūq; vacātia et indebite occupata conferendi non potest beneficia generaliter reseruata cōferre. puta ꝓstitucōz. execrabilis. vel alio mō q̄ in hoc gñali mādato non veniunt ꝛ c̄. de offi. vica. c. fi. li. vj. Facit. c. q̄ius. ij. de ꝓben. et. c. dudum. e. ti. et li. quia in illis potestatibz non veniunt generaliter reseruata. ꝓ hoc alle. etiaz cle. Si de beneficio. de preben. cum ibi notatis. Nam licet executor impetranti possit ꝓuidere de beneficio ad papaz deuoluto. tamē non de reseruato. pro quo etiam faciunt notata per archidi. in. c. cum in tua. de cōsue. super verbo. non existit. li. vj. ꝓ hoc etiam alle. dictum. fre. de. de sens in tractatu suo. de rerū pmu. videlicet q̄ legatus habens ptātem recipiendi resignacōes ex causa pmutacōis et trāsferendi personas. nō possit se mtromittē de bñficijs reseruatis gñaliter vel specialiter. ut in. c. dudū. de ꝓbē. ꝺ. alle. dicebatur q̄ decretus et ꝓhibicō. c. ij. de ꝓben. li. vj. locū habeat in omibz reuacōibz gñalibz et q̄ dicitur ibi de bñficijs in curia vacātibz ponitur gr̄a exēpli et nō alias. ꝓterea qñ papa vult q̄ nūcij ꝛ legati possint de bñficijs ec̄ reuatis ꝓuidē. id i ꝺmissiōe solz exp̄mē. g̃ n istō exp̄mat negare viđt. fac. c. ad audiētiā. de decimis. ꝓterea i ostōe. execrabilis. etiā ponitur inhibicō eadē cū decreto. q̄ in. c. ij. de ꝓben. li. vj. sup ius alle. Dominus robertus contra. ꝓpter verbuz generale qualitercūq;. et quia ꝑuilegiuz

principis in sui ꝓiudiciū est latissime interꝓtandū dō. sig. cū olim. de dona. cū dilectus. de re. iur. dcet. li. vj. cū si. q̄ tñ post relacōes suas in eadē cā mutauit. et in dicta dclusione dsensit. Addico. Adde ħ aliā q̄ est sup̄ dcisione. xcvij. q̄ sic incipit Tē hns aūcte aplica. et j. dcisione. ccccclxxxvj. que sic incipit. Item q̄ nuncius apostolicus.

¶ De snia et re iudicata. cxxiij.

¶ Actore non probante seruatis terminis reus ab impetitōne actoris licz michil vel nullā petitōz dederit ꝓt et debz absolui per regulā. actore nō ꝓbante. C. de ureis. c. fi. et q̄ trahendo reū in cāz satis impsit molestauit et impedit et id eo ꝓt et debet actori sup hmōi molestacōibus et impedimentis ꝓpetuum silentium imꝑpm. de ꝓbat. licet. ¶ Additio. Adde hic regulam gregorij. xj. que est. ciij. in numero inter meas et incipit dns noster gregorius non vult q̄ stilus.

¶ De ꝓcuratore. cxxiiij.

¶ Si ꝓcurator semel vnum substituit et alium postea simpliciter et sine reuocatione ꝑmi substituat. ꝑmū censetur reuocare. etiaz si in ꝑma substōne ꝓtestatus fuerit exꝑsse q̄ p aliquam cōparicōnem. C. quia aliud est cōparere et aliud est reuocare vel substituere. diuse enī sūt species. Et sic faciendo vnū nō censetur facere reliquū. ꝑ qua dclusione alle. in rōne. l. si quis eū. ff. de ꝓcur. et. c. nō inuste. e. ti. et p Jo. an. et archi. in. c. si duo. in pri. et. c. licet. e. ti. li. vj.

¶ De ꝓcuratoribus. cxxv.

¶ Procurator substitutus qui licē est cōtestatus ꝑt alū substituere non vigore mādati ħ q̄ dns factus ē litis. ar. c. i. de ꝓcur. et. c. is qui. li. vj. Additio. Sed qd̄ de eo q̄ licē nō ē cōtestatus ħ postea intercessit et ad aliquem actum ꝓcessit an alium substituere poterit. pe. et cy. tenent q̄ sic. in. l. michil. C. de ꝓcur. Contrarium dicit archidi. in. c. i. hic allegato saliczq̄ ante lic. cōe. dstitutus alū substituere nō ꝑt misi ħ hēat in mādatis. Opinio dñi pe. ē varior q̄ efficitur dns litis qd̄ apparet q̄ snia fertur i eū q̄ nō posset ferri si nō esset dns litis. ut. l. i. C. de sen. et inter. omnū iudi. sm bal. in dicta. l. michil.

¶ De ꝓbacōibus. cxxvj.

¶ Sufficit ꝓbare ptinentiam collacōnis et p famā et reputacōnem. et alia admicula puta p auditū q̄ bñficiū de q̄ agitur dsueuit dferri p talē ꝑ instrumētū admissiōis illius ad cuius collacōez spectare dicitur ꝑsōn̄ si impetrās habuit ad collacōez epi. ꝑ q̄ fac ius dmūe de elec. cū ecclesia vulterana. xxj. di. in nouo. i. q. iij. si quis epūs. de hereti. cū ex inūcto.

¶ De ꝓbationibus. cxxvij.

¶ Si ꝓbetur aliquem obtinuisse et possedisse certū beneficium in vita sua id tempore obitus sui ꝑsumitur adhuc possedisse nisi ꝓbetur contrarium. nam qui semel rē possedit adhuc ꝑsumitur possidere. ff. de acquir. pos. l. iij. ¶ admittenda. et. ¶. q̄ si seruus. ff. de ꝓba. eum qui. ꝑ hoc faciunt nōta p phi. hosti. et Jo. an. in. c. cū ad sedē. de resti. spo. sup. iij. glo. et ispe. ti. de act. et peti. ¶ sequitur. v. quid si ago. ¶ Additio. Contrarium tenet ibi glo. et in. c. cum ecclesia. de causa pos. in glo. iij. ad idem etiam tenet glo. in. l. siue possidetis. C. de ꝓba. Sed p ista dcisione videt textus exꝑssus in. c. olim. iij. de resti. spo. ibi dum dicit. vel etiaz ꝑ us habuisset cē. Ex quo textu clare colligitur q̄ petēti restituciōz p interdictū vñ vi. sufficit ꝓbare q̄ iam possedit esto q̄ nō ꝓbet q̄ possedere rit spoliacōis tpe. et hāc opinionez tenet hosti. et Jo. an. in dicto. c. cū ad sedem. et pe. et cy. in palle. l. siue possidet. non obstāte tenētiū contrariū qui dicūt q̄ q̄ possessio de facili pdit̄ ideo nō ꝑsumitur possidere qui olim possedit. nam hec mēo non concludit quia si facilius perdatur possessio q̄ dominium non propterea sequitur q̄ non presumatur hodie possidere qui olim possedit ut in. ¶ admittenda. et. ¶. q̄

si seruus. hic alle. ibi. dū dicit. cōstat nos possidē donec. rē. q̄ eni ꝯ dic. ꝓbet ut. ff. de ꝓba. l. ei q̄ dic. nā si dicā q̄ nūq̄ habuī animū possessiōez pdēdi. magis ē credē dū mihi q̄ dicit q̄ animū deposui possidēdi. exq̄ de aio meo q̄rit. de homi. figfica sti. et de pig. ac. l. si creditor. et de sen. ex. si vero. ij. et ita teneas.

¶ De ꝑben. ꝛ de acceptacōnibz.
·cxxviij·

¶ Sufficit acceptanti beneficium ꝓbare vacasse ante suam acceptacōnē. licet testes nō ꝓbent verū tpus vacōis siue mortis. nam si ꝓbetur vacatio ꝑcessisse acceptacōem ꝑsumitur infra tpus debitū diligēs fuisse ꝛ acceptasse. quilibz eni ꝑsumitur diligēs. misi ꝓbetur negligēs. maxime dubio q̄n tractatur de modo et lucro captando. ar. l. si defunctus. ¶. arbitrium tutele. iuncta. l. cū de indebito. ff. de ꝓba. et de presūp. q̄. nō est verisimle. ex quo enim facta ē ꝑsumitur q̄ infra tpus legitimū sit facta. sic dicitur in simili ꝑ Inno. o. ꝓbata cōfirmacōe electōis ꝑsumitur electōnez legitimā fuisse. etiā si de legitimitate mihi constaret. notātur hec ꝑ Inno. in. c. q̄ cūctis. de cons. ꝑbē. li. vj. et ꝑ Paul. in cle. cū ei quē. e. ti. Licet multū videatur obstare dictum cōpos. in. c. cū dilectus. de elec. vbi dicit q̄ nedum appellanti sufficit probare se appellasse misi etiam probet q̄ infra tpus legitimū videlicet. x. dierū appellauerit. ergo vide sic in ꝓposito.

¶ De testibus. ·cxxix·

¶ Si ꝓcurator q̄ litē ē detestatus. vel cām duxit in aliq̄ ptē litis renouetur ꝛ postea i testē ꝑducatur nō valz eius testimoniū q̄ ꝑsumitur ad finē q̄ i cā deponeret renouatus. et sic fraus ꝛ dolus rē. de Rep. ceterū. et. c. seqs. cū si. et q̄ subest eadē vel maior rō dicit̄ oms. c. romañ. de testi. li. vj.

¶ De appellatione. ·cxxx·

¶ Valet intimatio appellationis in causa beneficiali facta appellato etiam per quemcūq̄ non habentē speciale mādatū dūmodo cōstet de appellacōe et intimatione. nam sufficeret tūc qualitercūq̄ in noticiā appellantis deuenat forte appellatum. ut. ff. de peti. hereditā. l. Itē veniunt. ¶. post petita. et si. clemen. causam. de elec. qui enim certus est certiorari nō debet. ut regula. eum qui. de re. iurē. li. vj. licet glo. ibi videatur tenere oppositum remittēs ad notata in. c. ꝓcuratori. de elec. li. vj. et ibi videas Jo. an. in nouella in ul. glo. et archidi. in. c. si quis ꝓpostea. l. di. vbi tenet expresse contra dictā cluſiōez. allegat tamē in cōtrarium. l. ꝑ dictam Itē venit. et per. c. cū dicat. de of. dele. vide in antiquis dei. xij. q̄ dicit q̄ requritur mandatum.

¶ De appella. Rubrica. ·cxxxj·

¶ Si iudex ꝓcedit ꝑ dēte termio ad dān dū ꝛ recipiēdū apl̄os. a iure vel ab hoie ꝑ fixo. valebit ꝓcessus ꝑm oēs me solo excepto. allegabat̄ ꝓ dcā opione. c. ut sup. et. c. ab eo. de ap. li. vj. ꝓ terⁿ dū ibi dem positū extūc. qđ tenotat extremitatē tpis. de ap. ꝑterea. Et ꝯ videbatur tenere Jo. an. in dicto. c. ut sup. in nouella. super glo. antepnl̄. reprobando glo. hosti. in. c. cordi. e. ti. quā allegabā ꝓ me. et etiaz allegau. c. significāte. et. c. sepe. oblate. psonas. de appella. et non solum. e. ti. li. vj. nam dilacōne pndēte data ab hoie vel a iure cōgescit officiū iudicis. et michil in iudiciū ptis ē attemptandū ut i dcis iuribz patz. facūt ec alia iura multa. de cons. ꝑben. c. nulla. et. c. q̄ diuisitatez. de loca. potuit. de cōmo. c. vno. de elec. omissa. de ꝑben. statutum. li. vj. de cōcess. ꝑben. cum ei quem. ¶. secus. in clem. cū multis si. Similiter hāc opionez tenz dñs ꝛ ꝑr meus Jo. de lig. in. c. dilcūs. de ap. vbi vacillando distinguebat sic. Aut iudex a quo appellatum ē et ꝓ quē aliq̄d attemptatū ē ꝑ dēte termio ad dād apl̄os appellacōi hmōi postea detulit. aut nō. In ꝓmo casu dixit nō valere ꝓcessuz habitū ꝑ dēte termio apl̄os. In scdo casu dixit tenere valere. finaliter tñ tenz. in vtro q̄ casu non valere ꝓcessum. Dicit tñ Jo. cal. in quadam questōe tenuisse opimōez ꝓpriis sui Jo. an. adoptiui supdictam. idez tenet pau. ut

dicitur ecĩ q̃dã sua q̃stõe p eũ disputata.

¶ Additio. Hec vere optime facere videtur p ista opione Io. an. vbi p cessus habitus p iudicẽ a quo post appellacõez interpositã a gravamie nõ revocatur ex sola pendentia p modũ attẽptati. et tñ eludit oẽm tẽpus ab interpositõne appellacõis vsq; ad inhibicõnem vel iustificationem appellacõis. et sic tpus dãdorum aplõr. Preterea hãc ptẽ vid; clare confirmare textus in palle. c. ut sup. et. c. sup eo. in quibus tria tpa videntur notari. ꝑmum est tpus denegationis aplõrum scõm est tpus negligẽtis aplõs oblatos recipere req̃licõe ꝑmissa. terciũ ẽ tpus ãcedens denegacõz et negligẽtiã. de ꝑmissis duobz mis dispomt post terminũ nõ vale re p cessum. hec patẽt p rõnes tuas nam dictio. tũc. posita in dcã dẽ. ut sup. extremũ tpus signficat. ff. de di. et demon. l. iij. in fi. de consti. ex lris. de appel. sup eo. ij. in fi. et. c. cum speciali. v. excessu quoq; de sacra. vnct. c. vno. v. vnde in veteri. de elec. cũ sit. li. vj. de preben. si tibi absenti. in fi. eodem li. cũ si. et p hoc innuitur q̃ ante illud extremũ tpus qõ so nat in cõditionem valet p cessus. ar. sumpto a cõtrario dictoꝝ iurtũ qõ ẽ in iure argumẽtũ fortissmũ. xxv. di. qualis. et de regla. cũ viriũ. cũ dcor. et maxime cũ de cõtrario non reperiatur statutũ vnde vid; remanere sub regula pmissiua q̃ sic de eo poterat exꝑmi si idem iuris esset sic exꝑssit de aliis duobus. de transla. inter corpalia. et de veri. ad audientiam. et verbo. sig. cum impartibus. cum concor. ꝓterea q̃ pendẽtia termini nõ impediat p cessuz; p batur alia rõne. nã termini expectacõ et pendentia id solũ impedit fiendũ interim q̃ prorogat et p quo expedi ẽdo p̃figitur. illud autem qõ in termio vel post nõ debet fieri p terminũ nõ impeditur tãq; sepatũ ab illo. sic intelligitur. l. siue ps. C. de dila. de ap. c. signficãte. et p batur. C. de non nu. pecu. l. gnaliter. C. hijs aũt. v. nullo tñ. vnde pẽdẽte appellacõe nõ p̃hibetur appellãs vel appellatus si spolietur coram iudice a q̃ de h̃ congri. ut. c. cũ teneamur. de appella. sic est in casu nostro q̃ terminus est assignatus ad recipiendũ apostolos vnde illa que sunt sepata ab eis nõ impediũtur in termio vel post q̃ necessario habeãt expediri h̃ p tpo equipando terminũ iuris z hois qõ bñ liez hoc casu. ut m. c. psonas. h̃ alle. et cle. q̃uis. de ap. Si; video q̃ pendẽtia termini iuris sola et p se nõ impedit p cessum siue loq̃mur de termio appellacõis interponẽde siue p seq̃nde. ꝑmum ꝓbatur p nõta in spe. de ap. C. restat vidẽdum. in fi. secũdũ. in. c. nõ solũ. e. ti. li. vj. Si ergo nõ impediẽt p cessus p terminuz iuris g̃ nec hois illũ restrigẽtis vel artãtis

¶ Additio. Que incipit a plato regulari. sed q̃ opinio hosti. sit vera p batur q̃tuor rõmbz. ꝑma omis actus debet ꝑsiderari ꝑm causaz antecedentẽ vel p ductã ut ꝑm illam fiat interꝑtatio. xv. q. vj. c. i. in fine. xxiij. q. iiij. ipsa pietas. et. q. vltima accidit. et. ff. de furt. l. verũ. Si; si cõsideremus casũ aplõr ꝑm casũ ãcedentẽ siue sequentem semp inuenimus q̃ est appellacõ et eius instructio. et informacõ siue aliud dependẽs. sed sicut appellacõ facit irritum p cessum ex sola sui pendentia ita et terminus dependens ab ea. nam omis sequela appellacõis assumit naturam ab ea. et sic de sequela dispomitur sicĩ de p̃cipali. de ap. sollicitudinẽ. Secõa rõ ẽ hec q̃ talis terminus ptcipat de cã appellationis ꝓpter quã datur. ex hoc arguo sic quotiẽs sũt duo q̃ se hñt p modũ causẽ et causati. illa sũt oino sepabilia. ff. de dona. inter virũ z vxorẽ. l. si ꝑpõsus. C. gnaliter. de iude. c. ita quorũdã. et de latina. liber. tolle. l. i. C. i. Si; appellacõ p se impedit diffinitiua seq̃ndã et facẽ eã nullã. de sen. ex. p tuas. g̃. et terminus causatus ab ea

Tercia rõ est q̃ q̃n aliqua ptcipãt eandem cãz directo vel p medũ p̃cipaliter vel secũdario vnus pẽdẽtia facẽ sil'em p cessum in alia. ꝑmũ patet. ff. de excep. fundũ. et. l. fundi. de ordi. eo g̃. tuã. q̃ si. sm t legi. c. latoꝝ. de elec. si forte. li. vj. et de resti. in integ. cũ venissent. i fi. scõm p batur. ff. de iureiurã. duobz. C. excepcõ. et. l. si actor. si appell'omis z dacõis aplõr eadẽ ẽ cã q̃ si appellacõ cãz habet legitimã dacõ apostoloꝝ eam imitabitur. et erunt delatoꝝ q̃ alias deberetur pena. de appel. de ꝓpe. C. e. ti. quomã. et. q. vj. decreto. Si tamẽ ẽ

illegitima apostoli erūt refutatoriū qō te
tū in eis verbis exprimi sicut cā in appellacōe
de appel. cor di. li. vj. ergo pendētia datis
omisipotr apostolor sic facit silez, p cessū
sic pendētia appellōis q̄ principat eā
rem cām cū eisdē. Quarta pēdētia termi
m dantr apl'or idē vidz opari qō ipa
dacōr appellacōis sb seqūs mocō. p bac
sic. aliqd pēdē vel sperare de prio pēdē sūt
paria. l. si testis. et. l. seqn. ff. de pet. hered. ut
lite pēdente. eccia. de ap. suggestū. de alie. iu
di. mu. cā fac. c. i. cum sua glo. Sed spes
firma est datis apostolis vel denegatis
in termmo litem pendere que vitiaret p
cessum in dictis a quo ut supdictū est. ergo
et ipa spes pminquaidē opabitur. ad
quod facit. ff. de excep. rei iudi. l. si q̄s cū
totū. ¶. si ancillā. vbi dicitur q̄ quotiens
apō scām iudicē id petitur qō apud porē
quesitū est obstat exceptō rei iudicate si
certū est q̄ scās index vbi cognoscere de
remissione et apostolis sic de appellacōne
ergo q̄ adv trūq; iudicē erit in suspenso
eq̄liter. et per has rōnes et plures alias
cōcludit pau. de lazar. in palle. q̄stōe. p
ista parte vbi omnino videas.

¶ De procuratoribus. cxxxij.

¶ In absentia procuratorium causarū trā
seuntium ad anagniam vel alium locum
nō existentē de sb urbis curie romane e
tiā h papa ibidez cū dnis cardinalibz reh
bear procedi potrit p audiētiaz. facta fide
de absentia antedicta. idem voluerūt dni
obseruare in testibz affuturis illuc trāse
untibz. recepto tpstito pus p eos iura
mento q̄ ea de cā nō recedūt nec in breui
essent reuersuri ne copia p bacōnū pereat
et cursus cārū impediat q̄ pbacōes nō
sunt angustande. ut lite nōte. qm. de te
sti. albericus. et. c. significauit.

¶ De ap. et inhibicoibz. cxxxiij.

¶ Si post inhibicōz iudex a q̄ appellatū
extitit procedat. eius processus ē irritus et
nullus. ec si ps appellās postea appellōi
sue renūciat tacite vel expresse. p regla. qō
ab initio nō valuit tc. de elec. dudū. alias
tc. auditis. sed q̄ processus habitus post
inhibicōnem iudicis imo post legitimaz
appellacōnez sit nullus. multi sunt tex. de
Rep. Rodolphus. significāte. significauit.
de iudi. exhibita. de excep. dilecti. dilecē.
et. c. significauerūt. de ap. dilecto. ex pte
et. c. significātibz. cū infinitis silibz in q̄bz
habetur clausula irritās videlicz revo
cando in irritū tc. pbat optime. c. p tuas.
de sen. excō. et. c. solet. e. ti. li. vj. In q̄bus
apparet sniaz excōis nullā latam post le
gitimaz appellacōez. de nullitate post in
hibicōz habetur i. c. romana. et. c. nō so
lū. in fi. li. vj. facit et ā p hoc iura alia in
fili videlicz de dolo r dtu. veritatis. in fi. de
despōsa. impu. ad dissoluēdū. in fi. de p̄bē.
inter cetera. et. c. ducū. li. vj. de Rep. tibi
qui. de cess. p̄ben. si soli. et. c. si capitulo. et
. c. executor. li. vj.

¶ De cā possess. r ppie. cxxxiiij.

¶ Intētato petitorio et possessorio corā iu
dice. si petitorū postea suspēdatur r in so
lo possessorio procedatur r pnuncietur et
appelletur r appellōi deferatur. et cā ap
pellacōis et negocij principalis alteri au
ditori cōmittatur. tam corā illo q̄ coram
alio primo iudice pces si velint possunt re
dire ad petitorū. et procedē in eodē. si ve
rō una ps vellet procedē corā primo in peti
torio r alia in possessorio coraz secō. nō ē
audienda pter privilegiū spoliati. de ordi.
cog. c. fi. et ne dtinētia cāe diuidatur
. C. de iudi. nulli. et de cā poss. et ppie. c. i. et
ij. de sēq̄stra. possess. r fru. c. i. Dec vera si cā
appellationis et negocij principalis sit
secundo iudici cōmissa. si vero tantū cau
sa appellacōnis tunc non posset de cā petito
rij cognoscere sine spāli cōmissione.
nec etiam primus donec causa possessorij fu
erit terminata pter privilegiū tc. et ne
continentia cause. r c.

¶ De appellacōnibz. cxxxv.

¶ Appellās in cā bnficiali post lapsa tē
pora. c. statuimus. de elec. li. vj. p tm fra
ānū q̄ncūq; appellōnē suā in curia pseq̄
et procedere p audiētiā dtra appellatū ab
sentē et hoc vidz innué archi. q̄ recitat o
pinionez mino. et hosti. in dcō. c. statuimus.
sup vbo. expectata. nō obstāte glo. cōpos

quã recitat ibidẽ archi. sup vbo hẽ de ure ibi dũ dicit et a pñti tpa fuerit huata q ibi debẽt intelligi id est lapsa. Rõ pt assignari nã licz. c. statuimus. disponat q añ q̃ sint huata id est lapsa illa tpa nõ possit pcedi in dtã causam ptis absentis nõ tñ dispmtur hꝫ ibidẽ q illis lapsis nõ vale at pcedi imo potius ibi innuitur q tunc ad vltcriora pcedatur cũ pñte. Verum hmõi posset pviã simplicis q̃rele sz nõ in vim appellõis q tpa nõ huauit quẽ recitat pau. in cle. ostõez. sup vbo. repellat. de elec. nec ẽ necessaria noua citacõ. misi p audientiã. q a lege citata ẽ. et hic tã q̃ dtã causam pt pcedi. ar. c. sepe. de ap. facit g magnã gram appellãs appellato expectã do diutius. datur enim filie in citacõe hois q de speali mãdato citauit aliquẽ ut. xl. die cpeat in curia cũ cõmiacõe sez q siue venerit siue nõ ad vltcriora usq ad diffinitiuã sniaz meliusue in eius causam pcedatur licet ille ad cuius instantiam citatio emanauit pdicta. xl. die non compareat. et diutius aduersarium expectare voluerit poterit q̃ ad duo tenetur cparẽ et certa die cparẽ. et licz q ad hmõi terminũ circũduci nũ sit edictũ. tñ nõ q ad primũ. et ideo q̃cũq; actor vemẽs postea pt pcedẽ i dtã causã citati si nõ comparuerit. arcor q̃ le. et notãtur. in. c. cũ dilecti. de vsu. et dcm. eãdẽ ecclẽ vim et effectũ habz citacõ iuris. ut in dictis iuribz. et in. c. cupientes. de elec. li. vj. vide etiam de hac materiam. cccxl vij.

De Rescriptis. cxxxvj.

Error nominis vel cognominis illius cui tra quẽ impetrate commissio. dũmõ p aliq̃s alias circũstãtias possit cstare de persona q sit illa de q̃ mencio in commissõe narratur nõ vicia at processus habitũ cotra eãdẽ psonã et maxie si fiat execucõ citacõis vigore dicte commissionis decrete sub vero noie rei cognoie. et citatus expresse vero noie rei cognoie. pcuratoris ẽ ad dcãz cãm cstituat. misi. de lega. ¶. si quis in noie. C. de testa. si quis. facit. c. licz ex quadã. de testi. et de cõsang. et affin. c. tua. Allegatur etiam p hoc dictum Inno. c. in. c. significante. de Rescriptis. Pro hac conclusione faciũt notata per hosti. archidi. et Io. mo. in. c. cum in multis. de Rescriptis. super verbo. nomina. li. vj.

¶ Additio. Et si pceditur processus non teneat tã q̃ factus cotra nõ dtũ acẽ. de maio. et obe. c. inter q̃tuor. hm Io. mo. in dcõ. c. cupientes. et archi. in q. ix. omnia. et. c. absente. et. c. reuera. et. c. quarto. Et sic dit Io. an. in palle. c. cupientes. q q̃uis ab hoc mine nõ fit terminus assignatus nec sit appellõi relatũ q lre p appellãtẽ infra tẽmpus dci. c. statuimus. impetrate nullo mõ valẽt. nec tlibz lre nõ obstãtibz et eã appellantis absentia nõ obstãte pcedet curia hꝫ casu et admittetur pseqns tũc appellacõz eã post terminũ dũmõ res sit integra. ar. c. in causa. de elec. et. ff. de cens. li. in hm cũ. et eã Inno. et hosti. ibidẽ. Istõ vltimũ sez pseqntẽ appellõnẽ admittẽ dũ nõ vidz pcedẽ. nec i actore nec in reo In actore enim nõ q pena nõ huantis tpa dicti. c. statuimus est ut negocium nõ devoluatur. ut in cle. cãm. de elec. Item in reo hoc nõ vidz etiã posse pcedere si pbarẽt omia tpa elapsa a die noticie quomõlibz habite q sic noticia talis pmdicat appellato etiã si notificacõ facta nõ sit. ut sez cã dicatur devoluta. ut dcã cle. cãz. et pcedi possit in eius absentia. ita ergo curret sibi tpus ad deducẽdã illã ad curiam vbi appellãs illã nõ deduxit. si enim verus ẽ qõ pmisi q appellãs nõ huasset tpa etiam re integra nõ possit in curia pseq. idẽ esset in appellato nõ seruãte. si sibi notificatuz fuisset ut vtriusq equa esset condicõ Sz exquo cle. causam. equiparat notificacõz et scientiã appellati. idem dic in appellato qui p se scivit si a tpe scientie nõ huauit tpa. vidz g q posset reus sez appellatus p seq nõ obstãte lapsu tpis. vbi nec fuit intimatũ nec scivit et vide qõ no. pau. in dcã cle. cãm. supvbo. demũ. vbi colligitur q hoc possit habẽ locũ in appellato pseqnte etiã post tpa re integra. maxie q quo ad appellantem negocium videtur devolutum nec ei pudet cle. causaz. sed pudet solũ appellato p pmo dicto sez q in nullo possit habere locũ. Facit qõ no. cõpos. et archidi. in dicto. c. statuimus. supverbo. de iure. sez q index pmo habet videre an tempora sint seruata.

¶ Quando impetratur certū bñficiū vā fructuū ꝫ emolumēz estimacōem distributiones quotidiane in hmōi valore fructuū nō fūt ꝫputāde. racō qz ille dantur racōne certi misterij puta interessentiū diumꝰ ꝫ nō fūt de corpore bñficij. nec sub illo ꝫprehēdūtur. put le. et nō. in. c. licet. de pbē. et de cle. nō resi. c. vno. li. vj. et ibi p Jo. ā. in nouel. et melius p eūdē in addi. spe. ti. de cōcess. pben. ¶. in illis. p hoc facit optime. c. fi. de ꝫcess. pben. ¶. in illis vero. li. vj. vbi distribucōes q̄tidiane sunt aliud q̄ illud quod datur racōe pbende.

¶ Addicō. Nota qꝫ distribucōes quotidiane nō ꝫputāt̄ in valore bñficij. ita etiā determiat oldra. q̄stōe. cxviij. et Joan. m addi. spe. ti. de ꝫcess. pben. quoꝝ rationes vide in repetitōe cle. i. de ꝫcess. pben. p dñm pe. de ancarano vbi idem etiā decidit de mortuarijs et annuersarijs.

¶ De dilacōnibus. ·cxxxviij·

¶ Si mādetur auditori qꝫ repetat oēs termios indebite suos infra. viij. dies illi dies fūt vtiles et nō ꝫtinui. ita qꝫ in octo diebꝫ iuridicis venīt ꝫ fūt termini repetēdi andicti. p hoc pnt mduci iura allegata p decto. de tpe vtilit ꝫtinuo de cōcess. pbē. qz diūlitatē. et. ij. q. vj. anteriorū. p Jo. et de ꝫcess. pben. c. i. in cle. p Jo. an. et pau. in cle. i. de resti. in integrum.

¶ De filijs pbi. seu de ꝓp. ·cxxxix·

¶ Soluerunt dñi qꝫ opimo Jo. mo. posita in. c. i. de fil. pbi. li. vj. de ceteꝝ seruaretur videlicet qꝫ dispēsacō episcopi iuxta formā illius. c. facta illegitimo nō extendatur ad pbendas cathedralū ecciarum ꝓpter eminētiaz ꝫ maioritatē quā habēt canonici ecclie cathedralis sup alios clericos ciuitatis et dioceꝫ qz ipi fūt ps corporis ecclesie ꝫ epi de testa. c. requisti. Episcopus enim caput et ipi mēbra. de hijs q̄ fi. a pla. sine culpa. ca. nouit. et. c. quāto. et dicit Jnno. qꝫ ē magnus honor esse canonicū ecclie cathedralis. hoc notat ipe de sepul. fra termitatē. ꝫ hoc facit vna nota. archidi. in. c. i. de cōsue. in fi. li. vj. Jo. mo. alle. c. cū iuxta. j. de pben. li. vj. et. ē. extir pā de. ¶. q̄ vero. c. ti. q̄ michil facit hm Jo. an. q̄ tenet cū archi. dtm io. mo. quoꝝ opinonez tenz oldra. in q̄stōibz suis p multas racōnes. dixit tn dñs robertus dñm Joan. m addi. spe. ti. de fil. pbi. in dispēsacōe papali sup defectu natalū distinxisse. aut illa ē nuda et cruda puta papa dispēsat cū illegitimo ut possit tenere vnū bñficiuz simpliciter. et tūc nō venit curatū nec cathedrale. Si vero dispēset qꝫ possit tenere bñficia quecūqz tūc qz hmōi dispensacō est exuberās venīt omnia. cōtra tn ꝓmum mēbrū distinctōis vidē tex. in. c. tua nob. de v. sig. vide Jo. an. m nouel. in. c. gra. de ꝓp. li. vj. in pn. qn vbū bñficiū includit vel nō includit pbendaz. qui remittit ad nōta p eū de pben. c. ulti. post principium.

¶ Addicō. Nota hm aliquos et maxime hm stilū cācellarie qꝫ vbi est dispēsatū cū illegitimo qꝫ possit tenere bñficia ꝫ dignitates cū cura vel sine cura cē si ad ea quis p electōez assumatur ꝫ cē. ut j. in antiquus de asi. xlv. q̄ hic incipit Jtē nō. hm aliquos et maxie tē. Adūte tn qz in dispēsacōibz nō hz locū illa regula. qꝫ cui deceditur minus cōceditur ꝫ minus in quibz decessio in maiori nō extēditur ad sile vel ad minus nisi illud minus sub maiori includeretur ut hic cedatur illegitimo qꝫ promoueatur in epm. tūc etiā de reliqs sacris ordinibz intelligitur sicut cō cessuz. de excess. pla. ex lis. g. ad finem. predicta aūt regula et argumētacō ut dixi in dispēsacōibz locū nō habet put expēsse nōt hosti. in. c. postulasti. de ꝓp. vbi etiā cōpos. dicit quē sequitur dñs antho. de butri. qꝫ si hūt dignitatez et psonatū cū cura impetrat dispēsacōez nō frā mēcōe de cura nō valz impetracō qz si seruisset curā nō dispēsassez. nec hz obstaculꝫ qꝫ fortius esset deceſſurus curā q̄ psontūa. qz imo nō esset ꝓpter piculū cure aiarū q̄busq̄ rebz pciosarū. xij. q. i. pcipim. Jtē qz regla a maiori vel pari nō hz locū in beneficialibz vel ꝓuilegijs. ut in. c. sane. de ꝓuil. qz nō extēdūtur nisi minus includēdtur in maius. ut supius dictū est.

¶ De appellat. ·cxl·

¶ Appellatus in causa bñficiali l; m sua pñtia fuerit appellatū vel sibi psonaliter

imtimata appello iux̃ formã cle. cãm. si p-
cedatur p audiẽtiaz ꝛ tradictarũ ſnia fe-
tur ꝛ tra eũ. poterit ab hmõi ſnia appel
lare infra. x. dies. a placõe ſnie ꝛ putãdus
de eq̃tate lz de rigore iuris nõ possz qz pro
ro tũiacẽ habetur q̃ nõ appellat ut notat
archi. i. c. statuimus. de elec. li. vj. sup verb
infra mẽsez. post tñ. x. dies. ec a tpe sen
ẽtie mime appellare poterit qz verus ꝛ tu-
max fuit in nõvemẽdo ꝛ hic poterit opinio
archi. p ecclẽ posita in. c. statuimus. vbi
sup. p q̃ vide Jo. an. in cle. cãm. ꝛ glo. pnl.
vbi alle. ꝛ pos. remittẽs ad nõ. peũ in cle-
si añ. de ro. et ꝛ tu. postea vidi sepius obs-
uari ꝛ tr̃ariũ videlz qp recipi ebaĩ appella-
tio interposita a tpe sentẽtie p̃sertim qñ ap-
pellacõ nõ fuit appellato imũ ata vel suo p
curatori psonaliter appt̃ho sz ad domũ vel
ecclĩaz cathedralẽ. qz tũc fieret ꝛ tũax repu
tatur q̃ bñ audiẽs appellãs. ut nõ. in dcã
cle. si añ. Addicõ. Adde h̃ declaõez q̃ ẽ
j. numero. clxxx vij. q̃ sic incip. Jtẽ licet
ficte cõtumax. et etiã j. dec. cccclxiij. que
sic incipit. Jtem cum iura damnent.

¶ De appellacõnibus. cxlj.

¶ Si appelletur a gũamie ab vno audi-
tore ꝛ p alĩ auditorẽ. cui hmõi cã appel-
lacõis ẽ ꝛmissa p nũcietur bñ processum p
primũ auditorẽ et male p ptẽ appellatũ et
cãz primo auditori remittit primus audito-
statũ pt ad ulteriora procedẽ i negocio pn̄
cipali nõ obstãte qmõ a pnũciacõe scõi
auditoris iterũ extiterit applatũ ꝛ causa
hmõi alteri ꝛmissa dũmõ p tercium de no-
uo nõ fuerit inhibitũ. nã ex q̃ remissa fuit
cã p sm auditorẽ primo sblata erat ei? in
hibicõr sic cessante cã ꝛ cẽ. de ap. cũ cessan
te. cũ si. vide plemus hãc declusionẽ declara-
tã. sez. dec. cccexvj. que sic incipit. Jtẽ si
appelletur manifestẽ. friuole. ꝛc.

¶ De appell. cxlij.

¶ Si in cã bñficiali in iudicio in ptibz ppt
cãz suspicionis vel alĩa p babilẽ exceptionez
nõ admissaz ad sedẽ aplicã appelletur et
appellõ debite iux̃ formã cle. cãz. in tuẽt. to
tũ negociũ pncipale ad curiã cẽsẽt deuo
lutũ. iux̃ nõ. i. c. statuim? sup v. ppt̃ h̃. p
imno. io. mo. et archi. et in dcã cle. cãz. sup
vbo. occasione. p Jo. an. pau. et genzo.

¶ De cã pos. et pp̃eta. et de ferijs. cxliij.

¶ Tempore feriarum siue in vacacõnibz
pt̃ suspẽdi petitorũ a suspendente antea
inchoatũ et procedi in possessorio solo qz h̃
est quasi quoddã pambulũ siue ps ipius
possessorij pulegiati in q̃ pt attenta forma
indictõnis vacacõnum procedi. ff. de spõ. l.
oratio. Jtẽ qz hec suspẽsio in nullo tangit
processũ petitorij. imo tendit ad ipius ex
clusionẽ. et enim michil habẽt dmũ ẽ ꝛ cẽ. ff.
de acq̃. poss. l. naturaliter. ¶. michil g. mi-
chi videbatur sp tr̃ariũ videliz. qp non
haberet locũ suspẽsio tpe feriarũ qz cessio
pape scz qp tũc possit procedi in illo tpe
in cauz possessorijs possz intelligi de posses
sorijs tũc inchoatis. nõ inchoandis. imo
hoc habz forma indictõnis vacacõnũ. et
sic non procedit dcã exclusio. imo forma bñ
habet de inchoandis qõ intelligo pncipa
liter. secus si p modum suspensionis.

¶ De iurepatronatus. cxliiij.

¶ Possessor bone fidei alicuius castri siue
ville siue ciuitatis. vigore cuius ꝛpetit si-
bi ius pntandi ad ecclĩaz imibi vel alibi si
turatã licz nũq̃z antea pntauerit pt ad ea
ntẽ pntare. qz ciuitas siue castrũ videt h̃
ius pntãdi sp tenuisset possedisse iuxta
nõ. p imno. in. c. cũ sup. de cã pos. et ꝓprie. et
de resti. spo. in lris. nõ obstãte guerra dcõ
possessori sup dcã villa vel castro mota q̃
nõ impedit eũ in pntãdo. sic nec modo cõ-
tudicialis. ut lite pen. c. i. et. ij. misi lis sup
ipo iure seu possessione pntãdi sibi move
retur et lis cõtestata esset q̃ post hmõi cõ
testacõez malã fidem inducit et sic pntare
nõ posset. ut no. p Inno. de resti. in inte.
c. ij. de iurepa. c. consulta cõmbz. et de re-
sti. spo. c. in litteris.

¶ De procuratoribus. cxlv.

¶ In cã bñficialiũ cta psona nõ admit-
tat sine mãdato ad agẽdũ ec cũ cauco ꝛ
de rato nec ad eius instãtiã decernẽda ẽ
citacõ qz hmõi spualia extiacõz siue mi-
esse nõ capiũt. i. q. ij. cz pio. de elec. c. qre-
lã. nouert. b. et inno. i. c. cotã. de offi. del.
in pn̄. de cã pos. et ꝓprie. c. cũ olim. circa fi.
facit. c. cũ pdem. ō pac. ibi tñ vidz textus
in cõtrariũ qui loquitur in cã bñficiali fa-
cit etiã textus cũ suã glo. in contrariũ de
cõsti. c. cum. M. in pphams tñ est secus
ut le. et nõ. in. c. i. de procura. et de ẽptis. c.

nōnulli·et·c·exptē ētami·et p Jnno·de
lec·grelā·q̄ iura loquūtur de pximitate
siue ꝺūctōne carnali·q̄ pximitas nl in
cauſ ſpūalibz opaē·de iudi·ſi ānū·li·vſ.
Et videas p hac ꝺcluſiōe nōta p archi·de
ſtp· ſtatutū·ſup vbo·eius capl'm·li·vſ.

¶ Addicō·Nota q̄ in cauſ pprians cō
ūcta pſona admittit̄ p ꝺūcta ſme mā
dato regl'iter·fallit i casibz req̄rentibz
ſpāle mādatū·textus vidz i·c· q̄ gn̄alit̄
de pcu·li·vj·nō ꝺūcta pſona pprium p̄tē de
ret mteresse ut i·l·pri p filio·ff·de miozi·
r sic ubi req̄ritur ſpāle mādatū hois nō
ſuffic̄ gn̄ale mādatū legis·nā ꝺūcta pſo
na p̄t agē p ꝺūcta vigore gn̄alis māda
ti sibi a lege ꝺcessi·et tn nō agit i casibz in
q̄bz req̄rit̄ ſpāle mādatū hois ut ibi nō·
qō nō·mꝺtrariū fac̄·c·nonulli·de ſtp·dic
ut ibi nō·ꝺūcta tn pſona nō ē pcurator·
ideo lz possit agē p ꝺūcta·ut·l·hꝫ r hxe·ff·
de pcur·tn fem suū nō p iudicat dño n mā
det vel ratū hēat·ut·l·iij·ff·iudi·solui·et·l·
i·C·q̄bz res iudi non nocet·

¶ De reſcriptis· ·cxlvj·

¶ Habens gr̄az de certo bñficō dū id va
care ꝺtigerit p assecucōez pacificā alteri
us bñficij r noiatī exp̄ſſi·addita i lr̄a ista
clausula· siue alio q̄uis mō ut hēant locū
iura h alle·oport̄z h formare duas q̄stōes
p̄ma·ſi pcur· gn̄alis vel ꝺūcta pſona as
ſeq̄tur pacificā possessiōez ſcōi bñficij·an
vacabit p̄mū·et rn̄detur q̄ nō·Secūda q̄
stio ē talis·nūq̄d impetrās hēbit p̄mū bñ
ficiū vacās p assecucōez alterius bñficij
nō exp̄ſſati i lr̄is·et rn̄detur q̄ hic·de p̄bē·ſi
tibi absenti·i glo·iij·li·vj·p eadē ꝺcluſio
ne faciūt nō·p b·in·c·ij·de postu·pla·in
glo·et p pau·de ꝺcess·p̄bē·e·cui ei quem·in
cle·et p ſpe·ti·de ꝺūcta pſona·C·i·x·item
q̄ ē cā ſpūalis· q̄ alle·nōta·i·c·q̄ nos·de
teſta·lz illō nō vacz p assecucōez illius bñ
ficij exp̄ſſi i gr̄a·h p assecucōnez alterius
bñficij incōpatibilis istō debebitur impe
trāti vigore istius clausule q̄uis alio mō
an dicte·nō alteri q̄ forte p assecucōez de
neficij·p cuius assecucōnez reuera vacat
impetrauit illō·ar·nōtox·p lapū de ſtp̄t̄
ſuscepti·li·vj·et hic determiatur p collcā
riū·de p̄ben·c·de mlta·et io·de lig̃·et ibi de
h vide plenius sup̄ in ꝺcluſiōe·exxviij·

¶ De reſcriptis· ·cxlvij·

In cā bñficiali mortuo reo et possessore
ad instātiā actoris p̄t p̄cedi p audiētiaz
ꝺtra oēs q̄x int̄est ad ulteriora ad effe
ctū aduidicatōis fiēde actori·et forte p̄
pter fructus ātea seq̄ſtratos obtinēdos
nā q̄ finalē obtinz victoriā ꝺsequtur illos
iux̄ formā cle·vnice·de seq̄ſt·pos·et fru·ſe
pe ec̄ q̄ritur de iure defuncti·ut ſciatur de
iure ſupſtitis·ad h·ij·q·i·i p̄mis·et lz ap
paeat defuncto ap̄lius nō deberi·nō ꝓpter
h ſupſtiti vmēti sequtur debēi·ad h de ſtp·
olim·hec eni r alia le·et nō·ut lic̄·p̄dē·c·
i·ſup vbo defuncti·p Jo·an·i leūra·li·vj·

¶ De pcuratoribus· ·cxlviij·

¶ Si pcurator ad certā cāz ꝺstitutus cū
māndato sbstituēdi gn̄alr oibz r ſmglis
cauſ in q̄bz pcurator extitit sbstituat tlis
sbstitutus nō admittit̄ ad hmōi certā et
exp̄ſſaz cāz p̄seq̄ndā·ñ deceat dem̄ pcu
ratorē sbstituētē onus pcuratōis añ hu
iusmōi sbstitutiōez acceptasse·q̄ añ acce
ptatiōez pcuratōr nō cēsetur·ar·a ꝺtrario
ſensu cle·i·de pcur·cū ibi nōt̄·C·e·ti·l·imū
tus·et no·p archi·i·c· is q̄·de pcur·li·vj·
q̄ remittit ad nō·ꝺpos·de elec·statuim̄·i
glo· q̄ritur q̄s pcur·et p guil·in ſpe·e·ti·
·C·i·x·q̄d h pcuratorū· Addicō·Cōclu
dit g̃ q̄ pcur·recepit ptātē executiuā sui
officij a tpe p̄ntatōis r receptōis māda
ti r nō p̄ustr aliq̄d fac̄ añ receptas lr̄as
mādati nō valz q̄ nō est pcur actu·nec
dñs ratū habē tenetur ñ q̄ ipe fec̄ tāq̄ p
cur·ſ añ lr̄as ſuscep̄tas nō ē pcur ut di
xi·igit̄ r c·h tenz bar·i q̄dā ſuo ꝺsilio·qō
incip̄ an pcur ꝺstituti absentia r c·q̄ all'
dem̄·e·is q̄·cle·i·i glo·ſup vbo·recept·qō
no·ꝺpos·i deō·e·i·r ſpe·i loco h alle·p bat
ec̄ rōne tlis nā mādatū induc̄ ꝺtractū mā
dati g̃ req̄rit̄ ꝺsensus ipi? h ꝺsentire nō
vidz añ receptōez mādati velut ignorās
siue p̄tātis fundamtū·p h ec̄ fac̄ in fili q̄
pcuratorū r ſtp̄tū delegatōis ſut multū
filia ut no·j·dei·ccccxvij·q̄ sic incipit Jtē
ſunt dubitatū an pcur gn̄alis r c·h illud
qō fac̄ index añ p̄ntatōez lr̄arū ē nullū eo
q̄ urisdictōis exercitiū nō hz añ p̄ntatū ſi
bi ſtp̄tū ut·e·ſup eo·ij·de ap·i fi·et de ſtp̄
pastoral·i gitē eo dē mō qō fac̄ pcur·cui?
organa ſut ſuspēſa usq̄ ad receptōez lr̄a
rū r aptura earū·p q̄ fac̄ qō hētur j·dei·
·ccxj·q̄ hic incip̄·itē si inux̄ ordiatōz dñi r c·

et etiã ĩ. dec. cccexxxiĩ. q̃ sic incipit Item si hõs gr̃iam rc̃. et p dñm bal. in l. Falsus pcur̃. C. de furt. Cõtrariũ tuat rota sec. q̃ actus gesti p pcuratorẽ anteq̃ recipiat pcuratoriũ valent et sufficit q̃ illud ante sententiam in iudicio pducatur.

¶ De pcuratoribus. .clix.

¶ Substitutus vel ostitutus ab aliq̃ ad h̃ spẽale mãdatũ hñre cẽsef a dño ostitutus .ff. q̃ cuius q̃ vmũitatis. l. Itẽ eo. x. C. si decurriones. ar. de sen. ex. mulieres. hm ar chi. q̃ h̃ notauit de pcur̃. c. i. sup x̃to. potestate. li. vj. hinc ẽ q̃ substitutus hmõi litẽ p eũ cõt. pt vlterius substituere q̃ factus ẽ dñs litis. ut i decõ. c. i. et. c. si duo. i. Rẽ. li. vj. in fi. de pcur̃. et C. e. ti. pcuratoribꝫ. et l. nulla. p h̃ vltimo faciũt nõ. p archi. et Io. an. in nouel. in. c. is qui. de pcur̃. li. vj. vbi tenẽt q̃ substituẽs substituũ a se q̃ listem ẽ ostatus non reuocabit nisi eo casu q̃ reuocaret dñs substituũ a se.

¶ De pcuratoribus. .cl.

¶ Si pcurator ostitutus ad agẽdũ et defendẽdũ appellãdũ et appellacõꝫ psequẽdũ onus pcuracõis acceptauerit rappellet tenet̃ r appellitur appellacõꝫ pseq̃. licz de iure videlicz q̃ nõ mereat eam pseq̃ quia protestet̃. p cle. i. de pcur̃. nõ obstat. c. nõ minus. e. ti. q̃ ibi loq̃tur de pcuratore dũtaxat ostituto ad agẽdũ r defendẽdũ. et nõ appellãdũ nec appellacõꝫ pseq̃ẽdũ. talis enĩ in casu. c. nõ minus. licz teneatur appellare tñ nõ astrigit̃ appellacõꝫ pseq̃. secus vero si h̃ oteneatur m mãdato p eũ acceptato q̃ tũc ad omia in illo otenta teneatur p clem. an tredictam.

¶ De Rẽptis. .cli.

¶ Cõmissio iperrata sup cauꝫ motis r mouẽdis. p ipetrãtẽ dũtaxat extẽdit̃ ad tũc rnõ postea exorta sec. si postea statũ incepit oteẽ actõ puta q̃ p. ipetracõꝫ icipiat possidẽri spoliatus vult agẽ possessorio nõ pt vigore dicte ommissionis. q̃ nõ extẽdit̃ ad futura. ar. eoꝫ q̃ le. et notãt̃. in. c. fi. de Rẽp. sup x̃to. ad futuras. secus i pcuratorio in quo quis cõstituitur pcur̃. ad causas motas et mouẽdas qõ quidẽ mãdatũ extenditur bene ad causas futuras. de pcurat. non inuste. et. ff. e. li. iij. et. iiij.

¶ Additio. Addeh̃ qõ no. Io. an. in ad di. spe. ti. de Rẽp. psen. C. rõne quoq̃ defectus. x̃to. Itẽ excipiũt q̃ ẽ ad futuras otrouersias. ubi dicit q̃ cautius loq̃tur host. x̃to. xvij. dicẽdo cũ textus dẽ. excipitur q̃ ad futuras otroũsias trahitur. hoc enim tendit dicere. illa q̃ hõs receptũ cũ clausulis generalibus in plomis et rebus trahebat aliquem non nominatum in rescripto super controuersia orta post impetrationem procedit etiam cum solum in rebꝫ erat clausula et ipm nominatũ trahebat sup tali cõtrouersia. si enim obtentũ fuisset super futuris suspectũ esset. q̃ hoc nõ habet stilus eccl̃e. de sen. ex. ad hec. si tamẽ apparet de veritate rescripti et certa scientia pape parendũ esset. facit. de resti. spo. audita. in prin. et quod ibi scripsi post In nocen. Et adde hic qõ habetur mfra decisione. cexl vj. que sic incipit Itẽ si vnus ex tribus executoribus.

¶ De restitutione spoliꝫ. et ut lite pendente. Rubrica. .clij.

¶ Si inter ticiũ et gaiũ actũ sit possessorio dũtaxat seqꝫ vemẽs ad causam p suo interesse pt agere petitorio nec obstat sibi exceptio de lite pendentia dicti possessorij. dũmodo ipe non fuerit spoliator vel mãdans. rc̃. q̃ hmõi priuilegiũ possessorij ẽ inductũ in odiũ spoliatis vel mãdãtis. rc̃. de odi. eoꝫ. c. fi. de resti. spo. cum ad sedẽ. de cã poss. in de. vnica. et q̃ pena tenere debet suos auctores. de const. c. nij. de hõs que fi. a ma. par. ca. quesuit. Cum iste igitur non deliquit ergo rcetera. plemus inuemẽs hanc questionem mfra disputatam.

¶ De restitutione spoliꝫ. .cliij.

¶ Licet amicus meus recipiat possessionem tenefic̃ mei. et teneat et possideat. et fructus percipiat. noie meo. si expellat

de possessione et exspolietur. michi non cō
petit interdictum vndevi. contra spolian
tē. mihi vero q̄ de mandato meo possessi=
onem receperit. et q̄ huiusmodi recep=
tionem nomine meo factam ratā et gra
tam habuerim. et fructus seu pensionem
michi soluerit. et sic intelligitur ista re=
gula. is possidet cuius nomine possidetur
de restit. spo. cū venisset. de p̄scp. si diligēti.

¶ De p̄curatoribz. et de iudicibus.
·cliij·

¶ Si citatus personaliter compareat p
procuratorem. et cum illo procedatur in
causa etiā criminaliter intentata. usq; ad
conclusionem inclusiue valet et tenet p=
cessus. per notata. c. i. de iudi. li. vj. super
verbo. crīmalis. tū etiam q̄ quilibz po=
test renunciare iuri suo siue p̄uilegio sibi
concesso. de constit. cum accessissent. de re
gula. ad apostolicam. tū etiā quia de faci
li reditur de ordine extraordinario ad or=
dinarium. de x̄. sig̃. sepe. in cle. Et p̄t ferri
sniа absolutōis p absente. p. l. q̄ius. in=
dubitati. C. ad. l. iul. de adul. vbi de hoc. p
Jo. de are. et Jo. mo. aurelien. ep̄m. non
obstat. qō ibi notāt frā. accur. et cy. post
eum. et Jo. an. in nouel. in dicto. c. i. de iu
di. videlicet q̄ ista exceptio potest oppo
ni in qualibet parte litis. quia illud intel=
ligo verum regulariter. sed fallit in casu
vbi iam esset in causa conclusum. et sniа
absolutoria p absente ferenda. archi. tñ
in. c. qui generaliter. de p̄cur. li. vj. dixit
q̄ si in causa crīmali admittatur p̄cura
tor. valet qō fit cum eo.

¶ De p̄cur. et de iurijs. ·clv·

¶ Ad extimationem iurie que per pro
bationes legitimas haberi non potest de
bet isto modo deuenīri. quia iudex primo
consideratis omnibz qualitatibus et cir=
cumstātijs que possunt augere vel minu
ere huiusmodi extimationem. suo iudi=
ciali arbitrio taxabit certaz sūmam non
ut in illa cōdemnet sed ut infra illā et nō
ultra pars per suum iuramentum hmōi
extimationem declaret. et sic intelligitur
quod habet. ff. de iur. l. si vnus. ¶. fuus
meus. et. l. constitucōnem. c. ti. et post hu
iusmodi taxationem pars in ipa quanti
tate taxata. seu infra eā declarabit p suū
iuramentū hmōi taxacōnē seu extimacōz
et tūc potest fieri condemnacō per iudicē
ut in. c. si canonici. de offi. ordi. li. vj. et ita
intellige. l. iniuriarum extīacō. ff. de iniur.
et ita intelligitur. c. olim de iurijs. ¶ Nec
facio quo ad hoc dīam. an agatur ex. l.
cornelia. an vero ex actione pretoria. licet
glo. eam faciat in dicta. l. iniuriarum. sed
sequor in hoc bal. qui in dicta. l. iniuriarū
dictam glo. quo ad hoc reprehendit. licz
non ita declarat. fateor tamē q̄ si pars a=
gens vult augere extimationem pro=
bare debet qualitates ex quibus extima=
tio suum potest recipere incrementum. et
ita intelligo. ¶. pena. instit. de iniur. cū ibi
notatis. bonum exemplum huius prime
taxacōnis et sequentis iuramenti decla=
rationis habes. C. vndevi. l. si quando.
et extra. q̄ me. cā. super eo. tamen hoc non
est necessarium ibi sicut hic. ut patet. ff.
de in lit. iuran. l. videamus. contrarium
patet in. l. in actionibz. ¶. i. e. ti. Tu vero
in hoc casu rationes diuersitatis cogita=
bis. primū vero in expēsarū taxacōe ha=
bes tantū de iure cōmuni. q̄ non p̄cedit
taxacō de necessitate sed sequi potest. ff.
de iudi. l. sancimus. tñ de iure actio sequi
non potest in aur. de iudi. ¶. oportet. que si=
tuatur sup dcā. l. sancimus. et sic incipit.
Si hodie. alias incipit. post ius iurāduz.
si queris ergo. qualiter p̄cedit practica
hodierna. q̄ post iuramētū taxamus. nō
dico q̄ duplex ē taxacō. vna ē q̄ nō ha=
bz vim p̄nūciacōis. nec etiā reuera declara=
tionis ipius condēnacōnis fiende sed ha
bet vim limitationis ipius iuramenti per
partem prestādi. et ista debet precedere
iuramentum. quia vltra istam iurare non
licet. et ita loquitur auten. post iusiuran
dum. Alia est que habet vim cōdemnatio=
nis et est ista quam facimus post iura=
mentū. et de illa non negatur quin fieri
p̄t post dictū iuramentū. Sz. ber. dicit. si
infra taxationē iuratū est in minori. con=
demnatio fieri non potest. Ita intelligit. c.
sup eo. sup allegato. nisi taxatio prima p
iudicem remoueretur. quia tunc posset

quod mtelligo cum ex causa iminimus cō
demnacō fieri haberetur. p. l. videamus.
circa fi. mucta. l. qui iussit. ff. de re udi. Sed
dic michi qliter sustmetur factū nrm. qz
ista pma taxacō nō vtimur. sxn. qz mo
vtimur isto mō. qz mfra certā sūmā deferi
mus iuramētū qō sic faciēdo duos actus
simul facere videmur videlicz sūmā ultra
quā iurare nō possit taxare et iuramtū de
ferre. ff. de acq. hered. l. illud. cū si. tc.

¶ De appellatiombus. ·clvj·

¶ Auditor datus in causa appellacōnis
a diffinitua interposita si excipiat de hōs
tione appellacōnis pt de illa sme noua cō
missione cognoscere qz indicis est cogno
scere an sua sit iurisdictō. de sxp. suplrus.
de of. del. c. hgficatibz. de ap. sua. et ibi tex
tus de pdcā materia. ad qō facit. l. ij. C. si.
cui ibi nōtis. ff. de tēp. ap. tū ec quia oēs
cause in curia solēt admitti cū incidentibz
dependentibz z annexis. ac hmōi desertio est
vnū incidēs siue emergēs de quo tanq̄ de
piudiciali ante oīa est cognoscendum
ergo tc. ar. nōto z. de ordi. cog. c. i. et. c. tu
am. pnūciare enī sup desertione in casu p
dicto est pnunciare se nō esse iudicē. qō
potest z debet quilibet iudex facere. quādo
de eius iurisdictione dubitatur per iura
ad hoc superius inducta.

¶ De testibus. ·clvij·

¶ Sollicitator in causa missus ad sollici
tandum. et salariatus per prncipalē nō
potest esse testis in ipsa causa quia maio
rem affectōnem videtur habere ad cau
sam q̄ procurator qui procurat causam qui
a testimonio repellitur. de testi. romana. li.
vj. Si vero ē familiaris procuratoris repu
tatus p eū ad sollicitādū sibi causas cō
missas pt esse testis. qz socius socij mei
nō est meus socius. ff. p socio. l. nā socius
. lxxxj. di. legitur. maxie in lenibus et
pambulis siue incidēnbz. puta ad pban
dum diligētiam procuratoris. et signa. et
sigilla. vel quid simile.

¶ De appellatiombus. ·clviij·

¶ Si certus termmus prefigatur per iu
dicem extra curiam ad prosequendum
appellationem. sufficit appellanti iter ar
ripere mfra istud tempus. ut no. spe. in ti
de ap. ¶. nūc breuiter. xo. Item quid si pars.
q̄ alle. de re udi. c. cū causa. et de elec. sta
tuimus. li. vj. rō. quia dū termmus assi
gnatur ad prosequēdum. sufficit mchoare
dū taxat vel incipere ultima die. secus ve
ro si assignaretur termmus nedū ad pro
sequēdū. sed etiā ad psentādū se aplico
conspectui. tunc emm non sufficit itineris
arreptio msi sequatur realis presentacō
si potuerit habere presentiam domini nri
pape. Alioqn fiat protestacō in valuis pa
lacij ut est moris. et quando quis se debe
at psentare apostolico cōspectui vide Jo.
an. in nouel. in. c. q̄uis. super verbo. sedi a
postolice. de of. ordi. li. vj. hoc procedit cū
appellatur et termmus pfigitur p hoiem
ex curiā. secus si in curia qz ibi requiritur
maior diligētia in prosequēdo videlicz ne du
vadat vel iter arripiat versus cācellariā
msi ec ad ipm vicecācellariū vel locū cius
tenentem accedat et exponat si poterit.
Alioquin de hoc protestetur et presentet
cōmissionem signandam et recipiat sup
hoc publicū instrumentū. quia si infra ter
minū pfixū signata vel psentata non fue
rit nō sibi nocebit. qz qō p menō stat tc.
de eo q̄ mit. in pos. c. ij. de re. iu. qō p me
nō stat. li. vj. Pro pma declusione fac op
time. c memimus. de ap. qō alle. archi. in
fili materia de diligētia faciēda. ne. se. va
. c. vno. sup xo. mora. li. vj. file. s. in declusi
one. xcviij. ¶ Additio. An iste termmus
ad prosequēdū possit p appellatū abbrevia
ri vide j. decisione. ccvij. que sic incipit.
Item q̄ appellatus. tc. Item an iudex q̄
detulit appellacōi et termmū pfixit ad p
sequēdū possit postea ex interuallo circa
finē illius termini dem termmū progaē
videj. in antiq̄s decisione. cccl xxiij. que
sic incipit. Vtrū iudex qui appellacōi detu
lit. et tenet q̄ sic. Alia. Sed pone q̄ da
tus fuit termmus. xv. dierū ad iter arri
piēdū et venius mēsis ad cōparēdū cora
ipa cū actis et mummētis cause ad pse
quendum dcām appellacōnem. Aliusq̄
mensis datus fuit ad fidem faciendum de

prosecutione predicta infra quos termi
nos nullã fidẽ fecit appellãs. elapsis vero
quibꝫ mensibꝫ talis appellãs fecit fidem
coram iudice qui tulit sniam qualiter in
ꝑmo termmo iter arripuit et qualiter in
termmo ꝯparuit in curia apostolica ad ꝓ
sequẽdũ dictã appellacõz. et ꝙ sibi respõ
sum fuerat. ꝙ clausa erat audictia ꝛ qua
liter ꝓ ptẽ dicte appellãtis ꝓtestatũ fu
it ad audientiã, ꝑdictã ꝓ eũ non stare ꝙ
interim sibi nõ curreret dicta tpa. Mo
do queritur quia nõ fecit fidem infra ter
minum sibi statutũ coraz dicto iudice an
dicta appellatio sit deserta vel non. De im
re cõmuni appellacõe pendente a diffinti
ua snia interposita ml faciendũ est ꝓ iu
dicẽ a quo appellatũ est. ut. l. i. ff. ml inno
uari. ap. pen. de iureiurã. vemẽtes. et de ap
pel. non solum. ꝑmo ꝛeñ. li. vj. cũ si. per in
ra noua est cõcessum iudici a quo appel
latur ꝙ possit statuere terminum appellã
ti ad arripiendũ iter vel ad ꝓsequendũ.
vel ad se ꝓsentãdũ. de ap. ꝓsonas. et. c.
cum sit romana. cum si. Et si infra illũ ter
minum a iudice assignatum appellãs nõ
prosequitur. rata manet diffinitiua snia
vel interlocutoria. ut in dictis iuribus. et
de sen. ex. licet. li. vj. et si de hoc iudex cer
tus est ꝓt exequi suã sniaz etiã appellãte
non citato. ut. no. Inno. de ap. ex racõne.
Hoc non videtur frederico de sems pri
ma facie verum seꝫ ꝙ iudex possit cõpelle
re appellantem ad faciendũ sibi fidem de
prosecutione. ar. de hoc. de ap. ex insinua
cone. quia nõ munitur sibi hoc ꝓmissum
a iure. vnde dici posset seõm eũ ꝙ exquo
iusto impedimẽto cessante nõ facit sibi fi
dem de prosecutione infra terminum sibi
assignatum cui non contradixit ꝙ talis
execucõ nõ debeat retractari. ꝟ ꝑdeat ex
futuro euẽtu cause appellationis sicut in
simili no. de ap. pastoral. in glo. ante pnl.
circa medũ. sed ꝓter hoc appellacõ non
debet dici deserta. nõ est enim nouũ ꝙ iudex
a quo cognoscat ad sui mstructionem an
appellans sit infra terminum suam appel
lationem ꝓsecutus. ut. no. de ap. constitu
tus. ꝓ Inno. et facit qõ no. ber. de appel.
sepe. in glo. ut si lis est cont. Et ꝓ tanto
inualuit consuetudo per iudices a quibꝫ
appellatur assignari terminum ad fidez
faciendum de ꝓsecutione appellationis.
ut sine pena et nõ reprehensionis possint
suas snias exequi si nõ cõstat eis de pro
secucõne appellationis facta. et ita deter
minat fre. de sems. in consilijs suis. exx
viij. Dicit autẽ lapus in clem. i. de ap. ꝙ si
appellans cui fuit terminus assignatus
ꝑ iudicem a quo ad se ꝓsentandũ et fidẽ
faciendum paruit ꝑmo termino. sed non
secundo ut quia fidẽ nõ fecit in termino
ꝙ ꝓter ꝟ appellacõ nõ est deserta. qz hoc
cautum non reperitur in iure msi iudex
in termini assignatione adiecisset ꝙ alias
scilicet fide non facta haberet appel
lacõem ꝓ deserta. quo casu non foret de
serta appellatio ipso iure. sed snia opus es
set. qõ est notandũ. vbi vero ꝑmo termi
no non paruisset. vt quia contumax fuis
set in appellatione introducenda. tunc si
ue terminus fuerit statutus a iure vel ab
homine puto ꝙ habeatur ꝓ deserto ap
pellacõis. et ita intelligo Inno. in. c. ꝓso
nas. de appel. qõ intelligo verũ msi fuisset
impeditus qz ille qui habet ꝓsequi appel
lationem in termino assignato non vide
tur appellacõnem deserere si fuit impedi
tus etiã ꝓter impiã quia terminus ho
minis succedit loco termini iuris. ut. ff.
de re iudi. l. iij. C. si quis. et ꝓ Inno. in. c.
ex rõne. de ap. Sed dubitatur si appellãs
fuit infirmus vel alias iusto impedimẽto
detẽtus ita ꝙ appellacõz nõ potuit ꝓseq̃
nec ꝑt impedimẽtũ ꝑ testes ꝓbare. vtrũ
possit ipm ꝓbare ꝓ priũ uram ẽtũ. spe. in
ti. de ap. tenet ꝙ hic allegat ad hoc. ff. de
execu. tu. l. hi tutor. et ꝓ Inn. i. c. fi. ꝙ me
cã. Quid si infra terminũ statutũ appel
lãs ꝓcuratorẽ ꝛstituit quẽ misit ad ꝓse
qñdũ. ꝟ ꝓcurator decepit dñm et nõ iust.
an talis procuratoris malitia dño debeat
imputari. archi. in. c. vno. ne se. va. li. vj.
dicit ꝙ nõ. ut. l. q̃ mittuntur. ff. ex quibz
cau. maio. dicit ibi per eum.

De restitutione spoli. .clix.

¶ Nõ sufficit ꝓbare q̃ ad ꝺẽnacõz fructu
um faciẽdã a tpe spoliacõis ꝙ spolians
fregerit ostia ꝛ filia fecerit. msi facta foret

violentiã pſone ſpoliate vel eius familie exiſtẽti i domo. qz poterat eſſe q domus erat vacua. et ſic nulla cẽſetur violẽtia fcã. iuxta nõ. in. c. cũ ad ſedẽ. ſup verbo. interdicti vnde vi. de reſti. ſpo. et i ſpe. ti. de poſ. et peti. ¶. i. circa fi. ℣. Item no.

¶ De libelli oblatione. clx

¶ Libellans interdicto vnde vi. et petẽs bona mobilia ſibi p violentiaz ablata reſtitui. nõ tenetur illa ſtatim ante litẽ de. ſpecificare. dũmõ deducat violẽtiã. q̃ p bata ſufficit res ablatas p iuramẽtũ p bare q me. cã. c. fi. et no. de p̃dictis in. c. cũ dilectus. de or. ꝯ. et de reſti. ſpo. c. g̃uis. et. c. eum ad ſedẽ. et ibi per. Innoc.

¶ De renunciatione. clxj.

¶ Licet reus et poſſeſſor benefic̃ij in principio litis. vel i medio renũciet liti et cauſe ac beneficio de q̃ agitur. ac iuri qõ habet in eo. mſi conſtet q realiter z de facto poſſeſſionẽ diminuerit cõdẽnabitur in fructibus p eũ p̃ceptis. qz licz p renũciationem p̃dat poſſeſſionez iuris. imõ. nõ. p Innoc. in. c. qõ in dubijs. de renũc. et in. c. ſuper hoc. e. ti. tamẽ potuit ad hoc incumbere poſſeſſioni de facto et realiter. et ſi tali poſſeſſiõe ſpoliaretur reſtitueretur. ut notauit Innoc. in. c. ſuper hoc alle. p̃terea licet dictus poſſeſſor renũciet poſſeſſionẽ tñ dictus actor ſine auctoritate executoris eam apprehẽdere nõ poteſt. de preben. eũ qui. li. vj. cum ibi notatis. Et ſic expedit ſibi q habeat vnam ſniam p ſe cũ odemnacõe fructuũ quos ſi p̃dictus renũciãs nõ p̃cepit nõ tenetur reſtituere et de ℔ debet et p̃t excipe corã executore. et p̃cipientem noiare contra quẽ aget de nouo obtinens in cauſa antedicta iuxta notata in. c. cum ſuper. de re iudi.

¶ De appellationibus. clxij.

¶ Si appelletur per electum a confirmationis denegatione vel caſſatione electionis ad curiam z auditor qui p̃nunciat de ne eſſe appellatum vel reuocat caſſacõem electionis vel p̃nunciat electionem fuiſſe canonicã p̃t electoꝛez ſeu electũ ꝛ confirmare quia fortius p̃cedit ratio cle. Auditor. in dignitatibz electionis in quibz eſt maius periculum q̃ in alijs. de elec. michil. et. c. ne p defectu. et. c. quã ſit. et. c. cupientes. li. vj. put etiaz legitur et nõ p Io. an. paug. uil. in eadem clem. auditor. de ſꝛptis. ſuper verbo. debitum.

¶ De exceptionibus. clxiij.

¶ Reus et poſſeſſor benefic̃ij de cuius nõ iure conſtat poteſt dare contra reſeruationem obiectus tam in p̃ſonam q̃ m gratiam ad effectum abſolucõis ſed nõ ad indicationis obtinende. ut in. c. ex inſinuatione. de p̃ben. et p Innoc. ibi. et. c. olim. de ſꝛp. et de hoc videtur textus. in. c. cum noſtris. de cõceſ. p̃ben. nudus enim detentor repellit agentem rei vendicacõe. ſi ſua nõ intereſt ꝓpter poſſeſſionis comodũ ſiue retencõis. ar. l. paulus. ¶. ſi. qui. mo. pig. vel ppo. ſol. et faciũt no. p archi. de p̃ben. licz. li. vj. p̃terea magis abhorret mens q nullũ habẽs titulũ ingrediatur bñficium q̃ ingreſſus p nõ hñtem titulũ eiciatur p regulã. turpius eicitur q̃ non admittitur hoſpes. de inre. in. q̃. quẽadmodũ. In pari enim cã turpitudine melior ẽ cõditio poſſidẽtis. de adul. c. inter lexim?. de re. iuꝛ. in pari. li. vj. Non obſtant due obiectiones ſupius poſite videlicz q ille de cuius nõ iure ꝛſtat clare z notorie p actam nõ agat ſup attẽptatis nec poſſeſſorio q ãbe ſũt multũ in iure p̃milegiate. de ordi. cog. c. ij. et. c. fi. de reſti. ſpo. p totum. et de appel. non ſolum. li. vj. quia hñ certant de poſſeſſione recupanda. et de reducendo in ſtatum priſtinum quod eſſ̃ abſurdum et iniquũ. ex quo ꝛſtat de nõ titulo ipſoꝛ. et quia daretur per hoc vicioſus ingreſſus ꝓpterea etiam in dubio p̃hibetur fieri miſſio in poſſeſſionem realem. ut in. c. vno. de eo qui mit. in poſ. li. vj. Alius vero videlicz detentor certat de poſſeſſione retinenda et nõ amittenda. de qua nõ eſt eiciendus niſi per illum cuius intereſt et hñtis ius. ut in dicto. c. cum noſtris de conceſ. preben. et ibi per Inno. et ideo eſt

vocandus anteqū eiciatur. ut videatur tam de iure agentis q̄ possidentis. de pre ben. licz. ij. li. vj. Ex q̄bz infertur alia exclusio q vbi constat de nō iure actoris reus licz nullū ius habeat a possessione nō ē eiciendus. imo ab impetitiōe actoris est absoluēdus. C. de rei ven. l. fi. de ꝛep. olim. in fi. et no. p apos. de ꝛep. c. mādatū. et p Inno. de restit. spo. in lītis. ℣. fatemur. modificatū hoc dictū iuxta cōclusionē. xvj. supius posita. quilibz enī detētor p̄sumitur possidere ꝑm Inno. in. c. cū oli. ij. de p̄uile. sup ℣. vbi erat in fi. q̄ alle. xvij. q. i. c. i. idē tenet archi. ut' lit' pen. c. ij. li. vj.

De procuratoribus. clxiiij.

Si duo procuratores cōstituantur in solidum cū clausula. q nō sit melior occupātis conditio et cum potestate substituendi et revocandi substitutos ꝛc. si vnus eorū p̄mo substituat. et substitutus ille in prima instantia procedat. licz secūus colega p̄mi procuratoris substituentis. in secunda instātia alium substituat. et ille in secūa instātia procedat. tñ p hmōi sustitutionē secūi. p̄mus substitutus in p̄ma instātia nō cēsetur revocatus. ita q ille p̄mus sbstitutus pt procedē in tercia instātia. q licē secūus sbstituēs nō potuit collegā suū revocare ita nec eius sbstitutū. ar. eox q̄ le. et nō. in. c. si duo. de procu. li. vj.

De procuratoribus. clxv.

Valz procuratorū ad cāz solo sigillo epi vel alterius plati sigillatū sme sbscp̄cōe notarij vel testiū dūmō sigillū sit cognitum vel pbatum si fuerit negatū. hoc notauit hosti. in. c. i. de procu. et facit optime cle. i. eo. ti. et notatur ibidē p Jo. an. pau. et guil. q̄ alle. duos textus p ℔. vbi videtur casus. ff. de procu. si procurator ē. et de cēsi. sopite. facit. c. cū dilcūs. de reli. do. de transac. c. cōtingit. et. c. significauit. de ap. a contrario. q si ille actor habuisset verū et autenticū sigillum capitli ad causas fuiss̄ admissus ꝛc. q oñdit dūtaxat sigillū ad citacōes. fuit repulsus ꝑm glo. ibidē. spe. tñ dicit q sigillū ad causas nō facit. idē in alijs. ti. de instru. edi. C. postremo. ℣. literis igitur. q vero dicatur sigillū autēticū. vide in spe. ti. de procu. C. rōne aut forme. ℣. Item q nō ē sigillo. et ti. de pbat. C. fi. vbi dicitur vide archi. qui alle. hosti. de procu. c. ij. li. vj. et ibi. per Jo. an. in nouel.

De testibus. clxvj.

Non obstante publicatione testium nō rite facta. possunt alij testes vel idem super eisdem articulis p̄duci. put le. et nō. de testi. testibus. in clem.

De officio delegati. clxvij.

Delegatus ordinarij deputatus ad certam causam audiēdam nō potest cōmittere recepcōz testiū vel quēcūq alū actū cognitionem cause requirentem sed nudum ministerium seu nudā exammacōz testiū p eū receptoz. bñ pt cōmittere. put no. hosti. in. c. cū bertoldus. de re iudi. et in. c. sup questionū. de offi. dele. post p̄n. per Jo. an. in nouel. ac p eū. et pau. in cle. iudices. de of. dele. et plenius in spe. ti. i. C. i. ℣. sed nunquid delegatus.

De restōe in integrū. clxviij.

Latis tribus sententijs diffinitiuis. si petatur restitutio in integrū adūsus eas. et ad p̄bacōes etiā in p̄ma instātia omissas computabitur q̄driēnū datū ad restōez petendā a die sñie ultime et nō p̄me nec a termio pemptorio ad p̄bādū assignato in p̄ma instantia. q nec p lapsū hmōi termini pemptorij. erat cōpleta lesio in p̄bando. nā in secūa. et etiā tertia instātia nō apposita apponā. et nō pbata pbabo. p. l. p hāc. C. de tēp. ap. et de fide instru. c. cū Jo. per p̄mā etiā sniaz nō est effectualiter ps lesa dūmo ab ea fuerit appellatū q appellatio omnē ipius effectū sustēdit. de iure iuran. c. vemētes. g. et lesionē si qua fuerit. vltima enim snia que finē liti imponit. est que ledit et succedit loco prime. ergo ab illo tempore incipit currere primo quadriēnū datū ad restitucōez in integrum petendam. non obstat dictum Inno. c. et

hosti·in·c·eorum·de resti·in inte·et archi·in·c·ñ·e·ti·et Jo·an·et pau·in cle·vnica·e·ti·q̄ oēs tenēt et dicūt q̄ nō a die sententie late·sed a fine termini peremptorij cō putabitur dictum quadriennium·quando petitur restō adūsus p bacōnes obmissas·q̄ dictū Inno·et alioꝝ intelligitur de ſnia interlocutoria sup assignacōne dicti termini peremptorij plata·ut notauit pau·in dcā cle·ſ nos loq̄mur de ſnia diffinitiua postea secuta·p quā effectualiter fuiſſ inducta lesio si nō fuiſſ appellacōne suſpēsa·ſ q̄ fuit ab eo appellatuz status eius integer et illesus debebat remanere medio tpe·ut i·l·una·C·integer·ff·ml·in·no·appel·pē·et·ff·de pēns·l·ñ·C·i·ar·nō·in·c·pastoralis·de ap·p terea ſm Inno·et alios doctores modernos dicta opinio cessat q̄n petitur restō nedū adūsus lapſū termini·ſ etiā adūsus ſniam postea subsecutā hic est in ꝓpoſito g̃ ꝛc̄·et si quis vellet vtiq; p dictam opinionem p dictoꝝ doctorum sustinere oporteret eum fateri q̄ per lapſuz peremptorij vltime inſtantie q̄n nil aliud posſ ps p ducere·tūc p̄mo esset cōpleta lesio·et incepet currere quadriennium si nulla sequeretur ſnia·si vero sequeretur ſnia·illa est que ledit·ut·ſ·dixi·q̄ usq; ad conclusionē in cā et etiam post ſm eātatē rote·cō in cā ꝓphana possunt inſtrumenta et lre p duci·nō obstāte lapſu termini ad p ducendū oīa p̄fixi·g̃ nec p lapſū termini·nec p conclusionē·ſ p ſniam cōpleta ē lesio·ab illo g̃ tpe computabitur q̄driēnū restōis in integrū. Cōtrariū autē dictoꝝ dnoꝝ ē sanū et tutum q̄ nedum aduersus p bacōnes obmissas sed etiam adūsus sentētias petatur restitucō et tūc cessat omnis dubitatio.

¶ De ſrīptis·et de officio delegati seu de preben. Rubrica. ·clxix·

¶ Si duo ex tribus executoribus datis ad purificādu g̃iaz·et ad p̄videndū impetrāti cū clausula q̄ si nō oēs ꝛc̄·g̃iam impetratis purificet vel p̄uideāt añq; ipis ostet de impedimēto terci·ñ·dū tñ de hmōi impedimēto ex post facō ostet vel ostaē posſit purificatio vel p̄uisio eorum tenebit et valebit·nam in huiusmodi beneficialibz manifesta veritate cedit opinio veritati·viij·di·veritate cōpta·ar·ad hoc de appellectus·m fi·et nō p Inno·ibidē m glo·ulti·m p̄·quā alle·archi·et in hāc parte delmat in·c·cū plures·de offi·dele·sup x̄·to·malicōse·li·vj·vbi Jo·an·in nouel·remittit ad nōta mer·in regula iuē·eum qui certus·li·vj·et ibi distmguit·licet doctores quasi oēs in·c·prudētiā de offi·dele·teneāt ꝛtrariū dicētes·q̄ eē processus dum per tercium non posset ratificari per regulam·quod ab initio·ꝛc̄·pro p̄ma cōclusione eē alle·nō·in·l·in arbi·C·de arbi·

¶ Additio·Pone iuxta istam decisionez q̄ duo sūt delegati cum clausula·q̄ si ambo non poterunt vnus exequatur·modo vnus non potest·alter cui hoc non constabat processit solus·an valeat processus eius·videtur q̄ non·ut·l·multum interest·ff·de condi·et demon·Jo.an·disputauit contrariū·quia veritas et iurisdictionis auctoritas faciunt valere·ar·C·de manu·vindi·l·ſi pater·C·i·et respondet ad·l·multum·prealle·quia ibi loquitur in aditione hereditatis que animo expletur·sed iurisdictio non expletur animo inferioris sed iudicio superioris secundum Jo·an·quod baldus credit verum nam iurisdictio ista etiam apud duos residet in solidum quo ad indiuisibilem iurisdictionem·sed exercitium debet esse cōmune hic·C·de condi·inſertis·l·ſi plures·per istam ergo clausulam accresceat exercitium·sed in iure accrescendi in individuis non requiritur scientia·quia ius accrescendi est de appenditijs rei principaliter sate et ideo valet quod fit sicut quando accresceat per prorogationem·ut·l·ñ·C·ñ·ff·de iudic·secundū dictum Bal·in·l·falsus·C·de furt·

¶ De inſtitutionibus. ·clxx·

¶ De collatione p̄bendarum in collegiatis ecclesijs·an p̄tineāt ad epm dūtaxat vel capitulum illius ecclesie de iure cōmuni·tamen varij erant diuersi et diuisi·q̄si p medium alij dixerunt·q̄ ad epm qui est p̄sidiator in cūctis·xxv·di·plectis·

et habēt dispositionem beneficiorū in dia dioceh. x. q. i. regenda. xvj. q. i. omes basilice. de off. or. conquerente. de preben. p illorum. de concess. preben. quia diuersitatem. de excess. prela. ad aures. ista faciunt pro contraria parte. Preterea licet ad episcopum ⁊ capitulum simul pertineat collatio prebendarum in ecclesia cathedrali. ut in. c. cum ecclesia vulterana. de elec. de iure commum secundum aliqs. secundū alios ad episcopum tantum. ut notat hostien. et compost. ibi. et etiam in. c. licet. de supplen. negli. prela. et in. c. dilectis. e. ti per ber. et in. c. requisisti. de testa. et plenius de hoc per archidiaco. in. c. a collatione. de appella. li. vj. in prima glo. tamen non est tanta commumo inter alias ecclesias dioceh et eum quanta inter ipsum et suam. de testa. requisisti. ibi enim ipse ē per modum capitis et alij ut membra. et ideo minimum si vnus ml poterit sine alio de hijs que fi. a prela. sine consen. ca. c. nouit. et. c. quanto. Alie vero ecclesie collegiate habent suos rectores speciales. et prelatos. ut in. c. cū nō ignores. de prebē. de iurepatro. nobis. de offi. ordi. cum ab ecclesiarum. de elec. statuum. li. vj. pro hoc allegat notata per Jo. an. in. c. quanquam de elec. li. vj. que habent locum in primitiua ecclesia. sed hodie non. Alij vero quibus ego assensi tenuerunt contrarium videlicet ꝙ ad capitulum receptio canonicorum ⁊ collatio prebendarum de iure commum in inferioribus ecclesijs spectat. pro hoc allegāt duos textus. c. ex insinuatione. de simo. et. c. cum in ecclesijs de preben. li. vj. et. c. ex transmissa. in fi. de renunc. Facit. c. ex parte. de acces. preben. cum ibi notatis per Innocen. et notata in. c. sciant cuncti. de elec. li. vj. per Jo. an. et Jo. mo. que tamen glo. procedunt in electione prelatorum collegiatarum ecclesiarum. de collatione vero inferiorum beneficiorum in illis ecclesijs ad quem spectat. remittunt ad notata in. c. cum ecclesia vulterana. et ibi ut puto est conclusio. ꝙ ad ipsum collegium. et vide notata in. c. ea noscatur. de hijs que fi. a prela. et per ber. hostien. et Jo an. in. c. si p te. de rescriptis. li. vi. sup verbo. episcopi. domus et pater meus. Jo. de ligna. ibidem recitās dicta frede. de semis in disputationibus suis dicit ꝙ ad collegium spectat presentatio. et ad episcopū institutio. probat. Nam sicut patrono debetur presentatio ratione dotis ut in. c. nobis. superius allegatum ad collegium siue dotis suis erigat capellam vel prebendam. quod semper presumitur. per notata in. c. relatum. de testa. de priuile. cum et plantare. xvj. q. ij. c. ij. de iurepatrona. ex litteris. de offi. vica. c. ad hec. allegāt etiaz. c. vacante. de preben. et. c. ad audientiam. de ecclē. edi. Dominus meus Johan. de ligna. allegabat ꝙ hoc notata per archidi. x. q. i. regenda. et notata per Innocen. c. venerabilis. de rescri. do. et notata p Johan. an. in. c. i. de capmo. li. vj. in quibz locis nōtur ꝙ si in parrochia alicuius fundetur capella rector p sentabit et episcopus instituet. cuius dictū recitat archidi. xvj. q. vij. nullus omnino. vbi de hac materia. et melius per archidi. in. c. a collatione. allegato in fi. prime glo. li. vj. vbi concludit sic. ꝙ licet capitulum sine episcopo eligat. tamen auctoritas instituendi semper remanet circa episcopum. et sic notauerunt antiqui doctores Lau. vm. ber. et gof. in. c. ex frequentibus. de insti. et hosti. in sum. ti. de elec. Q. quis possit eligē. R. quid de electo p capitulum ⁊ cetera. Ego etiam allegabā notata Innocē. et hosti. in. c. cum accessissent. et. c. ex parte. per compost. de consti. videlicet ꝙ licet capitulum cathedralis ecclesie non possit facere statutum sine consensu episcopi. tamen capitula aliarū ecclesiarum de consensu suorum prelatorum possunt hoc irrequisito episcopo. licet Innocen. dicat contrarium. in dicto. c. cum accessissent. In materia tamen statutorum hodie seruantur notata per Jo. an. et archi. de ver. sig. c. ij. li. vj. Faciunt quatuor textus pro ⁊ contra. de rescriptis. cum aliquibus. de cōsue. cum in tua. ne se. va. c. vno. de regu. c. fi. li. vj.

¶ De appellationibus. Rub.

¶ Si in causa beneficiali per

appellantem tradatur copia appellacõis appellato animo mutuãdi sibi appellationem. nõ sufficit quo ad deuolucõz cause ad curiam mãi p aliqua alia indicia ostiterit appellatum de huiusmodi appellatione certam et indubitatam habuisse noticiam. nam ad hoc q appellatio deuoluat requiritur q sit legitime intimata parti appellate. vel eius procuratori iuxta formam clem. causam. de elec. que est. q appellatio sup scriptura auctentica porriga tur et detur appellato licz non legatur sibi tenor scõm glosam ibidem. Si vero nõ tradatur huiusmodi scriptura sibi sed ostendatur tũc plecto eius tenore. sufficit tradere nudam eius copiam appellato mãi petat eam sub manu publica sibi tradi. quia tunc requiritur q sibi tradatur. alioqum causa nõ censetur deuoluta ad curiam. prout legitur et notatur in clem. antedicta.

¶ De procuratoribz. clxxiij.

¶ Si vigore citacõis decrete ad partes et legitime executem causa procedatur per audientiam in contumaciam sic citati vsq ad conclusionez vel prope si tunc producatur procuratorium licet limitatum ad causas deuolutas dumtaxat. de data post executionem citationis ante dicte facta et tempore inchoati processus tenebit et valebit q̃cquid factum est. ¶ Nam imputet sibi qui predictum procuratorium satis tempestiue non misit. vel si misit procuratorium producere omisit que omissio siue negligentia sibi nocet. prout legitur et notatur. ut lite. non cont. c. i. ¶ Non obstat predicta limitatio que verificatur per commissionem de speciali mandato factam que deuolut quam secuit ex quo vigore illius legitime citatus fuit. et postea procuratorem modo premisso constituit. quod sufficit. ut in si. clem. causam. de elec.

¶ De testibz et articulis. clxxiij.

¶ Si articuli detur in casum et euentum aliquem. si ille euentus nõ venerit. puta quia de contrario non est datum nec formatum huiusmodi articuli non valent admitti. q̃ pbati nõ releuarent. de offi. dele. cum contingat. Licet dominus nicolaus de huiusmodi conclusione aliqualiter titubauerit. dicens q licet in prima instãtia non releuent. poterunt in secunda instantia releuare. si detur de materia contraria. et multum foret sibi vtile habere misi vnicam remissionem. Ad hoc respondebatur q iudicia non respiciunt futura negocia. sz preterita. de ẽptis. c. si. et foret absurdum. q super articulis non nũc sed in secunda vel tercia instantia releuantibus modo daretur remissio. expectet euentum ergo propter quem illos dedit. Aliud motiuum fuit quod etiam habuit dominus nicolaus quod secundum se sequeretur ex dicta conclusione. q non teneretur dare obiectus in termino sed postnam si detur per partem aduersam in termino materia. quam impugnarem vel eneruarem per obiectus. frustra darem illos in termmo illo. debeo ergo expectare illum euentum. verum quia ille euentus potest euenire. puta quia aduersarius meus dedit de gratia ex qua pretendit se ius habere quam ego propter surreptionem vel alium defectum volo eneruare. ideirco debeo illum euentum preuenire et predictam materiam obiectiuam dare et si aduersarius meus non det de gratia quam ego per obiectus per me in casum et euentum datos in termino eneruare intendo. articuli mei obiectiui iuxta cõclusionem antedictam non venient admittendi. sed si post huiusmodi gratia producatur. predictos articulos repetere potero. et etiam nouos dare potero si de nouo aliquid ad noticiam meam peruenerit seruata tamen forma decreti. ut circa iuncta clem. constitutionem. de elec.

¶ De procuratoribus. clxxiiij.

¶ Si. A. constituat procuratorem contra. b. in cã bñficiali. et in medio litis moriatur. b. et post ipius mortẽ venit. C. ad causaz pro suo nouo interesse. resumendo

causam in statu in quo quondam h. dimisit iuxta formam .c. si hñ contra quos in fi. ut lit. pen. li. vj. non valebit processus habitus inter procuratorem .A. et .C. quia mortuo .b. extincta fuit lis quo ad eum que non transit in singulares successores. prout legitur et notatur per Innocen. quia .v. de iudic. et de arbi. c. exparte. Et quia mutate sunt persone. mutata est et causa. de testi. vemens. et .c. cum in tua. de re iudica. cum super. et .c. fi. Preterea mandata procurationis sunt stricti iuris. et ideo non extenduntur nisi ad personas vel causas in illis expressas. de procurat. c. qui ad agendum. li. vj. et in clemen. non potest. e. ti. nec obstat q aliqui voluerunt dicere. q sicut heres nouus et vniuersalis successor potest litem a suo predecessore inchoatam prosequi. C. de acqui. possess. l. vicia. ff. e. ti. l. pomponius. Cum quis ita et prelatus seu clerici beneficiati qui succedunt in onere et in honore et vniuerso iure prelato defuncto. de offic. deleg. quoniam abbas. de testi. spo. in litteris. et ibi per Innocen. et in dicto .c. qua. v. et fatetur hanc instantiam esse veram. si defunctus egit. et litem instauraut nomine ecclesie beneficii seu prelature prout ibidem ponit exempla. secus si nomine proprio quia tunc est personalis actio que non transfertur de persona in personam secundum eum. et quia non habet locum successio in ecclesiasticis hereditatibus. sed opus est noua collatione ut legitur et notatur in dicto .c. si hñ. contra quos per Jo. mo. faciunt etiam notata. in .c. significauit. de Reptis.

De dilacoibz et de feriis. .clxxv.

Si testes citati ad certam diem non iuridicam ad iurandum et ad videndum illos iurare si illa die sed non sequenti die iurauerūt in absentia partis non valet receptio huiusmodi iuramenti. quia circumductus erat edictum. et opus fuit noua citatione sine qua non valet receptio. de testi. .c. ij. nisi iudex de benignitate presentibus partibus in crastinum terminum prorogasset. ut legitur et notatur in .c. consuluit. de offic. deleg.

De prebendis et dignitatibus. .clxxvj.

De thesauraria an sit dignitas vel simplex officium de iure communi dominorum erant dubij. Aliqui dixerunt q sonat in nomen dignitatis. et in multis ecclesijs pro principali dignitate reputatur. Alij et maior pars de quorum numero ego sum dicebāt. q thesauraria sedula cōsuetudine et reputatione ecclesie de iure communi non sonat in nomine dignitatis. sicut archidiaconatus. et archipresbiteratus. propter iurisdictionem et preeminentiam quas habent super alios et presertim subditos. et personas ecclesiasticas prout patet expresse in titulo. de offi. archidi. et archipresbi. Imo secundum Innocen. in .c. de multa. de preben. etiam si archidiaconus nullam habeat in mundo iurisdictionem ratione consuetudinis. tamen ratione nominis sonaret in dignitatem Secus de prepositura. decanatu. et aliis. et patet exemplū de prepositura in ecclesia tornacen. et carnoten. Dominus Nicolaus non reputat aliquem de iure communi post episcopum in ecclesia cathedrali in dignitate constitutum nisi vnum qui immediate post eum ē qui in aliquibus ecclesijs vocatur prepositus in aliquibz decanus in aliquibus. thesaurarius. ꝛc. Tamē de iure cōmuni immediatus plat⁹ post episcopum est in cathedrali ecclesia archidiaconus qui est oculus episcopi et in multis gerit ipsius vices. ut in .c. ad hec. et .c. mandamus. de offic. archidi. in alijs collegiatis ecclesijs est ille qui est caput et prelatus ecclesie vel collegij electus ab ipso collegio ab episcopo confirmatus et talis habet preemmentiam et iurisdictionem super eligentes eum et sibi tanquam prelato eorum obedire tenētur prout legitur et notatur. de offi. ordina. cum ab ecclesiarum. per Innocen. et hostien. tamen quecunque sit communis reputatio ꝛ consuetudo multum operatur in illis prout legitur et notatur per Innoc. et hosti. in dicto .c. de multa. et per archi.

im·c·i·de consue·li·vj·et per pau·in clem. ut hñ qui·de eta·et qua·qui videntur cõcludere ad propositum·q̃ habentes administrationem rerum sme prerogatiua non videntur in dignitatibus sed in officijs constituti·ut sunt scilicet iudices sm dicí·procuratores·castellani·et sacriste·i·q·ijñ·saluator·¶ sed si habent administrationem cum iurisdictõne ut camerarius pape·tunc est dignitas secundum eum·et remittit ad notata per eum·de re·ci·c.i·in clem·

¶ De iurepatronatus· clxxvij

¶ Si·A.presentatus per·b·ad alíq̃ ecclesiam agat contra·C.reum et possessorem presentatum per·D·mortuo·A.actore·b·presentans pro suo interesse potest venire ad causam et petere declarari ius presentandi ad eum pertinere·et presentatum per·D·remouendum fore et remoueri·ut legitur et notatur in·c·si hñ contra quos·in fi·ut lit̃ pen·li·vj·¶ Electores enim et presentatores possunt vna cũ electis et presentatis vel etiam sme eis esse in iudicio pro eorum interesse et petere eorum electiones et presentationes p eos factas canonizari·seu canonicas ꝓnunciari·ut legitur et notatur in·c·statuimus·et·c·cupientes·et·c·quam sit·de elecri·li·vj·de accusat·super hñs·per Innocen·

¶ De ſcriptis· clxxviij

¶ Commissio impetrata in curia per filium familí·in patria potestate cõstitutum·sme consensu patris etiam in causa propria nava valet·maxime si filius ante litis contestacõz emancipetur·et emancipatus de ꝺ consensu patris in bonis in quibz patri nõ queritur usufructus agat p illõ gñale·quia nõ refert per quẽ pces offerãtur impetratori·C·de p̃ci·impetra·offe·l·vnuersis·Preterea q̃ hmõi impetracõ in curia nõ ẽ misi quedaz distribucõ·hinc est q̃ valet cõmissio impetrata per excommunicatum·et per non habentem mandatum·et quecunq̃ etiam inabilem·ita q̃·c·ipso iure·de ſcriptis·in vj·et·c·nonnulli·de rescriptis·non vendicant sibi locum in curia·Imo secundum aliquos dominos filiusfami·non est inabilis de persona·ratione patrie potestatis ad impetrandum vel agendum quia non est simpliciter prohibit? impetrare vel agere·Imo repio·q̃ in omnibus casibus pro se et pro alio in quibz casibus competit sibi ius agendi·agere potest et in iudicio comparere·Imo et in ommibus casibus conuenirí·ut in·l·filiusfami·¶ sed et ipse·ff·de ꝓcur·et·ff·de acti·et obli·l·si filius·in·ñ·respon·de ꝓcu·non iniuste·et·c·qui generaliter·li·vj nec mirum quia contrahit·et quasi contrahit in ommibus·ut·l·tam ex cõtractibus·ff·de iudic̃·et in iudicijs quasi contrahimus·ut·l·iij·¶ idem scribit·ff·de procur·et de iudic̃·c·fi·Sed licet prohibeatur agere siue in iudicio esse sme cõsensu patris·ut in·l·cum non solum·¶ necessitatem·C·de bonis que libe·tamen huiusmodi prohibitio non habet perpetuam causam prohibitionis·quia superueniente consensu valebit iudicium cum eo agitatum·et in multis casibus valet sme cõsensu patris·ut in·c·si annum·de iudic̃·li·vj·quod quidem iudicium incipit per litis cõtestationem·que est exordium litis·de officio·de leg̃·super questionum·et quia ante litis contestationem non censetur quis agere sed agere velle·ut in·l·amplius hoc·ff·rem ratam·habe·et ideo dantur inducie deliberatorie·an quis velit cedere vel contendere·de procur·dilectus·de dilat̃·c·i·et·ñ·iij·q·iij·¶ offeratur·et quia rescripti impetratio nõ est actus iudicialis·ſ extraiudicialis·ut notauit Innocen de ꝓbat·quoniam contra·et probat·c·nonnulli·et·c·fi·de ſcriptis·quoniam bene valent agitata cum filiofamil·sicut notauit Jaco·de butri·de procuratore constituto a minore ad iudicia·q̃ acta habita cum illo sint valida ipso iure·in·l·non eo mín? ·C·de procurat·facit pro ꝓmissis·quia nõ reperitur ius inabilitans·et edictum nõ ẽ de ꝓmissorijs ſ potius de ꝓhibitorijs|g intelligit̃ esse ꝓmissuz·ff·ex q̃bz cãis ma·

·l·i·de spon·cum apud·quid enim statur dum cōmissio p filiumfami·impetratur· qualiter agetur an ex castrensi·vel quasi an ex consensu vel sine·et hoc est fortius argumentum·quia sufficit q̄ in iudicio interuenit iste consensus·ergo non requiritur q̄ ante impetrationem commissionis precedat·nec obstat·c·nonnulli·de ſeptis·quia hic p alio non impetrat sed pro seipso·Ex quo inferebatur alia conclusio·q̄ si filiusfamilias āte emancipationez ad agendum in certa causa in qua nondum ius agendi habere poterat procuratorem constituerit·et postea emancipatus fuerit et ad ius agendi consensuz patris obtinuerit·q̄ processus cum tali procuratore habitus est validus et bonus per eadem motiua·¶ Additio·Adde hic decisionem que est infra in nouis numero·cccexxxiiij·que sic incipit·Item si in causa beneficiali appellatur·z cetera· cum decisione sequenti· Alia·dicit compost·in·c·nonnulli·hic allegato·q̄ curia practicat q̄ in audientia contradictarū non admittitur excommumcationis exceptio contra impetrantem·nisi probetur per litteras et opponatur per illum cōtra quem impetratur·etiam si pro eo lata esset sententia excōmumcationis non admittitur opposita·nisi timeat preiudicium litterarū aliquod in futurum·quo casu sufficit prestare cautionem de non vtendo litteras contra eum·

¶ De ſeptis· ·clxxix·

¶ Commissio impetrata super bonis·non tunc sed postea ante litem contestatam· impetranti cessis et donatis valet et tenet Imo secundum aliquos dommos si cessio vel donatio fieret post litem contestatam teneret et valeret·per·c·abbate sane·de re iudica·li·vj·Ratio·quia ius impetrantis ipsius commissionem impetratam non inficit ipso iure·quia si sic tales exceptiones contingentes negocium principale possunt obici contra litteras· et litis contestationem impedirent contra casum·c·i·de lit·contestat·li·vj·et contrarium nota per Innocen·in·c·ex parte ·b·de fo·compe·et est casus in dicto·c·abbate sane·et contrariū dicere esset inducere aut impetra cōz cōmissioms nō valere aut impetrantem ommno ius non habere quod esset absurdum·ergo z̄c·Ex quo inferebatur alia conclusio q̄ cessio facta alicui litiganti lite pendente per tercium valet et tenet·prout legitur et notatur in·c·ij·ut lit·pendē·in clem·et·e·ti·c·i·per Innoc·in addi·et est textus in dicto·c· abbate sane·

¶ De alienacōne iudicij·vel de cessione actioms·· ·clxxx·

¶ Cessio facta per patrem in filium clericum emancipatum contra laicum valet et tenet·quia si non deberet valere hoc esset vno de tribus modis·aut quia in patria potestate constitutus·et sic videretur donare sibi ipsi·quod est absurdum·ff· de contrahen·emp·l·ij·et quia tunc non esset differentia inter donantem et recipientem de iurepatro·per nostras·de mistic·fi·que ratio cessat per emancipationez· aut quia fit in clericum tanq̄ in potentiorem·que ratio cessat presupposito facto q̄ laicus contra quem erat facta cessio erat potentior clerico·puta quia dux vel comes·Preterea potioritas hoc siue maioritas clerici in hoc casu tunc p̄cedit quādo clericus cessionarius haberet potestatem siue superioritatem iurisdictionalem in laicum cōtra quem fit sibi cessio·puto·Inno·et hosti·de alie·mutā·iudi·causa facta·c·ij·preterea hosti·in summa·inti·de alie·mutan·iudi·causa facta·Q·fi·reputat quemlibet laicum potentiorem clerico·ex eo q̄ terribilior·ij·q·vij·alienet cū capitulis multis·eadez cā et questione·et de immu·ec·clericis laicos·li·vj· aut per fraudem et presumptam simulationem·que cessat propter conūctionem sanguinis·de p̄sump·cum in iuuentute·et ·c·litteras·ut notant Inno·et hosti·vbi supra·Et si dicatur q̄ forte non valet ex eo q̄ facta est ut laicus trahatur ad forum ecclesiasticum·contra·c·ij·de alie·mutan·iudi·causa facta·Respondeo q̄ non potest dici hoc q̄ presupponitur in facto·

q̄ dictus filius clericus obtinuit recep̄tā
siue cōmissionem contra laicū ante quā-
cūq; cessionem sibi factam p̄ patrem et
fecerat eum citari. preterea ratio frau-
dis. c. ñ. predicti cessaret. quando cleri-
cus cessionarius vel laicus cedens non
auderet nec posset predictum laicum co-
ram suo iudice conuenire. facit in ratione
. c. statutum. de sp̄tis. ¶. cum vero. li. vj.
¶ Addicō. Cessio p̄sumitur simulata ex
tribus. Primo ex paruitate precij. quia
tūc in eo q̄ excedit p̄ciū p̄sumitur simu-
lata. Scō ex defectu tituli cessionis ꝛ tūc
in totū p̄sumitur simulata ut q̄ nullus ti
tulus positus est in instrumento. Tercio
quando est pro parte vendita et p̄ parte
donata. Quero qñ cessio sit vere simulata
glo. in. l. penul. C. māda. respondet quan
do omne comodum et incomodum vere
spectat ad cedentem. licet ex serie et for-
ma cessionis videatur spectare ad cessio-
nariū. ut. C. plus valere quod agitur per
totū. pone q̄ notarius dixit in instrumen
to cessionis q̄ ticius cessit actiones p̄ cē-
tum aureis non aliter specificato titulo in
instrumento. an tunc cessio vicietur. Ali-
qui dicunt q̄ requiritur q̄ expresse titu-
lus exprimatur. ut notatur in. l. p̄ diuer-
sas. et. l. ab anastasio. C. man. Dominus
bar. tenet q̄ sufficit tacitus' quia titulus
nil aliud est q̄ causa. ut. l. ñ. ¶. ex pluri-
mis. ff. de acqui. posses. vnde si notarius
diceret talis cessit p̄centū satis apparet
de causa propter precium adiectum de cē
tum per quod demonstratur q̄ causa em-
ptionis cessio facta fuit. ut. l. i. C. de pres
dñs curia. li. x. spe. in ti. de cessione acti. et
Jo. an. post eum in addi. tenent q̄ nō suf
ficit tacitus nisi exprimatur in p̄incipio
instrumenti. quia non sufficit presumptio
vbi req̄ritur expressio. dominus bal. stat
tum bar. et putat cessionem tenere. pro q̄
inducit quandā glosam notandam ad
hoc in. l. apud celsum. ¶. si cum legitima
. ff. de voli. excep. et est glo. parua et vide
glo. in. l. i. C. ne liceat poten. Item presu-
mitur simulata cessio si facta est clerico a
laico contra laicum. maxime in regione
in qua consueuerunt fieri tales cessiones
in fraudem. et q̄ talis cessio presumatur
simulata probat textus in. c. ex parte. de
alie. mu. causa fac. ibi dum dicit extat o-
diose quod ex fonte cupiditatis videtur
procedere secundum p̄. et abba. in dicto
. c. ex parte in distinctionibus suis. De-
inde quero vtrum cessio debiti de quo non
constat nisi per confessionem debitoris va
leat. et videtur q̄ non quia debet appare-
re realiter de debito et numerata pecunia
non per solam confessionem debitoris. ut
est textus in. l. ab Anastasio p̄allegato in
glo. re ipa p̄soluit. et ista cōmuns sen-
tentia doctorum videlicet Ja. de bel. Jaco. de butri.
Ja. de are. rap. bar. et alan. tigrini. qui
ita consuluerunt ut refert bar. et bal. in
dicta. l. per diuersas. licet ipse ibidem nō
sequatur eos quando apparet confessio
de precio equiualenti. secus si non esset p̄-
cium equiualens secundum eum q̄ tunc
essent due suspitiones. Sed ego p̄ nunc
non recederem a communi opinione do-
ctorum tā illustriū qui consuluerunt ut
dixi superius. Item quero an cessio acti-
onum facta ex causa dationis adiecta
causa pro meritis ꝛ seruicijs impensis va
leat meritis et seruicijs impensis per cessi
onarium non probatis. et videtur q̄ nō
quia cessante causa non debet teneri cessio
ut. l. sub pretextu. C. de sacro sanc. eccle.
et. l. si quasi. ff. de pig. ac. Item et fortius
quia donatio que est causa cessionis non
est simplex et mera. ut vult textus in dic-
ta. l. i. in fi. Est enim facta ob causas pu
ta propter merita et seruicia ergo ꝛc.
In contrariū facit q̄ in prealle. l. i. repro-
batur cessio p̄ quam presumi possit q̄ ces-
sionarius sit redemptor litis quia id q̄
dat ob cessionem non equiualet actioni.
sed in themate nostro nichil est datum ob
hanc cessionem nec seruicia ob hanc cau
sam facta. ex quo sequitur q̄ litis redem
ptor non potest presumi et hic cessat regu-
la dicte. l. i. Secundo quia ista verba pro
meritis et seruicijs non faciunt deuenire
esse donationem. ut nota in. l. donatione.
. C. de colla. nam et simplices donationes
que fiunt non consuetis p̄soris fiunt vel
ut amicitia captetur. vel ob merita p̄teri-
ta g̃liez exp̄matur donatio non viciatur

quia verba ad maiorem corroborationem exprimuntur et sic non debent operari contrarium. ut C. de iura. calump. l. ij. ad fi. imo potius contractum iustificare. ut ff. de dona. l. aquilius. et ita teneo licet Bar. aliter sentiat.

De emancipationibus. clxxxj.

Emancipatio facta per patrem de clerico coram iudice laico. et ipso auctorizante est valida. et licet lex dicat q emancipatio debeat fieri p iudicem competentem. C. de eman. l. i. Iudex competens censetur in hoc casu iudex patris agentis et emancipantis. que quidem emancipatio est actus ipsius patris et non filij. ut in dicta. l. ergo est solemnizandus a iudice patris. et no a iudice filij. facit quia ius patrie potatis est aptate seculari et no ecclesiastica introductum. insti. de patria pote. in prin. et quia actus hmoi ex sola voluntate patris procedit. pro qua explenda vel auctorizanda adhibet iudicem suum proprium et no filij. Sicut dicitur in simili in alienatione siue vnione fienda alicuius ecclesie siue rei ecclesiastice alicui prelato subiecte alteri persone vel ecclesie extra ciuitatem vel dioc. in rei alienande siue ecclesie vniende constitute. quis huiusmodi alienationem siue vnionem auctorizabit ille vtique sub cuius potestate et iurisdictione res alienanda et vmende consistit. ut legitur et no. de rebus ec. no alie. c. duodum. li. vj. et in cle. siuna. e. ti. et melius .x vij. q. iij. in vendicoibus. in glo. Sic in proposito iudex illius volens liberare filium suum de patria potestate huic liberationi auctoritatem prestabit. nec obstat illud generale q actor debeat sequi forum rei de fo. compe. cum sit. quia illud procedit in contentiosis et quando iudicium redditur in inuitum. secus in voluntarijs et extraiudicialibus actibus. ut hic patet pro quo facit optime dictum Inno. in. c. quod in dubijs. de renunc. sez q ille recipit resignacoz bnficij a volenti renunciare qui potest eum inuitum restituere. Sed vbi filius posset petere per iudicem patre ad emancipandum compelli in casibus apud iudicem patris agendum foret. ut. l. iuris ordinarij. ff. de iurisdi. omnium iudi. et de fo. compe. si clericus laicum. ergo tc. Si econtra dicas q posset apud iudicem filij in casibus die vtrumq posse. per notata per Cy. in. l. si predium. C. de pre. imo. q optime facit ad hanc conclusionem. nec obstat. c. si annum. de iudi. li. vj. vbi quando agitur de beneficio per minorem. xxv. annos. iudex ecclesiasticus dabit curatorem ad lites et non secularis. quia hoc euenit nedum ratione persone. sed etiam rei ecclesiastice super qua laicus nullam habet dispositionem. ut in. c. ecclesia sancte marie. de constitu. et de rebus eccle. non alienan. c. si. preterea ibi etiam filius sine consensu patris et etiam in patris potestate constitutus potest agere. ad qd ergo haberetur recursus ad iudicem patris cum sine eo iudicium siue actus expleri possit. secus autem in casu proposito ergo tc. nec obstat. c. si iudex laicus. de sen. ex. li. vj. vbi iudex ecclesiasticus cognoscit an clericus captus vel detentus p laicum sit clericus vel ne. qz hoc euenit rone possessionis clericatus in qua clericus captus reperitur licet negetur. vel qz hec est causa mere ecclesiastica videlicet cognoscere de clericatu sicut cognoscere de legitimacoe filiorum cuius cognitio dumtaxat spectat ad iudicem ecclesiasticum et non ad secularem. de ordi. cog. tuam. qui fi. sint legi. c. causaz. et. c. latores. Preterea qz emancipatio clericorum tendit ad libertatem eorum de fo. compe. nullus. sed hmoi emancipatio non derogat huic libertati si coram laico fiat imo eam augeret ergo tc cetera.

Additio. Vbi de patria potate loquitur et sic de iure patris quod habet in filium adimendo et in ipsum filium primum conferendo. emancipatio enim vocatur primum siue donum. ut. l. ij. et. l. cum oporteat. C. cum autem. C. de bonis que libe. et. l. pnl. C. de bonis maternis. iudex enim illius qui offert premium no q eum suscipt videt ad deum dus super aucte prestanda. maxime in hoc casu in quo canones no multum curant de patria potestate et de suis effectibus. Alia. Hic vero de vinculo seu nexu prie patris dirimendo tractatur et sic de iure psone

clerici quo ad statum temporalem nō spiritualem. Alia. Ex hac decisione et allegatis in ea pt dici questio que coram me incidenter mota fuit in causa pragen. videlicet q si laicus vult donare clerico vltra summam quingentorum aureorū. Et idē si laicus minor vult alienare clerico vel se ei solemniter obligare q iudex ipius laici non clerici in p dictis casibus erit audiendus sup insinuatione vel auctoritate prestanda e conuerso. si clericus vellet laico sic donare alienare vel se obligare q iudex ipsius clerici super insinuatione vel auctoritate debebit adiri. quia agenti actum istis casibus non recipienti auctoritas impartitur. Et ex predictis etiam queritur si clericus minor tangē actor litigat coram iudice seculari. an dictus iudex poterit sibi donare curatorem ad lites vel dari debeat p ep̄m suum. Oldra. questione. lvj. et spē in ti. de cura. tenet q quilibet iudex etiā delegatus dare pt. et refert q Ja. de are. dicit q dari debz a iudice illius loci ubi cāv titur ut. l. i. C. ubi pe. tuto. pro hoc facit. l. si longius. ff. de iudi. in cōtrarium facit. C. de admi. tu. l. fi. C. i. vbi dicitur recurrendum esse ad iudicem cōpetentem scilicz eum coram quo lis vertitur p hoc facit. c. fi. de iudi. li. vj. vbi dicit spāle in delegato papē ut dare possit curatorem in causa que coram eo v titur. Oldra. ibi distinguit quia aut loquimur m p curatore generali et cum ille videatur datus ad omnes causas ut. l. qui habet. C. fi. ff. de tutelis. dico q debet dari a suo iudice et habebit effectum datio quo ad lites que agitarentur etiam extra territorium iudicis qui dedit eum ad similitudinem tutoris qui datus a suo iudice administrat bona ubicumq; sita. ut no. de excu. tu. l. propter litem. C. licet. aut loquimur de curatore dato ad vnā litē tantū et tunc debet dari ab illo ubi causa tractatur dum tamen sit casus talis cui competat de iure. sicut consueuit dici in progatione in. l. i. C. de iur. omniū iudi. pro hoc adducit prealle. c. si annū. in prin. C. vbi dicit de suo. loquitur simpliciter ad lites vbi dicit de dato ad illam causam tantuz et vide quod notat Inno cēn. in. c. peticō de p̄ca. Et an in bonis patrimonialibus in clericis pupillis habeat locum tractatus tutelarum et laicus possit esse eius tutor testamentarius legitimus vel datiu? cogita. dubium facit quia tutela est potestas in capite libero et datur principaliter persone. sed non videtur p̄missa datio de laicis et personis ecclesiasticis nec in bonis ipsorum que gaudent eodem priuilegio cū bonis ecclesiarū ut. c. decernimus. de iudi. et de vi. et ho. cle. c. fi. nec clerici videntur cogēdi suscipere tutelas nisi tantum legitimas si voluerint. ut notatur in auten. presbiteros. C. de epi. et cle. et. lxxxvj. di. peruenit. et vide quod notāt. Bal. in. l. generaliter. circa fi. C. de epis et clericis.

De cessione actionū. clxxxij.

Actiones reales cedi possunt etiam p non possidentē. de hoc allegatur p casu. l. certi. C. de hered. vel ac. ven. cū ibi notatis. sed nūquid p hmōi cessionē trāsit dominiū in cessionariū domini dubitabant. et spe. ti. de cessi. acti. C. i. ℣. Item q̄d si michi cedis. tenet q non. quia potior videtur cessio facta actionis q̄ rei. ff. de iure. doti. l. si sponsalibus. C. i. preterea nemo dat quod non habet. vij. q. i. dalbertum. de iurepatro. quod autē. sed cedens huiusmodi actioni nullum dominium habuit in re quod non transit sine traditione. ut in. l. in traditionibus. C. de pac. et. ff. de acquī. pos. quemadmodū. et. l. qui vnuersas. ergo non plus iuris potuit transferre in alium q̄ ipe habuit. ut de bona. inter vi. et vx. nup. Jo. an. in addi. spe. ubi sup̄ dicit q doctores non dubitāt quin ex cessione rei vendicationis transeat dominiū ut nota in. l. plane. ff. famil. herc. Sz vtrū cessionarius possit agere et intentare rei vendicationem ex iure sibi cesso dicit fore dubium et videtur innuere q hic. contra possidentem rem cessam. contra nō possidentem non. allegat distinctionē glo. in. l. fi. C. de here. vel acti. ven. videlicet an cedat competentem et ml agit. aut competituram et valet et illam intentabit quam de alius ceperit possidere. et sic cedenti et

cessionario competit tunc actio dicit consequenter q quidam Abbas gallie in regula q possessore de re. int. li. vj. reddit rationez quare translato dominio transit actio in rem. et nō econuerso. quia dominiū est causa vendicacōis ipius rei. ff. de rei. vē. in rem actio. sed reivendicacō nō est causa dominij sed pcedit ex dominio. absurdum enim esset q principale sequeretur accessorium. alle. ff. de vul. et pupil. substi. l. ex pupilari. et. ff. quib mo. pig. vel ypoth. sol. l. lucius. et eius contrariū iuri dicum est et regulare. de re. int. accessorium. li. vj. cum concor. Subsequenter ibidem dominus Jo. an. dicit dominum suum in legibus disputasse hanc questionem. videlicet an habens reivendicationem cessam a dominio contra possessorem bñ petat rē iure dominij. et facit ad dubiū tactum in relationibus per dominum' robertum circa materiam predictam videlicet. vtrum cessionarius cui cesse sunt actiones reales agēdo pro rebus sibi cessis iure dominij vel quasi videatur intentare vtilem vel directaz actionē. In questione vero ꝓposita per dominum Jo. an. vbi supra. dicit dominum suum in legibz in sua disputatione post dy. tenuisse huiusmodi cessionariū posse proponere directam reivendicationem nomine cedentis. et nisi vtatur iure cedentis succumbet in directa. obtinebit autem si intentat vtilem nomine suo cum. l. fi. C. de heredi. vel acti. ven. id permittat. dicens ergo rem ad se ptinere iure dominij vera causaz allegat loquendo de vtili. subdit q si nō exꝑmat in libello an ꝓponat directā nomine cedentis an vtilem nomine suo proprio ponderabūtur ꝟba libelli. et si in eo intitutur iure actoris ut supra dictum est. dicetur intentare directam nomine cedentis. si vero suo iure intitutur et suo dominio. quia dicit rem ad se pertinere iure dominij. tunc videtur vtilem suo nomine ꝓposuisse. ut sic ex narratione libelli id recipiatur ex quo seq̄ posz demnacō. ff. de eden. l. i. nec verba libelli debent esse superflua si possint aliquid operari. C. de preci. impera. offe. l. fi. nec obstat q ꝟbum simpliciter positū intelligitur de directa. ff. si ager. vecti. peta. l. i. C. i. et nota. ff. de euic. l. nimor. C. i. q illud procedit in illo qui suo dominio potest tantum vti. sed is potest vti suo dominio et alterius. simpliciter autem proponēdo intelligitur de suo. Et dicit q questio dominij sui sic incipit. Ego qui habeo. rē. per ista intelligas ne decipiaris dictū spe. positum in ti. de pac. C. sequitur videre. ꝟ. sed queritur. et. ꝟ. sed nunquid agens. videlicet q cessionarius simpliciter agēdo. videtur intentare directam. alle. ff. de peti. here. l. nec vllam. C. Item scies. et. ff. de reli. et sum. fune. l. ñ. et dicta. l. plane. ff. famil. hercī. ber. Jo. an. et Jo. mo. in. c. abbate sane. dicunt etiā in dubio. si quis se dicat dominū habere intelligitur de directo. Quādo autē is cui facta est cessio agat vtili vel directa remittit spe. vbi supra. ad hosti. in summa. in ti. de cessi. sub ti. de alie. mutan. in di. causa facta. C. fi. vbi dicit hosti. in pñ. q in cessionibz transeūt actiones directe. et ideo cessionarius ꝑt illas intētare noie suo. ꝙ si actiones emantur cōpetūt vtiles. In fine vero dicit q si cedēs habebat directam. cessionarius etiam ꝓponat directam. si vtilem ꝓponat vtilem rē. et hoc dictum ego allegauī in consiliis. maior etiam pars legistarum. sc̄z dynus. guil. de cumo. Jaco. de belviso. quos bar. recitat et cum eis cōcordat in. l. si nullum. al'. si mater. C. eandem. ff. de except. rei. vdi. tenent et dicunt expresse q appellatione dominij in libello expssi cōtinetur et venit vtile dominiū. et ꝓbant p dictum. C. eandem. ibi nam in qualicūq; rē. et p. l. sed et si pignore. C. Item si vi rapueris. ff. de iure vian. et per. l. quibus diebus. C. dominꝰ. ff. de condi. in debi. et p. l. si stipulo. C. huiusmodi. de ꝟbo. obli. de quo per dy. in stri. de actio. C. alie. et per Jaco. de belviso. in autent. de litigiosis. glo. vero in dicto. C. eandem. et petrus de bella ptica tenent contrarium prout etiam ibidem recitat bar. et alle. pro se. l. si cum argentum. C. si fundum. ff. de except. re. in di. et quia ꝟbum dominij intelligitur de directo. ut in. l. i. C. qui imperpetuum. ff. si ager. vecti. peta. ad quā respōdent ut supra. Pro hac parte etiaz alle. dominus egidius notam

tomim Jaco. de butrigar. in. l. emptor. C. de heredi. vel acti. vē. et p. l. qui stipēdia. C. de procuto. vbi secundum eum tenet et dicit expresse q nunquā censetur quis velle agere actione cessionis nisi de cessione faciat mentionem et plures alias rationes ibidem dns egidius p hac parte induxit sed finaliter cum alijs dominis et presertim cum barth. remanſit Sed ut quidam dominj dixerunt cedens in casu nostro non potuit proponere directam nec vtilem. Directam non. quia cedens nunquam rem possidebat. et sic dominium nunquam habebat. Vtilem non quia cessionarius nunquam tenuit nec possedit. Publicianam non. quia ut pretenditur in facto ex iusto titulo cedens et cessionarius dominium pretendebant et quia etiam cessionarius et cedens nūq possidebant et sic q usucapere nō poterant. publicianam intentare nō poterant. Ad hoc respondebāt et videbantur inclinare q predictus cessionarius petebat bona sibi cessa iure dominij vel qsi. et petebat ea meliori modo r forma quibus melius de iure poterat et debebat. et quia etiam oēs actiones reales r psonales r cē. competentes cedenti. cedens dedit cessit et transtulit in cessionarium omni modo meliori r forma cē. q venīebat omne modus siue actio vtilis huic cessionario sb dicto verbo. vel quasi. nam vtilis etiam cedi potest. ut no. spe. ti. de cessi. bo. C. i. fi. sed nunquid is cui competit. verba enim rescripti sepe impropriātur in libello. siue in modo postea agēdi. ut notat Inno. in. c. episcopi. de re. ec. non alie. Intentās etiā directam et probans in vtili bene obtinebit. ar. eorū que le. et no. in. c. examinata. de iudi. pro quo etiā facit dictū. spe. ti. de sententia. C. qualiter. fi. quid si lis. Dixit etiam dominus nicolaus q licet ius ex q oritur publiciana quasi dominium appelletur. ut in. C. alie. superius alle. tñ nō per hoc sequitur. quin ius competens cessionario quasi dominium valeat appellari. et si non quasi dominium directum. tamen q si dominium vtile. per notata per Cy. in. l. fi. C. de heredi. vel acti. ven. post petrum de bel. pti. verbū eni qsi. nōt impropietatē veritatī contrariam similitudinariam ff. so. ma. l. si cum totem. in fi. modo qui actionem habet ad rem quasi rem habere dicitur. ut m. l. qui actionem. ff. de re. iur. Sed cessionarius iste habet actionem ad habendum hoc dominium. ergo nec de iure canonico est curandum de nomine actionis dummodo ex forma libelli r alijs actitatis in causa possit constare de mtentione agentis. de iudi. dilecti. et in hoc dominj finaliter remāserunt. q reciperetur id qđ magis utile foret et expediret pro intencōe agētis. que magis debz ꝯsiderari q̄ verba. de fi. fig. preterea. et. c. intelligētia. verba eni libelli in fauorē libellātis latā recipiūt interpta cōz. ut m. l. solem. ff. de iudi. et m. l. inter stipulantem. C. stichum. ff. de fo. bo. oblig.

De confessis. clxxxiij.

Licet confessio extraiudicialis regulariter p̄bet. secus tñ est in delictis in quibz cōfessio extraiudicialis plene delictū non p̄bat. q ad effectū pene ordinarie infligē de. p̄batur de excess. pla. quā sit gue. vbi presbiter beneficiatus confessus se crimen adulterij admisisse nō deponitur sed beneficio priuatur. ut ibi notatur per Innoc. et hostien. et allegatur vna glosa notabilis. Bar. ff. ad. l. iul. de adulte. l. capite quinto. videlicet q confessio extraiudicialis talis non plene probat nisi quo ad effectum confitentē subiciendi torture.

Addic. Glo. in. c. p inquisitōz. de elect. tenz q ex tali confessione p̄t cōfitēs damnari. Idem Inno. ibi. p quo facit dictū. c. q̄ sit. Compos. tenet cōtrarium in. c. olim de sepultis. sup vbo confessus. Innoc. met tenet oppositū in. c. p inquisitionē. in. c. interposita. de appel. super verbo. p̄baturum. fi. et habet hoc locum. glo. iuris ciuilis in. l. capite quinto. hic allegā. que est singularis. tenet q talis confessio facit solum indicium ad torturam et hoc tenent legiste p euangelio. Tu dic secundum dominum Anthonium de butrio q si cōfessio extra iudicium infamat confitentem de facto. q potest puniri. cum in tali infamia facti non ponderetur iuris effectus

vel dato q̄ nō infamet inducit tamē tan
tam suspitionem ex qua potest p̄cedi ad
iudiciū purgacōis et ex infamia facti
sola suspitione p̄babili p̄ceditur ad iu
diciū purgacōis. de purga. ca. inter. et ē
oclusio vocatorū in. c. ex p̄te. de offi. ordi.
hoc tñ casu nō admitteretur directa pur
gatio ꝺra cōfessionē nisi aliter eā excu
set ne ipe vemat ꝺra id qđ iusta voce est
p̄stratus sed excusando eam et aliter
intelligendo poterit eam excusare. nam
excusatio p̄mens confessionem nō ad
mittitur ut ē casus singularis in. c. cū di
lecti. de accu. Ex quibz declaratur opinio
Inno. in dicto. c. q̄ sit g̃ue. v̄ba fuerit ori
ginaliter Jo. ñ. q. i. multi in glo. magna.
que ē notabilis ad hoc. et idē nota glo.
de iudi. at si clerici in glo. sup v̄bo. nō te
net. v. ſ pone clericus. hoc vera q̄n ꝺfessio
deducitur in p̄bacōne in iudiciū. sed si ut
dictum ea p̄bata habet locum dictum
. c. quam sit graue.

¶ De collationibus. et reseruationibz
beneficiorum. .clxxxiiij.

Beneficia collectorum vel succollecto
rum semel reseruata. licz dicerent esse col
lectores et officium eorum cesset semper
manent reseruata. nec aliquis de eis di
sponere potest p̄ter q̄ papa. propter de
cretum pape quia semel fuerunt affecta
que affectio nunq̄ tollitur nisi per collaci
onem pape postea subsecutam. et quia
semel erat ablata potestas ordinario con
ferendi per huiusmodi reseruacōnes nisi
restituatur hmōi ptās et tollatur impe
dimentū nunq̄ poterit se intromittere de
illis beneficijs. pro hoc alle. iura cōmunia
de ap. ut nostrum. de of. ordi. pastoralis.
de preben. statutū. li. vj. et de elec. si eo tē
pore. e. li. Quā conclusionem intellige ve
ram de beneficijs tempore collectorie. vel
ante obtentis. secus de post obtinendis
vel obtentis q̄ post finitū officiū nō sunt
reseruata. pro hoc etiam faciunt declara
tiones domini vbam. v. et domini gre
gorij. xj. que habent. q̄ si papa mandet
p̄uideri de aliquo certo beneficio certo
modo vacante vel vacaturo. si ex aliqua
causa huiusmodi promisio non poterat
sortiri effectum michilominus tamen hu
iusmodi bñficiū manet reseruatū Sed vi
di dubitari vtrū hmōi repuatio deberet cē
seri gñalis vel spālis. et fuit determinatuz
in rota et etiaz p vicecācellariū q̄ spālis.
¶ Addicō. Adde hic decisionē q̄ ē infra
in antiquis numerō. cxcj. que sic incipit.
Itē nota q̄ vbi papa repuat bñficia. cō
¶ Alia. Pone q̄ ordinarius infra mēsem
datū expectāti ante tñ acceptacōez ipius
de facto ꝺtulit cuidam bñficium vacans
quod cadebat in gratia dicti expectan
tis ad supplicationez eius cui ordinarius
contulit deinde papa mandauit certis iu
dicibus q̄ illā collationem ordinarij au
ctoritate apostolica confirmarēt si a die
date p̄sentū non esset alteri ius quesitum
queritur an ꝺfirmacō teneat et etiā p̄uisio
facta expectanti. Et videtur q̄ nō post q̄
papa manum apposuit mandando cōfir
mari collationē ordinariam quia p talem
manus appositōez videtur ad se totū ne
gocium aduocasse et sic executoris et cu
iuscūq̄ alterius inferioris manus ligate
fuerūt. ar. c. ut nostrum. de appel. et de of.
ordi. pastoralis. pro hoc faciunt nota. per
Inno. hosti. et Jo. an. in. c. cum dilectus.
de iure patro. vbi dicunt q̄ si papa de pu
tat certum prouisorem et beneficium re
seruet p aliquo in certa ecclesia. et talis
p̄uisor antq̄ p̄uiderit moriatur q̄ ꝺferendi
ptās illud bñficiū remanet penes
papam. nō autē reuertitur ad ordinariuz
collatorē. hoc idem etiaz tenet cō pos. in. c.
capituluz. de ſptis. v. q̄ si executor. vbi
dicit q̄ si prouisor datus per papam pro
uidit. prouisio tamen est nulla. quia tale
beneficium intelligitur affectum adeo q̄
in illa vacatione per alium inferiorem a
papa de eo disponi nō potest. ad idem fa
cit quod notat. Inno. c. et Jo. an. in. c. in
ter dilectos. de excess. prela. In oppositū
videtur quia p solū mandatū de conferē
do sicut nec p mandatū de p̄uidendo non
ligatur manus cuiuscūq̄ potestatem cō
ferendi habentis. quo minus p̄uisio fa
cta p eū valeat. ut in. c. quia cunctis. ſ.
quia ex parte. v. non sic autē. de concess.
pben. li. vj. nisi papa expresse beneficium

reseruasset sue dispositionis vel decretū apposuisset in tali mandato vel suam volūtatem alias expresse declarasset seu insinuasset dictis iudicibus vel interdixisset ut ibidē notatur sup̄ verbo. exp̄matur. et sup̄ verbo. insinuet. Et p hoc rñdetur ad vnā rationē factā sup̄ in contrariū qm̄ papa nō videtur ad sē negociū aduocare nec manū apponere nisi exprimat q̄ nullus alius possit disponere puta reseruando disponendo. seu decernendo per premissa. vnde credo primam partem veram q̄ simpliciter mandāndo p̄uideri de beneficio vacāte videatur manum apponere etiam si alias non reseruat. Aliqui tamen respondent ad ura allegata quia illa omnia loquūtur vbi papa mandat p̄uideri de beneficio vacaturo. quo casu non est verisimile q̄ per tale mandatum velit manus ordinarij ligare vel beneficium afficere. etiam si de certo beneficio vacaturo mandet p̄uideri puta tali illō exp̄sse nōiando Sed nō video rationē diūsitatis inter beneficiū vacās et vacaturum cum casus vacationis euenerit. et eadem ē ratio utrobiq; vnde crederem secundam partem veriorem de iure. et sic promissio expectantis sit potior et confirmatio per cōsequēs inualida censeatur per regulam hic allegatam. et ita tenet cancellaria videlicet q̄ per solam manus appositionem pape siue prouideat de vacante siue de vacaturo aut mandet prouideri seu alias disponi etiam de incerto. q̄ tunc beneficium sit affectum et clause sint manus cuiuscūq; inferioris collatoris. Et adde hic vnā decisionem que est infra in antiquis numero .xxxix. q̄ sic incipit. Item nota q̄ vbi papa p̄uidet alicui psone falsa cā delegata tē.

¶ De sñia et re iudicata. .clxxxv.

¶ Probabilis causa litigandi licet excuset a condemnatione expensarum. prout legitur et notatur in. c. finē. de dolo et contu. tamen non a cōdemnatione fructuum. qui sunt officij seu beneficij. de offi. ordi. p senti. li. vj. et debentur beneficiato. ut ibi. Et licet quis dici possit bone fidei possessor in casu ante litem contestatam. tamen post litem contestatam dicitur malam fidem habē. si fuccūbat. ideo tenetur ad restitutionē fructuū et sic debet eos custodire et non consumere. prout legitur et notatur in. c. in litteris. de resti. spo. per Innoc. et hostien. et p doc. et tī. grauis.

¶ De sñia et re iudicata. .clxxxvj.

¶ Sicut actor p̄t gñaliter cōdemnare in fructibus possessorē. ita gñaliter p̄t executor hmōi sñie absq; aliq; citatione monere dictū dēnatum. ut de illis satisfaciat victori infra certum terminum. infra quem tamen potest venire et allegare se illos nō percepisse. vel eos in vtilitatē beneficij cōuertisse. et simlia. quod si nō fecerit sententia excōmunicationis propter hoc prolata est iusta. nec relaxabitur nec plene fuerit satisfactum quia pro re iudicata extitit promulgata. ar. notatorum in. c. solet. de sen. ex. li. vj.

¶ De p̄curatoribus. .clxxxvij.

¶ Si procurator habens mandatum substituendi et reuocandi et reassumendi toties quoties sibi videbitur expedire. licet substitutio de totaliter trāsferat p̄tātem suam in aliū et p̄testetur q̄ amodo de causa hmōi non velit se intromittere. michil omnino tamen postea etiam re non integra quomodocūq; voluerit potest onus p̄curationis in se reassumere et ulterius in causa p̄cedere poterit. p̄ter formam mādati antedictā. p̄ q̄ allegat ea que lege et no. in. c. liez. de p̄cu. li. vj. p quam reassumptor videtur suū substitutū reuocare sicut dñs ut in. c. si quē. de p̄cu. e. li. p̄t tñ si substitutus post huiusmodi tacitam reuocationem procedat. acta per eum ratificare. Secus vero si exp̄sse reuocauerit et sibi buerit ne p̄cederet. pro quo alle. nōta in. c. ex parte decani. de sēptis.

¶ De appellationibus. .clxxxviij.

¶ Si ps realiez in cā appellationis a diffinitiua interposita coram auditore hmōi cause in curia sup̄ libello dato per actorem

in negocio principali litem contestetur poterit postea nichilominus agere de et sup attemptatis post et extra suam predictam appellationem in ptibz interposita et ea petere reuocari quia in hoc est ꝑuilegiata huiusmodi actio ac ante omnia in quacūqz parte litis est expedienda ut in c. nō solū de ap. li. vj. nec p litis contestationem videtur renunciasse huiusmodi ꝑuilegio. tum qz ad hoc cōpulsus p iudicem et nō voluntarie hoc fecit. tum qz licz actor dixisset se spoliatū quibusdā rebus p reum et reus sup hoc fuisset litē cōtestatus tamen reus ibi etiam poterat dicere et excipere se vltimo spoliatū eisdem rebz per actorem et petere hmōi spoliationez reuocari per viam nullitatis siue attemptatorum qz vltima spolia cō siue violentia semper purganda est. iuxta nōta in c. fi. de ordi. cog in.

¶ De re iudicata. et de ap. ·clxxxix·

¶ Auditor qui pronunciat beneficium alicui debitum proludendo de ipso iuxta clem. Auditor. de ꝛeptis. potest etiam cōdemnare ex officio in fructibus a tempore mote litis per possessorem perceptis. etiam in libello nō petitis. de iure patro. cū dilectus. de offi. dele. cum causa. quia fructus sunt accessorij ad beneficium et veniunt a tempore mote litis. ff. de vsu. l. videamus. et l. mora. ¶. in bone fidei ar. etiam in c. cum ecclesia sutrina. de causa pos. de ꝓben. dilecto. in fi. et faciunt notata p Inno. de re iudi. cum super. et. c. grauis. de resti. spo. et ibi p Inno. et hosti. et de ꝓben. dilecto. in fi. vtrum et quando veniunt ex officio vel ne fructus percepti.

¶ De volo et contu. et de ap. ·cxc·

¶ Licet ficte contumax a sententia diffinitiua infra. x. dies a tempore scientie cōputandos appellare possit ꝓut legitur et notatur. in clem. causam. de elec. et in cle. si ante. de volo et contu. tamen ea que fiunt post. x. dies a tpe placōis sue et ante interpositoz ꝑdce appellois p iudicē seu executorē valētz tenēt nec reuocabūtur per modū attemptati seu nullitatis. sed beneficio mūsticie vocto et ogmto de hoc in causa appellacōis. ratio. quia statim lapsis. x. diebus iudex nō tenebatur plus expectare sed poterat et debebat ad executionem procedere. de offi. dele. pastoral. de re iudi. quod ad cōsultationem. de testi. significauerunt. de elec. cum dilectus. et sic dicebant omnia intelligendum. c. non solum. de appel. li. vj. quod quidem .c. dicebāt aliq nō habere locū in sententia execōis infra ecc. x. dies datos ad appellandū ꝓmulgatā ꝓpter notata in. c. venerabilibus. ¶. porro. per Jo. an. et. c. licet. de sen. ex. li. vj. licz Jo. mo. extra in. c. is cui. e. ti. ¶. fi. archi. vero ibi et i. c. nō solū. vide sibi extravagantem in hoc ꝑm Jo. an. in nouel. qui remittit ad spe. ti. de ap. ¶. de offi. ꝛ. si vero. et ibi de hoc.

¶ De appellacōibus. ·excj·

¶ Si auditor qui tulit sententiam diffinitiuam licet retulerit appellationem interposite ab eadem. et terminum decem dierum prefixerit ad prosequendum. ut est moris. si postea cōmittatur sibi huiusmodi appellationis desertio de illa potest cognoscere quia alius articulus est a principali. et quia de iure commum iudex qui tulit sententiam diffinitiuam si pars nō est ꝓsecuta appellationē suā infra terminum a iure vel ab hoīe ꝑfixum potest et debet illam exequi. de appella. personas. cū sit. et. c. reprehensibilis. et de offi. dele ga. c. pastoralis.

¶ De resti. spo. et de iure pa. ·excij·

¶ Sufficit presentatio a laico alicui episcopo ad aliquam ecclesiam et mstituto p eum. si agat possessorio quo ad colorādū petitorium decere de huiusmodi institutione. licet non deceat de ꝓsentacōne q modicum iuris cōfert. de offi. le. dilectus. et qz sola cōfirmacō supioris licet cassetur electio tuetur possessorem et omnia facta per eum. ut legitur et notatur. per Inno. et hostien. de elec. nichil est et de resti. spo. in litteris. per eosdem et. c. quia cunctis

de concess. plen. ver. si vero. li. vi.

¶ De attēptatis. et de appel. excij.

¶ Quo ad reuocacōez attēptatoꝝ post appellacōz interposita a diffinitiua nō sufficit ꝓbaé p ꝓfessionē ptis appellate fuisse appellatuz. nꝫ ꝓbetur infra. x. dies. et p habētez ptātē appellacōez hmōi interponere. de elec. cū dilcūs. et ibi no. m. fi. et sic dicebāt dñi intelligēdū. e. nō solū. de appli. vi. ¶ Additio. Optz ꝙ ꝙ duo ꝓbet appellās ꝓmo se appellasse scdo ꝙ ꝙ. x. dies appellauerit ꝙ nō seqtur tiis appellauit ꝙ infra decē dū appellauit ꝙ ꝙ dic solēmtatē extrinsecā illaz ꝓbare dz. l. quecūqz. ff. de publi. ſm ꝺpos. in dcō. c. cū dilcūs.

¶ De restitucōe in integrū. excij.

¶ Per litis ꝺtestacōez factā in cā restōis in integrū pncipalr intētata pclusa ē via ꝺgmcōis ꝑambule de lcione seu iniusticia sniarū adūsus ꝙs petitur restō. de qua loquitur Inno. i. c. tū ex lītis. et in. c. audi tis. de resti. i mte. ꝙ illa ē ꝙdā dilacō que cessat post litis ꝛt. de re iud. int' mōsterū.

¶ De Rptis gtiosis ꝛ de of. dele. excv.

¶ Si epus hns ptātē purificādi gram in ꝺūi forma pauperū alis duobz etiā deputatis in casu quo nollet vel nō posſz hmōi actū exécere alteri ꝺmittat vices suas. ꝙ hmōi graz purificet. tenet ꝛ valz hmōi ꝺmissio. ita ꝙ purificacō pō hmōi ꝺmissōz facta p alios duos nō valt. ꝙ ꝺmittēdo vidz mādatū ꝑpe adimplere. et hic cessat ptās alioꝝ collegarū. Intelligi aūt dz volūtas hmōi ſm dispoſicōez iuris ꝺūis vidz ꝙ p se vel alīū ſ faciat. ꝺ of. dele. indices. i. cle. e. ti. q̄sus. et. c. pastoralis. ¶ Additio. Ego habui istaz cām de facto in cā xancten. ꝓtende q̄ꝺbatur inter quēdā hermānū gruter agentez ex vna pte et cōra dū se defendētez ex altera. nā hermānus habebat gram i forma pauperuz in q̄ erāt sibi dati tres executores ad illā exequēdā videlz dñs archiepus Colomen. cū clausula ꝙ si ipe nō posſz á nollet mandatū aplicū exequi ꝙ tūc duo alī i bulla noiati exequerētur. dñs archiepus recepta bulla scpſit illis duobz coexecutoribus suis ꝺatis in euētū ꝙ libēter volebat mādatū aplicum exequi. ſ ꝙ erat p tūc certis alis negocis sue ecīe occupatus ꝺmittebat illis ꝛ cuilibz eoꝝ in solidū vices suas donec eas duxerit reuocādas. illi duo executores recepta lra archiepi sulmiauerūt pcessuz suū se executores a sede aplica noiantes. nō aūt sb delegatos archiepi q̄ executores cōmiserūt alis vices suas ut in forma. fuit reuocatuz in dubiū an ꝓuiſio facta p dcm sb delegatū valeret. Et aliqbz ex dñis auditoribz videbatur ꝙ sic. ꝙ dñs archiepus colomen. in ꝺmissione q̄ fecit alis ꝓtestatus fuit se p arduis negocis sue ecīe occupatū ideo eis cōmittebat vices suas p q̄ verba videbatur purificata ꝑma ps dispūctiue. et condicōis videlz si nō poterat. dato eni ꝙ ꝓtestaretur velle exquo tñ fatebatur se nō posse. sufficit. de re. iud. in alternatiuis. li. vi. nam sola assertio sua sufficit q̄ ad ſ ut de impotētia sua cōstet. ut i. c. sciscitatus. de Rpt. et i. c. prudētiā. in pn. de offi. dele. ista nāqz eq̄pollere vidētur si q̄s dicat se nō posse vel se fore p arduis negocis occupatū. imo ſm uſitatū modū loq̄ndi. q̄ attendēdus ē. de spō. ex lris. hoies volētes se excusaé ꝙ nō possint filia ꝛ ꝺba inuenīt dicētes se malis gruioribz occupatos. sufficit ꝙ ꝙ p equipollētia ꝺba ꝓtestatus fuerit se nō posse. ar. c. lz ex q̄ꝺaz. de testi. nec vidz sufficé ꝙ illis duobz ꝺmiserit vices suas exquo fatebatur se nō posse. qz nec illi tenebātur suā sb delegacōnē recipe imo ꝺsulte fecerūt nō recipiēn. utz de offi. dele. sup questōnū. ¶. si vero duo. Et istis forte racoibz motus auditor q̄ habuit cām i ꝓma instātia credēs verificatā illā clausulā si nō poteris ꝛc. et ob hoc ptātem in dcos executores i euentū datos trāslatā tulit snīaz p dicto hermāno ꝛ sibi adiudicauit ꝓtēdā vigore ꝓuisionis facte p sb delegatū ipoz. Ego in scda instātia cām hns ex ꝺmissione michi facta i cā appellacōis dubitauī de uribz dicte snie motiuis ꝛ rōmbz ij. scptis. nā in casu nro fuit facta ꝓuiſio a sb delegato pdcoꝝ duoꝝ executoꝝ. ꝙ ꝓuiſio nulla. ꝺseqntia ē nō. añcedēs sic ꝓbatur. aut dicti executores ꝓcesserūt ut

subdelegati archiepi colomen. aut tan⁹ delegati immediati dati a ꝑpa ꝑmo casu certū ē q; sb delegate nō potuerūt. ut. l. a iudice. C. de appel. e. ti. c. cū cām. et de re iudi. cū bertoldus. nec voluerūt ut sb delegati ꝓcedē put ex ꝟbis eox apparet ꝫ tm ut executores pncipal⁹ reputati ex vi clausule. q; si nō oēs rē. Aut ꝓcesserit ut delegati siliter ꝓcedē nō potuerit. qđ sic ꝓbo. nā ipi fuerūt delegati i euētu odicōmis⁹ nō aliter q; odicō nōdū extitit igit ob defectū odicōis nulla ut delegati potestatē habuerit. osequētia nemo negabit. accedēs aūt q; odicō nō euenēt ꝓbat q; velle á nolle osistit i animo q; nō meluis ꝗꝟbis declarari pt cū ad ꝫ instituta sint ꝟba ut mēus intrinseca manifestēt. ff. de sup. le. l. labeo. et qđ no. i. q. i. dedit. ꝓpter ea dicim⁹ q; ꝟba dicuūt intētionē. de ꝟ. sig. intelligēda. cū ocor. qñ eni de nō volūtate alicuius q̄ritur nō aliter ostaē pt ñ demū interuenēte requisitōe vel protestatōne illi⁹ scōm arch⁹ iō. de of. del. cū pluēs. sup ꝟ. impediri. i fi. et vidē q; nceria sit trina requisitō ut no. p glo. i cle. dudū. ō sepl. sup ꝟ. requisuerit. ñi i casibz in q̄bz vmca requisitō sufficit ut no. p glo. in cle. i. ō dei. sup ꝟ. facta. z. Ité q; omitténdo alteri dicat posse ꝓbat nā in oīi actu q̄ pt p alū phibeās dr posse si p alū pt q; ad iuris effectū. alioqñ repugnātiā manifestā implicaret si dicerē de iure possuz tale qđ z p me ipm z p alium facé et licz de facto p me nō possim. p alū tn possuz. g; verū ē dicē q; nō possum. abusiua foret ista oclusio qđ demōstro tli rōne. in oīi eni actu elicitēdo oportet ut ibi adsit ptās iuris z facti. alioqñ altero deficiēte tlis actus de iure nō sbsistit. ut in dicto. c. sclsitatus. et ois actus a potētia egredit. ꝟm Io. mo. de reg. iur. actus. li. vi. modo sic fingamus q; delegatus ꝫpe solus z in solidū datus de fcō impeditus alteri sb delegat. si sb delegatus ꝓcedit nullus dubitabit quī ꝓcessus teneat alio nō obstāte. iste eni ꝓcessus iuris mētā attribuitur sb delegāti iuxta regulā. q; p alū fac. de reg. iur. li. vi. tūc arguo sic aut factū dicet ab eo q; nō potuit. et ꝫ ē falsū q; ꝟm ꝫ nō teneret. ut. s. p bam. g; fcm⁹ dr ab illo q; potuit. ex q; sequitur q; ille q; nō p se p alū tn potuit. potuisse dr alioquī adhuc aliud absurdū sequet videl⁹ q; delegatus ꝫpe sup articlo p alū explicabili si esset de facto impeditus non tn adeo quī posset alteri omittē nō omittē de excusatus esse qđ ē falsissmū q; ꝫ sequetur. p bo. nā ꝟm de is q; p alū pt nō posse dicitur si per se nō possit. Sed ultra posse nemo cogitur. g; rē. Cōcludo ergo q; in terdū istud nō posse refertur ad psonā onerati excusandā ita q; obligatus est oīno p se facē si pt et tūc bñ pt fieri diuisio vel separatio tlis. videl⁹ iste nō pt p se. pt p alū. et sic pt z nō pt. Aliqñ refertur ad iuris effectū et tūc talis separatio nō dicit q; tūc est verū dicē simpl⁹. ꝫ pt vel nō pt. q; si nec p se vel p alū pt. verū ē dicē q; nō pt. si aūt p se vel p alū verū est dicē simpl⁹ iste pt. ut in regla i alternatiuis. Committēde igitur executor alteri vices suas mādatū aplicū exeq̄tur cū effectu sive de fcō i ꝓpa psona possit sive nō possit q; de ꝫ nō est ꝗuatus ut oīno si possit ipe faciat dūmō nō maliciose se exonet. exq̄ g; nō ē impeditus i omittēdo imo omittē pt et de fcō omittit verificat⁹ utrūq; videl⁹ q; vult et pt. exquo de fcō pt id quod de iure potest illa aūt clausula p quā i euētum q; nō possit á nollet alī facēt dr intelligi qñ casus esset q̄tū ad nō posse. ō inē vel de fcō nec p se nec p alū possit. puta q; excōicatus vel aliter inabilis esset ad cōmittēdū de iuē. ꝫ qñ tlē impedimētū nō cōcernit pt ātez sb delegādi tūc sme dubio pt libere alteri omittē vices suas z ꝫ meo videre clare volūt glo. i dcō. c. cū pluēs. de offi. del. sup ꝟto. recusaret. ibi. et qđ dixi de delegato impedito collegā ꝫ casu posse ꝓcedē. verū mtelligo mh ille q; melvam sb delegatū daret. et sic p dictā glo. habetur q; collega q; hī iurisd cōnē sue. et m euētu q; alter nolit á nō possit illo pncipali sb delegāte mil pt qm sufficit q; p alium possit ut predixi.

De appellacōibz. exevi

Si ab excōicacōe vel excōicacōis remtrusione lata á fcā ꝓpter oblumaciā. puta q; ps rea noluit rndere libello. appellet. et audito i ꝑmo p iudicez appellationis

inhibeatur et post hmõdi inhibicõnem
p̃mus iudex p̃cedat. totus p̃cessus est
nullus p. ℭ. ñ. in. c. nõ soluz. et in. c. rõna.
ℭ. si vẽo. ỽ appel. li. vi. nec obstat q̃ p̃dcã
remtruho videatur alius et sepatus ar-
ticls a negocõ p̃cipali. qõ nõ est verũ. q̃
ipa remtruho ẽ fcã occasione et rõne ne-
gocij p̃cipalis q̃ noluit rn̄dere libello ꝛ
litem contestari in causa principali et
si remtrudẽdo vel excõicãdo gꝫ aut eum
i totũ erat suspensa iurisdictõ. p. c. ad hec
si i vna. de app. Secus vero si fuissent ꝛ ces-
sent diuſer distincte cãe tũc enĩ lz essẽ ap
pellatũ in vna nõ ꝓpter ꝟ retardare cẽ ꝓ-
cessus i alia. de ap. sup eo. et i dcõ. c. ad ꝟ.

¶ De re iudicata. ℟ica. cxcvij.

¶ Pro reo excõicato absente ꝛ se p̃ procu-
ratorẽ defendẽte. pt ferri sntia absolutoria.
ꝟ nõ ad indicatoria. ar. eo ꝛ q̃ legũtur et
no. in. c. cũ inter. ỽ excep. et p ꝟ allegaba
tur in rõne. l. q̃ nis indubitati. C. de adul.
faciũt etiã no. in. c. p̃tuas. de appel. videlz
q̃ p reo contumace absente pt ferri sntia
absolutoria vel mfirmatoria.

¶ De p̃bendis. ℟ica. cxcviij.

¶ Acceptacõ facta p excõicatũ valet et
tenz. ꝟ ꝓuiso nõ p p̃mo allegabãtur no.
in. c. veritatis. de ỽo. et ỽtu. p Inno. et i. c.
decernim⁹. de sen. ex. li. vi. nã acceptatio
nõ ẽ mſi q̃dã declaracõ volũtatis quã ex-
cõicatus retinz. et ideo mr̃m nomũ ỽtrahẽ
pt. de eo q̃ du. i mr̃i. quã pol. p adul. c. sig-
ficastiverũ mſm ỽdẽ ỽtrahẽ ꝛ cẽ. ut no. i dcis
iuribz. et i. c. cũ volũtate. ỽ sen. ex. p̃terea
acceptacõ hmõi ẽ facti ꝛ non iuris. q̃ p
eã nõ acq̃ritur ius in re. sic p ꝓuisionẽ licz
ad rẽ. ut i. c. fi. de ỽcess. p̃bẽ. li. vi. ꝟ ea q̃ sũt
facti pñt exẽceri ꝛ fieri p excõicatũ. gꝫ cẽ.
ut in. c. p illoz. de p̃bẽ. in fi. de sen. ex. hvero.
Item excõicatus deportato cõparatur seu
eq̃parat. ut no. ff. ỽ testa. l. eius q̃. et mſti.
de capi. di. ℭ. mioz. et no. p Inno. in. c. q̃lr
et qñ. ñ. ỽ accu. Sz deportatus retinet ea q̃
sũt naturalis iur̃ gẽtiũ. ut in. l. q̃dã. ff. de
pẽns. et volũtas ẽ de iure naturali. gꝫ cẽ.
in cõtrariũ videt facẽ. l. oratio. ff. de spõ. q̃
aliquo p̃hibito videt oĩe p̃hibitũ p qõ
deuenĩ ad illũ. i. q. ij. quã pio. nec dz ꝺce
di vna via qõ p aliã p̃hibetur. ỽ p cu. tus.
ỽ cle. ꝺmg. c. vno. li. vi. ꝟ p̃hibitus ẽ ex-
cõicatus eligẽ et eligi. ut de cle. ex. mini-
. c. postulasti. et. c. fi. de eta. et qua. cũ bone
de ꝺsue. cũ dilcũs. et. c. cũ inter. de elc. illa
a ꝺtrario gꝫ cẽ. Item videt textus exp̃sse in
ꝺtrariũ. de p̃ben. referẽte. ubi excõicatus
nõ pt optare bñficiũ mſi absoluatur. sed
pt rn̄deri ad illũ. c. q̃ p illã opcõnẽ acq̃-
ritur ius i re. et cẽsetur collacõ. siue nou⁹
titulus. credere excõicatuz posse optare
sicut acceptare et p ꝟ possz dici valere op
tionẽ factã p excõicatũ. iuxta formã. c. fi.
de ꝺsue. li. vi. q̃ talis optio nõ videt noua
collatio. ut ibi no. p archidi. ¶ Additio.
Et adde hic aliã decisionẽ q̃ ẽ in antiquis
numero. cxxvi. q̃ sic incipit. Item nõ q̃ ex
cõicatus pt bñficiũ acceptare cẽ. et etiaz
infra in antiq̃s numero. dcccxx. q̃ sic inci
pit. nõ q̃ excõicatus maiori excõicacõne
pt acceptare cẽ. et etiã adde decisionẽ q̃ ẽ
infra i nonis numero. ccexx. q̃ sic incipit.
Item nõ q̃ hñs gr̃iam in forma dignuz cẽ.
Et q̃ ꝓuiso facta excõicato nõ valz. ut
infra in fi. ỽz. Sed an executor excõicatus
possit de bñficio p̃uidere. videñ. i antiq̃s
decisõe. cxxviij. q̃ sic incipit. Item nõ q̃
executor excõicatus pt cẽ. in q̃ decisõe ỽz
q̃ p̃cut. excõicatus repellitur q̃ astabat
ipm excõicatũ. secus si ignorẽt cẽ. ut i fi.
illius decisõis. Et ẽ rõ q̃re excõicatus p-
curator nõ admittẽ. s. ꝓpter piculũ ꝺmu
moris. ut in. c. si celebrat. de cle. ex. mi. et
illa q̃ facẽ excõicatus i iudicio valẽt. donec
opponatur exceptõ. ut no. i. c. pia. de ex
cep. li. vi. et de ꝟ vide oĩno ꝺfilũ dñi bar
tholomei de podio positũ in libro ubi ẽ re-
petitõ. c. ꝺmissa. de elc. li. vi. p balỽ. i folio
. cclxviij. Addicõ alia. Cõtrariuz videt
tenere dñs petrus ỽ peruscio. i. c. referẽte. de
p̃bẽ. ubi dicẽ q̃ sic excõicatus nõ pt impe
trare bñficiũ. de cle. excõ. postulasti. ita nõ
hz ptãtez eligẽdi alterũ ex bñficiis p se
pus obtentis eo casu quo de iure ꝺuí dat
optio. et ideo absolucõ ab excõicacõe ẽ p-
cedit hãc electõnẽ ꝛ sic ius optãdi nõ ca
dit in excõicatũ. gꝫ sibi denegabitur opcõ
de qua. in. c. fi. de ꝺsuetudine.

¶ De p̃bendis. ℟ica. cxcix.

Habens gram de bñficio si qñ vacat vel vacauerit incerta eccia qñ duxerit acceptãdũ potest acceptare beneficiũ ad cuiuscũq; collacõem psentacõem institucõem vel electionem spectat in illa eccia. non obstãte q; nõ habeat ad collacõnem epi ppositi decani ꝛc. q; ppa potest adicere formã gratiosꝛ puilegiosꝛ suis quã vult et qñ nõ exprimitur aliquis modus vmũt omes modi p ut legitur ꝛ no. de pben. cũ in illis. li. vi. et in clem. i. e. ti. et ibi glo. in glo. q; incipit istud verbũ. ¶ Additio. nõ q; qñ in gratia nullus modus vacacõis exprimitur vemit omis modus vacãdi. et p hoc vide tex. in c. ij. ibi p mortez alicuius vel alias ꝛ ꝛc. de renũ. et in c. i. de rerum pmuta. li. vi. et vide j. in nouis. decisione. cccexi. que sic incipit. ite si expectãs auctoritate aplica ꝛ ꝛc. vidi dubitari vtrũ potestas executoris dati ad puidẽdũ de beneficõ vacãte vel vacaturo extẽdatur ad bñficiũ qñ de iure vacat et nõ de facto. Et vidi q; nõ p. c. cum nostris. de cess. pb. Dicũt quidã q; illud. c. loq̃tur cum littere sũt impetrate super tali bñficio tanq̃ vacante qñ quidẽ cũ non vacet de facto videtur ſreptũ obrepticiũ ꝛ imputet sibi impetrãs q; in lris expſſit vacare bñficiuz qñ de facto nõ vacabat. secus cũ lre gñaliter decedũtur sup vacãte vel vacaturo. Racõ bona diuersitatis inter istũ casũ ꝛ p cedẽtem assignari non pt. Jo. an. vidi sentire q; in bñficõ vacãte racõ sit sez odiũ referri ptoz. sed certe magis odiosa est consenda impetracõ gñalis ꝛ vaga sup vacãtibz et vacaturis q̃ sup bñficio certo in quo nõ valet impetracõ si de facto nõ vacet. ut dixi. qñ enĩ viciat speciale impetracõez sez colorata facti possessio debz viciare etiam gñalẽ. q; ideo opatur genus q̃ ad omia qñ species quo ad quedã q̃ sub gñalitate videtur enumerata specialiter. ut. l. si chorus. dele. iij. et. l. si duobus. ff. de admi. tu. Item sciens beneficium vacare de iure et nõ de facto de facili posset confeudare mentẽ dicti. c. cũ nostris. Impetrãdo generaliter ꝛ sub nube bñficiũ vacãs vel vacaturũ ꝛ subinde dedo vacacõem facti illius bñficij sibi notã talibz aũt fraudibz occurredum est. ut in. c. quãto. de dãmortis. ita notat dñs petrus de ancarano. in. c. si ppter. de ſrẽ pt. li. vi.

¶ De pbendis. ſrica. cc.

¶ Habens gratiã in certa ecclesia potest acceptare beneficiũ vacans ꝛ situatum in cimiterio ambitu vel cappell' diuinis illi⁹ eccie. q; ps illius eccie sũt. et ideo polluta eccia censetur etiã ipa capella polluta. de ẽse. ce. vel al. c. vno. li. vi. facit. c. si ciuitas. de sen. ex. li. vi. nã si suburbia sũt de continẽtibz edificijs multo fortius capelle et cimiteriũ i. eccie contiguuz. ut in iuribz alle. Secus vero si cappella vel bñficiũ sit extra septa monasterij. siue eccle sie situatum licet capellanus vel rector illius capelle habeat aliqñ ministeriuz facere in eccia maiori puta interesse diuinis vel in festiuitatibz celebrare vel sibia. Cõsiderabitur enĩ potius corpus bñficij. et locus ubi est situatũ q̃ seruituz siue ministeriuz. qñ alibi facere tenetur. ar. l. cũ quidã. ff. de fun. instruct. et instru. lega.

¶ De feudis. ſrica. cci.

¶ Si dñs feudi demittit. seu dat alicui potestatẽ dignoscendi seu decidẽdi cãm feudalez de certis domis inter vasallos suos saluo iure suo si inde exhibẽdi inter p dictos vasallos dũtaxat procedẽdo ꝛ huiusmodi seruandis prez bonoꝝ adiudicaueritum pti. et aliã ptẽ dño feudi talis sñia lata p dño nõ valz nec tenet. q; nullo agente. nec libello dato nec lite cõtestata ẽ lata. ꝺ̃. si forsus. de lit. cont. c. vno. nec obstant ꝛba illa. saluo iure suo ꝛ ꝛc. quia illa nõ sũt. nisi quedã p testatio videlicez q; p sniam ferẽdã inter ptes sibi quo ad ius suũ nõ p iudicaretur. et sic nõ ẽ nisi q̃dã p testatio put ppa p testatur sepe in decisionibz suis. ut in. c. cũ a nobis. de testi. de appel. c. ut debitus. in fi. ut lite pendeñ. c. i. in fi. in cle.

¶ De feudis. ſrica. ccij.

¶ Pater pt dare feudũ i dotẽ filie sue sine consensu dñi q̃ tñ donatio durabit ad vitam feudatarij imppetuũ enĩ irreq̃sito dño ec in dotẽ donare nõ pt. q; ẽ q̃dã alienatio q̃

est phibita p. l. imperialē. C. i. de phi. fe. alie. et sic intelligi debz lex donare. q̄liter feuda possint alienare. pro q̄ cōclusione ē textus rotū dus. de dona. inter vi. et ux. c. nup. et ibi p Inno. et etiā per Bar. hosti. et Jo. an. in. c. ñ. de feudis. in pma glo. et in spe. ti. de feudis. C. ñ. v. xix. in fi. q̄ remittit ad nōta p eū ti. de loca. C. nūc aliq̄. v. cix. ubi tractat utruz res ēphiteotica possit dari in dotē. de quo ultio p Jo. an. i nouel. c. potuit. ō loca. q̄ timtur ad sūmā hosti.

¶ Qui filij sint legitimi. ccliij.

¶ Inferior a pncipe nō pt illegitimū legitimare. quo ad successionē hereditariam cō nec ppa possz mſi in tpali iurisdcōe sibi subiecta. put legitur z no. in. c. p venerabilē. q̄ fi. sint le. licz osti. teneat ibi oppositum. de ppa q̄ tenet hodie monarchiā mūdi et hz utrūq; gladiū de quo in. c. cām q̄. e. ti. et in. c. nouit. de iudi. et ibi vide plures racōnes Jo. de lig.

¶ De procuratoribz. ſzica. ccliiij.

¶ Licet in cā crimiali non possit intervenire procurator ex pte rei ut in. l. pnl. C. ad crimē. ff. de pub. iudi. et de accusa. c. vemēs. et. c. lz. tñ si reus accusatus vel accusandus de crimie detineatur in carceribz pt procuratorē ostituē ad se defendēduz nā dicta regula habet locū i reo. siue accusato libero secus in captio z ostricto cui nō est denegāda legitima defensio. q̄ etiā non denegaretur diabolo. si essz in iudicio de exceptū inter. q̄ si p iudicē denegaret ab hmōi denegacōne licite possz appellari. de appella. ut debitus. et. c. dilecto. pro dicta cōclusione vide no. in dicto. C. ad crimē. immo possz iuridice sustineri z dici q̄ talis possz et deberet a quolibz defendi. etiā sme mādato. per. l. seruū. ff. C. publice. ff. de pcu. et. xxiij. q. v. alias. C. in reo. alias. v. q. iij. reos.

¶ De clericis ꝺuugatis. ſzica. ccv.

¶ Si clericus ꝺuugatus a iudice seculari pter aliq̄ crimē captus z detētus. alleget se clericū et doceat de clericatu p lras ordinatoris. et pterea petat se remitti ad foz ecclasticū nō ē statiz remittendus. ñ doceat se contraxisse cū vnica et virgine. et portasse habitū z tonsurā clericales. q̄ alias nō gauderet pīlegio foi ecclasticī ut legitur z no. in. c. vnico. de cle. ꝺuug. li. vi. et de hijs q gnoscet iudex ecclasticus. et nō secularis. ar. eoz q̄ le. et no. in. c. si iudex. de sen. ex. li. vi.

¶ De clericis ꝺuugatis. ccvi.

¶ Quoz pdicti ptensi clerici ꝺuugati detenti in carceribz potest procuratorem ad agendū z defendēdū p dicto marito suo detento ostituere. tū q̄ coniūcta psona est. tum q̄ sua etiā videtur psequi iniuriā. Pro pma racōne faciūt ea q̄ legūtur et no. in. c. nōnulli. p Inno. et osti. et. c. ex pte decani. de ſpt. et. ff. de procur. hij z hoc p persone. Pro secunda racōe facit. c. de cetero. de testi. et de accusa. cum p. et ea que legūtur z no. i sūma. ñ. q. vij. p Jo. et hosti.

¶ De appellacōne. ccvij.

¶ Appellatus terminū ad psequēdum appellacōnem interpositā parti appellāti pfigere nō potest. licz possit appellacōem approbare. ut in. c. sepe. de app. et petere q̄ appellās infra terminū iuris veniat cum oībus actis. et mummētis ad curiā. vel mittat procuratorē sufficiēter instructum. Tūc dicitur procurator sufficienter instructus. q̄n portat acta iura z mummēta seu instrumēta. ut in. c. cupientes. pmo ſzōso. i fi. et in. c. i. super verbo. instructos. de elec. li. vi. in nouella. iuxta. c. cordi. de appell. li. vi. v. forum. ubi de hoc per omnes scribentes. Et vide p spe. ti. de appel. C. qualiter. v. hoc autē. ubi ponit duas racōnes. Prima est. Graue enī essz appellantez. q̄ in causa appellationis actoris vices gerit. et qui pbare habet. metiri terminū iuxta volūtatē rei et conformare se volūtati appellati. ar. ff. q̄ sat. cogā. l. de die. in pn. et. iij. q. iij. C. spaciū. v. ci autē. Sēda racō q̄ indultū a iure būficiū. ne mihi ē auferēdū. ut i regla. indultū. de regu. iuris. li. vi. et. xxviij. di. de hijs. ꝺ appellās a iure hz annum. vel ex cā biēmū ad suā appellacōez psequēdaz. ut in. c. cū sit romana. et. c. ex racōe. e. de appel. Nō p appellatū nec est in pte nec in toto sibi tollēdū. abbreuiādū.

nec etiã per eum impetrando ꝓuidendũ
ut in. c. oblate. de appel. et ibi clarus tex-
tus ꝓ dicta ꝺclusione in qua remãserũt
oẽs ꝺnim exceptis dñis egidio ⁊ gal-
hardo quibꝫ videbatur ꝺtrarium fore di
cẽdũ. videlicꝫ ꝙ sicut licet appellãti ter-
minũ iuris abbreuiare. ita ⁊ appellato lꝫ
ꝓ regulã iuñ ꝺuem nõ licet actori quũ reo
licituꝫ sit ⁊ qõ licꝫ actori licet ⁊ reo. de mu-
peti. c. i. et. ij. de reg. iuñ. nõ licꝫ. li. vi. hõme
est. ꝙ si causa ꝺmittatur simpliciter et de
plano vel appellacõne remota ꝺcidenda
ad instantiã actoris reus potest uti eoꝺẽ
ꝯpto. et eodem modo ꝓcedere ut in iu-
ribꝫ antedictis. dñs egidius tñ bñ con-
cessit appellatum nõ posse terminũ a lege
ꝺcessum appellãti ad finẽdũ cãm abbre-
uiare vel illũ terminũ infra quẽ si nõ ꝓ-
sequẽtur ꝺsereretur eius appellatio sed
terminũ etiã iuris datũ ad impetranduꝫ
vel inchoandũ ꝓsequi appellacõneꝫ dice-
bat ꝙ appellatũ sicut ꝙ appellãtem posse
abbreuiare quia in ꝑmo vertitur magnũ
periculũ siue ꝑiudiciũ fieret appellanti. in
ſcõo nõ. Ad quas racões rñdebatur ꝙ
ꝑmus terminus ad causam finẽdã etiaꝫ
ꝙ iudicem nõ potest abbreuiari ꝓut legi
tur et notatur in. c. oblate. et in clem. sic.
de appel. ergo mirũ si ſs nõ poterit appel
latus. De termino vero ꝺserendi appel-
lacõem in casu nõ ꝓsecucõis dicebatur
idem. ſñã aut loq̃mur de termino a iure
dato ad ꝓsequẽdum vel ab homine. si ter-
minus est iuris ẽ annus. nedum ad ꝓse
quendũ sed finẽdum. ut in clem. sicut. q̃
ad appellantẽ q̃ quãdocũq; voluerit po-
test impetrare ⁊ ꝓsequi appellacõem suaꝫ
infra annuꝫ. sed appellatus nequaq̃ ms
circa finẽ ãi. ut no. in. c. oblate. Termi-
nus vero hois ꝑfigitur dũtaxat ad pro-
sequendum ⁊ nõ ad finẽdum. ut dictuꝫ
est. infra quẽ si appellãs non inchoauerit
proseqũputa impetrando vel iter arripi
endo ſm aliquos ꝺserta est appellatio.
et redibit ad iudicẽ a quo appellauit. ut
in. c. pſonas. et. c. cũ sit. et. c. sepe. et in. c.
reprehensibilis. de ap. loquẽdo igitur de q̃-
cunq; termino semp ꝑ eius lapsũ induci-
tur ꝺsertio appellacõnis. g ſm opinionẽ
dñi egidij essꝫ absurdum dicẽ partem ap
pellãtẽ ꝑ appellatũ astringi ad suã ap-
pellacõne ꝺserendam. ſñ obstat regula
non licet actori. de reg. iuñ. nam quilibꝫ
renũciare potest iuri ꝓ se introducto. de
regula. ad apostolicã. in fauorem eni ap-
pellãtis est ãnus indultus a lege ad ꝓse
quẽdum ⁊ finiendũ appellacõnem suã. ut
in iuribꝫ ꝑalle. cui fauori potest renũcia-
re si vult et seipsum artare et breuiorem
sibiipi terminũ assignare. mos eni in hoc
gerẽdus ẽ sibi. de resti. spo. c. i. sed nullibi
reperio tautũ hũc fauorem ꝑ partꝫ ad-
uersam fore auferenduꝫ. ergo ⁊ cẽ. qõ eni
ob fauorẽ alicui concessum est in eius le-
sionẽ nõ ꝺbꝫ retorqueri. de reg. iuñ. ꝙ ob
gratiam. li. vi. Ad regulã. nõ ꝺbꝫ licere
actori. ſñ ꝺebatur per vnũ de dñis illam
ꝓcedere ubi est ꝑ omia equalitas racõ-
nis. ut ecce. sicut appellatus potest petere
iudicẽ appellacõnis quia hoc voluit ap-
pellans. ita appellans ꝑmittẽdo potest re-
uerti ad iudicẽ a quo appellauit q̃ hoc
voluit appellatus et ꝑmittendo ꝓsumtur
ꝙ hoc velit appellatus ita in ꝓposito per-
mittitur appellanti siue ꝓsecucõnis termi-
num ꝑfigere quia ꝓsumtur ꝙ hoc velit
appellatus ut sic vel cito causa appellati-
onis terminetur et appellãs ad iudicem
a quo remittatur vel ꝙ sic artetur ꝙ sua
appellacõ ꝑ non ꝓsecucõem ꝺseratur vel
ut citius tpus datũ a lege appellanti ad
ꝓsecucõnem ꝓuidiatur in ꝑiudiciũ ap-
pellantis. sed nõ est verisimile ꝙ placeat
appellanti ecõtra quia cessat ꝑdicta racõ
et semper tendẽtur in suũ ꝑiudiciũ qõ est
cõtra ꝑuilegiũ iuris dantis sibi longius
tempus qõ sibi per factũ appellati ita ar
taretur. mõ lꝫ sit verisile. ꝙ i fauorabilibꝫ
q̃s libẽter ꝺsentiat tñ nõ ẽ ita i odiosis.
ut in. l. mutus. cũ ibi no. ꝑ Cy. C. de ꝓcu-
g̃ non ẽ racõnis idẽptitas utrobiq; nec
obstat. c. cordi. C. post ſñ. q̃ ibi appellatus
ꝑt artare appellantẽ nedũ ad ꝓseq̃nduꝫ
cãm applõnis ſ etiã negocij ꝑncipal m
curia si ſs voluerit ⁊ tetat g̃ multo fortius
terminũ coartare. ſñ. dupl. Primo per
hmõi peticõeꝫ siue ꝑncipalis cause i curia
ꝓsecucõꝫ ml ꝺpit appellãti. imo ꝺsequitur
qõ mitẽdit. nã ꝓsequẽdo appellacõeꝫ suã
si ꝑonunciaretur bene appellatũ et male

ꝓcessus ꝓpter qꝰ appellauit. habz intentum ⁊ hic nō remittetur ad iudicē a quo. ſz negociū ꝑncipale remanebit in curia penes iudicez ad quē. ut legitur ⁊ nōtur i. c. cū in eccia. et in. c. ut debitus. de appel. & multū releuatur in hac ꝓ omiſſo articlo appellacōis ut hic euitetur circuitus cog noſcatur de negocio ꝑncipali. de quo tñ non cognoſcetur niſi circa finē ām a iure indulti. et hic p ꝓdictā peticōnē appellati de qua in. c. cordi. nichil ꝓderit ſibi de tpe ꝓſecucōis appellacōis. imo ſm me augetur ⁊ duplicatur ſibi tpus. nā ubi aliaſ nō fieret ꝓdicta peticō appellās nedū deberet incipe ꝓſequi appellacōnē ſuā. ſz etiaz finire infra terminū iuris. ut in cle. ſic. s. alle. at ubi appellatus vult. et petit ſm formā. c. cordi. tūc ſufficit ſibi mittere procuratorē ſufficiēter inſtructuz. circa finē ām ad ꝓſequēdū. et incipe ꝓſequi negociū ꝑncipale. ſic hz duos ānos. ubi alias nō haberet niſi vnuz. ſi igitur grauaretur in aliquo ex dicta peticōne appellati releuaretur in alio. videlicz in termio ad finiēdū ut ꝑfertur. et hec ē ſcda racō. p aliās racōmbz vide Inno. et Jo. mo. ſup verbo. volūtate. in. c. cordi. et plenius p Jo. an. in nouel. dñs vero Robertus nō declinauit. nec ad vnā ptē nec ad aliā. ſz dixit ſe velle deliberare. q̄ poſtea deliberatus dixit ſe tenuiſſe. qꝰ licz appellatus nō poſſz ꝑfigere terminū appellāti ad ꝓſecucōnē ſue appellacōis p rōnes ſupius tactas. tñ ſibi ipi ⁊ ꝓſecucōi ſue ꝑt terminū ꝑfigē. ſed non video quid operetur hmōi ꝑfixio. cū appellās poſſit michilominus uti termino iuris. eſſz enī appellatus fatuus q̄ haberet ſniam ꝓ ſe artādo ſe ad ꝓſecucōez ad quā nō tenetur. ut nōtur p doctores i locis. s. alle. et lez ff dixerit. Spe. et Inno. in. c. cordi. inciēter tñ ambo recedūt ab hmōi opinione. dicētes verius appellatū nullū terminū ꝑfigere poſſe. niſi terminū iuris. et in ff reſidebāt q̄ſi omes omnino.

¶ Additio. Hec peticō nō vidz neceſſaria in cauſis bñficialibz. ut dicit Jo. an. in. c. cordi. ſup verbo. petierit. in pn̄. q̄ remittit ad no. in. c. i. de cle. li. vi. et tene qꝰ ibi dz. et J. ꝓx. deciſione poſt pncipium. Addicō alia hāc peticōem facere nō ꝑt appellās reſtracō q̄ appellatus tenetur ſoluz ad ꝓſequēdū appellacōis articuluz nō aūt negociū ꝑncipale. racō rōnis ē q̄ ante ſententiā ipe aſſerit ſuā appellacōnē fore legitimā cuius vigore ad iudicē appellacōis ꝑtēdit ꝑncipale fore negociū deuolutū igitur appellato reſiſtē nō ꝑt petenti id ad qꝰ ipe appellās ꝑncipaliꝫ tēdit. ſed appellatus appellacōi reſiſtendo innuit ꝑncipale negociū nō fore delatū nō mirū & ſi p appellātē ad portādū acta ꝑncipalis cauſe cogi nō ꝑt cū ipe tēdat ut cauſa ad iudicē a quo remittatur ⁊ fiat conſequēter ꝺ demna racō expenſaruz. ut no. in. c. interpoſita. C. iij. de ap. et per Jo. an. in. c. cordi. e. ti. li. vi.

¶ De appellacōibz. ccviij.

¶ Expmiſſis igitur inſurrexit aliud dubiū ſi iudex deferat et terminū nō ꝑfigat appellatus tñ petat q̄ veniat ad curiaz cū ōmibz actis ⁊ mumimētis. ut in. c. cordi. et ſic appellās annū ad ꝓſequēdū a iure ꝑfixū habebit utrū appellato veniēte circa finem ām. et petenti ꝓcedi in negocio ꝑncipali ꝓcedi poterit ſine noua citacōne. i abſentia appellātis p audiētiā. volebāt aliqui dicē ⁊ maior ps dñoz q̄ opus ſit noua citacōne. per. c. ſepe. et. c. oblate. de appel. ubi apparet q̄ etiā qñ appellacō recipitur a iudice. et terminus ab ipo vel a quo cāte ad ꝓſequendū appellationez ꝑfigitur. q̄ quidē termius lz habeat vim peremptoriā quo ad appellacōem ꝓſequēdū. tñ illo elapſo opus eſt noua citacōe. quo ad ꝓceſſum in negocio ꝑncipali. ſed anteq̄ tranſeam ulterius rñdeo hoc eſſe verū qñ appellatus nil fecit. nec petiit q̄ appellās veniret vel mitteret ſufficiēter. at ubi ff petēt ⁊ iudex deferret credere ff dubio tñ q̄ niſi appellās veniat ⁊ mittat ſufficiēter. q̄ circa finē ām poterit p audiētiā in negocio ꝑncipali ꝓcedi. et ſic intelligo Inno. q̄ alle. ꝓ contrario. in. c. cordi. ſup verbo. petierit. ibi & habit locū cū cē. et ſup verbo. appellās. ubi ponit duas deciſiones quarū ꝑma ē ff. q̄ qñ ps appellata petiit ut appellās veniret cū oibz actis ⁊ mumimētis cē. niſi veniat in termino iuris vel hois. nō habebit remiſſionē ſiue nouū terminuz ꝓ eis

ꝑ ducẽdis imo eis nõ expectatis pro-
ditur in causa ulterius ꝑ q̃ mil allegat-
ſ ꝑñt allegari ea q̃ nõ in c. statuimus. et
c. cupientes. de elc. li. vi. Scõa dclusio est
ista q̃ q̃n mil petijt appellatus. ſ tm̃ termi-
nus est appellãti ad ꝓſequẽdũ appellcõem
ꝑfixus p iudicẽ. q̃ nedũ in cã appellacõis
sed etiã in cã pncipali ꝑt procedi ſme ulla
citacõe. alle. c. veniẽs. de renũ. licz aliqui
ſm eũ otradicãt. tñ ipe videt residere in p-
dicta opinione quã credo verissimã. dũ-
modo appellacõ sit recepta a iudice. vel
approbata a ꝑte ꝓut suppletur in c. Nico
lao. p Jo. de lig. ar. ecvmus notule. her.
in c. cũ causa. de re iudi. in pn̄. alias enim
nõ ꝓcederet dicta dclusio Jnno. q̃ sola
termini ꝑfixio nõ operatur dlacõnem nec
dvolucõem negocij pncipalis ad curiã.
prout legitur tno. p Jo. an. et archi. in c.
cũ appellacõibz frivolis. et p spe. in ti. de
ap. Q. quasr. v. porro. ubi dic q̃ termini
ꝑfixio mil operatur n̄ q̃ p neutrã ptiũ pos-
ſint antea lre sup appellacõe impetrari et
q̃ dũtaxat sufficit mittere procuratorez ad
curiã. ut in d cõ. c. meo lao. de appel. at ubi
iudex dfert t terminũ ꝑfigit tũc ptes ne
dũ ad impetrãdũ t contradicẽdũ sed etiã
sufficiẽter instructũ ad totã causaz dbẽt
mittẽ ad curiã et ſ nõ ex vi ꝑfixiõis ter-
mini. ſ dlacõms iudicis. q̃ dvoluit t trãs
fert totũ negociũ pncipale ad curiã ut i
c. cũ appellacõibz. supius allegato. de q̃
tñ fuit opiniones diverse. si igitur iudex
dfert t terminũ nõ ꝑfigit t ps appellata
petit iuxta formã. c. cordi. credo casũ in du
bitatũ. nã tũc succedit terminus iuris. lo-
co termini hõis infra quẽ dbz appellans
venire seu mittere sufficiẽter. ut si appel-
latus voluerit vel etiã supior q̃ omisso ap
pellacõis articulo procedatur in negocõ
pncipali. possit ulterius procedi etiã ipo
ulterius nõ vocato exquo nõ misit sufficie-
nter. pro ſ alle. archi. in c. appellacõne.
ñ. q. vi. in addi. Adde de hac materia q̃
q̃dẽ. l. canonizata ibi multũ viđ facẽ pro
otraria opinione. sed intelligo eã q̃n nõ
fuit appll̃o recepta a iudice vel approba
ta a ꝑte nec petitõ facta ſm. c. cordi. hijs
enim duobz ocurrẽtibz. secus ſm dñm t pa
trẽ meũ dñm Jo. de lig. in c. interposita. de
appel. Si enim dicã fore nccriã citacõnẽ q̃d
operaretur tũc appellati petitio. imo essẽ su-
perflua exquo idẽ dberet repeti et de no-
uo cũ omibz actis t mummẽtis citari ut ẽ
moris. credo igitur si non veniat vel mit-
tat appellãs sufficienter posse procedi in
eius ocumaciã p audiẽtiã ad dffinitiuaz
sniam seruata tñ format modo ꝓcedẽdi
traditis p glo. in c. sepe. sup verbo. ac si perẽ-
pt. et per Jnno. et Jo. mo. in c. cordi. s. al-
legato. pro ꝑdicta opinione facit etiam
vnũ dictũ Jo. an. in c. romana. de so. ꝓpe.
sup verbo. volũtate. in nouel. li. vi. Sz pone
q̃ iudex nolit appellacõem admittere.
nũquid ps appellata poterit ipam appro
bare. dicit hosti. in c. sepe. superius alle.
sup verbo. aperte. q̃ sic alle. sup ſ. c. inter-
posita. Q. i. e. ti. et meo iudicio reputo ad
ſ clarũ textũ. in dicto. c. sepe. q̃ loquitur
alternatiue et credo p solã hmõi appro-
bacõnẽ cãm appellacõis. ſ nõ negocij pn̄
cipalis ad curiã devolutã. ſ si petat iuxta
formã. c. cordi. tũc utrũq; negociũ ẽ devo-
lutũ. ¶ Additio. Et p hoc vide. in c. i. de
elec. li. vi. et ſ hz locũ cũ appellatur in be
neficialibz. ut ibi. ſ q̃d dices in ꝓpham.
videtur q̃ vna ptiũ oparente debeat alia
de nouo citari. l. fi. Q. illud. ff. temp. appel.
vñ textus in. c. cordi. pt intelligi q̃ ptes
instructe debeãt oparere sup appellacõis
articulo ſ ut eo finito possit procedi in pn̄
cipali noua citacõ t processus requiritur.
ſ vult textus in dcõ. c. cordi. ibi. dũ dicit
quãtũ de iure poterit et debebit. ad ſ. c. se-
pe. de appel. et qđ ibi no. in glo. ut si lis. spe
ciale g viđ cũ appellatur ab interlocuto-
ria vel gũamie ut ptes opareãt cũ actis t
mummẽtis t ꝓ eis ꝓ ducẽdis non detur
eis post pmã oparicõez alia dilacõ qđ an
sit speciale cũ appellatur ad ꝓpam vel ge-
neraliter ad quẽcũq; cogita.

¶ De cã possess. et ꝓprie. ccix.

¶ In cã applsonis ꝓphana nõ hz locũ de-
vmca. de cã poss. et ꝓpe. videlz q̃ appellãs
vel appellatus possit suspendẽ petitoꝝ ium
utriusq; ptis. q̃ ſ ẽ spẽale in cã bñficiali.
ut ibi no. m pma glo. p Jo. an. et pau. pº
eũ. i pn̄. in v. q̃d de appellãte in cã alia. ubi
viđ distingue. ita tñ finaliter viđ in dcã

ɔclusiõe remanere. petitoriuz tñ a se mẽ-
tatũ ꝑt suspendere m scẽa instãtia sic in
prima vigore. c. pastoralis. de cã poss. qđ
gñaliter loq̃tur qz licz sit finita ꝑma in-
stantia tñ adhuc durat cã. et index scẽe
instãtie succedit ꝑmo cotã quo id licuisz.
g ꝛ cotã isto. ꝯ verũ sit vtrũqz ꝑ appellacõz
vel alio mõ sit ad curiã deuolutũ. secus ve
ro si vnũ illoz dũtaxat ꝯm Pau. ubi sup̃
et vide Inno. in dicto. c. pastoralis. super
vbo. pendẽte. Sz quid dices in casu ɔuer-
so agẽs possessorio vult illud suspendẽ et
trãsire ad petitoriuz. an possit. vidz qz nõ a
ɔtrario. textus dicte cle. ꝑme. de cã poss.
qz si illud ẽ speciale qđ possit actor tam in
causa pncipali q̃ appellacõis petitoriuz
suspendere ꝛ trãsire ad possessoriũ in odiuz
spoliãtis tũc in casu ɔuerso ubi cessat fa-
uor spolij dicta suspensio nõ licebit. ɔtra-
riũ vidz nõri in. c. pastoralis. i. iij. glo. de
causa poss. ꝯ ꝑt illi glo. rñderi qz illa non
dic̃ rediri ad petitoriũ suspẽso possessorio.
Sz dic̃ qz rediri ꝑt ad petitoriũ de possesso
rio melioato sbaudi. et ei ꝑus renũciato.
vel si vis tenere opinionez illius glo. qz
possessoriũ possit suspendi subaudi etiã in
cã appellacõis. et ꝯ addit illa. cle. ꝑma de
nouo. de quo p Pau. de lazar. ibi sup̃ vbo.
ab aduersario. in fi. ꝑ prima ptẽ facit qz
suspenso possessorio mutua ptẽ petitoriuz
intentare nõ possit. et racõ diuersitatis ẽ.
qz possessoriũ ẽ ꝑmulegiatũ. per dẽm. c. pa-
storal. et ideo ꝓpter ipm intẽtãdũ petito-
riũ suspendi ꝑt qz ꝑmulegiũ petitorio nõ ẽ
ɔcessuz. et sic nõ poterit possessoriũ suspẽdi
et postea petitoriuz intẽtetur. ꝑ quo vide
in. c. ij. de libel. obla. in glo. fi. i fi. et sup ea.
ɔtrariũ tñ ɔcluditur ℣. decisione. cccexxi.
et decisiõe. ccclxxxv. Sz dubitatur eo ca-
su de possessorio reditur ad petitoriũ an fi-
at ɔdẽnacõ expensarũ. hosti. i suma de cã
poss. et ꝓprie. tenet qz sic. in ¶. an questio
possessioms. v. ij. si ꝑus ꝓmt. dic ut ibi.

¶ De iurõ. et de sentẽ. et re iudi. ccx.

¶ Licet actũ sit in ptibz ꝑ epm ɔtra abba
tem ꝛ ɔuentũ cuiusdã monasterij sup an-
nua pensione ꝑstãda epo. et lata sntia ꝑ
epo. et ɔtra abbatẽ ꝛ ɔuentũ a q̃ ꝑ ptẽ eo-
rũdẽ abbatis ꝛ ɔuentus extitit ad sedẽ apo
stolicã appellatuz. tñ si in cã appellacõis
epus dũtaxat ꝓcessit ɔtra abbatẽ. et mi-
chil ꝓbauit nec sniam in ptibus ꝓduxit
abbas ꝑt ꝛ dz ab impeticõne epi absolui
ꝑ regulã actore nõ ꝓbãte nõ obstãte qz
in ptibz sit actũ ꝛ sentẽtiatũ ɔtra abbatez
et ɔuentũ ɔuẽtum. qz de ꝯ nõ ɔstitit. et si ɔ-
staret qz epus dimisit ɔuentũ. et traxit ab-
batẽ in cãm cũ iudiciũ reddatur imutũ.
ipse poterat se defendere ꝛ petẽ ab hmõi
molestacõne ꝛ impeticõe se absolui. Pre-
terea qz ipe solus ꝛ quilibz alter possz de-
fendẽ iura ꝛ bona ecclie etiã alnis inuitis.
ut no. Inno. in. c. cũ olim. de testi. et de re-
bus ec. nõ alie. si q̃s ꝑsbiteroz. et. c. hoc
ɔsultissimo. e. ti. li. vi. Cũ igitur cõuẽtus
appellauerit. et nõ inserit ꝓcuratorẽ ad
ꝓsequẽdũ hmõi appellacõnem si abbas
nõ ꝓsequẽretur snia trãsiret in rẽ iudicatã
de re iudi. qđ ad ɔsultacõnẽ. g meritu ad
ꝓsecucõnẽ hmõi appellacõis solus fuit
admittẽdus. Itẽ qz snia forte ve inret fe-
renda ꝑ eo. et nõ ɔtra eũ. g tẽ. ¶. de ꝓcu-
. l. nõ eo mius. imo hm Inno. i. c. pntiũ. de
testi. li. vi. si abbas ꝛ ɔuẽtus in aliq̃ cã hi
sũt litẽ ɔtestati tũc hi ꝛ duisz pnt in cã ꝓ
cedẽ ꝛ sufficẽ ɔtra alterũ ferre snias. de q̃ ibi
ꝑ Jo. an. in nouel. sup̃ vbo. abbas. Ad-
ditio. Sic ꝛ si essent ãbo ꝓ curatores i soli-
dũ ɔstituti. ut no. i. c. i nra. de ꝓcuratoribz.

¶ De ꝛeptis ꝛ de bñficio ꝯ reseruacõe.
ccxi.

¶ Licet iuxta ordinacõnẽ dñi greg. pape
. xi. nisi vnicus succollector in qualibz di-
oceli sit reputandus. cuius bñficia sũt re
seruata. tñ si ille vnicus remoueatur. et
alter loco eius surrogetur. sicqz succesli-
ue plures succollectores i vna dioceli re-
putẽtur bñficia olim sic succesliue reputa-
toz sũt resuata ꝓut supius in q̃dã ɔclu-
sione. clxxxiij. ẽ dictũ ɔclusũ. videlz qz
lz cessz officiũ tñ nõ cessat resuacõ. et ẽ ve-
rũ dicẽ qz quilibz ꝑ tpe suo erat solus et
vnicus succollector. et sic sua bñficia ca-
dũt sub resuacõe et fuerũt affecta semel.
qz resuacõ nũqz extinguitur nisi ꝑ pulsio-
nẽ ꝓpalẽ sbsecutã saluo casu dere. statu-
tũ. d. pbẽ. li. vi. q̃ dere. ẽ reuocata ꝑ dere.
exuagan. bonifa. q incip. pie sollicitudis.

ex quo dubio oriebatur aliud dubium vi-
delicz vtrū añ acceptacōem z exercitacō-
nem hmōi officiī beneficia cēseātur re-
seruata qđ nō fuit p tunc. sed bene alias
rumināti et dcisum qđ sic. qz tale officium
ofertur in inuitū et pt opelli ad recipien-
dum ut quilibz dlegatus. de off. dle. pa-
storalis. et. c. sane. et qz ē officiū honora-
bile. et utile rei publice sortitur statim ef-
fectum suū etiā anteq̄ suā ptātem vide-
at vel exerceat. ar. eox q̄ dicūtur de capel-
lanīs ꝑpe et exemptis p ꝑpam q̄ gaudent
ꝑuilegio honoris z alīs anteq̄ puenīat
ad eos in tm qđ nō pnt excōicari vel suspē
di p ordinarios hꝫ ignorātes ꝑut legitur
et no. de ofess. plē. c. i. li. vi. sed qz hīī col-
lectores z subcollectores sūt nunciī sedis
aplice et gaudēt certis ꝑuilegiīs z hono
ribz sic capellani ꝑpe. g rē. que dclusio pt
ꝓcedē hm dnm robertū i deputatis p ꝑpā
de alīs vero deputatis p alios collecto-
res vel etiam domnum camerarium pa-
pe ipe dubitaui z ego. quia ut michi vi-
detur istud officiū ē plus oneris q̄ hono-
ris et talia onera nō tenetur q̄s sbire mi-
nutus. ar. eox q̄ notātur de ꝓcur. siue ad
iudicia siue ad negocia. quia non datur
inuitus. licz absens dari possit. ff. de ꝓcu.
l. i. et. l. inuitus. et dz exp̄sse dsentire. alis
inuitus dī hm leges. ff. de ꝓcur. l. filiusfa.
¶. inuitus. hm canōes vero sufficit tacitus
dsensus. in clem. i. de ꝓcur. quo vero iura
multū mouēt me in dtrariū videlez. c. pa-
storalis. de sꝑpt. in fi. et. c. super eo. in fi. de
ap. ubi iudex dlegatus hz inrisdictōem
sup psonas etiā nō exp̄ssas añ ipārū ex-
pssionē et añ liārū pntacōez z receptōez. lz
nō hz exercitiū iurisdictōis nisi p exp̄ssi-
onē psonārū z liārū pntacōnē. sic vidī de
subcollectore qđ etiā ante receptōnē lia-
rū vel exercitiū officiī censetur esse colle-
ctor z sic p dseqns sūt affecta sua bñficia.
nescio soluere nisi qz illud officiū videlez
iudicandi ē honoris z publice honestatis
in. c. ut debitus. de appel. g reddītur in in
uitū. hꝫ officiū collectoris seu subcollecto
ris ē oneroſū z vile qz tēdit ad talliāduz
et exactionandum. ergo rē.

¶ De dilacōnibz. ꝛxiiij.

¶ Terminus octo dierū statutus ad p
bandum manifestam offensam ꝓpositā ad
impediendū bñficiū absolucōis ad cau-
telam. iuxta formam. c. solet. de sen. ex. li.
vi. incipit currere ipso iuē sine assignacō-
ne iudicis a die excepcōnis hmōi ad p-
bandū p iudicez admissē et nō a die alle-
gacōnis. seu ꝓpositōis ipius. ꝑut nōuit
Spe. exp̄sse. in ti. de dila. ¶. i. v. hꝫ nūquid
currūt. et currūt de momēto ad momētum
licz hosti. in. c. solet. dicat qđ dies in q̄ ꝓpo
nitur hmōi excepcō. nō debeat ꝓputari qđ
nō ē verū hm Jo. an. in. c. frequēs. de resti.
spo. qz qñ ꝑpa hoc vult istud exp̄mit in. c.
pia. de excep. et ibi de hꝫ p Archi. et Jo. an.
in nouel. sup verbo octo dieruz. ¶ Addi-
tio. Octo dies q̄ dātur ad ꝓbandum ma-
nifestā offensaz incipiūt currere post ex-
cepcōnem admissam ipso iure. et an dictus
termius octo dierū possit p iudicē pro-
gāri. glo. in dcō. c. solet. tenet qđ sic. fran.
de cel. sibi. quē sequitur Jo. an. ibidē sup
verbo. audiendū. tenet contrariū cum ml
pereat aduersario cui ꝓdetur p ydone
am cautionē. ut ibi. et de ver. sig. ex pte. et
ꝓter periculū more qđ versatur in diffe-
rendo absolucōnem.

¶ De appellacōnibz. ccxiij.

¶ Appellacō alternatiua vel disiunctiue
interposita in partibz. puta ad papaz vel
archiepiscopum valet z tenet pro ut no-
tat Spe. ti. de appel. ¶. nūc. v. sed pone ali-
quis. et ver. quid si dicat. licz Jo. an. in. c.
his cui. de offi. dle. li. vi. teneat contrari-
um. de iure canonico. et archidi. in canō e.
si quis a iudice. ij. q. vi. quia non licet cū
alterius dispendio sic vagari in incerto
. ff. de iureiuran. l. pretor ait. et de elec. c.
. ij. et. c. ut quis duas. li. vi. quā tamen
questōnem plenius Jo. an. prosequitur
in regula in alternatiuis. de reg. iuē. in
mercuriali et idem ibi dicit et male qz
predicta incertitudo si qua sit reducitur
ad certitudinem cum appellans appella-
tionem suam coram uno de illis pro sequi
incipiet et partem aduersam citari faci-
at p hoc enī satis certificatus ē appellat?

coram quo ꝓcedere debeat in huiusmõi appellationis causa. pater et dñs meus Jo. de lig. in. c. si duobꝰ. de appel. dicit appellacõnẽ alternatiuã valere indistincte de iure ciuili. quia lex dat iudicẽ immediatum scz superiorẽ. ff. ỏ appel. l. imperator. .C. e. ti. l. precipimus. Idem dicit cũ appellatur ad episcopum. vel archiepm qꝛ lex dat certum. ut. s. dictum ẽ. in appellatione vero interposita ad ꝑpam vel archiepiscopum dicit eam valere si apponatur clausula reseruata sibi opinione illius quã ꝓsequi velit. per. l. v. ℂ. si quis illud. ff. de ver. obli. vel si certificet aduersariũ infra decendiũ quo potuit debuit appellaẽ hm Jo. an. ubi supra. Subdit tamẽ dominus meus qꝛ curia indistincte admittit appellacõnem alternatiuam etiã sine clausula supradicta qꝛ in casu magis verisimiliter dubio admittitur alternatiua. de resti. in integꝝ. constitutus. nec est necesse qꝛ infra decem dies fiat huiusmodi electio siue certificatio qꝛ cũ appellans eam ꝓsequit eoipso eligit. et ꝓ citacõem postea subsecutam aduersariuꝫ certificat. ar. c. ꝓterea. de dila. et clem. causam electionis. de elec. et cle. ij. ut lite pendeñ. ergo cessant oms racões supradicte. ℂ Additio. Adde hic consilium domini petri de ancarano positum in libro paruo consiliorum ubi est repetitio. c. commissa. de elec. li. vi. folio. ccxcvi.

ℂ De ℟ptis ꝛ de appel. ccxliij.

ℂ Si immediate post appellacõem a diffinitiua interpositam et dilacõem auditoris super ipsa appellacõne omissio alterius auditoꝛi ꝓsentetur et obꝛa eã excipiatur de surrepcõne videlicꝫ qꝛ huiusmodi cõmissio sit impetrata ante appellacõem interpositam bona est exceptio et ꝓsumptiue ꝓbata scz presumpcõe violenta. que est legitima probacõ etiã in iudicio de ꝓsumpc. asserte. et hoc ꝓpter modicũ temporis interuallum infra qõ essꝫ impossibile huiusmodi cõmissionem fuisse post appellacõnem interpositam impetratam ꝓsertim si sententia fuit lata i urbe. cã cellario existente in anagnia prout erat i questione ꝓposita. rescriptum enim super futuris appellacõmbus seu causis impetratuꝫ nõ valet de ℟pt. c. si ỏ appell. c. ij. que iura loquuntur in ℟ptis. appellacõnum ad partes impetratis in quibꝰ apponitur data ℟pti ex qua poterit liquide apparere quid precessit videlicet vtrum appellatio vel ℟pti impetratio. sed quia in romana curia in cõmissionibus impetratis super appellacõmbus ibidem interpositis nulla data apponitur. et ideo oñino presentatio et nõ impetratio attenditur. Idcirco fuit dcluſũ in q̃busdã alijs dsilijs qꝛ si appellatur a diffinitiua. et statim anteqũ dentur apostoli presentetur alteri auditori cõmissio super dicta appellacõne qꝛ valet cõmissio maxime si nõ excipiatur. arnotatoꝛum. in. c. ceterum. de ℟pt. Idem dicebant dominj si nõ apparẽt quid precessisset puta quando eadem hoꝛa fuit appellatum. et eadem hoꝛa fuit cõmissio ꝓsentata. quia appellacõem debemus ꝓsumere precessisse ratione nature siue. et quia possibile est ꝓpter presentiam officialium papẽ in curia ad quos potest de facili recursus habeꝛi qꝛ in cõtinẽti post appelletionem signata fuit cõmissio. et presentata. secus vero in ꝓmo casu quando curiaꝛ officiales sunt alibi. et extra locuꝫ ubi extitit appellatuꝫ. vide smilem conclusionem infra. cccx.

ℂ De iure patronatus. ccxv.

ℂ Non sufficit patronis qꝛ eligãt vel nominent presentandũ ad aliqõ beneficiuꝫ spectans ad ius patronatus eoꝝ. vel literas presentacõnis dent vel tradant etiam presentato nisi infra tempus ꝓsentent personaꝫ per eos electam seu littere ꝓsentacõis ꝓsentẽtur superiori ad quẽ spectat collatio siue institutio realiter et cũ effectu infra tpus a iure statutũ. ꝓut legitur ꝛ no. p Jo. an. in. c. fi. de iure pro. et .c. vnico. e. ti. li. vi. et p archi. i. c. i. de ꝓbẽ. sup verbo. ꝓntacõ. e. li. faciũt pro hac ꝓte no. p Jo. an. et pau. i cle. dudũ. sup ỏ. ꝓsentauerit. de sepl. q̃uis dñi cothen. ꝛ bñdcũs

remanserũt dubij dicentes q̄ exquo patronus tradidit literas infra tempus debitum industrio ꝙ diligenti presertim presentato siue electo per eum de cuius diligentia merito dz p̄sumere nō debet reputari negligēs. aut aliquid sibi imputari. ar. eo ꝛ que legũtur ꝛ notãtur de pigno. significante. ꝛ p regulã quod p me nō stat michi nō debet imputari de eo quĩ mit. in poss. c. ij. de reg. iur. quod per me li. vi. Sed ꝛ ndebatur ad ultimum q̄ non fecit p̄out debuit quia licet sufficeret electionem siue p̄sentacõnem factam per patronum electo siue p̄sentato infra tẽpus quo ad hoc ut ꝛsentiat electõi siue presentacõi de se facte. tamẽ quo ad superiorẽ q̄ habet electum confirmare vel presentatum instituere illud non sufficit. ar. eo ꝛ que legũtur ꝛ notãtur in. c. q̄ sit. de elec. li. vi. Nec obstat. c. significante. allegatum quia licet debitor excusetur ibi a purio ꝓpter missionez nunc ij̄ tamen michil ominus remãsit obligatus et michil deperiebat creditori At hic in questione nostra statim lapso tempore quadrimestri fuit ius eligendi siue presentandi. aut conferendi devolutum ad superiorez nec postea potuit p̄sentare. de iure patro. q̄ autẽ. et. c. cum autem. de supplen. negl. prela. sicut. de offi. ordi. cũ vos. Ratio enĩ quare debet fieri effectualis ꝛ personalis presentacõ infra tempus iuris est. ut superior qui habz presentatum instituere possit videre ꝛ examinare p̄sonam an sit idonea ad regimẽ beneficij illius de el'c. cũ nobis olim. et. c. fi. li. vi. Preterea hoc sonat verbũ p̄sentare. nã dr p̄sens q̄ p̄betur sensibz corporis facit. ff. de v̄. ob. l. i. in pñci. scõm Jo. an. et pau. in loco ꝑallega.

Addeõi. Nota q̄ nõ sufficit prono presentare seu eligere presentandum. msi infra tempus iuris presentet personam idoneam. Et adde quod notat ꝙ post. et Jo. an. post eũ. in. c. capitulum sancte crucis. de sepẽ. post glosas. in. v̄. querit post semestre. Et sic nota q̄ patronus p actũ solius presentacõis nõ satisfacit iuri et constitucõi nisi superiori fuerit dicta p̄sentacõ presentata.

¶ De iure patronatus. ccxvi.

¶ Secundum omes dominos conscienti excepto qui remanserit dubius si patronus presentat personam abilem infra tẽpus debitum superiori. licet ipe recuset presentatum admittere ꝛ instituere id non debz patrono imputari. q̄ fecit quod debuit nec in aliqua culpa siue negligẽtia fuit. de consti. c. ij. culpa enim superioris sibi nocere nõ debz. de elect. si electio. de reg. iur. non debet aliquis. li. vi. Agat igitur p̄sentatus contra superiorem q̄ eum admittere iniuste denegauit. de iur. pro. nullus. et. c. pastoralis. Dominus vero conscien. volebat dicere q̄ patronus debet ꝛ tenet iterato interpellare superiorez illius. qui recusauit presentatum suũ admittere. iniuste et instare apud eum pro admissione siue institucõne per eum facienda qđ si nõ faceret essẽt in mora. pro quo allegauit multas leges ꝛ allegacões alias ad quod respondebatur q̄ nullũ ius astringeret ad hoc patronũ. sed si vellet posset. de el'c. cum inter canonicos. Preterea aut est totum tempus sibi a iure datuz ad p̄sentandũ elapsuz aut nõ. si nõ licet possit variare seu verius accumulare tamen de necessitate iuris ad id nõ tenetur pro ut legitur ꝛ notatur de iure patro. quod autem. et. c. cum ꝓpter. et. c. cum autez. et. c. nobis. Si vero totuz tempus est effluxuz precluса est sibi via accumulandi. ut in iuribus superius allegatis. et ml restat n̄ examinare p̄sonam presentatam per superiorem an sit idoneus vel nõ et si inueniat eum idoneum tenetur admittere et instituere. ut in. c. quod autẽ. quod si facere recusauerit agatur de hoc coram superiore si non sit idonea pdit ius presentandi quod devolvitur ad superiorem. ut in. c. cum vos. de offi. ordi. cum ibi notatis. licz ibi Inno. dicat id nõ procedere in patrono laico presentante indignum. sed hosti. ibi contra. et alle. casum expressum in authen. de sanct. epis. ¶. si quis oratorij domum. coll. ix. Et idem videtur Innoc. tenere in. c. ꝓposuit. de fil. p̄sbi. et archiđ. concordat cum hosti. in. c. i. de p̄ben. super

bo·p̄sentatio·li·vi· Preterea nullum tempus ad instituendū reperitur in iure exp̄ssum sed bene ad p̄sentandum ut in iuribus superius allegatis infra q̄ tempus si fiat p̄sentatio effectualiter satisfactum est iuri quo ad p̄sentantem Prefigitur igitur tempus certum volenti instituere per superiorem infra q̄ si nō instituat superior istud faciat ut in dicto ·c· nullus ·facit·c·ad rep̄mendum·de offi· ordi·de prebē·graue·datur simile de acceptante infra mensem sibi prefixum cui licet non p̄uideatur per executorem infra multa tempora postea non p̄terea euanescit acceptatio quia ad prouidendum nullum tempus est p̄fixum executori prout legitur ⁊ notatur in clemē· cum ei quem· de concess· preben·et melius·in cle·si de beneficio·de p̄ben· Recurrat igitur acceptans ad papam pro prouisione faciēda sibi vel obtineat causaz cōmitti in palacio et auditor datus p̄nunciato sibi bñficio debito prouidebit ei secōm formā cle·auditor·de Rpt̄·et idem fieret de presentato infra tempus debitum quem ordinarius recusat instituere si cām in palacio obtineret cōmitti·quia cle· predicta nedum habz locum in prouisione·sed etiā in institucōne ⁊ confirmacōne p̄ut ibi notatur·

De fide instrūmtox· ccxvij·

Licet pars actrix vel rea nō possz cōpelli ad edendum seu p̄ducendū instrumenta vel p̄uilegia sua in iudicio p̄sertim si asserat illa sua p̄pria et nō cōmuna·ut in ·l· qui accusare·et·l·ea que·C·de eden·et in·c·i·de p̄ba·ubi ponitur racio tamen iudex ex officio suo potest partem compellē ad illa sibi exhibenda et ipe habz videre an sint p̄pria vel cōia seu facientia ad causam an ne·ut·ff·ad exhibendū·l·iij·C·de eden·l·i· Hoc verū sm dñm egidiuz p̄missa aliqua levi ⁊ sūmaria cognicōne puta iudex a parte petente exhibicōnem exquirat quare illud petat et quid dicat seu ponat verba saltem in effectum ipsum seu ius suū cōcernētia· Alij tamen quasi omes dicebāt solūmodo sufficere iuramentū p̄tis q̄ maliciose seu cālūniose illa non peteret Reuera Inno·in·c·i·de p̄bac· supius allegato circa medium videtur declinare in opinionem dñi egidij· ubi dic̄ q̄ iudex mō ex magna causa debet cogē partem ad exhibendum sua instrumenta que habz penes se·ut ibi· alios vero facilius cogere poterit ad exhibendum·et sic dicit intelligendam·l·iij·C·penult̄·ff·ad exhibendū·et idem dicit Spe·ti· ō instrue dic·C·videndū restat·x·et nota ex premissis·in fi·et y·et nota q̄ lite pendeñ·Et vide ibi Spe·in p̄dicto x·et nota ex premissis·que sūt instrumenta cōmūia ⁊ dē da·et que nō·qu remittit ad Inno·in dicto·c·i·de p̄ba·ubi plene per eum·

De Rpt̄is ad lites· ccxviij·

Si causa cōmittatur in eo statu in quo erat coram p̄mo auditore valet cōmissio licet status cause nō exprimatur specialr et est ratio·quia per acta primi auditoris poterit leuiter ⁊ statim constare statꝰ in quo est causa·ar·l·nominatim·ff·de cōdic̄·et demon·et sic nō obstat·c·inter monasterium·de re iudi·et de dolo ⁊ tu· exliteris·cum ibi nota·Hoc verum secōm aliquos mō per huiusmodi cōmissionez adhuocaretur causa in totum a primo auditore qua tūc de toto processu secōm eos oportet facere mencōne·ar·notatoruz in locis p̄alle·et in·c·audita·de resti·spol·et in·c·ceteruz·de Rpt̄is·et ibi per Inno·respondebatur quo ad hoc sufficere si in cōmissione petebatur certa cā omissa certo auditori alteri cōmitti subdendo clausulam consuetam cuius statū cause dignemim habere pro expressis·tūc enim p̄pa cōmittēdo alteri videtur ex certa sciētia cōmittere et statum cause habere pro expresso·ar·notatoruz in locis prealle·et in hoc finaliter oēs remanserunt·

De testibz dila·et remissionibz· ccxix·

Si in prima instantia detur et transeat remissio ad partes pro testibus producendis in secunda instantia· licz nom

articuli dentur· etiam admissibiles q̃ sūt de iure dantis· non est iterato remissio ex̃ curiam concedenda sed predicti articuli in curia ad probandū infra certuz terminum bene debent admitti dummodo attestacones recepte in partibz non sint publicate ut sit litium finis· et nō aperiatur via fraudibz· de dolo et contu· c· finem· de testi· c· fi atermitatis· et· c· testibz· in clem· e· ti·

¶ De ℞ptis grōsis· et de p̄bē· ccxx·

¶ Voluerūt nonnulli mauerūt dominū dictū Jo·mo· in regula· in generali· in ver· sic ē mutile si ille· ultra vnā colūnam cū dñi dia· et archidi· in· c· si pro clericis· de p̄bē· li· vi· et Jo· an· in cle· i· e· ti· in glo· de isto videlicet q̃ cum scribitur de aliquo beneficio in aliqua ecclesia alicui p̄uideri si nō sit ibi msi vnicum de illo sibi prouideri nō poterit cum istud verbuz aliquo· sit ibi relatiuuz supponens diuersitatem· Illud etiā locū habz quādo scribitur seu mandatur p̄uideri alicui de beneficō spectāte ad collacōez p̄sonē p̄tacoz seu q̃ruis aliā dispositōem epi tecam̃ capituli singulorūq̃ canonicorū et personarum certe ecclesie si quod vacat vel cū vacauerit cōmuniter vel diuisim· sez q̃ impetranti non potest p̄uideri vigore gratie de hmōi beneficio vnico spectāte ad collacōnem alicuius p̄dictoz ꝓpter id ēptitatem rationū per dictos doctores alle· in locis p̄allegatis· p̄sertim cū in h̄ casu gratia impetrantis· totaliter nō pereat· sed in alijs poterit conseruari· de ℞pt̄· si eo tempore· li· vi· Et dato q̃ tamē nō ē verisile q̃ oēs p̄dicti singulariter singuli nō haberent msi vnum beneficium conferre· et sic ex toto gratia impetrātis frustraretur et periret ad huc procederet dicta conclusionem imputet sibi impetrans q̃ talem collacōnē elegit· et sic fatue impetrauit· sepe enim gratie per fatuam impetracōnem siue negligētiā frustrātur effectu· de ɔcess· p̄ben· cū nostris· et· c· i· de ℞pt̄· tibi qui· et· c· si eo tempore· et· c· duobz· li· vi· et in dicto· c· si p clericis· et· c· si pluribz· de p̄bē· li· vi· cum multis si· Nec obstat q̃ in hac ultima forma nō ponitur relatiuuz de aliq̃ q̃ ponitur simile siue equipollēs id importans videlicet de beneficio in singulari numero· ut ibi· si qō id est si aliquod vacat ꝛc· nō enim refert de equipollētibz q̃d fiat· de testi· licet ex quadā· et in· c· nomiatim· ff· de condi· et demon· et in· l· si certum· ff· si cer· petatur· et sic dicebant aliqui domini semores sepissime determinatum· et seruatū fore· et oldradum sic tenuisse in questionibz suis· ¶ Additio· Allegat etiam ibi archidi· de illo q̃ vmcā ouem habebat· ut dicitur· ñ· regū· xñ· et· iñ· q· vi· ·¶· si· ꝛ tractū huius videtur sentire Jo· de ligna· in· c· si· in si· de p̄ben· quia p tale mādatum de prouidēdo videtur voluisse mādans etiam dictam vnā collacōem grauare· et vide hic oīmo quod notat· Jo· de lig· in· c· postulasti· in fi· de ɔcess· p̄ben·

¶ De ℞ptis gratiosis ꝛ de p̄bē· ccxxi·

¶ Si mandetur alicui p̄uideri de maiori p̄benda vacante vel vacatura alicuius ecc̃ie in qua dicūtur p impetrātē maiores et minores p̄bende licet ibidem sint etiaz medie michi lo minus tenet ꝛ valet impetracō acceptacō ꝛ p̄uisio de maiori de qua postea agitur et quam ꝑpa impetrāti specialiter reseruauit conferendam· nec de alia etiam minori vel media possz sibi p̄uideri· per· c· cui de nō· de p̄bē· li· vi· Nec obstat q̃ de medijs nō est facta mentio· q̃ aut ille medie sūt de maioribz vel minoribus vel est neutra illarū· seu distincta per se· In p̄mis duobz casibz ē satis exp̄ssuz in gratia· sed ꝓpter ultimū p̄cedit dubiū p̄sertim ꝓpter consuetudinem locoz et ecc̃iarum quibz cauetur q̃ nullus potest obtinere maiorem nisi p minorem ad maiorem fiat ascensus modo si ut dictū est fiat mētio in gratia et quo ad h̄ tollantur statuta tñ illa adhuc stāt quo ad medias p q̃s oportebit ascendē ad maiores· g̃ sublato vno impedimento aliud manet· nec cēsetur sublatū nisi de h̄ exp̄ssa mētio fiat· ar· c· lez· de ɔsti· li· vi· et· c· nō potest· de p̄ben· et· e· ti· c· i· in clem· Sed respondeo

duplicitꝛ ꝙ in casu predicto ꝑ dictꝫ cō-
suetudines ꝛ statuta ꝑ clausulas dꝛoga
torias · et non obstantias generales · que
sūt multum pregnantes sūt ablate licet
non perempte · put legitur ꝛ notatur · in
· c · cum aliq̄bus · et · c · si ꝓpter tua · de ſcript̄.
li · vi · et pro hoc facit tercia cō clusio supꝛ-
rius determinata in casu magis dubio · et
fortiori at etiā conclusio · eccl̄ · Secundo di-
co ꝛ credo ꝙ per expſſus predicta statu-
ta sunt sublata m gratia · nā exquo man-
datur prouideri impetranti de maiori pre-
benda quam duxerit acceptanda nō ob
stantibꝫ statutis ꝛ cōsuetudinibus illius
ecclesie contrariis quibuscūq; ꝑsertim il-
lis q̄bus cauetur ꝛc̄ · ut · s · ut oēs ꝑben-
de inferioris gradus possunt dici maiores
respectu maiorū quod satis ꝛstat de mē-
te pape illa statuta ꝛ quecūq; alia impedi
menta velle remouere pro quo etiā faci-
unt notata · per Jo · an · post archiđ · in no-
uel · in · c · si post ꝫ · đ ꝑbē · li · vi · licꝫ archidi ·
videatur m nuere contrarium in rosario
· xxv · q · ij · in sūma · in fi · ¶ Additio · Hoc
vult dicere ꝙ dicta clausula nō obstāte
nō tollit consuetudines ꝛ statuta m si ad
vnū finem tantum videlicꝫ ut gratia nō
pereat et sic firmat gratiam cōtra nullita
tem · sed dilacōnes non tollit et ita dicit
Jo · mo · se ꝓnūciasse de mandato pape in
dicto · c · cū aliquibus ·

¶ De fide instru · Rica · ccxxij ·

¶ Licet pro instrumentis ꝓducendis in
causa per appellacōnē vel de speciali mā-
dato ad curiam deuoluta seu cōmissa · nō
detur remissio ad partes pro ut legitur
et notatur in · c · statuimus · de elec · et · c ·
cupientes · li · vi · et de appel · c · cordi · e · li ·
tamē si instrumenti producti signa · figil
la · et notarius negētur pro illis ꝓban-
dis in partibus si nullo modo possunt ꝓ-
bari in curia bene concedēda est remissio
quia illa sunt probanda per testes quos
secum ducere non poterat ad curiam nec
tenebatur prout in dictis locis legitur
et notatur · Preterea licet ꝙ dilatoꝛiis
exceptionibꝫ vel ꝓambulis alijs vel incidē-
tibꝫ vel emergentibꝫ in causa regulariter
nō detur remissio extra curiā · de ꝓbule · cū
olim essemus · et de hoc ꝙ Jo · an · de appel ·
· c · i · et in Spe · ti · de dila · Ci · ij · sed ꝛñ · et ꝙ
Jo · mo · de except · pia · et ibi per archidi · et
Jo · an · in nouel · tamen ꝙ exceptionibus
peremptoꝛijs puta extra testes vel alias bñ
conceditur remissio ad ptes · de fide instr ·
constitutus · de testi · ex parte ade · et · c · de
testibꝫ · et de except · c · i · cū si · sed in casu ꝙ
posito totum ius partis periret si hmōi sig
na sigilla et notarius non probarētur ·
ergo ꝛc̄ · de testi · albericus · et · c · significa-
uit · ¶ Additio Sed an super attemptatis
fit ad partes remissio concedenda · vide
supra decisionem · lx · q̄ sic incipit · item ꝙ
attemptata lite pendēte ꝛc̄ ·

¶ De ſcriptis gratiosis ꝛ de ꝑben ·
ccxxiij ·

¶ Licet impetrans acceptet beneficiū va-
cans per obitum · A · quod tamē vacauit
p obitum · B · michilominus tamē valet ac-
ceptacō licꝫ nō valeat promissio secūdum
aliquos · Ratio quia potius debemus hic
considerare vacacōnem quā vacacōnis
modum presertim si acceptauit beneficiū
in certo loco constitutū puta eccl̄iam par
rochialem talis ville vel ꝑbendaꝫ talem
vel sic nominaram tūc enim satis ꝑ has
qualitates ꝛ circumstātias constat de cor
pore beneficij acceptati licet erratuꝫ sit in
persona · Constat enim ꝙ beneficium tunc
vacās fuit in tali loco · siue ecclesia q̄ vo-
luit acceptare · et ibi pro tūc nullū aliud
beneficium vacauit · ar · l · certum · ff · si cer-
pe · de testi · licet ex quadā · faciūt no · p Jo ·
mo · in · c · si tibi absenti · de ꝑben · li · vi · ꝙ q̄
etiā facit · c · tua · de ſpon · et notata p Inno ·
in · c · significante · de ſcript̄ · Nec obstat · c ·
susceptum · de ſcript̄ · li · vi · q̄ nō habꝫ locū
in acceptacōne que est quedā declaratio
volūtatis et tendit ad execucōem gratie
et ideo nō mirum si erretur in modo vacā
tionis ꝙ nō impediatur acceptatio dūm
mō sequatur postea vera ꝛ effectualis ꝓ-
uisio q̄ dat ius in re · de concess · ꝑbē · c · fi · li ·
vi · licꝫ sit contra decisionem · clxxij · in anti-
q̄s · q̄ incipit · Item nota q̄ ubi executoꝛ ꝛc̄ ·

¶ De ſcript̄ · et de ꝑben · ccxxiiij ·

¶ Si a habens gratiã in forma pauperũ impetret aliq̃d vacans bñficiũ asserẽs se dimissuruz p̃ dictã grãm in forma pauperum. postq̃z pacificam possessionem dicti bñficij vacãtis fuerit assecutus. Et ante qua mpossessionem pacificam hmõi bñficij habeat impetret aliã gratiaz iterũ de alio bñficio vacãte faciendo mencõez de secũda gratia r non de prima gratia si quã in forma pauperum habuit. fuit conclusum per omnes hanc ultimam gratiaz fuisse et esse surrepticiam pro eo q̃ non fecit mentionez de prima gratia que adhuc manfit in suo robore nec erat extincta ante assecucõnem huiusmodi secũdi bñficij per ipm impetrati. et possibile essz ipsum nunquã assequi et hic semper p̃ma gratia permanebit in vi gore et vigore illius aliquod bñficiũ cadens in gratia sua poterit acceptare et quia de illa non fecit mencõnem. ergo rc. de Rptis. in nostra. si ꝓponente. et. c. ad audientiam. ij. et de p̃ben. si motu ꝓprio. li. vi.

¶ De sta. mo. et de regla. ccxxv.

¶ Monales presertim canonice regulares alias seculares habẽtes aliqua officia bñficia siue admmistracõnes in monasterio siue extra distincta possunt agẽ et defendere ac ꝓcuratorem constituere pro suis officijs et admmistracõnibz. et uribus r rebus earundem. sicut dicitur et legitur de quocunq̃z religioso. de Rpt̃. edoceri. et. e. ti. c. i. in clem. et ibi per guil. de mon. lau. pro ꝫ facit notata p Jnno. in. c. cum dilecta. de Rpt̃ in prin. ubi dic̃ q̃ monales possunt agere per procuratorem in causa electõnis nomine suo. et eodem modo si de crimie ageretur. que recitando archidi. idem tenet in. c. ij. in fi. de iudi. li. vi.

¶ De dilacõnibz. Rpica. ccxxvi.

¶ Senes videlz octuagenarij valitudinarij r adeo debiles q̃ equitare nõ p̃nt a psonali ꝓparicõne excusantur. ar. nota torũ in. c. querelã. de ꝓcu. ut lit̃ non ct̃. c. quoniam frequenter. et. iij. q. ij. Jtem si quis se iniuriã. per Jo. et. v. q. iij. si egrotans. per eũdem. et p arbiz. et p̃ hosti. in suma. de testi. cogen. C. i. v. excipiũtur. Senes vero robusti r potẽtes ad laborandum nõ excusantur. quia hec duo simul requirũtur videlz q̃ sint senes r valitudinarij quia tũc etiã a vemẽdo ad iudicium causa perhibendi testimoniuz excusantur ꝓ quo testimonio ferendo erit mittendũ ad eos. de testi. si qui testiũ.

¶ De dilacõnibz. Rpica. ccxxvii.

¶ Si committatur causa cũ potestate citandi predictum affigenduz in curia. et extra ut in forma licz huiusmodi citatio postea per auditorem decreta legatur in audientia contradictarũ et affigatur in valuis palacij et ecclesie maioris. ubi est curia. et licz etiã legatur r publicetur in locis vicinis in partibz in quibz mandatur fieri executio nõ sufficit nisi affigatur in valuis illorum locorum. et dmittatur affixa p aliquas horas ibidem nec sufficit affixio copie instrumẽti siue litere citationis nisi litera originalis affigatur. cui pars credere tenetur r non copie. que si in iudicio fidem nõ faciat multomnus nec extra iudiciuz. de fide instru. c. i. et. ij. cum ibi no. de offi. dele. cum in iure. Preterea nõ sufficit lectio siue publicacõ huiusmodi citacõnis sine affixione ꝓpter formam que habet q̃ affigatur ut in cle. dudum. de iudi. que licet loquatur de affixione fienda in vno loco. puta in albo p̃toris in locum cuius succedit hodie palacium apostolicũ tamẽ quia princeps puta ꝓpa vult et mandat eam fieri in pluribus locis. forma hmõi mãdati est diligenter observanda q̃ exorbitans a iure communi tũ etiã q̃ artat ignorantez. iuxta ea q̃ legũtur r notãtur in. c. cum dilecta. de Rpt̃. et de testi. spo. pisams. et de p̃ben. cui de nõ. li. vi. et. ff. mãdati. l. diligẽter. ¶ Additio. Et nota hic pau. de laza. et Guil. de mõte lau. q̃ speciale ẽ in ꝓpa. et in casu dicte clem. dudum. q̃ talis citacõ lectio et affixio valeat. alias regulariter non valeret nisi citatione prius legitime facta ab homine vel a iure quo casu

si citatus ad curiam die assignata nō cō-
paret fit citatio in audientia publica. vel
precomsatio vel in albo ptoris cōscriptio.
et tales citacōnes sunt potius declaratio-
nes pmarum citacōnum q̄s proprie sint ci-
tationes si autem nō precederet citatio
iuris vel hois prout habetur in. c. i. c. ut
circa. et. c. cupientes. de elec. li. vi. et. c. se-
pe. de appel. tunc lectio publicatio ꝛ affi-
xio ꝓut hic dicitur nō sufficeret maxie
quādo tangeret specialiter certam pso-
nam. ut in. c. fi. de elec. li. vi. ff. de appell. l.
cum quidam. et in Spe. de dolo ꝛ contu. ℭ.
restat. in princi. et ō quatuor modis citā-
di. vide plene per Bar. in extrauagant.
ad reprimendam.

¶ De resti. in integ. et de appel. Rꝛica.
ccxxviij.

¶ Si contra absentem ꝛ indefensum ac
pſumptiue contumacem feratur senten-
tia et non appellatur ab ea infra decen-
dium a tempore quo scuit eam lataz cō-
putandum nō potest infra illud idē tem-
pus petere restitucōnem in integrum ad
appellandum. quia quādiu supest reme
dium ordmarium non est recurrendum
ad extraordinarium. ff. de mino. l. in cau-
se. de offi. iudi. c. ij. licet aliqui allegāt. c.
ex literis. de resti. in integ. pro contrario
qō tñ facit ꝓ meo iudicō quia illa puella
ꝓpter decepcōnem ꝛ fraudem non fuit re
stituta per viam restitucōnis ad appellā-
dum sed per viam supplicacōnis ad audi
entiam ꝛ totum negociū principale ꝓse-
quendum. p eundem modum tollitur cō-
trarium etiā allegatum. de. c. cum bertol-
dus. de re iud. qz ibi ex diuersis causis et
pſertim ꝓpter iustā causam absentie fuit
restitutus aduersus sententiaz iniustam
vel seōm aliquos nulliter contra absentē
promulgatam et non fuit restitutus ad
appellandum.

¶ De appella. Rꝛica. ccxxix.

¶ Adherentes ut pretenditur appellati-
oni interposite per aliquē ꝓ se vel sibi ad
herētibus ante sententiaz excōmūcacō-
nis. p ordmariuz ꝓlatam petentes se ab-
solui ad cautelam non sunt aliquatenus
absoluendi nisi cōstet eos infra tempus
debitum adhesisse appellacōni puta. x. di-
erum infra quod potuissent et debuissent
appellasse et appellacōni p dicte adhesisse
ipamq; debito tēpore ordmario intimasse
nam alias huiusmodi adhesio sicut nec
appellacō eos defendit nec effectum excō
municacōnis sententie impedit. seu suspē
dit. ar. notatorum. in. c. statuimus. et. c.
cupientes. et. c. ut circa. de elec. li. vi. per
doctō. et pſertim per archidi.

¶ De ꝛsuetudine. ccxxx.

¶ Si in ecclesia ubi est certus numerus
et distinctio prebendarum videlicet ma-
iorum ꝛ minorum. sed nō est ibi certus nu-
merus canonicorum sit consuetudo q; re
ceptus in canonicum ultra numerū pbē-
darum ꝛ carens prebenda prout interdū
fit et fieri potest de iure. de cōsti. cum. M.
de prebē. relatum. dilecto. et. c. dilectus.
ubi de hoc nō possit optare maiorē sed dū
taxat minorē prebendam iuxta ordinem
siue receptionis valet ꝛ tenet hmōi ꝛsuetu
do. ar. eorum que leguntur ꝛ notantur de
maio. et obe. statuimus. per Inno. et de ō-
ben. quāuis. et. c. cui de nō. p archi. li. vi.

¶ De consuetu. Rꝛica. ccxxxi.

¶ Valet ꝛ tenet ꝛsuetudo q; habēs siue
optans prebendam miorem in predicta
ecclesia ubi sūt maiores ꝛ minores ut pre
fertur iuxta ordinem siue receptōis possit
postea optare maiorem pbendaz cum va
cauerit. ar. eorum que legūtur ꝛ notantur
in. c. fi. de consue. li. vi. habens vero maio
rem non poterit secūdum eādem ꝛsuetu-
dinem optare siue recipere miorem quia
licituz est ascendere de minori dignitate
ad maiorem. sed nō descendere de maiori
ad miorem. ar. eorum que leguntur ꝛ no
tantur de transact. c. licet. et. c. quāto. ꝓ
quo facit quedam nota. Jo. mo. in. c. cū
aliquibz. de Rept. li. vi. Jo. an. in dicto. c.
fi. de consue. videtur tenere contrarium.
per. ℭ. ꝓterea. insti. de actio. qz illa est me-
lior que plus placet.

¶ Soluerũt rordinauerũt dominí q̃ qñ cõmittitur causa de ſpeciali mãdato cũ potestate citãdi in partibz q̃ in modo citãdi p oĩa ſeruetur forma clemen. causam. de electi. ita q̃ ſi nõ fiat diligẽtia de pquirẽdo. pſonã citãdã in loco domicilij. ſi tute illud poſſit fieri. licz fiat citacõ in bñficõ de quo agitur et etiã in eccĩa cathedrali. nõ ſufficit. etiã ſi aliquis de eccĩa aſſerẽs ſe procuratorem citandi dicat citandũ fore abſentem rpetat r recipiat copiã hmõi citationis. ms cõſtet de pcuratorio legitimo. ad hãc cãm iſtud aſſerẽtis. ar. eox q̃ legũtur rno. in dicto. c. cãm. et. c. ẽſtitucõez. e. ti. in clemẽ. et. c. procuratoz. de elect. li. vi. per Jo. an. in nouel. ¶ Additio. Jntelligas de beneficõ non curato. alias bene ſufficeret ibi facta citacõ. et in cathedrali ut ſupra decisione. lxxxv. que ſic incipit. Jtẽ q̃ in cauſa beneficiali rc̃.

¶ De rebz eccĩe nõ alie. ccxxxiij.

¶ Jn dismembracõne alicuius eccĩe. ſeu bonox eiuſdem facta p aliquẽ legatum de latere requiritur rectoris vocatio cauſe exp̃ſſio. et tractatus ralie ſolẽnitatis iuris de quibz in canone. xij. q. ij. ſme exceptione. et. c. duduz. de re. ec. nõ alie. li. vi. quia hmõi dismembracõ eſt quedã alienacõ ꝑpetua rei eccĩaſticẽ in qua requirũtur oĩa ſupradicta. ut in iuribz ſupiꝰ alle. licz vnio vnius eccĩe poſſit fieri rectore nõ vocato. tamẽ dismẽbracõ ſiue alienacõ ptis ipius ipo nõ vocato fieri nõ poterit pro ut legitur r notatur p Jo. an. m cle. ſi vna. de re ec. nõ alie. ſupꝰ. defenſor. et ibi pomt rationẽ diuerſitatis.

¶ De ofirmacõne utili vel inutili et de rebz ec. nõ alie. ẜtica. ccxxxiiij.

¶ Papa ofirmãdo ex certa ſcĩa dictã dismembracõnẽ eccĩe factam p legatum inſerẽdo totũ tenorẽ hmõi dismẽbracõis et ſupplẽdo oĩem defectum ſi quis interuenſſet videtur ſuppleuiſſe omnẽ defectũ ſolemnitatis videlz vocacõnem partis et alia ſolemnia. ſed nõ ſubſtãtialia videlz poteſtatem legati dismembrãtis r veritatem cauſarũ exp̃ſſaruz. ar. eox q̃ legũtur et notãtur p Jnno. c. i. de trãſac. et in. c. ij. et pnl. de ofir. uti. uel inuti. ubi videtur innuere q̃ cõfirmatio papalis facta ex certa ſcĩa firmet mfirmũ et mualidum. nedum quo ad ſolemnitatem ſed etiam quo ad ſubſtãtiam. Sed mtelligẽ dictũ ſuum ſane. videlicz quãdo facta extitit cũ cauſe cognitione et parte vocata. tunc ſanat totũ. et hoc videtur Jnno. innuere in. e. c. ſuper verbo. auctoritate. de trãſac. et in dictis. c. i. et ij. de ofir. uti. vel inuti. Concluſionem vero p̃ dictam videtur tenere r approbare expreſſe Spe. ti. de lega. ¶. nũc oſtẽdendum. v. xv ij. et vide per Jo. an. pau. et Guil. in clem. paſtoralis. de re ius. et bene p archi. lvi. di. Cenomanẽn. ¶ Additio. Jtem dicta cõfirmatio ip̃e ex certa ſcĩa facta facit tranſactõnem perſonalem realem. quod ẽ notandum de quo in. c. veniens. de tranſact. et. c. ſi eſſent. de p̃ben. ô trãſac. c. i. p Jnno. et hoſti. in. c. cũ acceſſiſſent. de ofir. uti. vel inuti. venerabilis. de fide inſtru. inter dilectos. de eccleſ. p̃bẽ. q̃ diuersitatẽ. de relidomi conſtitutus. et plenius per hoſti. in ſuma de confir. uti. vel inuti. ¶. quis ſit effectus. in quibz iuribus plene habetur de efficacia dicte confirmacõis.

¶ De rebz eccĩe nõ alie. ccxxxv.

¶ Ordinatio ſiue dismembratio facta ſb modo nõ reſolubili per aliquẽ legatũ. lz modus nõ ſeruetur ordinatio michil omnus ſtat in ſuo robore nec reſoluitur ipo iure. licet poſſit agi ad reſolucõnẽ ipius vel retractationẽ r retraditionẽ rei date. ꝺditione ob cãm p ut ber. Jnno. et hoſti. notãt. in. c. verũ. de ꝺi. ap. facit. c. ſignificatũ. de p̃bẽ. puta legatus ordinat q̃ certum monaſterio habeat certos redditus alicuius parrochialis eccleſie dummodo ibi teneat ſex monachos ad ſeruiẽdũ diuinis et orandũ pro anima fundatoris

si hic modus nō ſeruetur nichilominus ſtat ordinatio per iura ſupius alle. pro q̄ ꝺcluſiōe facit glo. ordinaria Jo. an. in. c. nō poteſt. de p̄ben. li. vi. ſup verbo. retinere. ubi dicit q̄ hoc verbum dūmodo. nō ſonat in condicōnem. ſed potius in admonitionem vel cōminacōem. ut. ff. de tutel. l. mortuo. et remittit ad notata per eū in regula. actus legitimi. de reg. iur. e. li.

De locato⁹ ꝺducto. cexxxvi.

Si p̄latus locat ad certū⁹ modicum tempus quod relinquitur arbitrio iudicantis. ut legitur⁹ notatur in cle. monasteriorum. de re. eccle. nō alie. in glo. ſi. bona ſiue fructus p̄late ſiue valet⁹ tenet hmōi locacō etiam ſine auctoritate ſuperioris⁹ ſine cōſenſu capituli ſui ad vitaz ſuā. p. c. ſi. ne prela. vi. ſuas. et etiā p̄ nō. in. c. poſſeſſiones. xvi. q. i. per Jo. et ſi prelatus eam facit nomine ſuo nō intendēs eccleſiam obligare ſucceſſoꝛ eius nō tenetur ſtare contractui et hmōi locacōnem obſeruare. ſi vero nomīe eccleſie⁹ utiliter contraxiſſet ſeruata ꝺebita ſolemnitate iuris tūc ſucceſſoꝛ tenetur ſtare ꝺctractui et hmōi locacōnē obſeruare. de ſolu. c. i. et ibi per Jo. an. in nouel. xp̄i. q. ꝓ. ℟ huius placiti. et. c. p̄cedenti. et. c. alienationes. ubi de hoc p̄ Jo. et archidi. qui dicunt q̄ p̄latus vniuerſalis ſucceſſoꝛ eſt. ſecus vero in ſingulari. et per hoſt. Jnno. c. et hoſti. in. c. ſi. ſupius alleg. et poteſt eſſe diuerſitatis raco quia in p̄mo caſu cenſetur p̄ſonalis obligacō q̄ finitur morte. ℔ p̄ca. c. ꝓ. de donac. inter virū⁹ ux. c. nup. ff. de uſufruc. l. ſi vnio. hoſti. in ſūma. in tine p̄la. vi. ſuas. ponit aliā raco em q̄ cū beneficia ſint p̄ſonalia contractus circa illa habiti p̄ſonas concedentiū nō excedunt. ut. s. de p̄ben. miſi. de auct. et uſupa. c. ad hec. Jn ſecundo caſu cenſetur realis que ſemp̄ durat. de inſti. cū vemiſſent de trāſac. vemens. et. c. de cetero. Jn dubio tamen potius p̄ſumitur p̄ſonalis q̄ realis ꝓut legitur⁹ notatur in ꝺicto. c. cū vemiſſent. et p̄miſſa ꝓcedunt in p̄lato habente āmiſtracōnē loc̄ante bona ſiue prelature ad utilitatem eccleſie ſue ſiue p̄late⁹ ꝺebita ſolēmitate ſeruata. Secus vero in p̄bendario ſiue ſimplici beneficiato qui nunq̄ ultra tēpus vite ſue locare poteſt p̄bendā ſuā licz ſuper illa agat. et ꝺefendat. de p̄ben. c. i. de ꝓcur. cleri. c. i. de ꝓba. ex literis. et ibi per. Jnno. quia ipe non habet tam liberam admiſtracōem p̄bende ſue. ſicut p̄latus. de teſta. relatuz. ꝓ. et. c. requiſiſti. ſecundū Jnno. qui hoc notat in ꝺicto. c. ſi ne p̄la. vi. ſuas. et archidi. in. c. hoc huius placiti. xp̄i. q. ꝓ. in fi. Sed iuxta p̄miſſam concluſionē fuit dubitatū de duobz videlicet utrū locacō facta per p̄latum nomīe ſuo et nō noīe eccleſie ſue ipſo iure eſſz extincta per obitū ipius. Aliqui tenebant q̄ non. q̄ ſucceſſoꝛ licz nō teneatur ſtare cōtractui tamē poſſz ſi vellet immo honeſtum⁹ ꝺecēs eſſz ſi tempus locacōnis nondum eſſz finitum et eſſz facta locatio pro ſe⁹ ſucceſſoribus ſuis prout ponebatur in facto. q̄ locacōem factā obſeruaret. et expectaret finem termini. q̄ canon dicit q̄ ſucceſſoꝛ ꝺebet fauorabiliter proſequi quos nouit ſuo p̄deceſſori fideliter paruiſſe. xp̄i. q. ꝓ. hoc huius placiti. de ℟ p̄. c. literis. ℔ pac. c. ſi. li. vi. eccia enim in ſuis cōtractibus nullā ꝺebet fraudem committere ſeu adhibere. de dona. per tuas. nec p̄carium finitur obitu concedētis. nec ante temp⁹ conſtitutum ſi ſit factum de poſſeſſionibz et rebus eccīarum reuocatur. de. p̄ca. c. ſi. Maioꝛ tamē pars tenuit ꝺtrarium videlicet q̄ contractus locationis extinctus ſit ipſo iure morte locātis quia ultra vitā ſuam nō potuit obligare ſuū ſucceſſoꝛem per iura ſuperius in alia ꝺcluſione allegata facit etiā. c. ſi. de ℟ p̄. li. vi. et. c. ſigniſi cauit. de cenſi. Preterea licet in beneficialibz ſit ſucceſſio non tamē hereditaria. q̄ non ſuccedit in locum ſiue titulum primi ꝺefuncti ſed ex nouo titulo a iure ꝺceſſo. de conceſſ. p̄ben. c. ꝓ. de inſti. c. ad decoꝛez. de iure patro. c. conſuluit. de filijs p̄ſbiteroꝛum. c. ad extirpandam. tamen prelatus nō ſuccedit ut heres. nec tenetur ſeruare oīa ꝺctractus initos maxie inutilit

per prédecessorem suum. ut in dicto .c. ñ. de preca. et .c. significauit. de censi. et ꝺ pigno. c. iñ. Preterea licz usufructuarij smt prelati in vita tamē sūt usuarij in morte prout legitur ꝛ notatur in .c. presenti. de offi. ordi. li. vi. et per Jo. mo. de re. eccī. nō alie. c. hoc consultissimo. e. li. sed ususfructus finitur morte. ergo ꝛc̄. ut in .l. si vnū. superius alle. in alia conclusione. et legitur ꝛ notatur in .c. cum constet. de pignori. Itē finitur donatio feudi in totem ipso iure per obitum concedentis. ut in dicto .c. nuper. de dona. inter. vi. et vx. par enim parem ꝛc̄. de electi. in nouit. Et in hāc ultimā conclusionem declinauit reuerendus in xp̄o pater ꝛ dominus dominus cardinalis viuarien. quē sup hoc consului.

De locato et ꝺducto. cexxxvij.

Ex premissis duabus conclusionibz insurrexit aliud dubium. videlicz utrum pena .l. conductores. Locatis ꝛ cōducti. locum habet in successore locantis sicut in ipso locāte. puta successor in casu quo potuit repetij rem locatā. et conductor contradixit immo litem suscepit utrum habeat locum extimatio bonorum. respōdebatur per oēs ꝙ non maxime si tempus locacōnis nondum fuerit finitum et sit facta locatio pro se ꝛ successoribus suis. et sic forte poterat habere iustam cōtradictōnis causam ꝓpter quam excusatur a pena. de loca. c. potuit. et procedit hec conclusio maxime secundum opinionem illorum dicentium locacōnem extinctam per obitum ipso iure. nisi successor velit eam ratificare. sed pone. prelatus locauit certa bona prelature sue ad decez annos pro certa annua pensione quam ipse recepit per duos annos in vita sua. postea eo mortuo successor suus recepit eam iterum per duos annos. subsequēter repetit predicta bona a conductore. queritur nūquid potest. Aliqui dicebāt ꝙ non quia recipiendo pensionez tacite videtur contractum factum per predecessorem suum ratificare. ar. notatorum. in .c. ñ. et iñ. de hijs que fi. a prela. nā ut ibi apparet cōtractus. pīertim tēporales. et non perpetui tacite possunt ratificari. ut ibi de hoc. quia decens est ꝛ honestuz ꝙ successor ratificet et fauorabiliter prosequatur facta sui predecessoris. ut in cānone hoc huius placiti. xij. q. ij. de solu. c. ñ. et ibi per Jo. an. in nouel. faciunt optime notata per Spe. ti. de loca. Ꝙ. nunc aliqui. v. xxiij. cum quatuor seqn̄. maior pars tenuit contrarium. quia licet recepit pensionem certis temporibz. et pro illo tempore censeatur contractum ratificare tacite pro tempore quo recepit pensionez. tamē per hoc nulla censetur pro futuro tempore obligatio noua introducta. ad hoc alle. l. emptorem. et .l. item queritur. Ꝙ. q̄ ímpleto. C. loca. tum etiam quia contractus semel extinctus denuo nō reuiuiscit de renū. ex transmissa. de Rẽpt. quamuis. li. vi. et clemē. gratie. e. ti. sed locatio ante dicta fuit extincta ꝓ obitum locantis ut supra deductuz est in alia conclusione. ergo ꝛc̄. quādo autem successor teneat ratificare gesta per suum predecessorem. vide dy. et Jo. an. post eum in nouel. in regula ratihabicō. de reg. iuꝛ. li. vi.

De appellacōibz. cexxxviij.

Si rector alicuius parrochialis eccīe aliquo episcopo sibiecte appellet a sua visitatione ꝛ procuracōne exprimendo et allegando in sua appellacōne se exemptum per priuilegium apostolicum vel per prescripcōnem tanti temporis ꝛc̄. et petat reuocari quedam attemptata per dictuz episcopum post suam appellacōnem licet attemptata probet si non ꝓbet exempcōnem huiusmodi attemptata non venient reuocanda. nam siue dicamus predictam appellacōnem iudicialem siue extraiudicialem exquo non est a diffinitiua. veritas cause ante huiusmodi reuocacōnem est ꝓbāda. de Rẽpt. significauit. Radulphus. ꝛ in .c. significante. ꝙ maio. et obe. dilecti. et ibi ꝑ Jnno. c̄. de app. dilcō. ex pte. et .c. significatibz. cū multis ij. ff. optime clarius textus est hodie. de appellatiō solū. li. vi. Ꝙ. ij. pro hoc etiā facit dictū Jnno. in .c. solet. de sen. excō. li. vi. videlicz ꝙ allegans se exemptū a iurisdcōne

Episcopi et prens se absolui ad cautelam a sentētia excōicacōis. per episcopuz in eū plata nō auditur nisi doceat de exēptione ante oīa. licz Jo. an. ibidē variet in nouel. tamē dictum Inno. tenet rota. videlicz qp aliqualiter licet nō plene debeat cōstare de huiusmodi exempcōne antequā absoluatur ne illudatur ordinarie potestati. pro quo facit ius cōmūe et resistit agenti siue absolucōnem petēti. ar. c. ad audientiam. de resti. spo. li. vi.

¶ De libelli oblacōne. ccxxxixō

¶ Habenti gratiam de certo beneficō vacante per assecutionem pacificam alterius beneficij auctoritate apostolica collatia agenti possessorio et petitorio adipiscende ad effectū impediendi suspensionē petitorij sui factam per partem sibi aduersam sufficit pducere solum gratiam factam illi de alio beneficio per cuius assecucōem papa voluit et decreuit beneficium de quo agitur vacare. licet nō probet plene huiusmodi vacationem nec assecucōnem. tatio quia satis cōstat per dictam gratiā de reseruacōne et manus pape appositōe que suspensionem petitorij habet impedire. ut. s. in ꝯclusione. xvi. et per notata p Inno. de fil. pbi terorum. constitutus. de resti. spo. in literis. in fi. et de diuort. c. significasti.

¶ De pbacōnibz. Rica. ccxl.

¶ Ad effectum adiudicacōnis fiende pdicto agenti nō sufficit pbare huiusmodi vacacōnem et assecutionem pacificam per testes deponētes de fama publica et voce dumtaxat quia actor debet clare pbare intencōnem suam alias reus absoluetur. quia actore nō probante cē. ij. q. ulē. actor. ut ecclī. bene. c. ut nostrum. de pba. in presentia. de iudiciis. c. fi. Preterea fama non facit plenam probacōnem siue semiplenam sine aliis admiculis prout legitur et notatur. de appel. c. i. de testi. c. vemens. ij. et. c. pterea.

¶ De Rptis. et de ap. ccxlj.

¶ Ordinauerūt et voluerunt omnīa communiter qp licz plures cōmissiones etiam de speciali mandato habentes etiā clausulas qp si per informacōnem cē. dirigantur et pſententur alicui de omnibus auditoribus habenti dūtaxat articulum grauaminis tamē ipe vigore istarum commissionum nō debet nec potest procedere ad aliquem actum nisi primo expedito articulo grauaminis quo expedito si pnunciet bene processum et male appellatum remittit dictam causam cū oībus predictis commissiombz auditori primo a quo extitit appellatum. ut ipse vigore illarum procedat et faciat qd fieri mandatur per dictum auditorem cui predicte commissiones dirigebantur quia ipe ei in hoc succedit. Si vero ipe pronūciet male processum et bene appellatum retinebit totum negocium pncipale et de illo cognoscet et tūc primo vigore dictarum cōmissionum procedat vigore quaruz nullam habet potestatem pcedendi nisi m euentuz quo primus auditor grauauerit. et quia euentus ille venit procedat et faciet iusticiam in dei nomine. ar. eox que legūtur et notātur in. c. ut debitus. de app. et in. c. cū in eccia. et. c. cū sit romana. e. ti.

¶ De Rptis gratiosis. et de impetracōnibus. Rica. ccxlij.

¶ Impetrans gratiam si neutri litigātiuz ius competat in beneficio de quo litigat et sibi de illo prouideatur tenetur facere mencōnem de qualitate beneficij et de vacacōne et modo vacandi et reseruacōne. alias dicebāt omnīa gratiam fore surrepticiam quia nulla est gratia et noua est pnsio. et nouus ex illa titulus acquiritur. Id circo etiam oīa q possunt papā mouere ad concedendum vel denegādum sūt exprimenda. alias censetur circuuentus et gratia cē surrepticia p ītra omnia. de Rpt. cū dilecta. cū adeo. constitutus. ad aures. si ꝓponente. ad audientiam. cū ibi notatis. de pben. si motu. cū in illis. nō pt. li. vi. et cle. i. e. ti. cum multis simlibz.

¶ De pscripcōnibz. Rica. ccxliij.

¶ Si decanus z capitulum alicuius eccie cathedralis dicāt et dent in articlis se exemptos ab oīi iurisdictōne z cohercōne epi eox et se fuisse z esse i possessiōe hmōi exēpcōnis a tanto tempore cuius cōtrarij nō ē memoria hoim si dent de alio plato q̄ hmōi iurisdictōnem in eo pscripsit tales articuli nō sūt admittēdi qz nullus se ipm iudicare potest vel corrigere nec ea possidere ergo nec pscribere sed aliis tenet talia in ipis pscribit vel ipi possent pscribere qz alteri plato subsint quo ad iurisdictōnem z cohertionē hmōi pro ut legitur z notatur de pscp cū ex officij et c cū non liceat et c auditis

¶ De pscptionibz z iniurijs ccxliiij

¶ Pro iniurijs verbalibz nō admittitur agens siue actōnē intētans post annum nisi infra ānum a tēpore iniurie irrogate computandum fuerit lis otestata racō qz per lapsum ām tollitur hec actō ut C de iniurijs l si nō conuicij tollitur etiam leuius scz per dissimulacōnem ut insti de iniurijs Q fi et ibi notatis sed dissimulare presumitur exquo tanto tēpore tacuit ergo z c ar eox que legūtur z notātur per Jo an et hosti in c cum te de re iudi

¶ Addicō Scilicet continua ut ff de hijs qui no infa l genero Q i qz odiosa est ut l arrianus ff de acti et obli et l inē ptacōne ff de pēnis et intelligas de actione iniuriarum p toria ¶ Ciuilis autē que descendit qñ crimē pumtur p l cornelia quod est in tribz casibz ut l lex cornelia ff de iniurijs tunc est ppetua sicuti alie actōnes ciules ut l hij C de consti pecu et ita tenet Cy in dicta l si non conuicij in ij q ¶ Cōtrarium tenet Jo an in addi Spe ti de iniurijs ubi dicit q tam ciuilis q̄ p toria tollatur ano ppter odiositatem ipius et pro hac vide glo ordi insti de iniurijs Q hec l cornelia sup verbo intro duxit que videtur excludere q etiā in hijs tribz casibz scz cū quis sit vapulatus aut pcussus aut domus sua introita q anno ctinuo actio p dicta tollatur nō obstat motuū Odo et Jac de ra q̄ ut refert Cy ibi otrariū tenuerūt z dixerūt eā ppetuā quādo ex lege cornelia descendebat quia speciale est hoc casu q actio iniuriarum sit ciuilis z irregularis ob odiositatem sui quomā per eam quis infamatur ut in l athletas Q fi ff de hijs qui no infa et in c cū te hic alleg ¶ Item racō cox est generalis cui derogatur p specialem l si nō conuicij p doctō ibi alle regulā generi de reg iuris li vi Sed hic possz dubitari qñ incipiat currere iste ānus an a die iniurie irrogate an a die scientie et videtur q a die scīe qz ignorāti nō currit tpus anni l ānus ff de calū et p bar in l genero ff de hijs qui no infa et in c qz diuersitatem de cess pben ¶ Item quia ignorātia p̄sumitur z nō scīa ut l veruus ff de pba ¶ In otrariū videtur quia in hijs q̄ sūt publice nō p̄sumitur scīa et ignorātia non est tolerabilis ut no glo in l si tutor C de suspec tuto no in c i de postula pla et in c eos de tēpo ordi li vi et q in hac actōne currat ānus ignorāti tenz smgl'iter Guil de cumo i l si cū exceptione Q satis clemēter ff q me cā alle l omēs de pscp xxx annox que loquitur in pscptione lōgissimi tēporis alle etiā l si ff si q̄s te liber esse iussus fuēit et bar in dicta l si formal questōnē ad ppositū satis si statuto cauetur q post ānū non possit cognosci de maleficio an si delictuz fuit occultū currat ānus et eā m solutaz reliquit dicēs se dubitare hz michi vidz q p opy Guil sit casus in l ¶ Item apud la breonē Q iniciū ff de iniurijs ubi dicitur q absenti z ignorāti fit iniuria z q anno tollitur dicta actō qđ intelligitur de actione ipetenti tam p iniuria facta pñti q̄ ignorāti p hz etiā facit l auxiliū in pñ ff de mmo tene menti ppetuo dictuz p alleguil et cogita si ō iurē p cedit nec ne Vlterius p̄sequēdo istū p̄cipalē articulum q̄ tāgitur hac dei sione quero an sicut p lapsū ām tollitur actō iniuriarū ita etiaz tollatur oīs obligacō scz nālis z ciuilis adeo q iniuriatus tacēdo p ānū videat otumeliā remisisse et breuiter lz sint glose iuris ciuilis otrarie an per pscriptionē tollatur ciuilis z naturalis obligatio de qua questione satis plene habetur in l cum quis C de iuris et fact ignorā ff

rem ra·ha·l·fi·et in·l·obligacõnum fere· ¶·placet·ff·de acti·et oblig̃·et in·l·iulianus verũ debitorem·ff·de condi·indebi·tñ veritas est q̃ actiones descendentes ex delictis que dãtur ad vindictã p̃ p̃scriptionẽ tollũtur ipo iure· Tollũtur etiã obligacões ciuiles ꝛ naturales·et ita clare determiat bal·in dicta·l·cũ quis·sic et p pactũ nudum tollitur ipo iure actõ·et oñis obligacõ iniuriarũ·ut·l·si tibi decem milia·¶·quedã·ff·de pac·et·e·ti·l·si vn⁹· ·¶·pactus ne peteret·nam qui habz actionem iniuriarũ tacendo ꝛ non agendo p annum videtur tacite remittere oñem actõnem ꝛ oñem stumeliam et ideo qui nõ petit infra tẽpus tacite iniũ suũ actõnem videtur remittere ut no·glo·in·l·si ego·circa fi·ff·de nego·gest· et sufficit q̃cunq; remissio·nec requiritur partis p̃sentia ad tollendã actõnẽ ꝛ obligacõem iniuriarũ ꝓpter fui debilitatem ꝛ odiositatem ut dicto·¶·quedaz·et no·glo·instit·de iniurijs·in fi·et q̃ quis nõ petendo infm tempus videatur pactuz fecisse·no·dy·in·l·ubicũq; ff·de fideiuſ·et per hoc dicit tex·in dicto·¶·pactus· q̃ si factum ẽ pactum de nõ petendo super iniurijs per quod oñis actio et oñis obligatio est sublata·ut dicit ibi·tex·et est textus cum glo·in dicto·¶·quedam·q̃ licz postea fiat pactũ de petendo· per illud nõ renascatur actõ iniuriarũ·et ẽ ratiõ·ut ibi dic̃ tex·q̃ actio iniuriarũ nõ nascatur ex pacto·sed ex stumelia·qui textus est valde notabilis ad ꝓpositum·nã ex quo actõ et oĩs obligacõ fuit extincta p lapsũ ãm ꝛ ex tacita remissione ꝛ ex tacito pacto partis· ut·s̃·dixi·nõ potuit postea p rescriptum p̃cipis reuiuſci cũ actõ iniuriarũ nõ ex ℟pto p̃cipis· ℔ ex stumelia nascatur·q̃ stumelia iã p lapsũ tp̃is fuit sublata·nõ enĩ princeps ea que in rẽ naturalis sũt mutare potest·ut·l·quotiens·¶·de p̃cibz· imper·offe· Itez nec possz pars remittere ex quo p lapsũ ann iniuriã remisisse videtur·ut·l·nõ solũ·¶·i·ff·ꝺ iniur·de iniurijs· ꝓ hoc etiã vide latius in repetitõe dñi benedicti de plũbiõ de·l·cũ q̃s·supius allequi tenet ibi stratariũ dicẽs·q̃ licz iniuria tpe aboleatur quo ad actõnez ꝛ obligationem ciuilem· ut·l·sed si vnus·¶·si aũte iudicem·ff·de iniurijs·tamẽ quo ad obligacõez naturalem nõ·alle·¶·placet·supi⁹ allegatũ·et·l·si nõ iuriẽ·¶·iniur·Ꝛ ſm opinionẽ Jo·an·fuit iudicatũ i causa dñi Jo·sadelmã de consilio pluriũ aduocatorum in roma et ita fuit in rota semp meo tẽpore obseruatũ·sup quo dubio vide in libro allegacõnũ signato·b·folio·ccclxxxiij·et in alio libro signato·c·folio·xlv· cũ sequẽtibz et adde hic duo consilia sc̃z dñi raphaelis·et dñi petri de ancarano posita in reportacõmbz tommi anthonij de butrio·circa finem·

¶ De dilacõibz ℟pica· ccxlv·

¶ Si tres quatuor vel quĩq; termini successiue·sine dominacõne ad vnum actum explendũ per auditorem assignẽtur·puta ad videndũ quem absolui ad cautelã citatus in ultimo termino· potest dicẽ·et opponere illi·id q̃d in p̃mo· nam p̃dicti tres termini licz habeantur loco terminii peremptorij etiã si id nõ exp̃matur in eis· ut·¶·quomõ ꝛ q̃ndo in dex·l·tres·xxiiij· ·q·ij·ff·de illicita·et no·in·c·ad petitõnem· de accu·per Inno· et alij termini ad idem postea assignati sũt de gratia·ff·de in integ·et post edictum·¶·e·ti·aut·imbemus·de dolo ꝛ contu·c·put·de offi·dele·consulunt·et gratia hmõi nõ debet esse frustratoria nec citatio iteruz damnosa·de reg·iur·q̃d ob gratiã·li·vi·in·mo·in hoc termio grosso poterit venire et stumaciã suã expurgare· de p̃cur·querelã·de dolo ꝛ stu· causam q̃· et·e·cũ dilecti·de offi·delega·dsulunt·p̃sertim quia in oñibz p̃mis terminis circũductum erat edictũ·quo ad actuz in eis fiendũ q̃ in alio termio quo ad hoc liceret ex supabundanti et ex gratia assignato potuit compleri ꝛ fieri·¶·quomõ ꝛ quãdo in dex·autenti·qui semel·et legitur ꝛ notatur·in dicto·c·cõsulunt·et faciũt nõ·de confess·c·ij·p archidi·et de dolo·et contu· actor·li·vi·

¶ De offi·delegati· ccxlvi·

¶ Si vn⁹ ex tribz executoribz datis in testamẽto i forma pauper cũ clã·q̃ si nõ oẽs ꝛc̃·

tet potestatē alicui omes gratias auctoritate apostolica sibi commissas et omittēdas purificādi et prouidendi ac omnia alia singula faciendi que sibi incumbunt. licz huiusmodi subdelegatus potestatē habeat quo ad gratias tempore subdelegacōnis delegato omissas tamē quo ad omittendas postea nullam habz potestatem. qua qō nōdum habuit committere nō potuit. i. q. vn. dabertum. de iurē prō. q. autē. de Rep. c. fi. de offi. ordi. c. ꝓmo. li. vi. et ibi p Jo. mo. delegatus eni exēcitū iurisdictōnis nō recipit nisi a tempore ꝓsentate sibi omissionis et recepte. ō Rpt' pastoralis. in fi. de appellac. super eo. ij. in fi. et q sit delegatus et nō ordinarius patet. quia oēs executores tam gratiarū q̄ sentētiarum delegati sunt et delegata iurisdictōne in ꝓcessibz faciēdis utūtur et non ordinaria de ꝓben. pro illo x. et. c. dilectus. et. c. fi. de access. ꝓben. ꝓposuit. et. c. executor. et. c. si capitulo. et. c. si soli. et. li. vi. et de offi. delega. cū plures. et. c. si super. et. c. is cui. li. vi. et m clem. iudices. et pro hac parte faciunt notata per Jo. mo. in. c. si confirmacōem. de elect. li. vi. sed notata ibidem per Jo. an. in nouel. faciunt cōtrarium. que tamen intelligūtur quādo ordinarius committit causas siue negocia futura expediēda iure proprio. secus si alieno. uti casu ꝓposito. ergo et cē. Idem tenet Jo. mo. in. c. romana. de offi. ordi. li. vi. et pau. m clem. j. de hēt. in glo. si inquisitoribus. et idem Guil. in spec. ti. de dele. Q. excipi potest. v. quid si committens.

De officō delega. Rica. ccxlviij.

Retento eodem themate si duo ex tribus predictis executoribz datis cū clausula ante dicta narrando tertium collegam eorum absentem notorie ꝓcedant in negocio eis commisso. processus non valet nisi aliter constet de impedimento et absentia college. de quo constare debet per literas vel nūcium. ut in. c. prudētiaz. de offi. dele. alias daretur occasio figmētis qō esse non debet.

Licet de more et stilo curie sit receptuz quod impetrans certum beneficiuz vacās per obitum extra romanā curiam cū clausula dūmodo non sit in eo alicui special' ius quesitum nō teneatur facere mentionem de expectantibus ibidem auctoritate apostolica. et illud idem beneficiuz acceptantibz ꝓpter notā Jo. an. positam. in nouel. in. c. si postquam. de ꝓben. li. vi. que tamen loquitur de duobz expectantibus siue impetrantibz expectacōnes a papa videlicet q secundus non teneatur facere mencōem de ꝓmo et hoc ꝓpter clausulas derogatorias. tamē oēs omnino me solo excepto dixerunt hoc non procedere in canonice electis vel ꝓsentatis ad dictum beneficium ante impetrationem antedictam licz nō sit subsecuta confirmatio. nam papa per suam collationem nolut pīudicare ritui canonice electis vel ꝓsentatis. nec tollere ius ad rēs quesitum. de offi. delega. c. super eo. et. c. ex parte. j. et. c. quāmis. de Rpt'. li. vi. Pro hac cōclusione videtur optime facere questio dominicalis posita per Inno. m. c. in notuit. de elec. super vbo. ordinatis ergo. Ego autem dicebam me nō videre differentiam siue rationem diuersitatis inter ꝓmum casum seu stilum et secūdū. nam verum est dicere q utroq; casu neutri eorum est ius quesitum in beneficio siue in re. licz bene ad rem qō facilius perditur et tollitur. de concess. ꝓben. c. fi. li. vi. de Rpt'. gratie. in clemen. ꝓterea ꝓpa potest preuenire quemlibet collatorem etiam ordinarium in conferendo ve' delegatum. de preben. dudum. et. c. quāmis. li. vi. Item video q licet' capitulum eligat aliquē in episcopum tamē si antequ confirmetur papa manuz appomit inhibendo. reseruādo. uel prudēdo. cōfirmatio tunc postea facta siue collatio nō tenet. de electōne. si eo tempore. li. vi. Item video in receptis in canonicos auctoritate ordinaria quibz licet ius acquiratur inx siue receptōis ordinē ad plēdā. pxime vacaturā de pbē. relatū. et. c. dilect9.

tamen apostolici expectantes de huiusmodi receptione nullam mentionem facientes illis preferuntur postea in prebendis vacantibus. de preben. hñ qui. et. c. si post. li. vi. Verum est q postea in aliis consiliis audiui vnam rationem diuersitatis inter primum et secundum casum que michi placuit. nam in primo casu licet prejudicetur impetranti quo ad istud beneficium per ipsum nunc acceptatum. tamen ex toto gratia sua non perimitur. sed permanet sibi saluum ius aliud beneficium acceptandi. nō sic in casu secundo. quia electus vel presentatus ex toto et ppetuo essent exclusus quia si predictus stilus in illis seruaretur quod esset absurdum nec presumendum q papa tantum prejudicium voluerit facere canonice electis vel presentatis. nisi faceret de hoc mentionem. ar. dictorum iuriū. super eo. ex parte. et. c. quamuis. facit etiam ratio. c. deliberationem. de offi. lega. li. vi. pro q ratione diuersitatis potest induci stilus similis de impetrante ad collationem decani et capituli communiter vel diuisim si acceptet beneficium vnicum spectans ad collationem decani diuisim vtrum valeat acceptatio. nam aut potuit conseruari gratia alicuius beneficium spectantibus ad collationem capituli aut non. in primo casu non valet acceptatio. in secundo sic. licet domini velint tenere q in neutro casuum predictorum valet. ut notat per Jo. an. in clem. j. de prebend. sup verbo. incertam. et hoc supra determinatum est in conclusione. ccxx.

¶ Additio. Quale autem ius acquiratur electo per electionem vide per glosam. in. c. quinto apostolica. lxiij. di. Alia. ibi. Dominus de sancto geminiano videtur tenere contra multos quibus papa confert canonicatum licet expectent prebendas quas preferuntur hiis q habuerunt ex post collationem a papa vide ibi. Alia. nec habet mandatum de prouidendo cuius ius etiam non tollitur per clausulas generales. alias periret mandatum suum quo mandabatur sibi de certo corpe beneficium prouideri.

¶ De citati. et de sente. et re iudi. ccxlix.

¶ Licet in causis prophanis in quibus ordo et figura iudicij seruatur necesse sit peremptorium exprimi in citatione vnica q fit ad sententiam audiendam. per. l. ad peremptorium. ff. de iudi. et. C. quomodo et quando iudex. l. ij. alias sententia non valet ut videtur notari per Jo. xxiij. q. iij. dilecta. et Inno. in. c. ad petitionem. de accusa. ti. de citatione. ¶. viso. v. q d si lata. et Guil. de monte laudu. in clem. i. de dolo et statu. sup ver. promulgetur. tamen id non est necesse in causa beneficiali in qua procedit sine strepitu et figura iudicij. ut in de. sepe. ¶. alias. ver. sententiam vero. de verb. sig. ubi de hoc per Jo. an. super verbo. non peremptorie. ita q valet citatio facta in audientia continendi dictam ad audiendum sententiam diffinitiuam etiam extra absentem proferendam sine expressione peremptorij dummodo causa vel principalis appellationem iuxta formam. c. statuimus. et de. causam. vel petitationem de speciali mandato facta sit in curia. nam tam principalis appellationem. quam principalem citationem pars absens citatur ad totam causam et singulos actus. usque ad audiendam sententiam inclusiue. et sic non esset necessarium licet sit honestum. et de more citare absentem principaliter ad singulos actus de nouo. prout legitur et notatur per Inno. hosti. Jo. an. in nouel. m. c. auditis. ō. pcura. et aliqualiter in. c. consuluit. de offi. dele. et de offic. c. ij. li. vi. per archi. ō. Aliqui tamen domini voluerunt dicere q etiam in causa principhana non sit necesse expressere peremptorium hoc modo et stilo curie etiam ad sententiam audiendam q post litis contestationem omnes termini in palacio apostolico fuerint peremptorij licet id non exprimatur. ut notat. spe. expresse in dicto. ¶. viso. ver. dicunt etiam quidam. allegat dicta decre. consulit. presertim si partibus principhantibus in causa sit congruum plene et concluso. Preterea fuit allegatum barthol. in. l. si finita. ¶. si plures. ff. ō damni. infec. videlicet q si iudex fuerit cōminatus in citatione q procedet ad sententiam si non comparet huiusmodi cōminatio habet vim peremptorij. Si vero cōminetur q procedat prout iustum fuerit vel prout de iure poterit. talis cōminatio non est loco peremptorij q hoc spe. in dicto. ¶. viso. ō. ß quritur. hmōi cōminatio consueuit poni post peremptorium licet non sit necessaria quia ponitur peremptorium in citatione. ut. ff. ō iudi.

pemptorũm·et de testi·in te·tum ex li-
teris·et idē spe·in eodē·C·v·Itez index·
dicit·cuius dictū intelligas·z modera·z
xta supius allegata·dicit enī Inno·vnuz
notabile verbū in dicta decre·ad petitio-
nē·in magna glo·circa medium q si inue-
matur·z apprehendatur citatus·z citanti
respondeat nō venīā ad casū vel nichil re-
spondeat et sic psonaliter citatus nō va-
dat aut malicio se procurat ne ad eū citacō
puenīat ut lite nō detest·qm·in hijs omi-
bus nō credit talē iterato citāduz·nec ad
testium recepcōnē nec ad sentētiā audi-
endam·sed sine ulla alia citacōne procedi
pt sm eū ad examiacōez cause·z sentētiā·
nacōnē ponit quia cū predicte citacōnes
tres·z nō plures fiant nisi ad pbacōnem
cōtumacie·et in p̄dictis casibus apparet
contumacia citato·q·g nō est necesse ali-
as solēnitates fieri q in certis nō ē op9
dicturis·ff·de v·ob·l·continuus·ff·de re
iud·l·ōtūacia·fac cle·si aī·de dolo·et ōtu·

¶ De ōstitu·et de pbacōnibz· ccl·

¶ Constitutio siue statutuz canonicoz
seu capituli pt pbari p testes quia scptu-
ra nō est de esse siue substātia legis siue cō-
stitucōnis·ut·xxv·q·ij·institucōnis·et de
iureiurā·c·i·in fi·p̄mi responsi·li·vi·et de
renūc·c·i·e·li·licez Jo·an·in mercuriali·in
regula·nemo pt ad impossibile·ptractā-
do questionē p̄dictaz·z multas solucōes
ponēdo et inter alias petri de bel·perti·di-
centis nō esse peccatuz dicere q scriptura
sit de esse legis·p·l·humanū·C·de legibz·
dicat dictū petri habere multā equitatez·
et dicit q si p̄ceps essz necessitatē scptu-
re imponeret constitucōnibz inferioz ita
q aliter facte nō valerent nisi de scripto
promulgarentur·z respondet ibi ad ima
p̄mo inducta·Tamē aliqm dīni dixerūt
q si statutū essz antiquū de long inquissi-
mo tempore q nisi esset redactum in scri-
pturis difficulter probaretur·nam hmōi
antiqua facta melius probantur per scri
pturam q̄z per testes propter labilem me-
moriam hoim put legitur·z notatur ō ps
ba·tercio loco·et·c·cū cām·de fide instru-
cū Jo·et·c·cū p·ad materiaz vide archi-
di·di·lex scripta·

¶ De p̄bē·et de acceptacōibz· cclj·

¶ Habens grām in forma speciali ad col-
lacōez de cam·z capitli alicuius eccie colle-
giate de beneficio eccīastico cū cura vel si-
ne cura pt acceptare p̄bendam postea va
cantē in ipsa eccīa·ad collacōem dictoz
spectantē·nā noie bñficij p̄bende ōtinet
tur de verbo·hig·c·tua·et·c·olim·de p̄ben·
p illoz·et·c·fi·hoc verū largo sumpto vo
cabulo sz stricte sumēdo nō sm archidi·
quē recitat Jo·an·in nouel·in·c·gratia·de
rept·in pnci·li·vi·nō obstañ·nō·archid·
in·c·cui de nō·de p̄ben·li·vi·xij·q·ij·c·ali-
enacōnes·ubi videtur velle q si in eccīa
p̄dicta sint miora bñficia q̄z sint p̄bende·
q p̄bendā impetrans acceptare nō possit
qz restringende sunt hmōi gratie potius
q̄z laxande propter viciū ambicōis·de p̄bē·
q̄uis·li·vi·Nō quitē dictū archid·vide
mus p Jo·an·in nouel·de p̄ben·in·c·fi·
supvbo·non extendatur·li·vi·cuius opi-
nio possz intelligi q̄n essent maiores et mi-
nores p̄bende et essz cōsuetudo op cōnis·
vel statutū eccie q nullus valeat adipi-
sci maiorē p̄bendā nisi habeat primo mi orē
et p eā ascendat ad maiorez q̄ tñ statuta
et consuetudies hodie ut freqñter tollūtur
p formā literarū applicatuz·Preterea in lris
pauperū excipiūtur dūtaxat bñficia ec-
clesiarū cathedraliū·g oīa alia venunt
imo in illis dr q si paup impetrās accep-
tat p̄bendā alicuius collegiate eccie q si-
bi assignetur stallus in choro et locus in
capitulo et q iuret statuta p q exp̄sse ap
paret q etiā habēs grām in forma paupm
possit acceptare p̄bendā in eccīa collegi-
ata·et dicit Jo·an·in·c·supius alle·scilz
q̄uis·in nouel·q impetrās ad collacōnē
epi in forma speciali pt acceptare p̄bendā
in eccīa cathedrali spectāte ad collacōem
epi·et hoc tenet rota·qz·c·q̄uis·ē tenēdū
in terminis suis sez qñ illa vba ponitur·c·
q̄uis·inserūtur in gra impetratis alias nō

¶ De pbacōnibz· cclij·

¶ Quādo causa est p appellacōnem vel
citacōnē de speāli mandato fcām in curia
licez p articulis datis pbandis dumta
xat per scpturam nō detur remissio extra

curiam ⁊ nota ta p doctores. in. c. i. de elec. li. vi. et. c. cor di. de appel. e. li. tñ si aliqui articuli sint p bãdi p testes et aliq̃ p scripturã. tũc bñ cõceditur remissio extra curiã ad vitãdũ circuitũ. ꝺ Rpt' auditor. in cle. Alia raco etiã possũ assignari. quia nomie testiũ ꝺtinentur ⁊ instrumenta. ut in .l. i exercẽdis. C. de fide. instru. et de testi. cogẽ. puemt. si igitur detur remissio pro testibꝫ p ducẽdis. g. p duci poterũt et instrumenta. de testi. p sentiũ. li. vi.

¶ De feudis ⁊ de bonacoibꝫ. cclíñ.

¶ Si p habẽtem po testatẽ cõceditur indebita forma. et ex causa legitima aliqua possessio eccliastica in feudũ ꝑpetuo titio ⁊ liberis suis utriusq; sexus etiã naturalibus. et presertim sepo filio naturali dicti titiꝫ absenti. si sepus postea huic bonacõmissue cõcessiom ꝺsentiat de equitate canonica actio acquiritur dicto sepo filio absenti naturali. etiã p epistolã non sibi sꝫ patri suo directã ꝑpter p dẽptitatẽ racõms et legis equitatẽ. l. quotiẽs. ff. de bona. et p no. p Jo. i. q. vij. quotiẽs. faciunt etiã nõ. in. c. accedẽs. de pbẽ. facit etiã. c. si tibi absenti. de pbẽ. li. vi. licet aliqui dñi de hoc multum dubitarent.

¶ De causa posses. et ꝑprie. cdiíñ.

¶ Si suspendẽs petitoriũ utriusq; partis postea de libellũ ꝺcludẽtem i petitorio et possessorio. a pdicta suspensione viꝺ recedere. l; tẽpe suspensionis p testatus fuerit q; ab hmõi suspensione non intendẽt. nec vellet recedere nisi hꝫ exprimeret. satis enim hꝫ exꝑssit qñ petitoriũ postea intẽtauit qõ sibi licuit. de causa' poss. et ꝑprie. pastoral'. ꝓterea p actũ ꝺtrariũ a p testatõe recedit. ut no. in. c. cũ. M. de cõsti. et de appellationibus. g. rẽ. hꝫ ẽ magnũ dubiũ. vtrũ hic suspẽdẽs semel petitoriũ illõq; reassumẽs possit iterato petitoriũ suspẽdere rẽ.

¶ De snia ⁊ re iudicata. cclv.

¶ Licet snia p aliquo in ꝓma instãtia lata. in scõa instãtia reuocetur ex nouis actis excuset quẽ a cõdẽnacõe expẽsarum factarũ in scõa instãtia ꝑut legitur ⁊ no. p Inno. et hosti. in. c. finẽ. de dolo ⁊ cõtu. tñ id nõ procedit qñ ex eisdem et ꝓmis actis snia reuocatur q; tũc appareat de iniustitia ipius snie manifesta q; snia nõ excusat a cõdẽnacõe expensarũ ꝑm Inno. ibidem. et Jo. mo. quẽ vide sup hoc. in. c. cor di. de appel. sup ꝙ to. in expensis. li. vi. licet fortiter videatur obstare. c. ex insmuacõne. de ꝓcurato. ubi snia q; fuit nulliter lata et reuocata excusauit illum ꝑ q; lata fuit in possessorio a fructibꝫ q; percipi potuerũt. sꝫ pt rñderi q; in hꝫ ꝓpcat sibi ipa de gra vel q; nõ obstabat de violẽtia. vel aliter l; fuerit ille excusatus a fructibꝫ q; percipi potuerũt nõ tñ a fructibꝫ preceptis. Specu. viꝺ etiã innuẽ q; quecũq; snia excuset appellatiõ ab expensis. ti. de expen. ¶ nũc videdũ. vbꝫ q̃d de appellato. de q̃ materia vide Jo. an. in nouel. et i lectu. de re. iuꝺ. ignorantia. li. vi. q; cõcordat cũ Inno. et ponit racõem diuersitatis q̃re m ꝑmo casu excusatur appellatus a cõdẽnacõne expẽsarũ ꝑpter snĩam ꝑ se latã et nõ in scõo casu. nã in ꝑmo casu excusatur ꝑpter ignorãtiam ꝓbabilẽ siue errorẽ facti. in scõo nõ. hꝫ ꝑpter ignorantiã iuris q; nemĩẽ excusat. i. q. iíñ. ¶ notãduz. et ibi in summa de ignorãtia iuris ⁊ naturalis ⁊ similis. primã rõnem siue ꝺcluꝺonẽ Jo. an. et alios intelligẽ de ignorãtia facti ⁊ iuris alieni secus si ꝑprij. in q; intolerabilis ẽ error. de Rpt'. ab exco icato. q; nõ noceat. C. de iur. et fact. igno. l. error facti.

¶ De excepcõibꝫ. et de sen. ex. cclvi.

¶ Licet sit ꝺcertacõ inter doctores in capitulo. pia. de excep. et i. c. licet. de sen. ex. li. vi. vtrũ p renũciacõem ꝓbetur qs excõmũicatus qñ in vim dilatorie excõicatio ꝓponitur. tñ dñi habuerũt ⁊ voluerũt hõre pro indubitato q; renũciacõ nõ probat exceptõem excõicacõis opposita; in vim pemptorie ꝺtra impetrãtẽ Rptũ. q; nõ sequitur talis ẽ renũciatus g; ẽ excõicatus. tũ q; hmõi exceptõ sapit obiectũ q; ꝺz clare dari ⁊ probari. de accu. sup hoc. et. c. accedẽs. de elec. i. et. c. ut circa. li. vi. iũcta cle. ꝺstõnẽ. e. ti. leuius etiã et citius admittũtur ꝓbantur ⁊ expeditiũtur dilatorie q; ꝑptorie. ꝺ oro. ꝺ g. cũ dilcus.

de lit̃is ꝺ test. c. i. li. vi. cũ ibi notatis.

¶ De excep cõibz. Rica. cclvíj.

¶ Si opponitur alicui q̃ beneficiũ p ip̃m in curia resignatũ post hmõi resignacõz admissam michilomius illud idẽ bñficiũ tenuit ꝛ possedit ac fructus percepit p se vel aliũ mſi excipiens illuz exp̃mat et de eius mandato ſpecifice dꝛt nõ erit quo ad hoc audiẽdus. q̃liꝛ materia sit bona. tñ peccat i forma q̃ exquo materia obiectiua est exactam ſpecificacõem requirit. ut in dictis iuribz in p̃xima ꝺclusione allegatis. et idẽ fuit postea conclusũ de scõo impetrãte ꝛ opponente contra p̃mũ. de cõſupcõe gr̃e sue p acceptacõz alteri⁹ bñficij p se vel aliũ facta q̃ nõ bñ ſpecificat ꝛc.

¶ De p̃curatoribz. Rica. cclviij.

¶ Procurator habẽs sufficiẽs mãdatum ad agendũ ꝛ defendendum ac crimia et defectus in pſonã ꝛ formã opponendũ. lꝛ crimia ꝛ defectus in p̃curatorio nõ exprimãtur p̃t michilomius crimia oĩa et defectus quoſcũq; opponere et de illis excipere. nã lꝛ hmõi exp̃ſſio crimiũ ꝛ defectuum requiratur in p̃curatorio. ad appellã dũ ab alicuius electõne p̃uisione vel postulacõne facta vel fienda. ut in. c. p̃curator. de elec. li. vi. tñ hoc nõ requiritur in p̃curatore ad agẽdũ ꝛc. put notãt Joan. et pau. in cle. nõ p̃t. de p̃cur. qui alle. dictũ cõpost. in. c. i. de elec. li. vi. et ibi etiã p̃ce. de ſamp. et archiꝺ. et p ſpe. ti. de p̃cu. §. i. v. ſed nunquid ſufficit.

¶ De excepcõibz. cclix.

¶ Liꝛ in materia obiectiua requiratꝰ exacta ꝛ magna ſpecificacõ crimiũ videlꝛ loci nomina ꝛ tpis ꝛ aliarũ circũſtãtiarũ de quibz i. l. libello v. canonizata. ij. q. viij. et. c. ut circa. de elec. iũcta. clem. cõſtõne. e. ti. tñ de necessitate nõ requiritur ſpecificacõ dieiꝛ hore dũmodo menſis. et ãnus bñ ſpecificẽtur. ut i dcã. l. libello v. lꝛ ber. in vbiz ſuis positis. in. c. tue. de p̃cur. in p̃n. videatur innuere diẽ ſic meſem fore exp̃mẽdũ tñ in fine illoꝝ verſuũ ab ꝯ dicto viꝺ recedẽ dicẽdo ſic et liꝛ dies hora nõ menſis p̃tereãtur. quã opinionẽ ſiue cõcluſionẽ dñi credebãt verã n̄ dies vel hora eſſꝛ de ſbſtãtia materie in articulis ꝺducẽde. tũc enim necessario essent exp̃mende. q̃ alꝰ nõ ꝺcluderẽt et ſic articli essent nõ admiſſibiles. de off. del. cũ ꝺũgat. hinc ſuperuenit vnus nouus auditor noie ferdinãdus dꝛetoꝝ doctor Anno dñi. M. ccc. lxxviij. de menſe ianuarij.

¶ De p̃curatoribz. Rica. cclx.

¶ Si quis cõſtituat plures p̃curatores certos ꝛ in ſolidũ ad negocia ꝛ iudicia in vno p̃curatorio ꝛ postea cõſtituat alios ad iudicia tm̃ cũ reuocacõe oĩm p̃curatorũ ſuoꝝ alꝰ ſb q̃cũq; forma verboꝝ p ip̃m cõſtitutoꝝ. p̃curatores ad iudicia alias p ip̃m ꝺstitutos viꝺ dũtaxat reuocaſſe. et nõ alios ad negocia. racõ q̃ duoꝝ diuersa videtur esse mãdata. et liꝛ vnũ ſit reuocatũ tñ ſtat reliquũ. et clauſule hmõi gñales ciuiliꝛ fuit intelligẽde. ut i. l. q̃ dulcia. ff. de triti. vi. et ole. le. p̃ſertim ſi appareat p aliquẽ actuz dicti reuocãtis alios p̃curatores ad negocia ꝺstitutos noluiſſe reuocaſſe. put ponebatur in fcõ puta q̃ vnus de dcis p̃curatoribz ad negocia ꝺstitutus post hmõi reuocacõnẽ bñficiũ aliqꝺ vacãs noie dñi ſui acceptauit quã q̃dẽ acceptacõez idẽ dñs ratã habuit ꝛ gratã. fecitq; de illo bñficõ ſibi p̃uideri et ſe i possessionẽ induci et p aliq̃ tpa idẽ bñficiũ hic acceptatuz tenuit ꝛ possedit p q̃s actꝰ exp̃ſſe appꝛuit q̃ ip̃m reuocare noluit. g ꝛc. ar. eoꝝ q̃ le. et no. i. c. liꝛ. de p̃cu. li. vi.

¶ De restitucõne ſpoli. cclxj.

¶ Si q̃s dicat ſe bñficiuz aliqꝺ canonice et ltime possediſſe ꝛ ſe ſpoliatuz esse petẽs ſe restitui lꝛ nõ p̃ducat ſuã inſtitucõz. nec dicat p quẽ fuit inſtitutus dicebãt oĩes dñi me ꝛ vno alio dño exceptis hmõi articlis fore admittẽdũ ad probãdũ i curia et exẽ q̃ tũc poterit producẽ ſuã inſtõnẽ ꝛ inductõez vel probabit p teſtes. de teſti. p̃ntiũ. li. vi. Michi videbat articlm nimis fore vagum incertum ꝛ confuſe datuz. g non esse admittendum. q̃ non ẽ vagãdũ cũ detrimento alterius. ff. de dolo. l. Item

exigit·et·ff·de mune·l·pretor edixit·et de elec·ut circa·cū ibi nō·p archidi·p̄terea verbū canonice ē verbū iuris qđ non cadit in mentē testis·g̃ r̃ē·de testi·cū cām·et qz ad canonicā institucōnem requirūtur multa·de q̄bz in·c·i·de reg̃·iur·li·vi·g̃ r̃ē· allegebā etiā p̄ nō admissiōe dēm Inno· in·c·ex parte·et·c·in fīis·de testi·spo·et dēm archiđ·de eo qui mit·in pos·c·vmco·li·vi· qui dicūt petentē restitucōnē būficij oportere p̄bare se possessionē habuisse ab illo qui habuit aūctatē instituēdi·et qz p̄dictus articulās nec de illo nec ꝺ alio aliq̄d dixit seu deduxit in predicto articulo suo michi et p̄dicto dño meo nō videbatur audiēdus·p̄sertim attento stilo nr̄o·qz nō admittimus aliquē restitucōnē petētem in būficialibz nisi exhibeat et p̄ducat aliquē titulū coloratū ꝓpter nōta dictoz ꝺctoz ac Io·an·et pau·in cleñ·vnica· de causa poss·et ꝓprie·et plenius p Io·an· in addi·spe·in ti·de testi·spo·in pñ·Ad qđ ultimū rñdebatur aliud esse in p̄bacōibz aliud in p̄bandis articulis·si loq̄mur de p̄bacōibz r̃ sīa restōnis ferēda illa nūq̄ fertur nisi p̄bato siue exhibito titulo colorato et hic loquūtur p̄dicti ꝺctores·si vero loquamur de p̄bādis articulis·tūc enī sufficit deducē colorē siue canonicū titulū et illū postea p̄bās vel testes p̄bare· qui satis deducitur dū dicit se canonice institutū·nec p̄dicta in ceritudo seu generalitas obstat qz illa p̄t p dicta testiū siue productōem instrumtoz ad certitudinē r̃ spēm reduci maxie qz p̄dcā materia nō ē obiectiua·ſ̃ de iure dātis q̄ nō requirit tā exactā specificacōnē de elect· institucōnē·in cle·p̄terea si testes dicāt·vel p instrūm seu līras apparet būficiuz collatū· et se institutū p talē et qz ad collacōnem illius ꝺsueuit collatio r̃ institutio p̄tinere est satis·nā apparet ipm canonice institutū·et sic verbū canonice p factū p̄batum ꝺclaratur·ad qđ etiā mducebatur dictum Inno·hosti·et Io·an·post eos·in·c· fraternitatis·de testi·ubi dicūt qz sufficit volenti probare p̄scēpcōnē allegare r̃ dicere qz legitime p̄scēpsit licz nō dicat p·xl· āos·pro quo etiā faciūt no·in·c·cū eccla sutrina·de cā poss·et ꝓpri·et melius·in·c·cū de būficō·de plē·li·vi·et·c·cum ana·de elec· qđ dicebāt nō obstare sēām rōem meā· Reuera ego illud capere nō possum·qz ex facto r̃ actibus ius oritur r̃ elicitur·et licz illa gīalis narracō videat qz sibi sit canonice p̄uisū sufficeret in libello ad effectuz inferēde ꝺclusionis·tūm in processu ꝺscen dēdū ē ad spēcē r̃ effectū p̄bacōis·prout legit̃ et no·in·c·cū ad sedē·de testi·spo·de proba·c·licz· Item licz gīalia si essent actu probata sufficerēt in repellēdo·nō tn̄ sufficiūt in ꝓponēdo sīm archiđ·i·c·ut circa· super verbo·omīa r̃ sīm gl̃a·et facit cle·cōstitucōem·de elec·in fi·probatur ſ̃ etiā p simle·nā licz sufficiat ꝓponere r̃ dicere in libello rē aliquā ad se spectāē mē dñm vel quasi·oportebit tn̄ postea aliq̄s cām ex q̄ causatur ꝺmmūi p̄cessu siue in articulis deducē r̃ p̄bare alias nō posſ̃ sēq̄ ꝺgrea sīa p q̄ optīe faciūt ea q̄ legūtur r̃ notāntur in·c·abbate sanc·de re iudi·li·vi·

¶ De officō legati·Rubrica· cclxij·

¶ Si auditor datus in curia rōna·i cā de ꝺsensu p̄tiū ꝺmittat examiacōem testiuz i p̄tibz tribz p̄soīs sme clausula qz si non oēs r̃ē si vnus ex illis ꝺmiserit vel college suo vel alteri eē p̄tibz ꝺsentiētibz nō valt ipius ꝺmissio nec testiū receptō·qz pactū p̄uatoriū r̃ē·de fo·cōpe·si diligēn· Ego r̃ aliq̄ mecū vacillādo dixim⁹ multū obstāē·cle·iudices·de offi·del·qz no p̄t negari p illā cle·quā receptores testium sint iudices delegati·q̄ delegare p̄nt r̃ cōmittere vices suas alteri·uel college·de offi·del·q̄ius·et·c·pastoral·et·c·sup q̄stionū· ¶ Porro sed p̄dicti sūt hn̄ nōi· g̃ r̃ē· Rñdebatur p distīctōez aut auditor p̄dictus ꝺmisit p̄dcām receptōem ut ordinarius aut ut delegatus·si ut ordinarij tūc stat regl̃a qz delegatus ordinarij ad certā cām nō p̄t sb delegare·qz hn̄ ē p̄uilm delegatus ꝺcessum a p̄ncipe·¶ de iud·a iudice·et de appel·cū cām·et m dictis iuribz supius alleg·á auditor fecit p̄dcām ꝺmissionē ut delegat⁹ a p̄ncipe tūc stat iteruz illa regl̃a·qz sb delegatus delegati a p̄ncipe etiā sb delegare nō p̄t articl̃m cāe cogīmcōez req̃rōez p ut le·et no·i dcō·c·cū cām·et i·c·cū bertoldus·ó re iud·p Inno·

ēt hoſti. ēt in dicta cle. iudicēs. p ōmnes ſcribētes. et in ſpe. ti. de vel eg. C. p mo. v. ſ nūq̄d ſ̄b delegatus ſit quo cū q̄ caſu poſito nō valuit p dicta ꝺmiſſio. nec ꝺſenſus partū ipis potuit hāc ptātē dare licz valuiſſ ꝺſenſus eox q̄ extra locū eis deputatum ꝺgnouiſſent vel citaſſent. per. C. in nullo q̄ſ. de ſ̄pt. in. c. ſtatutū. li. vi. ego vero p dictā receptōnē libēter ſaluaſſem ſi potuiſſem ꝓpter magnas expenſas factas in remiſſione reportata p dictū Inno. in. c. cū cām. de teſti. qui dicit q̄ ptes inualidas atteſtacōes etiā nullas p̄nt tacite z exp̄ſſe ratificare. licz de tacita ratificacōe vacillet ſ fuit mihi reſpōſū q ſ dictū poſſ ꝓcedē poſt receptōnē ex facta a vero iudice. lz alias nulliter ſ q h fuit defectus i recipiēte. ꝺficiēte & fundamēto z cē. i. q. i. cū paulus. de p̄ſ. nō bap. c. vemēs.

¶ De cauſa poſſeſſ. et ꝓpeta. cclxiij.

¶ Si rector alicuius parrochie agat poſſeſſorio pro decimis terrarū mſtia prochiā ſuā ꝺſtentiū q̄bz dicit ſe p aliq̄s religioſos ſpoliatū. a. x. āmis citra. et religioſi ad excluſionē poſſeſſorij dicāt z dent m articulis q ipi per centū ānos citra et ultra et p tātū tps cuius ꝺtrarij z cē. aliq̄rū p dictarū decimarū fuerūt in poſſeſſiōe percipiēdi z aliq̄rū retinēdi et a pſtacōne aliq̄ruz liberi z immūes et p dcā tpa im poſ. hmōi libtatis. dicebāt oēs dñi hāc materiā bonā z admiſſibilē ad excluſionē poſſeſſorij p rectorē intētati. nā licz p̄ dēis religioſis p̄ma facie reſiſtat ius ꝺmūe aſſiſtat rectori et ſic vidēt q ñ ꝺſtet de legitīo eox titulo ipi nō eſſent audiēdi p. c. ad decias. de reſti. ſpo. li. vi. qđ ñl fac ad caſū ꝓpoſitū. q̄ loq̄tur i actore z nos i reo ſe defendēte p legitimā p̄ſcp̄cōnē z tpis ꝺtinuatiōnē p quox p̄mū tollitur ius peripiēdi p rectorē. de p̄ſcp. de q̄rta. et. e. ti. c. i. li. vi. p ſm ſua decimalis poſſeſſio. nā duo eādē rē vno z eodē tpe inſimul poſſidere nō p̄nt. de proba. licz et ibi. de verbor citra quod dēnōt ꝺtinuacōez et ſufficiēt h exp̄mē lz nō addatur ꝺtinuo. ut ibi. Si igitur pbēt p̄ſcp̄cōnē p titlō z ꝺtinuatā poſſeſſionē per cētū ānos citra et ultra reſtat cōcluſio q nō p̄t p̄tendi p rectorē ſpoliacō. q̄ eni ſuā poſſeſſionē ꝺtinuāt nō ſpoliat. de reſti. ſpo. c. olim. et. c. cū vemſſent. cū multis ſi.

¶ De ꝓcura. et de articulis. cclxiiij.

¶ Procurator articl'os ꝺatos p eū etiā p iuramētū tāq̄ ꝺatos p errorē etiā nō docto de errore p̄t reuocare de uſu ſtilo rob ſeruātia palacij licz de iur eſſ fortē obſeruandū ꝺtrariū. put le. et no. de ofeſ. im. c. ſi. et ibi p Inno. quē q̄dē ſtilū dixerūt dñi idifferēter eſſe obſeruādū in cauſis bñficialibz z mr̄imoniālibz in quibz vtitur aie piculū nec p̄t hōi recurſus ꝺtra procuratores q̄ nō ſūt ſemp inſtructi et ideo freqñter dāt z ponūt ꝺtraria ꝓpter nouas informacōes eis miſſas vel datas p cliētulos ſuos q̄ poſtea reuocāt et admittitur eox reuocacō ſaltē cū iuramēto ſup errore ut ſciatur veritas. In cauſis vero ꝓphanis idē ſi articuli fuerint dati p iuramētū tūc aliqm dñi dixerunt q nūq̄ admittētur ꝓcu. ad reuocacōnē erroris vel ad dādū de materia ꝺtraria ꝓpter no. in. c. cū in poſſeſſorio bz de iureiu. li. vi.

¶ De ſnia z re iudicata. cclxv.

¶ Licet actor z poſſeſſor in cā bñficiali nil ꝓbet et reus p eū in cā tractus nil petēdo. ſ dādo obiectus ꝺtra eū z illos nō ꝓbās et poſtmodū renūciādo litis cāe recedat ꝓ actore poſſidēte p̄t ferri ſnia ālomius abſolutoria ab impedimētis moleſtacōibus z cē. et ſup illis dcō reo ſilētū impon. de ꝓba. c. ex lr̄is. et. c. lz. et vide ſil'em cōcluſionē. ē. c. xxiij. quā intelligas de reo petēte ſuā ꝓpriſionē canonizari z nil ꝓbāte in q̄ caſu actor z poſſeſſor etiā nō ꝓbās impetitionē ſuā dz nedū ab impedimētis z molestacōibz ſ ab impetitōe ipius rei abſolui z in expenſis ꝺdēnari ſed utrū in caſu ꝓpoſito reus veniret i expēſis ꝺdēnādus dñi erāt varij nec fuit p̄tūc diſcuſſuz. aliq̄bz videbatur q cō dēnari nō deberet ꝓpter temerariā, vexacōnē actoris q̄ mouſte et inuitū traxit z vexauit eū ut vidēt et q̄re? agnoſcens bonā fidē renūciauit liti & nil fuit ei imputādū. Alij aſſerētes ꝺtrariuz propter regulam victus victori z cē. preterea ſi ab initio liti renunciaſſet et ſe in nullo oppoſuiſſet nec obiectus dediſſet

forte p̄ procederet dict⁹ dn̄⁹ opinio. ꝙ opposuit ⁊ obiectus dedit in quo⁹ probatione defecit ergo saltem ꝓpter exceptionē oppositam ⁊ nō probatam deberet condemnari in expensis. quod credo verissimum. per. c. fi. de uolo et citu. et. c. statuimus. de elec. li. vi. ubi videtur textus loquitur in obiciēte appellante et in probacōibz obiectuū deficiēte.

¶ De iure p̄onatus. Rica. celxvi.

¶ In religioso p̄fesso an ualuerit presentacō facta per aliquē laicū de ipo ad eccīam parrochialem curatam. dn̄i erant varij tamē maior pars dicebat ipam p̄sentacōnē nō valere ꝓpter abdicatōnem ꝓprietatis ⁊ ꝓprie uolūtatis. et quia debēt stare solitarij nec populo nec curę p̄ficiscertim quia hoc videtur exp̄sse prohibere cilicz lateranen. de sta. mo. c. i. imm. o antiqua iura administracōnes eccīasticas monachis gn̄aliter prohibent. xvi. q. i. si cupis. et. c. iuxta. et. c. adhęc imus. cū duobz. c. seq̄ntibz. et epi cum consensu abbatis dispensatiue de parrochialibus eccīis id p̄mittebant. ut eadem causa. et questiōe. cū pro utilitate. et. lv. di. p̄cis. ergo apparet ꝙ gn̄alis prohibitio ꝓpter dictā repugnātiaz procedebat. Alij uoluerūt dicere citatū per. c. ꝙ dei timorē. e. ti. quod. c. loq̄tur in regulari canonico ad parrochialē eccīam electo qui dū inseruit regule laxiori nō ꝙ preheditur sub prohibicōe dicti cilij lateranen. ut ibi dicit textus qui loquitur in monacho q̄ licz olim p̄ antiquos canōes possent ad parrochialis eccīe regimē dispensatiue assumi. ut. xvi. q. i. doctos. et. c. in parrochia. lv. di. p̄cis. ubi de hoc. tamē hodie ꝓpter officiū p̄dicacōnis qđ multiplicater p̄uilegiatū est. sine dispensacōne de consensu abbatis monachus p̄t prefici per epum eccīe parrochiali etiā seculari scōm hosti. ibidē. et in sūma. e. ti. ¶. utrū populū. ¶ allegat ad h̄. lviij. di. c. i. et. ij. et. lxxiij. di. quorūdā. et idē dicit in canonico regulari ut ibi. et in. c. p tuas. de vo. et voti redē. cū qua opi. concordat dn̄s fred. de sems in quest̄ombz suis Jo. an. et pau. in clem. i. de elec. sup verbo. secularium. quod dictum fuit allegatum per unum de dominis qđ ego credo firmissimū in canonico regulari. tū ꝙ sibi nō obstat inhibitio cōcilij. tū ꝙ seruit regule laxiori licz ber. in dicto. c. qđ dei timorez. et dominus et pater meus Jo de lig. dicāt forte tutius ꝙ secus p epi scopum dispensetur. sed in monacho assumendo ad curam aiarum credo hodie sicut olim necessariā dispensacōnem. et hic potest intelligi opinio ber. et sequatur in dicto. c. quod dei timorem. et forte papalem. ꝙ forte epus contra tam celebre concilium scz lateranen. dispensare nō p̄t. xxv. q. ij. institucōms. sicut nec ꝺra cle. i. de elec. et hoc tenet exp̄sse archid. ꝓut legitur ⁊ notatur in. c. licet canon. de elec. li. vi. qđ intelligerē uerū sine magna causa necessitatis uel utilitatis ꝓpter quas causas epus dispensat ꝺra ꝺcilia generalia. i. q. viij. tali. et. c. exigunt. et de p̄bē. ꝓpositi. et hoc habetur sm dn̄m et p̄m meū Jo. de lig. in. c. at si clerici. de iudi. et vide de hoc p Inno. in. c. dilectus. de ēp. cōd. ubi recitat oēs casus p̄missos ⁊ ꝓhibitos episcopis quo ad dispensacōnez. vn⁹ tamen de dn̄is in casu questionis ꝓpositę dicebat p̄sentacōnem ante dictaz valere ad hoc ut non possit patronus laicus redargui de negligētia. nec forte etiā de culpa ꝓpter diuersas opiniones doctoꝝ positas in dictis iuribz sed religiosus p̄sentatum epo nō admittēdū ad curā sine p̄uia causę cognicōne sūmaria et dispensatione expresse secuta cuius dictū placuit domino egidio pro quo allegauit dictus Inno. qđ bene facit in. c. cum nostris. de concess. preben. post p̄n. de homicida illegitimo uel irregulari electo ad dignitatem. quę electio licz nō excuset eligētes hoc scientes a culpa excusat tamē eos a negligentia ita ꝙ ꝓpter negligentiam non deuoluetur potestas eligendi ad superiorem. sed bene ꝓpter culpam. de elec. cum in cūctis. ¶. fi. cum igitur laicus ita exacte ⁊ exquisite nō teneatur scire iura positiua sic̄ clericus ut no. Inno. in. c. firmiter. de fi. tri. et in. c. cū in cūctis. supius

alle·ubi sunt doctores varij licitum eligere dicebat·et bene meo iudicio predictū patronū laicuz excusabilem tam a culpa q̄ a negligentia·et sic p̄ dictam p̄sentationē nō esse nullam ex illo capite q̄ religiosum p̄sentauit sed ex alio capite·q̄ non presentauit eum episcopo effectualiť infra tempus a iure statutū p ut in conclusione·ccxv·est satis deductum. Ego dicebam eam inualidam sub dubio forte ex alio capite quia ex quo fuit beneficiuz seculare ꝛ semper consuetum regi ꝛ gubnari per clericum secularem q̄ dictus patronus nō potuit regularem ad illud p̄sentaré· allegabam ad hoc cle·qua regulares·de supplen·negli·pla·et notata· in ·c·sicut·e·ti·per· Jo·an·in nouell·et·in·c· possessiones·per abbatem·de rebz eccl·nō alie·et in·c·cum de beneficio·de p̄ben·li·vi· postea in alijs ꝺ filijs dñs egidius dixit dominū cardinalem sancti eustachij tenuisse p̄mam partem videlicz p̄sentacōez hmōi nullā fore i ꝺ iure·nā licz eps dispensare possz cū religioso p̄tato ex causa tñ nō tenetur nisi velit ꝛ sic simpliciter p̄sentando religiosum nō idoneū presentauit. allegauit p̄dictū·c·cū de beneficio· et ideo nō videtur iuri satisfactuz·de offi·ordi·cum nos·cū ibi notatis·ad glosam· Inno·in·c·cū nostris·alle·respondebat· q̄ loq̄tur de eo in quo nō cadit ius p̄latu re ipo iure sine dispensacōne ut est homicida excōmunicatus et irregularis alle·c· postulasti·de cleř·excō·mi·de eta· et quacum bone·de excess·pla·inter dilectos·de accu·accedens·salua reuerētia tanti p̄ris hec iura potius innuūt cōtrariū videlicet q̄ collatio facta huiusmodi sit ipo iure nulla· et licz sit nulla et sit potestas conferendi deuoluta ad superiorē hoc euenit ꝓpť culpam cōferentis vel p̄sentātis indignū sed nō seq̄tur p̄sentauit indignuz ergo fuit negligens·ergo nō ꝓpter negligentiam sed ꝓpter culpaz fuit priuatus iure conferendi ea vice per iura superius alle. videlicz per·c·cū in cūctis·de elec· quā q̄z· eo dez titulo·li·vi·stat ergo dictū Jnno· verū vide infra dei·ccclxxxiij.

De supplenda negligētia p̄latoꝝ et de iure patronatus cclxvij.

Si ꝓpter negligentiam patroni laici deuoluatur collatio alicuius beneficij ad ep̄um statim sibi currit tempus semestre ad conferenduz·nō a tempore noticie sed ab ultima die temporis quadrimestris datis laico ad p̄sentandū cōputandum. hoc verum si predictum beneficium vacauit et vacat tempore deuolucōnis de iure ꝛ de facto ꝛ episcopus fuerit in sua dioc̄. vel adeo ꝓpe q̄ verisimliter potuit huiusmodi vacacōnem ꝛ negligentiam scire alias nō curreret sibi p̄dictū temp? semestre nisi a tempore noticie scōm iura vulgaria·de conces·p̄ben·c·ij·et·c·q̄ diuersitatez·et·c·ex parte·et de supplen·nep̄la·licet·ubi dicit Innoc̄·vnum notabile dictū qđ viđ fortissime obstaré p̄dicte ꝺclusiom q̄ ei ad quē p̄mo et ei ad quem scđo p̄tinet collacō beneficij currit tēpus dumtaxat a noticia vera et qui eam allegat ipsam probet quia presumitur ignorantia nisi probetur scientia·de reg̃·iur· presumitur·li·vi·que etiam videtur obstare predicte cōclusiom in casu quo negaretur episcopi noticia vel allegaretur ip̄ius ignorantia·sed hijs nō obstantibz stat conclusio vera·regula·presumitur· non obstat quia loquitur in hijs que q̄s facere vel in dagare nō tenetur per se vel alios·ut ibi notaui·sed cū episcopus teneatur quolibet anno semel ad minus per se vel alium suam dioc̄·visitare ꝛ videre et indagare quomodo beneficia regantur et an sint plena et canonice teneātur·ut ·x·q·i·regenda·decernimus·et·c·episcopum·et quasi per totum·de censi·cū venerabilis·et·c·cum secundum·de p̄scrip·cū ex officij·de offi·ordi·si episcopus·li·vi· nō est verisimile ip̄m hmōi vacacōem beneficij ignorare qđ per q̄tuor menses vacauit de iure ꝛ de facto·et nullus p̄sentationem recepit nec de illo dispositum fuit ipso in sua dioc̄· existēte ꝓpter quod optime meo iudicio fac̄·c·cū i tua·q̄ ma·ac·pos·ibi dū dic̄ textus·alioquī cū rōnabiliť p̄sumaé q̄ denūciacōz bānoꝝ p̄blice fcāz ide accusatoꝝ

volēs nūc accusare matrimoniuz in ipa dioc. existēs mmme ignorauit et ideo papa mandat illum accusatoꝛem ignorā tiam allegantem tanq̄ suspectum repelli fic in ꝓposito dicerem ep̄um allegantem ignorātiam vacacōis tam note non audiēdum vel saltem ꝓpter tam vehemētem ꝓsumpcōem sciētie onus probādi ignorātiam in ipsum trāsferēdum. de elec. cum in cūctis. et. c. inno tuit. et de postu. prela. c. i. et de cle. ex. in. illud. cū multis silibz fateoꝛ tamē q̄ possz tantas rtales causas ignorātie verisimiles ignorātie sue allegare q̄ transferretur onus ꝓbādi in negantem rscientiā allegantez. ar. eoꝝ q̄ legūtur rnotātur ut ec. benefi. c. ut nostrum. Et facit ad hoc rad p̄dictam conclusionem vnum dictuz Inno. notabile in. c. veniēs. de fil. p̄sbi. super verbo. innotuit. Idem dicebāt dominus archiepo. q̄ singulis āms debet celebrare cōcilium ꝓuinciale cū suis suffraganeis. et statuere ꝓsonas idoneas ad muestigandū sollicite q̄ sunt cozrectōis rreformacōis digna et referenda in ꝓximo concilio. de cē. sopite. de accusa. sicut. de prebē. graue. quia tamē si alleget ignorātiam probabilem. de vacacōne beneficiꝝ ad se deuoluti staretur de h̄ ipius uiraīto hm Inno. et hosti. qui hoc notant. i. c. pastoralis. de excep. in fi. facit dictum. c. cum in tua. Io. an. in nouel. in. c. ex parte. de cō cess. prēben. sup verbo. recurrerūt. arguēdo cōtra episcopum allegantē in hoc casu ignorātiā. dicit eū nō audiēduz quia videtur affectata ignorantia quā equiparamus sciētie. de consti. ut aiarum. li. vi. et de temp. ordi. eos qui. li. vi. ꝓpter racōem superius allegatam. soluendo tamē dcludit q̄ bonus index hoc terminabit cōsiderata beneficiꝝ qualitate et modo vacacōis et locoꝝ distantia et remotione rfama. ff. de vsuf. l. mora. de qua materia etiā p archid. in canone ꝓpter ecclias. xviij. di. et p guil. de monte laud. in clem. quia regulares. ō supplen. negli. prela. vide ad materiam notata per doctores videlicz Io. mo. Io. an. et archid. in. c. statutum. de p̄bend. li. vi. et p Cy. et dyn. in. l. i. ff. de tribut.

De fide instrumentoꝝ. cclxviij.

Licet scōm conclusionem superius per me tactam et scriptam instrumēta siue acta in vim compulsorie hic per auditorem secrete per alium notarium q̄ illum qui illa confecit rscripsit in partibz parte nō vocata extracta fidem nō faciant tamen si pars que in partibz nō fuit vocata hic vocetur ad dicēdum contra. et nichil dicat contra ea sed eadem acta siue instrumenta inquātum faciunt pro se producat. et sic ipsis utiliuerit ipsa approbare videtur ergo illa recipere tenetur contra se. xix. di. si romanoꝝ. ar. etiā per ibi. de testi. cum nuncius. et per Inno. de excep. cum venerabilis. et de cens. c. cum olim. et de fide instru. imputari.

De offi. dele. seu de ꝓcura. cclxix.

Si collector habens potestatem a ꝓpa colligendi recipiendi rquitandi pecunias camere apostolice debitas i certis regnis rlocis per se vel alium seu alios cū hac limitacōe videlicet q̄ vnum succollectoꝛez dumtaxat in singulis ciuitatibz et dyoc. possit constituere. potest successiue plures diuersis temporibus succollectores reputare ita q̄ semper nō nisi vnꝰ remaneat in qualibet ciuitate rdyoc. et constituendo scōm. videtur reuocare ꝓmum. licet de huiusmodi reuocacōne in secunda constitucōne nullam fecerit mencōnem. ratio primi dicti est. quia negocioꝝ gestoꝝ a lege habet potestatez nedum vnū sed plures simul. et nedum post sed etiam ante litis contestacōnem substituendi. ut legitur et notatur in. c. i. de ꝓcura. li. vi. verum quia dictus collector est negocioꝝ camere apostolice gestoꝝ et possz de iure etiam plures vna vice reputare succollectores nisi esset sua ut premittitur limitata potestas. que quidē limitatio respicit dūtaxat constitucōnē fiendam de pluribz simul et vna vice. ergo tē. Preterea nō est verisimile papam voluisse ita late impedire per dictam limitacōnem potestatem collectoꝝ suoꝝ

nam si primus et vnicus deputatus esset mutilis vel mozeretur collectoz apd que rem an sit adhuc potestas colligendi non possz alid deputare negociuz camere tue nimis impediretur vel saltem differretur quod nd essz presumendum papam voluisse et sic dicebat dominus plus ponderandum mentem qz verba. de verbo. sig. ptera. et. c. intelligentia. Item ponderauit dominus nicolaus bene qz pdicta limitatio est facta sme inhibicone vel decreto ergo si pdictus collectoz plures etiam smul deputaret dixit sb dubio forte huiusmodi deputacionem valere. de preben. inter cetera. et. c. dilectus. pro hoc etiam alle. vnam notam Jo. an. in clem. vnica. de sequestra. super verbo. nullatenus. et dominus egidius aliam in clem. i. de iure patro. post princi. Pro scdo dicto allegabantur multa iura de tacita reuocacone ppcuratoz iudicum. de ppcura. nd inuiste. et. c. si que. et. c. licet. c. ti. li. vi. de offi. dele. quamus. et. c. si delegatus. c. li. pterea psumendd est ex mente constituentis qd constituedo secdum voluerit ipsum dominedo forma meliori quibus potuit deputare et iuxta potestatem sibi traditaz scdm quam nd potuit habere duos succollectores. ergo dc. et si contrarium sensisset vel voluisset sua dstitutio nichil valuisset. qz formaz madati nd seruasset. de Rpt. cu dilecta. ff. mandati. diligeter. ergo ut potius res valeat qz pereat sic eam interpretandum. de verbo. sig. abbate.

De pbacombz. Rica. cclxx.

Dixerut et coclauserunt omes dominj in eisdem consilijs. pro ut etiam in quibusdaz alijs coclauserut qd licet commissio siue potestas principalis collectoris deputati p papam esset et sit probada per literas. ut. C. de mada. princi. l. vnica. et de offi. dele. cum in iure. et in extrauagati bonifa. miue. et tamen succollectoris commissio et eius potestas ac exercicid possz pbari p testes qui fuerunt presentes tempore commissionis sibi facte contra quod etiam allegabatur notata in dicto. c. cum in iure. per Jnno. et. in. c. si a subdelegato. de offi. del. li. vi. p Archidi. qz sicut subdelegacones iudicum subdelegatoz sut probande p literas ita et huiusmodi constitucones succollectoz. Ad quod respondebat qd huiusmodi succollectores non essent iudices sed administratores siue negociorum gestores de quorum potestate potest constare per testes sed quecquid sit tam collectores qz succollectores habet potestatem compescendi partez siue partes et contradictores siue rebelles. ergo non sut nudi administratores nec negociorum gestores. sed sunt compulsores cu certa potestate eis tradita de qua meo iudicio debet constare per literas et non p testes. per iura superius alle. Preterea qz hodie scdm ordinacionem dominj nostri dominj gregorij pape. xi. moderni nomia succollectoz debent mitti per collectores camerario et scribi in libris camere. ergo ad illum librum meo iudicio dicebd recurrendum et non ad dandum remissionem ad probandd per testes extra curiam sme speciali mandato pape qd tn dominus urbanus papa sextus faciliter concessit tempore scismatis. Additio. Et vide p glosam in. c. institucoms. xxv. q. i. ubi dic qd princeps sme scripto dat priulegiuz et delegat causam sed nd committit legacionem sme scripto.

De appellacombz. cclxxi.

Si possessoz beneficij appellet in partibz extra iudicialiter asserens sibi canonice de illo beneficio. fore promissum et aduersario suo nullum ius competere et qd ipm indebite inquietat et molestat michil obiciendo vel exprimendo in sua appellatione in personam vel in formam nd repellitur ab obiectibus postea dandis in curia. nam. c. ut circa. quod est a iure exorbitans. et multum penale quia excludit a iure iam quesito est restringendum et strictissime interpretandum. de elec. statutum. li. vi. et de reg. iur. que a iure. et. c. odia. li. vi. sed cu predicta constitucd artet non tantum appellantem. sed etiam

appellatum et crimina ꝛ defectus in persona vel formā ad illam exactaz ſpecificacōnem et in caſu ꝓpoſito mihil oppomitur ſed tantū appellatur a moleſtatiombz ꝛc̄. ergo ꝛc̄. nec obſtat qđ videatur impugnare ꝓuiſionez aduerſarij indirecte in eo q̄ dicit ſibi nullu⁹ ius competere in beneficō quod poſſidet. nā eo ipſo q̄ ego dico michi ius cōpetere per conſequēs dico tibi nullu⁹ ius deberi. quia duo vnam remꝛc̄. de fide inſtru. inter dilcōs. de cōceſſ. ꝓben. c. i. li. vi. ſubintellecta igitur et que de iure inſunt exp̄mere nō nocet. de iure iurā. quēadmodum. de elec. ſignificaſti. de p̄ben. ſignificatum. cū ibi notatis. et ff. de ſolu. cū quis. et in verē. ij. de ſꝛptis. cum ibi notatis. Preterea non ſufficit ꝓuiſionem ꝛc̄. impugnare. niſi ꝓter hoc appellet ut in. c. i. ō appel. li. vi. At hic appellās ꝓuiſionē nō impugnat ſed pro conſeruatione iuris ſui appellat. ergo ꝛc̄. licet dominus robertus tenendo contrariu⁹ dixerit q̄ expreſſa nocent. nō expreſſa non nocent. de p̄cura. c. fi. cū ibi notatis. et dixit q̄ ita a tēpe domini Innoc. vi. et vbam quūi ſemper fuit obſeruatum q̄ oēs appellātes in cauſa beneficiali extra iudiciū etiā nullos obiectus in appellacōne deducēdo vel exprimendo repellebātur ab obiectibz poſtea dandis. et pro hoc allegat vnam notam Jo. mo. de elec. in. c. ſtatuimus. li. vi. ſup verbo. cōtingat. q̄ mil facit nec obſtat meo iudicō quia loquitur quo ad deuolucōem cauſe beneficialis ad curiam que de ſui natura ſuit tractande ꝛ fmende ibidem ac leuiꝰ poſſunt ibi tractari ꝛ diffiniri q̄ alibi ſeruata tamē forma clem. cauſam. de elec. et ꝓ p̄mo dicto fuit allegatum. c. conſtitutionem. in primi. e. ti. in clem. nam ſi quis appellat ꝓter ius ſuū licz impugnet indirecte ius partis aduerſe dūmodo michil obiciat in perſonam vel in formā non habet locum conſtitucō. ut circa. que eſt multū rigoroſa. et ad occurrendu⁹ fraudibus inuenta que ceſſat in caſu ꝓpoſito. ergo ꝛc̄. et ſi iudex dubitet de aliqua fraude vel malicia cōtra nūc dantem obiectꝰ recipiat iuramentum de malicia. ō inram. calum. c. ij. in fi. li. vi. et de excep. paſtoralis. Secus vero ſcōm aliquos ſi appellās ius ſuum non deducendo ſed ius partis aduerſe impugnādo ab eius intruſione vel non canonica inſtitucōne etiā in genere appellaret niſi tūc cauſas ꝛ circumſtantias huiuſmodi intruſioms, vel non canonice inſtitucōnis in appellacōne exprimat repellitur poſtea ab obiectibus et cadit a iure ſuo. clare enim conſtat q̄ nō pro iure ſuo tuendo vel conſeruādo forte qua nullum ius habz ſed ius alterius impugnādo directe appellat. Secus vero ſi indirecte. ut in clem. conſtitucōnem. ſuperius alle.

De iure p̄onatus. cclxxij.

Collatio ſiue preſentatio facta ꝓ poſſeſſorem etiam violentum de cuius violēcia ſeu mala fide nō conſtat valet ꝛ tenet quia predo etiam in poſſeſſione tuendus eſt. de reſti. ſpol. in literis. ſed ſi conſtaret de huiuſmodi violentia ꝛ mala fide caſſaretur collatio et p̄ſentatio per eum facta quia preſentare eſt fructus poſſeſſionis. ut in. c. conſulta cōmbz. de iure patro. ſed malefidei poſſeſſor nō facit fructus ſuos immo tenetur de extantibz rei vendicatione. et ō ꝛſumptis condicōne ſine cauſa. C. de rei vendi. l. mala. et. ff. de rei ven. ſi nauis. alias. ſi quis. C. fi. inſti. de offi. mō. C. ſed ſi in rem. et C. illorum ergo. quas duas concluſiones ponit exp̄ſſe Inno. in dicto. c. in literis. in primo. et mō. Itē nota q̄ ſi quis eſt. et faciunt notata per eūdem Inno. in dicto. c. cōſulta cōmbz. et ibi de male ꝛ bone fidei poſſeſſoribz. an valeant electōnes collacōnes et p̄ſentacōnes per eos facte quas intelligo de bone fidei poſſeſſoribz quibz ius cōmūe aſſiſtit Si vero ius cōmūe eis reſiſtit recurre ad no. aurea ꝓ eūdē Inno. in. c. cū venſſent. de reſti. in in te. in glo. per monachos. in fi. Archi. vero in. c. eū qui. de p̄bē. li. vi. ſuper verbo. inuaſor. querit de inuaſore pacifice poſſidēte. utrū poſſit p̄ntare. qui poſt multa argumēta ꝓ ꝛ contra dicit quoſdā tenere q̄ ſi clis ab eccīa toleratur p̄t. alias nō

remittit ad no. ad tria loca. xxiiij. q. i. in ſũma. de elect. nichil eſt. in glo. ulti. p Inno. c. et per eundem. de ſen. ex. ſi vero. in glo. hinc colligitur. c. iuxta fi. qs glo. intelligit de intruſis. nõ per violentiam. ſz de poſſeſſore violento recurre et vide no. p Inno. in. c. cũ in literis. ſupius alleg.

De renũciac. et de iur̃ prõnatus. cclxxiij.

Si aliquis p̃ſentatus p verum prõnũ infra tempus debitum ſuperiori non admittitur nec ille ſuam preſentacõem ulterius proſequatur. immo poſt ãnum renũciet iuri ſibi quęſito per huiuſmodi p̃ſentacõem in mambz patroni. et patron⁹ aliũ preſentet. Dicebant omes omnino q valet tam renũciacõ q̃ preſentacõ. Ad primũ allegabatur dictũ Inno. et hoſtien. c. q in dubijs. de renũ. et. c. admonet. e. t. nam licz iuri in re non poſſim renũciare niſi in mambz eius q̃ poſſet in uitum me reſtituere. ut no. per pau. in clem. vnica. de renun. tamẽ ius ad rem poſſum dimittere illi renũciare in mambz cuiuſcũq etiam ſimplicis notarij. multo fortius in mambz patroni. leuius enĩ p̃ditur ius ad rẽ q̃ in re. de ꝛeſ. ꝓben. c. ſi. de p̃bẽ. ſi is cui. et. c. quodaz. li. vi. et in clem. gratie. de ſẽpt. Cũ igitur preſentatus nõ habet ius in re. quia non eſt inſtitutus ſed ad rem. ut in. c. dilectus. de offi. le. ergo illi potuit renũciare in mambz ſui patroni. confirmatur hoc per vnum dictum Inno. notabile poſitum. in. c. cum veniſſent. de reſti. in tex̃. ſuper verbo. renũciauit. ubi dicitur q electus ante confirmacõnem poteſt renunciare iuri ſuo ſibi ex electõe quęſito in mambz eligentiũ etiã ſi electõi de ſe facte conſenſerit. quod indubitãter procedit in electis ad inferiores dignitates de electis ad epales. dignitates licz olim fuerint opiniões. in. c. inter corporalia. de tranſla. tamen hodie idem tenent omnes moderni. in. c. ſi electõ. de elect. li. vi. que quidẽ decre. facit p ſcõs dicto concluſiones videlicz q patronus poſt dictam renũciacõem in mambz ſuis factaz poteſt iterato p̃ſentare et habebit integrum tempus quod primo habebat ad preſentandum quia quod per ipſum non ſtetit ſibi nõ eſt imputandum de re. iur̃. quod p me. li. vi. et hoc tenet Jo. an. in nouel. in dicto. c. ſi electio. in prima et ſuper antepenul. glo.

De ꝓbacõmbz. ſcica. cclxxiiij.

Si mandetur auditori q ſi per eventũ litis ſibi conſtiterit neutrum litigantium ius habere in beneficio. puta eat ſufficiẽtiori de huiuſmodi ſufficiẽtia poteſt ſe informare p teſtes quis eox excedit aliuz in literatura moribz vita nobilitate etate et conuerſacõne. et ſcõm hoc vnum indicabit alio ſufficientiorem et pro hoc allegabatur vnum dictum Inno c. in. c. licet. de tranſlac. in ulti. glo. Ego vero allegabam ſtilum curie ꝛ cancellarie ubi omni tempore decetur per teſtes de ſufficientia impetrantium in confectõne literarum. et omia etiam predicta probãtur et ꝓbari poſſunt per teſtes. quo ad electos abſentes promotos et confirmatos ad epiſcopatus. facit etiã clem. de iudã. roma. in. ſed reuera hec omia dictatura procedunt de examinacõne ꝛ ꝓbacõne extraiudiciali. ſz exquo hic loq̃mur de puniõe facienda in iudicio que habet vim quaſi adiudicacõnis. Voluit dñs Franciſcus dicere q perſone deberent vocari videri ꝛ examinari quod etiã reuera bene poſſz procedere quo ad literaturam ſiue ſcietiam de qua nõ poſſit alio modo conſtare niſi per examinacõem perſone pro ut legitur et notatur in. c. ſi forte. de elect. li. vi. qõ crederem verum niſi poſſet conſtare per teſtes vel literas vnum graduatum in aliqua ſcientia et alium nõ graduatum et ſic preſumptiue illum p domorem racõne gradus dicerem. ſed ubi ambo nõ habẽt gradus nec poſſet conſtare qui eſſet literatior alio tũc crederem procedere dcm dñi Franciſci alias nõ ceteras oẽs alias qualitates crederem probãdas per teſtes. ar. no. i dicto. c. ſi forte. et. c. cũ olim. de elec. et. c. ſi poſtq̃. et cle. iudices. de offic. ord. et cle. vnice. de conceſſ. ꝓben.

De ꝓcuratoribꝫ ℟ica. cclxxv.

Si de mãdato ſpeciali pape aliqui perſonaliter ⁊ aliqui legitime citari mãdẽtur et licꝫ huiuſmodi citacõ nõ fuerit debite executa ſi tñ omes predicti poſt huiuſmodi citacõem ceteram et in partibꝫ in aliquibꝫ ſed nõ in omibus locis iuxta formã mandati lectã ꝓcuratores ad cãm huiuſmodi ꝓſequendã in curia cõſtituant ꝓſumũtur ſcuiſſe ſe citatos et hmõi citacõis habuiſſe et habere indubitatam noticiam intãtum ꝙ cõtra illos tanꝗ perſonaliter citatos ad excõmunicationem et ad ulteriora in cauſa ꝓcedi poteſt. facit de dolo. et cõtu. c. dilecti. ar. eorum que legũtur ⁊ notantur in clem. cauſam. de elec. in fi. Attamen quia hec ſeqñs ratio in aliquibꝫ deciſionibꝫ ponitur poſt finem immediate ſequẽtis deciſionis. ibi quãdocũqꝫ enim et ex quacũqꝫ cauſa quis perſonaliter citatur nõ ſufficit mittere ꝓcuratorem. de ma. et obe. c. fi. de do. et dotu. c. cũ dilecti. de dila. expoſuit. et ibi ꝓ hec contra quã quidem concluſionẽ videlicꝫ quo ad excõmũicacõnẽ ferendam cõtra ſic nõ legitime citatos perſonaliter allegabam duas notas Inno. que videntur fortiter obſtare. Prima eſt in. c. fi. de eo ꝙ mit. in poſſ. Secunda eſt in. c. ad peticõnẽ. de accu. videlicꝫ ꝙ nunqꝫ eſt aliquis excõmunicãdus niſi fuerit perſonaliter monitus vel apprehenſus vel niſi in fraudẽ ſe abſentaret vel impediret ꝙ nõ poſſit ad cũ citatio aut monitio huiuſmodi peruenire ut lite nõ pereat. quomã. et de huiuſmodi fraude impediendo deberet cõſtare antequã excõmũicetur. nam quĩ fraudẽ allegat eã ꝓbare debet. ff. de dolo ma. l. doluꝫ. Ad que rñdebatur ꝙ noticia citacõis ipſũ cõſtituit verũ contumacẽ per regulã. eũ qui certus eſt rẽ. et ideo cõtra eũ tãqꝫ contra cõtumaceꝫ poſſit ad excõmunicationem ꝓcedi. xi. q. i ij. certum. ut lite. nõ conteſt. c. tue.

De libelli oblacõne. cclxxvi.

Licet cõtra perſonaliter citatum detur libellus concludens ciuiliter in cauſa criminali nichilominus tamen tali libello. ſi citatus compareat. tenetur reſpondere et ſi non cõparet poteſt excõmunicari. Ratio quia nedum ꝓpter penaꝫ ordinariam ſibi pro crimine infligendam vel cauſaꝫ in qua non poteſt interuenire ꝓcurator. ubi quis citatur ſed etiã ꝓpter enormitatem criminis ⁊ ſcandali ex hoc exorti in ptibꝫ et ad terrorem aliorum ne ſimilia perpetrẽtur et quia forte nõ poteſt ita plene cõſtare nec ꝓbari per teſtes de facto ſicut per ſuã reſponſionẽ ⁊ confeſſionẽ ideo ad reſpondendũ ꝓ dicto libello debuit perſonaliter venire iuxta mandatum pape. Ex multis enim ⁊ diuerſis cauſis citacões perſonales concedũtur. de iudic. c. i. in fi. li. vi. et. c. ti. c. i. in clem. Et quãdocũqꝫ ⁊ ex quacũqꝫ cauſa quis perſonaliter citatur nõ ſufficit mittere ꝓcuratorem. de ma. et obe. c. fi. de dolo. et cotu. c. cũ dilecti. de dila. c. expoſuit. et ibi ꝓ per hic ut dictũ eſt. ſ. in ꝓxima deciſione ponitur in aliqꝫ bus deciſionibꝫ illud qõ poſituꝫ eſt ibi videlicet ab illa parte. cõtra quã quidem cõcluſionem uſqꝫ ad finem que hic ponere potes ſi vis.

De exceſſ. ꝓla. et de vmonibꝫ. ℟ica. cclxxvii.

Fuit dubtatũ et in conſilijs poſituꝫ per dñm Robertum an ꝓpetua vicaria alicuius eccleſie parrochialis poſſit vmri alicui monaſterio ſiue menſe abbatiali. fuit concluſũ ⁊ reſponſum ꝓ maiorẽ partẽ ꝙ ſic. quia ſicut rectoria parrochialis eccle poteſt vmiri ita ⁊ vicaria ꝓpetua quia beneficiũ eccliaſticuꝫ eſt ⁊ ad oia tenetur vicarius ad que tenetur rector. ut in clem. vnica. de offi. vica. et ſicut epus nõ diſpẽſat cũ rectore ſup etate ita nec cũ ꝓpetuo vicario. ut ibi nota. Jo. an. et pau. ſup verbo. etate. ergo ſicut epus ꝓt vmire rectoriã ita multo fortius vicariam ꝙ minus ius ⁊ maiorẽ utilitatẽ hꝫ vicarius in eccia ꝗ rector. ut in. c. exurpande. de ꝓben. et in alijs iuribꝫ inferius allegãdis. alij vacillando volentes tenere ꝛtrariũ dicebãt ꝙ nõ vmendo ſed ſuppriendo dictaꝫ vicariã poſſet hoc fieri per epum cũ conſenſu ſui capituli iuxta ea ꝙ legũtur ⁊ notãtur ꝓ Inno. et oſtien. in. c. cum acceſſiſſent.

de consti. Preterea absonum videtur q̄ ecclesia parrochialis careat pastore que aut debet regi p̄ pastorem seu rectorem á vicarium ꝑpetuum quātūcūq; fuerit vnita alteri dignitati. ut in. c. extirpande. ¶. quū vero. de p̄ben. de p̄ul. cum plantare. ¶. in eccl̄is. et videtur textus i. c. vnico de cappel. mo. li. vi. allegabātur etiā no. in. c. de monachis. de p̄ben. et in. c. i. e. ti. li. vi. et. c. i. de iur̄ p̄ro. in clem. que omnia iura et nota. p̄cedunt in beneficijs plenarie in temporalibz ad aliquos religiosos spectātibz. ad illa enī tenētur ꝑpetuos vicarios p̄sentare ep̄o instituēdos ad regimē et ad curā aiarum. ut in. c. vnico de cappel. mo. li. vi. et tūc habet locum p̄tensio dictorum iurium. de monachis. et. c. i. de p̄ben. li. vi. et clem. i. de iure p̄ro. At ubi eccl̄ia est vnita mense episcopali vel abbaciali et spectat ad illum pleno iure tam spirituali q̄ temporali tūc potest ibi p̄m vicarius temporalis ad nutum revocabilis ad exercitium cure que principaliter residet in episcopo vel abbate cuius mense est vnita pro hoc allegātur ea que legūtur et notātur per Jo. an. et pau. in clem. frequēs. de excess. pla. super verbo. ad mēsam. et in clem. i. de sēpt. per guil. pau. et in clem. i. de supplē. negl. prela. que nō vendicant sibi locum in beneficijs mensalibz quia illa non dicūtur vacare. ut in. c. frequens. ℣. quidam etiam. et in clem. ne in agro. de sta. mo. ¶. ad hec. et qualem potestatem habent p̄lati in hijs bonis mēsalibus. vide Inno. c. et hosti. de p̄ul. eg. pastoralis. et de sta. mo. c. ij. sup verbo prioratus. per Inno. Dominus tamē robertus dixit collectariū. in. c. sicut vnire. de excess. prela. tenuisse et tenere contrarium videlicet q̄ ꝑpetua vicaria vnri nō p̄t.

De sēptis gratiosis. celxxviij.

Licet in surrogacōne iuris et litis alis cuius defuncti impetrāta a papa debet fieri mentio de beneficijs obtētis quia vim collationis habet ut lite pendēte. c. i. et. ij. li. vi. tamē si quis p̄mo impetrat aliquod beneficium litigiosum a papa tanq̄ vacans per obitum nulla facta mencōne de lite pendentia. fecit tamē mencōnem de oīmbz beneficijs suis p̄r eū obtentis. et si postea cū narracōne p̄me gratie obtinet a papa se surrogari in litem et in ius dicti defuncti nulla facta mencōe in hac surrogacōne de beneficijs obtentis et in alia gratia expressis dixerūt omnes dñi ꝑter hoc secūdā gr̄am nō viciari nec fore surrepticiam. tum q̄ censetur reformatio quedam p̄me gratie in qua non est necesse exp̄mere beneficia antea expressata secundum ordinacōnem nouam domini greg. xi. tum quia in secūda fit plena narracō de prima. immo ad ip̄am est recurrendū. tum quia nunc impetratur idem corpus q̄d tūc ꝑ eādem p̄sonaz et idem modus vacandi exprimitur et defectus m̄p̄ma videlicet lis pendēs tollitur et p̄ hoc solutur oīs obiectus videlicz q̄ nō vigore p̄me que fuit nulla. sed secūde gratie ius impetrās consequitur. de hac decisione vide glo. p̄nl. in. c. si apostolice. de p̄ben. li. vi.

De restitucōe spolij. celxxix.

Petenti se restitui ad prebendam seu possessionem p̄bende dist̄incte quia dicit se spoliatum non sufficit probare stallum sibi in choro et locum in capitulo assignatum vel sibi possessionem traditam per funes campanarum vel cornu altaris quia hec potius fūt iura canonicalia q̄ prebendalia. de preben. relatum. dilectus. et dilecto. de renūc. cum inter. nec etiā sufficeret ad restitucōnem obtinendum quod mādatum esset per capitulum vel aliuz distributorijs vel colonis seu redditurijs predicto prebēdato de fructibus et redditibus illius prebēde respondere nisi ꝑ hec ipsos redditurios paruisse et sibi de fructibus illius aliquid solvisse vel se in possessionem mansi vel fundi spectātium ad

pbendam inductum fuisse ⁊ ipm animo possidendi possessionem fundi seu mansi ingressuz fuisse ⁊ apprehendisse ⁊ usū fuisse corpore enī ⁊ aīmo acquiritur possessio. ff. de acqu. pos. l. i. ℭ. quibz. hoc verū mihi consuetudo essz eccie q̄ p̄dicto vel alio modo acq̄reretur possessio, q̄ bene valeret si probaret eā que si negaretur p̄bare tenētur. de ɔsue. c. ñ. hm Inno. quē ḥ notat in. c. in lris. de resti. spo. et ibi. plene quomō acq̄ritur possessio iuris canonicalis p̄bendalis ⁊ electōnis. vel mihi essz aliquis certus locus reputatus p̄ bēdario talis p̄bende per cuius installacōnem siue inductōem bñ acquiritur possessio hm Inno. ubi. s. et no. de p̄ben. cum qui. et. c. licet. ñ. li. vi. per archidiaconum.

De restitucōne spoliī. cclxxx.

ℭ Sed ex p̄dicta conclusione insurrexit aliud dubiuz vtrū agens possessorio ad p̄bendā teneatur p̄bare mansū seu fundum quē dicit spectare ad p̄bendā cuius possessionē app̄henderat spectasse ⁊ spectare ad prebēdam suam. fuit rnsum ⁊ conclusum q̄ nō. maxime si id p partem aduersam nō negaretur nūc. tum etiā quia illē sapit potius petitoriū videlz p̄bare dnīū. qē adhuc locū nō habz per dictum. c. in lris. et de ordi. cog. c. fi. ut ec. bene. ut nostrum. tum etiā quia tāta ⁊ tam velxmēs p̄sumptio est p possidente ⁊ app̄hendente auctoritate superioris possessionem q̄ nō admittitur p̄batio in contrarium. vel saltem transferretur p̄batio in negantez ꝓpter huiusmodi tam vehementē p̄sumptionē. s. p̄ sup. literis. et. c. fi. ut ec. bene. ut nostrum. minus enī grauaretur agens interdicto cum hmōi p̄bacōne q̄ nō teneatur p̄bare. mihi duo videlicz se spoliatū et se possedisse rem de qua agitur. de offi. dele. consultacōnibz. g ⁊ c.

De restitucōne spoliī. cclxxxi.

ℭ Ex quibz dubitatur fortius utrū vna re p̄bēdali app̄hensa ⁊ spoliata possit ⁊ debeat fieri restitutio ad oēs alias res et ira nunq̄ per p̄bēdarium agentem possessorio app̄hensa seu possessa. vidē q̄ hic qui enī est in possessione partis in possessione totius esse videtur. ff. de seruit. l. i. et. l. vna est via. et q̄ minima p̄tem fundi possidet ⁊ c. ff. de acqu. pos. l. possideri. et q̄ aurē tetigit totū corpus tetigisse vidē. de pen. di. i. vulgaris. que argumta vide per ber. de p̄scp. auditis. super verbo. interrupcōnē. et. m. c. cū bertoldus. de re iudi. super verbo. quo dā iure. sed nō est ita hm ber. ibidem. quod intelligas verū in rebz vel iuribz diuisibilibz ⁊ separatis. in indiuisibilibz ⁊ ntiguis p̄cedūt dicta ura et argumta. sed quātum ad ꝓpositū Inno. et hosti. in dicto. c. in literis. sūt contrariī. hosti. enim dicit possessionē iuris canonicalis vel p̄bendalis nō extendi ad alia nisi ad app̄hensa ⁊ possessa ⁊ p oēs nullā fieri restōnē mihi q̄ ad possessa ⁊ capta. Inno. cē. tenet ntrariū ibi. et in. c. ex parte. c. ti. nā si canonicus utatur aliquo iure canonicali intendens per hoc acquirē possessionem aliorum iurium. scientibz ɔsentientibz ⁊ patientibz hīs ad quos spectat. sufficit quo ad restitucōem consequendam. omniū iuriū canonicaliū. et hāc tenuerunt quasi omnes dominī. et procedit de iuris rigore secundū dn. in. c. p̄mo. de regē. iuē. li. vi. et Inno. hoc idem ibidem vidē sentire videlicz q̄ quandocūq; quis nāciscatur possessionē alicuius rei quā de iure cōmun possidere et tenere potest totum possidere videtur i dicto. c. auditis. de prescrip. et de excep. cum venerabilis. in penulē. glo. facit textus. de resti. spo. cū venissent. nec obstat dictū Inno. in. c. in p̄sentia. post p̄ncī. de p̄ba. quod p̄cedit in adipiscenda possessione nō aūt in recuperanda que est plus p̄uilegiata. de ordi. cog. c. ñ. et. c. fi. de resti. spo. per totum.

De officō vicarii. ℟ica. cclxxxii.

ℭ Si vicarius vel officialis alicuius epi vel alterius p̄lati velim quat in officō sibi cōmisso teneatur dominus. ff. de tribuē. l. si seruus. et duabz le. sequētibz. mihi q̄ cito seuerit purgauerit eius velictū. C. ō exact. et trāsla. mli. āno. li. xñ. l. fi. ut liē. nō ɔtest. c. i. et ea que ibi notā. p quo facit

notata p Inno. de fide instr. quod quibusdam. in pma glo. in fi. facit ut etiaz que legũtur et notãtur in. c. cũ quis. de sen. ex. li. vi. et in re. iud. ratihabitio em. e. li.

¶ Ut lite pendente. Rubrica. cclxxxiij.

Clemẽtina seda ut lite pendẽte non hz locum in romana curia in eo qd ibi statuitur talia in citacõne exprimenda per q bene possit instrui pars citata. nã in loco ubi iudex z partes sũt psentes z pars citatur per nũcium vel cursorem ad dicendum dta omissione potest leuiter si vult recipere habere copiam cõmissionis et ex contentis in eisdem se instruere ad cuius instantiã et super quo commissio est impetrata z causa commissa. imputet ergo sibi si copiam nõ recepit. pterea clem. loquitur quando citatio fit p scriptum. secus vero si per nũcium cuius tamẽ contrarium innuit Jo. an. in dicta cle. m glo. ulti. in fi. sed quicquid sit dominis omissis videbatur sufficere in curia citacõnẽ factam per cursorem ad partem citatã legitime puenisse et p eam litem pendere. quo ad attempta postea reuocanda.

¶ De sma z de re iudicata. cclxxxiiij.

¶ Licet per viam exceptõnis nullitatis possit impediri execuõ sentẽtie que in rẽ transiuit iudicatam. pro ut legitur z notatur per bern. de off. dele. pastoralis. in glo. ad intelligentiam. et per Jo. mo. et Jo. an. de de except. pia. li. vi. et per spe. ti. de executi. sen. ¶. i. in fi. hoc intelligas si in continẽti exceptio hmõi pbetur alias nõ differet executio. prout legitur z notatur per bern. et Inno. de testi. veniens. ij. tamen hmõi executio nõ impeditur per viam actõnis sup nullitate puta pars que nõ appellauit a sententia obtinuit causam cõmitti nullitatis illius alteri auditori seu iudici et petit inhiberi pmo iudici volẽti exequi sententiam suam. iudex post hmõi commissionem z inhibitionem ulterius pcedit ad execucõez petitam. Queritur utrũ valeat hmõi executio facta lite pendente et post inhibicõem. et dicebatur p aliqs qz sic. qz motio litis hmõi nõ impedit execucõnem. put expsse notauit Inno. m. c. cũ in iure peritus. de offi. dele. sup verbo. de mandato. nec inhibitio impedit. qz nõ ẽ legitime facta. de app. nõ solum. m fi. et. c. romana. e. ti. fiat igitur execucio nec p hoc impeditur litis psecutio sup nullitate quia hꝫ est speciale quãdo sũt tres sententie diffinitiue late cõformes. ut in cle. i. de re iudi. que ponit ius nouũ z specialem casum et si obtinebit pdictus agẽs in cã nullitatis etiã obtinebit reuocacõem execucionis. de resti. in integ. suscitata. C. de pe. impa. offe. aut. que supplicacõ. de procura. in nostra. et. c. auditis. de re iud. pastoralis. in cle. Nec obstat. l. si pretor. ff. de iudi. ad fi. ad quã respõdit Inno. in pdcõ. c. cũ in iure multum bene.

¶ De procuratoribz. Rubrica. cclxxxv.

¶ Si contra procuratorem constitutum ad certam causam etiam cum mãdato appellãdi z appellacõem prosequẽdi et qui est litem cõtestatus feratur diffinitiua sẽia a qua nõ ipse sed dominus appellauit. et causam appellacõnis alteri auditori cõmitti obtinuit cora quo libellũ dedit alios qz procuratores simpliciter z sine procuracõe ad eandẽ causam astituit qui dũ onus procuracõnis recipere recusasset. Primus procurator in hac secũda instãtia ulterius processit usq; ad cõclusionẽ inclusiue. Dubitat utrũ valuerit processus in seda instantia habitus cum hmõi procuratore. Aliqui volentes sustinere processum dicebãt qd sic. nam ipse per litis cõtestacõem in pma instãtia factus erat dominus litis z totius cause et sic nec tacite nec expsse sine causa poterat reuocari inuitus. de procu. c. ij. li. vi. cũ ibi notatis. preterea licet dominus appellauerit per hmõi appellacõem procuratorẽ suũ non reuocauit immo potius factũ suũ approbauit. p. l. iij. ¶. falsus. ff. rem ratha. et. ff. de iudi. liez. et no. de re iud. c. i. Ite multi ponderauerũt dñi hꝫ dicẽtes qd seda astitutio procuratoris nõ habuit effectuz qd contra dictõnẽ eorũdem. ergo pinde est ac si nõ fuisset facta. de elec. si electio. li.

vi. de transla. inter corpalia. Alij maior pars de quox numero ego eram tenuerũt contrariũ non ponderãdo appellationem sed comparicõnem et alios actus presertim substãtiales quos exercuit et fecit in scba instantia tomius pncipalis in ppria psona videlicz impetrãdo cõmissiones z dando libellum sme ptestacõne per quos actus nõ est dubium siue ante siue post lic. contest. tacite procuratorem reuocari. ut in. c. si quẽ. de procura. li. vi. Preterea dando scõum pmum reuocare censetur. de pcura. non minus te. cũ ibi no. etiam si secundus procurator mandatuz suscipere noluerit bm Jo. an. in. c. si duo. in pma glo. de procura. li. vi. q̃ alle. C. posteriorẽ. insti. quibz mo. testa. infir. ubi dr qd secundum testamentũ rumpit pmum. licet in secundo testamento aliqs hyres nõ sit vel esse voluerit de quo etiam remittit Jo. an. ubi supra ad spe. ti. de pcura. C. racõne autẽ forme. ff. sed cũ dato secũdo. Idẽ tenet archidi. in. c. liez. de pcura. e. li. q̃ alle. ff. de adi. lega. l. et si transferam. et. l. legatum. C. pater. Jo. an. in nouell. in dicto. c. si duo. sup predicta glo. allegat pro ctrario. ff. qñ liceat ab emp. discede. l. si id quod. ubi remittit etiã ad notata per eũ post Dy. in regula nõ prestat de re. iuẽ. li. vi. et ad notata in. C. pterea. insti. quibz mo. tolli. obli. in glo. sed que. Ad illud quod dicebatur p alios dños de lic. ctesta. per quã factus erat dñs litis Rñdetur qd liez factus sit quis tomimus litis per litis contesta. hoc est illius instãtie tamẽ nõ est factus tomimus cause finita instantia. ergo finita instantia p sententiaz ãmodo cessat potestas acquisita per litis cõtestacõnem. cessat enim potestas data ad appellandũ z appellacõnez psequendũ ppter appellacõnem interpositam per dñm z prosecutionem eius dẽ ar. c. si quẽ. superius alleg.

De appellacõibz et de fide instrumentox ac de cfessis. cclxxxvi.

Licet quis pducat appellacõem ptis aduerse quãtũ facit pro se z contra ptẽ aduersam et nõ aliter nec ultra si aliqua cõtinentur in ea que sunt z faciũt ctra eum illa sibi nõ nocent. tum ppter protestacõnem premissam que multũ interdũ prodest. et ius cõseruat qd sme protestatione amitteretur. de consti. cũ. M. de excumana. qõ metus causa. c. i. de hõmic. pnis. li. vi. et de procur. si quem. e. li. tum qz contenta in eadem appellacõne sunt verba narratiua partis et notarij. et non sunt sua nec sunt dispositiua ergo nichil probãt. de puis. si papa. li. vi. et de pcur. si quẽ. e. li. et de sen. excõ. si sumus. in clemẽ. secus vero si esset appellacõ ppria vel propriũ instrumentum. quia tũc narratis in illis staretur contra eũ. nec posset recipere partem pro se et ptẽ contra se. de fide instru. imputari. de q̃ ad plenũ per Inno. de excep. cũ venerabilis. et de cõsti. cũ olim.

De causa possessionis z ppetatis et de appellacõibz. cclxxxvij.

Si quis suspendit petitorium vtriusq partis procedendo in solo possessorio et pronũcietur ex aliqua causa suspensionẽ huiusmodi locũ nõ habere et appellatur ab huiusmodi pronũciacõne et auditor deferat et nichilominus postea in petitorio procedat processus est nullus quia ppter delationem dsmebat esse iudex in toto. de appella. cum appellacõibus. li. vi. et sic processus ruit tanq̃ a non iudice factus de iudi. at si clerici. cum si. De hac conclusione bene dubitabam nec in eã consentiebam simpliciter quia possessio z ppietas ml cõmune habent. ut in. l. naturalis. C. nichil cõmune. ff. de acquir. poss. licet igitur expedierit possessorium sic pronũciando et etiam deferendo et quo ad hoc dederit esse iudex. tamen nichilominus adhuc remanet iudex in petitorio quod etiam fuit sibi omissum. et adhuc restabat expediendũ. ar. iurium. c. i. et. ij. et. c. cũ dilectus. de causa poss. et ppie. de testi. significauerũt. de iudi. c. fi. cum simi.

De exceptionibus. Rubrica.

Si p impetrantẽ cõmis- cclxxxviij.
sionem narretur clare de iure suo et non

de iure partis aduerse constare et propter hoc dicatur siue excipiatur ꝺcta eandem p̄ partē aduersam duas sentētias pro se habētem surrepticiam commissionē huiusmodi exceptō nō est admittēda quia est peremptoria cōcernēs principale negocium que nō admittitur contra literas nec litis ꝺcti actōnē impedit. de lit. ꝺcti. c. ij. li. vi. et no. p Inno. in. c. ex parte. h. regime. super ꝺbo assignatū. de fo. cōpe. et ibi pt. sup literē.

De rēptis. Rica. eclxxxix.

Si episcopus habēs potestatem a p̄pa prouidēdi tribz p̄soms de canonicatibus et prebēnd. eccl'ie siue si collato per eū canonicatu vel reseruata sibi p̄benda nulli alteri de iure debita cū vacauerit cōferēda et ante huiusmodi vacatōem prebē de et collationis moriatur episcopus michi nimus iste cui canonicatus est collatus p̄bendam postea vacantem poterit acceptare. ratio qua gratia iam erat facta que nō expirat p obitum concedētis. de offi. dele. si super. li. vi. tum etiā qua ratione canonicatus debebatur sibi p̄bēda. de p̄bē. relatum. facit. c. si is cui. et. c. quodam. de prebē. li. vi.

De rēptis. et de offi. lega. ccxc.

Legatus de latere sup pluralitate beneficiorū incompatibiliū nō potest dispēsare quia hoc solus papa potest. ut no. h. er. et tan. in. c. dudum. de elec. et hertho. brixen. in canon. sanctorū. lxx. di. et her. et Innoc. in. c. de multa. de p̄ben. in fi. ut de hoc plene per Jo. an. in nouel. qui recitat ibidē omēs opiniones ꝺctorū et distinctionem hosti. in. c. literas. de cōcess. p̄ben. et archid. in. c. i. de ꝺcta. idē dicit et cōcludit q̄ hoc habz stilus curie. p quo stilo allegat una noua. vide li. c. super eo. et. c. nō pt. de p̄ben. in. rēptis. li. vi. et. c. cū singula. et. li. et de offi. ord. c. ordinarij locorū. eli. rem tēs. ad exē. in. m. q̄. videdū restat. ꝺ. illud. et. ꝺ. seq̄n. et. ꝺ. sed nūquid epūs. de quo etiā p guil. de monte lau. in ꝺcti. execrabilis Jo. p̄pe. xxij.

De renūcia. et de appel. ccxci.

Licet appellacōm interponēde ab interlocutoria vel diffinitiua sūa possit per pactū renūciari p. l. ul. C. de tēp. ap. sme pacto tamē simpliciter nō valet hmōi renūciatio et sic nō obstat. ff. de re. iu. non pt. ubi ꝺr q̄ iuri futuro nō pt q̄s renūciare. quod verū ē simpliciter sed p pactuz sicut in. l. post q̄z. C. de pct. et nōt glo. ordma ria. in. c. ex multiplici. de rei. et ibi p gof. quem allegat archid. et sic solut. et rationem diuersitatis ponit. ij. q. vi. si aūt. ubi idē tenet Jo. hoc idē etiā vidt tenere berar. arbi. cū dilectus. in glo. fi. et. c. ti. mnotuit. p Inno. super ꝺbo. recepta. in fi. idē etiā tenet Jo. an. in nouel. de app. c. fi. li. vi. in qōne. utrū statutum episcopi q̄ a sua interlocutoria non valeat appellari teneat spe. vidt tenere cōtrariuz. ti. de appel. C. in quibz ꝺ. quid si cōuenit. In alio vero. C. salicz fi. c. ti. in fi. tenet cū p̄mis ꝛlis si fiat pactum p̄dictum ante lit. ꝺcta. vel post siue ante sentētiam siue post. Legiste tñ distinguūt inter pactum factum in iudicio vel extra iudiciuz. de nō appellando. ut in p̄mo casu valeat factū per vnā partez tātum etiā in absentia alterius p̄tis. et sic loquitur lex. si ante. ff. a quibz appella. nō licez. In secundo casu nō valeat nisi ambe partes paciscantur. vel in p̄sentia vmus p̄tis. et sic loq̄tur. l. ulti. C. de tēp. ap. quā sic intelligit glo. in p̄dicta. l. si ante. quia quidē tacēte et nō cōtradicēte ex quo in eius p̄sentia fit valeret. que distinctio placuit oīmibz dominis. p̄dicta p̄cedunt in expressa renūciacōe per pactum. Sed quid iuris de renuncia cōne tacita. puta fertur sentētia interlocutoria contra me ego infra decēdiū michi datū ad appellādum ꝛpareo cora p̄dicto iudice ꝛ p duco testes vel aliquē aliū actū exēcco nūquid p h̄ renūcio appellacōm p me postea interponēde vidt q̄ sic. quia per talem actus renūciatur appellacōm iā interposite. de offi. dele. gratū. ō ap. so llicitudinē. et de test. cū venissent. g̃ multo fortius interponēde. q̄ facilius renūciatur iuri q̄rendo q̄ quesito. ff. de acq̄r. here. l. is q̄ de iudic. quēdadmodū. de ap. ꝺcti. tutus.

de accusa. super hijs. de plē. si is cui. et. c. quodam. li. vi. et de cō cess. plen. c. fi. e. li. Preterea hoc videtur expssum in. l. ad solutionē. C. de re iudi. ubi dicitur q si condemnatus petat tempus ad soluendum illud ad quod condemnatus est q videtur acquieuisse sententie nec potest appellare Soluco hm Inno. in. c. sollicitudinē superius allegato quia ibi quasi expsse appellationi renūciat appellās vel potius sententie acquieuit sed hic non tum etiā q lex simpliciter concedit q infra. x. dies licitū sit appellare. et sic videtur Inoc. ibidē in hanc partez velimare sup verbo renūciare. Idē tenet in. c. q ad consultationē. de re iud. sup verbo. recipiēs. et Jo. an. in. c. si a iudice. sup verbo. teneri. de appell. vi. cum quo cō cordat hosti ibi. et in. c. significauerūt. de testi. ubi psequitur hāc ultimā cōclusionē dominus t pater meus Jo. de lig. post hosti. distinguēdo sic dicit aut ille actus quē grauatus facit infra. x. dies concernit interlocutoriaz contra ipsum latam aut nō. Si concernit tūc non pt postea appellare q videtur a grauamine recessisse et interlocutōi acquieuisse per. l. ad solucōnem. antedictam. In secūdo vero casu credit opinionē Inno. c. et hosti. verissimā per racōnes superius tactas. crederē q si actus tenderet ad declinandam iurisdictōnē in iudicis q p hūc actum nec renūciatur appellationi interpositę nec interponende de quo ponit Jo. an. exemplū in. c. si a iudice. de appel. superius allegato. secus vero si nō esset talis actus declinatorius iurisdictōis sed potius approbatorius puta si produceret testes i negocio principali. ut in. c. gratū. et in. c. cū venissent. et sim. supi allega.

De electōne. Rubrica. cclxxxxij.

Maior pars dnoz tenuit qd capitulū quā sit. de elec. li. vi. tantū locum habet in electis ad ecclias cathedrales t regulares et nō ad inferiores dignitates per quoz plato. obitum ecclie nō dicūtur viduate nec in eoz electōne seruanda sit forma. c. quia pter. de elec. per racōnes t motiua Jo. mo. et Archidi. in dicto. c. quā sit. licz Jo. an. in nouel. teneat ibidē contrarium pter idemptitatem racōnis et pter tria in eadē cōstitōne expssa. Primo ppter vbum generale scz vacacōnū diuturnitatibz qz ita periculosū ē i inferioribz dignitatibz sicūt superioribus. de concess. plen. nulla. et. c. qz diuersitatem. et. c. post electōnem. Secūdo pderat vba illa dū de statuim. ut si qn aliq electō i aliq eccia fit celebrāda et nō dicitur de eccia vel de eccijs in qua ē magna differētia p ut ipse notauit in clm. i. de plen. super verbo. incerta. et ibi insistēto huic opinioni retorquet quod daz dictum archidi. in. c. ne captā de. de concess. plen. li. vi. et in regu. iuē. in generali. c. li. p Jo. mo. contra eoz opinionez hic positam. Tercō dic optime facere p opinione sua supradicta. Q. fi. v. ceterum. ibi dū dicit. quis electus. ergo de quocūq electo cōfirmando debet intelligi. xix. di. si romanoz. de ma. et ob. solite. cū si. Ad quem motiua rndebatur per dnos pdictos. opi. Jo. mo. et archidi. sequētes q nō est eadem racō in inferioribz dignitatibz que in superioribz. nā non est tantum periculū in diuturnitate vacationū illarū dignitatū sicut superiorū quia nō sunt sponsi eccliarū et ideo in sponsis t pastoribz datur minus tempus ad eligendū. ut patet de elec. ne p defectu. q in alijs. ut i. c. nulla. de cess. plen. et. c. quia diuersitatē. e. ti. de iuē pa. quomā. eam te. et. c. cū pter. et sic nō obstat pmū verbum per ipm ponderatū. scz vacacōnū diuturnitatibus t c. Ad scdum motiuū rndebatur q loquitur de forma et modo eligendi seu electōnis que regulariter si sine impressione t metu fieri potest. debet in eccia vel aliquo loco idoneo t honesto circa ipam eccliam fieri. xxiij. di. i noie dni. de elec. cū terra. et. c. i causis. de ap. q frōte. et. c. constitutus. ad. Q. ceterū. q fortiter vidz obstare et q si singula rē casū ponē et omes electōes confirmadas dilatare rndebatur referri t restringi dumtaxat ad pcedentia. nam talia debet esse subiecta q lia pmittūt eoz pdicata et ea q in pfacōnibz dicuntur in subseqntibz repetita intelligūtur. xxxij. q. vij. aplus. de ap. scdo requris. ff. de ob. l. ticia. Q. idē rndet. Idē q intelligat de gnibz electoz

ibi dē superius exp̄ssatoꝝ ꝛ nō generibꝫ electōnū. verba enī gñalia sepissime restrīgūtur. de p̄bē. cū m illis. li. vi. et. c. i. e. ti. in cle. et quia illa ꝯstitucō est multū penalis. licꝫ in fauorē eccie edita tñ ſ nō obstante nō videtur extendēda sed potiꝰ restrīgēda et in terminis suis tenēda. ar. c. li cet canon. et. c. statutum. de elec. li. vi. et per hoc rñdebatur motiuo dñi cōfessōris. volētis dicere ꝯstitucōem in fauorē ecclie editam quātūcūqꝫ penalez extendibilem ad casus ſmiles et ad hoc induxit multas leges. sed p̄dicti dñi remāserūt in p̄dicta opinione et ꝯclusione licꝫ dñs vuarneñ. quē sup hoc habui ꝯsultuꝫ reputauerit opinionē Jo. an. tutiorem.

¶ De appellacōibꝫ. Rꝫica. cccxciij.

¶ Licet in instrumēto diligētie facto in cācellaria de prosequēdo appellacōnem interpositam a diffinitiua sentētia cōtineatur commissio alterius tenoris q̄ꝫ fuit in iudicio presentata nō noceat dūmodo in vtraqꝫ cōtineātur nomina ꝑsonaruꝫ et iudicis a quo fuit appellatū per que possit apparere de volūtate ꝛ mēte illius volētis appellacōem prosequi que mēs potiꝰ cōsiderāda est q̄ꝫ verba. de ẏbo. ſi g̃. intelligētia. et. c. p̄terea. at hic habemus tam mētem q̄ꝫ verba. ergo ꝛc̄.

¶ De p̄curatoribꝫ. Rꝫica. cccxciiij.

¶ Ad recipiēdū canonicalis iuris vel p̄bē de possessionē requritur ſpēale mādatū. ff. de acqu. pos. l. iij. et faciūt pro hoc no. in. c. accedēs. de p̄ben. ubi dicit glo. in fi. q̄ dominū vel possessio nō acquiritur per negocioꝝ gestorez. ff. de negꝫ. gest. ſi ego. hoc verum ms̄i dñs ratum habeat ut ibi no. in dcā. l. i. ¶. per p̄curatorē. que quidē ratihabitio debet fieri infra idem tempus infra qđ p̄dictus actus deberet expediri p dominuꝫ alias post illud tēpus lapsum nō valeret ratihabitio. ff. rē. ra. ha. l. pnl. Pro hoc ultimo dicto vide Jo. mo. m. c. quā sit. de elec. li. vi. in. ¶. ceterū. sup ẏbo. petere. in ul. q̄one. cōtra tñ p̄dictā cōclusionē vidē facē glo. Jo. an. in cle. j. ut lit. pendē. sup ẏbo. collato. ibi. ſ ubi amicus. Ego credere salua correctōe cōpalem possessionē bñficij que ē facti recipi posse p quēcūqꝫ amicū siue cōsanguineum ſme mādato ſpeciaali qđ hoc p̄t dari ꝛ capi per execōicatū. de preben. p illoꝝ. in fi. et sic p̄t intelligi glo. Jo. an. in cle. i. supius alle. ¶ Secus vero de possessione que multū hꝫ ret iuris siue p quā dominū bñficij vel canonicatus daretur q̄ ſme ſpeciali mandato nō acquirūtur. ut in p̄mis iuribꝫ p quo ultimo dicto facit quedam no. Jo. an. in nouel. de p̄bē. ſi tibi absenti. sup glo. iij. li. vi. et p archiđ. sup ẏbo. collatōem.

¶ De fide instrumētoꝝ. cccxcv.

¶ Instrumēta confecta per notariū siue tabellionē regū p̄latoꝝ et vniuersitatū q̄ ex ꝯsuetudine vel p̄uilegio possunt notarios creare infra territoriū vel iurisdictionē eoꝝ p̄ut legitur ꝛ notatur p Inno. et hosti. de fide instru. cū. p. tabellio. faciunt fidez extra etiā in romana curia dūmodo fuerint infra territoriū ꝯstituētiuꝫ ꝯfecta alias nō. nā ipi extra territoriū siue iurisdictōem ꝯstituētium nulla p̄nt ꝯficere instrumēta q̄ hoc ꝯpetit dū taxat creatis a p̄pa vel impatore ꝑut legitur et no. in dcō. c. cū. p. et plenissime p ſpe. ti. de instru. edict. ¶. restat. ẏ. ſ quid p̄t. et. ẏ. q̄d de hiis. ubi remittit ad sūmaz. hosti. e. ti. videlz de fide instru. ¶. quibꝫ instrumētis. e. ti. ne cle. vel mo. ¶. q̄ sūt. ẏ. q̄d igit̄.

¶ De ſcptis et de p̄bēdis. cccxcvi.

¶ Licꝫ impetrās certū corpus bñficij valorez eiusdē bñficij p eū in gr̃a sua exp̄ſſū p̄bare teneatur etiā ſi nō negetur q̄ ps gr̃e sue ē tūn ſm omes ſ nō p̄cedit in valore p̄bādo bñficij obtenti in gr̃a exp̄ſſo p̄bm ſi illud se obtuleīt dimissurū q̄ tūc essꝫ in dubitatū ſ ſi illud vult retinere cū illo sibi de nouo collato tunc ſm aliquos vidē distinguēdū. Quia aut ē ſmplex bñficiū puta capellania vel fle. et ex p̄ssit bonū ꝛ magnū valorē ꝓpter quē ꝑpa citius grām nō fecisſꝫ q̄ fecit. tūc nō artatur ad p̄bādū. Aut ē digꝫtas vel bñficiū curatū et exp̄mitur valor modicus q̄ tūc p̄sumit̄ qđ volebat ꝑpa recipe et q̄ ista bñficia ꝯsueuerūt ꝛ debēt esse magis pinguia et meliora q̄ꝫ alia. de vi. et ho. cle. ut

quilsqz·et tunc tenetur probare valorem Tutius tñ est hm dños qz aliqualiter p= bet licz nõ ita exacte sicut in ꝑmo casu et hoc verũ si non negetur valor. secus vero si negaretur qz tũc plene ꝓbare teneretur. Ego vero dicebã me nõ legisse qz im= petrans teneretur de valore vel de quacũqz alia q̃litate bñficij obtẽti facere mencõz. Pro quo mduxi ea q̃ le. et no. in cle. i. de p̃ ben. p Jo. an. et pau. verũtñ exq̃ exp̃ssit ad mducendũ papã facilius ꝓ gr̃a sibi facienda id fecisse videtur et p conseqns ad id ꝓbandũ se astrinxisse. de resti. spo. c. i. de ꝓba. licz. qõ credere verũ si negaretur. si vero nõ negaretur valor ꝓbacõ= nem nullã requirere nec credere ꝑ cessũz ex hoc nullũ siue mustũ dumõ de alijs sb stantialibz plene ostaret. Dñs tñ vrbanꝰ papa. vj. m ꝑmordio creacõis sue voluit et ordinauit qz nedũ impetrantes certũ bñfi ciũ vacãs vel certo mõ vacaturũ de valo= re illius tenerẽtur facere mencõz sed eẽ de valore ommũ bñficiorũ q̃ obtineret tẽ= pore impetracõis et hoc hm omunẽ extima tionẽ et nõ hm taxacõz deime qõ est g̃ue alꝰ voluit z decreuit hmõi g̃ias forte nul las et nullius roboris vel momẽti. hoc ve= rũ n̄ ꝓprio motu essent fẽe Jdẽ eẽ voluit et ordinauit in ofirmacõmbz obseruari.

¶ De testibus. ·cexcvij.

¶ Si testis iuratus et examinatus sup cer to articulo dicat et deponat vna die se mi chil scire de dictis in articlo et rediẽs post triduũ dicat et deponat otrariũ eius testi momo videlicz vltimo non creditur. tum qz ꝓpter lõgũ interuallũ. tũ qz ꝑsumitur sb̃ornatus z informatus. tũ qz varius in sua depositione deponẽdo ꝓmo vnũ postea otrariũ hm Jo. ber. Inno. et hosti. in. c. p= terea. de testi. cogẽ. et p spe. ti. de teste. ¶. i. ·v. Jtẽ qz testis ꝓ h̃ eẽ faciũt nõta p her. in. c. cũ cã. in ul. glo. et i. c. vemens. et in. c. cũ in tua. in fi. de testi. secus vero si rediret statũ ad corrigẽdũ dictũ suũ ut in dictis iuribz. et. c. ti. cum clamor.

¶ De consuetudine. et de iureiurando.

¶ Licet quis iuret tpe sue ·cexcviij. receptionis in canonicum seruare statu= ta z consuetudines laudabiles eccie. et postea impetret a ꝑa aliqs porcões seu p̃lẽdam otra consuetudines illius eccie. nõ ceſsetur p= iurus et valz hmõi impetracõ. ꝓhtũ si in g̃= tia hmõi ponãt clausule derogatorie hu= die poni ꝙsuete. videlicz nõ obstãtibz sta tutis z ꝙsuetudinibz eccie ꝙtrarijs ee iura mẽto vel ofirmacõe sedis aplice roborat is et tũc é mdubitatũ p nõ. in. c. cũ aliqbz. de ꝛ̃p. et de p̃bẽ. ei cui. li. vj. et tũc eẽ non ob staret glo. Jo. an. in. c. cũ nõ deceat. sup v̄ bo. statutũ de elec. li. vj. Si vero nõ pone= rẽt dicte clausule derogatorie et esset g̃ia fcã motu ꝓprio dicto iurãti idẽ qz in q̃li= bet iuramẽto intelligit aũctas supiozis excepta. de iureiurã. c. vemẽtes. et ibi nõ. de h̃ p Jo. an. in nouel. Si vero fieret g̃ia ad instãtiã iurãtis dcã statuta tunc possz distigui. qz aut exp̃sse iurauit statuta h̃= uare et omia dcta i eis et sme cã impetra ret ꝙtra ea forte nõ valz ꝙtra illa iuramẽta hmõi impetracõ mihi obtinuissz absolucõz ab hmõi iuramto. Si vero ex aliq̃ cãrõna bili supuemẽti impetrassz valeret z teneret qz i q̃libz iuramto intelligitur si res i eodẽ statu pmãserit. de iureiura. quẽadmodum aut iurat in g̃ne huare omia statuta eccie et tũc ex cã vel sme cã possz impetrare ꝙtra ea. qz nõ é verisile qz voluerit se in tm̃ ar= tare qz nũq̃z ꝙtra illa statuta impetraret. iuramta eni hmõi hm intẽcõz iurãtis sunt interp̃tãda. xxij. q. v. hũane aures. de iu= reiurã. c. vemẽs. et. c. quintauallis. Pro q̃ distinctõne faciũt q̃ legũtur et notãtur in .c. clericos. e. ti. et. c. vemẽs. in nouel. vide pau. in clem. i. de regla.

¶ De ꝛ̃ptis. et de appel. ·cexcix.

¶ Si appellatus post terminũ assignatũ appellãti ad ꝓsequendũ impetret omissionẽ vigore cuius usq; ad dclusionẽ in cã ꝓce datur et postea ps appellãs deceat de dili gẽtia ꝓsecucõis p eũ facta infra termi nũ sibi ꝓfixũ. dixerũt omes dñi decreditor valuisse z valẽ ꝑ cessuz habitũ vigore cõ missiõis andee. Rõ qz exq̃ appellacõ pre dicta nõ fuit dehra utrumq; ps potuit eã ꝓ= seq̃ p. c. oblate. sepe. et. c. ex insinuacõne. de appel. et sic diligentia appellati profit

appellanti. C. de ap. l. eos. de quo tamen vide. s. in conclusione. lxviij. nec tunc habet locum cle. fi appellationem. wap.

De consuetudine. ·ccc·

Sicut canonicatus et prebenda in romana curia vacantes per alicuius obitum optari non possunt vigore consuetudines secundum formam. c. fi. de consue. li. vj. ita nec grossi fructus per dictum canonicum in curia defuncti obtineri possunt optari. ec si illi grossi fructus redirent ad capitulum. prout dns greg. xpa. xj. declarauit per suam bullam in iudicio producendam.

De septis. et de prben. ·cccj·

Purificacionis gre in forma pauperum facta per executores ad instantiam sanguinei impetrantis nullum mandatum super his habentis valz et tenet. Non. qz in hmoi purificacione non requiritur causa cognicio nec ptis vocatis. prout le. et no. per Inno. et hosti. de prsump. c. fi. et de trasla. epi. vel electi. licz in fi. per Inno. et in cle. iudices. de of. del. per Jo. an. et alios. et plene per pau. in cle. cum ei que. de cens. prben. et pt fieri ec ex officio et in absentia impetrantis qz cum alias fuerit exaiatus et in sciencia reptus idoneus et pp rea non sit necessaria sua pntia de sua consacone et vita debz fieri in qlicom in loco ubi conuersatus est. de elec. post cap. de prsup. quosdam. sm pau. q. h nota in dcam cle. sup v. in qlicoz. ubi ec dic sup v. p dcarum. qz non sit necesse licz sit tutum super h pnunciare sz sufficit qz executori constet per formacoz receptam de laudabili vita et conuersacone. et sic sme declaracone pt prudere. vsus tn et stilus habz qz sup h pnuncietur et h tutius qz alias difficulter possit pbari hmoi purificacio. Anvero quecta pso na possit sme mandato acceptare bnficium. vide per Inno. et hosti. de prben. in. c. accepcones. et per archi. de pben. si tibi absenti. sup v. collacone. et ibi per Jo. an. in nouel.

De pcuratoribus. ·ccclj·

Si qs constituat procuratorem ad certam causam specialiter prosequendam et subsequenter constituat alios generaliter ad omnes et singulas causas motas et mouendas prosequendum. primum reuocare non censetur per regulam. generi per specie. de reg. c. i. et de prben. dudum. li. vj. et in regula. generi per specie. de re. iur. e. li. et facit nota per hosti. in. c. in nra. et per Jo. an. in. c. no. in iuste. e. ti. in nouella.

De citacoibz et taxacoibz rerum ablatarum. ·ccclij·

Licet quo ad taxacoz rerum ablatarum per iudicem faciendam ps citra quam ipsa taxacio fieri debz sit citanda tn q ad referendum iuramentum iux formam. c. sup eo. qz metus ca. et. l. si quando. C. unde vi. comm dixerunt potem vocari non esse necessarium licet tutius sit qz fiat. nam exquo iuramentum predictum est necessarium et de necessitate iuris deferendum in odium violenti vel dolosi. ut no. in dictis iuribus partis non interest siue vocetur siue non. per hoc allegabatur. l. que ad modum. ff. de iurisdi. per casum. Secus de iuramento in lite vel decisorio actori. vel reo deferendo iuxta formam. c. fi. de iurisdi. tunc enim bn requiritur ptis vocacio qz sua interest et dicere poterit quelibet ps sibi forte deferendum et qz etiam vna pars poterit alteri referre. ut ibi.

De consuetudine. ·ccclij·

Si mandetur alicui prouideri de maiori prebenda cum vacauerit in certa ecclesia in qua maiores et minores existunt non obstantibz statutis et consuetudinibz illius ecclesie ordinariis quibuscumqz et presertim illis quibz cauetur qz nullus possit habere maiorem nisi primo habeat minorem et gradatim ascendat ad eam. fuit dubitatum vtrum per has clausulas derogatorias consuetudo optandi. de qua in. c. fi. de consuetudine. vj. tollatur. seu verius differat. Et dicebant aliqui dni et maiores ps qz sic attento qz per expressum mandabatur de maiori prebenda prouideri. non obstante consuetudine. Tum etiam qz alias gra impetrantis possit totaliter frustrari per optantem in effectu. qz illam minorem non optatam habere non potest. propter. c. cui de non. de preben. li. vj. quod tamen potuit in casu. c. fi. antedicti. hicqz sunt diuersi casus et non aduersi.

Aliam rationem dicebat dominus Rimo-
sien. quia aliud est ubi sunt gradus pre-
bendarum. et debet fieri ascensus et nō de-
scensus qui nedum p optacōnez sed etiā
p collacōz nouā vel etiā assignationē ca-
pituli fit sepe quā quidē collacōnez siue
assignationē nō est dubiū p deretū pape
impediri. de eccl. p̄ben. ꝑposuit. et cle. cū
quē. e. ti. Aliud vbi nō sunt gradus p̄ben
darum sed omnes prebende appellantur
vna tamē est melior altera si ad illā meli-
orem veniretur tantum p optionem et cō
suetudinem tali cōsuetudini p illas clau
sulas nō derogaretur. qz gīa impetrantis
in non optatis suū posset sortiri effectum
secus vero in casu nostro supradicto. vi-
detur tamen obstare predicte distinctōi
verbum. gradatim. positum in illo textu
quod tamen non refertur ad prebendas
seu gradus p̄bendarū sed ad gradus per
sonarum ꝑut ibidē notat glo. sup eodē
vbo. Preterea vidē etiā obstare glo. ibi
dez sup vbo. meliorū. querens de habēte
maiorem. vtrum possit vigore illius cō
suetudinis optare mmorem. et tenet q̄ sic
quia illa videtur sibi melior que sibi ma-
gis placet. insti. de actio. §. preterea. Sed
intellige glo. non de minori in gradu sed
in valore. Alij dominī tenentes contrariū
dicebant casum verisimilem et possibilem
q̄ nullus curaret optare maiorem et sic
gratia sua posset sortiri effectum. Ad hoc
respondebatur q̄ hoc esset de raro contin-
gentibus ad que iura non adaptantur
sed ad ea que frequenter accidunt. ff. de
legi. nam ad ea. de ap. sepe. sed nīris tēpo-
ribz cupimus augeri nō minui. ascēdere
non descendere de trāsla. quāto. et. c. licz
ergo. xē. quam rationem ultimam alle-
Jo. mo. in. c. cum aliquibus. de ꝛptis. in
casu quasi simli ad materiam. Et vide nō-
per archi. di. xxv. q. ij. in summa in fi. et per
eundem et Jo. an. in. c. si propter tua. de
ꝛptis. li. vj.

¶ De excepcōnibus et de re iudicata.
.ccciiij.

¶ Si petatur execucō alicuius sñie q̄ trā-
fuit in rē iudicatā et ꝓducatur instrumē
tū sñie coīā executorē i q̄ narrat̄ omissio
iudicis sententiam proferentis libelli ob
latio. litis cōtestatio. et alia substantialia
iudicij. et excipitur per illum contra quē
debet fieri execucō de nullitate ꝓcessus et
negentur omnia p̄dicta in dicto instru-
mento contenta. fuit dubitatum cui incū-
bet onus probandi. an excipienti an exe-
cutionem petenti. Ad quod respondebat
ꝑut Innoc. respondet in terminis. de of.
dele. cum in iure peritus. super verbo. de mā
dato. aut continetur in predicto instru-
mento sententie ptem contra quam fuit
lata sententia fuisse presentem aut non.
In p̄mo casu incūbit onus probandi ex-
cipienti. In secundo casu agenti per racō-
nes quas ibi ponit et etiam in. c. quoniaz
contra. de ꝓba. et in. c. in presentia. de re-
nunc. p ber. et hosti. in glo. fi. vide etiam
ber. in. c. ad reprimendā. de of. or. in glo.
fi. et p eūdem de re iudi. sicut. cōpost. in. c.
bone memorie. ma. de elec. tenet idem in
absente p contumaciam cuius ctrarium
videtur innuē Inno. in dicto. c. cū in iu-
re. cuius opinionē scz Inno. intellige in
dicto ctū ace. opinionem vero compost. in
vero. cuius absentiā supplet dei presentia
de dolo et contu. veritatis. de arbitris. c. ci-
li. vj. et C. de iudi. ꝑpendum.

¶ De positionibus et articulis.
.cccv.

¶ Si in prima instantia articuli alicuius
admittantur ad probandum in curia et
extra. licz pars tūc fuerit negligens in p
sequenda seu habenda remissione ad p-
tes. michilominus tñ de benignitate cano
nica. p̄sertim in causa beneficiali. in secun
da instantia, poterit uti et prosequi dictam
remissionem. p. l. p hanc. C. de tēp. ap. et
p. c. cū Johannes. de fide instru. qz pro-
bationes non sunt angustande. de testi. c.
significaut. et. c. altercus.

¶ De procuratoribus. .ccc vj.

¶ Licet procurator constitutus ad cau-
sam recipiat onus dumtaxat ad substitu
endum et substituat. si substitutus dece-
dat vel recedat. michilominus dictus p-
curator substituens tenetur satisfacere

notārijs illūs cause de salarijs eorūm. si pars principalis non sit in curia. que si fuerat p̄sens ad satisfaciendum compellet ratio. quia semel recipiendo onus procurationis ad omnia tenetur que incūbunt et sine quibus lis expediri non poterit. de procura. accedens. et. c. constitutus. ut lite non cont. c. i. de procura. c. i. in clem. alias emm possent fraudes multe fieri. et p rogacōes litium. quibus est occurrendū de dolo. et contu. finem. de offi. ordi. ut litigantes. de resti. spo. frequens. li. vj. cum si. Et etiam notarij in salario eis debito possent defraudari quod esse non debet. q̄ dignus est operarius sua mercede. de prescrip. cum ex officij. de preben. cum secundum apostolum. de magis. super speculacum multis si.

¶ De locato. et conducto. .cccvij.

¶ Lex quicūq; de apocis publicis libro. x. nedū locū habet in censu tributario. ꝛ etiam in quocūq; alio etā emphiteoticario. put nōt spe. ti. de loca. ¶. nūc aliq; v. xxvj. et duobz sequē. et hosti. in sūma. e. ti. ¶. hoc quoq; notandum.

¶ De iudicibus. et statu mo.

.cccviij.

¶ Monachus p̄fessus dtra suū abbatem p alimentis sibi subtractis agere non p̄t p regulā. dolo petit tē. sed p eis sibi mmstrādis in futurū bñ p̄t agere. put legit et notatur. de accusa. ex parte. et faciunt pro primo dicto notata. per Jo. mo. in. c. ordi. de appel. li. vj. super verbo. in expeñ. in fi. glo.

¶ De renūciationibz. .cccix.

¶ Si actor in causa bñficiali ante litis cōtestacōz renūciauerit liti et cause. secūdū maiorē p̄te dñorū nō videtur renūciare iuri sibi p̄ tunc in beneficio competenti. ratio qua aliud est renunciare iuri et aliud liti. de elec. cum inter. ℞. de renunc. sane. et. c. veniens. hoc etiam notat Innocen. in. c. in nostra. super verbo. receptis. de sēptis. in fi. et potest fieri hec renunciatio litis in absentia partis. sm Inno. in. c. cum p̄tem. de pac. sup̄ bo. renūciauit. qui alle. l. post ēē. C. de pac. melius p eum. m dicto. c. veniens. que quidem. l. iuncta. l. omnes. C. de transac. multum videtur obstare predicte conclusiom. Sed respondebatur q̄ loquuntur in p̄p hamis rebus et iuribz cor poralibus quibz sine auctoritate superioris potest renūciari et transferri communiz secus vero in bñficialibz siue rebz spūalibz quibz sine superioris aūcte renūciari nō p̄t de renūc. quod in dubijs. et. c. admonet. Aliqui vero comm sentientes contrariū faciebant differentiam inter renunciare liti dumtaxat et renunciare liti et cause. Nam renūciatio litis videtur respicere instantiam. renūciare liti et cause totū negociū p̄ncipale in iudicio deductū. renūciando igitur liti et cause nedū instātie sed toti negocio p̄ncipali in iudicio deducto renūciare videtur. hoc verū tacite scōm legistas. et post litē motā. alias secus. prout ipi notāt in dcā. l. post ēē. alia enī sunt acta cause. alia litis. put deducit et notat Inno. de testi. cum causam. et Jo. an. in clemen. sepe. de verbo. sig. quorum dictum posset p̄cedere. si sumatur dictio cause p necessario inferente suum causatum. quia tunc consistit in iure. secus vero si sumatur pro controuersia que non est ante litis contestacōz. de ℞. sig. forus. de offi. dele. super questionum. et m. l. hoc amplius. ff. rem. ra. hab. de iurepa. ex litteris. Quot vero modis sumatur dictō cause per Jo. an. vide ple. in nouel. de accu. cum dilectus. de iura. calūp. c. fi. p Jo. mo. li. vj. et in clem. dudum. de sepul. ¶. in studijs. super verbo. ratione vel causa. per pau. Et differentiam inter litem et causam. vide. C. de transac. causas vel lites. in glo. et ut audiui due sine dtrarie olim in palacio apostolico p duos magnos dominos fuerūt p̄mulgate in simili casu. vna fuit lata p dominum guilhelmum de gimello. postea carthaginen. epm dtra p̄mā declusionem. Secunda p dominū petrum de sartinaco postea viuarien. episcopum nunc sancte romane ecclesie Cardinalē. infirmatoriaz prime secundum quem conclusio prima siue opinio confirmatur et corroboratur

valde per stilum et obseruantiam palacij que habet. q̄ auditores renūciacōez litis et cause possunt recipere sed non iuris. misi sibi expresse cōmittatur. de quo tamen alij quidam dubitauerunt. cum ipi ptātez habeant de omnibus incidentibus. dependentibus et connexis cognoscere et diffimere. sed hec renunciatio quando fit in iudicio coram auditore. est vnum de incidentibus. ergo ꝛ cetera. Alij et maior pars dominorum tenuerunt contrarium. tum quia auditores strictissimam habent potestatem et strictiorem q̄ alij delegati qui absoluere possunt ad cautelam. quod tamen auditores sine speciali mandato nō possunt ꝓut legitur et notatur in. c. solet. de sen. ex. li. vj. tum etiam quia facilius potest haberi regressus ad referendarium vel ad dominum vicecancellarium. qui habent potestatem recipiendi resignacōes in curia ergo ꝛ cē. tum etiam quia ꝓcuratores non habent ptātem renunciādi iuri. posset etiam inducere. auditor. de Rep. ad utrāq̄ partem. sed quicquid sit de facto seruatur. q̄ nullus auditor renunciationē iuris in beneficio admittat sed bene litis et cause. nec secundum dominum vinarien. per dictam renunciationem litis et cause vacat bñficiū. et per hoc apparet q̄ alia ē renunciatio litis et cause alia iuris. nec secundum dominum vinarien. per dictam renunciationem litis et cause vacat beneficium seu aliqua vacatio iuris seu tituli inducitur. quod si procederet sepissime multa beneficia vacarent et impetrari possent quod tñ nūq̄ ē auditū vel perceptū. Fatebantur tamen q̄ predicta renunciatio litis et cause bene obstaret postea agere volenti super eodem beneficio. quē admodum pactū de nō petēdo siue de non agēdo obstaret bñ creditori siue dño licet ꝓ illud non perdidisset dominiū. C. de trāsac. l. si pro fundo. ar. eorum que legūtur in. c. i. de lit. cont. li. vj. pro quo etiam induxit vnum dictum Inno. cen. notabile in. c. super hoc. de renunc. videlicet q̄ licet renunciatio facta de beneficio per spoliatum non valeat. ut in. c. sollicite. de restit. spo. tamen pactum factum de non agendo interdicto vñ vi bene obstabit postea agere volenti. prout etiam no. Ber. in. c. ex insinuatione. de procur. Postea vero audiui in quibusdam alijs consilijs allegari vnum textum contra predictaz primam conclusionem pro casu. de crimi. fal. c. fi. vbi obligauit se reus sub piculo cause ꝓbare litteras falsas. per quas actor impetebat eum super ecclesia quam ipe tenebat. sed quia illud non ꝓbauit imponebatur sibi ꝓpetuū silentiū sup ipa ecclesia. sed potest respōderi. q̄ hoc cōtingebat ex vi pacti seu obligatione facta corā ordinario qui potest nedum renunciationem litis recipere sed etiam iuris. de renunc. admonet. et. c. quod in dubijs. Possent etiam contra predictam conclusionē induci et allegari iura omnia que recitantur et allegantur de tacita renūciacōne iuris in bñficio. in. c. ex ore. de hijs q̄ fi. a pla. et clem. gratie. de Reptis. de transac. ex litteris. et de hoc per archidi. vij. q. i. q̄ periculosum qui recitat Inno. in. c. veniens. de renunc. ubi dicit expresse. q̄ si quis renūciat iuri vel seruitui quam habet in aliq̄ re certa. etiam absente domino rei. res fit libera. et eodem modo si renunciat liti. alle. l. post q̄. C. de pac. Ad quod ꝓt responderi ut. s. q̄ omnia loquuntur in rebus et iuribus ꝓhanis. secus in iuribz et rebus ecclesiasticis et spiritualibus que nō possunt acquiri nec dimitti nisi certis modis in iure expressis.

De rerū pmutacōibz. cccx.

Permutatio facta per ordinariū de beneficio spectāte ad pīsentacōnē laici. ipo conscpto et nō vocato. nō est nulla ipo iure sed ānullanda p sniaz si ipe ꝺceptū suū infra tpus infra quod presentare potuit et debuit ꝓsequatur sm dīm fre. de sems in tractatu suo. de rerū pmu. q. xxx. Et alexander de lantilla in repetitione huc cōmento. c. licet. de rerum permu. li. vj. in. ij. ij. parte. q. xvij. alle. c. quod sicut. de elec. et. c. ea noscatur. de hijs que fi. a prela. in quibz ꝺceptus capituli nō reddit actū nullum sed anullandum secundum expositionem hosti. et Jo. an. super verbo. conuenit. allegauit etiam. c. cum in ecclesiarū.

de preben·li·vj·pro ratione allegat dominus frede·dictū pau·in cle·vnica de rerū permu·dicentis q̄ consensus istorū vocandorum quorum interest potest interuenire et ante et post·et dicit sic dans p hoc intelligere q̄ non sit nulla sed ānullanda. nam si esset nulla ratificari non posset per ·c·auditis·de elec·cū si·Dñs allexander allegauit aliam racōz quia iste actus auferendi permutacōes principaliter dependet ab episcopo·ut in·c·questum·de rerum permu·et nota in clem·vnica·e·ti·et licet debeat hunc actum facere de consensu capituli vel patroni non tamen illa nulla est eoipso·etiam si ad ipsum non spectat collatio cum non sit omnino defectus ex parte facientis·licet male faciat contemnendo illos quorum interest·ut in dicto ·c·quod sicut·et in·c·cū in ecclesijs·q̄ autem sufficiat consensus exposts facto illorum contēp trox·inducit ipe illud qđ supius in eadem sua repticōne dixit in parte p̄ma ·q·vij·scilicet q̄ possim habere duo beneficia de iure et tñ episcopus pt̄ me altero p̄uare misi mecū p ipm fuerit dispensatum que si ex post facto interuenat sufficit ut ibi declarat·Inducit p hoc quod no·Joan·de elec·licet canō·li·vj·sup glo·penul·et no·per eundem·de misti·c·ij·e·li·melius faciunt notata per Innoc·Jo·mo·et Joan·in·c·i·de rebus ec·non alienan·e·li·Facit ratio hm eum quia licz iste cōsensus non interueniat in limitibus permutacōis. non tamen cauetur in iure q̄ nō possit postea interuenire imo expsse cauetur contrarium videlicz sufficere supuenientē consensum ut in dicto·c·quod sicut·et in·c·ij·de hijs que fi·a pre·et·c·ex ore·vnde licet qđ ab initio non valet non firmetur ex solo tractu temporis·tamen ex nouo cōsensu supuenīente bñ firmatur·ut no·in dcā regula·nō firmatur·de re·iur̄·li·vj·Respō det ad omia contraria tam canonū q̄s decretorum·et p̄hū ad·c·decernimus·xvj·q·vij· qđ est clarus in ista materia videlicz irrita est epoz collacō facta de bñficio vacāte spectāte ad p̄ntacōz laici ipo contempto et irrequisito dicens illud·c·loqui in eo casu in quo patronus debz requiri et in quo episcopus non habz collacōz sed in permutatione secus licet cum alio·vel potest aliter responderi videlicz q̄·c·decernimus·loquatur in collatione voluntaria secus autem in necessaria·p'cle·vnicam·de rerum pmu·Dicit etiam dominus allexander ubi·s·dominum lapū qui fecit plures additiones ad dicta domini fre·in dictam conclusionē delimasse et induxisse q̄ sit ānullanda·c·p vras·de iurepa·et de elec·nemo·li·vj·et qđ ibi no·Si vero hm lapū illi quorū interest pmutacōm contradicunt vel nō consentiūt tunc hm eum ē nulla·alle·cle·ne in agro·Ad hec·de statuto·quod dictū intelligō·si ex aliq̄ cā rationabili contradicūt et infra tpus a iure statutū alias nō obstāte eoz contradictōe permutatio potest et debz expediri·cū eorū nō interfit impedire eam sme causa q̄ p̄ntare nō p̄nt p cle·vnicā·añ dcāz·De consensu tene dictū pau·videlicz q̄ sufficiat consensus eorū antea vel post tacitus vel expressus p racōes añdictas·vide qđ no·infra dec·ccexxxiiij·post primā·

De sñia excōis· ·cccxj·

Si quis petat se absolui ad cautelam a sñia excōis p cp̄m suum lata contra eum post appellationem ab ipo interpositam a cuius mri sdictōe dicit se exemptū et sic sententiā excōis nullā·nō est ei impendēda absolucō misi primo aliqliter licet non plene doceat de exemptione ne illudatur ordinarie ptāti·p qua facit ius dmūe·et resistit agenti·de resti·spo·ad decimas·li· vj·et hoc no·in·c·solet·e·ti·et li·p Innoc·licz hosti·et Jo·an·videantur delinare in ptē oppositā tñ omes dñi delinauerūt potius in opimōz Inno·ne detur occasio figmentis et fraudibz·de Rep·sedes·et·c·fi· q̄ dicta dclusione vide nōta p Innoc·in ·c·venerabili·de censi·vide melius supra in conclusione·ccxxxviij·

De appellationibus. ·cccxij·

Attemptata per iudicem vel partem post appellationem extra iudicium interpositam ante notificationem eiusdem eis factam nō venient p modum attemptati

reuocanda ꝓpter iustam ignorantie causam · et quia de nulla temeritate redargui poterunt · ar · cle · ñ · ut lite pendente · et allegabantur ad hoc notata per Jo · mo · in · c · cupientes · super verbo · a gratia · li · vj · de elec · Cui videtur multū obstare quod dicit Innoc · in · c · dilecti · sup verbo · innotuerat · de ap · ubi dicit expresse q̄ appellans in absentia iudicis ante notificacōz sibi factā ita eximitur a iurisdictōe iudicis a quo appellauit sicut si in eius presentia appellasset · alle · c · pastoralis · e · ti · et · ñ · q · vj · bi duū · cuius dictū modifica et intellige iuxta notata per archi · in · c · appellacō · super verbo · iudici · e · ti · li · vj · cōcedit dictum Innoc · quo ad translacōez iurisdictionis · non sequitur ergo · q̄ hoc solum sufficiat quo ad reuocacōz attemptator in q̄ articulo oportebit appellātē ꝓbare duo scilicz ex causa ꝓbabili appellasse et veram causam appellacōis fuisse et esse vel saltē illā ꝓposuisse coram iudice a quo appellauit · et obtulisse se ad ꝓbandum et nō admissum fore · de ap · inter posita · de testi · ex parte ade · et hec duo etiam habet probare appellans quo ad trāslationem iurisdictionis effectualiter intelligas · prout no · per Jo · mo · et archidi · in · c · romana · ℭ · q̄ si obiciatur · super verbo · an sit vera · de ap · li · vj · pro conclusione faciunt notata m · c · si post q̄ · de elec · per Joan · et Jo · mo · li · vj · vide plenius ñ · cclusione · cccxl vñ ·

De ℞p · et de ap · cccxiij ·

ℭ Si reus ⁊ possessor beneficij nullam ius habens in bñficio p eū vacāto puta quia erat gñaliter vel spāliter reseruatū extra iudicium a gra sui adūsarij q̄ exaliquibus causis fuit re ipa nulla et surrepticia appellet · et aduersario eam intimet et postea idem possessor appellās añ impetrationem cōmissionis in curia impetret nouā gratiam a papa super dicto bñficio gñaliter reseruato nullam de gratia aduersarij nec de sua appellacōe ac intimacōne faciens mentionem · Fuit dubitatum utrum hmōi gra noua ꝓpter taciturnitatē añdictam fuerit et sit surreptitia · Et quanq̄ domini in hoc dubio erant varij tamē maior pars tenet q̄ hmōi gratia ꝓpter hoc non esset surrepticia · ꝓpter primum non per regulā nō prestat impedimentū ⁊c · de reg · iur · li · vj · de elec · audiuis · et in hoc omnes concordauerunt · Propter secōm non · quia si hoc pape expressisset quomō aduersario suo nullum ius in dicto bñficio cōpetijsset et propterea appellasset michilominus et multo fortius litteras siue gratiam papa sibi dedisset seu fecisset de ℞ptis · super litteris · et sic cessat ratio q̄ omnia que papam ad denegandum vel concedendum mouere possunt sūt exprimenda · de ℞ptis · cum adeo · ad aures et · c · si proponente · cum multis si · Preterea huiusmodi appellatio nō est nisi quedaz prouocatio ad causam · de ap · cum sit · et sic non est introducta per eum vera litis pendentia · Ea propter dicebant dñi p̄dicti non obstare cle · ñ · ut lite pendente · Sed posito q̄ per appellationem antedictam sic intimatam diceretur lis pendere prout alij dñi voluerūt dicere · q̄ vim citationis habet · ut in · c · statuimus · de elec · li · vj · in cta cle · causam electōnis · et · ti · tamen id edictū ut lite pendente nil innouetur · intelligitur quādo aliquid innouatur · vel in preiudiciū partis petitur · at hic nullū preiudicium fiebat parti cū quia nō possedit tum quia gratia sua nulla · et sic non obstant iura · ut lite pen · c · i · et fi · et de testi · causam · vbi dicitur hoc tenere · ber · in glo · ñ · cum quo concordat Tan · gof · et Jo · an · in nouel · qui loquuntur quādo ꝓuilegium impetratur lite pendente in preiudicium partis possidentis · at hic non possedit nec sua interfuit · et p hoc tollitur vltimum contrarium · de · c · ex parte · s · persone · de ℞ptis · quod videtur multum obstare cui etiam et · c · bone de cōfir · uti · vel muti · et no · in · c · oblate · p ber · in fi · tenentes contrarium multum insistebant in quibus iuribus cauetur · q̄ si appellans impetret litteras super aliquo negocio in quo appellauit · non facta mentione de sua appellatione littere sunt nulle · et hoc siue appelletur ad papam siue ad alium inferiorem · secundum archidi · in · c · concertacōni · de appel · li · vj · quod est

verum si partis appellate interfit. At hic in casu nostro partis appellate non interfuit quia nullum ius habuit &c. Et sic intelligit Inno. c. ex parte. s. pone. ibi super verbo. de appellacõe. qui etiaz dicit in. c. ut lite pendente. q possessor rei litigiose aliqua noua potest facere et ante litis cõtestacõz et post litis cõtestacõz. dũmõ nõ vergat in detrimentum aduersarij sui. alle. c. significante. de appel. et notata ibidẽ. Idem tenet Jo. mo. sup rica. ut lite pendente. li. vj. quem etiam vide p materia super rica. de rep tis. in fi. v. aut res ẽ integra. verum est q quedam nõ additionalis inno. quam recitat Jo. an. in nouel. in dicto. c. i. ut lite pendẽte fuit allegata p contrario. videlicz q littere impetrate p possessorem lite pendente valeant. tamen vigore illarũ impetras p tunc se non potest iuuare. sed bñ in futurũ contra alios nec procedetur nec sententiabitur secõm illas sed sm priora iura que partes tpe introducte litis habebant. Contra quod allegabatur textus rotundus. in. c. abbate sane. de re iudi. li. vj. vbi sententia fuit lata vigore pulegij impetrati post litẽ cõtestatam sup eadẽ re in iudicio deducta et inter easdem partes. Ad quod respondebatur illud. c. non obstare. quia illud pulegiũ non fuit obtentum a dmũi domino. At opimo Inno. loquitur quãdo pulegium impetratur lite pendente a dmum dño quia tunc secõm illud non iudicatur. et sic etiam intelligit et soluit dñs et pater meus Jo. de lig. in illo. c. i. ut lite pendente. Et si dicatur q saltem actori in futurum p dictam impetrationem nouam preiudicatur. puta si ad ipsum actorem bñficiũ sine vicio deueniret. quia tunc non cogeretur restituẽ misi reus doceret de iure suo. Precluſa est etiam via circa futuram nouam impetrationem. Ad quod respondebatur p dñm egidium. q talia futura que se habent ad esse et ad nõ esse merẽ cõtingenter non sunt ponderanda. quia nõ habent spem in aliquo vero de presenti iure fundato. ff. q satis. da. cogun. l. sciendũ. ¶ pnl. de minrjs. in nostra. ff. de in litẽ. iuran. l. i. ex q̃bus causis ma. in inte. resti. l. Julianus. Jura enim ad ea que sepe et frequenter non ad ea que raro et contingenter accidunt adaptantur. ff. de legi. nam ad ea. de appel. sepe. Concludebat ergo dominus egidius subdistinguendo. quia aut predicta impetratio viciatur ratione innouationis aut ratione impetrantis. Ratione innouationis nõ. quia innouatio dicitur respectu iuris vel possessiõis ptis contra quã non respectu iuris ptis impetrantis. ut ptbatur in dicto. c. abbate sane. et no. in nouel. in. c. fi. post Inno. ut lite. pendẽte. in addi. non pt etiam dici aliquid innouatum respectu eius a quo nouum ius impetratur. quia primceps p prie non attemptat cum sit supra ius. ut in. c. posuit. de concess. preben. nec respectu illius contra quem impetratio facta est quia sua nõ interest. ut sup deductum est. &c. Nec secõm dici pt. Primo q esset contra opimonẽ glo. tan. goff. et Jo. an. in. c. cãz. de testi. allegato. et inno. in. c. i. ut lite pendente. et. c. significante. de ap. p eo quia non interest actoris. ut supra dictum est. Secundo quia esset hoc casu sine lege loq in materia odiosa et restringibili. imo et contra rationem p predicta Tercio quia non est verisimile papam moueri ad negandum ex tali lite sme aliqua causa rationabili mota. et cums effectus non impeditur respectu alterius partis per istam impetrationem nec etiam ex non iure seu ex non interesse alterius partis &c. Ego vero qui habui casum et in relationibus posui. pter diuersa motiua dominorum consuluerunt tres dominos. Card. extra rotam super dubio antedicto quelibet mauerunt in partem et conclusionem primam. videlicet predictam gratiam nouam. pter taciturnitates antedictas nõ fore surreptitiã. nec validã. pter motiua andicta. Tuli tñ sniaz pmã. p actore vigore cuiusdam gre p ipm impetrate. in forma q si p euentũ litis cõstiterit neutri ius habere &c. q p acta habita coram me cõstitit clare neutrum in beneficio de quo agebatur ius habere. pronunciaui pro dicto actore de consilio dominorum meorum omnium.

¶ De renunciationibz.

Fuit dubitatum vtrum capitulum sede vacante possit renūciacōnem recipere simpliciter in manibus eorum factam alicuius beneficij spectātis ad institutionē epi scopi defuncti. In quo dubio domini erāt varij et diuersi. Aliqui domini dclmantes in partem negatiuam mouebantur. qz licet capitulum sede vacante possit cōfirmare electos. ut in. c. cum olim. de ma. et obe. et instituere presentatos. de institu. c. i. li. vj. ac alia facere sede vacante que sunt necessarie iurisdictionis que recitantur per Jo. an. in nouel. de maio. et obe. c. vni co. li. vj. tamen ea que sunt voluntarie iurisdictionis non cadunt in capitulum sede vacante. prout deducit Jo. mo. in. c. fi. de supplen. negli. prela. li. vj. et archidia. e. ti. li episcopus. et Jo. an. in dicta clem. i. de here. sup verbo. capituli. At recipere huiusmodi renūciationem est iurisdictionis voluntarie quia capitulum potest eam admittere vel non admittere ex causa. put legitur et notatur in dicto. c. admonet. de renūc. gr̄ c̄. Preterea visitator datus ab alio q̄ a romano pōtifice ecclesie vacāti nō pt dare licentiā transeūdi alicui ad aliam ecclesiam. ut notant antiqui doctores. Jo. et Lau. lxxj. di. fraternitatē. ergo nec capitulū vacāte ecclesia hoc poterit. cū ibi sit quedā alienacō psone q̄ est maior q̄ rerū. xij. q. i. p̄cipimus. et phibita etiā legitimo admīstratori p papā dato. de elec. is cui. li. vj. notat hoc etiā Jo. an. m. c. fi. supius allegato scilicz de supplē. negli. prela. sup v̄bo. legitimā. et Jo. mo. in. c. vno. de ma. et obe. Maior pars dnoz dclmant in ptem cōtrariam videlicet affirmatiuam. q̄ posset capitulum sede vacante renūciationem huiusmodi admittere. quia hoc est iurisdictionis cum sit in manibus illius facienda renūciatio ad quem pertinet institutio et destitutio et non in manibus collatoris. put legitur et notatur in dicto. c. admonet. et. c. qō in dubijs. e. ti. ubi dicit Jnno. renunciationem fiendam in manibus illius qui posset inuitum destituere. Cū igitur capitulum posset sede vacante priuare quē beneficio suo p̄pter crmen vel aliam legitimā causam g̃ et renūciationem ipsius recipere preserti ex causa legitima factam de quibz in. c. nisi cum pridem. de renunc. quemadmodum renūciationem ex causa permutationis factam in manibus eorum sede vacante de beneficio ad tercium et non ad episcopum spectante admittere potest et huiusmodi permutationem auctorizare. quod procedit in beneficijs quorum collatio ad episcopum et capitulum simul pertinet. prout legitur et notatur per Jo. an. in clem. vnica. de rerum pmu. et per pau. de here. in clem. i. et per hoc cessat et non videtur vera illorum antiquorum doctorum opinio superius recitata. q̄ capitulum sede vacante non possit dare licentiam transeundi de vna ecclesia ad alteram. Preterea cum ad instituentem et non conferentem beneficium pertinet huiusmodi renūciationis admissio. ut sup̄ deductū est. At in casu nro non ad collationem sed ad institutionem pertinebat episcopi defuncti beneficium de cuius renūciatione tractamus. quā institutionem potest facere capitulum sede vacāte. ut in. c. i. de instit. li. vj. ergo et accessorium eius quod ad institutionē spectat etiam facere potest. Cui enim permittitur principale z accessorium eius. de reg. iur. accessoriū. et. c. cui. li. vj. et videbatur michi predictum. c. i. de institu. li. vj. optime facere pro hac opinione. quia ibi nedum permittitur presentatorum institutio sede vacante. sed ipsorum admissio que est ipius institutionis preambulum. Dueigitur dicamus predictaz renūciationem preambulā siue accessoriā ad ipsam institutionem faciendam. crederem q̄ exquo conceditur eis institutio ergo et renūciationis admissio. p quam dcuenitur ad illam. ff. de spon. l. oratio. de excep. cum inter. cum multis si. Ponamus igit̄ q̄ fieret huiusmodi renūciatio sede vacāte coram capitulo et capitulum taceret et non admitteret eā. sed pronus illius bñficij renūciati alū capitulo p̄ntaret illū q̄ capitulum admitteret et institueret nunquid valeret huiusmodi institucō. Crederem q̄ sic quia instituendo videtur tacite renunciationem admisisse. ar. eorum que leguntur et notantur in. c. ex ore. de hijs

que fi. a ma. par. ca. tum etiam exquo ille
reſignauit bñficiū ſuū in mambus illius
qui potuit ſeū mutū ꝛeſtituere. pillā nedū
pdit poſſeſſionē. ſed etiā titulū ꝛ ꝓprietatē
ꝓut legitur et notatur p Inno. m dictis
. c. admonet. qō indubiis. et. c. ſup hoc. de
renū. c. tum etiā qꝫ tacendo et pmittendo
alū inſtituere videtur ſuā reſignacōz ꝛ fa-
ctum capituli approbare et ratificare per
notata i dicto. c. ex oꝛe. p hoſti. et archidi.
in canone. ſi ſeruus. liiij. di.

¶ De preſcꝛiptōibz. .cccxv.

¶ Ex hoc inſurrexit aliud dubiū ſuppoſi-
ta prima opinīōe ꝓ vera videlicz qꝫ capi-
tulum ſede vacante de iure cōmuni non
poſſet huiuſmodi reſignationem recipere
vtrum capitulum poſſet hoc preſcribere.
in hoc etiam omnīi erant varij. Aliqui qꝫ
ſic. cum iſtud ſit iuriſdictionis. et omnia
iuriſdictionalia ſunt preſcriptibilia g ꝛ c̄.
de ꝓſcrip. auditis. cū olim. et ſi. Preterea
ex conſuetudine vel priuilegio aliquibz
principibus ſede vacante competit iuriſ-
dictio ſiue adminiſtratio temporalium ut
in multis eccleſijs gallicanis. prout reci
tat Jo. mo. et Jo. an. in nouel. poſt eum. de
maio. et obe. c. vnico. li. vj. facit ꝓ hoc. c.
generali. de elec. li. vj. Certis enim dignī-
tatibus competit ex ſpeciali iure adminī-
ſtratio ſpiritualium. ut dicit ibidem Jo.
an. in nouel. remittens ad notata per eum
de offic. lega. c. penul. ſuper glo. aduerte.
li. vj. multo fortius poteſt hoc competere
capitulo ex legitima preſcriptōne cum ip
ſi ſint pars corporis epiſcopi et membra
de hijs que ſi. a prela. nouit. et. c. quanto.
pro hac parte facit glo. ij. in. c. ſicut no-
bis. de ſimo. ſuper verbo. ad collationem. in
fi. maior pars tenuit et dicebat contrariū
quia vacante eccleſia non currit preſcrip-
tio nec poteſt incipere tunc g nec mediare
nec finire quia caret legitimo defenſore
ar. eorum que leguntur et notātur in. c. i.
et. c. de quarta. de preſcrip. ad illud quod
allegabatur pro contrario de inferioribuſ
ſiue alijs prelatis preſcribentibus admi-
niſtrationem ſpiritualium ſede vacante
poteſt reſponderi qꝫ ibi preſcribunt hmōi
adminiſtrationem cōtra capitulum ad qō
de iure cōmuni ſpectat in temporalibus et
ſpiritualibus adminiſtratio legitima ſe-
de vacante vere vel ficte. ut in. c. ſi epiſco-
pus. de ſupplen. negli. prela. li. vj. nec ca-
ret legitimo defenſore contra quem bene
currit preſcriptio ſicut contra viſitatorem
datum p papam. ut in caſu. c. fi. de ſuppl ē.
negli. prela. li. vj. vel contra metropolita-
num. ꝓut no. Jo. an. in. c. i. de ꝓſcꝛip. ſup ul
tima glo. Simili mō rñdetur ad glo. q̄ er.
ſuperius alle. in. c. ſicut.

¶ De ſupplenda negligentia prelatō
rum. et de officio legati. .cccxvj.

¶ Fuit dubitatū vtrū archiepus qui ē le
gatus natus ſic eboꝛacen. et cantuarien. de
quo in. c. i. de of. le. habeāt duo ſemeſtria
adꝺferendū bñficia ad ipos p negligēti
am inferiorū plator vel ſui capituli deuo-
luta. puta capl'm ſuū neglexit ꝺferre ali-
quod bñficiū ſpectās dūtaxat ad eorum
collationē vel pñtacōz infra ſex mēſes. et
ſic deuoluebatur collatio ad archiepiſco-
pum eorum immediatum ſuperiorem. per
. c. nulla. de conceſ. preben. qui fuit etiam
negligens in cōferendo per alios ſex mē-
ſes. et ſic videbatur p huiuſmodi negli-
gentiam quam fecit ut archiepiſcopus
qꝫ eſſet deuoluta collatio ad ipſum tanq̄
ad legatum. p iura vulga. de ꝺceſ. preben.
poſtulaſti. et. c. a collacōne. de appel. li. vj.
et ſic deberet habere aliud tempus ſeme-
ſtre. Fuit dictum et tentum contrarium p
omnes. nam legatus etiam de latere poſſ
concurrere etiam cum ordinario in confe
rendo beneficia vacantia epiſcopo perti-
nētia iure proprio per iura vulga. de offic. le
ga. c. ij. et iij. li. vj. tamen quia nuſquam
reperitur iure cautum qꝫ concurrat vel ſuc
cedat in beneficijs ad epiſcopum ſpectan
tibz iurē deuoluto in quibz eē capitulū nō
ſupplet negligentiam epiſcopi. ꝓut pul
chre deducit Innoc. in. c. cum in cunctis.
de elec. ſuper verbo. capitulum. quam glo.
recitat et approbat archi. in. c. i. ne ſe. va.
ſupꝑ vo. intromittere. li. vj. et Jo. an. in no
uel. in. c. quāq̄. de elec. li. vj. ꝓ hoc eē in-
ducebam et allegabam. c. licet de ſupplen.

negli·prela·ubi papa reputat collationē archidiaconatus richmundie in ecclesia eboracen·ad se deuolutā ꝓpter duo semestria lapsa·puta annū qꝫ eboracen archiepiscopus nō habet alū superiorē·puta patriarcham vel primatē qꝫ papā·ut ibi dicit textus·in ille archieps est legatus·ut ꝓbatur i dicto·c·i·de offi·le·Si igitur deuoluta fuisset illius archidiaconatus collatio ad ipm tanqꝫ ad legatū papa dedisset sibi adhuc vnū semestre añqꝫ de collatione archidiaconatus huiusmodi se intromisisset qō in non fecit·ut ibi apparet. Preterea licz legatus natus sit superior p respectum ad alios infra legationem suā existentes·ut ad eū possit appellari et ipsum adiri per simplicem querelam·ut in dicto·c·i·de offi·lega·tamē nō crederem qꝫ esset superior sui ipius ut archiepiscopi ut a sententia sua possit ad ipsum tanqꝫ ad legatū appellari·nec de ipa sibi querelam deferri·ar·c·romana·de appella·de cō sue·c·ñ·li·vj·Ad ima contraria et in cōtrariū alle·videlicet·de·c·postulasti et·c·a collatione·potest responderi qꝫ ipse ibi ut alius solus non processit sed cum alijs·et ideo a collatione et grauaminibꝫ non tātum ipius solus sed etiā aliorū quorum erat immediatus superior poterat appellari·et de facto illorum et etiam suo tanquā immme ptis ut episcopus poterat ꝛgnoscere·at i casu nostro solus ipe neglexit processit vel deliquit·ergo ꝛc̄.

De ꝓcuratoribus. ·cccxvij·

Procurator ꝛstitutus in cā crimmali ꝓ citato psonaliter ad agendū et defendēdū ꝑt causas rationabiles absentie et impedimētorū quare psonaliter venire non potuit allegare·licz ad excusandū siue excusacōz ꝓponēdū nō fuerat expsse et spāliť ꝛstitutus·ꝓ qꝫ videtur textus expssus et rotūdus in·c·veniens·de accu·vbi ꝑa noluit procuratorem archiepiscopi pragen·in causa crimmali p eum dēstinatum admittere sed tamen eis concessit audītorem ut si posset ipsum aliqualiter a personali ꝺparitione excusaret·facit etiā·c· exposuit·de dila·ubi procurator ꝛstitutus ad agendum et defendendum proposuit et allegauit causas absentie pro hurdigaleñ·archiepo·quod quilibet ꝓcurator etiam simpliciter cōstitutus facere ꝑt et debet secundum glo·ibidem que etiam rationem ibidem ponit·quia ꝓcurator tenetur exceptiones omnes dominо cōparentes ꝓponere·alias imputatur ei·ff·de excep·l·omnes·et·ff·de fideius·ex persona· Alia etiam ratio potest assignari·quia publice vtilitatis est absentem a quocūqꝫ defendi et quēlibꝫ ꝓ rēoꝝba facientē audire·ff·de ꝓcuē·seruum quoqꝫ·Ç·publice. ·xxiiij·q·v·alias·v·q·iij·reos.

De iudi·et de dilacōibꝫ. ·cccxviij·

Licet guerre et inimicicie psonales et capitales quem forte a psonali cōparitione excusarent ut in·c·accedens·ñ·ut lite nō cōt̄·et in·c·pastoralis·de re iudi·in clem·in guerre generalis patrie nō excusant·ꝑsertim si detur et ꝓbetur qꝫ tales psonaliter citati cū lris salui cōductus pncipis illius patrie vel inimicoꝝ guerram faciētiū possent venire·et illas obtinere sicut alias obtinuerūt et cū illis ad curias illorū vel aliorū pncipū transierūt prout probatur et tenebatur in facto·ꝓ hoc ar·eorū q̄ legūtur et notātur in·c·cū dilect·de dolo·et contu·et·c·veniens·de accu·sup·ꝛ·viarum discrimina·per Innocen·qui reputat illas excusationes nimis vagas et generales.

De appellationibus. ·cccxix·

Si possessor beneficij appellet extra iudicium a publicatione quorundam processuum aduersarij sui impetrantis apostolici quos quidem processus et eorum publicationem dicat a·x·diebus proxime preteritis citra ad sui noticiam peruenisse. Dubitabatur vtrum presumi debeat predictam appellacōnem post vel infra·x· dies interpositam fuisse. In quo dubio domini erant varij. Aliqui presumendum dicentes·x·die preterita noticiam dictorum processuum habuisse et tunc decendū ad appellandum incepisse·et hic post

decem dies appellatum fore et nulliter allegabant. c. concertationi. de appel. li. vj. Alij asserentes contrarium allegabant p se. c. licet. de proba. et ea que ibi notantur. nam aliud est dicere a. x. diebus citra. ad cuius verificationem sufficit q una die ex. x. diebus seuerit. secus si adderetur copula. et citra. que denotat continuationem temporis et dierum et ut res potius valeat q pereat. de. v. sig. abbate. Attento etiam q de facili cause beneficiales ad curiam deuoluuntur. quia in ea melius q alibi expediuntur. Dicebant dominum isti de equitate melius interpretandum fore. infra decendum appellatum presertim cum nedum a promissione facta sed etiam faciendaet hic a futuris grauaminibus in causa beneficiali poterit appellari. quod est in illis speciale. de elec. qui cotra certam. li. vj. fuit tamen finaliter per omnes concluſum. melius et tutius fore partem aduersam videlicet appellatam citari de nouo cum idem auditor haberet commissionem de speciali mandato cum potestate citandi in curia et extra ne processus postea rueret. quia vbi deest fundamentum mehil desuper edificari potest. i. q. i. cum paulus. de presbi. non bapti. vemens. quod est citatio. de pba. qm. ij. q. i. nos in quem q. de consti. ecclesia. de ma. et obe. inter quatuor. de causa pos. et prie. c. i.

De prebendis. ·cccxx·

Habens gratiam in forma dignum arbitramur. si acceptet bficiu cadens in gra sua infra mes; an purificacoz gre sue valet tenz acceptacō. dūmodo gra sua purificetur etiam post mensem quandocuq licet promisso facta p executorem non valeret ante purificationem gratie. Ratio primi dicti est propter clausulam retrotractiuam in fine huius gratie positam per quam retrotrahitur ad tempus acceptationis huiusmodi declaratio qualitatis siue purificate conditionis que merat etiam tempore date gratie puta q sit laudabilis vite. tc. Tum etiā quia acceptacō hmōi non est nisi quedam declaratio voluntatis istius impetrantis videlicet q ipse prebendam hanc seu beneficium vult habere et non aliam. Que quidem declaratio voluntatis potest fieri etiam per inabilem tex excommunicatū. quia in facto consistit. prout supra in conclusione. excevij. sub litteris deductum est. At in casu nostro apparet per subsequentem declarationem executoris ipsum tunc abilem fuisse ergo tcetera. Ratio secunde conclusionis est quia executor non habet potestatem prouidendi nisi in euentum conditionis purificate que ipsam precedere debet. ut in clemen. cum ei quem. de concess. preben. facit. c. si p te. de rcptis. li. vj. Si igitur ante conditionem extantem puideret formam mandati non seruaret. ergo nil ageret p iura vulgaria cum dilecta. de rcptis. ff. mandati. l. si diligenter de resti. spo. pisams. de preben. cui de non. li. vj. ergo tc. vide Inno. in. c. dudum. de presump. vbi dicit contrarium.

De procuratoribus. ·cccxxi·

Si procurator habens mandatū substituendi substituat. et ille substitutus onus procurationis suscipiendo lite contestata in causa procedat licet sbstituens postea in processu cause compulsus per iudicem ut articulis aduersarij respondeat. vel alias aliquem alium actum faciat. per hoc non censetur suum substitutum reuocasse dummodo postea non ipe sed solus suus substitutus in dicta causa procedat. Ratio. quia forte tanq legalior psona et melius instructa ad illud compellebatur. sic autem nō voluntarie sed compulsus hoc fecit. secus vero si voluntarie et substituto consentiente respondisset. sic intelligūtur ea que leguntur et notantur in. c. si quē. in fi. de procura. li. vj. ea enim que cōpulsi et metu excommumcacōis facimus nobis imputari non debent. ar. eorum que leguntur et notantur. quod metus causa. tum dilectus.

De cā pos. et de resti. spoliij. ·cccxxij·

Licet spoliato agenti interdicto vnde vi. restituto ad suum beneficium debeatur

ante omnia satisfieri de fructibz pceptis et expensis in quibus spoliator extitit condemnatus. alias in petitorio non debet audiri. put legitur et notatur in c. pisanis. de restit. spo. et in c. significauerũt. de testi. tamen illud non procedit in casu econuerso. secundũ omes quando sntia absolutoria fertur in possessorio p possidente et spoliante ut pretendebatur. et contra spoliatũ in expensis condemnatum de quibus sive lit spoliatus inchoare vel resumere petitorium antea per ipsum suspensum non tenetur ante huiusmodi inchoationem vel resumptionem satisfacere possidenti. q vigore executorie siue super sententia pdicta facte petat et recuperet illas si velit et inchilominus in petitorio procedat. Ratio diuersitatis inter pmũ et scõm casũ est. qz hoc est pulegium spoliati qp ipe ante ingressum petitorij debz plenet integraliter restitui et hoc in odũ spoliantis. ut de or. cognos. c. fi. et. ij. et in uribus antedictis. sed hoc in alio casu non reperitur iure cautum et ibi cessat oduz g id non erit dicendum. ar. ne sede va. c. i. cum si.

De Reptis. et impetrationibus. ccexxiij.

Licet in causis beneficialibus introductis in curia p appellationem vel alias legitime posset procedi p audientiam et pronunciari cõtra absentem presertim possessorem et p actore vigore iuris sibi ante hmõi litem vel saltem tempore ommssiõms obtente competentis. tamen si idem actor post litem introductaz puta in medio cause impetret nouã grãm siue nouũ ius puta qp si neutri ius operat in beneficõ de quo litigatur qp ei prouideatur voluerunt et dixerunt maior pars dominorum qp huiusmodi gratia noua possessori est intimanda anteqz sententia contra eum proferatur. tum quia si dicta gratia impetrata non esset absens pro se sententiam reportasset per regulam. Actore non pbãte. et cetera. et quia forte tpe introductionis huiusmodi cause bene sciuit nullum ius aduersario suo competere. ideirco non curauit venire vel mittere. Sed quia ex nouo iure p eum impetratio ipm vult vincere quod verisimiliter potuit ignorare. ideirco merito est vocandus ad dicendum contra dictam gratiam quam forte de surreptione vult et potest impugnare vel saltem intimatio est sibi facienda ut veniat vel mittat si velit. ea enim que de nouo emergunt nouo auxilio indigent. ff. de int. act. l. de etate. ℣. ex causa. de iuramentum. ceterum. de excep. pastoralis. et ibi de hoc in. iiij. glo. facit. c. ut circa. et. c. statutum. de elec. li. vj. Michi et aliquibus dominis aliis videbatur huiusmodi intimationem fieri non debere de uiris rigore licet de benignitate apostolica utile foret et concedi posset. Ratio dominorum meorum et mea fuit. nam exquo citatus fuerat possessor legitime debet comparere vel mittere procuratorem sufficienter ad omnia que occurrere possent vel impetrari in causa contra eum que nedum est super negocio principali commissa. sed etiam super omnibus dependentibus et connexis. Et ideo siue dicamus dictam gratiam per actorem nouiter impetratam. negõcium incidens vel emergens siue cõnexum ad omnia illa legitime fuit citatus vel ab homine vel a iure vsqz ad sententiam inclusiue. Si igitur non venit nec misit imputetur sibi et tenebit quecquid fit in eius absentia quam replet de presentia. de dolo. et contu. veritatis. et de arbi. c. ij. li. vj. faciunt iura vulgaria. ut lite non contesta. quoniam frequenter. de eo qui mit in poss. c. fi. de appella. sepe. de elec. c. i. et. c. cupientes. li. vj. pro hoc etiam facit conclusio supra. Ex viij. Dicendum qp conclusio siue primum dictum dominorum posset procedere in illo qui non venit nec procuratorem misit confisus de sententia absolutoria. Sed hec opinio mea et aliquorum dominorum meorum posset procedere in illo qui procuratorem misit cui credo sufficere huiusmodi intimationem fieri cum ipse debeat sufficienter esse instructus. de omnibus istam causam tangentibus. de iuramen. calum. in pertractandis. Crederem tamen sibi inducias dandas ad consulendum dominum si eas peteret. de procura. c. dilectus.

Si appellatus in causa beneficiali post et contra appellacõz contra eum et a suis ꝓcessibus in partibus interpositã et sibi legitime intimatam facit michilominus p suos executores continuare ꝓcessus a quibus extitit appellatum excomunicando et aggrauando et postea vigore dicte appellationis causam in romana curia obtineat cõmitti contra suum aduersarium fuit dubitatũ vtrũ vigore dicte cõmissionis et appellationis possit contra absentez appellantem ꝓcedi. Causa dubitandi fuit qꝛ videbatur exquo appellacõi predicte nõ detulit imo cõtra eam plura attemptauit qꝛ ex ea iuuare nõ debuit nec potuit per c. an sit. de ap. et de electi. bone memorie magũtino. videbatur etiam iuri sibi quesito ex predicta appellatione videlicz quo ad deuolucõz cause quantũ ad se tacite renunciasse. veniendo cõtra eã. ar. c. ex pte. s. de ẽptis. fuit dictum et cõclusum p oẽs cõtrarium. nam exquo semel causa fuit ad sedẽ aplicam legitime deuoluta. semp remanet ibidem tractanda. que quidem deuolutio per hmõi tacitam renunciationem non cessat imo nec per expressam. nisi in ea interuenirent q̃ leguntur et notantur in c. q̃ius. de elec. li. vj. nec obstat quod dicitur qꝛ illi nõ detulit. ergo ex ipa se iuuare non debuit qꝛ ad illum effectum videlicz quominus posset prosequi ius suum deferre non tenebatur maxime si expressa in appellatione extra eũ interposita erãt friuola et nõ vera. Et ideo quicquid per suos executores fiebat totum factum fuit p tuitione et defensione imo executione iuris sibi quesiti. cuius effectus p appellacõz extraiudiciales impediri nõ potuit. prout legitur et notatur in c. constitutus. de appel. et ibi p Innocen. et ideo nõ potest dici innouacõ qꝛ fuit sui iuris antiqui cõtinuatio et conseruatio. ar. c. ij. ut lit. pend. en. nec forte illa reuocarentur per modum attemptati. nisi probaretur veritas cause appellacõnis huiusmodi extraiudicialiter et ante diffinitiuam interposite. ar. corũ que leguntur et notãtur in. c. nõ solũ. C. h. et in. c. si post q̃. de elec. li. vj. Dum igitur videbat se non posse ꝓficere in partibz p dinuationem et aggrauationem ꝓcessuũ habuit recursum ad ꝓsecucõnẽ appellacõnis nõ sue sed partis aduerse. sibi tamen intimate per quam tota causa fuit ad curiã trãslata. ut in. c. statuimus. de elec. li. vj. incta cle. causam. e. ti. Cui ꝑ legio seu trãslationi p ꝑdicta renũciare nõ potuit nec intendit. nec obstat. c. an sit. quod loquitur in appellacõne alias appellãte qui ꝓprie sue appellationi nõ detulit. at hic loquitur in appellato. g̃ r c̃. non obstat. c. bone memorie. ma. nam ibi fuit p vtrãq; partem appellatum. et neutra partium deferebat appellationi alterius et sic paria delicta r c̃. de adulte. intellexim̃us. ꝓterea illa appellatio maioris partis capituli postulantis wormacien. ep̃m et appellacõz interponentis ne minor ps ad electõz ꝓcederet alia postulacõe eorũ nõ cassata fuit friuola manifeste quia notorie constabat postulationẽ hmõi factã p impressionem et sic remansit tota ptãs penes partem minorem que post postulationem et electionem predictas elegerat in archiepiscopum ꝓpositum sancti petri et ãte huiusmodi postulationẽ etiaz appellauerat ne sme eis ꝓpter iustam causam timoris quẽ habebãt ad electõez aliquã ꝓcederent qua appellacõe tñ nõ obstãte maior pars ꝓcessit in negocio electõis spreta minore pte. et postulauit wormacien. ad instantiã ducis suauie. tunc in regẽ romanorum electi. in archiep̃m maguntinum et appellauit ut. s. dicitur et qꝛ maior ps nõ detulit appellacõi minoris ptis. nec minor pars apud quam residebat potestas eligendi tenebatur appellacõnem maioris partis deferre p regulam. qꝛ frustra legis auxiliũ r c̃. de vsuris. quia frustra. cum similibus ibidem allegatis.

De re iudicata. cccxxv.

Dixerũt et ordinauerũt oẽs dñi me solo excepto qui hmõi causam habui. et ꝓpter hmõi discordiã ipaz ad cancellariã remisi nolẽs extra discretiaz nec extra cõsilia oẽm ꝓferre sniaz videlicz qꝛ ia appellatur

ante terciam diffinitiuam sententiam ab aliquo grauamine etiam iusto et vero et nichilominus tercia sententia diffinitiua feratur et postmodum articulus predicte appellacois siue gravaminis alicui alteri auditori committatur et petatur precedi et pnunciari sup dicto gravamie q pars id petens non erit audienda nec de illo erit cognoscendu nec pnunciandu antequ de tres sue diffinitiue formes fuerint effectualiter executoi demandate p cle. ut calumnijs. ij. ffin. de re iudi. ubi allegatu g lo. Jo. an. penul. et antepenul. in contrarium que dicit q ille textus non impedit psecutionem appellationis interposite an ultimam sniaz a gravamine dumodo tpa appellacoms no sint elapsa. q reuera labi possent hm me si pmo deberz fieri executio. et postea dicte appellationis psecutio. Ad quod respondebatur q no p clem. eq de iure appel. nec p hmoi cognitionem. psecutionem. et pnunciationem impeditur executio. sed ipa facta si pnunciatum fuerit male processum et bene appellatum. tunc retractabitur per viam nullitatis. nedum predicta snia post pdictam appellacone lata. sed etiam ipius executio et quicqd secutum e ob id. de elec. qualiter. de pcu. auditis. de re iudi. c. pastoralis. in clem. Omes vero dni dicebant q exquo pdca cognitio et pnunciatio tangebat nullitate tercie snie q sup illa nullo mo ante realez et effectuale executoz pdictarum trium sniarum deberz audiri. et q melius z tutius essz supsedere cognitcom et pnunciacoi antedictis. donec essent pdicte snie executi om demandate ppter rationem. clem. addicte in pnci. et etiam ad euitandum circuitum. de rep. auditor. in clem. p sertim si causa appellacois a pdictis gravaminibz ad platione tercie sententie diffinitiue non fuit omissa. nec pendere dicatur. q si diceretur pendere tuc aliq dni bn dubitabant aliq no. imo idem qd sup dicebatur p. ij. rnsum cle. ut calumnijs. antedicte. p cuius intellectu vide ibi Jo. an.

De testibz. ccexevj.

Super articulis non admittendis vel iam repulsis non debent recipi testes affuturi. hoc verum si sint repulsi vel repellendi ex defectu materie. nam probationes impertinentes ommno debent reici ut in. l. ad probationem. C. de proba. de offi. deleg. cu contingat. Et ea ratione qua in prima instantia repelluntur. eadem ratione in ambabus alijs instantijs sunt repellendi. cu defectus materie concernit instantiam totius cause et non solus instantie. Secus vero propter lapsum termini vel ex defectu forme qua male specificati. Ratio est quia testes affuturi recipiuntur non solu respectu illius instantie sed respectu totius litis. quia causa absentie ad omnes instantias est vniformis. et ideo ante inchoationem totius litis recipiuntur. ut in. c. quoniam frequenter. ut lite non cont. modo articuli male specificati in pma instantia poterunt melius specificari in secda vel tercia. et no dati in termio poterut dari i termino secde vel tercie instantie. g ne copia probationu pereat poterunt et debebut recipi in hoc casu. ut in dicto. c. quoma. Et si auditor volens deliberare an articuli sint tales super quibus debeant huiusmodi testus affuturi recipi. eos arrestet sub pena excomunicacois ne illicentiati et quousq depoluerint recedant. etiam si contra arrestationem pendente deliberatione hmoi recesserit auditor no grauauit quia sup hoc puncto potuit esse dubium turis et facti quia registrum adhuc non vidit. Item quia non debuit auditor presumere q receederent contra arrestacoz. et se excomunicari permitterēt. et in h casu cocordauerunt omes ideo appellacoes ppter hoc interposita fuit illegitima ab ommibus reputata. Sed tamen si in hoc grauasset tenut maior pars q non potuisset reponere quia cum testes recesserunt grauamen videtur irrecupabile et ideo non potuit habere locum. c. cum cessante. de ap. et. c. si a iudice. e. ti. li. vj. Et licet precederet h de rigore iuris. tamen de equitate posset sustineri contrarium quia p hoc q reuocat eo mo quo faceret alteri viri satisfactu nacom. c. cum cessante. Item q p hoc mala suspitio cessat Sed hoc ommis no placuit. quia predicta ultra volunt q realiter et cum effectu

audito⁹ reuocet grauamen quod est im⁹ possibile in casu ꝓposito ergo ⁊c.

De etate et quali. et de ꝑben.

·cccxxvij·

Suppohta ordinacõne dñi greg. xj. que habz q ꝑbende cathedrales nõ nisi habẽtibz ãnos xiij. ꝛ ferãtur ãnus xiij. inceptus non habetur pro cõpleto ut in l. si cui legetur. ff. de li. ff. de mmo. l. iij. C. minorem autem nec obstat. ff. de mune. et hono. l. ad rem quia ibi in restitutione hic vero in augmento tẽporis attenditur rei publice fauor. Archidi. in. c. si annum. de iudi. li. vj. sup⁹ pegisti. ubi recitat omnes casus in quibz req̃ritur q annus sit cpletus tandẽ dic regulare q annus sit cpletus. allegat dcãz. l. iij. C. mmorẽ. et. ff. de odi. et demõ. l. nõ putabã. Ñnet ad. l. ad rem publicã. superius ꝓ contrario inducta q illud est speciale ut attigisse sufficit in publicis honoribus. et p hoc demonstratur q in contrarium est ius cmune. ff. de leg. l. ius singulare. de ꝑnile. sane De materia quando annus habetur p inchoato et qñ ꝓ cpleto vide p tecto. modernos hodie in clem. generalem. de eta. et qua. et ibi per Jo. an. pau. et guil. et vide etiam per Jo. an. in clem. ne in agro. super verbo. pegerit. quirem tit ad notata m dcere. cũ vicesimũ. de of. ord. et vide archidi. lxxvij. di. placuit.

De libelli oblacõe. ·cccxviij·

Si in libello narrem fundum ad me ptinuisse et ptinere ocueniisse petẽs illũ mihi adiudicari valet hmõi libellus licz in narracõe illius nõ dixerim et ptinere ⁊c. Ratio. q sufficẽ q libellus ꝓcedat ex ꝑsuꝑcõibz ut in. l. omnes. C. lucius. ff. de hñs q̃m frau. ere. notat Ñ Inno. in. c. ij. de libel. obla. nec obstat q̃dam nõ. Cpm. allegata in contrariũ posita in. l. edita. C. de edẽ. in. iij. q. et glo. Ad dictũ bar. ff. de cõfes. l. certũ. q illa intelligũtur ubi in libello petuntur que significant abnegationẽ. hic vero secus quia petit pñtem adiudicacõnẽ nec obstat glo. in. l. certum. quia loquẽ in confessione que non recipit verborum extensionem qua preiudicaret confitenti qõ nõ ess verisimile ꝓcedere ex eius mente. Sed nos loquimur in libello q̃ capit extẽsionem ⁊ latã interꝑtacõz in fauorẽ libellãtis ut in. l. solemus. ff. de iudi. et. l. inter stipulãtem. C. stichum. ff. de verbo. obli. et de causa pos. et ꝑprie. cum ecclesia sit manec obstat. l. si adulteriũ. C. idẽ poliom. ff. ad. l. iul. de adulte. vbi non sufficẽ erroris existẽtis eẽ notorietas nisi allegetur facẽ ad Ñ. c. accedens ut lit. nõ dic. q allegari videtur cũ tales ⁊ tales ꝑsupcões ex quibz oritur in libello. vel excepcõibz exꝑmuntur ꝑ dictum. C. lucius. ut nõt bar. in dicto. C. idem poliom.

De excep. et absolu. ad cautelam.

·cccxxix·

Si in termino assignato per auditorez reo ad videndũ absolui actorẽ ad cautelam. reus dat posicões et articulos deducẽtes de materia manifeste offense et rei iudicate licz nõ dicat q excipiẽdo illos porrigat michi lommus tñ videntur talia excipiẽdo esse sufficiẽter ꝓposita adeo q si auditor hñs repulsis absoluit ipe ḡuat et ob hoc ab eo legitime appellatur dũmodo alias nõ pecẽt in materia nec in forma nec sint racõe calũnie aut ex aliquo alio capite repellendi. Ratio huius conclusionis est quia intencõ agentis ꝑ naturã subiecte materie de qua agitur consideranda est per. l. vulgatã. si vno anno. ff. loca. cum concor. facit de fide instru. c. inter dilectos. C. ceterum. de ordi. ꝺgm. cum dilectus. de testa. si pater. li. vj. Modo in Ñ termino interuenit actor ut prosequatur suam intentionem videlicet illius articuli expeditionem. reus vero ut eam impugnet. Modo arma reorum impugnantiũ actorez sunt exceptiones ut insti. de excepc. in prin. igitur animo impugnandi et per consequens excipiendi videntur dicti articuli et positiones esse dati ⁊ hoc responsũ est ad duas racões motariũ allegatas. Prima est hec q̃ aliquid ꝑt ꝓpom ad multos fines differẽtes specie. nõ sufficit ꝓponẽ nisi dicatur ad quẽ finez specifice ꝓponatur ne adũsarius obscur remaneat et incertus et hoc siue agendo

ut·ff·de eden·l·i·in prin·et·l·pomponius· de rei ven·hue excipiẽto ut in·l·i·C·ab eo· ·ff·de flumm mbz·et·l·tine textores·in prin· ·ff·de lega·i·et faciunt no·per Jo·an·in·c· pia·de except·sup vo·speciem·li·vj·et per bar·C·de pet·here·l·si post motam·Mo· do articuli de re iudicata et manifesta of· fensa possunt dari ad finẽ ꝓbacões indu cendi sup negocio principali vel ad finez litis ꝺtestate·ut in·c·i·de lit·cont·li·vj·et ad finem impediendi absolutionem ad cautelam de sen·ex·solet et·c·venerabili· bus·C·secus·li·vj·qui fines sũt oẽs dif ferentes specie ergo gñalis ꝓpositõ p au ditorem merito fuit repellenda·facit·c·cũ dilectus·de or·cog·Secunda ratio est p ista parte contraria quia reus in excipien do est actor et eius partem fust met·ff·de except·l·i·g ꝓpositõ except̃ois et ꝓpositio actõis equipantur·sed libellus non va let si solum habeat narracõnem nisi etiam habeat ꝺclusionẽ et peticõz de elec·dudũ· ·ij·de lit·ꝺt·c·vnico·Racõ ibidẽ ꝑm hosti· quia libellus datur nedũ ut reo actõnem edat sed etiã ut iudex ꝑm eũ sniam ferat ut in·l·fundum·ff·cõi·diui·de fimo·licet he li·et videtur expressum·C·de fidei cõmis· liber·l·fi·ergo idem in exceptione vim actionis habente que quidem due racõ· nes antedicte non obstant·nam quãq; ad multos alios fines talis materia da· ri possz et quãq; reus ita dãto se in aliquo nõ declaret nec aliq̃d dicat cẽsetur tñ spe· aliter ꝟ casu dedisse ad istũ finẽ videliz ex cipiendo ne ille articulus ꝑm actoris mtẽ tionẽ expediatur·Et in ista ꝺclusiõe ꝺcor dat bar·et ponit eam in dicta·l·i·et·ij·et ·iij·liez racões ipm mouẽtes nõ sint mul· tum efficaces etiã si tenerẽtur nõta p Jo· ·i·q·iiij·qz pfulatus·et nõta p aliq̃s in·c· cum eccia sutrina·de cã pos·et ꝓprie·et ibi tetigit aliq̃liter Jo·an·in nouel·opiniõez Jnno·pohtã in dicto·c·vnico·de lit·cont· quã tñ reprobat hosti·et tãgitur etiã ibi p Jo·an·in nouel·omia faceret potius p ꝺclusione ꝑdicta quã credo verã et sic fu it determinatum et sententiatum in rota post publicas relationes·

¶ De snia exclois· ·cccxxx·

¶ Si contra petentem absolucõnem ad cau telam opponatur exceptõ rei iudicate vel manifeste offense ex sola nõ paricõe rei iudicate talis exceptõ nullo mõ ẽ admit· tenda si allegetur nullitas snie exclois ex defectu iurisdictõis aut ꝓpter intolerabi· lem errorẽ expssum·secus aũt si nõ ex de fectu iurisdictõis puta quia dicitur excõ mũicacõ lata post appellacõz legitimã per illum cuius iurisdictio non negatur sed potius a ptibus approbatur·Et est ratio ꝑm Inno·in·c·solet·de sen·ex·cui respon de n non potest quia sententia excõmunicati onis rei iudicate locũ nõ habz nisi sit lata a iudice ꝓtenti·C·h a nõ ꝓe·iudi·p to· tum·de iudi·at si clerici·Aut enĩ ꝺstat ma nifeste de iurisdictõe·Aut cõstat de nõ iu risdictione manifeste·Aut non constat de vno nec de alio sed dubũ est·Primo casu non ꝓt peti hmõi absolucõ ex defectu iu· risdictõis cũ de ea ꝺstet manifeste·Nec se· cundo casu cum tunc de nullitate excõmu nicationis constet manifeste·Tercio solo casu videlicet cum de iurisdictione dubita tur est locus petitioni hmõi·Sed illo ter· cio casu non potest res dici iudicata mani festa nec ꝓsequens offensa non parendo ei·quia cum nullo modo sciri possit an sit res iudicata nisi sciatur iurisdictio illius qui eam tulit·ergo nec vnius sine altero potest esse noticia manifesta·Caue tamen quia an sola iurisdictionis negatio faci· at iurisdictõez dubiã est videndũ·Circa quod sic videtur dicendũ·quia aut intẽ· tio negantis fundata est de iure cõmuni· et tunc sola negacõ facit rem dubiam qz ꝓbabilis imo iam ꝓbata est vt si ille qui de iure cõmuni non est iudex excõmunica ut et ita ꝓcedat·l·iij·C· quibus ad lib· ꝓcla·nõ liez·Aut econtra quia intencõ iu dicis et eius iurisdictõ fundata ẽ de iure ꝺmuni et tunc negacõ ẽ improbabilis et p ꝺsequens nõ facit ad rem dubiam·ꝑm no·p Cy·C·de ꝓcur·l·i·Et hoc verũ nisi al· legaret qz ꝓbaret exẽptõz semplene sal· tem et tunc redderet iurisdictõz dubiam et sic ꝓsequens rem iudicatã offensam ·ar·nota·p Jnnocen·ubi sup·et per Cy·in dicta·l·i·C·de ꝓcura·Ex qua conclusione inferebatur alia videlicet qz non sufficit

in exceptione ꝑdicta videlicet rei iudicate · vel manifeste offense existentiã iurisdictõis ꝺeducere ꝫ oportz ultra ꝺeducere notorietatẽ iurisdictõis ciusdẽ. Que quidẽ ꝺclusio vnũ ꝓsupponit et aliud disponit. Supponit enim qꝫ ecclia si iurisdictõ negetur ꝑ pretentẽ absolucoz ad cautelã · mchilominus tñ ꝑt excipi ꝺe re iudicata et manifesta offensa · dũmõ in exceptõe ecclie existẽtia iurisdictõis ꝺeducat. Secõ disponit videlicet qꝫ ꝺeductõ existẽtie ꝺebz notorietatẽ ꝺinere. Primũ patet tum qꝫ textus · c · solet · dicit cõtra pretentẽ absolucõez ad cautelã vel simplr posse excipi ꝺe manifesta offensa et re iudicata · ꝫ ꝛc. poterit isto casu · alias essz dicẽ · qꝫ sola negacõ vnius ptis tollẽt ius alterius · qõ essz iniquũ · tũ qꝫ hoc casu cessat rõ Inno · qꝫ cõstito ꝺe iurisdictõe eius · cessat ratio ut dictum est. Preterea qꝫ satis iuri satisfac · cũ talis exceptõ infra · viñ · dies sit ꝓbãda et ita nõ plus impediretur ꝓcessus ꝙ alias · ꝫ ꝛc. Secõ patet · qꝫ ubi quis habz ꝓbare notorietatẽ · nõ sufficit ꝓbare veritatẽ · ut ipse Inno · ponit in casu nro i dicto · c · solem. mõ hoc casu ꝓbãda est notorietas ꝫ ꝛc. Sed qualiter ꝓtetur hmõi notorietas · recurrẽdũ est ad nõta vulgaria · i · c · tua · et · c · vña · ꝑ hoc · ꝺe coh abi · cle · et mul · et · ij · q · i · ꝺe manifesta · et in spe · ti · ꝺe noto · p totum · Alij tñ et plures dicebãt hz sufficere in hz casu ad ꝺeductõz notorietatis · ꝺeducere existẽtiã et existẽtie publicã vocẽ et famã fil · Dñs egidius et alij cũ eo ꝺicta · et bñ meo iudicio · nã regula ẽ qõd nõ ꝓbãt hz esse qꝫ ob hoc ꝺingit abesse · ut in · l · ad ꝓbacoz · C · ꝺe ꝓba · et in · c · cũ ꝺingat · ꝺe of · ꝺel · Sz licz ita sit qꝫ michil ꝑt esse notoriũ misi verum ut in · c · tua · notatur · ꝺe coh abi · cle · et mulie · tñ ꝑt aliquid esse verũ et ꝺe illo esse publicã vocẽ et famam et tñ non esse notorium · Ratio est quia ut dicit Inno · in · c · tua · ꝺe coh abi · cle · ista enim dicta est inter ꝺinunẽ opinionẽ q̃ publicam famam in se dicitur ꝺinere · ut in · c · veniẽs · ꝺe ẏbo · sig · ad fi · et manifestũ seu notoriũ qꝫ fama et cõmunis opinio nõ habet originem a certa scientia · sed plerumqꝫ a suspitione sola · et incerto auctore · ut habetur · ꝺe se · di · iiij · c · sanctũ · Sz manifestũ et notorium semper ꝓcedunt a scientia certa · nõ dico vnius vel duorũ · sed totius populi vel maioris ptis · Hinc ẽ qꝫ licz testimoniũ sup notorio sit sup scientia certa · tñ testimoniũ sup ꝺinua opinione ẽ solũ sup credulitate · et licz ꝺinua opinio possit esse ꝺe lõge ꝑteritis · tñ notorium nõ est misi ꝺe ꝑsentibz vel ꝓxime ꝑteritis ut notant Inno · in dicto · c · veniẽs · Fallit qñ hmõi certa scientia est in mente populi certitudinaliter reseruata sicut ꝺe cristi passione · vide sup hoc Jo · caldri · in cõmento · c · vestra · i ꝛeceptõe notorij · Modo ad ꝓpositũ · ergo ꝑt esse verũ qõd ponitur et ꝓbari potest ꝑ duos testes tanqz verũ qui michil ꝺe notorietate ꝺeponere scirent · et ꝓbare michilominus ꝺinunẽ vocẽ et famã per illos qui ꝺe veritate dubitabãt · imo ꝑ ꝓmissa patet qꝫ etiã ide testes potuerunt ꝺe vtroqz ꝺeponere · videlicet ꝺe veritate et fama · et michilominus notorietatẽ ignorare et negare · quãqz hoc sint subtilia et vera et iuris rigore exigerẽtur in vera et plena ꝓbatione notorietatis · tamen in casu nre questõis nõ requiritur adeo exacta et plena ꝓbacõ · sed sufficit semiplena · Et ideo maior pars ꝺnorum ꝺicebat sufficere in hoc casu publicam vocem et famaz cum alijs adminiculis que habebantur in casu seu facto ꝓpositõ · et sic fuit obtentum · ꝺe testi · preterea ·

De ꝛeꝓ · grõsis · et ꝺe ꝑbẽ. cccxxxj.

Cbalẽs añecte aplica canonicatũ sb exspectacõe ꝑbẽ ꝺe post mẽsez ꝑt ꝑbendã vacantẽ re integra acceptare · puta · qꝫ nõ ẽ alteri collata nec ꝑ aliquẽ impetratẽ etiã posteriorẽ in data acceptata · ꝑ ꝙclusiõe facẽ glo · Jo · an · et archi · i · c · si clericus · ꝺe ꝑben · li · vj · et no · in · c · ducũ · e · ti · et ꝓbatur rõne qꝫ recepti in canõicos añecte aplica iure sue receptõis et rõe ipius canõicat9 in ꝑbendis vacãtibz oñibz alijs quacũqz añecte vemẽtibz ꝑferũtur · easqz ut sibi ꝺebitas petere possunt · et si ꝑetãt collacõ postea alijs facta nulla est ipso iure · ut in · c · eum qui · et · c · hij · qui · et · c · si postqz · ꝺe ꝑbẽ · li · vj · ꝺe ꝛeptis · tibi qui · et · c · duobus · e · li · Preterea si ad aliquẽ actũ sez exiudicialem explẽdũ · puta ad eligẽdũ · optãdum

vel acceptandum certus terminus alicui
pfigit· et i illo termio actus nō expleat
nec fiat post terminū illū pt re integra ℔
facé et explé· ut in l· mācipiox· ff· de opé
lega· et· c· si tibi absenti· de pbē· li· vj· et nō
in nouel· p Jo· an· i casu q̄s rōe silū· de elec
cū i cūctis· i glo· triū mēbrū· i fi· In hac o
pi· é· pau· i cle· cū ei quē· de ꝺcess· pbē· ℔ Jo
an· et genze· contra ibi sup v̄ j· mensem· q̄
multū bñ rñdent ad l· mācipiox· et· c· si
tibi absenti· quox opimões possunt salua
ri habito respectu ad vires gr̄e· ita q̄ exe
cutor nō poterit ꝓuidere obst̄āte forma
mādati ut i· c· cui de nō· Recurrat igitur
hmōi acceptās ad ordiariū vel papā pro
collacōe sibi faciēda· nec obstat· c· si cleri
cus· de pbē· li· vj· ubi dicitur q̄ si impetrās
negligat pmā pbendā vacantē sibi debi
tam acceptare· q̄ gr̄a sua totaliter ē ex
tincta· q̄ pt intelligi p subauditū videlicet
si iā alteri collata erat· at hic nulli collata
est nec gr̄a pempta· msi q̄ ad ptātez exe
cutoris ꝓuidēdi de ista· cuius tñ ptās ad
huc durat q̄ ad aliā· g· r̄c· Pau· vero i dic
ta cle· sup v· impetratez· dic̄ formā ℟pti
attendā· et si ex ea terminus statutus
ess acceptāti tūc hm eū vera est opimo ar
chidi· si collacōi tūc nō ē Et credit ℔ casu
nō posse p impetrātem terminū ꝓrogari
ne firmatur· p· c· de cauß· de offi· dele· ac in
forma moderna termius videlicz mensis
statuitur siue adiicitur acceptacōi et in
fauorē impetrātis ut i cle· andcā· et nullū
tpus repitur pfixū executoribz ad ꝺferen
dum· ꝓut le· et no· in cle· si de bñficio· de p
ben· sup v· ep̄o· licz limitetur eox ptās in
ꝺferēdo bñficiū infra certū tpus accepta
tum· et nō alias· ut i cle· iā dcā· Reuera sp
dubitaui r adhuc dubito de p̄dcā ꝺclusio
ne· tū ꝓter varietatez opimonū doc· tum
ꝓter vnā rōez gentze· dicētis· q̄ adicō de
poris fcā ad acceptādū restringē videt
ptātez acceptādi ut vltra vnū mēsez nō
possz acceptare q̄ infra illō negligēs fue
rit reputus q̄s lapsus tpis negligētem ab
acceptacōe repellat· alle· l· thays ancilla·
ff· de fideico· lib· faciē· c· tibi q· de ℟p· et p̄di
ctū· c· si clericus· de pbē· li· vj· faciūt etiam
me dubitare· c· ij· de cōcess· pbē· et· c· licz· de
supplen· ne· pla· et· c· ne p defectu· et· c· q
ꝓter· de elec· stephanus etiam stat cum
opimone archi· in eo q̄ ipaz allegat non
improbādo eā· ec guil· de mōte lau· nō tā
git p̄dcāz ꝺclusiōez quā sub dubio credo
verissmā in hñte canōicatū· secus vero in
canōicātu vel hñte gr̄az ad collacōz p quā
tñ nō ē bñficiū affectū hic q̄n canōicatus ē
collatus· p una supius alle· eum qui· et· c·
si post q̄· r̄ c·

¶ De ℟p· et de pben· ·ccexxxij·

¶ Tu obtines pbendā colomēsez impetra
sti gr̄az a ipa de pbēda magūtiñ· certo mō
vacatura offerēs te i assecucōe pbēde· ma
gūtiñ· dimittē colomeñ· postea ego impe
trāui pbēdaz tuā colomeñ· dū ipaz vacare
ꝺtigerit p assecucōz andcām· tu impetras
a ipa q̄ possis dcām pbendā colomeñ· p
mutare ꝓ alio bñficio r nō lomius pbēdaz
magūtiñ· ꝓseq̄ de mea gr̄a seu mea impe
tracōe nulla fcā mēcōe· scōe gr̄a a surrep
titia· et nullius est momēti· Rō· q̄ ℟ptū
gr̄osū p q̄ō alteri p̄udiciū affertur ē m
ualidū· msi de p̄mo faciat mēcōnez p una
vulgaria· de ℟p· ꝺstitutus· et· c· q̄uis· li·
vj· de ꝺsuet· cū in tua· e· li· de of· dele· sup eo·
et optīe ꝓbat ℔ l· quotiēs· C· de p̄ci· impe·
offe· nō eni ē nec esse p̄sumtur ℔ de mente
p̄ncipis maxie dū ℔ ignorat· ff· de pac· l·
tres fratres· no· ℔ in dcō· c· sup eo· At in
casu p̄nti si tua scōa gr̄a effectu p̄sens et
pura p̄tem sortiretur effectū mea gratia
totaliter esset pempta r hic ꝓpetuū p̄udi
ciū michi afferetur· nam fcā renūciatiōe
ex cā pmutacōis tollētur oīno spes va
cacōis exp̄ssa in l̄ris meis· g· r̄c· Preterea
si nō p̄t afferri p̄udiciū videlicz dilato·i
um· ut in· c· q̄uis· et in· c· tibi qui· de ℟p· li·
vj· multomius pemptorū q̄ō est g̃uius·
ut in· l· quotiēs· supius allegata· Jn con
trariū fac q̄ tu potuisses absq̄ aliq̄ impe
tracōe dictā pbendā colomeñ· renūciare
et supior renūciacōez admittere· et tñ p ℔
solū gr̄a mea p̄mētur ex toto· igitur ex
impetracōne tua nō insurgit michi hoc p
udiciū et ꝓseqns rōne talis p̄udiciī sur
reptitia dici non p̄t siue reddi· Primum
patet quia papa michi talem gratiam fa
ciendo non fuit intentionis de impedire in

renunciando in matrimonio contrahendo in religiõz intrando. nã qñ dicõ ponitur in ptãte ꝙuati dispositiõ ipa adeo debilis ẽ. ꝙ licz ꝙuato eã declarare. ut in. l. q̃ baneũ. ¶. aplius. ff. q̃ po. in pig. habe. et. c. si ꝓte. de ꝛep. li. vj. Dic ẽ de isto. qz i ptãte sua erat nõ assequ eo ipo ꝙ dicõ ponitur in ptãte ꝙuati vidz ꝙuato data ptãs. ec nõ implẽ di. ut. l. cũ ab eo. ¶. si vero sub dicõe. ff. de otrahẽ. emp. imo otraueniẽdo. ut in. l. si ꝙuitã. ¶. si. ff. de ꝓscrip. ꝛ. nõ obstãt iura q̃ dicũt. ꝙ si ꝓte stat q̃minus possessiõz habeas sedi bñficij incõpatibilis. ꝛc. ut in. c. omissa. de elec. li. vj. de ꝓben. liczt. ij. e. li. et in cle. si plures. e. ti. qz loquũtur in iã ꝓuiso. q̃ voluntarie postq̃ ꝓuisioni cõsentit resilire nõ ꝓt. nos aũt loq̃mur in nõdũ ꝓuiso. q̃ solo dissensu ꝓt resilire. ut de elec. c. si electõ. li. vj. et cle. gre. de ꝛep. nec obstat ꝙ te obtulisti dimissurũ qz plus facis si añ dimittis. nã liczt ꝓmũ necessariũ. istõ nõ necessariũ remanz voluntariũ. imo ꝑm vmcẽtũ quẽ recitat Jo. an. in nouel. in. c. vemẽs. de renũc. ¶. Renũciacõz ꝑmi bñficij debz ꝓcedẽ collacõz sedi. qõ nõ ꝑuat patet sedm dictũ ꝓncipale hmõi argumẽti. p. c. suscepti. de ꝛep. li. vj. qõ nichil facit ad casũ nr̃m ꝓpter clausulã in hmõi gratijs pmi dsuetã. videlicz. seu quis alio mõ ꝛc. ¶. Cũ eni p renũciacõz siue p mgrem sum religiõis. siue p cõtractũ mr̃imonij hmõi ꝓcedat vacet michi debebatur. ꝙ hoc eni cessant oĩa argumta et allegata in otrariũ. et stat dclusio vera. ꝙ gĩa tua secũda ẽ surreptitia reipa. qz si ꝑpa scissz michi fcãm ꝓdcãm grãz nullo mõ tibi cõcessissz grãz sedz g̃ ꝛc. ꝓ ꝛeotra in dicta questõe. vide nõ. p archi. et Jo. an. in nouel. de preben. si post cj. li. vj.

¶ De causa possessionis et ꝓprietatis et de ꝓbationibus. ·cccxxxiij·

¶ Si vendico a te castrũ in cuius possessione tu es. qõ tn̄ ego nũq̃ possedi tãq̃ ad me ꝓtinẽs iure dñij vel q̃si. et ꝓbo ꝓ testes ꝙ pr̃ meus illõ possedit ꝛ dũ vixit habit? et reputatus fuit ꝓ dño publice dmumter et notorie. nõ sufficiẽter ꝓbo. ita tn̄ ꝙ tu vemes absoluẽdus ab impetitiõe mea nisi aliud ꝓbem. Ratio est quia aut dicis hoc casu dominũ esse ꝓbatũ. aut quasi dmmũ. sed neutrũ posses dicere. ergo ꝛc. Primũ nõ. qz licet illa sit et fuerit opinio placeñ. ꝙ possessio cũ tali reputacõe dñij ꝓsumpcõz sufficiẽtẽ induceret. p. l. litibus. et. l. si colom. C. de agricol. et censi. li. x. et. l. ticio. ff. de solu. tn̄ doctores eã reprobãt. in. l. cum res. C. de ꝓba. et ibi plene p Cy. et pBar. in. l. quidã in suo. in fi. ff. de dmi. isti. ubi glo. hoc tãgit. Jtẽ nõ ꝓt hoc dici de quasi dominio. quia si sic. aut hoc dicet de quasi dominio causato ꝓmo in psonaz patris et translato etiã absq̃ additione m psonam filij. ut in. l. in suis. ff. de libe. et posthu. Aut de quasi dominio creato de nouo in psonã filij. sed neutrũ dici ꝓt ergo ꝛc. Primũ nõ. nã quatuor in creacõe istius actõis necessario requrũtur. videlicz tradicõ iusta cã tradicõis vera possessio. et possessionis admissio. De duobz ꝓmis ꝛq̃rto fuit rextus. ff. de publi. l. j. et. ij. et. iij. per totũ. in isti. de actio. ¶. alie. Tercium determinat de et. in. l. ꝓdcã. cũ res. qz vsucapioni equiparatur. ut in. l. siue. ¶. hoc acto. ff. de publi. in q̃ illõ req̃ritur ut i. l. fi. ff. ꝓ suo. Now liczt ꝓbetur hic possessio. nõ tn̄ ꝓbat traditionẽ fcãz ex iusta cã. g̃ nõ valet de posicõ dmũis fame et opinionis. tũ quia illa nõ refertur ad quasi dominiũ ꝓbãdũ sed ad verũ dominiũ. et in illius ꝓbacõne etiã insufficiẽs est sedm omes. tũ qz si ad q̃si dominiũ et eius vera ꝓncipia referret tn̄ plenã ꝓbacõz nõ faceret. cũ vix faciat semplenã. iuxta nõta. ff. de testi. l. iij. de testi. c. vemẽs. de app. c. i. et p ſpe. ti. de fama. Sedm vero mẽbrũ ꝓncipale dici nõ ꝓt. tũ qz etiã equipacõe supposita publiciane et usucapioms de qua. s. nõ tn̄ sufficiẽter ꝓbatur q̃si dominiũ p possessionẽ et reputacõez de q̃. s. p. l. michil. C. ꝓ herede. tum quia licz in translacõne dominij. et p cõsequens quasi dominij fallũt iste regule qz traditio nõ requritur. ut in. l. cũ heredes. ff. de acqui. pos. in pn̄. Tamen in creacõe noui dominij nõ reperio eas fallere. Preterea aduertendũ est ꝙ ius publiciane est valde debile. et ideo sublato sibi pede fortiori. imo quasi ambobz pedibus et suo totali fundamento. videlicet traditione

ex iusta cãusa et possessionẽ non mirum si ruat totũ qñ nullũ ius agẽdi vnq̃ ꝓpe tuũ nec michi nec actori meo quo absq̃ pncipũ creari potuit esse mirabile. secus in dño qõ fuit iã creatũ et qõ sme traditi one trãsfertur. et de qñ dño idẽ. qz i pso na actoris verũ ius dñi vel qñ ius agen di rei vẽdicacõe vel publiciane iã cõpetit g ꝛc. Et ita tenz bar. i. l. i. ff. de publi. et i. l. cũ suspensus. Cis cui. e. ti.

¶ De Rep. et de pben. ccexxxiiij.

¶ Suppositio facto q papa quẽdã. A. pbrem cuiusdã poratus q dignitas curata est et pncipalis in ecclesia collegiata existebat spectãs tñ ad psentacõz prom laici pmouit ad aliq̃ ecclesiã cathedralẽ. et cũ eo tpe hmõi pmocõis vel cito post et ante vacacõz dicti poratus motu suo pprio dispsauit. q dicta pmocõe nõ obstante eundẽ poratũ cũ dicta cathedrali ecclesia retinere posset usq ad bñplacitũ sedis apostolice. decernẽdo ipm poratũ permunus dsecracõis vel assecucõz possessionis mime vacare nulla fcã de iure psentã dicti laici mencõe. Dubitabatur vtrũ hmõi gra siue dispensacõ fuerit nulla et surrepticia. In q dñi erãt varij. maiores tñ ps dicebat eã esse surrepticiã. et sm illa dsilia fuerũt late due sñie. et nũc pdet tercia instãtia in q ẽ dcluſũ et nõ restat nisi p dcãs sñias dfirmare vel infirmare. Motiua maioris pus hm q fuerũt dcẽ due sñie pmulgate fuerũt ista. Primũ videlicz q nedũ inferẽ alicui gue pudiciũ cũ tollit sibi ius qõ habz i pñti. imo cũ tollitur sibi spes futura et pmq hñdi aliud ius. p q inducebatur casus. l. m de neracius. ff. ad. l. aq̃. et. l. acutius. Cornelio. i fi. ff. de iure fisci. p eãdẽ mã facẽ. C. domũia. vel. l. fi. ea enim q mo tinẽtu fuit vel fieri debẽt messe videntur. de testi. co. p terea. de rs. espo. lras. p q̃ iura vidz q aduemẽte tpe vel casu q patronus pntare deberet. si ista gra nõ fuisset fcã hmõi gra debz tũc effectu carẽ et ius prono aperiri. g ꝛc. Secõm motiuũ qz vbi sunt duo impedimẽta vno amoto. aliud nõ vidz esse sblatũ. ff. de ser. ur. p. l. si dom. de fid. psbi. c. ñ. li. vj. de auct. et vsu. pal. extuarum. de prebe. pastoralis. Modo hic videtur duo impedimẽta. vnũ de elec. cũ in cũctis. aliud de iurepa. igitur pmo sublato. aliud nõ vidz sublatũ. maxie qz videtur utrũq esse sup ius et nõ posse fieri misi ex plenitudie ptãtis. mõ licz papa vtat sua plenitudine m vno articulo. nõ videat qz velit uti m alio. qz talia tãq odiosa sunt restringẽda. ut m regla que a iure. de reiurẽ. li. vj. nõ aũt trahẽda de casu ad casum. ff. de libe. et postu. l. cũ quidã. de pub. sane. de Rep. c. susceptũ. li. vj. maxie in excogitatis. ut in. c. i. de osti. li. vj. Terciũ qz expediẽdo actũ pmutacõis. epus vtitur beneficio iuris. alias spãliter sibi decessõ. ut in. c. quesitũ. de rerũ pmu. etiã cõtra dcluſũ turonen. ut in. c. maioribz. de pbẽ. et tũc qz pt interesse prom ipm vocare tenetur. ut nõt Inno. de renũc. quod in dubijs. et Joan. de rerũ pmu. c. vnico. li. vj. et in cle. vnica. e. ti. p pau. et sepsi ac notaui. s. in dcluſione. ccex. Modo in casu isto potuit interesse prom. ut haberet porẽ residentẽ et cũ in pso na ppria honorãtez qz melius fuit ecclesie p ppriũ platũ qñ p vicariũ. ideo iura in plato requrũt residentiã psonalẽ. de cle. nõ resi. qz nõnulli. et. c. ñ. et fi. xxi. q. i. c. i. de elec. licz canõ. li. vj. ãmodo enim ppt maiorẽ dignitatẽ ẽ palem. in poratu nõ tenebitur psonaliter residẽ. et sic patz de notabili interesse prom. g ꝛc. Quartũ ppter idẽptitatẽ rõms. ex q licitũ est arguere. de osti. trãslato. de transl. inter corpalia. Mõ rõ ppter quã inductũ ẽ q bñficia laicoz ad eorũ pñtacõz ptinẽtia eis spretis non dferãtur ne turbati ex hñ ab ecclesiarũ fundacõe retrahãtur. put le. et no. p omes scribẽtes. in. c. cũ dilcus. de iurepa. Sunt igitur vocãdi in tli vacatura dferẽda. ut. l. si debitor. ff. de iudi. et. l. qõ dicim. ff. de solu. g ꝛc. cui enim pudicat i tpe pudicat sepi iure de elec. cũ i veteri. de ap. cũ sit. et. c. ptea. et. c. i. li. vj. de re iudi. qõ dsultatione. cũ si. Quãtũ motiuũ qz quãto ex aliq̃ cã pceden oritur spes firma de certo effectu trahente cõsequentiaz necessariam ad causam ipsam de pxime pducendo habetur pnte effectu secuto ac si tpe cãe fuisset ia pductus. ut. ff. ad. l. aequ. l. huic scripturis. Ci. et. l. ita vulneratus. in prin ci. clarus textus. in. l. damni. C. sabin.

·ff·de dam·infec·primde enim est vel iam de ꝑsenti esse vel de ꝓpinquo futurum forte ut ꝓbatur p ea q̄ notantur·ff·de minō·l·iñ·C·i·Modo si vacaret bñficiū apparet de graui ꝓiudicio ipius ꝓsum·et non valeret gr̄a sme dispensacōne scōm omes· igitur eē rōne cause ꝓcedentis bñficiū iā ꝓsono cēsetur affectū·sicut solet dici de bene sicō ꝓ certa psona m euentū certe vacacōis p papā vel eius executorē spēalit' reuocato·de ꝛep·tibi qui·de ꝓben·eū cui·et ·c·si post q̄·de cōcess·ꝓben·c·si capitulo·et ·c·si soli·et·c·executor·li·vj·Sextū quia ista ē regula q̄ nō ē verisile q̄ ꝑceps velit ꝓiudicare iuri tercij ꝓnti·vl futuro·p ꝓuilegiū ꝺcessiōis quā fecit q̄ nō ē verisile q̄ h̄ facere velit m iniuriā tercij·ut·C· de sta·et ꝓmagi·l·fi·ff·ne quid in loco publico·l·iij·C·merito·et·C·si q̄s a ꝑncipe·et de ꝓuil·ducū·de ꝺnue·cū dilcūs·de re·iud gestū·et·e·ti·c·iñ·li·vj·etiā p modū dispē sacōis·ut·C·de reuocā·donatio·l·i·et ꝓuil· et fi·et·l·cū adopcō·ff·de adop·de ꝛep·q̄ uis·li·vj·de of·dele·sup eo·imo nec forte hoc ꝑt sme cā·p nōta p Inno·in·c·sepe·de appel·et·c·que in eccl̄arū·de cōsti·et p Cp· ·C·si contra mos vel uti·pub·l·ꝓscripcōe· Et fuit allegatū vnum dictū dñi cardia· lis pisiēn·qđ ipe dixerat et posuerat in di cto·c·q̄uis·de ꝛep·alle·videlic;·restrīg cō cessam a ꝑncipe p modū gr̄e ad bñficiū in ꝓiudiciū iuris ꝓsum ꝓuenti vel nō ꝓuenti añ vacacōz vel post nō valere·nō fcā menti one de ꝓsono laico·ad idē ꝺducebatur cle·i·de ꝓben·post ꝑnci·nam quē admodū in dispēsatione sup pluralitate dignitatuz incōpatibilū est exꝑmenda q̄litas cure ꝑncipaliter eorūdē·ita et hac dispēsacōe retenta dignitate cū alia incōpatibili·fa cienda erat mēcō de hac q̄litate·videli cet q̄ spectabat ad collacōz laici ꝑsertim cū simus in materia odiosa et restringibi li·de cōsang·et affi·qđ dilectio·de fi·ꝑsbi· ·c·iñ·li·vj·Propter ꝺtraria ꝓ qua ego fui cum aliquibus dominis in qua etiam te nuit dominus Martinus episcopus pā piloñ·allegabam etiam·ix·vel·x·motiua Quorum primum fuit hoc·quia tunc in gratia principis est ponderandum pre iudicium spei futuri iuris·cum spes illa est

dicata in aliquo iure de presenti compe tenti·et aliter non·modo talis nō est spes iuris presentandi añ vacacōnem patro no competens ergo ꝛc̄·mmodo est clara p iura vulgaria·de concess·ꝑbē·c·i·et·iij·ma ior ꝓbatur per glo·m·l·gallus·C·et quid si tātum·ff·de libe·et postu·et ibi per Bar· et per Jo·an·in mercu·in regula·sme cul pa·de reg·iuris·li·vj·facit etiam·l·etiam· ·C·i·ff·de bonis q̄ libe·et·ff·de minōre·rup· et irri·te·l·si quis filio exheredato·C·irri tum·quia si militi qui propter delictum et per sententiam iure testandi amisit·conce ditur ex priuilegio ius testandi·intelli gitur concessum iure militari etiaz de hac mentione non facta·et ibi per Bar·et per hoc tollitur prima et quinta ratio tenen tium contrarium·Secundo principaliter deducitur hoc·quia si hic prenotari debe ret preiudicium patroni·notaretur quo ad proprietatem iuris patrōnatus·aut quo ad possessionem·non potest dici pri mum quia eam non perdit·nec sibi nega tur·nec secundum·quia possessio hoc casu non interpellatur·cum eius vsus non pos sit haberi·nisi in actu vacacōis igitur ꝛc̄· ar·ff·de iniusto·rup·et irri·testa·l·nam et si C·post affectum·Confirmatur·quia om ma iura que dicunt principis beneficium cum alterius preiudicio tacito non vale re loquuntur de preiudicio quod immi net in presenti·cum alias damnum vel ꝓ iudicium non dicatur proprie nisi ꝑsens· et ideo lex siue priuilegium debet intelli gi de presenti·ar·ff·de heredi·instit·l·ex fa cto·Tercio quia cessante causa cessat ef fectus·de appella·cum cessante·de iureiu ran·et si cristus·de iurepatro·cum ꝓter· et·c·quoniam·cum si·Quarto quilibet in re sua est moderator·et arbiter·ff·man da·l·mandatum·de dona·per tuas·et qui suo iure vtitur nemini facit iniuriam·de elec·cum eccleſa·vtens igitur in re sua iure suo non animo nocendi alteri·licet michi omnino alteri ex consequēti noce atur·non potest improbari quod facit·ff· de dam·infec·l·flumen·C·fi·cum·l·sequen ti·et·ff·de aqua plu·arcen·l·i·C·de mīq̄·de elec·constitucōnē·in de·modo papa hic sup beneficio suo iure usus est dispensando

et vacationis impedimentum tollendo nō aūt dispomit sup iure p̄sentādi p̄romi. qz nedū erat eius locus nec illō agebatur aīo illius iuri nocēdi igitur valuit qō fec̄ p̄ma antedcā. Quīto qz p̄onus mistū semel dsensit et eius p̄sonā approbauit. g̃ amplius rehlire nō p̄t. de fi. p̄s. vemens. de re. iur. qō semel. li. vj. g̃ ex dsequēti dispensacōe eius dsensus mime essz requirēdus. sic̄ nec m dispēsacōe nō i vnecorū non req̄ritur dsensus electox q̄ elegerūt non idoneum. ut nōtat Inno. m. c. i notuit. in pn̄. de elec. et i. c. msi cū p̄dē. in fi. de renūc. ex eo qz semel dsenserūt in eum. tamen ut ponebatur in facto. ipe p̄onus michilominus dsensit ex post facto vel saltē tacuit et stare in p̄mo iure permisit z tolerauit qō sufficit. ar. eorū q̄ legūtur et notantur p̄hosti. de hijs q̄ fi. a ma. par. ca. ex ore. et p pau. in cle. vnica de rerū pmu. faciūt ad idem de hijs q̄ fi. a pla. c. ij. et. iij. imo lra regis portugalie sup hmōi cōsensu in iudicio fuit producta sed fidem nō fecit qz lite pendente p̄curata fuit et data. Sexto hoc probatur. pone. Rector parrochialis ecclesie est adeo in fine anni qz p̄moueri nō p̄t. nō dicitur p̄terea eccīa vacare. de elec. dmssa. li. vj. licz sit dubitāter vacatura. potuit ne epūs p suā dispēsacōz non vocato p̄rono impedire vacacōz hmōi rōe studij. et sic p̄iudicare p̄rono si p̄iudiciuz dici debeat. certe sic de elec. cum ex eo. li. vj. vel pone iudex p̄fixit terminum pemptorū ad agendū vel p̄ponendū aut probandū. ut in. l. si ea. C. q̄ accu. nō pos. et. c. pastoralis. de excep. est ita p̄ fine terminī talis qz nō p̄t phicere mfra terminum. nūquid p̄t iudex terminū p̄rogare. etiaz aduersario nō dsentiēte ita qz penam nō incurrat. certe sic de offi. del. dsulut. de pretērea. cū ibi notatis. de dolo. et contu. c. cum dilecti. et idem in pena conuentionali. ut no. har. in. l. cū ita stipulatus. ff. de v. obli. et p̄batur. e. ti. qui rome. C. talimacus. i fi. Septimo inducebatur p hac pte glo. Jo. an. posita in. c. q̄uis. de rep. li. vj. q̄ habz qz depositū a bñficio p sniaz a q̄ est appellatū appellatione pendēte. potest epūs ad hmōi beneficiū inuito patrono restituere. ergo p̄t hoc fortius papa de q̄ q̄ritur ut videtur. allega. qz idem est ponderandum quod facto principis cōtingit p. l. in de neracius. C. idem iulianus. ff. ad. l. ac q̄. Octauo istud p̄batur. qz papa possz tollere dstōz suā positiuā p quam inducitur hec vacatio. nec oporteret tunc vocare p̄onū. aut eius dsensū habere seu de eo mencōz fieri. g̃ et p modū dispēsatis omis in pte. dseq̄ntia pz. p. l. q̄ de tota. ff. de rei. ven. q̄ enī p̄t plus. p̄t et mīus. de rei. ex pte. Aīncedēs p̄bari vidz qz libera p̄tās vidz q̄ ad hō i p̄ncipe residē. ut. C. de legi. l. fi. ff. de dsti. p̄nci. l. i. C. i. de sen. ex cō. inter alia. de re. iur. omnis res. Nono hoc p̄batur qz si diceretur dcā gr̃a nō valere. aut hoc essz ex defectu p̄tātis. vel p̄ter fraudē vel culpā impetrātis. aut p̄ter contrariā dispositionem alicuius iuris positiui sup hoc dtrarium statuentis. aut p̄ter surreptionē rei ipa insurgentē ex verisimilitudine mentis ipius dcedentis. Primū dici non p̄t. p̄ter ea q̄ dicta sunt in raōe p̄cedēti Secundū nō. qz in gr̃a facta motu p̄prio hoc nō cadit. ut nōt nouellator. m. c. si motu p̄prio. de p̄bē. li. vj. Nec tertium dici p̄t quia istud nō reperitur iure cautum. nec obstat. c. cū dilectus. de iurepa. et. c. dilectus. de of. le. quia loquūtur in bñficio laici patroni iam vacāti. In q̄ casu est larga dīa ad istū casum quia ibi ius iam quesitū est qō sine causa sibi auferri nō p̄t. nec debet. ut i. c. q̄uis. de rep. et. c. ab eo. de elec. li. vj. hic vero secus faciunt p hijs alle. s. in ratione p̄ma huius partis. Nec q̄rtum dici p̄t quia nō omia tacita reddunt gr̃az surreptitiā. sed illa solū q̄ sūt expssa in iure. ut in. c. si motu p̄prio. et in. c. cū in illis. et in. cle. i. de p̄bē. vel in nō expssis. loq̄ndo de illis de quibz ē verisile de iure et in iure qz si p̄pa illa scisset nūq̄z gr̃az dcessisset ut de elec. dudū. ad fi. et de p̄bē. dudū. C. nos igitur. li. vj. et no. Inno. de dcess. p̄bē. cū nris. mō nō ē in iure cautū. nec omino verisile qz si p̄pa hoc scisset p̄ter hō omino gr̃az denegasset. imo magis dtrariū ē verum et certū. quia de iure p̄sentandi laici tpe dcessionis hmōi gr̃e papa fuit dictū ut ponitur in facto. et etiam idē si nō fuisset dictū. Raco est. nam quod dicunt de cto. in. c. ij. de p̄ben. li. vj. et in. c. cum dilectus.

alle. gr̃az facta̅ de tali beneficio laici pro-
m de hmoi iure p̃onatus nō fca̅ m̃econe
fore, mualidā nō ē scptū i iure hillō sup-
sert ex rone capli cū dilcūs. et. e. dilcūs. s.
alle. et canone. decimus xvj. q. ul. In q̃-
bus hr̃tur q̄ legatus r ordiarius nō p̃nt
impedire p̃onū i p̃ntādo. et p̄seq̃ns nō
ē verisle q̄ h welit ꝑpa mſi h sciat r expri-
mat. hilla iura loquūt. et eccie dctores
in bñficō iā vacāti in casu i q̃ iā p̃rono ē
ius q̃situ. inter quē casū r istū i q̃ sumus ē
magna dra. ut. s. deducti ē g̃ r̃ fac. c. fi.
de ccles. plē. li. vj. et de plē. si is cui. et. c. q̃-
dā. e. li. faciūt. q̄ h nō. p archi. et Jo. an. m
nouel. de elec. cū ex eo. e. li. Et loquūtur i
inferioribz plātis q̃ nō hnt tātam ptātez
nec plenitudinem ptātis hic ꝑpa. ix. q. iij
cūcta. et. c. p principalē. de ccles. ꝓpo su
it. q̃ si. smt legē. p venerabilē. et ꝓptea pt
ꝑpa rogare iuri p̃onatus laico r qđ ha
bēt ex mera gr̃a sua. put le. et no. p archi.
xvj. q. iij. c. ij. et p Jo. mo. sup Regica de iu
pa. licz alij ordiarij ꝓpter inhibicōz ꝑpe id
nō p̃nt. p iura supius allegē. vidlicz. cū di-
lectus. et. c. dilectus. et canone. decimus.
Decimo r ultio ꝓbatur h idē qz res pro-
gata nō cēsetur innouata p progacōz. h
potius eadē reputatur hic an. ut m. l. h si
manēte. ff. de pca. ff. de iudi. l. ij. C. h r h iu
dex. ff. de arbi. l. labeo. C. pnl. et. l. si cū dies.
faciūt nō. p Jo. mo. de Rep. si grose. li. vj.
et de plē. si tibi ccesso. e. li. Modo ꝑpa fecit
h quā dā tituli progacōz. nā an finē tpis
vltra tps titulus extēdit. nō aūt in tpus
nouum titulū dedit. ut. ff. de fiispec. tuto. l.
ij. C. qm̃ al's q̃ri. et p h tollitur istud qđ
notat p bar. ff. de dam. infec. l. iij. circa
pn̄. nec mirū qz multa p̃nt fieri p proga-
tionē q̃ nō p̃nt fieri p innouacōz hic pat
de iurisdictōe delegata ad tpus. q̃ an fi-
nē tpis deluenisse ptū progatur. ut in di-
cto. C. h et si in dex. de of. del. de cauß. et post
tpus nō innouatur. ut in. l. ꝑuato x. C. de
iudi. o. iudi. et de of. dele. P. et. G. et p hoc
optime facit. l. peculium. C. si creditor. ff.
de pecul. et quod nō. i. q. i. ordinationes. in
fi. de renunc. post translationem. superuo
nequeat. et de appella. preterea. p Inno.
Et hec. x. rationes p hac pte introducte
meo iudicio magis videntur pugentes
et ecludentes q̃ alie in oppm̃ allegate.

De ꝓbacoibz. ccclxxxv.

Licet romana curia obseruet q̄ gratia
papalis nō possit ꝓbari mſi p lr̃as cuius
materia hr̃tur p archidi. et Jo. an. in ꝑle-
mo. li. vj. et aliq̃d tāgitur in cle. duduz.
de sepul. et q̄ collacō facta p papā de bñ
ficio exspectāte ad p̃sentacōz p̃ro laici
alicui facta p lr̃as aplicas nō valz. mſi ex
certa sciētia ꝑpa laico p̃rono p̃iudicare in
tendat. tūc ꝓbata collacōe papali de tali
bñficō spectāte ad collacōz p̃ro laici ali
cui facta p lr̃as aplicas de hmōi iure p̃o
natus nulla mēcōe fcā p testes ꝓbari pt
dcā certa scientia pape. et ea ꝓbata p te-
stes gr̃a ex illo capite nō ē mualida nec
surrepticia iudicanda. ſm maiorem ptem
dommorum. licet aliqui magni dominī de-
clinauerint magis in partem oppositam
allegātes p̃cipaliter q̄ eadē solēmitas re-
quiritur in ꝓbacōe declaracōis sine qua
dispositō remanet nulla et mualida sim-
pliciter ipō iure sic in ꝓbacōe ipius dispo
sicōis p̃cipalis. licz secus ubi dispositō a-
lias nō ptinēs fuisset ipo iure nulla si age
retur vel de q̃litate vel de quātitate annul-
lāda. mō si nō ostaret de hmōi certa sciē-
tia gr̃a ipa esset ipo iure nulla. ut supome
et patz p nō. de of. lega. dilcūs. et de iure
pa. cū dilcūs. et de p̃bē. c. ij. li. vj. et de h p
Jo. an. Jo. mo. et archi. vide ibi plene.
igitur nō p̃t ꝓbari mſi p lr̃as. p p̃mo alle
gabatur. l. si q̃s in fundi vocabulo. ff. del.
i. et. l. heredes. palā. C. q̄ nemo. aliasi h
noui. et. C. q̄ si vero. ff. de testa. Predcā
videtur ꝓbari ad lr̃az in. l. quotiēs. i. et. ij.
Rēn. ff. de heredi. instit. Istā eā de distinctōz
posuit Cy. C. de codicill. l. i. dicēs q̄ h aga
tur de volūtate ab imicō mualida cōfirmā
da req̃rit eadē solemnitas. Si vero de va
lida declarāda. sufficiūt duo testes ut i. C.
h si notā. alle. Secō inducebatur ad istā
ptē. l. cū ꝓponebat. cū sua glo. de leg. i. de
cōiectum ꝓbanda q̄ debz ꝓbari eo modo
sicut dispositō p̃cipalis et non aliter ſm
Roff. et azonē licz alij vidlicz Jo. et hug.
dicāt q̄ nedum modis premissis sed et-
am multis alijs modis probari pt huius
modi coniectum. Itē p hoc inducebatur

quĩ motus ꝓprius pape nõ ꝓbatur nisi per literas de preben. si motu ꝓprio. li. vi. Item quia nõ extẽdit se gratia facta ad hospitalia nisi papa ex certa sciencia hoc duxerit ordinandũ. ut de ꝑben. p literas. in clem. et tñ hmõi certa sciẽtia nõ ꝓbat nisi p lras ut ibi no. per glo. pau. et guil. Item p regulã quia idẽ iuris est de toto et de parte. ut in. l. que de tota. ff. de rei ven. et cum gra cuius videtur esse pars ista certa sciẽtia nõ potest ꝓbari nisi p litteras. ut supponitur. ergo nec ista scientia certa. Item allegabatur casus. l. fi. C. de fide eõ. lib. cũ ibi no. per glo. et Cy. Allegabatur etiã textus in racõne sui in dicta. l. quoties. i. ffin. ff. de here. instit. quia volũtas instituẽdi verũ et ꝓprium fratrẽ non ꝓbatur per testes si aliũ instituit quẽ credit esse fratrẽ. pro oclusione allegabatur regula cui stãdũ est nisi ab ea repiatur recessus et si reperitur forte recessum per speciale institucõnẽ illa tangẽs exorbitans et specialis extensionẽ nõ recipit etiã ex idemptitate racõnis. ut. ff. de legi. l. quod vero. et. ff. ad municipa. l. instituciõibus. et de rgla. nõ solũ. et. c. constitucõnem. li. vi. de reg. iur. que a iure. et regula. odia. et regula in pemis. ubi vide per Jo. an. in mercu. in suis disputacõibus. sed ostat regulã esse quod ita ꝓbant testes sicut scriptura. ut in. l. in exercẽdis. C. de fide instru. et in. c. cũ johes. e. ti. ergo licet statuatur in casibus nõ sufficere ꝓbacõnem testiũ sed requiri ꝓbacõem per scripturas. de quibus per Jo. an. et Jo. mo. in. c. i. de cens. li. vi. non est trahendũ ad ꝓsequentiã in aliis et p hoc tollunt quasi oĩa allegata pro alia parte. dicebant etiam p legistas. q dns bar. in dicta. l. cũ ꝓponebatur. dicit. q qñ qs vult ꝓbare dispositõem directe vel p cõiecturas requiritur q ꝓbetur cũ eadem solemnitate testium. rc. et ita loquũtur lecta et notata p alia ptes. sed qñ quis vult ꝓbare qualitatẽ dispositõis sufficit mior numerus. ut in dicto. C. sed si notam. et dicta. l. quoties. C. i. Sed hic agitur nõ de dispositõne ꝓbãda sed de ꝓbãda qualitate. g. rc. maxime q p istã declaracõem et declaracõis ꝓbacõem. mil de nouo datur sed ꝓpius datum significatur. g. rc.

Pro hoc etiã allegabãtur et inducebãtur due leges que bñ faciũt ad ꝓpositum. pone imperator in lris suis dat licẽtiam eleõ in vna pũcia ad regendũ tutelam vnius pupilli trãsferẽdi domicilũ suũ ad aliam pũciam suã. nũquid videtur p hoc ipsum absoluere a tutela. dicit textus q sic dũmodo sciat q sit electus. sed nũquid de ista scientia oportebit ꝓbare p lras seu ostare. certe dicit textus q nõ sed sufficit q alr ostet dũmodo habeãt de trãslacõe p expressum. et ita tollit impedimentũ tutele et bñ facit q licet pupillo p sẽ pudicẽ et iuri auctoritate publico licet utilitate priuato. tñ obstantia illius pudicij tollitur si sciat licet nõ expmat. ut. ff. de excusa. tu. l. idem vlpianus. in fi. et ibi no. p glo. et bar. q̃ pro hoc alle. l. bono. C. q̃ admit. ad bo. poss. facit p eandẽ viã insti. q̃ et ex quibus causis manu. nõ poss. in pn̄. et q̃ tu. da. poss. in pn̄ci. et de exhere. libet. C. sed si expedicõne. et. ff. de re iudi. l. quidã. et. ff. de acqui. here. l. illud. facit etiã. c. i. de ostiti. vi. Item p hoc etiã inducebatur alia lex bñ etiã facies ad ꝓpositum que dicit q si miles sciẽs se filiũ habere aliũ instituat. filiũ tacite exheredat ut institucõnis impedimentũ tollat. sed de illo i testamto nõ faciat mẽtionẽ. et bñ fac. q sic p illã collacõem hoc casu pudicatur patrono. ita in casu huius. l. p talẽ hmõi extranei instituconẽ filio pudicatur. tñ ad tollenduz obstãtiã illius pudicij sufficit sciẽtia licet in testamto nõ sit expssa lex alias nõ ꝑsumeretur. ut in. l. cũ acutissimi. C. de fidei cõ. et est bona equpatio p doctos. C. si cõtra ius vel uti. pu. l. fi. maxime quia ꝓpa tãgs rei publice pater habet liberã dispositõez bonor. et ptãtẽ patronũ laicũ exheredãdi. et sibi pudicãdi sic miles hz liberã testamẽti factõnẽ. et filij exheredacõez faciẽdi. C. de milit. testa. l. sic. de decc. pb. ꝓposuit. ix. q. iij. cũ cta p mũdũ. et. c. p principalẽ. ut lite pen. c. i. in fi. i cle. pt etiã sed ꝑsuaderi hoc modo q si i certis spiritualibus causis sit expssus q de obstaculo vel impedimẽto tollẽdo in ipa dispositõne fiat mẽtio ut in exhẽdacõe. et motu ꝓprio. et in casu cle. i. et. c. p lras. de pbẽ. et. e. ti. cũ i illis. li. vi. Jo. cõtrarius quo ad casus alios sub regula

ꝓhensos ꝓ tales casus exceptos firmatur regula·ut·ff·de ꝓbꝫ·l·nā qđ liquide. in fi·de ꝓmleg·volentes·li·vi·Potest etiā aliter rñderi·ad·c·si motu ꝓprio·ut faciat ꝓ ꝯclusione q̄ illud qđ ibi ꝺr quātum ad hoc est ius nouū ꝛ rigorosū·ut ibi notatur in fi·ul·glo·et ideo nō recipit extensionē ꝓ rōnē ꝓmā huius ꝓtis imo ꝓbat ius esse ꝓ racoz supꝫ ꝓxima Itē alia racō ē q̄ motus ꝓꝑus includit de necitate vnā negatiuā nō coartatā videlicz q̄ nullus sup hoc ꝑe potrexit supplicacōnez·ut no· in dicto·c·si motu ꝓprio·et tñ tlis negatiua vel impossibilis ē ad ꝓbādū·ut in·l· actor·C·de ꝓba·et·c·q̄m cōtra·e·ti·vel mimis difficilis ut no·in glo·ulti·dicti·c·si motu ꝓprio·Ꝫz certa sciētia ꝛ voluntas de qua loq̄mur nullā negatiuā ꝫ simplicem affirmatiuā includit que tñ ꝓbabilis ē· ut in dcā·l·actor·g ꝛc·imo hm Jo·de lig· motus ꝓprius ꝛ volūtas ꝑe pñt ꝓbari ꝓ ipius assertionē ꝛ ꝓ alias circūstātias pregnātes ꝛ verisiles ꝫ ꝫ nō exp̄matur in lra ut puta ꝑa tulit mihi absenti ignorāti et in remotis degēti ꝓ multos ānos·vnū bñficiū in curia sua vacās·ꝓ quo nec ego nec vnquā aliq̄s alius ꝓ me supplicauit· nec verisile ē imo q̄ impossibile q̄ supplicauerim·tales enī velle mētissime ꝓbacōnes ꝓbāt sufficiēter·de pūp·afferte·et·c· lras·et·c· q̄m nō ē verisile·cū si Itē potes dicē·q̄ in casu cle·ꝓ lras·non ē eadē racō sicut in casu nro q̄ ibi agitur de maiori ꝓ indicō scz pauperū· Itē q̄ ꝓ ꝫ gra q̄ nō ē mīsi ad bñficiū ad hospitale qđ nō ē bñficiū extendētur·hic vero soluz agitur de gra in sua validitate cōseruāda· Itez q̄a ibi agitur de gnalitate non extēdenda· hic vero de specialitate nō ꝓmēda quoz scōm fauorabilius ē q̄ ꝓmū patet hoc ꝓ notata ꝓ Jo·mo·in regula in gnali·cū suis ꝺcoz·et ꝓ ꝺsequēs nō est mirabile si cessant rōnes q̄ cesset extensio iuris exorbitantis nec obstat si dicatur q̄ ps gre est sublatiua obstantie hmōi ꝓindicij·q̄ licz fatear q̄ gra absq̄ illa nō potrat in esse ꝓduci tñ dico q̄ ꝑ hoc ꝫ nō sequitur q̄ sit ps gre·imo totā ipam gram censetur tanq̄ ꝑambulatoriū quod dā ꝓcedē saltē intellcū eo mō quo reseruacō ꝓcedit collacōnē·de ꝓbenda toriꝫ enī alicuius negocij ē q̄ impedimēta tollātur q̄ pñt obstaē ut i·l·iij·C· q̄ iterū·ff·de serui·ur·ꝓ·nō obstaret·l·quoties·i·ꝫñ·ff·de hered·instī·q̄a ibi loquitur de errore in corpe rei legate vel ꝓsone legatarij·et sic stat conclusio vera et fuerūt testes admissi videlicz duo cardiales sup sciētia ꝛ volūtate ꝑe añdictis·vide etiā quomō poterit et ꝺr ꝺstare de intencōe alicuius·ꝓ Jnno·de postul· ꝑla·bone·ij·supꝛbo·requisitus·post pñ.

De testamētis·ꝫica· cccxxxvi·

Si pater plures filios in ptā te sua habēs singlos instituat i certis rebꝫ ꝛ bonis et eo s is singlariter iussit esse cōtētos multa postea relinquēs legata censetur decessisse testatus·ꝓbo·q̄ ubi cōstat testatorē voluisse relinquē heredē vniuersalē et ita ꝓ ꝺns decedē testatuz quecūq̄ adiectō ꝓ eū facta hmōi vniuersali ꝛ testamētarie dispositiōm repugnās viciat et nō viciat·et trahit ad se testamētaria causa cām intestati et sic ē i ꝓposito·g ꝛc· Maior patet·q̄ si testator tituū vniuersalem heredē instituat ꝛ adiciat institucōm ꝺdicōnē impossibilē vel exēp cōz rei hēditarie hētur ꝓ nō adiecta·ff·de ꝺdi·instī·l· i·et·ff·de hered·instī·l·si ita q̄s heres institutus fuerit excepto fundo·fac·c·si·de ꝺdi· appo·et de pac·c·si·hinc ē qđ no·glo·ff·de acqui·hered·l·si seruus ꝺūis ab ex̄neo·in fi· q̄ ius accrescēdi heredi vniuersali ꝓ testatoris dispositiōnē auferri nō ꝓt·racō quia testator facē nō ꝓt qū leges locū habeant in suo testamēto·ff·de le·j·l·nemo ꝓt· et de testa·requisiti·modo lex vult hāc accrescētiā q̄ nō patitur q̄ q̄s decedat ꝓ parte intestatus ut i regla ius nrm nō patitur sile·q̄ nec lex ꝫ patitur in hēde vel legatario·ut·ff·de acq̄·hered·l·i·et·ij·cū sua glo·g ꝛc·Nec mirum si trahit cā testamēti ad se cām intestati q̄a fauorabilior est et ideo ꝺr ꝑualere ut in·l·antiqua·C·ꝺ ius·de legē·et·l·q̄ ꝺm·ff·ꝺ acq̄·hre·facē q̄a oia iura conātur sustinere testamēta·ff·de hered· instī·l·ex fcō·C·i·et·l·alterius·cū si facē·c· cū tibi·de testa·hāc pte dicūt quda dmū et Cy·confirmasse in addi·super·l·si ita quis heres·ff·de here·instī·dicentes q̄

si testator instituit quē ex dimidia et q̄ uxorē ab intestato habeāt alias ptes q̄ michi lomius habebit totuz instituitus minor argumti ꝓbatur sic. q̄ speciale ē in filiofamil. in pria p tāte cōstituto instituto in re certa q̄ p hērede vmūsali habeatur. ut. C. de here. instī. l. quotiēs. notat Cy. et probatur in aut. ut cū. de ap. ꝯg. C. ceterū. colk. viij. q̄ ibi dicit q̄ dz sibi relin quit iure institucōnis et q̄ si minus relinquit p̄ tubēs illū esse ꝺtentū illo. ñ lominus lex supplet usq; ad legitimā et etiā sine onere. ut. l. oīno. et. l. qm̄ ex ꝓximis. C. de inoff. testa. et ē casus in. C. ceterū. allegā legis dispositiō nō uebz carere effectu nec uerbis impom. ut. C. ꝺmūa de legā. l. ij. in fi. de el'c. ꝺmissa. li. vi. g̃ius z bñficiū vniuersitatis habebit qō ius in iure accrescendi cōsistit. g̃z c̄. ꝓterea hmōi adiectio de nō plus petendo vel capiendo uidz adiecta i fauorē legatarij. ut videlz liberi occasiōe falcidie vel alias detrahāt iura de legatis. q̄a cū nō appareat aliq̄ cā et ista sit probabilis recipiēda ē. z tñ tūc testamēti vigor stat. g̃z c̄. pro ꝺtrario alle. C. si duo. in. l. quotiēs. ff. de here. instī. q̄a lz pluribz in certis rebz institutis cēseātur ipi vnūsaliter instituti. hoc uerū si testator hoc exp̄sse nō prohibuit. ut in. l. i. C. si ex fundo. ff. de here. instī. secus enī si exp̄sse hoc prohibuerit. ut in. l. quotiēs. alle. C. si duo. At hic i casu nr̄o testator id exp̄sse prohibuit. g̃z c̄. Ad qō rñdetur q̄ ibi non loquitur in hērede vniuersaliter. ꝫ particulariter instituto. alle. p ꝺtrario. l. penulti. ff. de inoff. rup. et irri. testa. ubi dz q̄ testator ꝓt prohibere inter hēdes ius accrescendi. g̃z prohibere hēredem institutū in re certa. ne ultra illā capiat. Ad qō rñdebatur q̄ nō ē ibi rō q̄re videatur testator tollere ius accrescendi dādo substituto. q̄ si substitutus moritur z cohēres renūciaret alteri accresceret. ut no. bar. in. l. cōiūcti. in. ff. de legā. iij. Vel aliter q̄ in dcā. l. penul. dz cessante substituto q̄ nō hz locuz ius accrescēdi facē fauor postumi q̄ rūpit testm̄ solū in sui fauorē. nō aūt in fauorē hēdis. ut. l. nā z si. C. rūpēdo. ff. de inoff. rup. et irri. testa. et ita ē ibi casus spālis in quo cā intestati trahit ad se cām testamenti siue testati fauore postumi. nō obstat. l. titius. ff. de ꝺdi. instī. q̄ ibi sūt due ꝺdicōnales institucōes repugnātes eq̄ potētes que in ꝺcursu se impediūt. hic uero cā testati ē potētior. ad. l. quotiēs. C. de hre. instī. ꝫ. rñsū est. nec obstat q̄ volūtas testatoris seruāda ē q̄ uerū ē si talis est q̄ nō sit repugnās sibiipi. nec sit irrōnabilis z infectiua iuris ut in ꝓpōito.

¶ De iudicijs. Rꝫica. cccxxxvij.

¶ Monachus ꝓt agere sme mādato ꝓ abbate suo ad instantiā p̄cipis. ut p̄tē debatur in facto p eūm p̄uato ac capto et in carceribz detēto. ut libēt de carceribus vel restituatur ad regimen abbatie. racō est. nā si agere p̄t ꝓ electō e abbatis ꝺfirmāda. de Rꝫ. cū dilecta. de ꝺsue. cū dilectus. de re iudi. ad pbādū. multo fortiꝰ pro iā ꝺfirmato z iniuste p̄uato restituēdo de accu. ad peticōnem. ꝓterea si q̄libz clericus potest et debz etiā alijs cōtradicētibz bona eccie male alienata reposcere. ut de rebz ec. nō alie. c. si q̄s p̄sbiteroꝝ. et. c. ꝫ ꝺsultissimo. li. vi. multo fortius p̄sonā alienatā z a p̄latura remotā. xij. q. ij. p̄cipimus. de pe. et remiss. cū infirmitas. hec aūt actio tēdit ad utilitatez monasterij imo ad defensionē ꝓ q̄ quilibz de eccia admittitur sme mandato. de testi. cū olim. et ibi ꝓ Inno. et. xxxi. di. mcena. m fi. ꝓ archiḃ. ꝓ qua conclusione faciūt optime no. ꝓ Inno. ō re iuḃ. cū. J. z. A. verū tamē tutiꝰ essꝫ q̄ p̄dictus monachus de licētia epi agēt etiā i casu añdicto ꝫm Inno. ibidē.

¶ De expēs ꝓ mōsterij vel abbatis defensiōe z relcōis ꝺfirmacōe. cccxxxviij.

¶ Ex ꝫ etiā inferebat alia ꝺclusio q̄ ex q̄ p̄dcūs monachus ꝓseqūtur utilitatē monasterij agēdo. p̄missa sup ꝫ aliquali cognicōne sūmaria dz hre almēta z expensas litis a monasterio q̄s z q̄ auditor extimabit scōm q̄litatē p̄sone. et valorē bonoꝝ ac redditūū mōsterij. ar. iuriuz vulgariū. de accu. ex parte. et. c. olim. in fi. de el'c. ut ꝓterite. et. c. cū nō recreat. e. t. li. vi.

¶ De appellacōibus. Rꝫica.

Si a iudice in cā pania appellet̄ ad ꝓpam vel eius officiales Auditor camere de hmōi cā appellacōis ſme ſpeciali mandato ſeu ſme ſpeciali cōmiſſione nō ꝑt ſe intromittere q̄ ſi fecerit totus ipius ꝓceſſus ē irritus atq; nullus tanq̄ a non ſuo iudice fc̄us · de iur̄ · at ſi clerici · et · ff · e · ti · ſ q̄s ex aliena · cāe enī applacōm q̄rūcūq; ab ex̄ ad ſed̄ aplicā mterierit ꝺ ſeuerūt et ſolēt i palacio aplico p vicecā cellariū ꝺmitti r tractari nec de hmōi s ſe ꝑt auditor camere intromittere q̄ nec ē auditor nec officialis ꝓpe · ſ̄ auditor camere r camerarij · et q̄ admodum camerarius de hmōi cā p appellacōem delata ad curiā ſe nō ꝑt intromittē · ita nec eius auditor de ſ̄rp · ſuplris · in · ſi ·

De ſ̄reptis et de appellacō. cccxl.

Auditor cui ꝺmittitur taxacō fructuū alicuius bñficij in q̄bꝫ ē aliq̄s p tres ſnias diffinitiuas ꝺdēnatus ꝑt nedū fructus uſq; ad ultimā ſniam inclusiue · ſ̄ etiā poſt uſq; ad tpus quo ipe taxacōnē hmōi faciet p ꝺdēnatū ꝓceptos taxare ſm maiorē ꝑtē dñor̄ · q̄ ad illos etiā ꝺdemnatus tenetur r reſtituere ꝺpellitur p executorē · et venient ex officō iudicis r ſic dicebant dñi ad vitandū circuitū q̄ poſſint p dñm auditorē quē admodū p executores poſſent r taxari debēt q̄ verū ego r galhardus dicebamus · ſi p̄dc̄us auditor p̄dc̄as ſnias exequi ꝑt · ſ̄ ſi nō h̄ret ptatē exequē di · ſ̄ taxādi · i deirco alios fructus q̄ illos in quibꝫ fcā ē ꝺdēnacō taxare nō ꝑt · pro quor̄ taxacōe r ꝓpulſōe recurrē debēt ad executorē ſuū r ſi aliter taxaret fines mādati excederet · et ſic michil ageret p iura vulgaria · de ſ̄rp · cū dilc̄ā · et · ff · mādati · l · diligēter · cū ſi · verūtn ad tollenduz om̄e dubiū fuit p om̄es cōclusū q̄ p̄dc̄us dñs auditor declarare ꝑt taxādo p̄dc̄os fructus ſingulis ānis tm valuiſſe r valere fieriq; poſtmodū cor̄ā executore ꝓputus q̄t annis poſſedit r fructus ꝓcepit r ꝺpelletur p eundē executorē ad reſtituendū eoſdē addiderūt etiā alicui dñi q̄ nedū idē auditor poſſ̄ r deberet hmōi declaracōz ānū valoris facere ſ̄ etiā vnā certā quotaz p ānis r tpibꝫ ꝑteritis uſq; ad pñs tps taxacōis taxare que addicō michi r dño galhardo nō placuit ſ̄ ꝓmū ꝺſiliū bn̄ nobis videbatur ſufficē debere q̄ fieret ꝺputus r executio p executorē dād̄ū p ꝓpam.

De ſ̄reptis · ſ̄ica. cccxli.

Si mandetur michi ꝓuideri p ꝓpam de certo bn̄ficio cū illud vacare contigerit p ꝺtractū mr̄imonij mō alio non expſſo · et tenēs illud poſtea in curia in mambꝫ ꝓpe vel ſuis referēdarij ſup hoc ptātem hn̄tis reſignauerit r alteri p papā collatū fuerit · illi nō michi hmōi bn̄ficiū debetur · p · c · ſuſceptū · de ſ̄rp · li · vi · nō obſtat regla cācellarie q̄ hꝫ q̄ ſi papā ꝺtigerit reſeruare bn̄ficiū alicuius pſone cōferēdum alteri cū vacauerit p ꝺtractū mr̄imonij pſone obtinētis hmōi bn̄ficiū ipe dñs nr̄ papa intēdit beneficiū illud a die reſeruacōis hmōi forte affectū r collacōi ſue forte reſeruatū r reſeruat · de q̄ reſeruacōe dictus impetrās p reſignacōnē nullā fecit mentionē ſpāl̄ē · g · vidē gr̄a ſua ſurrepticia · q̄ ſcōm ordinacōez dñi greg · xj · de qualiter gn̄ali reſeruacōe in impetracōe eſt faciēda mencō ſpecialis · alias gr̄a eſſ̄ nullius roboris vel momēti · g r c̄ · Ad q̄or̄ndebatur q̄ p̄dicta reſeruacō r alie om̄es hſes inducte p dcās regl̄as r ordinacōnes in cācellaria p̄ter q̄s exp̄ſſat ꝺtenta in ex̄uagāti bn̄dicti q̄ incipit · ad regimē · ſūt ſpeciales r nō gn̄ales ꝓut in hſi caſu fuit reſponſū p dñm vicecācellariū vn̄ de dñis q̄ ꝓter hmōdi negociū dubiū poſuit in rela cōmbꝫ publicis r ſic fuit p om̄es dños poſtea determiatū r ſepius ſm h̄ ꝓnūciatū de q̄ quidē ſpāli reuacōne nulla eſt mētio ſpālis facienda · g · ſtat vera ꝺcluſio nō obſtāte p̄dc̄a ordinacōe in cācellaria de ſpāli reſeruacōe · q̄ ſm illā regl̄az q̄n papa ꝓuider vel ꝓuideri mādat de certo bn̄ficio · intētio ſua ē ꝓuidere quocūq; mō ad ipm ptineat mihi eſſ̄ gn̄aliter reſeruatum q̄ nō eſt in caſu nr̄o · ergo r c̄ ·

De filiꝭ ꝑſbr̄or̄ r de rerū ꝓmutacōe. cccxlij.

Si illegitimus beneficium curatum quod obtinuit vigore diſpenſacōis ꝰ

formā c. i. de fi. pſb. li. vi. ſibi facte p alio beneficō curato cū legitīo aūctate ordinaria pmutaut dubitabat de duobz. pmo utrū p dcā pmutacō fuerit nulla vel aliq̄ ipo iure. ſecdo ſi eſſz nulla utrū q̄libz poſſz hre regreſſum ad ſuū bñficiū ſic pmutatū. de quoz p̄mo. lz altricacō z dubitatio ſit magna inter doctores modernos ſolēnes. videlz archi. ex vna pte q̄ in. c. i. de fil. pſb. et in. c. nō pt. Cillud aute de ple. li. vi. tenet expreſſe q̄ collacō ſit nulla cū p dicta diſpenſacō extendatur ſolū ad p mūz vnicū bñficiū z ſic adepto p̄mo bñficō diſpenſacō ſortita ē ſuū effectū. et ideo collacō ſiue receptō ſcōi non valet. et ita dicit ꝓpam tomfaciū ſentētiaſſe. Jo. mo. tenet ctrariū. cū quo cōcordat Jo. an. in nouella dicēs. ſi dñs tomfacius ita p̄nūciaſſz utiq̄z Jo. mo. q̄ erat cardialis ſcuiſſet z cū tomfacio ſtetiſſet. ſz q̄ ipe exp̄ſſe tenet ctrariū id circo Jo. an. declinat i ptez ipius. et tenet ctra archiđ. arguēdo tñ in. c. nō pt. p et ctra. verū tñ quecūq̄d ſit et lz opīo Jo. mo. et Jo. an. ſit benig mouz eōz tñ alia videlicz archiđ. ē verioz et recepta ac ſeruata in curia p ſtilū q̄ ꝓpter dubietatē doctoz ſeruādus ē p iure hmoēs. ut. c. ex lris. de oſti. de crimi fal. q̄ grauī. Ad ſcōm dicebāt oēs q̄ locus ē regreſſionī p̄tum ſi legitius put ponebatur in fcō ignorauit defectū illegitimi ſecū pmutantis vel ſi ſciit dolo caruit z excuſatus fuit ꝓpter varias doctoz opiniōes p allēgatas q̄ etiā illegitimū pmutātem a dolo excuſant. ar. c. cū vmūſoz. de re. pmu. dicebā tñ ego q̄ aūcte ſupioris ē habēdus regreſſus i caſu ſup dcō ꝓpter renūciacōz verā in pmutacōe p dcā fcām p quā q̄libz amiſit ius q̄ō in bñficō ſuo habuit. et ideo illō ſme noua collacōne q̄ dz fieri p ſupioꝛē hñtem ſup hoc ptātez. ar. notato p. in. c. liez. de rerū pmu. et. c. ſi beneficia. de p̄bē. li. vi. p Jo. an. in nouel.

¶ De litis dēſt. et de iudi. cccxliij.

¶ Fuit dubitatū utrū q̄n agitur de nullitate ſnie vel proceſſus req̄ratur litis dēſtacō z alius ordo iuris z rōndebatur per oēs diſtinguēdo. aut de hmōi nullitate notorie p̄t ꝺſtare ex actis aut nō. In p̄mo caſu nō ē nec̄ria litis dēſtacō. nec libelli oblatio. immo ſi daretur libellus michilomius ſi poſſz iudici cōſtare ex actis ſentētiā p̄m iudicis nullā ſup hmōi nullitate. vocata tñ pte ad audiēdaz ſniam. poterit ſtatim ſe expedire z p̄nūciare. p quo allegabatur textus i. c. cū ad ſedē. de reſti. ſpo. et. c. olim. de mūt. et clem. paſtoralis. de re iud. et vna. no. Inno c. in. c. cū inter. de ꝺſue. circa fi. ubi dic q̄ q̄ncūq̄ ē dtentio de iure an ſtatutū ſit validū an nullū. de iure nullus ordo req̄ritur. hꝫ verū q̄n ex ipō ſtatuto p̄t dēp̄hendi nullitaſ ſecus vero ſi ꝓpter defectū aliqualē extrin ſecū z aliū de q̄uem ētē hmōi nullitas p̄uemret q̄n vero notorie reſultat nullitaſ ſnie ex actis mlt hz ps facē hꝫ tm dicē hꝫ hodie ꝺſtat notorie de nullitate ſnie dtra me late hodie agatur z p̄nūcietur. ff. ut in poſſ. lega. ea. l. ſi is á quo. In notoꝛijs eni ordiné huare ē ordiné nō huare. de iurē iurā. ad noſtrā. In cōtrariū vero facit q̄ ſnia ſup nullitate p̄cessus lata vim diffinitiue hz. ut no. Inno. in. c. auditis. de p̄cur. et Jo. an. in. c. fi. de ap̄m de. ſup vbo. a repulſione. in fi. ad quā nō deuemtur niſi ordie iuris huato. de elec. dudū. de lit. dē. c. vno. de reſti. ſpo. q̄rēte. de ma. et o be. inter q̄tuoz. et. c. ſolite. C. de lit. dē. l. vnica. ff. rē ra. ha. l. āplius hoc. gr̄ c. Rñderi p̄t. hoc p̄cedē poſſe huata tñ diſtinctōne hic ſtatī dicēda q̄n ē dubiū de nullitate proceſſus. ſecus véo ſi notorie ꝺſtat ip̄m proceſſuz ſiue ſniam fuiſſe z eſſe nullā ex actis. q̄ ſūt publica. de p̄bā. q̄n ctra. ſicut dicimus in fili q̄n ſnia eſt a nō ſuo iudice lata notorie vel licet a ſuo iudice ſit p̄lata. tamē ſi ctinet intolerabilē errorem ſme difficultatez iuris ordie ē relaxāda. de iudi. at ſi clerici. de Rꝛp. ab excōicato. ō ſen. excō. p tuas. et. c. ſolet. et. c. venerabi libz. li. vi. imo dicit Inno. alibi. et Jo. an. poſt eū. q̄ q̄ncūq̄ error vel iniq̄tas recolligi poterit ex actis. retractabitur ſnia ac ſi error fuiſſz in ſnia expſſus. hꝫ notant de re iudi. cum bertoldus. et vide p. archi. de ſen. excō. romana. in fi. li. vi. et p̄ paul. in dicta clem. paſtoralis. de re iudi. in ſecundo vero caſu videlicz q̄n non ex actis reſultat nullitas allegata. ſed aliūde. et

requirit aliã in dag mẽ ꝛ aliq̃lẽ ꝓbacõnẽ et tũc iterũ ꝑt distinguí aut pncipaliꝫ intẽtatur nullitaſ. aut incidẽter. i ꝑmo cãu reqritur litis cõteſtacõ et ordo iuris ſm Inno. q̃ hoc notat. de of. iudi. c. ij. q̃ allegat tria iura. de ꝓcu. i pntia. de off. dele. cũ ꝺũgat. et ff. de ferijs. l. i. Aut incidẽter. et tũc nõ ſicut legitur ꝛ no. de reſti. in inteſuſcitata. vide de ſ̃ ſup in concluſione. ix. At in caſu nr̃o pncipaliꝫ agebatur de nullitate ſnie ꝛ dabatur ſup ſ̃ libellus. g ꝛc. Oldradus vero in qõmbz ſuis. q. xij. viꝺr teneret ꝛ dicẽ q ſi in cã appellacõms a diffinitiua ſnia agatur de nullitate ſnie ipius tũc nõ ẽ necria litis ꝺteſtacõ. q ꝓs ipius appellacõis ẽ iuxẽ no. ꝑ Inno. c. m. c. diſlecto. de ap. et hic in cã appellacõis nõ eſt necria litis ꝺteſtacõ. ꝓ. c. ꝓ. tuas. ꝺ ap. qꝺ tñ intellige iuxta ꝺcluſionẽ ſupius poſitã q ẽ. ix. ita nec ſup hmõi nullitate reqrit litis ꝺteſtacõ imo ſm ipm maiori rõne nõ eſt necria litis ꝺteſtacõ tã in cauſis nullitatis q̃ appellacõis. quia in cã nullitatis ſemp arguitur iniq̃tas iudicãtis ꝛ abſq̃ eo qꝺ tãgitur iuſticia ptis. et ſic viꝺr maiori ratione poſſe procedi lite nõ ꝺteſtata q̃ in cauſa appellacõis in qua ſepe de iniquitate ptis agitur. ut de appel. interpoſita. ¶. ſane. immo ſm eũ tanta connexitas eſt inter appellationẽ ꝛ nullitatẽz q ſola appellatio etiã ꝺgmtionẽ nullitatis ꝺuoluit. ut ff. fam. hẽc. l. quedaz mulier. et notata per Inno. in dilecto. c. dilecto. et ſ̃ ecvi ꝺtur innuere oldradus i dicta ſua queſtõne. in fi. dum dicit. tũc nõ eſt necaria litis cõteſtacõ in cauſa nullitatis. qñ is qui ſententiã nullã dicit. ꝓmptaz fidẽ offert. et facit de nullitate ipius ſententie. ut. C. qñ ꝓuo. nõ eſt neceſſ. l. i. de reſti. ſpolitoras. multo fortius ſi refert ſe ad acta que ſunt publica ꝛ notoria tam iudici q̃ ptibz. ut ꝓdixi. g ꝛc. hoc etiã videtur tenere ſm dños legiſtas exp̃ſſe. bar. in. l. ꝺquerebatur. ff. de re iudi. ꝑ. l. thopõpus. de verꝫ pleg. Spe. viꝺr diſtinguẽ breuiter et multũ ꝺfuſe aut nullitas oponitur in modũ excepcõms ad impediendũ execucionẽ ſnie. et tũc nõ eſt dandus libellus. nec litis conteſtacõ eſt neceſſaria immo niſi ꝓbacõ ſit prompta execucõ nõ impeditur. ꝑ. l. i. ſupius allegataz. C. qñ ꝓuo. non eſt neceſ. alias enim nõ eſſ̃ litiũ finis. C. de tranſac. l. frater. ad hoc. ff. ad exhibẽ. l. iij. C. ut i poſſ. le. l. is a quo. aut agitur et petitur abſolucõ de fcõ vel reſtitui inſtrumẽta ꝛ tũc reqritur libelli oblacõ. et litis ꝺteſtacõ ſ̃ eũ. ſ̃ ultimũ nõ intelligo. ſ̃ no. ipe ſpe. ti. ꝺ libel. ꝺcep. ¶. nũc dicẽdũ. ꝟ. q̃d ſi ſnia. remittẽdo ad no. ꝑ eũdẽ ti. de lit. ꝺte. ¶. fi. ꝟ. q̃d de cã. ubi pomit ꝛ tenet primũ mẽbrũ diſtinctõis. ml tãgẽdo de ſcõ ubi ẽ maior difficultas. dic melius ꝑ eũdẽ ti. de ſnia. ¶. iuxta. ꝟ. ſ̃ ſi cã de nouo. ſemel audiui dñm richardũ ꝺ ſaliſtro diſtinguẽtẽ hic. cã imploratur dũtaxat officiũ iudicis reſcindẽs etiã pncipaliter ut q̃ petit ſnia ꝺta miorẽ vel maiorẽ abſentez lata reſcindi. de re iudi. cũ bertoldus. de ꝓcu. querelam. de ma. et obe. inter quatuor. de ꝺſti. eccia. ſancte marie. et tũc nõ eſt neceſſaria litis conteſtacõ. nec ordo iuris. aut vero imploratur pncipaliter officiuz iudicis nedũ reſcindens. ſ̃ reſciſſorium puta q̃ nedum petitur reſcindi ſnia. ſed etiã reſcindi iudicatum. i. res adiudicari. et tũc ẽ necria litis ꝺteſtacõ ꝛ alius ordo iuris ꝛ ſic intellexit ſcõam ptẽ. c. ij. de off. iuꝺ. ꝑ q̃ diſtinctõe faciũt no. ꝑ Inno. i fili. de reſti. i inte. i. c. tũ ex lr̃is ſup ꝟ. pntibz.

¶ De ſnia re iudicata. cccxliij.

¶ Dubitatur utrũ auditor ꝓnũciãꝺo aliq̃ã ſniam diffinitiuã ꝑ pmũ auditorẽ lataꝫ nulla pte nõ vocata vel vocata ſ̃ nõ legitime. et ſic nulliter ꝓceſſit ꝛ pnũciauit poſſ̃ iterato aliã ꝛ ſilem ſniam ꝺbite ꝛ pte vocata ferre ꝛ viꝺr ꝙ ſic. q. index q̃ male iudicauit nõ ꝺr functus officõ ſuo. ſ̃ iterũ ꝺz iudicare ꝛ bñ procedẽ. ar. C. quõ ꝛ qñ index. l. ſi pſes. C. de accu. l. iij. ff. ꝺ arbi. l. diẽ proferre. ¶. ſ̃ ſi de pluribz. et de accu. q̃liter ꝛ qñ. Fuit ꝺcluſũ ꝛ ꝺtermiatuz ꝑ oẽs dños vno excepto ꝺtrarium. ꝑ. l. index. ff. de re iuꝺ. et de of. ꝺl. im lr̃is. et. ij. q. ul. ꝙ bñ. et ꝺtraria loquũtur i ordiario ſcõm Inno. q̃ ꝑt a capite incipe ꝛ ſniam emendare. et aliã ferre ſi eã inuenerit nullã rõe proceſſus. alias ſi eſſ̃ nulla rõne forme. ut. i. c. et ſi ſententia. de re iuꝺ. li. vi. merito poſſ̃ index idẽ pronũciaꝺe ne utile vicietur ꝑ inutile. in regula. utile. de reg. iuꝺ. li. vi. ſecus i delegato. q̃ ſiue bñ ſiue male

iudicáuerit · functus est officō suo p iura superius allegata et sic desmit esse iudex in pronūciando · ut in l · qualem · ff · de arbi · hoc etiam patitur ꝺ trariū qua idem est nō esse ꝛ inutiliter esse · de transla · inter corporalia · de cleri · non residen · tue · et qz beneficiū pncipis debet habere suū effectū ne illud illudatur · de elc · commissa · li · vi · et executor tamdiu exequi potest donec mandatum suū adimpleuerit · ne effectus ipsius in tempus longius cū dispendio differri contingat · de offi · dele · si super gratia · li · vi · et · l · quod tamen · ff · de arbi · in prima · quod confirmatur per notata per compost · et Jo · an · in · c · capitulum · de ꝛ̄p · ꝛ̄ · Item querit ꝛ allegat · c · cum terra · de elec · ꝛ̄ · q̄ si · et · c · significasti · de offi · dele · nec obstat · c · qualiter ꝛ quando · de accu · qua ibi erant generales legati · et sic ordinarij · de offi · dele · c · i · et · ij · li · vi · et nō dū sententiā tulerāt secōm ibidem · sed erraueruīt in processu vnde poterant illum emendare · et errorē suū corrigere · immo secōm Spe · ti ꝺ prola · sententie · ℭ · qualiter · ꝛ̄ · hoc quoq; notandū · in factis ꝛ in oībus alijs preterq̄ in sententijs diffinitiuis · potest tam ordinarius q̄ delegatus etiam iterum facere qō minus rite fecit · de ordinario probatur · de electi · cum terra · et · c · nosti · de ꝛ̄p · ab excōmunicato · de legato probatur · ꝺ offi · dele · significasti · de appell · cum cessante · et · c · si a iudice · li · vi · que iura loquūtur de interlocutorijs reuocandis que ꝛ qualiter reuocari possunt · et qñ · remittit Spe · ad ti · de excep · ℭ · viso · ꝛ̄ · ij · si iudex · et se · Jo · an · in nou · el · super ꝑma glo · in dicto · c · qualiter · dicit q̄ ordinarius nō potest corrigere sententiam annullandam · alle · ff · de re iudi · l · cōquerebatur · et · l · post rem · et · C · de sen · ex peri · reci · l · ij · sed nullā reuocāe potest · de frigi · et malefi · c · Fratermitatis · de purga · vul · c · ij · et · ij · q · iij · episcopus · et alle · dicta m · l · si ꝑses · et · C · de accusa · l · si accusatoribz · remittit ad notata per eum post Jnno · de re iudi · c · i · et · c · cum inter · sup ꝛ̄ · postquā in rem · et per · glo · de re iudi · cum bertoldus · in glo · sed qualiter · et ad spe · ubi supra · et ti · de resti · in inte · ℭ · videduz · ꝛ̄ · et nō · et ti · de arbi · ℭ · fi · ꝛ̄ · licet autē · per dy · in regla · q̄ semel · de re iuē · li · vi · Jn ꝑma tamen opinione vnus de dominis volebat dicere · q̄ exquo predictus auditor qui pnunciauit super nullitate sentētie · adhuc remansit iudex in negocio pncipali · et poterat cognoscere de iustitia et iniustitia prime sententie · qua put ponebatur in facto dicto domino auditori fuit commissuz totum videlicz causa appellacōis ꝛ negocij principalis et nullitatis et iniquitatis sententie · igitur pronūciando super nullitate non est functus officō suo · et ideo si male iudicauit poterat iterato procederez bonam sententiā proferre · quod dicebant dominj verum si eius pronūciacō esset interlocutoria · sed quia vim diffinitiue hz ut notatur Jnno · in · c · auditis · de procuē · expedito ergo illo articulo et diffinitiue pnūciādo siue bene siue male functus ē officio suo p iura superius allegata · Fatebantur tamen q̄ remanserat iudex quo ad alia · et licet quo ad opinionem Spe · ti · de audiē · et Jo · an · in cle · Auditor · de ꝛ̄p · Auditores sacri palacij habeāt ordinariam potestatē in cognoscendo · tamen habent delegatā in pnunciādo ꝛ diffiniendo · et ideo eoꝝ diffinitiuas sententias nō possunt reuocare nec emendare · per iura supius allegata ꝛ notata per Jnno · in · c · cum bertoldus · de re iudi · ubi videtur dicere q̄ in cā beneficiali quilibz iudex siue ordinarius siue delegatus potest sententiaz nullam reuocare et aliam ferre · Ratio potest esse quia sicut in matrimonio carnali sententia non trāsit in rem iudicatam quū dicto de de errore possit reuocari · ut in · c · lator · de nor · consanguinei · de re iudi · ita in matrimonio spirituali cū de vno arguatur ad aliud · de transla · inter corporalia · et hoc verū secōm ipsuz quando ex sententia dēphenditur patenter iniquitas · ut in · c · cū bertoldus · tūe enim quādocunq; potest error vel iniquitas dēplendi ꝛ colligi ex actis retractabitur sīa ac si error fuisset in sententia expōsitus · ut no · pau · de re iudi · pastoralis · in clem · et de hoc de sen · excō · romana · in fi · per archidi · li · vi ·

Retento eodem themate idem audi-
tor cui omnia erant commissa. videlicet
causa appellacōnis et negocij principa-
lis nullitatis r iniquitatis fecit citari pte
ream ad audiendum volūtatem suam in
causa seu causis que inter ipsum r suum
aduersarium vertebantur coram ipo. ad
certum terminum peremptorium. in quo
quidē termino pronunciauit super nulli-
tate sentētie per primum auditorem late.
Dubitabatur an huiusmodi pronūciacō
ex hoc solo capite essz nulla r respondē-
batur pomēs q̄ fic. tum quia incerta va
garimmis generalis fuit illa citacō. que
non valet. ar. ff. de verbo. oblig. l. qui in
sulam. de ſrp. c. fi. et ibi per ber. super v̄bo
indeterminate. tum quia huiusmodi p-
nūciatio habz vim diffinitue ut supra de-
ductum r probatū est. que nō est feren-
da. nisi pars peremptorie ad ipam audi-
endam citetur expsse per. l. ad peremptō-
riū. et. l. fi. ff. de iudi. et per notata p Inno.
in. c. ad peticōnem. de accu. et p Jo. an. in
cle. sepe. de verbo. sig. sup verbo. peremptō.
qui alle. dictum Inno. ubi sup. et remittit
ad nōta p Jo. in canon. de illicita. xxiij.
q. iij. et de offi. dele. cōsulunt. et ad gul. in
spe. ti. de cita. §. viso. v̄bo. quid si lata. et no.
per guil. de mōte lau. in cle. i. de dolo r tu.
super verbo. pmulget. Pro qua dclusione
faciūt nōta supius in dclusione. cexliij.

De ſrptis r de appellacō. cccxlvi.

Si dmittatur cā vel cāe quā vel q̄s mo-
uet seu mouere intendit. A. contra. B. sup
certo beneficio cū potestate citandi in cu-
ria extra r ad ptes si ps impetrās humā-
modi commissionē nō recipiat citacōem
ad partes. sed producat appellacōnem
interpositam p ptem aduersaz in partibz
et vigore illius petat p̄cedi licez in predi
cta cōmissione non dicatur de causa ap-
pellacōnis. nichilominus tamē audi tor
vigore pdicte appellacōnis poterit pce-
dere. ratio. quia nō est dubiū q̄ causa ap-
pellacōnis causa est per quam deuoluitur
totum negocium principale ad curiam ser
uata forma. c. i. de elec. li. vi. iuncta. cle.
causam electōnis. e. ti. tum etiā quia per
huiusmodi appellacōnem apparet de cau
sa quā pdictus. A. extra. B. et sup quo mo
uere intendit. tum etiā q̄ si verbū appel-
lacōnis expssisset in commissionis causa
citius optinuisset licez nō est tale tacitum
qō ppam mouesz ad denegandum nec est
verisimile. ideo huiusmodi taciturnitas
non obest. de ſrp. super literis. tum etiam
q̄ superfluat r superabundans cautela nō no
cet. ergo rē. Et quia forte dictā appella-
tionē tēpore impetrationis non habebat.
et si habebat utrum deuolueret dubita-
bat. ergo commissionem cū potestate ci-
tandi impetrabat que quidē citatio licet
sit hominis citacōnem iuris videlicz p ap
pellacōnē nō excludebat. vnde opantes
augmentum operari diminucōem nō de-
bent. de pul. in hijs. de plē. cui de nō. li. vi.

De appellacōnibz. cccxlvij.

Licet in causa beneficiali extraiudicia-
liter contra aliquem impetrantem aposto
licum. puta a gratiar processibus suis ap-
pelletur sibiq̄ appellatio huiusmodi inti-
metur et ipe post r cōtra huiusmodi ap-
pellacōem michilominus ius suū siue gra-
tiā suā psequendo. aliqua faciat r attē-
ptet puta apphendēdo possessionez. absq̄
tamē violentia recipiendo fructus r alia
iura beneficij sui exercendo tamen scōm
omnes dōs pmissa non sunt p modum
attemptati reuocanda nisi ante oīa vo-
ceatur r cognoscatur de veritate cāe ap-
pellacōis. Racō. q̄ qñ appellatur añ dif-
finitiuā regulare est nō reuocare attēpta
ta post appellacōnē nisi in eūctū cause ap
pellacōnis. de appel. nō solū. §. illa. li. vi.
Stemus igitur regule utile p inutile nō
viciatur. C. de ap. l. pcipimus. Preterea.
qñ q̄s ius suū psequitur ipm cōtinuat et
dseruat non innouat sz totuz quicq̄d fac
hoc facit ad tui cōem r dseruacōem iuris
sui añ queriti. ut lite pen. c. ij. Nullus eni
tenetur nec debet dimittere ius suū vel de si
stere a psecucōne r continuacōne iuris

fui vel possessionis ꝓpter aliquã cõtradictionem vel appellacõem. immo ẽt hꝑet qui hoc saperet. ut no. Inno. de maio. et obe. c. dilecti. et. c. venerabili. de cens. de hijs que fi. a ma. par. ca. c. i. ratio quia nemĩ facit iniuriaz. qui utitur iure suo. de elec. cum nobis olim. et. c. cum ecclesia vulterana. poterat enim appellatio esse friuola cui deferre non tenebatur. de app. cum appellacõibz friuolis. li. vi. nec unq̃ ꝓ veritate causarum in appellacõne extraiudiciali expressa tarũ ꝓsumitur nisi earum veritas probetur. ut in. c. inter posita. ỏ appel. que dicere. et consimiles possunt intelligi de appellacõe iudiciali z nõ extraiudiciali. Verũtamẽ si dicimus z intelligamus eas loqui etiam in extraiudiciali. tamen nõ comꝑhendit casum nostrũ in quo nõ fuit facta hmõi oblatio sed ubi foret facta. tũc quo ad trãslationem uris dictõms z quo ad reuocationem attemptatoz sufficit hoc ꝓbare sc̃z q̃ ꝓposuerit grauamen z illud obtulerit se legitime ꝓbaturũ licz nõ ꝓbet veritatem cause in appellacõe expꝛesse. nec obstat. c. si post q̃. de elec. li. vi. quia hoc ẽ speciale contra regulam antedictaz. ut in electõmbz cathedraliũ vel regulariũ ecclesiarum quicq̃d factum fuerat contra et post appellacõnem extraiudicialem ex causa ꝓbabili emissam sit nullũ ipo iure. secus in electõne inferioꝝ ecclesiarũ scõm Jo. an. Jo. mo. z archidia. ibidem. Vide de hac conclusione aliqualiter sed non ita plene supra in conclusione. xi. et. xix. et. cccx. quam conclusionem intelligas sane de attemptatis ante impetratam cõmissionem super dicta appellacõne. quia si causa appellacõnis esset commissa alicui auditori in palacio vel alibi manus executoriz statim essent clause per. c. ut nrm. de ap. et p. c. quãuis. de elec. li. vi.

De rescriptis. cccxlviij.

Licet impetrans commissionem cũ potestate citandi in partibz. decreta citacõe ac debite executa non cõpareat ipse nec aduersarius suus in termino ad quẽ fecit aduersariũ suũ citari nichilominus si post eundem terminuz compareat et ꝓcedi petat in causa procedi poterit etiaz sine noua citacõne per audientiã. Ratio quia reo citato comparente ad certum actum in certo termio expediendũ. actore non veniente nec cõparente competũt duo remedia. videlicz circũductio pemptorij edicti. vel absolutio ab instantia iudicij. prout deducitur in. c. consuluit. de offi. dele. et reuera tertiũ remedium erit. c. actor. de dolo z contu. li. vi. tamẽ neutro veniẽte licz circũducatur edictum q̃ ad illum actũ pro tũc in illo termino expediendum. non tamẽ circumducitur in totũ. si reus est ad totam causaz usq̃ ad diffinitiuaz sententiam inclusiue citatus. tũc enim quãdocũq̃ reo vel actore veniente potest procedi in contumaciam alterius partis. usq̃ ad diffinitiuam sententiam inclusiue. ar. eoz que legũtur z notantur. in. c. cõsulunt. de offi. dele. p Inno. et per eundez. in. c. auditis. de ꝓcu. et plene per archidi. de eo qui mit. in pos. causa. rei seruan. c. vno. et de dolo. et contu. c. i. li. vi. reus enim sic citatus ad duo tenetur videlicet comparere. et in certo termio comparere et licet quo ad secundum sit circumductũ edictum. nichilominus adhuc remanet ꝑmũ. in quo si fuerit contumax procederet contra eum tanq̃ cõtra cõtumacem. nisi iudex de benignitate velit eum expectare et de nouo citare. ut. c. consulut. de offi. dele. et in. c. cum dilecti. de dolo. et contu.

De appellacõibz. cccxlix.

Si appellatur in partibus ad ꝑpam ab aliqua executoria trium sententiarũ diffinitiuarũ latarum in curia vel vmus snie q̃ alias trãsiuit in rẽ iudicatã ꝓ eo q̃ ꝑtenditur de ptãte dicti executoris nõ obstitisse neq̃ obstare et si cõstare posset. de q̃ modũ fuerit ptãtis excessit. et q̃ dicte sententie fuerũt p falsa mstrumẽta late. et cõmittatur cã hmõi appellacõnis alicui auditori sacri palacij. et petatur ante oia inhiberi

predicto executori ne ad ulteriorē execu
tionē ꝓcedat huiusmodi inhibitio nisi
aliqualiter de ꝓmissis in appellacōe exꝑ
ssis constiterit non est aliquatenus dece
dēda. Ratio est ꝙ ter verisimilitudinem
duox ꝓmox grauaminū in appellacōne
exꝑssatox ꝛ tū qz regulariter ab executore
nō ꝑt appellari nisi modū excedat quem
excedē nō ꝑsumitur nisi de ceatur. de app.
nouit. de re iudi. qō ad ꝟsultacōnem. ubi
de ℟. tū qz hmōi appellacō est extra iudi
cialis que verificari debz anteqū inhibea
tur iudici a quo est appellatum. ut de ap.
nō soluz. C. fi. li. vi. et. c. interposita. tū qz
certa causa in appellacōne exꝑssa videlz
ꝙ sententie fuerūt late ꝑ falsa instrumē
ta. tangit nullitatē ipārum trium senten
tiarum. que nō impedit earum executoz.
de re iudi. ut calūnijs. in clem.

C De rebz eccle. nō alienādis. eccl.

C Si abbas maior etiā in concilio. alias
capitulo generali erigat seu ordinet vnā
sacristiam seu custodiam in aliquo prio
ratu ꝑpetuo ꝛ conuentuali a suo monaste
rio dependente ꝑ ore nō vocato ꝛ statuat
huic custodie seu sacristie de bonis ꝛ red
ditibz dicti ꝑoratus fore ꝓuidenduz ex
causa etiā iustissima. huiusmodi erectio
siue ordinatio nō valet mero iure. Ratio
quia huiusmodi erectō seu ordinatio quā
tumcūq; iustissima causa subsit. debet fieri
sme ꝓuidicō ꝑoratus. de cōsti. cū accessis
sent. et. c. cū omes. de ꝟsue. cū olim. de ec
cle. edifi. ad audientiā. nō enī discoope
riendū est vnum altare ad cooperiendū
aliud. de ꝑben. cum causam. qz huiusmo
di ordinatio est quedā dimembratio pri
oratus. et ideo necessaria fuit prioris vo
catio. que licz si fuisset ꝑoratus vnitus al
teri dignitati nō fuisset necessaria tamen
si dimembraretur ꝛ pars alteri dignitati
applicetur. rector siue defensor ad hoc est
vocandus. et alie solemnitates iuris ser
uande alias nō valet. de rebz ec. non alie.
c. i. li. vi. et clem. vnica. e. ti. et ibi per. Jo.
an. et. pau.

C De ꝓbacōibz et de fide instrumēto ꝛ.

eccl.

C Soluerūt ꝛ ordinauerūt dominī cōcor
diter ꝙ stilus qui habz ꝙ literis collati
oms beneficij facte ꝑ ordinariuz solo suo
sigillo sine subscripcōne testiū ꝛ tabellio
nis. nō credatur in ꝓiudicium impetran
tis ꝓpter ꝓsumptam fraudem. aut calum
niam. hoc idem seruetur in quocūq; alio
collatore seu nūcio apostolico potestatez
habente conferendi beneficia certi valo
ris ꝛ numeri ꝓpter idemptitatem rōnis
et maiorem ꝓsumpcōnem fraudis. et ꝙ
recipiens beneficium ab illis teneatur ꝓ
bare ꝙ illud sit infra taxam in lris illius
comprensam. que est pars gratie sue et
p illam taxam limitatur. alias collatio
nō valet de cōcess. ꝑbē. cū ei quem. in clem.
contra primā conclusionem videtur mul
tum obstare no. Archiē. in. c. si a sb delega
to. de offi. dele. li. vi. videlz. ꝙ cōmissio
et subdelegacō hmōi ꝑbātur ꝑ lras so
lo sigillo delegati sigillatas. Preterea ꝓ
cessus facti ꝑ executores gratiaruz apo
stolicarum ꝓbantur per literas solo eox
sigillo sigillatas. ut in spe. ti. de remissi. C.
utile. ℞. sed nunquid remissio iudicis. et
p ter. cōposi. de rescꝑ. c. capituluz sancte
crucis. et de elec. c. statuimus. ꝑ eundē.
li. vi. Vide de hoc plene. dec. xxij.

C De ℟ptis. et de offi. lega. eccl.

C Si ꝓpa mandet alicui executori ut vo
cato possessore alicuius certi beneficij et
alijs qui fuerint euocādi si est ita vel ita
esse inuenerit, ꝓuideat tito de dicto bēfi
cio quod ibidē titius exposuit papē cer
to modo vacare et ꝓpa moriatur re integ
gra ante recepcōnem ꝛ ꝓsentacōnem dic
tarū literaruz. Dubitabatur utrū expi
rauerit ꝑ mortez ꝓpe potestas executoris
antedicti. et dicebat maior ps dominoū
ꝙ non. allegabāt. c. si super gratia. de off.
dele. li. vi. quia exquo gratia durat dura
bit potestas executoris. ut ibi. aliqui dice
bant contrariū ꝛ allegabāt ꝙ se. c. si cui.
sij. ℟n. de ꝑben. li. vi. ubi dicit textus ꝙ si
ꝓ ꝓpulsione certe facīda ꝓsone sit da
ta potestas executori illa expirat oīno si
concedens re integra moriatur et sic est

in ꝓpositu· ergo rc· Ego vero dicebam salua correctione q̄ in casu nostro non habet locum· nec· c· si super· nec si cui· Sed iura que dicūt vendicant sibi locū q̄ mortuo mandatore expirat mandatuz re integra· Insti· mā· Ꝯrecte· de off· dele· licz· et· c· gratum· et respondetur ad· c· si sup· q̄ illud loquitur in executore mero qui sme cāe ꝯgnicōe pt ꝓcedēr ꝓuidere cuius potestas durat etiā mortuo mādatore exquo gratia durat· sed in casu nro nō est merus executor sed iudex delegatus habens necessario vocare partem et cū cause cognicōne ꝓcedere ad prouisionem faciendam· ut in· c· exhibita· de iudi· de ſcp· ex pte· et· c· olim· et quia hoc nō fecit· imo nec literas recepit ut ponitur in themate non video quare postea mortuo mandatore potuerit procedere ad execucōnem mandati requirentis talem cognicōem· Nec obstat q̄ si gratia durat ergo potestas executoris· nā sicut p mortez mādatoris ita p mortē mandatarij expirat mādatū· pro ut legitur ꝛ notatur in· c· licet· Sicut igitur mortuo mādatario siue executore impetrās cuius gratia adhuc durat necessario habet recurrere ad mādatorem puta papam ꝓ alio executore ꝓut legitur ꝛ notatur per Inno· in· c· cū dilectus· de iure patro· et de excess· pla· inter dilectos· et p archidi· de ſcp· tibi qui· li· vi· ita ꝛ in casu ꝓpositu mortuo mandatore· licz gratia duret recurret ad suū successorē pro nouo iudice siue executore sibi cōcedendo caplm etiā· si cui· meo iudicō modicū facit quia loquitur qñ mādatur ꝓuideri certe persone de incerto beneficō vacaturo sed in casu nro mandatur ꝓuideri certe pſone et de certo corpore beneficij certo modo vacante ꝛ nō vacaturo· quod multū ponderauerunt domini ꝓmi dicentes ꝛ asserentes q̄ ℟· c· si cui· ij· ſcñ· michil facit ad ꝓpositum· qō loquitur de gratia faciēda ꝛ nō facta· que est solutio oīum doctoꝝ illorum duorum capitulorum que videntur contraria et bene dicūt ꝛ starem cum eis si papa prouidisset vel sme cause cognicione prouideri mādasset de certo corpore beneficij vacantis certe persone quia tunc mortuo papa ad huc duraret potestas executoris et ꝓcederet· c· si sup· sed in casu nostro papa nō ꝓuidit sed cum cause cognicōne ꝛ iudiciorum vedime seruato quod innuūt verba si ita est ꝛ vocatis euocandis· per iura supra per me allegata prouideri mandauit· ergo re integra potestas nō executorum sed iudicum delegatorum re integra mortuo papa expirauit· ar· iurium supius allegatorum· In qua opinione fuit dñs cardinalis sancti angeli quādo erat auditor prout dominus Robertus retulit nobis· ¶ Additio· de intellectu· c· si super gratia· de offi· dele· li· vi· de quo vide consilium domini· pe· de anca· positum in repetacōnibz dñi Anto· de butrio sup cle· post repeticōz cle· lias· de ſcp· p eūdēr p dñm anto· de butrio· i cle· auditor· i fi· de ſcptus·

¶ De offi· vica· et de appellacōnibz· ecclij·

¶ Licet officialis generalis episcopi cōmittat vices suas in totum alicui alteri quo ad certam causaz tamē michilominus a sententia predicti delegati officialis poterit ad ipsum vel episcopuz appellari· scōm Jo· an· et Archidiac· qui hoc notant in· c· ij· de consue· li· vi· dicētes q̄ in potestate est appellantis ad quem maluerit appellare· alle· c· dilecti· de appell· Et potest esse ratiō quia licz officialis episcopi cōmittat totaliter vices suas in vna causa· michilominus remanet iudex ordinarius in oīnibus alijs quia ad vniuersitatem causarum datus est· et vnū consistorium habet cū episcopo· de appella· romana· et in dicto· c· ij· de consue· li· vi· et ideo sicut posset appellari ad episcopum a suo delegato ita ad ipius officialez· de appel· dilectis· et· c· ad hoc si in vna· hanc questionem format archidi· in· c· i· de offi· vicar· li· vi· super verbo· gerit· circa finem· et dicit ber· tenuisse appellari debere ad primum delegantem· in· c· dilecti· de app· superius allega· remittit ad archidi· ad notata per eum· in· c· si delegatus· de off· dele· in fi· li· vi· ubi tenet p̄dictam conclusionē veram· pro qua ibi in ¶ fi· videtur textus

De appellacõibz. Rica. ccclviij.

Si appelletur a diffinitiua et appellãs petat apostolos licet nõ instanter si tamẽ iudex in cõtinenti deferat huiusmodi appellacõi et terminũ ad prosequendũ pfigat quẽ appellans acceptat valebit et tenebit huiusmodi acceptacõ et appellacõ non obstante quod apostoli cũ instantia debita non fuerunt petiti saltem vmco contextu iuxta formam clemẽ. quãuis rigor. de ap. Ratio est. quia petitio apostolorum cũ tanta instantia ideo debet fieri ut iudici debitus honor deferatur et ipse moueatur ad reuocandum grauamen. si grauaut. quod forte non faceret si talis instantia nõ fieret. que ratio cessat ex quo detulit. licet etiam appellatio sit friuola. de appel. cum appellacõibus friuolis. li. vi. superfluum enim esset apostolos iam datos iterato petere. cum iam dando et deferendo iudex esse deberit. nec eos ammodo dare posset. ut in dicto. c. cum appellacõibz friuolis. Pro hac conclusione facit optime quod dã dictũ Inno. recitatũ p archidi. in. c. cordi. de ap. super ẋ. de partũ. li. vi. modicũ ante finẽ.

De renũci. et de restitu. spo. ccclv.

Si opponatur spoliato quod sponte renunciauerit suo beneficio. per ipm tanq̃ specialiter rebuatuz impetrato et pducat instrumentũ renũciacõis facte per eum pure sponte et libere in manibz sui ordinarij. licet nõ contineatur in eodem instrumento. q fuit huiusmodi renũciacõ admissa. michi lominus tñ omes tenim vno dumtaxat vacillante dicebãt pdictã renũciacõnem obstare agenti. Ratio quia per dictam renũciacõnem sponte facta in manibz sui iudicis et prelati. nec dum idẽ renunciãs amisit possessionẽ. sed etiã pprietatem quãtũ in eo fuit et ideo sibi semp obstabit et piudicabit sua sponte renũciatio licz illa in nullo piudicet suo superiori quominus possit eum retinere si velit etiã mutũ iuxta nota p Ber. Inno. et hosti. in dere. ãmonet. qs in dubijs. et. c. sup hoc. de renũci. admissio eẽ prelati nõ est misi quedã absolucõ siue dimissio a sua iurisdictõne. nec p eã defertur nec aufertur ius siue titulus in beneficio. quod tamẽ fit p renũciacõem etiã ex causa pmutacõis facta. quia opus est noua collatione etiã in casu regressus. put legitur et notatur. in. c. inter cetera. de pben. et de rerũ pmu. cum vniuersor. et. c. vnico. li. vi. et notaui melius sup in conclusione. xxiij. Preterea pdicta renũciacõ obstaret etiã agenti possessorio. ut in. c. accepta. ó rest. spo. et i. c. sup h. ó renũ. qõ ẽ plus pmulegiatũ in iur. q̃ petitoriũ. de or. dg. c. ij. et fi. et de resti. spo. p totum. multo fortius agenti petitorio. renũciatibus eni iura sua nõ est ammodo dandus regressus ad ea. vij. q. i. q̃ periculosum. cũ similibus.

De appellacõibz. Rica. ccclvi.

Si auditor ferens diffinitiuã sententiam p actorez et ctra reum. nõ cõdemnet eum in expensis. nõ petitis per actorem in libello. si actor habens sententiam pro se ab huiusmodi omissione cõdemnacõis expensarũ appellet. fuit reuocatũ in dubium an appellatio teneat et utruz in causa appellacõis pdcũs appellãs possit de nouo petere expẽsas et agẽ sup illis sup quo dñi erãt varij aliq̃ dicebãt q nõ teneret appellacõ per. l. omnẽ honorẽ. C. qñ. p uo. nõ ẽ ne. tũ etiã qz nõ erat petite i libello. et ideo iudex nõ grauauit si illis nõ dẽnauit qz sm formã libelli cẽ. de accu. qualr et qñ. et de smo. licz hẽli. et si dicat q nõ est necẽ eas petẽ in libello qz omes expẽse q̃ post lit. ór. accidũt veniẽt ex officio iudicis et nõ iure actõis. ut i. l. ediles. C. sciendũ. ff. ó edil. edic. et no. p Inno. in. c. finẽ. de dolo et ctu. et i. c. sepe. de ap. et p spẽ. de expẽ. C. nũc de expẽ. ẋ. h q̃ nõdũ. et ideo iudex poterat dẽnare p. l. nõ quicq̃d. ff. de iudi. et de of. dele. dsulut. et ideo si cõdemnacõez expẽsarũ omisit appellare nõ potuit. nã in hijs q̃ iudicis arbitrio relinquũtur appellari nõ pt. ut no. spẽ. de of. iudi. C. impedit. Alij maior ps de quorum numero ego eã tenebãt et dicebãt dctrariũ videlz q appellare et expẽsas in quibz pmus iudex nõ dẽnauit petere potuit.

Mouebãtur qz regulariter victus victori de iure omnium debz condemnari in expensis ut in.l. pperãduz.C. de iudi. de penis. calũniam. et licz sm vnũ intellectuz.l. omnez honorẽ. quãdo victus non appellat victor ab omissione condẽnacõis expensarũ appellare nõ poterit tñ sm maiorẽ ptez si victus a sñia otra se lata appellat victor eã appellare poterit. nam utraq; ps a sñia appellaẽ pt. ỗ testa. raynũcius raynaldus. et p hoc allegabatur vna nõ. ter. in.c. significauerũt. de excep. sup. vbi absolutẽ. q reprobatur ibi dẽ p abba. et etiã p spẽti. de ap. C. in quibz. xxxiij. ubi spe. aliter pdictam.l. omnẽ honorem. intelligit dicẽs qz si victus appellet tũc victor appellare nõ poterit p eo tm qz iudex nõ adiudicauit sibi expensas vel qz adiudicauit insufficienter. et p hẽ allegat.l. omnem honorem. et no. p eũ ti. de expẽn. C. postremo. vbi illõ qz. Si vero victus nõ appellat. tũc victor appellaẽ poterit. ut ipe no. in. vbi qñd si victus. racõ diuersitatis est sm eũ. nã qñ victus appellat tunc victor etiã sme quatũcz appellacõe expensas et oñia alia petita am pma instantia peteret. psequi poterit p.l. p hãc. C. de tẽp. ap. et de fide instru. cũ lo. frustra tũc igitur appellaret exquo ex appellacõe ptis adũse se muare pt et illud cõsequi qõ ex sua. de ap. oblate. et de honestaẽt iudicẽ q eũ honorauit. ut in.l. pdicta. omnem honorez. at ubi victus nõ appellaret si ipe victor eã appellare nõ posz. expensas suas nũqz recuperaret hecz magnũ piudiciuz sibi fieret ex facto aduersarij sui qõ esse nõ debz non enim debz licere actori qõ reo nõ licet. et econtra. de mutu. pet. c. i. et. ij. de re. iudi. nõ licz. li. vi. Concludẽdo igitur dicitur qz istud seruat curia z qz hec ẽ mens. l. remittens ad notata p eũ q modicũ faciũt ad h. ti. de expẽn. C. nũc videndũ. ad fi.

De litis cõtestacõne. ccclvij.

Si dato libello per actorez petatur cõpelli reus ad respondenduz libello z reus respondeat dilatorie dicendo ptẽ z ptẽ negando. licz tempore huius responsionis rei actor michil dixerit vel etiã pñs nõ fuerint dicebant omnes domini litis contest. fore factam ex utraq; parte que fit p narracõz et petitionẽ in iure ex pte actoris ppositaz et responsionem rei subsecutam. ut in. c. vnico. de lit. cont. de elec. dudum. de dolo. et otu. c. put. at in casu nro ppositio dat? erat libellus p parte actoris. in quo cõtinebatur narracõ facti z petitio in quibus ipe pristebat semp ad que fiebat directa responsio p reum confitendo z negando quod sufficit per iura antedicta. g z cõ. dubiũ enim facit qz lit. cõ. michil aliud est qz simul attestacõ siue mentis declaracõ volẽtium litigare. ergo videbatur qz simul et eodem tempe deberent cõcurrere petitio actoris z rei responsio. ut in.l. consensu. ff. de acti. et oblig. ad qõ rñdebatur qz datio libelli actoris semper constare facit de animo suo litigandi. maxime instãdo. ut reus compelleretur ad respondẽdum et sic pristendo in sua petitione semp haberet animũ litigandi quod sufficit. respondẽdo igitur hinc animo siue petitionem statim fuit lit. cõ. etiã simultanea. ppter concurrentiã animoz z p hoc fuit saluatus vn? processus magnus habitus in ptibz in q; dã causa pspalen. michi omissa sup q̃rta debita prochialis. de testib. et attestacõ. de legatis siue relictis q̃busdã religiosis nõ mẽdicãtibz.

De sñia z re iudicata. ccclviij.

Si executor triũ sentẽtiarũ diffinitiuarũ in palacio aplico latarũ citet in curia. p cursorẽ dñi nostri ipe. partem cõdẽnatam in fructibz ad videnduz taxari fructus. et in otumaciã partis nõ cõparentis eosdem fructus taxet. Fuit dubitatuz utrũ valuerit hmõdi taxacõ ppter duo. Primo qz nõ p suũ nunciũ iuratũ citauit nec plias suas. g nõ videbatur ps adũsa legitie citata. p no. i. c. prudentiã. de offi. dele. et in. c. cũ parati. de ap. Secõdo qz non misit pti ptãtez suã nec eã de hẽ totaliter certificauit qz plene instrui potuerit. g videbatur qz oparere nõ tenebatur. p. c. cũ in iure. de offi. dele. per. c. preterea. de dila. fuit decisum et determinatum cõtrarium.

videlicet qp valet huiusmodi taxacō dū modo modum nō excesserit in taxando facta in contumaciam illius citati qui in dubio exquo se executores dictarū sniarum narrauit debuit comparuisse et fidez sibi fieri de sua potestate petiuisse quam si tunc nō fecisset forte taxatio nō valuisset et sic loquitur c. cum in iure et qz hoc nō fecit nec comparendo nec aliqd allegā do ergo tenuit et valuit taxatio facta in sui ctumaciam ff. de iudi. si quis ex alie na de accusa. veniens. cum simili pterea executor sententie videtur merus executor qui nō tenetur citare ptem. misi velit ad execucōem faciendaz ut in c. de ceteros de re iudi. et no in c. pastoralis de off. dele. et si citet hoc fit ex superabundanti et extraiudicialiter et p informacōne habenda summaria de fructibz et oībz deducendis ut in l. a diuo pio. C. si super rebus ff. de re iudi. in qua citacōne nō requritur talis z tanta solemnitas siue expssio de qua habetur in c. pterea. superius alle. et in cle. ij. ut lit. pen. cum igitur pfatus executor fecerit citari partez exprimendo etiam ad quid super quo. videlicz ad videndum taxari fructus in qbz pars sciuit z scire debuit se condemnataz maxime attēto qp forma executoriarum sententiarū in palatio apostolico lataruz est notoria et simlis p oīa quasi in oībus causis satis pars fuit certificata quo ad hoc ut saltem compareret ad allegā dū z ponendum tam contra execucōnē qz cōtra citacōem si aliqua voluisset et qz illud facere nō curauit tenuit processus habitus in eius contumaciā de appel. per tuas de dolo cōtu. prout et c. veritatis. nec iudex siue executor tenetur semper mittere nec ostendere originalem suam potestatem parti misi hoc petatur. licz bñ teneatur inserere tenorez potestatis siue in citacōe siue in processibus suis et hoc verū quando citat per līas. Secus sip nūcium ut hic et sic intelligat c. cū in iure peritus de offi. dele. prout ibi no. per ber. nec viciatur pdicta citacio pro eo qp nō facta fuit per nunciū pprium. sed per cursorē pape. qz hm omes dños tutius erat citare per cursorem pape qui est persona publica nota z autentica ac iurata qz per alium nūcium priuatuz etiā iuratū immo maioz fides adhibetur cursoribz pape qz alijs nūcijs. ar. no. in c. cū parati de appet de offi. dele. prudētiā supius alle.

De appellacōibz. ccclix.

Si appelletur a diffinitiua sententia et auditor deferat appellacōm. et p tres dies postea prefigat terminū x. dierum ad psequendum. fuit dubitatum utrū valuerit huiusmodi termini prefixio. hoc ē querere utrū iudex postqz detulit appellacōm potuerit terminū ad psequenduz statuere. que quidez questio satis ruminatur per Jo. an. in nouel. in c. cū appellationibz friuolis. super v. iurisdictōem de ap. li. vi. et dicunt aliqui doctores quos nominat qp nō. quia per delacōnem huius modi. tam accessorium qz principale negocium videtur in superiorem transfusum supra de app. dilectis. C. preterea. nec est appellans sine termino quia statim habet terminū iuris de app. cum sit. et in hac opinionē videtur delmare. Genze in cle. i. de app. Jo. an. breuiter in loco quo sup expresse tenet contrariuz inducens multas racōnes. et tandem textum clarū p opinione sua in c. cordi. C. post hec. ibi postquā fuerit appellatum z appellacōm delatum de appel. li. vi. et ibi videtur hoc tenere idē Jo. an. in nouel. host. et archid. allegat etiā Jo. an. textū vnum pro se videlicz glo satorem ber. in c. ij. de matri. cōtra c. cōtra inter. eccie. i. iiij. glo. ubi alle. glo. dicere. sepe de ap. que bñ facit. Nam ibi littera loquēs de delacōne subdit postea de termino. sicut in c. cordi. C. post hec. et in cle. i. de appel. ubi videtur pau. in nuere qp deferre z terminū pfigere sūt actus iudiciales et debent simul z nō diuisim expediri cuius opinio non seruatur. nam extraiudicialiter etiam appellatur a diffinitiua sentētia in domo in camera et dātur apostoli reuerentiales z defertur appellationi nec requintur partis vocatio que est necessaria si esset actus iudicialis. ij. q. i. nos in quenquam. de consti. ecclesia. de maio. et obe. inter quatuor. cum

smili· in hanc ptē videlz opinionē Jo. an· et sequaciū dclmauerūt oēs dñi rego· liez p cordia dñor allegauerim dñm et patrem meū Jo. de lig· qui videbatur distinguere r concordare p dictas opiniones sic· aut iudex deferens statim pfigit terminū appellāti ad prosequendu et potest r sic dixit intelligendum· c· cordi· ℭ· post hec· aut ex interuallo terminu pfigit et nō pt et sic dixit intelligendum opinionem contrariam.

ℭ De appellacōibz. ccclx.

ℭ Fuit dubitatū si appelletur a diffinitia et antequā audiror det apostolos r terminum pfigat ad prosequendū· pars appellans porrigat vicecancellario vnam cedulā pro dimissione in dicta causa appellacōis obtinenda si iudex postea appellacōi deferat r terminū· x· dierum ut moris ē pfigat ad psequēdū· infra quē terminū pdictus appellās confisus de p̄ma sua diligētia nullam aliam fecit utrū sufficiat sibi illa p̄ma ad ℏ q nō dicatur huiusmodi appellacō deserta dicebant omnes me solo excepto q sic· nam ex quo ius huiusmodi appellacōi defert et terminū statuit· ut ñ· q· vi· ℭ· biduū· de ap· cū sit· statim potuit prosequi· de ap· oblate et c· ex insinuacōe· ō confir· uti· vel inuti· bone· immo posset commissionez ante dationem apostolor sup dicta appellatione impetrate· hoc est verū· de appellationibz a diffinitia· Secus si ab interlocutorijs ut in noua constitucōe domini greg· xi· Preterea si debitor soluat ante terminuz videtur liberatus melius est igitur preuenire q̄ puenire· cum igitur iste puemens terminū fecerit diligentiam suā merito a negligentia que desertionē inducit debet excusari· michi vero salua correctione videbatur contrarium r moueor ac presuppono q apostoli sint pars appellationis· ut in· c· cordi· et in· c· ab eo· de appli· vi· in tantū q si petiti debite nō fuerunt· reputabitur nō appellans· ut in dicto· c· ab eo· et clemē· quātus· e· ti· Modo aut fuerūt apostoli petiti per verum appellantem· aut non· in primo casu si fuerūt petiti et terminus ad dandum r recipiendu apostolos per iudicem prefixus· ante dationem eorundem michil potuit vel debuit fieri per partem vel p iudicem cuius officium pendente termino conquiescat· de ap· significante· In secūdo casu nō fuerūt petiti non reputabitur adhuc appellans ergo super eo quod nō erat adhuc i rerum natura michil poterat fieri vel impetrari· de despon· impub· ad dissoluendum· cū allegatis ibi· Preterea iudex habz potestatez a lege abbreuiandi terminū iuris ex causa datum ad prosequenduz· ut in· c· cum sit· et· c· oblate· de ap· quod quidē beneficium legis pars sibi auferre nō potuit· de reg· iur· in dultum· cū similibz· qō sibi in p̄missio casu auferretur cum sui termini prefixio mlr oparetur que tantū ratificaret siue operaretur execucōnem· ut in predictis iuribz· ergo r c· frustra enī termius ad psequēdū daretur· si iam esset psecutus r psecutio p̄dicta valeret que facta est cum non potuit nec debuit et quando potuit r debuit eam non fecit pro nulla reputari debebit· de app· c· dilectis· ℭ· preterea· nullum enim r mutile eq̄parantur in iure· de transla· inter coīpa· lia· Cum igitur intra terminū statutū ab homine quē preuenire nō potuit· ut· in· c· oblate· nullam diligentiam de prosequēdo suam appellacōnem fecerit· fecit ergo suam appellationem desertam ac firma et rata manfit iudicis sententia· ut in dictis iuribz· cum sit· sepe· oblate· reprehensibilis· et· c· personas· de ap· non excusat eum sua diligentia· que ut supra probatum est· fuit nulla· ergo mlr racōnabiliter poterat ex hoc agi· sed quod racōnabiliter actū erat prudēter r racōnabiliter et iuste debebat reuocari r emēdari et sic denuo debuisse diligentiam suā infra terminū sibi ab homine prefixum alium auditorem impetrando fecisse· de accu· qualiter· i· de elec· nosti· quod potuit noluit et qō voluit adimplere nequiuit· de offi· de leg· cum super.

ℭ De ſcriptis r commissionibus.

ℭ Si commissione impetra- ccclxi·
ta petatur q̄ p̄cedatur in causa ꝓphana

ſummarie ꝛ de plano ac ſme ſtrepitu et figura iudicij et licet p̄dicta verba nō ſint cancellata nec aliquid eorundē et signetur tantū audiat talis ꝛ iuſticiam faciat. auditor vigore huiusmodi commissionis non potest procedere ſummarie ꝛc. put petebatur quia hoc nō videtur commissum. immo neglectum quia ſi ꝑpa voluiſſ id exp̄ſſiſſet. de rei. ad audientiam. Preterea requiritur ad ſummarium p̄cessum per quem tollūtur aliqua ſubſtātialia iuris. q̄ id expreſſe committatur caſibz in iure dumtaxat exceptis in quibz lex dat potestatem ꝛ ordinem ſic p̄cedēdi. ut in. c. diſpendioſam. de iudic. in cle. q̄ enim requiratur expreſſio. et ſpecialis omiſſio ac mādatū pape ad procedēdum ſummarie eſt textus clarus. in clem. ſepe. de verbo. ſig. in primis. ibi committimus et procedi mandamus ꝛc. verum tamē ſi ſignatura habet audiat talis et procedat ſummarie ꝛc. bene auditor vigore huiusmodi ſignature poſſet procedere ſm formam cle. antedicte. q̄ tūc ſub illo verbo ꝛc. bene veniēt omnia alia in commiſſione non cancellata. videlz de plano ſme ſtrepitu ꝛ figura iudicij que tamē ſunt diuerſa et vnum ſme alio ſepe ponitur ꝛ cōmittitur pro ut no. Jo. an. in dicta clem. ſepe. de verbo. ſig. ſup̄ vbo. figura ꝛc.

De iure eiusdē. de p̄bacōibz de iniurijs et de damno dato. Rica. cccclxij.

Fuit dubitatum utrū damna petita et ſpecificata in libello ꝛ articulis poſſent p̄bari per iuramentū. ad hoc fuit reſponſum et ſic determinatur diſtinguendo. aut p̄cipaliter agitur ſuper dāmis ante litis contestacōem illatis aut non. ſed incidēter ꝛ accеſſorie petūtur. In p̄mo caſu ſubdiſtinguitur aut p̄dicta damna fūt illata per dolum ꝛ violentiam. et tūc probato dolo vel violentia per teſtes ſufficit p̄bare res ablatas violenter vel dolose per iuramentum taxatione iudicis p̄miſſa ut in canone. in p̄miſ. ij. q. i. quod metus cā. ſuper eo. C. vnde vi. ſi quando. de iniu. olim. et ibi per ber. ſi aūt nullus dolus vel violentia in damno dato pretenditur. ſz prouenit ex aliquo caſu accidētaliter et ex intereſſe aliūde prouenīte tūc illud eſt probandum per teſtes. ut no. glo. notabilis in. c. dilecti. de foro cōpe. et eſt ultima glo. que alle. inſti. de verbo. obli. §. nō ſolum. et facit bene. c. cū olim. ō off. dele. videlicet ad primū principale dictū videlicet quando damna p̄cipaliter petūtur q̄ tunc ſint probanda per teſtes. de q̄ etiam aliqualiter per Inno. in. c. cū dilectus. ſuper verbo. alijs. et ij. q. ij. c. ſi. per Jo. et archi. et ſubdit glo. ubi ſupra. utile foꝛe certam ſūmam adicere. quia difficile eſt probare intereſſe. ff. ō preto. ſti. l. ul. et ideo dat glo. conſilium. q̄ iudex cuius eſt cuncta rimari debet per ſubtilitatem ſuam intereſſe exquirere ſiue inquirere. C. de ſen. que pro eo q̄ interest p̄fe. l. vna. de fide inſtru. cum Jo. Si vero poſt litez conteſtatam ſunt data damna ſiue illata incidēter ſeu etiā accеſſorie ad p̄cipalē cauſam petantur ex officio iudicis tunc ſufficit illa probare per iuramentuz probato facto ſiue cauſa ex qua dānuz inſurgit. ſicut dicimus ꝛ diſtinguimus ō expenſis ante litem conteſtatam. vel p̄ legitime factis. de dolo ꝛ contu. finem. de reſti. ſpo. grauis. de ap. ſepe. per. Inno. c. de intereſſe vero probādo vide pleniſſime per eum. in. c. ſacro. de ſen. excom.

De arbi. de dila. et de teſtibz. cccclxiij.

Fuit dubitatum utrū curſus illorū duorum menſium ſiue trium datoꝛ in remiſſione facta alicui iudici p̄ teſtibz producendis ꝛ recipiēdis. de quibz in. c. licet. de proba. et. c. p̄ſentium. li. vi. de teſti. impediatur per compromiſſum factū per ptes ita q̄ ſi p̄ compromiſſum medio tempore non fuerit terminatuz negocium utrum iudices antedicti ſeu iudex poſt lapſa tempora ſupradicta poſſint p̄cedere ad ulteriora ꝛ teſtes recipere in quo dñi erāt varij. Aliqui dicebāt q̄ nō q̄ꝫ tempus videt apposituꝫ decisionem ꝛ nō iuri dictōm g̃ videt q̄ nō ſit p̄rogabile. ar. notato ꝙ. i. c. de cauſis. de of. dele. q̄. c. videt facē p̄ vera

opinione videlz qp ꝺsensu ptiū p dictū tē-
pus possit ꝓgari qꝺ credere ē verum de
ꝺsensu iudicis q̄ in hmōi ꝓgacōe tpis
est nccīius ꝑm Inno. et hosti. ibidē. ac ꝑ
in casu nr̄o nō ponitur ꝺsensū iudicis mu-
uemsse g̈ rc̄. Preterea ꝓ hac ptē ꝺtraria
videlz affirmatiua allegabat clē. q̄dm. de
ap. et aut. si tñ. C. de tēp. ap. in quibz appa
ret qp ꝓ ꝺpromissum vel alias de consensu
ptiū expsse impeditur cursus fataliū tē-
por̄ dator̄ a iure vel ab hoie ad ꝓsecucōz
appellacōis. hic etiā videt ꝛpposito qp ꝓ cō-
promissum hic factū de iuī consensu ptiū
impediatur cursus deōr̄ trū mensiū assi
gnator̄ ad recipiēdū testes. qꝺ crederez
verū si remissio essz ꝺūis si vero nō essz cō-
munis ꝑ vnus ptis dūtaxat credere illā
ptē ꝓ hmōi ꝓmissionē a ꝓducēde te
stiū hmōi nō excusari. ar. no. in dcā cle. ꝓ
pau. de termio. x. dierū dato ad appellā
dū cuius cursū ꝺpromissuz seu ꝺūis ꝺsen
sus ptiū nō impedit. racō qꝛ illō tpus dat
tm̄ vm ptī ad suspēdēdū sm̄iam vel g̈uam
mis effectm̄ ꝑ tps ꝓsecucōis appellois utri
qꝛ ptī. ideo ꝺūis ꝺsensus ptiū facit cursū
eius tꝛmire ꝑm eū. fuit ꝺclusū ꝑm omes
dños attēto qp legitīe impedito tpa iuris
vel hois nō currūt. de p̄sēp. c. i. et. c. illō. de
ꝺces. plē. qꝛ diuersitatē de cc. si electō. li.
vi. de app. sicut in fi. in cle. qp p dcm ꝺpro-
missuz impediebatur cursus deōr̄ trium
mensiū. et hic fuit obtentū. et pnūciatū.

De appellacōibz. ccclxiiij.

Fuit dubitatū utrū si appellet̄ a sm̄ia
diffmitia q̄ ipso iure ē nulla et deserat ap-
pellacō possit et debeat pnūciari sup hmōi
appellacōis deserōne et videbat aliq̄bz
dñis qp nō qꝛ sicut nō tenebatur a sm̄ia q̄
ē nulla appellare. ut de re iudi. c. i. ita nec
tenebatur ꝓsequi. frustra enī ꝓsequet̄ur
cū nullū effectū oparetur. de of. dele. cū cō
tigat. de ap. q̄ frōte. ad ꝛ̄ndetur qp ꝑdi-
cta appellacō tres effectus opari poterat
ꝑmo cām ad curiā devoluebat nedū ap-
pellacōis ꝑ totius negocij principalis ma
xime si delatū erat p iudicē. ut ponebatur
in fcō. de ap. sepe. Q. saluis. et. e. ti. c. cor̄di.
li. vi. hñ sqꝛ. et. c. cū appellacōibz. e. ti. et
li. Scōo p eū ps appellata ad curiā cita-
batur ꝓsertū si termius a iudice vel ab ap
pellāte erat ꝓfixus. ut in dictis uribz. ses
pe. et. c. cor̄di. et. c. reprehensibilis. v. si aūt.
Tertiō qꝛ ivm p dcē appellois poterat
appellās ꝓseq̄ nullitatē sue a q̄ appella-
ut iuxē no. p Inno. i. c. dilecto. de ap. qꝺ fa
cere nō poterat si erat deserta. sicqz multum
expediebat ut ps maior dñor̄ dicebat p
nūciare sup deserōne hmōi appellacōis
qꝺ fem ēp me q̄ habui cām et ꝓdictū du-
biū posui in scriptis. vide Jo. an. et pau. in
cle. si appellacōez. de ap. i pnc̄. et ul. glo.

De ꝛ̄ptis. ꝛ̄ptica. ccclxv.

Si cōmittatur cā duobz auditoribz et
vnus alteri deferēdo cām remittat. ille
dñs cui deferebatur remittēdo ex aliquo
motiuo eandē cām auditori sibi deferēti
remittat. et ille ulterius i cā ꝓceedat fuit
dubitatū utrū valeat eius ꝓcessus et vi-
debatur ꝑma facie qp nō. qꝛ hic p delacōez
iudex ꝓdit iurisdictōem. ut i. c. cū appel-
lacōibz. de ap. li. vi. hic et ꝓ relacōnē siue r̄-
missionē. ō ap. intimasti. de of. le. licz fuit
determiatū ꝓ omes dños cōtrarū. tū qꝛ
auditores sacri palacij hñt iurisdcōnem
habitu et cēsentur q̄i ordiarij. ita qp ꝺmis-
siones q̄ eis fiūt nō fiūt n̄ distributōnes
hinc ē qp caplm. ipso iure. de ꝛ̄ptis. li. vi. nō
hz locū in auditore i curia mpetrato et da-
to et ideo vnus ꝑt deferre alteri. ar. de ꝑ-
mo ex nōtis i cle. auditori. de ꝛ̄p. et in spe-
ti. de auditōe. Q. i. fac ꝓ scōo videlz qp vn⁹
alteri deferre ꝑt. maxie si ē ꝺcertacō quis
eor̄ sit iudex i illa cā. c. pastoralis. de ꝛ̄p.
cū ibi nōtis. tū qꝛ licz ꝛ̄ptū sit surrepticiū
tñ p illō datur iurisdictō. nec ē nullus. ꝑ
ope exceptōis ānullādū. ō ꝛ̄ptē. c. ceterū.
et. c. ad audiētiā. cū ibi no. tū qꝛ i illa re-
missione ꝑmo fcā. p ꝑmū auditorē intel-
ligebatur siue intelligi debebat si ille cui
cā remittebatur iurisdcōnē vigore ꝺmis-
sionis sibi pntare habebat. ꝑ qꝛ videbat
put etiā verū erat i facto ꝑmū auditorē
remittentē latiorem cōmissionē hre quā
ipe habebat. Ideirco eādez causam et ptē
ad ipsum remittebat put debebat quia
ꝑmus iurisdictōnem quā habebat a se
abdicare et in alium transfundere sine li-
centia superioris nō poterat. ar. c. postoralis.

de offi. dele. et. c. sup qõnũ. ¶. intẽcõis. de resti. spo. audita. nec obstant iura in ctra riũ allegata. videlz. c. cũ appellacõibz. et in tũ masti. et. c. lez. q̃ p̃cedũt qñ cã trãsfertur p delacõnẽ relacõem ꝛ remissionẽ ad examẽ supioris. puta p̃cipis tunc eni de tali cã deferẽs remittens seu referẽs nullatenus se de cetero intromittere p̃t. misi p p̃cipem cã eadẽ sibi remittatur ut i dicto. c. cũ appll̃ombz. in fi. et si poterit per p̃cipẽ cã differẽti ꝛ remittenti q̃ ex toto deberat esse index remitti ut ibi multo fortius p auditorem q̃ forte nullã vel nõ ita latã in cã ptãtẽ habebat poterat ꝛ debebat causa remitti primo auditori sibi pari et nõ supiori q̃ p suã remissionẽ non deberat esse index. imo a se iurisdcõnẽ quã habebat abdicare nõ poterat remittendo alteri auditori. ſ bñ remittendo ad cancellariã alias cã cellariũ dñi p̃pe. qđ est remittere ad curiã siue cõsistoriũ ipius p̃cipis. tũc eni etiã si iurisdcõem habuiſſ. ista totaliter in ptãtem supioris trãsfusa fuiſſ p iura supius allegata. et vide no. p Jo. an. in nouel. in. c. ut debitus. de appel.

¶ De appellacombz. cccdxvi.

¶ Ex hoc insurrexit aliud dubiũ videlz utrũ ad iudicẽ in ptibz a quo iudicialr a quibus dã grauamibz ad sedẽ aplicaz fuerit appellatũ ꝛ appellacõi delatũ ac terminus ad p̃seqñdũ hmõi appellacõz p̃fixus ambe ptes re integra. ſ est anteqũ fiat hmõi appll̃o supiori p̃tata ꝛ p ipm recepta possint ad pdcm iudicem a quo sic erat appellatũ ꝛ delatũ redire ꝛ in p̃cipali negocio p̃cedẽ ad ulteriora. aliq̃ dñi dicebãt q̃ sic. p. c. interpolita. ¶. ille demq. de ap. ubi vidt textus totũ dus de appellãte q̃ possit renũciare appellacõi siue expsse ꝛ redire ad p̃orem iudicẽ saluo iure expensarũ reficiẽdarum parti appellate q̃ tũc locũ nõ hz si de ipius cõsensu ꝛ volũtate hmõi hẽatur reditus siue regressus. p q̃ facit optime textus in. c. q̃ius. de elec. li. vi. et fac. cle. q̃ius rigor. de ap. et in antiq̃s. e. psonas. cũ sit. c. sepe. ꝛ rep hensibilis. in q̃bz apparet q̃ p̃ter tacitaz renũciacõez appellãtis nõ petẽtis apl̃os debito tpe. nec in termio p̃seqñtis appelacõnẽ ptes redeũt ad p̃orẽ iudicez ꝛ ad ipius examẽ multo fortius p̃ter renũciacõnẽ expsam. nã cuilibz licitũ ẽ renũciare iuri suo. de regla. ad aplicã. p hac eã ptes faciũt ꝛ pñt induci oia argumta ꝛ rõnes inducte p Jo. mo. i. c. cũ appll̃ombz. de ap. li. vi. ubi q̃rit et disputat de iudice appellacõis deferẽte an possit re integra hmõi delacõnẽ reuocare et in cã ulterius p̃cedẽ ꝛ tenet q̃ sic p multas rõnes q̃s dñs Jo. an. reprobat in duobz locis atq̃ ibidẽ in nouel. remittit dicẽs tãc redũ tenuisse ctra Jo. mo. émittit eni p̃mo ad no. p eũ. in. c. ostitutis. ij. de ap. sup v. cfirmauit. et in. c. memimus. de accu. sup v. deferre. quẽ secuti maior pars dñoꝝ. in p̃dicto dubio tenuerũt ꝛ cluserũt ctrariũ. p. c. cũ appll̃ombz friuolis. ubi apparet expsse q̃ p delacõnẽ iudicis trãsfunditur tota iurisdictõ in supiorẽ in tãtum q̃ de illa cã amodo se intromittẽ nõ p̃t. etiã de cõsensu et volũtate ptiũ nõ p supiorẽ sibi émittat. q̃ remissio cẽsetur noua cmissio. et iv im illius nouet nõ antiq̃ cmissionis p̃cedẽ p̃t. cõsensus eni ptiũ quo ad hꝰ ml opat. q̃ pactũ puatoꝝ tẽ. de fo. cpe. si diligẽti. ff. de iur. o. iuõ. l. si quemt. nec obstãt iura i ctrariũ allegata q̃ loquũtur qñ iudex a q̃ appellat nõ detulit. et sic émãsit iudex tũc eni tacite vel expsse appll̃om renũciare possent et ad illũ redire. p hac pte facit duo iura antiq̃. videlz. c. sollicitudinẽ. et. c. dilcis. de ap. in q̃bz dr q̃ p appellacõnẽ legitimã nedũ negociũ p̃cipale ſ omia accessoria a sũt ad sedẽ aplicã delata. et ideo cassante oia post hmõi appll̃oz p iudicẽ a q̃ attẽptata ꝛ facta. facit. c. dilecti. e. ti. p̃matũ opinio posset p̃cedẽ. et locuz hre in ordinario vel tali iudice q̃ p̃t adiri p simplicẽ q̃relaz ad quẽ ptes p̃nt redire nõ obstante delacõne. ar. c. i. de fo. cpe. et de ap. romañ. li. vi.

¶ De appellacombz. cccdxvij.

¶ Cũ iura clamẽt q̃ dtumax regl̃iter nõ audiẽ appellãs. ut. ij. q. vi. ¶. sut quoꝝ. xxiij. q. ij. de illicita. ¶. de iuõ. p̃ terãdũ. ¶. quoꝝ ap. nõ reci. l. i. fuit dubitatuz utrũ citatus p edictũ iuẽ formã cle. i. de iudi. et nõ cparẽs possit a diffinitiua sentẽtia

infra .x. dies a tpe noticie ꝺputãdos appellare. et videbatur ꝓmo q nõ. ꝙa talis citatio artat pinde citatuz ac si psonalr apphensus fuisset. ꝛ si psonalr ꝙs muetus citatur et nõ ꝺparet verus ꝺtumax reputatur et ideo ei appellare non licuit. g ꝛc. ꝓout expsse deducit Spe. ti. ō ꝺtu. ℭ. i. ỽ. et nõ. que allegat Jo. an. in cle. vnica. de to. et ꝺtu. ubi plenissime de hac materia. faciũt etiã nõta p Jo. an. ī cle. cãm electoris. ℭ. pnl. im ul. glo. de elec. ubi remittit ad nõta p ꝺpost. in cle. i. de elc. Fuit breuiter dcm̃ p oẽs dños ꝛ determiatũ ꝺtrariũ nã lz p dcã citacõ fcã p edictũ iuxt fori. mã cle. pdcm̃ pinde artat ꝛc. et possit p ceꝺi i ptis absentia q ad diffmitiuã. tñ illa. ẽ quedã fictõ iuris q facit tles hre. p psonaliter citatis. et msurgit h fictõ ex q̃daz iuris pſũpcõe q p ſumit talẽ fic p edictũ citatũ habuisse noticiã hmõi citacõis et q citatio hmõi ad ipm puenerit. qõ tñ potuit nõ esse ut puta qꝛ fuit ultra mare et sic impossibile foret ipm scuisse se citatũ vel si scuit forte legitime impeditus in uemẽdo aut mittẽdo fuit ꝛ sic nõ ꝺtẽp fit. de sen. ex. venerabilibz. ℭ. itẽ q̃. li. vi. sicq ꝺtra hmõi pſũpcõz cũ nõ sit iuris et de iure bñ admittẽtur ꝓbacõ ī ꝺtrariũ ꝺm guil. et gen̄e. in dcã cle. maxie si hret probationes m ꝺtinẽti paratas. ar. q ma. ac. poss. .c. fi. de resti. spo. lras. g. quẽadmodũ ꝺdicimus pdcam̃ citacõnẽ sup iuris fictõne et pſũptõe fundatã. potius igitur hemus ꝺicẽ ꝺtumaciã ex ea msurgẽte fictã q̃ vera. fictẽ igitur ꝺtumax auditur appellans. de sen. ex. venerabilibz. li. vi. et no. ī dictis iuribz p dcos doctores g ꝛc. ꝓter ea graue esset ꝛ iniquũ taler tm̃ pudiciuz fieri pti sic ficte citare si ei auferretur defensio q ẽ appellacõis remediũ qõ non ẽ deneg̃andũ etiã diabolo si esset in iudicio. de excep. cum inter. de ap. cũ spẽali. satis eni ẽ absentẽ ipm in processu ꝛ diffmicõne cãe punīri quẽadmodũ ꝺicim9 ꝛ huam9 in citato ad domũ. et i loco bñficij de quo agitur in eccia cathedrali q si nõ ꝺpareat i cã bñficiali auditur appellãs. ut i dcã cle. cãm electoris no. p Jo. an. multo fortius citatus p edictuz in locis publicis plus distãtibz ꝛ remotis. et sic p hãc ꝓte fuit determiatũ taliter citatuz posse appellare n expsse possit ꝺstare de ipius scientia ꝛ dtẽptu q̃ solus facit q nõ auditur appellans ꝓm Jo. an. in dcã cle. vnica. si añ. imo ꝓm obbuãtiã rote etiã si esset vere ꝺtumax audiretur appellãs a diffmitia infra .x. dies ꝺputãdos a tpe placõis snie ꝙ nõ scietie

¶ de appellacõibz. ccclxviij.

¶ Si a diffmitia snia ꝺtinẽte diusa capta p vnã ptẽ ꝺtra quã lata ẽ appelletur ꝛ nõ p aliã fuit dubitatũ utrũ auditor datus in cã appellacõis possit ad instãtiã partis appellate ꝓnũciaꝺ sup omissis ī dcã snia et illã supplere in ꝓte illiq addẽ. ꝛ videbatur aliqbz q nõ. qꝛ ps appellata nõ appellãdo a snia viꝺr acquieuisse snie ꝛ eam ex toto tacite approbasse. g mil nouũ mõ ꝓt ꝓtẽ misi simplr ꝺfirmacõz illius. de re iuꝺ. qõ ad ꝺsultacõem. de testi. significauerũt. de ap. ꝺcertacõm. li. vi. et p h viꝺr textus. de testa. raynũcius ꝛ raynaldus. in q̃bz p utrãq ꝓtẽ fuit appellatũ. et ita index cãe appellacõis ibi supleuit addidit ꝛ sb tranxit ꝓme snie qõ alias nõ potuisset. ut viꝺ. qꝛ iudici nõ licz supplere de fcõ. ꝙ de iure ut .C. q dcit. aduo. p totũ. facit optie. l. eos. .C. de ap. et ꝺ of. dcl. cũ ꝺtigat. et no. ī. c. ut debitus. de ap. qꝛ index appllõis dũ taxat ꝓt ꝛ dz ꝓnũciare snĩam iustã vel iniustã ꝛ ml aliud g ꝛc. Fuit per oẽs dños determiatũ ꝺtrariũ. nã ex quo fuit pvnaz ꝓtẽ appellatũ a tota snia q appellacõ ipius effm̃ suspẽdit. ff. ad turpil. l. i. et ꝺ iure cõmuni. vemẽtes. et hic petitur p appellãtẽ totaliter confirmari. ita ps adusa ꝓt eã ꝓtẽ cõfirmari ꝛ suppleri oia q forte ī ꝓma instãtia nõ fuerũt adeo plene ꝓbata hic ī scda g qꝛ ꝓmo iudici nõ plene ꝺstat hic scꝺo. i deꝺco sup illo articlo omisso index appellacõis poterat ꝓnũciaẽ. de fi. instru. cũ Jo. de tẽp. ap. l. p hãc. ꝓterea si index ꝓt eã in ꝓte confirmaẽ ita ꝛ illi addẽ ꝛ supplẽ. ut in dcis. c. raynũcius ꝛ rainaldus. Itẽ index appellõis succedit iudici ꝓmo ita q oia q ꝓm9 index facẽ potuit á debuit ꝛ ipe ꝓt et dz. ar. utriũ pdcoꝝ. cũ Jo. raynũcius ꝛ rainaldus. cũ igitur ꝓmus index deberet sup articlo omisso ꝓnũciasse nõ ꝓnũciauit. g index appllõis facit id supplẽdo negligẽtiã ꝓmi. ꝓtea sepe ꝺsequitur q̃s ex psona alterius qõ ex psona sua ꝺseq nõ potuit.

ut in.l.pretende.C.de temp.resti.in integ. de cess.ptē.aūctate martim.li.vi.ex appel lacōe igitur ptis aduerse ps appellata ħ cōsequitur qđ alias nō posſ. quā quidē appellacōnem ita bñ potest psequi sicut appellās seruata distinctōe.c.oblate.et .c.ex insinuacōe.de ap.de offi.uti.uel inuti.bone.pterea ubi astat iudici ex dēis testiū vel instrumētis pductis corā eo de aliquo facto.ibi tūc potest supplere de facto.qz notū est sibi ut iudici ħm Inno.in .c.i.ō postu.pla.sup.ȳ.requisitus.et alle.c.i.de corp.vicia.et.l.ul.ff.de ap.et instr. de acti.C.sancimus.et.ff.de edi.edic.l.bo ne.C.alīs.at in casu nostro astitit astare poterit ex actis actitatis cause tā pmo qđ secō iudici fore pnūciādū sup articlo omisso.g sup illo debz pnūciare.de resti.spo.cū ad sedē.de re iud.cū bertoldus. nō obstant rōnes in contrariū allegate. videlz qz ps appellata nō appellando a sentētia viđ illi sue acquieuisse. verū est si pars aduersa acquieuisſ et eius effectū nō suspendisſ. ħ qz appellauit ex eius appellatione pars aduersa appellata aseqtur ħ pūlegiū ut.s.dictū ē. nec obstāt.c.rapnūcius.et rapnaldus.ubi viđ ad ħ qz ūdex appellōis possit addē. et supplere sententiā pmi iudicis requritur qz sit appellatū a sua p utrāq; ptē qz ibi sic attingebat de facto.ut in.c.h duobz.de ap. lz necrium nō fuisſ ħm oēs dnos. Ad id qđ iudex nō pt supplere de fcō rnsū est. qz id verū ē misi factū ei sit notū ut iudici et qz ita factuz fuit in casu nro.g tc. Sicqz ego qui habui causam hmōi appellōis de consilio oim dnoz meoz supplevi sniam pmi dni mei auditoris i duobz articulis p eū omissis et pbatis clare coram eo.

¶ De appellacombz. Rica. cccclxix.

¶ Si appelletur a diffinitiua sentētia in absentia iudicis et ad domū suā in q̄ habitare asueuit et corā notario cause dubitabatur utrū hmōi appellō valeret. psertiz ut psupponebatur in fcō. qn̄ bñ sciebatur p appellātē ubi erat auditor in loco tn a suo domicilio distāte p duas dietas et sic ut videbatur debebat appellans misse et apl̄os ȳ. xxx. dies petiuisset qz illos non petiit nec pdcām appellacōz pdcō audi tori qn̄ potuit intimauit videbat appellōm renūciasse p.c.cordi. et.c.ab eo.de ap.li. vi.iūcta.cle.q̄uis.e.t. fuit adclusū et determiatū contrariū. nā lz ura velit qz corā iudice sit appellādū ut ei debitus honor deferatur.ut in.c.ut debitus.de ap.ñ.q.vi.C.biduū.et ibi p Jo.et ō ap.c.suggestū.p hostiē.tn ħ ē intelligēdū si hñi possit eius copia et in pblico nō i ortis vel villa sburbana.ut i dcō.C.biduū. vel n̄ iustus metus appellātē excuset.ut i.c.fi.de ap.i hjs enī valz appellō interposita i absentia iudicis fcā cū ptestacōe de metu vel eius absentia ut dēis uribz.et no.p Jo.an.et archi. in.c.appellō.de ap.li.vi.sup ȳ.iudici. At hic nedū fuit in ortu iudex ħ ultra duas dietas i alia dioc.a loco q̄ iudicauit ubi eū q̄rere non debuit nec tenebat.ut in.c. statutū.C.i nullo.ō ħ p.li.vi.ex ħ etiā infertur qz nō tenebatur ibidē ipm q̄rere. p aplis dādis q̄ sūt petēdi tpe et loco debruis.at hic videlz locus domicilij fuit debruus ubi appellauit infra tps debitū et apl̄o instāter petijt.g appellōm nō renūciauit qz iuribz ħ suadētibz satisfecit. preterea vn̄ de dnis dixit qz nō esſ multū nocēria apl̄orū peticō qn̄ appellat a diffinitiua q̄ui dex nō posſ dare alios apl̄os q̄ reuerētiales qz ms defert appellacombz hmōi et si nō deferret puniretur.ut le.et no.in.c.ō pone. de ap.supflue enī impetrat qđ a iure debi cedit.C.de thesauris.l.vnica. preterea si .c.cordi. recte inspiciatur. ibi de aplis petēdis p appellātē a diffinitiua nl dispone. imo de hjs q̄ antiq̄tas statuit i appellacombz a diffinitiuis sentētijs interpositis nl immutat. ħ i antiqs nl de ħ dispone.g tc. pbatur ħ etiā i.c.sepe.ō ap.ȳ.saluis. tn dni nō stabāt hinc rōm. qz apli sūt ps. imo de sba appellacōis lz archi. videatur innuere contrariū.in.c.ab eo.de ap. qđ q̄dē .c.et.c.ut sup.et.c.cordi.et oia ura loquntia de aplis petēdis vel dandis loquūtur gnāliter siue in iudicō siue ex appelletur.g gnāliter sūt intelligēda.ñ.q.v.cōsuluisti. .xix.di.si rōnor.de ma.et obe.solite.ō in.lepro.qn̄. preterea si apostoli p appellātem a diffinitiua nō deberent peti.ad q̄d disputarent doctores in.c.ab eo.et in cle. quāuis. superius alle.utruz illi.xxx.dies dati ad petendum apl̄os currerēt a die

prolationis sententie siue appellationis
interpositę frustra eni tūc circa hoc insta-
rent rectores. ¶. hīs quoq; .m. c. cordi. et
ybo. saluus. et .m. c. sepe. nō obstāt. qz aliꝰ
est modus appellādi a diffinitiua. puta si-
ne cā sme scriptis et psequēdi et pcē nō p
seqntez puniēdi. q3 in appellacōibz inter-
positis añ sniaz. et millis pdcā iura volue
rūt aliq̄d immutare. ſ q̄ ad aplos dacōz
et pticōz q̄ sūt ps appellacōis z de eius sb
stātia nīl immutatū ē. imo statutū z ordia-
tum qz p quēcūq; appellātē infra. xxx. die-
es loco z tpe ꝯruis et cū debita instantia
apli petāt. alias pdcūs appellās appella
cōi siue viōz renūciasse. imo reputabit nō
appellās. ut i cle. ¶uis. et. c. cordi. ħ ec per
antiq̄s canones expsse pbat. ut .ij. q. vj. si
q̄s iudicē. v. post dacōz vero. et. c. sniaz. et
. c. post appellacōz. ¶. sūt quoz. v. iudicibz
aūt. ita qz siue inter appellacōez recipiat
siue nō sp aplos tradere teneat. put le. et
nō. in. c. cordi. et. c. ut sup. de ap. li. vj.

¶ De ferijs. et de citacōibz. ccclxx.

¶ Si cōmittatur cā tpe feriarū ob necessi
tatē hoim introductarū cū ptāte citādi p
edictū in curia et ex. fuit dubitatū vtrum
diebz hīs poterit decerni hmōi citacō et
exeq̄ in valuis maioris eccie vbi tūc de-
gebat curia. de primo videlicz de citacōe de-
cernēda licz fuerit et sit magna altricacō
rectorū. in. c. fi. de fer. et ibi p Inno. et Jo.
an. in nouel. plene. tñ dclusio hec ē moder
noz rectoz. qz licz citacō fcā die nō feria
ta ad diē feriatā nō valz. tñ citacō decreta
die feriata ad nō feriatā bñ tenz z valz. qz
nō ē actus iudicialis. ſ pōt fieri ex iudicū
et in domoz sme q̄cūq; iudiciali strepitu et
vocacōe ptis. id circo cessat rō. c. i. et ul. de
fer. cessante igitur cā cessabit effectus de
ap. cū cessante. cū fi. lz Jo. et archi. i. c. placi
ta. xv. q. iij. ubi de hac materia dicāt. qz de
cretū de citādo nō pōt fieri die feriata. ut. C.
de ferijs. l. fi. ſ execucō bñ. p q̄z dcō faci-
unt no. in fili p Jo. mo. de fo. cō pe. c. roma-
na. ¶. cōtrahentes. li. vj. q̄z rectoz dcā in-
telligē q̄n decretū de citādo debz fieri z fit cū
cāe ꝯgmcōe z iudice p tribūali sedente. tūc
enī actus siue strepitus iudicialis nō pōt
fieri die feriata ſ sme cāe ꝯgmcō et extra
iudicium bene potest quocunq; tempore
de q̄ ecia in spe. ti. de citacōe. ¶. i. v. Item excī-
pit de fo. ope. c. i. in. cle. sup. v. festiuis. per
Jo. an. De execucōe vero citacōis nō ē du
bū siue ipsona siue ad domū q̄n fieri pos-
sit die feriata. qz ē factiz nō fit p iudicem
nec cū cāe cognicōe. ſ p nuciū vel līas. de
ap. cū pati. et de of. del. prudentiā. et. c. cū dā
gat. et ibi p Ber. q tñ execucō pdcē citā-
cōis p edictū cū debeat legi exeq̄z publi-
cari in audientia tradcārū līarū aplicarū q̄
nō ē tpe feriarū. id circo omēs dñi me so
lo excepto dicebāt z decludebāt qz execu
tio fcā in valuis maioris eccie siue cathe-
dralis i anagnia nō tenuit nec valuit nec
eē sic citatū ostituit dominū acem qz propter ei?
dominacā excōicari potuerit. motiuū eoruz
fuit. qz hmōi citacō p edictū ē exorbitās
a iure communi. ideo stricte tenēda in suis ter
minis z formis. de re. iur. q a iure. li. vj. at
forma z modus citādi p edictū ē traditꝰ
et septus i iure. puta qz debeat fieri i audi
entia tradcārū līarū aplicarū z nīlominus
in palacō aplico z valuis maioris eccie il
lius loci. ut i cle. i. de iudi. q̄z si aliq̄d defici
at totū ruit. i. q. i. detrahe. de cle. nō bap. ve
mes. cū si. g tē. ꝓterea rōes q̄re hmōi cita
cōes p edictū smt i pdcā audientia līarum
exeq̄nd z publicāde sūt. qz plumē quēli-
bz hre procuratorē p quē poterit ad notitiā
citati puenire hmōi citacō. q̄ q̄de procura-
tores tpe feriarū possunt z hōnt licētiā eūdi
et vagādi q̄cūq; voluerit g tē. essi eni val
de gue quē sic hīrentia cē z reputari. ut ex
cōmūicari possit q̄ verisilr se citatū ignō-
rat. excōicari eni nemo debz nisi psonaliter
monitus z citatus. ut no. Inno. in. c. fi. de
eo q̄ mit. in pos. cā rei suan. Michi tñ sal-
ua correctōe dñorū meorū pdcōz melius
sentientiū videbatur z tutiū. rō mea fuit.
nam attenta forma indictōis feriarū omīs
actus q̄ tpe feriato potuit et fieri debuit p
auditorē sacri palacij in audientia tradi
tarū ille potuit z debuit fieri i valuis ma
ioris eccie q̄ eccia succedit loco pdcē audi
entie ut patz p formā. ath actus citacōis
execucōis potuit fieri z debuit i valuis ma
ioris eccie succedētis loco audiētie. surro-
gatū eni in loco alterius eodē iure cēseri
debz. ut lite. pen. eccleha sancte marie. cum

si. Preterea ꝑ ut ponebatur in facto ꝓ-
dcā ec̄ citacō fuit executa in valuis pala-
cij cārū in ptibz in duob⁹ locis. g nō ē ve-
sile q ad eius noticiā nō potuit puenire. x
vj. q. j. qđ dicitur. de post. pla. c. i. Fac optīe
cle. cāz. de elec. et hāc cōclusiōez credere ve-
ram videliz illū legitīe citatū reputari et
ītūacē ita q i eius absentia possz ꝓcedi in
cā. ut sic liez sit ꝑsup tue ītūa x puiatur in
ꝓcessu nō tn q possit excōicari qm̄ debz ꝑ
cedē monicō et citacō psonal. ꝑm mno. ubi
. s. et fac canō. xj. q. vj. nemo. et. c. certū. de
sen. ex. sacro. verūtn. Jo. an. i cle. i. de iudi.
supius alle. sup. v. psonalit. dic q ille ꝓ-
cessus q̄ fieri possz ītra psonalit citatū. ꝑt
fieri ītra hūc citatū p edictū. z psonalit
citatus z nō parēs ꝑt excōicari. g et iste.
qđ credere verū si ꝑdcā citacō essz lecta in
audiētia ītrad cārū q tūc essz magis veri-
sile ad ipius puemisse notitiā. q̄z si fcā forz
in valuis eccīarū. q̄s pch dolor hodie pau
ci visitāt ꝑbū. ꝓcuratores romane curie q̄
citius z q̄si oēs de mane currūt ad taber
nas q̄z ad eccīas. sufficiat g q puniatur in
ꝓcessu et nō ꝓcedatur ad excōicacōz et
sic fuit factū. facit no. in cle. cām. de elec.
in glo. pnl. p Jo. an. et in cle. si añ. de dolo et
contu. p eundem.

¶ De offic. dleg. ·cccl xxj·

¶ Si epūs ōmittat archidiacono sue eccīe
q Jo. cui ītulit certū bñficiū p se vel p alū
inducat ī possessiōz corpalē. fuit dubitatū
vtrū valeat inductō p alū fcā. videbatur
q nō q dlegatus ab alio q̄z a pncipe nō
ꝑt alū sbdelegare nec vices suas ōmittē.
ut i. c. cū cāz. de ap. ubi de ħ. p ter. de of. dle
sup q̄stōnum. ¶. si vero. ¶. de iudi. a iudi
ce. Preterea ħ videbatur certū z nudū mm
sterū ōmissum qđ p alū exerceri nō ꝑt de
of. dēl. c. fi. g z c̄. Dicebat z ꝛcludebatur p
oēs ītrariū videliz q valuit inductō et
ōmissio hmōi q̄ nō fuit n̄ execuō officij ꝑ
dci archidiacon. ad cuius officiū de iure
ōmūi spectat inducē bñficiatos p epm. et
alios ī corpalē possessiōz. de of. archi. ad ħ.
et. c. ut nr̄m. et. c. fi. qđ q̄ē officiū ipe ꝑt p
alū exercē. de re. iur. ꝑt q̄s. li. vj. nec ē tle
officiū siue misterū in q̄ spāliter ē electa
industria psone de qua loquitur ꝑ dicta
dcre. fi. de of. dēl. g p alū exerceri ꝑt. z sup
posita illa opinōe ꝓ vera posita p b. in dcā
dcre. cū cām. q dlegatus ab ordiario ad
vnā cāz tm nō possz illā sbdelegare. verū
ē totā z ptē hic siue articulū cāe ꝛgmeōz nō
req̄rentē. q̄lis ē hmōi inductō q̄ fit exīu-
dicialit z sme quacūq cāe ꝛgmeōe imo po
tius ē fci. q̄z iuris. sic ē receptō p cap̄lm ad
canōicatū p papā collatū. de ꝑbē. ꝓ illo x.
in fi. ar. no. in. c. cū bertoldus. de re iudi. et
in cle. iudices. de of. dle. et ibi per pau. vel
possz intelligi opinio ber. et suoz seq̄tū ve
ra ubi additur spāliter z exp̄sse i ōmissione
fcā p ordinarū. q ille p se vel p alū de illa
cā ꝛgnoscat. tūc enī possz tota cāz ec̄ nedū
ptē z certū articulū alteri ōmittē. ut nōuit
Jo an. in. c. is cui. in fi. de of. dēl. li. vj. que
glo. ē notabilis. et bñ tenetur in ordiario
hic ōmittēte. z i dlegato a pncipe ōmittēte
vices suas alteri cū illa clausula non. ut in
dcō. c. is cui. et nōtur de ꝓcu. is cui. e. li.

¶ De ꝛptis gratiosis. et de officio de-
legati. ·cccl xxij·

¶ Si in forma ōmūi pauperū dantur tres
executores cū clausula q si nō oēs z c̄.
iux̄ formā. c. prudentiā. de of. dle. si duo ex
eis tercio legitīo impedimēto se excusan
te gīam hmōi purificauerint. et quo ad
alia exequenda et facienda cōmiserint vi
ces suas in genere. abbatibz. ꝑoribus. ar
chidiacōis. et notarijs publicis. et cui
libz eorū. Si vnus simplex clericus ex ꝑ-
dictis subdelegatis ꝓcedēs ad ulteriora
ꝓuideat impetranti de bñficio p eū debite
acceptato. ac instituat et in corpalem pos-
sessionem inducat. dubitabatur vtrū va
luerit hmōi ꝓuisio. institutiocō. et inductō.
Causa dubitādi fuit duplex. Prima q
videbatur q hmōi subdelegacō nō vale-
ret. q simplici clerico et nō in dignitate
constituto facta fuerat contra dcre. statu
tum. de ꝛptis. li. vj. Secōo q facta solum
p vnū et nō p duos. et sic contra formam
mandati q̄ diligēter est obseruāda. alias
nō valz quod agitur. de ꝛp. cum dilecta.
et. ff. mādati. diligenter. de ꝑben. cui de nō.
li. vj. hijs nō obstantibus fuit ꝛcluſum et

determinatum contrarium p omnes dominos et respõsum ad.c.statutum.illud nõ habere locum in executoribus meris gratiarum et sniarum put ibidem notant Jo. mo.et archi.Et licz de stilo curie sit q nõ detur executores etiam in gratijs vel sententijs mihi sint in dignitate constituti.tñ ille stilus non est seruãdus nec receptus in subdelegatis quibus non cõmittitur nisi nudum ministeriũ puta p̃sonã inducẽdã in possessionem corpalem q̃ sine quacũq; causa cognitione fieri possunt et ideo simplicibz clericis comittuntur.quemadmodum dicitur de examinatione testium.ut in.c.cum bertoldus.de re iudi.et p̃ paulum clem.iudices.de of.dele.hanc cõclusionem videtur tenere guil.de mon.lau.in extrauagãti.sedes aplica.Jo.xxij.faciunt no.p Joan.in.c.sup questionum.in pñ.sup glo.fi ergo.de of.dele.in nouel.et in spe.e.ti.C.i. ỽ.ij nũquid.Secunda etiam ratio in contrarium nõ obstat q licz forma mandati hoc habeat q vnus sine altero procedere non possit.ut in.c.prudentiam.et in.c.causam matrimonij.de of.dele.tamen quia datur eis ptãs subdelegandi a lege.ut in.c.pastoralis.et.c.sane.e.ti.etiaz qñ scribitur in forma pauperũ.ut in dicta cle.iudices. si duo vel tres committãt vices suas vni ille fungitur vice duorũ siue oim.de quo fit textus clari in.c.cũm.de of.del.et.c.pnl. de elec.li.vj.Et ideo quicq̃d ille vnus faciet omes facere censentur.

De rescriptis gratiosis.et de officio delegati. .cclxxiij.

Ex hoc et ꝓpter primum dictum insurrexit aliud dubium.vtrum predicta constitutio.statutum.de Rẽptis.li.vj.habet locum in executoribus gratiarum datis cũ clausula vocatis et vocandis.Et sine argumentis fuit dictum q sic tã quo ad psonas q̃ quo ad loca ciuitatis z dioces.in tñ q si pdci executores procedãt ex locum eis deputatũ vel ptes trahãt vltra vnã dietã ml valz qõ agitur.nisi de expsso consensu partiũ id faciant.ut ibidem in.c.in nullo quoq;dicitur.Et hoc ꝓpter decretum ibiz in fi.positũ.Et rõ é q p̃dci executores non sunt meri.sed sunt veri iudices et cũ cause cognitione et prevocata ac ordie iudiciario huato debẽt procedere.ut in.c.exhibita.de iudi.Et ideo q debent trahere et citare id non possunt extra locũ eis deputatum facere nisi scõm formam dicti.C.in nullo et hoc tenet expresse.guil.de mon. lau.in cle.i.de Rẽptis.

De of.vica.et de ap. .cclxxiiij.

Si epus dat ptãtem suo vicario in spiritualibz conferendi beneficia et a collatõe ipius appelletur ad ipm epm et idez epus committat hmõi appellacõnis causam alicui vicario in spualibz alterius epi q̃ vigore hmõi commissionis de consensu saltem tacito partium in hac causa appellationis procedat usq; ad diffinitiuam sniaz inclusiue a qua ad papã appellatur.fuit dubitatuz de duobz.Primo vtrũ potuerit a collatõe facta p vicariũ ꝑmum ad epm appellari Secundo vtrũ valuerit ꝓcessus habitus p vicarium alterius epi in alia dioces. De ꝑmo videbatur ꝑma facie q non q idem constorũ habz vicarius cũ epo.de consue.c.ij.li.vj.et de ap.c.ij.e.li.ergo nõ pt appellari ad ipm ꝓpter racõz in dictis uribz posita.Et q gradatim est appellandũ de ap.dilecti.dicebatur p omes contrariũ videlicet valere hmõi appellacõz.Ratio quia hanc collacõz vicarius quãtumcũq; gnalis in spualibz facere non potuit sine speciali mandato epi.ut de of.vica.c.fi.li. vj.Cum igitur hmõi collatio non caderet in suam generalem potestatem vicarius non potest quo ad hoc censeri idem constorium.sed censetur vnus speialis articuli siue cause commissio quã siepus vel eius officialis gnalis alicui faceret et ab illo appellari contingeret ad ipm epm vel eius officialem posz appellari.ut legitur et notat in.c.dilecti.de ap.supius alle.p Jo.an.in nouel.et faciũt p hoc no.p archi.in dicto.c.ij.de cons.li.vj.et no.p Jo.an.pau. genze.et guil.in cle.ij.de Rẽp.vbi ponunt differentiã inter vicariũ epi in spualibz deputatum cum iurisdictione vel sine iurisdictione.facit p dicta conclusione.c.a collatione.de appella.li.vj.Audiui postea

in relationibus publicis allegari sup hoc per dominū Anselmum de mediolano aduocatum romanū curi et dicentem dictum .c. ij. de consue. intelligendum de appellatione iudiciali et non extraiudiciali ꝓpter verbum ꝓfitemur in textu ibidem positū qđ nō erit nec ꝑt dici nisi qñ inter iudicia liter ꝓcedit et ꝓ tribunali sedet de of. ordinum eps. et de re iudi. c. fi. li. vj. quod non credo cū illud .c. et .c. romana. de ap. generaliter loquātur & de quacūq; extraiudiciali vel iudiciali fūt intelligēda. xix. di. si romanorū. de maio. et ole. solite. cum si. pro hoc etiam facit. c. cordi. de ap. li. vj. qđ loq̄tur tam in iudiciali q̄ in extraiudiciali appellatione a iudice ordinario vel delegato interposita nec potest negari quin officialis iurisdictionem ordinariam habeat saltem habitu etiam si nūq̄ ꝓ tribunali sederet ꝓ dictum .c. romanū ergo et cē. Secundum dubiū nō fuit ꝓ tūc determinatū si dominum voluerit deliberare et totū dubiū hmōi questiōnis pendet. vtrū litigātes potuerint tacite progare iurisdictiōz in vicariū alterius epi et an valuerit tacitus ꝯsensus illius vicarij. et ꝓmo vidi qꝫ nō qꝫ regulare est qꝫ eps iurisdictiōz aliquā in dioceſi aliena exercere nō ꝑt. ut .x. q. ij. epm. et duobus .c. se. xxj. q. i. placuit. hoc verū sine licētia petita et obtēta illius epi in cuius dioceſi vult ꝓcedere et ꝯgnoscere nec subditos suos multos ibi trahere. de of. ordi. cum eps. li. vj. et nisi in casu. de. i. de fo. ꝯpe. ubi de hoc p Jo. an. et pau. & quod p se non ꝑt nec palū. de re. iud. ꝑt quis. li. vj. cum ibi no. & ex prē cōmittētis nō videtur valere ōmissio nec videtur valere ꝯsensus ptium. ¶ In nullo quoq;. c. statutū. de ꝛep. li. vj. nec repiē alias in iure cautū qꝫ possit fieri progatio de loco ad locum nisi in casibus a iure expressis ergo illud non erit dicendum ne se. va. c. i. de sen. exi. is qui. li. vj. Preterea progatiō que fit in alienum iudicem etiā ordinariū ex certa sciētia et nō p errorē fieri debz. ff. de iure om. iudi. l. si per errorē. ff. de iudi. l. i. et. ij. et no. de of. dele. p. et. g. nam ut ibi notatur siue loq̄mur de prorogatione rei ad rem. temporis ad tpus. plone ad plonam. semp requiritur expssus cōsensus ptium & multo fortius in progatione loci ad locum. per dictū. ¶ In nullo quoq;. licet Petrus de bel. ptica. m. l. si ex consensu. C. de epi. audi. velit innuere qꝫ vnus ordinarius possit cognoscere et iudicare in alieno territorio inter suos subditos nisi prohibeatur. quia licet transire p agrum alienum nisi ꝓhibitus fuerit. ut in. l. p fundum. ff. de seruitu. ru. p di. Inno. tamen et hosti. tenēt ꝯtra ipm in .c. nouit. de of. lega. ubi de hoc p Jo. an. in nouel. et p spe. ti. de ꝛpe. iudi. adi. ¶. i. ℣. qđ si duo pisam. et. ti. de leg. ¶. nūc dicendum. ℣. sed pone. In quibus locis videntur innuere qꝫ delegatus ordinarij extra territorium ipsius iudicare non ꝑt. etiam de cōsensu partiuz. et facit quod ipe spe. notat. ti. de ap. ¶. nunc tractemus. ℣. quid si de facto. facit pro hac opinione. c. ut animarum. de consti. li. vj. in fi. Premissis vero argumentis et dictis doctoꝝ nō obstātibus fuit per oēs dominos deciſum et cōclusum contrarium videlicet qꝫ ꝓcessus dicti vicarij alterius epi valuerit cuius sententia fuit p vnū de dñis auditoribz cōfirmata. nā in dcā progatiōe interuenerunt oīa q̄ de iure interuenire debuerūt. videlicet consensus ordinarij iudicis ōmittētis siue ꝓgātis q̄ sufficit. de fo. cōpe. sig. nisi casti. iudicis progati. q̄ ex certa sciencia vigore cōmissionis alterius epi sibi facte ꝓcessit & ꝯsensit ꝓcedendo qꝫ volūtarie et nō inuitus ꝯgnouit. sniaz tulit. ar. eoꝝ q̄ le. et no. de fi. ꝓsbi. veniens. interuenit etiam consensus partium qui ex certa sciencia et non per errorem coram hmōi cōmissario etiam in alieno territorio forte et sine forte ut ponebatur in facto eis magis cōmodose processerūt usq; ad sniaz diffinitiuā inclusiue & non inuiti si volūtarij. qđ sufficit ut in dcō. c. cū eps. de of. ordi. li. vj. melius. m. c. ut litigātes. p glo. ij. Jo. an. q̄ limitatiue loquitur. si archi. ibidem dic sufficere ꝯsensū ptiū sine licētia epi. quod crederē verū nisi eps expsse cōtradiceret quia tunc secus.

¶ De testibus. ·cccl xxv·

¶ Fuit dubitatū vtrū valeāt dem siue ꝛpo sitiō testis nō citati iurati. tū in pntia ābarū

partium et iudicis. Et videbatur q̄ non q̄ si voluntarie testes venerunt ꝛ depositiones fuerūt sponte suspecti sunt de subornatione. ar. v. q. v. illi qui. sed illud loquitur in causa accusationis siue criminali. testis enī nō debet se ingerere imo inuitus trahi et compelli debet ad phibendum testimoniū veritatis. de testi. cogen. p totū. et C. de testi. auten. rogati. In hanc ptē videt declinare guil. de mōte lau. in cle. romani. de iureiuran. sup. v. accersitis. qui alle. l. que omia. ff. de ꝓcura. In hāc partem etiam videt declinare spe. ti. de testi. §. qualiter. v. volens ergo. et ipse spe. in sequenti. v. unde ergo. videtur innuere contrariū videlicet sufficere q̄ iudex assignet certū terminū volenti ꝓducere testes infra quem eos ꝓducat quo facto is qui ꝓducturus ē colligat eos quos potent habere et producat eos et iudici representet et dicat ei. domine hos testes ego vobis represento in tali causa pro prima ꝓductione. et sic faciat in secunda et tercia ꝓductionibus. ex quibus verbis spe. apparet sufficere q̄ ps ꝓducēs testes eos colligat sme citatiōe iudicis. Et pista pte fuit ꝺcluſuz p omnes dnos. nā quēadmodū reus veniens volūtarie ad iudiciū ꝺpellitur rūdere suo adūsario q̄ ꝑsumitur citatus ut notauit Pe. de samp. in. c. bone. de elec. et archi. in. c. ꝓposuisti. lxxxij. dicta dicēdum est de teste. q̄ rogatus forte p ptem venit ad iudiciū ad phibendū testimoniū veritatis. quā celare pccm mortale est. xj. q. iij. quisquis. et ideo ꝺpelli pt p iudicē statū ad phibendū testiomū ne veritas occultetur ꝛ malus ut bonus extimet. xiij. q. ij. quā q̄. uterq; emm reus est qui veritatē occultat et qui mendaciū dicit. de crimi. fal. c. i. tum etiam quia ꝑsumitur citatus ut supius dictum est de reo ꝑsertim si inuenerint in pūtia aduersarij nichil opponētis et sic iuri suo renunciantis. de regu. ad apostolicam. potius emm debemus interp̄tari ut dictum testis valeat q̄ pereat seu de puirio vel suspicōe notetur. de testi. c. cū tu. p hoc dicto faciūt no. p Jo. iij. q. ix. §. de hijs. vbi tractat plene quādo testes debeant rogari et q̄n non. et dicitur regulariter q̄ nō debēt rogari nisi in certis casibz ibidem per eum recitatis. In fine videtur tñ innuere q̄ regulariter testes debent esse rogati. ut. C. de testi. autē. rogati. q̄s verū ē hm̄ ar. brixi. q̄n ꝺtractus factus est in scriptis. Et ego credere h̄ verū q̄n scriptura est de substātia ꝺtractus alias valet nō rogati. ut i aut. ibi canōizata si debitum.

¶ De ꝓcu. ccclxxxvj.

¶ Fuit dubitatum vtrum habens mandatū substituendi si post litē ꝺtestatā p eū alū substituat cū clauſula. donec ꝛc. et ille substitutus in causa ꝓcedat ꝛ moriatur vel recedat dictus substituens possit in causa mutus ꝺpelli ad ꝓsequendū causam eandē vlterius usq; ad finē. et videbatur q̄ nō q̄ est officiū volūtarū vile ꝛ oneroſum et ideo nemo ꝺpellitur inuitus ad ſuſpiciendum hmōi officiū. C. de ꝓcu. l. inuitus. et. ti. c. nō inuſte. cū ibi nōt. q̄ sūt vera abnitio anteqū h̄ onus ꝓcuratōis ſuſceperit. sed post q̄ ſuſceperit semel maxie litē cōtenetur dñm defendere et causam ulteriꝰ ꝓsequi etiaz inuitus ut in. c. i. et in. c. is qui. et. c. ſi duo. et. c. licet. li. vj. et facit optie cle. i. e. ti. facit in fine li. nam licet ꝓcuratoꝛ q̄ litem est ꝺtestatus teneatur appellare a diffinitiua. tamen nō tenetur eam ꝓsequi ut in dicto. c. non inuſte. hoc verū nisi cōſtitutus fuerit etiaz ad appellatiōz prosequendum ꝛ mandatū hmōi ſuſcepit. tūc enī ad ꝓsequendū hmōi appellatiōz ꝺpellit ut le. et no. s. m. ꝺcluſione. xxj. sic est in ꝓpoſito ergo ꝛc. et pro hac parte fuit concluſum p omnes dominos.

¶ De renunc. et quod metus causa. ccclxxxvij.

¶ Fuit dubitatū de illo qui renūciauit pervim et metū bñficio ſuo. vtrum renūciatio valeret et teneret vel eſſ nulla ipo iure in quo dominī erant varij et dubij. nā aliq̄ volebant dicere q̄ eſſ nulla et irrita ipo iure per. c. abbas. et. c. ad audientiam. q̄ metus causa. nam in. c. abbas. dicitur expreſſe q̄ ea que fiūt p metū debent irritū reuocari. et in. c. ad audientiam. dicitur q̄ debent carere robore firmitatis. que verba innuūt ꝛ inducūt expreſſaz nullitatē

ūt in·c·exhibita·in fi·de iudi·et de excēp·
dilecti·et dilecte·et·c·sig nificauerunt·cum
infinitis fi·de hoc videtur clarus textus in
terminis·de pēnis·multoꝝ·¶ sane·in cle·
preterea quemadmodū plena debz esse li
bertas et nulla coactō in matrimonio car
nali contrahendo et dissoluendo·ut in·c·cū
locum·de spon·et in·c·accedens·de procu
rat·ita et in matrimonio spirituali·ut in
·c·i·quod metus causa·vbi ingressus re
ligioms factus per metum non tenet nec
etiam electō facta p impressionem·ut in
·c·in nomine domini·xxiij·di·et·lxxxvij·
di·c·i·et·c·si quis pcumiam·et legitur et
notatur in·c·bone·lo·p̄mo·et·c·qō sicut·
de elec·p Inno·et hosti· In hāc ptē videtur
velmare Innoc·in·c·ad aures·qō metus
cā·et de renunc·c·sup hoc·et hosti·in sūma·
ti·de renunc·¶ qualiter·ubi expresse dic qp
renūciacō bnficij debz esse voluntaria et libe
ra alias nō valet p hoc optime faciūt tex
tus in·c·sup hoc·et in·c·pn̄tia·de renunc·
et cle·vnica·e·ti·vbi pcuratoris institucō
ad renūciandum bnficio debz fieri sponte
et libere et ibi vide Jo·an·pau·et gente·
et stepha·sup dictis verbis·Maior tamē
pars dominorum tenuit contrarium vide
licet qp renunciatio beneficij facta p metū
tenet mero iure ꝫ resanditur officio iudi
cis vel actione quod metus cā·Et pro hoc
induxerūt et allegauerūt p̄dicta iura·c·
abbas·et·c·ad audientiā·et cle·multorū·
·¶ sane·quia istud est ius nouū et specia
le in illo casu videlicet qp renūciatio facta
per captionem vel deceptiōz secularium pote
statum est irrita ipso iure ꝫ mō illa inter
uenant valet et tenet ut dicūt pau·et ste
pha·sup·v·decernimus·et remittūt ad no
tata in canone·auctoritate·xv·q·vj·et
·xxij·q·iiij·inter cetera·et in·c·abbas·ubi
glo·magistralis ponit regulam videlicz qp
fcā p metū valēt ꝫ tenēt·qz coacta voluntas·
·volūtas est·xv·q·i·merito·Et ponit
casus multos exceptos a regula ꝫ Jo·an·
addit multos alios et hosti·in summa qp
metus causa·¶ penul·ponit nouem inter
quos non est iste·standum igitur erit re
gule mō reperiatur contrarium in iure·C·
de testa·precipimus·

¶ De pcur·et de sponsa· cccclxxviij·

¶ Fuit dubitatum vtrum ad agendum et
defendendum in causa beneficiali requiratur
speciale mandatum·nam quidam procura
tor habens mandatum generale puta in
omnibus et singulis causis motis et mo
uendis domino suo per quascūqz psonas
processit in quadam causa beneficiali ꝫ re
portauit sententiam contra se dubitaba
tur an snīa valeret·et videbatur aliqbus
qp nō valeret nec tenet snīa lata cum dō
procuratore quia sicut in matrimonio car
nali requiritur speciale mandatum ne dū
ad contrahendum sed etiam ad agendū
et defendendū·ut de p cur·accedens·et·c·
fi·e·ti·li·vj·et ibi notatur p Jo·an·et etiaz
in·c·qui ad agendum·in glo·pnl·ergo et
in matrimonio spirituali·quia sunt similia
et de vno arguitur ad aliud·de transla·in
ter cetera alia·qp autē requiratur speciale
mandatum in matrimonio spirituali con
trahendo·videtur textus·de elec·e·si quis·
·¶ pnl·li·vj·et·e·ti·quia pter·et de pre
ben·accedens·cum ibi no·Et qp etiam ad
agendum requiratur speciale mādatum
facit textus·c·cum pcura·de elec·li·vj·
Preterea sub generali clausula non ve
unt maiora expressatis licet similia·ut in
·c·qui ad agendum·iuncta cle·non pt·e·
ti·facit dicere·sedes·de ēptis·nā cause be
neficiales reputantur magne periculose
et ideo in illis multa special ia statuuntur
de elec·q̄z sit·q̄uis·et·c·ut circa·li·vj·de p
cur·si duo·¶ si·e·li·et de ap·oblate·et·c·ut
debitus·in fi·g ꝫ c·p̄dictis argumētis nō
obstātibz fuit decisum contrarium·nā nō reperitur
in iure cautū qp hmōi cause bnficiales req̄
rant speciale mādatū ad agendū in iudicio
nec inter casus speciales requirētes mādā
tum speciale q̄ numerantur p Jo·an·in dō
·c·q̄ ad agēdū·et in spe·ti·de p curatoribz·
·¶ i·v· Itē oppone·qp licet habeat gnā
lem iste casus ibi non numeratur g ꝫ c·
Preterea cā bnficialis cā ē et qp p̄dcūs p
curator fuit constitutus in oīibz et singulis
causis motis ꝫ mouēdis et ꝫ poterat ꝺ pre
hendi sub illis g ꝫ c·de cā pos·et p prie·cau
sa bnficiali·in cle·p̄terea laicus p̄t esse p
curator in iudicio in causa beneficiali ad a
gendum·ut in clementina·i·de procurato·
licz nō ad eligendum·ut in·c·fi·de elec·li·

vj. de quo omnia contraria loquuntur et sic nō obstāt. Idē fuit postea determiatū p omēs in cā matrimoniali ad agendū p eas tem motuarū p. c. accedēs. de ꝓcuratoribꝫ.

¶ De ꝓcuratoribꝫ. ·cccl xxix·

¶ Fuit dubitatū vtrū clementina finalis de ꝓcur. habeat locū in ꝓcuratore abbatis trāslati ad aliud monasteriū. et videbatur q nō q nūcꝫ mors ciuilis equipatur morti naturali nisi in casibꝫ a iure expꝫssis puta. et no. in. c. suscepti. de Rp. li. vj. et in. c. si epūs a pagānis. de supplen. ne. ꝑla. e. li. Fuit determiatū et declarū oppositū p omēs ꝓpter ꝛēptitatē rōmis. tum etiaz q satis est ibidē expꝫssum in textu. put ibidē dicit et tenet genze. dicēs clem. etiā locū habere in ciuiliter mortuo puta in renūciante deposito aut trāslato p rōnes adductas.

¶ De ꝓcuratoribꝫ. ·cccl xxx·

¶ Ex hoc insurrexit aliud dubiū supposito q ꝓcuratoꝛ dicti abbatis trāslati cuius ꝓtās ꝓpter hmōi trāslacōz cessauit et expirauit ulterius ꝓcesserit in cā ad multos actus q̄s quidē actus romia acta et acti tata pillū ꝓcuratorē nouus abbas ratificauit et rata et grata habuit. Fuit dubitatum vtrū p hmōi ratihabicōem valuerit seu validatus fuerit ꝓcessus habitus cū dicto procuratore post translationem dicti domini sui abbatis. et videbatur q nō propter regulam. quod nomine meo nō est gestum ratum habere non possum. de sen. ex. cum quis. li. vj. et de re. iuꝛ. ratum quis non potest. ꝛ. c. li. vj. At hic non egit nomine istius sed alterius ergo ceteꝛa. Distinguebatur quia aut abbas primus trāslatus egit nōie ꝓprio aut nomine monasterij. In ꝓmo casu standū erit regule. In secundo casu non habet locum regula. Quia sicut vniuersalis successor succedit in iure litis et cause. ut notat Innocēn. de ſꝛptis. in. c. significauit. et de iudi. quia. v. Ita et prelatus qui succedit in onere ꝛhonore. de offi. dele. quoniam abbas. de solu. si quorundam. etiaz si ꝓprium nomē primi abbatis in procuratorio ꝛ libello fuisset expꝫssum puta Johānes abbas talis monasterij. adhuc successoꝛ poterat licē inchoatam a predecessore suo prosequi. ꝓ quo allegabatur vna singularis nō. Inno. in. c. gratum. de of. dele. et sic omia acta habita p dictū ꝓcuratorē nōie monasterij potuit rata et grata habere. p regulaz ratihabicōz. de re. iuꝛ. li. vj. et pno. p Innoc. in. c. ex pte decani. de ſꝛptis.

¶ De officio vicarij. ·cccl xxxj·

¶ Fuit dubitatuz vtrū vicarius episcopi in temporalibus et spiritualibus possit ex commissione et mandato episcopi alium vicarium in spiritualibus dumtaxat deputare. Et videbatur q sic quia licet procuratoꝛ constitutus a domino sine speciali mandato non possit ante litis contestationem alium substituere ꝓcuratorem. ut in. c. i. et in. c. is qui. de ꝓcur. li. vj. tñ habēs sup hoc mandatum spāle id poterit. ut in eisdē iuribꝫ. Preterea delegatus ab ordinario ad vnā causam tm̄ ꝓt alteri cōmittere vices suas si hoc in omissione sua continetur specialiter. ut no. Jo. an. de offi. dele. is cui. in fi. li. vj. ergo idem videbatur dicendū in vicario generali habente sup hoc ab epo speciale mandatū. Item ꝓ hoc videtur clarus textus in. c. ꝓmo de offi. vicarij. li. vj. vbi vicarius vicarij excōicati nō censetur excōicatus licz eius execucō suspendatur interi donec vicarius qui omisit sibi vices suas ab hmōi excōicacōne absoluatur. vbi tamē Jo. mo. archi. et Jo. an. tenēt cōtrarium videlicet q vicarius epi aliū vicariū gñalem dare nō ꝓt. p. c. clericos. de offi. vica. et ibi no. p Jo. an. in nouel. sup prima glo. post gof. et hosti. q̄ tamen hosti. dixit in. c. i. de of. vica. li. vj. vicariū epi posse in totū et ad tpus ex causa de consensu epi omittere vices suas quas tamen a se non abdicat ꝛ penes se retinet. alle. c. clericos. in quantum dicit non permittas quasi ꝓhibeat ꝓmitti q temeritate ꝓpria non faciat sed ex causa id permittere potuit. puta quia immineat necessaria profectio. ff. de offic. eius

cui man·est iurisdic·l·i·de ap·pertinent·de
rptis·statutum·¶·in sup·li·vj·et sic de cō
suetudine approbata seruari dicit·Aliqui
tamen tamen dicebant hmōi cōmissionē
episcopi videlicet qd vicarius suus posset
dare alium vicarium mero iure non tene
re·Mouebantur qua vicarius episcopi
habet ordinariam iurisdictionem·ut in·c·
romana·de ap·et de cōsuetudine·c·ñ·li·vj·
quā nullus dare potest nisi princeps vel
lex vel vniuersitas vel consuetudo·ut le
gitur ⁊ notatur p Jo·et archi·xj·q·i·expe
rientie·et p Anno·et hosti·de offi·ordi·cum
ab ecclesiarum·et m spe·ti·de offi·ordi·¶·i·
Modo aut dicemus predictam potesta
tem vicarij reputati a vicario ipsam habe
re ab vno de quatuor p dictis modis aut
non·constat autem qd a neutro eor̄ g⁊c·
Si vero dicamus eā habere ab homine pu
ta ex omissione episcopi id absonum·qa
inferior a prncipe non potest facere ordi
narium·ut no·ber·etiaz in epo expresse nisi
consuetudo ꝑ habeat in·c·ñ·ne pla·vi·su·er
go predicta cōmissio caret roboris firmi
tate tanq̄ facta ab illo qui nullā sup hoc
habet potestatem·de of·dele·cum super·et
·c·sup questionum·et·c·venerabilis·et·c·
fi·nisi velis dicere qd sicut vicarius episco
pi habet iurisdictionem ordinariam a le
ge·ita et vicarius vicarij·quod posset sus
tineri in casu supius posito p hosti·in nul
lo alio qui tamē in dicta dere·ñ·ne prela·
vi·su·dicit qd in duobz casibz·epus dat
iurisdictōz ordiariā·Primo creando offici
alē cui gnaliter vices suas omittit·etiā
si alio nomine appelletur ut vicedñs vel
vicarius·non emm est ius in nomine·de p
cura·petitio·et hoc potest ꝑm eū facere ad
annum vel plures ut placet·Secundo pe
tuum ordinarium confirmando vel instituen
do vel cōferendo bñficiū cui sit annexa iu
risdictio de iure·de offi·ordi·cum ab eccle
siarum·vel de consuetudie·de elec·dudū·ꝯ·
tandē·de fo·cō pe·cū tingat·salua pace ho
sti·in oīibz p dictis casibz vel lex vel vsus
tas vel consuetudo et nō epus dant iuris
dictionem ordinariam·teneas ergo opi
nionem suam predictam positam in·c·i·de
of·vica·li·vj·quātū ad q̄stōz nram.

¶ De resti·in integ·et de ap·

·cclxxxij·

¶ Si cōmittatur causa restitutōis ad ap
pellandum a diffinitiua sua qua penden
te hac sua mandatur execucōi ⁊ fiūt p ces
sus cēsuras ecclesiasticas detinētes extra re
stitutōz petentē·Dubitabatur de duobus
Primo an dicta execucō facta hmōi cau
sa siue negocio restōis pendente sit revo
canda per modum attēptati et si sic vtrū
hmōi revocatio attēptatoꝝ locū habeat
in hmōi censuris eccliasticis sicut in alijs·
De ꝑmo videbatur qd non·qa exquo sua
diffinitiua nulla appellatōe suspensa tran
siit in rem iudicatam poterat et debebat
execucōi mandari·de re iudi·cum inter.
et·c·qō ad consultacōz·de elec·cum dilect⁹.
de ap·concertatōi·li·vj·cum hinc·factū eni
legitime retractari nō debet ergo ⁊c·de re
sti·spo·audita·de re·iud·factum legitime·
li·vj·Effectus etiā confirmatōis ꝑtextu ap
pellationis impediri non ꝑt·de ap·constitu
tis·de except·cū ecclesiastice· Preterea cū
adhuc nō sit restitutus ad appellandum
stat sententia firma·et si esset restitutus et
ideo esset appellatū videretur idem qō ta
mē falsum est·p·c·nō solū·¶·i·de ap·li·vj·
Et ideo fuit conclusū ⁊ determinatū p omnes
dños cōtrariū videlicet ꝑdicta attēptata
hmōi restōis cā pendente fuisse ⁊ esse revo
canda p modum attēptati maxie qua ut
ponebatur in facto p auditorem antedi
ctum añ hmōi execucōz facta fuerat inhi
bitum ⁊ canonice et postea restitutus sen
tentialiter ad appellandum et ideo quic
quid medio tpe factū fuerat post et cōtra
hmōi inhibicōez erat revocandum·ut in
dicto·c·non solum·in fi·et·c·romañ·¶·cū
vero·e·ti·li·vj·Preterea non ꝑt negari
quin lis pendeat saltem sup hmōi restōne
an esset cedenda vel nō et ex causis in peti
tione restōis deductis ps cōtra quā pote
rat instrui plene et verisr presumere ip
sam restitutionem dandam et cedendā
ergo merito debebat supersedere executio
ni donec de eo esset cognitum et discussuz
facit in·ar·clem·ñ·ut lite pendē·et·c·prete
rea·de dilac·nam si sententia adūsus quā
petitur restitucō in integrū non est execu
tioni demādāda nisi detur cautio ⁊ ceteria.

ut in·c·suscitata·de restit·in integ·multo fortius quando petitur restitutio ad appellandum ex certis et legitimis causis·que restitutio citius et levius conceditur et concedi debet q restitutio aduersus sententiam·ut in·c·ex ra·de ap·et in cle·q dure·ti·Reuocabuntur igitur omnia tanq lite pendente attemptata p cle·ñ·ut lite pen. Postq enim papa causam restois comisit viris ad se toti negocii reuocasse et sic nil potuit fieri medio tpe negocio sic pendente·de ap·ut nrm·de elec·sicut tpe li·vj·vide infra decisionem·eccles·que sic incipit·Item si lata vna diffinitiua sntia·De secundo virtutes ecclesiastice fulminate post dictam inhibicoz lite pendere essent p modum attemptati reuocande sic alia fca puta in corpale possessionem inducto ac·Et videbatur q sic aliqbz ppter no·archi·in·c·non solum·supius alle·vbi dicit expresse q index ex suo officio reuocabit sniam excois latam post sententiaz diffinitiuam infra·x·dies·datos ad appellandum sic alia attemptata ut dicit glo·Inno·e·ti·solj·Et ide dic in·c·venerabilibz·de sen·ex·C·porro·li·vj·equipara talem sniaz snie late post appellacionem tm fatetur h casu ne cessaria absolucoz·cuius opinionem reprobat ibi·Jo·an·sup v·appellatum·dicens q archi·aut ex vbis suis predictis corrigere volut qd dixerat aut ei sibi contrarius aut voluit inducere nouum casum quo sententia nulla egeret absolutione qd Jo·an·no capit qr hoc esset dicere contra dicere·illam·et contra dicere·per tuas·de sen·excō· et dicere·cum olim·de offi·delega·et dicere·ab excomunicato·de rep·Tenet igitur Jo·an·per illam lram in dicere·venerabilibz·q non reuocatur per modum attemptati sententia excoicacois sicut alia·imo absolucō est necessaria·et ratio sua est ista quia excomunicacō aut statim tenet aut statim non tenet·ut legitur et notatur in·c·pastoralis·de ap·Sed pone qd post latam diffinitiuam sententiaz infra·x·dies index excoicat ptem nō parentem. postea illa ps nō appellat nō ē dubium quin ligat bene illa sententia·Speciale ergo ē in illa q per appellationem sequentem non annulletur licet male fecerit index excō-

municando infra·x·dies et sic excommunicando eum tolleret sibi beneficium iuris scilicet appellandi quod esse non debet·de re·iud·in dubium·cum si·Preterea licet index non seruando ordinem traditum in excommunicando·in·c·cum medicinalis·de sen·ex·li·vj·excommunicet·tamen nichil omnino sententia valet et tenet secundum omnes ibi scribentes·Sic etiam in casu nostro licet index infra·x·dies nō deberet excōmunicare tamen quia excōmunicauit siue bene siue male ante appellacōnem tenuit et valuit·xj·q·iij·sententia pastoris q statim excōicationis sententia secū executionem trahit·ut in·c·pastoralis·de ap. In hac pte etiam declarauit spe·ti·de ap·C·de offi·v·si vero post·Jo·vero mo·in·c·is cui·de sen·ex·dicit q primo casu bñ venit reuocanda·In secō casu nō·sed quicqd dixit omnes dñi declinauerūt in opinionem Jo·mo. quo ad prolationem snie sed quo ad monitionem et denunciationem et alias executionem predicte sententie consistentes in facto dixerunt omnia illa per viam attemptati bene reuocanda·de qua videlicet denunciatione ego vacillabam ppter·c·pastoralis·de ap·quia expresse ibi apparet q post appellationem potest fieri executio sentētie excōmunicationis ante appellationem late q est denunciatio que potest fieri secundum me vbi et quando cūq tenet excōmunicatio·at sim supdicta in casu nostro tenuit et valuit excommunicatio ergo licite potuit fieri denunciatio nisi velle mus dicere q ppter inhibicoz et litis pendentiā predicta denūciacō fieri nō debuit et ideo tanq post inhibitionem et litis pendentiam in pudiciū litis pendentie et attemptū iudicis facta fuit reuocanda prima supius allegata·Ad quod rndeo·q simili modo post inhibicoz et litis pendentiā nō potuit nec debuit fieri predca excois snia·tm h non obstante tenuit valuit ut·s·dictū ē g rō·nā licet multa fieri prohibeātur fca tm rata manet·de regula·c ad aplica·Preterea iste est vnus casus de irretractabilibus in q bus maxime procedit dicta regula·multa fieri prohibentur rō·de quo in clemen. pnti·de cens·In quibus irretractabilibz

non habet locum reuocatio attemptato℞ ut no℘ per Jo℘mo℘ in c℘ cupientes ℘ de elec℘ su per verbo℘ gratia℘ li℘ vj℘

¶ De ℟eptis ad lites℘ ccclxxxiij℘

¶ Si iudex ℘legatus a papa in certo loco ꝓcedat in alio et citet ptes q̄ ꝯpareāt coram eo ꝛ litē ꝯtestentur et testes ꝓducant corā eo fuit dubitatū vtrū valuerit hmōi ꝓcessus sic extra locū ℘putatū fcūs Et causa dubij fuit quia licet ¶ in nullo quoq; in c℘ statutum ℘ de ℟ept℘ li℘ vj℘ dicat q̄ ℘legatus non possit citare nec cognoscere extra ciuitatem vel dioc℘esim in quib; extitit ℘putatus nisi ad hoc accesserit expressus partium consensus earundem tamen exquo partes volūtarie ꝛ scienter coram p̄dicto iudice ꝓcesserūt extra locū videbantur satis expresse hoc suum p̄stitisse consensum plus enī est facto ꝯsentire q̄ñ ℘bo℘ ℘ of℘ ℘le℘ gratū ℘ ap℘ dilecti ℘ hijs q̄ fiūt a ma℘ par℘ ca℘ ex ore℘ et ibi in limita iura℘ in glo℘ et etiam in c℘ dilecti ℘ ap℘ allegato℘ que tñ omia iura loquūtur in et ℘ tacito consensu℘ At hic in casu nr̄o nō sufficit tacitus ꝯsensus si requiritur expressus ut in ¶ in nullo quoq; supus allegato℘ ubi Jo℘an℘ et archi℘ sup℘ ℘ exp̄ssus dicūt intantū inhrendū illi litere q̄ licet interueniat tacitus ꝯsensus ptiū puta q̄ non opponitur excep cō extra locū si in loco ꝓceditur q̄ nō valet ꝓcessus ipō iure p finē illius c℘ ubi ponitur ℘retū nec etiam sufficeret exp̄ssus ꝯsensus vnus ptis actoris vel rei cū textus ibidem dicat ptiū earundem scilicz ambarum ℘ quo ultimo facit optime c℘ de causis ℘ de offi℘ ℘le et clesepe ℘ de ℘ sigm℘ ℘ fi℘ et ibi per Jo℘an℘ super verbo℘ partibus et super verbo℘ precedenti videlicz non ꝯtradicentibz ibi no℘ casum in quo sufficit tacitus ꝯsensus nō reclamātis et allegat ꝓ ꝯcordantia c℘ ij℘ de accu℘ li℘ vj℘ facit c℘ i℘ de iura℘ calum℘ li℘ et c℘ tuis℘ e℘ ti℘ Interdum tamen dicit q̄ requiriē exp̄ssus ut in dicto ¶ in nullo quoq; Alias non cōtradicere sapit medium ℘ de quo remittit ad no℘ in regula iur℘ q̄ tacz℘ li℘ vj℘ Credo enim concludendo nō sufficere tacitum consensum ubi ex iuris dispositione requiritur expressus ut in casu nostro et

℘ e℘ admonet ℘ de renun℘ et c℘ quod in dubijs et ℘ de regularibz ℘ bñficiū li℘ vj℘ Differentia enim magna est inter tacitā ꝓfessionez et exp̄ssam ℘ de regula ℘ in rectū et ibi ꝓfessi q̄ magna vis est ℘ vobis ℘ p quo in c℘ si inter ℘ de spon℘ et c℘ tue ℘ de cele℘ missa℘ cum marthe ℘ de bap℘ c℘ i℘ de re iudicata c℘ ul℘ li℘ vj℘ Magna etiam differentia est inter tacitam renūciationē et exp̄ssam ut in dictis iuribz admonet et qō in in dubijs et c℘ ex ore℘ supius alle℘ et ibi iura ꝓ et ꝯtra℘ Preterea ubicūq; iura disponūt ℘ exp̄ssa mentione facienda ibi non sufficit tacita ut in c℘ ceterum si ꝓponente ad aures ad audientiā cū ad eo℘ et ꝯstitutus ℘ de ℟ep℘ de consti℘ c℘ i℘ in fi℘ li℘ vi℘ et de p̄ben℘ si motu ꝓprio℘ e℘ li℘ et clem℘ ꝓ literas et c℘ si romanus e℘ ti℘ et ℘ de excess℘ pla℘ c℘ vno li℘ vj℘ cum ꝛ similis si Et licet hoc sit durū cum plus sit aliquid facere facto q̄ exp̄mere ℘bo℘ ut in ꝓmissis ꝯcordantijs et mirabz tamen sufficit ita scriptum esse et sic necessario obseruandum ut xix di℘ in memoriam et in l℘ prospexit ff℘ quis a quibz Et ꝓ hac ꝑte fuit ℘terminatum ꝛ conclusum ꝓ omes dños potissime quia ponebatur in facto reus citatus ꝓ iudicem ℘legatum extra locum in quo erat ℘putatus ꝯparuit ꝓtestando expresse ℘ de nō consentiendo in eum tanq̄ in iudicem nisi q̄tenus teneretur de iure quā quidem ꝓtestacō em̄ voluit habere ꝓ repetita in singulis actis ꝛ terminis quā ꝓtestationem iudex admisit q̄tenus valeret et valere posset ℘ de iure sed ℘ de iure fuit bona et valida ℘ g ꝛ c℘ Et ideo dicebat dominus nicolaus sub dubio forte q̄ attenta forma hmōi ꝓtestationis et admissionis p iudicem q̄ ps postea coram eo ꝓcedēs non videbatur ab hmōi ꝓtestacōne recedere et si sic tūc in dubitanter ꝓcessus nō valuisset q̄ tūc nec tacite nec exp̄sse ꝯsensisset imo sp̄ ꝯtradixisset et in ꝯtradictōe ꝑsteterit q̄ tñ salua correctōe nō crederem q̄ quātū cūq; quis tacite vel exp̄sse gñaliter vel spāliter ꝓtestetur actū directe ꝯtrarium faciendo a protestacōe recedit ut in ꝓposito ℘ g ꝛ c℘ ar℘ iuriū ꝯmūm ℘ de consti℘ cū accessissent et c℘ cum M℘ ubi ℘ de hoc ℘ de app℘ sollicitudinem q̄ metus causa c℘ i℘ ℘ de elec℘ cumana ℘ de dolo et contuma℘ eum

qũ·li·vj·de qua ma̅teria plenissime i ̃re-
gula·in generali·p Jo·mo·li·vj·

¶ De testibz·et de appellacõibus·
·cccl xxxiiij·

¶ Fuit dubitatum vtrum adherentes ap
pellacõi in causa bñficiali possent esse te-
stes ꝑ appellante. Et sme argumentis fu
it determinatũ ꝛ declusũ ꝑ omes q nõ·tum
ꝓter affectũ cause·tum qz ꝑ adhesionẽ
faciunt se partem·ut in·c·statuimus·et
in·c·cupientes·de elec·li·vj·At nullus po
test esse testis in sua causa ꝓria·ut·iñ·q·
iñ·¶ nullus·insti·de testi·¶ licet·ergo ꝛc·
Preterea si simlitudo cause repellit testes
ut i·c·psonas·de testi·multo fortius quã-
do testes in eadem causa adherent agen
ti et sicut ꝑcurator et aduocatus repellun
tur a testimonio ꝓpter affectionem cause
ut in·c·romana·de testi·li·vj·ita et adhe-
rentes qui sunt pares in causa ut superius
dictum est et fuerunt citati ad causam ut
ponebatur in facto· verum quia replicaba
tur ꝑ partem aduersam q appellatio sua
ꝓpter non ꝓsecutionem erat deserta et sic
p consequens cessauit adhesio vnde dice
batur valuisse testimonium dictor adhe
rentium ꝛponentium in causa post deseru
onem hmõi appellacõis cuius contrari
um fuit conclusum ꝛ determinatũ p omes
dños·nam licet cessasset appellatio·tamen
non cessauit causa que p viam simplicis
querele fuit introducta in curiam in qua
nõ est dubiũ q canonici ꝑducti in testes
reo cõuẽto adhesserũt ꝓpter qđ suspecti fue
runt qua suspicõne durante causa durare
videtur licet cesset adhesio·ar·di·c·ro
mana·de testi·li·vj·vbi apparet expresse
q procurator etiam ꝛpositio officio non
ꝑt esse testis in eadem causa in qua pro cu
rauit ꝓpter affectionem ipius cause pari
rõne et multo fortius in adherentibz qui
adherendo fecerunt se ptẽ et ꝓpterea ꝑsu
mitur minus vel plus fauere vni parti q̃
alteri que minima fauentia repellit iudicez
et testẽ·ut lit·nõ cõt·accedens ꝑ et cõtra
faciunt no·per spe·m ti·de testi·¶ i·v·quid
si iud ex statim·et·v·quid si olim·et·v·Jtẽ
quid si fuit in eadem causa·et·v·quid si
appelletur·

¶ De cã pos·et ꝓprie· ·cccl xxxv·

¶ Fuit dubitatũ vtrũ quis pluries possit
suspendere petitoriũ in vna ꝑte et eadem
instantia añ declusionẽ puta aliquis in pn̄
cipio cause siue litis suspẽdit petitoriũ po-
stea in medio litis reuocat hmõi suspensi
onem et ꝓcedit in petitorio·añ vero declu
sionem iterũ suspendit petitoriũ·an hoc sit li
citũ· Et vidr q nõ qz nõ licet variare cũ dis
crimie alterius·de re iur·mutare·li·vj·de
renunc·cũ illusio·in cle·ꝓterea licet hoc sit
ꝓuilegiũ agentis ut possit suspendere peti
torium añ declusionẽ et usus est hoc ꝓuile
gio semel·tñ p actũ ctrarium videtur re-
cedere et renũciare huic ꝓuilegio·vnico
enim actu ctrario ꝑditur ꝓuilegiũ·de cõsti·
si accessissent·de ꝑben·p illo ꝛ· Fuit decisũ
et determinatũ p omes dños ctrariũ·nam
hoc ꝓuilegiũ suspensionis petitorij cessum
est in odiũ spoliatis·ut in cle·vnica·de cau
sa pos·et ꝓprie·Durante enim causa debz du-
rare ꝓuilegium·hoc est anteq̃ purgata
sit hmõi violentia et spoliatio p restitutio-
nem semp durabit hoc ꝓuilegium in tan
tum q nedũ in ꝓma vel scda instantia sed
in tercia potest suspendi petitoriũ ante tñ
declusionem ultime instantie que est declu-
sio totius cause·de fide instru·cũ iohãne
nec obstat contrarium de varietate qua
humanitas iuste ꝑmittit dms nemini est
auferenda·iñ·q·v·si quis libellos·de ap·cũ
cessante·et·c·interposita·de mos·testa·l·
papinianus·¶ meminisse·de accusa·licet·
·¶·de ure·om·iudi·l·si cõuenerit·quod ꝓ
uilegium perditur vnico actu ctrario·nõ
obstat qua verum est si ille actus haber
et siue habuisset suum effectũ puta si iste
suspendens ꝓmo petitoriũ et post resumẽs
obtinuisset iniaz in petitorio et vellet tũc ite
rum suspendere petitoriũ illõ non liceret qz
hic tũc petitoriũ traheret ad se possessoriũ
de cã pos·et ꝓprie·cũ dilcũs·de testi·fig mis-
cauerũt· ꝓ ꝓma tñ opinione videtur fa-
cere quedam nota·pau·in cle·vnica·de cã
pos·et ꝓprie·in glo·penul·

¶ De ẽptis gratiosis·et de ꝑben·
·cccl xxxvj·

Si papa facit gratiam puram. A. de be-
neficio ecclesiastico cum cura vel sine cura
spectante ad collacoz ⁊c. decani et capituli
alicuius eccie collegiate omuniter vel di
uisim et. b. faciat graz conditionalem in for-
ma dignu ⁊c. sub eadem data m qua ma
datur sibi ꝓuideri p suu executore de ca-
nonicatu sub expectacoe plende pdicte
collegiate eccie si p inquisicoz solerte ⁊c.
voluit tn papa et decreuit postq idem. b.
esset repertus idoneus irritum et inane a
data presentiu quicquid sup hijs a quo-
q attemptari contingeret perinde ac h ca-
nonicatum eidem. b. contulisz et plendaz
eidem conferendam cu interpositione de-
creti reseruasset. qua gra an vacacoz plen
de purificata et plenda m dca eccia postea
vacate et ad collacone dict decani et ca
pituli spectante. quilibz eoru scz. A. et. b.
infra tpus debitu acceptauit et de eadem
sibi ꝓuideri fecit. A. tn ante purificacoez
dicte gratie. b. litteras suas capl'o pnta-
uerat. Fuit dubitatu et in relacoibz publi-
cis sup hoc allegatum quis eorum esz poti
or in prebenda antedicta. Et primo fuit al
legatum multum subtiliter p potioritate
gratie ipsius. A. tum quia prima et cu decre
to irritante et ligante statim. de rescriptis. ti
bi qu. de plen dudu. de cons. plen. c. i. et. c.
si soli. et. c. si capitulo. li. vj. de concess. pre
ben. cum ei quem. m clem. Tum quia vbe-
rior quia habuit cum cura vel sine cura. al
ter vero sine cura dumtaxat ⁊c. ar. c. cui
de no. de preben. li. vj. et notatorum p Jo.
an. in nouel. in c. duobus. de rescriptis. li. vj.
p quod quide. c. q. iij. videtur etiam si pdi
cte gre essent pares qz. A. esz potior in p
benda quia alium scz. b. puemt m presen-
tacone larum suarum fca capitulo. nec ob
stat ut videtur dicta clausula retrotracti-
ua siue dictio prinde ⁊c. posita in gra ipsius
. b. p qua vidz trahi ad tpus date gre. qz
hoc est veru quo ad ligame decreti sed no
videtur qz p illa verba papa conferat ne-
q vult qz habeatur pro canonico ex nuc
videlicz a tpe date. Posita igitur verba
ad vnu effectu no debent alium opari. ma
xime in rescriptis que sunt stricti iuris et
ideo non extendenda. ut in. l. non aliter.
. ff. de lega. iij. de rescriptis. causam q. et. c. sup
litteris. presertim in beneficialibus que po
tius sunt restringenda q laxanda ꝓpter
ambitionem et odiositatem materie. de p
ben. quis. et. c. cui de non. et. c. si motu pro
prio. in fi. li. vj. Sed illa verba perinde se-
cundum eorum proprium significatu dis
ponut sup certo et determinato videlicz su
per affectione plende et ligatura ptatis
cuiuscuq collatoris. et hac affectionem
et ligaturam vult papa retrotrahi ad tem-
pus date prinde ac si canonicatu contulisz
et sic papa expresse disposuit super effectu
sed non super causa. nam effectus collati
onis canonicatus est afficere plendaz. ut
in. c. eum cui. et. c. si post q. et. c. dudum. de
preben. li. vj. vnde ipse canonicatus est
causa effectus et non affectio. vnde tra-
hendo effectum cause ad vnum dispositum
non ꝓpter ea videtur trahere ipam causaz
et disponere sup causa. Ecce in simili in. l.
barbarius. ff. de of. pto. qui erat seruus et
gessit se ptoz e diu postea apparet q e ser-
uus ita q ptoz esse no potuit. Imperatoz de
creuit gesta p eum valere ac si fuisz ptoz
verus. nunquid p hoc facit eum pretorem
certe non. sed dumtaxat validaut ge-
sta sua ꝓpter omunem ignorantia populi.
de quo in. c. michil est. de elec. p Inno. Pro
hac pte facit melius tex. cu glo. in. l. sa-
crilegij pena. ff. ad. l. iul. peculat. q. si qs ex
metallis. vbi cu dicitur pstante ope furan
ti haberi prinde ac si p furto manifesto fuis
set de pnatus. glo. qrit nunquid erit ꝓpter ea
fur manifestus ut teneat alijs o dicoibus
qbz fures tenee. certe non. qz de h no fuit
exp̄ssatu. na solu in disposito exp̄sse hec co
dito prinde opare. ita h. nec pt dici h fuisse
de mente pape et ec qz mes siue coniectura
mentis in rescriptis no e sumenda cu vba de se
clara sut. ut in. l. ille aut ille. q. cu vbis. ff.
de lega. iij. nec obstat si dicatur ista verba
nil operabuntur ⁊c. quia id operabutur ad
qd sunt apposita. nam alias ex tali gra no
afficeretur plenda msi a tpe purificate co
dicois ut in cle. i. de cons. plen. modo retro
trahitur p hec vba. Premissis allegatio-
nibus non obstantibz fuit decisu ⁊ determi
natum o trarium p omes dnos meos
et reuocate p me qui habui causam in ter
cia instantia due sme late p. A. ex nouis

tamen coram me p̄ductis et hoc ꝓpter dictam clausulam retrotractiuam in gratia ip̄ius .b. positam q̄ sonat sic vbo ad vbum. Et insup si dictus .b. ad hoc reptus fuerit idoneus ut p̄fertur ex nunc prout de irritum decernimus et inane si secus sup hijs a quoq̄ quauis auctoritate scienter vel ignoranter attemptari cōtigerit ac si nos a die date p̄nciū eidem .b. contulisse mus canonicatū eccie andeē. ac p̄bendā si q̄ tunc vacabat vel cū vacauerit in eccia prelibata quā idē .b. ut p̄mittitur ducerēt ac ceptandā. oferendā eidē .b. donacoi apostolice cū mterpoicōne decreti duxissemus speāliter reseruādā datū rc. Sed si canonicatū in p̄ncipio dicto .b. tuliſſet uberiorem gr̄am q̄z .A. habuiſſz. ergo ar. dicto⁹ irritū. eū cui. si post q̄z. et. c. dudum. de p̄ben. li. vj. et sic potiori p̄benda. ar. c. si duobꝰ. de ꝛeptis. in p̄ncipio. purificata igitur cō dicōe prout de est ac si tpe date canonicatū eidē .b. tuliſſz g̃ p̄sertim vt ponebatur in facto q̄ statim purificacōne facta dicto .b. de canonicatu p̄uiū extitit p fuū executorem ergo merito p̄ferendus in prebenda postea vacante p̄ura supius allegata Preterea sm aduocatū p̄ista pre allegātem gr̄a non videbatur odiōnalis quia erat quedam odiō subintellecta videlicet si est idoneus. que potius sonat in mo mitionem q̄z odiōz. iuxta notata p Inno. in. c. dudū. de presup. et in clem. vnica. de of. dele. Quecunq̄ tñ p̄dicti doctores dicunt decretum pape non ligat añ purificationem odiōis etiam subintellecte. put legitur et notatur in cle. vnica. de concess. preben. Purificata igitur ipa conditione trahitur ad tpus date. non obstat. c. si p te. de ꝛeptis. quod loq̄tur in potestatiua odītione et nō casuali. put le. et no. in dicta cle. vnica. de cōcess. p̄ben. g̃ rc. nec obstat q̄ gr̄a. A. est cū cura vel sine cura et q̄ ex hoc censeri debz uberior. q̄ ubertas non consideratur nisi circa beneficiū cadens in hmōi gratiaz quo ad prelationem. ar. c. quia sepe. de p̄ben. li. vj. nec obstāt leges et glose supius in contrarium allegate de dictione perinde. quia attentis vbis clausule superius in gratia .b. posite satis constat q̄ purificata conditione voluit ipm habere p canonico a tempore date ad illum effectū q̄ omia essent ab illo tpe nulla in p̄iudiciū suū attemptata. exquo clare infertur q̄ p̄nta cō lr̄arum rearū publicacō facta p .A. et quicq̄d inde secutū est in p̄iudicium illius .b. totum fuit irritū et nullū Preterea vnus de dominis dixit vnam rationem magnam in hac materia que multū placuit alijs dñis meis. magnanimo ex ratione quare papa p̄dcām clausulam apposuit et appomi mandat. dixit siquidem in gratijs spāliby statū oferentur canonicatus sub expectacōe p̄bende et dānatur sic pure in forma laudabilia. si sint p̄nces in curia et reptus fuerit idoneus in lr̄atura. ꝛ si fuerint absentes mādatur inq̄ri de hmōi idoneitate in forma dignū arbitramur. q̄ cū repta fuerit vera voluit papa ip̄m tūc habere p p̄nte et in curia p examinato et sic prout de esset ac si canonicatū obtuliſſz sibi tpe date gr̄e quē si p̄nti et in curia exīti cōtuliſſet uberiorē gr̄az habuiſſz et sic potior in prebenda postea vacāte g̃ rc. ar. notato⁹ in dicto. c. duobus.

De appellacōibꝰ. ccclxxxvij.

Fuit dubitatum vtrum appellans extra iudicialiter in causa b̄ficiali iuxe formam .c. statuimus. de elec. li. vj. et mōmās aduersario suo eandē iuxta formā cle. cām. e. ti. si appellato hmōi appellationē motu maciam p̄tis appellantis p̄seq̄nte et p se sniaz reportante possit appellans ab hmōi sntia appellare infra .x. dies a placōne sententie. videbatur aliq̄bz dñis q̄ sic. nā in iudicijs suanda est eq̄litas. ita q̄ nō debet licere actori qđ reo nō est licitum nec econuerso. de mu. p̄ti. c. i. et. ij. de re. iuḋ. nō debz. ꝛ licet milleries p̄cedatur in absentia p̄tis appellate in causa beneficiali ꝛ sententia otra eum feratur ipse de stilo et more curie infra .x. dies a tpe placōis sentētie poterit appellare g̃ et appellans quod tamen non est de iure dūmodo ht appellatio debite mtimata iuxta formā cle. añdicte quia otū ax nō auditur appellās. ut no. ex p̄sse cō post. et archi. in dicto. c. statuim⁹. quod intelligas de vero et nō ficto contumace de quo p Jo. an. in clem. predicta. in

glo·antepenul·et melius in cle·si ante·de dolo et contu·Maiori parti dñorū de quorum numero ego fui vnus videbatur dicendū esse ꝯtrarium·nam maior est ꝯtumacia actoris q̄ rei·de dolo ꝯtu·causam·et·c·put·et·c·actor·li·vj·et sic cessat argumentū equalitatis p ꝯtraria ptē inductum· Preterea appellantium est instare psequi et finire suas appellacões infra tēpora a iure vel ab hoīe statuta·qō si nō faciūt punīūtur·de ap·cū sit·et·c·psonas·et·c·sepe·et·c·reprehensibilis·et cle·sicut·c·ti· Item ut plurimū appellātes in cā bñficiali solēt reducē obiectus in suis appellationibz quos si nō pbauerit ꝯfiter puniuntur·ergo multo fortius si nō psequuntur·ar·c·statuimus·Q̄ quivero·et·c·se·de elec·li·vj·Nōne etiaz dicit·c·cordi·in fi·de ap·qō bñ facē ad ꝓpositū·q̄ in eū merito debēt iura insurgere q̄ us iudicē et ptē eludit·Cū igitur hic appellās ius offendat appellādo friuole reducēdo obiectus i appellacōe sua ꝯfectos·qō verisilr p̄sumtur q̄ eos nō curauit psequi nec pbare ꝯtra·c·ut debitus·de ap·et dictū·c·statuimus·et·c·q̄us·de elec·li·vj· Judicē offendit a cuius processibus friuole dicitur appellasse licet extraiudicialiter Judicem etiā ad quē appellauit in non veniendo nec suam appellationem psequendo·partem sibi aduersam eludit citando ipam ad curiam p suam appellationem vexando eam laboribz et expensis·Et si dicamus illū et reputamus sēz manifestum et verum ꝯtumacē q̄ nullo mō auditur appellās quem citatio iudicis vel iuris psonaliter apphendit;put le·et no·in dicta cle·causam·et·c· si ante·multo fortius idem dicendū erit in citante et appellante qui est certissimus de facto suo et ideo certiorari non debet·ar·cle·ij·ut lit·penden·que fortiori ratione p̄cedit in actore q̄ reo cuius ē fugere actoris vero instare·ut in dicto·c·causam q̄·de dolo ꝯtu·Et sic fuit obtentum q̄ nō audiretur appellans nisi per viam restitutionis·qua via etiam non debet audiri nisi doceret de suo interesse et aliqua lesione vel iusta causa absentie vel impedimento·ar·notato q̄ in·c·cū bertoldus·de re iudi·de resti·in inte·c·tum ex lris·ꝛc·

De appellacōibz· ·cccl xxx viij·

Si appelletur ab electione p̄sentatione vel postulatione alicuius facta vel facienda vna voce ad papā sme scriptis in pñtia tñ ptis·Dubitabatur vtrum p hmōi appellationem causa devolueret ad curiam romanam·Et videbatur aliquibus q̄ sic maxime si p̄ter hmōi negociū appellās psonaliter ad curiam accesserit et causam legitimam hue p̄babilē in hu iusmodi sua appellacōe vna voce interposita exp̄ssit·qz plus est facto appellare q̄ dolo vel in scriptis·de ap·memini mus·suggestum·et·c·dilecti·p hoc etiam allegabatur vna nota archi·in·c·cordi·de ap·su p̄·de p tū·circa fi·vbi archi·vidz in nuere q̄ quando cū q̄ꝛ quomodo cū q̄ appelletur ad papam etiaz sme scriptis et licz etiam nullā causaz assignauerit nec apostolos petierit p̄cedi poterit in causa appellato multo·allegat·c·significasti·et·c·romana·de foro compe·et de ap·cū appellationibus·li·vj·Ex cuius dicto videtur q̄ appellatio vna voce interposita etiam si non sit scripta et nulla causa assignata devoluat totum negociū p̄ncipale ad curiā qō intelligendū si iudex appellacōz hmōi recipiat et eidem deferat·tunc enim p hmōi relationem a se iurisdictōz abdicat et totam suam potestatē in superiorem transfundit·et sic loquūtur iura alle·p archi·et ipse met sic dicit et notat in loco allegato· Si vero iudex tali appellationi nō deferret nūq̄ talis appellatio devolueret· quare· q̄ esz manifeste friuola p quā hodie nullum negociū devoluitur ad curiā·ut in·c· ut debitus·de ap·et melius in·c·q̄us·de elec·li·vj·et ibi textus clarus· Preterea omēs doctores dicūt et tenēt q̄ in appellationibz interponendis iuxta formā·c·statuimus·et·c·ut circa·et·c·cupientes·de elec·li·vj·reqrātur forma·c·cordi·de ap· in p̄·li·vj·put archi·et Jo·an·notāt exp̄sse in dicere·cupientes·sup v̄·appellatio· et Jo·mo·sup v̄·devoluit·Cū igitur p̄dicta appellatio nō fuerit interposita in scriptis nec causa rōnabilis assignata· Jdcirco fuit declusum et determinatum q̄ nullo modo devolueret·Preterea cū alius est modus

ante sententiam appellandi et alius post ut i de re. sepe. et. c. ut debitus. et. c. cor di. de ap. et licet p̄dicta appellacō sit valida quando sic appellatur a diffinitiua ut in. l. scio. de ap. tamen michil valet ante sentē tiam. imo reputabitur non appellans. ut in. c. cor di. de ap. supius alle. Si igitur nul la est appellacō nullū effectum et p̄sertim deuolutionem negocij principalis ad cu riā q̄ est valde odiosū exorbitans a iure cōmuni. prout no. Jo. mo. in regla. in ge nerali. de re. iur̄. li. vj. operari seu inducere potest. ar. regule non p̄stat. et. c. q̄ ab mi tio. de re. iur̄. li. vj.

De procuratoribz. ccclxxxix.

Si procurator habens mandatū substi tuendi substituat et omittat vices suas al teri p̄nti et in se onus procurationis susci pienti cum clausula tamen donec eas ad se duxerit reuocādas. et post hmōi substitu tionē et oneris assumptōz nō cū substitu to sed cū substituente m causa procedatur. dubitatur vtrū valuerit et tenuerit hmōi processus. et videbatur q̄ nō. nā exquo al ter onus procurationis susceperit videbatur negociū melius posse occupasse et sic alter substituēs de illo negocio se intromittē nō potuit neq; debuit nisi in casibz exceptis in. c. q̄uis. et in. c. si duo. de procur. li. vj. facit. c. cū plures. in rone sui. de of. dele. e. li. q̄ dictū forte possit procedere si p̄dictus sub stitutus post susceptōnē oneris aliquem actū iudicialē in cā fecisset. sz q̄ hoc nō fe cit et se nūq̄ de cā intromisit sz sp continuatū fuit cū substituēte q̄ primo occupauerat et processerat in cā dixerūt debere reuerti om nes dñi valuisse et valere hmōi processum habitum cū dicto substituente. tum q̄ nō commisit vices suas in totum. tum etiam quia procedendo tacite videtur ipsum re uocasse. ar. pro primo dece. q̄uis. et. c. si de legatus. de offi. dele. li. vj. de procurato. is qui. li. vj. pro secundo facit. c. si quem. e. ti. et li. in ratione sui.

De appellacōibz. ccclxxx.

Si tres sūt dati delegati cū clausula q̄ si non omnes et cetera. quorum vnus omisit vices suas nō in totū cū clausula donec et alijs collegis suis duobus. et si ab istis duobz appelletur ad papā dubitabā ego qui habui causam vtrū valuerit hmōi ap pellatio Et causa mea dubitādi fuit de. c. si delegatus. in fi. de of. dele. li. vj. propter ver bum. debebit. ibi positum. quod necessitatē importat. de sen. ex. ut fame. de ap. c. obla te. et no. de sta. mo. c. j. sup verbo. debeant. in clem. et propterea in dicto. c. si delega tus. in glo. fi. in primo. volebat archidi. in nuere huiusmodi appellationem non va lere nec processum habitum vigore eius dem etiam si de hoc non esset exceptum. tan q̄ factum ab eo qui non esset inde re compe tens. alle. no. per Innoc. et hosti. in. c. refe rente. de preben. quod intelligit archidi. in alijs inferioribus iudicibz ad quos nō potest appellari omisso medio. secus vero in papa. vt legitur et notatur in. c. dilec ti. de ap. et ideo concludit archidi. et Jo an. post eum. quod tenet et valet appellacō interposita ad papam omisso delegato in casu dicto. si delegatus. et tenebit processus si non excipiatur. p quo alle. no. p Inno. in. c. cum bertoldus. de re iudi. in glo. ordi. et remittit Jo. an. ad ea que ipse notauit ibidem sup verbo. ad nos. et in hanc ptem omnes dñi declimauerunt et predictū. c. si delegatus. intellexerunt de vno eo iudice delegato sub delegante alteri et nō colle ge suo. secus vero in duobz vel tribz delega tis cōmittentibus vices suas nō in totum alijs eorū collegis tūc enim propter hmōi mixturam dicebant licere quod alias nō licebat. de conse. ec. vel alta. c. aqua. et. e. ti. c. j. li. vj. p quo etiā faciūt no. p Inno. de proba. qm̄. in p̄. et de elec. statutum. us. p. post. q. quidē rō michi nō placuit. q̄ non vidi nec video rōnez diuisitatis inter pri mum et scōm casū. nam mixtura hmōi iudi cum delegatorum aliq̄n plus noceret q̄ p dest. de of. dele. sup questionum. Q. si vero. et. c. cum super. e. ti. et ibi videtur textus de huiusmodi questione.

De iudicijs. Rica.

Prepositus vel q̄is alius ccclxxxj.

tommus habens subditos vel colonos p
rios potest agere ꝯra episcopū tallian
tem seu exactionantem vel spoliātem tur
bantem aut molestantem eosdē actione
iniuriarū et p suo interesse. Hoc verū di
cebant dñi dūmō premissa fierent in odi
um et iniuriam p̄dicti p̄positi. secus verō
si in odū subditi vel colom ꝺm Inno. et ho
sti. in. c. dilectis. de ap. et hoc ita notatur
p Io. an. in. c. auctoritate. de p̄u. in glo. fi.
li. vj. Faciūt etiaz p hac ꝺclusione nota
ta p archidi. et Io. an in nouel. de re iudi.
ad apostolice. et p guil. de mon. lau. et gē
za. de reli. et venera. sanctorū. c. i. i pn̄. i cle.
et in spe. ti. de ap. C. i. et. C. quis possit. in fi.
Ex quo insurrexit aliud dubium vtrū vi
delicet idez p̄positus vel ꝺminus possit age
re in iudicio pro rebus ablatis eisdem su
is subditis vel colonis vel damno eis illa
to emendando. Et breuiter fuit determi
natum q̄ non propter notata dictorum
doctorum ubi supra. quorum racō est ista
quia ꝺminus non interest nec ē legitimus
p̄curator subditi. Preterea si hoc posset
ꝺminus suo iure petere ḡ et eadem ratio
ne pactum facere de non petendo q̄ cuili
bet licitum est renunciare iuri suo. vj. q.
i. cū periculosum. de regula. ad apostolicā.
et hoc esset absonum dicere scōm dictos
doctores videlicez q̄ dictus ꝺminus possit
remittere iūs subditi. ḡ ꝛc̄.

De appellationibus. ·cccxciij·

Si appelletur ab aliquo grauamine añ
siaz diffinitiua et ꝺmittatur cā appellati
onis hmōi ḡuamis alicui alteri auditō
ri. fuit dubitatū ꝛ q̄sitū vtrū p appellātē
possent peti attēptata lite pendente coraz
p̄mo auditore a quo nūc extitit appellatū
reuocari p auditorē datū in cā appellati
onis a grauamine. Et breuiter fuit dictū p
omēs q̄ non nisi essent attēptata post ap
pellationem nunc ultimo interpositam et
sibi cōmissam. de iudi. exhibita. de sēptus.
radolphus. et. c. significante. et. c. significa
cauit. de excep. dilecti. et. c. dilecte. cum
multis si. vel nisi essent attēptata post in
hibitionem p ipsum factam p̄mo iudici
de ap. romana. et. c. nō solū. li. vj. tū etiam
quia de nullo alio posset cognoscere nisi de
ḡuamine in appellacōe expsso ut in cle. ap
pellanti. de ap. at hec nō fuerūt expssa nec
sibi ꝺmissa ḡ ꝛc̄. Preterea p̄dicta attēpta
ta videtur ꝺcernere negociū siue cāz p̄nci
palem quā non habz nisi in cuentū. de ap.
c. ut debitus. pnūciato igitur bñ appel
latum et male p̄cessum ꝺgnoscat de illis
attēptatis. Alioqñ remittit cāz p̄mo au
ditori iuxta no. in deō. c. ut debitus. et. c.
cū in eccia. e. ti. et. c. romana. e. ti. li. vj.

De appellationibz. ·cccxciij·

Si feratur sententia diffinitiua in cau
sa beneficiali p actore et contra reum pos
sessorem et ab illa sententia appelletur p
tercium qui dicit sua interesse. Fuit dubi
tatum vtrum hic tercius appellans possit
cōtradicere et impedire sequestrationem
beneficij et fructuum iuxta cle. vnicam de
sequest. Et videbatur q̄ sic q̄ p hūc appel
lantē impediretur realis et actualis exe
cutio sñie q̄ ē magis q̄ sequestracō fructuū
q̄ minus ē. de dec. ex parte. de re. iudi. cui licz
li. vj. p hac opinione faciunt quedā no.
p pau. in glo. pnl. dicte clem. que queritur
quid si duo litigant de beneficō quod in to
to spectat ad tercium nūquid p talē litē im
pediretur in iure suo. Tenet q̄ nō quia ab
surdū esset hoc dicere vel allegare. facit. c. cū
ecclesia vulterana. de elec. quia nemini fa
cit iniuriam ꝛc̄. et res inter alios acta ꝛc̄.
de re iudi. c. q̄uis. faciunt etiā p hoc dicto
quedam notata p Io. an. in cle. eadem su
per verbo. contra possessorem. vbi dicit q̄ si
feratur sententia contra possessorem nō ta
men pro petitore non est locus sequestra
tioni. cum quo cōcordat gemze. et pau. at
hic licz sñia adhuc non sit lata p isto no
uo petitore licz lata sit ꝺtra possessorem ad
instātiaz forte illius qui nullū ius habz in
bñficio ḡ videtur q̄ ad instantiā illius nō
sit facienda sequestracō. de accu. sup hijs.
Premissis nō obstantibz fuit decisū cōtra
rium p omēs. nam p hmōi sequestracōnē
nullum fit p̄iudiciū isti aut damnum imo
est sibi plus utilis q̄ damnosa videlicz q̄
fructus p vnam idoneam psonam colli
gantur ꝛ reseruentur sibi si finalē in causa

victoriam obtinebit nec per hoc impedi-
tur in iure suo in aliquo ergo cessat dictū
Pau. qō forte p cederet si iste tercius fu-
isset et esset possessor beneficij quia si inter du
os vel plures cōpetitores beneficij senten-
tia p vno fertur contra alium vel reliquos
non fit sequestracō nec habz locū de illa.
quod p bat ibi textus dum dicitur quan
do vna diffinitiua p petitore et otra posses
sorem non possidentem tamē pacifice tri-
enmo fertur sua quod non est hic. g̃ ⁊c.
Preterea dictum etiam. Jo. an. supius al-
legatum nō obstat qua loquitur qñ sen
tentia fertur nō p petitore q̃ agebat ad p̃
uacōz tūc enim nō est locus sequestracōi q̃
nō habz locū qñ agitur sup titulo bñficij
Et ideo si inter petitorē et possessorē esset a-
lia questō realis vel psonalis nō esset loc9
ostituendi p dicte hm Jo. an. sup vbo. diffi
nitiua. et pau. ibidē. Cū igitur istius tercij
nō interfit impedire hmōi sequestracōz si
bi potius vtile q̃ dānosam nō erit audiē
dus. ñ. q. vj. nō solet. et i dcō. c. sup his.
nec obstat. c. cū sup. cū ibi nōtis. p Inno. et
hosti. qz ibi posset fieri appellanti videlicet
tercio magnū p̃iudicium si fieret execucō
sniē late p victorem et ip̃e in possessiōez m-
duceretur et sic sibi nouus possessor et du
rior aduersarius cōstitueretur. Ar in casu
nostro illi habenti vnā sententiam p se nō
dabitur possessio nec aliquid de fructibus
capiet msi finalē in causa obtineat victo
riam ergo maius p̃iudiciū fieret tercio p
illam execucōz q̃ p istam sequestracōez q̃
fit p iudicē nō p partē imo pte inuita g̃
non debet ptibus esse dānosa. hm guil. et
genze. ibidem qui remittunt ad no. in. c.
examinata. de iudi. Et plenius de hac ma
teria sequestracōis. per Jo. mo. de re. iur.
occupletari. li. vj.

¶ De testibus. ·cccxciiij.

¶ Si ad instantiam partis. p ducentis te
stes publicātur attestationes nō rite re-
cepte puta lite nō contestata et pte non
vocata ad videndū eos iurare dubitabat
vtrū ea de p̃s possit eosdē vel alios sup eisdē
articulis p ducere ⁊ videbatur aliqbz q̃ nō
p̃sertim si dicit testificata p̃ter piculum
subornationis tūm qz sibi ipsi viam pre-
cluit secundum genze. in cle. testibus. de
testi. secus vero si ad instantiam sui aduer
sarij esset facta hmōi publicacō quia tūc
non debet prestare impedimentum quod
de iure non sortitur effectum. de re. iur. nō
prestat. li. vj. Item qua in extraordinarijs
actis ⁊c. de accusa. qualiter. i. vnde depositi
ones que nō tenent p nō receptis debēt
haberi. facit qō no. s. de testi. cū causam. et
. c. cum clamor. de p̃ba. c. in p̃tia. Per has
easdem rationes et p dictam cle. in prin.
fuit concluſum cōtrariū etiā si ad instanti-
am p ducentis sit facta publicacō et dixi-
erint testificata. nam aut testes dicunt id
quod p̃mo ⁊ sic cessat subornationis timor
aut dicent contrarium et sic non inuabūt
eū nec erit in p̃batis et sic utroq; casu ces-
sat ratio posita in clem. testibus. que potī-
us p̃cedit in aduersario volente p ducere
testes super articulis directe contrarijs
nec obstat qd notatur in. c. cum in tua. et
. c. venens. de testi. que notata potius fa
ciūt p hac racōe qz loquitur in testibz rite
receptis et ob aliud p̃mo et ob aliud se-
cundo productis ſ hic nos loq̃mur quan
do ad eundē effectū ⁊ sup eisdē articulis p
bandis p ducūtur. qz p̃ma productō. re-
cepcō. et attestacō nil valuerit. si vero debi
te recipiātur nūc et idē dicūt q p̃ma vale-
bit eorū dispositō si deponāt otra vel extra
articulū nil valebūt nec proderūt dcā eoz
producēti. de testi. c. de testibz. de proba. c.
licet. de testi. cogen. preterea.

¶ De testibus. ·cccxcv.

¶ Si auditor admittit articulos i aliqua
causa et recipiat statim testes super illis.
Et postea ab huiusmodi articulorum ad-
missione appelletur ⁊ pars appellans per
auditorem in statum pristinum reponat
et postea iterum idem articuli admittātur
et tūc nō appelletur. Fuit dubitū vtrū re-
ceptio testium post admissionē p̃mā et aī
repositionē facta valuerint. et videbatur
q nō nā exquo auditor p̃tem appellātem
reposuit in statum in quo fuit ante hmōi
admissionem fatebatur se grauasse vitio
reuocādo grauamē videlicet admissionem

qũe fuit principalis videbatur etiam omnia accessoria reuocasse et sic receptionem testium nil valuisse alias non reuocasset. nec cessasset grauamẽ cum effectu. de appellatione cessante. et c. si a iudice. li. vj. Dicebatur et excludebatur p omes cõtrarium. nam licz auditor ptẽ appellãtẽ reposuerit hoc facit animo melius deliberandi et nõ repellendi si potius admittẽdi articulos quẽ animũ postea declarauit eosdẽ admittendo. nec etiã seõm omes dños esset magnum peccatum si seruatis oĩibz terminis reciperentur testes super articulis aliis pertinentibus et admissibilibus. imo secundum aliquos eoĩpo q̃ iudex testes recepit articulos admittit saltez tacite. et ideo iudices in ptibus seruatis seruandis nunq̃ ipi admissionẽ vel repulsionẽ articulorũ interloquũtur. sed testes et instrumenta recipiunt ad p̃bandũ eosdem. et si actor' p̃bat intencõz suã p cedũt ad diffinitiuã sniaz nec hmõi admissio ẽ de substantia iudiciarij ordinis nec viciat receptionem testium dũmodo alias sint ptinẽtes p hoc facit. c. ostitucõz. de elec. in clementina licz ab admissione p̃ma articulorum fuerit appellatũ tñ nõ a recepcõe testium nec a seõa admissione que declarat p̃mam bonam et canonicam &c.

¶ De causa possess. et ꝓprie. et de restitutione spolij. ·cccxcv·

¶ Si. A. oferatur certũ bñficiũ puta archipsbiteratus vacans p obitum titij et idem. A. eunde archipsbiteratũ postea añq̃ tñ possessiõz habeat resignet in mambz ordinarij sui ex cã pmutacõis facie de cũ. b. p alio bñficio admissa resignacõe hmõi subsequenter iterato et de nouo eidem. A. oferatur p̃dictus archipsbiteratus tãq̃ vacans adhuc p obitũ titij vigore cuius collationis sez ultime assecutus est possessionem pacifice eiusdẽ archipsbiteratus post hec oĩa p̃dicto. b. de p̃dicto archipsbiteratu p̃mdeatur vacante p liberam resignationem predicti. A. factam ex cã permutationis vigore cuius prouisionis idem. b. expellit et spoliat p vim et violẽtiã dictũ. A. possessiõe sua q̃ ꝓterea eidem. b. traxit in causam agendo primo possessorio et petitorio et quia. b. possessor violẽtus sententiam absolutoriam pro se reportauit idem. A. ad sedem apostolicam appellauit et in secunda instantia suspendit petitorium utriusq̃ partis ꝓcedendo in solo possessorio in quo obtinuit duas sententias diffinitiuas de quarũ infirmatione in tercia instantia agebatur. et dubitabatur ꝓter quedã instrumenta ꝓducta in ꝑma instãtia p. b. spoliatorẽ de tra ipm. A. agentem tũc petitorio et possessorio videlicet de prima collatione sibi facta et de resignatione ex causa permutationis postea subsecuta. que non fuerunt negata per ipsum nec exceptum contra illa prout ponebatur in facto vtrum per illa producta in tantum esset titulus illius. A. discoloratus et ostaret de non iure suo q̃ nõ deberet restituendus et predicte due sentẽtie deberent infirmari. in quo dubio omnes erant varij et diuisi quasi per medium. Aliqui dicebant denegandam restitutionem et infirmandas predictas duas sententias. moti ex dicto Innocen. in. c. constitutus. de fi. ꝓsbi. dicentis q̃ quando constat per confessionem vel probationes admissas de non iure agentis q̃ tunc deneganda est restitutio. alle. c. significasti. de diuor. facit optime. c. ad decimas. de resti. spo. li. vj. pro quo dicto faciunt etiam notata per eundem Innocen. in. c. in litteris. in fi. de resti. spo. At in casu proposito ostat clare p instrumenta p̃dicta iudiciali ter ꝓducta et non negata de resignacõe facta per. A. ante suam spoliationẽ ergo non erit restituendus ut in. c. accepta. de resti. spo. et in. c. cum venissent. de insti. et de renun. c. super hoc. per quos textus clare probatur q̃ agenti interdicto obstat spontanee renunciationis exceptio &c. Alij omnes de quorum numero ego eram tenebant cõtrarium defendendo duas sententias restitutorias latas p. A. per non modice auctoritatis viros qui eas sine certis et veris motiuis non tulerũt. Et ut dicebam credo dictos omnes meos motos quia predicta instrumenta predicte prime collationis et resignationis fuerũt producta quando agebatur petitorio et

possessorio et forte non reproducta in se
cunda instantia. et supposito q esset in se
cunda instantia. tunc distinguendū dice
bam. aut an suspensionē petitorij. aut post
Si post dicebam illa non obstare. exquo
sapiebant petitorium quod erat suspensum
et sic iudex non poterat ea recipere nec se
cundū ea iudicare. quia potestas sua sus
pensa erat quo ad petitorium ⁊ omia illud
concernentia et eius accessoria. de causa
pos. et ꝓprie. c. pastoralis. et in cle. vnica.
e. ti. Aut ante suspensionem erāt ꝓducta
et tunc aut erant negata aut non. Si ne
gata ꝑ quam negacōez efficiebatur res
dubia tūc nō obstabāt renūciationi. scōm
Inno. c. in. c. constitutus. alle. Si vero non
erāt negata nec fuit exceptū ⁊tra illa. ad
huc idem videtur p. c. significauerūt. de tes
ti. in fi. nam non dicitur liquere constare
de petitorio nisi post ꝯclusionē ut ibi notāt
glo. Inno. c. at hic fuit suspensio facta an
te ꝯclusionem g ⁊ cē. nec obstat q fuerūt ꝓ
ducta in prima instantia ⁊ ꝯclusum ⁊ non
negata. quia ꝯclusione sententie siue a
sententia fuit appellatum que appellatio
suspendit effectum ipsius sententie siue
conclusionis ⁊ommum ꝓductorum in p
ma instantia ergo non obstant in secun
da nisi reproducātur. de iureiuran. vene
tes. de fide instrum. cū iohannes. C. de tēp
ap. ꝑ hanc. Et hunc intellectum posuit et
dixit dns nicolaus de cremona diecs etiā
non reperiri legem vel canonem impo
nentem onus ꝓbandi titulum vel colorē
tituli agenti interdicto recuperande pos
sessionis multo fortius reintegrande ut ex
presse ꝓbatur in. c. in literis. in fi. quia ꝑ
ꝯ cetera. qui textus tamen loquitur in
beneficialibus non in casu. c. ad decimas.
de resti. spo. li. vj. Sed ratio illius dicere. fu
it duplex tum quia constabat de iure ꝓpri
etatis spoliatoris notorie ꝓfessionē agē
tis ⁊ spoliati. tum quia ibi etiam ius cōmu
ne resistebat actori ⁊ assistebat reo. Sic g
etiam respondebam ad. c. constitutus. de
filijs presbite. et notata ibidem ꝑ Inno. c.
et ad. c. significasti. de dilat. que tria lo
quuntur expresse quando per confessio
nem petentium restitutionem clare con
stabat de non iure eorum in petitis et ideo
denegabatur eis restitucō. Secus vero di
cebam si per ꝓbationes rei constaret q̄s
non dicebam admittendas per. c. in litte
ris. allega. et. c. fi. de ordi. cogni. Ad capi
tula et iura pro alia parte inducta videli
cet. c. accepta. et. c. cum venissent. et. c. su
per hoc. Respondebam illa loqui quando
actum erat petitorio et possessorio. et sic in
telligit ꝯ per. c. accepta. et. c. sollicite. vel il
lud loquitur quando opponitur exceptō
abiurationis bñficij que bene obstat agē
ti possessorio. ut in. c. cum venissent. de insti.
sicut et pactum de non agendo obstaret
agenti interdicto ut notauit glo. in. c. ex
insinuacōne. de procura. q autem agens
interdicto teneatur coloratum titulum ꝓ
ducere est potius per stilum receptum q̄
a iure introductum quia non reperitur su
per hoc ius scriptum sed est receptū a pa
ritate rationis. c. eum qui. de eo qui mit. in
pos. causa rei. seruan. li. vj. ꝓut ibi nota
uit archi. et Jo. an. in cle. vnica. de cā pos. et
ꝓprie. et ex no. ꝑ Inno. in. c. ex parte. de re
sti. spo. vbi tamen dicit ꝓ colore sufficere
q probet agens interdicto se auctoritate
superioris possessionem bñficij apprehen
disse. licet forte sua collatio siue electō sit
viciosa et non canonica pro quo optime
facit. c. cum nostris. de concess. preben. cum
ibi notatis. et notata in dicto. c. in literis.
ꝑ Inno. At in casu nostro constat de colo
rato titulo. istius. A. spoliati puta qui au
ctoritate superioris ingressus fuit et ha
buit possessionem licet ratione viciose col
lationis. Constat etiā de violento ingres
su ipius. B. spoliatoris ꝑ quam violentiaz
totū ius quod habuit vigore collacōis si
bi facte de dicto archipresbiteratu ipso
facto amisit. ut in. c. eum qui. de pteben. li.
vj. propter quod forte posset non impro
babiliter dici ipm nō posse repellere agen
tem interdicto pretextu vicioси tituli cum
ipsemet perdiderit titulum suum ꝓpter vi
olentiam factam p eum que per viam re
plicacōis sibi obici posset. nam parta deli
beratē. de adul. c. intellexīmus. quod ta
men videlicet hoc ultimum non credo ꝓ
cedere nisi petat propter notata in. c. pa
storalis. de causa pos. et ꝓprie. super verbo.
intentare. ꝑ ber. nec etiam obstat regula

dolo petit ꝛc̃. que etiam vendicat sibi locũ in petitorio ꝓut legitur et notatur in. c. in litteris. in fi. Sz potius dicerem habere in hoc casu locũ regulaz. in pari causa turpi tudinis ꝛc̃. Credo tñ agenti possessorio ne obstare exceptiõz violẽtie notorie puta si ꝓ vim et violẽtiã possessionẽ fuisset ingressus et hoc etiã innuit Inno. exp̃sse in dicto. c. constitutus.

¶ De cã pos. et ꝓprie. ·cccxcvij·

¶ Si suspenso petitorio per actorem reus et possessor dat articulos sapientes petitorium ꝛ facit arrestare actorem q̃ non recedat de romana curia donec responderit eisdem articulis si actor velit recedere. Fuit dubitatum vtrum teneatur illis ante recessum suũ respondere. Et videbatur q̃ non ꝓpter suspensionem antedictam per quam sunt clause manus auditoris ita q̃ p̃dictũ actorem ad id compellere non posset. Et sic videbatur q̃ hmõi arrestatio ad articulos datos in petitorio non extenderet se. ar. eorum que supra scripsi in conclusione proxima. tum etiam quia nichil habent cmune ꝓprietas et possessio. ff. de acqu. pos. l. naturaliter. ¶. nichil facit. c. pastoralis. de causa posses. et ꝓprie. cum ibi no. Preterea si ad hoc posset et deberet compelli et aliquos articulos sapiẽtes petitorium confiteretur posset sibi preiudicare hmõi confessio etiam in possessorio. ꝓut etiam deductum est supra in proxima conclusione. et faciunt ꝓ hoc nõta in. c. constitutus. de fil. presbi. ꝓ Inno. ergo ad illud compelli nõ debet. de ꝓba. c. i. Preterea articulis impertinentibz ꝛ nõ admissibilibz nõ est respondendum. de offi. de le. cũ tingat. et hmõi articuli sunt impertinentes et ꝓ nũc nõ admissibiles g̃ ꝛc̃. hñs rationibz non obstantibus fuit dei sum et declusum p omẽs dominos contrarium et hoc ne copia ꝓbationum etiã in futurõ tpe pereat et angustetur. de testi. alb. et. c. significauit. tum etiaz q̃ causa petitorij semper remanet in curia licet ad tempus sit suspensa. finita igitur causa possessorij si reus vellet ingredi petitorium multum releuaretur per responsionem aduersarij. maxime quo ad articulos negatiuos ꝓbandos. de confes. c. i. li. vj. alias si illis non responderetur periret sibi copia ꝓbationis quia negatiua p rerum naturam ꝛc̃. de ꝓba. quoniam. de elec. bone memorie. Item quemadmoduz testes affuturi vel morituri ante litis contestationem et etiaz sup articulis obiectius non admissibilibz vel forte nũq̃ admittendis recipiuntur. ut in. c. quoniaz frequenter. ut lite non cont. et ꝓpter dictam rationẽ ne ꝓbationes pereant ita et multo fortiori ratione in casu nostro cõpelletur respondere predictis articulis. que confessio tamen sibi in nullo preiudicabit in possessorio. maxime si de hoc fuerit protestatus. Et supposito q̃ confiteretur talia per que clare constaret ipsum nullum ius siue titulum habere in bñficio de quo agitur nõ esset nimis absurdũ dicere q̃ sibi p̃iudicaret et suam rest̃z impediret ne daretur sibi vicios⁹ ingressus et cũ pẽco bñficiũ ecclesiasticũ teneret de mstr̃o. ex frequẽtibz. de eo qui mit. in pos. eum qui. li. vj. et ꝓ hoc satis est responsum si bñ videatur ad motiua ꝓ contraria parte inducta.

¶ De ꝓcur. et de dila. ·cccxcviij·

¶ Fuit dubitatum vtrũ. c. dilectus. de ꝓcura. habeat locum in ꝓcuratore generaliter constituto ad iudicia puta ad agendũ et defendẽdũ in oĩbz et singulis causis motis et mouendis ꝛc̃. videlicet an talis ꝓcurator posset petere in curia dari sibi inducias ad consulendũ tmmũ in partibz. Et videbatur q̃ non quia ut videtur. c. dilectus. loquitur in ꝓcuratore negotiorum gestore. constituto ad negocia et non ad iudicia. inter quos de iure est magna differentia ut de ꝓcu. c. i. li. vj. vñ distinguẽdum aut p̃dictus ꝓcurator erat sic gñaliter ꝓstitutus anteq̃ causa ad quã citat nũc fuerat ꝺmissa ꝺtra dñm suum aut post Si ante tunc oĩes dommi dicebant habere locum. c. dilectus. pari ratione. pro quo etiaz allegabatur. c. exposuit. de dila quod modicum facit ad propositum meo iudicio. Si vero post causam commissam pserim de speciali mandato et citatione

decreta fuerat cõstitutus sic generaliter et cũ eodẽ p curatorio ad curiam missus et citatus ad dicendũ otra omissionem cõtra quã michil dixerit sed ulterius ad aliquos actus p̃cesserit ꝛ tandẽ inducias ad ꝛsulendũ dñm petĩt put hec oĩa ponebãt in facto tũc dicebãt oĩes domĩm inducias denegãdas tũ q̃ videbat malicioſe ꝛ causa differẽdi negociũ facẽ tũ quia p̃sumptio erat otra eũ q̃ eũ ſufficienter dñs ſuus qui eũ poſt cauſam cõmiſſam miſerat inſtruxerat. q̃ ſi nõ feceꝛat imputetur ſibi. ꝺ iura. caliũ. in p̃tractãdis. ut lĩt. nõ ot. c. i. de dolo ꝛ dtu. c. put.

¶ De cã poſſeſſ. et ꝓpe. ccexcix.

¶ Si omittatur cauſa que vertitur inter ſeyũ ꝛ gaũ auditoꝛi de et ſup ſpoliacõne occupacõne et detentione alicuius caſtri vel terraꝛũ qõ vel quas dicit impetrãs in omiſſione ad ſe pertinuiſſe ꝛ ptinere. Dubitabatur utrũ vigore hmõi omiſſionis actor poſſit agere petitorio ꝛ poſſeſſorio. Et videbatur aliquibꝫ dominis ꝛ p̃ſertim michi q̃ dũtaxat poſſẽ p̃cedi in poſſeſſorio qõ principaliter eſſet commiſſum et nullo modo ſup ꝓprietate que michil hꝫ cõmune cũ poſſeſſione. ff. de acqu. poſſ. l. naturaliter. ¶ michil. Oĩes dñi me excepto dicebãt ꝛ tenebãt otrariũ et hoc ꝓpter verbũ ptinere poſitũ in omiſſione quod eſt latiſſimũ. ff. ꝺ ver. ſig. l. verbũ ptinere. Ad hoc rñdebatur q̃ hoc verbuꝫ ptinere in cõmiſſione poſitũ eſſẽ in vim cauſe ſiue p modũ acceſſoꝛij et nõ principaliter et licẽ ꝓprietas interdum immo quaſi ſemper ad ſe trahat poſſeſſoꝛiũ illi p̃ualeat ut de cauſa poſſ. et ꝓprie. c. i. et. ij. et. c. cũ dilectus. et forte ꝓterea index datus ſuper ꝓprietate poſſẽ cognoſcere de poſſeſſione ſm Jo. et vincẽ. im. c. i. de ſequeſtra. tamẽ illud nõ p̃cedit in caſu cõuerſo q̃ nuſq̃ reperitur q̃ poſſeſſio trahat ad ſe ꝓprietatem ut no. in dictis iuribus et. c. paſtoralis. e. ti. Preterea dixerũt p̃dicti dñi q̃ licẽ cõmitteretur ſimplr cauſa poſſeſſorij abſq; dictõne limitatiua tm vel dumtaxat michil ommus tamen poſſẽ ia g de ꝓprietate ſecus vero ſi limitatiue committeretur pro quo allegabãt nota. in dicto. c. ij. et. c. paſtoralis. de cã poſſeſſ. et ꝓprie. et notata in dicto. c. i. de ſequeſ. quas gloſas credo veriſſimas quo ad ſcõm dictũ videlicet quãdo cũ limitatione cauſa poſſeſſionis vel ꝓprietatis committitur quia ſtricti iuris ꝛ nõ extenduntur miſi ad cauſas expſſe commiſſas. de offi. dele. D. et. G. de ſcrip. c. fi. et. c. cauſam q̃. cũ ibi notatis. ſed quo ad p̃mum dictum credo ſemper ſalua correctione glo. nõ intelligendas ita nec ſic loquũtur ſi recte inſpiciantur. nam quãdo ſimpliciter ꝛ indefinite aliqua cauſa cõmittitur iudici inter ticiũ ꝛ ſeyum ſup tali re. tũc poteſt agi petitorio ꝛ poſſeſſorio et hoc fateor de plano quia indefinita equipollet vniuerſali. de p̃bile. quia circa. de elec. ut circa. li. vi. ubi de hoc. vno tamẽ commiſſo aliud nõ venit niſi per modum reconuentionis ſcõm Jo. et vincent. in. c. i. de ſequeſ. p̃miſſa tamẽ p̃teſtacõne q̃ allegãt auctent. et conſequẽter. ¶. quõ et quãdo iudex. de mut. peti. c. i. et. ij. de ordo. cog. c. ij. limito tamen negocio commiſſo ſuper non commiſſo neutra partiũ poteſt agere niſi ex noua commiſſione. de reſtiſpo. audita. de offi. dele. cum olim. et. c. cũ contingat. allegabãt etiam p̃dicti domĩ p̃ dicta concluſione vnum dictum Jnno. in. c. epiſcopi. de rebꝫ ec. non alie. videlicet q̃ vigore ſcripti. ea que de bonis poteſt agi petitorio ꝛ poſſeſſorio qõ dictum multum videtur facere pro ipſis in caſu ꝓpoſito. ad quod reſpondebam q̃ verba iſta poſita in dicto ſcripto ſapiunt ꝛ ſapere poſſunt tam petitorium q̃ poſſeſſoꝛium et in dubio potius debemus interpretari ſcriptum q̃ valeat q̃ pereat. de verbo. ſig. abbatꝫ. cum ſimilibꝫ.

¶ De ſcript. et de offi. legati. cccc.

¶ Si epiſcopus dat ꝛ committit vive voce oraculo vicario generali poteſtatem recipiendi reſignacõnem certi beneficij ſpectãtis ad collacõnẽ ſuã ꝛ ferẽdi certe perſone. fuit dubitatum de duobꝫ videlicet utrũ valeat hmõi omiſſio. Secõ ſi valeat

utrum possit ꝛ debeat probari per testes vel literas · in ꝑma questione facit ꝛ fecit dubium · C · phibemus · in · c · deliberacõne · de offi · legꝫ · li · vi · ubi prohibetur expresse legato etiã de latere ne in genere vel in specie cuiquam possit committere siue dare potestatem recipiendi resignacõnem et conferendi beneficia etiã psonis idoneis infra legacõnem suam existentia ꝛ appomitur decretum irritans huiusmodi resignaciones ꝛ collationes cõtra huiusmodi phibicõnem factas cum per huiusmodi cõmissionẽ daretur via ad vacatura beneficia cõferenda contra later̃n · cõcilium · de concess · preben · nulla · que ratio videtur fortius locum habere in episcopo seu quolibet ordinario alio in ꝓuincia sibi decreta · de offi · legꝫ · c · ñ · e · li · Preterea ubi est eadem raco debet esse idem ius · de consti · translato · de translac̃ · episcopi · int̃ corporalia · sed eadem immo fortior est ratio in episcopo qꝫ in legato in casu ꝑdicto · ergo ꝛc̃ · In ctrariũ videbatur p · c · fi · de of · vica · et de ꝑben · statutũ · e · li · in quibus expsse apparet qꝫ episcopus potest cõmittere collacõnem beneficiorũ ad episcopum spectantiũ suo vicario generali quod est verũ in genere sed in specie nequaquã · prout legitur ꝛ notatur i · c · cõstitutus · et · c · fi · de concess · preben · multa enim licent in genere que nõ licẽt in specie · e · ti · c · accedens · et ꝺ iure prõ · ex literis · cũ similibꝫ · Et ꝓ hac ptem fuit ꝺcluſuz et determinatum · Nõ obstat · c · deliberacõne allegatũ quo ad generalem commissionem siue potestatem conferendi beneficia prohibitam qꝫ illud ꝓcederet ubi episcopus alteri qꝫ suo officiali hãc potestatem daret ponderato ꝓncipio illius · C · scõm Jo · an · ibidem q̃ remittit etiã ad notata per eum · in · c · statutum · in ultima glo · de ꝑbẽ · li · vi · que bene faciũt ad questionẽ ꝓpositam · Et licz potestas sit generalis commissio tamẽ est specialis sme qua etiã vicarius generalis nõ posset cõferre beneficia · ut in dicto · c · fi · de offi · vicat̃ · li · vi · Et supposito qꝫ valuisset et fieri possꝫ talis commissio etiã in specie generali vicario episcopi habenti generalem administracõnẽ bonorũ ꝛ rerum · ut · xvi · q · i · statuimus · tñ in officiali epi meo iudicio essꝫ aliter sentiẽdũ q̃ nullã hret administracionẽ rerũ vel bonorũ tpaliũ · de electis q̃ · li · vi · nec obstat · c · rõna · de ap · et · c · ñ · de cõsuetu · li · sexto · videliczꝫ quia idez est consistoriuz officialis ꝛ episcopi · g̃ ꝛc̃ · quia fateor quo ad iurisdictõnem · et in hijs que sunt fori contentiosi · In alijs vero secus · nec obstat · c · ex freq̃ntibꝫ · de institu · ubi officialis episcopi potest de iure cõmuni instituere ꝑsentatos ad beneficia qua huiusmodi institutio est necessarie iurisdictõms et nõ volũtarie · in qua volũtaria iurisdictõne etiã nõ succedit capitulum sede vacante prout legitur et notatur · de maio · et obe · c · vno · de instit · c · ñ · li · sexto · Fateor etiã ꝛ credo qꝫ epus etiã in specie possit cõmittere suo vicario generali potestatẽ recipiẽdi resignacõnẽ et illa admissa ꝑ epum possꝫ eidem vicario dare potestatem conferendi illud beneficiũ sic resignatũ · qua tũc cessaret phibicõnis causa ergo debꝫ cessare phibitio · de renun · post trãslacõem · de appel · cũ cessante · nam huiusmõi omissiones sic distincte possꝫ etiã facere legatus cuicunqꝫ persone scõm Jo · an · in dicto · c · deliberatione · in · C · phibemus · qm · C · intelligitur quando pmixtum simul ꝛ semel darentur ambe ꝑdicte potestates ꝓ racõne diuersitatis posset induci · c · ad questiones · de re · pmu · qõ dñs Jo · an · nõ allegat cuius tñ opinio recipitur ꝛ approbatur ·

cccc j ·

¶ De scõo dubio videliczꝫ utrũ cõmissio gñalis vel specialis in casibꝫ ꝑdictis fieret valere possꝫ facta officiali vel vicario vive vocis oraculo ꝑ epum et si negaretur an possꝫ ꝓbari ꝑ testes · videbatur qꝫ nõ ꝑ · l · vnicã · C · de man · ꝓnci · et ꝓ · c · cũ in iure peritus · de offi · dele · que iura ꝓcedunt in delegatis ꝑe vel imperatoris · in alijs vero inferioribꝫ secus in quibꝫ habẽt locũ iura communia videlꝫ qꝫ parẽs vim habent testes et instrumẽta in dicõ · C · de fi · instru · in exercẽdis · et · e · ti · cũ Jo · scõm uber · et tã · qs allegat Spe · ti · de ꝓba · C · ul · ẋ · ℔ nũquid delegatus · qm remittit etiã ad notata per eum ti · de lega · C · supest · ẋ · sed nũquid si

ꝑter·pro quoꝝ ōpinione facit in argumentum·saltē ꝙ iste casus nō est de illis requir cūbus necessario sc̄ptuam numeratis p glo·i.c.i·de censi·li·vi·g rc̄. Quā quidē cōclusionē dicebāt aliqui dñi verā in commissione facta viue vocis oraculo supvno articulo ut in iuribꝫ in pñ·supius alleg·secus vero si sup diuersis rpluribꝫ pserti dis crepātibꝫ a iure ꝺmuni sicut in legato misso ad certam ꝓuinciā cui darentur multe singulares rdiuerse potestates sibi de iure dūi nō cōpetētes de q̄bꝫ in.c.qō translatōem·de offi.lega. in quo casu possꝫ ꝓcedere et loqm·l. vmca·C. de man·prin· pro cuius intellectu vide Jo. xcvij·di·nobilissimus·et·xxv.q.ij. institucōnem ꝙ ꝺclusione p̄dicta fuerūt etiā allega tadicta rnotata. in cle.dudum de sepul.·et p guil·de cuñ.ff.de iudi.l.ij. qui ponit tres vel quatuoꝝ intellcūs p̄dicte.l. vmce·C.de manda·prima.

¶ De offi.oꝝ.et de rerū pmu. ccccij.

¶ Si aliquis ep̄us habeat collacōnē beneficij siti i dioc̄.alterius episcopi ex cōsuetudine legitime p̄scpta.si tenēs illud beneficiū vellet illud ꝙ alio beneficio permutare.Fuit dubitatū in cuius manibus possꝫ rdeberet fieri resignacō hmōi bñficij. et videbatur aliquibꝫ ꝙ in manꝫ illius habētis potestatē conferendi. nā ad quē pertinet institutio.ad illū etiā debꝫ ptinere destitutio. siue resignacōis receptio. de heret.cū ex inuncto.i fi.de cappel.mo.c.i. de ꝓuil.cū rplātare. ¶ in eccīs.ō renunc. admonet.et.c.qō in dubij.s. Fuit ꝺclusū et determiatū p oēs ꝺtrariū. Nā licz alicui debeatur ex ꝺsuetudine bñficij collacō. nō sequitur ꝙ ad eū ptineat institucō vel resignacōis recepcō seu destitutio. Et est racō. qꝝ tantū prescptum quātū possessuꝫ et nō plus.de rei.cū in tua.de offi.archi.c. fi.de p̄scrip.c.auditis.et.c.cū olim.de reli. to.cū dilectus.et.c.cū venerabilis.pro q̄ facit optime.c.cum in illis.de p̄ben.li.vi. ubi textus ponit differētiā inter collacōꝫ p̄tacōem rinstitucōem ac electōem.q oīa possunt diuersis personis ex ꝓuilegio vel ꝺsuetudine cōpetere ut in dictis iuribꝫ supius alle.ꝙ hoc etiā vidꝝ textus. in.c.vnico.de capp el.mo.li.vi. ubi abbates ad quos spectat pleno iure dispositio aliquoꝝ beneficiōꝝ michilominus tenēt et debēt p̄tati siue instituti p eos p̄sentari ep̄o ad ꝺmittēdū eis curā aiarū.nec sic institutos p ep̄m p̄nt sine cā rip̄ius ꝺsensu amouere rp̄uare eoꝝ bñficijs facē etiā cle.qꝝ reglares.de supplē.negli.pla.iura vero ꝙ ꝺtraria pte allegata loquūtur in illo ad quē de iure ꝺmuni spectat institucō siue collacō. Secus vero si de cōsuetudine vel aliquo alio iure speciali. Pro quo eē faciūt no.p Jnno.et hosti.in.c. ex frequē tibus.de instī. Hic superuenit quidam novus auditor nomie incolaus wodisham anglicus.

¶ De sentēcia excōicacōis. ccccij.

¶ Si pnūcietur quis male absolutus a sīa excōicacōis lata p hoiem et petatur reduci in eandem sīam excōicacōnis vigore tñ specialis ꝺmissionis. Dubitabaē de mō reintrudēdi videlicz utrū deberet fieri cū cāe ꝺgmcōne parte vocata rcanonica monicōe p̄missa.et videbatur aliq̄bus ꝙ si ex falsa cā fuerit absolutus ꝙ nō teneret absolutio.et sic remāserit excōicatus rcessaret reintrusio. Pro q̄ allegata fuit glo. Ver.in.c.ex pte.de offi.oꝝ. quā glo.dixerūt dñi nō seruari qꝝ sic̄ sententia excōicacōis lata ex falsa cā rsine ordine iuris valet rtenet.ut in.c.sacro. de sen.ex cō.et i.c.i.e.ti.li.vi.cū ibi nōtis. ita rabsolutio qꝝ pari passu ambulāt.ō pen.di.i.verbū.et nota.pulcre p Jnno c. in.c.ab excōicato.de ꝛeptis.sup verbo obtentis. Et ideo qꝝ tenet absolucō nō est iterato excōicādus siue in eandem sīam excōicacōis reducēdus n canonica monitione p̄missa.et ex noua cā iusta rp̄bata puta noua ꝺtumacia ꝙm Jnno.ibidē fi. ciusdē glo.qui alle.ꝙ p̄mo decō.c.sacro. supius alle.pro secōdo canonē. nemo.ij.q. i. Pro tercio canonē.certū.xi.q.iij. cū q̄ ꝺcor. Jo.mo.i.c.eos. de sen.ex.sup verbo in eadē.post pn̄.ubi dic̄ expresse ꝙ hmōi reductio de q̄ loquūtur.dcre.videlz.c. ex pte.et.c.ad repmēdā.ō of.oꝝ.ō ap.qōm. de sen.ex.sacro.dz siē cū cāe ꝺgcōe q̄ tum

loquuntur in ſnia hois ſecus vero in ſnia canonis in quā remedit ipo iure nō parens mandato ſupioris et sic loquitur. c. eos. ſupius alle. Et sic fuit dcluſū p oēs dōos. Fuit tn̄ p aliquos dubitatū utrum in hac reintruſione requireretur pſonalis moniō vel ſufficeret citacō p audiētiā Aliqui dicebāt q pſonaliter deberet moneri ut pareret vel illud faceret p quo aliaſ fuit excōicatus p no. p Inno. in. c. ſi aduersarius. de eo q mit. in poſſ. maior ps tq̄ ſi oēs tenuerūt cōtrariū. p̄ſertim ſi alias in cauſa fuit appēnſus citatus ex iuſta cauſa excōicatus t male abſolutus. et h̄ etiā vult Inno. in dicto. c. ſi aduersarius. ubi bn̄ excipit tres caſus a dicto ſuo. Citatio eni ſepe hz vim monicōnis. ut le. et no. in. c. ex pte. de ẏ. ſig. p lter. et facit vna nota. Io. an. in. c. pn̄ti. ſup ẏbo. dſtiterit. de cenſi. in cle. et de pēnis. c. i. ſup ẏbo. dmo de. p eundē. et ſup ẏbo. dſtiterit. p pau. p quo etiā facit ſtilus curie qui habet q ſemel citata pte legitīe ad cām p̄cedetur in eius dtumacia p audientiā etiā ad excōicacōnē puta q nō rn̄deat libello licz dteſtetur tribz tn̄ citacōibz p̄miſſis. at in caſu ꝓpoſito ps q̄ petebatur reduci t remtrudi fuit citata t pſonaliter appēnſa in curia ad dicendū dtra dmiſſionē ſup re intruſione obtentā t michil dixit dtra eā. ſz receſſit ut ponebatur in feō g licite potuit p̄cedi dtra ipm p audientiā etiā ad excōicacōnē. ar. c. i. de iud. et. c. put. de dolo et contu. et. c. tue. ut lite nō dteſta. vide infra concluſionē. cccexcij.

De excep. et de ſen. excō. ccccliij.

Si quis petat ſe abſolui ad cautelaz a ſnia excōicacōis lata i eū poſt appellacōz legitimā t p̄ducat ſuā appellacōnez t inſtrumētū renūciacōnis facte poſt hmōi appellacōnē. Fuit dubitatū utrū p hmōi inſtrumtū renūciacōis ſufficiēter dſtaret de excōicacōe ad effectū abſolucōis obtinēde ad cautelaz. Et videbatur aliquibz dōnis q nō. p notata in. c. pia. de excep. li. vi. p Io. an. ubi expſſe tenet q p renūciacōnē nō probatur ſufficiēter excōicatio q̄ fateor de plano in caſu iſto qn̄ oppomitur excōicacō p ptē aduerſario in vim p̄emptorie vel dilatorie ad repellēdū eū. cū ibi textus dicat aptiſſimis verbis et eius opinio ſeruatur in curia ubi rariſſime excepcō excōicationis admittitur q nūq̄ debite ꝓponitur t ſpecificatur. hoſtien. in. c. prudētiā. C. ſexta. tenuit t trariū cū quo dcordat archidi. in. c. pia. ſupius alle. p quoz opinionē fac. c. cū dūderes. de ſen. ex. In caſu tn̄ noſtro ꝓpoſito maior ps dōnoz tenuit t trariū videlz ſufficere renūciacōnē ad effectuz abſolucōnis obtinende p quā nemo p̄iudicatur. nec ps poſſ̄ t dicere aut appellare. de app. qua fronte. de offi. dele. cū tingat. niſi exciperet de manifeſta offenſa. de ſen. ex. venerabilibz. et. c. ſolet. li. vi. imo h̄ aliq̄s videtur ſolū ſufficere petenti abſolucōz ſua ꝓpria dfeſſio. de el. c. venerabilē. de cle. ex. mi. ꝓpoſuit. p qua dcluſionē fuit allegata nota. Io. an. in. c. licet. de ſen. ex. ubi videtur tenere dtra dictā ſuā glo. poſitā in. c. pia. ſed dat duas ſolucōnes q̄s ibi vide. Ego vero dicebā q ad effectuz abſolucōnis obtinēde ad cautelaz ixta formā. c. ſolet. oporteret petentē abſolutionē ꝓbare duo videlicz ſe ex legitīa cā appellaſſe t poſt appellacōnez hmōi in eū ſniam excōicacōis eſſe platam. Et licz in caſu ꝓpoſito dſtaret de appellacōne legitima. et ſnia excōicacōis p ſuā dfeſſionē et p inſtrumētū renūciacōis tn̄ p h̄ nō dſtaret ipam excōicacōis ſniam poſt hmōi appellacōnē ꝓmulgatā. nā potuit eſſe q fuit ante appellacōnē excōicatus t poſt appellacōnez renūciatus. nā nō ꝓbat hoc eſſe q̄ ab hoc tingit abeſſe. de offi. dele. cū cō tingat. de ꝓbac. in pn̄tia. et ꝓterea in dicta abſolucōem nō cōſenſi licz impenſa fuerit de conſilio maioris ptis dōnoz.

De pactis. et de reſti. ſpo. ccccv.

Si agenti interdicto vnde vi ſiue poſſeſſorio i cauſa bn̄ficiali obiciatur t probetur iuramētum ſponte p̄ſtitū etiā poſt ſpoliacōnē de nō moleſtando ſpoliatorē in iudicio vel ex fuit dubitatū utrū nō obſtāte th̄ iuramto ſpoliatus vemēt reſtituēdus. et videbat aliq̄bz q p̄dcm iuramtū

non impediret restitucōnem ex parte racōnis. c. sollicite. de resti. spo. Item ex eo q hmōi iuramēta fūt ciuiliter interptanda. de iureiur. vemēs. si pdictū iuramētum posset intelligi interptari de molestacōne facti r nō iuris g r̄c. Item psumitur dolo extorti. ergo nō obligat. q fraus r dolus r̄c. de Rep. ex tenore. et. c. sedes. pbtim in odiū violenti. q nō auditur excipiens de crimine nec de nō canonica institutione. ō resti. spo. c. in literis. et. c. item cū quis. premissis nō obstātibz fuit ꝺcluſuz et determiatū ꝺtrariū. nam licz renūciacōnē etiā cū iuramento facta post spoliacōnē nō impediat restitucōnē. ut in. c. sollicite. supius allegato tn pactū siue iuramētuz de nō agēdo vel restitucōnē petendo viōr obstare agēti interdicto. put no. p Ber. in. c. ex insmuacōne. de pcura. et p Inno. in. c. sup Rō. de renūci. et p Spe. ti. de peti. et post. C. fi. v. xv. Et viōr p Rō textus. de iureiurā. c. puenit. a ꝺtrario. et. c. ad nostrā. et. ti. p hac parte etiā facit. c. i. de resti. spo. ubi ille philasius cecus renūciauit possessorio siue interdicto. vñvi. et ideo fuit aduersarius suus auditus et admissus in petitorio. facit p hoc regula gnalis. q iuramentū nō dolo nec vi pstitū qō pt seruari sme interitu salutis eterne ē huādū. ut in. c. si vero. de iureiurā. et hoc iuramētū pt seruari sme determiēto aīe. g r̄c. Preterea qr non replicabatur p actorē. ō dolo. metu. vel vi. in quibz casibz adhuc añ relaxacōnem nō essz audiendus. put legit ibi et notatur p Ber. i. c. abbas. q metus cā. et melius per Inno. in. c. ad aures. e. ti. et si dicatur immo psumitur dolo vel metu pstitū pserta q nō est verisile r̄c. ut in. c. sup hoc. de renū. q ut psupponebatur in facto prestituz erat post spoliacōnē fcām g nō spontanee. Respōdeo has psumpcōnes tolli p alias psupcōnes r racōnes fortiores. nam in instrumto publico p ducto sup dicto iuramto pstito expsse cōtinebatur q sponte et nō coactus nec dolo nec fraude inductus iurauit nō molestare r̄c. et q ꝺtra hmōi iramentū non fuit aliq̄d dictū exceptū vel datum g illi standū ꝺnec essz reprobatū. de psump. c. illud. de fide instru. cū Io. preterea. in. c. sup per hoc. et. c. sollicite. renūciauit r abiurauit bñficiū et totū ius sibi ꝺpetēs in illo q difficilius admittitur q renunciacō siue abiuracō actōis. ut in casu nostro. ar. de iureiurā. quēadmodū. de accu. sup hoc. et ex hoc r etiā ex verbis in dicto instrumento expssis. fuit dictū r ꝺcluſū p oēs dōs q nedū pdictū iuramentū extēdēbatur ad molestacōnem iuris sed etiā facti q iurauit reū nō molestare nec inquietare racōne pdicte eccie cuius restitucōnem nō petijt in iudicio nec extra. Sicq ego q̄ habui causam de consilio dñoꝝ meoꝝ p nūciauj pdictū agentē interdicto nō audiendū obstāte pdicto iuramento sibiq sup molestacōibz r inquietacōibz hmōi ppetuū silentiū imponendū fore r impositi ac in expensis eundē actorē cōdēnauj. q oēs termini fuerūt ꝑpetui r in cā ꝺcluſū.

De Rep. et de dolo r ꝺtu. cccc vi.

Si actor pſens in curia impetrat ꝺmissionē in causa bñficiali ꝺtra reū possessorē absentē cū ptāte citādi ipm in ptibus. et decreta citacōe ad instātiā ipius actoris recedat de curia et vadat ad ptes nullo procuratore dimisso si post eius absentiaz producatur procuratoriū sufficiēs p reo. añ execucōz pdcē citacōis r proceda p audientiā ad instātiā rei ꝺtra actorē absentez usq ad ꝺclusionē inclusiue r petas p ptes ferri snīa absolutoria ab impeticōne actoris. Dubitabatur utrū talē vel qualē snīam auditor posset r deberet ferre in supra dicto casu. in quo dubio dñi erant vari. Aliquibz eni videbatur q ab instantia iudicij dūtaxat cū ꝺdemnacōe expēsarū auditor deberet reū absoluere p aut. q semel. C. quō r qn̄ iudex. et de offi. dele. ꝺsuluit. cū ibi no. et de dolo r ꝺtu. actor. li. vi. ꝺtra eni nō citatū nō ꝺfessuz nō ꝺuictum nō pt diffmitia ꝑmulgari snīa. ij. q. i. nos in quēquā. de cōsti. eccia sancte marie. de maio. et obe. inter quatuor. et de cā pos. et ꝑprie. c. i. At hic actor nūq̄ fuit citatus. g r̄c. Preterea supposito q reū fecisse citari adhuc añ lit. de. poterat ꝑmittere r desistere a lite. ut. C. ō appel. si quis libellos. canomizata. ij. q. vi. si quis libellos. ubi de

hoc·et p hosti·plemus de crimi·fal·c·fi·et p archidi·in dicto·c·actor· multo fortius re integra ante quamcūq; citacōis execucionē debistere potuit et hoc potius in casu p̄dicto debemus p̄sumere q̄ aliter cū nō p̄cesserit ad actū citacōis exeq̄n·dū·ar·de elec·in causis·et·c·quātus·e·ti·li·vi·cū ibi nōtis Alij dñi et maior ps fuerūt in contraria opinione videlz q̄ posset et deberet ferri diffinitiua sniam absolutoria ab impeticōe p reo p̄te·mouebātur p·c· causam q̄· de dolo et cōtu·ubi in contumaciam actoris p̄cedebatur lite nō cōtestata ad diffinitiuā sniam·etiā denatoriā & multo fortius absolutoriā p quo etiā allegabāt ·l· ꝓperanduz·C·de iudic·et nōta p ter·in ·c· put·de do·et cōtu·sed hic cām·bene et recte inspiciatur loquitur in actore legitime citato p reū et contumaciter absente loquitur etiā in causa mrimoniali in qua nō est necessaria litis contestacō·ut i cle· dispē· diosam·de iudi·et in casu nro postq̄ reus venit nusq̄ actor citatus fuit·& cē· Ad qō rñdebatur p dños in hac opinionem dicentes q̄ hic actor impetrādo omissionē et citacōnē ad partes pronūciauit et voluit esse causam in curia·et ideo debuit ꝑ cauere et p curatorē in curia dimittere ut si qñ aduersarius suus veniret eū defenderet sicut dicimus in appellāte de app·interposita·et·c·cor di·cū ibi nōtis·li·vi·et de renū·vemēs·cū ibi nōtis·& si ꝑ nō fecit iuste potuit citra ipm p audientiā etiā ad diffinitiuā sniam p̄cedi·ar·in smili·in·c· statuimus·de elec·li·vi· Preterea intimatio appellacōis iuxta formā cle·cām electionis·et citacō q̄n de speciali mādato cā omittatur fit ut reus certificetur sup quo velit actor agere ad hoc q̄ possit venire vel mittere instructus·ar·cle·ñ·ut lite pē· de vilac· Preterea· At hic actor certus fuit vel saltez esse debuit de facto suo·de ꝓpē· ab excōicato·de re·imē·cū q̄ certus·li·vi· & nō erit opus citare ipm vel certificare de causa·et ideo ꝑm stilū palacij·cle·ñ·ut lite pen·fortius p̄cederet i actore q̄ reo· ut notatur sup in clem·lxxviij· Ite omissiones fiūt omnes ita q̄ reus ꝑt uti ꝓpter etiā impetrato cū clausula p iudiciali p actorē recouerso·de mut·peti·c·i·t·ñ·et le· et notatur p Inno·in·c·ex questōne· de resti·spo· qō etiā debuit actor preuidere et suspicari reū velle vel posse venire et tali cōmissione uti et dimisisse p curatorē sufficientē qō si nō fecit imputetur sibi de appsepe·et·c·in colao·cū ibi nō·maior eni est contumacia actoris q̄ rei ut in dictis iuribus·cām·et·c·actor·& cē· Nō eni deberet debistere posset ante litis contestacōnez fateri debātur dñi si venisset vel de ꝓstitisset sed quia de ꝓ nō constitit attento q̄ omissionē et citacōnē obtinuit potius debemus p̄sumē de contrario et q̄ in eadē volūtate pmansit· ar·de p̄ben·si tibi absenti·li·vi· Preterea etiā in ꝓ dubio debemus p̄sumere citacōz executā exquo reus p curatorē post datā ipius citacōis decrete misit specialiter ad cām potius q̄ nō citatū·ar·nōto et·in·c· tione me·de elec·& si citatus fuit i eius cōtumaciā p̄cedi potuit etiā usq; ad diffinitiuā sniam·ut in·c·statuimus·de elec·& cē· Fuit tñ finaliter michi q̄ habui cām p oēs dños dictū et conclusū q̄ si reperirē per acta procuratoriū p reo stati post decretā citationē et recessum actoris p ductū qō aliquātulū supsederē et expectarē aduētuz actoris q̄ melius ē aliquātisp expectāe q̄ cē· ff· de dam·infec·l·si finita·de p cu· q· relā·de re iudi·cum bertoldus·ut lite non contesta·q̄n· Si vero lōge post foret p ductū q̄ tūc recipere iuramentū a procuratore rei utrū sciret vel crederet dñm suū fore citatum vel ne·et si iuraret ipsum fuisse citatum q̄ tūc ferrē sniam absolutoriaz ab impeticōne actoris·alioquī ab instantia iudicij absoluere reū· ꝑ q̄ reperi p acta procuratoriū stati post recessuz actoris productū ideireo de consilio dñoz meoz supsedi et supsedēdū decreui ad tpus· q̄ ꝓpter multa impedimenta forte actor nō potuit hactenus venire q̄ forsan ipm excusarent a venēdo·de ap·ex mcōne·de sen·ex·venerabilibz·li·vi·

De officio delegati· cccc v̄ñ·

Fuit dubitatū utrū ꝑ executor sine dissimitiue nō in dignitate constitutus possit taxare frcūs in q̄bz victus fuit condēnatus· et videbat aliq̄bz q̄ sic·maxie si ꝑ pres expresse consenturet cū iste sit vnicus et certus

articulus qui ꝑt de expꝛſſo ꝯ ſenſu ptiũ per mdicẽ ſiue executorẽ etiã extra locũ in q̃ deputatus ẽ expediri ut in ℭ in nullo q̃ in c. ſtatutũ de ℟p. li. vi. qõ c. etiã nõ hz locũ de iure in executoribz ſniarũ r grarũ ſm Jo. mo archidi. et Jo. an. ibidẽ vide ſupꝛ dcĩ ſione c. ccclxxiij. hoc verũ in meris executoribz datis ad exeq̃ndũ vel prouidendũ. ℟ecus vero in mixtis r aſſumẽtibz ſibi iuriſdictõem et cũ cãe ogmcõe procedẽtibz. tales enĩ debent eſſe in dignitatibz cõſtituti. vel canonici eccĩarũ cathedraliũ ſm doctores aĩ dictos. ℭum igitur ꝓdcã taxatio fructuũ req̃rat vocacõz ptiũ r cãe cognicõnẽ dixerũt oĩes dñi paucis exceptis nõ poſſe expediri hmõi actũ cauſe ogmcõem requirẽtẽ niſi p executorẽ ſiue ſubexecutorez in dignitate conſtitutũ etiã ſi ptes ambe vellent in hoc conſentire q̃. ℭ. in nullo q̃. ſupius allegatus nõ hz locuz q̃ ad ꝑſonas. ſed bñ quo ad loca. Michi tñ ſub dubio videbatur q̃ licz in ꝓdcã taxatiõe req̃reretur ptis vocacõ illa dũtaxat fit ad inſtructõem r informacõem ſumariã habẽdã de illis r interloquẽdum ſup ipis q̃ etiã poſſet ferri in ptis abſentia ut legitur r notatur p Jnno. in c. audiuis. de ꝓcur. faciũt etiã que legũtur r notantur in de. iudices. de offi. dele. ℭum etiã q̃ huiuſmodi taxatio ẽ quoddã accelſoriũ ad execucõem ſnie q̃ ꝑt expediri ſicĩ pncipale. ar. de re. iur. acceſſoriũ. li. vi. et ℔ tenet exꝑſſe Guil. de monte lau. in exuaganti. ſedes aplica. Cõtra hanc opinionẽ meã fuit allegata quedã no. Jnno. in c. de cetero. de ſen. et re iudi. q̃ licz merus executor puta ſnie poſſz aliqs ꝓbacões recipere ad ſui inſtructõz ſup aliq̃bz oppoſitis vel ꝓpoſitis coraĩ eo tñ nunq̃ ꝺ hoc poſſz iudicare ſiue diffinire. ℔ dz r tenetur ſupſedere r totũ negociũ ſufficiẽter inſtructũ ad ſuperiorẽ remittere. Et q̃ ꝑdictus ſubexecutor ut ponebatur in facto. nedũ ꝓbationes ſup valore fructuũ recepit. ℔ etiaz articulũ diffmiuit fructus taxãdoꝝ ptez ad ſoluẽdũ p cenſuraĩ eccleſiaſticã ꝺpellẽdo fuit p dñm auditorem hmõi cauſe factum ſuũ annullatũ. et de nouo p eundẽ auditorez fructus taxati. In quã ſniam ego poſtmodũ motus ex dicto Jnno. ſuperius allegato cõſenſi licz hoſti. ibidẽ teneat ꝺtrariũ ꝓ cuius opinione faciũt plura iura q̃ꝝ ꝓ opinione Jnnocẽ. videlicz de ℟pt. ſi qñ. cũ adeo. ad aures. ꝺſtitutus. poſtulaſti. ad audientiã. et c. ſi ꝓponẽte. de offi. delega. ex ptẽ. c. ſup eo. de ap. dilecto. et ibi ꝓ Jo. an. in nouella.

ℭ De iure pãtrona. ℟ica. ccccviij.

ℭ Fuit dubitatũ utrũ ius pronatus ꝓ laicũm poſſit dari religioſis ſme gleba vel alia re vmuſali. puta caſtro villa vel fundo. dubũ facit. c. ex literis. de iur̃ pronatu. ubi videtur q̃ per ſe dari nõ poſſit. cũ ſit ius ſpirituale q̃ ſme aliqua tẽporalitate ſtare non ꝑt. ſicut dicimus de ꝓbenda. tñ fuit determinatũ r concluſũ p oĩes ꝺctariuz licz ius pronatus non poſſit vendi p ſe. niſi cũ vniuerſitate. ut in dicto. c. ex literis. et c. ꝺ iure. e. ti. tñ donari poteſt a laico clerico. ſme quatũcuq̃ vniuerſitate vel gleba. aut in. c. ex inſmuacõe. e. ti. et loco religioſo ſme conſenſu epi. ut in dcto. vnica. e. ti. li. vi. ubi vide textus p hanc determiatione. Jdẽ vide tenere Jnno. in. c. cũ ſecõm. e. ti. in fi. maxie cũ laici ℔ ius habẽt ex ſpeciali gra r fauore eccie. ut no. Jnno. ſuper ℟ica. de iure pro. et ideo citius r leuius q̃ modocũq̃ ad eccĩam reuertitur quẽadmodum dicimus in decimis in feuũ laicis ꝺceſſis. de hiis que fi. a pla. ſme cõ. ca. cũ apoſtolica. res enĩ de facili redit ad naturã ſuã. xxxv. di. ab exordio. ff. de pactis. ſi vnus.

ℭ De reſti. ſpol. et de pẽis. ccccix.

ℭ Si q̃s in cã bñficiali intẽtãdo ꝓmo petitorĩũ r poſſeſſoriũ poſt iuramẽtũ calũme ꝓſtitum ſuſpẽdit petitoriũ. p cedẽdo in ſolo poſſeſſorio et ꝓ ſe tres diffmtiuas ſnias obtineat. cũ ꝺmnacõe expẽſarũ r fructuũ quibz r etiã poſſeſſione reſtitutis ipſe poſtea in petitorio ſuccũbat. fuit p me q̃ habuĩ cãm dubitatũ r ꝓpoſitũ a quo tpe deberet fieri ꝓnũc ꝺmnacõ ſeu ꝓnũciacõ ꝺmnacõis fructuũ. verũ videz a tpe motę litis in petitorio p ſpoliatuz ꝓmo intẽtato vel poſtea p ſpoliantẽ in petitorio obtinẽtem. volebant aliqui dicẽ maxie legiſte.

q̄ exquo a tempore litis cōtestat̄ que exequat oēs possessores et facit possessores malefidei tenere fieri ꝺ dēnacōnem fructuū a tēpore mote litis de nouo super ꝓprietate siue petitorio p̄sertim cum nūc succumbens in petitorio p̄mo cōuenat et nūc ꝺuemitur. Maior ps dñor r q̄ si oēs dicebāt ꝺtrariū nā fructus sequūtur rē. Cū igitur nūc adiudicatur huic agenti petitorio res puta bñficiū. ꝑ habebit rem cū fructibz a tempe mote litis p suū adūsarium p̄mū facte q̄ ꝺstituit ipm in mora r malefidei possessorē. imputet eni sibi nūc succūbens in petitorio q̄ p̄mo intētauit illud. pro ut notat glo. expsse in. c. sigmficauerūt de testi. sup ẏ. recursum. idē voluit r no. glo. in. c. cū sup. et. c. pastoralis. de cā pos. et ꝓpri. ubi dicit glo. q̄ succūbēs in petitorio tenetur restituere fructus q̄s ipe recepit racōne cōdēnacōnis facte in possessorio. q̄ eos exquo nullū titulum in bñficio habuit male p̄cepit et salua ꝺscia retinere nō potuit. ideirco ad restitutionē absq; etā quacūq; cōdemnacōne tenetur corūdē q̄ crederē verū si ab initio etā ante litis ingressum sciuit se nullū ius in bñficio hre et sic semp fuit malefidei possessor q̄ nō facit fructus suos prout nō. et ꝺducit Anno. in. c. in lris. de restisp. et in. c. ꝺsulta cōibz. de iure p̄o. Si vero aī litis ingressum ignorauit titulū suū fore vicōsū immo credebat ꝓbabiliter se bonū ius hre. licz postea ꝺclaretur ꝺtrarium tūc crederem ꝺstm cōem glo. p̄cedere q̄ tenetur tm restituere extantes fructus aī litis ꝺtestacōnē. et post nō ꝺsumptos. post litē vero cōtestatā vniversos. ut. C. ꝺ rei ven. l. certū. que glo. ē in. c. grauis. de resti. spo. et plenius p Spe. ti. de fructi. et interesse. Q. i. ẏ. ut aūt p̄scripta. ibi vide de hac materia. Ego ꝺ filio dñor meor r cōauditor oīum q̄ in ꝑ ꝺsenserunt in p̄dicto casu ꝺemnatū victū in fructibus a tempe mote litis in petitorio citra p̄ceptis nō exp̄mēdo p quē mota fuerit. sed hoc sm omnes dños meos venebat in execucōne sententie mee.

¶ De appellacōibz. cccexo

¶ Si auditor appellātir a postolos cū debita instantia petēti p̄figat certū tēminū ad dandum r recipendū apostolos. et illos appellans in certo termino sibi p̄fixo petat. et iudex iterū eundem terminū ad aliā certam diem ꝓrogat in qua die nec appellans cōparet nec iudex dat aplos dubitabatur de duobz. Primo utruz appellās in termio prorogato nō comparēdo nec aplos petendo videatur appellacōm siue renūciasse. Scōo utrū iudex nō dādo iurisdictōnez suā amiserit ita q̄ irritus fuerit p̄cessus eius postea per eū factus. Ad p̄mū oēs dñi dicebāt stādū glo. ordinarie Jo. an. in cle. q̄uis. sup ẏbo. vidē. de ap. cū quo ꝺcordat pau. p oīa. et clarius laquitur videlicz q̄ licz tutius sit q̄ appellās in termio ꝓrogato iterato ꝺpareat. nō tn tenetur de iure plus petere apostolos. licz oblatos teneatur recipe. sufficit eni vna vice ipm petiuisse et sic negligētē vel renūciārē dici nō posse. et ꝫ dixit pau. satis colligitur ex mēte ipius dicere. que de certo termio nō loquitur. interest eni appellātis ne totiēs grauetur ineundo. nam exquo bis cū debita instantia petijt iuri siue ꝺstitucōni satisfecit. ꝑ negligēs dici nō p̄t. absurdū ē essꝫ sm p̄dcos ꝺctores appellārē singlis diebz termini immo ꝓplurib; horis dici ad eūdū ꝺparē dū r petendū artari. Itē p eadez motiua fuit determiatū in q̄busdā alijs ꝺsilijs de termio anticipato p iudicez. vbi gra iudex assignauit terminū iuris siue ultimū die termini iuris ad dādū r recipiēduz aplos volēs aūt dare aplos aī terminū p dictū facē ptē appellātē citari ad certam diē aī dictū terminū iuris. in quo appellante mine ꝺparēte iudex dat aplos. resistatorios in ctumaciā citati et nō ꝺparētis tūc nec post in termio iuris fuit dubitatū utrū appellās ꝓpter ꝫ renūciassꝫ appellacōni sue. et fuit ꝺclusū q̄ nō. tū q̄ sic in termio ꝓrogato nō tenebatur petē p iura supius adducta ita nec i anticipato. q̄ sic iudex nō potuit ꝓrogare ita et multo fortius abbreuiare. ar. no. i. c. cū sit. de ap. et de sen. et re iuꝺ. q̄ ad ꝺsulta cōz. tū ē q̄ i termio iuris p̄mo sibi p̄fixo ee nō tenebat ꝺparere nec petē aplos iā datos. frustra eni q̄s petit extra q̄ intus hz;

de iudi. examiata. cū si. In secundo dubio dñi erāt varij. Aliqui asseruerūt audito-rē nō dantē apl'os in termio prorogato nullatenus iurisdcōnē amisisse. tū qz nō fuit in ipo termio debite p appellātē req̄si tus. qđ vult cōstitutio. ut sup. et. c. ab co. de ap. li. vi. tū qz totus termius iuris ce-dit sibi ad dandū apl'os. añ lapsū aūt to-tius termini videlz. xxx. dierū nō amittit iurisdictōem imo retinebit et apl'os ad-huc offerre et dare potent. cū sit mfra ter minū iuris et hic iurisdictō eius in totuz nō expirauit. nec processus eius impedi-tus. imo forte fm pau. ubi sup̄ appellans tenetur eos recipe post termmū iuris cū dētur ad instructōnē supioris. ꝫ si nō reci peret credere ñlomius añdicte cle. in fi. appellacōez suā ñlomius prosecq̄ et iudicē etiā post termīm apl'os dātē iuri-sdcōem in negocō pncipali amisisse p tere. ut sup. de ap. li. vi. p quā. et p tē. ab eo. e. ti. iuncta cle. q̄uis. i fi. maior ps. et q̄i omes m̄pdcō scō dubio tenuerūt. et cō-cludēdo dixerūt audiroē nō dātē apl'os in scō termino p ipm pfixo debite p ap-pellātē petitos iurisdictōnē amisisse. et pro cessum postea p ipm habituz nō valuisse. ratio qz nedū ille terminus fuit ptis ad petendū ꝫ etiā iudicis ad tradēduz ut in dictis iuribz. et notauit Jo. an. in cle. quā-uis. sup. ꝟbo. tēpore. et idē pau. ibidē. si g̃ nō tradidit requisitus. pinde est ac si ex-pīsse denegati fuissent. p finē cle. añdicte. ꝫ si eos denegassz iurisdictōez amisisse. g̃ rē. Nec per dacōnē apl'oz postea iurisdi ctionē semel amissaz sme noua admissio-ne recuperaret. ar. c. cū appellacōm bz Fri uolis. de ap. li. vi. semel enī extincta iuris dictō nō reuiuiscit. de ose. di. ij. queris. ff. de solu. q̄ res. Q̄ aream. imputet enī si-bi qđ se termmū iuris abbreuiādo ad hoc artauit qđ potuit fm pau. ubi sup̄. cū eius fauorē respiciat p. l. qđ fauore. C. ō legi. et in re. iuē. qđ ob grām. li. vi. Nec hz lo-cū m ꝫ casu more purgacō q̄ ad reūpcōz iurisdictōis ac validacōz processus postea habiti. lz bñ quo ad instructōnē supioris illos dare potuerit et mittere ꝓpter deceretū irritās positū i fi. c. ut sup. supius alle. Ex qua deductione sequitur qđ si iudex in ꝑmo termino per eum pfixo apostolos nō de-appellāti et petenti. licet in termino scō per eū progato illos dederit etiā petēti i isto eo dē termino et recipiēti. qđ michi lomius iurisdictōnē amittat qđ tū curia nō ꝟuat licz textus sit clarissimus in dicta cle. q̄-uis. v. qđ si iudex. iūcto fine capli. et glo. sup̄ v. extūc. et sequēti. Sequitur etiā ose quēter ex p̄missis ut vidz vna alia cōclu-sio ꝑma facie qđ lz pars in terrmio pfixo apl'os nō petat qđ iudex illos ñlominus dare teneatur et ultroneus ad ꝫ se offerre qđ si nō fecerit deinit esse iudex. nā fm ali quos sufficit ꝑma petitō seu req̄sitō quā facit appellās tpe appellacōis sue. atten to etiā qđ ille termius p iudicē pfixus est suus sic ptis ipe tenetur dz facē qđ sue. lz pars sit negligēs in actu suo. de ꝟo. et otu. cū dilecti. et. c. actor. li. vi. tamē sal-ua correctōne nō credere ꝫ dictū veritate fulciri. mouetor. nā ex quo appellans in termio ꝑmo sibi pfixo nō perijt cū debita instantia apl'os appellacōm sue renūcia-uit. si renūciatū sit appellacōm iudex dae apl'os nō tenetur sed potest ad ulteriora ꝓcedē. et valebit eius ꝓcessus g̃ rē. ꝓ quo michi videtur textus clarus i dicto. c. ut sup. in fi. e. ti. li. vi. dū dic si vero iu-dex nō exhibuerit apostolos requisitus. extūc si in causa procedatur eius irritus sit processus. misi appellacōni renunciatū fuerit. qđ intelligūt ibi doctores sue ta-cite sue expīsse. Cū igitur simus in casu ibidē excepto dicēdū erit processuz iudi-cis post renūciacōnē validū fore. racōne etiā hoc dictāte qz cessante causa rē. tum etiā quia sup appellacōe que non est apli frustra darētur. de respon. impu. ad dissol uendū. Preterea. c. ab eo. post. c. ut sup. editū declarat postime quomō illud ꝟbū requisitus. debeat intelligi videlz nedū de ꝑma requisicōne ꝫ de scōa et tercia q̄ olim añ edictōnē clem. q̄uis. de iud. req̄rebātur lz hodie p eādē cle. sufficiat vnico otextu cū debita instātia ogruo tēpore eos dē a iudice petē. ut i eadē cle. q̄ ēstringit et artat appellātē ad petēdū apl'os iterā-to in termio p iudicē sibi pfixo. qđ si nō fe cerit reputabitur nō appellās sed si non appellasz. locus vationi apostolorum nō

esset·ergo iudex in hon bando in culpa nō fuit ergo ad pēnā nō tenetur·neq; pēnam meretur·de ostit·ꝯ noscentes·cū si·

De Rescriptis gratiosis·et de impetrationibus Rubrica· cccexi·

Si expectans auctoritate apostolicā accepter aliquā ecclesiā parochialē vacantē sibi nō alteri de iure debitā nullū modū vacationis exprimendo Fuit dubitatum utrū valeret huiusmodi acceptatio·et videbatur q̄ non·cū plures sint modi vacandi et vno expresso alius non venit·de Rescript·suscepturi·li·vi·Preterea p̄dicta acceptatio videt esse nimis generalis vaga et incerta cū in ea nō exprimatur nec modus vacandi nec persona q̄ eā ultimo tenuit q̄ generalitas parit obscuritatē et obscure dās vel probās succūbit·ut in·c·i p̄tia·de probā. nō enī licitū ēvagari cū discrimine alterius·de lit·l ob·c·i·et·ij·hijs nō obstantibz fuit decisū et declarū p omēs otrariū·videlicet hmōi acceptationē valere·maxie cū acceptauerit certū corpus bñficii·et postea in possessu cāe declarauerit modū vacādi et per cuius personā put in facto ponebat·et lex ff nō declarasset michi lomius acceptatio valuisset p nōtā Jo·mo·i·c·li tibi absenti·de pben·li·vi·Pro ff pt̄ induci in filivnus textus notabilis·de app·to nenam lex nō valet generalis appellatio a futuro quamuis·ut de ap·c·ij·et·c·cū cessante·et·c·solvit·tñ ibidē valuit·et p ipsam recepta extitit·et ratio fuit hm Jnno·q̄ licet fuerit ista appellatio generalis et incerta q̄ otra incertā personam tñ sufficiebat q̄ fuit certa quo ad ecclām et factū et ideo fuerit attemptata post ipsam revocata· hic in pposito licet enī p̄dicta acceptatio fuerit incerta quo ad personā et modū vacādi tñ fuit satis certa quo ad ipsam ecclām et etiā factū q̄ tangit vacātes acceptauit. Illō enī dicit vacās q̄ vacare repitur put pulcherrime deducit Jo·mo·ubi sup̄·p ff enī tollitur ratio in otrariū de incertitudie et obscuritate allegatis·Nec obstat etiā·c·suscepturi·de Rescr·p otrario allegatū·q̄ nō loquitur in expectativis·sed in pvisivis et q̄n de certo corpe et certo mō mādatur p

videri·tūc enī nō pt impetranti pvideri si vacet alio mō ꝓpter formā mandati et intentionē scribentis q̄ exacta diligentia ē observāda·de Rescript·cū dilecta·de pben·cui de nō·li·vi·cū similibz.

De restit·spo·et de offensis. cccexij·

Fuit dubitatū et quēritū p me q̄ habui tām·verū in possessorio cāe bñficialis sufficiat offensio spoliatoris et ad colorādum titulū spoliati agentis et restitutionē bñficii q̄ dicē se spoliatū petentis·et videbatur aliq̄bz q̄ nō q̄ p offensionē aduersarij nō probatur titulus put le·et no·i·c·cū q̄·de eo q̄ int·in pos·et·c·i·de offen·li·vi·ꝛc. Qd ēverū quo ad effectū adiudicationis siue canonicationis tituli ff ad effectū restitutionis bñficii quo q̄s dicē se maxie p violentiā spoliatū·Dixerūt et duserūt eēs dñi p̄dictam offensionē factā p spoliatorē pro colore hmōi sufficere et ff in odiū spoliātis ꝓpter q̄s multa speālia otra iura statuūtur·utz in de·vnica·de cā poss·et ꝓpric·puta reus et possessor ac spoliator volens excusare spoliū et probare agentē interdicto puatū iuste p sniam iudicis q̄ bñ obstaret agēti interdicto·ut in·c·audita·et·c·ꝛeꝛe·de resti·spo·dicit et dat in positionibz et articulis suis quō p̄dcūs agēs fuit verus et canonicus rector talis parochialis eccie et in pacifica possessione ciusdē p multos ānos quomō postea ꝓpter quod dā homicidium voluntariū ipse aūctate aplica fuit rite et iuste sentētialiter puatus p̄dicta eccleā et ipse in possessione eiusdē eadem aūcte introductus et q̄ vigore hmōi introductionis tenet et possidet nō violēter ff iuste et sancte·ꝛc. Preterea exquo p̄dicta offensionē vult recipe p se·debz etiā recipere otra se·iij·q·ij·Ch ꝗs testibz·xix·di·si romanor·faciūt no·p Jnnoc·de excep·cū venerabilis.

De re iudicata·et de testibz. cccexiij·

Fuit dubitatū utrū diffinitiua sniа lata cōtra aliquē possit probari p testes·et videbatur q̄ nō·q̄ dz ferri in scriptis·alias non valeret de re iudi·c·fi·li·vi·Preterea

de processu cause debet stare per legitima documenta alias non presumitur pro ipso. ut in. c. quia extra. de proba. multo fortius de sententia que est declusio sine finis cause. de verbo sig. fortius facit. c. cum in iure. cum ibi notis per Innoc. de offi. dele. fuit declusum et determinatum per omnes dnos extraru. et allegati textus et doctores quod sententia diffinitiua potest probari per testes videlicet. c. albericus. de testi. i fi. et. c. sicut nobis. de re iudi. presertim si allegata amissio instrumenti sententie. per. c. cum olim essemus. de probule. si tunc oporteret probare duo. amissionem et tenorem sententie. quod difficulter meo iudicio probari potuerunt. ut ibi. Deducitur igitur cautela Innoc. si enim in causa appellationis quam ponit in. c. Gregorius. de fide instru. Ad argumenta in contrariu responderetur quod non oia in quibus debet interuenire scriptura per scripturam necessario fuit prebanda. ut no. post. in. c. i. de elec. li. vi. quod ponit exemplum de appellatione que debet ferri in scriptis. ut in. c. cordi. de ap. li. vi. tñ de ipsa potest fieri fides per unum testem. Quam opinionem videt Paul. reprobare in decretalem. super verbo. fiat fides. de elec. et allegat pro se dictum. c. cum olim essemus. quod intelligit ut supra dixi. regulariter enim in iudicijs instrumentis et testibus probari potest. de fide. instru. cum Jo. fit tñ probatio leuius et citius per scripturam. maxime in feodo antiquo. ff. de pigno. l. contrahitur. ff. de probat. l. celsus. de prescrip. ad audientiam. de probat. cum causam. per quod ultimo decretalem facit ea que leguntur in no. in. c. tercio loco. de proba.

De probationibus. cccexiiij.

Si post diffinitiuam sententiam latam per A. contra B. que in rem transiuit iudicatam quidam. C. de nouo obtineat causam omittit contra. A. habentem sententiam per se. ut pretendit fuit dubitatum utrum instrumenta iura per predictum A. contra. B. in alia instantia producta et registrata. et nunc de nouo reperta contra. C. in hac instantia facerent fidem. Et videbatur quod sic quia post semel fuerunt producta in iudicio et redacta in actis sunt publica et authentica documenta. quod fidem perpetuam faciunt. ut in. c. quia extra. de probat. de elec. dudum. Questa. de re iudi. cum inter nos. iuxta fi. quod verum est inter eosdem personas. videlicet res quas ab eisdem et quia ad idem agitur. de re iudi. quamuis. et ibi per Inno. et melius per ipsum. de testi. veniens. quia res inter alios acta coram iudice non habentis in dicto. c. quia nor non est unus. et coram. Si vero dicus. C. pro suo interesse a dicta sententia lata pro. A. contra. B. in alia instantia debitum appellasset et de suo interesse documentum fecisset et executionem impedisset iuxta ea que leguntur in. c. cum super. de re iudi. tunc cum ad hoc predicta lis effectualiter finita non esset aliter videtur forte dicendum. videlicet quod tunc omnia acta illius iudicij habita inter. A. et. B. forte fide facerent in hoc iudicio nunc inchoato. inter. A. et. C. quia primum effectualis nondum erat finitum. quia sententia huiusmodi erat appellatione suspensa. et sic acta causa adhuc durat et fides facium inter omnes venientes ad causam quorum interest. de testi. veniens. et in. c. cum super allegata. Sed ex quo dicta sententia lata per. A. contra. B. ut presupponitur in facto in rem transiuit iudicatam. et sic lis effectualis erat terminata. et de nouo per dictum. C. inchoata fuit declusum per omnes dnos acta primi iudicij huius. c. non obstare. nam causa sententie si opposuisset quod tunc sibi non opponebat nec probatur. tunc enim predicta acta sibi bene prodicassent prout no. per Inno. in dicto. c. causam quia in fi. et etiam in dicto. c. quia.

Et lite pendente. Rubrica. cccexv.

Si lite pendente in curia domina rectore possessore ex curia defuncto. statuz actor possessionem beneficij litigiosi appetendat et postea alter in ius et lite dicti defuncti. per papam mandatur surrogari. et iste surrogatus antequam surrogetur petat attemptata per dictum actorem quo ad possessionem et fructuum restitutionem reuocari. Dubitabatur et querebatur de duobus videlicet utrum per obitum dicti rei. et possessoris lis fuerit finita et extincta. et si non utrum predictus surrogandus possit huiusmodi attemptata petere reuocari. In primo dubio videbatur quod esset extincta quia rupta personalia sunt nec transeunt ad alias personas quia in eis actas. de offi. dele. per. et G. et. c. cum olim. et uno isto. mortuo. extincto videtur ruptum. de rup. significauit. mistis. mandati. Correcte. et. ff. e. ti. mt. cum is pu. quod est verum re integra. et hic loquitur predicta iura. sed

vero si lis fuerit inchoata ante mortē. ut in casu nostro qr tūc poterat supstes. vel eius cuius interest psequi litē. ut lite pē. c. i. in cle. ¶. si vero alter. ubi glo. vidr innuere qr si nullus p̄dictor litē p̄sequet ipam tūc finita esset nō pēdē. q̄ glo. multū vidr facē. p hac pte. nā hic actor supstes capiēdo possessionē noluit litē ulterius psequi. g̃ sumus in casu glose ante dicte. facit etiā p hac pte notata ps pe. ti. de offi. dele. ¶. restat. v. itē finitur mortuo impetratore. et p Inno. in. c. ex pte. de arbi. Quibz nō obstātibz fuit dcīsū contrariū. et h̄ p. c. si hoc ita q̄s. ut lite pen. li. vi. Cōtra quā ostōem eius p hibicōnē hic actor bñficiū possessionem app̄hēdit r sic ml agit. ppter decretū ibidē appositū. mihi velimus illā ostitucōem intelligere stricte in p̄ntacōne collacōne siue electōe alterī q̄ petitori fienda et nō in possessionis apphensione qr ibi nō p hibetur nec irritatur et qr ē penalis. nō videtur extendēda. de elec. statutū. li. vi. cū si. quibz nō obstātibz adhuc credo actorē pecasse in apphēsione hmōi possessionis quā app̄hēdit aut ppa aūctate aut aūcte ordinaria vel aplica. Si ppa nō potuit imo ius pdidit qđ in bñficio huīt p. c. eū q̄ vide pbē. li. vi. Si aūctate aplica putā p executorē q̄ aīn litē motā forte sibi de hmōi bñficio puidit h̄ possessionē nō tradidit qr p alīū aūcte ordinaria occupata fuit q̄ mortuo ipm in possessiōz vacuā induxit. qđ vidr sibi licuisse de iure. de pbē. p illor. et. c. de multa. cū ibi notatis. et. c. lez. e. ti. li. vi. a contrario sensu. et p nōta p Inno. i. c. ex pte. de arbi. supius alle. sed dic qr non potuit qr p omissionē factā in curia ligate fuerūt sibi manus. imo. ablata ē sibi totaliter ptās se plus intromittēdi. de huiusmōi negocio. ar. c. ut inrm. ō ap. & Rep. ceterū. de elec. ēpus. et. c. si eo tēpore. et. c. si post ēpus. li. vi. de offi. dele. pastoralis. Si aūctate ordinaria haberet plus de colore iuris tñ vidr dicēdū idē ppter litis pēdentiā adhuc in curia q̄ nunc̄ finitur mihi p sniam ſm rotā. et cū p hibetur antecedens. puta collacō p̄sentacō siue electio. ut in. c. ñ. ut lite pendēte. li. vi. ergo r cōsequens videlicet institucōr in possessionē inductio. ar. c. qualiter. quisquis. de elec. Nec ponebatur in facto qr dictus actor apphenderit possessionē auctoritate ordinaria sed aplica p suū executorem g̃ cessat hec ultima dubitacō. et stat p ma q̄ fuit decisa. videlz litē adhuc pendere. et hoc etiā probatur per bullam illius surrogandi in qua ppa narrādo litē adhuc pē dere mandant eū ad litis hmōi psecutionē admitti i eo statu in quo dictus possessor si viueret possz r deberet admitti. sed si ipe viueret possz agere super hmōi attēptatis et possessorē pte amouere a possessione lite pendēte apphensa. ergo r iste in locū eius surrogatus. Nā q̄ m litē seu locū alterius succedit eo dē iure uti pt r dz ut lite pendēte. ecīa sancte marie. cū si. Et successor eo dē iure q̄ p decessor. de solu. c. i. et p h̄ vidr etiā rñsum ad scām dubiū videlicet qr iste surrogandus possz ante oīa petere revocare hmōi attemptata de quo tñ multū dñi dubitabāt qr cōtra hūc michil fuit attēptatū ergo nō videtur audiendus tanq̄ ille cuius nō interest. qr nunc̄ possessionez istius beneficii habebat. ij. q. vi. nō solēt. de elec. inter canonicos. de accu. sup hoc is. cū si. Preterea licz mandatū fuerit de surrogando quo ad pprietatē nō tñ quo ad possessionez q̄ est facti. et michil habet cōmune cū pprietate. ff. de acqu. poss. l. naturaliter. ¶. michil. Aliquibz dñis videbatur qr sua multū interest saltem qr iste actor intrudens se lite pendente a possessione amoueret et de fructibz sibi non respondeatur ut si vinceret iste surrogatus remitt ē beneficium vacuum cū fructibus reperiret. arg. eor̄ que legūtur r notātur p Inno. de restit. veniens. et de re iudi. cum super. Fuit igitur consultum et conclusum sic. qr iste tercius aīn oīa ad litis psecucōem admitteretur et postea implorato officio iudicis in cuius contemptū possessionē beneficii litigiosi coram eo predictus actor apphendit ab hmōi possessione amouet ex puro r mero officio suo r nō ad instātiā dcī surrogati inter quēr p dem actorē sic a possessione amotū ulterius lis trāseat suo marte sup ppriet̄ate sup q̄ lata sniā p aliq̄ ptiū earūdē mandabitur execucōni.

quo ad ꝓprietatē ꝺe cā poſ. et ꝓpri. cū dilectus. interim tñ manebit poſſeſſio vacua nec tradetur ꝑ dcō ſurrogato qz gra ſua ad eā ꝑncipaliꝫ ut dictū ē ſe nō extendit et ſic fuit obtētū. Si vero nō actoꝛ ſꝫ q̄daz alius puta titius p ordinariū ſic lite pendēte intrudētur ſiue ī poſſeſſionē inducēē ꝑdcī bñficij litigioſi. et tertius puta ſeiꝰ p ꝓpām ius litē ꝛ poſſeſſionē rei ꝛ poſſeſſoꝛis ꝺefuncti ſurrogari mādaretur ꝛ ille peteret ꝑdcās intruſionē ꝛ inductōꝛ reuocari p modū attēptati ipmqz intruſū amoueri ꝛ ſe ī poſſeſſionē induci. fuit poſtea i q̄buſdā alijs cōſilijs dubitatū utrū eſſet audiēdus. et ꝛcluſū q̄ nō. tū qz nō fuit lis inter iſtos duos ꝙ nō. tū qz potuit eſſe q ꝺefunctus nullū ſed ſupſtes bonū ius ſeu titulū habuiſſꝫ ſeu hēret ꝛ ideo añ hmōi diſcuſſionē maxie ſupſtite ꝛtradictōe nil dixerūt dñi ſore innouādū. verūtñ dixerūt hūc ſurrogādū bñ poſſe agē interdicto adipiſcende poſſeſſiōis q̄ nō ē dāda ſme titulo. ar. eoꝛ q̄ le. et no. ꝺe cā poſſ. c. ij. et .c. paſtoralis. ꝑ Inno. ꝺe reſti. ſpo. in lītis. et .c. ex pte. ꝑ eundem. Supſtes vero bñ poſſꝫ agē ſup attēptatis lite pēdēte ꝛtra intruſū petendo ipm a poſſeſſiōe amoueri immo hmōi inductōem caſſandā ꝛ ꝓnūciari nullā peteē etiā poſſꝫ p. c. ſi hij contra quos. ſuperius alle.

¶ De appellacōibꝫ. ccccxvi.

¶ Si appelletur manifeſte friuole añ ſententiā diffinitiuā, ab aliq̄ ꝑtēſo gꝝamie ab aliquo auditore. et datis aplis refutatoriꝭ ꝛmittatur cā hmōi appellacōis alteri auditori et p eū ſeruatis ſuandis inhibeatur ꝑmo auditori ne ulterius in cā ꝓcedat q̄ nō obſtante hmōi inhibitione ī cā ꝓcedat ad ulteriora immo uſq ad diffinitiuā ſniam ꝓceſſit. Fuit dubitatū utrū hmōi ꝓceſſus ꝛ ſnia valerēt ꝛ tenerēt. et videbatur ꝑma facie multis dicēdis q ꝓceſſus totus ꝑdicti dñi auditoris poſt inhibitōem ſibi facta ꝑ ſcōm ruereꝛ ceſſꝫ nullus p ꝛtra vulgaria ꝛ ꝛdicia. videl. ꝺe ap. rōna. ¶. q̄ ſi obiciaē. et .c. nō ſolū. ¶. illa. c. ti. li. vi. in q̄ꝛ hētur exꝑſſe q poſtq̄ inter appellacōis ceꝑit ꝛgnoſcere ꝺe appellacōis cā an ſit vera vel falſa ꝑt inhibere iudici a quo ne in ꝑncipali cā ulterius ꝓceꝺat. ut in. ¶. q̄ ſi obiciatur. alle. q̄ ſi fecerit totū reuocabitur p modū attēptati tanq̄ nulluz. ¶. illa. alle. g ꝛc. q̄ loquūtur ꝛ intelligūtur q̄n canonice fcā ē inhibitō. ut in. ¶. illa. alle. qō verbū multū dñs nicolaus ponderauit. et bñ. Sꝫ in caſu nro inhibitō nō eſt canonice facta. ut ſtatī ꝑbatur. g ꝛc. Nā ad hmōi inhibitōnem canonice faciēdā requrūtur duo vel tria. videl. q̄ appellacō ſit ex cā ꝓbabili interiecta tali q̄ ſi probata foret ꝺꝫ legitīa reputari. ut in. c. ut ꝺebitus. et .c. paſtoralis. ꝺe ap. et q̄ ꝑ talem appellacōꝫ ſit ꝺeuolutū negociū ad eū. et q̄ ipe recepta hmōi appellacōe ex cā ꝓbabili interpoſita incipiat ꝛgnoſcē an hmōi cā ſit vera hñtur hec ꝛ probāturꝫ dcō. ¶. q̄ ſi obiciaē tūc ꝑmo ꝛ nō añ ꝑt inhibere. ut ibi. et tūc canonica ꝺꝫ inhibitō poſtq̄ nil valz qō agitē. ut ī. ¶. illa. ſupius alle. At ī caſu nro nō ex ꝓbabili nec ex verisili ſꝫ ex manifeſte friuola cā extitit appellatū. g ꝑ talem appellacōꝫ nō fuit negociū ad ſupiorē ꝺeuolutū. ꝺe elec. c. q̄ꝛus. li. vi. et in. c. ut ꝺebitus. alle. g nō recipiēda a iudice appellacōis q̄ recepta fuēt ſꝫ fuit ꝺe fcō. et nō ꝺe iure. ꝺe q̄ nō ē cā dū nā nō qō fit ſꝫ qō fieī ꝺꝫ pōderādū ē ꝺe elec. cū cām. Preterea reperio q̄ appellacō manifeſte friuola interpoſita añ ſniam ꝑuat quē iure appellādi poſt ſniam a qua alias licitū ſibi fuiſſꝫ appellare. ut in cle. ſi añ. ꝺe ꝺo. et ꝛtu. g multo fortius inficit ꝓſecucōem ipius et inhibitōꝛ ꝓpter eā fiendā q̄ fundātur ſup appellacōe a iure reprobata ꝛ infecta. cui ius nō ꝺefert nec ē a iudice ꝺeferēdū. ꝺe elec. cū nobis olim. ꝺ ap. cū appellatoibꝫ. li. vi. Si igitur nō valet ꝑncipale nec acceſſoriū. ꝺe iudi. cū ꝛtigat. et .c. cū q̄daz. Aꝺ aūt valeāt agitata poſt inhibitōem nō ritē facta. ē ꝓpterea qz quo ad reuocationē attēptato ꝛ necē ē ꝓbare veritatez cāe exꝑſſate in appellacōne ut in dictis iuribꝫ. c. rōna. et .c. nō ſolū. et legitur et notatur ꝑ Io. mo. i. c. cupientes. ſup v. gratia. li. vi. At ubi eſt ꝺe ſe aliquod iniquū et a iure reprobū ꝛ friuoluz. iuſtificari nō poteſt. ut ꝺe uſuris. c. cum tu. ꝺe re. iudi. c. eſtote. ꝺe conſue. c. cum tanto. ꝺe re iudi.

·c·pastoralis·in cle· g̃ in casu nr̃o nunq̃ possz ꝓbari veritas cãe appellacõis et si ꝓbaretur nõ releuaret qz friuola g̃ non admittẽda·de offi·ordi·cũ cõtingat·C·de ꝓbac·ad probacõnem·nec possz p̃dicta appellacõ iustificari ex nouis causis supueniẽtibz·ut in clem·appellanti·de appel· ergo stat dclusio vera videlicz qz p̃cessus p̃mi auditoris factus post appellacõnem manifeste friuolã valet et nõ tenet inhibicõ scõi auditoris non canonice facta· facit de no·op·nũ·c·i·de resti·in int·cũ dimissent·Ratio quia factũ legitime retractari nõ dz·de resti·spo·audita·de re·iud· factũ legitime·li·vi·et q̃ dicatur appellatio manifeste friuola vide p Jo·an·in cle· si añ·de ro·et dcu·et qua sepe dz illud manifestũ qđ nõ ẽ·de ap·c·dsuluit·Fuit dclusũ consultũ fore tutius qz scõus auditor examinato negocio aut nõ inhiberet aut inhibicõnẽ factã reuocaret vel saltẽ male appellatũ bñ ꝓcessum p p̃mũ iudicez p̃nunciaret·p quã tñ pronunciacõz nõ validaretur ꝓcessus post inhibicõnẽ si fuisz canonice fcũs z bñ añ·put legitur·z no·in·c·nõ solũ·per Jo·an·de ap·li·vi·vide de hac materia infra de dsi·cccclxiiij·

¶ De ꝓcurat· ſtica· cccexvij·

¶ Fuit dubitatũ utrũ procurator gñalis dstitutus p aliquẽ in oĩbz z singlis causis dcta quascũqz psonas·et cor̃ã q̃buscũqz iudicibz possz z debẽt admitti ad cãs aliquas tũc nõdũ exortas sz postea et vi debatur aliq̃bz dñis qz hmõi mãdatũ nõ extẽderetur ad futuras sed dũtaxat ad p̃sentes cãs tunc exortas· Ratior motiuũ istor dñor fuit qz mãdata hmõi ꝓcuratorz et mãdata iudicũ siue ſrpta sũt multũ similia·ff·de iur·o·iudi·et qz· Sed rescripta nõ extenduntur ad futuras cãs· ut in·c·eam te·et·c·significauit·et·c·fi·de ſrptis· Pro hac opione vidr facẽ dictuz spe·de procura·C·i·v·z pone caplm·cuius dictũ sane intellige·qđz opatur verbum p̃ntis tẽporis puta dstituitur q̃s ad cãm seu cãs q̃vertitur inter·a·et·b·sed ubi mi tale exp̃mitur p qz possit apparere de int̃ tione dstituẽtis an voluit ipm cõstituere ad ꝓteritas p̃ntes z futuras·maxime si cõstituẽs ẽ reus ne maneat indefensus· Fuit dclusũ z determinatũ dtrariũ p maiorẽ ptẽ dñor̃·et hz p·l·fi·C·q̃ res pig̃·ob·p̃nt· et·ff·de pig̃·l·et q̃ nõdũ·in q̃bz dr qz obligacõe g̃nali tã p̃ntia q̃z futura bona dp̃hẽ dũtur· Indefinita enĩ locutio equipollet vniũsali·xix·di·c·i·de ꝓbl· qz circa·de ele· ut circa·li·vi·ubi ꝺ hoc brochardo·et hic fuit obtentũ bm spe·de ꝓcuẽ·C·ij·ꝺ·z q̃d si ꝓcurator· Pro hac dclusione facit illa añctas supius allegata p Jnno·in c·dilecti·de excep·qz·p̃sens dclusũ p̃ntis non tenet usũ·vbi tñ hosti·dixit mãdatuz datum alicui iudici ad citãdũ oĩes qui se opponũt tali sup electõe sua vel alio fcõ intelligendũ de hijs q̃ se opposuerũt ante datã sr̃arũ et nõ p9·cuius dtrariũ vidr ibi senture Jnno·nec obstãt ibi illa iura pro dtrario alle·videlicz·l·et qz tẽ·qz licz smt in aliq̃bz smilia tñ nõ in oĩbz·et p̃sertiz in casu nostro claudicat p̃dicta similitudo namlz phibitũ sit p·l·rescriptũ nõ extẽdi ad futuras cãs·ut in dicto·c·fi·de ſrpt·et ·c·significauit·tñ hoc nõ inuenitur phibitum in procuratore·immo p̃missum videlicz qz possit dstitui ad futuras cãs gñales·et speciales·ut·ff·de procu·l·i·ij·et·in· et·iiij·et le·et no·i·c·nõ inuste·de ꝓcu·et p spe·ti·de procuẽ·C·i·v·cõstituitur autẽ ꝓcura·ratio diuersitatis p̃t assignari qz in impetracõne rescr̃ptor̃ sepe circũuenit̃ dcedens et surrepticie ut plurimũ impetrãtur idcirco adeo stricte intelligũtur· de ſrpt·sedes·ex tenore·et·c·sup literis· cũ multis fi·sed nõ hic in mãdato ꝓcuratorz qđ fit a dstituente z nemine impetrãte·et ideo in fauorez ipius cõstituẽtis latius ẽ mr̃p̃tãdũ q̃z ſrptũ· licz in multis pariticẽtur·ut de procura·c·non potest·in clem·et in multis alijs z c̃·

¶ De procuratoribz· cccexviij·

¶ Si aliq̃s dstitutus procurator in diuĩsis causis z à diuersis psonis cũ mãdato sb̃stituẽdi existẽs in extremis sb̃stituat vnũ in oĩbz p̃dcis causis ad agẽdum et defendendũ cũ clausula· donec cum z c̃·et

moriatur re integra antequ hmõi substi-
tutus acceptet onus procuracõis. Fuit du-
bitatũ ꝛ quesitũ utrũ talis substitutus pos
sit psequi cãs p defunctũ occupatas ꝛ im-
chpatas. et cã dubitandi fuit eadẽ q sup
in pxima ꝺclusione in pncipio ponitur.
videlicet qꝺ mãdatũ iudicis delegati ꝛ pro-
curatoris sũt multũ similia. Sed si iudex
delegatus ꝺmittat vices suas alicui cũ p
dicta clausula. et moriatur re integra an
q subdelegatus uti ceperit iurisdictõne
expirat hmõi commissio morte delegati.
ut in. c. si delegatus. de offi. dele. li. vi. g vi
detur idẽ i mãdato procuratoris. cũ dicta
clausula substituti. Sz ꝟ motuo nõ obstã-
te fuit determiatũ ꝺtrariũ. nam hec substi-
tutio ẽ quedã cõstitutio ꝛ censetur a dño
facta ministerio tñ substituẽtis vigore
specialis mãdati sibi sup ꝟ facti. Et quia
dñs adhuc vixit ut ponebatur in facto.
g acceptare ꝛ uti potuit ptãte sibi noie
dñi facta. Secus vero si p̃dictus procura-
tor nullã habuisset substituẽdi ptãtem a
dño sed a lege puta qꝺ post litẽ p eũ ꝺte
statã substituisset. Tũc enĩ ipo motuo re
integra mãdatũ hmõi substituti extinctus
fuisset et in ꝟ habuisset similitudinẽ cũ iudi
ce delegato habẽte ptãtẽ a lege subdele-
gãdi. de offi. dele. c quãus. et. c. pastoral.

De procuratoribus ſcica. cccexix.

Si secundus in data expectãs in aliq
ecclia agat ut procurator nomie pmi ex-
pectãtis siue p̃cedẽtis ipm in data sup p̃-
tenda p eũ acceptata cõtra auctoritate
ordinaria ꝓtinus ꝛ possessorẽ dantẽ obie-
ctus de surrepcõne gratie pmi expectãtis
et obtineat sniam diffmitiuã p pmo im-
petrante. Fuit dubitatũ utrũ p̃dictus pro-
curator possit agere in scãa instãtia contra
illũ pro quo sniam obtinuit et dare eos-
dem obiectus datos p ordinariũ in pma
instãtia ad ãnullandũ gratiã ipius pmi
impetrãtis ꝛ acceptãtis. Et videbatur p̃-
ma facie q̃si oĩbus dñis qꝺ nõ. p regulaz
qꝺ semel approto amplius reprobare nõ
possum. vij. q. ij. dilectissimi. de eta. et q.
c. accepimus. et ibi multe cõcordãtie. tũ
etiã qꝺ indecẽs ẽ qꝺ illum nũc impugnet
quẽ defendit vel defendere tenetur. de na-
tis ex libe. ven. c. vnico. Tum etiã qꝺ fuit
procurator suus in causa ipm tangente.
idcirco repelli ꝺz postea ab agẽdo ꝺtra eũ
qꝺ iuri suo renũciare vidꝫ. de trãsac. ex li-
teris. ff. ex quibus ca. ma. l. nec nõ. C. fi. et. l.
seqñti. ff. de reiven. l. inter officiũ. q lex in-
ducebatur ad utrãq ptẽ. Tũ etiã si scauit
in pma instãtia p̃cedentẽ se i data nullũ
ius habere et p ꝺseqns sibi ius ꝺpetere. g
p̃dicta snia etiã si nõ fuisset procurator in
causa sibi p̃iudicasset. p. l. sepe. ff. de rei ven.
et. c. quãuis. e. ti. facit pro hac ptẽ. c. ex
ore. de hñs que fi. a ma. par. ca. cũ uuiꝫ
ibidẽ allegatis de tacita renũciacõe. Ꝟ tã
bus uuibus nõ obstãtibus fuit determiatũ
et sentẽtiatũ post publicas relacões ꝺtra
riũ qꝺ nõ clare ꝺstabat nec ꝺstare poterat
qꝺ procurator pmi expectantis et in pma
instãtia agẽtis scauerit illũ cuius cãm du
xit ius nõ hre immo exquo ordinarius
deberet in probacõne obiectuũ. potius de-
bebat p̃sumere ipos obiectus calũnioso.
q̃ veros. et sic ipm bonum ius habuisse.
ar. c. statuimus. de el. li. vi. de calũ. c. i. et
ij. g tẽ. Preterea in facto alieno tolera-
bilis ẽ ignorãtia q semp p̃sumitur maxie
qñ agitur de damno vitãdo. nisi pro bẽ
scientia. de reg. iuꝛ. p̃sumitur. li. vi. cũ ꝺcor.
ibidẽ multis positis. At in casu nõ veri si-
militer potuit ius sibi ꝺpetẽ ignorare. Tũ
ꝓpter ꝓximitatẽ date. tũ ꝓpter calũnioso
obiectus g in nullo p̃dcã snia sibi p̃iudi-
cauit maxime qꝺ iuraut notiter proba-
tiones dictoꝝ obiectuũ videlz nullitatẽ
gratie pmi ipm in data p̃cedẽtis ad eius
noticiã puemisse. qõ videtur ipm excusa-
re a calũnia. de excep. pastoralis. ꝺ elc. ut
circa. li. vi. de ura culũ. p totũ. Que oĩa
ꝺcederẽ ꝛ faterer de plano quo ad sniam
latã inter pmũ ipm i data p̃cedẽtẽ. et or-
dinariũ possessorẽ qꝺ sibi ignorãti ius ꝺpe-
tere nõ p̃iudicauit. ꝟ ego dicebaz ipm ab
alio capite repellẽdũ videlz qꝺ erat procu
rator suus in pma instãtia. et iustificãdo
tũc gratiã dictuli fuit impugnãdo ma-
teriã obiectiuã ꝺtra gram tũc datã ꝛ hic
nũc graz quã pmo approbauit nõ potuit
nũc reprobare ꝛ materiã obiectiuã quã
pmo impugauit nõ poteat nũc iustificare

tanquaz sibi contrarius ꝛ turpitudinem
suã allegãdo ar iuriũ ꝑdcoꝝ ꝑ ꝺtraria
ꝑte in ꝓncipio mducton et facit c cum
sup de ꝺcess ꝑben ꝑ quo etiã faciũt nõta
in c inter dilectos ꝺ fide instru sup ꝺ to
ꝑ iudicet ꝑ Inno et hosti et Io an et in c
fulworta et in c cũ sup de re iudi ꝑ eos dez
et p archidi in c q̃ piculosũ vñ q i sup
glo i Ad materiã ꝑ et ꝺtra vide dynuz
sup ꝓma regl'a iuris in qõne de illo q̃ rece
pit ꝑbendã suã a quodã ꝓlato suo cuius
titulũ wlebat postmodũ impugnare ℔
aliqui dñm wlẽtes ipm excusare de officio
ꝓcuracõms antedicto et alijs supdcis
ꝑ me allegatis dicebãt ipm in assumpti
one officij procuracõms ꝛ alijs minime
deliquisse immo reputabãt sibi ℔ ad ma
gnaz prudẽtiã nã si gra acceptacõ ꝛ pro
uisio ꝑdicti eũ in data ꝓcedẽtis valuis
sent ipe procurator alias in data scõus
factus essz ꝓmus sicq multum interesset
sua ꝑdcam gram ꝛ omia inde secuta iusti
ficare et omes obiectus impugnare ut
ꝓmo fierẽt immediate post ipm imo ℏm
ꝑdictos vnos exquo ipm videbat i data
ꝓxẽ prudẽtissime faciebat q̃ se nõ oppo
nebat ℔ ab impugnacõe dehistebat statz
iuxta ꝺsilia dectoꝝ et ꝑsertz Io an in c
cũ in multis de ℟pt'm fi li vi quas ex
cusacões reuera reputarẽ iuridicas ꝛ bo
nas si ꝑdictus ꝓcurator nõ videtur ꝑdi
ctos articulos obiectuos illosq̃ mini
me impugnasset sed statim ab officõ ꝓ
curacõms cessasz et diligẽter indagasz
vtrũ fuissent ꝑdicti obiectus verit ꝓ
babiles qõ tñ post ꝓmã sniam fecit se di
cto clientulo suo opponẽdo illosq̃ veros ꝛ
ꝓbabiles asserẽdo imo eos approbauit
et sniam ꝑ se nõ obstantibus meis alle
gacõibz reportauit.

¶ De officio ordinarij. cccexx.

¶ Fuit dubitatũ ꝛ in relacõibz positũ utrũ
decanus ꝛ capitulũ alicuius eccie collegi
ate possent prescribẽ ptãtẽ excõicãdi m
carcerãdi ꝛ imscalãdi canonicos vicarios
et alios bñficiatos illius eccie delinquen
tes. sup quo dubio fuit solẽmiter p aduo
catos in pblicis relacõibz allegatũ ꝛ tra
ctata materia meri ꝛ mixti imperij et q̃ ꝑ
dicta videbãtur meri imperij et spectãtia
nõ ad se ℔ ad solũ principẽ ut l impiũ ff ꝺ
iur o iuꝺ g nõ videbãtur ꝑscꝛptibilia sic
nec delegablia ℏm leges Secus vero ℏm
canones ℏm qs eccas ea q̃ sunt meri imperij
ꝑnt delegari ꝓut le et nota in c in archi
epatu de rapt et sũt textus de ℔ hodie in
c licet de offi vica li vi et ne cle vel mo
c epus e li Et sũt etiã ℏm canones ꝑscꝛp
tibilia etiã p inferiores Nã nõ est dubiũ
epos ꝛ superiores ꝓlatos hre meriũ ꝛ mixtũ
impiũ videli iudicãdi corrigẽdi puiendi
excõicãdi incarcerãdi deponẽdi degradã
di suspẽdẽdi interdicẽdi ꝛ cẽ xxv di ple
ctis xxiiij q iij corripiãtur xi q iij sen
tentia pastoris et c cure de elec trãsmis
sam de trãs c i et utrobiq̃ nõtur de offi
ord c i et c o querẽte de iudi at si clerici
et c cũ nõ ab hoie de fo ꝺpe postulasti et
c cõquestus et c fi de sta mo c i de sen
ex ut fame et c si clericos li vi de pẽis
degradacõ e li cũ si et ꝑ ℟pe ti de iur o
iuꝺ C i v ad hmõi ubi enumerat omia
q̃ sũt meri imperij epis ptinẽtia si oia ima
epalia ad utrãq̃ legẽ siue iuris dictõms
siue dioceſanã ptinẽtia sũt per inferiores
episcopis ꝑscꝛptibilia ut ꝺ ꝑscꝛp audi tus
et c cũ olim cũ ibi nõtis et no xvi q iij
quecũq̃ et de offi archi dilcõ de excess ꝓ
la c acceꝺẽtibz g ꝛ cẽ q aũt pumcõ ꝛ cor
rectio etiã canonicoꝝ ꝛ clericoꝝ cathedra
lũ ecciarũ poterit de ꝺsuetudine legitime ꝑ
scꝛpta ad decanũ ꝛ capitulũ ptinere ẽ text
tus i c irrefragabili C excessus q̃ de of
iuꝺ or imo qñq̃ ad solũ decanũ ut in c
dilcis de app de sen ex dilecto li vi ubi
ille decanus habuit et exẽcere potuit utrũ
q̃ gladiũ maxie ubi ipe est caput capli
immediatũ ab ipo capło elcus et p epm
ꝺfirmatus ꝓut ponebatur in facto nam
tũc ipe solus ex elcõne cõfirmacõne su
perioris hrent omimodã iurisdcõez i ipm
eligentẽ siue in ipos eligẽtes ꝓout pul
cre notat ꝛ deducit Inno i c cũ ab eccia
rũ ꝓlatis de offi or et ibi textus q̃ inferi
ores ꝓlati ꝑnt excõicare ꝛ iudicaẽ fac de
of archi mãdam et c ad hec ꝺ dei pue
mt dũmõ fit dis psona i quã ℔ ius cadẽ
ꝑt de hijs que si a ma par ca c ij de ap

romana. ℭ. i. li. vi. de ꝯsuetu. c. ñ. e. li. immo dicat Inno. ꝙ quilibꝫ clericus possit ꝑscribere uis excōicandi ꝛ silia. licz alias nō habeat ordinariā iurisdictōnē. Sed ꝙd ponebatur in facto ꝑdicti ꝓcanus ꝛ capitulum mḣi semel ꝑdicta exercuerūt. Fuit dubitatū et sup hoc solēmiter allegatuz. an p vmcū actuz hmōi quehuissent possessionē in filibꝫ cahibꝫ iudicādi ꝛ procedē di. et fuit allegatū ad ꝓtē negatuā q̄dā no. Inno. in. c. cū dilectus. de reli. do. ubi ipe tenet exp̄sse ꝙ licz quis sit in possessione subiectōis alicuius etiā p mlle annos. nō ꝓpter hoc ꝑ tillū ꝺemnare. siue iudicare nec ciuiliter nec crimialiter immo sñia excōicatōis in ipm̄ plata non tenet. ratio ꝙ iudicare ꝛ excōicare nō sūt fruc̄ iurisdictōis. nec ꝓprie fructus iurisdictōis dici possunt immo potius labor et onus. et sic nō obstat. c. cū eccīa sutrina. de cā poss. et ꝓprie. et. c. ꝺsultacōibꝫ. de iure prō. nā eligere ꝛ p̄sentare bñ sūt fructus possessionis iuris eligēdi vel p̄ntandi. ut notant alibi Innoc. in. c. in lris. de resti. spo. nō sic mllo qui tm̄ habet possessionez subiectōis siue iurisdictōis alicuius ꝙ qua ꝺclusione Inno. optime facit ꝺcre. cū ꝺtingat. de fo. cōpe. ℔ā ut ibi ꝺz licz canonici heluacen. haberēt iurisdcōnē sup familiares ipoꝝ de cōsuetudine. tn̄ nō poterāt illos excōicare. Sꝫ possꝫ rn̄deri ꝙ ibi tantū p̄scptū quātū possessuz. de ꝺci. cū in tua. vel ꝙ illi nō habebāt assistētiā tātaz iuris ꝺmunis. sicut isti ꝓcanus ꝛ capitulū. ar. c. ad ꝺcimas. de resti. spo. li. vi. ℜñdet etiā Innoc. ad. l. barbarius. ff. de offi. p̄to. et ad no. ꝑ eū. in. c. michi est. de elec. a quo dicto viꝺz Innoc. recedere in fi. glo. eiusdē ibi tn̄ alr̄ aliter dicūt. et ut videtur melius. et nō. ꝑ eū ꝺ resti. spo. olim. in. ubi tenet exp̄sse ꝙ quilibet clericus p̄t possidere ꝛ p̄scribē ius excōicādi. et si ille quē excōicat obedit sciente ꝛ patiēte epo vel alio superiori statū excōicās acquirit possessionē excōicandi. et tenet eius sñia si erat in possessione excōicādi. ut no. Inno. i. c. cū dilectus. in glo. fi. et remittit ad no. ꝑ eū. in. c. ñ. de resti. spo. ꝫ utrū sufficiat ad ꝫ vmcus actus possessionis. Inno. in. c. ñ. de capp. mo. videtur in nūere ꝙ nō ꝓpter quod facit textus in. c. cū ecclesia sutrina. de cā poss. et ꝓprie. et no. in. c. fi. de ꝺsue. nam ꝑm Inno. ubi sup̄ licz possessio gñalis iurisdictionē acquirat p vmcū actū dūmō uerē intēdat uti iure suo quo ad iurisdictōnē vniuersalē. tn̄ ꝫ nō ꝓcedit in psonis rationē diuersitatis ponēs. ꝙ ꝫ iurisdictione ꝺpendūtur omēs ptes eius ꝛ act? ꝫ sub psona nō ꝺtinetur alia. Et ī illis hꝫ locū regula ꝙ tm̄ ꝑscptū quātū possessuz de ꝺci. cū in tua. ℜ ꝫ verus si nullus alius in iurisdictōe illarū psonarū essꝫ ꝙ tūc ad alias psonas nō extēditur possessio iurisdictōis quesita in vno hoīe. sed si alius ē in possessione iurisdictōnis sup vnū ꝓpm et ego exerceā iurisdictōnē i vnā psonā tm̄ illius populi sciēte dño ꝛ patiēte sup toto tū ꝓpium acquiro ꝙ q̄si vna ꝛ ꝺtinua ē gleba sc̄z vnus populus. et nūc extenditur bñ possessio de psona ad psonā. ratio qua ille in quē exercui iurisdictōnē nō possidebat illā sed alius ꝺtra quē ꝑscribo iurisdictōnē in hāc psonā ꝛ aliaz cōiter habebat. de ꝑscp. cū ex officij. de extensione iuris cōpalis ꝛ incōpalis vide Inno. in. c. in lris. de resti. spo. de hac materia ꝑdictoꝝ duoꝝ dubioꝝ in suo ꝺmēto. at in casu nostro fuit ꝓbatū ꝑdictis ꝓcanis ꝛ capl̄o datā ptātē plenariā iudicādi coꝛrigendi pumēdi excōicādi et etiā incarcerāndi omēs psonas bñficiatas illius ecclesie p ꝓuilegiū epi illius loci et psedez aplicam ꝺfirmatū. et ꝙ ipi fuerūt in possessione gñali ꝑdictoꝝ ꝛ eis sepe obtēperatū excepto actu in scala cōms quā licz nō semel exercuerūt. tn̄ ꝙ postea in. xl. ānis silis casus nō occurrerat sed mō nouiter occurrit fuit ꝺcisum ꝛ ꝺclusū ꝙ ꝺcnuerat et valuerat hmōi in scala cō. ꝑ no. ꝑ Inno. in dicto. c. dilectus. de capp. mo. sup x̄lo possessoꝝ. in fi. et ꝑ notata ꝑ glo. ī dicto. c. cū eccīa sutrina. et ꝑ Spe. ti. de ꝑscp. ℭ. i. x. ꝫ pone ꝙ miles. et ꝑ eundē ti. de iu. om. in. ℭ. i. circa fi. ubi recitat q̄ si de verbo ad verbū. notā Inno. sup̄ dictam. et vide ad materiā Innoc. in dicto. c. ñ. de resti. in ītē. et in dicto. c. olim. et de resti. spo. et de postu. pla. tone. ñ. per eundem.

Si ꝑ spoliato suspenso petitorio i ꝑma instãtia feratur sñia in possessorio et ꝑ spoliatorẽ ab ea appelletur. fuit dubitatũ et satis inter partes altricatũ. Vtrũ in sc̃da instantia ꝑdictus spoliatus habẽs sñiaz restitutoriã pro se posſ̃ multa parte adũsa imo expſſe dtradicẽte redire ad petitorium resumendo illud in statu in quo dimisit. et videbatur aliq̃bz dñis q̃ nõ ñ ꝑmo cã possessorij essz termiata p alias duas sñias. tã ꝓpter ꝑuilegiũ interdicti qõ nõ admittit ꝓpetate in dtrariũ. de or. ꝯg. c. fi. de resti. spo. i lris. tũ ꝓpter sequestrũ factũ de fructibz occasione ꝑme sñie. iuxta formã cle. vnice. de seqstra. poss. et fructuũ. Q. sequestrũ. qõ ſm aliq̃s reuocaretur z cassaretur si dcã sñia i possessorio lata mfirmaẽtur i sc̃da instãtia qõ nõ credere ñ mfirmatoria ipa p alias duas cõfirmaretur et tũc ꝓpter illã victoriã finalez fructus seqstrati z recõditi illi victoriã ꝑdictã obtinẽti bñ traderẽtur. ut in dicta cle. lz aliq̃ dñi forte nõ improbabiliꝝ intellexerint eandẽ cle. de finali victoria quo ad fructuũ sequestratoꝝ restitutiõem in petitorio factã. ſ̃ sanior intellectus ẽ q̃ intelligatur de utroq; ꝑut innuit verba cle. in dubio vẽo ꝑncipali supius facto fuit cõclusum ꝑ omes q̃ dictus suspẽdẽs poterat redire ad petitoriũ multo aduersario quatñ poterat ulterius ꝑsequi possessoriũ et instare pro mfirmatoria prime sñie q̃tñ ꝓpter ea modicũ sibi valebit ñ quo ad expensas si alter i petitorio obtinebit qõ trahit ad se possessoriũ. de cã posſ. et ꝓpe. cũ dilectus. nec spoliatoris interest dtradicẽ in hũ casu. cũ spoliatus nõ curet ab ipo possessionez et frũs recuperare quos ante regressuz ad petitoriũ recuperaſſ̃. si ꝑ sequẽdo possessoriũ ꝑ se tres sñias obtinuisſ̃. ut in. c. pisanis. de resti. spo. de or. ꝯg. cũ dilcũs. cũ enim hũ ꝓuilegiũ sit introductũ a iure in fauorẽ spoliati z in odiũ spoliãtis. ut in. c. fi. de or. ꝯg. de cã posſ. et ꝓprie. c. pastoralis. et cle. vnica. e. ti. tali fauori renũciare potuit. de regla. c. ad aplicã. qõ enim in fauorẽ alicuius statutũ est in eius lesionem retorqueri nõ dz. de reg. iur. q̃ ob gram-

li. vi. et. e. ti. qõ fauore. et q̃ ipius aduersarij nõ interest audiri nõ dz. ñ. q. vi. non solẽt. de elec. cũ inter. de ap. qua frõte. de offi. dele. cũ dting at. de accu. c. sup hijs. cũ si. Sed pone retẽto eodẽ thmate q̃ ꝑma sñia lata in possessorio trãsiit in rẽ iudicata. et ille ꝑ quo lata fuit sñe executoria intrauit possessionẽ bñficij frũs ꝑcipiendo ex eodẽ. fuit dubitatũ utrũ ꝑmus possessor expulsus mõ quo supꝰ. posſ̃ pdcã petẽ reuocari p modũ attemptati. et videbat aliq̃bz dñis z maiori pti q̃ hic ꝓpter litis pendẽtiã in petitorio q̃ pendẽte nil debeat innouari. ut lite pẽdẽte in rubro z in nigro. tũ etiã q̃ ꝓpa aũctate intrauit in possessionẽ dtra iuris dispoſitiõz & merito et in petitorio dz succumbere. p. l. si q̃s i tãtam. C. vñ vi. et p canonẽ placuit. x vi. q. vi. et de ꝑtẽ. eũ q̃. li. vi. et p no. p Inno. in. c. cũ olim. supꝰ. portarũ. de ꝑuil. q̃ tñ no. Inno. posſ̃ induci ꝑ dtraria pte. quã credo veram ut statũ subiciã. ibi dum dicit ñ ꝑtibus ꝑntibz z cẽ. et ibi imo plus videz cẽ. pe. quã glo. et racõem quã stati dicã credo ꝺ dictũ spoliatũ mõ ꝑmisso nõ posse agere sup attemptatis. ſ̃ bñ interdicto siue eõdicõe ex ꝑmissis legibz z canone. Ratiõnã licz posſ̃ dici aliq̃d attemptatiz circa possessionẽ bñficij. tñ nil ẽ attẽptatũ circa ꝓpetatẽ. et sic attẽptãdo nec ius nec indicẽ q̃ ad ꝓprietatẽ offendit q̃ ad se trahit possessionẽ. sic petitorio obtineat. ꝺ cã posſ. et ꝓpe. cũ dilcũs. sicq; nullũ ꝑiudiciũ fit ꝑti in petitorio. et sic nõ obstat edictũ. ut lite pen. qõ locũ hz qñ lite pẽdẽte aliq̃d in ꝑiudiciũ ꝑtis attẽptat. ut nõ. Inno. sup rubrica ut lite pẽ. et melius in. c. ex pte. s. ꝑsone. de ẽptis. Nõ obstat si dicatur imo magnũ ꝑiudicium habuit ꝑ expulsionẽ a possessione q̃ multa hz omoda. de ꝑsẽp. ad aures. et de concess. ꝑben. cum nostris. Qõ fateor verũ videz si sibi iniuriatur circa possessionez ꝑ q̃ sibi cõpetũt alia auxilia iuris de quibus supra. sed hoc non habeat ergo illa remedia ordinaria. et non curet de hac via extraordinaria. ff. de minoꝝ. l. in cause. nichil enim habz cõmune ꝓpetas et possessio. ff. de rei vin. l. naturaliꝝ. Q. nil. Cũ & termiatũ sit possessoriũ. et p sñiam partibus ꝑsentibus que transiuit in rem

iudicatam forte nō multuz pecauit si intrauit possessionez de facto p suū aduersarium occupatam sine executore absq; tñ violentia nec ppter hꝫ forte incurreret penā .c. eū qui. de pbē. li. vi. nec tenetur ad restitucōnē rei quā ppter auctoritatē rei iudicate tenere pt ꝫm Inno. i dicto .c. cū olim. qui alle. l. verū. ff. de ādi. in debi. pro quo faciunt no. p ber. et Io. an. in .c. vigilanti. de pscp. Preterea si ppter litis pendentiā in petitorio haberet locuz pdictoꝝ attēptatoꝝ reuocatio sequeretur absurdum q̄ pendēte petitorio aīe eius finē nūq; posset fieri plena execucō sentētiarū etiā triū latarū in possessorio q̄ tñ ante mgr essum siue regressum petitoriꝫ plene fuit execucōi mādande. de iudi. c. fi. de testi. c. hic gnificauerunt. de ordi. cog. c. iñ. et .c. fi. de testi. spo. c. pisanis. cum multis fi. Ad qđ dñs nicolaus q̄ hoc dubiū posuit in consiliꝫ respondebat q̄ pdicta loquūtur de executōne fiēda p iudicē vel eius auctoritate q̄ si hē fieret nō posset dici aliq̄d attemptatuz. nā qđ iure fit iuste fit. de elec. cū eccīa vulterana. de resti. spo. audita. et .c. olim. de re. iur. factū legitīe. li. vi. et sic dicebat nō p̄cedē argumtuz ab absurdo At in casu nro hic habēs sniam p se nō intrauit p ostiū puta auctoritate iudicis. ꝫ aliūde puta aūcte ppria. & tanq̄ fur et latro ē punēdus. de iure pro. c. relatū. de insti. ex frequētibz. rēq; tuus suū merito pdere debz p iura supius allegata. videlz p. c. placuit. et .c. eum qui. q̄ iura intelligo q̄n q̄s p violētiā absq; snia siue canonico titulo se intrudit vel intrudi pmittit in bñficio. at i casu nro sniam p se habuit q̄ in rē trāsiuit iudicatā et sine violētia ut ponebatur in facto possessionē apprehendit et forte vacuā. q̄d & hic male fecit ñ q̄ sine executore intrauit. agat hic igitur spoliatus otra pdictū suū spoliatorē vel interdictō vndevi. ꝫm aliq̄s vel ad interesse ꝫm alios. put no. Inno. in dcō. .c. cū olim. et currat lis in petitorio. cui nullū in casu pdicto factū ē p iudiciū suo marte. et sic fuit obtētū et sniatū ꝫ ēi petitorio p̄cessuz et nō fuit auditus p dcūs spoliatus.

De appellacōibz. cccexxij.

Si appelletur a diffinitiua snia lata in ptibz in cā bñficiali et deferatur appellatiōi p utrāq; ptē si post fatalia appellacōnis appellatus impetrat omissionē sup deserticne appellacōnis in curia. Fuit dubitatū utrū appellās deberet citari in ptibus ad dicendū otra omissionē et deceindū de diligētia et psecucōe appellacōis vel posset pcedi otra eū p audiētiā otradictarum. sup quo dñi erāt varij. Aliqui dicebāt q̄ si pdicta appellacō reuocatiua negociū principale ad curiā q̄ posset pcedi p audiētiā sup deserticne tanq̄ sup accessorio qđ seq̄ debz naturā sui principalis. de re. iur. accessoriū. li. vi. Qđ dicebāt alij dñi verū si cā appellacōis fuisset omissa infra fatalia. secus si post. q̄ cū tūc nō p modū accessoriꝫ siue incidēter agatur de deserticne decā data est ps in ptibz q̄ forte vult decere de impedimētis legitimis ppter q̄ a negligentia psecucōis excusaretur. de ap. ex tacōne. et cle. sicut appellacōez .e. ti. vel forte poterit dicere et ponē se acquieuisse snie cōtra eū in ptibz late vel appellacōi renūciasse qđ poterit. de ap. interposita. et .c. sollicitudinē. et in hāc ptez delmauit maior pars dominorum.

De citacōibz et de dilacōibz. cccexxiij.

Si impetretur omissio p certā psonaz otra decanū et caplm certe eccīe et sup certo bñficio ac omēs alios quos interest et cū ptāte citādi in curia et extra. et decreta citacōne ad ptes sub pdicta forma. si executor citacōis citat certā psonā detinētē et occupantē bñficiuz de quo agitur non expressam in citatorio. ꝫ apprehensam sb clausula psonaliter ipam apprehendēdo. Fuit dubitatū. utrū otra talē psonā sic citatā et nō apārētē posset pcedi p audiētiam. in quo dñi erant varij. aliquiz maior ps declinātes in ptē affirmatiuā mouebantur q̄ exquo pdicti citati interfuit. et p executorē apprehensus fuit. statiz extracta fuit spēs de gne. et ꝫ i ꝑma citacōe qđ meritō debēt sufficē. ar. .c. cū i multis. de ꝫp. i fi. li. vi. Preterea si decanus et caplm otra q̄s in specie et cōtra omēs alios in gne decreta fuit citatio fuissent legitime citati. et non

comparuissent· et per audientiam ꝓcessum et lata sententia diffinitiua fuisset pro actore et cōtra deōs de canū et capitulū illa utiq; pūdicasset dicto tenenti beneficiū et sic citato et apphenso qꝝ fecit causam suā agi nec ignorantiā potuisset ꝓtēdere· qꝝ fuit p citacōem psonaliter apphensus ar· c· quamuis· de re iudi· et· c· subuenta· et ff· e· ti· l· sepe· Attento igitur hoc qꝝ sibi p iudicasset sententia p dcā· etiā extra de canum et capitulū lata nisi appellasset ab ea ut vi tetur circuitus et executio sentētie posset fieri extra eū· dicebāt p dicti dominī posse procedi p audientiā extra ipm sic citatuz et apphensum vigore p dicte clausule generalis· ar· cle· auditor· de ꝛept· Alij dñi tenentes extrariuz de quoꝝ numero ego erā· dicebant hūerū si executor citacōis hmōi habuisset ptātem extrahēdi spēm de genere· puta si mandatū fuisset sibi qꝝ citaret quēcūqz detentorē bñficij tlis noiati Vel quē actor sibi duxerit noiandū· de q̄ tñ ego bene dubitabā dubito· vtrū auditor potuisset sic mandasse nulla certa p sona p ipm expssa in ꝑmo citatorio· nec forte sub cōmissione apphensa· et credo qꝝ non· tū quia omissiones nostre sūt strictissime interꝑtande· tū etiā quia licz index siue auditor vigore clausule gn̄alis habeat iurisdictōem in habitu sup omēs comphensos sb clausula nō tn̄ in actu misi expmātur an̄ quā tn̄ expssionē nō valeret citacō q̄ē de ꝓcessu· de pba· quomā contra· p hoc videtur textus clarus· in· c· pastoralis· de ꝛept· in fi· et i dicto· c· cū in multis· in fi· per quā dere· credo debere fieri hāc expssionē psonarū cōphensarū sub clausula gn̄ali p iudicez in ꝑma citatione p eū decernēda et nō p executorē citationis decrete q̄ ut puto formā mādati excedēt si ad spēm descēderet sicqz nil agēt· de ꝛept· c· cū dilecta· ff· mādati· l· diligenter· cū si· debebat eni in gn̄e citare omēs quoꝝ interest· put sibi mādabat· q̄ ma· accu· pos· c· cū i tua· de el̄c· c· fi· li· vi· Et q̄d tūc opatur tlis citacō ibidē notatur· per Inno· ad qō ꝑmi multū ꝓbabiliꝛ rndērūt meo iudicio ss ꝓcedere in iudicijs datis ex curiā q̄ de facili pnt scire et se informare de psonis noibz et cognominibz earūdem· Secus vero in curia ubi ꝓpter locoꝝ distātiam et malicia intrusoꝝ et occupātium indebite ut plurimū bñficia collata p sedē aplicam· dixerūt p dicti dñi de equitate debere sufficere expssionē et citacōez facta de certa psona comprehensa sub clausula generali per executorem in ptibz maxime quia attenta forma citacōis ipe non citat sed auditor quorū dictum sapit aliqualem equitatem· non tamē scptam in iure g̃ stādum erit rigori put legit et no· de dolo extu· c· i· et i cle· q̄us rigor· de ap· Preterea si mādantur citari omēs quoꝝ interest ī gn̄e citātur talis citacō nō est artatoria ss monitoria ita qꝝ oms q̄ putauerint sua interesse poterūt venire ad cām si volūt cū illis q̄ venerint potest ꝓcedi alias nō· put no· p Inno· et hosti· in· c· dilecti· de excep· ubi de hac materia plene· sicut dicimus in smili sb appellacōe interposita i cā bñficiali uxta formā· c· i· de el̄c· li· vi· q̄ etiā citat omēs quoꝝ interest cē· nec eos artat ad veniendū nisi velint· pro que dicto ego allegabā quoddā dictus hosti· in· c· pastoralis· de ꝛeptis· superius allegato· ubi arguit glo· ordinaria ꝑ et extra· utrū index ex ꝑte ss citare an̄ expssionē rerū sb clausula gn̄ali apphensarū· et videt tenere qꝝ nō· hosti· vero ibidē dicit qꝝ index ꝑt citare ss ps nō tenetur rndere an̄ expssionē rerū· Si vero velit venire et rndere tenebit sua rnsio· ar· in fili eoꝝ q̄ le· et no· de iure calū· cū cām· in glo· fi· Ad id qō inducitur ꝑ alia ꝑte videlz qꝝ sinia lata extra decanū et capl̄m huic citato sic p iudicat· qꝝ fecit cām suā agi· fateor videlz qꝝ non audiretur postea volens agere contra huic ꝑ se sententiā reportantez obstante sibi exceptōne rei iudicate· per iura superius allegata· ad hoc tamen si velit tacere et possessionem retinere nunquam predicta sententia mandabitur contra ipsum executioni quia non est lata nec posset ferri sic generalis et incerta videlicet contra omnes quorum interest· institut· de actī· ¶· curare· ¶· de sententi· que sme certa quanta· l· i· per totum· nec debet in expensis condemnari· quia

se non opponit nec ad opponendum venit
imo absoluendus esset ab illa citatione.
et pars aduersa condemnanda. iuxta no
tata per Innoc. et hosti. ubi supra in. c. cum
dilecti. sicq multum sua interest q̄ nō p
cedatur contra ipsum in specie per audien
tiam nisi fuerit in primo citatorio expres
sus p iudicē put de rigore iuris ē facien
dū. et si nō fuerit expressus licet p executorē
fuerit in specie citatus q̄ citatio ipm ad cō
parendū nō artauit et sic cōparere nō tene
batur et p cōsequēs ctūax nō fuit. g̃ cōtra
non contumacem p̄cessus habitus nō te
net. de consti. ecclesia sancte marie. de ma
io. et obe. inter quatuor. de causa pos. et p
prie. c. i. ut lite non cont. c. i. et. c. quomā.
ergo cetera. fuit tamen p omnes domi
nos concorditer datum consilium. q̄ pre
dictus actor obtineret a papa validatio
nem p̄cessus habiti contra sic citatum p
audientiam quia iam erat cōclusum in cau
sa ut ponebatur in facto. quod factū fuit
et obtentum et lata sententia contra pre
dictum absentem. et male secundum me.
sed quod principi placuit cetera. qui de
nulla sententia potest facere aliquā. C. de
legi. l. digna vox. insti. de iure naturali
gen. et ciui. C. sed quod principi. ñ. q. vs.
hoc quippe. de immu. eccle. c. i. in clemē.
cum ibi notatis.

De p̄cur. et de accusa. ccccxxiiij.

Si cōmittatur auditori q̄ inquirat cō
tra. A. ipso vocato per edictū in curia sup
certo crimine p̄ter qđ si repiatur illud cō
misisse mandatur puari bñficō. fuit dubi
tatum vtrū defensor sine mandato. maxie
cōuncta psona posset interuenire et debe
ret admitti ad defensionem ipsius absen
tis. et videbatur aliquibus q̄ non. quia cū
defensor sine mandato teneatur cauere de
iudicato soluendo. prout notat spe. ti. de
sen. ex commu. in principio. que cautio in
casu nostro cum ipse non sit soluendo lo
cum habere non potest. i. q. i. q̄ pio. de ri
mo. c. querelam. de pac. cum pridem. cum
si. Imo nec cōiuncta persona in huius
modi spūalibꝫ causis que extimationem
siue interesse non recipiunt sine mandato
non admittitur. prout legitur et notatur
per Innoc. et Ber. in de re. coram. de offic.
delega. in prin. et de causa posses. et p̄scie.
cum olim. circa finem. et posui supra in con
clusione. cxlv. Preterea cum hic defensor
si succumberet non posset condemnari id est
priuari nec exēcutio contra eum fieri. ergo
videtur nullo modo audiendus. Fuit
determinatum quasi p omnes contrarium. ra
tio. cum hic non agatur criminaliter ad pe
nam directam p̄ crimine infligendā sed
potius ciuiliter. in quo casu sicut p̄curato
posset interuenire pro actore agendo. ut de
p̄curat. c. tue. de accusa. super hijs. et. c. ve
niens. et. c. inquisitionis. vbi de hoc p Jo.
an. super glo. ñ. sic et defensor pro reo ip
sum defendendo. quia publice vtilitatis
est reum absentem a quocūq̄ defendi. iij.
q. v. reos. ff. de p̄cura. seruum quoq̄. C.
publice. et. l. non solum. C. fi. Preterea cū
hic agatur de questione status. merito de
fensor admittitur. de testi. cum olim. et no
tat Innocē. in. c. causam que. ñ. qui fi. sint
legiti. vbi ipse in glo. sua magna in fine
videtur determinare hanc questionem di
cens in inquisitione admittendum defen
sorem. quam recitat spe. et idem tenet in
ti. de defen. C. i. in fi. michil aliud dicendo vel
allegando. Posset tamen allegari pro
dicta eorum conclusione. e. veritatis. de
dolo et contu. vbi glo. ordinaria. super ver
bo. nec vnus. hoc videtur tenere. facit etia
am pro hac conclusione. c. cum. J. et. A. de
re iudi. et notata per Jo. an. in. c. qualiter
et quando. C. debet. de accusa. super verbo.
illi. vbi dicit Jo. an. post hosti. procurato
rem admittendum in causa inquisitionis
de crimine non impediente ordinis execu
tionem. secus vero si impediret ordinis ex
ecutionem post peractam penitentiam. ut
in dicto. c. inquisitionis. quia sicut tunc nō
posset interuenire procurator multo minus
defensor. et licet non habeat locum cautio
de iudicato soluendo in hoc casu. presta
bit tamen aliam scilicet de ratihabitione.
obligabit etiam se ad impendia litis et in
teresse. put deducit etiam Innocēn. in. c.
causam que. ñ. qui fi. sint legi. ubi etiā po
nit modum sententiandi contra hunc defen
sorem. et melius in spe. ti. de sen. pla. C. ut

autem .ℵ. si autem agit. Ad maiorem tamen certitudinē ⁊ validationem ꝓcessus fuit ꝯsultū ꝙ audiret dictum defensorem cū ꝑdictis cautionibz et obligationibus admitteret ⁊ audiret et michi lominus ꝙ audientiam semp cōtra absentem ipsum ad singulos actus citando procederet et sic fuit obtentum et factum. Sed vtrum predictus defensor posset substituere alū loco suo in casu predicto etiam fuit dubitatum in quo dubio fuerunt argumenta facta pro et contra que facit et ponit spe. ti. de ꝓcur. C. i. ℵ. sed nūquid defensor qui cauit rē. ubi spe. finaliter videtur declinare in partem affirmatiuā ꝙ sic etiā ante lit. cont. cum predictus defensor post citationem sit factus dominus litis alle. ff. de ꝓcura. l. ticius. tum etiam qua sententia si contra eum feratur est mandanda executio in bonis suis et non dominī. per. l. plautius. ff. de ꝓcura. et. l. si quis cum ꝓcuratorio nomine. et dicit sic sententiatum. licet multi sapientes secundum ipsum dixerint contrarium. cuius dictum posset ꝓcedere in mere ciuilibus ⁊ causis ꝓphanis secus in criminalibz mixtis et beneficialibus vel alijs spiritualibz. Rationem cum in illis non habeat locum ꝑdicta cautio. non potest fieri in bonis defensoris sententie execution. ergo cessat spe. ratio. et ideo fuit conclusum ꝙ non admitteretur substitutus in casu supradicto.

De resti. spo. et de confessis.

·ccccxxv·

Fuit dubitatū vtrū ꝯfessio spoliatoris qua ꝯfessus est iudicialiter spoliatū ius in beneficio habere. cuius restōr petit agendo interdicto vnde vi. sufficeret pro colore possessionis ipsius spoliati. ad effectū restitutionis obtinende. Et videtur ꝙ nō qua per confessionem non probatur titulus. sed ꝑ canonicā electionem et institutionem .ñ. q. i. legum. de instī. c. ex frequētibz. de re. iudi. c. i. li. vj. et legitur et notat̄ in. c. i. de confes. li. vj. que iura loquuntur et ꝓcedunt quādo agitur petitorio ad effectum adiudicationis beneficij habende secus vero si possessorio in quo sufficit leuior tituli ꝓbatio q̄ est possessionis colorabilē ar. c. cum nostris. de concess. prebē. et. c. in literis. de resti. spo. et. c. ex parte. e. ti. ubi dicit Innocēn. sufficere probare ad effectū restitutionis obtinende. ꝙ spoliatus fuit in possessione inductus per illum qui potestatem habuit a iure vel a consuetudine inducendi ut sunt archidi. ⁊ cetera. de offarchidi. c. i. et. c. ad hec. Cum igitur confitendo hoc spoliator merito spoliatus ab onere probandi releuetur. qui est effect⁹ confessionis. in tantum ꝙ statim potest et debet sequi condemnatio. et est ratio quia in confitentem nulle sunt prates iudicis nisi in sententiando. siue condemnando ut de confessis. per totum. de electio. per inquisitionem. et. c. dudū. ñ. et ibi no. et merito etiam hic debet sufficere cōfessio spoliantis in odium ipsius et fauorem spoliati in cuius odiū multa specialia sunt in iure statuta. de causa possess. et ꝓpriet. pastoralis. et clem. vnica. e. ti. de ordi. cogn. c. fe. de resti. spo. in literis. et. c. Item cum quis. C. vnde vi. l. i. et. l. conquerebatur. et. l. si quis in tātam. et de preben. eum qui. li. vj. et sic fuit obtentum et sententiatum ꝑ me qui habui causam. quia restitui spoliatus nil probantem in iudicio de titulo suo. nam spoliator volens defendere se a spoliato. dixit et proposuit predictum spoliatum canonice tenuisse et possedisse beneficium de quo agebatur multis annis ipsumq; auctoritate apostolica ordine iuris seruato debite priuatum. secq; eadem auctoritate in possessionem eiusdem beneficij inductū fuisse. hic nequaq̄ spoliasse sed auctoritate iudicis canonicum ingressum habuisse. quod tamen videlicet hoc ultimum. scilicet priuationem et inductionem non probauit. et ideo sententiam contra se in possessorio reportauit. argumento eorum que leguntur et notantur in. c. conquerē de. de resti. spo.

De iurepronatus.

·cccexxvj·

Fuit dubitatū vtrū valeret consuetudo tanti tpis cuius ꝯtrariū ⁊ c. ꝙ maritus ratione ville sibi date in dote in qua consisteret ecclesia parrochialis. cuius ius patronatus spectat ad vxorez possit ad ecclesiam

ipsam vacantem personam idoneam presentare. Et fuit conclusum et determinatū per omes dominos q̄ hic. imo ꝑm aliquos circumscripta quacūq; consuetudine de iure commum hoc posset. cum ipse maritus sit dominus rerum totalium vinente vxore. ut. l. tote ancillam. C. de rei ven. vel ad minus habet usumfructū in bonis totalibus ex quibus tenetur onera matrimonii supportare. de dona. inter vi. et vxo. per vestras. de usur. c. salubriter. et. ff. de iure do. l. si is qui. Preterea eligere vel presentare est fructus possessionis ergo cum ipe sit in possessione ville ratione cuius competit hoc ius merito eo uti potest. de iurepa. c. consultationibz. Faciunt notata per Innoc. de resti. spo. in litteris. post pñ. Preterea cū ius patronatus trāseat cū vniuersitate. ut in. c. ex litteris. de iurepatro. merito maritus habens hanc villam ex donatione vxoris in totem de iure potest presentare. maxime si hoc habet consuetudo. que est optima legum interpres. de cōsuetu. cum consuetudinis. et que videtur esse rationabilis valde in hoc casu qua consona iuri communi. ar. c. fi. de dona. inter virum et vxo. Si vero ambo. videlicet maritus et vxor cōcurrerent in presentādo duos episcopo crederem preferendum presentatum p vxorem put nō. p Jo. an. in nouel. in simili questiōe. de tutore et pupillo presentantibus. in. c. ex eo quod. de elec. li. vj.

¶ De institutis. et de iurepatrona. et de fide instrum. ·ccccxx vij·

¶ Sed retento eodem themate episcopus narrat in litera institutionis facte ꝑ eum titum presentatum per seium maritum. b. et ad ipsius presentationem eundem ticum instituisse. Dubitabā ego qui habui causam exquo non producebatur littera presentationis sed dumtaxat institutionis vtrum hoc sufficeret. causa mea dubitandi fuit hec. quia non creditur verbis siue literis narrationis prelatorū. maxime de facto alieno. imo secundum aliquos nō creditur literis eorū assertiuis de quo in vere. post cessionem. per her. et Jo. an. in nouella. ar. a contrario sensu. cle. litteris. de proba. Preterea supposito q̄ crederetur littere tali illius episcopi instituentis. super institutione et admissione per ipsum factis. tamen non esset standum tali littere super presentatione patroni et q̄ infra tēpus presentauerit que coniunctim requiruntur ad presentationem validam. put scripsi supra. ccx. que incipit Item scōm omnes. fuit michi responsum et dictum ꝑ omes dnos contrari ratio nam exquo constabat de vacatione et de tempore vacationis beneficij de quo agebatur et q̄ presentans erat verus patronus et q̄ institutio erat facta infra tēpus. et de idoneitate persone presentate. presumi debet presentationem ad instituentem pertinuisse. qui reddunt se ut plurimum difficiles in admittendo et instituendo presentatos. de iure pa. nobis. et. c. pastoralis. cum igitur prelatus plus iuris habeat in instituendo q̄ patronus in presentando. de offi. lega. dilectus. et factum presumitur solemniter actū. nisi ꝓbetur cōtrarium. de presump. in presentia. quandocūq; etiam ostat de duobus extremis bonis debemus etiam presumere de medio bono. ar. de dona. cum dilecti. de appel. inquisitionis. et. c. secundo reḡris. tum etiam quia litteris episcoporum creditur in hijs que spectant ad eorum officium prout legitur z notatur ꝑ Innocen. in. c. ij. de fide instrum. propre finem. et est textus in dicto. c. post cessionem. et ij. q. i. legum. xj. q. iij. cure. Quibus rationibus attentis dicebant omnes dominum presentationem et institutionem sufficienter fuisse ꝓbatas. que michi ex alio capite videbantur nulla ꝑ canonem. determinatum. xv j. q. i. ubi irritantur institutiones episcopo z facte sine consensu patronorū. At in casu nostro non constitit de consensu patroni nisi per narrationem episcopi forte falsam ergo z cetera. Ad quod respondebatur q̄ exquo patronus se non opposuerat. nec contradixerat consensisse videtur. nam q̄ tacet z cetera. de regu. iur. qui tacet. li. vj. Preterea littere presentacois ut plurimū

remanent penes episcopos·et bene custo-
duntur archiuis eorũ ꝓpter dictũ·c·decer
nimus·ut si prõm vellẽt malignari vari-
are non possent·idcirco ꝓpter difficultatẽ
ꝓbacõnis dicebãt p̃dicta sufficere·et sic
sententiam ꝓ actore protuli·de consensu
omnium dominorum meorum·

¶ De appellacõibꝫ· ·cccexxviij·

¶ Si a diffinitiua sententia lata in partibꝫ
vel in curia·ad sedem apostolicam appelle
tur et non super dicta appellacõe sed su-
per desertione ipsius appellationis cõmis-
sio in curia impetretur per partẽ appellatã
et petatur pronunciari sup desercõne eius-
dem·et procedi per audientiam contra ap
pellantem absentem·Fuit dubitatum v-
trum posset sic procedi et pronunciari ap
pellante non vocato nec specialiter citato·
Et videbatur ꝙ sic·quia exquo negocium
principale fuit semel deuolutum ad
curiam semper remanet ibi cum omnibꝫ
suis sequelis dependentibus et connexis
At predictum negocium ut ponebatur in
facto fuit legitime ad romanam curiam
deuolutum·ergo ibidem tractandum et
finiendum·arguñ·c·statuimus·uncta
clemen·causam electionis·de elect·facit
regula iuris·accessorium·de re iuḋ·li·vj·
Preterea causa desertionis est pars ipsi⁹
appellationis·ergo iudex cui committi-
tur causa appellationis potest etaz sine
noua commissione et de desertione cogno
scere·pro ut scripsi superius in conclusio-
ne·Clvj·que incipit Item ꝙ auditor da
tus ꝛcetera·quod est verissimum quan-
do causa appellationis est cõmissa principi
paliter·tunc enim per modum consequen
tie siue accessorij iudex de desertione cogno
scet·et per audientiam procedet ad offi-
cium pronunciandi se iudicem vel nõ qõ
iudex potest et debet facere cum de ipsius
iurisdictione dubitatur·de rescriptis·super li
teris·de offi·delegꝫ·significantibus·de pre
ben·dilectus·At si appellatio sit deserta·
non est iudex·ergo ꝛcetera·Secus vero
ubi non causa appellationis·sed desertio
nis principaliter committitur tunc enim
hunc articulum desertionis discutere nec
diffinire potest nisi parte ad hoc legitime
vocata per iura vulgaria·ij·q·i·nos in quen
dã·de constit·ecclesia sancte marie·de ma·et
obe·inter quatuor·de causa possessionis·c·
i·cum similibus·Ad illud quod dicitur
in contrarium superius exquo negocium
principale siue appellationis semel deuo-
lutum fuit ad curiam·ꝛc·Respondebat
hoc verum illo pendente et nondum fini-
to·sed illo finito per sententiam que in rẽ
transiuit iudicatam·ãmodo tam causa pri
cipalis qꝫ appellationis·si eam appellans
non est prosecutus infra fatalia non est
in curia·Iste verum dixit·exquo super eo
lata est sententia cuius appellatio est dese-
ta·viij·q·v·c·vnico·et facit·c·i·de lit·con
test·li·vj·Si igitur principale non est er-
go nec accessorium quod sequitur naturã
sui principalis·ut in dicta regula·acces-
sorium·Et fuit conclusum per omnes do-
minos partem appellantem legitime citã
dã ad negocium desertionis principaliter
commissum in curia tractandum et finẽ-
dum·quia citatus forte desertionem excu-
sabit·propter legitima impedimenta q̃
habuit et sibi licebit de iure·de appel·ex ra
tione·et clem·si appellacõnem·et·c·qꝫdam
de appellat·

¶ De re iudi· ·cccexxix·

¶ Sed pone ꝙ processum sit per audienti
am et pronunciatum contra absentem ap
pellationem suam fuisse desertam et absen
tem appellantem et appellationem desere-
tem condemnatum in expensis·factis in
causa desertionis per appellatum·Fuit du-
bitatum vtrum processus et sententia de-
nerent si ab ea non esset appellatum vel es
set nulla ipso iure·pro nullitate sententie
videntur facere omnia una supra in ꝓxi
ma conclusione inducta vi decret·canon·
nos in quedã·c·ecclesie sancte marie·ꝛc·
et expresse notauit Ioh·in suma·ij·q·vj·
Pro validitate sententie inducebatur q-
dam no·Inno·c·c·auditis·de ꝓcur·ubi
dicit valere et tenere interlocutoriã latam
pre nõ vocata licet sit iniusta si ab ea non

fuerit appellatum. At in casu nostro sentē tia super dēsertione lata est interlocutoria ut in c. sua de appel. de elec. cum dilectus. et nō p Jo. mo. de elec. cupientes. ergo tē quam notam intelligo de interlocutoriis vim diffinitiue non habentibus et super aliquo incidenti in causa ante diffinitiuā prolatis. sed vbi interlocutoria habet vim diffinitiue. quia p eam diffinitur articulus de quo pncipaliter actum est ut in casu nostro. tunc crederem notam Inno. non procedere. sed potius notā Jo. superius allegatam. et iura super nullitate sententie inducta locum sibi vendicare. Sed supposito q valeret sententia lata sup dēsercōne nūquid teneret sententia condemnationis expensarum. videtur q sic. quia victus victori. ꝛ tē. de dolo et contu. c. finem. cū ibi notatis. Preterea quia appellando videbatur eum trahere et vexare. et ideo in expēsis factis occasione hmōi temere vexationis potuit et debuit cōdemnari. p quod videtur textus clarus. in c. interposita. Q. ille de mq. de app. quem textum intelligo de expēsis factis p appellatū rōne p secucōnis appellacōis interposite p suū adūsarium. quia forte mittit ad curiā procuratorem et alia ad psequēdū negocium istius appellacōis cui appellationi aduersari renūciaut. et se ad iudicem a quo appellat ut remitti petijt qđ sibi licuit ante tamen presentacōz appellacōis superiori factam seu verius cōmissionē sup appellacōe impetratam ut ibi. Sed in casu nostro appellatus nullas expēsas fecit occasiōe appellacōis. sed dūtaxat dēsercōnis quā licuit appellanti dēserere illiq renūciare tacite et expēsse re integra appellato inuito et cōtradicente. ut in dicto. Q. et. c. cum sit. e. ti. et. c. q̄ uis. de elec. ergo rem q̄ culpa caret in dānū vemre nō debuit dēsti. c. agnoscētes. Ex iuris enī pmissiōe nemo debz ledi siue damnū pati. de elec. cū eccia vultrana. et in cle. vnica. de rerum pmu. cum si. Et sic fuit obtentū et pnūciatum totū processum sup dēsertione pncipaliter habitū et factū cōtra absentem nullum.

¶ De procu. et de sen. ex. ·cccexxx·

¶ Si decanus canonici et capitulum collegiate ecclesie p se et oīb; beneficiatis eiusdem ecclesie cōstituant procuratorē cōtra eorum epm sup indebita et excessiua exactione caritatiū subsidij. ad agendū et defendendum tē. et presertim ad petendum absolutionem ab excommunicationis sententia tam simpliciter q̄ ad cautelam. dubitabatur vtrum predictus procurator possit agere et defendere et absolucōz p dictam petere ad cautelam nomine predictorū bnficiatorum singulariter et specialiter in litera excommunicatoria epi nominatorum. Et fuit breuiter cōclusum per omnes q non. nam licet platus possit agere et defendere et procuratorem constituere p membris et subditis suis. prout le. et no. in. c. cū dilecti. de iudi. et in. c. olim. de restitu. spo. p Innoc. et in cle. i. de Rēptis. et facit textus in. c. auditis. de presēp. tamen q de predictis beneficiatis non constitit q essent subditi dictorum canonicorū et capituli ergo tē. Preterea licet canonicus non excōicatus possit p concanonico suo petere beneficium absolucōis ab excōicationis sīa etiā sine mādato. put deducit Inno. in. c. romana. de sen. ex. li. vj. tñ q isti bnficiati nō sūt de collegio nec capitulo. nec fratres. p dicta nō. Inno. non vendicat sibi locū. q forte non procederet in absolutione petenda ad cautelam que ē valde extraordinaria et multū pīudicialis. q in ea non recipitur iuramentum nec cautio pstatur nec satisfactō impēdit. et ideo cum maiori difficultate datur q̄ simplex absolucō. put le. et no. in. c. solet. et. c. venerabilibus. de sen. ex. li. vj.

·ccccxxxj·

¶ Ex eodem facto insurrexit aliud dubium vtrum si post citationem ad partes decretam p auditorem et eius executorem vel post appellationem legitimam a sentē tia excōicationis aliquē p ordinariū lata. ad sedem apostolicā interpositam quis declaretur incidisse in p dictā excōis sententiā ꝛ denūcietur publice excōicatus. et reagḡuetur vtrū p modū attēptati p dcā essent reuocanda. Et videbatur aliquibz dīis q sic. per iura vulgaria. ut lite pen. in

rubro ẽt in nigro·et de ap·nõ solum·li·vj·cum multis si·m antiquis fuit tamẽ p maiorem ptem dñoꝝ determinatũ ꝺ contrarium· nam licet per appellationem suspendatur executio aliarum sententiarũ et effectus. ut·ff·ad turpil'·l·i·et de iureiuran·vemen tes·tamẽ hoc fallit m exeõis snia que secum suam trahit executionem·ut in·c·pastoralis·de ap·et ibi de predicta conclusione p Inno·At omnia predicta non sunt· mḥ quedam extensiones ꝑme sententie· que statim habuit suum effectum &c· Pro qua cõclusione etiã faciũt notata p Inno·m·c·preterea de ap·vide ad materiam notata p Io·mo·in·c·licet·et·c·is q̃· de sen·ex·li·vj·vide de hoc supra in conclusione·cclxxxij·que incipit Item si cõmitatur in causa restõis ad appellandum·

De sen·et re iudicata· cccexxxij·

Fuit dubitatũ vtrũ interlocutoria lata sup deuercõne appellationis interpositę a gẽuamie illato in aliq̃ cã habeat vim diffinitiue snie· Et fuit declusũ p omes dños q̃ non·nam licz id sit verũ in interlocutoria lata sup deuertione appellacõis interpositę a diffinitiua·et m qualiter alia snia lata sup exceptione peremptoria habente vim diffinitiue·put le·et no·in·c·cum a repulsione·de ap·et in cle·vnica·de sequestra·tõ id nõ ꝓcedit in predicta interlocutoria sup deuercõe appellacõis interpositę a grauamine añ sniam illato prolata ratio diuersitatis est·q̃ post predictam interlocutoriam super peremptoria exceptione vel questione preiudiciali prolatam ml restat ad cognoscendum·sed solum cognitum executioni demandandum at in casu nostro superius posito adhuc restat cognitio cause pncipalis ergo ml vitiatur actum·dum aliquid resistat ad agẽdum·viij·q·i·melyil·de restitu·spo·pisams·cũ si· Preterea ꝑdicte interlocutorie sup peremptoris exceptiõibz late habẽt certas suas executiones et effectus magnos·ut in·c·i·et·c·tuam·de ordi·cog·m·quod nõ habent alie interlocutorie·que nũq̃ quo ad iudicem in rem transeunt iudicatam sicut alie·de appella·c·cum cessante·et·c·si a iudice·li·vj·ergo merito potest dici et notari diuisitas iistis talis·Et sic fuit obtẽtũ·

De ꝓcuratoribz· ·cccexxxiij·

Si habens gratiam in forma speciali cõstituat ꝓcuratorem ad acceptãdũ beneficiũ certi valoris·puta·xl·marcharũ sterlingorum·et idẽ ꝓcurator accepter bñficiũ minoris valoris et recipiat possessionẽ eiusdẽ·et mittat decimã leuatã per ipm de fructibus dicti beneficij dño suo absenti et recipienti·Dubitabatur vtrũ p hoc gratia sua fuerit extincta·ita q̃ aliud beneficium nõ possit acceptare·Et videbatur aliquibus dñis q̃ non·quia ꝓcurator predictus excessit fines mãdati·et sic nichil egit nec dño suo ꝓiudicare potuit·de offi·de le·cum olim·C·de ꝓcura·l·si ꝓcurator·ff· mandati·l·diligenter·cum multis si· Preterea nullier acceptãs ꝑt variare illõq̃ beneficiũ sibi non debitũ dimittere·et aliud sibi debitũ acceptare·ut le·et no·p decretũ·m·c·gratia·et·c·cum in multis·de rescrip·li·vj·et·c·ne captande·de concess·p ten·e·li·quod dixerunt alij dominꝰ verum mḥ dominus sciens factum ꝓcuratoris ratificasset·tũc enim factũ ꝓcuratoris formam mãdati excedẽtis bñ ꝓiudicasset·put le· et no·in·c·cum olim·p ter·et Inno·et melius p ter·in·c·per tuas·de arbi·licz hosti·et Io·an·teneãt ibidẽ ꝯrariũ·Cõcorda eos p no·in·c·i·ut lite non cont·At in casu nostro put ponebatur in facto·ꝑdictus cõstituens scilt ipsum ꝓcuratorem suum beneficium minoris valoris acceptasse ꝛ sic fines mandati sui excessisse·cuius factum ꝓcuratoris postmodũ approbauit et ratificauit saltẽ tacite·recipiẽdo decimã de fructibus bñficij ꝓceptis q̃ tacita ratihabitio cõ etiã in excedente mandatũ·locũ habz·ut no·in dicta·l·diligenter·et·l·si remuneratoꝛi·e·ti·ff·rem ra·ha·l·iij·C·falsus·et le·et no·de ꝛẽp·c·ex pte decani·p Inno·ergo ratum etiam possum habere nomine meo gestum tacite vel expresse·ut in regula·ratũli·vj·et ibi nota·Qdam dñi dixerũt verum si ratihabitio fieret infra tẽpus mfra quod actus essent gerendi p dominũ ut in·l·penul·ff·rem ra·habe·et·ij·q·vj·nõ

ſolent·et no·in regula·ratum·alle·et per Jo·mo·et Jo·an·in·c·q̃ ſit·de elec·li·vj·et melius in·c·ut circa·e·ti·ſup v̄bo·adherentes·et ibi p archi·qui remittit ad notata p eū in·c·ſtatuimus·de elec·in glo·is q̃·e·ti·et li·At in caſu noſtro p̄dictus impetrans habens menſem ad acceptandū non ratificauit actum ſui p̄curatoris p̄dictum infra menſem ſed poſt diu recipiendo pecuniam antedictā put etiaz ponebatur in facto g̃ ſibi p̄iudicare non debuit·Ad qđ reſpondebatur p omēs dños hoc vltimum dictum poſſe p̄cedere quando ageretur de ſua utilitate·ſecus ſi de ſuo preiudicio. quia tunc dixerunt tomm valere ratihabitionem etiam poſt tempus factā q̃ncūq; in ſui preiudicium·ut no·p archi·in dicto ·c·ut circa·melius in·l·p̄ponimus·ff·de negeſ·p bar·et ibi p intellectu·l·bonozu·ff·rem ra·habe·imputetur enim ſibi q̃ q̃ cito ſciuit p̄curatorem ſuum deliquiſſe nō ctradixit·et ſic ſtatim factum ſui p̄curatoris approbauit·quod potuit etiam tacite cum regulariter factum p̄curatoris p̄iudicet domino ſuo niſi ſciens ſtatim ctradicat·ut in·l·ſi p̄curator·C·de p̄cura·et in uribus ſupius alle·Preterea plus eſt conſentire facto q̃ v̄bo·ut in dicto·C·falſus. et de ap·dilecti·ñ·et ibi multe concordantie. Cum ergo iſte recipiendo pecuniam facto conſenſerit acceptationi facte p ſuū p̄curatorem·g̃ poſtea ctrauenire nō potuit·ut in·c·noſti·de elec·de cle·cōiug̃·diuſh· Aliqui volebant diſtinguere inter p̄curatorem doloſum vel negligentem·de quo in ·c·i·ut lite nō cont·ſmaliter tamē fuit obtentum q̃ extincta fuit gratia p̄dicti impetrantis p̄ter ſequentes eū in data·quibus faceret magnū p̄iudicium·ſi totiens primus in data poſſit variare·que variatio et illuſio in clericis maxime reprobatur. ut in cle·cum illuſio·de renunc·p̄ſertim q̃ ſm taxam in gr̄a ſua exp̄ſſam p̄dictum beneficiū erat ſibi debitū·et ſic variare nō potuit in aliorum preiudicium·ut le·et no·in ·c·gratia·de ſcriptis·et in·c·ne' captande·de conceſ·p̄ben·p archi·li·vj· Ego vero dicebam q̃ ſi p̄dictus apoſtolicus nō recepiſſet pecuniam ſibi p ſuum p̄curatorē miſſam licet ſciuiſſet eundem p̄curatorem male et nulliter acceptaſſe ſibi factum procuratoris nō preiudicaſſet·quominus aliud beneficium potuiſſet debite acceptaſſe·p no. per Jo·an·in nouella·in·c·cum in multis. de reſcriptis·ſed exquo recepit pecuniam de fructibus beneficii licet nulliter acceptati·ipe nedū conſenſit acceptacōi ſ collationi et poſſeſſioni recepte p ſuū p̄curatorem·que licet ſit et fuerit viciosa·opatur extinctōz gratie ſue·ar·notatoz p Inno. in·c·cōſtitutus·de ap·de preben·eum quili·vj·et in cle·gratie·de ſcriptis·

De appellacōibz· ·cccexxxiiij·

Si in cauſa beneficiali appelletur in ptibus a diffinitiua lata p executorē apoſtolica impetrantis et intimetur appellato debite p̄dicta appellatio·et poſtea appellatus veniens ad curiam muemat cauſam appellacōnis et negocij p̄cipalis cōmiſſaz alicui auditori noue p̄curatoris appellantis·de cuius p̄curatorio non conſtitit nec unq̃ factum illius p̄curatoris appellans ratificauit in vim cuius quidem cōmiſſionis appellatus p̄ceſſit p audientiam contra appellantem et ibi obtinuit ſniam confirmatoriam p̄me ſentēcie p ipo in ptibz late·cum condemnacōe fructuū et expenſarum a qua ſententia non in curia ſed in ptibz a tpe notitie mihi tradendū appellauit et appellationis cauſam et nullitatis p̄dicte ultime ſententie mihi cōmitti obtinuit·et proceſſit ſuper nullitate antedicta·petendo ſecundam ſententiam p̄nunciari nullam·Dubitabā et cauſam in relacōnibz poſui ſup nullitate p̄ceſſus p̄m dñi auditoris·et fuit ſolēniter allegatū p utraq; pte et tandē concluſum p omēs dños valuiſſe proceſſum et ſnias antedictas·tum q̃ cauſa fuit legitime deuoluta·et ſeruata tē pora p appellatū·tum quia de ſpeciali mādato pape fuit cauſa commiſſa licz ad inſtantiā falſi vel nullius procuratoris in qua cōmiſſione notatus fuit p exp̄ſſum appellatis qui potuit etiā añ p̄tacōz hmōi commiſſionis utpote illa·ſm opinionē aliquoz etiā multo imperitē·put le·de no·in·c·ex conqueſtione·de reſtitu·ſpolia·Licet vnus de domins dixerit hoc procedere quando

constaret de impetrante vel p̃curatore speciale mandatum ad hoc habente. ut in. c. nonnulli. de Rept̃is. et in. c. ex parte decane. ti. et. ff. q̃ quisq; iuris. l. i. ¶. si p̃curator. tum etiam quia rescriptum surrepticium dat iurisdictionem. ut le. et no. in. c. ceterum. de Rept̃is. et. e. ti. ad audientiam. ñ. tū etiam quia auditores habent iurisdictionem habitu licet non actu. ut i simili in. c. pastoralis. de Rept̃is. in fi. et ideo omissiones que fiunt eis nō sunt nisi distributiones. p quas datur eis solū exercitiū iurisdictionis. in quo attenditur plus factum pape q̃ pt̃is. p̃sertim q̃n de speciali mādato pape committitur. tunc enī videt ex certa sciētia et p̃prio motu facere. ar. c. cū olim. ñ. de of. dele. p qua conclusione allegabatur q̃dam nota spe. ti. de ap. ¶. nūc breuiter. v. quid si apparet.

¶ De cōmissionibz. et de Rept̃is.

·cccexxxv.

¶ Fuit dubitatū et p me qui habui causam in relacōibz ponitū. vtrū ps appellata in cā bñficiali deuoluta ad curiā per appellacōz pt̃is sibi adūse possit uti omissione appellātis impetrata p falsū p̃curatorem nullū mandatū ad hoc habentē. nec appellante ratificante et p̃cedere in causa vigore eiusdem. Et videbatur q̃ non. p. c. nonnulli. de Rept̃is. cū ibidem notatis. nam ut ibi apparet. Rept̃u. est nullum sine mandato spāli impetratū. at sic est in p̃posito. &c. nec obstant no. p Inno. in. c. prudentiam. de of. dele. et in. c. ex questione. de resti. spo. videlicet q̃ reus pt̃ uti rescripto contra ipm impetrato etiam multo impetrante etiam ante impetracōz sm aliq̃s ut ibi nō. quia ibi Inno. loquitur quando constat de impetrante vel eius mandato. at hic non constat de impetrante vel ipius mandato. &c. Pro hac opinione fuit alle. quedā. l. cū sua glo. ff. q̃ quisq; iuri. l. si p̃curator. Et fuit determinatū et conclusum p omēs dños vno dūtaxat excepto contrariū. tum quia hmōi omissiones q̃ fiūt in curia sunt dūtaxat distribucōes. et modica vel verius nulla datur iurisdictio per eas. sed dumtaxat iurisdictionis exercitiū. quā auditores habent habitu licz non actu exercitium quod excitatur per huiusmodi omissionem. sicut dicitur et le. in ordinario. de of. or. licz in corrigēdis. At auditores sacri palacij habent ordinariam in audiendo. put le. et no. in cle. auditor. de Rept̃is. &c. Preterea papa potest hmōi habitū deducere in actum omittendo huiusmōi exercitiū etiaz nullo petente. nam ipe aliq̃n p̃prio motu dat iudicē. ut in. c. cū olim. de of. dele. de purga. ca. inter solli citudinē. nec refert p quēcūq; pces offerātur. C. de p̃ca. impera. offeren. l. vnica. ipe enim est qui omittit. et p suū cursorē hmōi omissio et nō p ptē p̃tatur. et hoc maxie p̃cedit q̃n de spāli mādato ut in casu nostro omittitur aliqua causa. tunc enim ad nullius instantiam ipe id facere videtur ar. c. si motu proprio. de preben. libro vi. tum etiam quia hmōi omissiones sūt communes. iuxta no. p Inno. in locis sup̃ allemaxie q̃n in eis nomen rei siue appellati exp̃mitur. ut in casu nostro. Idcirco hic appellatus potest uti omissiōe sup̃dcā. p̃sertī causa legitime deuoluta. et de spāli mandato pape omissa. ut prefertur.

¶ De concess. preben. ·cccexxxvj·

¶ Si impetrans apostolicus acceptet beneficium cadens in gratia sua. per vnam diem ante vacationem eiusdem. faciendo sibi p̃uideri de eodem. et post vacacōz beneficij et mra mensem ad sedem apostolicā appellet ab intrusione et impedimentis cuiusdā adūsarij sui occupātis illō bñficiū narrato in eade appellacōe vacationē acceptationem. p̃tusionem. intrusionem. molestacōz. et impedimenta predicta p que dicit se impediri in assecutione possessionis dicti beneficij. fuit dubitatum de duobus. Primo vtrū predicta acceptatio valuisset facta ante vacationē. Et fuit conclusum breuiter q̃ nō. p̃ter formā gratiarum modernā in qua apponitur mensis cū decreto ad acceptandū qui incipit currere a tpe note vacacōis in eccia. añ tū vacationem non valet acceptatio nec prouisio. ut in cle. cum ei quem. de cō. cess. p̃ben. licet ubi nō essz mēsis apposicō valeret generalis acceptatio. de p̃ma sexta vel tercia

prebenda proxime vacatura · nulli alteri de iure debita · ut in · c · ne captande · de conces · preben · li · vj · hm quā formā etaz non valet acceptatio de certa prebenda in specie ante vacationem eiusdem ꝓpter captationem mortis alienę · ut ibi expresse statuitur · Ad casu nostro certā prebendaz certo mō vacantē que reuera adhuc non vacauit acceptauit ꝑ acceptatio nulla · Sed cōm dubiū ē magis forte et magis dubitabile videlicet vtrū p̄dicta appellatio interposita infra mensem a tpe vacacōis beneficij sub forma p̄narrata habuerit vim acceptacōis · Et fuit sup hoc dubio solemniter allegatum in publicis relacōibz per aduocatos utriusqz partis · Et p̄mo pro parte negatiua sic · Certum est beneficium etiam vacans non deberi impetranti nisi sub conditione scilicz si illud acceptaret · ut in dicta cle. cum ei quem · in · Q. secus · cum ibi notatis · sed licz aliquis cui res debetur sub conditione forte si ticius capitolium ascenderet z capitolium ascendat alia de causa q̄ cā dicōis implēde ml videt agē nec ex hac dicōz implere · ꝑ m casu nr̄o posito q̄ in illa appellacōne smt verba sonantia voluntatē volentis acceptare · ex quo tamen non sequit animo acceptandi · sz animo negociū ad curiā deuoluendi · Quod apparet ex tenore appellacōis non videtur acceptare · ar · l · conditionū · ff · de condi · et demon · actus enim nō operantur ultra intencōz agentis · de p̄uil · quia intencōis · cū igitur iste habuerit voluntatē deuoluēdi causam acceptacōis iā facte et nō faciendę ad curiā ergo ultra voluntatem suā nō potest hmōi appellatio aliquid operari · Preterea licz quis sola voluntate adeat hereditatē sibi delatā immiscēdo se rei hēditarie · ut in · l · gerit · ff · de acq · heredi · tñ licet se immisceat rei hēditarie · nisi habeat animū adeūdi · nō videt adire · ut · ff · de reli · et sūp · fu · l · sūptus · in p̄n · ꝑ nec appellādo videt quis acceptare cū ob aliā cāz z ad alium finē fiat appellacō q̄ acceptacō nisi cōstet aliter de aio q̄ tñ · l · gerit · fuit inducta ꝑ parte affirmatiua contraria put infra mens tangam ·

¶ De cō cess · pben · cccxxxvij ·

¶ Licet in dubijs larga fiat interpretatio ut res de qua agitur potius valeat q̄ pereat · ff · de re · dubi · quotiens · dō · hg · c · abbate · si tñ res possit opari effectum suū verum tunc stricta fiat interpretatio etiam in favorabilibus puta in ultimis voluntatibz ergo et multo fortius in casu odioso z restringibili ut in casu nr̄o · p · c · q̄us · i · de p̄ben · li · vj · facit · ff · delega · i · l · caput infra · C. seco · cum si · Cum igitur hec appellatio possit opari vnū effectū scilicz deuolutionis causę ad curiā stricta fiet interp̄tatio contra ipm interponētem qui ita faciliter potuisset de nouo acceptasse sicut appellasse · ꝑ hunc effectum inducere non potuit · quia hoc non intendebat nec animū aut voluntatem acceptandi de nouo habuit cum in appellatione sua se semp retulit ad p̄mā suam acceptationem inualidam quā etiam postea in dicio est ꝓsecutus · ꝑ z cē ·

Preterea ea que fiunt ad obseruacōez nō inducūt nouū iuris acquisicōz siue dispositionem · ut no · glo · in · l · possideri · ff · de acq · heredi · Ratio · quia inter animum nouum acquirendi · et animū iam acquisitum cōparandi est magna differentia · ut ꝓbatur in · l · qui autem · in prin · ff · que in fraud · ere · ꝑ glo · fuit allegata z inducta · l · si cū de te · ff · de pac · cum glo · ibi posita · facit · c · consuluit · de iudeis · quam glo · reprobat ibi Bar · sed Dy · et Cy · approbant eā posset p̄cedere dictū glo · in actibus ad quorum esse requiritur solēnitas formata sine certa forma · sed in actibus ad quorum essentiam solus consensus siue animus requiritur ibi actus quilibet declaratiuus consensuz siue voluntatē sufficit et sic loquitur Bar · Ad in casu nostro nulla est statuta certa forma in iure acceptādi · ergo sufficit qualiscūq actus siue tacitus siue expressus · per quem possz ostare de animo et voluntate agentis · quod ꝓbatur in dicto · C. secus · dicte cle · cum ei quem · ubi impetrans petendo sibi ꝓuideri vel recipiendo beneficium sibi collatū videtur acceptare · Cū igitur iste appellauerit ꝓpter habere beneficium dixit maior pars dnōrū hoc sufficere ꝓ quo induxerūt · l · gerit · supra · allegatam · quā allegat Jo · an · in dicto · C. secus · nā quādocūq aliqs heres cōstitutus

facit aliquem actum qui actus fieri non potest citra ius et nomẽ heredis tũc videtur tacite illã hereditatẽ adire ut in l. p heredẽ. ℭ papinianus ff. de acq. hered. Et doctores iuris ciuilis dicũt q si fiat p hũc heredem vnus actus qui sit indifferẽs. q tunc debet inspici quo aio iste actus fit. et p hoc patet textus in l. p herede. ℭ. i. ff. de acq. hered. Sed vbi dubitatur dicũt standum iuramento. hoc dicunt in dicta l. gerit. supertus allegata. que est clauis in hac materia. Sic ergo vidz dicendum in ꝓposito ista appellacõ nõ poterat fieri nisi acceptasset. Et dato q foret actus indifferens apparet q animo acceptandi q intimauit appellacõz pti. Et dato q non appareret standum esset iuramento suo in dubio. nam cũ aliquis appellat q rector talis ecclesie etiam p modũ cause inducitur acceptatio. p hoc patet in l. emptor. in fi. ff. de rei ven. et l. penul. ff. de collato. p hac parte facit textus legis videlicet. cum te appellasse dicas. ostendis causam ad te ptinere. ℭ. de fil. fam. li. x. ergo sic dicendum videtur in ꝓposito. quã l. intellexerũt primi allegantes p contraria parte veram quo ad id de quo principaliter agitur i appellanto. nõ quo ad alia. sed ad istã appellationem agitur quo ad deuolutionem cause quam ipse appellans pretendit se habere virtute prime acceptationis. ergo. ar. eorum que le. et no. ff. de acquir. pos. l. si quis vi. ℭ differentia. ibi. sed oppono si cõstituo. ꝛc. Et in hanc ultimã ptem videlicet hanc appellacõz habuisse et habere vim acceptationis declinauit maior ps dñorum auditor. et duo dñi cardinales extra rotam quos consuluit videlicet Cortonen. et Reatinen. Motiua eorũ ultra predicta sunt hec. attento q acceptatio non est nisi quedam mentis et voluntatis declaratio que nedum pt declarari manifeste expresse sed etiam tacite. ut in dicta cle. cũ ci quẽ. imo p nunciũ vel signum ut in. c. cũ apõ. de spon. puta immittendo se beneficio vel possessionẽ eiusdem. ut in dicta l. gerit. tum etiam quia nulla formalitas in ipsa requiritur. et ideo sola voluntas declarata per aliquem actum extrinsecum. de habendo beneficiũ sufficit. p quo allegabatur dicta nota. Inno cõn. in. c. ex parte. de concess. preben. et. c. licet. de elec. At in casu nostro appellauit proprie ut haberet beneficium ergo ꝛc. quorum dictum crederem verissimum si hmõi appellatio nõ esset fundata super aliqua alia acceptacõne precedenti. si in casu nostro tota appellatio fundabatur sup quadam inualida acceptatione ut dicitur in themate. et appellatum fuit ab intrusione ptis adũse et ab impedimentis p eũ pstitis in assecucõe possessionis vigore pdce acceptacõis ꝛ pulsionis inualide. p que apparet expressissime ipm non habuisse nec habere animum siue voluntatẽ de nouo acceptandi sed acceptationem inualidam conseruandi et psequẽdi. Et in hanc opinionẽ meam a qua non poteram p consilia dictorum dñorum meorum moueri. declinauerunt sex alij solemnes doctores decretorum legum ꝛ vtriusq. quorum aliqui mouebantur. quia exquo pdictus appellans poterat eligere viam ꝓtentem videlicet acceptasse sicut appellasse imputet sibi q elegit viam meo ꝓpetentẽ scz appellacõis p quã releuantur oppressi. et remouentur grauamina. ij. q. vj. ad romanam. et. c. omnis oppressus. de ap. c. ut debitus. et. c. de ꝓre. et. c. cum speciali. cum si. et causa ad romanam curiam deuoluitur. de elec. statuimus. li. vj. ũcta cle. causaz electõis. c. ti. g aliam effectũ opari nõ debuit. maxie ultra intencõz agentis. maxie si hoc intendisset dixisset. de dei. ad audientiam. qñ dñs emm supest ordinarium remedium. non est recurrẽdum ad extraordinarium. ff. de minor. in cause. de trãsac. c. fi. imo dixerũt aliqui de predictis doctoribz certas formas acceptandi in iure expressas vnam de incerto beneficio vacaturo. de quo m. c. ne captande. de concess. preben. aliam in cle. cum ci quem. ℭ. secus. sepe allegato. de certo beneficio vacãte. vnam videlicet expressaz. et duas tacitas inter qs nõ est appellatio. g ꝛc. Ad quod respondebãt ꝓmi dñi. q illi duo mõi taciti ponũtur causa exempli ergo nõ mducũt formaz ꝓcisam. sed extenduntur ad casus similes de quibus idem iudicium est habendum. de transla. inter corporalia. de Reptis. inter ceteras. cum si. et in hoc crederem eos bene

dicere videlicet q̄ posset sub tali forma ap
pellari infra mensem et q̄ hmōi appellacō
haberet vim tacite acceptacōis pari ratī
one. sed nullo mō potuit credere attenta
predicta forma appellandi ip̄m potuisse
acceptasse. verum q̄ p̄dictus appellans
p̄bauit coram me in tercia instāna se post
vacacōz bñficij et añ appellacōz p̄dictam
legitime pluries acceptasse. id circo confir
mau p̄dcās duas sñias ex nouiter p̄bā
tis coram me. q̄s nūq̄ confirmassez si eās ad cā
cellariā remisissem q̄ contra filiū maioris p
tis dñor nō potuissem infirmasse. nec cor
tra scientiā confirmasse.

De decimis. ·cccexxxviij·

Fuit dubitatū vtrū si agatur inter p̄po
sitū alicuius eccie cathedralis. q̄ de consuetu
dine legitime p̄scripta a tanto tpe cuius mi
nij memoria ꝛc. et ep̄m ciusdē eccie qui tā
de iure comuni q̄ de consuetudine ut sup̄ p̄ten
dūt ad se decimas p̄diales ꝛ reales certa
rum possessionū agrorū et villarū sitarū in
dioceli eiusdem epi ad se pertinere habeat
locū cle. dispēdiosam. de iudi. et dubū fu
it diuīsitas opinionū doctor in eadez cle.
nam Jo. an. et pau. videtur tenere expsse
q̄ sic. gemze. et guil. de mōte lau. tenēt cō
trariū in decimis. q̄ nō de iure comūi vel diui
no. sed iure cōsuetudinario debentur. at in casu
nro utq̄ p̄tendit decimas de consuetudine ad se
ptinē g ꝛc. Preterea textus dē cle. lo q̄ē
de decimis ad quarū p̄stacōz quis p̄t cōpelli
p censuram ecclesiasticā monitione p̄missa. et sic videtur tm locū habere cum agi
tur contra debitores decimarum. At in casu
nostro agitur inter duos cōpetitores. sup
iure percipiendi a tercio et non ab alterutro. g ꝛc. Breuiter omes domm dixerūt
opinionem glo. ordinarie prestantiorem
et semper sic fuisse obseruatum in rota. et
hoc ea ratione. nam non est dubium quin
decime ecclesiastice et spirituales debeant
clericis de iure cōmuni et diuino. ut in ca
none omes decime. et in c. reuertimini. xx
vj. q. i. et quasi per totam illam questionē
et de decimis nobis. et c. a nobis. et quasi
p totum. Sed quibz clericis debeātur sup
hoc iura diuersimode statuunt. ut in dicta
causa ꝛ quēstionē. et in dicto ti. de decī. sed
contra q̄ has decimas tanq̄ spuales vna
ecclesia prescribit contra aliam ita q̄ vni ec
clesie de consuetudine longinqua legitīe p
scripta debeantur et non alteri. de prescrip.
c. de quarta. et de decī. c. ñ. li. vj. ergo qua
litercūq̄ agatur de iure percipiendi decī
mas ecclesiasticas alias de iure comuni de
bitas clericis. semp habz locū cle. p̄dicta
secus vero si ageretur inter laicos. etiam
de decimis ecclesiasticis ad quarū p̄stacōz
nullus possz p censurā ecclesiasticā compelli. et
propter hoc fuit illud expressum in dicta cle.
et sic fuit obtentū et conclusum ꝛc.

De scriptis et de officio delegati.
·ccccxxxix·

Fuit dubitatū vtrū mandatū apostoli
cum directū epo alicuius ecclesie sub no
mine dignitatis eo mortuo re integra elec
tus confirmatus p sedem apostolicā posset
exequi. et videbatur q̄ nō. q̄ añ consecratio
nem nō ē epus. ut de elec. q̄ sicut. et c. suf
fragancis. nec p epo scribitur aut petitur
sed p electo tm. ut in c. cum dilecti. de vo
lo et cōtu. ergo aliud est epus. aliud elec
tus. Hīs non obstātibz fuit decisū ꝛ conclu
sum contrarium. Ratio. quia p̄dictū mandā
tum potius dirigitur episcopali dignita
ti. q̄ ordini. que nō moritur. de scrip. si grati
ose. li. vj. ratione cuius p̄t successor exeq̄
mandatū directū predecessori de of. dele.
cum abbas. cum ibi notatis. Preterea elec
tus confirmatus habz administracōz legi
timam. rōne cuius p̄t excōicare. vdicare.
suspendere. ꝛc. ut in c. trāsmissam. et c. mi
chil est. de elec. et in c. auaricie. e. ti. li. vj.
cū ibi nōtis. et no. in c. i. de trāsla. epi. et q̄
hmōi mādata aplica potius respiciūt mi
nisdictōz q̄ ordinē. ut de of. dele. c. fi. et p to
tum. et cle. iudices. e. ti. vbi executor grā
rū aplicarū eē in forma pauperū appellat
index. Idē petitur in c. cū plures. et c. si sup
gra. e. ti. li. vj. p conclusiōe faciūt ea q̄ notā
tur ꝛ habētur in c. eā te. de scrip.

De re iudi. et de appella.

Fuit dubitatum vtrum ·ccccxl·
cauco de qua loq̄tur. c. suscitata. de resti. in

inte habeat locum quando petuntur expen se litis in quibz fuit denatus petes restoz adusus tres smias absolutorias p possessore latas z nulla alia execuco petitur. Et vitebatur q sic. q petes execuoz alicui⁹ smie extra que petitur restō in integrū tenetur cauere idonee hmōi restoz petenti ante execuoz smie devmis restituēdis q p eperit occasione hmōi smie. At in casu p posito pdictas expēsas ppter rone smiarum p ipo latarū. g rc. Fuit determinatū cū eraru⁹ p omes dnos. q pdicte expēse nō soluuntur rone indicati sed rone temerarie vexacois. ut in. c. caluma. de pems. et in. c. fine. de dolo z actu. cū ibi nōtis. tū etiā q pdicta cautio habz locū in sentētia adiudicatoria lata p agente sup aliq re quā nō ipe sed adusarius aīa possedit. et tpe execuois possidet Si igitur possessioz debz diimitere dignū et iustum est ut sibi caueatur in casum et euētū quo restituatur adusus smiaz q ille nouus possessor restituat vmusa. secus vero ubi lata ē smia absolutoria p possessore. qui semp possedit rē de q agitur z citius possessioe et comodo possessiois ecclie pētē puari nō debuit. ut in. c. i. et. ij. ut lite pen. g rc. Preterea pstacō d cē cauois nō habz locū msi qn petes execuoz ē suspectus de dilapidacoe. vel de pauptate. ita q si poneretur in possessioe et alter obineret restoz nō haberet facultatē restituēdi pcepta z forte p ip̄m assumpta. secus vero ubi essz soluendo z cessaret p dcā suspicō. sm Anno. q quare suspicones nō fuerūt allegate nec ppositе in casu nro g rc. Preterea dixert dni sub dubio tn q p dcā cauco deberet peti recipi et pstari eoram executore smiarū. et nō auditore dato in cā restois q nō habz execq smiaz. sz dūtaxat ognoscē vtrū restō sit danda adusus eā. qō credere verū in volutaria cauoe. secus in necessaria p quā impediretur p cessus si nō pstaretur. tūc enī de isto pambulo possz ognoscē. p. l. oratio. ff. de spō. et. c. p terea. et. c. ex lris. de offi. dele.

De testibus. ·cccexlj·

Fuit dubitatum vtrum interdictum positum in certam ecclesiā possit relaxari ad cautelam si dicatur nullum In quo dubio aliqui domini tenuerunt opinionez archi. in. c. pnti. de sen. ex. li. vj. q non. q ubi est eadem rō ibi debet esse idē ius. ut in. c. ij. de trāsla. ff. ad. l. aq. l. illud. Sz si bñ attēdatur rō et intenco illius dicere. pnte. q declarat q relaxacō ad cautelā locū nō habz in interdicto gnali ciuitatis. castri. loci. vel terre. Eadez rō est in interdicto spāli alicuius eccie. qđ in vtroq casu ponitur ppter delictū dni plati. capli. vel canoicoz. ut in. c. nō ē. de spō. de of. ex. c. si canonici. li. vj. Jo. mo. in dcā dicere. tenz ptarū diocēs q si plati et canonici eccie spāliter interdicē petant relaxacōz ad cautelā illa fieri potest. q ppter eorū culpā interdictū tale p ferri debuit. non sic in interdicto gnali in quo puniūtur q nō peccauerūt. de of. dele. c. sane. ij. et in dcā dicere. nō est. Preterea relaxacō siue absolucō ad cautelā fit in dubio ppter periculū dmūio ms vel lesionis iustitie. ut in dicere. solz. et in. c. venerabilib. de sen. ex. li. vj. de testi. c. demēs. de cle. exministrāte. ad aplice. de ap. ad audiētiaz. Sz in gnali interdicto in quo pt celebrari ianuis clausis rc. mixe formā. c. alma mr. de sen. ex. li. vj. baptismus et penitētia cō ferri. ut in dcā dicere. nō ē. et de pēn. et re. q in te. pdicare. bū dei. de sen. ex. Renso. nō ē tm periculū si fuerit z nō relaxetur donec veritas eruatur vtrū iuste vel miuste sit positum. et tūc in totū relaxetur. sic in spāli interdicto i q pdcā mime fieri potuert. imo si fiāt locus pphanatur et faciētes irregularitatē incurrūt. ut in. c. is q. de sen. ex. li. vj. de excess. pla. c. tāta. g vidz esse nō modica dīa inter gnale interdcm z spāle. q⁹ tus dns Jo. cal. in tractatu suo. de cēsu. ec. in qstoe ij qro an spāle interdictū dicat sub dubio forte q p misse rones et alie q⁹ in pmo casu ibi ponūt docto⁹ nō inferāt diuhtatē. in scdo tn ipe dns Jo. an. in novel. in. c. pnti. de termmāt z tenet opinionē Jo. mo. ppter regulā q habz q smia cēsure q est nulla pt tolli ad cautelā. q huada est msi in casu in quo reperitur viciata. de spon. cū apud. de trāsla. c. ij. ff. de re. mē. li. i. et sic fuit obtentū. et semper in palacō apostolico obseruatum.

Fuit dubitatum vtrum publicatio attestationum facta in possessorio obstaret volenti p̄ducere testes etiā sup directe articulis contrarijs in petitorio puto in possessorio dabatur p̄ spoliatū quidā articulus de morte ac die et hora et loco mortis illius de cuius bñficio agebatur et probabatur p̄ testes quorū dicta publicabantur spoliati qui restituto spoliato ad possessiōez bñficij intentauit petitorium contra dictum suum aduersarium restitutum et dedit articulos directe contrarios de morte videlicet q̄ alijs die hora et loco fuit mortuus ille de cuius bñficio agebatur Et opponebatur sibi q̄ nō possij q̄ dicit testificata p̄ter publicationē factā in possessorio Et ideo p̄ter timorē subornacōis sup articulis directe contrarijs nō possij alios testes p̄ducere tum etiā q̄ inter easdem psonas et quasi ad idē p̄dicti articuli tendebant ergo nullatenus audiendus per iura vulgaria fraternitatis de testi et cle testibz e ti Fuit ꝺcluſū p̄ omes dnos et determinatū contrariū quia michil habz cōmune p̄rietas cū possessione ff de acquipos l naturaliter Cmichil tū q̄ ad aliud et ob aliud nunc q̄ primo testes p̄ducuntur qō p̄t fieri etiaz inter easdem psonas p̄ter variacōz iudicij publicacōe testiuz primo p̄ductorū nō obstāte ut sūt textus clari de testi uenēs series et c cū in tuam in casu nr̄o testes p̄mi recipiebantur sup possessorio super morte ad aliud id est ad alū effectū puta ad colorandū possessorium dū taxat et sic semplene p̄bandū titulū nūc vero recipiūtur ad plene probandū et victoriā obtinendā in petitorio qō ad se trahit possessorū in c cū eccīa sistrina et c cū sup et c cū dilectus de causa pos et p̄prie Preterea p̄dicta receptō testiū in possessorio nō videtur necessaria et sic sup flua q̄ nō tenebatur probare misi duo videlicz se possedisse et spoliatū esse de of dele cōsultacōibz p̄ colore tituli sui p̄ducere gr̄am suā siue instrumētū inductionis siue in possessionem uxta notata p̄ Inno in c in literis et c ex parte de restitu spoli et in clem vnica de causa pos et proprie Imo et si testes produc[illegible] in possessorio aliquid dicerent quod tangeret petitorū suspensū iuxta cle vnicā de causa pos et p̄prie dictū eox michil valeret tū quia nō rite recepti p̄ iudicē cuius suspēsa est iurisdictō quo ad sapientia hue ꝺcernentia petitorū et sic cle de testi testibz in nullo obstat tum etiam quia ponūt non iurati sup articulo extra causam siue materiam de qua agitur de testi c nuper et c de testibus et sic fuit obtentum.

Fuit dubitatū pone q̄ A spoliatus ter B suo bñficio agat contra B mter dicto vnde vi petendo se restitui añq̄ vero restituatur p̄ sniam vemit quidā C asserens ad se dictū bñficiū p̄tinere de iure intendo petitorū ꝺtra dictū A qui excipiēdo p̄ponit ipm nō esse audiendū donec fuerit ad possessionē p̄dicti bñficij plene restitutus Dubitabatur vtrū p̄ hmōi exceptōz C repelleretur ab agendo et videbatur aliquibus q̄ sic p c olim nobis de testi spo vbi exceptō spoliacōis facte a tertio tenet obstat agēti petitorio Preterea possessorū adeo ē p̄uilegiatū q̄ nedū agens interdicto vnde vi poterit suspendere petitorū a se sed etiaz a pte sibi aduersa inchoatū ut in cle vnica de cā pos et p̄prie multo fortius igitur poterit et viḋ quē cūq̄ repellere posse excipiēdo nam cui damus actōz rē de re ur̄ qui ad agendum li vj Pro hac pte p̄t induci c ij de ordi cog m et ea que legūtur m c fi e ti per q̄ expresse patet exceptionem spoliatoris etiam rerū p̄uatarum obstare agenti mterdicto ipsumq̄ nō audiendū donec exceptōes fuerit plene restitutus q̄ tñ ꝺcre scilicet ij de ordi cog m quo ad hoc hodie est correcta q̄ rerum p̄uatarum spoliacō agenti sup ecclīasticis vel econtrario hodie oppom nō p̄t p fi ꝺcré noue freqns de testi spoli li vj p quā ꝺcre fuit obtentum et ꝺcisum contrarium ubi exp̄sse apparet q̄ misi in criminalibus causis oppomi nō potest spoliatio facta ab alio q̄ ab actore At in casu nostro predictus C actor non spoliauit nec spoliare mādauit

nec ſpoliacõez mtã habuit·et ſic in nullo deliquit·et ideo factũ alterius ſibi obeſſe nõ debuit·C·de moff·te·l·ſi quis ſuo·vbi ſi·de reſt·ſpo·cũ ad ſedẽ·de reg·iur·cui nõ debz·li·vj·pectata enim ſuos debẽt tenere actores·C·de pẽis·ſancimus·de hijs q̃ ſi·a ma·par·ca·q̃liuit·nõ ob·c·olim nob·in ctrariũ allegatũ·qz ẽm hoſt·Jo·mo·et archi·licz excepcõ ſpoliationis p tercium poſſz oppoi execucõi·ut ibi·tñ nõ ꝓceſſi nec diffimcõi·Jo·an·in nouel·ibidez rñdet aliter·videlicz q̃ ibi non eſt ꝓprie ſpoliacõis excepcõ·ſed eſt impie allegatio·quã tñ fatetur poſſe cauſari ita ne a ſpoliatione ſicut ab alluuione·naufragio·vel mercedio·nec ob·clem·in ctrariũ allegata·qz eſt introducta ctra ius cmũe·et ſ̃ modũ ſpoliãtus·at hic nõ ſpoliauit·nec ſpoliari mãdauit·ergo·ꝛc·

De reſtõne ſpoli. ·cccexliiij·

Si agenti poſſeſſorio ſup aliquo bñficio quo dicit ſe ſpoliatuz opponatur per ſpoliãtez q̃ eo tpe quo poſſeſſionẽ illius bñficij intrauit·ille p cuius obitũ dixit ſe bñficiũ occupaſſe et poſſeſſionẽ habuiſſe tũc adhuc vixit·illudq̃ bñficiũ tenuit ꝛ poſſedit·fuit dubitatuz utrũ obſtaret agenti p̃dicta excepcõi·et fuit p omes dominos me ſolo excepto ꝯcluſũ et determinatuz q̃ ſic·et q̃ hec eſſz bona materia·et admiſſibilis ad ꝓbandum·Mouebantur p no·in·c·cum ad ſedem·de reſti·ſpo· ſup verbo·pars utraq̃·nam agens poſſeſſorio debz ꝓbare duo ſe poſſediſſe et ſpoliatum eſſe·ut in dec·conſultacõibus·de off·deleg·Si igitur reus poſſit ꝓbare ipſũ nunc̃ſz alũ tẽpore ſpoliacõis p̃tenſe poſſediſſe audietur·qz reus poteſt ſe ſuper eodem poſſeſſorio defendere multis modis ut no·in dicto·c·cum ad ſedem·et ſũt textus in·c·cum eccleſia·et·c·cum ſup de cã poſſ·et ꝓpri·Preterea duos eandem rem in ſolidum inpoſſibile eſt poſſideri ut in·c·inter dilectos·de fide inſtru·ergo materia p̃dicta optima et iure fulcita·Preterea in bñficialibz requiritur titulus ſaltẽ coloratus·etiã in poſſeſſorio ꝓut legitur et no·p Inno·de reſt·ſpo·in li terris·et·c·ex parte·de cã poſſ·et·e·ti·e·uni eo·in clem·At in caſu noſtro titulus allegatus ſiue ꝓductus a iure eſt reprobatus ſiue infectus a iure·qz in bñficiuz viuentis ſe intruſit·ut in·c·i·et·ij·de conceſſ·pb̃·ergo nullatenus audiẽdus·arnotatorũ p Inno·in·c·inſtitutus·de fil·p· qõ de plano ꝯſiterer ſi de hoc notorie conſtaret·vel p ꝯfeſſionẽ vel p acta·ut in·c· ſignificaſti·de dimor·ꝛ ſic loquitur Inno· At ubi vellet quis improbare titulũ allegatum excipiendo et excepcõnem ꝓbando crederem ipſũ nullatenus audiendũ Nam agenti interdicto nõ obſtat crimẽ intruſionis vel nõ canonice inſtõis exceptio·ut in·c·in literis·et in·c·iterũ q̃s· de reſt·ſpo·Preterea licz p̃dicta ꝯcluſio poſſz ſuſtineri in viuẽte·et alio ſuũ bñficium ingrediente·et de hoc excipiente·tamen hoc in alio ſpoliante nõ crederem ꝓcedere·ar·a ctrario·c·frequés·de reſti· ſpoli·li·vj·Concludendo ergo dicebã p̃dictũ ſpoliatũ de cuius poſſeſſione et ſpoliacõne conſtabat·ante oia reſtituendo et poſtea de titulo ſiue vicõſo ingreſſu agendum et diſputandũ·q̃ p̃do ꝛẽ·de reſti·ſpo·in literis·Sed tñ non fui auditus immo in̄xta p̃dicta fuit excipiens ad ꝓbandũ admiſſus in curia·et extra·et male ſecundum me·

Et lite pendẽte· ·cccexlv·

Si agens petitorio ſup certo bñficio lite pendente moriatur·et quidaz alter in omni iure et ad omne ius qđ eidem defuncto cõpetebat·ac litis et cauſe huiuſmodi ꝓſecucõz ſurrogetur p papã·fuit dubitatũ utrũ cũ ꝓcuratore rei ſupſtitis poſſit ulterius iſte ſurrogatus litẽ ctinuare·et in cauſa ad ulteriora procedere ſine noua citacõne eiuſdẽ rei·vel ſaltẽ imitacõe hmõi ſurrogacõis ſibi facienda Et videbatur aliquibz dñis q̃ nõ·qz huiuſmodi ſurrogatio eſt noua prouiſio· quã reus et poſſeſſor veriſimiliter ignorare pt ipſamq̃ forte de ſurrepcõne impugnare poterit·Ergo merito ſibi erit ad minus intimandum·et terminus ſibi preſigendus·in quem ſi velit et poterit ipſam

in aliquo impugnare q̄ veiat aut mittat. ar. c. fi. de elec. li. vj. Preterea videbatur q̄ ptās p̄curatoris rei dati a tra defunctum non extenderet se ad ipius surrogatum. quia hmōi p̄curatoria sunt stricti iuris et non extendibilia de psona ad psonam. ut dicimus in iudice delegato. de of. dele. p. et. g. et. c. cū olim. et de p̄cu. qui ad agendū. et. c. qui generaliter. li. vj. iuncta cle. non potest. e. ti. At hic mutata est psona. ergo videtur mutata esse causa. ut in. cap̄lo. veniens. et in. c. cum in tua. de testi. et de re iudi. cum super. et. c. fi. Fuit conclusum per maiorem partem dominorum. de quorum numero ego tunc eram contrarium. nam non est dubium q̄ eadem lis ⁊ causa adhuc pendet et durat cum superstite. contra quē ēc omes admittūtur quorū interest. ut in. c. ij. ut lit. penden. li. vj. et in cle. i. e. ti. Ita q̄ si alicuius interest volentis ire ad causam siue litem ipsam in statu in quo eam inueniet p̄sequi poterit et debebit. ut in dictis iuribus. p̄ que reprobat opimo Inno. c. m. c. quia. v. de iudi. ar. etiā regule. si quis in ius alterius. li. vj. Pro quo etiam facit forma literarum in quibz surrogatus mandatur admitti ad prosecutionem et defensionem litis et cause in eo statu in quo defunctus si viueret deberz admitti. sed si defunctus viueret admitteretur. ergo et iste in locum eius surrogatus. ar. iurium p̄dictorum. facit etiam. c. ecclesia sancte marie. ut lite penden. Ꝙ alij tenentes ōtrarium dixerunt verum videlicet hunc surrogatum admittendū cōtra superstitem p̄cipalem. sed non ipsius p̄curatorem contra mortuum cōstitutum non obstat q̄ procuratorium non videtur extendi nisi ad personas expressas in eo. quod fateor. vel nisi in ipso et sub ipso cōprehensas. At in casu nostro attento. q̄ eadem causa ad quam cōstitutus est durat. attento etiam q̄ ius et papa ad prosecutionem illius cause surrogatum in locum defuncti admittunt. et admitti volunt. bene hec psona sub ⁊obis p̄curatoriꝫ poterit comprehendi ipseq̄ poterit gratiam istius surrogati sicut dns impugnare. Ad vitandum igitur circuitum et ne lites fiant immortales. Dicebat maior ps dominorum non domino sed procuratori cause predicte et nondum finite hmōi intimationem fore faciendam. et terminum ad opponendum et dicendum contra gratiam satis lōgum et bene possz consulere dominum suū si id petat statuendum. iuxta formā. c. dilectus. de p̄cura. Si vero id nō peteret. nec aliquid contra hmōi surrogacōz diceret. auditor poterit ad ulteriora p̄cedere sine aliqua intimatione p̄cedendo in causa p audientiā. cū dicto p̄curatore superstite et hoc est tutius.

¶ De instituti. et de preben.

.cccxlvj.

¶ Fuit dubitatum vtrum inductio in possessionem alicuius prebende acceptate p impetrātem infra tpus debitū sed nondum sibi collate. haberet vim prouisionis siue collationis. Et videbatur aliquibus dominis q̄ non. quia hec sunt diuersa. et ad diuersa spectare videntur. de of. archidi. ad hec. et. c. ut nrm. et de p̄bē. cū in illis. li. vj. Preterea hec inductio videtur quedam collationis siue confirmationis executio. et est potius facti q̄z iuris. Sicut dicimus de recipiendo aliquem p̄fessum in canonicum auctoritate pape. ut in. c. eā te. de ꝓb. et in. c. pro illorum. de preben. in fi. que inductio cum sit facti. et p̄cedentis iuris executio per exceptiōnem vel aliquam appellationem impediri non potest nisi opponatur crimen cum infamia. de excep. cum ecclesiastice. de ap. constitutus. de accusa. super hijs. et. c. accedens. ergo videtur predictam inductionem nullo modo habere vim collationis. Pro hac pte facit. c. ecclesia. et dicere. ab eo. de ap. li. vj. quia non sufficit appellanti mittere nuncium infra .xxx. dies statutos a iure ad prosequendū et dandum apostolos. nisi infra illos petat cū debita instantia. quia petere. recipere. dare. et mittere. sunt diuersa. Hijs nō obstātibus fuit decisum et determinatū contrarium per maiorem partem dominorum. et fuit allegata pro hac parte distinctio. Cō post. et Jo. an. post eum. m. c. transmissam. de electio. vbi distinguunt sic. Aliquando fit inuestitura post collationem siue confirmationem. et tunc est facti nullum ius

tribuēs·ꝫ ꝑmū ūus exequēs·et sic loquū
tur ūra de recepcōe siue execucōe facti·
ꝙ ↄtraria ptē inducta·aliqñ fit mueſti-
tura nulla electōne ↄfirmacōne vel colla
tione p̄cedēte·tunc enim illa habet vim
collacōis·dūmodo inueſtiens habeat
poteſtatem utranq; ſcz eligendi ↄfirmā-
di vel ↄferendi ꝫm cōpoſt·ubi ſupra·qu
ml ad hoc allegat·At in caſu noſtro pro
poſito executor habuit nedum poteſtatez
inducēdi in poſſeſſionem·ſed etiam ꝓui-
dendi inducendo·ergo videtur ꝓuidiſ-
ſe·quia in hiis ponderāda eſt voluntas
dantis et recipientis·de v̄·fig̃·in hns·v̄-
bo ↄſiderantes·Ad quod bene facit cle-
men·cū ei quē·de cleſ·p̄bē·et que legūtur
et notantur in·c·cum nobis oli·et·c·cum
inter R·de elect·de hoc de elec·ut circa in
glo·ij·li·vj·videlicz ꝙ epiſcopus eligē
do vel ↄferendo ↄfirmat·quando ſcilicz am
be poteſtates i eo ↄcurrūt·quod crederem
verū quādo iure ꝓprio·ſecus ſi alieno·pu
ta deuolutionis·At in caſu noſtro execu-
tor non ſui ſed pape auctoritate ꝓuidet·
ergo ↄ·Preterea cum duo mandantur
diuſim non ſufficit alterum adimplere·
ut in·c·cum dilecti·de dolo et ↄtu·et·c·pi
ſanis·de reſti·ſpo·At in caſu noſtro duo
mandātur executori·videlicz ꝓuiſio in-
ductio·ergo dictū etiā poſt·ꝫm Jo·an·
in addi·ſpe·ſup rub̄ca·de mſti·ubi hāc q̄-
ſtionez pertractat poteſt inuari p hoc·qꝛ
iſta ſūt eiuſdem generis et ſic facile fun-
ctionem recipūt·id eſt facile fungūtur
unū ꝙ reliquo·ff·ſi cer·pe·l·ij·in pn·bene
facit·c·i·de off·legati·li·vj·remittit ꝙ ma
teria ad no·in dicta dē·cum nobis olim
in gloſa penultima·et que ipſe notauit
et dixit ſup ea·Michi tamen videbatur
aliter diſtinguendum·nam aliquādo ex
ecutores mueſtiūt verbaliter aliquando
realiter·in primo caſu crederem hmōi in
ueſtituram hāre vim et ptātem collacōis·
ꝓpter voluntatē petentis facientis et re-
cipientis·ꝓpter ūra ad hoc ſuperius al-
legata·In ſecundo caſu non·quia id nō
videtur inueſtiens voluiſſe·ꝫ dumtaxat
poſſeſſionem corporalem tradere que eſt
mere facti·de conſue·c·ex literis·et in di-
cta dece·ꝙ illorum·in fi·Verūtamē cō-
tra hoc ultimum dictum meum fuerūt al
legata duo ūra noua·videlicz·c·cum a-
liquibus·de Rep·li·vj·et de preben·cum in
eccleſia·c·li·ubi receptio in canonicum
etiam actualis habz vim collationis·fu-
it etiam allegata quedam no·Jnno·in
·c·ex parte·de con cleſ·preben·ubi dic Jn
no·ꝙ etiam ex ſolo conſenſu canonicoꝝ
et non collegialiter preſtito ſine alia ele
ctione ſeu collatione efficitur quis verus
canonicus·Que revera omnia poſſunt in
duci ꝙ opinione mea·nam loquuntur i
receptōne ſiue nominacōne aut cōſen-
ſu ſimpliciter ſiue verbaliter factis·et q̄
ſunt ūris et non loquuntur in actualibz
que ſunt facti ſapiendo potius execucōz
q̄ collationem·Secundum tamē primā
opinionem fuit ſententiatum·

¶ De maioritate vel obediētia·et de p̄bē
dis et dignitatibus· ·cccexlvij·

¶ Fuit dubitatū utrum ſi habens grati-
am de beneficio eccleſiaſtico cum cura vel
ſine cura ſpectante ad collationem epi-
ſcopi acceptet decanatū alicuius eccleſie
collegiate et de illo faciat ſibi prouideri
ꝙ ſuuz executorē valeant hmōi acceptā-
tio et ꝓuiſio·Dubuz facit an decanatus
ſit dignitas vel ſonet in nomen dignita-
tis·qꝛ tūc non caderet in gratiā ſupradi-
ctaz·p·c·ſi·de p̄ben·et·e·t·cū in illiſ·li·vj·
Et videtur ꝓmo ꝙ nō ſonet in nomē di-
gnitatis de iure·quia tunc ſequeretur ꝙ
decani rurales eſſent in dignitate ↄſtitu-
ti quod eſt falſum·de cenſi·cum apoſtolus
et facit lex de·lex·decanis·C·de decanis·l·
unica·Preterea ſi p̄poſitura que videtur
maioꝛ q̄ decanatus·quia aliis ꝓponitur·
ut de v̄·fig̃·quāuis·non ſit dignitas de iu
re·ꝓut no·et deducē Jnno·in·c·de multa·
de p̄b̄·et archidiaconus poſt eū·de conſue
tu·c·i·li·vj·multominus decanatus qui
etiam inter officia eccleſiaſtica non no-
minatur ut patet in ſingulis titulis de of
fi·archi·archipreſbiteri cuſtodis·Sz ca-
ue·quia ſi recte inſpiciantur tunc ſingu-
la officia ſiue miniſteria exercenda per
archipreſbiterum exercentur per deca-
nū prout experientia docet·ergo merito

sub illo officio comprehenditur. nam ille qui in locum alterius succedit eo iure uti potest et debet de consti. translato. de re. uxo. is qui in ius. li. vj. Sz decanus succedit hodie in locum archipresbiteri. ergo est maior saltem ratione ordinis. Idem de archidiacono. in cuius locum ut frequentius succedunt prepositi. ergo ꝛc. Et in hanc partem omnes dixerunt. q in casu proposito sonaret in nomen dignitatis. tum qua decanatus ecclesie. et non in ecclesia. et sic est ibi per modum capitis. tum qua ut ponebatur in facto predictus apostolicus fuit inductus in possessionē p̄mi stalli debiti in choro decano. qui dignitatem siue p̄rogatiuam dignat pro quo fuerunt inducta predicta notata per archidia. et per eundem in. c. ne captande. de concess. preben. et nota in clemen. i. per Jo. an. de p̄ben. et per Jo. mo. in regula in generali. li. vj. Ego vero allegabam pro hoc q sonaret in nomen dignitatis. et esset dignitas una videlicet. c. post electionem. de concess. preben. et. c. cum in ecclesiarum. de electio. cum ibi notatis. ubi legitur et notatur q est caput capituli. Pro hac opinione fuit allegata. l. C. de sacro. sanc. ec. non plures. cum ibi notatis. et. C. de decanis. l. vnica. et historia de moyse qui ad cōsilium Jothri soceri sui constituit certos decanos. et centuriones. qui iudicarent populum israhelitic um. Sed honor siue dignitas est in iudicando. de ap. ut debitus. C. quando. quo. nō est necesse. l. omnem honorem. iudices enim debent esse in dignitate constituti. ut in. c. statutum. de Reg. li. vj. iuncta clem. et si principalis. e. ti. ergo ꝛc. Post hec vero fuerunt mutata consilia qua per confessionem utriusq; ptis constabat predictum decanatum fore simplex beneficium sine cura in dicta collegiata ecclesia. et sic fuit sententiatum p̄ apostolico impetrante.

De Reg̃tis gratiosis. et de officio delegati. ·cccxlviij·

Fuit dubitatū vtrū executor datus in forma dignū arbitramur ꝛc. ad examinādū in fratura certā p̄sonaz in ſa notiatam et si per huiusmodi examinationem ipsuz inueniret bene legentem cōstruentem et cantantem. super quo ipius conscientiam oneramit. q sibi de beneficio ecclesiastico cū cura vel sine cura spectante ad collationem prepositi decani ꝛ capituli certe ecclesie vacante vel vacaturo quod infra mensem a tempore vacationis note duceret accep̄tandum. quideret. ipsumq; p se vel alium seu alios in possessionem induceret corporalem. posset predictam examinationem alteri subdelegare. Dubium fecerunt dicta verba. sup quo tuam conscientiaz oneramus que nō ponūtur in forma pauperū qui in curia super premissis examinantur. et inquisitio morum conuersationis et vite in partibus certis examinatoribus cō mittitur qui huiusmodi inquisicōnem possunt subdelegare et alteri vices suas cōmittere. ut in clemen. iudices. de offic. delega. quam quidam inquisitionem etiam in absentia impetrantis possunt facere et testes super hoc recipere. prout ibi notat. Decus vero in forma dignum arbitramur. in qua papa habens impetrantem de vita et conuersacōne commendatum. committit examinationem scientie et p̄donitatis ipsius in partibus. quod requirit examinandi presentiam. prout legitur et notatur in. c. si forte. de electio. li. sexto. Ergo videbatur multis dominis in rota q non posset huiusmodi examen alteri committere quasi sua industria et non alterius sup hoc fit electa. sicut si sibi committeretur absolutio certe p̄sone vel p̄enitentie iniuncto. ut in. c. fi. de offic. delega. vbi hoc videtur innuere Inno. cuius opinionem dixerunt alij domini tenentes contrarium reprobatam per dictam clemen. que non facit cōtra iudicio meo. Confirmatur etiam dicta p̄ma dominorum opinio per formam predicte gratie. vbi papa mandat fieri inductionem in corporalem possessionem per se vel alium vel alios. quam nō posuit in principio. ubi mandatur fieri examinatio. quod si voluisset id expressisset et commisisset. de rei. ad audientiam. ad qō responderunt domini tenentes contrariuz sub dubio forte. q dicta clausula generalis in fine posita potest referri ad omnia

supradicta p.c.secundo requiris.de app.de p cura.qui ad agendū.in fi.li.vj.cum omnis executor sit iudex.ut in dicta clemen.et de offi.dele.cum plures.et.c.si super.de offi.dele.li.vj.qui a lege habet potestatem subdelegandi.p.c.quamuis.et .c.pastoralis.de officio.dele. Ad quod pmi rnderūt delegatū pape non posse passim subdelegare.per.c.fraternitatis.de rescrip. et dictum capitulum.pastoralis.ibi dummodo malicioſe non querat se exonerare Cum igitur in casu nostro sit eius consciencia onerata si velit subdelegare.malicioſe querit se exonerare.quia per operacōnem vnius vel per interrogationem unam potest se expedire.secus si necesse haberet se informare per testes.sicut in clemen.iudices.Vel haberet vocare partes vel assumere partem iudicis ubi multa cōcurrunt in quibus non posſ esse presens.nec p se expedire.et ideo datur sibi potestas hoc expediendi per alium a lege.hinc est q licet receptio testium in qua multa concurrunt.et habet fieri cum cause cognitione possit subdelegari.tamen examinatio non.quare.quia hec est facti et quoddam nudū ministeriū.et p consequens indelegabile.ut in dicto.c. fi.de appel.sepe.et legitur et notatur de re iudi.cum bertoldus.ꝛ in.c.cum causam. .ñ.melius et clarius p pau.in dicta clemudices.Cum igitur dicta examīatio sit nudum factum nullam requirens cause cognitionem in qua sua consciēcia oneratur ad explendum certum ministeriū ergo.Probatur hoc p diffinitionē ꝺ sciēcie positam p archidi.in.c.statutum.in fine.de hereti.li.vj.Diffinit eam sic.Cōsciencia est cognitio cumſlibz cordis suiipsius quam nemo scit nisi solus deus.ergo sepe relinquit quis ꝺ sciencie sue ꝓprie ut deum timeat p oculis habeat recte procedendo et diffiendo ut in infinitis iuribus allegatis in glo.in.c.fi.de voto.et p Johan.an.in clemē.i.de iure patro.ubi vide multas concordantias.quas alii domini tenentes ꝺrarium allegabant p se dicentes q omnia iura de commissione consciencie loquentia potius sonant in monitionem q̄ condicōnem.et nō sūt nisi excitatiua officii.ut in.c.licet.de off. ordinam siue sit ordinarius delegatus. subdelegatus executor vel quilibet cristianus nunquam debet contra sed secundū rectam et veram consciencia procedere facere et loqui.alias edificat ad gehennam.de resti.spoli.literas.et incurrit penam sibi a iure inflictaz.ut in.c.cum eterni.de re iudi.li.vj.licet ab hijs q̄ sue consciencie relinquntur si contra faciat non possit appellari.prout legitur et notatur p Johannem an.et Pau.in dicta clemen.i.de iure patro.remittens ad notata per eum in.c.statutum.Q.assessorem de Reptis.li.vj. Ad quod respondebāt pmi aliud esse in commissione iuris.aliud in commissione hominis in qua non est licitum transgredi formam.de Reptis.cum dilecta.de preben.cui de non.li.vj.Cum igitur ex forma predicte commissionis facte homim et per hominem appareat. q huius certe pſone ad quam alias nō pertinet huiusmodi examinatio voluerit onerare consciencia ita q non alterius ergo non videtur excitari officium.sed potius videtur electa industria sua quā nemo potest ꝺmittere alteri.Pro quo fuerūt allegate due leges bene facientes .C.de epi.et cle.l.nulli.et.C.de cadu.tol. .l.unica.Q.ne aūt.Preterea si predictus examinator possſ cōmittere vices suas alteri forte ꝺmitteret vices suas um asmo illiterato q̄ pentus michil sciret qō foret absurdū.et ideo anteqū fiat predicta cō missio recipitur in cancellaria per testes informatio de sufficientia cōmissarij et q sit iurisperitus.nisi fuerit episcopus vel suus officialis.qui reputantur iurisperiti licet sepissime sit contrarium.et hoc est etiam argumentum q predicti cōmissarij eligitur industria et non alterius.qō reuera denotant predicta verba in litera posita.que intellexerunt alij domini tenētes contrarium ad duos effectus.Primus.quod a facto huiusmodi commissarij si male faciat non potest appellari. Secundus.q oneratur sua consciencia. ita in subdelegando persone perite sicut in examinando.et per hoc responderunt ad absurditatem dicentes etiam

huiusmodi examinationem posse fieri in absentia examinandi et informacōnem super sufficientia ipsius fieri et recipi per testes prout frequenter fit in cancellaria allega pro hoc clemen. romani de rer. iudi. que revera michil facit quia ibi facta fuit examinatio imperatoris absentis de vita moribus fide et legalitate sed non de scientia vel literatura que exigit presentiam hominis nec alias posset exaudiri nec sciri vtrum esset scientie aliqualis ar. notatorum in dicto c. si forte. Preterea predicti omnium declinantes in partem contrariam reputabant exempla p eorum opinione in c. is cui primo Renso de offic. de lega. li. vj. cum ibi notatis per Johānem mo. cuius dictum intellige in forma pauperum hodie approbatum per dictam clemen. iudices prout etiam ibi notatur per Johannem an. in qua forma non committitur examen scientie sed morum nec sup hoc oneratur inquisitoris conscientia sicut in casu nostro. Ergo dictum Johannis mo. non obstat nec etiaz textus predicti c. is cui in princi. si intelligatur de p̄uisione facienda certe persone expresse iam examinate et de cuius idoneitate constabat qui intellectus posset sustineri et probari per secundum responsum eiusdem c. Casus vero noster est de persona examinanda in scientia ergo. Si vero intelligatur p̄ dictum c. is cui de examinatione et prouisione facienda de certa persona tunc ibi videtur casus pro opinione dictorum dominorum licet adhuc posset sustineri cōtrarium propter oneracōnem conscientie expressam in forma per que revera videtur electa industria ut supra est deductū. et hunc intellectum videntur etiam approbare pau. et gentze in dicta clemen. iudices cuius pau. dictum in fi. magne glo. multum facere videtur in contrariū ubi dicit q̄ executori cui committitur certe p̄sone prouisio videntur omnia preambula commissa per que perueniatur ad illam. per l. oratio ff. de spon. et sme quibus illa expediri non possunt per ium vulgaria ut in c. preterea et c. ex literis de offic. dele ga. tum etiam quia accessorium debet sequi naturā sui p̄incipalis ut in regula accessorium de regu. iuris li. vj. sed prouisio censetur principale et delegabile quia fieri debet cum cause cognitione ut ibi deducit et allegat pau. ergo et examinatio persone que videtur accessoria ad dictam prouisionem et sme qua ipa prouisio expediri nō posset. ergo. Que minor posset declinari cū predicte persone examinatio non sit accessoria sed principalis in casu nostro sine qua executor non posset procedere ad aliquam prouisionem faciendam quod si faceret non valeret propter transgressionem mandati quod exacta diligentia est obseruandum ut in c. cum dilecta de Reptis. Preterea ubi principale et accessorium non sunt eiusdem sed diuerse nature siue forme non procedit regula. Ar fic est in proposito ergo ꝛ cetera. Maior tamen pars dominorū de rota cōcluserūt posse fieri subdelegationem in casu predicto sicut in casu predicte clemē propter paritatem rationis et per c. is cui primo Renso. Tum etiam propter generalem et communem consuetudinem et obseruantiam omnium executorum in predicta forma datorum que pro lege seruanda est de consuetu consuetudinis de eta et qualita generalem in clem. Michi tamen et tribus alijs dominis auditoribz ac omnibus abbreuiatoribz de cācellaria necnon multis alijs doctoribz extra rotā quos super hoc dubio cōsului dixerunt de rigore iuris ptrariū et credo q̄ bene ꝛc.

De sñia excōis. ·cccxlix·

Extra rotam petebatur consilium a dominis super quodam facto. Quidam episcopus in generali sinodo sua imponens clericis suis beneficiatis subditis caritatiuum subsidium soluendum certo termino et qua infra illum terminum non curauerunt soluere emisit et fecit legi iterato publice in ecclesia vel secundum aliam partem in sequenti sinodo quasdam literas censuras ecclesiasticas et presertim excommunicationis sententiam continentes contra omnes clericos suos beneficiatos in genere non soluentes dictum caritatiuū subsidium infra tempus in literis

expſſum. Poſt hec dra quendam. A. cle-
ricum beneficiatuz et ſubditum p̄ dicti e-
piſcopi nominatim non expreſſum in di-
ctis literis pñtatum dicto epiſcopo ad
quandam parrochialem eccleſiam perti
nentem ad inſtitutionem dicti epiſcopi
fuit exceptum p quēdam. h. cōpreſenta-
tum ſuum ipſum non mueſtiendum ſed
repellendum tanq̄ excōmunicatum vi-
gore literarum predictarum quas dice-
bat predictus. A. preſentatus ſe ignora
raſſe. et ſic minime ligatum fore. Contra
quod replicabatur per. b. predictum. a.
tēpore publicacōnis dictarum literarum
preſentem fuiſſe in loco et nullam poſſe
pretēdere ignorantiā. Hic dubitabatur
de tribus dubijs. Primo utrum. A. non
nominatus in literis epiſcopi ſuppoſito
q̄ fuerit clericus beneficiatus eiuſdem e-
piſcopi et preſens in loco tempore predi-
cti edicti. et q̄ terminus deputatus in li
teris fuerit elapſus. incurrerit dictā ſen
tēnam. Secundo utrum excuſare ſe pote
rit pretextu ignorantie. et debeat admit-
ti ad candez. et ſi debeat admitti qualiter
probetur. Super quibus dubijs fuerūt o-
ſtenſa in rota ſcripta et allegata diuer-
ſa et ꝺtraria duorum dominorū doctorum
legum peruſinorū fratrū videlicz domino
rum Baldi et petri de peruſio. qui tamē in
primo dubio concordauerūt in hac ſen-
tentiam generalem epiſcopi ex cauſa ſi-
ue pro facto generali poſſe ꝓferri et cō-
tra incertam perſonam et per modū pu-
blici edicti. et ligari omnes ſcientes et
contumaces. Pro quo allegauit dom-
nus Baldus leges canones et doctores.
l. videlicz. ubemus. C. de defenſo. ciuit.
quam reputat in hac materia notabilez
et autenticam. ſi omnes. C. ut ab hereꝺi.
ſe. abſt. et. ff. de ori. iuris. l. ij. C. exactis. et
. ff. de inſti. l. ſed ſi pupillus. C. p̄ſcribere.
et. C. de furtis. l. imiulē. de ma. et obe. hu-
milis. no. per. Inno. in. c. p̄terea. de ap. et
de off. del. p. et. g. et per eūdem. in. c. in la
teran. de p̄ben. Ex quibus dictis Innoc.
dicebat liquere ita ligari quem excōmu
catū in genere ſicut in ſpecie conſtito de
debito r excōmumcacōne. de quibus liq̄
de ſecundū euz conſtabat in caſu noſtro.
ergo rc. Dns petrus frater ſuus multo
plures canones p validatione generā-
lis ſententie allegauit. videlicet. c. ij. de
off. or. de teſti. tam literis. et. c. conſtitu-
tus. de uſuris. ad noſtrā. v. q. i. quidā ma
ligni. de ſen. excō. a nobiſ. i. et. c. romana
. C. caueant. li. vj. et. c. ꝓpoſuit. de cleric.
ex. minſtran. cum ibi no. Ad quod facit
. c. ij. ne cle. vel mo. cum ibi no. per Johā.
an. in nouell. ſuper glo. ſa. ij. dicentem. q
quandocūq; aliquid m ſmo de mandatur
vel ꝓhibetur fieri per epiſcopum ſub pe-
na aliqua id habetur loco trine monicō
nis. ita q̄ ſme aliqua alia monicōne con
tra faciens pēnam incurrit. facit etiam. c.
cum in tua. qui ma. accu. pūt. et ibi mul-
te concor. ſup verbo. publice. Que vere.
eſt clauis in omnibz p̄dictis dubijs. ma
xime in ſequētibz duobus. facit etiaz ad
premiſſa. c. i. de loca. et. c. ut animarum. de
conſti. li. vj. Ex quibus ommbus appa-
ret incertam pſonaz ſcientez et delinquē
tem contumaciter generali excōmumca
tionis ſententia ligari. Sed quia dictus a
allegabat ignorantiā dubitabatur utrū
eſſz audiēdus. et ſi ſic qualiter iſte habe-
at ꝓbare ſuam ignorantiam. In quo du
bio p̄dicti amb doctores cōcordabant.
q̄ regulariter ꝓbetur p iuramentū igno
rantia allegata. Pro quo inducit dom-
nus baldus. l. non omes. C. a barbariſ.
. ff. de reb. dub. ubi quis ſe purgat de dolo
p̄ſupto p iuramentū. et nota. in. l. ſi cui.
. C. hijſdem. ff. de accuſa. Pro quo etiā in
ducit multos canones. videlicz. c. ꝓpo-
ſuiſti. lxxxij. di. et. c. ſi vero. de ſen. excō.
et. c. paſtoralis. de excep. et. c. inno tuit. de
elec. et. c. ut circa. et. c. nulli. e. t. li. vj. que
iura quaſi omia allegabat idē dns petrus
dicens in caſu noſtro ꝓpoſito etiā ignorā
tiā allegatā ꝓbari p iuramētu. Pro quo
allegauit duas glo. ordinarias. prima ē
in canone. qui et humanis. xxij. q. ij. alia
in dicto. c. cū in tua. qui matri. accu. poſ.
ſuper verbo. iuramentum. Pro quo etiam
allegauit duas leges. C. de pericu. tuto-
rū. l. ſi tutor. et. ff. de inſtitucōibz. l. ſed et ſi
pupillus. C. preſcribere. Dicebat etiam
duobus alijs modis probari ignorantī
am. quos modos notat gloſa in regula

presumitur·ſi. vj·Sed ad huiuſmodi p̄ bationem ignorantie dixit dominus baldus nullo modo predictū·A. forte admittendum·nam quando aliquid eſt publice notum ignorantia non p̄batur p̄ iuramētum ꝑm eum·ut notatur in regula iuris·in ·c·presumitur·li·vj·et·c·ignorantia·e·ti·et·li·aſſignans triplicem rationem·Primo quia allegans talem ignorantiam allegat turpitudinē ſuam id eſt dolū p̄ſumptum·id eſt latā culpā·vnde nō d̄bz audiri ad excuſationem delicti·cum d̄buerit ſcire eſto q̄ reuera fuiſſet ignorans·ar·nota totum·m·l·quod te·ff·ſi cer·pe·nec poteſt ignorantiam allegare in facto tam publico quod non eſt ſingulis ſigillatim intimādum·ſed ipſi vulgo·per quod peruenire preſumitur ad aures eorum quos tangit negocium·ut in·c·i·de poſtu·prela·xvj·q··i·quod dictis·de cle·exco miniſtrā·illō. Preterea iuramentum nō valet niſi ſibi deferatur a iudice·ut in·c·ſi·de iureiuran·et de·probat'·ſicut·ſed iudex non d̄bet deferre iuramentum in defectum probacōis ei contra quem eſt vehemens preſumptiō ex facti qualitate·ſiue notorietate·ſicut expreſſe legitur et notatur·C·qui et aduerſus quos·l·i·Si autem fuiſſet ita diſtans q̄ edictum verisimliter non potuiſſet ad eius noticiam peruenire tunc bene excuſaretur a dolo et lata culpa·ut·ff·de d̄ere·ab ordi·faci·l·fi·et legitur et notatur p̄ Innocen·in·c·fi·de eo qui mitti·in poſſeſ·Et ideo omnes textus ſecundum eum qui dicunt iuramento ignorantiam probari loquuntur quando ignorantia poteſt eſſe verisimilis·que eſt quando cauſatur ex probabilibus argumentis·vel coniecturis· facit·c·ad apoſtolice·de cle·ex·miniſtrā· cum ibi notatis·melius in·c·ut animarū· de ſti·li·vj·vbi de hoc p̄ archi·Et optime facit ꝑm eum·ff·quod vi aut clam·l·comperit·C·hoc interdictū·et·ff·ſi quis teſta· liber·l·i·in fi·et bene facit glo·ordinaria in ·l·i·ff·de recep·et quod notatur·ff·de verbo·ſignifi·l·late culpe·et·l·magna negligentia· Publica ergo ſcientia facit liquidiſſimam probationem contra quam non ſufficit iuramentum·facit quod notatur·C· de pericu·tuto·l·ſi tutor·et quod nōtatur in Spōſi·de aboli·ad finem·Ex quibus concludit predictus d̄ctor dictum·A·preſentatum tanq̄ excommunicatum repellendum et tanq̄ incapacem beneficij eccleſiaſtici nullatenus inſtituendum·de cle·exminiſtrā·poſtulaſti·de eta·et quali·cum bone·et iuxta notata in·c·pia·de excep·et de ſen·ex·decernimus·li·vj·Dominus vero petrus d̄ctor predictus bene innuit et concedit certa ea et in hijs que publice fiunt p̄ſumi ſcientiam·et q̄ quis preſumitur ſcire ſententiam publice latam·per iura ſup̄ ad hoc inducta·et glo·que hoc expreſſe notat in regula·preſumitur·p quo allegat textum pro caſu·xij·q·ij·qui et humanis· ibi tamen non poterant ignorare ſententiam p̄rij ſacerdotis·reputo meliorem textum in hac materia in·c·cum in tua·ſepe ſupra allegato·ſed licz ꝑm eum ſic preſumatur ſcientia·tamen non eſt preſumptiō iuris et de iure·et ideo recipitur probacō in cōtrarū·ut in dicto·c·cū in tua·Quare concludit predictum preſentatum ad p̄bandum ſuam ignorantiam admittendū per ſuum ſacramentum per iura ſupra allegata in hoc paſſu inducta·Dicebat etiam prefatus dominus petrus predictum·B· ſententiam excommunicationis contra dictum·A·obicientem aſtringi ad probandum duo·ſcilicet ſcientiam dicte late ſententie·et non ſolucōnem ſubſidij infra terminum prefixum·et quāq̄ forte primum videlicet ſcientiam illius·A·iuris preſumptione probetur propter ipſius preſentiam in loco in quo fuit publice promulgata et publicata ſententia·et in hoc nō admittatur eius contradictio·prout notatur in ſimli per archi·quod me·cauſa·c·vnoli·vj·ſuper verbo·vacuamus·et probetur lapſus termini per inſtrumentum·tamen quia non probauit ſolutionem nō factaz infra terminum·dicebat ſibi imponendum ſilentium·et alium videlicet·A·preſentatum admittendum·p quo allegabat duas notas notabiles Innoc̄·vnam in·c·ſuper hijs·de accu·ſecundam in·c·ꝓpoſuit· de cle·ex·miniſ·vbi tenet Inno·expreſſe q̄ ſi quis ꝑbet excōmunicacōnē latam in aliquem ſub condicōne niſi infra dictum terminum non ſolucrit non ſuf[illegible]

probare sententiam·nisi etiam probet q̄ non soluerit·ratio·q̄ non cōstat illū ex cōmunicatum·nisi probetur sententia et condicio·Et respondet ad contraria ꝑput respondet Innoc̄·in dicto·c·super hys· videlicet ad·l·i·ff·de ꝓbac̄·et·l·si ex cautione·C·de non nu·pecu·Et per hec ultimo allegata omnes omnm̄ concluserūt pro·A·allegationes tamen omnm̄ balDi suppositā presentia·A·in loco temporepublicationis sententie reputabāt veriores ꝓter presumptam scientiam·nisi eam aliter excusaret p rationes tactas in·c·cum in tua·et in regula·presumuntur· supra allegata·

De ꝑbendis·

·eeeel·

Si legatus de latere habeat auctoritatem conferendi beneficia vacantia infra suam prouinciam auctoritate apostolica personis idoneis etiaz vnicum obtinentibus beneficiū ꝛferat certum beneficium vacans alicui obtinenti unicum beneficium actu·et habenti canonicatum a papa sub exspectatione prebende in certa eccia·fuit dubitatū et in relatione bz publicis positū et sup hoc solēmiter allegatuz an valuerit huiusmodi collatio·Ratio dubitandi fuit utrū canonicus sub exspectatione prebende auctoritate apostolica censeatur beneficiatus·si hic tūc clarescat collationez p̄dicti legati non valere·si non·tūc valet et tenet·p·c·is cui·de p̄be·in·fin̄·li·vj·Si p̄dictus exspectās nō censeatur beneficiatus·et p̄ sequēs collatio sibi facta p legatuz tenuerit finit allegatū·Primo sic·bñficium si vacat ad illud plures nō possunt eligi·ut in·c· maioribz·de p̄b·sed ad canonicatū vacātem plures eligi p̄nt·de p̄ben·dilecto·de consti·cum·M·et notauit Inno·in dicto ·c·maioribz·ergo·Preterea ꝑbenda largo sumpto vocabulo est quia aliquid p̄bet·quia dicitur a preheo prehes·ut notatur per sūmistas·et presertim per Hostiē sem in ti·de preben·in p̄n·et in dictis uribus·q̄ canonicatus de se michil prebet·g̃· Et si dicatur imo racōne canonicatus debentur distributiones quotidiane·ut in ·e·relatum·et·c·dilectus·de preben·ergo aliquid prebet·Respondetur q̄ non sit p̄cipaliter ꝓter canonicatū·q̄ ratione interessentie dum ox·ut in·c·licz·de preben·et in·c·unico·de cle·non resi·li·vj·et sic ratione certi ministerij personalis·et ꝓter operas impensas potius debentur q̄ ratione prebende·ut notatur in eisdem uribus·et facit·l·i·in·fin̄·ff·si messor fal·mo·dix·licet enim exspectans ratione exspectationis possit consequi beneficium·non tamen debet dici beneficiatus· Ratio·non enim aliquid debet dici tale ex eo q̄ potest contingere tale·sed solūmodo·quod est·probat textus in·l·i·ff· de in lit·iuran·de fide eiōmm̄s·liber·l·iij·C· ·i·hoc etiam probatur·quia de beneficio actu loquitur textus bulle cōcesse lagato·facit·l·qui seruus·ff·de condi·ob cām Item intelligitur de bñficio inseparabili ab illo qui debz impetrare cōtra voluntatem impetrantis·probat·l·ij·et·iij·cū ibi notatis·ff·so·ma·acquisitio non auget factum rei·et hoc est quod dicitur de seruo alicuius hēredis instituti·nō ꝓter ea dicitur dominus locupletior·nec seruus maioris extimacōis q̄ prius·ut in·l·p̄cia ·ff·ad·l·fal·et redditur racō in textu·q̄ multis de causis accidere p̄t ne adeat seruus hereditatez·ac si textus aperte dicat q̄ illō quod p̄t acquiri nō acquiri antequam realem et actualem acquisitionē quenq̄ nō reddit locupletiorē·q̄ multa accidere p̄nt ut illud nō acquiratur·ut in·l·naturalē ·C·i·in·fin̄·ff·de acqu·re·do·tale enim est beneficiū quod ex euētu dependet·hoc est canonicatus sub exspectatione p̄bēde Item si exspectans censeretur bñficiatus· posset ꝑmutare·Sz doctores tenēt ꝛtrariū ut in·c·unico·de rerū ꝑmu·li·vj·q̄ nō potest·ergo·p primo est textus in·c·quesitum·p secūdo est host·in summa·ti·de p̄ben·C·cui fit conferenda·ver·beneficioꝝ· et·e·ti·C·i·ver·canoma·p eūdem·ubi dicē q̄ nec fructus recipit·nec est beneficiatus·Preterea ius ad rem ꝑmutare non potest·ut notat fre·de sems·in tractatu suo de rerum permu·Sed canonicus non prebendatus seu sub exspectatione prebende non habet ius in re sed ad rem.

ut in.c. quod dā. de p̄b. li. vj. et. c. fi. de cōs
cess. p̄b. e. li. ergo. Item canonicus sub ex
spectacōne p̄bē de nullū ius habz. nisi sb
dicōne casuali. hoc est si vacz ꝛc. sed sic
ille cui debetur aliquid sub dicōne casu
ali nullū ius habz nisi dicōne aduenie
te. ut in. l. multū interest. ff. de cōdi. et de
mō. in pn̄. facit. l. cum ad tēpus. ff. si cer
te. ergo ꝛc. Item beneficiatus ꝛ exspectās
bñficiū sunt diuersa. ut in regula. benefi
cium. de reg. iur. li. vj. et in dictis. c. quo
dā. et. c. fi. ergo nō sūt idē. q̄ separatoꝝ
sepata est ratio. ut in. l. iñ. C. de codicil. de
dē. ad audientiā. et. c. cū in tua. de p̄ben.
cum in illis. li. vj. cū si. Item lz duo bñficia
curata simt incōpatibilia. ut de elec. duō.
de p̄b. de multa. de rep. gratia. li. vj. tamē
hñs hmōi curatū bñficiū unicum p̄t im
petrare exspectacōez ad aliud simile. nec
vacabit primū donec fuerit possessionem
secūdi vigore exspectantie pacifice asse
cutus. ut in. c. non p̄t. de p̄b. li. vj. et no. in
de. si plures. e. ti. in glo. Idē vidz et in sti
tuco. e. execrabilis. Jo. xxij. Sic g̈ videt di
cēdū in ꝓpositō nr̄o. q̄ licz habeat unicuz
bñficiū ꝛ sit exspectās ad aliud q̄ ꝓpter
hoc nō dicitur habere duo bñficia. Item si
aliquis habz p̄tātē oferēdi aūcte aplica
bñficiū psone idonee. poterit ne cōferre
psone hñti bñficiū. Dicit textus q nō dū
modo illud bñficiū sit sufficiēs. als si ha
beret tria vel quatuor insufficiētia tali pos
set iuxta p̄dictaz formā puideri. put le
gi. et no. in. c. is cui. de p̄b. li. vj. at in casu
nostro obstat q exspectātia nō est sufficiē
ens bñficiū. q nondū cepit fructus. ut
in dictis. c. relatū. et. dilectus. nec habe
at ius in re ñ ad rem. ut in uribz supius
allegatis. nec fuit ꝓbatuz q bñficiū ali
ud qō hic ꝓuisus obtinuit erat sufficiēs
qō req̄ritur. g ꝛc. Fuerūt etiā de doctores.
utrū habēs p̄tātē oferendi bñficiū psō
ne idonee posñ oferre exspectāti iuxta for
mam dicte dē. is cui. Dicunt q sic. put
no. p Jo. an. in nouell. in. c. fi. de p̄b. in an
tiquis. Ratio. q nō censetur bñficiatus
et suppositō sme p̄iudicio q sit beneficia
tus. saltē non est sufficienter bñficiatus.
ut est supius deductū. ergo nō obstat si
bi predicta dē. Et quale bñficiū dicatur
sufficiēs et q̄ale nō. et quid ꝛ sideretur
in hac sufficiētia satis plene habetur et
no. in. c. cū adeo. de rep. uncta glo. fi. ibi
et in. c. de mōchis. de p̄b. p̄. p decisione
huius q̄stōis vidz esse casus in. c. in nra
de rep. uncta glo. fi. ibidē. nā ibi dz q licz
hñs unā exspectatiuā et impetrās aliā te
neatur facere mencōez de p̄ma. alias se
cūda gratia sit surrepticia. tñ reuera ꝓpter
hoc nō censetur bñficiatus nec bñficiū as
secutus. p quo etiā faciūt no. in. c. si mo
tu ꝓprio. in fi. de p̄b. li. vj. et no. p archi. in
. c. si postq̄. e. ti. et li. In oppositū fuit alle
gatuz q canonia sit bñficiū ad effectū. de
quo queritur quatuor modis. videlicet
nomine titulo progatiua et reali. primo no
mie dicitur bñficiū q est ius quod dā
spirituale quod ex electōne seu institōne
alicuius recepti in canonicū et in fratrez
oritur vel creat. et vocatur hūspūale bñ
ficiū siue ministeriū eccliasticū ex quo cō
petit stallū in choro locus et vox in capl̄o.
ut in dictis. c. dilectis. et. c. relatū. et no.
p archi. in. c. hñ qui. de p̄b. li. vj. et melius
p guil. de mōtelau. in. c. si iuxta. e. ti. Ro
mane enim bñficij intelligitur canonia.
ut expresse nōuit archi. in. c. p̄nti. de p̄bē. in
. i. glo. li. vj. remittens ad no. p eū in. c. si
motu ꝓprio. e. ti. in glo. nomine. ubi ipse
hoc expresse tenet. et econuerso sub nomi ne
canonie obtinetur oē bñficiū eccliasticuz
qō canonice obtinetur. ut in. c. statuim⁹.
de. canonicis. de elec. p Jo. mo. et archi. li.
vj. ita q rōne nomis bñficiū eccliasticuz
censetur. et multū est nomen hūre. ut. l. a
nullo iudice. C. de feriis. et in. l. fi. ad fi. de
testa. et a significacōne nomis arguit de
p̄bē. cū sm aplm. nomē eni alicui sme effe
ctu aut substātia sustinet vicē significati
ut in. c. statutū. de rep. C. i. uncta glo. io.
mo. sup. de canonicis. ver. sed pone eccia
cathedralis. ff. de arbo. fur. cesa. l. vitē. an
fi. cū ergo canonia sit beneficiū eccliasticū
nomine posito q non afferret reale dmo
dū. sufficit ar. p̄missoꝝ. et ar. l. cōpetit. C.
. i. ff. quod vi aut clam. Secūdo. q cano
nia est beneficiū ecclesiasticum. ꝓbatur.
ex precedentibus sic quia est beneficium
siue ministerium ecclesiasticum quod si
ne canonica institutione siue receptōne

haberi non potest ut in regula beneficium de re. iur. li. vj. et ideo ad electoz siue recep-
tionem canonicoz absentes sunt vocan di. Alioqn eis instantibz nil valebit recep-
tio ut in. c. cū in ecclesia. de prebē. li. vj. quia qdem titulus videlicz canonem laicū non cadit nec ipm pt obtineri quo-
modo. put le. et no. in. c. cū. M. de consti. supvbo. receperūt. et supvbo. canonicos. p
Inno. et de instit. c. in ecclesia. et notatur p
Jo. mo. archi. et guil. m locis allegatis
ergo rone tituli pt canonia dici bnficiū ec
clesiasticū. Tercio q canonia sit bnficiū ec
clesiasticū progatiua. pt declarari. qua ca-
nonia et digmitas equipantur. ut de Rp.
statutū. C. i. li. vj. nam cause illis sicut ob
tinentibz digmitates a sede aplica commit
tūtur. ut ibi. Sz quid si sit canonicus alicu
ius eccie cathedralis sub expectacōe pben
de. pt ne esse delegatus a sede aplica. Di-
cūt doctores ibi q sic. q in hmōi delegati
one plus cōsideratur digmitas siue honor
canonie q habz plus spūalitatis qz pben
da q habz plus tpalitatis. put nōt guil.
in exuagāti. sedes aplica. v. cōfluatores.
ppter quā progatiuā canonia dr mr. et p
benda filia. q ex canonia procedit et p ea
instituta ē. put idē guil. nōt expresse in dcā
cle. si uxē. et archi. et Jo. an. in. c. si clericus.
supvbo. recipi. de pben. li. vj. Item hns ca
nonicā siue pbendā pt et debz interesse ele-
ctionibz siue tractatibz cōsiliis et alienacō
nibz. ut i dictis iuribz. et doctores in primo
mēbro supius allegato. et nōtur p Inno.
in dicto. c. cū. M. supvbo. canonicos. in fi.
Magnus enī honor ē quē esse canonicum
cathedralis ecclie. q in forma cōmūi non ca-
dit. ut in. c. cuius. de pben. li. vj. facit. c. ex-
tirpande. de pben. C. qui vero. talis enī ca-
nonicus ad ecclīam rurale ppter honorē ca
thedre inscribi nō debz. ar. C. si curiales re-
licta ciuita. z cē. l. vna. li. x. et nōtur per ar
chidi. in. c. i. de consue. in glo. fi. in fi. li. vj.
Quarto q canonia sit bnficiū reali como
do. probatur p pmissa. q rone solius cano
micatus percipit distribucōes qtidianas.
ut in. c. dilcūs. et in. c. relatū. s. alle. Parti
cipabit ec de cōmūibz redditibz et supex-
crescentibz fructibz. ut in. c. cū oēs. et. c.
cū. M. de consti. et ibi nō. et habebit etiam
mēnsam grossaz. imo omnes fructus vbi
nō est distinctio pbendarū. ut in. c. dilecto.
de pben. et de concess. pben. c. ex pte. et. c. fi.
li. vj. Preterea hns grām in forma pau-
perum si postea impetrat grām spālem de ca-
nonicatu sub expectacōe pbende statī ex-
pirat pma. et cassatur in lris sebis. Ra cō-
quia iā cessatur bnficiatus. et sic nō pau-
ut in. c. si paup. de pben. li. vj. Ex quibz cō
cluditur q canonia rone nois tituli pro-
gatiue et realis comodi dicatur bnficium
ecclesiasticū. et sic non valebit. igitur pui
sio facta p legatū vigore cōcessionis sibi
facte obtinēti vnū bnficiū et canonicatuz
sub expectacōe pbende. Quod quidē du-
bium non fuit ptē determinatū in rota.
sed p determinacōe pt induci et dici. q re-
ceptus ultra numerū in canonicum. sicut
oēs aplici expectantes. nō pt dici bnficia
atus. q tales hodie de consuetudine et obs
uantia mūsalis ecclesie nō hnt vocē in ca
pitulo. nec participāt de quotidianis distri-
bucōibz nec de fructibz supexcrescentibus
et vocātur canonici in herbis. nec ppetuo
retinēt illū canonicatū p papā collatū. sz
vacāte pbenda distincta canonicali intra
numerum et collata impetrāti statim pui
sus cōsequitur nouū canonicatū intra nu
merū. et primus esse desīt et redit ad papā
put notat dns Jo. de lig. in. c. dilectus. de
pben. et cōpost. in. c. cū. M. de consti. et. c. ca
pitulū. de Rp. faciūt p hoc notata per Jo-
an. et archi. in dicto. c. si clericus. de pben.
supvbo. recipi. li. vj. At ubi nō essz certus
numerus canonicoz nec pbendarū ibi re
ceptus in canonicū pt dici bnficiatus. q
statī cōsequitur pbendā. et vocātur hoc p-
bende cōsecutiue. ut in. c. si. de concess. pben. li.
vj. Idē possz dici ubi essz certus numerus ca
nonicoz sz nō pbendarū. p ea q le. et no.
p Inno. in. c. dilectus. et. c. dilecto. de pbē.
et de concess. pben. c. ex pte. et. c. fi. li. vj. p
hac pte faciunt notata p Jo. an. in nouel.
in dicto. c. in nostra. in questione que in ci
pit. nunce queritur. et per eundem in dicto
. c. si motu. prio. in nouel.

¶ De resti. in inte. et ut lite pendēn.

.cccclj.

¶ Si lata vna diffinitiua sentētia in causa

ficialī que transiuit in rē iudicatā. et
ante expeditōez executorie possessor ꝺtra
quē dicta sentētia extitit ꝓmulgata ꝑue
niat ad curiā et obtineat causaz restōmiss
ad appellandū ꝺmitti. et appīhendēdo ad
uersariū suuz in curia facit ipsū citari ad
dicendū cōtra hmōi ꝺmissionem. qui ni
chil dicens ꝺtra eandē recessit cum exe
cutoria sua ad partes vigore cuius ha=
buit possessionem et ꝓcepit fructus ante
qꝫ aduersarius suus fuerit restitutus ad
appellandū. que omnia post qꝫ primus
possessor ex causis legitimis fuit restitu=
tus ad appellandū petit reuocari ꝙmos
attēptati. dubitabatur utrū ꝑmitteret reuo
canda. Et breuiter omnes dñi me dūta
xat exceptio ꝺclusert ꝙ nō. p. c. suscitata
de rest. in ite. misi pstita cauōe de restitu
endis umbris q occasione sue euenerūt
in casu quo petēs restōz i integrū adūsus
ipsam sententiaz obtinuerit in causa. et
sic fieri debuit executio sue. etiā pendēte
causa re tōis in integrū. multo fortius si
dūtaxat ad appellandū. que si non ꝺce=
deretur frustra dicta executio impediret.
Et ideo pendente hac dubio tenuit et va=
luit dicta executio. et si valuit reuocari
non debuit. per. c. audita. de rest. spo. et p
regulam iuris. factū legitime. li. vj. Prete
rea licz quis restituatur ad appellandū
poterit ne appellare infra. x. dies post hu
iusmodi restōz ꝺcessaz immediate sequē
tes. Esset igitur iniquū executiōnez pdē
sue medio tpe impedire. ꝓ quo facit in
simili id qꝺ legit. xii. no. in. c. ut calūnijs. de re
iudi. in clem. ꝙ. an pdicta executio fuerit
iuste vel iniuste facta id futurus declara
bit euētus. nā si iste nūc restitutus ad ap
pellandū. et qui eē infra. x. dies ut pone=
batur ī facto a dicta sua appellauit. ob
tineat in causa appellatiōis videlicz infir
matiōz pdicte sue. et ꝓ ꝺsequēs et cassa=
tionē siue reuocatiōz executiōis eiusdē ob
tinebit. nā cassato principali cassatur ac=
cessoriū. de ꝓcu. audituꝫ. et de re iudi. pa=
storalis. in clem. ex q eni hzs remediū ordi
narii nō est sibi ꝺcedendū extraordinariū. ff.
de minoribus. in cāe. ut sic euitetur circuitus. de
Rescriptis. audituri in clem. qꝫ credere qn auxiliū
ordinariū et extraordinariū pari passu am=
bularēt. et esset idē modus ꝓcedēdi. Sz
ubi via extraordinaria est leuior facilior ac ce
lerior qꝫ ordinaria ut in casu nro. crederem
salua correctōe dcāz. l. nō ꝓcedit. ꝙ autē
via attēptato ꝙ est leuior i ꝓcedēdo et ꝓ=
bādo notāt doc. expresse in. c. dilecti. de ma.
et obe. pIanno. de excep. dilecti. et i. c. bo=
ne. de ap. p eūdē. et p doctores in. c. nō
solū. de app. li. vj. et pIo. mo. plenissime
in. c. cupientes. de elec. e. li. pō. ego facie=
bā aliud z illō grāle fundamētū. ut lite
pēdente michil innouetur. et lis ꝟ pēdebat
p ꝺmissionē et citatiōz q puenit ad ptē. gs
ut lite pēdente. p totū. et in cle. ij. e. ti. Ad
qō p dicti dñi rndebāt lite hic sup nego=
cio pncipali nō pendere sed illud termina
tū p sniam fore q in rē trāsiuit iudicatam
de o. F. del. querēti. et. c. pastoralis. de re iu
di. c. cū aliqbz. et. c. decetero. cū si. Qō ego
negabā ꝟ attento ꝙ postea restitutus fu=
it ad appellādū. et sic pinde fuit ac si in=
fra. x. dies ꝺputādos a tpe platę sue ap
pellatiōis. qz restituere est in pristinū statum
reponere. de elec. qz diligētia. et. l. i. C. de
sen. pass. et in. c. qꝫuis. de Rescriptis. li. vj. q dē.
vidit facere ꝺtra me. nam hmōi restōnez
intelligūtur fieri sine pīdicō iuris alie=
ni rē. ut ibi. at in casu nostro añ restōnez
ꝺcessam ad appellādū facta fuit pdicta
execucō et iuridice ac debite. et p eā ius
quesitū aduersario qō p restōnez hmōi
non leditur nec reuocatur. qō si reuocari
debz id futurus declarabit euētus. s. finis
sedē instātie g. Qō motiuū mulcz aures
et ꝓcederet si lis sup restōne nō pēderet.
ꝟ ex qꝫ lis fuit introducta michil erit meo
iudicō medio tpe attēptandū circa pos=
sessionē nāciscendā bñficij vigore sentē
tie q effectualiter nō transiuit in rē iudi=
catā. qō apparet p restōz ꝺcessaz. c. suscita
ta. eē meo iudicio nō obstat qz ibi petreba
tur restā aduersus sententiā. et ideo ꝓpter
aliqlē calūniā et suspicionē quā habuit
papa ꝺtra restōnē petentē ordinauit et vo
luit sic p cautionē prestāda z et execucōz
fiendā ꝓuideri. et hm verum intellectuz
fuit potius gratiosa ꝓuisio qꝫ iuris ꝺmu
ns determinatio. sed in casu ꝓpositio pete
batur restitutio ad appellandum non ca
lumniose. sed ex veris et iustis causis

ut probabit litis euentus q̃ua restitutus fuit ꝛ appellauit. ergo execuc̃o p̃dicte sententie medio tp̃e fieri nō d̃buit. q̃ suspensa extitit. ut in. c. vementes. de iureiuran. Et si dicatur nō tp̃e omissionis siue petic̃onis restōis in integrū. sed tp̃e restōis ꝛ appellac̃ois bñ suspẽdebatur effectus siue executio p̃dicte snie. sed quicq̃d antea factū fuit validū erat. g̃ mime reuocãdum p regl̃az iuris. factū legitime. supius allegatã. Ad qđ possz rñderi. q̃ ꝓpter hoc preambulũ videlicz restōis ad appellandum merito d̃bz suspẽdi execuc̃o. ar. c. nō solũ. de ap. li. vj. et. ff. de spon. l. oraco. Quibz tñ nō obstãtibz fuit d̃negata attẽptatoꝝ reuocac̃o. et ꝓcessus in negoc̃o p̃ncipali ad euitãdũ circuitũ ꝛ citius finẽ liti imponendũ et p̃cendũ laboribz ptiũ et expẽs ad qđ semp bonus iudex d̃bz attẽdere ꝛ laborare. ut de dolo. et dtu. finẽ de of. oz. ut litigãtes. li. vj. de resti. spoli. freqñs. e. li. cũ si. Et in hãc ptẽ finaliter declaꝛa. vide. s. decis. cccl xxxij. q̃ incipit. Itẽ si cõmittatur causa restōis. ubi tenetur dtrarium.

De bigamis. cccclij.

Quoddam factum extra rotam de mandato tñ pape fuit ꝓpositũ in rota sub hac forma. Quidam clericus in minoribz dstitutus dtraxit matrimoniũ in facie ecclesie cum quadã vidua p̃ba de p̃nti carnali copula subsecuta. quo mrimonio postea diuorciato ꝓpt̃ certũ impedimentũ. qđ tñ ut p̃supponebatur in forma et facto dictus clericus tp̃e dtracti mrimonij ignorauit intrauit religionẽ. et ꝓmotus fuit ad omnes sacros ordines sme aliq̃ dispẽsac̃oe. ex quo facto eliciebãtur tria dubia. Primũ vtrũ p̃dictus clericus essz vere vel interp̃tatiue bigamus cẽsendus. Secõm vtrũ etiam si verus essz bigamus recepit caracta rem qñ postea se fec̃ ad sacros ꝓmoueri. Terciũ vtrũ indigeret dispẽsac̃oe. et p quẽ dispẽsari possz. Primo videbatur aliqbz nimis p̃dictũ sic ut p̃mittitur cũ vidua cõtrahentẽ verũ bigamũ reputari. nã ille verus bigamus dr q̃ cũ vidua vel corrupta mrimoniũ dtrahit. ut. xxxij. di. maritũ. et de biga. d̃bitũ. et. c. a nobis. vel q̃ diuersis temporibus habuit successiue duas vxores etiã antea nō corruptas. ut. xxvj. di. acutius. et tales nō ꝓmouẽtur ꝓpter defectũ sacramenti. q̃ diuiserũt carnes suas in plures. ut in dicto. c. d̃bitũ. qđ intellige q̃n mrimoniũ tenuit. secus si de facto mrimoniũ cũ vidua vel corrupta. vel cum scõa vxore dtraxit. puta q̃ in sacris dstitutus sic dtraxit. ut in dicto. c. a nobis. vel si q̃s vnã habuerit de iure. alteraꝫ de facto post mortẽ p̃me. tales enī bigami reputãtur interp̃tatiue q̃tũ ad legẽ ꝓmotionis nō propter defectum sacramenti. sed ꝓpter affectũ intencionis cũ ope subsecuto. ut in. c. nup. de biga. de quo vide glo. aureã in. c. sup eo. de biga. p̃ter. ubi pomt adduci tercium casum de bigamo interp̃tatiuo. de q̃ michil ad ꝓpositũ siue casu nostrũ. In quo ꝑsim omnes dños finaliter reputabãt dictũ clericũ de facto cũ vidua dtrahentẽ interp̃tatiue bigamũ de quo reputo textũ clarũ in. c. a nobis. s. alle. vbi videtur decisio tercie q̃stōis. videlicz q̃ cũ tali videlicz interp̃tatiuo bigamo tanq̃z cũ marito vidue dtra doctrinã apli dispensare non licz. nō ꝓpter sacramẽti defectũ sed ꝓpter intencionis affectũ cũ ope subsecuto. qđ intelligas verũ de inferiori a papa. et quo ad sacros ordines. quo ad mmores vero ordines ꝑsim aliquos etiã epi p̃nt cũ vero bigamo dispẽsare. ut in canõe. lector. et. c. sub diacons. xxiij. di. et. l. di. placuit in p̃. Solus autem papa cũ bigamo ꝓmoto ad ordines sacros sup executione iporꝫ ordinũ dispẽsat. ꝛ ut ad illos ꝓmoueatur nō p̃t. idest nō d̃bz. vel nō dez cũ eo dispensare. scõm hug. in canone quicũq̃. l. di. quẽ sequi vidꝫ archi. in. c. vnico. de biga. li. vj. in gl. ibidem remittẽs ad nõta p eũ in dicto. canone. lector. ubi recitat dictũ beati Tyome sup quarto sniarũ. di. xxvij. q. ul. dicẽtis q̃ bigame nō ẽ adũcta irregularitas de iure naturali. sed dũtaxat de iure positiuo. quod papa p̃t tollere et immutare ad libitũ suũ. de cõsti. c. i. li. vj. et de ꝓp. c. statutũ. et. c. fi. e. li. de quo in. c. ꝓpositum. de cõcess. preben. nec est de essentialibus ordinis q̃ aliquis non sit bigamus. quod patz ex hoc q̃ recipit caracterẽ si talis ordinetur ut in dicto. canõe quicũq̃. et ideo ꝑsim eum

potest papa in tali ordine dispensare to-
taliter. nec ob. phibitio apli q̄ ḡm pe. nō
est facta a deo ḡ ab homine. et i deo papa
nō astr̄ngitur. cū eius ptās non sit ab ho-
mie ḡ a deo. de iūd. nouit. de ma. et obe. so
lite. cum multis ſi. Rue raco pe. nō placz
michi. cū q̄cūq̄d apostolus dixerit seu
phibuerit totum fuit a deo r spiritu san
cto et omnes strigit intelligo inferiores
sed non papam qui est maior aplo in po
testate. ut i canone sacrosancta. xxi. di.
et ideo dispensare pt extra apostolū ḡm
Lau in dicto. c. lector. melius p archiē in
dicto canone. subdiacomis. Et supposito
q̄ apostolus haberet parem ptātē cū pa-
pa adhuc non astr̄ngit eū sua phibitio.
cum par in parē nō. de elec. inmotuit. de re
scrip. c. fi. li. vj. de qua materia vide in. c.
sup eo. de biga. Crederez in hac materia
salua cozrectōne sic distinguēdū. aut lo
quimur de vero bigamo aut interptatiuo. Si de vero. et tūc aut querimus de po
testate absoluta p̄pe dispādi cū biga-
mo. et tūc credere q̄ antea et post p̄mo-
tionē possit dispensare ex̄pter plenitudi-
nez sue ptātis. de cens. pb. ex̄posuit. de trās
ac. c. i. Ā loq̄mur de iuridica sua ptāte. de
q̄. m. c. i. de cā pos. et p̄. et in. c. ſras. de rest.
spo. et tūc credere opi. hug. et archi. ve-
rissimā. s. tactā. q̄ nunq̄ p̄pa dsueuit cū
vero bigamo ad ordines suscipiētes dis
pensare. nec essz cens nec iuridicū. tum
ex̄pter defectū sacramēti. tum ec̄ ex̄pter ge
neralē phibicōz apli. q̄ licez nō de neces
sitate tn̄ de honestate decz ipsū obseruaē.
q̄ licez sit solutus legibz. tn̄ decz ipsū legi
bus viuere. C. de legi. digna vox. Preter-
ea non omia que licēt expedūt. ut in ca
none. xj. q. i. alūde. et de vo. magne. in
interptatiuo vero maxie si ignoranter cō
traxit cū scōa cū q̄ contrahere nō potuit cre
dere ec̄ aīa factū ut possit p̄moueri ad sa
cros ordines. nō esse pecm cū tali dispen
sare. imo reputare illū utile ex cā. maxie
si vellz intrare religiōz. p quā ec̄ tollitur de
fectus siue irregularitas illegitimitatis
de fil. p̄sb. c. i. et ḡuatur ec̄ bigamo p̄ui-
legia immunitatis. put no. archi. in dcō
c. unico de biga. Misericordiā cui aplus
meruit. q̄ ignoranter peccauit. vii. di.
suetudo. Post vero susceptōnē ordinū
etiā sacroz siue loquamur de vero siue in
terptatiue bigamo. crederē indubitanē
papā dispensare posse maxie ex rōnabili
cā ex̄pter quā sepe rigor iuris obmittit. ut
i. q. vij. tali. et. c. exigūt. de p̄b. vacāte. et
. c. exposuisti. que pt esse receptōnis cara cte
ris fauor religionis vel exercitiū cure si-
bi ex post facto ḡmisse. ff. de reli. et sump.
fu. l. q̄ religiosis. de regu. qd̄ dei timorē. de
cle. exmimsi. latores. de trās ac. c. fi. et re-
puto textū de ḡ in dcō canon. q̄cūq̄. l. di.
Ex q̄bz fuit ḡclusū et rnsū p omes dnos.
dcorditer ad tertiū casū siue q̄stionē no
bis ex̄positā valde fauorabilē et dispensa
bilē. et hoc p papā dūtaxat. licz aliq̄ ma-
gni viri extra rotā voluerūt dcm clericū
cū vidua ḡtrahētez a bigamia excusari et
sic nulla dispensatōne mdigere ex̄pter im
pedimti ignorātiā. p quo allegabāt qdā
dictū archi. i. c. unico de biga. li. vj. su
p̄. bigamus. qui intelligit. c. nup. e ti.
de illo qui sciens impedimētuz ḡtraxit in
facris cū scōa. et dic secus si ignorāter.
q̄ ignorātia ipsū a bigamia hret excusa
re. Sz Jo. an. ibidē in nouel. i dicto. c. nu
per. tenet cōtrariū. cuius opinio tutior. et
ideo in dubio amplectēda. de spō. inue
nis. p que sufficienter est rnsuz ad scōm
dubiū utruz p dictus clericus bigamus
ad sacros ordines p̄motus recepit ca-
racterez. et vidz q̄ sic. ḡ nō execucōez. sic
diximus i laico siue puero ad sacros or
dines p̄moto. ut in. c. vel nō est dpos. de
eta. et qua. sup qua execucōe indiget dis
pensatōne papali. quā p̄pa vrbanus. vj.
impedit p dicto religioso ex̄pter decisionē
nostrā ante dictā. Tū etiā. q̄ ut poneba-
tur in facto ipse erat valde nobilis dives
et senex. et multa bona intrādo religiōez
secuz detulit ac monasterio reliquit. que
cause interdū dispensacōz inducūt. ut in
. c. de multa. de p̄b. in fi.

C De p̄b. et de v̄. sig. .ccclii.

C Fuit dubitatum. utrū habens gratiaz
a papa de bñficio spectante ad collatōnē
et p̄usionē alicuius episcopi possz acce-
ptare canonicatum et p̄bendam alicuius

ecclesie collegiate sue dioc̃esis ad ipsius
pñtacoz ꝛ capli admissionẽ spectantẽ de
quo dñi dubitabãt nã licz inter ꝓuisionẽ
pñtacõnẽ ꝛ electõz sit magna dñã ita q
vno istoꝝ modoꝝ expsso nõ veniat alius
ut in c. cũ in illis de pben. li. vj. ũcta cle. i.
e. ti. cũ ibi notatis et de iurepatro. c. fi. tñ
ꝑ aliquos attẽto q regulariter dispositio
omniũ bñficioꝝ existẽtiũ in dioc̃esi spectat ad epm x. q. i. regenda. x vj. q. i. omnes basilice. de hereticis. cum ex iniuncto. ꝟbum presentare in casu nostro possit intelligi ꝓferre. et habere vim collacõnis sicut ꝟbum eligere sepe ponitur ꝓ pñtare
ut in c. querelam de elec. sepissime enim ꝟba obliquantur in iure ꝓpter sonantiam
iuris communis et ideo licz prõm laici utantur ꝟbo collacõnis tñ sumitur ꝓ pñtare
ut sic sonet iuri cõmuni. ꝓut le. et no. in
c. fi. de iurepatro. et videtur tex. in c. dilectus. de pben. ubi ponitur collacõ regis ꝓ
pñtacõe. Preterea pñtacõ debz fieri p inferiorem supiori. x vj. q. vij. decernimus
de iurepa. pastoralis. et c. ꝓterea. cũ multis si. c. ibi dẽ. Si igitur pñtacõ in casu nõ
sumeretur ꝓprie et admissio capli ꝓ institucõe esset ordo ꝓsterus ꝛ collatus a iure
communi videlicz q supior haberet pñtationẽ et inferior institucõz cuius cõtrariũ de
iure fieri debz ut in iuribz. s. alle. nolim
dicere q capl̃m in hoc casu sit maius epo
cui forte hoc possit ꝓpetere ex fundacõe ꝓ
uilegio vel cõsuetudine de insti. cum venissent de cõcess. pben. post electõz de of. ordi. irrefragabili. Ç. excessus. cũ si. Si vero ad
missio capli nõ sit iuris sed facti quia nõ
habz vim institucõis sed dũtaxat pñtatiũ
p epm habz de facto admittere et recipe
ad mandatũ ipius ut in c. eam te. cũ ibi
nõtis ꝓ Inno. de Rep. et de pben. ꝓ illorum.
in fi. ꝓut dñi imaginabãtur ꝛsulendo dño
auditori qui habuit casũ et factũ ꝓposuit
ut de hoc se informaret tũc em dubitãter ꝓ
dicta pñtatio nedũ haberet vim collationis. sed etiã institucõis. et si caderet dcã pbẽ
da in gratiam apostolici impetrantis. et sic
ꝓtunc nil plus fuit cõclusum nec dictum.

¶ Additio. de quo per bal. in l. si tibi. ff. si
certum petatur. et in l. sed si possessor. Ç. sed
si rerũ. ff. de iureiurã. i re collectis. qs nõ ꝓ
saluandis testibus ne incidant in periculum. et in l. sancimus. C. de sacrosanc. eccl̃i.
ubi omnino videas.

¶ De prebendis et dignitatibus.
·ccccliiij·

¶ Quidam habens canonicatum et prebendã in certa eccl̃a impetrat aliud bñficium vacãs faciẽs mencõz de canonicatu si
nõ ꝓbenda dubitatur vtrũ gra ipius essit
surreptitia. Et videbatur aliqbz q nõ. qz
canonicatus trahit ad se pbendã. et nõ ecõtra. qz canonicatus nõ ꝓt nec debz esse sine ꝓ
bẽda. saltẽ dui. q. iij. si qs obiecerit. de pben. relatũ. sed pbendarius ꝓt esse non canonicus. ut i. c. sup specula. de magi. et le. et
no. de sti. cũ. M. Preterea pbenda nascit
ex canonica tanq̃ filia a matre. xij. q. i. c.
de quibz. et in dicto. c. relatum et in. c. dilectus. e. ti. Dicitur aũt a pcio qõ quis recipit ꝓ labore suo. nõ a pbeo pbes. unde illud
non a pbendo rõne pbenda vocatur sed magis a pcio cuius amore datur. ꝓut no. p
guil. de mon. lau. in cle. si uxta. de preben.
videbatur alijs dñis et maiori parti contrarium. qz iura canonicalia et iura pbendalia sũt distincta et in distinctis bonis distinguit
ꝓut le. et no. in dicto. c. cũ. M. p Inno. et
hosti. et ideo iura phibent a nullo q̃ a papa posse dari ius ad vacaturã pbendã. ut
in. c. ꝓposuit. de cons. pben. g. Preterea si de
iure qõ habeo ad rẽ puta de expectãtiã ad
pbendam debeo et teneoꝝ facere mencõz
ut in. c. in nãa. de Rep. multo fortius de iure
in re puta pbenda actualiter obtẽta q̃ tũc
cũ q̃ modica. de Rep. si ꝓponente. de pben. si
motu ꝓprio. li. vj. plus enim mouissit papã
ad nõ concedendũ pdicto impetrãti. si expssisset se canonicũ pbendatũ q̃ solũ canonicum. qz pbenda habz plus cõmodi ꝛ tpalitatis q̃ canonica. ut in uribz et doctoribz
superius allegatis. Cum igitur de omnibus que possunt papam mouere ad benegandum vel concedendum sint in gratijs
exprimenda. ut in. c. cum adeo. ad aures. cõstitutus. ad audientiã. et. c. si ꝓponẽte.
de Rep. et in dicto. c. si motu ꝓprio. et vide
notata ibi p archidi. et Jo. an. in nouel. ergo videbatur maiori parti predictã gratiam fore surreptitiam. hoc verũ sm me. de

cānonicatibz et p̄bendis distinctis. secus vero in indistinctis. et p̄sertim p̄bēdis cō secutis quas quis ꝺsequitur eo ipso q canonicatū adipiscitur. ut in. c. fi. de cons. cess. p̄ben. li. vj. Idē de porcōibz p̄bēdalibz. etiā ubi essz certus numerus canoicoꝝ. ꝛ nō p̄bēdaꝝ. de quibz p Inno. in. c. dilect⁹ et. c. dilecto. de p̄b. in quibz casibus p̄bende ꝛ p̄bende p̄dicte eccie in qua p̄dictus impetrās asseruit se canonicatum obtinere.

De despō. impuberū. ·ccccl v·

Si puber ꝺtrahat mrīmoniū in facie eccie cū muliē impubere pba de p̄nti. et ante q̄z mulier pueniat ad pubtatē siue legitimā etatē. dictus pubes etiā ꝺtra mhibicōnē sibi factā p ep̄m. cū alia muliere pubere ꝺtrahat carnali copula sb̄secuta fuit dubitatū utrū teneret scōm mrīmoniū. Et videbatur aliqbz q nō. p. c. de illis. i. ū. mulier vero. de despō. impu. qui q̄dem. ꝟ. allegatur. p casu. nā p̄dictus pubes ex quo semel ꝺsensit in eā nō poterat postea dissentire. nisi illa post pubtatē dixerit ut ibi. et racōnez ponit glo. p regulas cōmunes. quod semel placuit et qō semel approbo ꝛ c. et ibi vide ultra. Fuit declaratū ꝺtrariū p omnes p glo. ibidē finalem in fi. q dicit expsse q ly p̄dictus pubes teneatur exspectare mulierē impuberē donec veniat ad etatē lūmā. Hz nō est rōne mrīmonij qō nullū fuit p̄pter defectū etatis mulieris impubis. ut in. c. lras et. c. accessit. e. ti. Hz rōne p̄missionis sue ꝺtra quā vemēdo si ꝺtrahat cū alia matrimoniū tenet etiā si iuramentū interuenisz. alle. c. fi inter. de spō. Hoc idez tenet ibidē Inno. et Host. et p̄t esse rō. q fortz vinculū supuenies rūpit debilius. ut i dicto. c. fi inter. at in casu ꝓpositō q licez inter dictū puberē et impuberē fuerit mrīmoniū ꝺtractū p̄ba de p̄nti. tn iuris fictione fuerūt reuera spōsalia de futuro ut i. c. uno. de despō. impu. li. vj. q rūpūtur p spōsalia de p̄nti postea lūme inter pubes ꝺtracta. in dicto. c. fi inter. Multa enim fieri p̄hibentur q tn̄ si facta forēt tenēt. ut in. c. ad apostolicā. de regu. q regula infallibiliter tenet in actibz irretractabilibz. ut in sacramētis. et in nonnullis ꝓpter causaz p̄hibicōis ut i casu nro. de quo i. c. tua. de spō. duoꝝ. Per hoc rndetur ad p̄hibicōz siue interdictū ecclie q nō dissolut mrīmoniū postea ꝺtractū. nā fortius est mrīmoniū q̄z interdictū ecclie. Papie. put legit et notat. in. c. ad dissoluendū. de despō. impu. in glo. fi. et de mrīmo. ꝺtra. ꝺtra interdictū ecclie. c. ex literis. et. c. de muliere.

De maioritate et obedientia. et de p̄bendis et dignitatibus. ·ccccl vj·

Fuit dubitatū utrū ꝓpositura alicuius ecclesia collegiate electiua habēs administracōnē bonoꝝ tēporaliū illius ecclesie. et p̄rogatiuā in stallo chori et loco ac voce capitulari rōne huius administrationis et p̄eminentie censeretur p̄cipalior p̄latura siue dignitas q̄z decanatus eiusdem eccie. qui etiaz dignitas est electiua cura hns animarū et iurisdictōz in canonicos ipsū eligentes et in clericos omēs illius eccie. nō tn̄ sup ꝓpositū. tenet sigillū capituli ad cās. et claues ad p̄uilegia et librū statutoꝝ. bñficoꝝ. et ꝺsuetudinū hns eccie stallū superiorē in sinistra p̄te chori ac regere chorū in diuinis. ꝺuocare eccie capitulū cuius ē os. put legit. et no. in. c. cū inter uniuersas. de elec. et de cess. p̄b. post electōnem. Et videbatur aliquibz dōnis. q ꝓpositus essz maior et p̄cipalior in dignitate. q sup decanū sedet in caplo et choro. ipsūq p̄cedit in p̄cessione. et alijs que una cū administracōe arguūt p̄eminentiā et maioritatē. et ꝓpterea dicimus archidyaconū maiorem in dignitate archipbitero in cuius locū regulariter succedūt decani ide officiū exercētes. ut no. in. c. ministerū. de off. arch. et ꝓpositus regulariter in locū archidyacon. qui ē maior archipbitero rōne iurisdictōnis cum administratione. Licet archipresbiter sit

maiorꝫ ratione ꝛ dmis. ut pꝫ̃et in titulo. de offi. archidi. et archipſbi. et legitur et notatur p Jo. an. in apparatu nouel. de of. le. c. deliberacõe. li. vj. ſup. v. electõis. et ibi declat in hac opinione de ꝓpoſito in eccia camimenſi quẽ conſultus dicebat eſſe maiorẽ poſt epm in illa eccia. qđ habere ꝑ indubitato ſi eſſꝫ dare talẽ ꝓpoſitũ hñtem tales ꝓrogatiuas ꝛ ꝓemmẽtias quas ibi ponit Jo. an. in nouel. videlicꝫ qꝫ ille ꝓpoſitus immediate ſedebat ꝛ ſe ſubſcribebat poſt epm vocabat capl̃m et archidiaconũ ad illd̃ tenebat ſigillũ nõ ut miniſter ſi ut ꝑſidẽs. iubẽs ex illo l̃as ſigillari conſuabat iura ꝛ ꝓtilegia capli velut maior. in collacõibꝫ ꝛ inſtitucõibꝫ ad capl̃m ſpectantibꝫ erat ꝓmus. q omia ſũt ſigna maioritatis ſm eũ. quorũ quedã in caſu nr̃o habꝫ ꝓpoſitus videlicꝫ ſeſſionẽ ꝛ ſubſcꝓcõꝫ immediatã poſt epm et cũ adminiſtracõe tpaliũꝫ ſiue ꝓbẽdarũ omia alia vero habꝫ decanus quã obrẽ ꝓ omes dños fuit declusũ decanũ maiorẽ ꝛ ꝑncipaliorẽ in dignitate ꝑdicte eccie ꝑſtim ꝓpter iuriſdictõꝫ et curã quam habꝫ in eligẽtes ac ceteros clericos ciuſdẽ eccie qꝫ plus arguũt ꝑlacõꝫ ꝛ maioritatem qꝫ adminiſtracõ tpaliũ vel aliqđ premiſſor. Tum qꝫ ſpualia dignora ſũt tpalibꝫ. xij. q. i. ꝓcipimus. C. de ſacroſanc. eccl. ſancimus. de pẽn. et remiſ. cũ infirmitatum etiã qꝫ paſtor et ꝓlatus rõne cure eſt. xxj. di. ſicut. faciũt no. p Jnno. de of. ordi. cũ ab ecciarũ. et de elec. qꝫ ꝓpter. poſt ꝑp. eundẽ archi. vero in dicta decre. deliberatione. reputat illũ maiorẽ in dignitate qꝫ habꝫ cõuocare capitulũ. et in illo eſt ut caput habẽs ꝑmã vocẽ in eorẽ de qua maioritate remittit ad notata p Jnno. in. c. i. de ma. et obe. et de noui ope. nunc. c. ij. in glo. ul. p eundẽ videlicꝫ archi. plenius de multiplici maioritate. in canõe quã qꝫ. ij. q. vij. et Jo. an. in. c. ſedes. de ſꝛp. de qꝫ etiã per hoſti. in ſũma. de of. archidi. C. i. pau. in cle. i. de elec. ſup v. monaſteriis. in fi. dicit dignitatẽ ꝑncipalẽ alicuius eccie ſemp eſſe curatã reſpectu collegij. nil tñ allegat. Cuius dictũ credere verũ ſi collegiũ ipm in eor ꝓlatũ eligat. qꝫ tũc in dubitãter habet curã in eligẽtes eũ uxta nõta p Jnno. in dcõ. c. cũ ab ecciarũ. Ego vero dicebam qꝫ ſuper hac ꝓncipalitate ſiue maiorata decurrendũ eſſꝫ ad conſuetudinẽ gnalem illius ꝓuincie vel illius eccleſie q eſt quaſi notoria in almania. ꝓpoſitos eſſe maiores decanis. et ideo in literis aplicis eis ꝓponuntur. In francia vero econtra quã conſuetudinem fundabã p nõta Jnno. in. c. de multa. de ꝓben. circa finẽ. nam ſicut ibi ꝯm Jnno. conſuetudo facit aliquẽ in dignitate cõſtitutũ qui alias nõ eſſꝫ de iure cõmunicare pari et fortiori racõe ꝑt facere aliquez maiorẽ vel minorẽ alio. ar. a minori. de elec. cũ i cũctis. de teſti. liꝫ. i. cũ h. Pro. q̃ faciũt dicta notata p Jnno. in. c. i. de ma et obe. pro quo etiã inducebã ꝑ dictam notã Jo. an. in apparatu. circa fi. ſup v. lo. electõis. in dicto. c. deliberacõne. ubi dicit expſſe. qꝫ in maioritate ꝓlationis inſpecienda ſit cõſuetudo. que ſi non ſit dicit et cõcludit archidiaconũ de iure cõmuni preeſſe et maiorem poſt epm. cuius eſt oculus. ut de offi. archidi. c. i. et. c. ad hec. in cuius locum ſuccedit ꝓpoſitus. g ꝛ cẽ.

De electione. ·ccccl vij·

Ex hoc inſurrexit aliud dubiũ videlicet vtrũ in electõe talis ꝓpoſiti vel decani collegiate eccleſie requiratur forma. c. qꝫ ꝓpter. de elec. qua ut ꝓſupponebatur in facto. fuit quidã electus in ꝓpoſitũ eccie collegiate in qua ut ptes concordabãt ꝓpoſitura erat ꝑncipalis dignitas illius eccleſie. et hoc p viã ſcrutinij electo ſiue ſtatuto miſi vno ſcrutatore videlicꝫ decano eiuſdẽ eccleſie. nec ꝑbba ſingularis ſed pluralis numeri. et ꝓpterea dicebatur electõ nulla. qꝫ nõ fuit ſeruata forma ꝯilij gnalis videlicꝫ. c. qꝫ ꝓpter. añ dicti. quã dicebãt aliqui locũ habere etiã in ꝓlaturis p quoꝝ ꝓlatorꝝ obitũ eccie nõ cõſentur viduate. uxta opinionẽ omniũ doctorꝝ ſcribentiũ in dicto. c. qꝫ ꝓpter. et in. c. ſic. de elec. li. vj. per Jo. an. ubi archi. tenet cum hoſti. qui ſolus eſt in contraria opinione. alle. c. licet. de elec. li. vj. qđ expſſe loquitur de electione inferiorum dignitatũ dñs archi. dicit illi dece. non eſſe reſponſum nec poſſe reſponderi per doctores antedictos. Cui tamen dece. optime rñdet pau. tenens cum

primis · et maiori pte in cle. ostõez · super
v. forma · de elec. ubi etiam recitat opi=
ones ommũ doctoꝝ scribentiũ in hoc pun=
cto. Pro hac opione primoꝝ fuit allega
ta ec̃ qdã nota Inno. m. c. in geneh. super
v. numero · de elec. et p eũdẽ in. c. ex pte
de decẽs. pb̃. sup ver. affectat · melius in. c.
ne p defectu · de elec. ubi dicit expẽsse illõ
tpus trimestre statutuz ad eligendõ ha=
bere locũ dũtaxat in cathedralibz et regu
laribz ecclesijs et nõ in mferioribz dignj=
tatibz siue bñficijs in quibz dicat hãre locũ
. c. nulla · de decẽs. plẽ. videlicet de tpe seme=
stri. et hoc apparet m pncipio dũ textus
dic. nulla mmisteria id ẽ dignitates vel of
ficia · et sequitur in textu · seu bñficia vel ec=
clesie tribuãtur tẽ. Sz caue qz totũ. c. illõ
loquitur in dignitatibz officijs seu bñficijs
collatiuis. secus vero in electiuis in quis
bus dicebat host. tam in dcõ. c. ne p defe
ctu q̃ in dicto. c. qz ppter. hãre locũ tpus
trimestre. Et hoc idẽ ipse no. in sũ. sua. c.
tine se. va. Q. et quis et de qua · quas opi
mones recitat archi. i. c. dliberacõe · de of.
del. li. vj. sup v. electõms · declmãs in sen=
tẽtiã in no. quã consuetudo gnalis amplecti
tur. et sic seruatur sm eũ. sicqz videtur re
cedere a sua opi. pma posita in dcõ. c. hẽ=
qõ tñ non facit h recte intelligatur. qz lz
decedatur q electores habeãt tps seme
stre ad eligendũ ad dignitates siue pla
turas inferiores. tñ cũ hoc stat q sm for=
mam. c. qz ppter. eligãt ubi michil de tpe
inscia qõ debeat fieri electõ disponitur. qz
antea quo ad cathedrales et regulares
ecclias. et in. c. pcedẽti erat dispositũ. que
licz sint eiusdẽ delicti. tñ ppter ordinẽ sequẽ
re ex quo licz arguere. ut in. c. si quis mu=
ste · de pcut. et de pb̃. mãdato. li. vj. appa=
ret. c. ne p defectu. p cessisse. c. qz ppter. q
. c. ambo p cesserũt. c. nulla. edituz in decre=
talibus p Alex. iij. qui diu p cessit Inno. c.
terciũ celebrãte decret. gnale. put no. Jo.
an. in. c. dilectus · de decẽs. pb̃. de quibus ta=
lijs decretis generalibz qñ ubi. et p quos
fuerũt celebrata vide Jo. an. in nouel. in
. c. nemo · de elec. sup glo. ij. li. vj. Ex qui=
bus ommibus sic sparsis fuit declusum p
omnes sm dictũ Inno. in dicto. c. qz ppter.
q in electõne olim platoꝝ hentiũ curam
cleri et populi illius loci habz locum. c. qz
ppter · quia sm eum pastores et spõsi sunt.
quia gregem hent et pfunt ecclijs. et pe=
ritũ obitum dicuntur ecclesie viduari. al
legat canoñ. sicut. xxj. di. hãc opionem
reputo euãgelicã ppter verbũ viduate.
positus in. c. qz ppter · quod simpliciter di
cit et disponit formã puidẽdi p viaz elec=
tõms ecclijs viduatis nõ expmẽdo has
vel illas g̃ nostrũ id nõ erit expmere. ij.
q. v. consuluisti. xix. di. si romanoꝝ · de cu=
lepro. qm̃ · de ma. et obe · solite · cũ si. Sz q̃d
si platus mferior epo vel abbate hz dũta
xat unã curã · videlicet ppli vel cleri · credo
rem idẽ. si sez pfit et est ibi p modũ capi=
tis. qz tũc pastor est. Sz pone q pfectus
siue archidyaconus hz curã aiarũ ppli si=
ue laicoꝝ cum administracõe tpalium · de ca=
nus vero curã cleri totius eccie et capitu
li cum pemnẽtijs · de quibz. s. in pxia cõ
clusione. et ambo dñt phia p electõz · de
ne seruari forma. c. quia ppter. in electõ=
ne utriusq̃ credere hic recurrẽdũ ad cõ
suetudinẽ illius eccie et etiam vicinarum
videlicet quis eoꝝ reputetur et habeatur
dñter p presidẽtem capite et pncipalioꝝ pla
to. in cuius electõe dicere suã dã formã
. c. q̃a ppter. nã eque pncipales esse non
pñt. q̃a hoc esset mõstruosũ et ctra sanctõs
nes canonicas disponẽtes de vno pasto
re et rectore cuiuslibz eccie. vij. q. i. m api
bus · de elec. duo · de off. or. qm̃ in pleris q.
de pb̃. cum nõ ignores. et ibi doctores.

¶ De rest. in int. et de sen. ex. ccclvij.

¶ Fuit dubitatuz utrũ in cã mixtimomali
reus excõicatus possit petere restõnẽ ad ap
pellandũ a diffinitiua sntia cõtra se lata q̃
transiuit in rem iudicatã. et videbatur ai
quibus q nõ. p no. in. c. significauerũt. de
excep. ubi no. per hoc. q excõicatus non
pt petere restõnẽ in integrũ ergo nec ad
appellandũ. quia hoc videt q̃dã reintegra cõ
et p no. in. c. i. de sepul. li. vj. ubi no. q excõ
municatus non pt agere de nullitate sen=
tẽtie q̃ etiã nulla propter cacõe suspicia nũq̃
trãsit in rẽ iudicatã. ut in. c. a. de sen. et re
iudi. multomius pt agẽ de iniustitia sen
tẽtie que in rem transiuit iudicatam.

Et licz ꝺ cedatur excõmũmicatõ q̃ possit impetrare reſcriptum ſup appellacõne ſua interpoſita ꝓſeq̃nda·tñ nõ ſup mterponenda utvidetur ſonare dictum·c·i·ꝺe ℞pt̃·li·vj. Preterea m hac reſtõe cõcedenda neceſſaria eſt aliqualis cauſe ꝺgmcõ que non ꝑt fieri ſme piculo cõmunoms que eſt cauſa ꝓhibicõms quare excõmumcatus ab agendo repellatur·ut·xj q·iij·cum excõmumcato·et·c·pia ꝺe excep·li·vj·g· Preterea ſi excõicato ꝺnegatur recõuentio·ut m·c·mtellexímus·ꝺe mdi·et legitur et notatur ꝺe excep·cũ mter·multo forti9 reſtituto·que magis videtur ſapere actõnem directã q̃ recõuencõz·qõ eſt verum m reſtõe m integrum pñcipaliter et directe mtentata p excõicatũ aduerſus ſnĩaz ſecus vero ſm oẽs ꝺnos·ſi mcidenter peteretur vel p modũ ꝑambuli ut m caſu nro m quo non requiritur plena ſed ſemplena et ſũmaria cognitio·que etiã poſſ fieri ex mdicis o ficio·ar·eox q̃ legũtur et notãtur ꝺe of·mdi·c·iij·et ꝺe teſti·vemens·ij· Preterea m hns que non habent ꝓpetuã cauſam ꝓhibitoms aliquo concello ommia videntur ꝺcedi ſme quibz id expediri non poteſt·imo oẽe id p qꝰ puenitur ad illud·ut m·l·oratio·ff·ꝺe ſpon·ꝺe of·vel· ꝑterea·et facit optime dictum·c·i·ꝺe ℞pti·vj·cũ ſi·et hoc maxime ꝓcedit ſm hoſti· m caſibus m quibz verſatur piculũ anime ut m matrimomalibus et beneficialibus cauſis m quibus ſm eum excõicatus poſſ ꝑtere reſtõz m integrũ etiaz pñcipaliter et aduerſus ſnĩaz q̃ ꝓbatum m mrimomali cauſa nõ trãſit m rem mdicatã·ut m·c·tenor·latoz·et conſanguci·ꝺe re·mdi·m qua cauſa multũ exuberat officiũ mdicis·ut m ·c·porro·ꝺe diuor·ꝑdicta no·p hoſti·m dicto·c·ſignificauerũt· Per quã notã fuit ꝺcaſũ p oẽs ꝺnos·q̃ nõ obſtãte exceptione excõis oppoſita ꝺta dictũ reſtõz petẽtem·ꝺeberet ipſum audire. maxime quia non fuit excõmumcatus pro alia cauſa· ſed pro iſta puta vigore executorie facte ſuper dicta ſentẽtia a qua petit ſe reſtitui ad appellandum·ſi vero fuiſſet excommumcatus ꝓ alia cauſa magis dubitaſſem·

¶ De ꝓcurat· ·cccclix·

¶ Fuit dubitatum vtrum ꝓcurator ad cauſam habens mandatũ a ꝺño ſubſtituens di ſciens ticiũ ab eo nõ exꝑſſe ſubſtitutum agere et ꝓſequi cãm tãq̃ ſuũ ſubſtitutum et poſtea ſubſtituendo eũ ad eandẽ cauſaz ulterius ꝓſequẽdã·videatur omia acta antea ꝑ ipm habita et actitata ratificaſſe Et videbatur aliquibz q̃ ſic·p·l·ſepe·ff·ꝺe re mdi·et·c·q̃mus·e·ti·cũ ſi·et p no·p Jnnoc·in·c·ex pte vtam·ꝺe ℞p·et in·c·in noſtra pñtia·ꝺe ꝓcur·que omia loquũtur m ratificacõe ꝺni pñcipalis tacita vel expreſſa·& ĩdẽ m ꝓcuratore q̃ loco ꝺñi ht̃ur·ꝺe ꝓcur·c·i·et ſi·li·vj· Quod dictũ omnes dicebãt ꝓcedere veritatẽ ꝺtinere m ꝓcuratore uris vi de licz q̃ eſt factus ꝺñs lis q̃ ſic ꝺns poſſ ratificare tacite et expreſſe geſta et acta ꝑ falſum ꝓcuratorẽ noie tñ ſuo·ita z hic ꝓcurator quia nec ꝺũ loco ꝺñi ſed verus ꝺñs lis ꝑ lis ꝺceſtacõz efficitur· hinc eſt q̃ ſme ſpãli mãdato ꝺñi ſubſtituere ꝑt·qõ alius cõſtitutus a ꝺño non poſſ·ut m dicto·c·i·li·vj· In hoc vero conſtituto a vero ꝺño habente ſpãle mandatum ſubſtituendi·direrunt ꝺñi poſſe ꝓcedere ꝑ eũ ſi fieri ratificacõz expreſſam ꝓptermandatum ſubſtituendi·et clauſulas alias gñales m ꝓcuratoribs pom cõſuetas· ſed tacitam nõ mſi poſt lit·cont·p eum·arregule iuris ratihabicõz·li·vj·omia enĩ q̃ ꝑ dictũ ꝓcuratorẽ fiũt exꝑſſe et in mãdato ſuo ꝺtinentur·a ꝺño facta cenſeantur non ſic m tacitis que nõ habz m mãdatis et ſic ſm oẽs ꝺnos ꝑdicta ratificacõ expreſſa cenſetur facta a ꝺño·ac ſi ipm ſubſtituiſſet·nam omms ꝑ ꝓcuratorem ſubſtitutus cenſetur a ꝺomino conſtitutus m xta notata in·c·is qui·et·c·h duo·ꝺe procuratoribus·li·vj·

¶ De ꝓcuratoribz ·cccclx·

¶ Propter p̃dictam ꝺcluſiõz ego poſtea formauerã aliud dubiũ videlicz· Si ticius aſſerẽs ſe ꝓcuratorẽ gaij·noie ipius et ipſo pñte tacente a quadã diffinitiua ſententia ꝺta ipm gaiũ lata appellet·et mdex ꝺferat·vtrũ valeat hmõi appellatio in tantum q̃ ꝑ eam ſuſpenſa ſit illius ſentẽtie execucõ·et breuiter propter notata ꝑ

Inno. c. i. c. ꝑnti. de ꝛep. et in dicto. c. ex parte ꝺecam. ſup in proxima concluſione alle. Fuit concluſū p oēs ꝺños dictam appellacōnem valuiſſe et ſuſpendiſſe executionē ſentēcie. Maxime quia Gaius p dictam cauſam appellacōis poſtea ipe met eſt proſecutus. et cauſaz alteri auditori ꝺmittū obtinuit. p que ſatis de ratihabicōne ꝺſtitit que retrotrahitur ꝛ mãdato ꝺparatur. de ſen. excō. cū quis. et de reiuḋ. ratihabicōnē. lí. vi. Michi tñ videbatur tutius q ad tollēdū oēm ꝺubiuz ne poſtea fieret ſup hoc diſputatio in cācellaria et ne poſſz impediri execuco poſt terciā ſniam. q dictus Gaius pncipalis expſſe dictū actū geſtū p titiū falſū procuratorē ſuū expſſe ratificet. qō et factū ē coraī me qui habuit cauſam.

De ꝺmiſſiombz ꝛ procuř. cccclxi.

Si cā ꝺmittatur inter. A. et. B. actores. et. C. reū ꝛ poſſeſſorē. in curia pntes. et ſeruatis ſeruandis citra cauſe tñ cōcluſionē. C. de curia recedat ꝛ certū procuratorem ad agendū ꝛ ḋefendēdū ꝛē. m dicta cauſa cōſtituat. et poſt ℔. D. ſupuenies pro ſuo intereſſe. petat procedi in cauſa ad ulteriora. et ad faciēdū fidē de ſuo intereſſe producit ſtatim oīa iura ſua. et fecit citari procuratorē dicti. C. ad dicēdū ꝺtra qui excipiendo ꝓpoſuit ſe nō habere mãdatū contra. D. ſed contra. a. et. b. ex hoc themate inſurgunt tria ḋubia. Primum utrū in vim ꝑme ꝺmiſſionis obtente per A. et. B. contra. C. poſſit procedi. cum. D. nouiter ſupuemēte contra. c. et ſi dicatur q ſic. utrū oēs termini de ſtilo palacij ſeruari ꝺſueti ſint ſeruandi vel reiterandi inter dictum. D. et. C. vel ſit admittēdus dūtaxat in ſtatu in quo cauſam inuenit. Terciū utrū procurator dicti. C. bene exceperit ita q ſit idem. C. de nouo citādus. ad hāc cām pendentē inter ipm. D. et. C. vel ſaltem id ſcz quomō talis. D. de nouo veniens ad cauſam vult ꝓcedere in ea ꝺtra ipm ꝛē. Ad ꝑmū dicebāt aliqui dñi et maior pars q attento q cā eſſz i curia ſemel ꝺmiſſa inter dcos ꝑmos tres ꝛ ſup vno reo dē bñficō q ꝺmiſſiones oīibus ſūt ꝺmuñes volētibz venire ad cām iuxta notata p Inno. in. c. ex ꝺqueſtōne. c. de reſti. ſpo. in vim ꝑme ꝺmiſſionis poſſe ꝓcedi etiā inter iſtū. D. ꝛ. C. ſupuemēte ꝑ ſuo intereſſe ꝑ q. dñs nicolaus allegat vnā notā Inno. pulcherrimā. i. c. vemēs. i. de ſpon. quā nota ego crederem verā. et poſſe intelligi in illo ſupuemēti ō nouo ad cām nō ꝺtra ꝑmū reū ꝛ poſſeſſorē. ſz cōtra actorē. vel p actoribz illis aſſiſtendo nō agēdo. cōtra quē intellectuz ſiue opinionē meā fuerunt allegate due decre. in ꝺtrariū. videlz vemēs. de teſti. et. c. cū ſup. de re iuḋi. facē cle. cōſtitucōnem. de elec. et notatur in decre. diſpendia. C. reus q̄. de ꝛep. lí. vi. quas decre. ego inducebam ꝑ me. et nō. in decre. P. et. G. et. c. cū olim. de offi. dele. et ꝑalle. C. reus q̄. q̄ loquitur in ꝑſonalibz nō realibz actōmbz. et loq̄tur in reo nō in actore. Et ideo fuit ꝺſultuz et cōcluſū p oēs tutius eſſe nouā ꝺmiſſionē cū poteſtate citāḋi dictuz. C. reum per dictū. D. obtinere. q dñi nō reputabant mãdatū ꝓcuratoris. C. ꝺtra. A. ꝛ B. ſufficiens ꝺtra. D. et hic ceſſat terciū ḋubiū. et etiā ſcōm. q tūc ſi expediretur cauſa inter. A. ꝛ B. D. poterit pro ſuo intereſſe a ſentētia diffinitiua ſi feratur pro. A. ꝛ B. appellare. et cauſam appellacōnis proſeq̄ ꝺtra. A. ꝛ B. iuxta. c. cū ſup. et ea q̄ ibi notātur p Inno. ſupius alle. Sed ſi ſic ꝺtingeret pulcherrimū ḋubiū reſtaret de mō et forma procedendi ſententiāḋi ꝺtra dictos. A. ꝛ B. ſi dcūs. D. probaret ad ſe bñficiū de quo agitur ptinere. ſz ſuppoſito q vim ꝑme ꝺmiſſionis ꝛ cū procuratore. C. vel p audiētiā contra eū poſſz ꝛ deberet procedi ad inſtantiā illius. quomodo et qualiter ſit procedendū. videlicz. utrum incipiēdus ſit proceſſus a capite. vel ille. D. ſit admittēdus in eo ſtatu in quo eā inuenit. In quo ḋñi erāt varij. Aliq̄ tenētes ꝑmū. Alij ſcōm. Primi vero aſſerētes de nouo inchoāḋū proceſſuz. mouebātur quia mutatis ꝑſonis ꝛē. ut in. c. cū in tua. et. c. vemēs. de teſti. nouis enī morbis ꝛē. de iure calum. ceterū. tum etiā forte ꝓpter obiectus dandos per dictum. C. reum et poſſeſſorem contra dictum. D. de nouo ſupuemente a quibz totaliter excludētur

si terminus ad ponendum z articulandu non daretur et ꝓpter hoc fuit declaratu et conclusum p omes q assignaretur utri q ꝑti terminus ꝑtens ad ponendu et articulandū ad dicendū contra articulos z dicendum contra ꝓducta et quāq istor dnor opinio sit equa tamen credo opinionem secundor magis iuridicam per iura antiqua z noua videlicz dictum .c. veniens .de testi. ut lite pendē. si hñ cōtra quos .in clem. cum ibi nōtis .p Innoc. in .c. ĝa .v. de iud. et in .c. dilecti .de excep.

¶ De officio delegati et de executoribus gratiarum. Rubrica. ccccl xij.

Factu circa quod multe difficultates palacij versantur esse potest i tribus dubijs. Primū est. si episcopus qui dmum ter deputatur in forma pauperū executor committat i genere officiali suo potestatem purificandi oēs gratias in quibz ē vel erit executor deputatus. Vtrum virtute istius cōmissionis sibi facte p episcopum officialis possit purificare grās nōdum factas tempore cōmissionis sibi facte per ipm epm licz postea fiant et episcopus deputē executor in eis. et istud dubium solum procedit in gratijs in forma pauperū factis. Secundum dubiū est si non potest purificare iste officialis gratias nōdum factas tempore cōmissionis suę. Vel alias processus necessarios pro ipsarum gratiarum execucōne facere. Vtrum saltem purificaē possit gratias prius factas. sup quibus nondū erāt littere confecte nec executores sup eis i cancellaria nominati per ipsum vicecancellarium deputati. et istud dubiū procedit tam in principali executore q̄ in eius dmissario generali quo ad omnes gratias. et speciali ter quo ad certas. et tam in executore gratie specialis q̄ in forma pauperū. Tertium dubium si nō potest executor vel eius commissarius facere processus sup gracijs eā iam factis sup quibus nondum dfecte fūt littere. nec executores per dnm vicecācellarū deputati utrum saltez possit sup eis in quibz iam littere confecte fūt sed nō sunt p ipsum executorem recepte.

¶ Circa primū dubiū licz aliqu hactenus voluerunt sustinere q̄ officialis episcopi cōmissarius per ipm generaliter deputatus ad purificandū gratias pauperū potest vigore huius cōmissionis purificare gratias postea etiam factas. ex eo quia cū ipi episcopi soli de consuetudine romane curie deputētur in talibz gratijs executores. hec potestas vero cū sit virtute dsuetudinis ūcta ordinarie potestati videtur sapere naturā eius cui iungitur. ꝓ hac ꝑte optime faciunt notata p Jo. mo. in .c. si dfirmacōem. de elec. li. vi. Joan. ibi in nouel. videtur innuere cōtrarium. qui meo iudicio loquitur in ordiario. qui potest cōmittere aliqua negocia futura expedienda iure ꝓprio. secus si alieno. ut in casu nro. De plano cōtrariū est tenendū z declarandū. nā tales executores ut executores delegati sunt. et delegata iurisdictōne in faciēdis ꝓcessibz utūtur nō ordinaria. de offi. dele. cum plures. et .c. si sup. et .c. is cui. li. vi. et .c. iudices. in clem. ergo anteq̄ sint dati nullā habē penitus potestatē. et p dseqns nō possunt alteri cōmittere. i. q. viij. dabertum. et de iurē pro. q aūt. et ita tenet expsse Jo. mo. de of. or. rōna. li. vi. et idē silr guil. in quo cū q̄ delegato gnaliter loqns in spe. ti. del. ℣. excipi ꝑt. v. q̄d si dmittēs. et idē patet de hereti. c. fi. in glo. inquisitoribz. in cle. ꝓ hac ꝑte faciūt optīe no. p dnm Jo. mo. in .c. si dfirmacōnē. de elec. li. vi lz Joan. in nouel. velit innuere contrariuz q̄ iudicō meo loqtur in ordiario dmittere aliq negocia futura expediēda in re ꝓpria. secus si i aliena. ut i casu nro. g. racōi i oppositū allegata nullo mō ē vera. nec sp epi dāt executores in forma pauperū. et si nō darētur nō recipent ptātē suā ab illa dsuetudine cū sit usus nullū ius nullā ptātē penitus tribuēs ꝛ ex sola volūtate supiorū dependēs cuius intētionis ē forma huare. et eā in nullo excedē ꝑt. de ꝓbē. c. fi. et .c. cui nō. e. ti. li. vi. de rep. cū dilecta. et de testi. spo. pisanis. et hoc apparet ex forma lrarū aplicarū. in q̄bz dr tibi p aplica septa mādamus z cē. anteq̄ igitur mādatū scribatur nulla hz iurisdictōnē. fac. l. i. C. de māpn. ꝛ eā recipiēs ex principis cōmissione ꝓsentata iudici.

Circa secūdū dubiū multe sūt opiniões. q̄ post q̄z per ꝑpam supplicatio est signata statim ꝓt sibi executorē eligere ꝛ eo ipso executor sic electus. etiā lr̄is nondū cōfectis immo nōdū i cācellaria noiatus vel datus. potest libere procedere ad gratie execucōnē. et isti se fundāt in hoc. Dicunt enī q̄ ꝑpa signātō supplicacōz ptis simul fac gr̄iam. et sup ea dat parti executores. lz nō namiatos ꝛ certos Jo. an. in glo. sua ordinaria hāc ptē tenet in dicto. c. tibi q̄. sup v̄. certo. fac de ꝓuil. tibi. C. et q̄d ipm. li. vi. et qō ibi no. glo. Cū ergo executor ex signatura pncipis firmetur ideo fundamētaliter potestatez suā habet cū eius exercitio a tempe date signate supplicationis. de Rep. eam te. et. c. si eo tempe. e. ti. li. vi. cū multis si. Et hoc ut viđr istis m cōuincibiliter probāt lr̄e que postea sup gratijs ofciūtur ꝛ in eis dispositā ꝛ ordinata sicut est datio executoz. et ut viđr eis sic probāt efficaciter q̄ ista ꝓbacō p aliquā ꝓbacōnē extrariā per mi nō potest. de ꝓbac. literis. in cle. cū ibi no. in g̃. o. v. et per pau. Et isti pro se allegāt textuz pro determiacōne. de Rept. pastoralis. C. si. eq̄. parātes dacōnē executoz incertoz omnis hominū sup rebz incertis ꝛ ordinā incertas psonas. et declaracōnē seu specificacōnē reruz et psonarū incertarū declaracōni seu specificacōni incertoz executoz. isti etiā ꝓ se allegāt glo. de et. dicentiū q̄ ps gratie ē executoris datio. de offi. dele. si sup gr̄ia. li. vi. que potest fieri sine literis ꝛ semp lr̄as ꝓuenit. viđr textus. ō sepul. ducū. in fi. in cle. et notatur p Inno. de Rep. ostitutus. et p archiđ. in ꝓhemio. vi. libri. sed cōtraria opinio videtur esse clara de mēte iuriū et pro ea declarāda est sciendū q̄ ptes in datione executoz nichil operātur. nā ꝑpa ad cuius vel sui cancellarij officiuz ptinet dare executores certos ꝛ noiatos dat. et nullo mō dāt ptes. sed ille a cuius ptāte ipsoz executoz ptās ꝛ officiū dependet et ex hoc sequitur q̄ ptes in nomiatione vel electōne nil oino operātur. quo ad dandū executoribz ptātē vel usum seu exercitiū ptātis. ℔ satis clare probat textus. de Rep. tibi qui. li. vi. per quā dcre. Jo. an. in sua glo. ordi. ibi sup v̄. certo. tenet istā partem. facit de ꝓuil. c. i. C. et in idipsū. li. vi. et qō ibi no. non ergo certus ꝛ noiat9 executor recipit potestatē vel usū vel exercitiū potestatis a noiatione vel electōne ptis. ℔ ex dcessione pncipis quā fac ꝓ se vel suū ministrū. ad hoc officiū deputatū. de crimi. fal. q̄ grauū. sili mō fac. de cōcess. ptē. c. i. C. ex ptē. v̄. qz cū illi. li. vi. et de ꝓben. c. i. in cle. ibi. quā q̄. ꝓ qua ptes etiam facit quia iudex delegatus hmōi ē executor. de offi. dele. c. iudices. in clem. Si mcertus sit datus nō habebat potestatem etiam si ex electōne partis reducatur ad certitudinē. mō ꝓmo ad speciē sit descensum ex pncipis specificacōne. videtur casus hm verū intellectū dcre. de Rep. ad hoc sumus. ꝓ quā solū h nō essent alie hoc ps tenēda ē. alias sequētur q̄ executorē electum p partem dommus vicecācellarius inuitus dare teneretur qō est absurdum. cum inferior non possit legē imponere suo superiori. xxi. di. inferior. de maio. et obcum inferior. et de elec. ne romam. in cle. Et si respiciātur textus titulorz. de Rept. de ꝓben. et de dcess. ꝓben. et alij de ꝓcessibz. et alijs gestis executoz loquentes. clare innuūt literas potestatis eoz ꝓ ꝓtus esse factas ut apparere potest cuilibz intuenti et magis declarabitur in sequenti dubio. facit etiaz ꝓ hac ptē. e. cū alijs q̄bz. de Rept. li. vi. ubi ex earū scilz literarū viribz, recipiunt potestatē. allegacōnibz in oppositū nō obstātibz. non obstat qō ꝓmo alle. scz q̄ executores qui cū gr̄ia simul dātur recipiūt potestatez suā fundamētaliter ex signatura supplicacōnis. fatemur. sed quia gr̄ia facta ꝓ precipuē ante dfectas lr̄as ē quedā res informis siue imperfecta. q̄ postea in dfectōne lr̄arū formaliter politur. et ad suū esse pfectū p adiectōnez clausularū necessariarū ꝛ dationē certoz executoz reducitur. et ideo executores in ea deputati añ nō videtur posse exeq̄ q̄ ipa sit ad suū esse pfectuz, reducta ꝛ in forma debita ēd acta ꝛ ipi executores p illū q̄ potuit sūt specificati ꝛ noiati. in de dicūt doct. q̄ i bñficialibz lr̄e hōntur loco tituli. ut, no. ꝓpos. de Rep. c. ostitutus. ad finē. et Jo. an.

de hoc no. de litis ꝯtest. c. vno. li. vi. igitur anteqū sint ꝯfecte littere non videtur ps habere titulū causatū in suo esse pfecto. p illud qđ p̄missi. et p ꝯsequēs nec executor usum siue potestatis. cū accessoriū nō p̄cedat suū p̄ncipale sed ip̄m sequatur de reg. accessoriū. li. vi. ad. c. līris. de pbac. in clem. Rñdetur q̄ ista pbatio scz q̄ executores qui p̄cessus fecerūt soluz ꝛ dūtaxat nominatim et in specie in cācellaria dati ꝛ cōcessi fuerūt post factos processus ē probacō ptē relevās et in nullo p̄mens dispositionez probatā p līras. Ista enī sūt cōpatibilia. isti iudices fuerūt a tempore date literarū ꝯcessi. quia sub generalitate supplicacōis cōp̄hensi. sicut probant littere. vna cū ip̄a supplicacōne ex qua extrahūtur et de longo tēpe post fuerūt nominati ꝛ specificati in cōfectōne ip̄arū līrarū sicut hz ptis probatio q̄ p cōseqūns infert q̄ eo tempe qđ fluxit medium inter datā supplicacōis in qua nō specificabātur. et specificacōnē seu ꝯcessionē ꝛ renouacōnez in cancellaria factā. michil facere p̄mitus potuerunt. p. superius allegata. c. pastoralis. q̄. fi. non obstat. quia specificacō iudicum nō pertinet ad partem sed bene pertinet ad partem specificare res sup quibz et personas contra quas agere vult. nec alia allegata obstāt. quia licz datio executor in genere p̄cedat līras. descensus tñ de genere ad speciē ꝛ nominatio iudicuz que debz p̄cedere quēcūq̄ actum p ipsuz gerendū cum actus sint individuor nō generum fit in confectōne līrarū quaruz formā habet sequi necessario. anteqū ergo illa scz forma detur et imprimatur ꝛ p ip̄am videatur quomodo illam sequi et seruare poterit. immo erraret q̄ hꝰ dicēt.

¶ Circa tertium dubium ubi iacet lepus magis mstandum est in quo multi tenēt in dubio q̄ executor quocūq̄ ante recepti onē līrarū habet potestatē plenariā exeqn di ac ip̄ius potestatis exercitiū. et mouētur ex hoc qua p̄mceps cū dat executorem certū ꝛ nominatū. statiz transfert in eū iurisdictōnē ꝛ potestatē exeqn̄di ac ip̄i? iurisdictōnis ꝛ potestatis exercitiū. cū in istis tempus date sit considerāduz ut in iuribus supra in alijs dubijs allegatis. et maxime procedit hoc in executore p̄ncipis qui ipos imunes ꝛ ignorātes dare potest. ut. ix. q. iij. p. p̄ncipalem. et ibi no. maxime i glo. fi. sicut ꝛ potest ab imito et ignorāte imisdictōnē reuocare. ff. de iud. l. iudiciū. et de ꝯcess. ꝑben. quia cū dis. C. ex pte. li. vi. Et si dicat̄ p aliqs q̄ hmōi ptātis nō hz exercitiū. nō vidz istud valere q̄a cū ꝯstet q̄ hz ptātē re ip̄a ꝛ nō ꝯstet aliq̄ iure determinatum exercitium huius ptātis esse ligatū. dicēduz est ip̄m exercitium inhērere potestati. et concurrere cum ipsa. ut satis clare probāt. alle. de re. q̄ cū dis. et. e. ti. et li. c. si soli. et. c. cū ei quē. e. ti. in clem. Alij ꝛ maior pars tenet oppositum dicētes q̄ nullus executor habz potestatem quoquo mō p̄cedendi ad executionē gre. in qua deputatus est executor anteqū recepit līras sue potestatis saltem quo ad deducendū eoz potestatem. ad actum per suas literas certam formaz cōtinētes. ad cuius forme obseruātiā ipe executor astrīgitur mero iure. de Rep. cū dilecta. de resti. spo. pisanis. et de p̄bē. cui de nō. li. vi. ergo simul cū literis p quas mandatur seu datur potestas ip̄am potestatē ꝛ eius exercitiū recipiūt ip̄i executores. p. l. qui absenti. ff. de acqui. poss. facit ad hoc qđ no. iij. q. v. quisquis. ibi. postq̄ ip̄m literas recepisse ꝯstiterit. sic in fi. glo. de cleri. ex. mi. aplice. in glo. mag na. et. ij. q. v. c. v. et maxie. q̄ p̄ceps postq̄ artat executorem ad formē obseruantiaz in līris ipsis ꝯtente. de qua executor nō p̄t habere plenam noticiā alias q̄ p ip̄arū literarū inspectōnem. ut p̄batur. de Rep. si quādo. et. c. cū ad eo. de fide instru. ꝯtingit. ꝛ clarius. de p̄uil. porro. Dē mēte ipi? principis comecturari videtur q̄ ea potestate tūc demū utatur. cū recipit literas per quas de intencōne ip̄ius valet plenē informari cum verbis standuz sit. etiam si verba hoc nō haberent. de Rep. causam que. de v. sig. intelligētia. i. q. i. marchion. xxiij. di. c. relatū. et in cle. romam. de iudiciis. pro hac pte facit. nā quicquid sit de iure ciuili. Canonice ut plurimū tenēt q̄ iurisdictō seu ptās delegata nō acq̄rit̄ nisi scienti ꝛ consentienti. ut videtur textus.

·xxiij·q·ul·sepe·et ibi no·et idem·no·archi di·de offi·dele·iudex·li·vi·et facit ad ℔ qua sub clausula impetrate includitur voluntas ut ē expssum·de offi·dele·prudētiā·
·Q·adicimus·et si nō vult nō trāsfertur in eū iurisdictō·et per sequēs non possit cū iudex nō sit·de Rep·sc̄s statutus·nec hmi istā opinionē obstat q̄ opponitur huic rationi. videlicz q̄ officiū iudicādi ē munus necessitatis·ff·de mu·et ho·l·mimmuz·Q·nā·hoc fateor nō quidē in necessitate qō mero iure multo vel ignoranti queratur ℔ quia ad hoc munus ꝓsequendū quis compelli multus potest·de offi·dele·pastoralis·i·Renso·et istius opinionis videtur esse clare Inno·de concess·pben·c·quia cūctis·
·Q·ex pte·li·vi·et Io·an·et alij moderni post ipm sicut de beneficio est expssum·de pbē·si tibi absenti·li·vi·et fac·e·li·de Rep·gratia·Consentire aūt nō potest ut potestatē executoris acquitat et eius exercitiū q̄ ipsam potestatez ignorat rei ius formā·de pben·c·si de beneficio·q̄ vere·cū ibi notatis bene facit ad hāc partē·et videtur expssum·in·l·si p errorē·ff·de int·omi·iudi·et in his que no·de offi·dele·
·D·et
·G·Quod dicēdū maiori pti consilij visū fuit·q̄ executor quicūq̄ nō pt exequi illō qō sibi ad exeqndū mādatur msi p̄mo receperit literas sue potestatis p ultimo allegata·Et licz aliqui mgri voluerūt facē distinctionē inter executorē q̄ sme aliq̄ cogmconē potest ꝓcedere ad execucōes eox que sibi miūgūtur et illū qui hz ꝓmittere causē cgmconez p vocacōnem partis vel ex officō satis vidz de mente iuriū et doctox autēticox iuris canonici r ciuilis. q̄ sic tenet Guil·de Cuñ·in·l·obseuare·ff·de offi·p cōsūl· videlz q̄ nullus executor possit ꝓcedē ad execucōnem nō receptis p̄us lris sue potestatis· Et quicqd hactenus obstatū fuerit ita vidz michi declarari debere·et ita declarauerūt dñi de mandato dñi·Greg·pape·xi·et non ꝓcedendo p modū raconū ℔ inductōnuz tm causa breuitatis tm videtur michi q̄ hāc ptē satis clare pbēt iura infra scpta·et p̄mo pbat hoc vere·mādatū·de Rep·et dē·sequēs·et vere·p lras·de pben·in cle·que eodē modo faciūt·Nam ille terminus directū supponit ꝓ termio inquātum sit de ꝓterito r denotat actū pfectū ℔ ē q̄ acceptū ℔ is ad quē dirigebatur scz h executio alias nō esset directū ℔ esset i dirigendo et utitur istis verbis siue terminis Io·mo·in clem·statutū·de Rep·sup verbo canonicis·i qōne· Itē quero·et v·et notādū·ibi enī ponit intellectū·c·sup eo·de appellatione·est clausa in hac materia·et·c·qm abbas·et·c·si tibi absenti·li·vi·vide etiā ꝓ materia sup rubrica·de Rep·ibi·et die pnta cōnē cū effectu ē·et ibi si utrūq̄ r ē efficacius fac·c·abbatē·e·ti·ibi·q̄ mādatū apostolicū iā susceptū·quasi extunc possit ꝓcedē ad promissionem nō ante·ad idem efficaciter fac·de app·sup eo·ubi tenēres hāc ptē reputāt textuz·nec ꝓcedit solutio opmātiū aliter r dicētium q̄ illa vere·probet bene·q̄ ubi ꝓfigitur iudici tēpus infra qō causam debeat finire tpus incipit currē a recepcōne lrarū·q̄ an non sit negligens si nō ꝓcedit·sed nō ꝓbat q̄ si ante velit procedē nō possit. posset dici q̄ hoc soluco nō procedit ideo·q̄ postq̄ iudex delegatus datus cū certi temporis adiectōne ante recepcōnē lrarū processit multū in causa·an valeat processus aut non·si nō valet habeo ꝓpositū·si valz ergo in potestate iudicis taliter dati erit prncipis intencōnem frustrare ꝓcedendo multū in causa antēq̄ literas recipiat·ut scilicz illud tēpus ꝓcedēs recepcōem habeat de lucro quod nō est dicendū·sit ergo vis illius litere q̄ tēpus incipit currere a recepcōne lrarū·q̄ ante iudex datus non potest ꝓcedere ꝓ·c· quia diuersitatem·de ꝓcess·pben·cū suis similibz· Itē si alia opmio esset vera ego nō video q̄re iste textus nō determinasset tpus debere currere illo casu postq̄ iudex incepisset ꝓcedere si hoc posset ante recepcōnē lrarū· Similr facit·c·ut debitus·cū suo vero intellectu ibi enī pz q̄ impetrans ꝑmū Rep̄tuz qō nondū ē ꝑsentatū nō potest excipere de ipso contra secundū quod ē ꝑsentatū donec ipsum ꝑmum ꝑsentetur· quia virtute primi iudex per ipsum datus procedere nō pt nec pars ꝑta quā ē impetratuz

maneat impedita·ꝫ sp habeat iudicē coram quo possit suā psequi iusticiam·ideo añ receptōnē pmi de ipo ac eius pcita te excipi nō pt otra scōm nō ut videatur iudex p ipm datus effectualr iudex ut p ipm possit pcedere·de cleř·nō reh·c·relatum·cū ſi·ad idē fac de plē·cū teneamur·in pñ·ibi ſi mandatū nostrū pro alicuius pmissione receperis·et ō ꝛp·ſuſceptū·in pñ·li·vi·et·e·ti·et li·c·ſi p te·et efficacius facit·e·ti·c·duobus·Q·ſi vero·ubi patz q qñ duo quorū gratie eodē tpe per oīa ſūt pares seu equales concurrūt m data ille pfertur q̄ pmo pſentat suas lras executori habēt ptātem pmidēdi et ita fuit determiatū me pñte in rota·indubitatuz est aūt q executor nondū pſentatis sibi literis·non posset facē pcessus·p ea que ibi no·Jo·an·in nouel·m glo·magna·v·hoc adde·Ad idez·e·li·de plē·e·ñ·ij·ꝛñ·et·c·ſi p clericis·i pñ·et·c·ſi clicus·ibi·et eoꝫ mō·ō offi·dele·qñ abbas·de resti·spoaudita·Preterea satis efficaciter facit q bñ respicit ordinē litere·e·li·de ɔcess·plē·q̄a cūctis·ubi alle·textus·q ad ꝛut per ptātē datā executori de pmidēdo auferatur ordinario prouidēdi potestas·est pmittenda lrarū recepcōr executoris volūtas·et notificatio earū facta capl'o·et infertur q ad hoc ē necesse q executor notificet rē·ostēdēdo eis lras alias nō tenētur sibi credere·de offi·dele·cum in iure·de quo p archidi·in·c·ſi pluribz·de plēn·sup vbo·nota·li·vi·q fit in pcessibz q̄ fiunt p executores r quelibet de cet practica·et si otrariū dicētur oīm die executores mētirētur i pcessibz in q̄bz sp ponūtur clausula·Noueritis nos lras aplicas cū ea qua decuit reuerēcia recepisse·et breuiter q̄ntuz michi apparet oīes textus de hac materia loquētes hāc ptē fortificāt r nullū textū repi q efficaciter opponituz innueret·Hoc etiā tenēt oīes notables canoniste pmo ꝫ etiaz vidr esse de mēte Jo·xc vij·dinobilissimus·et facit quod ipe idem no·ñ·q·ul·c·qui suis·xxiij·q·ul·e·sepe in glo·ergo·idē esse vidr clare de mente Innoc·nā·liez in·c·ex ɔquestōne·ō resti·spo·opiniones recitat nō eligēdo·tñ in·c·cū olim·de puil·ad finem clare innuit istam ptē Jo·querēs enī·vtrum delegacō possit pbari p testes vel alias q̄ p lras·seu ꝛp·tum possit delegatus pbare sue delegacōnis potestatē dicit q nō·et ꝫ anteqū fuerit pſentatū ꝛp·tū r p ipm receptum·per·c·sanctimus·xx v·q·ij·sed si post receptōnē pdatur potest pbari p testes allegat cōmuniter·quare hoc esse mihi q iudex delegatus añ receptōnē lrarū sue potestatis nō potest uti iurisdictione sibi dēmādata·et p ɔsequēs nō potest recipere pbacōnē q iudex est·q iam exerceret iurisdictōnē quod ē impossibile·ad idē bñ facit qō ipe idē notat·de ɔcess·plen·quia cūctis·Q·ex pte·ubi tenet q consensus pncipis cōmittētis r executoris dati debet concurrere anteqū queratur potestas·qō nō videtur posse esse anteqū lras recipiat sue potestatis·cū ante consensū debeat esse certus de sua potestate qō nō est anteqū recipiat literas sue potestatis·p palle·c·ſi de bñficō·cū ibi notatis p archi·de plē·li·vi·Item eandē opinionē clare tenet hosti·sed otrariū videtur innuere Inno·et cōtrarium tenet ibi Jo·de lig̃·dns meus·et tūc ut credo cardinalis bellisortis postea papa gregorius·xi·dicēs pſertim in gratiosis oēs tenere hāc ptem cōtrariam quā credo verioꝛē·et ibi vide q scripſi pō eum·pro solucōe ad·c·ſup eo·et ad·c·ut debitus·de appel·m palle·c·ex ɔquestōe·et Jo·an·ipm recitat nō reprobādo eundem·tenet clare Guilhel·in ſpe·in ti·de ɔpeten·iudici ad·Q·pnl·ante ſi·quē Jo·an·nedū nō reprobat immo allegat ɔcordās tias eiusdē opinionis·pro eo etiā bñ facit qō ipse Jo·an·no·de plēn·ſi cui·in·ij·ꝛñ·in nouel·li·vi·ubi innuit q nedū ante pſentacōnem literarū·immo post r anteqū ſit processum ad aliquid ex actibz requisitis ad ꝓpetuandā iurisdictōnem·res in literis forme pauperuz censetur integra·ut expiret p obitū ɔcedētis·qō nō posset esse si añ pntacōnē lrarū executori possz pcessuz facē·cū ꝫ ad ꝓpetuacōez sufficēt·Et clarissime tenet hāc opionē ipe Jo·an·ō of·dele·qñ abbas·sup pma·glo eāde opinionē tenz areh·de pcu·is q̄·li·vi·et i·c·ſi

pro pluribz sup wer· nō erit· de p̄ben· li· vi·
Pro hac opinione facit optīe textus cū
sua glo· in cle· p̄ma· de p̄cu· sup verbo· rece
ptis· ubi glo· remittit ad no· de cle· ex· mi·
c· pnl· cū sua glo· dcor· Pau· et Guil· quē
sc̄z Guil· ō mō te lau· vide i cle· ostituco̱z·
de elec· et collectarius etiā clare loquens
in executore gr̄arū qui fuit oīm̄z ultim⁹
et practicus curie romane dic̄ q̄ de rigo
re iuris hec opinio est tenēda· alle· de re·
ex dquestione· de resti· spo· et audiui etiā
licz nō habeā dicta sua· q̄ frede· de sems
in executore disputauit istā questōnē et
termiauit pro ista pte nō reperi hāc dis̄
putacōnez sed m dsilis suis dsilio· xxv·
ipam tenet et Jo· de lig̃· idē in reportatis
suis· de offi· dele· quomā· et plenius m p̄
alle· decre· ex dquestōne· de resti· spo· vñ
non videtur iudicō meo a tam autētico q̄
viroz opinione q̄ nullus glosatoz re̱z
probauit recedendū maxie q̄ racōne et
iuriū mēte fulcitur· Nec obstat qđ allega
tur in oppositū videlz q̄ mistis Rēptis ec̄
būficialibz dsidētur tēpus date· et ex ip̄i
us tēpore hz executor suā potestatē cuius
exercitiū cū non reperiatur iure ligatum
videtur debere concurrere cū eadē· Re̱s
pondeo dico q̄ in Rēptis diūsa tpa dsi̱
deranda sūt· Si enī q̄ratur ō ipoz Rēptoz
efficacia q̄ ad hoc ut possint vel non possint
impugnari ꝓpter aliqđ tacitū vel exp̄ssuz
facor q̄ attēditur tēpus date ut p hac
pte allegatum est· Sed si queratur de du
cendo potestatē datā p literam in exerci̱
tium· et de ip̄ius potestatis ꝓpetuacōne q̄
ad ip̄ius iudicis psonā attēditur temp⁹
recepcōms literarū p una allegata· pro
hac pte rbñ mrlecta p Jo· mo· sup̄ in lo
cis p me allegatis· videlicz sup̄· m· c· sta·
tutū· de Rēptis· Et ideo p̄missa sic con̄coṟ
dor mihi q̄ scribens nō allegauit ad ma
teriam· nō· in· c· eam te· de Rēp· et m· c· dile·
ctus· de p̄ben· ij· per Ber· Host· et Petruz
de samson· et nō p Inno· m· c· cū in iure· de
offi· dele· que allegāt etiā per Archi di·
in· c· si capitulo· de concess· p̄ben· sup verbo
facta· li· vi· et p eundē pro dtraria parte·
sed potius facit pro· de p̄ben· m· c· licz· sup
verbo· apud· e· li· Et optime per Jo· an· in
reg· iuré· eum qui certus est· immo ibi dic̄
exp̄sse absurdū esse tenere dtrariū videlz
valere p cessum iudicis vel executoris si̱
ne liris· Ex quibz nedū recipit exercitiuz
iurisdictōms· sed etiā oīmodā suā po̱
testatē· ut in sc̄da questione est deductū·
et ita de plano notat Guil· de monte· lau·
de Rēpt· literas· in clem·

¶ De consuetudine· ccccl xiij·

¶ Queritur quanti temporis spacio iṉ
troduci possit in ecc̄ia cōsuetudo op cō̱
p̄bendarū canonicalium· et videbatur ali̱
quibz q̄ spacio· x· ānoz quasi cōsuetudo
non contra ius sit nec sit racionabilis p nōta
·xij· di· dsuetudo· et hanc opinionem sc̄q̄
tur· Jo· an· in· c· fi· de cōsue· li· vi· fundans
se q̄ si ille textus voluisset requirī dsuetudi
nem p̄scriptā expressisset· sicut facit in· c·
non est· ibi dū tamē alias sit p̄scripta· e·
ti· et li· et nō facit hanc exp̄ssionē sed sim
pliciter consuetudinez esse ꝓpositam videm
videtur tenere Jo· an· licz narratiue loq̄
tur· de consue· c· cū tāto in quōto membro
sūme· aliquibz videtur q̄ immo requirit̄
p̄scp̄tio· xl· annoz spacio qua p̄benda
canonicalis est titulus beneficialis· h cō̱
tra ius est q̄ alicui de facto suo queratē
titulus in beneficio ita ut beneficiū suum
dici possit· de instī· ex freq̄ntibus· et· c· fi·
de reg· iuré· li· vi· ergo ista consuetudo est
contra rigorē iuris sc̄pti quo casu omnes
concordāt q̄ requiritur p̄scriptio· xl· aṉ
noz· in hac questiōe vidz p babiliter de̱
bere dsiderari status ecc̄ie· de qua queri̱
tur utrū habeat hāc cōsuetudinē· nam et
alique sūt ecc̄ie in quibz nō est numerus
canonicatuum nec distinctio p̄bendaruz·
de prebē· dilecto· et ī istis nō potest iṉtro̱
duci consuetudo· quia nō est reperiri q̄ in
talibz ecclesijs p̄bende alique vacēt· eṟ
go prebēda non vacans optari nō potest
ut requirit illa dicere· cū in tua· alique sūt
ecclesie in quibz bene est numerus canoni̱
catuū· sed nullus numerus nec distinctō
p̄bendarū· ut patet de cōcess· p̄ben· c· fi· ¶ si
autē· li· vi· et in istis ecc̄ijs non potest iṉ
troduci dsuetudo hec pari racōne maxie

quia in talibz eccĩs p administratorem capituli bona diuidũtur inter canonicos et illi quãto sũt pauciores tanto recipiũt maiores porciones. et quãto plures sunt tãto miores recipiũt portiones. ut in dc̃o .c. fi. ¶. si autẽ. Alique sũt eccie in quibz ẽ numerus certus canonicatuũ et p correspondẽtiã ad numerũ canonicatuũ ẽ etiã numerus sed nõ distinctio p̃bẽdarũ. imo oĩa bona sũt quo ad dñm et ãmi strationẽ capituli in cõmune. in et sup quibz bonis quasi in quodaz cõfuso absq; aliqua actuali distinctõe instit̃utus ẽ numerus p̃bendarũ correspondẽs numero canonicatuum. et iste prebende p̃prietarii vocabulo vocãtur porciones p̃uilegiate sm Inno. de p̃ben. dilectus. j. et in istis eccĩs sũt obseruãtie diuerse. nã in aliquibz sicut caplm hz oĩum bonoz dñium. ita p officiales suos oĩa bona administrat. et de fructibz recollectis tot facit equales portiones quot sũt canonici et cuilibz tradit ptem suã. et sic seruatur i eccia Andegauen. In hmõi eccĩs hec cõsuetudo smili mõ nõ possit induci ꝙa cum inter p̃bẽdas nõ sũt distincti tituli bñficiales nulla fit actualis distinctio quia inter porciones q̃ sũt i bonis administratis nulla sit electio nec dicat illa diuisio fructuum msi illis fructibz extãtibz et nõ ẽ reperire vnã esse meliorem alia. In aliq̃bz vero eccĩs in q̃bus ẽ certus numerus canonicatuũ et in q̃bz in et sup bonis capituli absq; alia actuali distinctõne instit̃utus ẽ numerus p̃bendarũ correspondẽs numero canonicatuũ caplm ad qõ spectat minimũ bonoz nõ administrat p officiales suos. sed diuidit bona capituli in tot p̃bẽdas. q̃t sũt canonici et cuilibz ipm capitulũ assignat prebendã suã. et sũt hec assignacões ad tps sm qõ capitulo placz. et tempore elapso oĩes reducũtur in cmune et fit noua bonoz diuisio. Istis autẽ p̃bẽdis sic diuisis qz nõ ẽ possibile ꝙ ita sint diuise eq̃liter quin inter eas possit reperi electõ. In aliquibz eccĩs eligũt antiqui canonici p ordinẽ eoz. in aliquibz p sortẽ. put habz se diuersa eccĩarũ consuetudo. ut nõt Io. an. in nouel. in p̃alle. c. cũ in tua. in glo. nõ vacãtes. et nõt ꝙ hmõi consuetudo assignacõis bonoz p̃bendas seruatur in eccĩs sancti petri et sancti martini. et in istis bñ p̃t hãre locũ consuetudo optionis p̃bẽdarũ qz antiq̃ore mortuo seqñs p̃t optare p̃bẽdã q̃ sibi fuerit assignata. et sic cœpit usq; ad ultimũ. et in istis eccĩs ẽ verus dicit eã posse introduci. x. ãnoz spacio. nã in istis eccĩs canonicus nullo modo mutat nec mutare possit cũ inter p̃bẽdas put sũt tituli bñficiales nõ fit actualis distinctõ si dũ taxat put p̃bẽda i mera tpalitate consistit eã mutare michil ẽ iuri contrariũ et tangit in se equitatẽ magnã p illa q̃ notat Inno c. de ma. et obe. statuimus. et i isto casu cõcludũt et locũ hñt racões dictoz. hãc ptẽ tenẽtiũ ponit i. c. cũ i tua. et clare apparẽ p̃t eas bñ intuẽti. In aliquibz aũt eccĩs ẽ certus numerus canonicatuũ et etiã certus numerus p̃bẽdarũ. Que quidẽ p̃bẽde sũt inter se actualiter et realiter distincte. ita ꝙ quelibz ẽ vnũ bñficiũ eccĩastici cũ actualiter et realiter ab alio distinctũ hñs totã suã et fundacõem suã actualiter et realiter distinctam a totis et fundacõne alterius. et in quibz quelibz p̃benda ẽ dña sue totis. et si non sit numerus canonicatuũ. est tñ numuerus et modo p̃misso realis distinctõ p̃bendarũ ut colligitur et nõ. de cõsti. cũ. M. et de istis loq̃tur. de p̃bac. ex lris. hmõi status sũt q̃si oĩes ecclesie normãdie anglie et bratislauien. de qua querimus. et in hñs eccĩs indubitater credo ꝙ non potest introduci hec consuetudo minori spacio q̃. xl. ãis immo dicere aliud reputo magnã simplicitatez. Ad p̃bacõnẽ aũt conclusionis p̃mitto vnũ in quo doctores concordãt ꝙ canonicatus et p̃bẽda q̃ p eo est instituta tantã hz cõnectionẽ et correspondẽtiaz inter se ꝙ eo ipo ꝙ aliquis assequitur vnã p̃bendã canonicalẽ p consequens assequitur illũ canonicatũ p quo p̃bẽda fuerat instituta q̃a ad positionem vnus annexus ponitur reliquus de cõsti. c. trãslato. cũ concor. ibi alle. et de reiud. accessoriũ. li. vi. Canonicatus aũt et p̃benda canonicalis immediate sũt annexi et correspondẽtiã habent vna ad alterũ. ut. i. q. iij. in suma. et ibi nõ. et. c. si quis dator. et. c. si quis episcopus. et. c. si quis obiecerit. et. c. saluator. ver. in nomine. hec tenet

ꝺ post. Jo. an. et collectarius. de ꝺsti. cum
M. ferrarien. et Archi. et Jo. an. de p̄ben.
si clericus. li. vi. et clarus Gul. de mon-
lau. et Genze. de p̄b̄. si iuxta. in clem̄. ubi
tenēt q̄ q̄n p̄pa utendo sua potestate ex-
cellenti ꝺat vni canonicatū sup numera-
rium sub expectac̄one p̄b̄de quādo va-
cat p̄b̄da et sibi ꝺfertur. eoipso ꝛp cōse-
quēs confertur sibi et ille canonicatus q̄
simul vacauit cū p̄b̄da. qua ille est cū q̄
et p quo p̄b̄da fuit instituta. et ad quē
habz correspondētiam ꝛ alter ꝺbent esse
Et ex istis arguitur sic. ille q̄ habēs in ec
clesia vnā p̄bendā canonicalem cōsequt
aliā prebēdā actualiter ꝛ realiter distin-
ctam a p̄ma. ꝺsequitur ꝛ p cōsequēs no-
uum canonicatum. q̄ p̄mus canonicat⁹
remanet cū p̄b̄da dimissa et ille q̄ vaca-
uit cū prebēda quam recepit conseq̄tur
ipsam p̄b̄dam. ut patz ex superius alle-
gatis ergo cōsequitur nouū beneficium
ecclesiasticuz realiter ꝛ actualiter distin-
ctum ab illo qō dimittit ut ex se patet. et
in cōuincibiliter ꝓbatur. de concess. p̄ben.
literas. et de p̄b̄. si iuxta. in cle. ergo si ha
bēs in eccia vnaz p̄bendam canonicalem.
ea dimissa optat aliā a p̄ma actualiter
et realiter distinctam p opc̄onem ipsam
cōsequitur nouū beneficium eccīasticum
a p̄ma realiter distinctum. Sed istud est
notorie contra ius q̄ aliquis sine canon
ca, institucōne superioris habeat beneficiū
ecclesiasticuz ergo in ista consuetudine
optionis requiritur p̄scp̄tio. xl. ānorum.
de ꝺsue. c. fi. ut sic faciam distinctōnem de
ctorum q̄ aut p̄b̄de ut sūt tituli beneficia-
les ꝛ ecclesiastici sūt inter se actualiter
et realiter distincte. Aut ut sūt tituli be-
neficiales ꝛ eccīastici p̄bende sūt indistin-
cte. sed earum emolimenta p assignati-
ones capitulares vel alias inter se distin
ctionem habēt ꝛ p consequēs maiorita-
tem ꝛ minoritatem in valore. Primo casu
q̄ per optionem p̄b̄de indubie dimitti-
tur titulus beneficialis. q̄ prius habebat
et nouus acquiritur et tūc i introductōe
ꝺsuetudinis optionis necessariuz fit spa-
cium. xl. ānorum. quia indubie hec cōsue-
tudo est contra. ius. Secūdo casu q̄ per
optionem nec canonicatus nec prebenda
ut ipsa est titulus beneficialis que prius
habebatur ꝺmittitur. immo reuera ca-
nonicatus ꝛ p̄b̄da canonicalis p̄us ha-
bita retinetur. et solum p̄b̄da id est ter-
renum pro portione fructuū ꝛ canonica-
tuum contingēs assignatum et sic sola
temporalitas mutatur. et in isto casu suf-
ficiāt. x. anni. q̄ istud equitatem habz ꝛ
nullam repugnātiā iuris et istam distin-
ctionem in terminis facit ꝺpost. de ꝺsue.
c. fi. et in simili glo. ꝺcti. i. q. iij. in suma.
et collect. de rerū pmu. quesituz. ubi que-
rens an duo canonici eiusdem ecclesie
possunt inter se mutare prebēdas suas.
Respondit p distinctōem p̄missam q̄ in
secundo casu sic. et in p̄mo non sine au-
ctoritate superioris. sicut eccīa ꝛ ecclesia-
stica beneficia pmutantur. Secō probat
sic. ꝑm iuris ꝺmunis dispositionem. Nul-
lus potest auctoritate sua dimittere bene
ficium eccīasticum in quo est p superiorē
canonice intitulatus sed optans p̄ben-
dam vacantem p̄mam dimittit auctorita
te ꝓpria. ergo illa optio est ꝺtra ius ꝺue.
antecedēs ꝓbatur. de renū. c. admonet.
et. c. qō in dubijs. cōsequēs est ex termi-
nis notissimū. Et si dicatur iste nō dimit
tit p̄mam. sed ius ꝺmune facit eam vaca-
re per assecucōnem secunde. ut in alle. c.
literas. et. c. si iuxta. Respōdeo q̄ de iure
cōmuni nō potest aliquis recipere scōm
beneficium per cuius assecucōnem intro-
ducatur p̄mi vacatio. sine licentia superi-
oris sub quo erat intitulatus. ut in dicto
. c. admonet. et. c. q̄ in dubijs. et no. viij.
q. i. placuit. et xxi. q. ij. c. i. et plene per
omes. in palleg. c. admonet. Et licet con-
trarium seruetur de consuetudine. tamen
illa consuetudo est contra ius. et ideo in
eius introductōne necessaria est ipsius
ꝺtinuatio p spacium. xl. ānorum ut supra
est ꝺductū. Tercō ꝓbatur sic. ista ꝺsue-
tudo ē ꝺtra ius ꝺmune p quā queritur ius
ad bñficiū vacaturū talis ē ꝺsuetudo op-
tionis. ℔ suppositio q̄ in eccīa sint p̄bende
canonicales realiter distincte. igitur. De
antecedēti etiā sūt textus. de ꝺcess. p̄b̄. c.
nulla. et. c. ne captande. li. vi. de ꝺsequēti

est textus in .c. cum in tua. de cons. li. vi. et ibi nota q̄ virtute cōsuetudinis ista prebenda est debita eam optare potenti volenti. in glo. que incipit. per hoc satis. et si cōiugatur dere. maioribus. ō plen. et dere. quesitum. de rerum pmu.. Credo q̄ determinet indubie istam cōsuetudinem esse nedum contra ius simpliciter. Immo. extra cōsuluit Turonen. ad dēdo eni. .c. quesitū. qō ē glo. .c. maioribus. ad ipm. .c. maioribus. nil aliud dicit nisi q̄ p hibi diuisiones remutacōnes fieri p tēdarū. et ex hoc diuisionis qō p̄cedit apparet q̄ intelligitur de p̄bendis eiusdē eccie. Et h̄ q̄ ista cōsuetudo sit extra ius cōmune clare determinat Archidi. in alle. .c. cum in tua. in glo. que incipit. habētes. et ad idem q̄ etiā in eadē eccia prima p̄benda remissa recipere secūm sit extra ius cōue. tenet glo. et pau. in alle. .c. si inx. de p̄ben. in clem. Et p terea cū generaliter sit verus q̄ eccia ubi tangitur ipius eccie res. vel iura nō admittet p̄scripcōnes minoris temporis q̄ .xl. annox. ut de p̄scp. .c. de quarta. Quero ubi fundatur ista distinctio q̄ in cōsuetudinibus que sūt cōtra ius cōmune smt necessarij .xl. anm. In alijs sufficiāt .x. nam licet inter cōsuetudinem et prescriptionem smt multe differēcie hanc nunquā reperimus q̄ minus tēpus sufficiat in consuetudine. q̄ in p̄scpti one e. imo textus innuit oppositū q̄ requiritur tempus vmforme. de causa poss. et ppie. cū eccia sutrina. de elect. cumana. de consue. .c. fi. li. vi. Nunc sic cum doctoribus distinguamus q̄ aut cōsuetudo q̄ inducitur tangit priuatos vel eox res vel iura. et tūc si non fit extra ius introducetur spacio .x. annorū seruatis alijs que sunt necessaria in introductione consuetudinis cum tanto tempore eox bona possunt prescribi alijs seruatis que in prescripcōne smiliter requirūtur. et sic intelligitur .c. consuetudo. cum ibi nō. xij. di. Aut tangit ecclesias seu earū statū res vel iura. et tūc semp in introductōne consuetudinis requirūtur .xl. anm. cū tanti temporis p̄scpcō m earum rebus vel iuribus requiratur. et hanc distinctōnem facit Inno. in .c. cū dilectus. de consue. et ipsum sequūtur ibidem Hosti. et Jo. an. et collect. .c. fi. c. ex parte. et ultimus membrum clarius pont Inno. de consue. .c. fi. Sibi querit de duobus Primo que consuetudo dicatur racōnabilis. Secūdo q̄nti temporis prescriptio requiratur ad eam introducendam. Ad primum ſndet q̄ illa est racōnabilis. q̄ non est contra ius. vel si est habz tamen iuris alterius approbacōnem. Ad scōm respondet q̄ requiritur prescriptio .xl. annox. Sue ergo dicas q̄ ista consuetudo nō sit contra ius ut aliqui opinantur. sive dicas q̄ est contra ius sed habet iuris approbacōnem clara est determinatio. q̄ utroq; casu vmformiter requiratur p̄scriptio .xl. annorum. scōm ipsum. et ibi tenet idem in distincte glo. ordi. super ix. legitime sit p̄scpta. et etiā compost. Rursus si aliquis vellet tantum inherere opi. illius glo. .c. fi. adhuc necesse oporteret cū distinguere inter consuetudinem que ē scōm ius vel preter ius cōmune. et q̄ in nullo per eam derogatur iuri particulari alterius ecclesie vel ecciastice persone. et ad introductōem istius cōsuetudinis suf ficiūt .x. anm. ut notatur in illo .c. consuetudo. vel, per consuetudinē ipam licet sit p̄ter vel scōm nō contra ius cōmune per eā tamē derogatur vel detrahitur in toto vel in pte iuri pertinenti ad illam eccīam vel personam ecclesiasticam. et sic ratōne adūcti p̄dicti quod sit alteri requisite p̄scriptio .xl. ānox. et illa conclusio videtur incōuincibiliter pbari. de consue. .c. cū dilectus. conūcta dere. abbate. ō verbo. fig. nam ista cōsuetudo nō est contra ius q̄ de certo monasterio debet eligi abbas alterius monasterij vacātis et tm̄ qz iuri electox in aliquo derogatur cū antea possent de isto vel alijs ubi vellent libere eligere. modo non possunt nisi de isto. et sic eorū in eligēdo libertas restringitur. est necessaria p̄scriptio .xl. annorum. ut in dicto .c. abbate. supra alle. ut quasi omnes tenēt in alle. .c. cū dilectus. et idez pbat de el'c. cumana. de cā poss. et ppe. cum eccia sutrina. nā illud nō est extra ius q̄ alij q̄ canonici cathedralis eccie admittātur ad coeligendū vna cū ipis. licz essij cōtra ius

q̄ alij q̄ ipsi ipis exclusis eligãt · ut no. Jo. an. in plibato. c. cũ ecclesia Sutrina. et tñ in introductõne cõsuetudinis istius q̄ elector potestas intantũ videtur diminui quãtũ per cõsuetudinẽ alijs acquiritur · requiritur · xl. annor spacium · ut in dictis · c. clare probatur · eodẽ modo facit · de offi. archidia. c. dilecto. cũ suo, vero intellectu. nam ista cõsuetudo q̄ Archiẽ. in monasterio habz iurisdictõem nõ est contra ius sed p̄ter rationabilis et fauorabilis · et tamẽ requiritur q̄ sit legitime p̄scripta scõm Inno. et omes ibidem. et istud possz p multa cõsimilia iura probari · sed per istam consuetudinem etiã si diceremus q̄ nõ est contra ius · tñ in dubie tractabitur iuri saliez illius ad quẽ ptinz collatio p̄bendarũ · qui illam potestatẽ per consuetudinẽ istam perdit · igitur tẽ. et si dicatur nõ perdit quia potuit cõferre ultimã nõ optatam · dico q̄ immo notorie diminuitur potestas sua · q̄ vna pinguis p̄benda vacante possz illam conferre habenti aliam minus pinguem · et illam alteri et sic de ceteris · vnde possz remunerare quatuor vel quĩq; vel plures personas ex vacatione vnius p̄bende · modo nõ possit conferre nisi vnã tm nõ ymo deteriorem et ista sola ratio videtur sufficiẽs ad destruendũ opi. glo. que potest dicere q̄ ipse est contra omes et manus omnium contra eũ · cõsort. enim quẽ ipe alle. illã opinionez nõ tenet si fac distinctionẽ eqssimã et iuri cõsonã quã sup̄ recitaui nec ec̄ arch. quã ec̄ alle. illõ tenet · imo tenet oppositũ · nã p̄mo determinat q̄ ista cõsuetudo ẽ contra ius in glo. sua que incipit. habẽtes · et licz prius in alia glo. sequẽti videatur innuere q̄ ad eius introductõem sufficiãt. x. ãni. tñ in fine alleg. in cõtrariũ. c. si de bñficio. de preben. li. vi. Cui stat cũ contrariuz nõ soluat nec videtur vere posse solui · nam q̄ vnũ beneficiũ debeat p regulares vel seculares regi · istud nõ est cõtra ius · et tñ ad introductõnẽ istius cõsuetudinis requirũtur · xl. anni · ut ibi · nec videtur valere solucões Jo. an. p̄ma nõ · nã sicut p illam consuetudinẽ applicatur certus status vni beneficio ita q̄ per istaz vni eccie. Item applicetur certus status vel nõ per cõsuetudinem nil facit ad ꝓpositum cum originalis distinctio habeat utrum consuetudo sit contra ius vel nõ sit cõtra ius · esto q̄ per eam certus status applicetur. quid facit ad ꝓpositum certe michil · et tñ ista est omino scõm ius vel saltem p̄ter et rationabilis et tamẽ · xl. anni requirũtur. Vnde ille textus omino videtur confundere glo. distinctionem · nec valet secũda solutio que hz q̄ ideo facit mentionez de p̄scripcõne · xl. ãnorum · quia loquitur in ꝯptis que sũt odiosa et ambitiosa · secus in optiombus que nõ sũt odiose nec ambitiose · iudicio meo parum valet hec solutio · Nam iste textus non considerauit ambitionem odium vel fauorem · sed considerauit ubicũq; fit mentio de consuetudine ecclesias vel personas ecclesiasticas tangente intelligitur de p̄scripcõe · xl. ãnorum spacio · nam cũ p̄scriptio legitima ad consuetudinem se habeat ut vna ex partibus eam essentialiter constituentibus · q̄ dicit consuetudinem · dicit eam legitime p̄scriptam esse ut clare ꝓbatur in allegato. c. quãto. de consue. de elec. cum ecclesia vultrana. de causa poss. et ꝓprietum ecclesia sutrina. melius in. c. cum ana. de elec. facit regula in toto partem · de reiur. li. vi. et que no. Inno. de testi. fraternitatis · et hic etiaz videtur notare Jo. an. in alleg. c. cum de beneficio. super verbo. legitimã · Et quod dicit q̄ hec p̄benda posset nõ optari fateor · sed ꝓpter hoc nõ minoris sed maioris temporis p̄scripcõ requiritur in consuetudinis introductõne ut nota Innoc. de p̄scrip. de quarta · Si enim hoc videliez q̄ p̄benda vacans potest nõ optari impedit ne iste usus optionis habeat continuam causam · scõm hoc reqreretur duplicatum tempus · si non impedit adhuc requirũtur · xl. anni · ut ibi nõt. Inno. Licet hostien. dicat q̄ de iure canonico · vniformiter · xl. annoruz prescripcõ est necessaria. Et illa que ibi posuerũt isti doct. satis ꝓbãt distinctõez quã sup̄ posui scz q̄ aliud sit in cõsuetudinibz eccliarũ aliud sit in cõsuetudibz p̄uatoz · nec etiã valet qđ dicẽ q̄ eqtatẽ et rõnẽ habz illa consuetudo · Nam et si hoc sit verum michil minus · xl. ãnorum prescripcõ requiritur

in ipius introductõne · ut in alle · c · qñto posset etiã dici tũc hõ dictũ nõ pcedere nam licz equũ ra cõnabile sit qd ei qui lõgi tpore seruierit pmdeatur de maioribus pbendis · ut de ma · et obe · c · i · et · c · statuimus · et in p cor · ibi · in glo · alleg · tñ qd ipi auctoritate ppria recipiãt · illud nõ videtur habere equitatẽ per iura supra allenec negari potest quin ista cõsuetudo cũ peccato incipiat in eccliis · in quibz ut dixi prebende sũt actualiter distincte cum illi eam inceperũt introducere sine titulo · et sic cũ detrimẽto aliarum suarũ tenuerunt ipas pbendas · Nũc restat respondere ad argumẽta glo · quia si textus · c · cũ in tua · voluisset intelligi de consuetudine pscripta · hoc fecisset sicut fecit in · c · non est · Rndeo qd in · c · non est · textus dispositiue tractans de consuetudine querit utrũ consuetudo valeat scilicz qd episcopus sine capitulo corrigat crimina · et qz textus hz respondere eam valere oportet cũ dicere de consuetudie pscripta · et sic de pfecta iuxta · c · cũ tanto · e · ti · Sed in · c · cum in tua · textus solum p modum suppositi facit mencõnem de consuetudine querens · dato qd in eccia aliq sit cõsuetudo optionis et si aliquis ibi impetret canonicatũ sub expectacõne pme pbende vacature vtrum per istam impetracõnem impediantur optiones · et dicit qd nõ · Modo iura que aliquid supponũt illud tanqz in suo esse pfecto et iuste et rõnabiliter esse factũ introductum intelligunt ut satis clare pbatur in · c · cumana supra alleg · et ibi · nõ · Item ad racõnem alle · per Archidi · Rndeo qd rei veritas est qd ille qui habz vnicam prebendam · si recipit aliam a pma distincta · mutat suum titulum ut sunt casus in illis · c · literas · et · c · si iuxta · supra alleg · nam licet prohibitus alienare possit alienare in vnum de familia · Reuera alienacõ est licet pmissa tamen in aliam personam prohibetur · sic et episcopus alienare prohibitus si alienet in capitulum licz non fit alienatum ab ecclesia · quia episcopus et capitulum faciũt vnum corpus · tamen alienatum erat a mensa episcopali · sic et hic licet iste optans non mutat titulum ecclesie · quia in eadem eccia in qua primo erat remanebit intitulatus · tamen suum titulum pmum bene mutat · cum eccia plures tales titulos habeat · per ea que nõ tallegat hoc · de his que fi · a pla · cum apostolica · et per glo · et pau · de rebz ec · non alie · c · si vna in clem · et qõd sequitur qd omia nomie eccie possidet · Rndeo aliud est possidere pbendam ut titulũ · ut tunc ipam possideat nomine pprio · et nõ eccie ut pbatur · ỏ pba · c · ex lris · et notat Inno · de causa poss · cũ sup · et de resti · spo · c · m literis · et · c · ex parte · et sic loquitur questio de pbenda · ut titulus beneficialis possessa · Aliud est possidere bona res illius prebende · et illas possidet bene nomie eccie et pbende · ut in · C · fi · xij · q · iij · alleg · p Archiỏ · et ratio ut dicũt doctores · qd canonicus agens otra canonicũ eiusdẽ eccie ỏ boms pbẽde ageret noie pbẽde · qz eccia omes pbẽdas equaliter possidet tãqz suas · Sz si otra extraneum utilius est nomie eccie licz possit etiam nomine pbende agere sm Inno · et alios in alle · c · ex lris · de probac · Nũc restat respondere ad vnum quod obicitur · si tu dicas quod per optionẽ mutatur titulus beneficialis ergo p consuetudinez potest as optandi introduci nõ potest · quia illa cõsuetudo esset contra ius diuinum quo cauetur · nemo sibi sumat honorem nisi qui vocatus fuerit a deo tanqz aaron · ad hebr · v · c · et de elec · qualiter · et cõtra illud etiã apli · maneat vnusquisqz in ea vocacõe in · c · ad corinth · vij · et · xxj · q · i · c · i · Sed cõtra ius diuinum nõ valet consuetudo · ỏ consue · c · fi · Rndeo quod consuetudo operatur duos effectus principaliter · Primus qd virtute consuetudinis pbenda vacans ẽ debita eam optare volenti · ut palle · c · cũ in tua · et licet sit cõtra ius cõmune qd ad beneficiũ vacaturuz queratur ius ut supra clare ẽ pbatum · et dicit dicere · magis clare · de pben · c · dilectus · michilomius tamẽ ista consuetudo reputatur rõnabilis · qz hz approbacõnem iuris · ut etiã in tex · de pbẽ · c · cum in eccia · li · vi · et ibi etiã notat · Secundus effectus consuetudinis est qd ad pbendam optatam admittendus est optans per illum per quẽ est assuetum · puta

per capitulum vel alīū qui tempore quo se petit admitti p̄est capl̄o vel alīū p̄o ut est consuetum·et licet etiā istud sit cōtra ius ꝯmune·p̄m q̄ istud pertinet ad capitulū vel ad epl̄scopum cum consensu vel saltē cum consilio capituli secūdum diuersas opiniones·tamē michi omius per cōsuetudinem potest introduci·et dicetur consuetudo racōnabilis q̄ etiā habz approbacōnem iurium·ut clare p̄batur·de eſc· cum eccl̄ia vulterana·de causa poss· cum olim ꝛc·h̄ijs suppositis clare r̄ndetur ad argumētum inductum q̄ istud ē contra ius diuinū q̄ aliquis sine institucōne superioris recipiat beneficiū vacans fateor et cū dr q̄ sic facit iste optans·dico q̄ nō·immo dico q̄ q̄ p̄bēda virtute ꝯsuetudis ē sibi debita·tñ cū ad eā se petit admitti p illū ad quē virtute ꝯsuetudis p̄tinet et p illū admittitur hec admissio virtute ꝯsuetudis loco institucōis superioris succedit·et l̄z istud sit contra ius positiuū tñ nō cōtra ius diuinū·ideo p̄t ꝯsuetudine introduci·Ita in fili no·Inno·hosti·et ꝯpost·de elec·trāsmissaz·et·e·ti·q̄ sicut ꝛc·

¶ De appella·et de attēptatis·R̄ica·

ccccl xiiij·

¶ Si appelletur a grauamine ante diffinitiuam ꝛ non deferatur appellacōni·et committatur causa appellacōnis alteri auditori·qui seruatis seruādis inhibet p̄mo auditori ut est moris·et demum p̄nunciat male appellatum ꝛ bene processum per p̄mum auditorem ꝛ remittit sibi causam a qua si iterum appelletur et non deferat appellacōni·et alteri auditori istius scē a pellacōnis causa committatur·sed antequā per istum secundum auditorem super hac secunda appellacōne inhibeatur primo auditori·p̄fatus auditor prius p̄cedendo ulterius in causa principali concludit ꝛ sententiam diffinitiuam fert contra dictum appellantem·cuius p̄cessus ꝛ sententia tangit appellacōne pendē te a sententia supra dicta per modum attemptati petuntur per istum scēum auditorem reuocari·et videbatur q̄ hec attemptata essent reuocāda·maxime p̄pter p̄dentiam appellacōnis·de iurā·vementes·Item p̄pter inhibicōnem p̄mi auditoris facte q̄ eius iurisdictō p hmōi inhibicōnē viō esse sublata·qō vtiq esset verum si ab ipius auditoris remissione nō fuisset appellatū·sed ut ponitur in facto ab eius p̄nūciacōne ꝛ remissione appellatum fuit·que appellacō totā causam repomit in p̄stinū statum ꝛ p̄nūciatū suspēdit ut dicto·c·veniētes·hec q̄ stat p̄ma inhibitio post quā quicq̄d factū fuit venit permodū attēptati reuocādū·p hoc facit·c· non solum·de app·et glo·Jo·an·in·c·cupientes·in·¶·demq̄·de elec·sup verbo·recedendum·et Jo·mo·ibidem·sup verbo· a gratia·Istis nō obstā·fuit ꝯtrariū decisum per omēs dicētes totum pendere ex futuro euentu·et p̄nūciacōne scōi auditoris·nam si p̄nūciabit bene appellatum et male processum totū reuocabitur·quicquid post huiusmodi appellacōnem factū fuerit·ut in·c·dilecto·et·c·ex pte·de appSi vero p̄nūciet male appellatum·stat processus p̄mi iudicis qui non impeditur per malā appellacōnē·nec appellatio aī diffinitiuā habz impedire vel suspendere iurisdictōnē iudicis·secus est in appellacōne a diffinitiua·Nec obstat inhibitio primi auditoris q̄ fuit sublata p eius remissionē·nec obstat q̄ fuit appellatū a remissione q̄ nō dū liquet·nec ē p̄nūciatum an sit bene appellatū aī cuius inhibicōnē et p̄nūciacōnē sc̄z scōi auditoris valz sp p̄cessus p̄mi ex remissione sibi facta p quā fuit sublata inhibicō·bñ fac·ff·de no·opnū·l·i·¶·h̄ijs·vñ in nulla culpa ē p̄mus iudex q̄ ignorat an ab hmōi remissione fuisset appellatū·Item si esset appellatū non tenetur supsedere nec inducit hūc effectum si inhibeatur sibi a scō auditore·sicq̄ totū pēdet ex futuro euentu ꝛ p̄nūciacōne scōi auditoris qualr̄ p̄cessus p̄mi auditoris valeat·

¶ De sponsalibz ꝛ mr̄imonijs·

ccccl xv·

¶ Dubitatur si duo infantes ꝯtraxerunt mr̄imoniū ꝛ post infantiā ꝛ pubtatē simul cohabitauerūt nō tñ se cognouerūt carnaliter an ratificetur mr̄imonium p hmōi cohabitacōnē·ut trāseat in p̄ns·Jo·an·in·c·i·de despō·impu·li·vi·tenet q̄ nō cum quo tenet auctor harū decisionū·archid·

ibi contra·in·c·non est consensus·xxx·q·
·ij·cuius opinionem tunc omes audito-
res fuit secuti·licet argumenta fortiora et
veriora sint p opinione·Jo·an·maxime
qz istud matrimoniu est iuris fictι·in ma
trimonio vero fictio nō habet locuz·nisi
in casibz a iure expressis·de spon·is qui·et
clem·q circa·de elec·qui ergo dedit hūc
casum expressum deceat·

¶ De renūc·et q metus cā. cccclxvi·

¶ Dubitatur an valeat renūciatio būficij
in mambz ordinarij ppter liberatiōē fra-
tris sui de carceribz·Decisum fuit q nō va
let·et mandauit eam papa cassari·et ma-
xime quia iustus metus interuenit mi-
chi renūnciantι quia detumelia fratri illata
michi infertur·ff·de lib·cā·l·pterea·et cle.
vnica·de homicidiō·Item si renūciatio būfi-
cij facta fuerit etiam p iuramentuz qua
timeo pdē patrimoniuz datur restitutio
qđ metus causa·Abbas·p Inno·Item me-
tus consanguineoz est iustus metus·de
elec·sciāt·li·vi·et ibi Jo·mo·de sen·ex·q̄
cunqz·ubi p Archidia·q app ellatiōne su-
orum nedū cōtinentur parētes consan-
guinei·sed etiam domestice persone·C·de
hijs q̄ ad ecc·dnm·l·psenti·et glo·fi·q me
tus cā·c·vno·li·vi·et de app·ex pte·M·
et·xxiij·di·cōmunis filius·Sz tn necesse
fuit pbare q misi p̄dictus clericus renū-
ciassz·fratres parētes sui mortui in carce
ribz fuissent·

¶ De iudicijs·et de foro competēti·Rubica·
cccclxvij·

¶ Si quεritur utrum iudex possit citare
subditū extra territoriuz existentem·Di-
stinguendus aut loquitur de iudice gnali ut
domini vel originis·et tūc aut subditus
latitat aut nō·Primo modo citatiō artat
eū·ut si infra territoriū latitaret·hoc tenet
Inno·de rap·c·i·Secūdo casu tenet cita-
tio ut afficiat bona dūmodo fiat ad domū
vel ecclam·patet de cler·nō resi·ex tue·cū
dcor·nō aūt psonaz·ut de cōsti·c·ij·li·vi·
cū dcor·Aut de iudice singulari vel rei de
qua est questiō·vel ex tractatu vel delicto·p̄-
mo casu citatiō nō tenet ut artet psonali-
citatū ꝫ ut cōtra eū p̄cedatur sup re illa·
ut lite nō cōtestata·qm·C·in alijs·et de dolo et
dcu·put·Secūdo casu etiā non tenet·nisi in
ꝫ q p̄cedatur ꝫm formaz debere·rōna·C·
extrahentes·de fo·dpe·li·vi·Tertiō casu di
stinguendum aut crimē ē graue·et etiā citatiō
citatū nō artat ꝫ habz locū remissio·p·C·
si q̄s vero·in aut·ut nulli·iudi·Aut ē leue
et etiā nec tenet citatio nec habz locū remis
sio ppter dictū·C·si q̄s vero·fiet ꝑ citatio
p iudicē ubi moratur ad requisitiōem iu-
dicis delicti et artabitur psonaliter ita q
sīa in eū postea lata tenet·facit de p̄script·c·
·i·li·vi·de ꝫ·ij·q·vi·c·i·et p Inno·et host·
de fo·dpe·licet·de cōsti·c·i·li·vi·ꝛc·

¶ De testibz et de dilatōnibz·
cccclxviij·

¶ Extra rotā fuit dubitatū si dato pem-
ptorio termino ad probāduz testes infra
illū p ducti fuerūt qui in dicto termino
iurauerūt sed nō deposuerūt et per p ducē
tem stetit quo minus deposuerint·Quere-
batur nūquid possint dicti testes post ter
minū examinari ita q examinatiō et depōsi-
tio eoz valeat et stādum sit dictis eorū de
iure·Istud dubiū occurrit michi in rota
tpe quo auditoratus officiū exercebā·et
in meis decisionibz erat vna decisio q dubi-
tō nō habetur et adeo erat corrupta q nulla
bona sīa hīi poterat ex eade·Sz put cō
cipere potui ex ea et ex rubris dictoz scribē-
tiū correxi ad sanū intellectū reduxi·p-
ut·j·describit additis etiā aliqbz·et p̄mo
allegatū fuit q non fuit examinandi pte
adūsa se opponēte·pro q̄ pte fuit allega-
tū dictū spe·in ti·de teste·C·q̄liter·x·is q̄z·
et p Ja·dare·in·l·damni infecti·C·sabini·
·ff·de dā·infec·et p archi·et Jo·an·in no-
uel·i·c·pia·de excep·li·vi·et p eūdē arch·
·xxx·q·fi·c·fi·Secūdo pbatur sic·res q̄ as-
sūpsit sibi p̄cipuū sine effectu cū depen-
tia ad alind pficiēs·ad validū effectum
deducta·seu ad id ad qđ dependebat iudi-
catur secūm finē et euentū eius a q̄ dependē-
bat·et ex tūc et nō prius·ut·ff·de reg·iuri·
·l·legata·de dōi·insertis·l·uxor·ff·de rebus
ob·l·si rem·dnumia predi·l·receptum·et
·ff·de aqua plu·arcē·l·in concedendo·Sz
pbatio licz assumat p̄cipuū p iuramentū

id tamē p̄cedit ſme valido effectū aī
dep̄ſicōnē · et cū dependētia ad dictuz ſeu
dep̄ſicōnem teſtium · ad id ergo dicuem
ens extūc ꝛ ſm tēpus eius debz iudicari ·
ergo tanq̄ facta poſt tempus nulla ꝛ in
ualida p̄barētur · Tercō q̄ debet duo fa
cere faciēdo vnū penam non euitat · ut in
l · celſus · ff · de arbi · et de dolo ꝛ dtu · cum di
lecti · Sed ille qui debet p̄bare duo debet
facere ſcilicet teſtes facere iurare ꝛ depo
nere · ſi vnū facit ꝛ nō aliud nō euitat penā
que eſt aduerſarij victoria · ar · l · i · C · de or
di · iudi · et michil actum eſſe dicitur cum
aliquid ſupeſt ad agenduz · ut · l · cū filias
manū · C · ad ſillēmanuz · Quarto q̄n duo
ſūt quoꝝ vnū tendit ad implendum ſeu
ad firmandū aliud ꝛ in eo q̄ habz firma
re eſt viciū ꝛ impedimentū totuz reddit
vicioſū · ut · ff · rem ra · ha · l · rerū · ſed dep̄ſi
tio habz implere ſeu firmare iuramentuz
et ſme eo michil eſt · Si ergo in dep̄ſicōe
eſt vicium eo q̄ tempore meo gruo facta
eſt totū debz vitiari · Item nec dictuz ſme
iuramento nec iuramentuz ſme dicto eſt
aliquid · et in duobz ſeparabilibz ex vi
cio vnius redditur alterū vicioſū · ut · l · i ·
C · i · de aq̄ coti · et eſti · et · ff · de arbi · l · parui ·
C · id qō · Quinto iura denegātur contēp
toribz ſui iuris · ut · ff · de annali except · l · i ·
in fi · debet enī reus eſſe ſolicitus facere vo
cari teſtes ut dep̄onant · et facere eos co
gi per remedia p̄toris que ſūt multa · ut
· C · de moſſi · teſta · l · dtra maiores · et · C · de
annali except̄ · l · i · Vnde potuit de negli
gentia iudicis conqueri · ſi per eum ſtetit
ut · C · de offi · ſacra · lar · l · i · nō enim p̄cedi
tur ex mero iudicis officio ꝟ caſu nec ad
officiū iudicis pertinet teſtiuz examinatio
ſme partis requiſicōe · de accu · c · qualiter
et quādo · Sed ad requiſicōnē partis te
ſtes ſūt examinādi ꝛ cogendi · ut · inſ · q · ix ·
c · ſi · et ita debet vna parti deferre ut alteri
pti nō faciat iniuriam · ut · C · de ſtatuis et
imagi · l · ut virtutum p̄mia · et · ff · q · iij · que
ritur · et alibi dicit p̄pa · ita ſumus in iuſti
cia debitores ut alīs iniuriā nō faciam⁹ ·
ut extra · de ſo · dpe · c · ex tenore · et poſt ter
minū ita debz audire vnā partem ſi ius al
terius nō fiat deterius · ut · ff · ſi quis cau
· l · ſed ꝛ ſi poſt tres · Sed hic ſi teſtes recis
perentur iuſ partis efficeretur deteriuſ · et
in totū tolletur p exceptōnē p̄badā · q̄ p
bata non eſt · ff · de pti · hered · l · de perditū · et
· ff · de tributo · l · id · C · minus · Sexto nō ſūt
teſtes examinādi ex eo q̄ iudex poſt ter
minum non dz eos audire · ut · l · mancipi
orum · ff · ō optione legata · ff · de accu · l · ti
cia · et · C · de ingenuis manu · l · diffamari ·
maxime cū iuri ſuo reus renūciaſſe vide
atur · ut · l · ſi eo tēpe · C · de remiſſ · pigno ·
alias nullus eſſz litium finis · Septimo p̄
batio eſt rei dubie oſtenſio p argumēta
faciēs fidem · ut no · C · de p̄ba · ſup ſꝛica ·
et hoc idē tenet ibi Azo · in ſūma · cū ergo
aſſignatus eſt terminus ad p̄bandū ꝛ p
ſequēs aſſignatus ē ad oſtendēdū · ſed
p ſolū ſacrm teſtis michil oſtēditur i ter
mino dato ad p̄bandū · ergo ꝺcluditur
dep̄ſitio teſtiū inualida p quā res dubia
oſtēditur ꝛ nō clara · Octauo p̄batur ſic
confirmās trahitur ad tēpus ꝺfirmati et
nō ecōtra · ut · l · ſi fundus · in fi · ff · de pig · et
· l · nō ſolū · et · l · fi · C · ad macedo · Cū g̃ ſa
eramētū de poſicōnem corroboret et ex ea
fides iudici inſurgat magis dicim⁹ ipm
ſacrm trahi ad tpus dep̄ſicōis q̄ ecōtra ·
Si ſe nos videmus nā cū teſtamētū ꝺfir
met codicillos codicilli non trahūtur ad
tēpus ipius teſtamti et p ꝟ q̄ ꝺfirmatū
nō reducitur ad tēpus ꝺfirmātis · ut · l · ſi
certarū · C · ſi miles · ff · de iure codicillorū ·
Quid plura terminus nō eſt datus ad te
ſtes producendum ac iurari et recipi vi
dendum · ſed ad p̄bandū · g̃ p̄bacōne nō
facta excluditur ps · ff · de iudic · l · ad p̄pe
tuum · cū · l · ſequēti · C · de accuſa · l · ſi ea · et · l ·
mancipio ꝝ · et · l · diffamari · ſupius alleg̃ ·
et de except · in · c · paſtoralis · In ꝺtrariū q̄
dicti teſtes ſme examiandi poſt terminuz
p̄batur ſic · fides teſtiū reducit ad ipm
iuramētū · ut · l · ſi q̄n · C · de teſtibz · ergo ſm
tps iuramēti iudicare debemus · ut · l · aſſe
toto · ff · de hered · inſti · quia q̄n duo ſūt vnuz
p̄pter aliud iudicādū eſt tantū ibi vnum
eſſe · ut · l · tribuimus · et · l · iulianus · ff · de
ꝺdi · et dēmō · ſz fides teſtis ē p̄pter ſacrm ·
ut · l · iuſtrādū · C · de teſti · g̃ tc · Secō p̄ba
tio ad quā fuit terminus ſtatutus videt
aſſumpſiſſe p̄cipiū a tēpore iuramēti · et
terminacōnem a tempore dep̄ſicōnis et

dicti·sed lege cauetur q vno tpe micia-
ta postea trahūtur ad tempus initꝫ·et ex
eo et ꝑm id tēpus facta censentur·ut·ff·
de solu·l·sub cōdicōne·et·C·de rerū pmu-
·l·ex placito·cū si·sed in casu ꝓposito ꝓba
tio inchoata est tempore iuramenti·et sic
infra dilacōnem termiata·temū trahitur
ad initiuz sui·et sic infra terminū ꝛ ex dic-
to tempore facta esse censetur ergo va-
lida est dicēda ꝛ ei est standū·hūc acce
dit illud generale videlicz q ratihabitio
retrotrahitur·ff·ad macedo·l·i·in fi·et·l·
vna cōnes·C·de vna·inter vi·et ux·Ter
cio si miciata ꝛ postea termiata nō trahe-
rentur retro ut dixi tamē iudicari debz ef
fectus rei ex tempore ꝛ ꝑm tpus micij·ut
·l·qō tempore·C·de testa·mli·ff·quibz ex
causis ma·l·necnō·Q·si quis sepius·et·ff·
ad·l·Fal·in quātitate·Q·legata·et·l·pena-
les·Q·annua·et·l·plautius·cū ḡ dicta ꝓ
bacō sit iurata infra terminū·effectus ei⁹
status ꝛ fides iudicāduz est ꝓcessisse ex
tempore ꝛ ꝑm tempus micij·scz iuramēti
et sic valida est censenda·p hoc facit·
qq̄ aliquid ꝺponitur ex duobz iudicat⁹
ꝑm id duoꝝ quod est potentius·ut·l·q̄c-
quid·Q·cū in partes·ff·de acquī rerū do
et·ff·de statu hoīm·l·queritur· Sed pn̄ci-
pium potentissima pars est·et ideo si pn̄-
cipiū suadet vnū et finis aliud iudicāduz
est ꝑm principiū ꝛ nō ꝑm finem· Quarto
sic· Quando aliquid mualidū vel nullu
firmatur ab alio nō iudicatur ꝑm se sz ꝑm
id quod facit ipm validum ꝓbatur m·l·
si q̄s ꝑ pore·ff·ad trebel·msti·quibz mo·tes
infir·Q·si quis priore·in auten·de defen
ciui·Q·sed inter m·et·C·de vere·iur·enu
·l·n̄·Q·omia·cū si· Sed iuramenti ꝓstacō
qua iurat testis se dicere verū dat robur
dicēdis p eū et facit dicta sua aliqua et
valida que alias forēt nulla et imualida
ergo secūm dictum et depositionem
suam et ex suo tempore non sunt iudicā-
da·sed secūdum tempus quod facit ipsa
valida id est secunduz tempus iuramēti
ergo ꝑm id tempus iudicanduz est fore
standū dicto testis cū sit infra terminuz
et hanc partem tenuit Ja·de butri·in sua
disputacōne que incipit·questō talis ē·
ordinata fuit dilacō ꝛc· Ad̄uto sic· Sicut
actio tempore peritura ꝑ solā citacōnem
ꝓpetuatur·ita q possit lis ꝺtestari·et i cā
pcedi·ut·C·de annali excep·l·ut pfectius·
ita testiuz recepcō ꝓpetuata vidī ex q̄
citati corā iudice iurauerūt ut postea de
ponere possint·et maxime cū dies iuramē
ti ꝛ dies depositōis scribi debeat·quid plu
ra p solam citacōnem ꝓpetuatur iuris dic-
tio iudicis alias tēpore peritura ut extra
de offi·dele·gratū·et·c·relatū· quāto ma-
gis debet ꝓpetuari vnicus actus iudicij·
ar·a maiori·ut·C·de sacro sanct·ec· autē
multo magis·et·ff·de diuersis ꝛ tēp·pscp·
·l·de accessionibz· Sexto· quia ꝓbacōnuz
facultas nō est angustāda·ut·C·de hzet·
·l·qm·immo est fauorabilis ꝛ eis leges
pinguius subuenunt·ut·C·de iurē·l·
generaliter·ff·de testibz·l·serui·ar·ff·de in
terdictis·l·ne quid·sic nō vidī dicēdū q
testes iurati nō deponāt ne facultas ꝓba
tionū depereat· Septimo quia satis vidī
esse diligēs reus post̄q̄ curauit q testes
iurarent ꝛ ꝺparerent coram iudice·vnde
iudex debuit facere exaiari tempore iura
menti qō fino fecit stetit p iudicē non per
partem et negligentia iudicis nō debz af
ferre nocumentū parti·qua alteri per al-
terū tē·ff·ō reg·iuris·nō debz·mimirū posito
sme preiudicio qnō fuerit diligēs reus
in probando q nō fecit testes deponere
dictū suum cū in iudicijs mora purgef·
ut·ff·si quis cau cōmbz·l·n̄·et·l·sed ꝛ si p⁹
tres·et qō ibi no·glo·Si ergo paratus
est reus post terminū facere deponere au
diēdus est·ar·ff·ō arb·l·si cū dies·Q·si q̄s
ex litigatoribz·Octauo·q iudex post ter-
minū potest gratificari parti in p̄iudiciuz
alterius partis·de offi·dele·g·consuluit·et
qō ibi no·et·C·quomodo ꝛ quādo iudex
·l·i·potest etiā ꝛ post peremptoriū testes
examiare iuratos·ar·dicte·l·si cum dies·
cū similibz· In hac questōne ꝺsultus tūc
dominus Hubertus de novaria dixit q si
producēs fecit qō potuit ꝛ debuit·scz faci-
endo testes iurare ꝛ ꝓducendo eos co-
rā iudice tunc sūt examinandi etiā post
terminū cū examiacō faciēda sit motu iu
dicis·et in hac opi·ē dns Hy·per·l·i·in fi·
·ff·de iuno·possess·ex testa·mli·ubi dicit⁹
q miles receptus ad iuramentū ad totū

receptus videtur dns Ja. de bu. in l. si qñ. C. de testi. hic distinguit. Aut est datus termin⁹ ad pbandu⁹ et tūc sufficit mra termin⁹ iurare. cū testis fides ad iuramētū reducitur. ut l. asse toto. ff. de hered. inst. et in dicta l. si qñ. Interdū assignatus ē termin⁹ ad pbatū habēdū. et tūc nō sufficit. ut dcā. l. si qñ. in fi. ubi dr ps lesa ḡa pbare debuit rē. Confirmatur pmu⁹ membrū huius distinctōis aduersans pmo qñ vnū pter alterū rē. ut l. paulus. ff. de dol. et dem. Sz fides testis ē pter sacrm ut dcā. l. si quādo. Secūo ḡa ad pmor dia sequēta referūtur. ut l. i. C. de imponēda luctu. de sep. Cōtra p dictā dclusionē vidr fortiter obstare. ḡa p partē p ducentē nō pt stare. g̃ sibi nō est imputandu⁹. cū sibi examiare nō licebat. ut dicta l. i. ff. de bo. possess. ex testa. mili. et. ff. de usuf. l. si p te. Modo michil videtur q litigatori dr imputari cū nō ad eū ptineat examiacō testiū. sed ad iudicē. C. de testi. l. nullū. et. l. fi. et. C. de fide. instru. aut. apud cloquētes sm̄um facit etiam qđ nō. de temp. appel. l. fi. C. istud. in fi. Soluc̄o dic q immo bn̄ pt stare p pte licz p eū nō examinentur testes. sed p iudicem. quoniā ps habet solicitare rimplorare iudicis officiū. ut id expediat vel expediri faciat. hoc est enī regulare q officium iudicis nūquā impenditur nisi pte petente. ut. ff. de no. op. nūci. l. de pupillo. C. qui opus. et de dam. infect. l. in. C. hoc edictu⁹. et no. p doct. ff. de iust om. iudi. l. i. vnde si p iudicē vel aduersariū steterit ipo iure nō noceat partialias datur restitucō ut colligitur ex notatis. p Jo. mo. p archid. et Jo. an. in pall. c. pia. et p Jmo. de re iudi. cū bertoldus.

De iudicijs. de cōfessis. de hijs q̃ fiūt a plat. ccccl xix.

Confessio plati ag̃tis p iudicat eccie ipo iure etiā si sine cōsensu capituli agat. Circa qđ dico. q̃ pma pars dependet ab vno alio videlicz si plat⁹ dr administrator legitim⁹. et in quibz causis ht administrator legitim⁹ rin quibz nō. et hoc dcer mit scām ptem istius cōclusionis. Dico enim q̃ in causis in quibus prelatus est administrator legitimus sue ecclesie in agendo. confessio eius preiudicat eccie eo modo quo preiudicat confessio administratoris legitimi videlicet si sit facta in iudicio et p modum iuris dictōis cōstentiose et absq; collusione rfraude hāc conclusionē probant ira clare. ut lit. nō contest. c. i. de confess. c. ul. ō re iudi. c. suborta. de depos. potuit. ad hoc de cap. mo. cū dilectus. de elec. dudum. ff. Sed ibi contrarium aliqualiter. licz enim p dicta ira in smdico vel procuratore ecclesie loquātur fortiori racōne vigēt in plato qui maius ius ratione sue legitime administracōnis sibi competentis iure prelature sue censetur habere q̃ dicti p curatores et smdici qui possunt constitui et reuocari. de p cura. c. i. ō iudi. causam que. notat Archidi. de testi. c. presentiuz. li. vi. hanc conclusionem ponit Cy. post pe. in l. vna. C. de confess. xv. q. de ista parte est casus in. c. si aduersus. de in integ. resti. li. vi. Si intelligatur de confessione prelati. quod aliqualiter videtur glosa sonare. Si vero non essz administrator legitimus ipius cause et litis tūc statur ecclesie. de pen. di. i. p rationē dtrariaz. et hāc scām partez posuerunt etiā pe. et Cy. in l. i. pall. et glo. que dicit q̃ requiritur consensus sui capituli ita notatur. xxij. di. de constātinopolitana. in pnl. glo. per. c. i. de procura. et. c. causam que. de iudi. que. ar. et glo. videntur sequi dictaz glosam. in. c. psentiū. p alleg. Sideamus igitur in quibz causis spectat hoc casu legitima administratio ad prelatum. et ad istam cōclusionez respōdet textus q̃ plati sunt administratores suarū eccīarum legitimi rmonasteriorz et cōgregacōnū rproeis in iudicio stare pnt de fendēdo. in. c. edocer. de rep. et agendo. ut. c. cum putati. de iudi. et pbat. l. ff. q̃ cuiusq; vniuer. no. l. ciuitates. excipit textus vnū casū videlz si bona plature de bonis cōgregacōnis sūt distincta omino. ut dcō. c. edocer. in fi. qđ excipit omino id ē etiā quo ad administracōnam sola diuisio nō tolleret plato legitimā administracōnē nisi post diuisionē bonorz cōgregacōnis a bonis plature diserceta esset. et de administratore prouisum ut

pulchre ponit Inno. in dicto. c. edoceri. Sed diceret aliq̃s si est ita q̃ administratio legitima pertineat ad p̃latum. videt q̃ debeat eam exercere cũ ꝯsensu sue congregacõis. ut de p̃cur. c. i. de iud. causaz q̃. sed ut dicit Inno. hoc non reperitur q̃ adminstrator legitimus de iure teneat cũ ꝯsensu alterius suã administracõnem exercere. q̃ respondet valde bene ad alia iura p̃dicta ꝯraria. dicit tñ q̃ in arduis tenetur requirere consiliũ in iudicialibz sicut in extrauag. dic. ut. c. nouit. et. c. q̃nto. de hñs que fi. a p̃la. Et ista est veritas saluo q̃ aliqui dicũt q̃ immo debz habere cõsensũ. et hoc ꝯcedatur gratia collacõis sed nichilominus hñs nõ obstantibz dico q̃ si agat p̃latus sine cõsensu capituli vel cõuẽtus valet qđ facit sine dubio in nõ arduis hoc patz p. c. edoceri. et. c. cũ de putati. et etiã in arduis licz capitulũ per suũ ꝯsensũ nõ adhibitum possit contradicere z petere q̃ mutaretur qđ factũ foret eius consensu spreto. aut eo ignorãte qđ patet ex eo q̃ quãdo expeditio alicuius negocij ptinet p̃mo ad aliquez iure suo. licz expost facto forma adiciatur sibi sm quã dz facẽ vidz de ꝯsensu vel ꝯsilio alterius qđ fac̃ dicta forma. seu ꝯsensu nõ adhibito nõ valz. hanc regulã vidz posuisse glo. ordi. in clem. i. de iure p̃o. sup verbo. p̃hibicõnem. et Inno. de re ec. nõ alie. dudum. li. vi. ubi dicit q̃ ubi ꝯsensus requiritur q̃ sufficit q̃ interueniat expost fcõ et tamẽ si actus expost factus essz nullus hoc nõ sufficeret ut ipsemet dicit z p̃bat. c. auditis. de elec. et ista regula satis p̃batur. c. i. et. iij. de hñs que fi. a p̃la. cũ ibi no. Certũ eni est q̃ administracõ de iure ꝯmuni. est solis p̃latis ꝯmissa licz supuenerũt iura arcentia p̃latos ad requirẽdũ consiliũ vel cõsensũ. igitur z cẽ. nõ. p Inno. et alle. de arbi. c. cũ olim. ne se. va. c. i. li. vi. p archiõ. et p hoc scda ps cõclusionis est expedita z questio ex toto verificata p̃terq̃ in nouo casu excepto. de quo z cẽ.

De litis ꝯtestacõne. ccccl xx.

Auditor in scda instantia nõ tenetur contestari litem nisi velit quod intellige si altera ps est absens p cõtumaciam et aliter nõ. hoc tenent. Spe. et Archidia. de iura. calump. c. ij. li. vi. hoc breuiter ponit textus. in. l. fi. C. illud. C. de temp. ap. et. c. p tuas. de ap. quia in hoc q̃ ponit ius speciale in casu cõtumacie. videtur innuere cõtrarium. ut. l. i. in fi. ff. ad munici. ergo nõ p̃cedunt nõ. p Inno. c. de offi. dele. c. cũ cõtingat. vide Jo. an. sup hoc. de testa. c. Raynaldus. in notula ꝯtumaciã. intellige etiã si ps ꝯtumax sit in curia p̃sens. q̃ tũc apprehendi potest z est vere ꝯtumax et p ꝯsequẽs ex cõtumacia magis p̃uilegiata. l. et post edictũ. C. fi. ff. de iudi. quia h̃ est p̃uilegium appellãtis. ut dic. c. per tuas. ergo non est auferendũ nec restringendũ. de reg. iuẽ. in dultum. ff. de constitu. c. l. iij. Quid si appellatur ab interlocutoria. dic aut queris an super articulo grauaminis sit necessaria litis ꝯtestacõ. et dic q̃ nõ. q̃ in vna instantia vna litis cõtest. est sufficiens. Et ita mãdauit auditoribz clemẽs. iij. et recitat Spe. et Archiõ. in dicto. c. ij. de iuẽ calump. in glo. i. et p̃batur de ap. interposita. in racõe sui. Aut queris utrũ coram iudice appellacõis omisso articulo grauaminis iuxta. c. coram di. de ap. li. vi. vel expedito p̃nũciando male p̃cessum iuxta. c. ut debitus. de app. p̃cedẽdo sup negocio principali an tũc coram illo iudice necessaria sit litis ꝯtesta. et tũc dic. aut fuerat coram illo p̃mo lis legitime ꝯtestata aut nõ. Primo casu nõ est necessaria litis contestacõ. Secõdo casu sic. Racio est q̃ vna litis ꝯtestacõ in causa semp est necessaria ubi seruatur ordo iuris. extra. ut lit. nõ cont. p totum. et nõ plures quia hoc nõ reperitur in iure cautũ. Itẽ iudex appellacõis q̃ succedit p̃mo iudici debuit facẽ ea que facere habuit primus. ut. l. mortuo. ff. de iuẽ. et dcõ. c. interposita. mõ p̃mus litis ꝯtestacõz si nõ fecit faciat scõs. alias nõ. g̃idẽ de isto z cẽ.

De Reptis z impetracõibz. ccccl xxi.

Extra rotã supposito isto fcõ. R. utriusq̃ iuris doctor hñs gram de canonicatu sb expectacõe p̃bẽde dignitatis p̃sonatus vel officij eccie Cretẽsis canonicatũ et

p̄bendam ac cantoriā dicte eccie vacantē vigore g̈ratie de facto acceptauit cum de iure nō posſ. qr canonicatus et p̄benda ac cantoria erant ſpecialiter reſeruate. ut patz p reſeruacōnez de qua cōſtat. et etiaz qr cātoria ē dignitas maior poſt pōtificalem ꝛ poſt iſtā acceptacōz factā. fecit expom̄ ꝑpe formā gratie ꝛ dicte acceptacōis nō facta mencōne qr g̈ra ſpecialiter hꝫ ret vel nō haberet de dignitate poſt pōtificalē. et hoc expoſito obtinuit tūc a papa de canonicatu ꝛ p̄bēda p̄dictis ꝓuideri ſibi tanq̄z ſpecialr reſeruatis. reſeruacōnē obtinēdo etiā expſſione facta in lr̄is qr dicta cātoria erat dignitas maior poſt pontificalē ꝛ curata. oppomitur ꝺ tra lr̄as anteqūz expediātur p cancellariam qr nō expediātur vel qr expeditio p̄ma execucōm nō demādaretur p eo qr talis ꝓuiſio nō valz cum in lr̄is expeditis p̄dictis excepta fuit dignitas maior poſt pōtificalem. et de hac excepcōne in ſuppoſicōne ꝛ in lr̄is hmōi ꝓuiſionis nō fit mētio ut exceptio. hꝫ ꝺ traria poſitio. Queritur an talis oppoſicō ſufficiat ad impediēdū lr̄as vel execucionē antedictas. ſalte quo ad cātoriā. et p̄mo vidz qr oppoſicō talis ſit bona et ſufficiēs. qr q̄n alicui obſtāt plura impedimēta licz fiat ſibi g̈ra de ſublacōe vnius nō ꝓpter hꝫ tollitur aliud ꝛ ideo adhuc alio remanēte totū adhuc remanet impeditū. ff. ō ſeruiꝫ. p̄ di. l. ſi domus. de fil. p̄ſbi. c. ij. de auct. et uſu pal. c. ex tuarū. ō p̄mi. paſtoralis. modo dicta excepcō nō valebat ex duplici cā. Prima qr g̈ra ſe nō extēdebat ad dignitatē hmōi maiorē Secō qr reſuati erat ꝛ nō eſt ſblatuz miſi ſcām impedimētuz. g̈ in vno impedimēto adhuc remanet et hoc qr aliquid in g̈ra exp̄mitur vel tacetur quo non expſſo vel nō tacito ꝑpa g̈raz denegaſſe potuiſſet. g̈ eſt ſurrepticia ꝛ nulla. de elec. duduz. ij. et. c. ad audiētiā. ij. de ſcrip. de p̄bē. dudū. li. vi. mō hic vidz expſſum qr virtute dicte g̈re acceptacōis ſibi dcā cātoria deberetur miſi reſeruacō obſtaret qō eſt falſum. qr ex alio capite acceptatio nō valebat. puta qr dicta cātoria ſub dictis lr̄is non cadebat. Itē tacuit qr dignitas maior p̄ pōtificalē i dictis lr̄is erat excepta quod tacitū ſi expſſuz fuiſſz mouiſſz ꝑpam ad nō ꝺcedendū g̈ rē. Cōtraꝛ puto. q̄a aut vi ciaretur dicta g̈ra ꝓuiſionis p falſam expſſionē. aut p veri taciturnitatē cū de poteſtate collatoris ꝛ abilitate ꝓuiſi acvacatione mīme dubitatur. ſed neutrū cop̄t dici. g̈ rē. Dico p̄mo qr nō fuit defectuoſa p falſi expſſionē vel ſuggeſtionē. miſi dicētur in hꝫ qr ſuggeſtū acceptatū cū p eo ſolo fuiſſz vicioſa qr bñficiū reſeruatū Sz breuiter dico qr hoc nullo mō vidz ꝑpe ſuggeſtū. q̄a nō ſequitur hꝫ impediuit. g nō illud. cum plura p̄nt eſſe impedimēta quoz quodlibz p ſe ſufficiens eſſet. ut p bāt una ſupius allegata. fac. c. cū p cā. de ſen. ex. Secō qr non ſit ſurrepticia ꝑpter taciturnitatē. qr ſi hoc dicētur hꝫ eſſz ꝑpter ea q̄a tacitū eſſz in g̈ra ꝓuiſionis qr in g̈ra vigore cuius fuit facta acceptacō fuerat facta exceptō dignitatis maioris poſt pōtificalē. ſed hꝫ nō obſtat. qua nunq̄z viciat g̈raz hmōi taciturnitas q̄n in caſu ex narratione ꝛ forma ꝓuiſionis dz p̄cipi veriſimiliter eſſe notuz. hic ē in ꝓpoſito. igitur patz p̄mū q̄a q̄n facit actū q̄ p̄t certo obſtaculo impediri ſi ſciat obſtaculū illud. et ē in eius poteſtate illud tollē vidz. eſto qō nec de hꝫ aliq̄d dicat nec de hoc aliquid dicatur ſibi. vidz ipſe velle tollere iſtud. ff. de execu. tu. l. idez ulpianus. ℭ. ſi. et. ff. de re iudi. l. quidā ꝺ ſulebāt. ibi ē de neccitate. ff. de here. inſti. l. p̄nl. Ad q̄d eni optz aliquid dicē alicui qr ipſe per ſe ipm veriſiliſſare dz. certe frustra. ff. de ac. emp. l. i. et. l. ea que. ff. de edi. edic. ℭ. ſi intelligatur. cū ſi. ibidē allega. p quo faciūt nō. Ja. p Cy. C. ſi ꝺ tra ius vel uti. pub. l. omes. circa p̄nci. videlicz qr licz hꝛptū nō valeat cōtra legem tñ ſi facta eſt talis narracō facti in hꝛpto qr p̄ceps cognoſcere potuit hꝛptū eſſe cōtra legē licz de hꝫ in hꝛpto ml dicatur expſſe ſeu qr nō dicat nō obſtāte tali lege valet reſcriptum. Idē dic hm no. Jo. an. de hꝛpt. in nouel. in. c. i. p̄uilegium ſiue hꝛptū conceſſum p p̄cipem valere et ius ꝺmūe tollere. licz de illo nō facit mētionem q̄a in ſcrimeo pectoris ſui cenſeret illud hre. l. omiuz. C. de teſta. Itē facit qō no. Jo. an. in glo. ō ꝺſti. c. i. li. vi. qr papa faciēs nouā ꝺſtōnē generali ꝺſuetudini

contrariam videtur velle tollere dictam
ꝯsuetudinem p eo q̄ p̄sumitur illā scire
etiā si de ea mētionē nō faciat. facit ad ℏ
quod no. de excess. p̄la. c. i. li. vi. Itez facit
quod no. Fredericus de semis in tractatu
suo de rerū pmu. conclusione vi. ubi dic̄ q̄
impetrac̄o beneficij ex causa pmutac̄oms
obtenta nō valet si beneficiū est rebuatuz
et de reseruac̄one nō est mētio facta msi
sit generalis ꝛ pluribz nō. qua tunc p̄sumeretur q̄ p̄pa illaz sciuisset et tūc exp̄ssio
necessaria non fuisset in notis p̄pus. dicte
rac̄ones satis videtur esse clare videlicz
q̄ ex forma narrac̄oms papę debuit scire
verisimiliter q̄ in gr̄a p̄ma excipiebatur
dignitas electiua. q̄ istud est notum ex
papali c̄stituc̄one plus q̄ notoria q̄ in
oīmibz hmōi l̄ris ponitur dicta clausula
exceptiua. In notorio vero admoneō vel
exp̄ssio necessaria non est. hinc est q̄ licet
emptor debeat cui c̄tōnē venditori denūciare tamē ubi esset notoriū nō esset opus denūciare. ut. ff. de ac. ep. l. ēptor. in. fin. Itē
alia rac̄one sc̄do deducta qua aut dicas
papaz fuisse deceptū in hoc q̄ credidit q̄
forma exp̄ssa hoc importaret q̄ sub ea talis dignitas ꝓhendēdetur á p eo q̄ ipe
putauit q̄ in p̄ma gr̄a fuit facta menc̄o
exp̄ssa q̄ dignitas maior hmōi c̄ōphenderetur ſ̄b ipa. q̄ nō vidz q̄ ex alia oīmissione potuisset ℏ neutrū dici potest. nō p̄muz
ℏ esset ponere in p̄cipē errorē iuris qđ esset
absurdū. ut in. c. i. de ꝛsti. li. vi. Certū enī
ē de iure moderno ſm ꝛstituc̄onē dñi nr̄i
q̄ sub gñali gr̄a nō ꝓphendēdetur dignitas
maior post pontificalē etiā si nō ponēdetur
clausula exceptiua. ut hnt decmac̄ones
Jo. xxij. p oīes sūmos pontifices ꝛfirmate. Nec sc̄m. q̄ nō ē verisimile p̄paz diuinare. ut. l. si putatoꝛ. ff. ad. l. aqu. Sc̄do
q̄ nō est verisile q̄ p̄pa debuit idē iudicū
facē de eo q̄ sibi nō apparebat ꝛ de eo qđ
sibi apparebat. ut. l. iij. et. l. rutilia polla.
ff. de strahē ep. q̄ verisile ē q̄ p̄pa debuit
p̄sumē q̄ nō fuit posita clausula m p̄ms
l̄ris p quā in eis hmōi dignitas ꝓphendi
valeret. tū q̄ ℏ nō ē ꝛsuetū immo phibitū fieri nec credo factum adhuc fuisse de
tpe p̄pe moderni. tū q̄ si ita esset verisile ē
q̄ dñs. ℏ. de hoc fecisset mencōnē in sc̄is
literis nec eas facilius obtinere potuisset.
q̄ quilibz p̄sumitur velle esse diligēs in ꝛē
sibi acquirēdo. ut de arbi. c. i. cū si. ff. de p
bac. l. cū de debito. in prin. et m fi. et. l. si
pactū. e. ti. Cōcludo g̃ ex p̄missis p̄pam in
concessione gr̄e noue p̄uisionis nō fuisse
circūuentū ꝛ ꝛsequēs dictā gratiā mīme
reputari seu vitiari tāq̄ surrepticiā qđ
p̄cipaliter ꝓbatur hic. q̄ licet false oīes
exp̄ssiones q̄ potuerūt mouere p̄cipem
verisimiliter ad facilius decernendū regulariter vitiāt gr̄as q̄ l̄re habent tacitam
condic̄onez si p̄ces veritati nitant. tñ nō
oīa tacita quoꝛ exp̄ssio mouere potuisset ad denegādū gr̄am vitiāt. Sz ea solū de quibz repitur exp̄ssum. Vel de quibz
in iure est cautuz q̄ eis exp̄ssis eā gr̄am
nullatenus dedisset. hinc est q̄ licet papa
ita liberaliter daret beneficiū magm valoris
sicut parui de hmōi dignitate valz gratia
nec ex taciturnitate hmōi vitiatur licet
secus si maioris valoris exp̄ssisset ut no.
glo. in. c. i. palle. que vult q̄ decessio facta
per papā crīmioso valet ip̄o iure qđ no.
Inno. de decess. p̄bē. ꝓposuit. et. c. cū nr̄is.
et p̄bat. c. inter dilectos. de excess. p̄la. et
. c. accedens. de accu. tū si fuisset crīmen
exp̄ssuz ℏ valde potuisset mouere ad denegādū. ut de eta. et q̄. eā de. tū si. mō ita ē q̄
hic nō possumꝰ dcās l̄ras arguē ex falsi
suggestiōe q̄ nō repitur, aliq̄d falsi suggestū q̄ papa ꝓpter ℏ q̄ in p̄missis l̄ris
nō fuisset adiecta clausula exceptiua dcāz
nouā p̄uisionē denegasset. immo verisile ē
magis de c̄trario attenta dignitate impetrātis et q̄ gr̄a ista noua fundatur super
aliq̄ mūt ip̄ius ꝛē. Ad rōnes fcās in ꝛtraꝛiū ꝛ de p̄ma notū ē q̄ nō ē impedimētum
collac̄oms. et in q̄ntū tolleret impedimēta vidz utrūq̄ tollere vnū exp̄sse ꝛ aliud
tacite. p p̄dicta. Ad sc̄am rac̄onē sufficienter ē resp̄sū p p̄mā rōnē huius p̄tis.

¶ Vt lite pendēte de impetrac̄oibz.
cccclxxij.

¶ Suppono q̄ cā sit dimissa ad instātiā
abbatis ꝛ conuētus mōsterij dtra Jo. super
prochiali eccīa quā mōsterū possidet tā
q̄ vmtā p. xij. ānos pxie p̄teritos ꝛ rōne
decē vmōis ad se et Johēs rōne collac̄oig

ad se ptinere ꝓtendūt. ꝛ ceteta q̄ citacō e ad instantiā monasteriꝫ ꝺcta Jo. et executa p cursorē in curia Jo. eo dē die qua dictus cursor eū citauerit ad diceꝺū cōtra cōmissionē tenore ꝺmissionis cidē ioh̄i nō explanato p cursorē ꝛ nō apparet q̄le p̄cessit an citacō vel impetracō impetrauit dictā eccīam tanq̄ iure ꝛeuoluto nō faciens mencōnē ꝛ ꝺmissiōe ꝛ ceteta ꝛ executione citacōis. q̄ valet hmōi impetratio ꝫ est q̄ nō est surrepticia occasione p̄missor nō obstante. c. cām q̄. ñ. ꝛ testi. quia ut ibi nōt hosti. nō intelligitur illud. c. ñ ꝛ impetracōe fieꝺa in p̄iudiciū ptis sup eo ꝛ quo litigatur. modo hic secus quia si bñficiū ē vmtū nō vacat. et si non vacabat nō valet impetratio. ꝛ cōcess. p̄ben. c. i. nō obstante. c. ñ. ut lite pendēte. in cle. tñ q̄ p̄cessiss̄ execucō excipiēs ꝓbaē teneꝰ p nō. glo. ꝛ ꝫ pt̄. c. fi. in clem. et Cy. post Ja. ff. ꝛ ꝓba. l. eū qui. p glo. tñ q̄a p citationē nō habuit plenā certitudinē causē. ꝛc. ut in dicta cle. si tñ p̄cessiss̄ plena citatio. forte secus ꝓpter p̄iudiciū litis pēdētie. ꝛ quo. ff. ꝛ rei ven. l. fi. ꝛc.

¶ De p̄ben. et ꝛ statu monachoꝝ. ccccl xxiij.

¶ Supposito q̄ episcopus ꝛ cōsensu sui capli ꝛ p̄roni eccīam prochialem quo ad oīa tā spiritualia q̄ꝫ tpalia ꝛderit monasterio cū ptāte p̄dicādi. cōfessiones audiēdi ꝛ eccīastica sacramenta mīstrādi et curam aīarum exercēdi ꝛ fructus percipiendi sic tñ q̄ ibi sit vnus p̄sbiter secularis q̄ p monachos epō p̄sentetur ꝛ ab eo īstituatur ꝛ recipiat curā. et eā exerceat p seipm oīa sacramta mīstrādo. et q̄ eidē epō ꝛ archidiacono teneatur ꝛ eorū iuribꝫ respondere. et q̄ in p̄somis duorum vicariorꝝ q̄ publice a ꝓlo rectores nomiabātur dicte eccīe seruirēt. Deinde quidā a ꝓpa dictā eccīam tanq̄ vacātem et ꝛeuolutam impetrauit an valeat hmōi impetratio. et censeatur ex p̄dictis ꝟbis colligi dictā vicariam esse ꝓpetuā ꝛ nō tēporalez. et p ꝺcās mea eadē ius ꝛeuolutionis vicarie. ℟ndeo p̄mo. q̄ etiaz in ecclesiis spectantibꝫ ad mēsam monasteriꝫ pleno iure ꝛ quo ad oīa sup̄ dicta dcūs vicarius dicit̄ ꝓpetuus qui recipit curam quo ad regimē ꝓpli ab epō. nōt glo. ꝛ excess. p̄la. c. frequēs. in cle. i fi. et est casus ꝛ capel. mo. c. i. li. vi. Nec obstat ℔ q̄ ꝺatū est monasterio hmōi exercitiuz regimīnis. q̄ dico q̄ ꝛ verū ē tñ nō ꝺatuz fuit ut p se ℔ ut p vicariū suū exēceat. ℔ q̄ vicarius nō p eos ℔ p epm̄ īstituitur ipi nō p̄nt amouere. ideo censetur p̄tinere sibi nō monasterio ꝛ vicariatu disponē. ꝛ offi. archiꝺ. c. i. nec obstat q̄ p̄sentāt. q̄ etiā si ꝓuideret ꝛ manualiter reuocarent m chilomius bñficiū esse ꝓpetuū m regl'aribꝫ eccīs. ut cle. i. ꝺ excess. p̄la. licz secus crederē in secularibꝫ. ar. ff. ꝛ adop. l. q̄situm. lxx. di. c. ñ. nec p̄nonus aut' collator ꝓuat quē p̄sentauit. vel cui ꝺtulit sine cā. l. di. satis puerū. ꝛ offi. ordi. conquerēte. Seda racō ē q̄ finis est inspiciēdus. ff. ꝛ ꝺi. ob cām. l. pnl. ꝛ cōdi. et demō. l. tale. ℣. legato. ℔ causa fuit ut iste rñceret epō et archiꝺ. ꝛ iuribꝫ suis. q̄ tñ nō possit vicarius tpalis. Preterea tercia racō est q̄ ꝺsuetudo ē mos loquēdi interp̄tans nobis ex verbis mentē. ꝛ ꝺsue. cū dilectus. ff. ꝺ legibꝫ. si ꝺ interp̄tacōe. Mō iste appellabat vulgarit̄ rectoꝝ. g. ꝛc. Preterea etiā additur ad racōnē p̄mā q̄ si monachi habēt etiā facultatē spūalia exercendi. hoc posset pluribꝫ in solidū in eadē plebe ꝺpetere ut rectori epō ꝛ legato ꝓpe. et etiā videt̄ monachi p se spūalia hmōi exercere. Jtē vicarius nō ꝺr ad aliud puta ad rectorē et idē ē ꝛ eo si sciat rectoriam vmtā ꝛ sciat eam regi p vicariū ꝓpetuū. ut ꝛ p̄ben. extirpāde. ℣. qui vero. et clem. i. ꝛ offi. vica. Quarta racō. q̄ fieꝺa est in dubio interp̄tacō q̄ magis eccīe p̄sit. ꝛque est magis pia. ſmile. ff. ſo. ma. l. i. modo eccīe ꝛcz habere talem vicarium perpetuum. quia pastor talis est. et melius ꝛ oīubus intueatur. per hoc est ꝛsponsum ad id quod aliqui dixerunt q̄ dicta verba possunt interpretari ut cura ꝺaretur per episcopū vicario tēporali. per nō. p Jnno. ꝛ offi. archiꝺ. cū satis. nec obstat quod dictuz est eccīam vacare. cum tñ vmta vel m corporata nō vacet. q̄ intelligendū est ꝛ exponēdum ꝛ vicaria. quia cum ad ꝓpriuz sensum verba nō p̄nt trahi

ad ímpro ꝓ̃ referũtur .ff. de off. ꝺsul. l. ij. de ẜp. cũ aliqmbz li. vi. saltẽ ut res valeat. c. abbate. de ẏbo. sig. ꝑter qõ ꝓmisso mõ lz ꝑe nõ vacet. videlz q ꝓncipali ꝓ lato careat. vacat tñ in eo q secundario ꝓlato viduata est. ergo ꝛc̃.

¶ De ꝺfessis. ẜrica. ccccl xxiij.

¶ In cã bñficiali reus ꝓuocatus ad cãm ꝺfessus ẽ se possidere in ꝓncipio cãe. et ita añ litẽ motã in ímpetracõne noue ꝓuisionis que obstante rebuacõne nõ valebat ita asseruit ꝛ ꝓcurator ei⁹ postmodũ deduxit in libello ꝛ posicõ ibz suis. de tẽpe tñ seqñti actorẽ fecisse q̃ mius ipe reus potuisz possessionẽ habuisse actorẽq̃z possessionem incũbere ipo actore etiã ẜ asserente. ꝺcoꝛdãda ẽ dicta cõfessio ꝓcuratoris cũ ipa ꝺfessione ꝛ assertione rei ꝓter tẽpoꝝ diuersitatẽ. ar. de testi. cũ tu. et. C. de furẽ. l. manifestissimi. et de accusa. cũ dilecti. maxime q nõ est verisile ꝓcuratorẽ voluisse ꝺtra ꝓducta p dñm ꝺfiteri. ꝓduxit enĩ in feõ isto instrm possessionis adepte añ litẽ et nouaz ꝓtionẽ ꝛ assertionẽ dicte sue ꝑtis ꝓncipalis voluisse ad ẜ certa scie tia ꝺfiteri maxie etiã q nõ ẽ verisile dñm illud voluisse ſb clausula gñali. et ideo nõ est verisile ꝓcuratorẽ id potuisse ꝑsertim q ẏba quomius ꝑñt etiã hñe bonã interꝑtacõz si recipiãtur cũ iuris effectu. ut. ff. q quisq iuris. l. i. in fi. sez q̃mius potuit hñe sez cũ effectu. q nõ videẏ sũ qõ nõ duxit versũ. ff. de in rẽ ver. l. si ꝓ ꝑe. C. versũ. fac tñ dubiũ. nõ. bar. ff. de ẏ. ob. l. qui aũt. ubi vidz nõre q dcã interꝑtacõ. c. cũ tu. q hz locũ in testibz ꝛ instrumẽtis ex iuris disposicõne et non habet locum in disposicõmbz ꝑtis ei⁹dẽ q ꝑmi ꝓbãt. et sc̃i non ꝓm dñm Corsien.

¶ De ꝑbendis. ẜrica. ccccl xxv.

¶ In cã ꝺduhoms supꝺcẽ si reus ꝺfirmatus ꝓdcũs in dicta ꝺfirmacõe expſſit q fuit possessionem pacifice assecutus. sc̃o q frcũs ꝓcipiebat. Si ꝓmũ ꝓbat ẜ mõ. q ꝓ coꝛdas ꝛ vestimẽta ꝛc̃. intra ecc̃iam fuit in possessionẽ inductus. Sc̃m nõ ꝓbat nlomius sua ꝺfirmacõ nõ est surepti⸗cia. q si habuit possessionẽ ꝗ libeã facultatez frcũs ꝓcipiẽdi msi aliud appareat. ut. l. bone fidei. ff. de acqui. re. vo. qõ si ess deberet de ẜ p ꝑtẽ excipi. hz ꝓsumitur q ꝓcepit. ut. l. cũ defunctus. C. arbi. tute. et. l. cũ de indebito. ff. de ꝓba. q̃d eni ad rũbũ cũ ꝓcipe libere possit. et cũ ꝓcepcõ obstãte reseruacõe fit in feõ. quã q̃z in apphensione fuit ignota. nõ vidro. tñ dñs corsien. fuit in ꝺtraria opmione q ꝓm eũ dcẽ cõsequẽtie nõ sũt necẽrie. replicaui tñ ista nõ forte plene ꝓbãda p nõ. i. c. exceꝓcõis. ꝛ regla infambz li. vi. tñ ẜ nõ ẽ sme dubio

¶ De ꝑscẽpt. et de hñs q̃ fiũt a ꝑla.

ccccl xxvj.

¶ Si apparet ꝺcessio epi q̃ dz facta cũ cõsensu sui capli de quo ꝺsensu nõ apparz. et sequitur tpus sufficiẽs ad ꝑscꝛibẽdi. videlicz si epus donat ꝛ dicit de ꝺsensu sui capli ꝛ ita tradit mõsterio ꝛ ibi ꝓcedit qõ no. glo. de ꝺsue cũ dilectus. et de ꝑscꝛ. de q̃rta. et ꝓsumit talis error. p. c. ea noscitur. de hñs q̃ fi. a ꝑla. q iustus error habetur ꝓ titulo. ff. de emp. l. ij. q a pupillo. et q̃ se. et. ff. ꝓ le. l. fi. et iustus ẽ hic, eri⁹ facti. l. ij. ff. de iuꝛ et fac. ig. maxie p no. in dicto. c. ea noscaẽ. sup q̃ tñ vide dñm Bar. ff. rem ra. ha. l. actor. Secus si in iure erraẜ. et ita ꝓcedit qõ no. in. c. ij. ꝺ hñs q̃ fi. a ꝑla. ar. ff. de iuꝛ et fac. ig. no. l. iij. et. l. eã. et de usuc. l. ij. et. l. ubi lex. et. l. nũq̃. ꝓbant no. ar. x. q. iij. ꝺgnoscamus. et ita no. pau. in cle. de rebz eccl. nõ alie. in glo. pnl. et ibi plene vide. Aliq̃ dñi volũt dicẽ q requritur subscꝑtio clerico⸗ꝝ. pro q̃ vide textũ. xij. q. ij. sine excepcõe. et nõt Inno. in. c. ducũ. de re. ecc. nõ alie. li. vi. De alia ſb scꝑcõne idẽ dixerũt dñi de rota. p. c. tua in fi. de hñs q̃ fi. a ꝑla. ẜ dic ad ẜ. ut i. q. dñi neapolitam. q. lxx viij. cũ dixi ꝑsumi assensũ capli interuenisse intelligo q̃ ad effectũ excludẽdi malã fidẽ i recipiẽte. et ita procedit opi. pau. ut ꝑscꝛptio currat ad effectũ validã⸗dũ. ad alienãdũ vero in ꝑpetuũ secus. lez secus sit de alienacõe tpali. ut. c. ea noscitur. de hñs q̃ fi. a ꝑla. et ita procedit ibi glo. ꝛc̃. qõ intelligẽ ñ opponatur ꝓ ptem

cõsensũ nõ intꝛuenisse. et ita procedunt no. Inno. in dicto. c. ea noscatur.

De offi. vicar. de statu mo. et de pbẽ. ccccl xxvij.

Suppono q parrochialis ecclesia spectat ex canonico titulo plenissime ad monasteriũ videli; quo ad spualia oia ꝛ tẽporalia ac ipsoꝛ oniũ plenũ ꝛ liberũ exercitiũ ꝛ fructuũ oniũ peꝛpetuoꝛ saluo q debẽt hre secũ vnũ capellanũ secularẽ q̃ p eos epo psentetur. et ab eo recipiat curã ꝛ in decẽti habitu sacrm eucaristie ponet infirmis. Ac etiã ipsi monachi usi fuerũt p se ipos exercitio cure infirmoꝛ sacra mistrãdo. Si moꝛitur capellanus ꝛ impetratur ecclesia tãq̃ vacãs p moꝛte illius tenet impetraco. ut. s. m. dclusõe. iij. pcedẽti ꝛ ea q̃ ibi dixi in fi. et ut gra ꝑpetuo valeat. et i aliquo sortiatur effm cũ ꝑpa sme dubio fuerit intenco is aliq̃d dferẽdi. ar. de pmi. fi ꝑpa. de v. sig. abbate. de leg. i. fi qñ. fac q si pronus ponet ecclam cõsequi ponaẽ ius qõ m ea hꝛ. ut de pona. c. pastoral. de ure pro. c. cura. Itẽ q̃dã dñi plures m núo dixerũt q si i libello talis impetrãs otra monasteriũ pncipalr petierit dictã pmissionẽ suã pnũciari canonicaꝛ et declarari dictã ecclam ad eũ ptinere sibiq; adiudicãduꝛ fore ac deo mõsterio nullũ ius dperẽ super dicta ecclia. iudex fcã fide de pmissis debꝛ declarare libelluꝛ. et sup iure dicti capellam ferre sniam sup alĩs impetrãti silẽtium imponẽdo et hinc inde expẽsas dpẽsando. p pmo allegabatur. ff. de leg. ij. l. qm soli dũ. in pn. ff. fam. hrc. l. i h indicõ. et no. Cp. ff. si adũ. rẽ iudi. l. i. p scõo de expẽs alle. no. Inno. de sol. c. fi. m glo. magna. Itẽ nõ q si snia. lcꝛ melius facẽ otra no. Inno. de plus petic. vnico. m fi. in glo. Pꝛ in pncipio dicti dñi sb tilius illõ dcm. impugnauerũt ut pma facie videbatur. est enim certũ ꝺ iurẽ q̃ iudex q̃ dẽnati eo q nõ otinetur i petico actoris male ꝛ fatue agit ut. ff. de otra hẽ. ep. l. ut fundus. C. ꝺ fide i dmi. l. i. in fi. mõ stat q ius qõ pmus capellanus habuit sb gnali petico nõ ꝺphẽditur. igitur in illo iuris dẽnatio fieri nõ pt. qõ nõ ꝺphẽdatur pto. q aut ꝺphẽditur tanq̃ ps rei petite. ut i. l. q̃ solidus in pn. alle. et h nõ. q ecclia ẽ indiuisibilis et ptẽ nõ hꝛ. nec ipa nec ius corpale qõi ea hẽtur hꝛ ptẽ. ut i. c. dilecto. de pbẽ. de dsticũ m. cũ si. aut ꝺphẽdetur p reductõꝛ ꝑꝛ etatis vꝺ woꝛ ad impꝛoꝑetatẽ. ut pxie dixi etiã ꝛ h nõ pt q si sit ius mõasterij non excludetur si mentẽ talẽ libellãs hret. qõ tñ p expssum excludit. Postq̃ enim nullũ ius ptẽdit m ecclia ius infert monasterio et g ipe impetrãs eoipo q expsse ius monasterij i libello nõ excludit ex toto cõsetur libellũ velle intelligẽ de dño pncipali inter actoꝛẽ ꝛ reũ. ar. ff. si ag. nec. l. ij. fac q libellus dꝛ esse clarus de natura sua. ff. de reg iur. l. si ideo. Et lꝛ admittatur declaraco als imputetur actori. ff. de iurꝺ. si q̃s in tenco nẽ ambiguã. et. l. inter stipulãtẽ. ff. de vꝺ. obli. ꝑter qõ dicti dñi ꝺsulebãt q dicẽtur actoꝛi p audiꝛẽ q dcm libellũ declararet. tñ in casu quo nõ declararet fiat interptaco ꝺtra eũ ut i regsa. ꝺtra eũ. li. vi. q saltẽ debent i dubio accipi vba i ꝑpa snia. ut instr. de iurẽ. na. Ꝙ h quoties. ff. de lega. iij. l. nõ aliter. maxime in oduũ declarare nolẽtis. ar. ff. de interro. ac. l. de etate. Ꝙ. q̃ tacuit. Conũge cũ isto q si libellus dꝛ esse clarꝰ adhuc snia dꝛ esse clarioꝛ otra istũ actoꝛẽ et q nõ viꝺꝛ q ius illius capellam ꝺsistẽt m ipo coꝛpe in ecclia ꝺstituto ad releuamẽ actoris i aliq̃ ordinata sic̃ videmus in multis eccĩs hmõi capellanos vicarias ꝛ plẽdas hntibꝛ etiã cũ aiarũ cura seu ptate audiẽdi ꝺfessionẽ q̃bꝛ tñ nõ viꝺꝛ puderi aliq̃ mõ de eccia. h in eccia. vide hãc differẽtiã no. i glo. cle. i. de pbile. et dig tatibꝛ. licꝛ secus putarẽ ubi monachi carerẽt exercitio cure p ea q̃ dixi. s. dclusione. iij. pcedẽti. hoc supposito dicebãt dcꝰ dñi. q si recusat ille declarare absoluatur mõsterũ ab impetracõne et actoꝛ ꝺdẽnetur i expẽs qõ tarde fiẽdũ foret. et si fieret ponũ essꝫ taliter sniam declarare q appareret modus ꝛ cã pnũciationis eiusdẽ si declararet q pnũciaretur ꝑm qõ aliqui dñi sup dixerũt ꝛc.

De appellacõibꝫ ccccl xxviij.

Si ille q̃ a snia diffinitiua otra eũ p audiꝛẽ camere lata ad sedẽ aplicã appellauit pꝰ appellacõꝫ aparet cora audiꝛe

et ꝓducat sua iura. ubi sibi ostendat suã
sniam fuisse iniustã ad istũ finẽ ꝙ idem
auditor a dicte snie execucõe recedat ꝓ
hoc sue appellacõi renũciare nõ vidr. ra-
tio nam tũc ꝙs vel renũciat facto vel tac
te sue appellacõi cũ in eo ꝺtra ieras non
euitetur. ut de appel. c. sollicitudinẽ. in
fi. ut ecce si appellacõ sez sit legitima iudi
cis iurisdictõnẽ suspẽdit. ut de sen. ex. ꝓ
tuas. et hz effectũ talis suspensio ꝙ iudex
a quo reuins iurisdictõ ẽ ꝓ appellacõnẽ
suspensa nõ ꝑt in causa ulterius ꝓcedere
et si ꝓcedat nullus est ipso iure ꝓcessus
eius. ut in. c. licet. de sen. ex. li. vi. et in. c. ꝓ
tuas. alle. melius. i. c. interposita. et. c. nõ
solũ. ỽ appel. et ideirco si appellãs cũ iudi
ce a quo ꝓcedit ad aliquẽ actũ. ꝙ nõ pos
sit expediri nisi virtute iurisdictõis et
hmõi sit suspensa tũc vidr velle ꝓ factũ cõ-
trariũ sue appellacõi renũciare. ut de cõ
sti. cũ. M. vel esse sibi ꝺtrarius qỽ nõ cre-
ditur i dubio nec ꝑmittitur in exẽsso. ut
. c. sollicitudinẽ. alle. Ita ꝓcedit. c. ꝑtuz.
de of. dele. de testi. cũ venissent. nã ꝓducẽ
tia sua nõ est ꝓcedẽ cũ tali iudice ad a-
ctũ ꝙ nõ possit nisi in vim iurisdictõis ex-
pediri ꝙ potest fieri cũ nõ iudice et exẽ-
dicitũ ꝓterea ꝙ suus intẽtus ꝺsiderãdus
ẽ in fco. ff. de bona. l. ñ. in fi. cũ. l. seqnti. mõ
ille ꝓducebat ne fieret execucõ et ad istũ
tẽdit sua appellacõ et ita bñ facit no. Jnno.
de appel. in fi. glo. et pau. in de. fi. añ. ỽ
to. et ꝺtu. de ignorãte appellacõz. ꝓterea
hz ꝓductõ possit recipe plures intẽtiones
et fines. respiciẽdus tñ est in dubio ille ꝙ
minꝰ obest ꝓducẽti. puta ꝙ nõ ẽ verisile
in dubio. ꝙ ꝙs tacite sue appellacõi re-
nũciare velit. nisi bñ appareat. ꝓ cõia in-
ra ꝓmissa intelligẽ ñ petñtẽ a iudice tali
ꝙ ꝓnũciaret. uel interloqretur sup exe-
cutione nõ fienda. vel ꝙ citaret ꝑtẽ. adũ-
sam ad dicẽdũ ꝺtra. cũ enĩ tlia nõ ꝑnt fi-
eri a iudice ñ in vim sue iurisdictõis ꝙ iã
ỽ esse suspensa apparet ꝙ tales actus cõ-
trarij sũt hmõi suspẽsiõi et ꝓnis appella-
tiõi ꝑdcẽ ꝓ clarũ fundmẽtũ sup alle.

¶ De iudi. et ꝓbacõibz. ccccl xxix.

¶ Auditor cui ẽ ꝺmissuz ꝙ si repiat de cõ-
tẽtis in ꝺmissiõe sibi directa publice dis-
famatos. teernat ꝺtra eos citacõnẽ ꝓso
nalẽ. et ꝙ sup hmõi infamia testes recipi
at. nõ obstãte alio mãdato spãli. etiã
ad instantiã ꝑtis vel ꝓcuratoris hmõi ci
tãdoz gñaliter reputati ad cãs. ꝑt recipere testes sup bona fama. Racõ duplex
ẽ ꝙ ista ẽ extraiudicialis informacõ. iõo
hãc receptõnẽ facere ꝑt. ut sup. Secũdaro
ꝙ natura hmõi cãe psonã ꝓcuratoris nõ
admittit. et fuerat añ decisuz ꝓ tres cõcor-
des interlocutorias. ut dicebat dñs Gal-
hardus auditor. Idẽ tenẽt dñi ꝙ si talis
ꝓcurator vellet allegare cãs absentie. nõ
obstãte. l. seruũ ꝙs. ff. publice. ff. de ꝓcurã.
ꝙ intelligitur de ꝓcuratore hñte speciale
mãdatũ ad hmõi excusacões seu cãs ab
sentie ꝓponẽdũ. et ỽ ꝓcuratore post citati
onẽ estimato ad hoc speciale ꝙ post execu-
tionẽ hmõi ꝛ eius reportacõnem sũt talia
allegãda. ꝙ excepcõ actõnẽ ꝑ suppomit
cũ sit eius exclusio. ff. de excep. l. ñ. ꝙ de
hoc solet sp specialis ꝺmissio impetrari. Sol
de s dci. cccx vñ. et. cccc. iiij. et. cccexxiiij.

¶ De ꝓba. et de re iudi. ccccl xxx.

¶ Supposito qỽ. ꝓ. ꝙ ꝺtra. m. sup bñficio
obtinuit tres snias diffinitiuas i petitorio
possessorio. et fecit fieri executoriales lias
et ꝓcessus. et post hoc repit. a. intrusũ cõtra
quẽ obtinuit ꝺmissionẽ a ꝑpa narrãdo tñ
intrusionẽ factã fuisse tã licte pẽdere ꝙ ꝑ
dcas snias et ꝙ dcẽ snie ꝙ ad possessorium
ꝺtra dcm. a. executionẽ mãdarẽtur ꝑmde
ac si ꝺtra eũ late fuissent. videꝰ hoc. a. expo
suit ꝑpe possessionẽ hmõi habuisse añ di-
ctas snias ꝛ se posse statũ dcere de iure suo
et obtinuit mãdari Auditori cause coz
ꝙ ꝓmo cã pẽdebat ꝙ si repiret ꝙ añ snias
hmõi possessionẽ hũisset ipm sup petitorio
añ execucõnẽ audiret hoc si repiret. ꝙ post
snias hũisset possessiõz eũ nõ audiret ꝙs-
ꝙ snie hmõi forẽt ꝺtra eũ execucõm man
date. hmõi onꝰ ꝓbãdi ꝙ post snias in cũ-
bit ipi. p. a. eo ꝙ si nil ꝓbet auditor ꝺt exe
cucõnẽ ꝺtra. a. retardaẽ. Ideo qz de iure
ꝺũi snie late inter. p. et. m. nõ debẽt ꝑ indi-
caẽ ipi. a. cũ diuise smt psone et ex diuso
iure se fundant. nec vnus hz ab alio cãm
nec possit ꝓhibere alũ. ff. de re iudi. l. sepe.
cũ ibi nõ. et. e. ti. c. ꝙuis. in antiqs. fallit
hm qsdã i vno casu videlz. si ille. a. posses-
sor fuisset fcus lite pendẽte. vel post snias.

wel si non fuit. hoc voluūt papa q̄ sub illa tacita ꝺicōe si p̄ces veritate mterētur. de Rp. c. ñ. g̃ stabitur regle ñ ꝓbetur exceptō p nō. in cle. līas. de Rp. licz ꝺ tractuz aliq̄ ꝺmi cū urgēti motiuo tenuerint ꝺicētes. Si ꝺicatur. ꝺstat. A. nūc possidere. et q̄ antea nō possedit. ē negatiua q̄ ꝓbari nō hz nec p̄t. ut. l. actor. ff. de ꝓbac̄. Dico vno mō q̄ ubi ē directa negatiua r est cā mtētioms agētis. nō ꝓbatur. ff. de v̄. ob. in. l. igitur. et ibi plene no. bar. p Inno. i. c. terō loco. de ꝓbac̄. plenius p glo. et doctores. c. bone. de elec. et in clem. līas. de Rp. imo secus ē i ꝓposito. cū veniat p modū exceptōms ꝺ tra mtentionē de iure ꝺūi iā fundata r cē.

De ꝓbacōibz. Rēica. ccccl xxxi.

In casu qōis sup̄ pxie si ꝓbat. P. q̄ M. durāte lite r tēpe sm̄iarū p possessore habebatur publice r notorie eo ipso satis se exonerat a ꝓbacōe negatiue attēta natura materie de q̄ agitur q̄ nō req̄rit ꝓbacōes ita exactas. ut no. ff. ꝺ re iuꝺ. l. a diuo. Q. si sup. Itē q̄ps sūp cō faciēs p negāte ipm releuat ab omi onē ꝓbāḋi. ut no. ibidē bar. in illa. l. alleg̃. ar. ff. de ꝓba. l. si mus possidere. cū ibi no. iūcto. cū nō sit possibile ꝺuos in solidū possidere. ut. l. si ut ćto. Q. si ꝺuobz. ff. ꝺmo. et. ff. de acq̄. pos. l. in̄. Q. si ex plurib; ita nō vidz possibile ēe opinionez de possessione. M. cū sit directe ꝺtraria opi. A. ar. ff. x p cu. l. p⁹. Q. r sic r cē.

De officio ꝺlegati. ccccl xxxiñ.

Si executor eidē. P. ꝺatus ꝺtra. A. vigore ꝺcārū lrārū narrātiū. a. fuisse tā lite pēdēte q̄ post sm̄iam mtrusū. nō facta in q̄hicōe de veritate ꝺictor narrator p̄cessit. monēdo cū sub pēnis excōicacōis ipo facto latis q̄ a possessiōe infra sex ꝺies ꝺsistēt et ꝓter h̄ fuit appellatū. et cā appellacōis ꝺmissa auditori. p̄cessus hmōi nō potuit impugnari ex eo q̄ cause cognitionē nō p̄misit ꝺūmō tn̄ cor̄ auditore postea de veritate cāe ꝺstet. sumitur fundamētum ex no. Inno. ꝺ p̄sūp. ducū. et pau. m cle. i. de offi. ꝺle. et nō. pau. de ꝺcess. p̄bē. cū ei quē. in cle. mouit etiā ꝺnos q̄ ubi executor hz recipe ptes ꝺgmcōis in aliq̄ casu nō ve-

mit ex natura execucōis. h̄ potius a nātūra exceptcōis opposite p ptē. utz ex lcūra p̄ma. ff. de re iuꝺ. l. admonet. Q. si sup rebz. et i. c. ꝺ cetero. et i. c. cū sup. ꝺ re iuꝺ. p Inno. Itē mouit q̄ assignatio termini sex ꝺierū hēbat ꝺicōez tacitā lz nō exp̄ssaz. si nō veīrit i termio allegaturus rōnes r cās q̄re nō ꝺberet fieri execucō ꝺtra eū. sic eni veīre potuit ad allegāḋū cās in ꝺtrariū si q̄s hēbat. de to. et ꝺtu. cū ꝺilecti.

De sm̄ia r rē iudicata. ccccl xxxiñ.

Si in casu ꝺclusioms eiusḋē tpe litis agitate inter. p. et m. a. possidet bñficiū de q̄. p. ꝺtra. m. ageret late sm̄ie ꝺtra. m. ipi. a. in possessiōe p̄iudiciū attulisset r afferre deberent. et ꝺicebat ꝺns Rob. q̄ ita fuerat obtētū p̄nte reuerēdissimo ꝺno. P. tituli sancti eustachij cardinali in ꝺsijs bo. me. card. guilhelmi ꝺudū habitis. et q̄ paul. tenet i cle. i. de pēnis. q̄ alle. c. quia w. ꝺ iuꝺ. et. c sig̃ficauit. de Rp. p q̄ rū iuriū allegacōez ꝺcī i. c. si clicus. ꝺ p̄bē. li. vi. cū sua glo. q̄ ꝺcit talē allegacōez puto q̄ in casu illo r ꝺsilioꝝ possessor tercius a reo ꝺtēnato possessionē habuerat q̄ illa iura tunc bñ faciūt alias nō. alle. c. si clicus. p ꝺcm eū glo. sua. q̄ ꝺic q̄ illi impetrāti p̄sone p̄iudicatur. q̄ cū de suo p̄iudicō agētur scīens se opponē neglexit. alle. sile i. c. quāms. de re iuꝺ. maxie. q̄ illa oppositiō cōsistebat i agēdo q̄ g̃uior vidz q̄s illa i defentēḋo q̄ mius g̃uis hm eū vidz. p h̄ alleg. tres glo. Prima ē in. c. cū sup. ꝺ re iuꝺ. m glo. magna. q̄i in medio colūne scḋe istī glo. ibi videtur r si res aliq̄. ubi ꝺic, sic ꝺ. in. l. sepe. ff. ꝺ re iuꝺ. q̄ agitatū iudiciū cū libero p̄iudicat p̄ono scīenti. ita idē vidz q̄ si res aliq̄ vendicet ab aliq̄ q̄ eā nō possidet h̄ tenet. nā ego possessor ꝺbeo offerre me ad defensionē eius. et misi me offerā fit michi p̄iudiciū q̄ ad possessionē. ut. ff. de positi. l. bona fides. Q. q̄lr. licz secus si ille reus possideat. q̄ tūc nō mittēt ad defensionē nec sibi fieret p̄iudiciū. ut. l. mō ꝺcessus. Q. si aūt. et. Q. si vero. Scḋo allegat p h̄ alia glo. eiusḋē i ꝺcā glo. magna. post pn̄. in colū. eiusḋē glo. magne. v. p istā autē dicere. in pn̄cī. et ibi. exquo certus. Tercio

alleg. alia glo. Inno. de re iudi. quamus. m glo. pma. ubi vidit id qd dicit textus q sntia lata inter aliquos terco no piudicat est intelligendu quo ad actone vel exceptone pariedi. na secus quo ad possessione. sed ista glo. no ht hoc intellectu q sibi imponitur. qz intelligitur de preiudico mutate possessionis de psona rei condemnate in alia grauiore. patet. qz hoc alle. Inno. in eade glo. probo eande dclusone racone. qz in casu. c. cu sup. no fit piudicium quo ad pprietate. ut ibi patz in fi. et ita no e de casibz ophensis sub. c. quamis. de re iud. et tn ibi piudicatur quo ad possessione. igitur illi cui res iudicata inter alios no piudicat. nec obest quo ad ppetatem dumodo ad eu r no ad reu dcmnatu possessio pineat. in possessione piudicatur. si sciunt, cam agi r no defendit nec appellauit. Secdo hoc pbo sic. qz si specialr hoc dicet in casu. c. cu sup. aut hoc dicet p eo q ad epm priori loco et ad monasterium secundo loco illius cause defensio pertineret. aut p eo q epus a monasterio cam habuisset neutru dici pt qa sic piudicatur i ppetate. ut. c. quamus. et. l. sepe. alle. ut qa epus potuisset phibere monasterio se defendere et hoc no eade racone q sup p dicta. l. sepe. aut ut dicit bar. in dicta. l. sepe. qa videt epus dedisse facultate agendi ipi monasterio. et no hoc eade racone qa m illo casu tenet ide bar. quo ad pprietate piudicium generari. et sic intelligit opi. bar. qua no putat improbata esse. et etia non vidit q aliquis de dictis quatuor casibz in dco. c. cu sup. valeat ppie applicari qa si sic tuc deisi essent contra. c. quamus. vel dcta. l. sepe. qd no est credendu. Aut tu pones racone specialitatis qua pomt Inno. in. c. quamis. de re iudi. in pn. sede colune. magne glo. in v. ar. eius qd dictu est ibi. Ad hoc e racio. qz sicut epus posset agere cotra aurien. si possideret r c. quod no esset ei ius exercere ibi iura epalia. multo fortius qn ea petebat debebat excipe. et certe tuc hoc idem hoc casu. quia si p. possedisset ab imico de qua agitur dcta. A. dcta cu agere potuisset. et sic p dsequs eo agente potuisset venire ad causaz et excipere ne fieret sibi preiudicium in possessorio. pro ut hoc satis pomit Inno. in dicto. c. cum sup. Igit cum racio specialitatis no appareat in hoc casu idem est maxime si racio Inno. posita in dicto. c. cu sup. in dicto. v. per istam aut dere. ibi exq eni. qa exquo iura volunt q contra eu racone solus detencois detur actio. ut. l. effectum. ff. de rei ven. q etam fiat executio. ne iudiciu fiat delusorium sit bona r p dsequs generalis idez videtur in ppositio. si aduersarius dixit se possidere cum reuera no possideret. qz q ad litem pro possessore habetur. maxime cum per partem r iudicem p tali reputatur. ff. de rei ven. l. is qui se obtulit. allegatur p parte ista dictu archid. i. c. vnico. de eo qui mit. in poss. li. vi. et opi. Guil. de monte lau. qui idem dicitur tenuisse in clem. ut calumnijs. de re iudi. in contrariu facit generalitas. C. si. l. sepe. alleg. Ubi dicitur valde generaliter q si fundum a te titius petierit que ego no ex psona tij ad me pertinere dico. quamis contra titium me sciente iudicatum sit tame pre iudiciuz patior. quia neq ex eo iure quo titius victus est vendico. neq potui inter dicere titio quominus iure suo utatur hoc dicit. Si ergo nullum piudicium illi etia quo ad possessionem inducitur regula generaliter negatiua. et quo ad possessione ut videtur res inter alios acta alijs no piudicat. que no reperitur viciata hoc casu tu cogitabis. caue. qua iudiciuz hoc loquitur r dicit probabiliter solu posse. Ad. c. cum super. qua loquitur in casu quo agitur contra psonas que vendicantur et de quaru possessione agitur. ita q duo faciut pro actore. et quia de iure tercij agitur in casu nostro. ergo sut dominj multu contrarij dno walhardo rc. vide supra dclusi. cccexiiij.

¶ De sntia re iudicata. cccclxxxiiij.

¶ Si sentetia fuit lata p. P. et cotra. M. et executor velit ea exequi contra. A. qui possessiom incumbit. et A. dicat eam de iure no exequenda qa nescit causam agi. et P. dicat contrariu maxime virtute quaru da comissionu ppaliu executori specialr

tēputatārū alias directarū sup q̄bz opor-
teat causē cogniconē habere. talis articu
lus nō potest sine speciali mandato expe
diri duratibz ferijs pro eo. quia causē cog
niconem plenam requirit cū in hoc casu
de pleno pūdicō in possessorio contra illū
contra quem forte nullo ure sententia
dz execui mō sup intrusione possessionis
requiritur plena causē cognitio. ff. si per
vim vel alio modo. l. fi. et de plē. c. licz. ij.
et ita nō obstat. c. si super. de re. iudi. p ea
que ibi no. nec obstat quod cōmuniter
dicitur. idem iuris. et fortius quo ad hoc
de execucōne sententie, sicut de sententia
cum ex ea magis debeatur habere rem p
actam q̄z sententiam. ut. l. minor. xxv. an
nis. cui fideicō missum. ff. de minor. quia
dico q̄ verum est in casu in quo debet fieri
executio contra illum contra quem sentē
tia est lata contra quem de iure declaretur
et per sententiam declaracō facta est. Sz
ubi agitur de executione contra aliū fie-
da tūc quasi est vna noua inchoacō litis
ꝓpter psone mutacōnē. ff. de exe. re. iu.
l. cum queritur. et requiritur alia causē
cogniconis q̄z primo. sed si partes expresse
vel tacite. videlicz nō contradicētes. im
mō cōsentirēt, processus in mō validaretur, put
omes tenēt p. l. i. ff. de fer. cū ibi no. et per
no. i. c. fi. de fer. et in cle. sepe. de verbo. sig.

De plē. et de statu monachoꝝ.

cccclxxxv.

Collatio facta de parrochiali ecclesia
consueta clericis secularibz assignari mo
nacho etiam de licentia abbatis absq; dis-
pensacōne ipso iure nō valet. Ista cōclu-
sio fuit alias obtenta. sed ex causa pono
eā hic. De materia eius habes glo. xxi.
q. i. in summa. xxij. di. c. ij. et. c. cum pro
utilitate. et. c. de cetero. xvi. q. i. et. l v. di.
priscas. et. c. ij. de sta. mo. ubi videtur nō
contrariū m. in. glo. ber. et m. ij. glo. Inno.
et ibi p hosti. et Jo. an. alle. dicta ura. vi-
de etiā nō. i. c. q̄ dei timorez. e. ti. et ibi ple
ne per Jo. an. et videtur ꝑm hosti. qui hoc
ibi recitat plene. Et Jo. calō. teñ et cōtra
ocluionem. et pserti vide ibi queno. in
vna glo. et ea que p Jo. cal. no. in distin-
ctione quā per modum addicōnis ibi po
nit. ubi ipse cōtrariuz concluionis tenet.
et ipse hosti. ibidem terminat, put nota.
ibidem. et Jo. an. m. e. c. q̄ dei timorē. ꝓpt'
officiū p dicādi. et idem tenuerūt hug'.
et ber. pumcialis. Pro cōcluione no-
stra tenet quidā dicens. et probat q̄ mo
nachus mundo mortuus est. licet deo vi
uat. xvi. q. i. monachus. et. c. placuit. et
. c. graue. sed per assumpcōnem ad parro
chialem eccīam resuscitatur. ista resusci-
tatio est miraculosa. ergo ut resurgat et
actus ciuiles exerceat opus est dispen-
satione superioris. dicat etiā q̄ ista dispen
satio non debet fieri sine causa utilitatis
vel necessitatis. Oppont hosti. q̄ de iure
cōmuni assumitur in episcopum mortu-
us tūc resurgit. Respondit iste q̄ habet
mortuus q̄ ad actus regiares. et nō ob-
stat quod dicatur q̄ lex omnis abilitat
et resuscitat. Preterea q̄ epūs dispen sat
potestate sibi tradita et si ad collegiatā
eccīam velit preficī. ut nota. glo. clem. i. de
elec. ꝑm illam nō resurgat. tamen dici po-
test ꝑm hosti. q̄ conclusio habz locum. et
q̄ dispensacō fienda est. ij de causa habē-
da quare iunge que habes. de capp. mo.
. c. fi. cum ibi no. vide supra dei. cclxvi.

De psumpcōnibz. et de donacōibz.

cccclxxxvi.

Extra rotam q̄ per hoc quod donata-
rius possessionum post donacōnem de eis
sibi factam. ꝑmittit stare in possessione
continue donatorē usq; ad mortem nō p
hoc potest dici donacō facta in fraudē. vel
contractus ipius donacōnis esse fraudu-
lentus vel fictitius. Nam non psumitur
fraus nisi appareāt aliqua indicia urgē-
tia fraudis. ut. l. volum. ff. de dolo. nam q̄
volum allegat doluz ꝓbare tenetur. ff. de
ꝓba. l. quoties. C. q̄ dolo. possibile enī ē q̄
q̄ donauit sine fraude et volūtate donata-
rij in possessione remanserit. vel forte muta-
ta volūtate extra ipius donatarij volūta-
tem. et ideo actō restituta est. instr. de do-
na. C. ph̄ciūtur. et. l. si quis argentū. C. de
dona. Item q̄ fictōes et ihlacōes nō psumūt
nisi appareat cāe cōgtio ꝓpter quā fce sūt. et

et ꝑ quã ꝓsumi debeant. ut. ff. rerũ amo. l. si mulier. in pñ. et. ff. q̃ ra quibꝫ. l. sed si maritus. C. si. ubi ħ est exꝑssum. et extra de renũ. c. ñ. li. vi. Ideo ꝛ lex dicit alienationez nõ posse dici in fraudem creditoꝝ factam q̃ nõ sũt. ff. de iure fisci. l. i. et sic nõ ꝑt dici donatio cã mortis. ñ obstet aliqꝫ periculũ mortis. ff. de do. cã mor. l. i. cũ. l. se. ħ qualiter soluetur cõtrariuz ad. l. sicut. C. supuacuum. q̃ mo. ypo. vel pig. sol. Certe bar. de saxoferrato in quodã consilio sic soluit dicẽs. q ultra hmõi possessionem fuerat ibi causa. videl; ad excludẽdum ordiacõnẽ quã creditor allegabat ꝓpter quã ibi vendicõ ꝓsumitur simulata. vide ad hoc ea q̃ scripsit bar. ff. de dona. l. post ꝛactum. ubi notatur q ad ꝓsumendũ donacõnem factam in fraudem oportz q aliq̃d semp interueniat qꝺ det cãm huic ꝓsumpcõi. Aduerte q inter contractuz fraudulentũ ꝛ ꝛactum ficticiũ est differentia. nam dicitur contractus factus in fraudem q̃ vere eo animo agitur. ut vere valeat ꝛ pmaneat ꝓut agitur ut alius p eum seu eius occasione recipiatur. ut. ff. de hñs que in frau. cre. per totum. ħ autẽ allegare nõ possunt q̃ taliter cõtraxerũt seu q̃ participes fraudis huiusmodi fuerunt. ff. de noua. et de le. cum pluribus. et. ff. de seruo dato pigno. ma. l. si creditoribus. nec ipius nec istius voluntas haberi. id est cui ipse nõ habeat necesse relinquere. ut nota. ff. de hñs que in frau. cre. l. ñ. sed certe illi in quoꝝ fraudem contract? fuit mitus debent probare hanc que ad fraudis ꝓsumpcõnem probari habeant. ibi habes necesse contrahentes. id est cui contrahens necesse habebat relinquere. si in eius fraudem fuit contractus factus. et poterat dicere contractuz fraudulentũ ut in dicta. l. ñ. ff. de hñs que in frau. cre. et ibi nota. que in frau. cre. per totum. et ita loquitur dicta. l. sicut. C. superuacuũ. Sed simulatus contractus dicitur quãdo simulatur certus contractus fieri. et non fit ita sicut simulatur. ut. ff. plus valere. quod agitur. per totum. ff. de ꝛactibꝰ. emp. l. nuda. de reg̃. iur̃. l. imaginariã. ff. de distract. pigno. l. et qui sb imagine. de aqua plũ. arcẽ. l. emptor. C. si quis alteri vel sibi. l. quãms. et. l. cum ꝓponas. et hoc casu tam ipse sic cõtrahens. q̃ eius heres. etiam voluntarius potest dicere talez cõtractum ficticium per dicta iura dũmodo fraudem suã allegent ex qua se inuent. quia tunc obstarent iura ꝓ dicta. ut. l. pꝰ mortem. ff. de adop. Et circa hoc sciẽdum ẽ q tribz modis potest dici contractus. videl; ficticius. ymaginarius ꝛ simulatꝰ. Uno modo cum vnus contractus celebrari simulatur. et tamẽ in veritate agatur q alius celebretur. Sic loquitur totus titulus. plus valere quod agitur. et. C. de contrahen. emp. l. empti fides. et hui usmodi nature est ut nõ impediatur acq̃sitio ei cui acquiri debet fraude. si ex causa que vere agebatur poterat acquiri. ut. l. empti fides. C. si cer. pe. l. si ex precio. et no. in. l. nuda. alle. et. l. magis. alle. Secũdo modo dicitur contractus simulatus. quia licet vere agatur q sic fiat. tamen agitur q eius dissolutio contractus fiat. alle. l. iiñ. C. si ab ignoto. ff. de ma. testa. Et natura illius fictacõmis ẽ ut debeat hoc exꝑsse per pactum agi. ut dicto. C. si ab ignoto. Tercio modo dicitur contract? ficticius. seu simulatus. quãdo ex mente non ꝓcedit. id est quãdo agitur inter partes q contractus nullus fit et de hoc loquitur. l. nuda. et. l. imaginaria. alleg. et. ff. de ritu nup. l. simulato. et de aqua. plu. ar. l. emptor. et faciũt quidam q̃ꝺ ꝓpter effugiẽda onera vel debita fiscalia. Ex premissis tria concludũtur. Primuz est. q cum simulacõmis sunt tres species. allegans agendo vel excipiendo contractum vel instrumentũ esse ficticiuz. et nõ designans speciem fictionis. nõ est audiendus. quia aduersarius sic redderetur dubius. ut. ff. de eden. l. i. C. i. et de rei ven. l. pomponius scribit si frumentum. in fi. q̃ loquũtur in agẽte idem in excipiente. ff. de flumi. l. i. C. labeo. de legꝫ. j. l. titius testatoꝝ. in pñci. idem in ꝓbãte. qui nõ debz obscure ꝓbare. ff. de negꝫ. gest. l. cum actuz. in fi. et ibi no. ff. de pet. hre. l. si motam. et ibi no. i glo. sup vbo. ꝓbatur. extra de ꝓbac. c. in ꝑsentia. facit optime quod no.

Jo.an·in glo·de excep·pia·li·vi·sup verbo·speciez· Scdo concluditur ex p̄missis· q tali dicenti instrumētū vel ↄtractū esse ficticiū nō sufficit ex p̄mē speciem fictōis nisi declarata causa ex qua colligi valeat ipa ficta vel indiciū hmōi fictōis· Raco q cū ex ipso actu de perse non ipo facto concludit de iure intencōnem addere p̄t id ex quo insurgat indiciuz simulacōnis ex quo cōcludi valeat ipa fictō per p̄dicta· Facit quia intencō debet de necessitate vigere· ut·l·ad pbacōnē·C·de pbacōnib nec dicatur nō pbare hoc esse qō ob hoc contingit abesse· Dicunt quidam in casu nostre questōnis tolli dubium fictōnis si donans nomine donatarij se constituisset possidere· per·l·quisquis·C·de donac·et·l· quedam·ff·de rei vendi·et·l·q meo·et·l· qui pignoris·Ci·et·l·seqñti·ff·de acquir· poss·in quibz id videtur expressum qō p̄cedat si nulla causa p̄sumende fictōnis alias appareret q̄ si subesset causa huiusmodi· tene presumētur illa causa ut quia dixit donans se constituere nomie donatarij possidere in fraudem ficticie sicut de contractu ipo nisi sequeretur tradicio corpalis· ut pbatur hoc·C·de suffragio·l· i·et eodē mō dicerē de clausula renūciationis tolli fictōnis·ar·ff·de dona·l·toll· ·Cuersum· Terco concluditur ex p̄missis q nō ideo dicitur donatio ficticia vel in fraudē· quia de oībz bonis vel maiori parte est facta· nisi subsit aliq causa fraudis p̄sumēde· et per hoc nō ob·l·omis·C· q lucius·ff·de hijs que in fraud·cre· videbar· in cōsilio p̄dicto qō incipit petrus mcole donauit· Si illud cōsilium habes ibi reperies magnā partē de p̄missis·

De p̄curat· et de excepcōnibz·

cccclxxxviij·

Si clericus ↄtra laicū intentabit crimē sacrilegij crimialiter et cū admissus fuerit laicus p̄ procuratorem ad causam usq ad conclusionē inclusiue· vemtq sententia absolutoria ferēda p laico nō potest ad impediendū sententiam vel p̄cessum p̄curatorum annullandū oppom cōtra p̄curatorem· ex eo q nō possit p̄curator in causa huiusmodi admitti· Primo q nō ad impediendū sententiā· ꝓpter·l· q̄ꝫ mis indubitati·C·ad·l·iul· de adul· vbi ōr q sententia absolutoria potest ferri in crimine p absente ↄtra p̄sentem ergo ↄ in psonaz p̄curatoris fortiori racōne· Facit p hoc q cōmunis opinio hz q in causis in quibz potest sententia ferri cōtra absentem potest p̄curator admitti· p·l·seruū q̄· ·C·publice·ff·de p̄cura· ergo idem si pro absente· quia iura sunt magis extensiua in fauorem absentiū q̄ in eo q lesionē· ut ·l·absenti·ff·de penis· Preterea q cessat ratio quare p̄curator nō potest in crimialibz interuenire· ut·l·pnl·C·ad crimen·ff· de publicis iudicijs· videlicz q sentētia essz deluso ria· quia nō possz absens puniri cē· que racō hic cessat· Hanc cōclusionez tenuit Ja·de are·in·l·quātis indubitati· ·C·ad·l·iul· de adulē· et per hoc nō obstat qō ibi nota·p accur·et Cy· post eū videlicz q ista exceptō oppom potest in qualibet parte litis qō confirmat Jo·an·de iudi·c· ·i·li·vi·in nouel·q istud intelligitur verum regulariter· fallit in casu ubi iam essz in causa conclusum ↄ sentēntia absolutoria essz ferēda p absente Jo·de lig·respondit ad racōnes·ac franc·et oldra·in·c·lz· de accusa· Secundo dixi q dicta oppositio precedentem processum nō annullat· et hic in glo·l·quamus·alle·ber· Jo·mo· archidi·et Jo·an·in dicto·c·i·de iudi·li· vi·que habz q exceptō ista est dilatoria et ita determiat Jo·an· ibidē in nouel· Itē dicta conclusio probatur quia nō omne crimē sacrilegij requirit penam maiorē· et tamē in hijs solis crimibz dictā penam maiorem requirentibz habet locum prohibitio·C·ad crimen· ꝑm cōmunem glo·et docto·opinionē·l· seruum quoq· ·C·publice·et·C·ad crimē·et·l·i·que ꝑm Jo·an·ff· quando cause appellacōnum per alium exerceri possunt· et per· bar· et Cy·C·de accu·l·eos·et·C·de minē·l·fi·licz Jo·mo· de penis ·et Jo·an· predictus·in dictis legibus·et bar·in dicto·C·ad crimen ubi plenissime per eum·de iure tenent contrarium esse verius·maxime p·l· fi·C·de minē· communia·l·fi·ff·e·ti· et per ·C·ad crimen·q̄ loquitur indeterminate· et·C·ꝫ ad ea·recipiēdo verbz inclusiue·

ne ibi frustra idem verbum ponatur dñs Jo. de lig. ubi supra dicit melius forte dicendum et dicendū q si ex parte accusati inveniat p curatorem q nō valet p cessus. ff. si ex parte accusatoris. tūc valet. ut bene videtur p bare. l. fi. C. de mun. quia dicit, nedum illustres p̄ulegiatos. ut i causis miuriarū per p curatorem se defendāt. Sed ultra dicit q nullus alius potest se defendere in causis huiusmodi p p curatorem seu admitti debet enī hoc restringi ad vnicum casum legis vnicę. C. de famo. hoc esset dicere. et si vis scire qualem solutionem colligit Guil. de cumo. nō. ad illā. l. et qualiter pulchre dissoluatur dicta. l. qui publice. vide bar. in dicto. C. ad crimen. ad. l. absentem. Rndit dñs Jo. et Innoc. q ista. l. loquitur de p curatore quando est notus iudici. videlicet in delicto cōtumacie. ut ibi patet. et in tali cessat intentio legis. l. absentem. et habes locum. l. quāmus. C. ad. l. iul. de adul. et iste est vnus casus in quo putatur absens. l. i. ff. si quis ius. di. nō ob. Non autē loquitur de pena delicti iudici ignoti. qō notus fieri nō potest. nisi p̄sente. Certos aūt casus in quibus damnatur absens. vide p bar. in dicto. C. ad crimen. et p̄missa intellige in casu in quo pena est corpori vel psone infligenda. alias secus p̄dicta quia tunc iuris ratiō cessaret. Inconstraria opinione cōmuniores sunt. videlt Ja. de arena. Guil. de cumo. et Ja. de bu. Ideo securior est. Per p̄missa potest videri quid si sententia ferenda esset cōdēnatoria distinguendo p̄m glo. de ct. ut sup̄ dictum est. Vide supra fo. ccciij.

¶ De miuriis. Rubrica. ccccl xxxviij.

¶ Ad extimacōnem miuriarū q̄ per legitimas p̄bationes haberi nō potest debet deuenri isto modo. Quia iudex debet primo considerare oēs qualitates et circūstātias que possunt augere vel minuere hmōi extimacōnez suo iudicia i arbitrio. et taxaē certā extimacōz hmōi miuriarū seu certam quantitatem. non ut in illa dēmnet sz ut infra illā et in illa. et nō ultra sz pars per suum iuramentum hmōi extimacōnem declaret. et ita intelligē. ff. de iniu. l. si vnus qui seruus meus. et. l. cōstitutionēq. e. ti. et post hmōi taxationē ps in ipsa quātitate taxata seu infra eam declarabit per suum iuramentum huiusmodi taxacōnē seu extimacōnem et tunc potest fieri p iudicem cōdemnacō. ut in. c. si canonici. de offi. ordi. li. vi. et ita intelligē. l. iniuriarū ext matio. ff. de iniu. et ita intelligitur. c. olim extra de iniu. Nec facō quo ad hoc differentiam an agatur ex. l. cornelia. an vero ex actōne p̄toria. Li. p glo. eā faciat in dcā. l. iniuriarū. Sz sequor in hoc bar. qui in dicta. l. iniuriarū. dictā glo. quo ad hoc reprehendit licz non ita declaret. facit tn q̄ si ps agens vult augere extimacōnem p bare dz qualitates ex quibz extimatio suā potest recipere incrementum. et ita intelligo. C. pena. misti. de iniu. cum ibi no. tonū exemplz huius p̄me taxacōnis et sequētis iuramēti declaratoris habes. C. vnde vi. l. si quando. et extra q̄ metus causa. c. sup eo. C. secus. et i hoc nō est necessarium. ibi sicut hic. ut p. ff. de in litem iurā. l. videamus. Cōtrariū patz in. l. in actōnem. C. i. e. ti. Tu vero in hoc casu rationem diuersitatis cogitabis. Primum vero in expensarū taxacōe. habes emm de iure cōmuni q̄ nō p̄cedit taxatio de necessitate. sed sequi potest. ff. de iudi. l. semus. Tamē de iure actio seq̄ nō potest. in aut. de iudi. C. oportz. que incipit. de iudi. sup dicta. l. semus. et sic incipit. ff hodie. alias incipit. post iusiurādū. Sz q̄res ergo qualiter p̄cedit practica hodierna. q̄ post iuramentū taxamus. Modo dico q̄ duplex est taxacō. Vna est q̄ nō hz vim p̄nūciacōnis nec etiā reuera declaracōnis ipius cōdemnacōnis fiende sz habz vim limitacōnis ipius iuramēti per ptē prestandi. et ista debet p̄cedere iuramētuz q̄ ultra istam iurare nō licz. et ita loq̄tur aut. post iusiurādū. Alia ē q̄ habz vim cōdēnacōnis. et ista ē quā facimus post iuramētū. et de illa nō negat q̄n fieri p̄t post dictū iuramentum. Sz bene dicit si est infra taxacōnem iuratum in mmoi cōdemnacō fieri non potest. ita intelligit. c. super eo. allegā. nisi taxatio prima per iudicem remouetur. quia tūc possz. quod

intelligo cum ex causa minimus cõdemnatio fieri haberet. p. l. videamus. circa fi. iuncta. l. qõ iussit. ff. de re iudi. Sed dic michi qualiter sustinetur factum nostrũ qz ista pma taxacõne non utimur. ut videtur. Respõsio. qz immo utimur isto modo. qua infra certam sũmam' deferimus iuramentũ quod sic faciẽdo duos actus simul facẽ videmur. scz sũmam ultra quã iurare nõ possit taxare et iuramentũ deferre. ff. de acquir. here. l. illud. cũ simili. tc. vide supra cõ clu. cij. et. ceciij.

¶ De electõne t de appellacõe. cccclxxxix.

¶ Si appellatus appellacõnem contra se interpositam sibi nõ intimatam licet post mensem a die interpositõis eius computandum deuenerit instrumentũ appellationis illius ad manus suas post. xi. menses a dicta interpositõne computandos apud ipam sedez inchoauerit psequi. et p audientiam' contradictarũ absq; alia citatione vel intimacõne ad ptes usq; ad cõclusionem inclusiue fuerit prosecutus termios substãtiales alias legitime obsuãdo valet processus sm dnos. ff. et. b. dni Galhardus t Guilhelmus alias ctrarij fuerũt. et domim. Ro. et ve. cõtra. et dns Corbien. remãsit dubius. Motiua dnor ro. et Se. fuerũt. qz dpost. et Archidia. et sequaces. in. c. i. de elec. li. vi. videtur tenere. qz ita tenetur appellatus seruare tẽpora. vere. i. alle. sicut appellans. Modo ybũ suare dz integre intelligi cũ effectu. ut. l. i. ff. ff. qz quisq; iurisd. cũ si. ut ne duz intelligatur de lapsu ipsor tẽpor. sed intelligatur magis de expeditione hmõi que infra illa tẽpora est habẽda. Secũda ratio eor qz nacõ. c. statuimus. de elec. li. vi. alle. est ista. ut dnturmtã vacacõnũ beneficior occurratur modo si nõ seruarẽtur tempa cessaret racõ. Tercia racõ qz cõtra ius cmune ius speciale introducit cũ certa forma cessante igitur forma huiusmodi ipm ius cessat. qz cessante causa cessare debz effectus. modo. c. statuim9. allegatur inducit ius specialer sub certa forma. videlz si infra tẽpa certa expeditiones certe fiant quod notauit verbuz infra ibi posituz tc. Quarta rõ qz post pemptorium quis absq; restitucõe nõ admittitur. de resti. in integ. c. coram. de excepc. c. pastoralis. Sed ista tempa vim habẽt pemptorior terminor. igitur tc. Quãta rõ qz edicto citacõnis circũducto nõ proceditur nisi pte de nouo citata. ff. de iudi. l. et post edictũ. C. i. hac re nõ comparente in termino iuris circũducitur edictũ. ut dicta. l. et post. C. i. nõ. de offi. dele. consuluit tc. Sexta racõ qz bene arguitur in iure ab euitacõne absurdi. ut. ff. de huor. l. i. C. i. et de negg. l. pomponius. et soma. l. duorcm. ff. de excu. tu. l. scire. C. illud. et de regg. imẽ. l. aliud. C. absurdum. et. C. de testa. l. consulta. ꝺ plen. li. vi. c. ducũ. Sed absurdũ foret si appellans admiret qz appellatus eius dispendio vagare deberet p tuto in vento t incerto expectãdo qua malicius homimũ deberet obuiare. ut. l. in fundo. ff. de rei ven. de Rep. sedes. Septimo hoc probatur p Inno. qui dicto. c. statuimus. nõt. exposse qz si ps iter non arripuit infra mensem. vel non expectauerit p. xx. dies. nõ habz locum processus istius constitucõnis. Octauo quia qui committit in legẽ dcmnẽdo eius obseruãtiã nõ dz gaudẽ bnficij huius legis. ut. ff. de mino. l. auxiliũ. de usur. quia frustra. cũ si. Pro quo sciendũ est. qz duo tempora p. c. statuimus ponderãtur. Primũ tpus est itineris arrepti p quo datur mensis qui currit a die appellacõnis interposite et intimate. ut nõ. de intimacõne p archi. et alios in dicto. c. statuimus. Secũduz expectacõ. xx. dierũ. et incipit currere ab aduentu alterius partis decurso. De primo tpe est textus in dicto. c. statuimus. in fi. i. Rn. ibi cum dicit. a die obiectõnis iter arripiat infra mensem. De secõdo ẽ textus in. e. c. i. Rn. ibi cũ dicit. sed si ps aliqua nõ venerit tc. Aliqui vero addũt tercium tẽpus mtermediũ. videlz inter duo tpa supra dcã. qõ arbitrariũ vocant. p. C. qz si p. xx. in. c. cupientes. ꝺ elec. li. vi. Sz certe glo. Jo. an. sentit cõtrariuz in dicto. c. statuimus. in pn. secũdi Rn. in glo. q incipit. equior cõputatio. et idẽ nõ. in dicto

·¶· qui incipit ·rōnabile rc̄· Quid dicēdū breuiter puto ꝺtra glo. ut ꝺduxi supra. Alia racō est ꝙ verba legis ꝺbent interp̄tari taliter ut nullaꝫ iniquitatē includāt ·iiij· di. erit autē lex. et ꝙ bant ūra supra ꝙ absurditate tollenda allegata modo quādo quis astringitur a tempore itineris arrepti ꝺ loco ubi ꝺgerit romanam curiam accēdere ante tempus quo iuxta iudicium sui seu ꝺmi viri arbitriū consideratō ire solet vel ꝺmode potest duplomate nō utendo. ut ff. ꝺ ver. ob. l. cōtingēs. ¶· i· et ff. si quis cāu. l. i. ar. e. ti. l. ij. ¶· qō aūt duximus et ff. ꝺ pig. act. l. si seruus. et ꝺ edil. edic. l. si quid venditur. ideo si atro citius q̄ more solito ire solet seu p̄t iuerit vna pars ꝙ etiā computato tēpe ·xx· dierū sue expectacōis vna cū tempe sue itineracōnis totū simul nō cōstituat hmōi arbitrariū tempus ut puta si solet ire in sex mensibꝫ. l. fi. ff. ꝺ dilat. quadruplicato usū mutando equos ꝛ itinerādo in curribꝫ ꝛ ꝺmēdo in itineracōne sicut faciūt cursores portantes prospera noua iuerit in sex septimanis ꝛ expectauerit post ea ·xx· diebꝫ p alijs tribꝫ mēsibꝫ et ·xx v· diebus procedi potest ꝺtra non ꝺtumacē. quod essꝫ iniquū nō enim licet hic p̄currere suū aduersariū supplantando ꝺ ap· c. sepe. in fi. et c. oblate circa medū cū fi. ar. ·xxvi· q. iij· placuit ff. ꝺ ademp. l. ij· ¶· sin autem. Intelligatur autē aduentus huiusmodi hm cōmunem aduentum itinerādi usu facto vel saltez ꝺ tali aduētu cuius tēpus ꝺiūctuꝫ cum ·xx· diebus nō faciūt minus q̄ sit arbitrariū tps. Et in hꝫ sit differētia inter computacōnem. ¶· ꝙ si p· ·xx· et c. statuimus. et per hoc saluent dicte due glo. et tollatur dicta iniq̄tas. et hoc verius puto ꝙ lexꝫ hꝫ nouū suū motiuum prima facie videbatur. tamen est menti tenendū. super p̄missis pono tres concluſiones. Prima pro eo solo nō impeditur pars ad curiam veniens in alterius ptis non veniētis contumaciam. dūmodo alias sit res integra ad appellacōz p̄sequendaz. ꝙ infra mensem iter nō arripuit vemendi. sed potius post mensem lapsum. Et ista conclusio concernit p̄mū tempus. Et istam conclusionem videntur expresse tenere. Osti. Inno. Archidi. et Jo. an. in dicto. c. statuimus. sup verbo. infra mensem. etiam alia citacōne vel intimacōe irrequisita. q ꝺicti ꝺctores aliam citacōnem seu intimacōnem nō requirunt. et pro hoc in racōne allegā. ff. si quis cau. l. et si post tres dies. ff. ꝺ op. lega. l. mancipio. extra ꝺ p̄ben. c. si tibi absenti. li. vi. facit no. supra in ꝺclusione. li. et hꝫ in racōne ꝺducta quia si contrariū ꝺceretur. aut quia p hoc induceretur ꝺfercō appellacōis. aut quia per hoc impediret et circumduceretur citacōis effectus. q̄ recte pertutiēdo ad medullam aliud non apparet. sed nullū illoꝝ potest dici igitur rc̄· Primo p̄mū dici nō potest. quia hꝫ essꝫ cōtra cōmunem opinionem ꝺctoꝝ oim. Secundo. quia dictus mensis nō adiicit coniunctim ad p̄secucōnem appellacōis sed coniunctim ad p̄sequendū appellationem ꝛ negocium p̄ncipale. ut ibi patet. Et no. p Inno. cuius ratio ē ista g. utrūq; vmformiter ꝺz respicē. ar. ff. ꝺ vul. et pu. sub. l. hꝫ inē. et C. ꝺ vul. et pu. sb. l. q̄us. et tū nullus ꝺcet ꝺ mēte q̄ p̄e fuisse p̄uare parte nō arripiente mediter infra mensez ob hoc solum a prosecutione iuris sui. contrarium tenet Jo. an. in dicto. c. statuimus. et p. ¶· q̄ si per ·xx· allegā. in glosis duabꝫ similibꝫ supra allegatis igitur rc̄· Nec potest dici q̄ p hoc impediatur citatio iuris seu eius effectus. racio est quia q̄t sūt p̄sone citate tot sūt citacōnes diuerse et ab inuicem separate. ff. ꝺ verbo. ob. l. scare ꝺbemus. nec appellatio intimacōnis cōcernit mandatū factum appellato nec econtra. nec ab eo p̄ quem seqns liberatur. ar. C. ꝺ dona. inter virū ꝛ uxo. l. maritus. et. ff. ꝺ calumnia. l. fi. Quia alias seq̄retur ꝙ seruans ipa tempora non potest procedere contra non seruantem qō est contra mentem ꝺcre. Et no. verba glo. g p hoc ꝙ ego appellans non seruo p̄mum tempus hoc est nō iter arripio infra mēsem nō minus artantur alij ex hoīs citatione ad seruandum si volūt euitare contumacie penā. Preterea. quia citatio ad causam nō ꝺcernit nisi cōparicōem ꝛ ips

comparicõis in causa·licz deliquerit ps in nõ arripiẽdo iter·dũmodo non delm= quat in comparẽdo effectu ipius compa ricõis pumi non debet·Sed solum effcũ termin dati ad iter arripiẽdum·quia illũ pdit nec sibi alius datur·ꝓbatur ɔsequẽ= tia qz ãs nõ dz pumi in alio q3 deliquerit nec in plus·ff·de pẽis·l·sancimus·de ɔsti·c·ij·de hijs q̃ fi·a ma·p·ca·c·quesiit· Et si aliud diceretur sequẽtur q non ser= uans ꝑmũ tempus nõ essz expectandus in scõo ergo·Preterea nullũ ius repitur talẽ penã imponens·igitur pena impos= ta contemnemur·ar·l·si vero.C.de vno·ff· so·ma·Item nõ potest dici circũductus citacõis effectus·cum actor tempore ci= tacõis nõ compareat i causa·ut·l·et post edictum·C.i.alleg̃·Sed hic secus·quia si appellatus comparet in termino ẽ actor qz in beneficialibz quilibz potest esse actor et reus·sicut in casibus notatis·in·c·ex li teris·de ꝓba·et facit clemẽ·vnica·ꝺ causa poss·et ꝓprie·Secunda raco·qz raco·c· statuimus·seu eius artatio nõ fuit fauor singulariũ ꝑsonarũ seu ptiũ·sed magis nature causse que requirit accelerari cõnem sim omnes scribẽtes·ꝑsertim archidi·et fa= cit de elec·c·cum inter vniuersas·et·c·ne ꝓ defectũ·c·ut circa·li·vi·et de appel·c·ob late·Modo si periret vel circumduceretur hec citatio iuris causa remaneret michilo minus apud sedem apostolicaz terminã da·p clem̃.causam q̃·de elec·que uolu= tionẽ z obseruacõnem tempoꝝ huiusmo= di requirit alias requireretur noua citacõ et ꝓ hoc celeritas impediretur z proga= tio mduceretur cõtra mentem z racõnem doctoꝝ·et ita daretur occasio p remedũ doctoꝝ impediendi finem ad quẽ pncipa liter tendit·contra·l·si miles·ff·de testa= mili·Preterea quid interest appellãtis á ipius causse vel beneficij appellatum iter arripuisse vel nõ arripuisse infra mensez dũmodo debito tempore in curia se repre sentet·Certe michil immo magis causez z beneficio obesset·ergo licet in aliqua cul= pa fuerit quã nõ reputo multũ pumẽdũ· qz in re ꝓpa absq cuiuscunq3 pudicõ ut ꝑtur·ar·ff·so·ma·l·h cõstãter·C.si ma= rito·nõ ꝓpter hoc dz omitti quũ pumatur culpa appellantis·que per culpam ꝑdicti appellati non purgatur·maxime cum sit multũ maioꝝ·facit qz causa pncipalis eã puniendi reddit·de do·et contu·causam· et·c·actoꝝ li·vi·Item fauoꝝ causez bene= ficij ut ꝑdixi faciũt inst·de nup.C.affini= tatis·ff·de ɔdi·et demõ·l·cũ tali.C.lega= tum·cum ibi no·Tercia raco quando lex specialis ꝓhibet illud qõ iure cõmuni ꝓ= hibitum nõ erat·sed pmissum z penã ad= net cõtra facienti iste actus cõtra ꝓhibi tionem factus pena ꝑstita validus ẽ i o iure·ut·l·fi·in pncipio·ff·de diuoꝝ·no·Cy.C. de legẽ·l·non dubiũ·in ultia questione·de cuius materia vide per eũ·C·de sepul·vi· ·l·qui sepulchrũ·et p bar.l.scire·ff·de pe= nis·Licet ergo illõ speciale·c·statuim9· mandet iter arripi infra mensem·et p cõ= sequens sim te lz nõ faceꝝ tacite mhibe= re videatur ne aliter fiat·Tamen ãa cer tam penam adicit valet igitur ꝓcessus in contumaciã factus·ergo dicere nõ debe= mus ꝓcessum huiusmodi non valere ãa nõ est verisimile q eadẽ ɔstitucõ addat penã pene·si nõ dicat·ut dicta·l·scire·cum intellcũ suo quẽ ibi dat Dynus·et Bar· et Petrus z Cynus post eũ·in·l·nõ dubi um·alle·in fi·Secunda conclusio est q si pars ɔparẽs post oĩa tpa tria supradi= cta ex toto lapsa·videlicz post mensem· et tẽpus arbitrariũ·et·xx·dies·venit ad curiam·et statim post eius aduentũ incꝑ pit ꝓcedere p audientiã valet ꝓcessus· nec ideo viciatur q ɔparens nõ expecta= ut·p·xx·dies a die dicti aduẽtus sui cõ= putãdos alterã ptẽ·Pro hmõi ɔclusiõis clariori deductõne suppono duo ad eui= dentiam ꝑmũ q verbũ venit positũ m v·ij si ps nõ ɔcermt ome tẽpus·ij refertur so lum ad tempus in quo ps quelibz que in fine mẽsis dati ad iter arripiendũ iter ar ripuisz venire comode potuisz·quia illud tps mcertũ ẽ ex natura rei·ut·l·interdũ· ·ff·de v·ob·et·l·ɔtinuus.C.i.e.ti·alle·aliaꝝ eni mtelligẽtur ɔtra lre mentem·q sic si veniret post mchoatum processum rueret contra mentem vel nullum essz etiam con= tra mentem·ar·ff·de legẽ·iij·l·uxor·i·rñso Secũdo suponendum ẽ·q ver·sed si ps· suppomt vnam partem tantum venisse·

tunc idem cū dicat alterā nō venisse ita ꝙ loquitur in casu in quo de tēpe de quo loquitur ꝓma suppositio ꝓxime ꝓcedēs venit vna ps et alia nō venit. qz hoc sonat verbū aliqua qđ ē partituū maxime ꝗa de vno dicit et de alio negat. et ecōtra. l. si ꝓtor. et. l. maritus. C. de ꝓsump. et. e. ti. c. nōne. Secūdo ꝗa sequitur ibi in vbo. post aduentū. qđ videtur referre ad tempus vnde venerit vel illud ꝓcedēs. exquo seq̄tur ꝙ si neutra pars tūc venerit. sed postea iam lapsum. xx. vel. xxx. dierū. post illud tēpus venisset vna pars alia minime veniente. Iste casus ex verbis litere. c. statuimus. v. sed si ps. nō videtur. sed ꝗa nō est verisimile qum voluit textus exmēte videre illū casum. Ex mente igitur videntis istum casum oportet. necnō mens ex natura materie colligi debz. et ex racōe istius. c. et iuris ꝯmunis. Si si a fine tēporis arbitrarij nō computaremus hūc casū ex mente hmōi. xx. dierū. essz dare infinitos casus in quibz loco. xx. dierū daretur q̄draginta. et. l. si altera ps tarde veniret. ꝙ qđ ꝓrogaretur lis ꝯtra naturaz materie. et tacōnē vere. et iuris ꝯmunis. Preterea qz ambe due cōclusiones sūt vere. et illud quod sequitur ex eis sūptis ꝙ ps cōparēs et iudex solum debent inspicere si dicta tria tpa lapsa fuerūt. ꝓbatur clare hoc modo. pono me existere i curia appellet ꝓcurator meus in ptibz. vel ꝯtra me appellatur. et casu ad me venit instrumentum appellacōis. quid dices hoc casu. certe fateri oportz ꝙ ex mente sufficit lapsū dictoꝝ triū tempoꝝ expectare. Vel pono ꝙ appellatur rome curia existēte i āuiōe et quod statim curia de auione ad romaz transferatur. nec me moui de romā. quid dices. tūc credo lapsū terminū tēpoꝝ ꝑdictoꝝ. Tercia conclusio. ꝙ si pars cōparens omittat ꝯparere post dicta tria tpa ex toto lapsa etiā ꝓ vnū integrū annū et ultra potest mchilomius. post annū et. lapsum dictoꝝ triuꝝ tempoꝝ comparere et ꝓcedere in causa appellacōis ꝑ audiētiam contradictarū ut ꝑncipalis conclusio sonat. hāc cōclusionē deduco valde dare hic. quia quādocunq causa aliqua beneficialis vel ꝓphana. ciuilis vel crīmialis ꝑ citacōnem hominis quo ad totam causam de speciali mandato pape in ptibz legitime executam. est ad eādez curiam legitime deuoluta. habz locū hec cōclusio ut etiā practica docet. igitur idē de citatione iuris de qua in. c. statuimus. ꝓallegato. qua nō videtur ꝙ minus debeat operari citatio iuris q̄ hominis in deuolucōne cause fienda. et citacōnes sunt fiende in curia ꝑ audientiā ad singulos actus. operatur enim principalis citacō in ptibz facta ꝓmo ad totam causam ꝙ pars tenetur subire iudicium in tota causa in curia. et ꝑ citacōnem dicte audientie ad singulos actus respondere ut practica et cōmunis experiētia docet. ita ꝙ omnes citacōnes in vna deuolucōne in vna citatione hominis vel iuris ab initio facte includunt sententiam et per singulas citationes in curia ad singulos actus distinctos. ut ꝓbatur i dicto. c. statuimus. cū ibi notatis. Et dixi plene et totaliter per citacōem iuris vel hominis ad curiā deuoluta. quia etiā ꝑ appellacōem et eius intimacōnē ſm formā clem. causam. bene fit deuolucō cause quo ad ꝑs ꝙ in curia et nō alibi causa sit tractāda ammodo. Si; nō est plena hec adhuc deuolutio quousq; ꝑ citacōnē iuris que requirit dictoꝝ tēpoꝝ lapsum. pars artatur in certo tempe in casu hmōi apud sedem apostolicam litigare. modo retardatio ꝓcessus etiā annalis nō est modus tollendi dictā plenā deuolucōnē vel eius plenitudinē dīminuendi. g. tē. ar. ff. de his qui sūt sui vel alieni iuris. l. patre furioso. cū si. Preterea qz de hoc nō potest pars conqueri. quia quāto fuit plus et amplius expectata. tanta sibi maiorgtia facta fuit. Arguendo ꝑ regulā philosophi. simpliciter ad simpliciter et magis ad magis. et maxie ad maxie. nec tā patitur in hoc damnū. immo accelleracō ez qz ex noua citacōne tā progaretur. ut de se ꝑ. ꝗa fateor ꝙ ex retardatione tā hēret dānū ꝓpter qđ supior possit si velit sup ꝑs otra ptē utrāq; ex officio ꝓuidere. Si; nō deberet ob ꝑs ad vnus ptis instātiaz alteri penā imponere. ꝗa ambarū

contumacie compensantur·ut·l·si ambo· ff· de compensa·et·ff·so·ma·l·vmca· facit de excep·cū eccīastice· de cēsi·olim· xx v· di·c·fi·de vsur·q̄ frustra·de reg·iur· cum partiū·et notat Spe·de ap·Q·nūc videt· innecto·v·est aūt·et alius ī fi·et p hoc approbātur fortiter supradicta·et maxime q̄ tarde cōparētis minor est cōtumacia· q̄ nullomodo comparentis· Nūc restat respondere ad racōnes in oppositū factas· Ad primam dico q̄ obseruacō tēporis cōsistit in duobus· Primo in comparendo in curia infra tempora vel statim post lapsum eorū·et hoc sub pena processus casu tamē q̄ pars ista compareret et procedere vellet· Secundo in hoc consistit obseruacō p̄dicta q̄ ps diligens et coparens expectet eorūdem tempora lapsum·nec ante p̄currat·q̄ si hoc faceret processus videretur cōtra nō contumacē factus et nō teneret·ut pbatur utrumq; in dicta decre·statuimus·et decernit utrāq; partez ut de se patz·et hoc est q̄d voluerūt dicere dicti doc· Et si das eis alīd intellectum male intelligis· et hō intelligendo michil ad ppositum facit q̄ satis dedi bonuz intellectū· Ad sēam dico q̄ ista facit octa·ut patet in pmā ratione pme cōclusionis supra p me posita· et in aliis locis huius conclusionis p̄cipalis dixi de hoc· Ad terciā racōnem q̄ hic p forma studiose nō additur q̄ arreptio itineris fiat infra mensem· sed p forma studiosa addicitur istoz trium temporum lapsus·ut patz ex dictis ar· pro hoc no· Inno·in·c·dilecta·in glo·no·ordinē· et q̄ studiose nō addicētur q̄ quelibz ps iter arripiat·Patet q̄ vna nō arripiēte alia p̄cedit·ita q̄ nō sonāt ista verba nō in monicōnē aut termini assignacōnem· immo ipa appellacō et nedum appellatio immo citacō iuris et nedū ista citacō immo ius naturale q̄d datur cuilibet facultatem faciēdi q̄d sibi libet·insi vi vel iure p̄hibeatur·ut insti·de iure pso·Q·i·ergo in facultatē tāmodicōem·et nō in factū seu formam sonant·ar·de of·ordi·c·liez·et·c·cū aliquibz·de Rep·li·vi·Licet fateor· q̄ p̄pa itineris arrepcō et ppartio infra terminū iuris faciēda imponitur ꝓpter necessitatem causatiua q̄ aliter incurrēt pēnā p̄cessus Ad quartam dico q̄ termmus iuris qui constat ex tribz temporibz ut p̄dixi et non alius hic obtinet vim peremptorij· Dico q̄d ad penam p̄cessus incurrendam·nō autē quo ad hoc quū postea p̄cedi possit ut dixi Ad quītaz dico q̄ hec citacō iuris de qua loq̄tur·c·statuimus·termīnū habz in hoc certuz quem p̄uemre nō p̄t·q̄ tūc p̄cedi potest et nō ante tamē termius hmōi nō habz in ꝯ certitudinē q̄ de necessitate ps p̄ns habeat tūc cām melioratē immo ultra si vult potest p tem aliā expectare ut dixi· Ad sextam dico q̄ tollitur absurditas· q̄ utraq; pars potest agere quādo vult· Item si appellatus non vult agere potest appellantē indirecte compellere ad agē dum·per·l·diffamari·C·q̄· ad li·p cla·nō li· Ad septimā dico·q̄ hoc dictum Inno· intelligitur re non integra secus vero re integra p ut ipe Inno·exponit in illa glo· Ad octauā dico q̄ ex eo in quo quis cōmittit in legē nō mutat se de lege· Sed bñ in alio et ita notat glo· Jo·an·ō reg·iur· ·c·ex eo·li·vi·p·c· Raynucius et Raynaldus·de test·a·licet ergo quo ad iter arripiendum nō detur sibi aliud tempus·q̄a quo ad hoc legem nō videtur obseruasse· scilicet p se utēdo duplomate·vel alias ex negligētia alterius partis nō vementis·satis cito venerit alius ex ipa·l·quo ad alia capitula·videlicz quo ad processum se mutabit·et hec sufficiant· Vide supra decisi·li·et·cccexxxiiij·

De appellacōmbz· cccclxxxx·

Si papa cū cancellaria existēte in anagnia·et auditores pallacij in roma·et auditor in roma ferat sententiaz et pti contemnate vna voce ilico ab eadem sententia appellanti dans apostolos reuerētiales prefigat terminū decē dieruz ad p̄sequendū appellacōnē et infra istos decem dies appellans arripuit iter p se vel aliuz ad hmōi anagniā p impetrādo ꝺmissionem signari sup dicta appellacōne·talis itineris arrepcō et p̄secucō sufficiēs est et desertionem excusat· licet aliqui dominī

contra. Dominor tamē ratio fuit ista. qa istud tempus nō ad prosecucōem appellacōnis complendam. sed ad eius inchoationem statuitur. modo inchoat prosequi qui facit ꝓparatoria absq; quibz ipsa prosecutio fieri nō potest. quia idem iudicium est de termio et de via sme quibz ad terminū peruenirī non potest. ut. l. oratio. ff. de sponsa. et notat. Spe. ti. de appel. §. nūc breuiter. v. Item si pars. qui alle. ad hoc. c. cum causam. de re iudi. et de elect. statuimus. li. vi.

¶ De pbendis. Rica. ccccxci.

¶ Nuncius apostolicus cui ad psonam ipius ꝛ eius officium honorādum ꝛ ad ꝓuidendum animarū saluti conceditur q̄ ab obtinentibus beneficia minus iuste in prouincia ad quam iste nūcius destinatur. possit resignacōnes recipe et obtinētes ad eadem beneficia seu quauis alia abilitare. ac cum eis pro camera apostolica de perceptis fructibz cōcordare. et de huiusmodi beneficijs psoms ipis ꝓuidere. si smt alia talia beneficia generaliter reseruata. ut puta per constitutionem execrabilis. illa conferre nō poterit. licet aliqui contra. Probatur primo. qr hec potestas data isti nuncio que reuera recipit magnam restrictōnem. ut ex. de pben. is cui. qua non est motu ꝓprio facta. cum non dicatur hoc in literis. ut. c. si motu ꝓprio. de pben. li. vi. nō est magis fauorabilis q̄ potestas a iure data ordinarijs. ut. vi. q. i. peruenit. cū simili. que nō recipit restrictōnem. ut in clem. et si ab apostolice. in fi. de offi. ordi. tamē illa nō includit beneficia reseruata scōm omes. ergo ꝛc. Item potestas data legatis a latere generaliter que nō est minus fauorabilis non includit beneficia specialiter pape reseruata. de off. lega. c. q̄ translationem. cum ibi notatis. ergo nec specialiter data. ut in. c. dudum. de preben. li. vi. Itē potestas data executori licz comprehendat reuoluta. ut in clem. si de pbē. non tamē includit specialiter aut generaliter reseruata sm omes. Item videtur casus in. c. ij. de preben. li. vi. licet loquatur in vno gēnere reseruacōms generalis. quia idem iuris hodie videtur in alijs. cū eadē est ratio in omnibz igitur ꝛc. Ratio qua in generali concessione nō venīt ea que sūt cedenti specialiter reseruata. ff. de of. eius cui man. est iuris. l. i. i. fin. ff. de min. l. illud. ff. de pignoi. l. generali. et dicto. c. q̄ translacōnem. cū ibi notatis. et qō no. ij. q. viij. de causa. et que nō Jo. an. in dicto. c. ij. de pben. li. vi. in nouel. Et pro hoc dicit fredē. in tractatu suo de rerum pmuta. q. ij. et alle. in. c. vnico. de rerum pmuta. li. vi. q. i. parte contraria ꝛc. q̄ si detur potestas specialis legato recipiēdi renūciationes ex causa permutacōms. ut ex huiusmodi causa conferre non poterit beneficia reseruata et hic reseruationem non includit. Et sō gratia facta motu ꝓprio non venīt beneficia reseruata. quod videtur fortius. quia motus ꝓprius non amplificat gratiam sed fortificat nec includit nō verisilia. ut ō de clusiōe. cxiij. et. cxv. ubi plena materia motus ꝓprij. ij si opponatur ō fauore qui debetur saluti anime reuerse. Respondeo q̄ ibi concernit renunciacōnem quam puto valere absq; collacōne per ea que nō. de off. leg. c. deliberacōne. §. prohibemus. et i dicto. c. dudum. Nec obstat si dicas. non esse alias constitucōnes inabilitātes q̄ que ex materia constitucōms. c. execrabilis. quia hoc est falsum. qr. c. licet canon. minorem inabilitat. et. c. commissa. inabilitat tenentes ultra ānum nō promotos. et ti. de filijs presbit. et de corpo. vici. et. c. quicūq; de hereti. et cle. si quis. de pēnis. et sententia hominis inabilitat. ut de se patet quīmmo nec valet ratiō per notata pulchre. alex. ubi supra.

¶ De sentētia excōicacōms. Rica. ccccxcij.

¶ Si excōmunicatus cotaz iudice ut absolueretur ꝓmisit stare iuri ꝛ mandatis eccleie. si non adimpleat quod promisit ipso iure remanet in excōmunicacōnem. si fuerat excōmunicatus a canōe vel a iure. de sen. ex. c. eos. li. vi. vbi aūt fuit excōmunicatus ab homie. et est absolutus

cū cauc̄one ut supra si nō fecerit quod p̄mīsit nō est ipso iure excōmūcatus sed p eundem iudicem in eandem sententiam remittendus in qua erat ligatus donec fecerit quod p̄mīsit ut c. constitucōem de appel. et quod no. Io. mo. in p̄alleg. c. eos. nec est mirum q̄ per eundē iudicem qui absolut possit reduci in p̄mam sentē tiam quia sub dicta cōne videtur absolutus que dicō si defecit nō videtur absolutus ar. l. licet. in fi. ff. de iure do. et l. si q̄s acceperat de condi. ob. tur. causam cū ibi no. et maxime si infra annum a tempore absolucōis p̄mus iudex velit eum remducere quia per tantū tempus videtur eius iurisdictō durare ut in c. quereti de offi. dele. Vel dic q̄ etiam in illo casu post annum qua sub condictōne videtur eū absoluisse. et sic nō videtur functus officio. nisi cesset condicio per una alleg. et huiusmodi remductio siue remtruho dz fieri citata parte que citacō sufficit p canonica monicōne. concor. decisi. ccccix.

¶ Vt lite pendente. et de concessione preben. Rica. ccccxcix.

¶ Titius erat expectans auctoritate dñi nostri p̄pe moderni ad collacōnem certi collatoris in certa dyoc. ad beneficium ecclesiasticū cum cura vel sine cura. Deinde. b. asseruit p̄pe q̄ quidam diomisius obtinens vnum beneficium curatum ad dicti collatoris collacōnē ptinens cōmiserat homicidium et supplicauit pape q̄ cōmitteret in partibz alicui q̄ si sibi constaret dictum diomisium dictum homicidium commisisse priuaretur dicto beneficio et dicto. b. conferretur. et papa mandat certo iudici q̄ si vocatis dicto dyomisio et alijs qui forent euocandi constaret de p̄missis dictum dyomisium de dicto beneficio p̄uaret et cōferret dicto. b. et antequā dictus iudex p̄cederet in dicto negocio dictus diomisius moritur ex̄ curiā romanam. et dictus expectans dictū beneficium acceptauit per obitum dicti diomisij vacans vigore gratie et sibi de eo obtinuit p̄uideri. dem de facta mencōne de istis de nouo impetrata a papa sibi p̄uideri de dicto beneficio dummodo alicui non sit in eo specialiter ius quesitum. nūc circa p̄sentem cām queritur de duobus. Primo cui p̄dictoz huiusmodi beneficium debeatur an neutri. Secundo an post obitum dicti. D. possit inquiri et cognosci de huiusmodi crimine. et in casu quo constaret de hmōdi homicidio dicto. b. p̄uideri possit per dictum iudicem. nam beneficium huiusmodi certum ē q̄ vacat per mortem naturalem. et nō per p̄uacōnē seu mortē ciuilē. g̃ debebitur dicō expectāti et non illi q̄ per p̄uacōnem impetrauit. ut c. suscepturn. de Rep. li. vi. Nam casus obmissus intelligitur denegatus. quia mors ciuilis et naturalis sunt diuerse. Nā mors ciuilis equiparatur naturali. ut pz. xvi. q. i. placuit. i p̄n. et. c. si episcopus. de supne. pla. li. vi. Solum in casibz in iure expressis et maxime quādo mors ciuilis habet eundem effectum cum morte naturali. Tum etiā quia nō est secuta p̄uatio ergo deficit causa. Tum etiam quia expectans potuit dictum beneficium acceptare. nam per dictum mandatum de p̄uidendo ip̄a dictum beneficium non extraxit de dicta gratia expectatiua exquo nō vacauit per priuacōnem. et tūc venitur ad illud q̄ species extracta de suo genere amplius non includitur sub ipso. c. dudum. de p̄bē. li. vi. per Io. mo. cc. Preterea licz hm regulas cancellarie. se. re. dñi Vrbani pape quīti. per dominū nostrum papam confirmatas quādo papa apponit manum ad beneficium vacans tūc si illa dispositio ex aliqua causa nō valet vel effectum sortiri non posset ab illa die papa intendit dēm beneficium reseruare. Sed secus hic ubi apponit manum ad beneficium vacaturū scilicet per priuacōnem. ut supra tactum est. ergo dictum beneficium non est affectum. ergo impetrans potuit illud acceptare. nec ex tali gratia in beneficio nō vacante insurgit aliqua reseruatio. nec q̄ dictum bñficium sit ex ea affectum. q̄ dicta regula loq̄tur in vacante bñficio q̄ cū sit restrictiua nō trahitur ad bñficium non vacans. ut in casu nostro. ergo expectās

si sua gratia alias sit canonica ꝛ beneficiū
siue p̄benda alias cadat ſ̄b gracia sua p̄t
illam acceptare et sibi de ea facere proui
deri. Aliud est p̄ terea apponere manum
pure. aliud condicionaliter. hoc p̄gnās
videtur ꝛ bene congruit. quia expirante
re circa quam versatur cōdictō expirat
ipsa condictō. ut no. dc. ꝛ. in. c. verum. de
ōdi. ap. maxie ꝛc. Preterea non dicemus
gr̄am hmōi expirare etiā re integra p̄ o-
bitū illius q̄ p̄uari debuiſſ̄ si repertū fuiſſ̄
ip̄m homicidū ōmiſiſſe. sic nec expiraſſet
hmōi p̄ obitū concedētis ip̄am gr̄am. de
offi. dele. c. si sup. g̃ durat. msi dicamus eā
carere iuris effectu p̄pter cām nō ſecutam
ſcz p̄uacōnē. ut dicamus illud. Quicq̄d
est causa cāe ē cā causati ꝛc. Secō q̄ro an
post obitū dicti mortui poterit idē mortu
us p̄nūciare hmōi crimen ōmiſiſſe ꝛ p̄ cōſe-
quēs p̄uādus et priuari hmōi b̄ficō. et
puto q̄ nō. q̄ mortuus nō ē in rerū natu-
ra. g̃ p̄uari nō p̄t. q̄ nō entiū non fūt cāe
nec etiā differētie. et maxie q̄ p̄uacō p̄-
ſupponit habitū. p̄ut no. glo. i. c. ad diſ-
ſoluendū. de despō. impub. et maxime q̄a
crimīa morte extinguūtur. ut. c. accuſat⁹.
m. C. p̄nl. de here. li. vi. p̄ hoc b̄n̄ fac glo.
notabilis ſup̄ v. mortuos. in. c. a nobis. ij.
de ſen. ex. cū iuribz alle. in ipa. et de h. xxii.
ij. q. ij. in ſūma. fac etiā q̄d nōt archid. in
dicto. c. accuſatus. ad fin̄ ul. glo. dat p̄
regula. q̄ delicta hominum cū capite am-
bulāt. alle. l. i. ij. ff̄. si ex noxa cā. agā-
tur. et. l. si p̄r tuus. ff̄. si pendente appla-
tione mors interuenerit. Ad dicta iura
q̄ dicūt q̄ in q̄rendū est de crimie post mor-
tē p̄pter bona. ut. l. Jtē h. de berati. C. i. ff̄. de
rei ven. et ij. q. i. c. in p̄mis. p̄ut no. i. c. i. ut
lite pen̄. li. vi. sup̄ verbo. electi. p̄ Jo. mo. in
glo. Rndetur q̄ loc̄ū habēt q̄n dubiū erat
an mortuus habeat ius vel nō. Sz secus h
q̄ nō obstāt. q̄ dū cōmisit hmōi crimīz ha-
buit ius i b̄ficō. Nā nō erat p̄uatus ip̄o
iure. sz p̄uādus. et sic p̄ eius mortez vacat
b̄ficiū. et ideo ius ē quesitū expectāti nō
obstāt. c. si hm̄ ōtra quos. nā nō loquitur
in casu nr̄o. nā ibi agitur ut q̄s a b̄ficio
amoueatur ꝛ alteri de eo p̄uideatur. tūc
morte accusati finitur lis. Sed ubi q̄s pe-
tit aliquē de b̄ficō p̄uari seu amoueri q̄
asserit ad se p̄tinere et dicit se ius habere
in eo dez. tūc si moriatur accusatus hab⁹
locū. c. si hm̄ ōtra. ut ibi no. sup̄ glo. ul. nec
etiā ex isto mādato h̄ b̄ficiū erit reserua
tū. q̄ mādatū ē ōdicōnale q̄ nullū ha-
buit effectū in natura. l. ea dē die. ff̄. de v.
ob. et raco iuris in dicto. c. si. ō ōdi. ap.
Sup̄ h̄ dicūt quidā q̄ hmōi b̄ficiuz nec
debetur expectāti vigore gratie expectati-
ue. p̄pter manus appoſicōnem pape. nec
illi cui mandabatur p̄uideri in euentū in
quo ōstaret de dicto homicidio cū b̄ficiū
hmōi nō vacauerit. ut sup̄ dixi p̄ p̄ua
tionē. h̄ p̄ mortē naturalem. h̄ debebitur ex
pectāti vigore ultime gratie. p̄ quā ip̄a hi
mādauit p̄uideri de dicto b̄ficio. Alii
distinguūt sic. aut eni dictus p̄uādus
re integra mortuus ē extra curiā rōnam.
et tūc vera fūt q̄ sup̄ dicūtur. scz q̄ b̄ficiū
hmōi debeatur expectāti. aut eni re nō in-
tegra mortuus ē. et tūc subdistinguit. q̄
aut lis sup̄ hmōi b̄ficō pendebat in curia
romana aut extra curiā romanā. Si p̄mo
casu dicūt q̄ licz expectans potuit dictuz
b̄ficiū acceptare. nō tn̄ potuit de eo sibi
facere p̄uideri. ut. c. si hm̄ ōtra quos. ut
lite pen̄. li. vi. Secō casu potuit acceptaē
et sibi facē de dicto b̄ficō p̄uideri. Tercō
vidz q̄ dicta expectatiua lr̄a dūmō sibi in
b̄ficio nō fuerit ius quesitū nō debeat cō-
cedi. q̄ aut dicemus expectatiuo dicto
ōpetere ius in dicto b̄ficio vigore dicte
gratie expectatiue q̄ indubie credo. ut
sup̄ ōgrue ē allegatū. et tunc sup̄flua est
gratia ista ultima. p̄ quā mādatur sibi p̄-
uideri de b̄ficio p̄dcō dūmodo in eo nō
sit alicui specialiter ius quesitū et tūc lr̄a
nō est ōcedēda. ut dixi. aut nō debebatur
sibi ius vigore gr̄e expectatiue. tunc lr̄e
istius ultime gr̄e sibi nō dētur msi dicant
in eo ex quo casu dubitat acceptacōnem
et p̄uisionez factas vigore expectatiue
non valere. de facto est ille casus q̄ michi
apparet dubitabilis.

De electōne. Rica. ccccxciij.

Cū ad capm alicuius eccie pertinet eli
gere decanū in ipa eccia et ad epm ōfir-
matio electōis hmōi h ad decanatū dicte
eccleſie quis eligatur et electus electōi

huiusmodi consensit. tali electo nō ꝓiudicat ius in re in dicto decanatu ante confirmationem. sed ius ad rem reuocabile vel confirmabile per superiorez confirmatorem hoc tenet glosa ordi. in. c. nosti. et in. c. qualiter. et. c. transmissam. de elec. et Inno. in dicto. c. nosti. et idē Innoc. in. c. cū venissent. de in integ. resti. et hoc tenet Jo. an. in. c. si electio. e. ti. li. vi. ubi dicit ꝙ quasi vna vacatio tē. hoc etiam tenet glo. ordi. in. c. i. ut lite pen. in clem. sup v. collatū. ibi usq; ad confirmacōnem. que glosa singularis est. et raro reperies alibi. sm dñm Anthomū de butrio ibidem. et huic adde aliam glosam singularem. q̄ est in palleg. c. cū venissent. sup verbo. renūciauit. que dicit ꝙ licet ante confirmationē possit electus in manibz nō sui superioris renūciare. tñ exigit ꝙ talis renūciatio fiat in manibz eligentiū que glosa alibi nō hētur. de quo etiā vide sup̄ decisione. cclxxiij. et Lapus ibidē dicens ꝙ si dictus electus ante confirmacōnē moriat in curia romana. ꝙ p eius obitū dictum beneficiū nō vacat in curia nec extra curiaz. sed per obitum ꝑmi. Sed si post confirmacōnē a qua nō fuit appellatum idem electus confirmatus moriatur in curia. tūc per eiusdem electi obitum dictus decanatus vacat in curia. nec obstat glo. ordi. in. c. quanto. lviij. di. et opinio archiē. posita in. c. is cui. de elec. li. vi. ubi tenet ꝙ per solam electōnem canonicam añ confirmationē acquiritur electo ius in re in dicto beneficio quod intelligo in re ius acquisitū. salz ius ꝓsequēdi electōem. et nō tale ius quale acquireretur post confirmacōnez. ut. c. ut quis duas. de elec. li. vi. Nec etiā obstat. c. inter dilectos. de fid. instru. ubi dicitur. ꝙ qui confirmat nō donat q̄ loq̄tur de confirmacōne extraiudiciali. Nec obstat. c. audito. de ꝛpt. in de. quia loquitur qñ nō ex gra expectatiua expectans haberet ius in re. sed auditor vigore gre et executōis et tanq̄ executor iuris ꝓuidet expectanti de dicto beneficio vacanti exequens ius ad rē reducens ipsum in esse ꝓfecto. sed quādo ad vnū reūdez ptineret eligere confirmare. tūc q̄ eligēdo confirmat confirmādo eligit. tūc p solam electōem talem habz ius in re. c. ex parte. de concess. preben.

¶ De ꝛpt̄is. ꝛpīca. cccexcv.

¶ Si cōmittatur causa cause quam vel quas mouere intēdit. A. otra. B. sup certo beneficio cum ptāte citandi in curia exē et ad partes si pars impetrās huiusmodi commissionē nō recipiat citacōnē ad ptes. sz ꝙducat appellacōem interpositam p partem aduersam in ptibz vigore illius ꝓtat ꝓcedi licz in ꝓdicta commissione nō dicatur causa appellacōnis mchilominus tñ auditor vigore dicte appellacōnis ꝑt ꝓcedere. Ratio. q̄ nō est dubium ꝙ causa appellacōnis ē causa ꝓpter quā totū negociū pncipale ad curiā extitit deuolutuz si debita forma sit seruata. tū etiā q̄ p huiusmodi appellacōnē apparet de cā quam pñs. A. otra. B. et sup quo mouet seu mouere intēdit. tū etiā quia si verbū appellationis exp̄ssisz in commissione. etiā citius obtinuisz sicq̄ appellacō est tale tacituz qđ ꝓpam nō omittz ad deneganduz. igit̄ ista taciturnitas nō obest. de ꝛpt̄. sup literis. tū etiā quia supflua abundās cautela nō nocet. ergo q̄a ex abūdanti. quia forte dictam appellacōnē tpe commissionis nō habuit. vel si habuit. utrū deuoluebat dubitauit. ergo commissionem impetrauit. que quidē citacō sez hīs. citacōnē iuris videlz appellacōez nō excludit. op antes eni augmētū diminucōnē opari nō debēt de p̄uil. in hīs. de p̄bē. cui de nō. li. vi. tē.

Anno dñi. Mcccclxxvij. pridie nonis Januarij. Graui labore maximisq; impensis Romanā post impressionem opus iterū emēdatū. ātiquarū nouarumq; decisionū suis cū additionibz. dñoz de Rota. In ciuitate Maguntina impssorie artis inuētrice elimatrice q̄ pma Petrus Schoyffer de Gernsheym suis consignando scutis arte magistra. feliciter finiuit.

Eng after

5432

colorchecker DIGITAL SG
DCSG - UBU # MX - 7181
1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
A
B
C
D
E
F
G
H
I
J
K
L
M
N
x-rite
mm
0
1
2
3
4
5
6